Ч. 220. Львôвъ, Пятница 1 (13) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератової а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справы парляментарнѣ.

Перше засѣданье теперѣшної сесіи рады державної вызначилось тымъ, що правительство предложило палатѣ послôвъ до полагодженя дуже много важныхъ справъ. Мы подали вже змѣстъ деякихъ предложень правительственныхъ, якъ н. пр. о заснованю селянськихъ спôлокъ рентовыхъ, о реформѣ ординація выборчої — теперь же низше подаємо головнѣ постановы и мотивы чотирохъ предложень правительственныхъ: въ справѣ выимковыхъ заряджень, реорґанізаціи оборони краєвої, Iех Trautenau и въ справѣ перенесеня судѣвъ повѣтовыхъ до семої ранґи. Крôмъ того для повноты мусимо подати ще деякѣ подробицѣ зъ першого засѣданя палаты послôвъ.

Президентъ палаты послôвъ бар. Хлюмецкій присвятивъ таку згадку пок. о. Іос. Брилиньскому: Пос. Іос. Брилиньскій померъ. Мы стратили въ нѣмъ вельми поважаного товариша. Скромна и невыбаглива, якъ єго цѣле существо, була такожь єго публична дѣяльнôсть въ публичнôмъ житю. Однакъ помимо того дѣлавъ вôнъ яко посолъ до рады державної зъ тымъ почутьемъ обовязку, якій єго одушевлявъ. Вôнъ бувъ вѣрнымъ сыномъ свого народу и завсѣгды въ повнôмъ значѣню слова старавъ ся порѣшати національнѣ квестіи спôрнѣ въ мирный спôсôбъ. (Притакуванье.) Посвячуємо єму щиру, дружну згадку. Зъ вѣрностію для свого народу и рôдного краю лучивъ вôнъ вѣрнôсть для спôльныхъ интересôвъ державныхъ. Честь єго памяти. Вы повстаньемъ зъ мѣсць высказали своє спôвчутье. Палата дозволить, що та почестна згадка буде записана въ протоколѣ. (Притакненье.)

Сѣмь нововыбраныхъ послôвъ складало приреченье посольске и показали ся вѣрными сынами своєи многоязычної вôтчины, бо выголосили приреченье: по нѣмецки, чески и польски. Зъ секретарѣвъ не знавъ нѣ одинъ читати по чески, тожь самъ президентъ бар. Хлюмецкій вôдчитавъ формулу приреченя по чески.

По вôдчитаню предложеня правительственного о заведеню выимкового стану въ Чехіи и завѣшеню дѣяльности судôвъ присяжныхъ — забравъ голосъ пос. д-ръ Герольдъ и мотивуваъ своє внесенье, щобы правительство вôдкликало своє розпорядженье о завѣшеню судôвъ присяжныхъ. Пôдъ взглядомъ формальнымъ се внесенье мало бы уважатись наглячимъ и окрема комісія зъ 24 членôвъ мала бы здати справу до осьми днѣвъ.

При мотивованю свого внесеня пôднѣсъ д-ръ Герольдъ, що завѣшеньемъ дѣяльности судôвъ присяжныхъ нарушено горожанськѣ права населеня Праги. А причины до того нема нѣякои. Ческѣ послы бажають, щобы ту справу обговорити сейчасъ и цѣлкомъ отверто. Коли д-ръ Герольдъ скôнчивъ, крикнувъ пос. д-ръ Пацакъ, вказуючи на порожнѣ фотелѣ міністрôвъ: А де міністры?

Вôдтакъ говоривъ въ тôй справѣ д-ръ Ващатый по чески. Въ палатѣ було чути смѣхъ. Ново-выбраный посолъ Бжезновскій, звернувши ся зъ погрозою до смѣючихъ ся, кличе: Ne smejte se! Въ палатѣ новый смѣхъ и голосы: Wir verstehen das nicht! Пос. Бжезновскій: Přestante se smát! Въ палатѣ неспокôй, такъ що ажь президентъ мусѣвъ завôзвати до спокою.

При интерпеляціи що-до нарушеня посольскої ненарушимости пос. д-ръ Дика промовлявъ ще одинъ посолъ по чески, именно ново-выбраный д-ръ Шаманекъ.

При кôнци засѣданя ставляли многѣ послы интерпеляціи до президента палаты, коли вôнъ гадає поставити на порядокъ дневный такѣ справы, якъ внесеня що-до реформы ординаціи выборчої, реформы закона прасового, справу Спинчица. Президентъ прирѣкъ, що вôнъ по черзѣ предложить тѣ справы на порядокъ.

Порядокъ дневный засѣданя въ пятницю такій: Перше читанье предложеня правительственного о выимковыхъ зарядженяхъ въ Чехіи; — справозданье комісіи промыслової о розширеню обовязку обезпеченя вôдъ нещасть.

——

Зъ засѣдань комісій парляментарныхъ вôдбула доси перше засѣданье лишь комісія буджетова. Презесъ комісіи д-ръ Плѣнеръ поставивъ внесенье, що сего року не треба уживати при нарадахъ буджетовыхъ т. зв. скороченого поступованя, лишь треба полагодити справу пôсля давного способу. Члены комісіи згодились на се безъ дебаты. — Вôдтакъ породѣлювано реферaты помѣжь поодинокихъ членôвъ. — Пос. Найвіртъ пôднѣсъ, що правительство вставило всѣ позиціи буджетовѣ, якѣ мають платитись въ золотѣ, лишь зъ ажіомъ 19%-вымъ, а се не вôдповѣдає дѣйстности, бо пôсля курсу лондоньского треба бы пôднести ажіо ажь на 25%. Міністеръ Штайнбахъ просивъ на разѣ не тыкати тои справы, а на рôзницю 150 000 зр., яка выходить зъ того, утворити окремый фондъ резервовый. Члены комісіи згодились на се.

Коло польске вôдбуло одно засѣданье и на нѣмъ прийшло заразъ на початку до певного непорозумѣня. Пос. Леваковскій порушивъ справу промовы намѣстника у львôвскôй радѣ мѣскôй передъ доповняючими выборами. Презесъ Яворскій заявивъ, що не може пôддати ту справу пôдъ дискусію — а коли Леваковскій вôдкликавъ ся до кола, коло ухвалило всѣми голосами противъ трехъ не брати тои справы пôдъ дискусію. Пос. Леваковскій выйшовъ заразъ зъ засѣданя.

Вôдтакъ ухвалено въ справѣ выимковыхъ розпоряджень заждати на мотивы, якѣ правительство подасть палатѣ и вôддати цѣлу справу окремôй комісіи. Надъ справою реформы ординаціи выборчої не дискутовано, лишь пос. Яворскій зробивъ замѣтку, що гр. Таффе не порозумѣвъ ся що-до проєкту зъ нѣоднымъ сторонництвомъ парляментарнымъ, що правительство обѣцяло було не тыкати справы реформы выборчої та що взагалѣ цѣлый проєктъ „велика несподѣванка“.

Въ колѣ польскôмъ будуть выбирати вiцепрезеса на мѣсце д-ра Евз. Черкавского. На разѣ выринули двѣ кандидатуры: Д. Абрагамовича и Мадейского.

Клюбъ молодо-ческій вызначивъ до дебаты надъ выимковыми предложеняими отсихъ бесѣдникôвъ: при першôмъ читаню будуть говорити Аймъ, Сляма, Кавніцъ, Пацакъ, Ващатый и Герольдъ. До нихъ прилучають ся одинъ Хорватъ, одинъ Русинъ, одинъ нѣмецкій націоналъ и одинъ антісемітъ — всѣ будуть промовляти contra. При другôмъ голосованю заберуть голосъ: Едв. Ґреґеръ, Енґель, Кайцль, Бляжекъ, Кафтанъ и Шаманекъ.

Клюбъ сполученої лѣвицѣ ажь сегодня въ пятницю вôдбуде перше засѣданье, на котрôмъ має обговоритись політична ситуація. Певно порушать послы такожь и справу реформы ординаціи выборчої.

——

Предложенье правительства въ справѣ перенесеня однои части судьѣвъ повѣтовыхъ до семои ранґи таке:

Пôсля додатку до закона зъ дня 11 червня 1868 В. з. д. ч. 59 о орґанізаціи судôвъ повѣтовыхъ дôстали судьѣ повѣтовѣ осьму клясу дієтъ, а законъ зъ 15 цвѣтня 1873 В. з. д. ч. 47 о управильненю поборôвъ активныхъ урядникôвъ правительственныхъ поставивъ правило, що урядникôвъ судовыхъ належить придѣлити до сеи ранґи, яка вôдповѣдає ихъ дотеперѣшнôй клясѣ дієтъ, розумѣє ся, наколи законъ якій чого нового не введе. Пôсля сего отже закона стоять всѣ судьѣ повѣтовѣ въ осьмôй ранзѣ та побирають платы 1.400, 1 600, або й 1.800 зр. и додатки активнѣ вôдъ 240 до 300 зр.

Правительственне предложенье запримѣчає отже: Що изъ-за зрôвнаня платы всѣхъ судьѣвъ повѣтовыхъ выйшла похибка, годѣ заперечити, бо-жь вповнѣ можна було передвидѣти, що при великôй рôзнородности обсягу службового дѣланя та при важности поодинокихъ судôвъ повѣтовыхъ, такожь вымаганя, якѣ ставляють судьямъ повѣтовымъ та ихъ одвѣчальнôсть суть вельми великѣ, бо суть суды повѣтовѣ, що мають до розвязаня неразъ далеко тяжшѣ задачѣ, нѣжь трибуналы. Длятого такъ гласить проєктъ нового закона: §. 1. При судахъ повѣтовыхъ, орґанізованыхъ на основѣ закона зъ дня 11 червня 1868 В. з. д. ч. 59 третя часть системізованыхъ мѣсць судьѣвъ повѣтовыхъ въ окрузѣ кождого высшого суду краєвого має обсадити ся совѣтниками суду краєвого яко начальниками судовыми. §. 2. Наколи при выдѣлюваню сеи третьои части остане ся решта черезъ три неподѣльна, то ви не увзглядняє ся. Правительство думає, що тымъ судьямъ повѣтовымъ перенесенымъ до семои ранґи повиненъ належати ся титулъ „совѣтника суду краєвого“, а се для дотычныхъ лицъ має стôлько доброго вже й безъ новыхъ законныхъ постановъ, що пôсля міністеріяльного розпорядженя зъ дня 29 грудня 1856 В. з. д. ч. 3 ех 1857 такожь платня для ихъ вдôвъ въ сумѣ 420 зр. рôчно а для сирôтъ додатокъ на выхованье 84 зр. рôчно належить ся. При теперѣшнôмъ станѣ 843 судôвъ повѣтовыхъ та третя часть пôсля роздѣлу поодинокого у всѣхъ округахъ высшихъ судôвъ краєвыхъ выносить 277 бôльше, а надвышка платнѣ та службовыхъ додатковъ при першôмъ переведеню закону въ житье выносила бы 73.000 зр., що можна бы осягнути при заощадженю зъ платнѣ функціонарѣвъ прокураторіи при судахъ повѣтовыхъ.

——

Мотивы правительства до выимковыхъ розпоряджень для Чехіи суть такій:

„Въ наслѣдокъ надмѣрного надужитя свободы прасы и права збору та стоваришень выкликали аґітаторы пôдбуренье населеня противъ вѣроисповѣдныхъ институцій, противъ станôвъ суспôльныхъ и противъ народностей, а такожь противъ всякого законного авторітету; се пôдбуренье выкликувало найдикшѣ пристрасти въ що-разъ ширшихъ кругахъ людовыхъ и до того доводило, що кожда публична нагода выявлялась безчисленными сумными ексцесами.

Інґеренція орґанôвъ правительственныхъ на публичныхъ зборахъ стрѣчала ажь надто часто явный опôръ, котрый мусѣвъ бути зломаный ужитьемъ публичної силы.

Конфіскаты ґазетъ, котрѣ мѣстили такѣ пôдбурюючѣ и ажь до головної зрады доходячѣ статьѣ, ставали ся що-разъ частѣйшѣ, але годѣ було вповнѣ спинити розширюванье такихъ примѣрниковъ ґазетъ.

Наслѣдки, затроюючѣ чувство правне, сеи що-разъ смѣливѣйше выступаючои аґітаціи выявляли ся въ частыхъ дикихъ переступкахъ противъ католицкои церкви и ей обряду, въ частыхъ заколотахъ публичного спокою и ладу, въ загроженю безпечности особы и власности, въ зневажаню властей и опорѣ противъ ихъ орґанôвъ, ба навѣть на жаль въ провинахъ зъ тенденціями головної зрады — а до побореня того всего вже не выстатчали звычайнѣ средства, якими може розпоряджати екзекутивна власть.

Тожь правительство, розваживши старанно всѣ обставины, було спонукане, зарядити пôдъ власною одвѣчальностію певне обмеженье въ выконуваню деякихъ правъ горожаньскихъ, завѣшуючи на якійсь часъ право збору и стоваришень та свободу прасы для мѣста Праги и околичныхъ сѣмохъ округôвъ судовыхъ, бо се якъ-разъ те мѣсце, зъ-вôдки выходить высше поданый рухъ и де наслѣдки того руху прибрали вельми грôзный характеръ — щобы въ сей спôсôбъ обминути потребу удержаня спокою и ладу ще острѣйшими средствами. Правительство застерѣгає собѣ, подати при правно-державнôмъ трактованю сеи справы ще близшѣ конкретнѣ факты що-до способу и розширеня высше згаданыхъ проступкôвъ.“

До розпоряджења о завѣшеню судôвъ присяжныхъ подало правительство такѣ мотивы:

„Правительство уважало вôдтакъ вôдповѣднымъ, выдати розпорядженье, котрымъ завѣшено дѣяльнôсть судôвъ присяжныхъ въ окрузѣ суду краєвого въ Празѣ на часъ одного року вôдъ дня оголошеня того розпорядженя що-до злочинныхъ провинъ, означеныхъ въ тôмъ розпорядженю, бо письмами и промовами карыгôдными, выголошуваными на численныхъ зборахъ, вношено пôдбурюванье въ широкѣ круги населеня и загрожено симъ публичному спокоєви, а ужитье звычайныхъ средствъ законныхъ не могло выстати для ухиленя тыхъ карыгôдныхъ вчинкôвъ. Опираючи ся на тыхъ

СОНЪ.*)

Я бачивъ сонъ, немовь зôбрались мы гуртомъ,
Щобъ справити велике свято;
Багато насъ самыхъ сидѣло за столомъ
И ще прийшло гостей багато.
И гостѣ тѣ були неначе й не чужѣ,
Але було й одмѣну знати,
Якъ кинулись вони прожôгомъ до ѣжѣ,
Забувши насъ и привитати.
И бенкетъ розпочавсь. Якъ хижѣ тѣ вовки,
Глитали гостѣ нашу страву,
А мы сховали ся въ далекіи куткѣ
И вôдтôль имъ спѣвали славу.
И якъ хто зъ нихъ шпурне обгризеный шматôкъ,
Мы кидались, якъ тѣ собаки,
Ловили, хто пôймá' й вернувши ся въ кутокъ,
Слѣзми вмывали ся зъ подяки.
А гостѣ жерли все; роздули ся якъ пѣчь,
И, страшно вырячивши очи,
Насъ даять почали, мы-жь слухали ту рѣчь,
Якъ слухають слова пророчѣ.
И кажуть гостѣ намъ: „Мы бити васъ прийшли.
Чи хочете? — мы васъ скараємъ!“
А мы вклонили ся и смирно вôдрекли:
„Вôдъ васъ батôгъ намъ буде раємъ.“
И гостѣ крикнули: „Давайте-жь намъ батôгъ,
Бо въ насъ не має чимъ васъ бити.“
И мѣтью коженъ зъ насъ по батога побѣгъ,
Щобъ волю тыхъ гостéй чинити.
И пúги принесли, и полягли самѣ,
Немовь на тирлѣ тіи вôвцѣ,
Та й кару приняли, а якъ устали мы,
Було червоно на долôвцѣ. [теперь,
Вони-жь гукнули знôвъ: „Скажѣть вы намъ
Чи насъ вы любите якъ Бога?
Чи не ховаєте въ душѣ якихъ химеръ
Та проти насъ замѣру злого?“
И знôвъ мы вôдрекли: „Мы любимъ тôлько васъ,
Нема въ насъ иншои святинѣ.“
„Такъ доведѣть же намъ, якъ любите вы насъ,
И покажѣть на власнôй спинѣ.“
Тодѣ, на честь гостя́мъ звѣрями стали мы
Й змѣшали ся въ безладнôй сѣчи —
Мы сились, рѣзались, топталисъ чобôтьми,
И брату братъ плювавъ у вôчи.
А иншій самъ собѣ дававъ ляща въ лице
И смикавъ голову чубату.
А гостѣ тѣшились та, дивлючись на се,
Ажь реготали на всю хату.
И снило ся менѣ: мы Матѣрь волѣкли,
Хто за косу, а хто за ноги,
Зрывали одѣжь ѣй, и били, и товкли,
Ажь кости хрускали въ небоги.
И ставъ ся дикій крикъ, пекельный, навѣсный...
Вразъ бризнули струмкѣ крôвавѣ... [ный
Тутъ кинувсь я вôдъ сну, але той сонъ страш-
Мене не кúдає й на явѣ.

У серпни 1893.

В. Сивенькій.

*) Зъ остатного выпуска „Правды“.

Зъ Американьскои Руси.

Недавно донесли мы, що въ Джерзі Сіті почала вôдъ половины вересня выходити нова часопись руска пôдъ назвою „Свобода“ зъ мottомъ „Учѣте ся браты мои, думайте, читайте! и чужому научайтесь, й свого не цурайтесь! Въ своѣй хатѣ своя правда и сила и воля!“ [Слова Т. Шевченка.] О тôй новôй часописи хочемо нинѣ подати де-що близшого.

Языкъ „Свободы“ — майже чисто народный рускій. Програма ей: просвѣта и орґанізація рускаго народу въ Америцѣ. О тôмъ говорить редакція [хто редакторъ? — годѣ знати] у вôдозвѣ „Братя Русины!“ Вôдозва довга — написана зъ замахомъ, по американьски, а въ Америцѣ, звѣстно, можна писати зовсѣмъ иншимъ тономъ, якъ въ „старôмъ краю“. Тожь „Свобода“ пише про „ляха“, „нѣмця“ и „жида“ безъ рукавичокъ, — натомѣсть зъ „москалемъ“ політикує... Зôйшовши на еміґрацію Русинôвъ зъ своєи-несвоєи землѣ до Америки, „Свобода“ каже:

„О незломлена сило рускаго духа! О вѣро руска, твердѣйша вôдъ ґранітныхъ скалъ вѣковѣчно зеленого Бескида! Русинъ бурлака на чужôй земли нѣкому не знаный, всѣмъ чужій, не свѣдомый анѣ языка анѣ права того народа, де заблукавъ, въ короткôмъ часѣ, працюючи мовь той хробачокъ пôдъ землею, за тяжко зароблены грôшь самъ побудувавъ собѣ рускѣ церкви безъ жаднои чужои помочи, позакладались рускѣ братства взаимнои помочи, — словомъ: Русинъ, скинувши тôлько зъ себе полатану гуньку, показавъ, що въ него за сила, наколи чужій єго не гнете, не запрягає въ ярмо неволѣ. Слава, слава та честь тобѣ, о народе мôй! Хто ту въ Америцѣ твôй хлѣбъ ѣсть а о твоє добро, о твою просвѣту не дбає — да будетъ Богомъ и людьми проклятъ! Ты во власныхъ силахъ ишовъ дорогою, котра веде до правды а правда до свободы. Но теперь оглядаешь ся за провôдникомъ, котрый бы завѣвъ тебе до храму свободы. Тымъ провôдникомъ власне ѣсть часопись Свобода. Нашою задачею ѣсть: просвѣщати рускій народъ, боронити єго честь вôдъ вражихъ нападôвъ, вказати дорогу до поступу, до цивілізаціи, до добробыту. Дальше святымъ буде обовязкомъ сохраняти межи народомъ єго сокровища: вѣру, обрядъ и мову. Наконець будемо старати ся всѣми силами, щобъ народъ пôзналъ свою честь и лучивъ ся въ одну велику громаду, якъ то дѣлають нашѣ собратя Чехи, Словаки, Поляки тутъ въ Америцѣ, щобъ не оставати позаду другихъ народôвъ, котрѣ выкресали уже лучшу долю для себе.“

Такъ назначена програма „Свободы“. По вôдозвѣ идуть „Вѣсти изъ старого краю“, а „старый край“ — то Галичина, Буковина и Русь угорска. Межи вѣстями тыми ѣсть всячина: про неврожай, про огнѣ, про повени, про убійства, але попадають ся рѣчи й політичнои натуры. Такъ н. пр. въ статейцѣ „Ratujcie kopiec!“ [копець уніи Люблиньскои у Львовѣ, котрый но дощахъ сего року почавъ розлѣзатись] „Свобода“ пише зъ очевидною злобою, що „змартвыхвстанцѣ, лазуиты, камадулы зачали правити великѣ нешпоры, щобъ яка чудотворна рука, хоть бы й св. Томы Торквемады, стримала копець вôдъ цѣлковитого паденя“, а згадуючи про краєву выставу въ 1894 роцѣ, „Свобода“ каже: „Не знаємо, що сей бѣдненькій край може щось цѣкавого выставити“ и радить подѣлити выставу на три павільоны: першій павільонъ — паньскій, де бы розвѣшено всѣ довги польскои шляхты, якѣ жидамъ винныѣ; другій — жидôвскій де бы выставлено всѣ богатства и маєтки жидôвскѣ; третій — нужды польского и рускаго селянства. Щобы зрозумѣти той злобный тонъ редакціи „Свободы“, треба взяти на увагу, що американьско-польскѣ ґазеты въ поганый спôсôбъ провокують Русинôвъ.

Въ „Свободѣ“ якъ-разъ знаходимо полемічну статью н. заг. „кôлька слôвъ письмакови о Rusinach въ Przyjaciel-y ludu“. Той письмакъ пописавъ, що рускій народъ „пяница“, а тому винно нѣбы духовеньство руске, дальше каже, що Русинъ „лѣнюхъ“, а вкôнци, що Русинъ „бабѣй“ и „боягузъ“. Отже „Свобода“

фактахъ, мусѣло правительство набрати пересвѣдченя, що тѣ круги горожаньского населе ня, зъ котрыхъ мусить брати ся матеріялъ до зложеня судовъ присяжныхъ, такъ були выставленѣ на погубнѣ наслѣдки згаданои безмѣрнои аґітаціи, що у многихъ зъ нихъ вже не можна було числити на безсторонну оцѣнку злочиновъ и на безсторонный, не заколоченый нѣ страхомъ нѣ прихильностію выровъ, тожь и завѣшенье дѣяльности судовъ присяжныхъ було необходимымъ для забезпеченя безсторонного и независимого выдаваня выровъ."

——

Проѣктъ новелѣ до закона о оборонѣ краевой, зложеный зъ 13 параґрафовъ. Головна постанова тои новелѣ мѣстить ся въ §. 1-омъ, котрый такъ гласить:

„Двайцятиґодный обовязокъ службовый воякувъ, придѣленыхъ безпосередно до оборони краевои (подъ се не подходить доповняюча резерва), обнимае два роки въ активнои и десять лѣтъ въ неактивнои службѣ. Певна часть воякувъ, водповѣдаюча системізованому станови подофіцировъ, може бути задержана и третій рокъ въ активнои службѣ. За сей третій рокъ активнои службы водпадаютъ чотирн тыждне загальныхъ вправъ войсковыхъ, а такожь два роки обовязку службового въ неактивнои службѣ, а приналежность до загального ополченя кончить ся зъ 40-вымъ рокомъ житя."

Прочѣ параґрафы мѣстять мѣжь иншимъ такѣ постановы, що на случай войны може бути ужита певна часть воякувъ обороны краевои до скрѣпленя арміи, если покличе ся резерву и змобілізуе ся хочь одна частина обороны краевои; — що на случай войны выдатки на оборону краеву переходять на спольне міністерство войны.

Въ мотивахъ до сего проекту сказано:

Годѣ вже довше обойти ся безъ розширеня службы презенційнои въ оборонѣ краевой. Коли заведено передъ 25 роками теперѣшну систему войскову, не розширювано орґанізаціи войска, а навѣть пѣше войско було зменшене въ наслѣдокъ розвязаня т. зв. пограничій войсковыхъ, а противно въ томъ часѣ всѣ державы европейскѣ незвычайно скрѣпили свои силы военнѣ, выкориставши всѣ можливѣ индівідуальнѣ и матеріяльнѣ засобы своихъ краѣвъ. Въ наслѣдокъ сеи релятивнои застоѣ нашои арміи — щобы выровнати ворожой арміи на случай войны — треба було звернути уваги на скрѣпленье силъ войсковыхъ у войнѣ обороною краевою и вызначити для неи таку саму задачу въ операціяхъ военныхъ. А щобы оборона краева водповѣла тѣй задачи, треба зровнати ей въ службѣ презенційнѣй зъ прочою арміею. До тои цѣли треба завести що найменше дволѣтну службу презенційну, бо въ першомъ роцѣ вывчать ся вояки своеи службы, а въ другомъ выобразують ся въ тѣй службѣ. Подофіцировъ противно, котрѣ въ другомъ роцѣ доходять до своеи ранґи, треба задержати ще третій рокъ, бо ажь тогдѣ можна ихъ ужити зъ хосномъ. За сей третій рокъ службы дае ся компензата въ иншомъ напрямѣ.

Въ дальшихъ постановахъ тои новелѣ сказано, що не треба окремого закона державного, щобы можна ужити оборону краеву по-за границями австрійскои державы. Въ мотивахъ сказано: Супротивъ того, що законодатство всѣхъ иншихъ державъ европейскихъ водае на случай войны до повнои розпоряди мости управы военнои міліоновѣ арміи и будучѣ войны будуть незвычайнѣ своими наслѣдками и розмѣрами, — то годѣ удержувати въ силѣ тоту фікцію, посля котрои ужитье певнои части войска, дуже потрѣбнои у войнѣ, мае бути зависиме чи то водъ границь державы, чи водъ результату парляментарныхъ дебатъ. Управа военна на случай войны мусить мати въ кождой хвили до своеи розпорядимости всѣ силы военнѣ безъ обмеженя найменшого своихъ правъ.

——

Внесеный міністерствомъ судовництва т. зв. Lex Trautenau звучить такъ:

„Законъ, котрымъ доповняе ся законы зъ 11 червня 1868 В. з д. ч. 59 що-до орґанізаціи судовъ повѣтовыхъ и зъ 26 цвѣтня 1873 В з д. ч. 62 що-до поступованя при змѣнахъ въ трибуналахъ першои инстанціи.

§. 1. До розпоряджень, выданыхъ міністерствомъ судовництва въ дорозѣ адміністративнои при выконуваню законовъ зъ 11 червня 1868 и зъ 26 цвѣтня 1873 — не потреба попереднои опініи дотычного сойму краевого въ томъ случаю, если ся опінія була зажадана водъ правительства на двохъ безпосередно по собѣ слѣдующихъ сесіяхъ соймовыхъ, а до конца другои сесіи не була дана зо стороны сойму. Въ справѣ утвореня суду окружного въ Трутновѣ, трактованой уже на минувшой сесіи соймовой, мае уважатись теперь слѣдующа сесія сойму ческого яко друга въ повышшомъ змыслѣ."

Въ мотивахъ сказано: При кодифікаціи законовъ о орґанізаціи судовъ повѣтовыхъ переочено можливость, що дотычный соймъ краевый, умысно залишивши дати свою опінію, робить илюзоричнымъ всяку акцію правительства що-до змѣны територіяльнои въ округахъ судовыхъ. Такій случай бувъ минувшого року въ ческомъ соймѣ при справѣ отвореня суду повѣтового въ Трутновѣ. Водмовленьемъ своеи опініи, унеможлививъ соймъ всяку акцію правительства, хочь властиво соймъ, въ котрого законодатной силѣ не лежить орґанізація судовъ, може поднести лишь моменты за або противъ намѣренои змѣны, а не класти свое формальне вето. Зъ тыхъ причинъ уважае правительство потрѣбнымъ предложити до ухвалы новысшу новелю, щобы выповнити недостачу наведеныхъ законовъ. Для сойму полишено досыть часу до розваги, бо ажь по безхосенномъ уплывѣ другои сесіи соймовои, правительство само рѣшае. Если признаеть ся потребу доповненя тыхъ законовъ и розважить ся, що соймови полишено досыть часу до выданя своеи опініи, то и въ томъ спеціяльномъ случаю мусить бути необходимо предложена новеля. Отворенье суду въ Трутновѣ показало ся потрѣбнымъ и хосеннымъ по засягненю опініи ще и иншихъ факторовъ, котрыхъ се найблизше обходить.

Повысшій проѣктъ новелѣ есть на кождый способъ вкороченьемъ автономіи соймовъ краевыхъ и длятого цѣкава буде гадка въ тѣй справѣ тыхъ круговъ, котрѣ знають все и всюды воювати окликомъ: розширенье автономіи краю. И такъ Czas пише:

Передовсѣмъ уважаемо сю новелю за кривду, котра стрѣчае всѣ соймы краевѣ задля провины невеликого числа членовъ одного сойму. Водтакъ не можемо увѣрити, щобы она, зъ огляду на причину свого повстаня, була успѣшна, бо молодо-Чехи можуть чейже побити стеноґрафовъ при иншомъ проѣктѣ нелюбого собѣ закона, а не якъ разъ при дієкусіи надъ опінією въ справѣ отвореня нового суду.

Принціпіяльно lex Trautenau есть безперечно вкороченьемъ дотенерѣшныхъ атрибуцій соймовъ, въ практицѣ же може показати ся небезпечнымъ. Бо хочь полишено соймови ажь двѣ сесіи до выданя кождои опініи, то однакъ се право може статись илюзоричнымъ: правительство може кождои хвилѣ, хочь бы лишь по одномъ дни сесіи замкнути соймъ и въ той способъ позбути ся интеренціи сойму въ тѣй справѣ.

Зъ тыхъ причинъ гадаемо, що треба сей проѣктъ або просто водкинути — що подъ теперѣшну пору не зажурить навѣть ліберальнои лѣвицѣ, придавленои сторазъ большимъ тягаромъ журбы о реформу выборчу — або ухвалити его въ формѣ, усуваючой всякій сумнѣвъ що-до політичнои тенденціи того средства. Та форма така: запоручити соймамъ, що по выданю опініи та опінія не буде безуспѣшна. Ненарушеньемъ въ нѣчомъ прерогативы власти екзекутивнои можна выдумати таку поруку.

Въ кождомъ разѣ думаемо, що польскѣ послы не можуть голосувати за безусловнымъ ухваленьемъ правительственного проѣкту.

——

Если бы зъ заинтересованя загалу и водзывовъ газетъ прийшлось судити, чи гр. Таффе зробивъ ефектъ своимъ проѣктомъ реформы ординаціи выборчои, — то смѣло можна бы сказати, що гр. Таффе осягнувъ ефектъ на цѣлой лініи. Не будемо наводити голосовъ прасы, але на кождый способъ треба подати голосъ Fremdenblatt-y, котрый уважае ся орґаномъ міністра справъ внутрѣшныхъ.

Fremdenblatt примѣчуе, що полученье условій образованя и обовязку службы войсковои зъ правомъ выборчимъ було вельми щасливою гадкою и буде великою заохотою для здорового и перенятого своими обовязками розвитку населеня. Водтакъ каже сей орґанъ такъ: „Роботникамъ жичимо зъ серця ихъ політичнои повнопр вности. Мы повитаемо ихъ въ новой палатѣ пословъ а правдивѣ соціялъ-демократы будуть для насъ больше симпатичнѣ анѣжь псевдо-демократы, анѣжь соціялъ-політики, котрѣ суть соціялістами лишь за-для політики. Але если бы треба придержувати ся принціповъ конституціи, то тогдѣ заступництво мѣстъ, мѣщаньство, не повинно бути выперте зъ палаты. Треба бы взяти въ опѣку такожь и ихъ интересы Если больша посѣлость не мае бути придушена сѣльскими выборцями — то длячого мѣщаньство мало бы бути выставлене на безвыглядни борбы? Консервативнѣ тенденціи конституціи домагають ся пошанованя А ихъ существомъ есть заступництво интересовъ. Хто буде, если ухвалить ся у насъ загальне право голосованя, водтакъ оборонцемъ мѣщаньства и де они засядуть въ палатѣ пословъ?"

Czas радить заждати зъ осудомъ, доки не будуть поданѣ мотивы и матеріялъ статистичный. Натомѣсть констатуе, що подъ взглядомъ національнымъ нѣчого не потерплять Поляки, бо заховано систему курій выборчихъ: сѣльску и большои посѣлости.

Старостиньскѣ аґітаціи противъ „Днѣстра".

Недавно подали мы въ „Дѣлѣ" дословно окружникъ яворовскои ц. к. окружнои рады школьнои до зверхностей громадскихъ и мѣсцевыхъ радъ школьныхъ зъ приказомъ, щобы будынки школьнѣ асекурували лише въ Краковскомъ товариствѣ обезпечень, а не важились асекурувати въ иншой якой асекураціи, бо инакше ц. к. староста Невядомскій — якъ грозить въ окружнику — самъ заасекуруе будынки въ товариствѣ Краковскомъ на коштъ, розумѣе ся, не свой, але дотычнои громады.

Мы, на основѣ §§-овъ дотычного обовязуючого закона краевого, ухваленого соймомъ и санкціонованого Є. Вел. цѣсаремъ, выказали, що ц. к. окружна рада школьна и ц. к. староста яворовскій допустили ся самоволѣ, бо законъ лишае выборъ товариства асекураційного до волѣ интересованымъ, отже будынки школьнѣ вольно асекурувати такъ само добре въ „Днѣстрѣ" якъ и въ Краковскомъ товариствѣ.

Нинѣ-жь одержуемо зъ Перемышля нову вѣсть про старостиньску аґітацію противъ нашого „Днѣстра". Одинъ зъ нашихъ дописувателѣвъ пише намъ:

„Може й не завадить подати до вѣдомости Є. Е. п. намѣстника, и звернути его увагу на той дивный и певно въ нѣякомъ другомъ краю въ Австріи не практикованый фактъ, що деякѣ ц к. старосты надуживають свого урядового становища, беручи на себе ролю аґітаторовъ за однымъ товариствомъ асекураційнымъ на шкоду другого товариства краевого.

„Такъ ц. к. староста въ Мостискахъ п. Пуницкій урядово на т. зв. „сесіяхъ" войтовскихъ поучае войтовъ, щобы не обезпечувано ся нѣгде инде якъ лише въ Краковскомъ товариствѣ, а не въ „Днѣстрѣ". А прецѣнь „Днѣстеръ" мае такѣ самѣ права, якъ товариство Краковске, и яко краеве повинно знаходити ровну опѣку у краевыхъ властей політичныхъ.

„Але що тутъ говорити о опѣцѣ, коли сторонники „Днѣстра" въ повѣтѣ нараженѣ на прикрѣ непріятности водъ ц. к. старосты п. Пуницкого. Коли одна громада перенесла ся зъ обезпеченьемъ будынковъ конкуренційныхъ зъ Краковского товариства до „Днѣстра" а п. старостѣ хтось донѣсъ, що се стало ся зъ порады мѣсцевого учителя, — п. староста нагримавъ на учителя: „Jak pan śmiałeś namawiać gminę, aby wypowiedziała asekurację budynków w Krakowskiem towarzystwie a zaasekurowała w Dnistri? Ja pana..." и т. д. Коли-жь другій учитель зъ округа подавъ ся на иншу посаду, то п. староста Пуницкій, яко предсѣдатель ц. к. окружнои рады школьнои, написавъ на поданю яко конкомітацію тому учителеви: „Jest agentem Dnistra" — и се грубо подчеркнувъ червонымъ оловцемъ...

„Кромѣ того по цѣломъ повѣтѣ бѣгають посланцѣ, аґітуючи противъ „Днѣстра".

„Таке то дѣе ся въ мостискомъ повѣтѣ! Коли хто-небудь зажадае доказу наведеныхъ повысше фактовъ, я готовъ перевести доказъ правды.

„Русины въ повѣтѣ на все, що дѣе ся, здвигають лише плечима, не розумѣючи: на якой основѣ може повѣтова власть політична въ такій способъ аґітувати за польскою асекурацією а противъ рускои? Таже-жь асекурація — не політика! Тажь якъ бы руска асекурація була чимсь небезпечнымъ для держави чи краю, то центральне правительство не було бы позволило ей отворити! Тажь кождый ц. к. староста повиненъ лише тѣшити ся, що въ тѣй нещастнѣй Галичинѣ, де ще такій величезный процентъ будынковъ есть необезпеченыхъ, повстало друге краеве товариство обезпечень — и за-для добра загального подпирати его, а не шкодити ему! Тажь кождый мае право заасекурувати, де хоче, и якъ нѣхто п. старосту Пуницкого не може примусити, щобы асекурувавъ ся въ „Днѣстрѣ" а не въ Краковскомъ товариствѣ, такъ и вонъ не може и не мае права нѣкого змушувати, щобы асекурувавъ ся въ Краковскомъ товариствѣ а не въ „Днѣстрѣ"! — бо то выходить на таке саме, якъ бы староста примушувавъ горожанъ въ повѣтѣ купувати мясо лишь у такого-то рѣзника, одѣжь лишь у такого-то кравця, а не у другого. Але-жь Бога ради, того навѣть у Туреччинѣ нема! — то де-жь се водповѣдае конституційнѣй Австріи?..."

Только нашь дописуватель.

Мы водъ себе выскажемо попередъ всего глубокій жаль, що щось подобного може въ нашомъ краю дѣяти ся, — свѣдчить се о дуже сумныхъ водносинахъ въ політичнѣй адміністраціи у всходнѣй, рускѣй части Галичины, а водтакъ горячо поручаемо сю справу посламъ рускимъ, щобы при найблизшѣй нагодѣ у водповѣдный способъ представили всѣ факты старостиньскихъ аґітацій противъ „Днѣстра" и интерпеляціею спонукали правительство до заявленя: чи оно думае терпѣти тѣ аґітаціи?..

Цензусъ образованя.

За-для предложеня правительства що-до розширеня выборчого права набирають результаты послѣдного спису людности въ справѣ народного школьництва великого значѣня. Звѣстно, новый проѣктъ выборчои реформы приймае знанье читати и писати яко одну зъ головныхъ основъ управненя до голосованя. Длятого-жь то цѣкаво розмѣркувати и обчислити розширенье выборчого круга, котре було бы выслѣдомъ новои реформы на случай принятя проѣкту правительства.

Пошля д-ра Равхберґа [вонъ обчисливъ ступень образованя австрійского населеня пошля вѣку] умѣло въ р. 1890 читати и писати загаломъ 13,258.452 особъ, 1,031.624 умѣло лишь читати, а 9,605.337 особъ нѣ читати нѣ писати. Вже при осудѣ тыхъ чиселъ зъ становища загального уровеня образованя треба водчислити передовсѣмъ дѣтей низше шесть лѣтъ. Если се зробимо, то на кождыхъ 100 особъ по-надъ шесть роковъ вѣку умѣло въ роцѣ

	1880		1890	
	мужчин.	женщ.	мужчин.	женщ.
читати и писати	61·91	55·13	68·46	62 57
лише читати	5·50	8·79	3·77	6 35
нѣ читати нѣ писати	32·59	36·08	27·77	31·08

Поступъ елементарного образованя явный. Однакъ не въ кождомъ краю однаковый результатъ. Коли въ Форарльберґѣ на кождыхъ 100 мужчинъ по-надъ шесть роковъ вѣку умѣе читати и писати 95, то въ Галичинѣ и въ Дальматіи спадае сей процентъ на 17, а въ Буковинѣ на 14. Поббчь Форарльберґу выказуе найбольшій процентъ долѣшна Австрія бо 91; въ краяхъ альпейскихъ спадае процентъ умѣючихъ писати на 88 въ долѣшнѣй Австріи, на 39 въ Краинѣ; въ Чехіи выносить вонъ 90, въ Моравѣ 85, а въ Шлезку 80.

Однакъ въ поодинокихъ клясахъ вѣку водносины зовсѣмъ неоднаковѣ. Оголошена спису людности выказують уровень образованя водъ шестого до десятого вѣку житя рокъ за рокомъ, опошля подають его десятками роковъ. Мы представимо се въ такой таблицѣ:

На 1000 мужчинъ умѣе

въ вѣку	читати и писати	лишь читати	нѣ читати нѣ писати
6 роковъ	343	24	633
7 „	588	38	374
8 „	682	30	288
9 „	731	26	243
10 „	757	23	220
включно 10 „	258	12	730
11—20 „	742	34	224
21—30 „	706	37	257
31 40 „	693	42	265
41—50 „	664	42	294
51 60 „	642	39	319
61—70 „	636	46	318
надъ 70 „	634	55	311
	579	32	389

Отсѣ рознице въ уровени образованя въ поодинокихъ ступеняхъ вѣку становлять мѣру интензивного и екстензивного вплыву народного школьництва. До десятого року житя бачимо вплывъ школы на ученяковъ, а потомъ послѣдующій вплывъ на уровень образованя живучои ґенераціи. Почавши водъ одинацятого року житя збольшае ся за кождымъ ступенемъ вѣку число анальфабетовъ и тыхъ, що умѣють лише читати.

Особливои ваги есть тутки ступень вѣку, котрый назначуе ся окончененьемъ сорокового року житя, а котрому водповѣдае 1850 рокъ уродженя Бо лишь для особъ, котрѣ доперва въ починѣ дѣяльности державного закона народныхъ школъ були въ вѣцѣ обовязуючомъ до школы, отже лишь для тыхъ особъ пошля интенціи правительства мае цензусъ образованя становити основу выборчого права. У особъ, що ихъ обовязокъ до школы розпочавъ ся передъ 1869 рокомъ, не звертае ся уваги на уровень образованя. А що ихъ статистичне представленье вяже ся зъ десятилѣтнымъ ступенемъ вѣку, можна приймита рокъ уродженя 1850, больше-менше яко границю для тои ґрупы выборцѣвъ.

Якъ отже укладають ся водносины по сей и по той бокъ поставленои границѣ? Въ вѣцѣ водъ 21—40 лѣтъ стоить 3,383.627 мужчинъ, зъ котрыхъ 2,362.288 або 70 процентъ умѣе

полемізуе зъ тымъ письмакомъ. Авторъ тои статьѣ — пише „Свобода" — то дуракъ, що певно ледви умѣе подписатись, а въ Америцѣ ставъ редакторомъ и выдирае водъ честного польского роботника послѣдный центъ нѣбы-то na ołtarz ojczyzny. „Гей пане професоръ зъ довгими ушима — питае „Свобода" письмака — зъ якихъ жерелъ историчныхъ о Rusinach вы зачерпнули тую вашу премудрость? Письмаку подозрѣный, де твоя ганьба? де твой встыдъ? А до штубы!" И на трохъ стовцяхъ „Свобода" выказуе, що цѣла бесѣда польского „окомана-историка" — то „ослячѣ слова глубокои клапоухои мудрости bel asino delle marche", а письмакъ „вытягнувъ ними метрику свого ослячого походженя z dziada-pradziada"...

Найцѣкавѣйша для насъ въ „Свободѣ" рубрика „Американьска Русь", бо зъ неи довѣдуемо ся: що чувати мѣжь Русинами въ Америцѣ? Отже довѣдуемо ся:

Въ Джерзі Сіті дня 11 липня сего року водбувъ ся дуже величаво другій рочный пікнікъ тамошного Братства св. Ап. Петра и Павла въ парку Каледонія. Сприяла чудова погода, якъ-разъ потрѣбна на се торжество. О 9-ій годинѣ рано выступило Братство зъ галѣ своихъ засѣдань при звуцѣ добброи музики, котру було чути далеко-широко по улицяхъ мѣста. Прекрасный образъ представлявъ ся очамъ всѣхъ цѣкавыхъ при походѣ Братства по широкихъ улицяхъ ажь до рускои церкви. Рускій хлопцѣ, оденъ въ другого якъ дубъ, простій якъ свѣчка, певнымъ и смѣлымъ военнымъ крокомъ ступали зъ прехорошою синьо-жовтою рускою фаною, на котру Нѣмцѣ, Американе выносили изъ сторовъ [склеповъ] зеленій вѣнцѣ и вкладали на неи, не могучи нею налюбуватись. По сторонахъ улиць було чути: „Сли бы тото Братство було у войсковомъ уніформѣ, то бы було найкраше зо всѣхъ!" Вечеромъ прибули до парку всѣ околичнѣ рускѣ Братства. Забава йшла охочо и весело ажь до рана Много а много було Американовъ, Нѣмцѣвъ, и кождый подивлявъ щиру руску гостинность. Славно!

Въ Оліфантѣ Русины, дбаючи о славу Бога, розширили уже другій разъ святиню и поставили мешканье для священика.

Русь въ Шамокинѣ дуже красно розвивае ся, водъ коли достала священика рускаго духа, рускаго серця.

Въ Трентонѣ дзвоны для рускои церкви посвятивъ латинськѣй епископъ. „Кажуть люде — додае „Свобода" — що тѣ дзвоны будуть мати хрипливый голосъ."

Въ Пітсбурзѣ Русины мають выгоду, бо не платять коллекты. Сли прийде коллекторъ зъ уніятскои стороны, то кажуть: „Не дамѣ, бо належимѣ до православнои церкви", — сли прийде зо стороны православнои, то кажуть: „Мы уніяты"...

Въ Елісабетпортѣ руске братство св. О. Николая буде носити войсковый уніформъ рускихъ [очевидно россійскихъ] драґонovъ, а въ Вілксбаре при посвященю рускои православнои церкви епископомъ Николаемъ зъ Санъ-Францішка робили рускій [роз. россійскій] матрозы войскову параду...

Зъ послѣднои вѣсти видко, що американьско-руска „політика" помѣшала понятя „рускій" а „россійскій", та й не диво, коли зважити, що деякѣ священики греко-католицкѣ подали ся провославному епископови Николаеви. Въ Америцѣ — по американьски. Не дармо й спѣвае въ „Свободѣ" поетъ Федоровъ:

„Въ земли Вашингтона
Свободо твой тронъ!"

читати и писати. Въ вѣцѣ по-надъ 40 рокôвъ есть 2.912.101 мужчинъ, мѣжь котрыми находить ся 898.544 або 31 процентъ умѣючихъ писати. Процентъ анальфабетôвъ выносить въ першій групѣ 30, а въ послѣдній ажь 69! Маючи ключь въ рукахъ можемо теперь розмѣркувати управненыхъ до голосованя Въ вѣцѣ надъ 24 роки, т. є. въ вѣцѣ управненôмъ до голосованя стоить загаломъ 5,696.694 осôбъ, зъ котрыхъ 923.103 передъ рокомъ 1869 и 4,773.591 по тôмъ роцѣ були въ вѣцѣ обовязуючôмъ до школы. Вôдъ першихъ вôдпадае 30 процентъ, або 276,931 на анальфабетôвъ. Отже по вôдшибненю того числа остає управненыхъ до голосованя 5,419.763. Але тутъ треба ще вôдчислити чужинцѣвъ, и допустѣмъ, що ихъ число выносить кругло 200.000, то вôдшибнувши и тыхъ 200.000 чужинцѣвъ остає 5,220.000 мужчанъ въ вѣцѣ управненôмъ до голосованя.

Отже заходить питанье, яке то розширенье круга фактично управненыхъ до голосованя? При послѣдныхъ выборахъ до рады державной выказано 1,387.572 безпосередно, а 390 779 посередно управненыхъ осôбъ до голосованя; разомъ 1,778.351, причôмъ подвôйно почислено выборцѣвъ якъ зъ безпосереднымъ такъ и посереднымъ правомъ голосованя. Намѣреный проектъ правительства що-до выборчой реформы збôльшивъ бы число выборцѣвъ о 3,440.000, отже бôльше, якъ въ трое. При послѣдныхъ выборахъ було 15 процентъ мужчинъ зъ правомъ голосованя. Коли-бъ выборча реформа правительства стала закономъ, якихъ 44 процентъ мужчинъ одержало бы право голосованя.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ на послѣдньомъ своѣмъ засѣданю зъ дня 11 н. ст. жовтня полагодивъ мѣжь иншими слѣдуючи справы:

1. Принати до вѣдомости, що книжочка за жовтень п. заг. „Маркіянъ Шашкевичь, его житье и дѣяльнôсть“, написана членомъ выдѣлу о. И. Чапельскимъ, вже скôнчила ся друкувати, а друкъ „Календаря“ на рôкъ 1894-ый уже въ сѣмъ тыждни покôнчить ся.

2. Д-рови Костеви Левицкому поручено покôнчити деякѝ формальности въ справѣ пôднятя спадщины по бл. п. Стефанѣ Качалѣ.

3. Полагоджено деякѝ дрôбнѣйшѝ справы адміністраційнѝ.

4. Принятѝ въ члены товарыства:
Дмитро Гладкій въ Горбачахъ.
Григорій Бордунъ въ Шибалинѣ.
Никола Мандзѣй въ Сокали.
Пант. Шуґотъ въ Вислоку.
Юрко Яремичь въ Викторовѣ.
Стефанія Рудницка въ Яблôнцѣ.
Василь Мелникъ въ Берлогахъ.
Читальня „Просвѣты“ въ Тудорковичахъ.
Народна Сполка въ Гостовѣ.
Народна Сполка въ Серафинцяхъ.
Иванъ Левиньскій въ Стрыю.
Гринько Фѣль въ Лежанôвцѣ
Андрухъ Белей въ Соколôвцѣ.
Иванъ Гниліця въ Жовчевѣ.
о. Ал. Лебедовичь въ Монастири.
Федôръ Копаньскій.
о. Мих. Тупись у Львовѣ.
Стефанъ Вôтикъ въ Ульвôвку.
Антôнъ Желѣшкевичь въ Нижневѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про несподѣванку гр. Таффого заговорили и французкѝ ґазеты. Liberté каже: Гр. Таффе выступивъ рѣшучо суцротивъ аґітаціи, що проявляе ся въ Австріи въ користь загального права голосованя. Однакъ шефъ австрійского кабінету, котрому здаѣсь, що вхопивъ вола за роги, держить его лише за хвôсть. — Journal des Débats не бере на серіо предложеня выборчой реформы и питаѐ, чи приятелѣ правительства, мѣжь котрыми богато правдивыхъ консерватистôвъ, рѣшать ся супроводити симъ разомъ гр. Таффого, чи може радше выпайдуть, що проєктъ выборчой реформы робить за богато авансôвъ для революціи. — Temps вказуе на зрôстъ сѣльскихъ выборцѣвъ за-для нового предложеня и помѣчуе, що упадокъ нѣмецкихъ лібералôвъ не бувъ бы нѣякимъ дивомъ. Зъ становища національного и ліберального може нѣмецка лѣвиця, котра чванить ся, що по дванацятилѣтнôй борбѣ приперла до кута свого гибкого противника, отже она може побоювати ся выборчой реформы гр Таффого. Вôнъ звертае противъ неи нову батерію, и та батерія складае ся зъ тыхъ стрѣлôвъ, що она сама вылила Гр. Таффе, котрый досыть довго перехитрювавъ ся зъ дагôдною фільософією, хоче при помочи новыхъ елементôвъ заснувати постôйну бôльшôсть. Предложенье не ѐсть нѣчого бôльше, анѣ нѣчого менше, якъ проба зъ демократичною монархією, але та вôдвага йде въ парѣ зъ обережностію; знали дотепер мужика-вояка, а гр. Таффе выйшовъ выборця-вояка, котрый буде служити цѣсареви и монархіи карткою голосованя, выслужити зъ-перщу пôдъ оружіемъ. Гр. Таффе доживе безъ сумнѣву деякихъ розчарованъ, ту и тамъ нашлють ему крикливыхъ демократôвъ, немилыхъ антісемітôвъ, косматыхъ соціялістôвъ, непримиреныхъ націоналôвъ Чехôвъ або Італійцѣвъ. Однакъ суть будуть становити консервативнѝ елементы, котрыхъ выбере сѣльске населенье и они будуть творити зъ послами бôльшихъ посѣлостей постôйну бôльшôсть противъ тыхъ, котрѝ думали, що держать гр. Таффого. Отсе велике значѣнье несподѣванки, котру зготовивъ гр. Таффе палатѣ послôвъ и великôй ліберальнôй партіи.

Ще въ недѣлю вôдбули ся въ Пардубицкихъ довѣрочнѝ зборы молодо-Чехôвъ, на котрыхъ ухвалено таку резолюцію: 1) Выимковый станъ и обмеженье дѣяльности судѣвъ присяжныхъ не умотивованѝ. Зборы высказують свôй жаль за-для звуженя свободы, запорученои основными законами державными, и добачують въ тôмъ лише нову прояву змаганя здержати правну борбу ческого народу за его політичнѝ и національнѝ права. 2) Зъ тои причины высказуемо такожь глубокій жаль за-для поведеня тыхъ, що въ теперѣшнôмъ часѣ новыхъ переслѣдованъ, задуютъ дѣла нашихъ політичныхъ національныхъ противникôвъ и заходять ся усуненьемъ опозиціи ческого народу выставити на смѣхъ спôльну національну справу. 3) Зборы заявляютъ, що такожь и на будуче ужиють ся въ найбôльше рѣшучій способъ и вôдповѣдно до самосвѣдомости народу, всѣ правнѝ средства, щобы знести політичну систему, котра намъ ворожа и противить ся нашôй правно-державнôй програмѣ. 4) Высказуючи повну згоду зъ поведеньемъ нашихъ послôвъ, вкладаемо на нихъ обовязокъ по думцѣ нашого рѣшеня, щобы оставали такъ довго непохитно на дорозѣ приціпіяльнои політичнои опозиціи, доки не положить ся бодай основы до цѣлковитого вдоволеня ческого народу. 5) Супротивъ нападôвъ, що пôдняли ся зъ усѣхъ бокôвъ, заявляемо, що якъ до д-ра Юл. Ґреґра, такъ и до Narodnыхъ List-ôвъ маемо повне довѣріе“.

Вôдъ якогось часу звергае Россія, а взглядно россійска праса бачне око на внутрѣшнѝ вôдносины Болгарiи. Непорозумѣня мѣжь кн. Фердинандомъ а Стамбуловомъ, котрѝ здае ся таки истнували, збудили надѣю Россіи, що ще вытворить ся въ Болгарiи катастрофа, що кине ѐи въ обôймы пôвночного великана. Одинъ петербургскій дневникъ помѣстивъ допись зъ Софіи, котра обговорюе справу непорозумѣня мѣжь обома достойниками. Чи тѣ всѣ подробицѣ, що ихъ подае згадана допись, походять зъ вѣродостойныхъ информацій, — можна сумнѣвати ся, тымъ бôльше, що въ нихъ замѣтна тенденційнôсть. Отже пôсля згаданои дописи, кн. Фердинандъ обидивъ ся на Стамбулова за то, що Стамбуловъ не явивъ ся въ палатѣ нѣ разу въ часѣ выѣзду князя на похороны стрыя, значить зънѣнорувавъ княгиню Марію и не звôльнивъ назѣть самого князя вôдъ кварантаны установленои для подорожныхъ, що ѣдуть зъ Европы. Кн. Фердинандъ уложивъ цѣлковитый плянъ, щобы на мѣсце Стамбулова покликати Начевича, и той плянъ мавъ уже незадовго здѣйстнити ся. Користаючи зъ неприсутности Стамбулова постановили князь, обѣ княгинѣ и ихнiй „неприятелѣ“ Стамбулова довершити рôдъ перевороту державы. Князь мавъ оголосити указъ о дімісіи Стамбулова и именованю Начевича, а разомъ оголосити маніфестъ до народу и арміи зъ жалобами на ненастанне нарушуванье Стамбуловомъ княжихъ прероґативъ, а особливо права ласки. Начальникови головного штабу, полковникови Цетковичеви поручено приготовити софійску залогу, а Начевичь мавъ заразъ, обôймивши урядъ, выдати розказъ увязнити Стамбулова. Той цѣлый плянъ не удавъ ся завдяки полковникови Савови, котрый повѣдомивъ президента міністрôвъ. Стамбуловъ вернувъ ненадѣйно до Софіи, велѣвъ арештувати кôлькохъ офіцирôвъ, иншихъ выславъ до далекихъ залогъ, а ихъ мѣсце заступивъ своими приклонниками. — Отсе змѣстъ дописи, котру треба приймати зъ великою резервою. Певна рѣчь, що конфліктъ мѣжь кн. Фердинандомъ а Стамбуловомъ бувъ бы на руку Россіи; князь мôгъ бы найти ся въ прикрôмъ положеню, бо у внутрѣ краю выкликали бы сторонники Стамбулова немалый заколотъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Копичинець пишуть намъ**: Дня 5 н. ст. жовтня вôдбувъ ся тутъ вокальный вечерокъ зъ танцями на дохôдъ фонду будовы рускаго театру. Вечерокъ выпавъ къ здоволенію гостей а певно й пп. ініціаторôвъ о. Винницкого и судьѣ Щанковского, котрѝ въ выдѣлѣ касинового товариства „Читальня“ поставили внесенье, щобы устроити той вечерокъ У вечерку взяли участь и тутешнѝ Поляки, а продукціи були мѣшанѝ: рускѝ и польскѝ. Шевченкову „Причинну“ деклямувала панна М. Т. зъ чувствомъ и зрозумѣньемъ поета, а на фортепянѣ вôдограла панна Виль. дуже гарно „короля Ироля“. Хоры були добрѝ и забава танцями йшла охочо. Пп. ініціяторамъ и аранжерамъ вечерка належить ся щира подяка.

— **Въ вправѣ будовы рускаго театру**. Вôдъ часу, якъ уконститувавъ ся комітетъ до збираня складокъ на будову рускаго театру вилывають безперестанно датки, то бôльшѝ то дрôбнѣйшѝ, пôсля обставинъ. Єсть то доказъ живучого народного почутя и патріотизму, есть то запорука красшои на-шои будучности. Въ тыхъ складкахъ беруть живый удѣлъ нашѝ дамы, панѣ и панночки, за що прилюдно складаемо имъ сердечну подяку. Отъ и симъ разомъ прислала Вп. панѣ Кречковска 18 зр., котрѝ зобрала на весѣлю въ Свидовôй Зложили-жь тоту квоту Вп.: и Яроша 5 зр., п. Ярема 5 зр., Кречковска 2 зр., о. Кречковскій 1 зр. п. Бережаньскій 1 зр., п. Крушиньскій 1 зр., о. Матковскій 1 зр., п. Сосенко 1 зр., п. Горбачевскій 1 зр., разомъ 18 зр. — Дальше приславъ о. Ю Гладиловичь зъ Боленовичь складку зобрану зъ купонôвъ въ квотѣ 10 зр. 70 кр. и просить о присланье ще одной жовтои книжочки. Зъ нами Богъ! — *Василь Ильницкій.*

— **Важне для нашихъ вѣденьскихъ академикôвъ**. Довѣдуемо ся зъ достовѣрного жерела, що ВПреосв. митрополитъ Сильвестеръ внѐсъ до міністерства поданье, въ котрôмъ въ цѣли забезпеченя нашои парохіи у Вѣдни межи иншимъ жадае, щобы правительство для удержаня хорального спѣву при церквѣ св. Варвары у Вѣдни асиґнувало 900 зр. рôчно. [За те посада другого дяка маѐ бути знесена.] Тая квота маѐ бути въ сей способъ розділена, що два перші теноры дôстануть по 150 зр а прочихъ шѐсть спѣвакôвъ по 100 зр. рôчно [въ кождôмъ изъ чотирохъ голосôвъ маѐ бути два спѣваки]. Звертаемо отже на сю рѣчь увагу нашихъ спѣволюбивыхъ академикôвъ, щобы въ своѣмъ часѣ о тіи стіпендіи компетувати не залишили, бо соромъ бувъ бы, щобъ и дальше зъ нашихъ институцій користали чужѝ люде.

— **Лѣське староство** вôзвало уряды парохіяльнѝ свого повѣта, щобы предложили выказы хлопцѣвъ уродженыхъ въ 1875 ôмъ роцѣ а до вôзваня додало примѣтку, що тѣ выказы мають бути писанѝ въ языцѣ польскôмъ, нѣмецкôмъ, або латиньскôмъ. На рускôй языкъ староство забуло, хоть комісарь правительственный заявивъ публично на однôмъ засѣданю львôвского сойму, що такѝ выказы можуть бути писанѝ и по руски.

— **Нетактъ учителя**. Зъ Самбора пишуть до одной часописи про такій фактъ: Минувшого року засновано тамъ заходами дирекціи семинаріи учительскои и комітету значнѣйшихъ самбôрскихъ горожанъ бурсу для кандидатôвъ учительскихъ. Въ тôй бурсѣ есть сего року 52 ученикôвъ, 36 Русинôвъ и 16 Полякôвъ. Дня 10 н. ст. жовтня выдавъ управитель бурсы п. Гляватый. учитель семинаріи, приказъ, щобы всѣ ученики бурсы мали картки зъ написями, кождый надъ своимъ лôжкомъ. Ученики выповнили приказъ и поприбивали картки зъ написями — Русины зъ рускими, Поляки зъ польскими. На другій день пополудни входить управитель до комнатъ, а увидѣвши надъ лôжками рускѝ написи, ставъ кричати зъ всеи силы: Ja wam tu dam bawić się w politykę, wszystkie napisy muszą być w języku polskim, a kto nie chce słuchać co ja rozkazuję, niech się z bursy wynosi! — и въ своѣмъ фанатизмѣ поздиравъ всѣ рускѝ картки. П. Гляватый давъ теперь другій разъ доказъ свого нетакту, бо вже 2 н. ст. жовтня выступило зъ заведеня зъ его головно вины въ наслѣдокъ несправедливого роздѣлу стіпендій 26 ученикôвъ зъ II року, безъ рôзницѣ народности и ажь коли дирекція заведеня вневнила ихъ, що на будуще тѣ неправильности не повторять ся, вернули по 2 дневнôмъ стрейку до школы.

— **О. Грушкевичь зъ Куликова** заявивъ вчера въ польскихъ днезникахъ, що вôнъ не ставивъ и не ставить своеи кандидатуры на посла до рады державной зъ округа сокальско-равско-жовкôвского.

— **Огнѣ**. Дня 4 н. ст. жовтня знищивъ огонь на приходствѣ въ Олѣевѣ, городеньского повѣта, всѣ будынки господарскѝ. Зъ будынками згорѣло и все збôже та знаряды господарскѝ. Необезпечена шкода выносить 2500 зр. Будынки були обезпеченѝ на 675 зр. Огонь повставъ имовѣрно въ наслѣдокъ неосторожности, бо тяжко пôдозрѣвати пôдпаленье о 4-ôй годинѣ зъ полудня. — Дня 10 н. ст. жовтня въ ночи навѣстивъ страшный огонь село Пôдгородье коло Рогатина. При сильнôй бурѣ розширивъ ся огонь такъ скоро, що за якихъ 20 мінутъ обхопивъ 22 загородъ зъ всѣми будынками господарскими, збôжемъ и пашою. О ратунку не було що думати, бо огнемъ кидало на 300 крокôвъ довкруги. Асекурованыхъ було 16 а 6 неасекурованыхъ; зъ тыхъ всѣхъ лише одинъ мавъ обезпечене збôже, прочѝ лише будынки въ малôй части. Шкода досі обчислена выносить 15.000 зр. Нѣ одного будынку не выратувано, згорѣло все до тла. Огонь бувъ имовѣрно пôдложеный пôдъ стодолу одного господаря.

— **Рôчнѝ зборы членôвъ института им. Оссолиньскихъ** вôдбули ся дня 12 с. м. при участи численнои и добôрнои публики, мѣжь котрою бачили мы и кôлькохъ виднѣйшихъ Русинôвъ. Справоздавець о руху и станѣ сеи институціи згадавъ такожь теплыми словами, що и рускѝ товариства та выдавництва засилюють заведенье им. Оссолиньскихъ своими выданями и ґазетами. Зъ наведеного справоздання довѣдались мы, що заведенье находить ся въ повнôмъ розцвѣтѣ, о чôмъ переконують слѣдуючи цифры: Инвентарь печатаныхъ дѣлъ дôйшовъ до 92.076; атласôвъ и мапъ 1881; образôвъ и картинъ 866+25.511; рукописей 3578; автоґрафôвъ 3578; музеалiѣвъ 2237 и т. д. — Зъ бібліотеки взагалѣ користало 14.000 осôбъ. — Доходы выносили 45.806 зр. а розходы 45.447 зр. — Маєтокъ заведеня въ недвижимостяхъ, въ записахъ, въ збôркахъ науковыхъ, въ накладахъ, въ готôвцѣ и паперахъ обчисленый на 780.721 зр.

— **Холера**. Ґазета урядова доносить: Дня 11 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Назавизовѣ повѣта надвôрняньского 2 особы, въ Добротовѣ, Вороненцѣ ad Яблоница Пôдлѣсневѣ ad Микуличинъ и Микуличинѣ того-жь повѣта по 1 особѣ; въ Римановѣ повѣта сянôцкого 3 особы, въ Посадѣ дôльнôй того-жь повѣта 1 особа, въ Богородчанахъ 5, въ Коломыи 2, въ Пасѣчнôй повѣта станиславôвского и въ Гуменовѣ повѣта калуского по 1 особѣ. — Выздоровѣло: въ Вороненцѣ ad Яблоница, Пôдлѣсневѣ и Ворохтѣ ad Микуличинъ по 1 особѣ; въ Римановѣ 5, въ Гуменовѣ повѣта калуского и въ Богородчанахъ по 1 особѣ. — Померло: въ Назавизовѣ, Вороненцѣ и Микуличинѣ надвôрняньского повѣта по 1 особѣ; въ Римановѣ 2, въ Ладинѣ сянôцкого повѣта 1 особа; въ Богородчанахъ 2, въ Коломыи 1 и въ Пасѣчнôй повѣта станиславôвского 1 особа. — Крôмъ того лучили ся пôдозрѣнѝ случаѐ: въ Гребеновѣ и Демни повѣта стрыйского и въ Старôмъ мѣстѣ. — Дня 10 н. ст. жовтня було въ лѣченю 53 осôбъ; дня 11 н. ст. жовтня занедужало 19, выздоровѣло 10, померло 10 осôбъ, отже лишаѐ ся въ лѣченю 52 осôбъ. — Орґанъ найвышои рады здоровля Das oesterreichische Sanitätswesen констатуе, що послѣдного тыждня не лише зменшило ся число тыхъ, що занедужали на холеру въ Галичинѣ и число громадъ, въ котрыхъ лучили ся занедужання, але такожь характеръ занедужань и перебѣгъ недуги ставъ о много лагôднѣйшій, а число смертности зменшило ся такъ, що можна вже надѣяти ся скорого придавленя пошести.

— **Порозумѣвъ** Въ недѣлю дня 8 н. ст. жовтня прийшовъ — якъ пише „Галичанинъ“ — на богослуженье до рускои церкви въ Судовôй Вишни капітанъ обороны краєвои п. Г ій. Пôдчасъ богослуженя вôдчитано дотычный Апостолъ, де мѣжь иншими приходять слова: „Въ Дамасцѣ языческій князь Ареы царя стрежаше Дамаскъ градъ яги мя хотя“., Скоро лише п. Г-ій почувъ слова „Ареы царя“, выйшовъ зъ церкви, приступивъ до стоячого недалеко бурмістра и заявивъ ему, що мусить вôднести ся до намѣстника гр. Бадень-ного зъ жалобою, бо въ церкви молять и згадують — сага Aleksandra III. Дармо представлявъ бурмістръ п. капітанови, що се не може бути, п. капітанъ твердо стоявъ при своѣмъ. Ажь по богослуженю, коли здивованый парохъ, почавъ переглядати книжки, выяснило ся звôдки взявъ ся въ головѣ и Г-ого car Aleksander. Цѣла ся справа есть очевидно смѣшна, але она маѐ и свою сумну сторону, бо показуе що у насъ мають претенсіи цензурувати рускій языкъ и богослуженье люде, що не мають о нихъ найменшого поняття.

— **Нова дирекція поліціи** буде отворена въ коротцôмъ часѣ въ Перемышли зъ вôдцѣломъ войсковой поліціи, зложеной зъ однои компаніи воякôвъ въ силѣ 60 людей зъ капітаномъ. Въ складъ персоналу дирекціи вôйдуть: одинъ директоръ въ ранзѣ поліційного совѣтника, два старшій комісарѣ, два комісарѣ, три концепісты, одинъ концептовый практикантъ и 16 урядникôвъ маніпуляційныхъ.

— **Дирекція выставы краєвои** оповѣщуе, що на жаданье деякихъ комітетôвъ льокальныхъ и делеґатôвъ, рѣшено продовжити выимково речинець зголошень о принятье предметôвъ на выставу ще по конецъ падолиста 1893 р. Хто пôзнѣйше зголосить ся, тому не обѣцюе дирекція що дасть ему на выставѣ таке мѣсце, якого бажавъ бы.

— **Справа крадежи въ термопôльскôй касѣ ощадности** розбирала ся вчера у Вѣдни передъ трибуналомъ касаційнымъ Якъ звѣстно украдено минувшого року въ тôй касѣ 24.800 зр. Слѣдство тягнуло ся дуже довго бо майже рôкъ и ажь сего року вôдбула ся розправа противъ пôдозрѣного о кадѣжь урадника сеи институціи Антона Рудого. Обжалованого засуджено на 7 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Рудый внѐсъ рекурсъ и трибуналъ касаційный знѐсъ першій засудъ та приказавъ зарядити нову розправу въ Тернополи.

— **Самоубійство або припадокъ**. Дня 8 н. ст. жовтня найдено на шляху зелѣзничôмъ въ громадѣ Перекопана коло Перемышля трупа рекрута Михайла Сикоры, що служивъ при вôддѣлѣ треновôмъ. Трупъ представлявъ страшный видъ: кадовбъ лежавъ осôбно, ноги вôдтятѝ о кôльканацять крокôвъ дальше, а голова въ корчахъ при надкушенôмъ бохонци комісного хлѣба. Сикору переѣхавъ поѣздъ зелѣзничій, однакъ не знати, чи вôнъ самъ кинувъ ся пôдъ колеса поѣзду, чи дôставъ ся тамъ лише случайно.

— **Славна россійска родина князѣвъ Меншиковыхъ** вымерла цѣлковито. Свою славу завдячувала она кн. Александрови Меншикову, котрый яко сынъ конюха приподобавъ ся ґенералови Лефортови, що его представивъ Петрови Великому. Талантъ и незвычайна быстроумнôсть отворили Меншикову дорогу до найвышихъ почестей и вôнъ ставъ вскорѣ найзнаменитшимъ и наймогучѣйшимъ чоловѣкомъ въ Россіи. Въ роцѣ 1727 стративъ ласку на царскôмъ дворѣ и его заслано на Сибѣръ, а его величезный маєтокъ припавъ скарбови. Вôнъ попавъ въ тугу и померъ 1730 року. Послѣдный зъ князѣвъ Меншиковыхъ померъ сими днями въ Баденъ-Баденъ. Его міліоновый маєтокъ припадае далекому своякови, кн. Сагарінови.

— **Новый барометеръ**. Передъ кôлькома лѣтами реклямовано и показувано у Вѣдни на выставѣ ростину, проповѣдаючу змѣны атмосферичнѝ. Архикнязь Рудольфъ звернувъ на неи увагу кн. Уельского, котрый выславъ огородника-хеміка Новака зъ тою ростиною до Анґліи, поручаючи ему робити зъ нею дослѣды. По сѣмохъ лѣтахъ повернувъ Новакъ до Вѣдня и мавъ онодгы выкладъ публичный о своихъ дослѣдахъ въ Анґліи, якій робивъ на 200 примѣрникахъ сеи ростины. Єсть се abrus precatorius urbilis, мексиканьскій горохъ. Индійцѣ уживають зеренъ тои ростины на рожанцѣ и прикрасы. Новакъ выказуе, що на погоду пôдносять ся листки „абруса“, на слоту опадають, що на 48 до 75 годинъ напередъ розпôзнае ся зъ тыхъ рухôвъ атмосферичнѝ змѣны въ окрузѣ 10 до 15 миль геоґрафічныхъ. Вôнъ выдае бюлетины метеорольоґічнѝ и каже, що стаціи метеорольоґічнѝ мусять одержати 60 до 70 телеґрамъ зъ усѣхъ сторôнъ свѣта, щобы станъ атмосферы на найблизшій день радше вôдгадати, якъ означити, вôнъ-же означить ей наперед певно, безъ труду и кошту.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрôбнѝ вѣсти**. Въ Самборѣ померъ Іосифъ Пшибильскій, инспекторъ податковый, въ 50-ôмъ роцѣ житя

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Григорій Ганкевичь титулярный совѣтникъ станиславôвскои консисторіи и парохъ Синькова надъ Днѣстромъ, упокоивъ ся скоропостижно дня 8 н. ст. жовтня въ 62-ôмъ роцѣ житя а 37-ôмъ священьства.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя**. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ покликавъ Викторина Лоницкого начальника рахункового вôддѣлу краковского товариства обезпечень у Львовѣ и д-ра Іос. Меруновача краєвого референта санітарного на асесорôвъ, а Володим. Беляньского начальника выдѣлу краковского тов. обезпечень у Львовѣ и д-ра Ил. Шрама на заступникôвъ асесорôвъ розъѣмного суду при заведеню обезпечень роботникôвъ вôдъ нещастныхъ случаѐвъ для Галичины и Буковины у Львовѣ. — Цѣсарь именувавъ приватного доцента д-ра Иґн. Закшевского надзвычайнымъ професоромъ експеріментальной фізики на львôвскôмъ університетѣ.

— **Конкурсы**. Окружна рада школьна въ Стрыю розписуе конкурсъ на посады учительскѝ: въ Ямѣльници, Єленковатôмъ, Ходовичахъ, Рожанцѣ выжнôй и нижнôй, Онôрци, Сгинавѣ нижнôй, Тарнавцѣ, Тухли, Тухольцѣ, Жупаню, Головецку, Хащованю, Конюховѣ, Олексичахъ, Оравчику, Пôдгôрцяхъ, Трухановѣ, Завадовѣ, Феліцієнгали, Гутарѣ Выжловѣ, Довгôмъ и Моршинѣ та на посады молодшихъ учителѣвъ и учительокъ: въ Стрыю, Демни, Дѣдушичахъ великихъ, Гôрпôмъ

и Синевôдску выжнôмъ, вкôнци на посаду управителя 2-клясовои школы въ Демни. Поданя треба вносити до 1 н. ст. надолиста. — Дирекція почтъ розписуе конкурсъ на посаду експедієнта почтового въ Голини повѣта калуского зъ платнею 270 зр. Поданя треба вносити до дня 23 н. ст. жовтня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускои церкви въ Гусятинѣ** надôслали Вп. пп.: Чайкôвскій зъ Медведовець 100 зр., о. Мацюракъ зъ Дорошова 5 зъ 5 кр., о. Стемпень зъ Вжавъ 2 зр., о. Магуникъ зъ Поломыѣ 2 зр., Урядъ парох. зъ Молодкова 2 зр. 13 кр., Урядъ парох. зъ Карлова 1 зр., о. Литвиновичъ зъ Братишева 4 зр., о. Яворскій зъ Грибова 3 зр., Урядъ парох. зъ Городницѣ 6 зр. 10 кр., Макс. Попель зъ Ходорова 2 зр., о Зарихта зъ Чижикова 4 зр. 45 кр., о. Вольный зъ Неполомиць 1 зр., о. Каратницкій зъ Долгого 1 зр. 50 кр., о. Гонетъ зъ Новосѣлець 2 зр., о. Кобляньскій зъ Коломыѣ 10 зр., о. Зембовичъ зъ Хоцимира 1 зр. о. Цѣсекъ зъ Угнева 5 зр. 50 кр., о. Липиньскій зъ Бохнѣ 5 зр., о. Навара зъ Лазанъ 4 зр., С. П. зъ Горлиць 1 зр., Іосифъ Кульчицкій зъ Будзанова 2 зр. и о. Павло Ястрембскій зъ Отиніѣ 1 зр. — Богъ заплать, побожнѣ жертводавцѣ! Нотуємо Васъ Добродѣями нашои св. церкви и дальшимъ жертвамъ поручаємо ся. — *Володиславъ Билиньскій* сотр. зъ пр. заряду, въ Гусятинѣ 10 н. ст. жовтня 1893.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 13 жовтня. Комісія буджетова рѣшила вставити до прелімінаря выдаткôвъ осôбну позицію на покрытье рôзницѣ мѣжь вставленою до прелімінаря буджету на р. 1894 вартостію золотыхъ монетъ а фактичнымъ ажіомъ золота.

Буда-Пештъ 13 жовтня. Онôгды розпочала ся въ соймѣ дебата надъ петиціями въ справѣ вѣдповѣди цѣсаря въ Ґінсъ. Референтъ домагавъ ся перейти надъ ними до порядку дневного, натомѣсть пос. Уґронъ заявивъ, що правительство въ наслѣдокъ королѣвскихъ бесѣдъ допустило ся нарушеня угорскои конституціи.

Прага 13 жовтня. Передъ выимковымъ судомъ вôдбувъ ся процесъ редактора забороненои ґазеты Pokrokove Listy Ан. Веселого о забуренье публичного ладу и обиду маєстату. Редактора засуджено на 10 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ, заостренои постомъ.

Парижь 13 жовтня. Бурмістръ мѣста Тульону выдавъ вôдозву до мешканцѣвъ, въ котрôй просить здержати ся вôдъ всѣхъ провокацій въ часѣ гостины россійскои ескадры. Вôдозва кôнчить ся: Нехай живе Россія! Нехай живе Франція! Нехай живе Република!

Копенґаґа 13 жовтня Въ часѣ тульоньского торжества царь вôдвѣдае въ тутешнôй пристани военнѣ кораблѣ французкѣ.

Надôслане.

АДВОКАТЪ

Д-ръ Людомилъ Левандовскій

ВЪ ЧОРТКОВѢ 4884 3—3

глядае заразъ рутинованого конціпіента.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

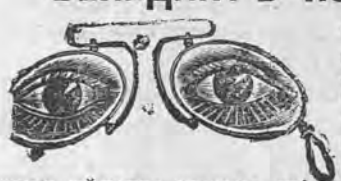

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКѢ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґації комунальнѣ банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручення на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручення зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 64—?

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

13 н. ст. жовтня 1893.

Львôвъ: Пшениця 7·— до 7·70, жито 6·— до 6·30, ячмѣнь 5·50 до 6·20, овесъ 6·50 до 6·75, рѣпакъ 13 50 до 14 —, горохъ 5·— до 8·50, вика 5·25 до 5·75, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— до —·—, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ 23·— до 25·—, анижъ 34·— до 38 —, кукуруза 6·60 до 6·85 хмѣль 100·— до 125·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ 16·— до 17·— зр.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 13 н. ст. жовтня 1893.

Акціи за штуку безъ купона	Плат	Жада
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 —	218 —
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	255 —	258 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	375 —	— —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 —	101 70
Банку гипот. галиц. 5% а. в. вылос. зъ 10% прем.	110 —	110 70
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л. .	99 60	100 30
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 50	101 20
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . . .	97 30	98 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	93 —	93 70
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 52 л.	100 —	100 70
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 56 л.	98 30	99 —
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м к. . . .	— —	—
Галиц. фонду пропінаційного 4% в. а.	95 70	96 40
Комунальнѣ Банку краєв. 5% II. емис.	102 25	— —
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краєв. 4% в. а.	96 —	96 70
Позички краєв. 4% короновои . . .	96 20	96 90
Льосы:		
Мѣста Кракова	24	26
Мѣста Станиславова	40 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 94	6 04
Наполеондоръ	10	10 10
Пôвъимперіялъ	10 20	— —
Рубель срѣбный	1 30	1 33
Рубель папероный	1 31½	1 32½
100 марокъ нѣмецкихъ	61 90	62 60

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	948	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Імперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служby на ц. к. австрійскихъ зелѣзницахъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ прямѣ білеты до ѣзды и зуставлюванѣ зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондуктôровъ. 4514

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный въ стилю романьскôмъ, фіґуры Матеры Божои и св. Іосифа два ангелы 120 цм. высокѣ, въ полихромію, поставa стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ робôтни рѣзьбарскôй, де всякѣ роботы рѣзьбарскѣ и позолот- 1—10 ничѣ выготовлюе ся. 4887

Львôвъ, улиця Лычакôвска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

поручають свою робôтню. въ котрôй выконують **всякѣ роботы памятниковѣ** якъ на гробы, грôбницѣ, хресты, плыты написовѣ и т. пн

4780 **РОБôТНЯ** 3?-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѣ цѣлковито выкôнчень прикрасы** церковнѣ. 4641 85—150

Вôдновлюю старѣ иконы и иншѣ рѣчи.

ПА-

расолъ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѣ и россійскѣ. Бѣлье мужеске, выробы трикôвѣ бѣлье Ґера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, прибôровъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

МАҐАЗИНЪ ЦВѢТÔВЪ

и складъ насѣня

М. ВОЛИНЬСКОГО И Т. КАЧИНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ

площа Марійска ч. 3. (коло готелю Жоржа.)

ЗАВЕДЕНЬЯ ОГОРОДНИЧЕ

ул. Садôвницка ч. 13 (напротивъ монастиря св. Тересы)

поручае на осѣнный сезонъ цибульки ґіяцинтôвъ, тулипанôвъ, нарцизôвъ, лелій и т. ин. по найприступнѣйшихъ цѣнахъ; всякѣ порозумѣня листовно.

4869 6—6 Зъ поважаньемъ

Волиньскій и Качиньскій.

ПОТРЕБУЮ на село близько дворця учителя кваліфікованого до провадженя двохъ хлощѣвъ а то: одинъ въ 3 тôй, а другій въ 4-тôй нормальнôй класѣ. Дома обслуга, харчь и пранье. Рефлектуючій зволять зголосити ся, предкладаючи рôвночасно вôдписы дотычныхъ свѣдоцтвъ кваліфікаційныхъ зъ що найменше 6-тôи укôнченои класы ґімназ. и условія що до вынагороджена подъ адресою: **В. Калитовскій,** парохъ въ Трôйци, почта: **Заболотôвъ.** 4884 2—3

Конякъ французкій

фляшка по 2 и 3 зр., куращйный по 4 зр. 50 кр. поручае тортовля

ИВАНА БОДНАРА

Львôвъ, улиця Академічна ч. 20. 4669 38—45

Лѣхтарнѣ гробовѣ артистично выготовленѣ зъ кутого зелѣза по зр. 17·50 и 35

поручае 45-5

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники клюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 78 180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнѣй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣляки роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

МАҐАЗИНЪ ФУТОРЪ П. ЧАПЧИНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеный 4860 3 8

на улицю Ягайлоньску ч. 12.

до обширного и пôсля нинѣшныхъ вымогъ урядженого льокалю и поручає ся дальшимъ взглядамъ.

Поручення біржевѣ

полагоджуємо якъ найсолідніѣйше за мѣрною заплатою и задержуємо закупленѣ паперы ажь до продажи зъ зыскомъ въ депозитѣ.

Рады и информаціи

въ справахъ банковыхъ и біржевыхъ удѣляємо безплатно точно и якъ найсовѣстнѣйше.

Вкôнци поручаємо ся до

Закупна и продажи

всякихъ папеôровъ, вартôстныхъ якъ **листы заставнѣ, пріорітеты, льосы и т. ин. послѣдній також на сплаты мѣсячнѣ,** по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Поручення зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ВЕЛЬОСІПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦѢВЪ

вôдъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ Цѣна вôдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 4766 зр. мѣсячно. 26—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львôвъ, Готель Жоржа.

Філія: Кракôвъ, Ринокъ ч. 25

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѣ и хлопячѣ, якъ такожь одяга дитячѣ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѣй взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Въ канцелярiи товариства „Просвѣта" продають ся портреты бл. п.

Д-ра ОЛЕКСАНДРА ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый дохôдъ призначеный на фондъ памятниковый и стіпендійный.

Передпослѣдный тыжденъ

ИНСБРУКСКІЙ ЛЬОСЫ по 50 кр.

Передпослѣдный тыжденъ

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: **М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Ліліенъ, Августъ Шелленберґъ всѣ у Львовѣ.**

4352 17—23

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичъ.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 221. Львôвъ, Субота 2 (14) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платній у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Поздяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 14 н. ст. жовтня 1893.

Справа правительственного проéкту реформы выборчои — що-до змѣсту проéкту — докладно вже высвѣтлена и нинѣ можна вже на основѣ усего знаного осудити вагу ёи и значѣнье для верствъ суспôльныхъ и поодинокихъ народностей въ державѣ.

Реформа ся одныхъ верствъ суспôльныхъ зовсѣмъ не дотыкає [бôльшои посѣлости], — другій дотыкає дуже сильно [мѣщаньство и станъ робôтничій], — третій дотыкає лишь не въ значнôй мѣрѣ [станъ селяньскій або малу посѣлôсть земску]. А дѣє ся се черезъ задержанье дотеперѣшныхъ курій выборчихъ а въ додатку ще и черезъ задержанье посереднього выбору въ куріи сельскôй.

Найбôльшу змѣну выкличе реформа въ куріи мѣскôй. При такôмъ широкôмъ кругѣ выборцѣвъ, якій буде по мѣстахъ, нинѣшна бôльшôсть выборцѣвъ, що рѣшала о выборахъ послôвъ, перемѣнить ся въ меншôсть — и заразъ при першихъ выборахъ на основѣ зреформованои ординаціи выборчои вышлють мѣста до рады державнои представителѣвъ радикальныхъ у всякихъ напрямахъ — чи соціяльнôмъ чи політичнôмъ. Беручи на увагу нинѣшный складъ рады державнои — найбôльше потерплять нѣмецкій лібералы, бо мусять стратити значне число мандатôвъ Однакожь реформа дôткне и инши нинѣшній сторонництва парляментарній — отъ хочь-бы „коло“ польске. Насамперед такій кандидатуры и выборы Пєнтакôвъ стануть ся по реформѣ рѣчію немыслимою, а по другéй — жидова, если схоче користати зъ своёи силы по мѣстахъ, може выслати зъ Галичины до Вѣдня не одного Бльоха та неодного Быка... Взагалѣ рѣчь цѣкава: якъ выглядало бы по реформѣ „коло“ польске, если взагалѣ могло бы одно „коло“ мѣстити въ собѣ всѣхъ польскихъ послôвъ...

Не дасть ся заперечити, що реформа спровадить якійсь змѣны и въ куріи сельскôй, але мало значній и лишь де-не-де, а се длятого, що проéктъ задержує тутъ посередньôсть выборôвъ. Ся посередньôсть выборôвъ, правда, не у кождого народу має однакове значѣнье. У Чехôвъ н. пр. посередньôсть не має такои шкоды, якъ н. пр. у Русинôвъ, бо ческій выборцѣ зовсѣмъ певній, усе голосують на ческого кандидата, не доступній анѣ пôдкупствамъ и нѣякôй деморалізаціи, анѣ не пôддають ся пресіи, якъ се буває у насъ, — длятого для Чехôвъ безпосередньôсть выборôвъ въ куріи сельскôй мабуть не мала бы такои значнои ваги, якъ для Русинôвъ въ Галичинѣ. Але для насъ безпосередньôсть выборôвъ въ куріи сельскôй — се перша, найважнѣйша рѣчь, бо лишь она — розумѣєсь при загальнôмъ и тайнôмъ голосованю — мусѣла бы скрѣпити числово заступництво Руси въ тѣлахъ законодатныхъ. Лишь при такôмъ способѣ голосованя послы зъ куріи сельскои выходили бы бодай яко-тако зъ волѣ народу, а не пôдкупствами та пресівю. Длятого Русины доси попередъ всего наставали на заведенье безпосередного голосованя въ куріи сельскôй и вôдъ того й нинѣ, по оголошеню Таффового проéкту реформы, вôдступити не можуть и не смѣють, а заступники рускаго народу въ радѣ державнôй повинній и мусять, якъ доси, енергічно домагати ся заведеня не лишь загального, але й безпосереднього тайного голосованя въ куріи сельскôй, если вже треба годити ся зъ конечностію, що за-для интересôвъ бôльшои посѣлости Австрія нѣбы не може обôйти ся безъ курій выборчихъ...

Рада державна.

II-ге засѣданье зъ 13 н. ст. жовтня.

Правительство предложило до конституційного затвердженя розпорядженье цѣсарске зъ 23 серпня с. р., котрымъ вызначено 240.000 зр. для околиць навѣщеныхъ повѣнію (въ Галичинѣ и Буковинѣ).

Пос. Бернрайтеръ внѣсъ проéктъ выборчій, предкладаючи нову клясу выборцѣвъ зъ робôтниковъ, зобовязаныхъ до обезпечуваня себе на выпадокъ недуги. Они мали бы выбирати 20 послôвъ, отже загальне число послôвъ рады державнои зросло бы на 373. Зъ тыхъ 20 новыхъ мандатôвъ мало бы припасти: на Чехію 5, на Дальматію зъ Побережемъ 1, на Галичину и Буковину 2, на Австрію долѣшну 4, на Австрію горѣшну и Сольногородъ 1, на Стирію 2, на Каринтію и Краину 1, на Мораву 2, на Шлескъ 1, на Тироль и Форарльбергъ 1. Перши выборы мають вôдбути ся въ три мѣсяцѣ по оголошеню закона. Активне право выбору мали бы тій, що належать до касы хорыхъ безъ перервы черезъ рôкъ; коли-жь робôтникъ занятый въ такôмъ предприємствѣ, котре есть чинне лишь черезъ якусь часть року, тогдѣ досыть, если робôтникъ за увесь часъ чинности дотычного предприємства належавъ безъ перервы до касы хорыхъ.

Палата не прихилила ся до жаданя суду въ Задарѣ, щобы позволила вести судове слѣдство противъ посла Біянкінього яко редактора часописи Narodni List, обжалованого о обиду чести, а въ додатку вôзвала міністерство справедливости, щобы зъ уряду внесло жалобу неважности противъ постановленя судового, зарядившого переслуханье посла Біянкінього безъ дозвозу палаты.

Президентъ подавъ до вѣдомости палаты, що д-ръ Евсевій Черкавскій зложивъ мандатъ посольскій.

Посолъ кс. Пасторъ зложивъ приреченье посольске.

Закимъ приступлено до порядку дневного зажадавъ ческій посолъ Енгель, щобы вписано до протоколу ческй промовы, выголошенй деякими послами на попередущôмъ засѣданю. — Президентъ Хлюмецкій вôдмовивъ тому жаданю, а ческй послы сю вôдмову приняли протестуючимъ крикомъ. — Пос. Енгель поставивъ вôдтакъ формальне внесенье, щобы ческа бесѣда посла Вашатого була умѣщена въ протоколѣ, отже внесенье прийде на порядокъ дневный.

Приступлено до дебаты надъ справою заведеня выимкового стану въ Чехіи

Першій забравъ слово ческій посолъ Аймъ. Вôнъ критикувавъ розпорядженье и назвавъ Австрію „державою поліційною“, що не шанує нѣякихъ законôвъ. Огôрченю, яке панує середъ ческого народу, винно лише правительство. Давнѣйше кнебльованье прасы ческои черезъ поступованье „обéктивне“, перемѣнено теперь на „субéктивне“. На мѣсце законôвъ станула теперь самоволя, оперта на поліціи и жандармеріи. Чехи пережили вже богато пробъ, отже переживуть и теперѣшнй заряджения выимковй, а вôдъ своихъ жаданъ не вôдступлять анѣ на волосъ. Правительственнй мотивы въ справѣ заведеня стану выимкового надто смѣлй. Чехамъ закидати нельояльнôсть нѣхто не смѣє. Въ Празѣ не лучило ся нѣякихъ выбрыкôвъ анархістичныхъ, — вôдкрыто ихъ въ льояльнôмъ Вѣдни. Нехай правительство не закриває властивыхъ причинъ заряджень выимковыхъ, але най щиро и отверто выложить ихъ. Кромѣ стану выимкового на всѣхъ Чехôвъ, истнує ще спеціяльный станъ выимковый на молодо-Чехôвъ, на ихъ прасу и ихъ товариства. Пôдлй, замовленй „зъ горы“ денунціянты втискають ся теперь всюды въ Чехіи, щобы достатчити матеріялу для судôвъ выимковыхъ. Льояльности правительство не навчить пострахомъ вязницею, а патріотизму австрійского не навчить баґнетами. Выдумано, що сторонництво молодо-ческе есть соціялістичне, — однакъ се неправда. Розпорядженя выимковй намагає ся умотивувати демонстраціями уличными въ Празѣ. Замазано скринку на листы, зачорнено орла цѣсарского! Але-жь Нѣмцѣ-націоналы выправляють зовсѣмъ инакшй демонстраціи. Они обходять роковины Седану, выставляють и декорують прерôзнй „бюсты“ та „портреты“ и выголошують при тыхъ нагодахъ вôдповѣднй промовы. Такій ексцесы, якъ въ Празѣ, були въ Бернѣ, Цілліи, Трієстѣ, Трієнтѣ, у Вѣдни и въ Ліберци... Пôдъ конець своёи промовы пос. Аймъ заапелювавъ до нѣмецкои лѣвицѣ, до Полякôвъ и до ческихъ властителѣвъ бôльшои посѣлости, щобы голосували противъ выимкового стану. Лѣвици закинувъ, що она зле чинить, коли противить ся реформѣ выборчôй; она повинна выступити радше за заведеньемъ загального, безпосередного тайного голосованя. Полякамъ Аймъ пригадавъ, що и они терплять [по за Австрією] вôдъ стану вымкового, то не повинній бажати другому того, що имъ немиле. Бесѣду свою, умѣрену и поважну, скôнчивъ Аймъ выкликомъ: „Льояльнôсть безъ свободы — то зовсѣмъ не льояльнôсть, але коррупція!“ Бесѣду Айма приняли его політичній сторонники грôмкимъ оплескомъ.

Пос. Барайтеръ [Нѣмець-націоналъ] заявивъ, що знаменитымъ выводамъ Айма можe лишь прилеснути. Въ мотивахъ правительства не наведено анѣ одного факту, а тôлько смѣлй загальники. Сторонництво нѣмецко-національне нѣколи не згодить ся на то, щобы и такъ уже скручена свобода прасы, товариствъ и зборôвъ була ще бôльше тиснена и щобы зношено суды присяжныхъ. Черезъ звѣстне розпорядженье зъ року 1854-ого есть и такъ заведеный въ цѣлôй Австріи малый станъ облоги. Нѣмцѣ-націоналы бажають, щобы ихъ щитъ народный оставъ ся чистый, не хотять сплямити его тымъ, щобы приплеснути актови насилы, отже й будуть голосувати противъ предложеня правительственного. (Оплески.)

Ческій пос. Слама розбиравъ критично мотивы, якими правительство выправдує законы выимковй въ Чехіи. Въ мотивахъ мѣстить ся жаль на надужитя прасы замѣсть сожалѣти надъ надужитьемъ права конфіскаты. При помочи законôвъ выимковыхъ хотять въ Чехіи сфабрикувати сторонництво правительственне, котре можна бы ужити за машину до голосованя. Намѣстники подôставали вже порученье — приготовити все до переведеня новыхъ выборôвъ.

Пос. Гайльсберґъ [зô сполученои лѣвицѣ] заявивъ въ имени нѣмецкои лѣвицѣ, що сторонництво се розслѣдить предложенье правительственне, однакъ зазначивъ при тôмъ, що правительство само винно, що ситуація въ Чехіи стала такою невôдрадною. При сéй нагодѣ пос. Гайльсберґъ напятнувавъ неприязну тенденцію правительства супротивъ интересôвъ и політичного вплыву станôвъ мѣщаньского и селяньского взагалѣ а нѣмецкого народу зъокрема, яка перезирає зъ найновѣйшого предложеня въ справѣ реформы выборчои.

Пос. Біянкіні [Хорватъ] протестувавъ противъ томленя цѣлого народу законами выимковыми, черезъ що населенье вôддано на ласку й не ласку поліціи.

Пос. Люеґеръ [антісемітъ] промовлявъ рôвно-жь противъ стану выимкового. Насамперед въ драстичный способъ илюструвавъ заявленье лѣвицѣ, котре зъ театральнымъ ефектомъ инсценувала она по двохъ довѣрочныхъ засѣданяхъ. А прецѣнь же станъ выимковый въ Чехіи заведено выключно въ интересѣ лѣвицѣ — и она остаточно буде за нимъ голосувати. Мадяры черезъ зраду державы добули собѣ независимôсть и нинѣ ще при кождôй нагодѣ безчестять цѣсарскій прапоръ и армію. За те они мають все, а вѣрній династіи Нѣмцѣ, Славяне и Румуны наражень на угнетъ. Правительство говорить о загроженю въ Празѣ безпечности особы, церкви и власности. Що-до безпечности особы — то причина хиба въ тôмъ, що Плéнера не хотѣли впустити до Праги [веселôсть]; релігія католицка не потребує глядати обороны ажь въ станѣ выимковôмъ; а що-до безпечности майна — то треба було оголосити станъ выимковый на біржахъ, щобъ не грабили людности христіяньскои. Коли-бъ не реформа выборча, лѣвиця приняла бы станъ облоги зъ величаньемъ. Якъ довго Таффе не вдававъ ся зъ лібералами, я любивъ его; скоро-жь тôлько зблизивъ ся до нихъ, я побачивъ, що вôнъ уже пропащій. Може ще уратує ся, — бажаю ему того, бо люблю его, — впрочôмъ другого такого йовіяльного міністра ледви чи й знайдемо коли [велика веселôсть въ палатѣ и на лавахъ міністерскихъ]. Моимъ бажаньемъ есть, щобы сѣть законôвъ выимковыхъ довела до того, абы мы зъ сторонництвомъ ліберальнымъ не побачили ся вже на вѣки! (Оплески.)

Ческій посолъ Кавніцъ атакувавъ намѣстника Чехіи ґр. Туна. Зъ хвилею, якъ ґр. Тунъ обнявъ урядованье, розпаношивъ ся въ Чехіи духъ: „шабля передъ правомъ“.

По промовѣ Кавніца наради перервано и вôдложено до вôвторка.

——

Сполучона лѣвиця нѣмецка вôдбула въ четверъ дуже довге засѣданье, ажь до пôзнои ночи, на котрôмъ радила надъ ситуацією політичною. Лѣвиця находить ся въ незавидньôмъ положеню, бо має рѣшитись въ двохъ справахъ, котрй майже противорѣчать собѣ. И такъ своимъ становищемъ що-до розпоряджень выимковыхъ и проéкту реформы ординаціи выборчои має показати, чи хоче бути партією правительственною. Если она вôдкине выимковй розпорядженя, то выкличе небезпечнôсть розвязаня рады державнои и евентуально мусить взяти одвѣчальнôсть за дальшій хôдъ справы въ Чехіи и збôльшить агітаціи молодо-ческй. Если-жь затвердить розпорядженя правительства, тогдѣ вôддасть ся на ласку правительства, бо реформа выборча, потребуюча до своёи ухвалы лише звычайнои бôльшости, найде въ палатѣ ту бôльшôсть, хочь можна зъ горы припускати, що первѣстный проéктъ правительственный пôдпаде деякимъ змѣнамъ.

Пôдчасъ засѣданя клюбу знати було велике невдоволенье Значна частина членôвъ клюбу встоювалась за гадкою, що лѣвиця по афронтѣ, нанесенôмъ въ наслѣдокъ проéкту реформы выборчои, повинна перейти до опозиціи и рѣшучо вôдкинути всякй предложеня правительственнй, а тымъ самымъ вôдмовити такожь затвердженя на выимковый станъ въ Празѣ. Кôлькохъ знатнѣйшихъ послôвъ старало ся усмирити той нервовый настрôй, пôдносячи, що реформа выборча въ теперѣшнôй формѣ нѣколи не осягнула бы апробаты высшои палаты. Зъ другои стороны на случай незатвердженя выимкового стану можна рѣшучо передсказати можливôсть розвязаня парляменту.

Вкôнци запали ухвалы въ тôмъ дусѣ: Лѣвиця на разѣ не переходить до опозиціи, але заповѣдає опозицію, бо тымъ способомъ зыскає на часѣ, розгляне теренъ и евентуально добуде персональній концесіи. Длятого зложить лѣвиця въ повнôй палатѣ заявленье, що буде голосувати за придѣленьемъ выимковыхъ розпоряджень до комісіи, але застерѣгає собѣ на пôзнѣйше рѣшучу децизію, роблячи правительство одвѣчальнымъ за теперѣшный станъ въ Чехіи.

Выимковй розпорядженя були предметомъ нарады въ клюбѣ Гогенварта. Заки клюбъ зôбравъ ся, поодинокй ґрупы вôдбули вже передъ тымъ окремй нарады. И такъ ґрупа февдалôвъ ухвалила всѣми голосами противъ одного голосувати за выимковыми розпорядженями. Тымъ одинокимъ опозиціоністомъ бувъ бар. Леонарді, котрый заявивъ, що готовъ навѣть зложити мандатъ, если бы мусѣвъ голосувати.

Въ клюбѣ промовлявъ кн. Кароль Шварценберґъ за выимковыми розпорядженями и противъ молодо-Чехôвъ. Противъ того выступивъ д-ръ Кляичь и сказавъ, що князь глядить на подѣ въ Празѣ очима вѣденьскихъ газетъ. Кляичь поставивъ внесенье, щобы клюбъ здержавъ ся вôдъ ухвалы що-до мерітумъ розпоряджень выимковыхъ. Коли ще и бар. Леонарді промовивъ противъ кн. Шварценберґа, принято внесенье Кляича.

Ґрупа послôвъ хорватскихъ и словѣньскихъ вôдбула рôвножь нараду. Дальматинцѣ заявили, що одноголосно вôддадуть свои голосы противъ выимковыхъ розпоряджень и поручили д-рови Кляичеви зложити вôдповѣдне заявленье въ повнôй палатѣ. Супротивъ Словѣнцѣвъ зазначили они, що мусять зô славяньского становища вôдкинути всяке зарядженье, звернене противъ Чехôвъ и славяньскои Праги. Словѣнцѣ не ухвалили ще нѣчого, заявляючи, що хотять ждати на ухвалу клюбу Гогенварта. Однакъ имъ представлено, що не можуть инакше поступати якъ Дальматинцѣ, бо выкликали бы велике обуренье въ кругахъ своихъ выборцѣвъ. Хорваты повѣдомили про свою ухвалу офіціяльно пос. д-ра Фандерлика, яко заступника презеса клюбу моравскихъ Чехôвъ.

На другôмъ засѣданю кола польского порушивъ пос. Вельовейскій справу роздачи дешевои соли для худобы. Правительство зачинає выдавати и роздавати ту дешеву сôль ажь въ маю при помочи выдѣлôвъ повѣтовыхъ. Супротивъ того поставивъ пос. Вельовейскій внесенье, щобы въ надолистѣ та сôль була выдавана и роздавана а се въ сѣмъ роцѣ тымъ бôльше потрѣбне, що въ многихъ околицяхъ Галичины зôбрано сѣно замулене и на пôвъ загниле, и сѣчку зô соломы треба заправляти солею и половою. — Пос. Давидъ Абрагамовичъ вказавъ на велику строгôсть и безвзглядньôсть, зъ якою власти скарбовй стягають въ Галичинѣ сего року державнй податки, примушуючи до продажи худобы и збôжа. Длятого внѣсъ, щобы комісія парляментарна кола придумала средства, въ якій способъ упôмнутись у міністра скарбу о бôльшій взглядъ при стяганю податкôвъ и о пôльги. — Оба внесеня принято и ухвалено, щобы оба внескодавцѣ удались до міністра скарбу зъ представленьемъ. [Міністеръ скарбу заявивъ обомъ вôдпоручникамъ, що правительство выготовляє вôдповѣднй зарядженя, щобы сôль по зниженôй цѣнѣ була доставляна околицямъ, навѣщеным повенею и сподѣвае ся, що оправданй домаганя Галичины будуть въ повнôй мѣрѣ увзглядненй.]

Вôдтакъ розведено широку дискусію надъ проéктомъ закона о обезпеченю робôтниковъ вôдъ нещастныхъ пригодъ. Проéктъ сего закона розширяє значно попередный законъ зъ 28 грудня 1887 р., котрымъ запевнено выплату запомогъ робôтникамъ, що окалѣчѣли при праци, а фондъ запомоговый збираєся зъ датковъ, складаныхъ предприємцями и робôтниками. Новый проéктъ накладає обовязокъ плаченя тыхъ вкладокъ на многй новй предприємства, мѣжь иншимъ на рôльничй господарства.

Въ дискусіи представлено цѣлу справу такъ: Проéктъ правительственный розширявъ цѣлкомъ справедливо попередный законъ на робôтниковъ и службу при зелѣзницяхъ, на сторожу огневу, на робôтниковъ при поглубленю русла рѣкъ, на предприємства займаючй ся чищеньемъ каналôвъ, дорôгъ, будынковъ, на промыслъ каменарскій. Не конче вже потрѣбно розширено сей законъ на службу, заняту при театрахъ. Однакъ коло згодило ся на тй всѣ розширеня проéкту правительственного. Комісія промыслова розширила обовязокъ обезпечуваня робôтниковъ такожь на промыслъ рôльничій, значить ся на властителѣвъ бôльшои посѣлости. Пôдчасъ дискусіи пôдношено, що робôтники въ промыслѣ рôльничôмъ не пôдпадають майже нѣколи нещастнымъ пригодамъ и длятого злишне платити за нихъ вкладки до фонду запомогового, бо комісія хотѣла тымъ розширеньемъ мабуть лишь зменшити тягару фабрикантамъ и робôтникамъ фабричнымъ.

Длятого коло польске ухвалило не згоди-

ти ся на розширенье предкладане комісією а помѣщене въ 10-тôмъ уступѣ I-го артикулу, та порозумѣти ся въ тôй цѣли зъ парлямен тарными сторонництвами и зъ правительствомъ. Ухвалено такожь, що єсли бы якій посолъ пôдчасъ дiскусiи въ палатѣ домагавъ ся розтягнути обовязокъ обезпеченя на робôтникôвъ рôльничихъ, то тогдѣ треба промовляти противъ того. Рôвножь ухвалено противитись утворенiю одного центрального фонду резервового, якъ предкладає комісія. Промовляти въ палатѣ має пос. Левицкій.

Селяньскій спôлки рôльничій и рентовій господарства.

Въ промовѣ троновôй зъ 11 цвѣтня 1891, отвираючôй теперѣшну перiоду законодатну, заповѣджено предложенье проекту, котрый бы пôдномôгъ орґанiзацiю селяньскихъ спôлокъ и въ сей спосôбъ причинивъ ся до скрѣпленя и полѣпшеня економічныхъ вôдносинъ тои такъ важнои и численнои части населеня. Сей проєктъ предложено палатѣ послôвъ на засѣданю вô второкъ пôдъ видомъ двохъ проєктôвъ закона, именно одинъ що-до твореня селяньскихъ спôлокъ рôльничихъ, а другiй що-до твореня рентовыхъ господарствъ.

Головный начеркъ тыхъ обохъ проєктôвъ мы вже подали, теперь же наведемо зъ мотивôвъ, долученыхъ до тыхъ проєктôвъ, интенцiи правительства и головнѣ засады, на котрыхъ они опираютъ ся.

Селяньскій спôлки рôльничій мають бути повѣтовыми спôлками въ кождôмъ повѣтѣ судовôмъ и краєвыми спôлками. Творенье тыхъ спôлокъ буде примусове и въ сей спосôбъ вытворить ся цѣла система спôлокъ, котрѣ будуть мати зносины не лишь мѣжь собою, але маючи высшу форму орґанiзацiи будуть могли лѣпше вôдповѣдати своѣй економічнôй цѣли.

Задача спôлокъ велика и рôзнородна. Крôмъ того, що спôлки мають причинити ся до твореня рентовыхъ господарствъ — будуть они занимати ся: спôльнымъ закупномъ всякихъ предметôвъ, потрѣбныхъ въ господарствѣ, продажею рôльничихъ продуктôвъ спôльникôвъ, устроєньемъ домôвъ складовыхъ на тѣ предметы и продукты, та орґанiзацiею персонального кредиту для селянъ.

Средства грошевѣ, потрѣбнѣ до выповненя тыхъ задачъ, призбирують ся вкладками спôлокъ. Тѣ вкладки суть розложенѣ на спôлки а побирають ся яко додатки до державного податку грунтового и можуть бути стягненѣ при деякихъ обставинахъ примусово політичными властями. Вкладки на покрытье першихъ выдаткôвъ не смѣють перевысшати якъ для повѣтовыхъ спôлокъ такъ и для краєвыхъ 1 процентъ оплачуваныхъ податкôвъ грунтовыхъ; вкладки же на покрытье выдаткôвъ, обчисленыхъ при кôнци кождого року способомъ прелiмiнаря на слѣдуючiй рôкъ, не можуть перевысшати 4 процентъ при повѣтовыхъ спôлкахъ а при краєвыхъ спôлкахъ 1 процентъ оплачуваныхъ податкôвъ грунтовыхъ. Єсли бы треба було переступити высше згадану высоту вкладокъ, то на се потрѣбный дозвôлъ мiнiстерства скарбу и рôльництва.

Спôлки не мають числити на зыскъ и всякѣ надвышки роздѣлюють помѣжь рôзнѣ фонды резервовѣ. Правительство, а въ деякихъ случаяхъ такожь выдѣлы краєвѣ, суть заступленѣ въ спôлкахъ.

Проєктъ закона о твореню господарствъ рентовыхъ стоить въ тѣснôй звязи зъ попереднымъ проєктомъ. Вôнъ доповняє кругъ дѣланя спôлокъ, бо мав выповнити найважнѣйшу ихъ задачу пôдъ взглядомъ економічнымъ и соцiяльнымъ. Задача проєкту: цѣлковито увôльнити селяньскѣ недвижимости вôдъ тягарôвъ гiпотечныхъ а заразомъ вытворити необтяженѣ господарства рентовѣ. Однакъ правительство уважало невôдповѣднымъ, перевести того рода увôльненье вôдъ тягарôвъ гiпотечныхъ широкою акцiєю, дотыкаючою всѣ интересованѣ круги, бо могла бы бути небезпечнôсть загального захитаня и перемѣны вôдносинъ що-до вартости землѣ и кредиту гiпотечного. Длятого лишь въ тыхъ случаяхъ, коли грозить селяньскимъ недвижимостямъ економічна криза въ наслѣдокъ екзекутивнои лiцитацiи, можна переймити ту недвижимôсть пôдъ деякими застереженями, перемѣнюючи єи на рентове господарство и сплачуючи гiпотекарнѣ довги въ дорозѣ розкладу найвысшои цѣны. Въ такôмъ случаю застережено для спôлки: предприняти розслѣдженье вартости недвижимости, выставленои на екзекуцiю, пôсля законно означеног а досыть дешевои мѣры и вôдтакъ приступити до лiцитацiи ажь до высоты означеног въ сей спосôбъ вартости.

Спôлка, набувши недвижимôсть, має вôддати єи на вытворенье рентового господарства. Процедура спôлки така: установити капiталъ рентовый и ренту господарства, вынайти чоловѣка, котрый прийме на себе господарство рентове и заключити умову що-до господарства рентового.

Капiталъ рентовый рôвнає ся номiнальнôй вартости листôвъ рентовыхъ, выданыхъ краєвою спôлкою, продажею котрыхъ то листôвъ на биржи придбано готôвку на закупно недвижимости. Єсли краєва спôлка предприняла мелiорацiи або дѣйстный дохôдъ оправдує пôдвысшенье капiталу рентового, то за дозволомъ мiнiстерства рôльництва можна пôдвысшити капiталъ рентовый.

Рентою господарства называє ся се рôчне звѣдченье, яке властитель рентового господарства має сплачувати на опроцентованье капiталу рентового, на єго амортизацiю та на покрытье коштôвъ адмiнiстрацiйныхъ краєвои спôлки. Опроцентованье капiталу рентового має бути вôдповѣдне стопѣ процентовôй выданыхъ листôвъ рентовыхъ.

Недвижимôсть може бути вôддана яко рентове господарство лишь одновôй особѣ. Краєва спôлка обовязана вôдмати недвижимôсть єи попередному властителевi яко господарство рентове. Властитель селяньскои недвижимости може такожь добровôльно просити спôлку о перемѣну єи на господарство рентове. Ся постанова зараджує недостачи теперь обовязуючого австрiйского права екзекуцiйного, пôсля котрого довжникъ не може зъ власнои iнiцiятивы спонукати лiцитацiи свого хочь бы и якъ перетяженого довгами господарства.

Посередництво краєвои спôлки не мало бы нѣякого успѣху, єсли бы по опущеню спôлкою господарствъ рентовыхъ вôдъ довгôвъ можна було ихъ на ново задовжати. Длятого задовженье господарствъ рентовыхъ, якъ довго они мають характеръ господарства рентового, не дозволене закономъ, а свобôдна розпорядимôсть властителя господарства рентового щодо продажи, вынайму и подѣлу господарства рентового а такожь накладаня на него сервiтутôвъ и тягарôдъ реальныхъ на стôлько обмежена, що до того треба згоды краєвои спôлки и дозволу мiнiстерства рôльництва. Взагалѣ се обмеженье свобôднои розпорядимости розтягаєсь на 50 до 60 лѣтъ, се єсть на часъ амортизацiи листôвъ рентовыхъ.

Въ часѣ, коли не можна обтяжати господарства довгомъ, потреба кредиту властителя господарства рентового може бути заспокоена черезъ орґанiзацiю персонального кредиту зô стороны спôлокъ повѣтовыхъ, а такожь властителѣ при постепеннôй сплатѣ довгу рентового можуть дôстати позички рентовѣ на мелiораційнѣ або всякѣ иншѣ цѣли.

Щобы запоручити выплатимôсть краєвои спôлки а такожь подати ѣй успѣшный вплывъ на адмiнiстрацiю дôбръ рентовыхъ, треба було установити окрему процедуру на примусову адмiнiстрацiю и вывласненье. Хочь можна припускати, що передвидженѣ въ законѣ всѣлякѣ застереженя и контрольнѣ средства осторожности подадуть можнôсть краєвôй спôлцѣ выповнити свои зобовязаня що-до листôвъ рентовыхъ, то помимо того выдавало ся вôдповѣднымъ, дати запоруку державы що-до выплатности процентôвъ вôдъ листôвъ рентовыхъ, бо тымъ способомъ тѣ листы найдуть лѣпшiй покупъ и высшiй курсъ на биржи та лѣпше будуть надавати ся до выповненя задачъ краєвои спôлки. Рôвножь мають ухвалитись для листôвъ рентовыхъ деякѣ полекшѣ що-до оплаты скарбовыхъ належитостей якъ се звычайно буває при операцiяхъ институцiй кредитовыхъ.

Яка у насъ рôвноправнôсть?

[Письмо зъ Перемышля.]

Яка у насъ рôвноправнôсть? — Се питанье насуне ся кождому, хто побачить по двôрцяхъ ц. к. зелѣзниць державныхъ усюда по Галичинѣ написи лише польскѣ або польскѣ та нѣмецкѣ — а тôлько рускихъ дасть Бôгъ! Тогдѣ мимохôть пригадає собѣ „тепле слово“ д-ра Леона Билиньского, коли вôдъѣздивъ до Вѣдня на посаду ґенерального директора австрiйскихъ зелѣзниць державныхъ.

Яка у насъ рôзноправнôсть? — Се питанье насуне ся тому, хто на ново-поставленôмъ будынку ц. к. суду повѣтового въ Мостискахъ побачить напись лише польску. Начальникъ мостиского суду — чоловѣкъ честный и справедливый — заинтерпельованый въ тôмъ напрямѣ, толкувавъ се занеґованье руского языка на Руси... выразнымъ порученьемъ зъ горы.

Правительство краєве — ut aliquid fecisse videatur — розпорядило передъ двома лѣтами, щобы на будынкахъ ц. к. староствъ у всхôднôй Галичинѣ умѣщено побôчь польскихъ написей такожь рускѣ. Однакожь на тôмъ и стало, а все, що зайшло пôзнѣйше, свѣдчить о цѣлковитôй неґацiи правъ языка руского. Крôмѣ ц. к. староствъ всѣ прочѣ власти правительственнѣ — дирекцiи скарбовѣ, уряды почтовѣ, уряды податковѣ, школы а навѣть ц. к. суды [тѣ прибѣжища справедливости] — у всхôднôй Галичинѣ, въ рускôй части краю, мають написи лише польскѣ. Та що й казати, коли навѣть на будынку ново-основанои учительскои семинарiи въ Самборѣ, котра нѣбы-то мала мати характеръ рускiй, не умѣщено написи рускои!

Така то у насъ рôвноправнôсть!

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Зъ Жовквы вôдъ д-рôвъ Дрималика и Короля одержали мы сегодня таке спôльне письмо:

„Почтенна Редакцiе!

На пôдставѣ § 19 зак. прас просимъ о помѣщенье въ „Дѣлѣ“ слѣдуючого спростованя:

Въ ч 219 „Дѣла“ зъ 12 н. ст. жовтня 1893 въ рубрицѣ „Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ“ подано поясненье до вôдозвы окружного передвыборчого комiтету въ Жовквы, въ котрôмъ представлено перебѣгъ нарадъ збору въ неправдивôмъ свѣтлѣ.

Неправдою єсть яко-бы збôръ бувъ скликаный въ цѣли перешкодженя кандидатурѣ народовця, — неправда, абы безъ „довшихъ“ дебатъ рѣшено просити о. Роздѣльского, щобы кандидувавъ, — неправда, абы „другѣ“ пôднесли кандидатуру проф. Вахнянина — и неправда, абы аранжеры збору умѣли выаргументувати, що та кандидатура нѣбы за слаба противъ о. Грушкевича.

Въ интересѣ правды подаємо, що пôдписанѣ, яко аранжеры збору, запросили зъ народовцѣвъ такожь о. Ем. Левицкого зъ Тартакова, о. Сѣлецкого зъ Жужеля, о. Чернецкого зъ Сѣльця белского, о. Радецкого зъ Мервичь и о. Омеляньского зъ Пристани, однакъ тѣ не зъ нашои вины не прибули, отже не було нашимъ намѣреньемъ выключати кандидатуру проф. Вахнянина.

О кандидатахъ дебатовано бôльше якъ три годины — и всѣ безъ выимки згодили ся зъ тымъ, що кандидатура проф. Вахнянина не має найменшои шансы, бо анѣ селяне анѣ священьство не анiмують ся тою кандидатурою.

Аранжеры збору може ще найсерiознѣйше думали о тôй кандидатурѣ, и фактично лишь одинъ зъ аранжерôвъ пôднѣсъ єи формально, бо нѣхто бôльше не промовлявъ за нею.

Въ Жовквы 1 (13) жовтня 1893.

Д-ръ Дрималикъ. — Д-ръ Король.“

До сего письма замѣтимо вôдъ себе ось що:

Въ „Дѣлѣ“ не було сказано, щобы пп. д-ры Дрималикъ и Король не запросили були бôльше нѣкого зъ народовцѣвъ, якъ лишь о Кипрiяна и д-ра Олѣйника, анѣ не сказано було, що збôръ бувъ скликаный въ цѣли перешкодженя кандидатуры народовця, — а сконстатовано було лише, що збôръ складавъ ся головно зъ сторонникôвъ „Галичанина“ та що на дѣлѣ выйшло на перешкоджуванье кандидатурѣ народовця [проф. Вахнянина] — и инакше, при такôмъ складѣ збору, выйти и не могло.

Чи кандидатуру о. Роздѣльского поставлено по „довшихъ“ дебатахъ и чи кандидатуру проф. Вахнянина поставивъ одинъ лише участникъ збору и то одинъ зъ аранжерôвъ, — се моменты меншои ваги. Важнѣйше було те, що мы подали въ „Дѣлѣ“: а) що о. Роздѣльскiй щиро вôдмовлявъ ся вôдъ кандидатуры и вѣкомъ и недосвѣдностiю въ справахъ публичныхъ, але зôбранѣ наперли на него и оголосили єго кандидатомъ, хочь вôнъ застерѣгъ ся, що приймає кандидатуру лишь услôвно и радо уступить передъ людьми, котрѣ вже бôльше трудились на поли полiтичнôмъ; б) що д-ръ Олѣйникъ радивъ вôдложити справу ставленя кандидатуры ажь по зборахъ выборцѣвъ; в) що одинъ зъ аранжерôвъ вѣча представивъ зборови, що кандидатура проф. Вахнянина єсть неможлива, бо нѣбы-то намѣстникъ єсть єго личнымъ ворогомъ. А тыхъ рѣчей пп. д-ры Дрималикъ и Король не простують.

Коли зборы не приняли розумного внесеня д-ра Олѣйника, а майже примусили о. Роздѣльского заразъ приняти кандидатуру, хочь-бы й услôвно, — то чи-жь тымъ не заколотили справы на некорысть поважнои кандидатуры проф. Вахнянина? Кажуть пп. д-ры Дрималикъ и Король, що та кандидатура „не має найменшои шансы, бо анѣ священики [якѣ?] анѣ селяне[?] нею не анiмують ся“. Насамперед така бесѣда за авторiтетна, надто смѣла, бо-жь всѣмъ вѣдомо, що вже въ Сокальщинѣ патрiоты священики и селяне анiмували ся за кандидатурою проф. Вахнянина, и то такъ, що властиво були выбрали єго противъ Поляновского посломъ до сойму... А впрочôмъ: хто зъ священикôвъ або селянъ до дня збору въ Жовквы „анiмувавъ ся“ кандидатурою о. Роздѣльского, коли нѣкому навѣть на гадку не впадало, що поважаному тому старикови збôръ жовкôвскiй скаже бути кандидатомъ на посла до рады державнои? Нехай же збôръ жовкôвскiй ударить ся въ груди и таки признаєть, що поступивъ — скажѣмъ — нерозважно Чому не було приняти розумного внесеня д-ра Олѣйника, щобы кандидата ставити по зборахъ выборцѣвъ, котрѣ вже за кôлька днѣвъ будуть вôдбувати ся въ Жовквѣ, Сокали и Равѣ?..

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Новѣ сходины товариства „Громада“ у Вѣдни вôдбули ся при участи звыжь сорокъ членôвъ зъ родинами. Крôмъ виднѣйшихъ членôвъ товариства — о. Пюрка, д-ра Гнатовского зъ женою, — витали члены „Громады“ со вѣтника д-ра Савчака зô Львова, д-ра Беньовского и д-ра Кріца. Д-ра Савчака, що въ переѣздѣ черезъ Вѣдень, не забувъ вôдвѣдати рускои кольонiи, привитавъ дуже сердечно заступникъ головы п. Бѣгунъ, а д-ръ Савчакъ, розглянувши якъ веде ся товариство, и розвѣдавшись про цѣле дѣловодство, здивувавъ ся такъ гарнымъ розвоємъ товариства въ однôмъ роцѣ, вôддавъ повне признанье заступникови головы за єго енерґiчну роботу и пожелавъ, щобы товариство розвивалось и на дальше якъ найкрасче а не зôйшло зъ разъ выбранои дороги щирого патрiотизму. При тôй нагодѣ вписавъ ся д-ръ Савчакъ въ члены товариства.

Мимоволѣ приходить намъ на гадку товариство „Сѣчь“, котре колись горнуло коло себе всѣхъ приѣзжихъ людей, а нинѣ — зъ вины самыхъ членôвъ за-для компанованя зъ москвофiльскою клiкою — розвязане. Жаль, великiй жаль! Товариство „Громада“, поученe долею „Сѣчи“, держить вôдъ себе зъ-дале ка всякихъ „русскихъ“, котрѣ вôдъ самого заснованя „Громады“ пробовали ити нутись до неи.

Около годины 10-ои вечеромъ вôдôйшовъ д-ръ Савчакъ, пращаный „Громадою“ устами поважаного роботника Будзанюка, а при тôмъ запросивъ д-ръ Савчакъ всѣхъ членôвъ на 15 с. м. на спôльнѣ сходины, бо радъ буде ще бодай кôлька годинъ перевести середъ Громадянъ. По промовѣ д-ра Гнатовского мусѣвъ кождый членъ товариства по черзѣ або спѣвати, або деклямувати, а около 12-годины розôйшли ся члены домôвъ.

На другихъ сходинахъ являть ся такожь нашѣ послы, а зъ початкомъ слѣдуючого мѣсяця пôчнуть ся популярнѣ вôдчиты для членôвъ.

М. Панаскôвъ.

Загальнѣ зборы академічного товариства „Союзъ“ въ Чернôвцяхъ вôдбули ся дня 11 н ст. жовтня о годинѣ 5-ôй пополудни у власнôй комнатѣ. Коли зъявило ся достаточне число членôвъ и гостей, отворивъ голова тов. Василь Дутчакъ загальнѣ зборы промовою, а потôмъ приступлено до порядку дневного. Вôдчитано протоколъ зъ попередныхъ загальныхъ зборôвъ а потôмъ справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу. За щиру працю для товариства зборы ухвалили признанье головѣ товариства Дутчакови, касiєрови Єхови и контрольорови Николѣ Желехôвскому. На нового голову выбрано Ивана Костецкого, заступникомъ головы Мартина Турчаньского, секретаремъ Михаила Вашкевича, касiєромъ Льва Єха, бiбліотекаремъ Атанаса Федоровича, господаремъ Л. Мартовича, контрольоромъ Николу Желехôвского По вôдложеню затвержения регуляміну на засѣданье мѣсячне — приступлено до внесень. Помежи внесеними важнѣйше було внесенье Н. Желехôвского, щобы „Союзъ“ порозумѣвъ ся зъ иншими академiчными товариствами рускими що-до выдаваня часописи, котра бы заступала интересы молодежи рускои. Зборы закôнчено о годинѣ 8-ôй вечеромъ.

Я. Д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ угорскôмъ парлямантѣ вела ся дебата надъ угодою Австрiи зъ Угорщиною. Послѣдне слово забравъ мiнiстеръ судôвництва Сiлядiй, щобы вôдперти напады опозицiи. Пôсля его выводôвъ, угода мѣжь Австрiєю а Угорщиною не єсть договоромъ. Се самостôйный законъ утвореный Угорщиною вôдповѣдно до волѣ народу. Текстъ закона вказує наглядно, що вôнъ має чисто декларативну натуру. Угорщина скрѣпила въ нѣмъ самостôйно и независимо, але въ порозумѣню зъ королемъ то, що уважала справами спôльными, выплываючими зъ праґматичнои санкцiи. Лишь сповнюванье и дѣяльнôсть того закона обмежено услôвемъ, щобы иншѣ краѣ монархiи згодили ся на змѣст того закона, т. є. щобы выдали анальотічный законъ. Значить, сей законъ можна змѣнити. Сего не заперечила королѣвска вôдповѣдь. Зъ становища правничого можна захитати основами угоды. Однакъ упôмненье монарха, що полiтичне захитанье пошкодило бы интересамъ краю и монархiи, було найчистѣйшимъ, найбôльше конституцiйнымъ и найбôльше обовязковымъ сповненьемъ свѣтлого званя монарха. Полiтичне становище, на котрôмъ станула корона не противить ся конституцiйнымъ понятямъ. Король не стане нѣколи въ суперечности зъ правдивою течѣю опiнiи — не буде нѣколи тѣнею монарха. Монархъ повиненъ згодити ся зъ бôльшостiю народу и высказати свои погляды; не можна мати подвôйнои волѣ, офiцiяльнои, що спрiяє мiнiстерству, и другои, що лестить опозицiи. Бесѣда Сiлядiя зробила добре вражѣнье о стôлько, о скôлько доказы о народностяхъ Гiвронiмого мусѣли выкликати протестъ. Дiскусiя на той тематъ вже кôнчить ся, и сегодня приступить палата до голосованя надъ проєктомъ адресы гр. Апонього. По тôмъ послѣдує довша перерва въ нарадахъ ажь до 20 жовтня, въ котрôмъ то днi покôнчить фiнансова комiсiя свои роботы. Такъ отже буджетова дiскусiя розпôчне ся въ пленумъ або зъ кôнцемъ сего, або зъ початкомъ слѣдуючого мѣсяця.

Pesti Naplo оголосило частинный змѣст кореспонденцiй мѣжь мiнiстерствомъ внѣшныхъ дѣлъ а угорскимъ правительствомъ що-до забороны вывозу пашѣ. Зъ тои кореспонденцiи выявляєсь, що нѣмецке и италiйске правительство робило представленя противъ заборони вывозу. Зъ вôдки Pesti Naplo добуло кореспонденцiй — се загадка. Однакъ оголошенье ихъ збудило въ интересованыхъ кругахъ урядовыхъ великiй неспокôй, и лучило ся то, що въ Угорщинѣ числить ся до дуже рѣдкихъ выпадкôвъ, именно, въ редакцiи явила ся судова ревiзiя. Коли полiцiя глядала за вôдповѣднымъ манускриптомъ, увôйшовъ шефъ-редакторъ пос. Корнило Абраній. Вôнъ добувъ зъ столика рукопись и заявивъ, що не выдасть єи, опираючи ся на своѣй посольскôй ненарушимости. Комiсія списала протоколъ. Судове слѣдство веде ся о выкраденье урядовыхъ актôвъ.

——

Вчера въ полудне завитала до Тульону россiйска ескадра. Вже передъ приѣздомъ россiйскихъ гостей заметушили ся въ цѣлôй Францiи. Француска праса помѣстила привѣтнѣ статьѣ, котрыми славить французско-россiйску приязнь, а майже двацять кораблѣвъ вôдплыло зъ Марсилiи до Тульону на привѣтъ россiйскои ескадры. Мѣсто прикрашене, якъ слѣдъ. Та отъ мѣжь тымъ россiйска праса старає ся ослабити демонстрацiйный характеръ торжества и голосить, що стрѣча въ Тульонѣ, буде „торжествомъ мѣжнародного мира и приязни народôвъ, всесвѣтною выставою благородныхъ чувствъ, котрѣ поборють колись мѣжнародну ненависть и дадуть Европѣ еру спокôйного мирного розвитку“. Такъ промовляє „Новое Время“. Въ тôмъ самôмъ дусѣ уживаючи своихъ высказôвъ дуже оглядно, безъ найменшои полiтичнои закраски, проговорюють и другѣ россiйскѣ дневники. „Петерб. Вѣдомости“ запевнюють, що нѣхто не потребує бояти ся француско-россiйскои стрѣчи, бо вона головна цѣль основує ся на удержаню и забезпеченю мира. Однакъ въ кождôмъ случаю тульонскѣ торжества будуть немалои полiтичнои ваги. Европейска праса стане ихъ слѣдити и займе ся ними непомѣрно, записуючи всѣ подробицѣ, котрѣ кидають свѣтло на характеръ вôдносинъ Францiи до Россiи.

——

Передъ недалекими выборами до рускоґо сойму веде ся дуже оживлена аґiтацiя, въ котрôй активну участь беруть аґраристы. Они заявили себе противниками торговельного договору зъ Россiєю и Румунiєю. Въ ихъ интересѣ оголосила Kreuz Ztg. квестiонарь, котрый має предложити ся кандидатамъ, що

старають ся о мандатъ посольскій. Кандидаты мусять згодити ся на застереженї тамъ услôвя, если хотять числити на ихну пôдмогу. Перша точка того квестіонара домагає ся рѣшучои опозиціи противъ торговельного договору зъ Россією и зъ Румунією, друга ухвала закона зборонюючого спекуляціи на біржи збôжевôй, трета точка жадає вôдъ пруского правительства, щобы управильнило мѣжнародну монетарну квестію на основѣ біметалізму, четверта домагає ся закона, котрый завѣвъ бы доказъ уздôбненя въ ремеслахъ и примусовй товариства. Всѣхъ точокъ въ квестіонарѣ одинадцять. Декотрй зъ нихъ оправдани, особливо, точка що-до забороны бѣржевои спекуляціи. Натомѣсть четверта точка зовсѣмъ недогôдна для широкои масы селянъ, бо не одна важна робота мусѣла бы вôдложити ся, если бы до ѣи довершеня не було уповномôщеного ремѣсника, хотяй доволѣ було бы людей такихъ, що безъ свѣдоцтва уздôбненя могли бы вôдповѣдно ѣи выконати.

Нѣмецкй дневники приносять вôдъ якогось часу вѣсти, що нѣмецке правительство задумує выступити зъ жаданьемъ знатныхъ кредитôвъ на воєнну фльоту. Хочь сй пострахи старає ся Nordd. Allg. Ztg. злагодити, однакъ мими того бôльшôсть нѣмецкои прасы не перестає доказувати, що жаданя дуже знатнй. Берлиньскй Pol. Nachr. кажуть, що правительство задумує збôльшити фльоту о кôльканацять кораблѣвъ всѣлякого роду; ухваленй фонды тамтогорôчнымъ парляментомъ не выстануть, отже треба буде нового кредиту. Кромѣ того намѣрено збôльшити число корабельныхъ воякôвъ, офіцирôвъ, морякôвъ и т. д., значить и въ тôмъ взглядѣ зростуть выдатки на удержанье новыхъ силъ воєнныхъ на мори.

НОВИНКИ.

Зъ починомъ четвертого чвертьроку просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ поспѣшити зъ передплатою и зъ выpôвнаньемъ залеглостей, щобъ мы не були змушенй здержати высылку часописи.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Въ порушенôй недавно въ „Дѣлѣ“ справѣ въ селѣ Дубрôвка, — де то заносить ся на друге выданье Тучапъ, — бувъ вчера въ самбôрскôмъ ц. к. староствѣ переслуханый начальникъ громады зъ пятьма господарями. На запытанье: чи они хотять перехо дити на обрядъ латиньскій? — вôдповѣли, що цѣле село, безъ намовы а зъ власнои волѣ, постановило се учинити, если руска Консисторія перемыска не вôдлучить ихъ вôдъ Гуменця. Зъ якои причины ц к. староство списувало той протоколъ, не знаємо, але на самъ фактъ звертаємо увагу перемыскои Консисторіи и покладаємо повну надѣю, що она тутъ справу щасливѣйше поведе, нѣжь въ Тучапахъ .. Caveant consules!

— **Вôдъ Дирекція товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** одержуємо отсе письмо: Зъ приятностію подаємо до вѣдомости Поважанои Редакціи, що вôдъ часу послѣдного нашого оповѣщеня, т. є. вôдъ дня 11 вересня 1893 до кôнця вересня с. р прибуло въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ 1876 полісъ зъ обезпеченою вартостію 992.925 зр. Разомъ отже зъ попередными обезпечено въ товариствѣ „Днѣстеръ“ по день 30 н. ст. вересня с. р. включно — майно въ загальнôй сумѣ 7,289.960 зр, въ 10.605 полісахъ. Всѣхъ шкôдъ до того часу було 42, а зъ тыхъ 40 зліквідовано и выплачено, одну выплату здержано до укôнченя слѣдства суд вого, а одна якъ-разъ ліквидує ся. Квота всѣхъ тыхъ шкôдъ до кôнця вересня с. р. выносить 14% вôдъ узысканои до того часу преміи.

— **Львôвъ супротивъ нового закона выборчого.** Пôсля спису людности въ роцѣ 1890 було у Львовѣ мѣжь цивільнымъ населеньемъ мужчинъ умѣючихъ читати и писати 36.811 а анальфабетôвъ 18.700. Если вôдъ числа умѣючихъ читати и писати вôдоймемо число мужчинъ, що були тогдѣ въ вѣцѣ вôдъ 6 –24 лѣтъ (7830) то покаже ся, що число мужчинъ умѣючихъ читати и писати въ вѣцѣ высше 24 лѣтъ выносило 24.981. Число анальфабетôвъ выносило 18.700; вôдъ того треба вôдоймити анальфабетôвъ до 35 лѣтъ житя т. є. 15.225, прочй анальфабеты [3475 осôбъ] пôсля послѣдного уступу §. 96 закона мають право голосувати. Отже число выборцѣвъ выносить пôсля спису зъ 1890 року 32.456. Мають право голосувати такожь тй, що служили у войску пôдчасъ вôйны, що мають право носити медаль и що мають голосъ за-для оплачуваного податку. Такихъ выборцѣвъ не буде бôльше у Львовѣ якъ 500, отже загальне число выборцѣвъ можна приймити на 33.000, пôсля спису зъ 1893 року. Порôвнавши число выборцѣвъ зъ числомъ населеня Львова, покаже ся, що выносить оно 28% цивільнои людности, а въ порôвнаню до числа управненыхъ теперь до голосованя (6702) зросте оно о 492%. — Доси вôдбували ся голосованя у Львовѣ въ 5 салѣхъ, такъ що на одну салю припадало 1320 выборцѣвъ. На будуще треба буде зъ десять саль, а на кожду припаде до 3300 выборцѣвъ. Если бы всѣ выборцѣ взяли участь въ голосованю, то числячи лише по 1 мінутѣ на голосованье кождого зъ нихъ, треба бы въ кождôй сали вôдбиратя голосы по цѣлыхъ 55 годинъ.

— **Пôдозрѣный случай смерти** лучивъ ся вчера въ шпитали загальнôмъ у Львовѣ. Привезена сюды зъ Ялôвця (за рогачкою Лычакôвскою) женщина, назвищемъ Стрыйска, померла по полудни середъ пôдозрѣныхъ познакъ. Д-ръ Опольскій, директоръ шпиталю, повѣдомивъ про се заразъ магістратъ телефономъ. Бюро санітарне выслало комісію до присѣлка Яловець, щобы перевести десинфекцію, а нинѣ рано мала вôдбути ся секція помершои при участи бактеріольоґа д ра Крокевича.

— **Пята ґімназія у Львовѣ** Цѣсарь дозволивъ постановою зъ дня 4 н. ст. вересня 1893 р., щобы дотеперѣшню низшу ґімназію пяту у Львовѣ перемѣнити почавши вôдъ року шкôльного 1893/4 на ґімназію 8 клясову, отвираючи постепенно по одній клясѣ. Сего року отворено при тôй ґімназіи пяту клясу.

— **Купованье лѣсôвъ громадами.** Громада Устье руске въ горлицкôмъ повѣтѣ купила вôдъ Арона Вайнберґера 240 морґôвъ лѣса за 10.500 зр. Такожь громада Липна того-жь повѣта набула вôдъ ґр. Потулицкого 50 морґôвъ лѣса за 6000 зр.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 12 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Узинѣ повѣта станиславôвского 3 особы, въ Гребеновѣ повѣта стрыйского 2, въ Богородчанахъ 1 особа. — Въ повѣтах: надвôрняньскôмъ, коломыйскôмъ и калускôмъ не занедужавъ нѣхто. — Выздоровѣли: въ Загвоздѣ повѣта станиславôвского 2 въ Богородчанахъ 1 особа. — Померло: въ Микуличинѣ, Ланчинѣ, Назавизовѣ, повѣта надвôрняньского и въ Гребеновѣ повѣта стрыйского по 1 особѣ. — Дня 11 н. ст. жовтня лишило ся 52 недужихъ на холеру; дня 12 н. ст. жовтня прибуло 6, выздоровѣли 3, померли 4, отже лишає ся въ лѣченю 51 осôбъ. — Бактеріольоґічно сконстатовано холеру азійску въ вôдходахъ осôбъ, що занедужали взглядно померли въ Корничи и Семакôвцяхъ повѣта коломыйского, въ Демни ad Сколе повѣта стрыйского и въ Старôмъ мѣстѣ. — Орґанъ найвысшои рады санітарнои Das oesterreichische Sanitätswesen доносить, що число выказаныхъ въ Галичинѣ по день 10 н. ст. жовтня случаѣвъ холеры, выносить 998. Однако се число обôймає такожь пôдозрѣнй случаѣ, въ котрыхъ не сконстатовано доси рѣшучо холеры азійскои. Зъ сихъ 998 недужихъ померло 588, або 59%. Занедужаня лучили ся въ 101 громадахъ 28 політичныхъ повѣтôвъ и въ мѣстѣ Краковѣ. Въ 19 повѣтахъ політичныхъ и въ Краковѣ выгасла вже пошесть. Въ послѣдныхъ тыжднях не давъ ся вже замѣтити значный прирôстъ недужихъ въ дняхъ посвяточныхъ и понедѣльныхъ. Нато мѣсть въ послѣдныхъ дняхъ занедужало на холеру нерозмѣрно богато дѣтей. — На Угорщинѣ занедужало на холеру вôдъ 26 вересня до 8 жовтня загаломъ 177 осôбъ, померло 132. — Въ Боснѣ, а то въ Берчцѣ надъ Савою занедужало до дня 5 н. ст. жовтня середъ пôдозрѣныхъ познакъ 15 осôбъ, померло сѣмь. Крôмъ того лучили ся ще въ 4 мѣсцевостяхъ пôдозрѣнй случаѣ. — Въ Петербурзѣ занедужало вôдъ 6 до 9 жовтня 106 осôбъ, померло 47; въ Москвѣ вôдъ 4 до 6 жовтня занедужали 3 особы, померли 4; въ Бесарабіи занедужало въ тôмъ самôмъ часѣ 49, померло 26; на Волыни занедужало 671, померло 235; въ ґуберніи воронѣжскôй занедужало 225, померло 129; въ катеринославскôй ґуберніи занедужало 229, померло 116; въ казаньскôй занедужало 128, померло 67; въ кіевскôй занедужало 419, померло 153; въ курскôй занедужало 158, померло 65; въ могилôвскôй занедужало 158, померло 60; въ самарскôй занедужало 103, померло 45; въ саратôвскôй занедужало 100, померло 57 осôбъ. Вôдъ 17 до 20 н. ст. вересня занедужало на Подолю 1360 осôбъ, померло 550.

— **Жидôвскй „Сіоністы“ противъ Полякôвъ.** Мѣжь Поляками а жидами партіи т. зв. „Сіоністôвъ“ заострюють ся що разъ бôльше вôдносины. Въ польскихъ ґазетахъ почали появляти ся вôдъ якогось часу численнй статьѣ вымѣренй противъ сеи партіи жидôвскои, а „Сіоністы“ выступають такожь остро противъ Полякôвъ въ своѣмъ орґанѣ Przyszłość. Въ послѣднôмъ числѣ сеи часописи помѣщено статью про лихву, де мѣжь иншими такъ каже ся: „Не маємо зовсѣмъ намѣру боронити лихвы и мы все въ нашôй часописи остро картали надужитя жидôвъ въ тôй справѣ, але смѣемо сказати, хочь бы цѣла праса польска ударила на алярмъ що лихварѣвъ жидôвскихъ сотворила суспôльность польска и що цѣла акція противъ лихвы не мала на метѣ обороны загроженого лихвою селяньства, але що ей одинокою и выключною метою було вытисненье жидôвъ зъ галузи зарôбку и заступленье лихварѣвъ жидôвскихъ христіянскими.“ — Тяжкій и неоправданый докôръ, але нема нѣчого злого, що не выйшло бы на добре, тожь надѣемо ся, що ся бута и ароґанція жидôвска отворять Полякамъ очи и они може вкôнци пôзнають, хто суть bracia mojżeszowego wyznania та перестануть себе дурити, що при помочи жидовы зможуть побудувати на Руси — Польщу.

— **Дрôбнй вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ передвчера въ полудне зъ Вѣдня до Заболотець на похоронъ бл. п. Жигм Козловского, звôдки въ суботу вечеромъ верне до Львова. — У Львовѣ померъ Валеріянъ Маріяньскій управитель лѣсôвъ фундаціи ґр. Скарбка въ 48-ômъ ронѣ житя.

— **50.000 зр.** выносить головна выгрына 50-кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

Наука штука и література.

— **Бібліотека музикальна. „На щедрий вечер, хор мужеский Філярета Колесон“ Львів. Накладом товариства „Львівский Боян.“ Випуск 18. Ціна 35 кр** Отсе найновѣйшій здобутокъ, якимъ може сегодня повеличати ся наше, хочь молоде, а вже заслужене товариство „Львôвскій Боянъ“. Мы певній, що цѣла Русь повитає той здобутокъ великимъ одушевленьемъ хочь бы зъ огляду на те, що рôдна музична література збогатила ся однымъ выдавництвомъ бôльше. Всякому, хто пильно слѣдивъ и слѣдить за розвиткомъ нашои музики, ясно, яку вагу и значѣнье здобула собѣ „Бібліотека музикальна“ середъ загалу рускои суспôльности. Хочь заснована молодыми, ледви чи не дитинячими силами, котрй руководили ся радше доброю охотою, чимъ фаховымъ розумѣньемъ въ веденю дѣла, то все таки она зъумѣла подати загалови кôльканацять [въ XVII-тьохъ зшиткахъ] композицій и въ той спосôбъ спопуляризувати бодай кôлькохъ вызнатнѣйшихъ нашихъ музикôвъ. Безперечно, заслуга выдавцѣвъ „Бібліотеки музикальной“ велика. Однакъ зъ другого боку некористнй вôдносины, середъ якихъ проживали выдавцѣ, не дозволили поставити выдавництва на тôй высотѣ, на якôй повинно було оно стояти, яко одинока публікація рускои музики. Недостача средствъ, вѣчна змѣна людей въ комітетѣ выдавництва и т. д. стали причиною, що выпуски „Бібліотеки муз.“ появляли ся що-разъ рѣдше. Згодомъ послѣдувала довша застоя и она остаточно зневолила выдавцѣвъ передати редакцію товариству „Львôвскій Боянъ“. Лѣпше не могло стати ся. Товариство „Львôвскій Боянъ“ переймило охотно обовязокъ выдавництва „Бібліотеки муз.“ на себе, завязало заразъ окремый комітетъ и взяло ся до роботы, котрои результатъ: XVIII-тый выпускъ „На щедрый вечеръ“, хоръ мужескій Філярета Колессы. Коли давнѣйшй выпуски представляли ся досыть примітивно, то выдавництво „Львôвского Бояна“ вызначує ся дуже доладнымъ технічнымъ выкôнченьемъ. Заголовный листъ довкруги обведеный гарною мережкою; у горѣ лѣворучь сидить здоровенный козарлюга, грає на торбанѣ та глядить сумовитымъ окомъ на просторй нивы рускои землѣ. А тамъ далеко... десь и оселѣ чорнѣють и Днѣпро-Словутиця розливає свои могутнй воды... Праворучь виднѣє ся девіза „Львôвского Бояна“, выписана въ нотахъ: „Наша дума, наша пѣсня не вмре, не загине!“, дальше помѣщена напись товариства а навпослѣдъ йде самый заголовокъ. Выкôнченье нотъ не лишає нѣчого до бажаня. Заведенье артистично-літоґрафічне п. Андрейчина, бо зъ тои робôтнѣ выйшла цѣла праця, може смѣло выдержати въ тôмъ взглядѣ конкуренцію зъ першими заграничными фірмами. Однымъ словомъ: найновѣйшій выпускъ „Бібліотеки муз.“ може вдоволити и найбôльше выбагливого чоловѣка. Про композицію п. Філярета Колессы не богато намъ говорити, про неи высказала найкраще свôй осудъ конкурсова юра, преміюючи сей твôръ першою нагородою. Такъ отже „Львôвскій Боянъ“ оживотворивъ на ново „Бібліотеку музикальну“. Нема сумнѣву, що вôдъ теперь вôдповѣсть выдавництво вповнѣ своѣй метѣ — запорука лежить въ дѣяльности и въ цѣли товариства. Не хочемо славословити, але скажемо те, що правда, що „Львôвскій Боянъ“ побôчь самого культивованя пѣсни зъумѣвъ заохотити и розбудити новй таланы, таланы вправдѣ молодй, однакъ вже замѣтнй тымъ, що ихъ перший композиціи дôзнали признаня вôдъ знатокôвъ на музичныхъ конкурсахъ товариства. Надѣя на заохоту и розбудженье теперь тымъ бôльша, що „Львôвскій Боянъ“ маючи въ рукахъ „Бібліотеку музикальну“ зможе подавати музичнй працѣ молодыхъ композиторôвъ ширшому свѣтови, що мовь то буде становити нагороду, а разомъ и заохоту до дальшого труду. Тожь, кому лишь милй звуки народнои пѣсни, повиненъ радо, безъ традиційнои рускои принуки, пôдперти заходы „Бояна“. „Бібліотека музикальна“ повинна находити ся въ кождôй рускôй хатѣ, такожь нѣ одинъ хоръ не повиненъ обôйти ся безъ нея. Цѣна невелика. Бажаючи-жь „Львôвскому Боянови“ якъ найкрасшихъ успѣхôвъ и витаючи его зъ починомъ нового выдавництва: „Щасти Боже!“ кличемо до нашои публики: Нумо и мы приложѣмъ руки и пôдпоможѣмъ самй себе! — Въ слѣдующôмъ выпуску появить ся вычерпана Нѣщиньского „Закувала та сива зазуля“. Всѣ давнѣйшй и новй выпуски „Бібліотеки музикальной“ можна замовляти просто въ товариствѣ „Львôвскій Боянъ“ *улиця Вôрменьска ч. 2.*

Дописи „Дѣла“

Буда-Пештъ 14 жовтня. Въ угорскôмъ парляментѣ прийшло вчера до авантуры въ часѣ интерпеляціи оппозиціи: чому правительство не брало участи въ торжествѣ вôдкрытя памятника гонведôвъ въ Будѣ. Векерле полемізувавъ зъ Апоніємъ Ухвалено полагодити справу на тайнôмъ засѣданю.

Римъ 14 жовтня. Въ Сициліи застрейкувало 50.000 сѣльскихъ робôтникôмъ. Збройнй банды селянъ снують ся по краю и грозять опоромъ на случай арештованъ. Правительство выслало войско.

Мадритъ 14 жовтня. На бажанье испаньского правительства Анґлія заборонила довозити збрую до Ґібральтару, щобы она не попала въ руки ворохобникôвъ.

Тульонъ 14 жовтня. Россійска ескадра прибула вчера до Тульону. Першій Авеленъ закликавъ: „Нехай живе Франція!“. Публика поводись ся досыть байдужно.

Ріо Жанейро 14 жовтня. Надѣють ся, що цѣла армія перейде на сторону ворохобникôвъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, нйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Сверлики стѣнній для ковалѣвъ, слюсарѣвъ и механикôвъ по зр. 17 *поручає* 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрея Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 79—180
ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНЙ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Слухатель фільософіи глядає лекціи на село. Услôвя умѣренній и совѣстнй. Близшй обставины информаційнй подасть **М. Д.** poste restante, Заболотцѣ коло Бродôвъ. 4878 3—3

ДОБРЫЙ ЧАЙ
поручає
СТАРА ТОРГОВЛЯ
4844 **ВОЛЯ** 17—20
у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

4804 18—30
ПОСТѢЛЬ
власного выробу
Колдры студентскй на бавовнѣ або овечôй вовнѣ 175 цм. довгй, 125 цм. широкй по зр. 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великй 185—193 цм. довгй, 135 цм. широкй по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.
Матерацы волосѣнний вôдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.
Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.
Сѣнники звычайнй и пружиновй вôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.
Подушки пѣряній и волосѣнний.
Простирала пôдъ колдры и до застелюваня, пошевки и т. ин.
Коцики вовняній и капы на лôжка въ найбôльшôмъ выборѣ найдешевше поручає
ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВÔВ
улиця Коперника число 7.
Для пп. кравцѣвъ знамениту вату вовняну ½ клґ. 65 кр. — 1·20 зр., на провінцію при закупнѣ 5 клґ. высылаю оплатно.

ТУТКИ електрично стисканй неклеєній зъ найлѣпшои французкои бібулки, ґіґієнічнй, поручає фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОИ,** Львôвъ, ул. Панська ч. 2. 90 кр. за 1000 штукъ.
При купнѣ 5000 штукъ опаковане и порто франко. 4812 26—30

Безъ пореня
приймає до хімічного чищеня, вôдновлюваня и прасованя всѣлякй уборы мужескй и жѣночй — перше вѣденьске заведенье хімічне чищеня плямъ
СИМЕОНА ВАЙСА
Львôвъ, ул. Коперника ч. 12.
На бажанье чистить одежу при помочи пары въ кôлькохъ годинахъ.
4888 (Импреса Львôвъ.) 1—4

ЛЕОПОЛЬДЪ
ЛИТИНЬСКІЙ
Львôвъ, Коперника 2
поручає
Фарбы олѣйнй до дверей, вô конъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучй, готовй до ужитя
Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.
На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 46—?

МАҐАЗИНЪ ФУТОРЪ
БРАТÔВЪ ВРОНЬСКИХЪ
у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.
напротивъ костела катедрального.
Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футоръ готовыхъ, якъ такожь и шкôры поодиноко и матерій на покрытье футоръ въ великôмъ выборѣ. 4876 2—8
Цѣнники на жаданье франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ справности, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

МАҐАЗИНЪ и РОБОТНЯ

ФУТОРЪ
ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ
ЛЮБЕЛЬСКЙ
у Львовѣ ул. Валова ч. 3.
Поручаємо свôй обильно осмотреный маґазинъ, де удержуємо всякй можливй роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовй футра мужескй и дамскй, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ куширства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуємо для выгоды Вп. Публики матерій на покрытье футоръ мужескихъ и дамскихъ.
Всякй замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшôшъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкôнченье по найумѣренійшихъ цѣнахъ.
Цѣнники на жаданье франко.
4865 (Импресса). 2—12

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣримъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвыстй сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Ц. к. у прив. Перша краєва фабрика

ВÔЗОЧКÔВЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

И ВЫРОБÔВЪ КОШИКАРСКИХЪ

заложена въ роцѣ 1850 4857 2—4

КАРОЛЕМЪ КЕЛЛЄРОМЪ

у Львовѣ, ул. сз. Павла ч. 8

Головный складъ и продажь при ул. Гродзицкихъ ч. 4 въ партерѣ.

Поручає кошѣ до подорожи, рôзного обему, всякй въ обсягъ фабрики входячй выробы, плетенй зъ маніли, тростины бамбусовои и т. д. такожь выконує всякй репараціи вôзочкôвъ и т. ин. выробôвъ кошикарскихъ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаньемъ

К. КЕЛЛЄРЪ

ПРОТИВЪ ХОЛЄРЫ!!!

Дестилятъ винный.

Правдивый лише зъ

МУРИНЬСКОЮ ГОЛОВОЮ

остерѣгає ся передъ

Фальсифікатами!

Можна дôстати

въ найпершихъ

торговляхъ спеціяльностей и делікатесôвъ,

ДРОҐЕРІЯХЪ,

аптикахъ,

КАВАРНЯХЪ

и цукорняхъ.

4843 6—?

Головный складъ

ПФАВЪ и С-ка

Рѣка (Фюме).

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ" франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 5—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

АПТИКА

якъ такожь всякй склады

МАТЕРІЯЛÔВЪ АПТИЧНЫХЪ

ПЕТРА МИКОЛЯША

у Львовѣ

перенесенй (зъ нинѣшнымъ днемъ) **назадъ до новозбудованои власнои каменицѣ** 4889 1—4

ул. Коперника ч. 1.

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО

для закупна рѣчей церковныхъ.

ПЕРША ПЕРЕМЫСКА РУСКА

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

поручає Всеч. Духовеньству и Братствамъ церковнымъ

ФЕЛОНЫ

высылає ся въ бôльшôмъ числѣ на жаданье до ласкавого выбору Евангелія, Кивоты, Образы процесіональнй, Фаны, Хоругви хрестнй, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ и суконки до пушокъ, Бальдахины, Чашѣ, Пушки, Кадильницѣ, Лодки, Патерицѣ, Хресты, Лѣхтарѣ и Павуки, Хресты надгробнй выконує ся зъ написями пôсля жаданя.

Благовенне Кадило Королѣвске ½ клґр. 60 кр.
Кадило француске ½ клґр. 1 зр. 20 кр.

Головнй склады Чаю хиньско-россійского и начиня столового

на выправы весѣльнй знанои фабрики свѣтовои славы Christofa a C-ки въ Парижи по фабричныхъ цѣнахъ.

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Пересторога! Почуваю ся до обовязку заявити прилюдно що дôйшло до моеи вѣдомости вôдъ кôлькохъ Высокопреподобныхъ Отцѣвъ.

Якесь индивѣдуумъ волочить ся по селахъ пôдшиваючись пôдъ фірму моеи Першои Руской Перемыской Торговлѣ и накидує дуже дрантивый товаръ за великй грошѣ; проте заявляю, що я нѣкого въ подорожь не высылаю а въ першихъ лѣгахъ буду лично въ порѣ зъ пребарнымъ выробомъ моихъ рѣчей являти ся, а если бы важився хто ще моею фірмою послугувати ся то прошу его уважати за простого обманника

Зъ глубокимъ поважаньемъ

ЕМИЛІЯНЪ ЛЕВИЦКІЙ

властитель Першои Руской Перемыской Торговлѣ рѣчей церковныхъ. 4448

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО

для закупна рѣчей церковныхъ.

Маємо честь подати до прилюдноси вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ початкомъ жовтня отвираємо

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональй, Хоругви хрестий, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 4—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ВЫСТАВА СВѢТОВА ВЪ ЧИКАҐО.

Білєты корабельнй до Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a

WIEN.

Поясненя безплатно. 4590

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товарыства педаґоґічного, двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 3, Предплата на цѣлый рокъ 8 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чвертъ року 1 зр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

$4\frac{1}{2}\%$ **листы ипотечнй**
5% **листы ипотечнй преміованй**
5% „ „ **безъ премій**
$4\frac{1}{2}\%$ **листы товариства кредитового земского**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **Банку краєвого**
$4\frac{1}{2}\%$ **позичку краєву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскй облігаціи индемнізаційнй**

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй папиры цѣнни, также запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ,

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller)
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва" яко 4592 правдивй. 32—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Передпослѣдный тыждень

ИНСБРУКСКІЙ ЛЬОСЫ по 50 кр.

Передпослѣдный тыждень

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штрп. А. Х. Верфель. тов. банкове и контора вымѣны Шеленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 8-23

Lèb. Kneipp

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздôвства КНАЙПА СОЛОДОВА есть КАВА

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу** и бôльше **поживну** каву. — **Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надає ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати пôдроблень.** ½ **кільо по 25 кр.** — **Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 43—52

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 222. Львôвъ, Понедѣлокъ 4 (16) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ 16 зр. на пôвъ року 8 зр.
на чвертъ року 4 зр. на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вôдозва до галицкихъ Русинôвъ.

Дорогѝ Братя!

Бувъ колись Боянъ, „соловѣй старого времени“, щô спѣвавъ пѣснѣ рускимъ князямъ на потѣху. Але-жь его пѣснѣ не могли статись народными, бо вôнъ складавъ ихъ въ мовѣ книжнôй, незрозумѣлôй, про подѣе и справы, котрѝ не тыкались народу.

Живъ недавно тому Маркіянъ Шашкевичь, „соловѣй нового времени“, и его пѣсня залунала животворнымъ гомономъ по цѣлôй Руси галицкôй. Се пѣсня народна, бо поетъ выспѣвавъ ѥи въ мовѣ, котрою говорить великій народъ руско-украиньскій.

Маркіянъ Шашкевичь — се першій народный поетъ галицкои Руси, — се першій будитель галицко-руского люду до нового житя, до просвѣты народнои.

И справдѣ, якъ милою є весною зоря ранѣшня, щô звѣщае схôдъ ясного сонця, такъ любою и животворною була проява Маркіяна, звѣщаючи вôдродженье галицкои Руси по тяжкихъ невзгодинахъ суспôльного й народного побуту. Тому-то память Маркіяна жити буде по вѣкъ, бо сей „соловѣй нового времени“ звѣстивъ весну недобиткамъ тяжкои долѣ.

Хоча-жь Маркіянъ живъ коротко, то все-жь засѣявъ вôнъ здоровымъ зерномъ рôдну ниву, котра покрылась зеленымъ руномъ, коли зъ Украины повѣяло въ галицку Русь тепленькимъ леготомъ вôдъ животворнои музы Тараса Шевченка.

Своимъ тѣломъ спочивъ Маркіянъ въ Новосѣлкахъ лѣскихъ, селѣ повѣта Камѣнки струм , и отъ, порохъ нашого будителя спочиває въ чужôй могилѣ, — а на тôй могилѣ нема памятника, — нема й слѣду, що тамь спочиває нашь Маркіянъ.

Тому-то патріоты філіи „Посвѣты“ въ Камѣнцѣ струмиловôй були задумали, перенести тлѣнный останки Маркіяновѣ зъ дотеперѣшного захисту до нового гробу на кладовищи въ Новосѣлкахъ и поставити ему пригожій памятникъ. Але жь за ініціятивою головного выдѣлу „Просвѣты“ руско народнѝ товариства порѣшяли, въ 50-тѝ роковины смерти Маркіяна перевезти мощѣ его изъ Новосѣлокъ въ столицю галицкои Руси й зложити ихъ въ новôмъ гробѣ на кладовищи Личакôвскôмъ. Вже-жь могила Маркіянова повинна бути не въ сѣльскôмъ закутку, але тамь, де Русь галицка живе великою громадою, де суть рускѝ товариства й институціи, де сходять ся всѣ нитки великои робôтнѣ суспôльнои и народнои.

Тлѣнный останки Маркіяна Шашкевича перевезуть члены філіи „Просвѣты“ въ Камѣнцѣ струмиловôй изъ Новосѣлокъ лѣскихъ на Пôдзамче до Львова дня 19 (31) жовтня с. р., вôдтакъ пôсля богослуженя за покôй душѣ Маркіяновои въ церквѣ св. Параскевы д. 20 жовтня (1 падолиста) пôчнуть ся похороны о 10 тôй годинѣ передъ полуднемъ на Пôдзамчу коло двôрця зелѣзничого.

Дорогѝ Братя! На сѝ торжественнѝ похороны тлѣнныхъ осганкôвъ Шашкевича запрошуе Васъ комітетъ Маркіяновый. Вы всѣ, щô полюбили народнѝ святощѣ, спѣшѣть на се величне свято народне!

Запрошуємо всѣ рускѝ тозариства й институціе, всѣ філіе просвѣтнѝ, народнѝ рады, рускѝ читальнѣ, щобы своими делеґатами звеличили сей свѣтлый актъ перенесеня мощей Маркіяновыхъ.

Вы, высокоповажанѝ священики товаришѣ по званю Маркіяновѣ, явѣть ся громадно у Львовѣ, щобъ мощѣ его вôднести до нового гробу пôдъ проводомъ Є. Е. Высокопреосвящ. Митрополита, котрый обѣцявъ звеличити сѝ похороны своимъ присутствомъ.

Вы, руска інтеліґенціе свѣтска, — вы послы до сойму краевого й до рады державнои, вы судьѣ й инши урядники цѣсарскѝ, адвокаты й нотарѣ, редактôры й письменники, професоры й учителѣ, лѣкарѣ, инжінеры й артисты, промысловцѣ й купцѣ, — заявѣть дѣломъ, що вмѣсте шанувати народного свѣточа, — окружѣть домовину того, щô запаливъ въ серцяхъ вашихъ любовь до рôднои неньки!

Дожидаємо васъ, высокоповажане руске жѣноцтво, щô горнете ся около прапору народного и вмѣсте загрѣвати насъ, мужчинъ, до горячого патріотизму! Вже-жь Маркіянъ давъ починъ до сего народного житя, щô обняло широкѝ круги нашои суспôльности.

Дожидаємо васъ, дорогѝ мѣщане й селяне, щô полюбили сте рôдну просвѣту й вôдтакъ уважаете насъ своими братьми. Вы зберегли въ народнôмъ лихолѣтю вôдъ затраты рôдну мову, котру Маркіянъ пôднѣсъ до мовы письменнои. Честь и слава вамъ, дорогѝ братя!

А ты, сердечна академічна молодѣжи, щô полюбила высокѝ идеалы, — вы многонадѣйнѝ ученики, котрымъ память Маркіянова дорога, явѣть ся громадно при домовинѣ Шашкевича, и вôддайте ему ту честь, котра належить ся першому тямущому Русинови й просвѣтителю молодои ґенерациі рускои.

Вы всѣ, щô полюбили рôдну неньку, спѣшѣть на похороны Того, щô за короткого свого житя отворивъ замкненѝ ѥи уста и привернувъ ѣй найбôльшій даръ, — даръ рôднои мовы. Величный збôръ Русинôвъ въ день того народного свята буде заявою тои солідарности, котра маѐ сполучити всѣхъ насъ въ одну велику громаду, щобъ мы спôльными силами, позбувши ся всякихъ домашнихъ усобицъ, у згодѣ и любвѣ прямували до здѣйсненя великихъ идеалôвъ суспôльныхъ и народныхъ.

У Львовѣ 1 (13) жовтня 1893.

За комітетъ, займаючій ся перенесеньемъ мощей Маркіяна Шашкевича.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій,
голова комітету.

Иванъ Копачъ,
секретаръ.

Зъ рады державнои.

Въ пятницю зачалась въ палатѣ послôвъ дебата надъ выимковыми розпорядженями. Дебату розпочавъ пос. Аймъ, а по нѣмъ промовляли послы: Барайтеръ, Сляма, Гайльсберъ, Бянкині, Люегеръ и Кавніцъ. Крôмъ промовы пос. Гайльсберґа, котра була заявленьемъ сполученои лѣвицѣ нѣмецкои, всѣ бесѣдники промовляли contra. Крôмъ того записанѝ до голосу: Кайцль, Пургардъ, Шнайдеръ и Ващатый.

Заявленье д-ра Гайльсберґа було таке: Въ наслѣдокъ одноголоснои ухвалы мого сторонництва заявляю: Сторонництво приймe до вѣдомости поясненя правительства въ комісіи, але вже нинѣ заявляе, що оно робить одвѣчальнымъ правительство за сумный станъ рѣчей въ Чехіи, бо оно довело до того въ наслѣдокъ своѐи схибленои політики що-до ческихъ справъ помимо нашихъ многократныхъ упôмнень. Впрочôмъ мы вже теперь при тôй нагодѣ рѣшучо осуджуємо появившій ся послѣдными часами ворожій тенденціи правительства противъ интересôвъ и політичного становища мѣщанъ и селянъ взагалѣ, а спеціяльно противъ тыхъ верствъ нѣмецкого народу.

Зъ повысшого заявленя выходить, що лѣвиця получила обѣ справы разомъ: выимковѝ розпорядженя и провекть реформы ординаціи выборчои та зробила взаимно зависимыми. Если правительство на серіо трактуе реформу ординаціи выборчои и буде робити заходы, щобы придбати для сеи реформы потрѣбну бôльшôсть палаты, тогдѣ нѣмецка лѣвиця переходить до опозиціи и не вôддасть своихъ голосôвъ за выимковыми розпорядженями. Чи ґр. Таффе уступить по такôмъ пораженю, се ще велике питанье, на котре може вôдповѣсти лишь самъ ґр. Таффе, а лѣвиця може осѣсти на леду, змѣнивши свою політику „прихильно выжидаючу“ на опозиційну. Тогдѣ перейшли бы надъ лѣвицею до порядку дневного.

Дальша дебата надъ выимковыми розпорядженями буде вестись на вторковôмъ засѣданю. N. fr. Presse пише такъ: Обставина, що заразъ на початку сесіи наступае така довша павза въ серединѣ розпочатои дебаты, дасть ся безперечно пояснити подѣями, якѝ вôдбуваютъ ся поза кулісами парляменту. Правительство старае ся приєднати для своихъ предложень два правительственнѝ сторонництва: Полякôвъ и клюбъ Гогенварта. Зъ-разу бувъ намѣръ скликати комісію войскову вже въ пятницю вечеромъ, за-для скорого полагодженя новел до закона о оборонѣ краевôй, але вôдступлен вôдъ того намѣру, бо мабуть суть деякѝ сумнѣвы що-до справы мѣжь членами центрумъ и длятого треба усунути тѝ сумнѣвы, заки зберe ся комісія. Залицяня правительства головно припадають для кола польского, бо оно не могло доси перемочи свого обуреня що-до проекту реформы выборчои. Зъ оповѣданя въ кругахъ парляментарныхъ выходить, що послѣдными днями вôдбулись вже міністеріяльнѝ пиры, на котрѝ запрошено знатнѣйшихъ членôвъ кола польского. Старають ся inter pocula (при чарцѣ) пояснити Полякамъ, що ихъ журба щодо результату выборôвъ зъ галицкихъ округôвъ сѣльскихъ пересадна. Однакъ доси тѝ старания ще не увѣнчанѝ успѣхомъ.

Послѣднѝ вѣсти про ситуацію парляментарну такѝ: Мабуть вже прийшло до порозумѣня мѣжь коломъ польскимъ а лѣвицею и порѣшено не допустити до змѣны ординаціи выборчои. Тогдѣ и лѣвиця и Поляки перейшли бы до опозиціи. Ситуація така, що або парлямент буде розвязаный або міністерство подасть ся до дімісіи.

Sonn u. Montags-Zeitung доносить, що міністерство ще передъ рокомъ ухвалило реформу выборчу. Вôдтакъ каже та газета, що міністерство маѐ уповаженье цѣсарске, розвязати раду державну, если бы не можна було вытворити бôльшости або если бы выимковый станъ въ Чехіи не бувъ затвержденый.

— —

На засѣданю въ пятницю выринула квестія языкова, хочь и въ меншихъ розмѣрахъ.

Пос. Енґель заинтерпелювавъ президента палаты бар. Хлюмецкого, чи не постараєсь о се, щобы рескѝ промовы були втяганѝ до протоколу.

Президентъ бар. Хлюмецкій вôдповѣвъ: Се питанье вже не першій разъ ставлене до президіи. Я можу придержуватись лишь заявленя якѝ въ тôй справѣ дали мои попередники. Се правда, що въ регуляминѣ не сказано нѣчого про языкъ, въ якôмъ маютъ вестись нарады тои палаты. Однакъ хочь въ регуляминѣ нема постановы о одинокôмъ языцѣ нарадъ, то однакъ регуляминъ выходивъ зъ такого заложеня. (Запереченя мѣжь Чехами.) Бо если бы було инше заложенье, то мусѣли бы бути въ регуляминѣ окремѝ постановы що-до складу президіи, секретарѣвъ, переводчикôвъ и т. п., бо безъ того неможливѝ розправы въ палатѣ на рôзныхъ языкахъ. (Чехи голосно протестують, а лѣвиця притакуе.) Зъ обставины, що въ регуляминѣ нема такои постановы, треба заключати льоґічно (запереченя), що пôсля регуляминy есть лишь одинокій языкъ для нарадъ и що тымъ языкомъ може бути лишь нѣмецкій. (Крики и протесты мѣжь Чехами: Не згодимо ся на се! Се насильство! Се наслѣдокъ централізму! — Лѣвиця притакуе и плескае.) Таку интерпеляцію потвердила бôльше анѣжь трицятлѣтна практика, а трицятлѣтна практика мабуть тôлько значить що регуляминъ. (Оплески и протесты.) Я не вôдступлю вôдъ тои практки, прошу старатись, щобы розправы могли вестись въ палатѣ; впрочôмъ вôльно кождому поставити внесенье на змѣну регуляминy. Вкôнци вже мôй попередникъ сказавъ, що зъ фізичныхъ взглядôвъ неможливо затягати до стенографічного про-

Мотылинъ романъ.

Богато мотылѣвъ живе всего десять, найбôльше дванацять годинъ.
Лінне.

Година осьма. Бувъ ясный день, коли молодый метеликъ выповзъ зъ своѐи куклы и почавъ жити. Нѣ батько нѣ мати не стояли при его колысцѣ, бо сѝ чесни люде не мали часу здоровити зъ-окрема кожду новонароджену дитину, тымъ бôльше, що ихъ потомки множили ся зъ секунды на секунду. Досвѣдна повитуха, стара нетля добула его въ першихъ мінутахъ житя, и то зъ такою насильною байдужностію, зъ якою добуває ся звычайно що найменше ніклевый годинникъ. Она скупала его въ капли росицѣ, що була ще доволѣ студена, обтяла ему нôгтѣ, вырвала молочнѝ зубы, вытрѣпала его кôлька разôвъ, а вôдтакъ притиснула его до грудей, щобы по тôлькохъ горечахъ пôзналъ такожь солодь туземного житя. Ледви одну годину тревали его блаженнѝ дитинячѝ роки. На се важко надлетѣвъ его батько — старый числивъ вже майже десять годинъ — взявъ хлопця въ свои обôймы, а усмѣхъ розъяснивъ его втомлене лице, коли побачивъ, що за здоровець збôльшивъ его родину. „Если такъ дальше пôйде, заговоривъ вôнъ до повитухи, — надѣю ся, що незабаромъ зможу доставити королеви цѣлу армію. „Статистичный урядъ — додавъ вôнъ не безъ нятку докору, маѐ теперь за богато дѣла, щобы мôгъ удержати монхъ сынôвъ въ евіденціи.“

Година девята. — Тато не мôгъ посвячувати богато часу своему сынови, вôнъ мусѣвъ вертати до своѐи подруги. Добряга жѣнка оказувала въ своѐмъ званю матери надто велику пильнôсть. Необавки записали сына до высшои школы — у мотылѣвъ тревають записы на щастье не такъ довго, якъ у людей — и за одну годину вôнъ опустивъ на крилахъ університетъ зъ дипльомомъ доктора. Вôнъ навчивъ ся ѣсти, пити и лѣтати, ба навѣть знаменито повзати, и за-для того вѣщували ему гарну будучнôсть. Якѝ надѣе розрывали его грудь, коли вôнъ зъ свѣдоцтвомъ зрѣлости опустивъ університетъ, де учивъ ся майже пятьдесять и пять мінутъ — въ потѣ чола! Вôнъ намѣрявъ передовсѣмъ выбрати ся въ подорожь, опôсля хотѣвъ кандидувати о посольскій мандатъ, а вôдтакъ стати державнымъ секретаремъ, або если можна, то и міністромъ. А що вôнъ въ „повзаню“ бувъ найлѣпшимъ ученикомъ, то и въ житю політичнôмъ дожидали его найбôльшѝ успѣхи. Однакъ попередъ всего ему бажало ся пôзнати свѣтъ. Вынайшовъ свого вôтця, що проводжувавъ ревматика босыми ногами по мокрôй туринѣ, и просивъ его о маленьку суму на дорогу. Старый не вôдмовивъ ему, однакъ не дуже одушевивъ ся его намѣромъ. „Будь осторожный въ дорозѣ“, сказала ему мама, коли вôнъ прощавъ ся зъ зъ нею, „возьми зъ собою старый плѣдъ и уважай щобы тебе не переѣхали...“

Десята година. — Зъ безжурностію вôдлетѣвъ молодый метеликъ зъ дому. Вôнъ задержувавъ ся на кождôй ростинѣ, на кождôй цвѣточцѣ и не зважавъ зовсѣмъ, що часъ летить далеко скорше вôдъ него. Кокетувавъ зъ кождою стрикозою, ба навѣть зъ кождою мушкою. Его великѝ очи не выставали ему, щобы радѣти чудовою красою свѣта, въ своѐмъ одушевленю вôнъ скандувавъ стихи на ногахъ. Але въ тôмъ надземнôмъ чувствѣ радости нарасно перебила ему прозаична потреба: вôнъ почувъ голодъ. Зовсѣмъ природно, вôдъ чотириста секундъ немавъ нѣчого въ устахъ. Въ корчику вôдкрывъ вôнъ щасливо приличну гостинницю; злетѣвъ до неи, замовивъ собѣ звычайный обѣдъ и споживъ его зъ великимъ смакомъ молодости. Коли вôнъ обѣдавъ, до него присѣвъ ся другій туристъ. Се бувъ другій мотыль, вже не дуже молодый, але дуже чепурный, зъ острымъ рильцемъ и змучеными очима Вôнъ представивъ ся молодому метеликови, и той заразъ пôзнавъ, що маѐ до дѣла зъ песимістомъ, котрый затроює житье и собѣ и цѣлому родови мотылѣвъ.

— ...Бѣдный молодый приятелю, — фільософувавъ песимістъ елеґійно, — якѝ розчарованя дожидають васъ въ житю. Зъ тысячу вѣтрилами выбираe ся молодець на море и въ найлѣпшôмъ выпадѣ вертаe... провѣтреный до дому. Вамъ теперь выдае ся кожда кертичина немовь Чімборассо, однакъ незадовго доглянете въ кождôмъ ледовци маленьку порцію мороженого. Теперь бачите въ кождôмъ оцѣ дѣвчины....

— Що? — перебивъ ему цѣкаво молодый метеликъ.

— .. небо, але незабаромъ то небо такъ само не скаже вамъ нѣчого, якъ и око дѣвчины... Бо що се за щастье на земли, за котрымъ гонять сотки, тысячѣ, міліоны и міліярды крилатыхъ насѣкомыхъ? Гарный обѣдець, ладне становище и красни жѣнки. Але кажу вамъ, тѝ утѣхи пустѝ и нетрѣвкѝ. Можна одержати найгарнѣйшій обѣды, и до того найладнѣйше становище и найкрасшѝ жѣнки... Есть щастье на свѣтѣ, а то добре травленье, однакъ его нѣхто не маe. Вже Шопенгаверъ сказавъ разъ...

— Погодѣть, — закликавъ посоловѣлый молодый метеликъ, бо ся бесѣда вôдбирала ему апетитъ.

— Погодѣть, але менѣ годѣ дальше козирити слухами за вашими мудрыми речами; я не маю часу.

— Не маете часу? А вы-жь маете понятье о часѣ и простори? Кантъ говорить..

— Здоровѝ були — перебивъ ему молодець.

— Чого-жь такъ спѣшно?

— Живу вже три годины у свѣтѣ, а ще не залюбивъ ся нѣ разу, — пояснивъ метеликъ.

Одинацята година. — „Дѣвчино моя, люблю Васъ!“ закликавъ молодый метеликъ въ одушевленю, коли голуба стрикоза въ найкрасшôмъ дѣвочôмъ вѣцѣ выринула ему на зустрѣчь.

— Говорѣть зъ моею мамою, — зашепотѣла она приглядаючись зъ-першу пôвъ секунды своему хлопчикови.

И они разомъ удали ся до мамы. Коли перелѣтали побôчь себе, вôнъ неномѣрно щасливый спытавъ, якъ ѐи кличуть. Она вôдповѣла: „Пôсля Лінне: Пуелля, однакъ дома кличуть мене лишь Пу!“.. Блаженно зашепотѣвъ вôнъ до неи: „О Пу! якъ щиро люблю тебе!...“ Она не сказала нѣ слова, але ѐи очи подобали на пôдручникъ листôвъ для закоханыхъ.

Его серце било ся голосно, коли ставувъ передъ матерею своѐи судженои. Стара, але ще струнка стрикоза въ зеленôй миготючôй тоалетѣ выйшла ему на стрѣчу и спытала, чого вôнъ хоче.

— Ваша панночка доня заявила менѣ, що можу зъ вами говорити...

— Ты Пуню дуже розумна дитина — замѣтила стара стрекоза, звернувши ся до своѐи дочки, а вôдтакъ приязно склонилась несмѣли-

токолу промовъ, выголошуваныхъ на рôзныхъ мовахъ.

Пос. Вашатый: Се насильство!

Пос. Енгель заявивъ, що при такôй интерпретаціи и практицѣ не може бути й бесѣды о запорученôй рôвноправности. Впрочôмъ бесѣдникъ робить рôзницю мѣжь протоколомъ нарадъ а стенографічнымъ протоколомъ и есть тои гадки, що въ протоколѣ нарадъ повинний бути записанй всѣ внесеня, отже и чески внесеня та интерпеляціи послôвъ Вашатого и Шаманика.

Президентъ реплікувавъ на се тымъ, що внесеня пôддаѣсь пôдъ голосованье, а що годѣ толкувати внесеня, то треба бы ихъ пôддавати пôдъ голосованье въ такôмъ языцѣ, въ якôмъ були поставленй. И Румуны могли бы домагатись для себе того права, а чей же палата не була бы въ можности голосувати надъ румуньскимъ внесеньемъ.

Вкôнци заповѣвъ пос. Енгель, що поставивъ внесенье на спростованье протоколу на слѣдуючôмъ засѣданю — и палата буде рѣшати, якъ полагодити ту справу.

Коло польске на засѣданю въ суботу ухвалило вôддати комісіи парляментарнôй рѣшенье справы пос. Енгля що-до нотованя въ протоколѣ нарадъ внесень, поставленыхъ въ не-нѣмецкôмъ языцѣ.

До трибуналу державного десигновано, на мѣсце Подлѣвского, д-ра Рітнера, шефа секціи въ міністерствѣ просвѣты и бувшого професора львôвского университету.

До комісіи парляментарнои выбранй: Яворскій (44 голосôвъ), Беное (43), Мадейскій (40), Абрагамовичь Давидъ (40), Пининьскій (27). Щепановскій дôставъ лишь 18 голосôвъ.

Пос. Хшановскій поставивъ внесенье, щобы до комісіи для реформы выборчои выбрати новыхъ членôвъ, бо до теперѣшныхъ членôвъ вôнъ не маѣ довѣрія. — Яворскій вôдповѣвъ, що се можливе лишь тогдѣ, если бы дотеперѣшнй члены зложили мандаты або если бы выбрано спеціяльну комісію для правительственного проекту. — Ручка просивъ, щобы въ такôмъ случаю всѣ куріи въ тôй комісіи були репрезентованй

Віцепрезесомъ кола на мѣсце Черкавского выбраный Беное. — До комісіи податковои на мѣсце Стадницкого выбраный Пентакъ, а до комісіи буджетовои выбраный Дав. Абрагамовичь 24 голосами противъ 18, котрй впали на Рапапорта.

Опôсля здавали справу послы Евг. Абрагамовичь и Вельовѣйскій зô своеи розмовы зъ міністромъ Штайнбахомъ въ справѣ сôльнôй. Оба они були высланй до міністра, щобы законъ, ухваленый въ справѣ зниженя цѣны соли для худобы мôгъ бути сейчасъ введеный въ житье. Міністеръ Штайнбахъ заявивъ, що се можливе лишь що-до т. зв. омокôвъ, а що-до иншихъ родôвъ соли для худобы то треба ждати, ажь законъ вôйде въ житье. Вельовейскій заявивъ, що се заявленье не може вдоволити, бо омоки суть лихимъ родомъ соли. Евг. Абрагамовичь сказавъ, що міністерство хоче дати 1.000 сотнарôвъ метр., а то за мало, бо треба що-найменше 7.000 сотнарôвъ. Оба згôдно заявили, що нема надѣѣ, щобы приреченя міністра були выконанй. Оба жадали, щобы коло внесло на повнôй палатѣ нагляче внесенье въ тôй справѣ и щобы законъ о зниженю цѣны соли вôйшовъ заразъ въ житье.

Дискусія надъ тымъ предметомъ була дуже оживлена Кс. Ручка пригадавъ, що за міністерства Дунаевского роздано 33.000 сотнарôвъ метр. соли за дармо, тожь годилось бы, щобы и теперь для околиць навѣщеныхъ повенею, роздано сôль за дармо — Хшановскій примѣтивъ, що міністеръ Штайнбахъ робить приреченя котрыхъ не думаѣ дотримати, тожь жадаѣ, щобы поставлено нагляче внесенье въ повнôй палатѣ. — Яворскій сконстатувавъ, що правительство не хоче въ дорозѣ адміністраційнôй вдоволити бажанямъ кола польского. Міністра Штайнбаха вже бôльше не хоче просити и длятого есть за поставленьемъ наглячого внесеня въ повнôй палатѣ, щобы міністра „przygwożdzić“. — Заявленье Яворского выкликало сензацію, бо выходило бы, що коло хоче перейти до опозиціи противъ правительства, а спеціяльно противъ Штайнбаха, котрый есть мнимымъ авторомъ проекту реформы выборчои. — Кс. Хотковскій бажавъ бы одноразовои выдачи соли а ажь вôдтакъ трактованя тои справы въ дорозѣ законодатнôй — Страшевскій хоче получити справу соли зъ цѣлою акціею запомоговою, такъ щобы по-при грошевй запомоги роздано и сôль. — Левваковскій тѣшить ся, що коло хоче залвити якусь енергію, що Яворскій хоче покинути дорогу просьбы у міністрôвъ а ставити позитивнй внесеня въ палатѣ. — Крайньскій не хоче омокôвъ лишь доброи соли камѣннои. — Дав. Абрагамовичь хотѣвъ бы, щобы въ тôй справѣ лишь поставлено интерпеляцію въ палатѣ. — Яворскій противный интерпеляціи и конче хоче внесеня. — Коли презеса пôдперли ще послы Хшановскій, Чайковскій и Коницинъскій, — коло ухвалило поставити внесенье.

Нинѣ въ понедѣлокъ вôдбудесь нарада комісіи парляментарнои и членôвъ комісіи для реформы выборчои: Єнджейовича, Клюцкого, Тишковского, Вол. Гнѣвоша и Стадницкого, та маѣ занаети ухвала, яке становище займе коло супротивъ проекту правительственного що-до ординаціи выборчои.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Зъ Жовкôвщины пишуть намъ:

Описъ збору жовкôвского бувъ поданый въ „Дѣлѣ“ вѣрно. Додамо лише то, що д-ръ Олѣйникъ при ухвалѣ кандидатуры Вп. о. Роздѣльского застерѣгъ бувъ, щобы кромѣ о Роздѣльского могли зголоситись и инши кандидатуры, и выразно просивъ д-ра Короля, щобы се було въ вôдозвѣ зазначене.

Жовкôвскій ц. к. староста п. Ляникевичь розбславъ до зверхностей громадскихъ въ повѣтѣ таке дивне письмо:

L. 17.647.

Do Zwierzchności gminnej w...

Doszło do mojej wiadomości, że z powodu odbywać się mających wyborów deputowanego do Rady państwa w miejsce ś. p. ks. Brylińskiego, ludzie złej woli i niesumienni agitatorowie rozszerzają po wsiach rozmaite bredznie, między innemi, jakoby pańszczyzna miała być na nowo zaprowadzoną. — Ponieważ rozszerzanie takich nieprawdziwych niepokojących pogłosek jest wzbronione, przeto polecam Zwierzchności gminnej, aby każdego rozszerzającego takie pogłoski skierowane albo przeciw władzom albo narodowościom zaraz przyaresztowała i tutaj odstawiła celem wdrożenia postępowania karnego.

Żółkiew dnia 5 października 1893.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta *Lanikiewicz.*

Письмо се п Ляникевича выкликало всюда велике здивованье, бо нѣхто нѣгде не чувавъ, щобы хто агітувавъ страханьемъ панщиною. Коли-жь бы десь — чого не допускаѣмо — дѣйстно лучивъ ся бувъ выпадокъ такои агітаціи, то п. староста мôгъ розслѣдити той одинъ выпадокъ, а не пускати генералізуючого письма, котре очевидно може мати хиба такій наслѣдокъ, що по громадахъ якъ-разъ по тôмъ письмѣ мусять люде заговорити про квестію панщины, а можуть знайтись мѣжь темнѣйшими середъ селяньства такй, що покивають головами и скажуть: „щось на тôмъ мусить бути“... Отже зъ выдаваньемъ такихъ письмъ — ц. к. старосты повинний бути дуже осторожнй. Про око людске такй письма свѣдчать нѣбы о енергіи адміністраційнôй [„ц. к. старостѣ удало ся придушити небезпечнôсть въ самôмъ зародѣ“], але неразъ буваѣ такъ, що небезпечности й слѣду не було, а хиба енергія адміністраційна може тую небезпечнôсть посередно вызвати... Потôмъ такй письма, якъ повыше п. Ляникевича, наказуюче начальникамъ громадскимъ — сейчасъ арештувати людей и доставляти до бецирку, можуть статись причиною тяжкихъ надужить. Вôйтъ, маючи въ громадѣ противникôвъ, може одного-другого свого противника за якій-небудь трохи яркѣйшій высказъ арештувати и везти до Жовквы.. А прецѣнь выявленье опозиціи чи то противъ правительства чи противъ дѣланя другои [польскои] народности не мусить бути незаконнымъ! Все то рѣчи зовсѣмъ ясній, длятого й не диво, що письмо жовкôвского старосты п. Ляникевича выкликало скрôзь въ повѣтѣ велике зачудованье...

Образокъ махінацій румунізаторскихъ

подаѣ „Буковина:

Выжницкій повѣтъ маѣ 23-го с. м. выбирати посла до сойму. Повѣтъ сей чисто рускій. Замешкують его пôсля урядовои статистики зъ 1880 р. 44.073 Русинôвъ, 10.798 Нѣмцѣвъ, а всего на всего 168 Румунôвъ. Помимо того бувъ доси посломъ зъ сего повѣта Румунъ бар. Александеръ Василько. При теперѣшнôмъ выборѣ найшли ся можновладцѣ Буковины, панове румунізаторы, въ великôмъ клопотѣ. Не радй они нѣякимъ чиномъ допустити до того, щобы зъ того повѣта выйшовъ посолъ Русинъ, а на нещастье не мають самй кандидата, бо одинокій властиво Румунъ, якого тамъ мають, сынъ бар. Александра Василька — Юрій, не маѣ ще трицять лѣтъ вѣку приписаного законами для заступникôвъ народныхъ. Але чи думаете, що то имъ въ головѣ? Василькы то у нихъ династія въ выжницкôмъ повѣтѣ, то-жь по смерти батька и послованье въ буковиньскôмъ соймѣ повинно перейти на сына. Выборы у нихъ то лише комедія и конституційна забавка, а посломъ мусить стати бар. Юрій Василько. И ну-жь всѣма силами заходять ся они теперь, щобы переперти его выборъ, розумуючи такъ, що выборъ сей сего року буде вправдѣ уневажненый за-для лѣтъ выбраного посла, але на-рôкъ розпишуть ся новй выборы и вôнъ буде зновъ выбраный. Оттакъ будуть они водити нашихъ сердечныхъ Гуцулôвъ за нôсъ.

Приготовляючй роботы до сего выбору держано въ якъ найбôльшôй тайнѣ; щось подôбного до теперь ще не бувало. Доперва въ послѣднôй хвили довѣдуѣмо ся, що выжницкій п. староста вже перепровадивъ правыборы въ путилôвскôмъ судовôмъ повѣтѣ. Очевидно залежало п. старостѣ на тôмъ, щобы безъ всякихъ перепонъ осѣдлати выборцѣвъ въ користь румуньского кандидата, молодого бар. Василька, що ще не дорôсъ до того, щобы мôгъ пôсля права заняти преважне становиско краевого посла.

Але о пошанованье права нѣхто не журить ся, коли ходить о шкôру рускаго хлѣбороба. Та-жь прецѣнь пôсля теперѣшныхъ поглядôвъ навѣть интеліґентныхъ людей — рускій хлѣборобъ на те, щобы дерти зъ него шкôру, та на его баркахъ добивати ся великого майна и рôжныхъ почестій. А нашь несвѣдомый хлѣборобъ, вôдвѣчный невôльникъ и найповôльнѣйшій служка, нагинаѣ добровôльно свою спину пôдъ чужй батоги, слухаѣ пôдступныхъ пôдшептôвъ несовѣстныхъ самолюббôвъ, довѣрюѣ лакомымъ своимъ душпастирямъ и двôрникамъ, выбираѣ ихъ на выборцѣвъ, а сй несовѣстнй слабодухи запродують добро и честь свого народу за миску марнои сочевицѣ, за паньску ласку.

Заскочень несподѣвано симъ выборомъ, не могли мы докладно приготовити до него нашихъ братôвъ зъ выжницкихъ и путилôвскихъ гôръ, а тôлько въ поспѣху списали мы сихъ кôлька слôвъ щирои правды, щобы тымъ спонукати бодай людей доброи волѣ до совѣстного и щирого труду въ сей для нашого народу преважнôй справѣ.

Не дайте ся доптати ногами братя-Гуцулы, сыны вôльного роду, не дайте доптати честь и славу вашого гнѣзда, не вѣрте чужимъ богамъ и солодкимъ словамъ лукавыхъ людей. Сй солодкй слова спровадили вашу теперѣшну нужду и тяжку недолю, сй солодкй слова се правдиве трôйло вашои свободы, вашого щастя.

Покажѣть, що вы сыны вôльного роду, що вы гордитесь рускимъ именемъ та выбирайте того на вашого посла, котрого поручать вамъ сими днями вѣрнй сыны нашого народу, нашй свѣтлй и щирй патріоты.

Дописи „Дѣла“

Зъ Николаева п. Дѣстромъ.

[Справа обсады управителя школы.]

На опорожнену по п. Лабовскôмъ посаду управителя школы тутешнои подало ся кôлькохъ компетентôвъ, однакъ ц. к. окружна рада шкôльна въ Жидачевѣ предложила сего тыждня громадѣ до запрезентованя тôлько учителя зъ Пільзна.

Не входжу въ то, що до обсадженя сталои посады потрѣбне есть терно, годѣ однакъ замовчати сего, що окружна рада шкôльна предложила до презентованя компетента, котрый не маѣ испыту зъ языка рускаго! Чи се може не належало до условій конкурсу?! Кождому вôльно ставляти услôвія, якй ему подобаѣ ся, але мы ставимо такожь вôдъ себе условіе, що кождый учитель при школѣ нашôй мусить умѣти нашь языкъ рускій, бо и яка-жь бы то була наука, если-бъ учитель не вмѣвъ зъ дѣтьми нашими навѣть розмовити ся! Условіе то ставимо тымъ смѣлѣйше, бо мы самй школу свою удержуемо безъ помочи фондôвъ шкôльныхъ.

Поминувши хибный крокъ окружнои рады шкôльнои, не можемо поняти: длячого ц. к. староста тутешного повѣта вже заздалегôдь особисто стараѣ ся, щобы посаду дôставъ той панъ зъ Пільзна. Чи може длятого, що петентъ есть Полякомъ?! Говорять, що той панъ умѣѣ кошики плести и учащавъ на курсъ рисунковый. Оно дуже красно, але длячого панъ той не научивъ ся при тôмъ и языка рускаго, коли мавъ намѣръ подавати ся до насъ на посаду! Кошикарство у насъ не здало ся, бо нема лозины; лучше було бы гончарство, бо у насъ тымъ труднять ся. О рисункахъ не згадую, бо кождый зъ учителѣвъ сеи науки въ школѣ народнôй удѣляти потрафить и удѣляѣ.

Тую справу подаѣмо до вѣдомости послôвъ нашихъ а такожь до вѣдомости краевôй радѣ шкôльнôй!

Панове мѣщане! Зъ рôзныхъ привілеѣвъ, якй выбороли собѣ нашй предки, зôстало намъ теперь ще тôлько одно право презентованя учителѣвъ. Умѣймо-жь зъ него користати, бо якй учителѣ — така школа, а яка школа — таке будуче наше поколѣнье!

Вому женихови и высказала отсй значучй слова: — Прошу, сѣдайте любый приятелю и повôдѣть ся, мовь бы дома у себе.

— Передовсѣмъ мушу представити ся, — мѣркувавъ молодый мотыль, — бо-жь, на жаль, не можу надѣяти ся, щобы они мене знали.

— О я васъ знаю дуже добре, — вôдповѣла мама. — Вы двацятьпятый сынъ; знаю вашого тата, вôнъ богатый, а вы недавно зложили испыты на университетѣ и теперь воякуете.

Вôнъ погордѣвъ немало, скоро зачувъ, що его тутки знають. Простодушный молодець не вѣдавъ ще того, що кожда мати, котру небеса поблагословили замужными дочками, знаѣ всѣхъ молодыхъ людей на свѣтѣ такъ добре, якъ свою власну кишеню.

— Такъ справдѣ, я воякую, — замѣтивъ вôнъ легкимъ наголосомъ, — але ся подорожь доперва тогдѣ зготовить менѣ вдоволенье, коли вы, мадамъ, зволите вôддати менѣ ручку своеи дочки!

— Радо, мôй пане, — вôдговорила она, — але сегодня не жѣнчина мати, але отець мужа робить недогоды тому, що вѣно звычайно для него за мале. Мы бѣднй, мôй пане, бо моя Пуелля есть сѣмдесятьтретою дочкою, котру я зневолена вывѣнувати.

— Панѣ, для мене золото, се проста химера, — закликавъ мотыль.

— Въ кождôмъ случаю поговорѣть зъ своимъ вôтцемъ, — вôдповѣла розумна жѣнка.

Вôнъ розцѣлувавъ ей праве крило и выйшовъ. Пу проводила его сльозами въ очахъ и сказала: — Я люблю тебе, и не буду нѣчиею, тôлькы твоею.

— Кляну ся тобѣ, що тебе не кину — зареплікувавъ вôнъ.

— До послѣдного вôддыху тебе любитиму, дожидати-му, а коли-бъ ты тысячь мінутъ мусѣвъ оставати оддалеки мене..... хлипала она.

Дванацята година. — По полудни вôнъ вернувъ до дому и поспѣшивъ до свого вôтця. Старый мотыль лежавъ въ лôжку тяжко хорый, при нему стоявъ лѣкарь и усмѣхавъ ся. Се не вѣщувало нѣчого путнього. Молодый мотыль кинувъ ся на вколѣшки и благавъ вôтця о благословленье Старый звѣдавъ ся слабосилымъ голосомъ про вѣно, а коли почувъ, що Пу бѣдна, не лишь вôдмовивъ ему свого благословеня, але ще загрозивъ проклономъ, если бы сынъ подруживъ ся зъ жебрачкою... Цѣла родина стала кричати, горлати и и закидувати непорадному сынови. Однакъ закоханый заявивъ: Она або жадна! Немôчный старець зôбравъ всѣ свои силы и проговоривъ ледви чутно: — Мôй сыну, недалеко насъ живе золотомуха, ей цѣла родина померла на инфлюенцу. У нея есть выхованиця, чудова дитина, котра наслѣдить усе майно. Отсю дѣвчину я выбравъ для тебе, ты зъ нею звѣнчай ся...

Въ розпуцѣ сынъ опустивъ дôмъ родичѣвъ, а въ его душѣ збудило ся одиноке бажанье, бажанье, щобы гімназіяльный ученикъ якъ найскорше зловивъ и заспиливъ его.

Друга година. — Хотѣвъ наложити на себе руки, але до того не доставало ему нѣ оружія, нѣ вôдваги. Такъ вôдтягнувъ ся вôнъ до самотного житя, щобы жити лише споминами про свою любку. Майже цѣлу годину печаливъ ся за нею, але опôсля мусѣвъ признати, що его мука не маѣ нѣякои цѣли. Кромѣ того рѣшивъ, зновъ пуститись въ дорогу. И справдѣ, образъ его Пу померкавъ въ его серцю зъ дня на день, и вôнъ одного гарного ранка полетѣвъ до тои золотомухи, про котру говоривъ его батько Хотѣвъ старати ся о выхованицю. Однакъ наспѣвъ за пôзно, бо богата наслѣдниця саме розлучила ся зъ першимъ чоловѣкомъ, а вôддала ся зновъ нещасливо за другого мужа

Трета година. — Мимо того не хотѣвъ вже вертати до самотного житя. Лишивъ ся въ мѣстѣ и зачудувавъ ся не трохи, коли голяръ помѣтивъ, що его борода посивѣла. Не диво, на плечахъ мотыля тяготѣло уже шѣсть годинъ. Вôнъ велѣвъ почорнити бороду и ставъ мѣркувати про богату жѣнку. А що нѣяково було тратити часъ, вôнъ запукавъ до найкрасшои и найбогатшои дѣвчины, однакъ она бризнула ему въ лице безсердными словами: — Вы можете менѣ вôтцемъ бути, если вы взагалѣ не за старй для моеи мамы.

Четверта година. — Бѣда не ломить, лише насталюѣ зелѣзо. Мотыль старѣвъ ся и тяготѣвъ Его поетичнй мрѣѣ, его великодушнй выбаги знидѣли, и передъ нимъ зазначила ся одна одинока цѣль: розбогатѣти богатымъ подружіемъ. На жаль, щастье не хилило ся на его бôкъ. Ему розходило ся завсѣгды о ту маленьку дрôбку, що ей не хотѣли ему додати. Коли мѣркувавъ про богату дѣвчину, домагавъ ся, щобы она була гарна и молода, а коли вже майже вдоволювавъ ся богатою и молодою и не бажавъ красы, тогдѣ давали ему лише богату, але погану и стару. И коли вôнъ рѣшавъ ся на неи, тогдѣ не знати звôдки вырнали заможнй вдôвцѣ, що бороздили ему въ дорозѣ. Вôнъ чувъ, що остаточно мусить привернути рôвновагу мѣжь своими бажанями, а тымъ, що дасть ся осягнути, бо о любови годѣ було и слова теряти.. Скоро провѣдавъ, що одинъ его приятель померъ, пôгнавъ ся, скôлько могли выдержати его крила, до полишеноп бѣднои, взглядно богатои вдовы.... Заливала ся гôркими. Вôнъ жертвувавъ ѣй свою руку, она розсмѣяла ся.

— Пождѣть ще трохи... Бодай годину мушу носити жалобу... такъ для людей... бо що сказали бы..

— Ласкава панѣ, въ мене нема часу дожидати — скричавъ вôнъ бѣшено и кинувъ ся прочь.

Шеста година. — Змученый и зломаный опустивъ ся на рожу... Солодкій запахъ вилывавъ на него користно... Сутѣны вечера огортали землю, а до его серця закрала ся правдива мелянхолія... Наразъ помѣтивъ коло себе шелестъ... Оглянувъ ся и постерѣгъ нетлю. Она поводила ся гарно и посылала ему любовнй погляды... Давъ ѣй зрозумѣти, щобы лишила его въ спокою, и потонувъ въ своихъ думкахъ... Мотыль для людей бувъ колись символомъ безсмертности, а прецѣнь вôнъ, той мотыль чуѣ себе такъ слабымъ, такъ умученымъ такъ нужденнымъ.. Его щупальцѣ вылетѣли, его очи втратили силу зору, а ноги опутавъ гостець... Вôнъ числить доперва десять годинъ вѣку, а ему здаѣсь, немовь бы вôнъ ще тямивъ, коли Ноя ковчегомъ ѣздивъ... При тôмъ вôнъ живъ дуже солідно, бо лишь разъ и то платонічно любивъ ся!...

И наразъ пригадалась ему его перша и одинока любовь, его маленька стрекоза, его Пуелля. И якъ она говорила: „До послѣдного вôддыху тебе любити-му дожидати-му.....“ Справдѣ, она кохаѣ его, а вôнъ зовсѣмъ забувъ про неи..... Вôнъ хоче то все направити, злетѣти до неи и нагородити ѣй давну вѣрнôсть.

Осьма година. — Важка була дорога, бо за кождымъ крокомъ вôнъ старѣвъ ся. Однакъ надѣя побачити свою гарну, гнучку стрекозоньку зъ мудрыми очима, додавала ему силы. Навпослѣдъ стрѣнувъ ей, але ледви пôзнавъ. Погрубшала и постарѣла ся, на лици розсѣли ся бородавки и морщины, на ноги убирала суконнй чоботы, а на носѣ спочивали очнй скла. Саме гойдала маленького метелика въ фіялочцѣ. Се вкололо его въ само серце. Се-жь прецѣнь не ей дитина? Прецѣнь она не звѣнчала ся, она, що заприсягла ему вѣчну любовь и вѣрнôсть? И судорожными устами поздоровивши ей спытавъ: „Прецѣнь се не твоя дитина, моя дорога Пу?“

— Що се тобѣ у голову наплыло? — вôдповѣла она смѣхомъ.

— Бôгъ заплать! — прошепотѣвъ вôнъ щасливый.

А она говорила дальше спокôйно: — Нѣ, мôй любый приятелю, се не моя дитина, се дитина моеи наймолодшои внуки!...

За той часъ стала прабабкою.

Зъ нѣмецкого переклавъ *П. К—кв.*

Зъ Журавна.

[И у насъ подобне буває!]

По описаню цѣкавои недавнои авантуры на одной стаціи зелѣзничѣй въ захѣдной Гали чинѣ, годить ся подати до вѣдомости такій ще фактъ:

На тутешній почтѣ есть функціонаремъ почтовымъ и телеґр афічнымъ урядникомъ чоловѣкъ освѣченый, слухатель правничого выдѣлу університету львѣвского. Въ своѣй службѣ вонъ дуже пунктуальный и противъ своихъ приписовъ не вѣдступивъ бы анѣ на волосъ. Са его вдача стала ся причиною подекуды подобных приятностей, якихъ зазнавъ урядникъ зелѣзничій въ захѣдной Галичинѣ. Ого пѣдчасъ приѣзду почты зъ стаціи зелѣзничои Бортники увѣйшовъ силою своеи повази до канцеляріи почтовои панъ Скшиньскій, тутешный властитель бѣльшихъ посѣлостей [той самый, що веде звѣстный процесъ зъ о. Гошовскимъ] и пѣдесеным голосомъ пытае ся: „Czemu pan nie przysyła mi listów z recepisami?!“ На се функціонарь вѣдповѣдае, що ему пѣсля приписовъ почтовыхъ не вѣльно выдавати кусника, доки рецепісъ не буде пѣдписаный, бо якъ згине кусникъ, то вонъ буде мусѣвъ заплатити 20 зр., а не выдае тымъ бѣльше, що не знае того пана. На се п. Скшиньскій зъ великимъ здивованьемъ: „Pan mnie nie zna! to bardzo smutno!“ Функціонарь каже на те, що въ тѣмъ зовсѣмъ нема нѣчо „smutnego“... Се довело п. Скшиньского [котрого, на его думку, кожда людина мусить знати!] до найвысшого ступѣня гнѣву и почавъ выкрикувати на урядника на всю губу. „Ясне-вельможный“ забувъ, що знаходить ся въ ц. к. урядѣ почтовѣмъ, а не у себе въ стодолѣ...

Функціонарь зъ найбѣльшимъ супокоемъ звертавъ его увагу, щобы вѣвъ ся прилично, бо то урядъ, але той не вгамувавъ ся и ще дужче кричавъ: „Ja mam prawo..“ — и бючи рукою о стѣлъ, казавъ подати собѣ блянкетъ телеґрафічный. Функціонарь вказавъ на стѣлъ, призначеный для сторонъ и сказавъ, що тамъ є блянкетъ и чорнило. Але п. Скшиньскій хотѣвъ, щобы урядникъ покинувъ свою службу и ему служивъ, [хотяй той тогдѣ не бувъ навѣть обовязаный впускати до уряду, бо рецепісувавъ цѣлу почту]. П. Скшиньскій, выкричавши ся на спокойного урядника, трѣснувъ дверми и выйшовъ.

Чи стане хто въ оборонѣ покривдженого урядника?!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Угорскій парляментъ бувъ сценою досыть великого скандалу мѣжь президентомъ міністрѣвъ д-ромъ Векерлемъ а ґр. Апоніимъ провѣдникомъ партіи національнои. До скандалу прийшло въ наслѣдокъ интерпеляціи, яку поставила опозиція. Интерпеляція була того змѣсту, для чого президентъ міністрѣвъ не бувъ присутный на торжествѣ вѣдкрытя памятника гонведѣвъ. По промовѣ ґр. Апонія, котрый зъ иронією высказавъ ся о поведеню д-ра Векерля, котрый хоче получити свѣй патріотизмъ зъ становищемъ президента міністрѣвъ — вѣдповѣвъ *д-ръ Векерле, що длятого правительство не могло брати офіціяльно участи*, бо не вѣдбувъ ся пиръ. „Пістизмъ для народныхъ геройвъ — говоривъ д-ръ Векерле пѣднесеным голосомъ — не обявляюсь тымъ, що устроююсь торжества, але головно тымъ, що признанье для дѣлъ геройвъ доказуюсь дѣломъ а не словомъ. Коли давнѣйше тымъ ще живучимъ геройомъ давано милостиню, то теперь помагаюсь имъ зъ фондѣвъ державныхъ. Ґр. Апоній закинувъ менѣ опортунізмъ у веденю політики, а я той закидъ звертаю противъ ґр. Апонія. Двадцять пять лѣтъ збирано складки на памятникъ для гонведѣвъ, але мѣжь жертводателями не видно ґр. Апонія. Я противно, ще яко молодый чоловѣкъ, докинувъ свою лепту, а ґр. Апоній ажь тогдѣ зложивъ вѣнець на памятнику, коли выдалось ему опортуністичнымъ, выкористати цѣлу справу.“ По тѣй промовѣ міністра наставъ великій заколотъ, опозиція выйшла зъ салѣ и вернула ажь тогдѣ, *коли зачавъ говорити* ґр. Апоній. Апоній оправдувавъ ся, що ему нѣколи не предкладано листы субскрипційнои на памятникъ, а д-ръ Векерле навмысно выкликавъ скандалъ, щобы замаскувати ганьбу правительства за-для неприсутности на торжествѣ. — Въ другѣмъ дни дебаты заповѣла опозиція, що буде вести особисту вѣйну, въ котрѣй одинъ мусить побѣдити а другій полягти. Помимо того д-ръ Векерле заявивъ, що выповѣджены слова вонъ добре розважывъ и не вѣдкликуе ихъ. — Ґр. Апоній заповѣвъ, що въ тѣй борбѣ потерпить край и одвѣчальность спаде на президента міністрѣвъ. — Пѣдъ такими авспіціями завѣшено засѣданя парляменту на потири тыждне.

— —

Вѣдъ суботы гостить россійска фльота въ Тульонѣ. Торжества вѣдбувають ся цѣсля програмы. Промовы офіціяльнѣ Французѣвъ повнѣ ентузіязму и шовінізму, коли противно вѣдповѣди россійского адмірала Авеляна досыть холодни и обмежають ся на загальникахъ. Мабуть на такій тонъ вѣдповѣдей мали вилывъ вѣдзывы петербургскихъ ґазетъ, котрѣ мовь бы зимною водою зливають розгорячены головы Французѣвъ.

НОВИНКИ.

— Въ загаданѣй правительствомъ справѣ **вѣдняти части будынку львѣвскои семинаріи духовнои на помѣщенье бюръ ц. к. почты** довѣдуемо ся зъ зовсѣмъ певного жерела: Недавно явила ся въ будынку семинаріи комісія зложена зъ пп. сов. Шабля и протомедика д-ра Меруновича, *щобы на мѣсци сконстатувати*: чи по роздѣленю ґенеральнои семинаріи на три семинаріи епархіяльнѣ лишилось бы въ будынку доволѣ мѣсця на умѣщенье бюръ почты. Комісія докладно оглянула будынокъ въ присутности Впреосв. митрополита, крил. Сѣнгалевича та Бѣлецкого и зверхниковъ семинаріи — и мусѣла признати, що на бюра почтовѣ въ будынку семинаріи не лишить ся мѣсця. Вправдѣ по подѣлѣ семинаріи стане въ будынку просторнѣйше, але по перше: самъ протомедикъ д-ръ Меруновичь узнавъ, що нинѣ мешкае по комнатахъ питомцѣвъ за богато, отже зъ оглядѣвъ санітарныхъ конче треба пороздѣлювати ихъ по менше особъ, майже на половину, — а по друге: сконстатовано, що теперь за-для тѣсноты нема въ семинаріи богато уряджень такихъ, котрѣ властиво конечно повинни бути въ добре устроенѣмъ заведеню. По такѣмъ выслѣдѣ оглядинъ будынку семинаріи комісією зъ ц. к. намѣстництва можна певно надѣятись, що правительство залишить свѣй плянъ вѣднятя части того будынку на бюра почты, — тымъ бѣльше, що Впреосв. Митрополитъ цѣлою силою тому противить ся.

— **Ревиґнація катихита ґімназіяльного.** О. Амвросій Поляньскій, катихитъ ґімназіи въ Дрогобичи, зрезиґнувавъ зо своеи посады — а тымчасовымъ катихитомъ именованый о. Димитрій Жуковскій, монахъ чина св. В. В.

— **На загальныхъ зборахъ руского товариства педаґоґічного** д. 2 н. ст. падолиста с. р. буде мати п. Барвѣньскій выкладъ про „Значѣнье слова въ выхованю“.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Чия вина? — запытае кождый, хто бачивъ майже скрозь по чисто-рускихъ селахъ таблицѣ зъ назвами сѣлъ и показники дорогъ лише въ языцѣ польскѣмъ. Вина то — думаю — нѣчия бѣльше, якъ самыхъ Русиновъ, особливо рускихъ интеліґентныхъ людей по селахъ, котрѣ своимъ вплывомъ навѣть стѣлько не можуть вдѣяти, щобы написи въ селѣ були рускѣ або бодай утраквістичнѣ. Характеристичне се, що въ селахъ мѣшаныхъ або переважно рускихъ на долахъ побачишь тутъ-тамъ напись руску або утраквістичну, а на нашѣмъ пѣдгорю и въ горахъ, де населенье чисто-руске, написи лишь чисто польскѣ! Чи не соромъ? А прецѣнь, абы прийшлось и цѣлу таблицю перемалювати на власный коштъ, — повинно ся запобѣгти такому скандалови! Тожь бѣльше уваги, бѣльше ревности та енерґіи, а будуть насъ бѣльше шанувати. Vigilantibus jura!

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** Зъ рускихъ послѣвъ прибули на сесію рады державнои лише три — якъ-разъ половина На самѣмъ початку сесіи були у Вѣдни послы Романчукъ и Барвѣньскій, а въ дни 14 с. м. [того дня писане письмо зъ Вѣдня] бувъ третій — п. Охримовичь. Отже дня 14 с. м. не було ще у Вѣдни послѣвъ Телишевского, Пѣдляшецого и Мандичевского. Орґанъ кліки москвофільскои [„Галичанинъ“] руководячись мотивомъ „audacter calumniare“ помѣстивъ недавно новинку „Salvavit animam“ зъ инсинуаціею на посла Барвѣньского, що вонъ заѣхавъ до Priessnitzthal [коло Mödling] *не для курациі*, але щобы выминути справу выимкового стану въ Чехіи. Напасть „Галичанинови“ не дописала, якъ звычайно, — бо посолъ Барвѣньскій, хочь лѣчить ся въ Priessnitzthal, буває на кождѣмъ засѣданю рады державнои.

— **Трупа руско-народного театру** приѣхала сегодня зъ Камѣнки струмиловои до Львова Представленя будуть вѣдбувати ся въ сали товариства „Фрозінъ“ при улици Академичнѣй въ готели Жоржа.

— **Огнѣ.** Въ Стѣльску коло Николаева згорѣвъ дѣмъ вартости 350 зр. — Въ Новѣмъ Жевѣ погорѣли двѣ загороды селяньскѣ. Шкода выносить 2500 зр. — Въ Тучапахъ, яворѣвского повѣта, знищивъ огонь 6 загородъ селяньскихъ. Шкода обчислена на 6.800 зр. — Въ Хлѣвчанахъ, равского повѣта, погорѣло 6 загородъ Шкода обчислена на 9000 зр.

— **Въ справѣ продажи соли.** Выдѣлъ общества им. Качковского удавъ ся зъ просьбою до выдѣлу краевого, щобы крамницѣ, заснованѣ за починомъ того-жь товариства, могли дѣстати концесію на продажь соли. Выдѣлъ краевый вѣдповѣвъ на се, що крамницѣ стараючѣ ся о продажь соли, повинни вносити просьбы до выдѣлѣвъ повѣтовыхъ

— **Холера.** Газета урядова доносить: Дня 13 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Узинѣ повѣта станиславѣвского 3 особы, въ Загвоздѣ того-жь повѣта 2 особы, въ Кнѣгининѣ и Станиславовѣ по 1 особѣ; въ Семакѣвцяхъ и Корничи станиславѣвского повѣта по 1 особѣ; въ Римановѣ сянѣцкого повѣта 2, въ Букѣвску того-жь повѣта 4 особы; въ Делятинѣ повѣта надвѣрняньского и въ Гуменовѣ повѣта калуского по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Загвоздѣ повѣта станиславѣвского та въ Делятинѣ и Добротовѣ повѣта надвѣрняньского по 1 особѣ. — Померли въ Узинѣ повѣта станиславѣвского 2 особы; въ Пѣдлѣсневѣ ad Микулячинъ и Назавидовѣ повѣта надвѣрняньского, въ Гуменовѣ повѣта калуского, въ Семакѣвцяхъ повѣта коломыйского и въ Букѣвску повѣта сянѣцкого по 1 особѣ; въ Римановѣ 2 особы. — Дня 12 жовтня було 51 особъ недужихъ на холеру; дня 13 жовтня занедужало 17, выздоровѣло 3, померло 9, отже лишае ся недужихъ 56 особъ. — Пѣдозрѣни случаѣ лучили ся: въ Новосѣльцяхъ повѣта сянѣцкого, въ Пациковѣ повѣта станиславѣвского и въ Бабинѣ повѣта калуского — Въ вѣдходахъ Іосифа Зомбика и Фр Курлита, котрѣ дня 27 и 30 вересня занедужали въ Краковѣ середъ пѣдозрѣныхъ познать не выкрито заразинъ азійскои холеры.

— **Стіпендіи.** Князь Адамъ Сапѣга надавъ на рѣкъ школьный 1893/4 стіпендіи, рѣчныхъ 500 зр. зъ фундаціи кн. Льва Сапѣги, Львови Корыбскому, ученикови академіи торговельнои въ Празѣ, и докторандови фільософіи Александрови Колессѣ слѣдителеви исторіи літературы рускои для дальшихъ студій за границею.

— **Въ селѣ Боську** въ охрестности Риманова побудовано передъ десятьма лѣтами *зъ мягкого* матеріялу хорошу церковь. Мѣсцевый священикъ, о. Александеръ Зубрицкій, мужь щиро дбалый о добро нашого обряду, повѣривъ разомъ зъ своими прихожанами дѣло внутрѣшного украшеня тои церкви п. Теофілеви Копистиньскому, артистови-маляреви зо Львова и п. Маєрскому, рѣзьбареви, а по скѣпченю роботъ поблагословлено церковь при численнѣй участи духовеньства и народу дня 8 (20) вересня с. р.

— **Въ селѣ Новосѣльцяхъ** — де то рускимъ селянамъ не давали валити старои церквовцѣ [нѣбы то старинности археольоґічнои], абы на ѣи мѣсце поставити нову, але селяне розѣбрали церковцю черезъ одну нѣчь, — вѣдбуло ся дня 28 н. ст. вересня с. р. благословленье фундаментѣвъ новои церкви. По литургіи, котру вѣдслужили оо. деканъ Сембратовичь, мѣстодеканъ І. Гамерскій, Лаврѣвскій, Зубрицкій, Ивановскій и Поляньскій, двигнувъ ся величавый хрестный похѣдъ на площу, де мае будуватись нова церковь. На богослуженю бувъ мѣсцевый колляторъ п. Гнѣвошь, кѣлька дѣдичѣвъ зъ околицѣ и латиньскій пробощь зъ Заршина кс. Томекъ зъ своимъ сотрудникомъ. Коли похѣдъ остановивъ ся на мѣсци, приступивъ о. Николай Ивановскій, мѣсцевый приходникъ, до благословленя фундаментѣвъ. Трогаюча була хвиля, коли вонъ, зайшовши зъ патрономъ п. Гнѣвошомъ въ глубину фундаментѣвъ, почавъ пѣднесеным голосомъ читати одвѣтнѣ торжеству молитвы. Нарѣдъ плакавъ зъ превеликои радости, що по 13 лѣтахъ боротьбы о свою церковь накинець дѣждавъ ся того дня, въ котрѣмъ мѣгъ приступити до будовы нового храму божого. По богослуженю вѣдбувъ ся у о. пароха обѣдъ, пѣдчасъ котрого выголошено патріотичнѣ промовы, а гостѣ, вписавшись въ памятну книгу, зложили по-надъ 100 зр. на будову церкви Прихожане зѣбрались въ домѣ одного господаря на скромне угощенье и на вѣзванье мѣстодекана о. Гамерского зложили 200 зр., а еміґранты зъ того села въ Америцѣ прислали 600 зр. Заслуга въ тѣмъ, що прихожане Новосѣлець такъ щиро любять свою церковь и, хочь бѣднѣ, такъ великѣ жертвы приносять на будову храму, належить о. Николаю Ивановскому, котрый особливымъ тактомъ, и вѣтцѣвскою любовью вспѣвъ зъѣднати собѣ велику симпатію у парохіянъ. Взагалѣ въ громадѣ тѣй взѣрцевый порядокъ: есть тамъ читальня, громадскій шпихлѣръ, нарѣдъ въ недѣлѣ и празники збирае ся въ читальни разомъ зъ своимъ душпастиремъ, а нарѣдъ той крѣпкій, здоровый, бо тверезый... Русиновъ есть въ приходѣ бѣльшость, бо 804 супротивъ 479 латиниковъ.

— **Конкурсы на посады катихитѣвъ школъ народныхъ.** Перемыска епископска консисторія подае до вѣдомости тѣ два конкурсы: „ч. 6460 Ц. к. рада шкѣльна окружна въ Сяноцѣ розписуе конкурсъ на посаду учителя реліґіи въ Сяноцѣ при тамошнѣй VI-клясовѣй школѣ женьскѣй зъ обовязкомъ удѣляня такожь науки реліґіи въ V-клясовѣй школѣ мужескѣй, зъ платнею рѣчною 600 зр. и 10% на мешканье. Поданя вносити треба посредствомъ своеи власти и тыхъ радъ шкѣльныхъ окружныхъ, пѣдъ котрыхъ управою кандидаты остають найдальше до 15 падолиста с. р.“ — „Ч. 6665 Ц. к. рада шкѣльна окружна въ Яворовѣ розписуе конкурсъ на посаду сталого учителя реліґіи зъ платнею рѣчною 600 зр. и обовязкомъ удѣляня науки реліґіи въ V-клясовѣй школѣ мужескѣй и женьскѣй, въ II-клясовѣй школѣ мѣшанѣй на передмѣстю Наконечнѣмъ въ Яворовѣ и вѣдбуваня приписаныхъ ексортъ. До тои посады привязанѣ такожь додатки пятилѣтнѣ по 50 зр. и 10% на мешканье. О посаду тую можуть старати ся лише канонічно ординованѣ священики свѣтскѣ и монахи.“

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр льосѣвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

Надѣслане.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Müsterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schutzfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide. so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hoflief.). **Zürich** versendet gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (5)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Конкурсъ на опорожненѣ парохіи. Зъ речинцемъ до 23 грудня с. р. розписаный на парохіи: Гочѣвъ, дек. балигородского, Волчищовичѣ, дек. судово-вишеньского, Жовтанцѣ, дек. куликѣвского, Лѣсковате, дек. устрицкого, Нанова, дек. устрицкого, Новосѣлки, дек. мостиского, Ольшаникъ, дек самбѣрского, Полонна, дек. ольховецкого, Рабе, дек. балигородского, Татары, дек. мокряньского, Хищевичѣ, дек. комарняньского, Чорнорѣки, дек. короснянъского и Цѣвкѣвъ, дек. олесницкого

Рукоположенье въ пресвитеры Речинець до вношеня подань о принятье до рукоположеня назначеный до дня 29 жовтня с. р. До поданя мають бути долученѣ свѣдоцтва: окѣнченыхъ наукъ, поведеня клерикального, здоровля, убожества зъ потвержденьемъ староства. вѣнчаня и выповненя войсковыхъ обовязкѣвъ. Кандидаты мають явитись лично дня 1 падолиста с. р.

Сотрудництво въ Краковѣ. Намѣстництво розпорядженьемъ зъ 25 вересня с. р. призволило на системізацію сотрудника въ Краковѣ зъ платнею 400 зр. — а сотрудникомъ назначеный о. Вас. Козловскій, новопоставленый пресвитеръ.

Презенты одержали оо: Орестъ Солтикевичь на Ялинъ, дек. сянѣцкого, Сильв. Баранецкій на Пяновичѣ, дек. самбѣрского, Ник. Котецкій на Пяткову, дек. бирчаньского.

До институціи вѣзваный на Острѣвъ, дек. ярославского, о. Ант. Захарієсевичь.

Институваный канонічно о. Юл. Плятекъ на Дубляны, дек. мокряньского.

Завѣдательства одержали оо.: Ден. Гудзь въ Волчищовичахъ, дек. судово-вишеньского, Ал. Брикъ въ Татарахъ, дек. мокряньского.

Испытъ конкурсовый вѣдбуде ся 2 падолиста письменный а 3 падолиста устный. Хто першій разъ хотѣвъ бы пѣддатись сему испытови, мае внести поданье зъ декретомъ свого першого поставленя въ душпастырство, а если бы се було неможливымъ, мае подати такожь дату и число консисторске того декрету а такожь день и мѣсяць введеня въ душпастырску службу вѣдъ уряду деканального.

Дотацію на сотрудника при пароху въ Вербици призволило намѣстництво на одинъ рѣкъ.

Орд. вѣдпоручникомъ до окружнои рады шкѣльнои въ Дрогобичи именованый о. Стеф Хилякъ, деканъ дрогобицкій, на мѣсце уступившого о. І Скобельского.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 жовтня. Онодгы отворено тутки семинарію для рабінѣвъ, до котрои вписало ся на 30 слухателѣвъ, 15 зъ Галичины. Для галицкихъ кандидатѣвъ запровадять на жаданье д-ра Быка, выкладовый языкъ польскій. Говорять, що правительство розвяже парляментъ, хочь бы и одно правительственне предложенье упало при голосованю. Въ Кльостернайбурзѣ на народныхъ зборахъ заявивъ ся Кронаветтеръ за правительственною реформою. Такъ само Пернерсторферъ въ Корнайбурзѣ.

Градець 16 жовтня. Кѣлькатысячнѣ збори приймили резолюцію за правительственнымъ выборчимъ проектомъ.

Бѣлградъ 16 жовтня. Президентъ кабінету Докичь безнадѣйно хорый. Зажадавъ дімісіи.

Парижь 16 жовтня. Вѣсти про гостину анґлійскои фльоты въ Франціи стають имовѣрными. Говорять, що вел. князѣ Сергій и Володимиръ прибудуть до Парижа въ часѣ гостины россійскои ескадры.

Тульонъ 16 жовтня. Карно выславъ телеґраму до царя Александра, а царь вѣдповѣвъ телеґрафічно.

Лондонъ 16 жовтня. Правительство буде посередничити въ стрейку, коли бы сего домагали ся роботники або властителѣ закопѣвъ.

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львѣвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ посѣщѣний		особовѣй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнѣвъ (вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѣвки черезъ Тарнѣвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ або Ряшѣвъ (вѣдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Пѣдзамче)	234	948	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радѣвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вѣдходять зѣ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабѣвки via Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ (тѣлько вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнѣвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1036	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѣдчеркненѣ значать пору нѣчну вѣдъ год. 6-ой вечеромъ до 5-ой 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (І. Іоганесґассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Имперіяль удѣляють устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скѣлько же пѣдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вѣдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ прямѣ биляты до ѣзды и зуставлюваный зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ книженькѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѣвъ. 4514

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ", Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта".

Дорога Приятелько!

Якъ тобѣ звѣстно, головною цѣлею **Товариства для выробу ризъ церк. въ Самборѣ** есть, подати нагоду до заробку вдовамъ и сиротамъ по священикахъ, котрі якъ се загально вѣдомо, остають въ дуже сумныхъ вѣдносинахъ. До теперь працює насъ въ Товариствѣ 6 осѣбъ (двѣ вдовы и чотыры сироты) однакъ зголошує ся ще много другихъ. Щобы отже Товариство могло якъ найбольше вдовъ и сиротъ занати працею, то старай ся наклонити Твого Тата и мужа и всѣхъ знак мыхъ тобѣ Священиковъ, щобы безпроволочно присылали до Товариства замовленя на всякі ризы церковні и поручали старі до направы и переробленя. Знаючи якъ щиро Ты занимаешь ся справою Того товариства маю певну надѣю, що и ты зволишь причинити ся такимъ способомъ до скорого его розвою. Поздоровляю Тебе сердечно твоя подруга

Марія И. роботниця Товариства в. р.

Самборъ дня 13 го жовтня 1893. 4833

СОКАЛЬ и ЛІЄПЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Облігаціи комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Облігаціи довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ условяхъ.** Выплата выльосованыхъ платныхъ облігацій и льосовъ, якъ также платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніше.** Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 65—?

ПОДЯКА.

Дня 7 жовтня с. р. вѣдбувъ ся похоронъ бл. п. Володимира Ференчека народного учителя. Не могучи инчимъ способомъ вѣддячити ся тымъ Добродѣямъ, котрі въ тяжкій его слабости осолоджували покійникови остатні хвилѣ житя, якъ также тымъ, що своєю присутностію звеличали его похороны, осмѣляє ся опечалена родина зложити сердечну подяку Вир. о. Стеф. Городецкому, парохови Вербиловець, за всѣ заходы, потѣху покійного въ послѣдній хвили его житя, за трогаюче надгробне слово и за тую сердечну щирость, якою обдаровував небощика не менче дякуємъ Всч. оо. Рудому и Терлецкому, що зволили ласкаво взяти участь въ похоронахъ. Велике спасибогъ Вамъ, Знакомі та Приятелѣ покійного, за тую послѣдну прислугу, яку вѣддалисьте въ тѣмъ дни бл. п. Володимирови.

Антонина Горецка тѣтка, *Теодоръ* и *Іосифа Сапруны*, *Елена* и *Данило Лепкі*, сестра и шурин.

Теофіль Копистиньскій

артистъ-маляръ

звѣстный вѣдъ кольканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Приймає рѣзьбарскій роботы пѣделя власныхъ плянѣвъ. Выготовлює всякои величины церковій образы до иконостасовъ, престолѣвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшає зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставруе всякі старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства — по найумѣренійшихъ цѣнахъ. Підписаный просить Всч Духовенство занотувати собѣ его адресу.

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска

4636 **число 20.** 39—?

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручає

СТАРА ТОРГОВЛЯ

4844 **ВОЛЯ** 18 20

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѣймили теперѣшній управитель Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили досі вже **1.558 дзвонівъ загальной ваги 1780 сетнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣликои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонівъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонійній дзвоны якъ также поодиноки, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѣдповѣдно взятѣ въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (также на раты).

Найлѣпше и найдешевше жерело закупна

для церковныхъ парамонтовъ

Albert Kostner

Wien 7/2 Neustiftgasse Nr. 7

фабрикантъ матерій церковныхъ и тканъ золотомъ

поручаєсь Всечестнѣйшому Духовеньству зъ всякими церковными доставами по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ. Высылка совѣстна. 4516

Взорцѣ на жаданье оплатно.

Кореспонденцію просить ся вести въ мовѣ нѣмецкій.

Конякъ Токайскій

фляшка по 1·50 зр. высилає за послѣплатою торговля

ИВАНА БОДНАРА

Львовъ улиця Академічна чи. 41—45 сло 20. 4669

Лѣхтарнѣ господарскі знаменитои конструкціи по зр. 1·5 и 2·50

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

поручають свою роботню, въ котрій выконують **всякі роботы памятниковій** якъ на гробы, грѣбницѣ, хресты, плиты написовій и т. ин

4780 **РОБОТНЯ** 33-156

Львовъ, ул. Зибликевича II.

БАДІЯНКИ

нѣвъ кл. **60 кр.**, цукры десеровій **1 зр**, карамельки **60 кр**

поручає цукорня

ЧЕСЛАВА ШНАЙДЕРА

при ул. Баторія ч. 32. 4758

РУ.

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч 16.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, споведниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкончені прикрасы** церковній. 4641 85—150

Вѣдновляю старі иконы и иншій рѣчи.

ул. Сикстуска ч. 2. — у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлює 80—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

Теодора Стахевича

въ Станиславовѣ

глядає хлопця зъ честной родины, до торговлѣ въ вѣцѣ вѣдъ 12 до 14 лѣтъ, зъ окончено 2-ою або 3-ою класою гімназіяльною.

Сироты по священикахъ мають першенство. 4854 5—5

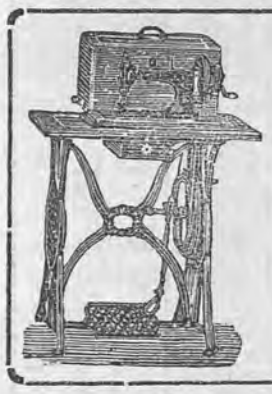

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4193 20—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Краева фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскі въ великомъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простиряла безъ шву, пошевки и т. ин. вѣдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рѣзній, рушника, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ выслає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 8—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики, свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Філія ц. к. уприв. австрійского

ЗАВЕДЕНЯ КРЕДИТОВОГО

для торговлѣ и промыслу

У ЛЬВОВѢ

ВЫДАЄ

почавши вѣдъ дня 15 жовтня

3-процентовій асиґнаты касовій

зъ вѣсьмодневнымъ выповѣдженьемъ

також

4-процентовій асиґнаты касовій

зъ трицятидневнымъ выповѣдженьемъ.

Львовъ 12 жовтня 1893.

4894 1—2

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннѣмъ за готовку. На сплаты мѣсячній въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальній выграній властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тій льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненій зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

БАНКЪ КРАЄВЫЙ

Королѣвства Галичины и Володимиріи зъ Вел. княжествомъ Краковскимъ

ЗАМЫКАЄ

зъ днемъ 31 н. ст. грудня 1893 выдавати позичку ипотечну въ 4½% листахъ заставныхъ

и

вѣдъ тогдѣ буде удѣляти позички ипотечній лише въ

4% ЛИСТАХЪ ЗАСТАВНЫХЪ.

(Передрукъ не платить ся.) 4879 (2—3)

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячій ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованій по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нынѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрі товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій складъ звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйши услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одягівъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформовъ и одягівъ для Всч Духовеньства. 4 95

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якь найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Кістяки Гольбайна

Образки з житя

дѣстане

въ редакціи „Зеркала" по 15 кр. (зъ почтовою пересылкою по 20 кр.)

Перед-послѣдный тыждень

ИНСБРУКСКІЙ

Льосы по 50 кр.

Перед-послѣдный тыждень

Головна выграна 50.000 зр.

Льосы по 50 кр. поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Ліпіенъ, Августъ Шеллєнберґъ всѣ у Львовѣ.

4852 19—23

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 223. Львôвъ, Второкъ 5 (17) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Biblioteka найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну рокомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаній вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На однôмъ зъ попередныхъ засѣдань мѣскои рады въ Празѣ поставивъ молодо-Чехъ Шторхъ внесенье, щобы радѣ державнôй предложити петицію въ справѣ усуненя вынимкового стану. Се внесенье передано окремôй комісіи, въ котрôй якъ молодоческий, такъ и стареческій члены поставили свои резолюції. На послѣднôмъ засѣданю були тій резолюції предметомъ нарадъ. Въ резолюції старо-Чехôвъ говорить ся: За-для вынимкового стану, якій завѣшено надъ Прагою и околицею розпорядженьемъ міністерства зъ дня 12 вересня 1893, обмежено горожаньскій права прагского населеня, а особливо спонукано великій матеріяльній шкоды для людей дѣловыхъ и зарôбникôвъ въ Празѣ. На тôмъ терпить добре имя и слава королѣвского престольного мѣста Праги и его горожаньства. Длятого выказує мѣска рада свôй жаль за-для завѣшеня вынимкового стану и за для выпадкôвъ и подій, котрі его спонукали, а за котрыхъ линй наслѣдки вôдповѣдають тій, що провинили ся, Прагске горожаньство, що кождого часу жило мирно и було льояльне и навѣть въ найтяжшихъ хвиляхъ заявило свою преданôсть и вѣрнôсть престолови и пануючому домови, не брало участи въ подôбныхъ ексцесахъ и терпить нух наслѣдки неповинно. Рада мѣска уважае своимъ обовязкомъ се сконстатувати и проте выявляе надѣю въ интересѣ цѣлои Праги и ей населеня и дожидае, що вынимковый станъ буде усуненый. — Радный д-ръ Пôдлинный предложивъ резолюцію молодо-Чехôвъ. Она звучить: Рада мѣста королѣвскои Праги не робить нѣякои тайны зъ того, що поодинокій ексцесы, котрі лучили ся въ послѣдныхъ часахъ, не найшли признаня горожаньства, а тымъ менше рады мѣскои. Але тій появы не можна приписувати населеню и горожаньству. Хотяй рада мѣска не може запускати ся въ розбôръ справы, однакъ не потребуе скрывати своѣи думки, що всѣ ексцесы, чи они поодинôко, чи взагалѣ — декотрі зъ нихъ жалю достойній — не замыкають въ собѣ того далекосяглого значѣня законныхъ постановъ зъ р. 1869. Рада мѣска не може замовчати свого найсмиреннѣйшого пересвѣдченя, що присутнôсть короля въ головнôмъ и престольнôмъ мѣстѣ могла бы довести до скрѣпленя найпреданѣйшихъ чувствъ, а нашимъ сердечнымъ баженьемъ було бы, щобы нашь найласкавѣйшій король по давному звычаю своихъ свѣтлыхъ предкôвъ зволивъ пробувати въ мурахъ королѣвского мѣста, посередъ свого вѣрного населеня, бодай разъ у рôкъ. — По прочитаню резолюції вывязала ся дуже оживлена дебата. Остаточно перейшла бôльшостію голосôвъ резолюція старо-Чехôвъ.

Выбраный минувшои недѣлѣ новый комітетъ екзекутивный молодо-Чехôвъ вôдбувъ передвчера свое перше засѣданье, на котрôмъ обговорювано евентуальній новій выборы до рады державнои. Въ засадѣ ухвалено, що всѣ теперѣшній послы маютъ на ново кандидувати. Если бы выборцѣ бажали выбору двохъ реалістôвъ: Кайцля и Масарика, то они були бы выбраній. Значна часть дотеперѣшныхъ умѣреннѣйшихъ послôвъ молодоческихъ не гадае кандидувати, именно послы: Герольдъ, Адамекъ, Шварцъ, Аймъ, Кафтанъ, Лянгъ, Сляма, Брзорадъ. На ихъ мѣсце вступили бы радикалы, мѣжь ними др Баста, Черногорскій и иній. Провôдъ клюбу припавъ бы д-рови Вашатому. Вôдтакъ ухвалено, промовы молодо-Чехôвъ надъ вынимковыми розпорядженями печатати або въ Пештѣ або въ Липску, бо Narodni Listy оголошують тій промовы лише у вынимкахъ, зъ пропущеньемъ острѣйшихъ уступôвъ.

Старо-Чехи возьмуть участь въ новыхъ выборахъ и надѣють ся добути 10 мандатôвъ. На Моравѣ мають щезнути старо-ческій послы зъ вынимкою чотирохъ, а на ихъ мѣсце мають вступити молодо-Чехи.

Реформа ординаціи выборчои.

Пôвъ-урядовый орґанъ Motagsrevue помѣстивъ статью, въ котрôй представляе становище правительсва и мотивы до внесеня проекту реформы ординаціи выборчои. Статья дуже замѣтна, а змѣстъ ей такій:

„Двацять три внесень ще-до змѣны ординаціи выборчои мала палата послôвъ передъ собою; діскусія надъ ними була поставлена на дневнôмъ порядку а въ часѣ діскусіи мусѣла настати пора, коли бы запытано правительство про его становище. Лишь заслѣпленій політики могли въ глубинѣ душѣ уводити ся надѣю, що та акція, хочь и пôднята зô всѣхъ сторôнъ, скôнчить ся на ораторскихъ словахъ и теперѣшный станъ рѣчи удержить ся безъ змѣны. Правительство мусѣло собѣ сказати, що теперѣшна пора, если хоче що зробити, найлѣпше надае ся, бо пôзнѣйше, коли бы демонстраціи перейшли на улицю, або передъ будынокъ парляменту, правительство мусѣло бы занятн вôдмовне становище, бо нѣколи не вôльно допустити компромітаціи поваги державнои.

Се неправда, мовь бы реформа выборча ажь послѣдными днями була обдумана и була новымъ противъ лѣвицѣ оружьемъ. Сею гадкою займае ся правительство вôдъ року, а навѣть сформулованье ей наступило не послѣдными днями. Правительство було обовязане въ такъ важнôй справѣ пôднятн ініціятиву, если хотѣло показати, що вывяже ся зъ своѣи задачѣ, именно въ Австріи и въ теперѣшныхъ вôдносинахъ парляментарныхъ, въ котрыхъ, если яке сторонництво що предприйме, всѣ иній глядять зъ пôдозрѣньемъ.

Правда, що програма правительственна, поставлена передъ пôвтора рокомъ, клала на передѣ справы економічній и не показувала въ перспективѣ реформы выборчои, справы чисто політичнои. Однакъ вôдповѣди поодинокихъ сторонництвъ не безъ рестрикціи годили ся на ту програму; именно же лѣвиця нѣмецка задержала собѣ вôльну руку на поли політичнôмъ. Если бы лѣвиця була придержувалась того, то правительство було бы цѣлкомъ звязане своею програмою. Однакъ лѣвиця перейшла до акціи, пôддаючи пôдъ діскусію справы політичній, именно же поставивши зъ власнои ініціятивы проектъ реформы ординаціи выборчои. Тымъ способомъ розвязано руки гр. Таффому, котрый тымъ покористувавъ ся и внесъ реформу выборчу.

И ледви ей заповѣвъ президентъ міністрôвъ, и коли не знали ще нѣ слова зъ ей змѣсту, а вже лѣвиця обчисляла, скôлько мандатôвъ втратить. Годѣ заперечувати фактъ, що проектъ правительственный приносить значну страту для Нѣмцѣвъ; але такъ само вôдобье ся вôнъ такожь на Полякахъ и консерватистахъ. А однакъ хочь и тій другій були захопленій несподѣвано правительственнымъ предложеньемъ, то не вôдвернули ся гнѣвливо и не пôддають ся першому зворушеню крови.

Проéктъ правительственный не уложеный нѣ на користь нѣ на некористь якого сторонництва, а лишь въ тôй цѣли, щобы квестія політична, котру годѣ довше вôдкладати, була доведена завчасу до успѣшного полагодженя. Длячого якъ-разъ осуджують гр. Таффого, мовь бы не мавъ понятя о интересахъ и задачи мѣщаньства, се тымъ труднѣйше вôдгадати, если квестія робôтнича есть спеціфічною квестію того мѣщаньства, зъ его промысломъ и торговлею, та мирне полагодженье тои квестіи мусить выйти въ користь мѣщаньства, сей такъ цѣнног для державы верствы суспôльности. Розумѣесь, если мѣщаньство всѣхъ народностей австрійскихъ не схоче понести жертвы, то може бы на хвилину и устоялось, але гр. Таффе не есть тымъ мужемъ державнымъ, котрый бы бравъ на себе наслѣдки такои політики.

Лѣвиця нѣмецка дала ся заразъ на початку загнати въ пристрасть. Чи се розумне и чи дѣйстно лежить въ ей интересѣ перетяти всякій звязи, якій ведуть ей до гр. Таффого, надъ симъ най добре роздумае. Вже то на жаль ей фатумъ, що въ рѣшучихъ хвилякъ руководить ся злою радою. Зъ-вôдси пôйшли ей великій пораженя, такъ що зъ верховодячого сторонництва зôйшла на становище, въ котрôмъ боре ся о свое значѣнье. Она повалила свого Шмерлінґа свое бірґерміністерство, свôй кабінетъ Аверсперґа, свого міністра Кинбурґа. Але гр. Таффого не зможе лѣвиця повалити, певно длятого, що не есть ей міністромъ. И чи за-для того не годилось бы спокôйно розважити рѣчь? На скрайнôй опозиціи се сторонництво може лишь втратити. Се може бути байдужне для тыхъ, котрі будучнôсть жертвують для теперѣшности, але проводирѣ повинній инакше думати. А вже лапати Нѣмцѣвъ за полы гр. Таффе не буде.“

Вкôнци робить Montagsrevue таку замѣтку о внутрѣшнôй ситуаціи: „Надѣемо ся, що всѣ сторонництва зрозумѣють ситуацію. Вôдкиненье котрого небудь предложеня (буджетъ, вынимковй розпорядженя, законъ трутновскій) мусѣло бы зъ конечности довести до розвязаня палаты послôвъ, а тогдѣ новй выборы вôдбувались бы вже пôсля проектованои реформы выборчои.“

Отсю послѣдну заповѣдь правительства обговорюють въ кругахъ правительственныхъ цѣлкомъ на серіо. Правительство могло бы розписати новй выборы пôсля проектованои реформы выборчои, опираючись на §. 14-ôмъ закона зъ 21 грудня 1867. Сей параґрафъ каже, що въ часѣ, коли рады державнои нема, вôльно цѣсарскимъ розпорядженьемъ пôдъ одвѣчальностію правительства выдавати всякій, въ обсягъ дѣланя рады державнои входячій зарядженя, на скôлько тій-жь не догыкають основныхъ законôвъ анѣ не обтяжають стало державного скарбу. И дѣйстно, правительственный проектъ реформы ординаціи выборчои не догыкае основныхъ законôвъ, котрі установляють лише куріи выборчій и загальне число послôвъ. По розвязаню рады державнои мало бы правительство право розписати новй выборы пôсля зреформованои ординаціи, хочь розумѣе ся розпорядженье цѣсарске мусѣло бы вôдтакъ бути одобрене ново-выбраною палатою.

Коло польске вôдбуло нараду въ справѣ реформы выборчои, але змѣстъ тои нарады порѣшило задержати въ строгôй тайнѣ ажь до пятницѣ, бо того дня маѣ наступити перше читанье предложень правительственныхъ въ справѣ реформы ординаціи.

Тульоньске торжество.

Погôдный день полудня, щасливй краски, все свѣтле, веселе сонѣшне. Въ гарло прикрашенôй пристани метушня. Рухъ незвычайный. Несчислений товпы публики выплынули кораблями и човнами на море, а попередъ нихъ пôгналисъ на французскôмъ панцирнôмъ кораблі члены россійскои амбасады въ Парижи, кореспонденты газетъ и богато французскихъ офіцирôвъ. Всѣ несли ся на стрѣчу россійскои ескадры.

Двацять миль вôдъ Тульону стрѣнулись Французы зъ россійскою ескадрою. Зъ россійскихъ кораблѣвъ залунали звуки „Марселезы“. Французкій капітанъ Мареналь повитавъ именемъ правительства адмірала Авеляна, заявляючи, що его здоровить не лишь фльота, але и цѣла Франція. Мѣжь тымъ въ тульоньскôй пристани дожидали нетерпеливо пріѣзду россійскихъ гостей. Около годины десятои зарисовала ся остаточно россійска ескадра на горизонтѣ. Пушочній стрѣлы звѣстили про се мешканцямъ Тульону. Все, що жило, кинуло ся до пристани. Однакъ ще треба було дожидати.

Передъ дванацятою въ полудень загремѣли пушки. Наближавъ ся адміральскій корабель „Царь Николай“, окруженый парою и громами арматъ. Ему въ вôдповѣдь понеслись пушочній стрѣлы зъ французского корабля „Формідабль“, а музика на покладѣ заграла россійскій гимнъ. Поволи посувавъ ся россійскій адміральный корабель зелѣзною улицею великихъ панцирныхъ кораблѣвъ. Голосы радости залунали що-разъ дужше по-надъ водою; зъ далека зарисовали ся темній масы людей, на môсткахъ командуючихъ станули дамы, на вежахъ панцирникôвъ офіцыры, а тамъ высоко на драбинахъ моряки Вымахували шапками въ рукахъ. Довкруги крики „гурра“, — капелѣ всѣхъ кораблѣвъ заграли россійскій гимнъ. Сотки суденъ окружили корабель Авеляна. На кораблі „царя Николая“ загремѣла „Марселеза“ и почулись окліки „гурра“. Малй, веселй судна зъ рôзнобарвными щоглами притиснули ся ще близше до зелѣзного панцирника.

Остаточно адміральный россійскій корабель прибувъ до пристани, однакъ уплыло ще доволѣ часу, закимъ Авелянъ ступивъ на берегъ. Пушочній сальвы повѣдомили и про се. На челѣ своихъ офіцирôвъ, посередъ грому арматныхъ стрѣлôвъ, и при вôдгомонѣ звонôвъ поступавъ Авелянъ зъ вôдкрытою головою, витаный радôстными окликами товпы до морскои префектуры. При сходахъ выжидавъ его міністеръ маринарки Ріонье и выпровадивъ его на гору. Тутъ повитавъ Авеляна такими словами: „Пане адмірале! Въ хвили, коли ступаешь на французку землю, глубоко вôдчуваю честь, яка припала менѣ въ участи повитати васъ именемъ правительства. Памятный споминъ на 1891 рôкъ всѣ мы доховали въ своихъ серцяхъ. Кронштадъ и Тульонъ будуть на будуче датами, що посвѣдчать про симпатіи россійского и французского народу. Тутъ будуть васъ стрѣчати повсюды яко правдивыхъ приятелѣвъ. Именемъ президента републики, правительства и цѣлого краю здоровлю васъ дорогій адмірале, и васъ всѣхъ мои панове, що заступаете тутки могучій и благородный народъ“. Адміралъ Авелянъ, що слухавъ бесѣды похиливши голову, склонивъ ся и вôдповѣвъ: „Я глубоко зворушеный словами, що вы саме высказали и приемомъ, якій намъ зготовили. Я не въ силѣ выповѣсти чувства вдяки за ваши слова. Не лишь ескадра, але цѣла Россія буде зъобовязана вамъ за зготовленый вами приемъ для насъ. Зъ глубины серця кличу: Нехай живе Франція!“ — Адміралъ Ріонье вôдкликнувъ: „Нехай живе Россія!“

Той окликъ пôдняла уся публика, що стояла довкруги префектуры. Авелянъ выйшовъ зъ міністромъ на бальконъ, а рôвночасно хоръ французкои пѣхоты заспѣвавъ по россійски гимнъ „Боже царя храни“. Потôмъ вернувъ Авелянъ на свôй корабель.

О пôвъ до 4 зъ полудня вôдбувъ ся приемъ въ ратуши. Тутъ повитавъ Авеляна меръ мѣста говорячи: „Зôбрали ся тутъ представителѣ всѣхъ департаментôвъ Франціи, щобы высказати вамъ чувства, якій Франція живить для приязни Россіи и заявити вамъ, що всѣ французкій серця бють для васъ однаковымъ ударомъ. Вашй вôдвѣдины скрѣпляють приязнь двохъ народôвъ и доказують посвоченье обохъ племенъ“. Авелянъ вôдповѣвъ: „Одушевляючій приемъ, якій зготовивъ для насъ Тульонъ, зворушуе мене глубоко, и прошу васъ, заявѣть мою вдяку мешканцямъ мѣста. Они були першй що дали менѣ зрозумѣти, якъ велика отся симпатія, що лучить Францію зъ Россією“. Въ часѣ приему въ ратуши представили ся россійскому адміралови численній депутаціи, а панѣ Адамъ передала дарунки для жѣнокъ россійскихъ офіцирôвъ. На улици лунали крики въ честь Россіи. Авелянъ явивъ ся на бальконѣ и поднякувавъ зъ-першу по россійски „Спасибô“, а опôсля додавъ по французки „Нехай живе Франція!“ Ентузіязмъ нечуваный. Авелянъ ледви мôгъ выдôстати ся зъ ратуша, сѣвъ на своѣ судно и вôдѣхавъ середъ стугону Тульону: „Нехай живе Россія!“

Въ префектурѣ морскôй заставлено обѣдъ въ честь россійскихъ гостей. Въ часѣ пира пôднѣсъ міністеръ маринарки такій тоастъ: „Пôдношу свою чарку въ честь царя Александра III, имя котрого означае льояльнôсть и силу, и котрый въ очахъ свѣта уважае ся символомъ мира. Зъ такими-жь чувствами вôдношу ся до россійскои царскои родины и пю за здоровье Его Вел. царя и его родины“. Орхестра вôдограла россійскій гимнъ, а міністеръ ставъ говорити дальше: „Пю за розвитокъ россійскои фльоты и арміи, за повій славы спомины, записанй на кождôмъ листку ихъ исторіи и за братерство, котре повинно скрѣпитись повагою и симпатіями обохъ народôвъ.“ Середъ того на улицяхъ не притихали окліки въ честь Россіи, и нарôдъ зажадавъ, щобы адміралъ явивъ ся. Авелянъ выйшовъ на бальконъ зъ чаркою въ рукахъ, а нôднявши ей въ гору, закликавъ: „Нехай живе Франція!“ То довело одушевленье до кульмінаційнои точки.

Вечеромъ илюміновано мѣсто. До пôзнои ночи снувала ся товпа по улицяхъ и не переставала пôдносити окліки въ честь Россіи.

Другои днины въ суботу зновъ закипѣло рухомъ въ Тульонѣ. До мѣста стали наплывати новй гостѣ зъ найдальшихъ сторôнъ Франціи. Товпы цѣкавыхъ пускали ся на лодкахъ оглядати россійскій кораблѣ. Въ каюту адмірала спѣшили численній депутаціи. Авелянъ приймивъ попередъ всего депутацію парискои рады муніципальнои, котра запросила россійскихъ гостей до Парижа. „Радо вôдвѣдаемо Парижъ — вôдповѣвъ адміралъ депутаціи — бо-жь за кождымъ нашимъ крокомъ у Франціи ступае Россія“. Префектъ Марсилія просивъ до Марсилія, префектъ департаменту Роне до Люґдуну, меръ мѣста Нансі до себе и т. д. Многй депутаціи складали дарунки, мѣжь иншими депутація мѣста Безансонъ жертвувала Авелянови дорогоцѣнный годинникъ и 75 годинникôвъ для офіцирôвъ. Однымъ словомъ, Французы засыпують Россіянъ своими любощами на кождôмъ кроцѣ. Кромѣ депутаціи наспѣло ще дуже богато телеґрафічныхъ поздоровлень зъ усѣхъ закутôвъ Франціи. Авелянъ вôдповѣвъ на кождый привѣтъ.

Того самого дня вôдбувъ ся вечеромъ пиръ на кораблі „Формідабль“. И тутъ пôднесено тоасты въ честь Россіи и Франціи при звукахъ або гимну россійского або „Марселезы“.

НОВИНКИ.

— **Д-ръ Смаль-Стоцкій** дотеперѣшный надзвычайный професоръ літературы рускои на університетѣ въ Черновцяхъ, именованый звычайнымъ професоромъ.

— **Въ Черновецкôй ґімназіи** записало ся сего року до I-ои клясы 40 Русинôвъ, а рускои мовы учить ся 43 ученикôвъ. Пишучи про се каже черновецка „Буковина“: Мы переконанй, що нѣмецка выкладова мова перечистить се число подôбно якъ тамтого року, що на 29 Русинôвъ перепало вже въ 1-ôмъ пôвроцѣ 13. Але се лишь доказъ якъ конечно потреба для Русинôвъ рускои ґімназіи, щобы дѣти рускій не нидѣли и не марнували ся. А що Русины руску ґімназію заведуть, про се най нѣхто не турбуе ся. Додати треба ще, що богато рускихъ дѣтей перепало вже при вступнôмъ испытѣ за-для незнаня нѣмецкои мовы. И де-жь при тыхъ обставинахъ можлива конкуренція Русинôвъ зъ иншими що-до продукціи интеліґенціи?

— **Кривда Русинôвъ буковиньскихъ въ школѣ.** „Буковина“ пише: Кімполюнґска рада шкôльна повѣтова розписала для 20-го серпня ч. 674 конкурсъ на учителя до громады Джеміне, въ котрôмъ сказано, що выкладова мова въ тôй школѣ е румуньска. Пôсля урядовои статистики зъ р. 1880 (зъ р. 1890 результату народочисленя ще не оголошено) було въ Джеміне 32 Нѣмцѣвъ, 568 Русинôвъ, а лишь 18 Румунôвъ. Якимъ-же правомъ може бути въ тôй громадѣ выкладова мова румуньска въ школѣ? Отсе хиба зновъ новый здобутокъ новои ери на Буковинѣ, въ котрôй румунізаторы смѣлѣйше нѣжь передъ тымъ допчуть права рускаго народу. Нашй народній товариства повинній заразъ така вступити ся за покривдженою рускою громадою, вôдвести ся до краевои рады шкôльнои зъ представленьемъ и запытаньемъ, коли она и на пôдставѣ чого затвердила въ тôй школѣ выкладову мову румуньску. — Зъ Садаґуры зновъ доносять, що тамъ придѣлено учительку-Нѣмку, котра не знае рускои мовы. И що-жь зъ

того выходить? Учителька-Нѣмка не учить рускои мовы та при тôмъ ще й выгôдно маесь. Бо треба знати, що руску мову учать въ Садаґурѣ, у дѣвочôй школѣ лишь разъ на тыждень въ суботу, такъ що учителька-Нѣмка ще собѣ за те, що не вмѣе по руски, и вôльна въ суботу! Краснй порядки!

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Дня 14 н. ст. жовтня занедужало на холєру: въ Пациковѣ повѣта станиславôвского 3 особы, въ Кнѣгининѣ того-жь повѣта 1 особа, въ Станиславовѣ 2; въ Букôвску повѣта сянôцкого 5 осôбъ, въ Богородчанахъ 2 особы. — Выздоровѣло: въ Букôвску, Римановѣ и Посадѣ долѣшнôй повѣта сянôцкого та въ Кнѣгининѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ. — Померли: въ Букôвску 2 особы, въ Пациковѣ и въ Богородчанахъ по 1 особѣ. — Дня 15 н. ст. жовтня занедужало: въ повѣтѣ станиславôвскôмъ: въ Пациковѣ 6 осôбъ, въ Узинѣ 3, въ Загвоздѣ и въ Станиславовѣ по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Коломыи 2 особы, въ Кнѣгининѣ 1 особа. — Померли въ Пациковѣ повѣта станиславôвского 3 особы, въ Коломыи 1. — Дня 13 жовтня лишило ся въ Галичинѣ 56 осôбъ недужихъ на хоpеру; дня 14 и 15 жовтня занедужало 24, выздоровѣло 7, померло 8 осôбъ, отже лишило ся въ лѣченю 65 осôбъ. — Въ повѣтахъ надвôрняньскôмъ и коломыйскôмъ не занедужавъ нѣхто въ тыхъ двохъ днихъ на холєру. — Бактеріольоґічно сконстатовано холєру азійску въ вôдходахъ осôбъ недужихъ, взглядно померших въ Бабинѣ повѣта калуского, въ Пациковѣ повѣта станиславôвского и въ Новосѣлцяхъ повѣта сянôцкого.

— **Отворенье року шкôльного въ львôвскôй політехніцѣ** вôдбуло ся вчера передъ полуднемъ. На богослуженю въ костелѣ св Маріи Магдалины явили ся: намѣстникъ ґр. Бадені, всѣ три архіепископы и богато иншихъ достойникôвъ та численна публика. Зô справоздання про розвôй школы въ минувшôмъ роцѣ показуе ся, що слухателѣвъ було 215 въ першôмъ пôвроцѣ и 207 въ дугôмъ, одже число ихъ збôльшило ся супротивъ передтамтого року о 15% въ першôмъ пôвроцѣ а о 17% въ пôвроцѣ другôмъ. Слухателѣвъ зъ заграницѣ було на політехніцѣ 20%.

— **Управляючій Совѣтъ Народного Дому у Львовѣ** розписуе конкурсъ на двѣ стіпендіи зъ фундациі бл. п. о. Ив. Васильковского, пароха зъ Могильницѣ, кожда по 40 зр. рôчно. Тѣ стіпендіи призначенй для молодежи высшихъ и середныхъ шкôлъ а такожь для торговельныхъ практикантôвъ и ученикôвъ промысловыхъ и торговельныхъ шкôлъ. Поданя треба вносити до 15 н. ст. падолиста. Першеньство мають свояки фундатора.

— **Екзекуційна практика.** Дня 13 н. ст. жотня прибувъ до села Чижокъ пôдъ Львовомъ незвѣстного назвища екзекуторъ податковый и взявши собѣ до помочи начальника громады Ив. Зарѣчного та напившись въ коршмѣ на „охоту“, выйшовъ зъ нимъ въ село „грабити“. То слово треба пôдне-сти зъ особливымъ притискомъ, бо речинець до заплаты податкôвъ оповѣщено селянамъ ажь на 16 н. ст. жовтня. Якъ вôдбувъ ся сей екзекуторскій похôдъ докажуть такй два епізоды. Прийшовши до хаты господаря Ив. Ламаря, приступивъ екзекуторъ заразъ до загребленя подушокъ. Ламарь, чоловѣкъ ще молодый, що доси плативъ все податки правильно и не мавъ нѣякихъ зносинъ зъ „тягни-веретами“, запротестувавъ противъ такого урядованя, пôдносячи, що речинець заплаты податкôвъ назначеный ажь на 16 жовтня, що податковыхъ залеглостей у него нема, що не одержавъ упоминаючои карты и що наконець, яко грунтовый господарь не утѣкае зъ села и просить записати его конѣ яко зафантованый предметъ, а если въ понедѣлокъ не зложить припадаючого на него податку, тогдѣ противъ ихъ продажи не скаже й слова, однако подушокъ взяти не позволить. На се розлютивъ ся вôйтъ и выганьбивъ згаданого господаря послѣдными словами, а екзекуторъ заохоченый тымъ кинувъ ся на Ламаря зъ пястуками и побивъ его такъ сильно, що вôнъ мусѣвъ поѣхати до Львова за лѣкарскою помочю. — Ще цѣкавѣйша була екзекуція въ хатѣ другого селянина Петра Крохмального. Той не мавъ вправдѣ щастя познакомити ся близше зъ пястуками екзекутора, але щастье се завдячуе лише тôй обставинѣ, що нѣ его нѣ его жѣнки не було тогдѣ дома, бо обое були на ярмарку у Львовѣ. Въ хатѣ бувъ лише старый отець господаря, котрый такъ якъ и Ламарь представлявъ, що речинець заплаты податку ще не минувъ, супротивъ чого фантованье цѣлкомъ неправне а вкôнци просивъ, щобы зафантовано або коровы, котрыхъ Крохмальный маe 7, або конѣ, однако лишаючи ихъ на мѣсци, бо податокъ буде въ понедѣлокъ певно заплаченый. Однако все те нѣчого не помогло, а мало лише той успѣхъ, що остроумный секвестраторъ заграбивъ замѣсть подушокъ у згаданого господаря скриню, де крôмъ кожухôвъ, бѣля, полотенъ, коралѣвъ и т. ин. було 400 зр. готôвки, зъ котрои мавъ заплатити ся податокъ (19 зр.). Характеристично, що шинкарь въ Чижкахъ Кляйнманъ, маючій такожь залеглости въ податкахъ, не зазнавъ крôмъ угощеня вôйта горѣвкою нѣякихъ неприятностей а тымъ менше фантованя.

— **Консулятъ россійскій въ Краковѣ.** Зъ Вѣдня доносять, що зъ причины утвореня консуляту нѣмецкого въ Краковѣ, ведуть ся теперь переговоры мѣжь правительствомъ россійскимъ а австрійскимъ що-до утворення ґенерального россійского консуляту въ Краковѣ, щобы улекшити паспортовй справы.

— **Самоубійство дезертира.** Зъ Богородчанъ доносять, що въ понедѣлокъ минувшого тыждня проводивъ жандармъ до Станиславова дезертира войскового. Коли прибули до Богородчанъ, просивъ воякъ жандарма, щобы ему позволивъ напити ся воды зъ близькои кирницѣ. Жандармъ позволивъ и оба наблизили ся до глубокои копанои кирницѣ. Тогдѣ воякъ вытягнувши ведро зъ водою до горы, кинувъ ся нагле въ самоубійчôмъ намѣрѣ до кирницѣ и заки его звôдгамъ вытягнено утопивъ ся.

— **Самоубійства.** Едваръ Гіберъ, пôдофіциръ 45 полку пѣхоты, стаціонованый въ Селискахъ, вôдобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ карабіна. Причиною самоубійства мали бути злй вôдносины маєтковй. — Иванъ Кульганекъ, пôдофіциръ 77 полку пѣхоты, вôдобравъ собѣ житье въ Перемышли. Причиною самоубійства була нещастна любовь. — Жигмондъ Адлеръ, медициперъ родомъ зъ Бродôвъ, приѣхавъ дня 17 н. ст. жовтня до Перемышля и застрѣливъ ся въ лѣску на „Вѣдачи“. Причиною сего самоубійства була грижа за-для слабого здоровля.

— **Зжидователе мѣсто.** До шкôлъ народныхъ въ Краковѣ записало ся сего року 2792 хлопцѣвъ и 3310 дѣвчатъ. Мѣжь записаными есть жидôвъ 793 хлопцѣвъ и ажь 1772 дѣвчатъ. Дѣвчатъ христіянокъ есть въ краковскихъ школахъ лише 1538. Очевидно, що всѣ жиды записанй въ школахъ яко Polacy mojżeszowego wyznania.

— **Гідроґрафічнй департаменты.** Wiener Ztg. доносить, що при міністерствѣ внутрѣшныхъ справъ буде вскорѣ засноване центральне самостôйне гідроґрафічне бюро, а такожь гідроґрафічнй департаменты при кождôмъ намѣстництвѣ. Гідроґрафічнй бюра мають на цѣли реґуляцію рѣкъ и дослѣды стану водъ въ кождôмъ краю.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50 кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотериі. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрôбнй вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ римо-кат. комітетови парохіяльному въ Краковци 300 зр. на вôдбудованье костела. — Маршалокъ краевый кн. Сангушко выѣхавъ въ суботу на кôлька днѣвъ зô Львова до Гумнискъ, звôдки поѣде до Кракова на отворенье нового театру. — Въ Карльсбадѣ померъ скоропостижно сими днями Александеръ Коцовскій, поборець податковый зъ Перемышлянъ, що приѣхавъ до Карльсбаду передъ трема днями. — Въ Парижи померъ дня 8 н. ст. жовтня славный россійскій поетъ Алексей Плещеевъ въ 68-ômъ роцѣ житя. — Въ Парижи померла онодгы Марія Чарковска-Голеевска звѣстна польска фундаторка. — Въ Краковѣ сконфіскувала поліція на зелѣзничôмъ двôрци 57 кошôвъ зъ раками, котрй выслано зъ Ходорова до Нѣмеччины и Швайцаріи. — Въ Чернôвцяхъ померъ въ 68-ômъ роцѣ житя кс. Володиславъ Левандовскій римо-кат. катихитъ при тамошнôй учительскôй семинаріи. — Въ Краковѣ перестала выходити часопись Kurjer Polski, а натомѣсть появивъ ся Nowy Kurjer Polski, котрый пôсля заявленя редакціи не маe нѣякои звизи зъ попереднымъ выдавництвомъ. — Въ новôй палатѣ судовôй у Львовѣ вôдбула ся вчера перша розправа. — Намѣстникъ ґр. Бадені вернувъ въ суботу вечеромъ до Львова.

Телєґрамы „Дѣла“

Прага 17 жовтня. Новый екзекутивный комітетъ молодо-Чехôвъ вôдбувъ перше засѣданье, щобы приготовити евентуальній новй выборы до палаты послôвъ. Въ засадѣ рѣшено, щобы всѣ теперѣшнй послы зголосили свои кандидатуры.

Парижь 17 жовтня. Прибувъ тутки инкоґніто архикн. Фердинандъ д' Есте, однакъ на жаданье Австріи вертае до Вѣдня. За для приѣзду россійскихъ гостей мѣсто прибране въ хоругви.

Римъ 17 жовтня. Анґлійска ескадра приплыла до Таренту и тутъ повитали ей дуже щиро представителѣ правительства.

Пільзно 17 жовтня. На зборахъ соціялістôвъ зъ пôвнôчнои Чехіи ухвалено оголосити загальный стрейкъ, коли бы парлиментъ вôдкинувъ нову реформу выборчу.

Тульонъ 17 жовтня. Россійскй офіциры вôдъѣхали вчера до Парижа.

Санъ Мартіно 17 жовтня. Вôдслонено тутки памятникъ Віктора Емануила въ память борбы въ р. 1859. Въ Ґенуи вôдслонено памятникъ Ґарібальдого въ присутности Кріспіого.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одвяху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, малометры, и т. п. Устроюня звôнкôвъ елєктричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

АПТИКА

якъ такожь всякй склады

МАТЕРІЯЛôВЪ АПТИЧНЫХЪ

ПЕТРА МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

перенесенй (зъ нинѣшнымъ днемъ) **назадъ до новозбудованои власнои каменицѣ** 4889 2-4

ул. Коперника ч. 1.

СО-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·–, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Конякъ ФРАНЦУСКЙ

фляшка по 2 и 3 зр., куращйный по 4 зр. 50 кр. поручае торговля

ИВАНА БОДНАРА

Львôвъ, улиця Академічна ч. 20.

4669 39—45

Мѣры деревляній до збожа въ рôзныхъ родахъ, штука

1, 2, 5, 10 літр. ¼ ½ гект.

кр. 90, 1 10, 1·25, 2, 3·50 5·50, зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычай о дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 – 35. Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·90, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45 75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елєґантнй тунискй занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 -4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елєґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 –40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы флянельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єґерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служобы вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки, поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдячй порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 –2·50. Килимôвъ до дитачих комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и негліжь. Юбки волôчковй, сукошнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитиннои**, ватованй и кожуховй дитиній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ. прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и модныярокъ.

XII. **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске єґерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінґвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (1—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Вже выйшовъ

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1894.

Цѣна 50 кр., оправный 75 кр. а. в.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вôрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ПЕРЕД-ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ

ИНСБРУКСКЙ

Льосы по 50 кр.

Головна выграна 50.000 зр.

ПЕРЕД-ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелєнберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 20—23

СКЛАДЪ КАВЫ АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ назвою 2227

„СІРІЮСЪ“

у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч. 11

вхôдъ такожь зъ улицѣ Тихои

поручае лишь найлѣпшй роды **Цейлонъ, Мокку и Американьску,** по цѣнахъ гуртовныхъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Бедрій. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр Черлянъскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 224. Львôвъ, Середа 6 (18) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить що второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовôм а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Поклики числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Рада державна.

По тридневôй перервѣ вôдбулось вчера, вô второкъ, засѣданье палаты послôвъ.

Найперше порушено справу протоколованя не-нѣмецкихъ внесень и промовъ, выголошуваных въ палатѣ послôвъ. Пос. Енгель поставивъ внесенье, щобы не-нѣмецкѣ промовы були записуваны въ протоколѣ стенографічнôмъ. — Президентъ Хлюмецкій заявивъ, що не може згодити ся на се, щобы въ протоколѣ помѣщувано не-нѣмецкѣ промовы. Натомѣсть готовъ вдоволити бажаня що-до спростованя протоколу зъ першого засѣданя, именно щобы зазначити въ протоколѣ ческу промову пос. д-ра Шаманка, въ котрôй вôнь приучивъ ся до правного застереженя ческихъ послôвъ. — Пос. Енгель жадавъ такого самого спростованя що-до промовы Ваватого, именно що пос. Ваватый поставивъ внесенье на поіменне голосованье. — Президентъ Хлюмецкій заявивъ, що въ палатѣ нѣколи не ставлено ще внесень въ чужôмъ (?) языцѣ. — Внесенье Енгля вôдкинено.

Пос. Шавиъ поставивъ интерпеляцію въ справѣ обмеженя діференціяльнои гры на біржи збôжевôй.

Зачалась дальша діскусія надъ вынмковыми розпорядженями.

Пос. Пацакъ сконстатувавъ найперше, що доси ще нѣодинъ засѣдникъ не выступавъ въ оборонѣ вынмковых розпоряджень, та заявивъ, що народъ ческій не есть успособленый антідинастично, тожь належать ся ему рôвноправне становище въ монархіи.

Вôдтакъ зачавъ говорити пос. Пацакъ про намѣстника Чехіи гр. Туна, котрого всѣ Чехи называють Gigerl-Alba. (Въ палатѣ гомеричный смѣхъ.) Вынмковый станъ есть актомъ насильства найгôршого сорта. Старо-Чехи, котрі теперь повылазили зô своихъ дѣръ, а котрых праса стала ся органомъ поліціи, нѣчого не зважать. Бôльшôсть народу ческого есть молодо-ческа, длятого послы молодо-ческі подимають борбу о права народу ческого, замѣсть жебрати тѣ права, якъ того хотять старо-Чехи. Цѣла вина паде на намѣстника гр. Туна. Вôдъ поры, коли гр. Тунъ обнявъ урядованье, зачалась ера гоненя и придавлюваня прасы та вкороченя свободы слова. Тунъ не знати що давъ бы, абы лишь прикликати до житя старо-ческу партію и робить въ тôмъ напрямѣ, що може.

Намѣстникъ заявивъ, що правительство не дасть нѣчого на потерпѣвшихъ вôдъ повени Чехôвъ длятого, що того рода вôдносины політичнѣ истнують въ Чехіи. (Обуренье въ палатѣ.) Взагалѣ комунікаты Туна до правительства суть брехливѣ и неправдивѣ.

Президентъ Хлюмецкій перебиває словами: Не годить ся публичному функціонареви закидувати, що дає фальшивѣ справозданя.

Пос. Пацакъ жалувавъ ся вôдтакъ, що Тунъ выдавъ Чехію въ руки февдальнои шляхты, котра ще на весну жадала заведеня вынмкового стану въ Чехіи — и вкôнци той станъ заведено. Бесѣдникъ навѣвъ цѣлый рядъ надужить зô стороны властей и заключивъ: Се, що теперь дѣє ся въ Чехіи, може лишь ослабити и цѣлкомъ придавити чувства для династіи. На провінцію розбславъ Тунъ обѣжникъ до старостôвъ, щобы збирали матеріялы дотычно дѣяльности послôвъ.

[Голосы: Уважайте! — Пос. Крамаржь: Ц. к. шпіцлѣ! — Пос. Пернерсторферъ: Перепрашаю, се „честнѣ“ люде!]

На основѣ тыхъ матеріялôвъ — говорившъ дальше Пацакъ — хотять вôдтакъ по розвязаню рады державнои брати до арешту молодо-ческихъ послôвъ. Королѣвство Чехіи — закôнчивъ Пацакъ — се не оселя шляхтича-февдала Туна або Шварценберга. Якъ тôлько Тунъ буде усуненый, то въ Чехіи настане спокôй!

По двогодиннôй промовѣ пос. Пацака забравъ голосъ міністеръ судôвництва гр. Шенборнъ. Опираючи ся на заявленю пос. Гайльсберга, доказувавъ міністеръ, що політика, яку вело правительство въ Чехіи вôдъ пяти лѣтъ, змѣряла до заспокоєня справедливыхъ домагань Нѣмцѣвъ, и длятого годилось бы ей лагôднѣйше кратикувати. Правительство есть одвѣчальне, пôсля конституціи, за свôй кождый крокъ, однакъ не приймає одвѣчальности за поведенье котрого-небудь сторонництва, тожь и вôдкидає одвѣчальнôсть за подѣ, якѣ лучили ся на публичныхъ мѣсцяхъ при скандальнôмъ нарушеню законôвъ. Матеріялъ предложить правительство въ комісіи, але сумнѣвае ся, чи буде можна розсуджати той матеріялъ на засѣданю палаты. — Що до закиду пос. Гайльсберга, мовь бы правительство своимъ проектомъ о реформѣ выборчôй було ворожо успособлене супротивъ мѣщаньства и селяньства, то мусить міністеръ заявити въ имени цѣлого правительства, що такою тенденцією правительство не руководилось при выготовленю и укладаню проекту закона реформы выборчои.

По міністрѣ промовивъ пос. д-ръ Герольдъ, а его промова выкликала въ палатѣ велике вражѣньe, бо наводивъ численнѣ факты, зъ котрыхъ выходить, що поліція штучно пхала людей до „головнои зрады“. Если — говоривъ д-ръ Герольдъ — того рода закиды будемо пôдносити, то заграница набере пересвѣдченя, що кождый австрійскій горожанинъ лишь думає надъ головною зрадою. Міністеръ натякнувъ про якѣсь карточки, роздаванѣ въ навечерье уродинъ цѣсарскихъ. Тѣ карточки мали роздавати члены „Омладины“, товариства зложеного зъ самыхъ малолѣткôвъ, котрыхъ агенты провокаційнѣ уживали до своихъ цѣлей. Чи за се має одвѣчати цѣлый народъ ческій? Однымъ зъ такихъ агентôвъ провокаційныхъ въ Празѣ есть Рудольфъ Ріголетто, котрый доносить власти про небезпечнѣ заговоры тыхъ малолѣткôвъ. Сей Ріголетто давъ ся кôлька разôвъ зловити поліціи при ексцесахъ членôвъ „Омладины“, але сейчасъ выпускано его на волю, коли противно ниших тримано у вязници. Въ рукахъ бесѣдника есть червона нотатка, зъ котрои показуєсь, що цѣлый рухъ членôвъ „Омладины“ бувъ выкликаный агентами провокаційными. Въ тôй нотатцѣ есть стихъ динамітардôвъ, розкидуваный по Празѣ. У того агента бувъ навѣть планъ палаты намѣстника Туна и описъ, якъ ту палату найлекше высадити въ воздухъ [Въ палатѣ загальне обуренье, а міністеръ Шенборнъ пильно записує собѣ промову.] Въ Чехіи суть карієровичѣ, котрі пôдготовляють революцію на се, щобы ей вôдтакъ выкрыти. Бесѣдникъ навѣвъ ще много фактôвъ и закôнчивъ бажаньемъ, щобы привернути для Праги конституційнѣ свободы.

Слѣдующій бесѣдникъ, антісемітъ пос. Шнайдеръ доказувавъ, що лишь жиды завинили въ тôмъ, що въ Чехіи вôдносины дôйшли до теперѣшного стану, бо жидамъ выключно розходить ся о сторы мѣжь християнами а ихъ праса тымъ пôддержуєсь. Розповѣдавъ, що въ Колинѣ зôбравъ лично доказы на ритуальный мордъ, доконаный жидами. Закôнчивъ внесеньемъ, щобы вынмковѣ розпорядженя для Чехôвъ и Нѣмцѣвъ въ Чехіи вôдкликати, а натомѣсть завести вынмковѣ розпорядженя для жидôвъ.

Промову пос. Шнайдера перебивавъ зъ-часта президентъ Хлюмецкій и пос. Бльохъ. Щодо внесеня поставленого пос. Шнайдеромъ заявивъ президентъ Хлюмецкій, що уважає се внесенье за недопускаєме пôдъ діскусію.

На тôмъ перервано дальшу діскусію надъ вынмковыми розпорядженями. Пос. Вельовєйскій поставивъ нагляче внесенье, щобы законъ о роздачѣ дешевои соли для худобы вôйшовъ ще сего року въ житье. — Палата приняла се внесенье и придѣлила его комісіи буджетовôй.

Слѣдуюче засѣданье палаты назначене на середу.

——

На засѣданю комісіи буджетовои, на котрôмъ явили ся міністры гр. Таффе и д-ръ Штайнбахъ — обговорювано справу цѣсарского розпорядженя, котрымъ призначено 240.000 зр. зъ державныхъ фондôвъ на запомогу для потерпѣвшихъ вôдъ повени въ Галичинѣ, Буковинѣ и Тироли. — Пос. Пининьскій заявивъ въ имени галицкихъ послôвъ, що помôчь державна за для нещастя вôдъ повени есть недостаточна та що конче потреба бôльшои запомоги, щобы злагодати нужду въ околицяхъ навѣщеныхъ повенею. — Пос. Гайльсберґъ представивъ шкоды вôдъ повени въ Стирії и просивъ о скору пôдпомогу для нещастныхъ. — Пос Лупулъ обговоривъ подрôбно елементарнѣ нещастя въ Буковинѣ, котрыхъ высоту шкоды обчислено на $1^1/_2$ міліона зр.; высказавъ подяку за пôдпомогу, заряджену великодушностію цѣсаря, але що сегорôчнѣ жнива на Буковинѣ выпали понизше середнои мѣры, то и потреба дальшои пôдпомоги. — Комісія приняла цѣсарске розпорядженье а референтомъ для всѣхъ справъ о запомогахъ для потерпѣвшихъ вôдъ нещасть елементарныхъ назначено д-ра Катрайна.

Въ комісіи войсковôй велась діскусія надъ предложеньемъ въ справѣ оборони краєвои.

Міністеръ оборони краєвои Вельзергаймбъ заявивъ, що теперь и оборона краєва мусить на случай мобілізаціи выйти въ поле. — Пос. Берирайтеръ высказавъ бажанье, щобы родины резервістôвъ, покликаныхъ до справъ, були вôдповѣдно заосмотренѣ. — Міністеръ вôдповѣвъ, що надъ тою справою роблять ся теперь студіи.

Референтомъ для предложень выбраный пос. Поповскій.

——

Клюбъ рускій вôдбувъ вô второкъ засѣданье, а справозданье зъ того засѣданя подаємо пôсля телеґрафічнои вѣстки польскихъ газетъ львôвскихъ.

На засѣданю велась діскусія надъ двома справами: надъ вынмковыми зарядженями въ Празѣ и надъ реформою ординацiи выборчои.

Въ справѣ вынмковыхъ заряджень всѣ члены клюбу заявили ся противъ заряджень. Клюбъ порѣшивъ выждати заповѣджень правительствомъ поясненя въ тôй справѣ, а бесѣдникомъ при першôмъ читаню внесень въ палатѣ назначено пос. Романчука. Пос. Романчукъ выголосить въ имени Русинôвъ погляды въ тôй справѣ.

Въ справѣ правительственного проекту реформы выборчои всѣ члены клюбу заявили свое вдоволенье — але заразомъ и зазначили, що проектъ ажь тогдѣ вдоволить домаганямъ народу рускаго, коли въ громадахъ сѣльскихъ будуть заведенѣ безпосереднѣ выборы. Въ тôмъ напрямѣ треба доповнити теперѣшне предложенье правительства. Діскусія надъ тою справою ще не покôнчена и буде продовжатись на пинѣшнôмъ засѣданю.

——

Тайна, ухвалена въ колѣ польскôмъ що-до парадъ надъ справою реформы выборчои, не додержана, бо въ газетахъ вѣденьскихъ появились справозданя такъ подрôбнѣ, що навѣть наводить ся имя Леваковского, яко одинокого посла, котрый голосувавъ за проектомъ. Львôвскѣ газеты польскѣ обуренѣ, що супротивъ Галичины заховуєсь тайну а для газетъ нѣмецкихъ найшлись такѣ услужнѣ члены кола, що зрадили цѣлу тайну. Длятого Kurjer Lw. домагає ся, щобы оголосити хôдъ парадъ въ колѣ польскôмъ.

Вже то не першій разъ, що коло польске не вмѣє задержати тайны, а поодинокѣ члены кола выслугують ся жидôвскимъ газетамъ вѣденьскимъ.

Пáнча.

[Зъ максиканьского житя]

Замѣтно чудове положенье Монтерея! На всходѣ и заходѣ стоять мовь на сторожѣ высокѣ шпилѣ Зилла и Мітрасъ; на полудне могучій ретязь Сіерра Мадре застелює горізонтъ своєю темно-синьою громадою и пропадає въ туманѣ десь тамъ далеко, далеко..... А самъ Монтерей, що ютить ся въ глибокôй долинѣ, — хиба-жь вôнъ не вôдповѣдає тôй чудовôй красѣ свого положеня?... Мовчаливѣ, тайнѣ домини въ зеленôй гущавинѣ роскôшныхъ садôвъ, соборъ зô своими велитными башнями и статуею Мадонны, монастиръ Францісканôвъ зъ розваленою звôницею, построєный ще передъ трома столѣтями въ заплату небу за вôдкрытье жерела Ойо-ді-Аґуа, — хиба-жь ще мало того всего? А, навпослѣдъ, старинный базаръ зъ своими лавками, пестрыми мовь цвѣтникъ Пáнчѣ, що одушевляє артистôвъ, котрі гонять за красками свѣта, и богато ще иншихъ романтичныхъ чудесъ?!... О, Монтерею чарôвный городе!

Правду сказати, Пáнча не мала ясного розумѣня о тыхъ красотахъ... Если она любила свôй Монтерей, то лише тому, що саме туды, а не въ инше мѣсце занѣсъ ангелъ божій дитинячу душу, коли Пáнча задумала родитись.. — Любила ще и за то, що тамъ переплыло спокôйно сѣмнацять лѣтъ ей житя.. И разъ, одинокій разъ, коли ѣй прийшло ся провести вôсѣмъ днѣвъ не въ Монтерею, а у тѣтки Антонін на віллѣ Ґваделюпѣ, всего одну милю вôдъ города, — правду сказати, ѣй сталo смертно банно. И якъ забило ся у неи серденько, коли она въ поворотѣ доглянула крôзь довгѣ уха свого осла, копулу родинного собора! Она припала головкою до могучого плеча дядька Тодды и нѣма, повна щастя, зôтхнула...

Цѣлыхъ шѣснацять лѣтъ рôдный городъ не знавъ нѣякихъ соперникôвъ въ ей малесенькôмъ серцю, ба и само серце не знало иншого чувства. Але рôкъ тому назадъ лихій Пеппо розôгравъ зъ тымъ серцемъ якусь дивну штуку... Пáнча на-разъ довѣдалась, що есть и друга любовь на свѣтѣ и почула нагло, що та друга непомѣрно глибша и сильнѣйша першои... Пеппо оказавъ ся далеко красшимъ и интереснѣйшимъ, нѣжь рôдный Монтерей, до котрого погасла якось напрасно вся сила чувства. Пáнча пересвѣдчила ся о тôмъ дуже скоро, именно, въ першій день свѣтлого празника, коли кружокъ смѣливыхъ контрабандистôвъ выбравъ Пеппа своимъ провôдникомъ и вôнъ явивъ ся въ Монтерею за благословеньемъ вôтця и за добрыми желанями такъ само лихихъ хлопцѣвъ....

Батьки обоихъ були старѣ, сердечнѣ приятелѣ, якихъ не часто стрѣтишь на бѣлôмъ свѣтѣ. Христобаль, отець Пáнчѣ, вже двацять лѣтъ живъ звѣсным въ Монтерею каргадоромъ*), и не було такого злющого языка въ цѣлôмъ городѣ, котрый бы покусивъ ся обвинити его о згубу або затрату хотяй бы найменшого зъ повѣреныхъ ему клуночкôвъ Отець Пеппа стôльки-жь лѣтъ займавъ почесне становище серено**), и самъ пôдозрѣваючій альґвазіль не смѣвъ навѣть натякомъ кинути ему пôдозрѣньемъ о змову зъ нôчными очайдухами.

О, то були достойнѣ люде, и свято поважали Мадонну!... Кудрявый молодець Пеппо рôсъ у рôднѣ въ далекôмъ Таманліпасѣ и явивъ ся першій разъ въ Монтерею подѣлити ся честію и щастьемъ... Старики весело пôдморгували одинъ на одного, глядячи на моторного, бравого молодця, и щасливо потягали принесену имъ крѣпку парасъ, котрои, сказати-бъ, не нюхавъ нѣ одинъ теребилюлька... Ге, ге — Пеппо бувъ не такій простодушный, щобы знакомити ся зъ тымъ народцемъ, и не на стôлько глупый, щобы заплатити хочь одно тлако*) мыта!.. А славна, справдѣ, та „парасъ“, ну, та и малый не въ тѣмя битый, — далеко зайде, если поможе свята Мадонна!... Не жартъ, двацять два роки и — голова вôддѣлу... Куды-жь поступить парень лѣтъ въ трицять!?

И якъ нѣ зручный бувъ молодець, якъ нѣ прятавъ штучно кôнцѣ, — а отъ и не спрятавъ вôдъ Пáнчи того, въ чôмъ пересвѣдчити ся ѣй було такъ солодко... Ну, та може бути вôнъ взагалѣ и не хотѣвъ скрывати, що зъ усѣхъ чорныхъ очей на свѣтѣ тôлько ей очи не дають ему нѣ днемъ, нѣ ночію спокою и такъ манять зъ гôръ въ Монтерей... Якъ оно и було, а цѣлый пôврôкъ уже знала Пáнча, якъ мôцно любить ей моторный Пеппо, хотяй нѣ одно слово о тôмъ нѣ разу не зôскочило зъ ей коралевыхъ усточокъ... Навѣть духовникъ не почувъ нѣ слова, бо Пáнча повѣрила свою тайну безпосередно самôй Мадоннѣ, та и то такимъ шепотомъ, що лише одна Свята Дѣва и могла дослухати. Сильно любивъ Пеппо, — а все таки рѣдко являвъ ся вôнъ въ Монтерею глядѣти въ тѣ очи, що не давали ему спокою.. Остроги свои носивъ добрый молодець не даромъ и скоро доказавъ, що выбôръ его товаришѣвъ бувъ дуже удатный... Роботы було по горло, и вже такихъ штукъ зъ контрарегардесами**), якѣ затѣювавъ зъ ними зручный и ненастрашеный Пеппо — нѣкому не доводило ся затѣяти.. Охъ, и якѣ, справдѣ штуки, — свята Мадонно! — Умирати зъ смѣху приходилось добрымъ людямъ, глядячи, якъ злить ся и блѣднѣе, бувало, одурена сторожа, збита зъ пантелику... Наведе ей Пеппо на ложный слѣдъ, путаєсь она по горахъ и по яругахъ, — а вôнъ за той часъ пôдъ самымъ носомъ цѣлу каравану мулôвъ проведе... Ну, а щастье-жь писало ему, таке щастье, що купцѣ, для котрыхъ Пеппо бувъ чистою находкою, все бôльше и бôльше его звѣздѣ вѣрили и, не надумуючись, повѣряли ему найцѣннѣйшѣ товары.. А народъ, — такъ чудувавъ ся, навѣть гордивъ ся нимъ... Та и чи могло оно бути инакше, — самѣ судѣть... Разъ лише наскочивъ Пеппо на бѣду, — ну, та и тутъ не напудивъ ся, вылабудавъ ся, не дурна голова! Отъ якъ то було.

Вѣвъ вôнъ бôльшу каравану въ Лямпацо, ну, а тамъ все якъ на долони вôдкрыто, — нѣ горбка, нѣ каменя.. Тôлько и довѣдавъ ся вôнъ тутки, що мытова сторожа такъ просто и валить за нимъ по слѣду. Бачить вôнъ, що нѣ-куды ему укрыти ся, не поставивъ въ тôмъ мѣсци Господь захисту-гôръ для добрыхъ людей, — а все таки не знесмѣливъ ся и не потерявъ ся... Пôгнавъ просто въ городъ мулы, — и будь, що буде!... Пригнавъ, постукавъ въ одну дверѣ, въ другѣ — шепнувъ два-три слова, — глядь, а онъ и слѣдъ застиръ по каравань... Ну, а реготу-жь було, коли слѣдомъ за нимъ нагрянула въ городъ погоня!... Ходять стражники натягнувши шнѣ, заглядають въ кождый „патіосъ“*), бачать ще горячихъ, упрѣтыхъ мулôвъ, — такъ и валить пара! — сѣдла валяють ся, — ну, та що возьмешь!... Навѣть въ Мексику можна мати скôлько хочешь сѣделъ, а муламъ завсѣгды вôльно було прѣти до волѣ, — на то нема забороны. Туды, сюды .. де Пеппо? — нѣхто нѣчого не знає, хочь бы слово хто!... И пôйшли одуренѣ стражники зъ носомъ; а скоро лише пôйшли, — въ кождôмъ патіосъ найшовъ Пеппо все свое добро въ цѣлости до послѣдного клуночка. Навѣть за постôй и пашу зъ него нѣхто и нѣчого не взявъ!...

(*Дальше буде*)

*) Каргадоръ, — уличный слуга.
**) Серено, — нôчный сторожь.

*) Маленька мѣдяна монета.
**) Мытова сторожа.

*) Двôръ.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Зъ Равы пишуть намъ:

Зборы правыборцѣвъ зъ Равщины вôдбулись — якъ було заповѣджено — нинѣ вô второкъ [17 с. м.], але ажь о 2-ôй годинѣ зъ полудня. На зборахъ явились оо. Гавришкевичь, Решетило, Демчукъ, Козакъ, Колпачкевичь, Дудкевичь, Гисовскій и ще зô двохъ зъ Равщины и кождый зъ нихъ привѣзъ изъ собою селянъ, добре напередъ поученыхъ и добрыхъ крикунôвъ. Межи зôбраными бачили мы такожь пп. Целевича нотаря и д-ра Д. Яминьского адвоката зъ Угнова. Бувъ и о. Кипріянъ зъ Немирова, мѣсцевый парохъ о. Горницкій, мѣщане зъ Угнова и Немирова — всего на всего до 40 осôбъ. На зборахъ явились и оба кандидаты: проф. Вахнянинъ, поставленый центральнымъ комітетомъ выборчимъ рускимъ и о. Роздѣльскій, поставленый „Рускою Радою“ жовкôвскою, о чôмъ мы вже доносили.

Головою зборôвъ окликано о. Гавришкевича. Вôнъ подякувавъ за честь и пояснивъ цѣль зборôвъ, представивши заразомъ о. Роздѣльского яко одинокого кандидата.

О. Роздѣльскій забравъ слово и дуже коротенько розвѣвъ рѣчь о тôмъ, що кандидує на вôзванье жовкôвскои Рады, и що, выбраный, буде заступати по силамъ справы рускій въ радѣ державнôй. Потôмъ дано слово о. Кипріянови зъ Немирова, а сей заинтерпелювавъ кандидата: чи вôнъ вступить до клюбу рускаго? Тутъ уже почалась борба, котра хвилями переходила всякій границѣ товарискои чемности и доброго выхованя. Тутъ посыпались дикій крики вымуштрованыхъ темныхъ селянъ а товаришѣ о. Кипріяна по званю перерывали бесѣдника безъ перервы. И отъ вывивъ ся плôдъ тои роботы, надъ якою де-хто у насъ трудить ся дуже ревно, роботы знакомленя масъ селяньскихъ зъ роздоромъ партійнымъ интеліґенціи рускои Наведу лишь одинъ, але дуже драстичный примѣръ. Селянинъ [имени его не знаю] зъ Камѣнки лѣснои закричавъ: „Зъ якои вы партіи?“ О. Кипріянъ вôдповѣвъ спокôйно: „„Прочитайте зъ чола!““ — „Я бы тобѣ [священикови] прочитавъ, най бы-мь тебе лише дôставъ тутъ у кутокъ“ — була вôдповѣдь селянина Такого духа правыборцѣвъ було тутъ бôльше и подôбнѣ голосы лѣтали воздухомъ що хвиля. О. Роздѣльскій заявивъ на интерпеляцію, що вôнъ до руского клюбу послôвъ рады державнои **не вступить**, а буде дикимъ. То услôвє поставлено ему въ Жовкви. Вôдтакъ выступивъ о. Решетило зъ Маґерова и давъ же вôнъ давъ „бобу“ тому рускому клюбови, наплѣвши инсинуацій повный мѣшокъ. Послы рускій — по гадцѣ о. Решетила — не зробили доси нѣчого для справы рускои, дбають лишь про свои выгоды и т. д. Амфітеатръ басувавъ крикомъ до кождого слова. Розумѣе ся, що заразъ и зъѣхано на фонетику и тутъ полились уже трохи-що не сльозы. Годѣ вамъ писати про все подрôбно; о тôмъ прочитавте въ орґанѣ москвофільскôмъ, бо его репортеръ нотувавъ те все дословно зъ великимъ вдоволеньемъ. Предсѣдатель зборôвъ хотѣвъ вôдтакъ справу цѣлу вже такъ повести, щобы про другій кандидатуры не говорено нѣ словечкомъ — и длятого ажь пытавъ зôбраныхъ: чи позволять забрати слово о. Левицкому зъ Тартакова? зôбранѣ, позволили, бо не дочули голосу о. Гисовского, котрый яко головный аранжеръ, мавъ пôддавати окликъ, и кричавъ свое: „нѣ!“

О. Левицкій представивъ зôбранымъ зъ повнымъ спокоємъ, що есть на зборахъ ще й другій кандидатъ, и то поставленый рускимъ головнымъ комітетомъ выборчимъ — проф Н. Вахнянинъ. Бесѣдникъ заявивъ, що вôнъ не робить нѣякихъ замѣтôвъ кандидатурѣ о. Роздѣльского, але знає, що до Вѣдня треба высылати мужѣвъ, що брали бôльше вже участи въ житю політичнôмъ, людей способнѣйшихъ и молодшихъ. Тутъ и мôгъ за окремымъ призволомъ зôбраныхъ промовити проф. Вахнянинъ.

Промова п. Вахняна зробила сильный ефектъ. Въ комнатѣ утишилось и всѣ слухали дуже уважно ядрнои мовы. Вôнъ говоривъ про двѣ задачѣ, якій мае посолъ рускій сповнити въ радѣ державнôй: народну и економічну. Вôнъ не вôдъ нинѣ доперва хоче трудитись для добра свого народу, бо трудить ся вже вôдъ 30 лѣтъ. У всякихъ и найприкрѣйшихъ хвиляхъ для народу руского вшовъ вôнъ усе передомъ. Коли бесѣдникъ зôйшовъ на потребы економічнѣ и розказавъ селянамъ: якій проекты до законôвъ уже лежать на столѣ парляменту для облекшеня тягарôвъ, наложеныхъ на хлѣборобôвъ, — якъ бы двигнуту домашный промыслъ, управильнити рѣки, завести въ ширшихъ розмѣрахъ меліорацію ґрунтôвъ, зменшити лѣта службы войсковои, розложити податокъ справедливѣйше и т. д. — всѣ зôбранѣ выслухали спокôйно цѣлои рѣчи и ажь теперь показало ся, що не всѣ правыборцѣ идуть за аранжерами. Одинъ зъ мѣщанъ немирôвскихъ выступивъ зъ рѣчею, въ котрôй указавъ, що дѣйстно посолъ рускій повиненъ въ першôй лінiи дбати о економічне добро селянъ, бо въ краю повсюды велика нужда и не всѣ, якъ треба, заступають интересы того-жь селяньства.

Наступило цѣкаве intermezzo. Выступивъ селянинъ [незвѣстного менѣ имени] и каже: „Вы, пане, професоре, говорили, що насъ здмухнете, оттакъ „Фу!“ та що клюбъ рускій то чортôвскій.“ Сему селянинови давъ вôдправу о. Левицкій зъ Тартакова, сказавши ёму, що десь чувъ дзвоны, лишь не знае, де. Проф. Вахнянинъ успокоивъ интерпелянта зъ вродженымъ его бесѣдѣ гуморомъ въ однôй и другôй справѣ. Мимо того бесѣды сыпались дальше, а обертались заедно коло того, що добре бы було згодитись на одного кандидата. Полохано при тôмъ, що якъ двохъ буде, то третій Полякъ выйде зъ урны выборчои, може навѣть кн. Адамъ Сапѣга... На те заявивъ проф Вахнянинъ, що вôнъ не зъ власнои волѣ, але зъ обовязку, вложеного на него головнымъ комітетомъ рускимъ выборчимъ кандидатуры зречись не може. Вѣсть, котру розпустивъ д-ръ Король на зборахъ въ Жовкви, мовь-то правительство противить ся его кандидатурѣ, есть неправдою и выдумкою. Зъ округа сего бувъ выбраный Русинъ и теперь може бути выбраный кождый Русинъ, котрого собѣ выборцѣ сподобають. И дивно, що правыборцѣ такъ розгорячились, коли-жь вôнъ самъ [проф. Вахнянинъ] зовсѣмъ не противить ся тому, що побôчь него стае яко кандидатъ о. Роздѣльскій.

На тôмъ замкнено дiскусію и о. предсѣдатель заповѣвъ голосованье Всѣмъ сторонникамъ о. Роздѣльского велѣвъ выйти зъ комнаты, думаючи, що въ комнатѣ стане пусто. Однакожь сталось инакше. Хочь деякій отцѣ зъ фракціи „Галичанина“ щиро махали капелюхами на „своихъ“, та мимо того лишила ся въ сали горстка интеліґентнѣйшихъ, именно мѣщане угновскій та немирôвскій и де-хто зô священикôвъ. На тôмъ скôнчилась комедія...

Зъ приѣздомъ руского театру до Львова.

По довгôй розлуцѣ зъ Львовянами, по двольтнôмъ небутю въ престольнôмъ мѣстѣ, заготивъ до Львова нашъ рускій народный театръ, довго дожиданый милый гôсть. Не треба й говорить, що якъ львôвска, такъ и околична публика повинна повитати одушевлено ту одиноку нашу институцію, що двигае на собѣ важку задачу: плекати питому штуку и нею освѣдомляти круги суспôльности. Се важка задача, а люде, що приймили ся ей, посвятили себе не карiєрѣ або выгôдному житю, але станули на ту дорогу, на котрôй стрѣчаесь хиба терне.

Культурнѣ народы, народы, що зъумѣли выдвигнутись по-надъ звычайный рôвень освѣты, зрозумѣли вагу, значѣнье и вплывъ такихъ институцій. Повсюды у нихъ пышають ся велитнѣ святинѣ Мельпомены, — бо тамъ, въ тыхъ святиняхъ зберегае ся свое слово, розвивае ся своя штука, зароджуе ся почутье добрá и красы, — лье ся свѣтло, що благодатною и животворною струею огортае и найгôршого чоловѣка. Мы-жь ще не маемо такои святинѣ, наша муза мусить тулити ся въ комôрнôмъ... Мы ще немôчнѣ, а немôчнѣ тымъ, що не вмѣемо пôзнати и зрозумѣти самыхъ себе!

Не ходить о те, що мы ще не поставили великои камяной будовы — згодомъ и до сего прийдемо, — але зъ-першу треба намъ подбати, щобы мы змогли удержати и довести до розвитку то, що лишили намъ батьки нашѣ, здобуваючи тяженькимъ трудомъ.

Одна зъ найстаршихъ и найповажнѣйшихъ институцій нашихъ — рускій народный театръ — повинна передовсѣмъ звернути на себе увагу нашои суспôльности. Суспôльность не смѣе лишати ей судьбѣ, але мусить щиро заопѣкуватись нею, если хоче, щобы свѣтъ не напятнувавъ ей необхлѣбнымъ пятномъ — байдужности.

Рускій народный театръ, перейшовши санацію завдяки „Рускôй Бесѣдѣ“, стоить сегодня на высотѣ свого званя. Ренертуаръ выказуе самѣ новѣ драматичнѣ творы найвызначнѣйшихъ руско-украиньскихъ писателѣвъ, а артисты — люде способнѣ и щиро вôданѣ своѣй задачи.

При такôмъ складѣ рѣчей надѣемо ся, що вся руска львôвска и околична публика радо заповнювати буде салю „Фрозіна“ въ сезонѣ представлень руско-народного театру. Можна надѣятись, що и польска публика поспѣшить на представленя рускаго театру, бо-жь Русины вôдвѣдують польскій театръ и польскôй сценѣ служить чимало Русинôвъ — силъ навѣть перворядныхъ.

Щиро витаючи нашъ театръ въ столици Руси галицкои — бажаемо якъ найкрасшихъ тутъ успѣхôвъ!

Письма зъ Болгаріи.

Варна, 30 вересня

[Значѣнье и цѣль сполученои опозиціи. — Болгарско-соціяльно-демократичный союзъ. — Реформа болгарскои правописи — „Български Прегледъ“.]

Передъ кôлькома мѣсяцями зачала выходити въ Софіи нова політична ґазета „Свободно Слово“. Цѣкава есть исторія заложеня тои ґазеты. Уступивши добровôльно зъ кабінету міністры Начовичь, Стоиловъ [оба консерватисты], д-ръ Странски и Тончевъ [оба лібералы] подали собѣ зъ шефомъ партіи радославистôвъ д-ромъ Радославовомъ приятельскій руки, щобы спôльно бороти ся противъ „фактичного володѣтеля“ — якъ самѣ называють — Стамôлова, котрый, по ихъ гадцѣ, ставъ ся въ Болгаріи нетерпимымъ тираномъ, знеґувавшимъ усѣ конституційнѣ законы и готовымъ довести край до політичнои и економічнои катастрофы. А що до нихъ прилучили ся пловдивска ґазета „Балканска Зора“ вразъ зъ своими політичными адгерентами, выписавшими на своѣмъ прапорѣ „демократія“, и по-декуды такожь соціялисты, то й укартована на-борзѣ опозиція приняла назву „съединена опозиция“.

Въ послѣдныхъ выборахъ такъ до собрания якъ и до громадскихъ радъ показали ся шансы сполученои опозиціи зовсѣмъ незначными. Тôлько въ кôлькохъ мѣсцяхъ потрафила опозиція переперти своихъ кандидатôвъ, и то навѣть людей безъ нѣякого значѣня и вплыву, котрѣ въ собраню не потрафлять навѣть промовляти. Вправдѣ опозиція жалуе ся, що правительство такъ само, якъ се дѣе ся и въ другихъ конституційныхъ державахъ [тутъ вказуе ся передовсѣмъ на Австрію] переводило выбоpы нелеґально, уживаючи всѣлякихъ насильныхъ способôвъ, — однакожь мы, знаючи натуру и політичный розвôй масъ болгарскихъ выборцѣвъ, видимо причину упадку опозиціи зовсѣмъ де-инде Болгарскôй интеліґенціи и цôвъ-интеліґенціи уже вôдъ довшого часу навкучила всяка політична акція. Она або голосуе просто за урядовыми кандидатами [н. пр урядники] або не бере зовсѣмъ участи въ выборахъ. Що-жь до селянъ и ремѣсникôвъ, то тѣ круги, хочь репрезентованѣ найчисленнѣйше, або зовсѣмъ не мають понятя о політицѣ, або занимають ся нею дуже нерадо. Болгарскій селянинъ е зъ своеи природы повôльный, хочь при тôмъ ощадный, запобѣгливый и проворный. Вôнъ скорше буде розмышляти о тôмъ, якъ бы мôгъ прибôльшити собѣ поля, побудувати новѣ господарскѣ будынки, наскладати въ скриняхъ богато золота та срѣбла, але не о тôмъ: хто буде выбраный на посла — Иванъ чи Драґанъ? Если-жь вôнъ приходить до выборчои урны и тутъ бачить интеліґенцію, що боре ся за-для своихъ кандидатôвъ, то вôнъ тôлько здвигне плечима и голосуе звычайно за правительствомъ, хочь въ цѣлôй справѣ выборчои борбы пôдозрѣвае вôнъ личный интересъ поодинокихъ людей, котрѣ инакше не були бы такъ дурными, щобы давати ся розпинати безъ надѣѣ на якій-небудь користи.

Послѣдній выборы були ще й черезъ то цѣкавѣ, що тутъ по першій разъ выступили до акціи, и то на власну руку, соціялисты. За послѣдныхъ трехъ рокôвъ соціялістична пропаґанда пустила въ Болгаріи широкѣ коренѣ. Аґітаторами явились люде молодѣ — студенты, що скôнчили науки за границею, — найчастѣйше въ Швайцарiи. Але якъ скоро соціялисты найшли въ краю численныхъ союзникôвъ, особливо межи шкôльною молодѣжью, такъ ще скорше потрафили они — розбити ся на двѣ партіи. Першу становлять соціялисты умѣренѣ, котрѣ вправдѣ признають, що тôлько въ соціялізмѣ зможе болгарскій нарôдъ найти свое спасенье, але поки що въ Болгаріи — кажуть — ще не прийшла пора чинноі, політичноі дѣяльности, отже справою болгарского соціялізму можна на теперь занимати ся тôлько зъ теоретичного становища. Противна гадки есть друга партія, котру можна бы охрестити именемъ крайныхъ. Тота партія [фракція] гадае, що якъ въ Европѣ, такъ само вже и въ Болгаріи зарисувавъ ся досыть выразно устрôй капіталістичный и nolens volens мусить довести и въ Болгаріи до тыхъ самыхъ сумныхъ економічныхъ вôдносинъ, якѣ теперь панують въ Европѣ. Есть се — якъ бачите — по-части теза a priori, то-жь и противники соціялізму хотили ся сего и хотять доказувати соціялістамъ, що сего ще не знати: до чого зможе довести теперѣшный устрôй въ Болгаріи [чи до такихъ самыхъ економічныхъ результатôвъ якъ въ Европѣ], впрочôмъ Европа й сама зарадить уже якось нездоровымъ суспôльнымъ вôдносинамъ, то-жь Болгарія прийме вôдъ Европы все готове.

Обѣ фракціи мають свои власнѣ орґаны. Орґанами умѣреныхъ е журналъ „День“ и „Прогресъ“; орґанами крайныхъ соціялістôвъ е журналъ „Соціялъ-Демократъ“, „Работникъ“ и „Другарь“ [товаришъ]. Крайнѣ соціялисты заложили въ деякихъ важнѣйшихъ центрахъ краю мѣсцевѣ товариства [„дружины“], котрѣ приймають вôдъ членôвъ вкладки и за тѣ грошѣ выдають соціялістичнѣ книжочки, устроюють вôдчиты, ширять пропаґанду и запомагають бѣднѣйшихъ членôвъ. На мѣжнародный конґресъ въ Цириху выслали они були двохъ делеґатôвъ.

Осôбна комісія засѣдаюча при міністерствѣ просвѣты выготовила проектъ новои болгарскои правописи. Недавно тому появивъ ся уже й першій выпускъ літературно-наукового журнала, выдаваного товариствомъ „Общо Трудъ“, де всѣ статьѣ напечатанѣ новою правописью. Реформована правопись выкидае деякій буквы цѣлкомъ: ъ и ь на кôнци слôвъ [въ серединѣ придержуе ихъ] букву я [глухе *a*] и ѣ [глухе *я*]. Замѣсть буквъ ѫ и ю приймае попросту двѣ буквы: *иа*, *иу* — и т. д. Якъ то звычайно въ такихъ выпадкахъ бувае — не обойшлось и тутъ безъ опозиціи. Навѣть „Свобода“ высказала ся противъ реформы, замѣчаючи, що дотеперѣшна правопись мае не тôлько историчне, але довгѣ часы буде ще мати й **політичне** значѣнье, особливо для Македоніи, де турецкѣ власти кождого уживаючого теперѣшнои болгарскои правописи зачисляють до Болгаръ, а уживаючихъ иншои славяньскои правописи [н. пр. безъ ъ, ь и т. д.] до Сербôвъ. Деякій зновъ высказують ся, що нова правопись введе въ школахъ ще бôльшій заколотъ — а теперь и безъ того есть вôнъ за-для неуправильненои правописи. Рѣшенье справы залежати буде вôдъ міністра просвѣты, чи вôнъ нову правопись уведе въ школахъ.

Въ першôмъ выпуску „Прегледа“ помѣщене оповѣданье Ив. Вазова „Пеісаж“ и оповѣданье Михалаки Георгиева „Бае Митар Пророкът“. Оба оповѣданя досыть цѣкавѣ, але написанѣ слабымъ перомъ. Особливо-жь видно упадокъ славленои до теперь [пôсля насъ зовсѣмъ пересадно, якъ се робивъ мѣжь иншими и п. Ив. Франко] музы Вазова...

Драґанъ.

Справы краевѣ.

[Пôльги що-до леґалізаційного примусу въ справахъ гіпотечныхъ дрôбныхъ.]

Державнымъ закономъ зъ дня 5. червня 1890 року дозволено въ справахъ гіпотечныхъ дрôбныхъ на пôльги що до леґалізаційного примусу. Именно §. 1 того закона постановляе, що въ справахъ гіпотечныхъ дрôбныхъ леґалізація судова або нотаріяльна, якои вымагае законъ до гіпотечного впису, може заступити ся пôдписомъ двохъ вѣродостойныхъ свѣдкôвъ, котрѣ ствердять рôвночасно на документѣ власноручнôсть пôдпису и идентичнôсть особы выставляючои. Якѣ справы гіпотечнѣ мають уважати ся по думцѣ новысшого закона державного за справы гіпотечнѣ дрôбнѣ, се означенье полишено краевому законодатству, отже вôдъ оголошеня краевого закона въ тôмъ напрямѣ буде зависѣти правна сила самого закона державного въ кождôмъ поодинокôмъ короннôмъ краю. Законъ державный высказавъ засады, що признанѣ нимъ пôльги не мають розтягати ся анѣ на документы, призначенѣ до впису въ табулярнѣ книги, анѣ на позномочія, анѣ остаточно на документы, въ котрыхъ высота вѣрительности, або вартôсть недвижимости або права, не есть означена, або въ котрыхъ подана сума кромѣ процентôвъ и приналежности перевышае квоту 100 зр.

Выдѣлъ краевый передъ евентуальнымъ предложеньемъ внесень соймови до введеня того закона въ нашôмъ краю, засягнувъ перше опініи въ тôмъ напрямѣ, чи и о скôлько той законъ буде пожаданый для селяньскои людности. Отже высшій краевѣ суды у Львовѣ и въ Краковѣ, нотаріяльнѣ палаты, адвокатскѣ палаты, товариства правничѣ и остаточно 41 повѣтовыхъ радъ заявили ся „противъ“ введеня въ нашôмъ краю державного закона що-до пôльги леґалізаційнои въ гіпотечныхъ справахъ дрôбныхъ, уважаючи такій законъ не лише не вôдповѣднымъ, але просто погубнымъ для нашои сѣльскои людности; лише 19 повѣтовыхъ радъ промовляе „за“ новысшимъ закономъ зъ огляду, що за-для него сѣльска людность бодай въ частинѣ увôльнилась бы вôдъ коштôвъ и втраты часу, що ихъ поносить зъ причины истнуючого примусу леґалізаційного въ гіпотечныхъ справахъ

Выдѣлъ краевый зважаючи на шкôдливѣ наслѣдки, якій принесъ бы державный законъ зъ 5 червня 1890 р. въ нашôмъ краю, де сѣльска людность пôдъ взглядомъ умового образованя стоить ще досыть низько, и де посередъ нея проявляесь тôлько шкôдливыхъ вилывôвъ, якъ покутнѣ писарѣ, лихварѣ; дальше зважаючи на то, що теперь истнуючій примусъ леґалізаційный въ справахъ гіпотечныхъ треба уважати добродѣйствомъ для тои людности, а такожь запорукою правнои безпечности и вѣродостойностію грунтовыхъ книгъ — постановивъ представити соймови на найблизшôй сесіи внесенье, щобы не впроваджувано въ нашôмъ краю закона о пôльгахъ леґалізаційныхъ. А що міністерство судôвництва въ рр. 1872, 1873 и 1877 поручило повѣтовымъ судамъ, щобы зголошуючимъ ся сторонамъ леґалізували документы а то кождого часу и безъ огляду на то, чи въ мѣсци е присутный нотарь, чи его нема, навѣть при нагодѣ чинноі комісіи по-за селитьбою суду — отже леґалізація судова яко дешевша вôдъ нотаріяльноі, есть бôльше пожадана для сѣльскои людности длятого выдѣлъ краевый предкладае соймови, щобы вôдзвавъ правительство, абы въ цѣляхъ пôльги для сѣльскои людности въ коштахъ леґалізаціи, пригадало повѣтовымъ судамъ на вложеный на нихъ обовязокъ леґалізованя гіпотечныхъ документôвъ зголошаючимъ ся сторонамъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Цѣсарь вôдберe присягу вôдъ ново-именованого намѣстника Моравы, бар. Спенсъ-Бодена въ Будапештѣ дня 19 с. м. Гр. Таффе удае ся на сей актъ урядовый въ характерѣ міністра справъ внутрѣшныхъ.

Говорять, що архикнязь Альбрехтъ выбере ся тыми днями до Берлина, щобы зложити подяку цѣсареви Вільгельмови за свое именованье нье нѣмецкимъ маршалкомъ пôльнымъ.

Гр. Людвикъ Гиса, угорскій міністеръ а latere складавъ онодги свое справозданье посольске въ Сегединѣ Політика теперѣшного правительства опирае ся на двохъ точкахъ: на непохитнôй вѣрности для короля и династіи та на удержаню мадярского характеру державы и на розвитку институцій въ ліберальнôмъ дусѣ. Квестію національну обговорювавъ міністеръ Тиса такъ само, якъ міністеръ Гіеронімі въ парляментѣ, с. е. въ дусѣ скрайно шовіністичнôмъ. Вкôнци згадавъ, що треба найскорше упоратись зъ квестіями церковно-політичными, бо они спиняють нормальный розвитокъ роботы законодатнои. А порѣшити тѣ квестіи можна бы найлѣпше такъ, що усунено бы ихъ зъ дневного порядку.

Вôдозва.

Высокоповажанѣ читателѣ!

Дня 10 с. м. знищивъ огонь въ мѣсточку Пôдгородю коло Рогатина при сильнôмъ вѣтрѣ 23 загородъ селяньскихъ зô всѣми засобами збôжа, пашѣ и знарядами господарскими. Шкода выносяча около 15.000 зр. була лише въ малôй части обезпечена, въ наслѣдокъ чого многѣ и членнѣ родины селяньскѣ остались на зиму въ прикрôмъ положеню, бо безъ хаты, безъ поживы для себе и своеи худобы та безъ надѣѣ на будучѣ жнива, не маючи чимъ поля обробити и обсѣяти. Щобы тымъ нещасливымъ бодай въ части улекшити, завязавшій ся комітетъ ратунковый вôдзываe ся симъ до всѣхъ Вп. читателѣвъ часописи „Дѣла“, щобы зволили ласкаво хотяй бы малыми датками прийти въ помôчь тымъ нещаслизымъ, а Всевышній, благословлячій милосердного давця, нехай сохранить Васъ вôдъ такого нещастя, перестраху и несупокою, якимъ насъ навѣстивъ.

Въ надѣи що Вп. читателѣ не перейдуть до порядку днезного надъ сею Вôдозвою, просимо ласкаво всякій датки присылати на руки предсѣдателя Комітету ратункового.

Въ Пôдгородю, почта Рогатинъ, дня 16 н. ст. жовтня 1893.

За Комітетъ: *Теодосій Кинасевичь*, гр.-кат. сотрудникъ, предсѣдатель. — *Данило Хомма*, учитель, заступникъ предсѣдателя.

[Всѣ часописи просимо ласкаво нашу Вôдозву повторити.]

НОВИНКИ.

☞ Зъ починомъ четвертого чвертьроку просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ поспѣшити зъ передплатою и зъ выровнаньемъ залеглостей, щобъ мы не були змушенй здержати высылку часописи.

— **Рускій народный театръ** дає завтра т. є. въ четверъ дня 19 н. ст. жовтня перше представленье у Львовѣ въ сали тов. „Фрозінъ“. Вôдограна буде опера въ 3 дѣяхъ С. Артимовского „Запорожець за Дунаємъ“. Режісеромъ театру єсть п. К. Пôдвысоцкій, капельмістромъ п. Ф. Доліста. Початокъ о 7-ôй годинѣ вечеромъ. Цѣны мѣсць: крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для ученикôвъ, селянъ и гарнізону по 25 кр. Білєтôвъ можна дôстати въ канцеляріи тов. „Просвѣта“ а въ день представленя при касѣ

— **Вправы передконцертовй мѣшаного хору „Львôвского Бояна“** вôдбудуть ся зъ причины представленя театрального не въ четверъ, але въ пятницю сего тыжня о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ при ул. Вôрменьскôй ч. 2. Зъ огляду на концертъ, якій устроює товариство дня 1 н. ст. падолиста, въ день перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича, взываю всѣхъ Вп. членôвъ, щобы точно и въ комплєтѣ явили ся на тй вправы. Вп. Земляки, що намѣряли бы вступити въ члены товариства „Львôвскій Боянъ“, зволять зголоситись въ часѣ згаданыхъ вправъ. — За выдѣлъ *Волод. Шухевичь*.

— **П. Франтішекъ Ржегоржь**, знаменитый писатель ческій, котрый для розслѣдôвъ етногрáфічныхъ довгй роки пробувавъ у всхôдній Галичинѣ, выѣхавъ въ недѣлю на сталый побутъ до Праги. За часъ пробутку свого въ Галичинѣ назбиравъ п. Ржегоржь мѣжь Русинами тôлько матеріялу етногрáфічного, що той стане ему до науковыхъ статей на довгй роки, поминаючи вже матеріялъ оголошеный нимъ доси по рôзныхъ часописяхъ ческихъ. Имя п. Ржегоржа такъ уже зросло ся зъ Русинами, що мы его уважаємо такъ само своимъ якъ Чехомъ, и вôнъ самъ звыкъ говорити: „Русь то моя друга вôтчина, а Русины мои рôдній братя“. За часъ его пробутку въ Галичинѣ пôзнали его сотки рускихъ родинъ, а умѣвъ вôнъ ихъ собѣ такъ зъєднати, що на вѣстку про его недугу зъ рôзныхъ сторôнъ краю приходили письма — то до окружаючихъ его, то до нашои редакціи — зъ запытанями про станъ его здоровля. П. Ржегоржь лишивъ по собѣ кромѣ свого незвычайного труду на поли етногрáфічнôмъ щей другу велику памятку, даруваши свою бібліотеку ческихъ выдань, — кôлька тысячь книжокъ — товариству „Просвѣта“. Вôнъ єсть такожь почетнымъ членомъ „Просвѣты“, а коли перший разъ передъ шѣстьма роками выѣздивъ до Праги, вручили ему почетну грамоту Русины именемъ всѣхъ народныхъ товариствъ и маніфестаційно попращали при вôдъѣздѣ. И теперь, дôзнавшись що п. Ржегоржь намѣряє выѣхати на довшій часъ до Праги, загадали львôвскій Русины попращати его греміяльно, щобы тымъ змаиіфестувати высоке поважанье для того чоловѣка и вдяку за тôлько славы, принесеной его статьями для Руси. Однакожь маніфестація та вôдпала; мабуть самъ п. Ржегорь, довѣдавшись про неи старавъ ся уйти єи, бо на годину передъ вôдъѣздомъ нѣхто зъ окружаючихъ его й не знавъ, що у него бувъ такій намѣръ. Длятого п. Володимиръ Шухевичь, у котрого послѣдными часами п. Ржегоржь перебувавъ, попращавъ въ крузѣ родинномъ дорогого свого приятеля именемъ своимъ и цѣлои Руси-Украины, подякувавши ему за его невтомимй труды коло рускои етногрáфіи, внєвнивъ вôдъѣзжаючого товарища, що Русь-Украина буде вважати его одным зъ найкрасчихъ своихъ сынôвъ, и пожелавъ ему здоровля та силъ, щобы матеріялы узбираній вспѣвъ оголосити, а вкôнци запросивъ его именемъ всѣхъ Русинôвъ, щобы повернувъ на нашу Русь, а она свого прибраного сына приголубить мовь рôдного.

— **Доповняючй выборы на Буковинѣ.** Въ N. fr. Presse читаємо: Оногды вôдбули ся у Выжници зборы передвыборчй, пôдъ проводомъ судьѣ повѣтового Лучакôвского а при участи послôвъ Смаля-Стоцкого и Пигуляка. Зборы мали поставити кандидата до доповняючихъ выборôвъ на мѣсце пок. бар. Василька. Помимо, що старо-руске духовеньство цѣлого повѣта выступило зъ завзятою агітаціею противъ тыхъ зборôвъ, остерѣгало зъ проповѣдницѣ селянъ передъ участію въ тыхъ зборахъ а навѣть уложено плянъ розбитя зборôвъ, то однакъ зборы вôдбули ся цѣлкомъ поважно. Зô всѣхъ сторôнъ повѣта, зъ найдальшихъ сѣлъ гôрскихъ понасходило ся стôлько селянъ-выборцѣвъ, що велика саля ледви могла всѣхъ помѣстити. Зъ духовеньства не явивъ ся нѣхто. По основнôвъ обговореню політичнои ситуаціи, цѣлей молодо-руского сторонництва и задачъ, котрыхъ полагодженье на найблизшôй сесіи лежить въ интересѣ властителѣвъ селяньскои посѣлости — ухвалено на внесенье 15 выборцѣвъ одноголосно поставити кандидатомъ молодо-руского сторонництва совѣтника суду краєвого Ясеницкого, котрый въ часѣ свого довголѣтного урядованя у Выжници зъєднавъ собѣ якъ найбôльше довѣрье за-для свого бездоганного характеру, за-для свого точного знаня всѣхъ вôдносинъ краєвыхъ и за-для свого людяного поведеня. Совѣтникъ Ясеницкій принявъ кандидатуру и впевнивъ у своѣй прихильно принятôй промовѣ, що придержуючись програмы молодо-руского сторонництва, присвятить свою загальну дѣяльнôсть для добра молодо-руского сторонництва. Выборы вôдбудуть ся 24 жовтня. Зô стороны румуньскои партіи поставлено кандидатомъ бар. Юрія Василька, хочь вôнъ ще не має 30 лѣтъ житя.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôльскôй касѣ ощадности** вôдбула ся, якъ звѣстно, передъ кôлькома днями касаційна розправа, про котру мы въ своѣмъ часѣ згадували. Вѣденьскй гáзеты подають теперь такй подробицѣ зъ цѣлого процесу. Дня 19 н. ст. падолиста 1891 р. пропала зъ тернопôльскои касы ощадности цѣла зложена тамъ готôвка, въ высотѣ 24.800 зр. Було се мѣжь 1 а 3-ою годиною зъ полудня, коли вже каса була замкнена и нѣякого чужого въ нѣй не було. Пôдозрѣнье упало на урядникôвъ касы Држимуховского и Сковроньского якъ такожь на практиканта Екерта, котрыхъ заразъ увязнено. Однако по кôлькохъ тыжднихъ здержано заряджене противъ нихъ слѣдство, бо тй урядники выказали свое „алібі“. Всякй доходженя властей, щобы выкрыти виновника крадежи були безуспѣшнй. Ажь дня 10 н. ст. лютого с. р. дôйшовъ до прокураторіи дер жавнои у Львовѣ доносъ, що урядникъ тернопôльскои касы ощадности Антôнъ Рудый живе по-надъ станъ и що робить выдатки, якихъ не мôгъ бы покрывати зъ своєи мѣсячнои платнѣ (50 зр.). При дуже строгôй ревізіи переведеной въ мешканю Рудого найдено около 1000 зр. по части въ готôвцѣ, по части-жь въ льосахъ або книжочкахъ касы ощадности. Рудого увязнено. Въ слѣдствѣ перечивъ вôнъ рѣшучо пôдношенымъ противъ него закидамъ, кажучи, що найденй у него грошѣ се въ бôльшôй части власнôсть его сестры, котра недавно продала власный кусникъ грунту, а решту заробивъ вôнъ давнѣйше при роботахъ катастральныхъ Слѣдство сконстатовало, що сестра Рудого продала дѣйстно грунтъ за 700 зр., зъ того 430 зр. зложила въ щадници. Мимо того засуджено Рудого дня 9 н. ст. червня на 7 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Противъ сего засуду внѣсъ вôнъ жалобу неважности, опираючи ся на тôмъ, що особы, противъ котрыхъ зарядженене було перше слѣдство въ тôй самôй справѣ, були пôдчасъ его розправы заприсяженй яко свѣдки. Розправѣ касаційнôй проводивъ президентъ сенату Раквичь. Генеральный прокураторъ промовлявъ за вôдкиненьемъ жалобы, бо трибуналъ признавъ бувъ попередно, що на згаданыхъ особахъ не тяжить нѣяке пôдозрѣнье що-до того злочиньства, отже нѣчого не стояло на перешкодѣ, щобы тй особы не могли присягати. Въ вôдповѣдь на се пояснивъ оборонець, д-ръ Марк. Фрідманъ, цѣлый сей незвычайный случай и доказувавъ зъ актôвъ, що найбôльша часть моментôвъ обтяжаючихъ Рудого цѣлковито усунена. Богато свѣдкôвъ зôзнало въ его користь, отже, де небезпечнôсть похибки така велика, а доказы такй недостаточнй, то пôсля приписôвъ поступованя карного не можна було допустити до присяги свѣдкôвъ Држимуховского и Сковроньского. — Трибуналъ касаційный прихиливъ ся до поглядôвъ оборонця, знѣсъ першій засудъ и зарядивъ переведенье новои розправы передъ судомъ присяжныхъ.

— **Зъ Рогатинщины пишуть намъ:** Дня 5 н. ст. жовтня померъ въ Залужи коло Рогатина по довгôй недузѣ народный учитель Володимиръ Ференчекъ въ 24-ômъ роцѣ житя. Праведный, чистый характеръ и великій рускій патріотизмъ вызначавъ его; до послѣднои хвилѣ житя згадувавъ о бѣдномъ народѣ а хотяй мавъ высше образованье, посвятивъ ся ему въ своѣмъ званю, та смерть перетяла молоде житье. Зъ нимъ выгасла мужеска лінія родины Ференчекôвъ, славнои колись на угорскôй Руси Земля ему пером!

— **Холєра.** Гáзета урядова доносить: Дня 16 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Станиславовѣ и Узинѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ, въ Загвоздѣ и Пациковѣ того-жь повѣта по 2 особы; въ Семакôвцяхъ повѣта станиславôвского 1 особѣ; въ Богородчанахъ 6 осôбъ; въ Римановѣ повѣта сянôцкого 1 особа, въ Букôвску того жь повѣта 2 особы. — Выздоровѣло: въ Богородчанахъ 3 особы, въ Гуменовѣ повѣта калуского 2, въ Станиславовѣ 2 особы, въ Загвоздѣ повѣта станиславôвского 1 особа, въ Делятинѣ повѣта надвôрняньского 1 особа. — Померли: въ Богородчанахъ 3 особы, въ Букôвску повѣта сянôцкого 2 особы, въ Станиславовѣ 2 особы, въ Узинѣ и Пациковѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ, въ Кнѣгининѣ того-жь повѣта 2 особы и въ Волосовѣ повѣта надвôрняньского 1 особа. — Зъ попередного дня лишило ся загаломъ въ лѣченю 65 осôбъ. прибуло 16, выздоровѣло 10, померло 12, отже лишило ся въ лѣченю зъ днемъ 16 н. ст. жовтня 59 осôбъ. — Въ вôдходахъ женщины померши середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Ялôвци пôдъ Львовомъ и кондуктора зелѣзничого помершого на Янôвскôмъ у Львовѣ не выкрыли бактеріольогічнй розслѣды азійскои холеры.

— **Ювілей Корниля Уєйского** обходять львôвскй Поляки нинѣ дня 18 н. ст. жовтня торжественнымъ вечеромъ. Точки програмы складають ся переважно зъ поезій Уєйского. Бесѣду выголосить на вечерку гр. Войт. Дѣдушицкій. — На се торжество приѣзджає нинѣ до Львова и самъ ювілатъ.

— **Совѣтъ Народного Дому у Львовѣ** розписавъ конкурсъ зъ речинцемъ до 30 н. ст. падолиста на одну стіпендію въ сумѣ 100 зр. рôчно зъ фундаціи бл. п. Теодора Лукашевского Тая стіпендія призначена лише для слухателѣвъ університету трехъ свѣтскихъ выдѣлôвъ. Першеньство мають свояки фундатора.

— **Нещастна пригода.** Оногды о 6 ôй годинѣ вечеромъ, коли поѣздъ товаровый въѣхавъ на стацію въ Чорткôвѣ и коли ще не цѣлкомъ станувъ, хотѣвъ влѣзти до воза пакункового тамошный магазинєръ Ив. Левицкій. Однако нога посунула ся ему и дôстала ся пôдъ колесо того-жь ваґона, а оно зломило ему стопу. П. Левицкого оглянувъ заразъ лѣкарь и его перевезено до львôвского шпиталя. Пôсля заявленя лѣкаря нема небезпечности утраты ноги.

— **Станиславôвска дирекція руху зелѣзниць** державныхъ розпôчне урядованье зъ днемъ 1 н. ст. липня 1894 р., але роздѣлъ дотеперѣшныхъ дирекцій галицкихъ має наступити вже 1 н. ст. сѣчня 1894. Вôдъ того дня по день 1 липня має станиславôвска дирекція урядувати спôльно зъ львôвскою у Львовѣ. Директоромъ станиславôвскимъ має стати п. Людвикъ Вербицкій.

— **Гр. Макъ-Магонъ**, князь Маджснты, французскій маршалокъ и другій президентъ французскои республики, померъ вчера дня 17 н. ст. жовтня на своѣмъ замку Лязоре. Гр. Макъ-Магонъ уродивъ ся 1808 року въ Сіллі коло Отенъ у Франціи зъ ирляндскои родины. Въ роцѣ 1825 вступивъ до служобы войсковои; въ 1848 р. именованый бувъ ґенераломъ бриґады въ Альжірѣ, 1852 року ґенераломъ-инспекторомъ пѣхоты. Бравъ участь въ кримскôй вôйнѣ и рѣшивъ побѣду союзныхъ войскъ при добутю форту „Малаковъ“ пôдъ Севастополемъ и побѣдивъ Австрійцѣвъ въ 1859 р. въ битвѣ пôдъ Маджентою, за що одержавъ титулъ князя Мадженты. Въ пруско-французскôй вôйнѣ 1870/71 року бувъ зъ початку головнымъ комендантомъ арміи. По битвѣ пôдъ Седаномъ, раненый, дôставъ ся разомъ зъ Наполеономъ III до прускои неволѣ. По скôнченôй вôйнѣ обôймивъ команду т. зв. версальскои арміи (1871 р.) и поборовъ париску комуну. Въ 1873 роцѣ по уступленю Тірса бувъ выбраный президентомъ республики и лишивъ ся на тôмъ становищи до сѣчня 1879 року. По нѣмъ обôймивъ президентуру Жіль Ґреві. Вôдъ сего часу усунувъ ся Макъ-Магонъ вôдъ публичного житя и живъ въ своихъ посѣлостяхъ.

— **Звертаємо увагу нашихъ Вп. читателѣвъ** на Вôдозву комітету ратункового въ Пôдгородю коло Рогатина, де передъ тыжднемъ огонь знищивъ 23 загородъ селяньскихъ.

— **Зъ Яворова** одержали мы вôдъ выдѣлу охотничои сторожи огневои отсе письмо:

„Въ 212 н-рѣ „Дѣла“ зъ 4 жовтня с. р. помѣщено допись зъ Яворова, що рôчный попись охотничои сторожи огневои вôдбувъ ся на соблазнь мѣщанъ въ часѣ богослуженя въ день Воздвиженя Ч. Хреста 26 вересня. Въ имени правды пôдписаный выдѣлъ заявляє: Правда, що первѣстно мавъ вôдбути ся попись въ т. зв. „судный день“ жидôвскій, але зъ огляду, що заалярмованье сторожи огневои мôгъ бы въ глотѣ жидовы зґромадженои въ шѣстьохъ домахъ молитвы и въ божници выкликати заколотъ и статись причиною можливои катастрофы, попись вôдкликано, — однакъ неправда, щобы жиды вносили яку просьбу до начальника. Правда, що вправы вôдбули ся въ згадане свято [а день той бувъ и жидôвскимъ святомъ], бо члены сторожи, переважно Русины-рукодѣльники, не хотячи перерывати дня робочого, самй того домагались, а выдѣлъ, такожь переважно зъ Русинôвъ зложеный, не бачивъ причины не увзгляднити сего жаданя людей служачихъ мѣсту не за заплату а тôлько зъ ревности и доброи волѣ, — однакъ неправда, щобы попись вôдбувъ ся въ часѣ богослуженя, коли нарôдъ бувъ зôбраный въ церквахъ, бо выдѣлъ зарядивъ попись на годину 4½ зъ полудня, т. є. коли въ церквахъ богослуженя вже зовсѣмъ були покôнчен. Неправда такожь, мовь бы коли-небудь вправы кôнцевй вôдбували ся въ недѣлѣ по полудни, бо въ недѣлѣ яко днѣ рôвно святочнй вôдбуваютъ ся лише звычайнй тыжневй вправы о годинѣ 6-ôй рано. Сторожа тутешна служить лише своѣй чисто гуманітарнôй цѣли а не політицѣ и спорамъ народностнымъ, отже и о якôй-небудь терпимости або нетерпимости польскôй не може бути й мовы. — Зъ выдѣлу охотничои сторожи огневои въ Яворовѣ д. 9 жовтня 1893. Вол. Лясовичь начальникъ и заст. бурмістра. А. Маренинъ, Ю. Петликъ и І. Сваровскій команданты вôддѣлôвъ.“

Мѣстячи повысше заявленье выдѣлу, лишаємо очевидно волю ще высказатись нашому дописувателеви.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотерии. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрôбнй вѣсти.** Рада громадска въ Ланцутѣ надала почетне горожаньство Тад. Романовичеви членови выдѣлу краєвого и послови соймовому Болесл. Жардецкому за заслуги, положенй коло пôднесеня промыслу въ Галичинѣ.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

Марія зъ Юзичиньскихъ Держкова, вдова по бл. п. о. Иванѣ Держку, пароху въ Ставчанахъ, упокоила ся дня 13 н. ст. жовтня въ Зарудцяхъ въ 73-ômъ роцѣ житя. Покôйна вызначала ся щиримъ рускимъ патріотизмомъ.

Наука штука и літературѣ

— **Зоря ч. 19** подає продовженье повѣсти Ив. Левицкого: Помѣжь ворогами; стихъ Лесѣ Украинки: Сосна; продовженье сонетôвъ Ив. Стешенка; дальше оригінальну драму въ V дѣяхъ а шести вôдмѣнахъ М. Старицького: Въ темрявѣ; стихъ Бобенка: Суєсловамъ; стихъ Миколы Вороного: Посвята Людмилѣ Мих. Старицькôй; вôдтакъ д-ра Ом. Огоновского: Исторія рускои літературы — [періодъ новый — література наукова] продовженье про Якова Головацкого; потôмъ продовженье розвôдки Олекс Колессы: Юрій Коссованъ Федьковичь; опôсля д-ра О. Черняхôвского: Звязокъ мѣжь економічнымъ станомъ и хоробами сѣльского люду; звѣстка про перенесенье тлѣнныхъ останкôвъ Маркіяна Шашкевича; про выставу краєву; житьепись Василя Гречулевича, а вкôнци дрôбнй вѣстки зъ літературы, зъ театру, бібліографіи и переписка редакціи. — 19-ый аркушь россійско-украиньского словаря мѣстить вôдъ слова затáптывать до злорѣчить, злословить, стор. 269—284.

Господарство промыслъ и торговля

— **Дирекція руху зелѣзниць державныхъ** оповѣщує Зъ важностію вôдъ 1 н. ст. падолиста 1893 увôйде въ житье додатокъ І. до тарифы для руху особового и пакункового на зелѣзници львôвско-белзецкôй (томашôвскôй). Додатокъ сей мѣстить постановы що-до перевозу: шупасникôвъ, виновникôвъ, вôдданыхъ до дому поправы, вязнôвъ и вôйсковыхъ дезертирôвъ вразъ зъ сторожею тыхъ-же, якъ такожь на мѣсце побору приставленыхъ новобранцѣвъ. Высше згаданый додатокъ І. можна дôстати въ дирекціи руху у Львовѣ по цѣнѣ на заголовку означенôй.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Перемышлянахъ оголошує конкурсъ на посады учительскй: въ Бачевѣ, Бѣлцѣ, Болотни, Борщевѣ, Бруховичахъ, Добрянпци, Ганачевѣ, Кимири, Коростенку, Кривичахъ, Куровичахъ, Лагодовѣ, Майданѣ липовецкôмъ, Недѣлискахъ, Новосѣлцѣ, Осталовичахъ, Печенiи, Плениковѣ, Плетеничахъ, Подусовѣ, Погорѣлцяхъ, Полюховѣ великôмъ, Полоничахъ, Соловôй, Станимирѣ, Тучнôмъ, Туркотинѣ, Вовковѣ, Выпискахъ, Зеневѣ, Замостю, дальше на 2 посады старшихъ учителѣвъ въ Перемышлянахъ, и на посады учителѣвъ молодшихъ въ Перемышлянахъ, Дунаєвѣ и Свиржи. Поданя треба вносити до 31 н. ст. жовтня. — Окружна рада шкôльна въ Долинѣ оголошує конкурсъ на посады учителѣвъ: въ Брошневѣ, Чолганахъ, Гозѣвѣ, Кальнôй, Новошинѣ, Пациковѣ, Рахини, Раковѣ и Тростянци та на посады молодшихъ учителѣвъ въ Мѣзуни и Болеховѣ. Поданя треба вносити до 15 н. ст. падолиста.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** надôслали на руки нашои адміністрациі Вп. пп.: В. Санатъ професоръ ґімназіи зъ Бережанъ 10 зр. и о. К. Винтонякъ 8 зр. 50 кр., зôбранй на весѣлю въ Утѣшковѣ дружками Мар. Винтонякôвною и Леосею Заячкôвскою,

— **Для Шкôльнои Помочи у Львовѣ** надôславъ о. Винтонякъ зъ Утѣшкова 4 зр. 50 кр. на руки нашои адміністрациі.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 18 жовтня. Правительственный проєктъ реформы выборчои и проєкты послôвъ прийдуть пôдъ нарады палаты послôвъ на засѣданю въ пятницю.

Прага 18 жовтня. Студенты університету устроили проф. Масарикови демонстрацію въ часѣ выкладôвъ.

Парижь 18 жовтня. Повитанье Россіянъ въ Парижи було величаве, а овації доходили до крайности. Карно выголосивъ промову політичну, котра зазначувала миролюбнôсть Франціи и Россіи. Адмірала Авеляна именувавъ Карно великимъ офіциромъ легіи почетнои.

Переписка Редакціи и Адміністрациі

— **Вп Ю. Фед. въ Стр.** Одержали до кôнця сего року. — **Вп. П. Ярем. въ Верб.** Годять ся. — **Вп. І. Бѣр. въ Бѣль. Вол.** Прислано сюда 1 лют. и 14 жовт. по 9 зр.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ою вечеромъ до 5-ою 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (І. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Имперіяль удѣляєсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служобы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь такожь выдавай черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй прямй білєты до ѣзды и зуставлювай зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ книженôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондуктôвъ. 4514

Надѣслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 1—7

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и був. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкає теперь ул. Коперника ч. 5, и ординує вождь год. 10—12-ои и вождь 2-5-ои. 4891 1—8

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

повернувъ и ординує якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскій число 2.

вождь год. 9—5-ои. 4892 1—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вождворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вождповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґаціи комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґацій довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ условяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ также платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Поручена на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вождворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 66—?

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

ІОСИФЪ ПОТОЦКІЙ

перенѣсъ свій склепъ и роботню

ОБУВИ ДАМСКОИ и МУЖЕСКОИ

у ЛЬВОВѢ

до нового льокалю при розѣ ул. Сикстуской ч 15 и ул. Шайнохи ч. 7,

де якъ доси всякій роботы входячій въ той кругъ приймає — выготовлюючи ихъ найсовѣстнѣйше и по **умѣреныхъ цѣнахъ.**

Дякуючи Вп. П. Т. купуючимъ за дотеперѣшній взгляды, буду старати ся и на дальше заслужити собѣ на нихъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФЪ ПОТОЦКІЙ

рогъ ул Сикстуской ч. 15 и Шайнохи ч 7.

4897 1—3

Правникъ глядає лекції на село. Зголошеня: Р. въ Микулинцяхъ.

48.6 1-1

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскомъ, фігуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полихроміи, поставa стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскій, де всякій роботы рѣзьбарскій и позолот-2—10 ничій выготовлює ся. 4887

Львовъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

Теодора Стахевича

въ Станиславовѣ

глядає хлопця зъ честной родины, до торговлѣ въ вѣцѣ вождъ 12 до 14 лѣтъ, зъ окончоною 2-ою або 3-ою класою гімназіяльною.

Сироты по священикахъ мають першенство. 4854 3—5

Павло Мартиновъ

истнуюча фірма вождъ 20 лѣтъ, поручає Вп. П. Т. Публицѣ свою

РОБОТНЮ ОБУВИ

для мужчинъ, дѣтей и духовенства по цѣнахъ приступныхъ зъ найлѣпшого матеріялу. — Зъ провінціи выстане черевичокъ одинъ або чоботъ на мѣру. — Замовленя точно высылає ся. 4791 6—?

Зъ глубокимъ поважаньемъ

П. МАРТИНОВЪ

у Львовѣ, ул Руска ч. 3.

Л. Тировичъ П. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комяновій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 33-156

Львовъ, ул. Заблянкевича 11.

ВЕЛЬОСИПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦЯВЪ

вождъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ. Цѣна вождъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно. 4766 27—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львовъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннômъ за готôвку. На сплаты мѣсячній въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальній выграній властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тій льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненій зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 82 зр. IIa по 76 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вождъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зелѣзничои. 4039

Лишь тогдѣ правдивый, если триґранна фляшна есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧЪШКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** порученый также дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудеи и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а также взагалѣ прочищеня крови.** — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричномъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а также майже по всѣхъ антикахъ **австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 1—18

Противъ наслѣдуванъ заряджує ся судове слѣдство.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНО ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше подôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонійній дзвоны якъ также поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятій въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (также на раты).

ТУТКИ електрично стисканій неклеєній зъ найлѣпшои французскои бібулки, ґіґієнічній, поручає фабрика **Г. НІЙОНТКОВСКОИ,** Львовъ, ул. Паньска ч. 2. 90 кр. за 1000 штукъ.

При купнѣ 5000 штукъ опаковане и порто франко. 48.2 27—30

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 81—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВІ

вождъ 1·20 кр. за сотку.

Ваги годинникові кухонні зъ подôлкою до 10 и 15 кіл. по зр. 3, 3·60, 4, 4·50, 5 и 6

поручає 4595

ПЕТРО ХМІЛЬОНСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

В. МІДИҢҐА

ФАРБАРНЯ И ПРАЛЬНЯ ХІМІЧНА

одежи мужескои и дамскои

не поренои

такожь

ПРАНЬЕ ЗАНАВѢСЪ

4824 *у Львовѣ.* 17-20

при улици Ягайлоньскій число 20.

Щоденно свѣжа знаменита кава и чай, склянка 10 кр., мала порція шоколяды 15 кр., мала порція мороженого 12 кр. Тѣста и цукры десерові поручає

ЦУКОРНЯ ЧЕСЛАВА ШАЙДЕРА

4758 **при ул. Баторія ч. 32. 15-180**

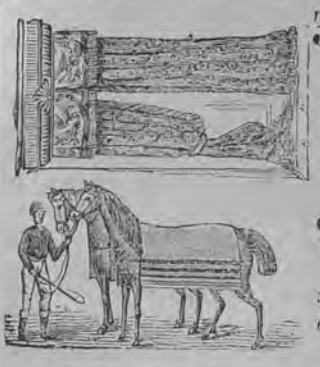

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ въ Галичинѣ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсими до оглядины рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычай о дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24-35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 3·95, цмт. 230/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальонôвыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр 45 75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантій тунскій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантнôмъ выкôнченю вождъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буреть) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·40 Обрусы кр. 83, зр 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фляневый зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егорбскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вождъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкôры тигровои вождъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній китимки, поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній порученя 5·0 капъ на столы кр. 85, зр 1·20 — 3·0 колдеръ зр. 1·20-2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12·0 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вождъ 1 зр. и высше, ковнѣры вождъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій Великій выбôръ готовыхъ плащôвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вождъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волôчковій, суконній и шовковій

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои,** ватованій и кожуховій дитячій плащики и одежа, на дѣти вождъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитячие для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитячыхъ прибраныхъ, якъ также фасоны вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцôвъ и моднярокъ

XII. **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахляре, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волôчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (2—?)

Цѣнники даромъ и франко.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйні до дверей, вôкопъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. и гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 47—

Тягненье вже въ четверъ!

ІНСБРУКСКІ

Льосы по 50 кр.

Тягненье вже въ четверъ!

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шеллєнберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 21—23

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ въ фабр. Черляньскомъ. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 225. Львôвъ, Четверъ 7 (19) жовтня 1893. **Рôчникъ XIV.**

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року .	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовоі а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 19 н. ст. жовтня 1893.

Політична и парляментарна ситуація въ Австріи зъ кождымъ днемъ замотує ся що-разъ бôльше по выбуху тои бомбы, яку ґр. Таффе вергъ въ палатѣ послôвъ у Вѣдни въ день вôдкрытя новои сесіи рады державнои.

Нѣмецкй ліберали, бачучи, що реформа выборча станесь причиною ихъ загибели, стратили зовсѣмъ голову и рôвновагу. Свѣдчить о сѣмъ якъ найвыразнѣйше онодѣшна статья въ Neue freie Presse, де орґанъ лібералôвъ, пôдхлѣбльоючись наразъ Полякамъ, апелює до нихъ, щобы въ спôльнôмъ интересѣ ратували нѣмецкій лібералізмъ передъ грозою реформы выборчои, а буде се мати таке значѣнье, якъ оборона Вѣдни королемъ Собескимъ вôдъ Туркôвъ.. Всѣ сторонництва. противнй нѣмецкимъ лібераламъ, вже не знаходятъ по тôмъ апелю мôры кинамъ зъ безголовя, що нинѣ запанувало въ таборѣ п. Плєнера.

Апель той мусѣвъ пôдхлѣбити Полякамъ и они зъ вдоволеньемъ вказують на безголове въ нѣмецкôмъ сторонництвѣ ліберальнôмъ, — але на дѣлѣ нѣхто другій такъ само, якъ нѣмецкй лібералы, не дрожитъ передъ реформою выборчою, якъ именно „коло“ польске. Перестрахъ той видко выразно на цѣлôй лініи — видко въ нарадахъ „кола“, видко и въ прасѣ, що стоитъ на услугахъ „кола“. Дôйшло до того, що нинѣ вже голосно толкуе ся про дымісіи міністра-rodaka п. Залеского та намѣстника ґр. Баденього... про намѣрену авдієнцію п. Яворского у цѣсаря... и т. д. А дневники польскй, пôдпираючй політику „кола“, не можуть накричати ся на реформу выборчу та навыказувати: якимъ тяженькимъ ударомъ она була бы „dla kraju“! — а властиво для нинѣшнои верховодячои партіи польскои въ краю и въ державѣ.

Przegląd и Gazeta Narodowa не можуть утаити страху передъ грозою, що коли-бъ таку реформу переведено, Rusini [ґвалтъ!] мусѣли бы осягнути бôльше мандатôвъ нѣжь доси, но мѣстахъ не выходили бы не то Пентаки та Мадейскй, але й Щепановскй, вкôнци кс. Стояловскій зъ своими „радикальными хлопами“ наваривъ бы соламахи на Мазурщинѣ. Przegląd каже выразно, що така реформа выборча „не лише цѣлкомъ знищила бы вплывъ Полякôвъ въ радѣ державнôй, але въ дальшихъ наслѣдкахъ вôдняла бы Полякамъ всѣ народовй здобутки, доси осягненй въ Галичинѣ. Поляки — каже — мусять боронити своє політичнои переваги на Руси, здобутои пятивѣковою працею, славными чинами воєнными и т. д., не вôльно имъ зрѣкати ся свого першеньства на Руси, навѣть — додає по лицемірски — зъ огляду на справдѣшный интересъ Русинôвъ, котрымъ моральне провôдництво Полякôвъ приносить великй моральнй користи...“ Наводимо тй слова Przegląd-y не щобы полемізувати зъ фарисействомъ и перфідією, яка въ нихъ мѣстить ся, але для показу: якъ дуже и зъ якихъ причинъ верховодячй нинѣ круги польскй дрожатъ передъ реформою выборчою...

Рѣчь певна, що Поляки, якъ и нѣмецкй ліберали, будуть уживати всѣхъ способôвъ противъ реформы, але здержати єи они не въ силѣ. Ґр. Таффе заявивъ выразно, що єсли палата послôвъ не згодить ся на проектъ реформы выборчои, вôнъ палату розвяже, новй выборы будуть вôдбуватись пôдъ окликомъ „реформа выборча“, а новый парлямент реформу певно ухвалить... И що-жь зыскала бы на тôмъ верховодяча нинѣ партія польска? Томý-то можна сподѣватись, що „коло“ польске „не спасе Вѣдня“ — въ опозицію не перейде, а тôлько буде старати ся по змозѣ уторґувати бодай що-то на свою кастову користь а на шкоду міліоновыхъ масъ людности Галичины...

Заступники рускаго народу заняли въ справѣ реформы выборчои становище зовсѣмъ вôдповѣдне интересамъ цѣлого краю, населеня якъ рускаго такъ и польскаго, и зъ того становища нѣякъ зôйти не повиннй, хотяй бы ситуація замоталась ажь до остатнои крайности.

Зачалась дальша дієкусія надъ выимковыми розпорядженями.

Пос. Вататый выказувавъ, що заведенье выимковаго стану не має нѣякои законноі основы. Заперечивъ, мовь бы надуживано закона о стоваришеняхъ и зборахъ, а за непорядки паде вина и одвѣчальнôсть на поведенье поліціи. Народъ ческій єсть вольнодумнымъ и толєрантнымъ, щобы ажь давъ ся спонукати до вѣроисповѣдныхъ ексцесôвъ. Жадавъ вôдкликаня выимковыхъ розпоряджень.

По промовахъ послôвъ Форетґера, Гавка противъ выимковыхъ розпоряджень забравъ голосъ пос. Романчукъ и зложивъ такого рода заявленье: Клюбъ рускій буде выжидати пояснень правительства въ комісіи, а єсли правительство не выкаже бôльше стôйныхъ мотивôвъ до своихъ выимковыхъ розпоряджень, то клюбъ рускій буде голосувати противъ выимковыхъ розпоряджень Вкôнци сказавъ пос. Романчукъ, що орґаны правительственнй знають такъ натягати постановы нашихъ законôвъ, що треба боронити передъ ними конституціи а не треба нѣякихъ выимковыхъ розпоряджень.

На тôмъ замкнено ґенеральну дебату — а на внесенье пос. Клюна вôдôслано правительственный проектъ до комісіи спеціяльно выбранои до тои справы.

Вôдтакъ интерпелювавъ пос. Рітлєръ міністра обороны краєвои въ справѣ мальтретованя воякôвъ у Велькерсдорфѣ: По маневрахъ въ Ґінсъ розквартировано 6-тый полкъ драґонôвъ въ перемарши въ Велькерсдорфѣ. Для коня рітмайстра Копачека вынайшовъ капраль Штанґеръ найлѣпшу стайню. Рітмайстеръ Копачекъ не сподобавъ собѣ ту стайню, зганьбивъ капраля на ринку въ присутности людей а крôмъ того ударивъ єго въ лице. Капраль стôявъ „habt Acht“ а вôдтакъ дôставъ ще три днѣ арешту. Интерпеляты подаютъ многихъ свѣдкôвъ тои подѣі и домагаютъ ся покаранья рітмайстра Копачека.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ вôдбуде ся въ пятницю.

— —

Ситуація парляментарна що-разъ бôльше мотає ся. Зъ вѣстей, якй кружать у Вѣдни, найбôльше сензацій выкликала та, що міністеръ Залескій подавъ ся, чи має подати ся до дымісіи. Друга вѣсть иде ще дальше и говоритъ про дімісію иншихъ членôвъ кабінету, именно д-ра Штайнбаха, або навѣть про дімісію цѣлого кабінету.

Дімісія, чи то поодинокихъ членôвъ кабінету чи навѣть цѣлого кабінету не розвязала бы квестіи, бо ґр. Таффе зложивъ бы новый кабінетъ, котрый рôвножь акцептувавъ бы теперѣшній предложеня правительственнй. Єсли бы дімісія Залеского була принята, тогдѣ бы мѣсце міністра для Галичины не було довшій часъ обсаджене такъ, якъ по дімісіи Пражака. Коло польске мало заявити, що радше покине опозиційне становище супротивъ правительственныхъ проектôвъ, анѣжь мало бы пристати на се, щобы въ кабінетѣ не засѣдавъ одинъ міністеръ-rodak.

Ще одну вѣсть принѣсъ Kurjer Lwowski именно про змѣну особы намѣстника въ Галичинѣ. Ґр. Бадені має бути рѣшучо противный проектованôй реформѣ выборчôй, а навѣть мавъ заявити, що на случай евентуального розвязаня рады державнои вôнъ не потрафивъ бы перевести выборôвъ пôсля интенцій правительства. — Мабуть повышу вѣсть треба зачислити мѣжь выдумки, тымъ бôльше, що въ деякихъ ґазетахъ польскихъ появились дописи зъ Вѣдня, впевняючй, що коло польске не може пôдъ нѣякимъ услôвємъ переходити въ опозицію до правительства.

Друга поголоска сего рода, що рада державна буде розвязана. Суть навѣть такй, котрй знають, коли наступить розвязанье — именно вô второкъ слѣдуючого тыжня. Рôвночасно зъ тою вѣстею подає Dziennik Polski и таке: Ото ґр. Таффе мавъ рѣшитись въ певныхъ услôвяхъ цофнути выимковй розпорядженя, именно коли бы бôльшôсть вôдкинула тй предложеня. Пôсля закона, то лишь суды присяжныхъ мусять бути сейчасъ реактивованй, коли противно дальшй законы выимковй можуть обовязувати дальше помимо того, що палата вôдкине предложеня. Однакъ ґр. Таффе має намѣръ, сейчасъ по такôй ухвалѣ заявити, що пôддаючи ся воли палаты зносить всѣ выимковй розпорядженя.

N. W. Tagblatt лучитъ выѣздъ ґр. Таффого до Будапешту до цѣсаря для заприсяженя намѣстника Моравы зъ вѣстями о дымісіи кабінету.

— —

Комісія буджетова вела нарады надъ наглячимъ внесеньемъ пос. Вельовейского, щобы законъ зъ 30 марта 1893 р. що-до выдачи соли для худобы по зниженыхъ цѣнахъ зачавъ обовязувати вôдъ 1 сѣчня 1894.

Коли палата послôвъ ухвалила наглячôсть повысшого внесеня, приступлено заразъ до першого читаня и по промовѣ внескодавця пос. Вельовейского забравъ голосъ такожь пос. Романчукъ та выказувавъ, яка се була бы помôчь для селяньства, єсли бы при теперѣшныхъ невôдрадныхъ вôдносинахъ, спровадженыхъ сегорôчною повенею, выдавано дешеву сôль для худобы.

Въ комісіи заявивъ міністеръ Штайнбахъ, що не много хôсна надѣє ся зъ того внесеня. Тажь вѣдомо, що всякй постановы що-до соли можуть вôйти въ житье лишь за згодою Угорщины и длятого треба найперше вести переговоры зъ Угорщиною; впрочôмъ треба такожь поробити змѣны въ машинахъ и континґентованю. Однакъ готовъ останки соли зъ жерелъ сôльныхъ полишити до розпорядимости.

Вкôнци принято одноголосно внесенье Вельовейского.

---

2)

Пáнча.

[Зъ мексиканьского житя]

(*Дальше.*)

Пôдъ свѣтлый празникъ зновъ появивъ ся Пеппо въ Монтерею. Весело здоровили єго товаришѣ, та єму хотѣлось почути привѣтъ зъ другихъ устъ. Ну, и прилинъ же вôнъ до своєи Пáнчи, такъ прилипъ, — немовь бы пришили єго до червонои, золотомъ нанизанои юбки... Посватали батьки парочку, самй не налюбують ся нею, — зовуть добрыхъ людей любуватись... Порѣшили вѣнчанье пôсля року вôдбути, коли Пеппо бôльше грошей наживе... Зôйшли ся добрй люде, и донъ Базільо прийшовъ, сусѣдъ Панчиного батька... и вже скôлькй выпили тутъ всѣ на радощахъ, — такъ и сказати годѣ.

Пивъ и Пеппо, — годѣ бачь.. Пивъ, а добра наросъ и розвязала єму языкъ, — ну, та и народъ то все бувъ свôй, — гарный народъ... Ставъ Пеппо розказувати, яке вôнъ ново дѣло задумавъ, — а вже и штучку, правда, выдумавъ, — свята Мадонно! — яку славну штучку!.. Нѣ бôльше, нѣ менше, якъ въ самый Монтерей три караваны наразъ ввести задумавъ! И отъ якъ дѣло складало ся. Въ горахъ вôнъ кôлька мулôвъ хотѣвъ поставити, щобы сторожу зôбти зъ пантелику, — якъ пожене ся она ложнымъ слѣдомъ, вôнъ тымчасомъ до ґорода подôйде быстрою ходою.. А щобы въ городѣ на що-небудь не наткнути ся, — зъ другого боку пусту стару хату пôдпалять. — Звѣсне дѣло, — народъ, якъ нôчнй нетлѣ, такъ и кинеть ся до огня!... И реготу-жь було, коли вôнъ той смѣливый плянъ розказувавъ, — святый патроне Яґо! — скôлько веселого реготу... Пáнча такъ и заливала ся срѣбнымъ звôночкомъ, — любо ѣй було признати, що за моторный молодецъ єи суджены... И донъ Базільо реготавъ ся та радѣвъ, — треба єму було доброго товарця, дуже треба!

Въ ту саму нôчь проводила Пáнча своєго милого за городъ въ горы, и не можна сказати, щобы йшли то они вельми скоро... И що вже тамъ у нихъ було, про що то они все шептали другъ другови, — одинъ мѣсяць блѣдый хиба бачивъ и чувъ... Довго глядѣла єму вслѣдъ Панча, а якъ скрывъ ся вôнъ зъ виду зовсѣмъ, такъ що єи очи слѣдъ єго втратили, — вытерла сльозы, зôтхнула и побѣгла митцемъ до собора... Станула на вколѣшкахъ передъ статуою Мадонны и все ѣй розказала дѣвчина, все до послѣднього слôвця, тому, що довго говорила.

Вернувъ и донъ Базільо домôвь, — веселый, смѣеть ся, — своѣй дочцѣ Цонѣ про сватанье Пеппа зъ Пáнчею розказуе и задуманымъ добрымъ молодцемъ дѣломъ хвалить ся. Поблѣднула Цона, якъ полотно стала, немовь бы, отъ, острый нôжь ѣй просто серце прорѣзавъ... Лѣпше бы, здаеть ся, ѣй Пеппа мертвымъ побачить, нѣжь судженымъ Пáнчи, — дарма, що подругою була єи... Ну, та у монтерейскихъ красавиць, правду сказати, завсѣгды такъ, — вже якъ закохають ся они въ парôбку, такъ отъ, ей-ей, — скорше горло перервуть, чимъ соперници уступлять... Такъ уже вôдъ прабабокъ до внукôвъ зъ рода въ рôдъ веде ся у нихъ... Гôршй вôдъ яґуара становлять ся, — дарма, що голубками воркують, — и все имъ тодѣ нѣ почôмъ, хочь цѣлый полкъ веди на нихъ! Такъ и зъ Цоною стало ся.... А вже и горда и самолюбива була красавица, за гордôсть и красу єи й прозвали „La Reina!“ Самыми гарными парôбками, бувало, помѣтуе, якъ добрый ѣздець лихимъ муломъ, ну, а тутъ сама наскочила... Чорнй очи Пеппа, бачите вы, — самôй кôтонцѣ, вже страстно привидѣли ся... Такъ привидѣлись, що, отъ, хочь въ домовину кладись, — а подай! Ну, та и самолюбство, страдае, гордôсть щемить.

Выбѣгла Цона мовь навѣжена, а ѣй на стрѣчу Пáнча вôдъ Мадонны иде, здаеть ся марево въ мѣсячнôмъ свѣтлѣ нечутно двигаеть ся... Хватила єи за руку, здавила и, ледви переводячи духъ вôдъ зворушеня, ледви отвираючи стиснень зубы, пытае жадно:

— Скажи менѣ, Пáнча, правду, — любить тебе Пеппо?

— Такъ, подруго моя, любить мене Пеппо! — такъ, якъ и я єго люблю, — одвѣчае Пáнча. — И мы сказали уже то другъ другови...

— И сегодня були у васъ сватины?

— Такъ, сегодня були сватины!...

Цона засмѣяла ся, якъ смѣеть ся шакаль темнои ночи ..

— Будь же вôнъ проклятый, твôй Пеппо, котрый промѣнявъ мене на таке, якъ ты недостойне сотворѣнье... Забудь, що я була твоєю подругою!... Но, клянусь тобѣ Мадонною святою, що весѣля того не буде. — Мадонною кляну ся, хочь бы и прийшло ся погубити свою душу!...

И що-жь задумала заздрôсна красавиця?

* * *

Бувъ въ мытовôй сторожи офіциръ донъ Педро, котрый мôцно крутивъ чорный вусъ, коли, увидить, бувало, Панчу... Всѣ знали, що давно уже врѣзавъ ся вôнъ въ нея, — знала и Панча... Гарный бувъ молодець и вдавъ ся вôнъ, — скôлько дѣвчатъ вôдъ него зъ ума сходило, — а отъ же и не тягнуло до него Панчи, — навѣть дивитись на него не дивила ся. Побивавъ ся парôбокъ, але що тутъ вдѣешь, коли се дѣло святои Мадонны, — єи, знать, воля, що одного любить ся, а на другого и глянуть не хочеть ся... И якъ нѣ побивавъ ся, — а все-таки не тративъ надѣи... Такъ, отъ, и борода, — якъ ты єи нѣ голи, а она все росте, — говоривъ часто на ту тему цируликъ Янито... Знавъ вôнъ, хто кого любить въ городѣ, якъ дѣвчина свое придане...

Сидить то разъ донъ Педро у себе вечеромъ, нѣчого не знае, — тôлько на-разъ, чуе, звѣщають єму, що якась тамъ дѣвчина єго просить. Якій же caballero не выскочить на такй слова скорше, чимъ кôтъ за мышею... Выскочивъ, поглянувъ, — дѣйстно, — стрôйна дѣвчина передъ нимъ, тôлько годѣ розглянути було въ темнотѣ пôдъ густымъ вуалемъ.. Простягнувъ донъ Педро руку, та чуе зновъ, говоритъ єму незнакома:

— Лишѣть, caballero, — я не на любовнй сходины прийшла до васъ. Завтра ночію, — говоритъ, — капітанъ*) Пеппо хоче ввести въ городъ три караваны контрабанды! — и розповѣла єму змѣя Цона цѣлый плянъ, про котрый довѣдала ся вôдъ донъ Базіля.

— Та вамъ то що, сеніоро! — недовѣрчиво спытавъ донъ Педро. — А що, єсли то, що вы говорите, та неправда, щобы обманути сторожу.

— Менѣ треба щобы вы взяли Пеппа, лишь бы вôнъ не дôставъ ся тôй змѣѣ Панчи, — отъ, зачимъ я вамъ розповѣла. — А вы, мабуть, сеноръ, добре знаете, хто се Панча, — вамъ такожь нема якъ бажати того весѣля.

Офіциръ поблѣдъ и имивъ ся за грудь, де бороло ся въ ту мить такъ богато самыхъ супротивныхъ чувствъ.

— Хиба-жь синорита Пáнча выходить за него за мужь?

— У васъ є часъ, сеноръ, — завтра вы можете розпытатись у всѣхъ, коли були ихъ сватины.

Розсмѣяла ся холоднымъ, злющимъ смѣхомъ и утѣкла, якъ божевôльна, та такъ и роззлилась зъ тои поры зла Цона, — знать покарала єи свята Мадонна!..

А донъ Педро довго стоявъ въ зворушеню, не знаючи на що рѣшити ся... Якъ оно нѣ було, — а въ груди єго все таки билось браве серце гидальґа.. И нѣяково єму робило ся вôдъ тои простои зрады, и заздрôсть чорнои змѣѣ зсысала молоде серце, и довгъ нашептувавъ єму свôй покликъ, та и славы хотѣло ся — зловить найзручнѣйшого контрабандиста, котрого смѣливôсть не мала межѣ. И то ще мучило єго, що нѣколи не простить єму Пáнча, єсли она дѣйстно любить Пеппа, — прокляне єго передъ святымъ лицемъ Мадонны... Але довгъ и заздрôсть заявляли о собѣ, впрочôмъ, голоснѣйше всего.....

(*Конецъ буде.*)

*) Въ Мексику начальники якихъ-небудь вôддѣлôвъ зовуть ся капітанами.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ

Вôдъ п. Антонія Пущиньского, ц. к. нотаря въ Немировѣ, котрый бувъ — якъ вѣдомо — зголосивъ свою кандидатуру на посла до рады державнои зъ округа сокальско-равско-жовкôвского, одержуемо отсе письмо:

„На пôдставѣ §. 19 уставы прасовои прошу о помѣщенье слѣдуючого спростованя:

Въ „Дѣлѣ“ зъ дня 10 жовтня 1893 ч 217 въ статьѣ пôдъ заголовкомъ „Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ“ написано, що дотыкаѥ моеи особы, яко бы я оголосивъ себе найновѣйшими часами Русиномъ.

Отожь заявляю публично, що то неправда, бо я Русиномъ уродивъ ся и ѥсмь не вôдъ теперь, але вôдъ уродженя Русиномъ щарымъ, до рускои церкви учащаю и руску народность хотѣвъ ѥмь и хочу боронити.

Немирôвъ дня 15 жовтня 1893.

Антоній Пущиньскій, ц. к. нотарь въ Немировѣ.“

[Мѣстячи радо се заявленье п. Пущиньского, замѣтимо вôдъ себе, що авторъ статьѣ „Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ“ зовсѣмъ не мавъ намѣру перечити рускости п. Пущиньскому, а высказомъ, що п. Пущиньскій „найновѣйшими часами оголосивъ себе Русиномъ“, сконстатувавъ лише, що п. Пущиньскій зголошеньемъ своеи кандидатуры першій разъ заманіфестувавъ ся Русиномъ въ житю публичнôмъ.]

Про вчерашный збôръ выборцѣвъ въ Жовкви пишуть намъ зъ-вôдтамъ:

Жовкôвска Руска Рада розбслала передъ кôлькома днями запрошеня та карты вступу на передвыборчѣ зборы до Жовкви, однакъ не назначила мѣсця збору, то де-хто зъ приѣхавшихъ на зборы, не знаючи мѣсця, й не бувъ на зборахъ. Хто дôзнавъ ся, то йшовъ на Винники до новопобудованои читальнѣ. Зборы, назначенѣ на годину 10-ту передъ полуднемъ, розпочали ся доперва по 12-ôй. Простора саля новои винницкои читальнѣ выповнила ся мѣщанами жовкôвскими и селянами зъ усѣхъ сторôнъ жовкôвского повѣта. Зô свящ-никôвъ бачили мы оо. Саноцкого декана и пароха зъ Мацошина, Омеляньского зъ Пристани, Дрималика зъ Туринки, Коцика зъ Батятичь, Олещука зъ Скварявы, Савчака зъ Мокротина, Радецкого зъ Мервичь, Пелеха зô Звертова, Колпачкевича зъ Гôйча та Кашубиньского зъ Колоденця. По хвили явили ся оба кандидаты: о. Николай Роздѣльскій и проф. Н. Вахнянинъ зô Львова Зборы опôзнились ожиданьемъ на д-ра С. Дрималика.

По 12-ôй годинѣ пос. Король яко голова жовкôвскои Рускои Рады отворивъ зборы промовôю такого змѣсту: Русины жовкôвского повѣта зôбрали ся, щобы поставити кандидата на посла на пожитокъ народу, повѣта та краю. Окружный жовкôвскій комітетъ поставивъ кандидатомъ Вир. о. Николая Роздѣльского, крилошанина та пароха зъ Сокаля. Були часы, коли бувъ у насъ центральный рускій комітетъ выборчій та мы всѣ его слухали. Теперь же мы не повинни ба й не можемо оглядати ся на Львôвъ — нѣ на Народну нѣ на Русску Раду. Щобы оминути борбу партійну, завязали мы комітетъ окружный. Сей комітетъ не хоче мати нѣякого дѣла зъ львôвскими Русинами, вôнъ станувъ пôдъ еґідою жовкôвскои Рускои Рады, одного зъ найповажнѣйшихъ товариствъ въ нашôмъ краю, бо оно числить 600 членôвъ и згорнуло въ собѣ Русинôвъ округа безъ рôзницѣ пересвѣдчень політичныхъ. Тожь и комітетъ окружный, руководячись тыми самыми основами, бажаѥ, щобы й при выборахъ всѣ зъединили ся. — Д-ръ Король закôнчивъ промову окликомъ въ честь Ц. В. цѣсаря [Зôбранѣ вôдспѣвалу „многая лѣта“] а вкôнци предложивъ на презідію: о. Дрималика на голову, ч. Кирила Горбача господаря зъ Желдця на заступника, а о. Радецкого та ч. Ивана Кудрика господаря зъ Бутинъ на секретарѣвъ. Зборы приняли се предложенье аклямацією.

О. Л. Дрималикъ подякувавъ зборамъ за довѣріе и представивъ зôбранымъ кандидата окружного комітету о. Н. Роздѣльского. [Зôбранѣ вôдспѣвали „многая лѣта“.]

О. Н Роздѣльскій промовивъ тогдѣ сими словами: Высокопочтенни и любезни Родимцѣ! Якъ сте чули вôдъ пана д ра Короля, я стаю кандидатомъ, не яко самозванець, але зъ волѣ комітету окружного. Що я робивъ и робити буду, не кажу, бо я все дѣлавъ такъ, якъ добро народу та краю вымагало, а що яко посолъ, ѥсли мене выберете, буду дѣлавъ по силамъ своимъ, будьте певни: Нѣчого обѣцяти не можу. Я бôльшу часть мого житя переживъ межи Поляками, може о тôмъ знаете, та живъ зъ ними добре, а де йшло о що доброго та честного, тамъ я йшовъ такъ зъ ними, якъ и зъ Русинами рука въ руку. [Славно!] Тожь я бувъ-бы посломъ не народу а краю ..

Потôмъ о. Дрималикъ запытавъ: чи хто не хоче въ справѣ кандидата забрати голосу.

Ч. Киляръ поставивъ кандидатуру проф. Вахнянина. [Голосы: Хочемо! Не хочемо! прочь зъ фонетикомъ!]

П. Наконечный такожь ставить кандидатиру проф. Вахнянина, мотивуючи тымъ, що анѣ пок. о. Брилиньскій нѣчого доброго не зробивъ, та й по о. Роздѣльскôмъ, яко старшôмъ чоловѣцѣ, не надѣе ся нѣчого лѣпшого. [О. Роздѣльскій нинѣ числить 72 лѣтъ житя.]

Пос. Король просить, щобы зôбранѣ втихомирили ся.

О. Роздѣльскій заявивъ, що хочь пок о. Брилиньскій нѣчого не зробивъ, то й вôнъ нѣчого не обѣцюе, бо нѣякій посолъ нѣчого напередъ не обѣцювавъ.

О. Радецкій рôвножь поставивъ кандидатомъ проф. Вахнянина и пôднѣсъ его заслуги на поли народнôмъ. [Крики: Фонетикъ! а де „ъ“? вôнъ для кишенѣ!]

Проф. Вахнянинъ звернувъ ся до презідіи просячи о оборону передъ обидами.

Максимичь зъ Блищивôдъ: Мы селяне противимо ся тôй кандидатурѣ, бо п. Вахнянинъ накинувъ намъ фонетику!

Д-ръ Король внѣсъ, щобы проф. Вахнянинъ, наколи кандидуе, промовивъ до збору, и д-ръ Король та о. Дрималикъ попросили зôбраныхъ, щобы п. Вахнянинови въ бесѣдѣ не перерывали дикими криками та лайкою.

Проф. Вахнянинъ дôставши голосъ промовивъ такъ: Стаю передъ вами, не яко такій, що самъ станувъ, але яко кандидатъ головного львôвского выборчого комітету. Се справдѣ центральный комітетъ. Въ нѣмъ засѣдають послы до сойму та до рады державнои, Народна Рада и вôдпоручники всѣхъ трехъ нашихъ владикъ. Длятого посмѣю спротивити ся послови Королеви, мовь бы то непотрѣбно оглядати ся на Львôвъ а лишитись выключно при своѣй жовкôвскôй Радѣ. Всѣ выборы доси звôдтамъ выходили. Я отже, кандидатъ сего комітету, стаю передъ вами. Не накидаю ся нѣкому, то рѣчь индівідуального пересвѣдченя. Хвиля важна, бо нашi селяне не мають богато заступникôвъ. Вы повинни выбрати чоловѣка, що розумѣе справы селяньскi, такого, що нѣколи не сидѣвъ за печею, а все выступавъ смѣло, не оглядае ся на ласку та не боить ся кары. Я чувъ тутъ слова: „Вахнянинъ то робить для кишенѣ“. Я вже въ тôмъ вѣцѣ, що учу высшу молодѣжь трицять лѣтъ, та нѣхто нѣгде не бачивъ мого поданя на якусь высшу посаду. Що-до фонетики, то заявляю, а хто хоче, може переглянувши протоколы правописнои анкеты пересвѣдчити ся, що я бувъ одинъ, що спротививъ ся заведеню фонетики. [Славно! Неправда!] Въ тôмъ взглядѣ що-до моеи особы будьте спокôйни. Я для свого народу працюю 30 лѣтъ; що лишь коли дѣялось важнѣйшого межи Русинами, я до всего приложивъ своеи руки. А кандидувати я нѣколи не боявъ ся. Були часы, що я стававъ противникомъ такихъ, якъ пок. намѣстникъ Потоцкій та кн. Юр. Чарторыйскій. Такъ само стававъ я противъ „королика сокальского“ Поляновского, такъ само стаю нинѣ передъ вами, бо чую ся въ силѣ до того, тожь сповняю лише свôй обовязокъ. Теперь прошу васъ панове о хвильку терпеливости, а розкажу вамъ, якъ я думаю служити своему народови. Думаю, що въ-друге не зôйдемо ся у насъ ѥ двѣ справы великои ваги: справа руска або народна та справа господарска або нашого добробыту. Народна справа все мала заступникôвъ, та тi справы можуть бути поправленi у Вѣдни, и оно иде до того. Не дивуйте ся, панове, що оно иде пиняво, тому винни деякi ворожi личности таки у насъ въ краю. Мы всѣ мусимо нашихъ правъ однодушно домагати ся а дôстанемо. Але я скажу дещо про другу справу, нашого добробыту, чи про справу господарску. Всѣмъ вѣдомо, що нашъ край ѥ хлѣборобный, бо 70% населеня займае ся рôльництвомъ. Ось перша задача нашого руского посла у Вѣдни — домагати ся полекшѣ селянинови. Нашъ селянинъ-хлѣборобъ платить найрôзнорôднѣйшi податки. Теперь у Вѣдни застановляють ся надъ тымъ, щобы дуже бѣдныхъ цѣлковито увôльнити вôдъ податкôвъ та щобы всѣ податки зредукувати на одинъ доходовый. Друга важна справа, щобы розбудити нашъ промыслъ домашный, але мы ѥго нашимъ грошемъ не запоможемо. Послы иншихъ народôвъ ходять, штурмують до правительства за грошемъ на пôднесенье свого промыслу, — се-жь и задача руского посла Дальше важна справа повѣнь, що немилосердно навѣщае насъ кождого року, неразъ и кôлька разôвъ. Потрѣбно управильненя рѣкъ — и се задача руского посла. Доси тi грошѣ йшли бôльше на захôдну Галичину. Дальше мелiорація грунтôвъ, закладанье стаѥнъ а вкôнци вельми важна справа податку крови — служба вôйскова. Заносить ся на змѣну трилѣтнои службы на дволѣтну. Ось недавно зновъ выйшовъ проѥктъ змѣны ординацiи выборчои Рускiй посолъ мусить бути за тымъ проѥктомъ. Ось вамъ, панове, короткiй начеркъ моеи програмы дѣланя Я надъ тымъ робивъ доси та й буду робити. [Славно! Не хочемо! фонетикъ!]

(Конець буде.)

Письмо зъ краю про участь Русинôвъ въ краевôй выставѣ*)

Выпало менѣ бути у Львовѣ. Користаючи зъ свобôднои хвилѣ, зайшовъ я до Стрыйского парку, куды манили мене уже зъ далека копулы павiльонôвъ теперь власне приготовуваныхъ до выставы краевои. Чудовый нашъ осѣнный день, въ округи по горбкахъ зелень здорова, пречудна, долинками ковры цвѣтôвъ майстерскою рукою понасаджуванi — мимохôть заставляють чоловѣка призабути о хвилевыхъ клопотахъ и сказати собѣ: яка чудова наша природа! така чудова! А люде въ нѣй?...

Але лишѣмъ сi рефлексiи. И люде не всѣ лихi, видко ся й они щось люблять, коли трудомъ своимъ зъ сихъ голыхъ вертепôвъ такiй гарный городъ зробили а въ додатку заходять ся теперь розточити передъ очима народôвъ образъ свого житя бутя, своеи працѣ, своихъ змагань душевныхъ въ минувшости и на будучнôсть. Видко ся и они щось люблять! Отъ тутъ взносить ся уже гарный павiльонъ для лѣсництва, тутъ архiтектонiчный, тамъ обширнѣйшiй для выробôвъ промыслу, тутъ невеличкiй а гарненькiй павiльончикъ для дневникарства... Теперь усе се ще въ роботѣ, тутъ порають ся ще теперь самi робôтники, але незадовго буде тутъ ронти ся вôдъ тысячѣвъ людей, чужихъ и своихъ, старыхъ и молодыхъ, вôдъ всякои дѣтворы, котра тутъ зъ родичами позъѣзджае ся, щобы оглянути трудъ людскiй, кому треба поучити ся неодного, а кому загрѣти ся до дальшихъ невсипущихъ змагань и до працѣ.

А що-жь ты народамъ покажешь, бѣдна Русе? Чимъ ты передъ ними задокументуешь свою питоменну тысячелѣтну культуру и свою нинѣшню? Се-жь до тебе въ гостѣ приѣжденнôсть? Се-жь до тебе въ гостѣ приѣдуть чужi народы, — и опôсля про тебе розкажуть и по такихъ закуткахъ Европы, куды сыны твои може й не заходили. Про тебе тепер судъ чужi народы выдати мають.

Въ менѣ душа моя руска заскипѣла и я, не вôдчуваючи вже окружаючои мене красы природы, повернувъ до мѣста, щобы у своихъ людей вôдради пошукати.

Стрѣчаюсь зъ одными — они кажуть: Се не краева, але „польска выставка“. Намъ тамъ мѣсця нема, непотрѣбно намъ туда пхати ся. — Менѣ прийшовъ тутъ на думку боснiйскiй Турокъ, котрый гордовиго плечима вôдвернувъ ся, коли Австрiякъ у перше зелѣзну дорогу по колишнôй ѥго земли прокладавъ. Вôнъ дививъ ся на то мовь на забавку дѣточу, котра ѥго нѣчого не обходить а й не стямить ся вôнъ, якъ тота въ ѥго очахъ пуста забавка „Шваба“ провезе ѥго незабавки ажь пôдъ Босфоръ або Солунь, а зъ-вôдтамъ уже въ азiйску ѥго крайну, де зможе спокôйно, не дратованый цивiлiзацiею европейскою, дрѣмати въ своѣмъ гаремѣ.

Другi кажуть: Та й справдѣ, чимъ мы можемо передъ свѣтомъ повеличали ся: чи тыми кôлькома заржавѣлыми мечами зъ-передъ тысяча лѣтъ, чи мережѣнками жѣночими? Що-жь скажуть люде о такôмъ народѣ?

А третi кажуть: Та може бы мѣжь нами ще щось и бôльше знайшло ся — такъ що-жь? — у насъ якось усе такъ дрѣмае.. Мы такъ запрятанi щоденною працею, що й часу подумати о такихъ рѣчахъ нема.

Отъ пôсля такого загрѣтку у Львовѣ я забѣгъ назадъ въ свою глушь провiнцiональну та ставъ думати: Не вже-жь мы такi нужденнi, що крôмъ кôлькохъ археольогiчныхъ останкôвъ або мережѣнокъ жѣночихъ не могли-бъ що бôльше показати? Такъ думаючи прийшовъ я душкомъ на наше малярство.

Ну, що правда, такихъ выдатныхъ творôвъ сьогочасныхъ, якъ Семирадского, Матейка, у насъ на теперь ще нема, — у насъ поза церковне малярство та церковну штуку ще не выйшло, але загляньмо мы и помѣжь тi церковнi образы: чи нема тамъ що цѣкавого и для свѣтского чоловѣка? Я пересвѣдченый, що коли-бъ нашi люде походили належито коло дѣла, то спровадили бы на выставу цѣкавый певно для всѣхъ знатокôвъ а певно кождому Русинови дорогiй останокъ зô Скита Манявского — чудовый иконостасъ, що теперь мѣстить ся въ мiзернôй церковци въ Богородчанахъ. Думаю, що ѥсли-бъ церковь богородчаньска призволила на выст вленье того иконостасу на выставѣ у Львовѣ, то не лише зробила бы патрiотичный учинокъ, показуючи передъ свѣтомъ, що й у насъ колись щось було та що мы, маючи такi славнi памятки питоменнои нашои культуры, ще зможемо зôрвати ся до высшои культурнои працѣ, — але може осягли бы и близшу та практичнѣйшу для себе цѣль, именно заинтересували бы своими иконами ширшiй кругъ людей, и тi може бы й постарали ся, щобы така чудова памятка зъ нашои лучшои минувшости не мѣстила ся въ такôй нужденнôй деревянôй церковци А такъ слѣдячи за образами на нашихъ церквахъ знайшлись бы тамъ може и портреты нашихъ Острожскихъ, и другi цѣкавi портреты, котрi якъ що-до важности историчныхъ особъ такъ и що-до пензля, вкôнци и що-до цѣкавыхъ давныхъ строѣвъ нашихъ вельможь певно були бы не безъ интересу.

А коли-бъ у насъ енергiи бôльше, то мы бы заглянули и по-за нашь невеличкiй край пôйшли бы шукати и на Украину, та й доперва тамъ, по приватныхъ домахъ, особливо лѣвобережныхъ помѣщикôвъ, познаходили бы правдивi скарбы нашои давнои исторiи. Менѣ примѣромъ довело ся бачити разъ у одного маляря — нашого чоловѣка Янченка въ Одесѣ — кôлька портретôвъ давныхъ украiньскихъ гетьманôвъ, и мѣжь иншими давный портретъ Хмельницкого такiй вѣрный, що бы бувъ присягъ, що такъ а не инакше выглядавъ той батько козацкiй Всѣ инчi портреты — якi я бачивъ — змагають придати ѥму якогось бундючного выгляду, а тамъ вôнъ такiй природный, мовь живый. Бачивъ я порозсѣванi по рôзныхъ и то зовсѣмъ невидныхъ домахъ образы зъ-пôдъ пензля нашого Тараса — и чи-жь тому всему не мае бути мѣсця на выставѣ у Львовѣ?

Скаже хтось: ба се зъ Украины! Такъ, зъ Украины, — а чому-жь мы зъ-вôдтамъ не маѥмо плодôвъ нашихъ братôвъ до себе привезти, коли они намъ рôднi? Вôльно Полякамъ запозичити ся продуктами своихъ братôвъ зъ Конґресôвки и Познаньщины, — чей-же вôльно намъ буде привезти зъ Украины. Впрочôмъ мы де-що вже такъ и зробили. Прецѣнь и творы музичнi Лисенка та Нѣщиньского мы вже до себе привезли и собѣ присвоили, та й певно ними величати ся маѥмо право, — чому-жь и зъ инчими плодами украiньского духа не маѥмо такъ само зробити?

Иду дальше: музика, спѣвъ и театръ.

Позаякъ вôддѣлъ музичный въ комітетѣ выставовôмъ о скôлько я довѣдавъ ся — маѥ зъ нашои стороны свого дѣяльного фахового представителя — то я яко нефаховый тутъ пусто слôвъ тратити не буду. Мы певно, якъ все такъ и теперь зможемо гордити ся пѣснiю нашою, она насъ нѣколи не заводила, она намъ и теперь лише славу принесе. Незабутною впрочôмъ ѥсть для мене недавна хвиля, коли я учувъ зъ устъ нашого Мишуги, що вôнъ не принявъ заграничного, хочь дуже користного заангажованя до чужои оперы, лишь за-для того, щобы послужити и пѣсни своѣй рôднôй и людямъ своимъ, а такъ само кождого мило вразити мусѣло приреченье п. Гушалевича загостити за-для рускои пѣснi пôдчасъ выставы до Львова. Вкôнци кому довелось чути чудовый голосъ третои нашои пôдростаючои силы, Крушельницкои, той спокôйно може глядѣти, въ ту сторону нашого житя народного.

А нашь театръ! Свôй мы знаемо. При належнôй старанности вôнъ не згôрше може представитись и передъ выбагливою публикою. Але нехай вôльно менѣ буде подѣлити ся зъ ширшимъ кружкомъ моихъ землякôвъ сказанымъ разъ менѣ въ приватнôй погонôрцѣ словомъ нашого знаменитого артиста Кропивницкого, що вôнъ бы мôгъ до насъ загостити зъ своею трупою. При звычайныхъ обставинахъ було-бъ се певно трудно за-для великихъ коштôвъ, якi бы за собою потягнувъ переѣздъ цѣлои трупы зъ Украины. Не знаю такожь, чи теперь обставины у п. Кропивницкого не змѣнили ся на стôлько, щобы такiй переѣздъ бувъ можливый, але чому-жь не запытатись, не спробовати? А якiй бы то бувъ интересъ у всеи нашои публики при нагодѣ выставы послухати и подивитись на чисто украiньску сцену! Я пересвѣдченый, що и фондъ на будову рускаго театру зрôбсъ бы куда въ одну мить. Лише рушимо ся трохи!

(Конець буде.)

А-рь Т. О скiй.

*) По скôнченю сего письма Редакція подасть вôдъ себе деякi до него замѣтки.

Россiйскi моряки въ Парижи.

Париска муніципальна рада запросила россiйскихъ офiцирôвъ въ гостину до престольного мѣста Франціи. Адмiралъ Авелянъ прийнявши депутацію и выслухавши запросинъ ще на покладѣ панцирника „царь Николай“ въ тульонскôй пристани, заявивъ, що радо вôдвѣдае Парижь, тымъ бôльше, що за кождымъ слѣдомъ россiйскихъ представителѣвъ по Франціи ступае цѣла Россія.

И отъ наспѣвъ той день, коли Авелянъ на чолѣ своихъ офiцирôвъ прибувъ до Парижа. Вже вôдъ ранка залягли безчисленнi товпы улицѣ мѣста, дожидаючи россiйскихъ гостей. Балконы домôвъ, вôкна, а навѣть дахи переповнили ся цѣкавыми.

Коли о годинѣ 9½ прибувъ Авелянъ на дворець, приймивъ ѥго тамъ президентъ мѣскои рады въ супроводѣ численныхъ представителѣвъ правительства. Президентъ повитавъ ѥго сердечными словами При выходѣ зъ двôрця товпа зготовила адмiралови величезнi овацiи. Вôнъ стоявъ зъ вôдкрытою головою. Мѣжь тымъ музика одного пѣхотного полку заграла россiйскiй гимнъ. На звуки россiйского гимну познимали всѣ шапки и выслухали ѥго зъ вôдкрытою головою.

Опôсля засѣвъ Авелянъ зъ президентомъ мѣскои рады до ридвана, за нимъ ѣхали ѥго офiциры на двацятьохъ возахъ. Се бувъ тріюмфальный похôдъ, котрого Парижь давно не бачивъ. Авелянъ не накрывавъ головы, сидѣвъ спокôйно и усмѣхавъ ся; ѥго офiциры поводили ся дуже живо. Чимъ дальше до кôнця раду возôвъ, тымъ живѣйша була мiмiчна бесѣда. Особливо молодшi офiцеры одушевляли ся, одни посылали поцѣлуѣ, другi вымахували шапками и хустками. Публика горнула ся до нихъ, стискала имъ руки. Въ одномъ мѣсци на бульварѣ, коли похôдъ мусѣвъ здержати ся на хвилину, дамы окружили Россiянъ и стали ихъ цѣлувати. А середъ того повсюды окliки радости, безмежный ентузiязмъ. Марселѣза, россiйскi гимны, крики: „гурра“ — все те мѣшало ся въ воздухахъ и представляло разомъ великiй образъ одушевленя. Авеляна обкидано цвѣтами, а при будынку оперы передавъ ѥму меръ девятого арондiсманъ гарно вырѣзблену фрегату и пôднѣсъ окликъ въ честь Россiи и Франціи; ихъ союзъ — говоривъ вôнъ — нехай тревае довго, щобы запоручити Европѣ трѣвкiй миръ. Адмiралъ подякувавъ ѥму сердечными словами

Въ Cercle militaire повитавъ генералъ Шаноа, въ имени военного губернатора, Авеляна хлѣбомъ и солею на срѣбнôмъ пôдносѣ и поздоровивъ ѥго россiйскою бесѣдою. Мѣжь тымъ зажадали сотки тысячь, що зôбрали ся на улицяхъ, щобы Авелянъ явивъ ся на балконѣ. Грôмко понѣсъ ся окликъ: „Адмiралъ, адмiралъ!“ Авелянъ выйшовъ и склонивъ ся смѣючись. Цѣла площа загомонѣла ознаками радости. Жѣнки на балконахъ вымахували хустками, орхестры выгравали то марселѣзу, то россiйскiй гимнъ, а Россiяне кричали вôдъ часу до часу: „Нехай живе Франція!“

Передъ годиною другою вôдъѣхали Россiяне до церкви, де дожидала на нихъ ихна кольонiя Въ церквѣ побачивъ Авелянъ посла бар. Моренгайма, подбiшовъ до него и поцѣлувавъ ѥго. По богослуженю вôдбувъ ся пиръ въ офiцирскôмъ клюбѣ Генералъ Шаноа пôднѣсъ тоастъ въ россiйскôй бесѣдѣ въ честь царя.

О годинѣ четвертôй зъ полудня представивъ бар Моренгаймъ Авеляна и россiйскихъ офiцирôвъ Карнотови. Президентъ республики повитавъ адмiрала и товаришѣвъ такъ: „Высказую вамъ подяку, пане после, що вы представили менѣ адмiрала Авеляна и офiцирôвъ россiйскои ескадры. Я поручивъ мiнiстрови маринарки повитати ихъ въ приѣздѣ на французку землю. Я щасливый, що можу сегодня повторити свôй привѣтъ. Мои панове, вже въ Тульонѣ высказано вамъ симпатiи французкого правительства, а населенье тыхъ частей краю, куды вы переходили, выявило вамъ симпатiи цѣлого народу. Всюды найдете однаково теплый и сердечный приемъ. Вязи чувства, що мѣжь Россiею а Францiею вôдъ двохъ рокôвъ проявили ся зворушуючими заявами, що ихъ дôзнала наша маринарка въ Кронштадѣ, крѣпшають, стають зъ дня на день сердечнѣйшими, а льояльна вымѣна нашихъ чувствъ приязни мусить тымъ всѣмъ, котрымъ добро мира лежить на серци, принести довѣрiе и успокоенье. Великiй царь, що сюды васъ приславъ, мои панове, и котрого я звôдси здоровлю, повѣривъ вамъ важку задачу, котру вы вмѣли достойно

сповнити. Отже витаю васъ!“ — Адміралъ Авелянъ подякувавъ кôлькома словами и заявивъ, що вôнъ приносить президентови Карнотови чолобитнй чувства якъ вôдъ ескадры, такъ вôдъ цѣлои россійскои маринарки.

Потôмъ россійскй офіциры вôдвѣдували міністрôвъ. Зъ поворотомъ загостили знова до Cercle militaire, бо тутъ замешкали. И знова товпа окружила дôмъ и пôдняла величезнй овації, а зъ тысячныхъ грудей понесли ся звуки марсилезы. Офіциры явили ся на бальконѣ — середъ товпы втихомирило ся. Зняли бѣлй шапочки и вôдспѣвали французскій гимнъ. Публика й собѣ за ними. Се справдѣ була кульмінаційна точка ентузіязму. Опôсля офіциры вôдспѣвали россійскій гимнъ, а товпа закôнчила его окликами: „Нехай живе Россія!“ — „Нехай живе царь!“ Залунали такожь голосы: „Нехай живе Альзація и Льотарингія!“

Вечеромъ було мѣсто илюміноване. По улицяхъ проходжувала ся несчислена юрба, посередъ окликôвъ и спѣву. Патріотичнй оклики пôднимано вôдъ часу до часу на смѣхъ. Та мимо того юрба неволила проѣзшихъ вôзникôвъ, щобы знимали шапки передъ cercle. Словомъ ентузіязмъ не до описаня.

Карно уладивъ пиръ, въ котрôмъ взяли участь всѣ міністры. Президентъ републики вимôвъ тоастъ въ честь царя и царицѣ, россійскои маринарки и цѣлого россійского народу. Амбасадоръ бар. Моренгаймъ подякувавъ за привѣтъ россійскои ескадры и пивъ за здоровле Карнота. Музика заграла зъ-першу россійскій гимнъ, а потôмъ марселезу. По бенкетѣ вôдбувъ ся баль.

Справы краєвй.

[Оголошенье о роботахъ меліораційныхъ.]

На засѣданю дня 6 цвѣтня 1892 року повзявъ соймъ цѣлый рядъ ухвалъ, маючихъ на цѣли пôдмогу рôльничихъ меліорацій, що ихъ пôднимають поодинокй властителѣ грунтôвъ а мѣжь иншими поручивъ выдѣлови краєвому зарядити публикацію досвѣдôвъ, зôбраныхъ дотеперь краєвымъ бюромъ меліораційнымъ и результатôвъ, осягненыхъ меліораційныхъ роботъ. Бажаючи, щобы маюча ся уладити публикація мѣстила пôсля змоги якъ найавтентичнѣйшй даты и щобы могла служити заохотою до дальшого розвитку рôльничихъ меліорацій въ ширшихъ розмѣрахъ, постановивъ выдѣлъ краєвый выступити въ тôй цѣли безпосередно до интересованыхъ осôбъ зъ просьбою о выповненье квестіонаря, а такожь о заосмотренье его вôдповѣдными увагами що-до результатôвъ, осягненыхъ за-для выконаня: осушеня ровами, древнованя, наводненя и рыбныхъ ставôвъ. Той квестіонаръ маѣ обнимати: поданье обшару грунту въ морґахъ, на котрôмъ выконано меліорацію, такожь недостачѣ грунту передъ выконаньемъ меліорацій при осушованю и дреноваю, евентуально при наводненю; пересѣчный чистый дохôдъ рôчный зъ морґа передъ и по выконаню меліорацій; уваги справоздавця що-до цѣны матеріялôвъ и роботизны; що-до господарскихъ вôдносинъ околицѣ, именно якій рôдъ меліорацій давсь примѣнювати въ данôй околици и о скôлько выконана меліорація вплынула заохочуючо до переведеня подôбныхъ робôтъ иншими властителями.

А що повысша публикація маѣ находити ся мѣжь выставовыми предметами на выставѣ краєвôй у Львовѣ въ р. 1894, длятого выдѣлъ краєвый постановивъ просити интересованй стороны о надôсланье вôдповѣдей на той квестіонаръ найдальше до 15 грудня с. р., щобы надôсланый матеріялъ можна належито обробити и вôддяти до друку.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

У Вѣдни розбйшла ся вѣсть, що незадовго буде розвязана вѣденьска мѣска рада. Властивй причины поки-що въ тайнѣ. Однакъ загально вказують на то, що бурмістръ д-ръ Ірікъ надуживавъ довѣря правительства. Кромѣ того, конфліктъ бурмістра зъ намѣстникомъ мабуть причинюе ся немало до намѣреного розвязаня мѣскои рады. Дальше догадують ся, що причиною розвязаня суть такожь подѣ въ самôй ратушевôй сали, а вкôнци и недбалый зарядъ мѣстомъ.

Демонстраціи на ческôмъ університетѣ уладили студенты проф. Масарикови, коли вôнъ увôйшовъ въ салю выкладôвъ. Саля проф. Масарика, котрый вôдкрывъ свои прелекціи въ першôмъ пôвроцѣ про практичну фільософію, наповнила ся слухателями по береги. И слухателѣ, що зачислюють себе до партіи реалістôвъ, поздоровили проф. Масарика при входѣ окликами: „Слава!“. Противно-жь сторонники д-ра Юл. Ґреґра вôдповѣли на те криками: „Pereat!“ и свистомъ, и стали тупати ногами. Крики тревали кôлька мінутъ, остаточно втихомирило ся, и Масарикъ розпочавъ прелекціи.

Про значѣнье гостины въ Тульонѣ пише „Вѣстникъ Европы“ такъ: Россійске правительство не подѣляе и не може подѣляти французскихъ фантазій, котрй впрочôмъ и такъ не заявляють ся въ миролюбнôй и повздержнôй політицѣ французкои републики. Велика нація культурна, маюча міліонову армію, найшла собѣ союзника чи приятеля въ россійскôй державѣ, котра зô своеи стороны въ тôмъ союзѣ може зыскати лишь тогдѣ, коли друга сторона заховае дефензивный и вповнѣ миролюбный характеръ. Зъ обохъ сторôнъ бажають союза и оправдують его спôльными интересами політичными, потребою політичнои рôвноваги и необходимостію певнои запоруки противъ односторонного верховодства Нѣмеччины та ей союзникôвъ въ Европѣ. Але справа представить ся въ иншôмъ свѣтлѣ, если предкладаному союзови надасть ся характеръ грôзьбы або провокаціи на адресу Берлина. Для насъ се незвычайнои ваги мати мирнй и дружнй зносины зъ сусѣдными державами, а именно зъ Нѣмеччиною. Мы не маємо нѣякихъ причинъ до ворогованя або ненависти, якй истнують у Французôвъ противъ Нѣмцѣвъ, а такожь не маємо найменшои причины роздвоитись зъ могучими сусѣдами, щобы вдоволити французскому почутю національному. Мы выказували вже неразъ, що Россія взагалѣ не чуе потребы мати союзникôвъ и що захованье повнои свободы дѣланя було бы для насъ найлѣпшою и найкраснѣйшою політикою. Але коли вже мы вступили на дорогу національныхъ союзôвъ, то мусимо бодай заздалегôдь усунути всякй можливй причины до непорозумѣня або розчарованя. — Въ иншій способѣ высказують ся „Московскія Вѣдомости“: „Торжества тульоньскй мають на стôлько вызначне значѣнье політичне, що стались санкцією наближеня двохъ державъ, котрй безперечно суть полученй взаимными симпатіями и интересами. Спôльность интересôвъ мотивована взаимнымъ змаганьемъ, щобы обезсилити акцію тои коаліціи: Нѣмеччина-Австрія-Италія противъ Франціи и Россіи Згадана коаліція выжидае нетерпеливо початку вôйны, бо лишь въ сой способѣ може выратуватись зъ прикрои ситуаціи, спонуканои мілітаризмомъ. Державы союзнй стоять передъ банкротствомъ економічнымъ и фінансовымъ, а противно Франція и Россія смѣло глядять въ будучность. А теперь вже обезсилена середноевропейска коаліція. Перше слово выроку запало въ Кронштадѣ, послѣдне въ Тульонѣ. Россія и Франція можуть смѣло присвятити теперь свои силы на внутрѣшный розвитокъ!“

НОВИНКИ.

— **Русины тернопôльскй** постановили обходити память перенесеня мощей першого будителя Руси галицкои Маркіяна поминальнымъ богослуженьемъ и одвѣтною проповѣдію въ церквѣ мѣскôй дня 1 н. ст. падолиста с. р. Збôльшеный хоръ мѣщаньскій вôдспѣвае службу Божу и парастасъ. Вечеромъ того-жь дня выголошеный буде популярный вôдчитъ для мѣщаньства о дѣяльности и заслугахъ першого галицкого вѣщуна. Надѣятись, що и охрестность Тернополя обôйде сей день памятный.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** Щобы такожь на провінціи звекичити память 50-тыхъ роковинъ смерти Маркіяна Шашкевича и перенесенье мощей поета зъ Новосѣлокъ лѣскихъ до Львова — рѣшили Русины коломыйскй устроити дня 1 н. ст. падолиста о годинѣ 9-ôй рано богослуженье зъ вôдповѣдною проповѣдью, а вечеромъ того-жь дня вечерницѣ въ комнатахъ „Родины“. Можна сподѣвати ся, що въ тôмъ святкованю памяти Маркіяна возьме участь якъ найбôльше Русинôвъ зъ мѣста и околицѣ — духовеньство, свѣтска интеліґенція, мѣщане и селяне. На похоронъ мощей Маркіяновыхъ выѣде зъ Коломыѣ до Львова окрема депутація.

— **Конференція** членôвъ філіи рускаго Товариства педаґоґічного вôдбуде ся въ урядѣ громадскôмъ въ Щирци дня 22 н. ст. жовтня с. р. о годинѣ 2 ôй. На сю конференцію выдѣлъ запрошуе пп. членôвъ. Порядокъ дневный: 1) Вôдчитанье протоколу зъ послѣднои конференціи. 2) О новôй правописи шкôльнôй [вôдчитъ]. 3) Зъ житя Маркіяна Шашкевича [вôдчитъ]. 4) Выбôръ вôдпоручникôвъ на торжество перевезеня мощей М. Шашкевича и на загальный збôръ товариства педаґоґічного у Львовѣ. 5) Внесеня Членôвъ. — *Вôдъ выдѣлу.*

— **Зъ Стрыйщины пишуть намъ:** Ц. к. староство повѣтове въ Стрыю вôзваньемъ зъ 5 жовтня 1893 ч. 21.026 вызначило контрольнй зборы на 22 жовтня с. р. [на недѣлю] о 8 годинѣ рано въ Сколѣмъ — и тамъ згромадять ся роботники угорскй [войсковй], межи котрыми, якъ въ Гребеновѣ и Демни выжнôй ad Сколе, проявила ся холера. Вызначене на день 13 жовтня вѣче въ Сколѣмъ ц. к. староство заказало за-для небезпечности холеры, а ярмарокъ въ Сколѣмъ 12-ого и 13-ого жовтня вôдбувавъ ся, мовь-бы ярмарокъ не бувъ згромадженьемъ людности. Ба що бôльше: дня 13 жовтня везено въ часѣ ярмарку на вôдкрытôмъ возѣ слабого на холеру роботника зъ Гребенова до шпиталю при Сколѣмъ, а народъ, вертаючи зъ ярмарку, дивувавъ ся, що по домахъ заводять карантану, а холеричныхъ мовь-бы на глумъ возять...

— **Цѣсарь** затвердивъ постановою зъ дна 2 н. ст. жовтня выбôръ властителя бôльшои посѣлости Ем. Лещиньского на презеса, а властителя бôльшои посѣлости Іос. Нановского на заступника презеса рады повѣтовои въ Лѣську.

— **Холера.** Газета урядова доносить: Дня 17 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Коломыи, Микуличинѣ и Добротовѣ повѣта надвôрняньского, въ Римановѣ повѣта синôцкого, въ Станиславовѣ и Загвоздѣ по 1 особѣ, въ Узинѣ повѣта станиславôвского 2 особы. — Выздоровѣло: въ Добротовѣ и Краснôй повѣта надвôрняньского, въ Посадѣ долѣшнôй повѣта синôцкого, въ Загвоздѣ и Кнѣгининѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ — Померли: въ Коломыи, въ Микуличинѣ повѣта надвôрняньского, въ Букôвску повѣта синôцкого по 1 особѣ, въ Станиславовѣ и Загвоздѣ по 2 особы, въ Узинѣ 5 осôбъ, въ Кнѣгининѣ и Пациковѣ станиславôвского повѣта по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся зъ дня 16 н. ст. жовтня 59 осôбъ въ лѣченю, занедужало 8, выздоровѣло 5, померло 14, отже лишае ся въ лѣченю 48 осôбъ.

— **Огнѣ.** Дня 12 н. ст. жовтня знищивъ огонь въ Хлопахъ коло Комарна 5 господарскихъ загородъ зô всѣмъ зôбжемъ и нашею. Причиною нещастя була неосторожность Четири господарѣ були асекурованй. Шкода выносить звыжь 2000 зр. — Въ Лагодовѣ наробивъ огонь шкоды на 100 зр. — Въ Лычкôвцяхъ въ пов. гусятиньскôмъ знищивъ огонь 5 загородъ. Загальна шкода выносить 6930 зр. и цѣлкомъ не була обезпечена. — Въ Дулибахъ згорѣла коршма, вартости 1980 зр., обезпечена на 1200 зр., зъ причины неосторожного обходженя зъ нафтою. — Въ Равѣ въ присѣлку Шабельни пôдложивъ Михайло Кошѣль огонь пôдъ загороду Семка Галася, черезъ що той мавъ шкоду на 500 зр, котрй не були обезпеченй Кошеля увязнено. — Въ Стрѣлковичахъ погорѣли чотири господарѣ; шкода выносить 4420 зр., а була обезпечена на 2670 зр. — Въ Острôвчику польнôмъ згорѣвъ дôмъ п. Каз. Яворского, вартости около 5000 зр. — Въ Новôмъ Яжовѣ погорѣло пять господарѣвъ, котрй мають шкоды на звышь 2000 зр. Шкода не була обезпечена. — Зô Щирця пишуть намъ: Якась злобна рука пôдложила по 12 годинѣ въ ночи зъ 14 на 15 с. м. пôдъ стодолу Кальмана Лайзора огонь. Треба дякувати лише спокôйному воздухови, що не пôйшла зъ огнемъ цѣла улиця, а такъ згорѣла стодола зъ припасомъ збôжа, обезпечена на 360 зр. — Зъ Лежахова коло Сѣнявы пише намъ Вп. о. Добряньскій: Дня 17 н ст. вересня погорѣли въ Лежаховѣ два господарѣ [одному хата, обора и все що тутъ мѣстилось, зъ 5 штуками худобы, другому хата, обора и весь засôбъ зôбраного збôжа зъ поля, навѣть бараболѣ] — а дня 9 жовтня постигло нещастье зновъ 11 господарѣвъ. Огонь пожеръ всѣ будынки мешкальнй и господарскй вразъ зô збôжемъ. Все спопелѣло, не выратувано майже нѣчого, всѣ зостались безъ мешканя и хлѣба, а декотрй навѣть и безъ засѣвôвъ, озимыхъ. Нужда и потреба велика: голодъ, а на весну не буде чимъ засѣяти. Тôлько милосердіе и помôчь людска може выбавити нещастныхъ вôдъ голодовои смерти. Хвц. к. староство и кн. Юрій Чарторыйскій поспѣшили вже зо скорою пôдмогою. Асекурованый не бувъ нѣхто. Въ першôмъ выпадку повставъ огонь черезъ неосторожность. въ другôмъ жѣнка одного зъ погорѣлцѣвъ [якъ призналась] умысно запалила коноплѣ въ коморѣ якъ лише встала до-дня, замкнула комору и почала молоти зъ мужемъ на жорнахъ. Ажь коли побачила ясность въ сѣнехъ черезъ неприпертй добре дверѣ хаты, сказала мужеви: „Въ нашихъ сѣнехъ щось ся видно“. Той, увидѣвши въ сѣнехъ горючу вже стрѣху, выкинувъ одну дитину вôкномъ а зъ другою перебѣгъ ще черезъ сѣни, а жѣнка вхопила приготованый уже вчера клунокъ зъ своею одежію. Огонь розширивъ ся скоро, бо въ селѣ хаты и будынки дуже густо и выгорѣло все ажь до поля. Прибули досыть скоро сикавки зъ двора князя Юр. Чарторыйского, але не було воды. Въ огни згорѣла ялôвка и кôлька штукъ безрогъ. Завязавъ ся мѣсцевый комітетъ ратунковый и збираe всякй добродѣйнй датки.

— **Православна церковь у Львовѣ.** Цѣсарь дозволивъ постановою зъ дня 8 н. ст. серпня выбудувати нову православну церковь у Львовѣ. Будова сеи церкви вже зачала ся. Стане она при улици Францишканьскôй на тôмъ самôмъ мѣсци, де була перше православна каплиця и буде коштувати около 50.000 зр.

— **Пôдъ трамвай електричный у Львовѣ** почали вже класти шины. Доси положено ихъ вже вздовжь улицею Льва Сапѣги, Коперника до почты, Словацкого и Сикстускои до ул. Кароля Людвика. Звôдси пôйде трамвай по-при вѣденьску каварню улицею Гетьманскою, площею Марійскою до Галицкои, улицею Баторія, Паньскою и Зибликевича до площи выставы краєвои.

— **О мандатъ посольскій по д-рѣ Евс. Черкавскôмъ** въ мѣстахъ Тернопôль-Бережаны намѣряе убѣгати ся мѣжь иншими д-ръ Вільгельмъ Біндеръ, консулентъ банку австро-угорского. Се бувъ бы вже четвертый кандидатъ на сей опорожненый мандатъ.

— **Передъ трибуналомъ касаційнымъ у Вѣдни** вôдбула ся въ послѣдныхъ дняхъ така розправа. Винкентій Делеръ, купець насѣня зъ Коломыи не заплативъ фірмѣ братôвъ Єлинкôвъ 170 зр. довгу за куплене у нихъ насѣнье, а коли прийшло до екзекуціи показало ся, що не було нѣчого, що можна бы зафантувати. Єлинекъ, хотячи прийти до своихъ грошей, намовивъ свого шурина Штайншнайдера зъ Великои Блотницѣ, щобы замовивъ у Делера насѣня за 500 зр. за почтовою послѣплатою. Деллеръ не маючи на стôлько насѣня на складѣ, пôславъ лише за 300 зр Коли Штайншнайдеръ одержавъ авізо, вôддавъ его Єлинкови а Делерови вôдписавъ, що товару не приймае. Тымчасомъ братя Єлинки заложили арештъ на товарѣ и продали его въ дорозѣ ліцитаціи за 147 зр. Делеръ обжалувавъ теперь Єлинка и Штайншнайдера за обманьство. Розправа вôдбула ся въ Градци угорскôмъ на Моравѣ. Судъ увôльнивъ Штайншнайдера а Єлинка засудивъ на 3 мѣсяцѣ вязницѣ. Противъ того засуду внѣсъ Єлинекъ жалобу неважности и трибуналъ касаційный розбиравъ сю справу. Прокураторъ жадавъ вôдкликаня жалобы, пôдносячи, що власне въ тôмъ, що вôдъ Делера зажадано насѣня за 500 зр., отже бôльше якъ выносивъ довгъ, лежить намѣръ обманьства. Оборонець вôдповѣвъ, що такого намѣру Єлинекъ не мавъ, ему ходило лише о те, щобы дôставъ свои грошѣ, отже вôнъ уживъ пôдступу, але не карыдостойного. Трибуналъ прихиливъ ся до высказôвъ оборонця и увôльнивъ Єлинка.

— **Вôдъ Солотвины пишуть намъ:** Помимо такъ пôзнои поры не покôнчень ще роботы на нашôмъ Пôдгôрю. Збôже сего року хибло у насъ цѣлковито; намолотъ дуже слабый, картофлѣ, головна пожива тутешного селянина пропали, бо нв части зôгнили ,по части-жь таки не зародили. Одного сѣна досыть накошено, але за се хибли цѣлкомъ отавы. Тяжкій буде сей рôкъ.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 19 жовтня. Антісеміты вѣденьскои мѣскои Рады задумують поставити внесенье о змѣну ординаціи на основѣ загального голосованя.

Таренто 19 жовтня. Італійскй адміралы вôдвѣдали команданта анґлійскои ескадры Сеймура, котрый ревізитувавъ ихъ на покладѣ корабля „Італія“. Въ мѣстѣ рухъ, Анґлійцѣвъ витають дуже симпатично. Депутація робôтникôвъ дарувала Сеймурови прегарный альбомъ.

Парижь 19 жовтня. Президентъ муніципальнои рады одержавъ вôдъ бурмістра зъ Бѣлграду депешу зъ заявою, що Сербы пôдносять окликъ въ честь приязни обохъ народôвъ.

Ню Йоркъ 19 жовтня. Въ часѣ бомбардованя Ріо Жанейра правительственй войска понесли великй страты. Богато будынкôвъ розвалено.

Переписка Редакціи и Адміністраціи

— **Вп. К. въ Коломыи.** Портреты Маркіяна Шашкевича выготовлюють ся въ двоякихъ форматахъ: меншôмъ и бôльшôмъ. Меншій долучено до остатнои книжочки „Просвѣты“ про Маркіяна Шашкевича, а бôльшій ще не выготовленый. Коли буде готовый, оповѣстимо въ „Дѣлѣ“. — **Вп. З. Пет въ Зол.** Высылае ся такъ якъ бажано все до Зборова на адресу Хом. и прийде намъ до кôнця року ще 9 зр. — **Вп. А. Зах. въ Остр** Доси ничь не вплынуло. — **Вп. Кох. и Над. въ Стан.** Все высылаемо правильно вôдъ 1 с. м. — **Вп. Т. Кор. въ Нес.** До кôнця сего року.

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

пôдъ зарядомъ

ТОВ. „РУСКА БЕСѢДА“ У ЛЬВОВѢ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
въ готелю Жоржа.

Въ Четверъ дня 19 н. ст. жовтня 1893.

ЗАПОРОЖЕЦЬ за ДУНАЄМЪ

Опера въ 3 дѣяхъ С. Артимовского.

ОСОБЫ:

Иванъ Карась, Запорожець . . А. Концевичь
Одарка, его жѣнка . . . . М Фіцнерôвна
Оксана, сирота . . . . . Ф. Лопатиньска
Андрѣй, молодый козакъ . . . Т. Ольховый
Прокôпъ, его суперникъ . . . А. Шеремета
Султанъ турецкій . . . . . С. Яновичь
Селихъ-Ага . . . . . М Цѣшановскій
Ибрагимъ-Аль, иманъ . . . . Л. Лопатиньскій
Старый козакъ . . . . . С. Пôдвысоцкій
Малый Арабъ, слуга . . . . * * *

Козаки, козачки, женцѣ. служба, Турки. — Дѣе ся въ Туреччинѣ.

Въ 2-ôй дѣѣ оріґінальный украинській танець.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, седянъ и ґарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярiи Товарист. „Просвѣта“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

ПОДЯКА.

Свѣтлôй Дирекціи Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ, за скоре и ретельне выплаченье менѣ вôдшкодованя на повне мое вдоволенье [я погорѣвъ 24 вересня а до 10 жовтня переведено ліквідацію и выплачено менѣ ретельно цѣле вôдшкодованье], складаю щиру подяку и желаю най Богъ благословить наше Товариство а тымъ, що дѣла его ведуть, удѣлить силъ на многй лѣта трудитись для добра рускаго народу.

Въ Дидьовôй дня 15 жовтня 1893.

Дмитро Донякъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ** цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручае

СТАРА ТОРГОВЛЯ

4844 **ВОЛЯ** 19—20

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

Знаменитй шаткôвницѣ до капусты, бураквъ и т. д. зъ 2, 3, 4, 5, 6 ножами по зр. 1·50, 2, 2·50, 3, 3·50 и 4

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Михайло Василиця

РОБОТНЯ СТОЛЯРСКА

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 15

полагоджуе всякй замовленя по найумѣренньйшихъ цѣнахъ. 10—15

4802

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ вильосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнѣ, такожь запавшѣ купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справдешныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштѣвъ, котрѣ самъ поносить.

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньствъ, Брацтвъ церковныхъ, комітетѣвъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пѣдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошѣ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пѣсля жаданя, Киоты, Євангелія, Образы процесіональнѣ, Хоругви хрестнѣ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѣ и зъ бѣлого металю.

Близшѣ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѣ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 5—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО
для закупна рѣчей церковныхъ.

ПЕРША ПЕРЕМЫСКА РУСКА
ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

поручає Всеч. Духовеньству и Братствамъ церковнымъ

ФЕЛОНЫ

высылає ся въ бѣльшѣмъ числѣ на жаданье до ласкавого выбору Євангелія, Киоты, Образы процесіональнѣ, Фаны, Хоругви хрестнѣ, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ и суконки до пушокъ, Бальдахины, Чашѣ, Пушки, Кадильницѣ, Лодки, Патерицѣ, Хресты, Лѣхтарѣ и Павуки, Хресты надгробнѣ выконує ся зъ написями пѣсля жаданя.

Благовонне Кадило Королѣвске ½ клґр. 60 кр.
Кадило француске ½ клґр. 1 зр. 20 кр.

Головнѣ склады Чаю хиньско-россійского и начиня столового

на выправы весѣльнѣ знанои фабрики свѣтовои славы Christofa и С-ки въ Парижи по фабричныхъ цѣнахъ.

Пересторога! Почуваю ся до обовязку заявити прилюдно що дѣйшло до моеи вѣдомости вѣдъ кѣлькохъ Высокопреподобныхъ Отцѣвъ.

Якесь индивѣдуумъ волочить ся по селахъ пѣдшиваючись пѣдъ фірму моеи Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ и накидує дуже дрантивый товаръ за великѣ грошѣ; проте заявляю, що я нѣкого въ подорожъ не высылаю а въ першихъ лѣтахъ буду лично въ порѣ зъ прегарнымъ выробомъ моихъ рѣчей являти ся, а если бы важивъ ся хто ще моею фірмою послугувати ся то прошу его уважати за простого обманника

Зъ глубокимъ поважаньемъ

ЕМИЛІЯНЪ ЛЕВИЦКІЙ
властитель Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ рѣчей церковныхъ. 4448

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ **ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО**

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ **ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО**

НАЙДЕШЕВШЕ ЖЕРЕЛО
для закупна рѣчей церковныхъ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого орнѣи. опаковав. зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
Кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 6—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

АПТИКА

якъ такожь всякѣ склады

МАТЕРІЯЛѢВЪ АПТИЧНЫХЪ

ПЕТРА МИКОЛЯША

у ЛЬВОВѢ

перенесенѣ (зъ нинѣшнымъ днемъ) **назадъ до новозбудованои власнои каменицѣ** 4889 3—4

ул. Коперника ч. 1.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 21—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѣвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львові, площа Каліткльна ч. 3

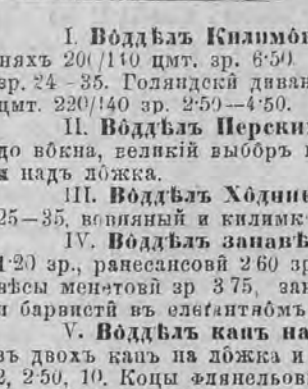

запрошує отсимъ до оглядин рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/160 зр. 12·—, цмт. 4 0/350 зр. 24·—35. Голяндскѣ диваны господерскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великѣй выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѣвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскѣй кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., моднѣ фегерановѣ на гладкѣмъ полѣ зъ тороками 3·10 4·70 зр., ткани занавѣсы менетовѣ зр 3·75, занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантнѣмъ выкінченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ канъ на лѣжка** и столы, гарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лѣжка и одного на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12·40 Обрусы кр. 83. зр 1·20 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы еверѣвскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ лѣжка, поодинокѣ стѣннѣ килимки, поодинокѣ капы на лѣжка и столы, высортованѣ килимы останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдѣ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великѣй выборъ боа, гарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великѣй выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**. шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѣ вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“. шляфроки и негліжѣ. Юбки волѣчковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованѣ и кожуховѣ дитячѣ плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячѣ, бѣлье дитячѣ для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячыхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны. коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модниярокъ

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужескѣ и дамскѣ еверѣвскѣ, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волѣчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвудь“, всякѣй выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (3—?)

Цѣпники даромъ и франко.

Тягненье вже въ четверъ!

ИНСБРУКСКІЙ

Льосы по 50 кр.

Головна выграна 50.000 зр.

Тягненье вже въ четверъ!

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шелленберґъ всѣ у Львовѣ.

4852 22—23

ЕСЕНЦІИ

Гладає ся солідныхъ заступниковъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозѣвъ, добрыхъ столовыхъ лікерѣвъ и Спеціяльностей доставляю въ дуже добрѣй якости.

Крѣмъ того поручаю есенціи оцту 80%-вѣй, хемічно чистѣй, до выробу делікатно острого оцту винного и звычайного. Рецепты и описанѣ дописанѣ ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшій успѣхи.

Цѣнники розсылаю даромъ.

Карель Филипъ Пеллякъ
Фабрика спеціяльныхъ есенцій
ПРАГА. 4362 4—50

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ БРАТѢВЪ ВРОНЬСКИХЪ

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свѣй обшльно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкѣры поодинокѣ и матеріи на покрытье футеръ въ великѣмъ выборѣ. 4876 3—8

Цѣнники на жаданье франко.

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНО ДЗВОНѢВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калуш

обѣймили теперѣшнѣй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякои роботы. входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѣдповѣдно взитѣ въ сталости, въ найкоротшѣмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Конякъ Токайскій
фляшка по 1·50 зр. высылає за послѣплатою торговля
ИВАНА БОДНАРА
Львѣвъ улиця Академічна чи. 42—45 сло 20. 4669

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами якъ: іконы, споповѣдниці, жертовники проповѣдниці, лавки и инши цѣлковито выкінчонѣ прикрасы церковнѣ. 4631 87—150

Вѣдновляю старѣ иконы и инши рѣчи.

1·04 19—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскѣ на бавовнѣ або овечѣй вовнѣ 1·5 цм довгѣ 125 цм. широкѣ по зр 3·80, 4·75 6. **Колдры** великѣ 185—193 цм. довгѣ 135 цм. широкѣ по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣнныѣ вѣдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайнѣ и пружиновѣ вѣдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.

Подушки пѣряныѣ и волосѣянѣ.

Простирала пѣдъ колдры и до застелюваня, пошевки и т. ин.

Коцики вовняныѣ и **капы** на лѣжка въ найбѣльшѣмъ выборѣ найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВОВѢ

улиця Коперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знаменитую вату вовняну ½ клґ. 65 кр — 1·20 зр., на провінцію при закупнѣ 5 клґ. въ высылаю оплатно.

Краева фабрика выробѣвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѣ и свѣжѣ славнѣ полотна корчиньскѣ въ великѣмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т ин вѣдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рѣзнѣ, рушники, хустки до носа грубшѣ и тонкѣ вебовѣ бѣлѣ и барвистѣ. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѣ (segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортѣвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За добрсту выробѣвъ ручить ся. 4573 9—32

Загальне признанье, яке и инши мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 226. Львôвъ, Пятница 8 (20) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поклики числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До внутрѣшнои ситуаціи.

Вѣсти про розвязанье парляменту зачинають прибирати що разъ бôльше реальный видъ, бо вже правительство бачить, що для проєкту реформы ординаціи выборчои не найде бôльшости въ палатѣ послôвъ. Правительство має намѣръ не вôдступити ни на крыхту вôдъ свого проєкту, а противно три сторонництва парляментарнѣ оголосили свои заявленя, въ котрыхъ выступають рѣшучо противъ проєкту.

Коло польске ухвалило всѣми голосами противъ одного таке заявленье: „Польске коло посольске, не выключаючи принціпіяльно гадки розширеня права выборчого въ дорозѣ, вôдповѣдаючôй нашимъ засадамъ автономічнымъ, ухвалило, що, зъ огляду на интересы державнѣ, интересы народнѣ и засады автономічнѣ, не годить ся зô змѣстомъ правительственного проєкту закона выборчого и поручає свому предсѣдателеви, щобы се высказавъ при першôмъ читаню того проєкту въ палатѣ послôвъ.“

Клюбъ сполученои лѣвицѣ нѣмецкои оголосивъ такій комунікатъ: „Сполучена лѣвиця нѣмецка бачить въ правительственнôмъ проєктѣ тяжке загроженье політичного стану посѣданя верствъ мѣщаньскихъ и селяньскихъ взагалѣ а народу нѣмецкого спеціяльно. Лѣвиця готова передовсѣмъ вытворити сейчасъ репрезентацію верствѣ роботничôй и спôвдѣлати принціпіяльно въ загальнôй реформѣ выборчôй въ дусѣ розширеня права голосованя, котра бы однакъ при вôдповѣднôмъ розширеню числа послôвъ представляла заразомъ достаточну запоруку для управненыхъ интересôвъ мѣского и сѣльского стану середнього. — Сполучена лѣвиця нѣмецка мусить вже нынѣ заявити обуренье на поведенье правительства, котре передъ кôлькома мѣсяцями залоручувало въ своѣй програмѣ, що здержить всякѣ змѣны въ національнôмъ станѣ посѣданя, а нынѣ предкладає таку якъ теперь реформу выборчу, переобразовуючу всѣ національнѣ вôдносины въ містахъ, не выслухавши при тôмъ голосу сторонництвъ парляментарныхъ и поклыканыхъ кругôвъ населеня, такъ якъ се вказувала природа предмету, примѣръ історіи реформъ выборчихъ въ иншихъ краяхъ, звычаї парляментарный и політичный обовязокъ.“

Клюбъ консервативный оповѣстивъ такій комунікатъ: „Клюбъ консервативный, хочь и готовъ приложити руку до справедливого доповненя активного права выборчого при застереженю засадъ автономічныхъ, однакъ мусить узнати правительственный проєктъ въ теперѣшнôй редакціи за не надаючій ся до принятя зъ огляду на интересы державы и краєвъ коронныхъ. Клюбъ поручивъ свому предсѣдателеви вже при першôмъ читаню высказати повысшій поглядъ.“

Зъ повысшихъ заявлень трехъ сторонництвъ въ найострѣйшôмъ тонѣ зредагованый комунікатъ лѣвицѣ нѣмецкои. Крôмъ критики проєкту зазначуєсь ще и обуренье на поведенье правительства. Лѣвицю, если правительство буде обставати при своѣмъ, можна вже теперь зачислити до опозиціи, а въ такôмъ случаю правительство не буде мати бôльшости нѣ при вынимковыхъ розпорядженяхъ нѣ навѣть при законѣ о оборонѣ краєвôй — а тогдѣ не лишить ся нѣчого иншого правительству, якъ розвязати парляментъ.

Рухъ выборчій въ Буковинѣ.

Bukowiner Nachrichten помѣстили слѣдуючу допись зъ Выжницѣ:

И зновъ заворушилось въ нашôмъ мѣсточку, взглядно въ цѣлôмъ повѣтѣ. Але не жахайте ся, бо на разѣ не розходить ся тутъ о нѣяку катастрофу елементарну, нѣ о огонь нѣ о воду, нѣ такожь о холеру. Нѣодна зъ повысшихъ рѣчей але може стати ся катастрофа політичнои, або если хочете, соціяльнои натуры, если бы зновъ воля народна мала бути придавлена, высмѣяна або пофальшована, если бы — вы вже догадались певно, о що тутъ иде — выборы до сойму, що маютъ вôдбутись 23 с. м., дали въ наслѣдокъ вилыву сильныхъ чинникôвъ иншій результатъ, анѣжь бы того бажали выборцѣ. Тогдѣ була бы катастрофа, котра бы звела на нѣщо добре право горожанъ.

Le roi est mort, vive le roi! сказали тѣ сараки, що роблять выборы, а маючи таке крѣпке пересвѣдченье, що мусять зô своими поглядами и услугами звертатись завсѣгды до тои партіи, котра має пôдъ ту пору власть въ рукахъ — старали ся зъ всеи силы крикнути баронови Юріеви Василькови своє vive le roi!, якъ коли бы мандатъ соймовый зъ округа выжницкого бувъ интегральною и нерозрывною частиною складовою фідеікомісу бергометского. Сей плянъ не удавъ ся, бо властитель майорату бергометского не залившъ своеи радости зô штучного ентузіязму добровôльного мамелюцтва и мабуть, поминувши обставину, що ажь слѣдуючого року дôйде до вѣку управняючого до выборôвъ, на разѣ не чує нѣякого наклону, кидатись въ неспокôйный а пôсля тутешныхъ обставинъ такожь мало оживляючій виръ політичнои течіѣ. Хотѣли накинути ему мандатъ зъ партійныхъ причинъ тактичныхъ, навѣть супротивъ небезпечности, що его выбôръ бувъ бы уневажненый за-для недостаточного вѣку. Але бар. Юрій се джентельменъ и знає якій обовязки накладає традиція на него яко сына ексцеленціи — тожь годѣ ему пристати на се, щобы уживано его за партійно політичну пилку. Длятого вôнъ вôдмовивъ, а партія, для котрои вôнъ мавъ бути до затканя мѣсця, звернула ся до иншихъ осôбъ, щобы допомочи ихъ кандидатурамъ въ интересѣ геґемонôвъ.

Тѣ змаганя були безуспѣшнѣ, а такожь и заходы пôдбурити выборцѣвъ противъ тои партіи, котра такъ сказати-бъ, має природнѣ права на мандатъ вижницкій, не принесли успѣху. Аґітація понеслась зъ вѣтромъ, а бажаный посѣвъ пристрастей не зôйшовъ. Се показали зборы, скликанѣ послами Смаль-Стоцкимъ и Пигулякомъ до готелю Молдавского на 3 годину зъ полудня. Ще нѣякій зборы въ Выжници не були такъ численнѣ. Зъ мѣста и всѣхъ сторôнъ повѣта поприходили правыборцѣ и выборцѣ безъ рôзницѣ народности и вѣроисповѣдання, селяне, учителѣ, урядники, христіяне и жиды, та слухали уважно и живо притакували промовѣ пос. Пигуляка про обсягъ дѣланя и значѣнье сойму, а вôдтакъ поясненю пос. Смаль-Стоцкого про складъ сойму, ординацію выборчу и про потребу выбору вôдповѣдного посла. Предсѣдатель зборôвъ, судья зъ Путилова Лучакôвскій мôгъ ледви ажь по кôлькохъ мінутахъ удѣлити голосу слѣдуючому бесѣдникови, бо такій оплески розлягались по промовахъ обохъ послôвъ.

Симъ слѣдуючимъ бесѣдникомъ бувъ ґазда Стефанъ Дінесъ зъ Ісласа, котрый предложивъ кандидатуру совѣтника суду краєвого Ясеницкого. Иншій выборецъ порушивъ кандидатуру судьѣ повѣтового Лучаковского, але сей вôдмовивъ, вказуючи на свôй вѣкъ и иншій причины. По тôмъ середъ одушевленя принято одноголосно кандидатуру Ясеницкого, а на внесенье адъюнкта судового п. Коралевича ухвалено выслати депутацію до п. Ясеницкого, котрый бувъ тогдѣ у Выжници, и запросити его, щобы явивъ ся на зборахъ. Сейчасъ закрыто зборы а рôвночасно отворено ихъ яко зборы передвыборчій, почôмъ комісарь правительственный Штронеръ выйшовъ зъ салѣ.

Совѣтникъ Ясеницкій явивъ ся на зборахъ, проводженый депутаціею, а присутнѣ повитали его бурею оплесків. Его промову кандидатску перебивано разъ-у-разъ оплесками. Его выводы були надзвычайно интересній и такъ важній, що не годить ся подавати зъ нихъ поодинокій уступы, а на повне вôдданье не стає мѣсця въ однôмъ числѣ ґазеты. Лишь се треба примѣтити, що та промова зробила якъ найлѣпше вражѣнье и довго остане въ памяти слухачівъ. По закôнченю ей чути було лишь одинъ голосъ: именно, що лишь Ясеницкій може бути посломъ зъ Выжницѣ, що его выборъ выйде въ хосенъ выборцѣвъ вже хочь бы зъ тои причины, що вôнъ довгій лѣта проживавъ тамъ якъ судья повѣтовый, показавъ ся не лишь приятелемъ а просто батькомъ бѣдныхъ, та знає лѣпше, анѣжь хто другій потребы и бажаня повѣта. Вôдтакъ выбрано комітетъ выборчій и замкнено зборы середъ окликôвъ въ честь цѣсаря и кандидата.

Такъ закôнчилась офіціяльна часть зборôвъ, але они продовжались ще на улици, де поодинокій громадки обговорювали живо кампанію выборчу и заявляли своє вдоволенье, що вже прецѣ разъ трактуєсь ихъ яко выборцѣвъ, а не лишь яко автоматôвъ до голосованя. Именно селяне дуже порозумѣли ту змѣну въ трактованю и не скрывали свого вдоволеня, бо сердечно стискали руки аранжерамъ зборôвъ посламъ Пигулякови та Смаль-Стоцкоми и дякували, що маютъ нагоду выступати яко выборцѣ. Бо звѣтно, передъ тымъ въ тôмъ округѣ, якъ и въ многихъ иншихъ, вôдбувались лишь штучнѣ зборы выборчѣ зъ котрыхъ, якъ самѣ участники такъ и иншѣ люде вôдносили вражѣнье, що се не зборы выборцѣвъ, лишь послушнои товпы котрôй наказуєсь махинально повтаряти якесь имя. Теперѣшнѣ зборы були цѣлкомъ иншѣ. Селяне не зôйшлись по высшому указу, чули ся вновь свôбôдными, зôйшлись, щобы заявити своє пересвѣдченье и выконати своє право выборче пôсля власного осуду и волѣ.

Що правда, то селяне не мали отвертои дороги до льокалю де були зборы выборчій; они мусѣли поборювати перешкоды, якій ставляно имъ въ дорозѣ, мусѣли зôбрати всю свою силу волѣ, щобы остоятись аґітаціи выведенôй противъ участи въ зборахъ Хочь и неимовѣрне а однакъ правдиве: приятелѣ партіи верховодячои боялись тыхъ зборôвъ мовь чорта и напружили всѣ свои силы, щобы розбити зборы. Поминувши, що нѣодинъ православный священикъ не явивъ ся, хочь всѣ були особисто запрошенѣ, старали ся они здержати населенье полоханьемъ. Покликувано ся на волю правительства, хочь добре звѣстно, що правительство рѣшилось заховати повну неутральнôсть и выдало тутешному староству наказъ, не вплывати на волю выборцѣвъ. Помимо того не жахано ся уживати тои брехнѣ, обвиняючи правительство о партійнôсть. Але се нѣчого не помогло, якъ такожь не помогла розмова зъ поодинокими личностями, котру вѣвъ патентованый Русинъ Тиминьскій, прибувшій въ тôй цѣли на кôлька днѣвъ передъ зборами до Выжницѣ. Коли тѣ всѣ заходы показались даремными, старано ся уставити на зборахъ людей, котрѣ бы крикомъ заколотили поважнѣ нарады. Але и та надѣя завела, бо й замовленѣ крикуны були такъ одушевленѣ настроємъ зборôвъ, що прилучили ся до оплесків та до загального бажаня, щобы народъ высвободивъ ся и заявлявъ свою волю независимо. За-для того моральный успѣхъ зборôвъ бувъ ще бôльшій. Они подали народови чувство свобôдныхъ горожанъ. Населенье показало, що оно пробудилось до самосвѣдомости и вже ему надоѣла опѣка оліґархôвъ. О кобы ся самосвѣдомôсть була тревала и успѣшна!

Письмо зъ краю про участь Русинôвъ въ краєвôй выставѣ

(*Конецъ*).

Перейдѣмъ до промыслу.

Збôрною фабричною роботою, що правда, мы ще теперь не почванимо ся — машинами, фортепянами и т. д. мы не повеличаємось. Але-жь и галицкі Поляки не покажуть на тôмъ поли богато свого. На тôмъ пунктѣ у насъ ще все въ початкахъ. Одинока Спôлка гуцульска въ Коломыи — се перше громадске на тôмъ поли наше дѣло. Та но-при то не забуваймо, вôдъ коли мы до сеи роботы почуваємо ся! А вже товстецкі килимы п. Федоровича, гôрскій коцы косôвскій, тутъ и тамъ выробы деревляній кошикарскій и ткацкій покажуть чужинцямъ де-що цѣкавого и практичного, чого денде нема Не говорю тутъ уже о нашôмъ Шкрабляку та Мегеденюку, що представляють въ своихъ выробахъ такій оріґінальній типы, котрыхъ нѣгде въ свѣтѣ побачити не можна. Очевидно оба тѣ майстры въ своѣмъ родѣ повинній черезъ цѣлый часъ выставы бути на выставѣ и тамъ свои роботы примітивными своими долотцями выконувати. Се збудить певно немалый интересъ. Гуцульска спôлка бачу заходить ся теперь коло выробу на выставу меблѣвъ до одного покою въ гуцульскôмъ стилю. И чи бы придумавъ хто: на яку трудноść натрафлено? Ото не знати: якій бувъ прототипъ руского крѣсла? Коли-бъ хто знавъ, варто бы, щобъ Гуцульскôй спôлцѣ розказавъ.

А теперь приступаю певно до найобемистшого и найбôльшого вôддѣлу нашого житя народного — до вôддѣлу етноґрафічного, а сей

---

3)

Пáнча.

[Зъ мексиканьского житя]

(*Конецъ.*)

Вже и вечѣрь стоявъ, — славный такій, тихій та темный... Мѣсяця на небѣ не було, — не люблять его, звѣсно, добрі молодцѣ, особливе, коли вôнъ свѣтить не въ свою пору.. Ну, та и вôнъ не любить выявляти того, що домагає ся тайны.. Любить вôнъ звуки ґітары, любить слухати ворковачье закоханыхъ, а щобы помѣшати бравому дѣлу, — нѣ, — вôнъ завсѣгды спрятаєсь, коли того треба!..

Пáнча сидѣла зъ вôтцемъ и дономъ Мануелемъ, вôтцемъ Пеппа, — и всѣ троє говорили весело про славну штуку, яку має затѣяти моторный Пеппо темнои ночи... Мôцно било ся дѣвоче серце, страстно хотѣлось ему чимъ скорше почути милый ласкавый голосъ, а часъ, мовь бы на лихо, тягнувъ ся такъ поволи и скучно, неначе бы ѣхавъ на лѣнивôмъ ослѣ въ ґору.. Якôй же то красавици на бѣлôмъ свѣтѣ не банно дожидати свого милого! Въ кождôмъ случаю не Пáнчѣ тому, що она не спускала лихорадного зору зъ далекои гористои дороги, що, ледви синѣючи, вила ся кручами въ долину до высокого городского моста... А коли темна нôчь ослонила все такою чорною мракою, що ей зôркій очи не могли розобрати нѣчого, она стала тревожно вслухувати ся... Донъ Мануель кинувъ уже сигаро, засвѣтивъ лѣхтарь и пôйшовъ выкликувати своє: слу-у-хай!... Ще сильнѣйше забило ся дѣвоче серце, — знала она, що въ ту пору якъ разъ и спускають ся караваны ей милого зъ кручи.. Ще не много — и стане ей милый передъ нею... Та не такъ, знать, хотѣла Мадонна святая... Могильну тишину ночи прорѣзавъ голосный крикъ, почувъ ся тупôтъ ѣздцѣвъ и въ сторонѣ моста одинъ за другимъ блыснули яркій выстрѣлы.. Пáнчи здавалось, що то стрѣляють ѣй просто въ серце... Повна страху, зрозумѣла она вôдъ разу бѣду свого милого, почула серцемъ, що якійсь ворогъ зрадивъ его, и пôдняла до Мадонны руки... Кожда капля индійскои крови заворушила ся ѣй въ жилахъ, и коли-бъ не здержавъ ей силою отець, Пáнча ринулась бы въ батву, на помôчь Пеппови, такъ само ненастрашено и запалисто, якъ колись добрі жѣнки Ацтекôвъ кидали ся на Испанцѣвъ по дорозѣ въ Анагуакъ... И дуже чутливо прийшлось бы тодѣ донъ Педрови зъ его сторожею! та, знать, не хотѣла Мадонна.. Пôдкосили ся у Пáнчи рѣзьвѣ ноги, грохнула ся она на землю, якъ зрѣзаный колосъ...

Коли она прочунялась — все вже було тихо... Нечутною тѣнею сунула ся она по темныхъ, сонныхъ улицяхъ, пробиралась до передмістя... Тамъ знакомою стежкою, по котрôй недавно проводила Пеппа, Пáнча звернула ся до моста.. Скоро она наткнула ся на трупа молодого парôбка зъ вôддѣлу Пеппа и тутъ же мусѣла обôйти ще два трупы въ мундурахъ мытовои сторожѣ... Але мертвыхъ она не бояла ся, — теперь ей нѣчо не страхало... За кождымъ крокомъ трупôвъ становилось все бôльше, — дорого продавали своє житье молодцѣ, — и Пáнча тôлько молила ся за ихъ душѣ Пресвятôй Дѣвѣ... Ось цѣла куна убитыхъ, видко що тутъ йшла дуже горяча боротьба, — ось неподвижній масы убитыхъ мулôвъ и розбитій клунки... Але де-жь Пеппо?... Якъ нѣ приглядала ся Пáнча, Пеппа нѣгде не було!..

Она замѣтила вдали слабе миготливе свѣтло лѣхтаря нôчного сторожа и заразъ же пôйшла супротивъ него, пробираючись крôзь трупы и клунки. Тамъ стоявъ донъ Мануель, закутаный въ свôй довгій плащь, и сказавъ ѣй, що Пеппа нема мѣжь полонеными, якъ вôнъ дôзнавъ ся вôдъ знакомого контрарегсгардеса...

Пáнча не вôдповѣла нѣ слова и тôлько дотронула ся холодными устами дрожачои старечои руки... И обоє разомъ, отець и невѣста, мовчки пôйшли туды... до моста, глядати мѣжь мертвыми женниха и сына... Обоє знали, що если Пеппо не попавъ ся въ полонъ, то убитый, бо не такій бувъ парень, щобы кинути въ бѣдѣ товаришівъ...

Але де-жь Пеппо?... Мовчки обôйшли они цѣле мѣсце боєвища, надъ кождымъ трупомъ судорожно свѣтивъ лѣхтаръ серено, однакъ нѣ въ однôмъ лици не пôзнали того, кого глядали.. Тодѣ они обоє обережно здвигнулись на высокій мôстъ и стали пильно наслухувати.. Звôдкись то зъ низу, зъ глибокои мраки, доносило ся щось то слабе, похоже на легкій стонъ... Серено пôднявъ свôй лѣхтарь и зôрко почавъ вдивляти ся въ глубину... Навпослѣдъ, старикъ якось дивно простугонівъ и, схопивши за руку Пáнчу, быстрою ходою звернувъ ся въ низъ по кручи, — батькôвскій очи розглядѣли сына...

Пеппо лежавъ въ самôй глубинѣ, на зеленôй травѣ у берега, рядомъ зъ неподвижнымъ трупомъ донъ Педра, а въ его груди, въ тôмъ мѣсци, де серце, сторчала рукоятка боєвого ножа... Смертно раненый, вôнъ ще дыхотівъ и вôдъ разу пôзнавъ вôтця и невѣсту.

— Падре! Пáнча!... — прошепотівъ вôнъ, зôтхнувши безсилыми устами.

Безъ одного слова, безъ звука обоє упали передъ нимъ на колѣна, мовь то пораженѣ громомъ, а Пеппо шептавъ имъ, все бôльше слабнѣючи и слабнѣючи:

— Насъ зрадили, падре, но мы славно били ся и умерти не соромъ... О, моя Пáнча, моя Пáнчита... о!

Вôнъ замовкъ, але зôбравъ ся зъ силами.

— Заразъ... конець, Панчита... заразъ!... Одинъ поцѣлуй, мила, одинъ поцѣлуй... Скорше, моя Панчита, я.. я... вôднесу его Мадоннѣ...

И Пáнча наклонила ся и страстно поцѣлувала помертвѣлій уста першимъ поцѣлуємъ своєи першои дѣвочои любови... Потôмъ она зложила руки и помолила ся Мадоннѣ.. Потôмъ быстро розôрвала гошевку, зняла зъ хрещика ящичокъ зъ зашитыми въ нему святощами и, розтягнувши куртку Пеппа, положила его на переставше бити ся серце... Потôмъ... але нѣхто и нѣколи не довѣдавъ ся, що стало ся потôмъ зъ Панчею и куды она дѣвала ся...

Переклавъ ***П. К—ко.***

вôддѣлъ мае слава Богу мѣжь нами фахового и дѣльного представителя, котрый въ силѣ буде показати чужинцямъ и своимъ неоднѣ скарбы нашого руско-украиньского люду. Професоръ Шухевичь уже заходить ся, бачу, коло збôрки всѣхъ костюмôвъ, якѣ де носять въ нашôй галицкôй Руси, а щобы показати на важность сего дѣла, укажу на звѣстну розвѣдку Баштового, напечатану свого часу въ „Дѣлѣ“ пôдъ заг. „Украинство на літературныхъ позвахъ зъ Московщиною“, де той писатель прослѣджуе пôсля уборôвъ мужчинъ и жѣнокъ, типы, вдачу и походженье людей, котрѣ надъ рôзными рѣками — Бугомъ, Днѣстромъ, Прутомъ и Черемошемъ въ давныхъ вѣкахъ порозмѣщувались.

Може незлишна буде и моя замѣтка въ тôмъ напрямѣ, що щось подôбного выставлено було передтамтого року и на азійскôй етноґрафічнôй выставѣ въ Москвѣ. Поручь плодôвъ и продуктôвъ земель, котрѣ стоять пôдъ управою россійскою въ Азіи, знаходили ся тамъ вôддѣлы, въ котрыхъ представлене було житье Афґанцѣвъ, Туркестанцѣвъ, Хивійцѣвъ и т. д Ґрупки людей въ своихъ оріґінальныхъ строяхъ. Афґанець ѣхавъ на волѣ везучи зъ собою купу когутôвъ та индикôвъ, зновъ въ иншôмъ мѣсци Афґанка на вельблюдѣ зъ курми а на иншôмъ мѣсци не тямлю вже якій Туркменъ причикнувъ на середъ дороги а другій ему голову голивъ. [Се були восковѣ фіґуры].

На французскôй выставѣ въ Москвѣ бувъ устровный посередъ великого павільону пречудный скляный круглый павільоникъ зъ усякими модными строями жѣночими. Думаю, що коли-бъ щось подôбного устроено на выставѣ у Львовѣ и поукладано парами строѣ типічнѣ зô всѣхъ сторôнъ нашого руского хочь-бы лишь галицкого краю, то було-бъ се и для знатока етноґрафіи и для кождого середного чоловѣка дуже цѣкаве.

Професоръ Шухевичь заходить ся бачу и коло того, щобъ цѣлѣ хаты изъ внутрѣшнымъ ихъ уладженьемъ та й зъ людьми выставити на выставѣ львôвскôй. Менѣ тутъ зновъ приходить на гадку щось подôбного зъ азійскои выставы етноґрафічнои въ Москвѣ, де въ мініятурѣ представленѣ були хаты и бôльшѣ дворища зъ кавказкихъ и туркестаньскихъ сторôнъ, зъ-вôдки я пересвѣдчивъ ся, що й цѣлый Кремль въ Москвѣ своими величезными мурами, на котрыхъ вершкахъ знаходить ся оздоба [балюстрада] въ родѣ козячихъ рогôвъ, типъ свôй узявъ зъ туркестаньскихъ сторôнъ... Я певный, що на выставѣ буде выставленый и нашь гуцульскій полонинъскій шаласъ зъ цѣлою примітивною его обстановою, зъ бербетицями, бундзами и приладами до ґледженя молока и робленя бриндзѣ, — не хибне тамъ певно и наша гôрска трембѣта.

Такѣ простѣ невыбагливѣ рѣчи бôльше сподобують ся людемъ, якъ всякѣ вытребеньки паньскѣ. Тямлю разъ выйшовъ я въ само полудне на гору Rigi-Culm надъ озеромъ Vierwaldstädter въ Швайцаріи. Въ тôй власне порѣ выходить на гору одинъ тамошный гôрнякъ Швайцарець и вôдтрембѣтавши свою пѣсню, спускаюсь назадъ домôвь. Товпы народу окружають его и прислухують ся его пѣсни, лунаючôй по далекихъ скеляхъ. Трембѣта та инча вôдъ нашои — вправдѣ якъ наша зъ коры але звиває ся кôлька разôвъ якъ Fliegelhorn-ы войсковѣ. И богато чоловѣкови приходило ся видѣти въ тôй чудовôй сторонѣ, богато споминôвъ зъ часôвъ борбъ Швайцарцѣвъ за свободу, але все таки той гôрнякъ зъ тою трембѣтою, та рôдна дитина тыхъ гôръ зô звуками трембѣты такъ дуже зближеными до звукôвъ окружаючои природы, полишила ся менѣ найкрасше въ памяти.

Я зовсѣмъ не тревожу ся тымъ, що деяка обстанова нашихъ бѣдныхъ рускихъ хатинъ выдасть ся може дуже примітивною. Продукція молочництва по нашихъ полонинахъ може ще варварска, але-жь нѣчого не перешкаджае, щобы поручь полониньского полонника, котрымъ Гуцулъ вôдъ-разу ґарнець сметаны зъ бочки зачерае, знаходили ся и прилады новомодніѣ, всякѣ можливѣ центрифуґи до выдѣлюваня сметаны зъ свѣжого молока, и щобы, йдучи теперь за примѣромъ Тирольцѣвъ, котрѣ на теперѣшнôй инсбруцкôй выставѣ кождои недѣлѣ вôдчиты держать, обясновано и у насъ засады новои штуки молочництва, чимъ бы выстава наша немало причинилась до двигненя тои галузы промыслу. Недавно було оголошено въ часописяхъ, що цѣсарь, звиджуючи выставу въ Инсбруцѣ, выразивъ свое найвысше вдоволенье аранжерамъ за тѣ популярнѣ выклады, котрѣ тамъ держать ся що недѣлѣ передъ зôбраными товпами народу тирольского. Чи бы у насъ не можна завести щось подôбного? Пôддаю гадку, щобы нашѣ товариства выслали ще теперь зо двохъ тямущихъ людей до Инсбрука на выставу, котрѣ приглянувши ся ѣй могли бы неодно и для насъ зужиткувати. Горы нашѣ неодно мають схôдне зъ горами тирольскими, неодинъ даръ неодна краса природы лежить ще не зужиткована а тамъ неодного можна-бъ навчитись и посередъ насъ зужиткувати.

Пригадую собѣ зъ однои выставы на нозôръ дуже незначну дрôбницю. Въ однôмъ кутѣ бувъ уставленый величезный букетъ, що красою и удачностію своєю притьмивъ усѣ окружаючѣ штучнѣ драперіѣ И зъ чого-жь бувъ той букетъ? Зъ простыхъ нашихъ сонячникôвъ. Штука-жь не велика: лише взяти и вмѣти зробити. А кôлько-жь то у насъ спочиває може таки при дорозѣ такихъ чудовыхъ рѣчей, котрѣ — лишь перенесенѣ и поставленѣ умѣлою рукою, — збудять невиданый передъ тымъ интересъ!

На французскôй выставѣ въ Москвѣ бувъ одинъ вôддѣлъ, въ котрôмъ сидѣло кôльканацять Француженокъ и хлопакôвъ Французôвъ та щось вышивали при машинахъ до шитя. — Товпы народу окружали ихъ. Заглянувъ и я туды. Сѣ молодѣ Французы придумали дуже простенькій а прецѣнь такъ милый способъ надѣлити кождого звиджуючого ихъ выставу зовсѣмъ недорогимъ споминомъ зъ выставы Продавали они дешевѣ хусточки, по 25 копѣйокъ. Хусточка въ одномъ кôнци представляла головну ротунду выставы московскои, а пôдъ тымъ въ одну мить вышиваръ Французъ чи Француженка жадане имя: Ольга, Надя и т д., розумѣвсь рускими буквами. Варта було бачити втѣху дѣтворы, коли родичѣ роздавали въ дарунку тѣ хусточки зъ именами! И у насъ заходами нашого жѣноцтва зôбрано вже нетрохи пригарныхъ робôтъ на здвигненье памятника нашого Тараса. Роботы тѣ повинны бути конечно выставленѣ на выставѣ, а пытаю ся: чому-жь бы й у насъ не можна пôйти за прикладомъ Французôвъ и въ тôмъ самôмъ вôддѣлѣ, де будуть мѣстити ся роботы нашихъ рускихъ дѣвчатъ, чому-бъ не роздавати на памятку хусточки або ґерданы зовсѣмъ не дорогѣ зъ рускими взорами? И гостѣ будуть радѣ, що памятку собѣ до дому взяли — не кождого стане на великѣ грошѣ, а тою дрôбницею, если-бъ такихъ хусточокъ або ґерданôвъ сфабриковано досыть, можна бы ще не трохи призбирати гроша на памятникъ для Тараса.

Вкôнци згадаю ще про оденъ вôддѣлъ. И въ „Просвѣтѣ“ и въ Ставропіґіи и у о. Петрушевича, и по рôзныхъ приватныхъ домахъ знаходить ся чимало згадокъ зъ давнои нашои минувшости. Бачивъ я пречудну коллекцію давныхъ срѣбныхъ и золотыхъ грошей ще зъ часôвъ нашого Володимира Великого, княжѣ ожереля и шоломы У професора Антоновича въ Кіевѣ бачивъ я давнѣ новгородскѣ и кіевскѣ гривны — и чому-жь сего всего шкôльна молодѣжь не мае узрѣти, щобы читаючи памятники нашѣ хоть мали до чого думку свою причепити.

Кидаючи сѣ скромнѣ гадки, зовсѣмъ не маю я претенсіи когось поучувати, — навпаки я пересвѣдченый, що неодно о чôмъ я тутъ згадую, вже певно не лишь обдумано але й зроблено, — я сповняю тымъ лише обовязокъ громадянина, що бажае честного имени народу свого а побоюсь, щобы чрезъ мале заинтересованье нашои публики мы не представили ся свѣту ще мізернѣйшими, нѣжь есьмо въ самôй рѣчи. Правда, що нашому житю народному кидають ся пôдъ ноги тяжкѣ колоды, але не забуваймо на одно, що власне перешкодами вытворювала ся въ народѣ усе енерґія, пôдчасъ коли выгôдне житье лише деморалізувало а глуха негація всего поступу, хочь-бы й чужихъ людей, се не доказъ жизненности и силы народу.

Д-рô І. О—скій.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Про дальшій хôдъ з б о р у в ы б о р ц ѣ в ъ въ Жовквѣ пишуть намъ:

По промовѣ проф. Вахнянина забравъ слово

Пос. К о р о л ь: И. Вахнянинъ сказавъ, що его головный комітетъ завсѣгды переводивъ выборы всѣхъ послôвъ. Я також посломъ, але не выйшовъ зъ того комітету, лишь на бажанье всѣхъ Русинôвъ. Дальше сказавъ п. Вахнянинъ, що въ тôмъ комітетѣ засѣдають вôдпоручники рускихъ послôвъ; але не всѣхъ, бо мене сей комітетъ не повѣдомивъ, якъ завязуваръ ся, хочь я доси не сплямивъ своєи чести яко посолъ и тѣшу ся довѣріємъ выборцѣвъ. Той головный комітетъ рускій мене за Русина не узнае. Я колись бувъ також за п. Вахнянином, але за добрыхъ часôвъ. Теперь той комітетъ кидае на насъ болотомъ. Прилюдно заявляю що п Вахнянинъ належить до людей высоко образованыхъ, вôнъ мôгъ бы богато трудитись, коли-бъ не бувъ зъ партіи правительственнои. Въ 1889 р. мы всѣ разомъ тримали ся, а нинѣ черезъ ту нещасливу нову еру стае по двохъ рускихъ кандидатôвъ: одного форитуе правительство, за другимъ стоимо мы Русины. Въ 1891 р. мы выбрали пок. о. Брылиньского; се бувъ чоловѣкъ честный, але посолъ правительственный. Наша Руска Рада, яко товариство політичне, мае боронити нашихъ справъ політичныхъ. Въ нинѣшнôй хвили мы пографили зъединити всѣхъ Русинôвъ а кандидатъ о. Роздѣльскій есть якъ-разъ такимъ, на котрого будуть голосувати всѣ Русины, а за п. Вахнянином стануть лишь его сторонники. Менѣ закидають, що я Москаль. Я не Москаль и зъ Москалями не маю нѣчого спôльного. Я Русинъ, але на політику п. Вахнянина не згоджу ся. Мы у вѣденьскôмъ парляментѣ маємо заступникôвъ своихъ, а що намъ зъ нихъ за користь? Тамъ нинѣ страшна справа, облога Праги, облога нашого братного ческого народу, чи-жь тамъ нашѣ послы можуть що за Чехами промовити? Нѣ, бо ихъ вяже угода зъ правительствомъ, бо се послы правительственнѣ. Обѣцянками водять насъ уже чотири роки. А недавно въ Долинѣ чи не выступило правительство противъ нашого кандидата, длятого лише, що вôнъ бувъ кандидатомъ зô стороны рускои? Я не перечу, що п. Вахнянинъ може буде посломъ, але вôнъ буде посломъ правительственнымъ, галицкимъ, тôлько не рускимъ. Я прошу васъ, панове, приймѣть кандидатуру о. Роздѣльского. Подивѣть ся на его тиху дѣяльнôсть. Вôнъ може бôльше зробивъ доброго, нѣжь той, що богато говорить. Однакъ на выпадокъ, коли-бы п. Вахнянинъ выйшовъ посломъ, я ставлю двѣ интерпеляціи до него и прошу на нихъ менѣ вôдповѣсти: I. Чи п. Вахнянинъ думае, що мѣжь рускими партіями може прийти до згоды? II. Чи п. Вахнянинъ, яко посолъ, буде до того стремѣти?

Проф. В а х н я н и н ъ. Я не буду вже опрокидати слôвъ п. Короля, однакъ дуже радо вôдповѣмь на интерпеляціи. Якъ мы пробудились въ 1848 роцѣ, то справдѣ Русинъ бувъ тогдѣ лишь Русином, державъ ся своєи вѣры, плекавъ та дороживъ своєю рôдною мовою, та хваливъ ся своими прадѣдными звычаями. Але вже въ початкахъ 1850-ыхъ рокôвъ найшовъ ся одинъ-другій паничь, що накинувъ Русинови московску мову. Перше таке выйшло вôдъ Шеховича въ его выдавництвѣ. То першій роздоръ! Хто-жь его вчинивъ? И зъ того малого зерняти, панове, зросло то, що въ 1866 р жившій ще нинѣ Дѣдицкій заявивъ, що мы Русины не Русины а Москалѣ. Я готовъ нинѣ гоити тѣ раны, але нѣколи не пригорну до груди зрадника моеи народности, не пригорну того, що тягне на московске, якъ не пригорну й того, що тягне на польске. Мене дуже тѣшить, що п. Король такихъ пересвѣдченъ, якъ я. Рôзница мѣжь нами хиба въ політицѣ. Розходить ся лишь о се: чи опозиція чи нѣ? Я констатую, що доси нѣколи рускѣ послы въ вѣденьскôмъ парляментѣ не були въ опозиціи. Може Литвиновичь зъ своими послами бувъ въ опозиціи? чи може були коли якѣ послы пôзнѣйше? скажѣть, котрѣ й коли!

Ч. М е к е л и т а, господарь зъ Бутинъ: Мы тутъ зôйшли ся, щобы навчитись патріотизму, а навчили ся? Нѣ! Мы тутъ прийшли подивити ся, якъ Русь живе, та й сумно намъ въ очехъ. До васъ звертаю ся, братя хлопы! Мы повинны бути безпартійны. У насъ сила велика, мы повинны трясти політикою. Подивѣть ся на тѣ нашѣ три повѣты: що тутъ того хлопства! Сила, ажь лякъ бере. Лишь де-неде панокъ якій трафить ся. Коли намъ комітеты будуть накидати послôвъ, мы зле на тôмъ выйдемо. Мы, хлопы, повинны керму політики вхопити въ свои руки. А разомъ повинны мы йти якъ польскѣ такъ и рускѣ хлопы Нашѣ интересы спôльны и наше положенье однако невôдрадне. Панокъ польскій рôвно незичливый намъ рускимъ хлопамъ, якъ и своимъ мазурскимъ. До высокои політики намъ нѣчого мѣшати ся Мы говорѣмъ лишь по хлопски. Я вамъ братя кладу за обовязокъ: выбирати посла, щобы насъ сильно боронивъ передъ правительствомъ. Я зъ серця не є нѣ за однымъ кандидатомъ нѣ за другимъ, бо не знаю нѣ одного нѣ другого. Зъ бесѣды, розумѣе ся, я бувъ-бы за п. Вахнянимомъ, однакъ я є противъ того, щобы у Вѣдни лишь просити та просити. Мы вже досыть просили! Ще разъ кажу: я нѣ за тымъ, нѣ за тымъ. Нашимъ хлопскимъ посломъ бувъ-бы д-ръ Король, отже ставимо его кандидатуру, а коли вôнъ не схоче, то о. Василя Чернецкого, котрого знаємо, яко щирого друга хлопôвъ зъ его роботы коло закладаня читалень. Лишь читалень пильнуймо, братя хлопы, а не будемо колись потребувати оглядати ся за кандидатомъ зъ интеліґенціи!

Пос. К о р о л ь вôдповѣвъ, що кандидувати не думае. Що-до кандидатуры о. Чернецкого, то она нинѣ неможлива, бо о. Чернецкій навѣть на зборахъ не явивъ ся, отже треба ладнати межи сими двома. Не треба легковажити собѣ хвилѣ, бо зъ борбы мѣжь двома рускими кандидатами може користати легко третій — Полякъ. Недавно въ Gazet-ѣ Przemysk-ôй стояло, що правительство мае поставити кандидатуру п. Сиджейовича, маршалка зъ Равы. Отже треба нинѣ поставити одного — и той най выйде посломъ. Наколи поставите п. Вахнянина, я навѣть противъ свого пересвѣдченя буду его пôдпирати.

М е к е л и т а: Я бы радавъ, щобы одинъ кандидатъ уступивъ.

В а х н я н и н ъ. Я не хотѣвъ бы лишити васъ, пп. выборцѣ, въ блудѣ. До якогось часу, щобы насъ полохати, говорено, що кандидуе о. Грушкевичь А теперь пускають другого страшака: маршалка зъ Равы. Се ще не роздоръ, що стають два кандидаты По иншихъ краяхъ нераз стае и бôльше кандидатôвъ той самои народности, а котрый найлучше промовить до переконаня выборцѣвъ, той побѣджае. Я вамъ ручу, панове, що сей округъ выборчій мусить мати посломъ Русина. Ще лише зроблю увагу, що наколи голосуемо, то голосуймо безъ обиды чести кандидата.

Д-р ъ К о р о л ь. Я сподѣвавъ ся иншого заявленя вôдъ пана Вахнянина, бо мавъ его за чоловѣка розсудного. [В а х н я н и н ъ: Прошу рахувати ся зъ словами! К о р о л ь: Я васъ не обиджаю, кажу, що нерозсудный вашь высказъ!] По иншихъ краяхъ нема небезпеки, що зъ борбы кôлькохъ кандидатôвъ выйде чужій, а у насъ е небезпечнôсть, що выйде Полякъ. И у Полякôвъ борють ся партіи, але лишь межи своими въ захôднôй Галичинѣ, а у насъ они йдуть разомъ противъ Русинôвъ. Може хто скаже, що Сиджейовичь не може бути посломъ, бо не вмѣе по нѣмецки. На тôлько знае, щобы заѣхати до Вѣдня та розпытати, де парляментъ и тамъ тихо сидѣти. Правительство ще не сказало крайного слова. Нинѣ такій часы, що Русинôвъ не вважають за истнуючихъ. Отже коли при нинѣшнôмъ голосованю перейде одинъ кандидатъ, нехай другій уступае.

Д-р ъ Д р и м а л и к ъ: Чи вѣсть о кандидатурѣ маршалка зъ Равы правдива, не знаю и не входжу въ се. Але возьмѣмъ такъ на хлопскій розумъ: По однôмъ боцѣ мы Русины, по другôмъ Поляки и правительство. Три роки тому правительство поставило кандидатомъ пок. о. Брылиньского, бо знало, що се Русинъ и що зъ-вôдси давнѣйше усе выходивъ Русинъ Теперь стають два Русины, а схôснуе той, що зъ боку приглядае ся. Коли будемо бороти ся, то правительство удержить ся при своѣмъ. Отже найлѣпше було бы, якъ бы одинъ зъ кандидатôвъ зрѣкъ ся и звертаю ся зъ просьбою до нихъ, щобы одинъ зрѣкъ ся и то передъ голосованьемъ. Застановѣмъ ся теперь коротенько надъ обома кандидатами: Що-до о. Роздѣльского, то скажу, що надъ его кандидатурою дебатувало ся три годины. А поставили мы его тому, бо знали, що теперь не удержить ся скрайный. О. Роздѣльскій довгѣ часы живъ мѣжь Поляками та й любить Полякôвъ, тожь есть надѣя, що и правительство его пôдопре. Не можу за се ручити, але я чувъ, що ему правительство не буде перешкаджати. Що-до п. Вахнянина — то я ще не читавъ, щобы его поставивъ центральный комітетъ, лишь „Дѣло“ писало, що поважнѣ Русины ставлять его. Не входжу въ то. Але я доказу не маю, чи правительство пôдопре п. Вахнянина. Мы знаємо, що п. Вахнянинъ стававъ кандидатомъ по рôзныхъ мѣсцяхъ, навѣть и тутъ. Русины щирѣ ставили гофрата Ковальского, правительство пок о. Брылиньского, чому-жь не проф. Вахнянина? Я не маю певности, чи правительство й нинѣ пôдопре его. А длятого, що мы поставили кандидатомъ о. Роздѣльского та що маємо надѣю, що правительство его пôдопре, нехай вôнъ намъ остане кандидатомъ, а якъ Богъ дасть, що стане посломъ, буде рускимъ посломъ!

П. В а х н я н и н ъ. Якъ у кого память слаба, то инакше говорить на початку, инакше на кôнци. Зъ початку вôдказувано на правительство, а тутъ кажуть выбирати о. Роздѣльского, бо его правительство пôдопре! Де льоґика? [крики: Софістерія! Нема що слухати! Тамъ буде тихо сидѣти! Не хочемо фонетика!] Я дальше остаюсь кандидатомъ и то буде менѣ честію, если правительство буде противъ мене!

Д-р ъ Д р и м а л и к ъ. Я властиво не повиненъ вôдповѣдати на софізматы п. Вахнянина. Я лише сказавъ, що мы руководились тымъ, що правительство буде на боцѣ стояти при кандидатурѣ о. Роздѣльского.

Ив. Ч у р ô в ъ зъ В и н н и к ъ. Той посолъ, що мы его маємо выбрати есть найбôльше потрѣбный для рôльника та ремѣсника. Всѣ выборы то лишь наша нужда. Часъ тратимо и бьемо ся непотрѣбно. Тутъ треба йти за совѣстію: нема приятеля, лишь правда. Иде о то, щобы посолъ добрый. О. Роздѣльскій таки правду сказавши, старушокъ по-надъ 70 лѣтъ, нездужають, намъ бы треба молодшого. Та-жь панъ Вахнянинъ також добрый Русинъ... [крикъ: Фонетично говорить! Въ салѣ смѣхъ, гармідеръ.]

Д-р ъ Д р и м а л и к ъ внѣсъ замкнути діскусію и приступити до голосованя.

О. Л. Д р и м а л и к ъ замкнувъ діскусію и радивъ голосувати такъ, щобы сторонники одного кандидата станули по однôмъ боцѣ а друго по другôмъ. Въ сали зробивъ ся рухъ, вкôнци обѣ стороны угрупували ся. Розумѣе ся, вымуштрована бôльшôсть була по боцѣ о. Роздѣльского.

П К о р о л ь вôзвавъ всѣхъ, щобы голосували за о. Роздѣльскимъ а хто бы голосувавъ на Вахнянина, того треба уважати ворогомъ Руси.

О. Л. Д р и м а л и к ъ замкнувъ зборы и такожь вôзвавъ всѣхъ до солідарности.

О. Р о з д ѣ л ь с к і й подякувавъ за довѣріе. [Крики: „многая лѣта!“]

Вкôнци д-ръ Дрималикъ поучивъ коротко: що таке правиборы — и

на тôмъ зборы закôнчили ся:

В. Г.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Б у в ш і й намѣстникъ М о р а в ы б а р. Л е б л ь поправщавъ ся онодгы въ Бернѣ зъ урядниками намѣстництва, староства и дирекціи поліціи. Сов. Янушка прощавъ уступившого намѣстника вôдповѣдною промовою, въ котрôй славивъ его великѣ заслуги и пôднѣсъ запевненье вдячности урядникôвъ. Опôсля передавъ ему памятну адресу пôдписану численными урядниками політичными Моравы и радными громадъ. Лебль подякувавъ сердечными словами и пôднѣсъ, що вôнъ не такъ дуже заслуживъ ся, вôнъ выповнявъ радше свои обовязки вѣрно и совѣстно. Однакъ за-для недоброго здоровля, боючись, щобы не потерпѣли интересы службы, вôнъ чувъ ся зневоленымъ податись до дімісіи. — Бар. Лебля прощала ще громадска рада берненьска и торговельна палата.

— —

Заявы радости и одушевленя, що проявили ся въ Тульонѣ, збôльшили ся ще дужше зъ приѣздомъ россійскихъ офіцирôвъ до Парижа. Бульварѣ, котрыми переходили колись французкѣ баталіоны по крымскôй вôйнѣ, були свѣдками тріюмфального походу французскихъ противникôвъ зъ-пôдъ Альмы и Севастополя. Публика, президентъ парискои мѣскои рады, меръ девятого аррондісманъ, де замешкали Россіяне, ґенералы и офіцеры, дамы, що кидали ся на шию и розцѣловували россійскихъ моряковъ, войска французкои арміи, що поубирали россійскѣ вôдзнаки, цѣла Франція розпростерла ся передъ Россіею и царемъ, немовь бы вôнъ бувъ правдивымъ паномъ третои республики. Мѣжь тымъ Французы, якъ здае ся, не зовсѣмъ свѣдомѣ тои ролѣ, яку вôдграють, а Journal des Débats мабуть справедливо судить, коли полемізуе зъ тыми, що пропадають за безмежнымъ ентузіязмомъ. — Однакъ ентузіязмъ не выгасае. Ще зъ Тульону Карно выславъ до царя въ Фреденсбурзѣ телеґраму, а царь вôдтелеґрафувавъ ему. Змѣстъ обохъ депешъ такій: „Въ хвили — телеґрафувавъ Карно, — въ котрôй выслана Вашимъ Велич. гарна ескадра прибуває до Тульону, и моторнѣ рускѣ моряки почули першѣ оклики, котрыми стрѣнувъ ихъ французкій народъ, лежить менѣ на серци высказати Вашому Величеству повну вдяку и не ложну радôсть, яку чую за-для новыхъ доказôвъ глубокои симпатіи, що лучить Россію и Францію“. Царь Александеръ вôдповѣвъ на тое: „Въ вôдповѣдь на вашу милу телеґраму я зневоленый высказати вамъ вдоволенье, котре вôдчуваю тымъ, що наша ескадра могла вôдповѣсти на вôдвѣдины, що ихъ зробили бравѣ французкѣ моряки въ Кронштадѣ“. Коли президентъ Карно довѣдавъ ся, що царь оглядавъ въ Копенгазѣ французкій корабель, зателеґрафувавъ ще разъ до Фреденсборґу: „Коли Ваше Величество зволили оглянути французкѣ кораблѣ передъ Копенгагою, то тымъ дали нашому краеви новый доказъ симпатіи, за-для чого цѣла Франція зворушена до глубины. Стаю товмачемъ и выска-

зую Вамъ найгорячѣйшу вдяку". Сѝ депешѣ вымѣнювано ще тогдѣ, коли россійска ескадра пробувала въ цѣлости въ Тульонѣ.

Теперь же въ Парижи овацiямъ для россійскихъ моряковъ кѝнця нема. Тысячѣ стоять день за днемъ передъ cercle militaire и безпастанно пѝдносять оклики въ честь своихъ гостей. Авелянови вѝддають найбѝльшѝ почести. При пирѣ у воєнного ґубернатора робили почетну сторожу драґоны и кірасiєры въ найбѝльшѝй ґалѣ. Тутъ повитавъ Авеляна воєнный ґубернаторъ и сказавъ мѣжь иншимъ: „Коли француска армiя не може такъ голосно маніфестувати ся, якъ населенье, то однакъ она стоить при тѝмъ, щобы нашѝ гостѣ и приятелѣ зазнали достойного торжества." Авелянъ вѝдповѣвъ кѝлькома словами. – Уличнѝ оклики супроводили россійскихъ гостей навѣть до палаты россійского посольства. При пирѣ пѝднѣсъ амбасадоръ бар. Моренгаймъ тоастъ въ честь Карнота, а потѝмъ президентъ мiнiстрѝвъ выголосивъ такiй тоастъ: „Именемъ французского народу пѝдношу зъ цѣлого серця свою чарку за поводженье Є. В царя, царицѣ и царскои родины въ Россiи." По полудни переѣздивъ Карно по улицяхъ, и товпа ладнала єму овацiи. — Цѣкаво ще згадати про денешу россійского мiнiстра освѣты Делянова. Вѝнъ высказавъ подяку за заявы приязни шкѝлъ, котрѝ выслали фрянцускѝ ґiмназiяльнѝ ученики до россійскихъ ґiмназiй, и пѝднѣсъ, що всѣ молять ся, щобы приязнь и любовь, що лучить правительства, запустила глубоке корѣнье въ серцяхъ молодѣжи. Французкiй мiнiстеръ освѣты Поанкаре вѝдповѣвъ: „Французкѝ ученики зворушенѝ телеґрамою россійского мiнiетра; уся молодѣжь Францiи любить Россію!".

НОВИНКИ.

☞ **Зъ починомъ четвертого чвертьроку просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникѝвъ поспѣшити зъ передплатою и зъ выровнаньемъ залеглостей, щобъ мы не були змушенѝ здержати высылку часописи.**

— **Якiйсь „Хома Бруд"** [бо мабуть лишь черезъ похибку надруковано „Брут"] помѣстивъ въ радикальнѝмъ „Народi" — а „Галичанинъ" розумѣесь, заразъ передрукувавъ — „розоблаченiя" зъ двохъ засѣдань кружка львѝвскихъ членѝвъ „Народнои Рады", що вѝдбули ся передъ кѝлькома тыднями, а на котрыхъ була бесѣда, якъ завсѣгды буває на того рода засѣданяхъ, о справахъ полiтичныхъ. „Хома Бруд" зачувъ видко щось черезъ сороки-вороны о тыхъ засѣданяхъ и накомбiнувавъ собѣ всячины, намотавъ чи мало неправды, а при тѝй нагодѣ давъ собѣ волю въ нужденнѝмъ плюгавленю людей, — проф. Вахнянина, длятого, що теперь кандидуе, а вже найбѝльше д-ра Костя Левицкого длятого, що д ра Левицкого хотять Русины бачити на катедрѣ правничѝй въ унiверситетѣ. Брудъ „Хомы Бруда" може кождый оцѣнити вже зъ того, що „Бруд" пише, мовь-то п. Авдыковскiй выдавъ процесъ д-рови К. Левицкому въ звѣстнѝй справѣ „Слова", коли якъ-разъ противно, д-ръ Левицкiй выдавъ процесъ о клевету п. Авдиковскому, и вже вѝдъ довшого часу веде ся въ тѝмъ дѣлѣ судове доходженье. Сумно, що нашѝ радикальнѝ „Бруды", замѣсть трохи обхаритись, що-разъ бѝльше загружують ся въ болото .. и тамъ любо стрѣчають ся зъ москвофiлами. Компанiйка — справдѣ — невеличка, але честна...

— **Рускiй народный театръ** выставить завтра т. є. въ суботу дня 21 жовтня пятидѣеву драму Карпенка-Карого — „Безталанна".

— **Новѝ округи санiтарнѝ въ Галичинѣ.** На основѣ закона зъ дня 2 лютого 1891 р. ухваливъ выдѣлъ краевый въ порозумѣню зъ намѣстництвомъ утворити въ роцѣ 1893 отсѝ дальшѝ округи санiтарнѝ зъ такими додатками на объѣздки: въ повѣтѣ бобрецкѝмъ въ Боринiчахъ 220 зр.; въ бродскѝмъ повѣтѣ: въ Щуровичахъ 400 зр., въ Топоровѣ 300 зр., въ повѣтѣ добромильскѝмъ: въ Рыботичахъ 250 зр., въ Коростенку 290 зр.; въ повѣтѣ долиньскѝмъ: въ Велдѣжи 400 зр., Рожнѣтовѣ 400 зр.; въ повѣтѣ городецкѝмъ въ Яновѣ 270 зр.; въ повѣтѣ горденьскѝмъ: въ Чернелици 250 зр., Обертинѣ 360 зр.; въ повѣтѣ лѣськѝмъ: въ Лютовискахъ 400 зр., въ Балигородѣ 400 зр.; въ повѣтѣ перемыскѝмъ въ Медицѣ 300 зр.; въ повѣтѣ равскѝмъ въ Любичи 200 зр.; въ повѣтѣ сяноцкѝмъ въ Ясличскахъ 260 зр.; въ повѣтѣ сокальскѝмъ: въ Тартаковѣ 273 зр ; въ повѣтѣ старомѣскѝмъ въ Старѝй соли 264 зр.; въ повѣтѣ стрыйскѝмъ въ Сколѣмъ 400 зр.; въ повѣтѣ тарнобжескѝмъ въ Грембовѣ 300 зр. и въ повѣтѣ дрогобицкѝмъ: въ Пѝдбужи 395 зр. и въ Схѝдници 400 зр. — Платню лѣкарѣвъ окружныхъ установлюють выдѣлы повѣтовѝ. Пѝсля §. 11 закона платня лѣкаря окружного не може бути низшою якъ 500 зр.

— **Змѣна власности.** Маєтнѝсть Береги въ лѣськѝмъ повѣтѣ купивъ вѝдъ братѝвъ Конѝвъ п. Ант. Поглодовскiй. Ся маєтнѝсть обѝймає 6600 морґѝвъ простору.

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Дня 18 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Надвѝрнѝй 1 особа, въ Волосовѣ надвѝряньского повѣта 2 особы; въ Римановѣ и Букѝвску повѣта сяноцкого по 1 особѣ; въ Станиславовѣ, Кнѣгининѣ, Загвоздѣ станиславѝвского повѣта по 1 особѣ, въ Пациковѣ и Узинѣ по 3 особы. — Выздоровѣли: въ Корничи повѣта богородчаньского 1 особа, въ Богородчанахъ 1 особа. — Пѝдозрѣнѝ случаѣ лучили ся въ Боднаровѣ повѣта станиславѝвского и въ Пелни повѣта сяноцкого. — Бактерiольоґiчно сконстатовано холеру въ Устрѣкахъ долѣшныхъ повѣта лѣського. — Загаломъ лишило ся въ лѣченю зъ дня 17 н. ст. жовтня 48 особъ; дня 18 жовтня прибуло 14 особъ, убуло 6, отже лишило ся въ лѣченю 56 особъ. Ґазета урядова не пише кѝлько и де особъ померло, лише зъ порѝвнаня зъ числомъ выздоровѣвшихъ выходить, що умерло 4 особы.

— **Львѝвскiй маґiстратъ** взывае всѣхъ обовязаныхъ до асентирунку, родженыхъ въ 1873, 1872 и 1871 роцѣ якъ приналежныхъ до львѝвскои громады такъ и чужихъ, перебуваючихъ въ мѣстѣ Львовѣ, вкѝнци всѣхъ, що выйшли зѝ згаданыхъ асентерунковыхъ клясъ вѣку, але не переступили ще 36 року житя и не выповнили ще зъ якои небудь причины войскового обовязку, щобы зголосили ся въ падолистѣ 1893 р. лично въ мѣскѝмъ конскрипцiйнѝмъ урядѣ, а на случай недуги, щобы выслали въ заступствѣ своихъ родичѣвъ або опѣкунѝвъ. Хто не зголосить ся въ приписанѝмъ речинци, буде караный грошевою карою до 100 зр. або арештомъ до 20 днѣвъ.

— **На шляху зелѣзничѝмъ Станиславѝвъ-Гусятинъ** засунувъ ся вчера мѣжь Товмачемъ а Тисьменицею въ однѝмъ мѣсци насипъ зелѣзничiй. Въ наслѣдокъ того перервано на 24 годины рухъ поѣздѝвъ товаровыхъ, а при поѣзахъ особовыхъ мусять подорожнѝй пересѣдати въ згаданѝмъ мѣсци.

— **На одну стiпендiю** фундацiи Илiи и Розалiи Горецкихъ, рѝчныхъ 110 зр., розписуе выдѣлъ краєвый конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. падолиста. Ся стiпендiя призначена для ученикѝвъ, що ходять до шкѝлъ публичныхъ въ рускѝй части Галичины. Першенство мають сироты по священикахъ греко-кат. обряду львѝвскои архидiецезiи, а єсли бы такихъ не було, сыны убогихъ родичѣвъ свѣтскихъ греко-кат. обряду зъ тои-жь дiецезiи. Право надавати стiпендiи служить греко-кат. консисторiи митрополичѝй у Львовѣ, однакожъ зъ застереженьемъ затвердженя намѣстництвомъ.

— **Про перемыску полiцiю** пише тамошна Gazeta: Въ ночи на 6 н. ст. жовтня вертавъ Иванъ Баранъ, тесля, зъ Засаня до дому и раженый ударомъ апоплєктичнымъ упавъ трупомъ на площи ґiмназiяльнѝй, вѝддаленѝй якихъ 200 крокѝвъ вѝдъ ринку. Тѣло Барана побачили ажь ученики, що ишли рано о 8-ѝй годинѣ въ недѣлю до ґiмназiи, а хочь о сѣмъ донесено заразъ полiцiи, то ажь о 9-ѝй годинѣ принесено ношѣ и забрано трупа до шпиталя.

— **Вѝдъ п Григорiя Леткого,** властителя складу товарѝвъ корѣнныхъ въ Зборовѣ, одержуємо отсе письмо зъ просьбою о умѣщенье: Маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику, що Хв. Дирекцiя товариства обезпечень „Днѣстеръ" именувала мене своимъ аґентомъ на Зборѝвъ и охрестнѝсть. Доносячи про се, прошу Всч. Духовеньство, чч. Братства и Комiтеты церковнѝ, Зверхности громадъ и Заряды шкѝлъ удавати ся до мене въ справахъ обезпечень по всякѝй информацiи, котрыхъ буду удѣляти зъ всякою готовостiю.

Зъ глубокимъ поважаньемъ — *Григорiй Леткiй.*

— **Такожь способъ.** Зъ Вормацiи въ Нѣмеччинѣ пишуть: Одному зъ двохъ вандрѝвныхъ хлопцѣвъ не стало чобѝтъ; грошей на купно новыхъ такожь не було, отже оба по довшѝй нарадѣ выгадали таку штуку: Одинъ зъ нихъ пѝйшовъ до склепу зъ обувiю, казавъ собѣ показати кѝлька паръ чобѝтъ и ставъ ихъ пробувати. Коли вже мавъ на ногахъ вѝдповѣднѝ чоботы и сягнувъ рукою до кишенѣ, щобы нѣбы заплатити кущеви, вбѣгъ єго товаришъ скоро до склепу, ударивъ єго сильно зъ права и зъ лѣва въ лице и пустивъ ся на втѣкача. Озевидно такои тяжкои обиды не мѝгъ зневаженый и перепуженый нѣякъ простити, тожь и заразъ пустивъ ся за утѣкаючимъ на здогѝнъ. Въ дикѝй погони побѣгли оба улицею, а купець — цѣкавый чи зловить обиженый виновника — ставъ въ дверехъ и дививъ ся за обома, ажь поки не зникли на закрутѣ улицѣ. — Довго стоявъ вѝнъ та вызиравъ купуючого и ажь онѝсля догадавъ ся, що єго „надули."

— **Россiйска церковь у Вѣдни.** Дня 16 н. ст. жовтня вѝдбуло ся у Вѣдни посвященье угольного каменя новои православнои церкви при тамошнѝмъ россiйскѝмъ посольствѣ. Въ торжествѣ взяли участь: намѣстникъ Австрiи долѣшнои ґр. Кiльмансеґъ, бурмiстръ Вѣдня д-ръ Прiксъ, перебуваючiй теперь у Вѣдни бувшiй россiйскiй мiнiстеръ скарбу Вишнеградскiй, амбасадоръ кн. Лобановъ и кѝлька членѝвъ россiйскои кольонiи у Вѣдни.

— **Кароль Ґуно** [Gounod], одинъ зъ найславнѣйшихъ французскихъ композиторѝвъ найновѣйшого часу, померъ дня 17 н. ст. жовтня въ Парижи въ 75-ѝмъ роцѣ житя. Ґуно уродивъ ся въ Парижи 1818 року окѝнчивъ тамъ-же консерваторiю музичну и розпочавъ свою дѣяльнѝсть яко композиторъ на поли музики церковнои. Зъ єго композицiй церковныхъ найлѣпша єсть Messe solennelle. Але найбѝльшои славы добувъ собѣ Ґуно оперою „Фавстъ" написаною 1859 року. Пѝзнѣйше написавъ ще кѝлька оперъ мѣжь иншими „Ромео и Юлiя" (1867 р.)

— **Вояки побили** онодгы въ Ярославѣ на улици контрольора почтового п. Д. Якъ видко зъ того, не може въ Ярославѣ прийти до спокою, бо подѝбнѝ ексцесы лучають ся тамъ правильно вѝдъ якогось часу.

— **Намѣрене убiйство матери.** Въ Рогѝзнику коло Нового Торгу лучила ся дня 7 н. ст. жовтня така пригода. Сынъ Викторiи Ладзютовои, Янекъ, вернувши зъ войска не хотѣвъ робити на грунтѣ лише гулявъ и волочивъ ся по коршмахъ. Напоминаный матерiю пѝйшовъ зъ дому въ свѣтъ и ажь недавно вернувъ зъ грѝшми та ставъ зновъ по свому жити. Коли-жь мати и теперь робила єму докоры, рѣшивъ вѝнъ позбути ся єи пѝдступомъ. Дня 7 жовтня пѝйшовъ до кирницѣ и пустивъ до неи коновку, а вѝдтакъ прикликавъ матѣрь, щобы єи нѣбы запытати о раду. Коли мати надхилила ся надъ кирницею хопивъ єи сынъ за ноги и кинувъ у воду. Мати майже чудомъ выратувала ся, а сынъ самъ перенужденый своимъ лочиньствомъ зникъ безъ слѣду.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр. льосѝвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Павло Зарицкiй, выслуженый учитель народныхъ шкѝлъ упоконивъ ся дня 18 н. ст. жовтня у Львовѣ въ 53-ѝмъ роцѣ житя. Покѝйный бувъ авторомъ кѝлькохъ творѝвъ якъ: „Мышаиды" выданои стихами въ 1863 роцѣ и „Арендаря", выданого общ. им. Качковского. Крѝмъ того выдавъ покѝйный въ Коломыи свои поезiи осѝбною книжкою п. з. „Стихотворенiя". Своимъ завѣщаньемъ записавъ вѝнъ 2000 зр. на добродѣйнѝ цѣли до розпорядимости львѝвскои Ставропигiи.

Наука штука и лiтература.

— **Львѝвскiй рускiй народный театръ** выбравъ вчера на перше представленье тридѣеву оперу С. Артимовского „Запорожець за Дунаємъ". Ся опера звѣстна у насъ, тожь и не богато говорити про неи. Однакъ треба замѣтити, що якъ давнѣйше пропускано деякѝ сольовѝ парты, дуеты и хоры — очевидно на шкоду цѣлости оперы, — то теперѣшна управа театру усунула самовѝльнѝ обтинки и выставила першiй разъ у Львовѣ штуку у властивѝй формѣ

Вчерашне представленье могло пересвѣдчити львѝвску публику, що нашъ театръ розпоряджае дуже гарными силами. Панѣ Лопатиньска въ роли дѣвчины-сироты Одарки збирала рясни оплески. Єи сильный, просторои скалѣ, сопранъ лунавъ звѝнко и то зовсѣмъ свобѝдно, безъ найменшои напруги, такожь гра и рухи були выкѝнченынѝ. Побѝчь неи знаменита була панна Фiцнерѝвна яко жѣнка старого козака Запорожця. Она вмѣла въ свою креацiю влити стѝлько житя и вервы, бачилось у неи таке розумѣнье, що амфiтеатръ просто не выходивъ зъ одушевленя, а коли въ третѝй дѣи заспѣвала зъ своимъ мужикомъ дуетъ, що мовлявъ, вѝнъ паниця и ледащо, а она горюе, тогдѣ справдѣ станула она у вершку свого артизму. — П. Концевичъ бувъ справдѣшнымъ героємъ вечера. Запорожець зъ него вдавъ ся такiй, що хиба розцѣлувати єго! И гравъ и спѣвавъ и танцювавъ! Десь та сила у него взялась, и козацке завзятье за кождымъ єго рухомъ! — П. Вѝльховый своимъ голосомъ зробивъ дуже користне вражѣнье. У него сильный, высокiй теноръ героичнои закраски. На сценѣ вѝнъ ще молодый спѣвакъ и артистъ, однакъ вывѣнованый дуже гарнымъ голосомъ и зъ часомъ при совѣстнѝй праци може стати справдѣшнымъ свѣвакомъ-артистомъ. Вчера припавъ єму партъ молодого козака Андрѣя. Вѝд спѣвавъ єго зрозумѣло, хочь некористно выпало одно мѣсце — именно дуетъ зъ Одаркою „Ангелъ ночи" — задля того, що темпо було до неможливости скоре. Правда вина се не спѣваковѝвъ, але капельмайстра та режiсерiи — и мы на се звернули увагу. Всѣ прочѝ артисты, пп Яновичъ, Лопатинскiй, Шеремета и другѝ, причинили ся своєю грою до гарнои цѣлости. Хоры, хочь декуды за слабѝ держали ся добре. Що-до внѣшнои стороны выставы належить пѝднести гарнѝй строѣ жѣночѝ. — Публики явило ся на представленье надто мѣрно, може длятого, що штука бувала вже грана у Львовѣ, хочь нѣколи такъ, якъ симъ разомъ, — а може ще й длятого, що по мѣстѣ розлѣплено якусь дуже мало афiшѣвъ. — кг.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Д-ръ Фердинандъ Левль именованый звычайнымъ професоромъ ґеоґрафiи на унiверситетѣ въ Чернѝвцяхъ.

— **Перенесеня** Дирекцiя почтъ и телеґрафѝвъ дозволила на замѣну мѣсць службовыхъ офiцiялови почтовому Едм. Лердернерови у Львовѣ и асистентови почтовому Генр. Ляско въ Краковѣ на двѝрци. и перенесла асистента почтового Іос Наймана зъ Тернополя до Збаража

— **Конкурсы.** Окружна рада шкѝльна въ Золочевѣ розписуе конкурсъ на посады учителѣвъ: въ Бѣлкѝвцяхъ, Богутинѣ, Чижевѣ, Гутиску олескѝмъ, Гукавѝвцяхъ, Озерянцѣ Колтовѣ, Красносѣлцяхъ, Кропивнѝй, Кудобинцяхъ, Луцѣ, Метеневѣ, Мшанѣ, Нущи, Плѣснянахъ, Пѝдлѣсю, Сервирахъ, Ушни, Зашковѣ, Жабини, Жуковѣ, дальше на посаду управителя въ Поморянахъ и на посады молодшихъ учителѣвъ: въ Гологорахъ, Озѣрнѝй, Олеську, Зборовѣ, Белзци, Фирлѣевцѣ, Княжи, Кутахъ, Ожидовѣ, Пѝдгѝрцяхъ и Скварявѣ. Поданя треба вносити до 15 н. ст. лютого. — Выдѣлъ повѣтовый въ Городенцѣ розписуе конкурсъ на посаду лѣкаря окружного въ Чернелици зъ платнею 758 зр. Речинець вносити поданя назначеный до 1 н. ст. грудня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Рогатинѣ розписавъ конкурсъ на посаду окружного писаря громадского зъ осѣдкомъ въ Конкольникахъ До сего округа належить 7 громадъ. Платня 350 зр. рѝчно. Поданя вносити до 15 н. ст. падолиста. — Окружна рада шкѝльна въ Бродахъ розписуе конкурсъ на посады учителѣвъ: въ Бѣлявцяхъ, Берлинѣ, Литовищи, Наквашi, Каменцѣ, Красовщинѣ, Шмировѣ, Клекотовѣ, Черници, Увинѣ; дальше на посады двохъ старшихъ учительокъ при женьскѝй школѣ въ Бродахъ и на посады молодшихъ учителѣвъ: въ Тростянци великѝмъ, Пониковици, Топоровѣ и Лопатинѣ. Поданя треба вносити до 20 н. ст. падолиста.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили: Зъ приватныхъ пушокъ: въ домѣ о. Ив. Чапельского у Львовѣ 2 зр. 80 кр., и въ домѣ о. Евгена Гошовского у Львовѣ 6. зр. 20 кр, Вп п. Ярославъ Ильницкiй адъюнктъ судовый зъ Бродѝвъ 22 зр. [на се зложили: ґр. Россоцкiй 5 зр., п. Гаргулинькiй 1 зр., п. Калиновскiй 1 зр., п. Кароль Шаєръ радный мѣста Львова 10 зр. а дрѝбными датками 5 зр.]; п. Мих. Гуза ц. к. нотарь въ Тяжковицяхъ 4 зр. 40 кр.; о. Мих. Ладижиньскiй зъ Бересци 1 зр. — Дальше надѝславъ на руки нашои адмiнiстрацiи п. Т. Решетиловичъ, пѝдофiциръ 11 полку уланѝвъ въ Ярославѣ, 3 зр. 85 кр., зѝбраныхъ на хрестинахъ у п. Кароля Веселого. Зложились Вп. пп.: В. Шалявмонъ и Т. Решетиловичъ по 1 зр., маленька Чешка Веселi 20 кр., Кар. Веселi, Ив. Рубешъ и Е. Гiмлеръ 1·65 зр, При тѝмъ шлють высше названi Чехи щирѝ желаня якъ найскоршого довершеня дѣла, щобы нашъ народный театръ мѝгъ станути въ якъ найскоршѝмъ часѣ зарѝвно величаво якъ ческе Divadlo.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 20 жовтня. Говорять, що на случай вѝдкиненя палатою послѝвъ выимковыхъ розпоряджень, ґр. Таффе пѝдожде якiйсь часъ а вѝдтакъ заявить, що въ Чехiи наставъ спокѝй и знесено станъ выимковый.

Буда-Пештъ 20 жовтня. Цѣсарь удѣливъ довшои авдiенцiи ґр. Таффому и бар. Хлюмецкому, на котрѝй обговорювано внутрѣшну ситуацiю.

Берлинъ 20 жовтня. Мiнiстеръ вѝйны Кальтенборнъ подавъ ся до димiсiи а на єго мѣсце именовано Бронсарта.

Парижь 20 жовтня. Похороны Макъ Магона вѝдбудуть ся въ недѣлю на коштъ державы. Въ похоронахъ возьме участь россійскiй адмiралъ Авелянъ зъ дружиною.

Римъ 20 жовтня. Ескадра анґлiйска вѝдвѣдае Венецiю а вѝдтакъ австрiйскѝ порты.

ЛЬВѝВСКIЙ РУСКIЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN"
вѝ готелю Жоржа.

Въ Суботу дня 21 н. ст. жовтня 1893.

БЕЗТАЛАННА

Народна драма зъ спѣвами въ 5-ти дѣяхъ Карпенка Карого.

ОСОБЫ:

Иванъ, старый чоловѣкъ		К. Пѝдвысоцкiй
Софiя, его дочка		Ф. Лопатиньска
Ганна, вдова		Е. Пѝдвысоцка
Гнатъ, єи сынъ		Л. Лопатиньскiй
Варка, дѣвчина		А. Осиповичева
Параска	дѣвчата	М. Слободѝвна
I-ша	дѣвчата	М Фiцнеръ
II-га	дѣвчата	М. Радкевичъ
Омелько		А Нижанкѝвскiй
Дамянъ		А. Шеремета
Стефанъ		С. Яновичъ
Явдоха, хазяйка на вечерницяхъ		Е. Стечиньска
I-шiй	староста	К. Лѣщиньскiй
II-гiй	староста	С. Пѝдвысоцкiй

Дѣвчата, парубки. — Дѣе ся на Украинѣ.

Режiсеръ К. Пѝдвысоцкiй. — Капельмiстръ Ф. Доliста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикѝвъ, седянъ и гарнiзону 25 кр.

Бiлетѝвъ дѝстати можна въ канцелярiи Тов. „Руска Бесѣда", а вечеромъ вѝдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ѝй вечеромъ.

Рухъ поѣздѝвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѝсля годинника львѝвского

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшный		особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнѝвъ (вѝдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѝвки черезъ Тарнѝвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѝвъ або Ряшѣвъ (вѝдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пѝдволочискъ и Бродѝвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѝдволочискъ и Бродѝвъ (на дворець Пѝдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радѝвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мiшкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Скольского, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вѝдходять зѝ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабѝвки via Тарнѝвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѝвъ (тѝлько вѝдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнѝвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пѝдволочискъ и Бродѝвъ (зъ двѝрця гол)	544	320	1036	1111	—
Пѝдволочискъ и Бродѝвъ (зъ двѝрця Пѝдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѝвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мiшкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Скольского и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

Въ бюрѣ информацiйнѝмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информацiйнѝмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Iмперiяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служby на ц. к. австрiйскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О сколько же пѝдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вѝдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информацiйныхъ продаесь такожь выдазаній черезъ ц к. австр. зелѣзницѣ державнiй прямѣ бiляты до ѣзды и зуставлюванi зшитки повѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѝмъ можна дѝстати въ бюрахъ информацiйныхъ, касахъ стацiйныхъ и у кондукторѝвъ. 4514

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ", Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвху) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, піоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКѢ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѣ листы заставнѣ, 5% Облігаціи комунальнѣ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ **по найкористнѣйшихъ услѣвяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѣвъ, якъ такожь платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручення на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бѣльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручення зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 67—?

Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта".

В. МІДІНГА

ФАРБАРНЯ И ПРАЛЬНЯ ХІМІЧНА

одежи мужескои и дамскои

не поренои

такожь

ПРАНЬЕ ЗАНАВѢСЪ

4824 у Львовѣ 18—20

при улици Ягайлоньскѣй число 20.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякѣ роботы будовляны** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовѣ порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБѢТНЯ** 34-156

Львѣвъ, ул. Зибликевича 11.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЪ

4874 *мешкае постѣйно* 3 ?

ВЪ НАДВѢРНѢЙ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлюе 82—180

ВСЯКѢ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѢ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѢ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

Машинки американьскѣ до сѣканя мяса (найпрактичнѣйшѣ зъ дося звѣстныхъ системѣвъ) по зр. 4·50

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКЫЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

Копякъ ФРАНЦУСКЫЙ

фляшка по 2 и 3 зр., куращійный по 4 зр. 50 кр. поручае тортовля

ИВАНА БОДНАРА

Львѣвъ, улиця Академічна ч. 20.

4669 40—45

Теофіль Копистиньскій

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшае церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскѣ роботы пѣсля власныхъ плянѣвъ. Выготовляе всякои величины церковнѣ образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деретреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякѣ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѣ въ кругъ працъ малярства — по найумѣренніѣшихъ цѣнахъ. Підписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу.

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска

4636 **число 20.** 40—?

КАЛЕНДАРЬ

„ПОСЛАНИКА"

на рѣкъ 1894

вже выпочатый и мѣстить кромѣ части календарскои, точного устава и части информацѣйной, слѣдуюче:

I. Стихи: Рѣкъ 1894; До гѣръ; До згоды; Покаяньe (зъ устъ народа); Наша вѣра; Молитва инокинѣ; Підъ крестомъ; Сила молитвы; До рѣдныхъ нивъ; Двѣ пѣсни матери.

II Часть релігійно поучююча: Св. Іоанникъ Златоустый (съ образкомъ); Димитріевa суботa; Руский Служебникъ; Где що зъ житя о Бозѣ.

III Часть повѣсти и оповѣданя: Святa вечера; Зъ давнихъ бувальщинъ; Зъ чужихъ далекихъ краевъ; Шмула Дерижкѣра и село Драгтигузы; Не жартуй съ серцемъ, комедія въ 1 актѣ.

IV Часть забавна: Пригоды Инана Великого; Горькій смѣхъ и сумна пранда; Загадки нового гатунку; Фрашки и небылицѣ; Смѣхъ и правда.

V. Часть: Величина господарска; Инсераты. 4·81 2—?

Само вже содержанье говорить про вартѣсть сего календаря. **ЦѢНА 35 кр.** празъ съ пересылкою почтовою. Кто бере 10 примѣрникѣвъ, одинъ даромъ. Просимо о численнѣ замовленя підъ адресою: Ред кція „Посланика", Лапшинъ, п. Бережаны

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

Теодора Стахевича

въ Станиславовѣ

глядае хлопця зъ честнои родины, до торговлѣ въ вѣцѣ вѣдъ 12 до 14 лѣтъ, зъ окончоною 2-ою або 3-ою клисою гімназіяльною.

Сироты по священикахъ маютъ першеньство. 4854 4—5

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконуе ся сгаранно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, сповѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѣ цѣлковито выкончены прикрасы** церковнѣ. 4641 88—150

Вѣдновляю старѣ иконы и иншій рѣчи.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛИТИНЬСКІЙ

Львѣвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вѣконъ, штакетѣвъ, парканѣвъ и т. п гарно лискучій, готовѣ до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 48—

ТУТКИ електричні стисканѣ

неклиенѣ зъ найлѣпшои французкои бібулки, гіґієнічнѣ, поручае фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОИ,** Львѣвъ, ул. Паньска ч. 2. 90 кр. за **1000 штукъ.**

При купнѣ 5000 штукъ опаковане и порто франко. 4812 28—30

БРИ-

твы швайцарскѣ и англійскѣ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѣ приборы до голеня

поручае найдешевше

торговля приборѣвъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТѢВЪ ЛЯНҐНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

МАҐАЗИНЪ И РОБОТНЯ ФУТОРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свѣй обильно заосмотреный магазинъ, де удержуємо всякѣ можливѣ роды шкѣрокъ кожуховыхъ, готовѣ футра мужескѣ и дамскѣ, такожь ковнѣры зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пѣсля найновѣйшихъ фасонѣвъ. Такожь удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякѣ замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшѣмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкончене по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 3—12

4804 20—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскѣ на бавовнѣ або овечѣй вовнѣ 1·5 цм довгѣ. 125 цм. широкѣ по зр 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великѣ 185—193 цм. довгѣ. 135 цм. широкѣ по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣнныѣ вѣдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайнѣ и пружиновѣ вѣдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.

Подушки пѣряныѣ и волосѣяныѣ.

Простирала пѣдъ колдры и до застелюваня, пошевки и т. ин.

Коцики вовняныѣ и **капы** на лѣжка въ найбѣльшѣмъ выборѣ найдешевше поручае

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВѢВЪ

улиця Коперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знамениту вату вовняну ½ клґ. 65 кр —1·20 зр., на провінцію три закупнѣ 5 клґ. высылаю оплатно.

ВЛАСТИТЕЛЬ ЦУКОРНѢ

ЧЕСЛАВЪ ШНАЙДЕРЪ

у Львовѣ ул. Баторія ч. 32,

працюючи въ тѣмъ званю бѣльше якъ 20 лѣтъ въ першорядныхъ фірмахъ цукорничихъ въ краю и за границею, можу цѣлкowito вдоводити всякѣ вымоги такъ зъ огляду на щоденнѣ выробы, якъ такожь на замовленя Вп. П. Т. Публики

4758 15—?

Безъ пореня

приймае до хімічного чищеня, вѣдновлюваня и прасованя всѣлякѣ уборы мужескѣ и жѣночѣ — перше вѣденьске заведенье хімічне чищеня плямъ

СИМЕОНА ВАЙСА

Львѣвъ, ул. Коперника ч 12.

На бажанье чистить одежу при помочи пары въ кѣлькохъ годинахъ.

4888 (Импреса Львовъ.) 2—4

Безъ конкуренціи

есть мѣй склепъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мѣй обильный складъ одягѣвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѣ и хлопячѣ, якъ такожь одяги дитячѣ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутѣвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюютъ ся въ найкоротшѣмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

МУЖЕСКУ Безсильнѣсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самосохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылая ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 4851 5—36

Россійскій чай караванный

въ оріґінальнѣмъ опаковаю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вѣдъ зр. 1·80 аже до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опакованье безплатно. 4818 1—17

Замовленя высылаємо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНІО ДЗВОНѢВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѣймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляютъ, що и на дальше пѣдѣймаютъ ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѣдповѣдно взитѣ въ снасти, въ найкоротшѣмъ часѣ, за пятилѣтною гарантіею (такожь на раты).

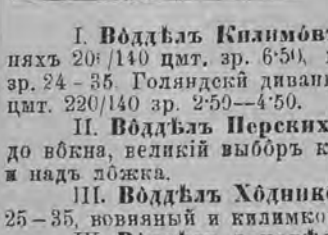

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незначайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50 цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы якъ такожь килимѣвъ сѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 33, 40—50, манілa кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елеґантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., марокяньскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модныѣ фегерановѣ на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·10 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр 3·75, занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·5 , 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кромовѣ и барвистѣ въ елеґантнѣмъ выкончено вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на лѣжка** и столы, гарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лѣжка и одной на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·40 Обрусы кр. 85, зр 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы флянельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служѣбы вѣдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранѣ килимы,** поодинокѣ килимки передъ лѣжка, поодинокѣ сѣнныѣ килимки, поодинокѣ капы на лѣжка и столы, высортованѣ килимы останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо годнѣ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкѣвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр Великій выборъ боа, гарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѣ вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и неґліжь. Юбки волѣчковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинної,** ватованѣ и кожуховѣ дитинныѣ плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинныѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модияровъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, дапьскихъ и шведскихъ якъ такожь волѣчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвудь", всякѣ выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ осѣбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (4—?)

Цѣнники даромъ и франко.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рѣкъ.

2219

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннѣмъ за готѣвку. На сплаты мѣсячнѣ въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальнѣ выграны властителевя купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тѣ льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненѣ зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Пометы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Тягненье вже въ четверъ!

ИНСБРУКСКІЙ Льосы по 50 кр.

Головна выграна 50.000 зр.

Тягненье вже въ четверъ!

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручаютъ: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 23—23

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, підъ зарядомъ К. Бединерского.

Ч. 227. Львôвъ, Субота 9 (21) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людника 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяцъ	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До внутрѣшнои ситуаціи.

По-при безчисленнѣ поголоски, менше або бôльше имовѣрнѣ, головнымъ моментомъ у внутрѣшнôй ситуаціи була авдієнція гр. Таффого и бар Хлюмецкого у цѣсаря въ Будапештѣ Про авдієнцію гр. Таффого не находимо нѣякихъ вѣстей, хиба лишь сю, що гр. Таффе мусѣвъ пояснити евентуальнѣ наслѣдки проектованои реформы выборчои міністрови справъ внѣшныхъ гр. Кальнокому, котрый бувъ занепокоенный будучимъ складомъ спôльныхъ делеґацій.

Натомѣсть про цѣль авдієнціи бар. Хлюмецкого такъ пише N. fr. Presse: Президентъ австрійскои палаты послôвъ повѣдомивъ цѣсаря, що середъ поважныхъ вôдносинъ, якѣ розвинули ся въ наслѣдокъ предложень реформы выборчои, вôнъ примушеный зложити свôй урядъ президента и выцофати ся зъ політичного житя. Розумѣе ся, що бар. Хлюмецкій обширно мотивувавъ свôй крокъ и представивъ монархови політичну та парляментарну ситуацію и наслѣдки, якѣ буде мати переведенье реформы выборчои на складъ австрійского парляменту. Якъ выпала авдієнція, не знати, але то певна рѣчь, що бар. Хлюмецкій выйшовъ вдоволеный зъ салѣ авдієнційнои и вôдступивъ вôдъ намѣру зложити урядъ президента и выцофати ся зъ політичного житя. Зъ того заключають, що бар. Хлюмецкій мусѣвъ почути вôдъ монарха успокоюючѣ запевненя, а именно що не думають форсувати реформы выборчои и що не бажають, щобы наслѣдки тои реформы вôдбили ся на партіи, котра заступлена теперь въ сполученôй лѣвици. Тѣ заключеня опирають ся на поглядахъ цѣсаря, котрый высоко ставляе заступництво интересôвъ и не хоче захитати тои основы конституціи австрійскои. Цѣсарь давъ свою апробату проектови реформы выборчои лишь для того, бо его запевнено зô стороны правительства, що основы заступництва интересôвъ не будуть нѣ змѣненѣ нѣ ослабленѣ.

Правительство — говорить дальше N. fr. Presse, — котре предкладаe парляментови такъ важный проектъ, мусить разомъ зъ тымъ проектомъ або устоятись, або упасти. Але ситуація по послѣдныхъ подѣяхъ (авдієнція у цѣсаря) така, що гр. Таффе не обстаe при скорôмъ полагодженю проекту выборчого и що не буде мати нѣчого противъ того, если до сего проекту по першôмъ читаню додасть комісія поправки, опертѣ на внесеняхъ, якѣ выйшли зъ ініціативы поодинокихъ послôвъ. Тѣ внесеня мабуть спонукали правительство не дати парляментови инніціативы въ реформѣ выборчôй, хочь зъ другои стороны правительство не противилось бы, если бы его проектъ бувъ змѣненый зъ ініціативы чи то комісіи выборчои чи палаты послôвъ. Зъ того выходить, що навѣть коли бы парляментъ вôдкинувъ проектъ реформы выборчои, правительство не розвязало бы парляменту — противно незатвержденье выимковыхъ розпоряджень потягнуло бы за собою розвязанье парляменту и, якъ кажуть, правительство маe вже потрѣбне уповажненье на такій случай

Всѣ газеты польскѣ мовчаньемъ притакують ухвалѣ кола польского, котрою зазначено становище супротивъ проекту реформы выборчои. Яка діскусія вела ся на засѣданю кола польского, коли запала резолюція, не знати, бо ухвалено задержати тайну, але деякѣ кореспонденты вѣденьскѣ подають досыть сензаційнѣ вѣсти.

И такъ Nowa Reforma въ дописи зъ Вѣдня пише: Резолюція кола польского заслугуe на спеціяльну увагу за-для положеного въ нѣй натиску на „засады и интересы автономічнѣ“. На першій выглядъ се есть менше зрозумѣлымъ зъ огляду на обставину, що въ однôмъ случаю розходить ся о змѣну закона, обовязуючого однаково всѣ королѣвства и краѣ Австріи. Однакъ сей натискъ, положеный на автономію, набираe незвычайного значѣня, если розважить ся діскусію зъ засѣданя кола. Найбôльше сензаційна вѣсть, що на тôмъ засѣданю кола була обговорюванa справа вылученя Галичины зъ Передлитавіи и що дотычне внесенье було евентуально приняте. Тымъ способомъ — додаe кореспондентъ — стануло бы коло польске на становищи резолюціи сойму галицкого зъ 1868 р., а цѣла політика кола выйшла бы на цѣлкомъ иншій шляхъ. Для Австріи означало бы се радикальну змѣну вôдносинъ орґанізаційныхъ державы взагалѣ. Однакъ зъ того видно, що коло польске стануло въ рѣшучôй опозиціи до реформы выборчои, если вôдважилось на такъ рѣшучій крокъ.

На разѣ мусимо принятн повысшу вѣсть лишь за звычайну поголоску; хочь зъ другои стороны есть она вельми характеристична, бо кидаe свѣтло на змаганя и політику кола польского.

Клюбъ рускій закôнчивъ свою нараду надъ реформою выборчою. Поручено пос. Романчукови, щобы заявивъ въ повнôй палатѣ, що Русины приймають симпатично предложеня правительства, однакъ домагають ся заведеня безпосередныхъ выборôвъ зъ громадъ сѣльскихъ и поббльшеня та справедливого подѣлу мандатôвъ посольскихъ.

Позаякъ послѣдній подѣ, маючи звязь зъ внутрѣшною ситуацією, вôдбувались въ Будапештѣ, то и находимо въ деякихъ мадярскихъ газетахъ информаціи що-до ситуаціи. И такъ Magyar Ujság пôсля автентичныхъ информацій такъ характеризуe внутрѣшну ситуацію въ Австріи: Если парлямeнтъ вôдкине выимковѣ розпоряджeня, то буде розвязаный и гр. Таффе вже до того уповажненый. Гр. Таффе маe повне довѣрье цѣсаря. Проектъ реформы выборчои повставъ въ наслѣдокъ напору опінии публичнои и зъ огляду на интересъ державы, вымагаючій, щобы та справа выйшла зъ ініціативы правительства и щобы не вытворила ся така ситуація, яка була недавно въ Бельгіи. Розумѣeсь, що правительство не противне сему, щобы сторонництва парляментарнѣ высказали свою гадку и жадали змѣны проекту. Неправда, мовь бы коло польске хотѣло принціпіяльно выступити противъ правительства и въ иншихъ справахъ мовь партія опозиційна. Поляки руководились завсѣгды взглядами на интересъ державы и поможуть правительству до затвержденя выимковыхъ розпоряджень. Правительство маe найлѣпшій намѣръ дôйти до порозумѣня якъ зъ Поляками такъ и иншими партіями въ справѣ реформы выборчои. Впрочôмъ обавы що-до наслѣдкôвъ реформы пересадня.

Въ понедѣлокъ зачне ся діскусія надъ проектомъ реформы выборчои. Діскусія маe тревати шесть днѣвъ — але кажуть, що до діскусіи не прийде, бо парляментъ буде въ понедѣлокъ розвязаный.

Лѣвиця, побоюючись, що правительство готове приднати въ якій способôбъ для свого проекту выборчого коло польске и клюбъ Гогенварта, — заявила вже рѣшучо правительству, що буде голосувати противъ выимковыхъ розпоряджень. Если-жь та вѣсть покаже ся фактомъ, то правительство мусить розвязати раду державну.

Зъ того выходить, що помимо згôдныхъ резолюцій трехъ найбôльшихъ сторонництвъ въ справѣ проектованои реформы выборчои, ситуація внутрѣшна не прояснилась, але противно ще бôльше напружила ся, а політика лѣвицѣ нѣмецкои буде рѣшати о поведеню правительства.

Рада державна.

Вчерашне, въ пятницю, засѣданье палаты послôвъ зачалось вôдъ читаня интерпеляцій. Одна интерпеляція молодо-ческа порушуe, що въ Празѣ придержують вже вôдъ довшого часу 70 молодыхъ людей въ арештѣ за демонстраціи въ реставраціи Худера.

На внесенье пос. Пленера ухвалено нагле трактованье предложень правительственныхъ о запомозѣ державнôй для околиць навѣщеныхъ повенею, а именно цѣсарского розпоряджeня зъ дня 23 серпня що-до запомоги державнои для Галичины, Буковины и Тиролю.

По промовѣ референта Катрайна и попертю предложень пос. Краньскимъ, палата ухвалила предложеня.

Референтъ Катрайнъ ставляe вôдтакъ внесенье, вôзвати правительство, щобы розслѣдило станъ нужды въ деякихъ околицяхъ Чехіи и предложило вôдповѣднѣ проекты.

Пос. Тавше закинувъ неувзглядненье браку нашѣ и поручивъ для зарады тому бракови поведенье, подôбне якъ въ Нѣмеччинѣ, де провінціямъ навѣщеным нещастьемъ сейчасъ поспѣшено зъ помочію. Вôдтакъ просивъ бы міністра скарбу о лагôдну практику при опустахъ податковыхъ; дякуe міністрови торговлѣ за скору интервенцію въ справѣ тарифъ перевозовыхъ и вносить, щобы для зарадженя нуждѣ въ Чехіи вставлено сейчасъ въ буджетъ вôдповѣдну квоту яко безпроцентову позичку.

Пос. Дикъ высказавъ жаль, що міністеръ скарбу робить зависимымъ удѣленье запомоги вôдъ того, чи начальники краю пôдопруть дотычнѣ просьбы. Намѣстництво въ Празѣ мабуть тои гадки, що въ Чехіи нема нужды. Просить о опусты податковѣ.

Пос. Лянгъ домагавъ ся, щобы здержано всякѣ екзекуціи податковѣ до 1 надолиста 1894 р.

По промовѣ комісаря правительственного и послôвъ Бравнгофа, Бенса та Вашатого, ухвалено всѣ повысшѣ резолюціи и внесенье пос. Катрайна.

Вôдтакъ ухвалено въ другôмъ и третôмъ читаню по короткôй діскусіи внесенье пос. Вельовейского въ справѣ соли. (Такъ отже законъ о выдаваню дешевои соли для худобы вôйде въ житье зъ 1 сѣчня 1894.)

При кôнци засѣданя интерпелювавъ пос. Бянкіні въ справѣ вôдносинъ въ Далматіи.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ понедѣлокъ, а на порядку дневнôмъ першe читанье проекту реформы выборчои.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Зъ Сокаля пишуть намъ:

Зборы правыборцѣвъ (19 н. ст. жовтня) вôдбулись въ сали магістратскôй. На зборы явились оо. деканъ Яюсъ, Левицкій зъ Тартакова, Ковшевичъ зъ Ульвôвка, Смулка зъ Угринова, Криницкій зъ Бобятина, Лысякъ зъ Должнева, Плешкевичъ и Грицикъ зъ Сокаля, мѣщане сокальскѣ и до 60 селянъ зъ околицѣ.

Провôдъ обнявъ деканъ о. Яюсъ и вже въ промовѣ зазначивъ, що о. Роздѣльскій задля своеи старости не повиненъ убѣгатись о мандатъ. То саме заявивъ и о. Левицкій. Патріотъ сей щирый, хочь личный приятель о. Роздѣльского, просивъ и моливъ свого сусѣда, щобъ не вносивъ безъ потребы роздору въ выборы лише длятого, що его кандидатуру поставивъ д-ръ Король. О. Левицкій, якъ и о. Смулка, пôднесли вôдтакъ заслуги проф. Вахнянина для Руси. Указали, що вôнъ вôдъ тридять лѣтъ бере участь въ житю національнôмъ и політичнôмъ галицкихъ Русинôвъ и посѣдаe всякѣ услôвя посольскѣ, бо знаe и розумѣe дуже добре потребы народу рускаго, а именно стану селяньского.

Проф. Вахнянинъ забравъ вôдтакъ слово и въ довгôй рѣчи розвѣвъ поглядъ свôй якъ на справу руску такъ и на економічнѣ потребы краю. Рѣчь ту выслухали зôбранѣ зъ великою увагою. Зборы сокальскѣ були на-скрôзь поважнѣ и тымъ рôзнились дуже вôдъ зборôвъ въ Равѣ и въ Жовкви. А длячого? Длятого, бо тутъ твердшу партію представляли лише о. Лысякъ зъ о. Грицикомъ, п. Шиманьскій зъ Сокаля и якійсь сурдутовець зъ Себечова. Проф. Вахнянинъ, чуючи себе въ Сокали мовь у своѣй хатѣ — бо тутъ знають его всѣ селяне — умѣвъ рѣчь такъ повести, що о. Роздѣльскій не дôзнавъ нѣякои обиды. Лише сурдутовець зъ Себечова поважився разъ одинокій крикнути противъ проф. Вахнянина тихенько: „Фонетикъ!“ Зъ великимъ спокоемъ приступивъ до него проф. Вахнянинъ и розтолкувавъ ему, що зъ азбуки св. Кирила нашѣ предки, а навѣть сама матушка Москва, безъ плачу и зойкôвъ выкинули буквы юсъ, зело, онъ, кси, пси, ѳиту, унику и ижицю, а ще Русь не провалилась. Фонетика — казавъ п. Вахнянинъ — се такій маленькій коникъ въ нашихъ часахъ, на котрого годенъ вылѣзти навѣть такій маленькій сурдутовець, якъ ось сей себечôвскій дячокъ, и на котрого вылѣзши кождый гопкаe и гопкаe. Порушенье справъ економічныхъ зробило на селянъ велике вражѣнье. Именно проектъ правительства о спôлкахъ селяньскихъ та рентовыхъ господарствахъ; о тôмъ, щобы правительство закуповувало бôльшѣ посѣлости и парцелювало ихъ межи селянъ — подобались селянамъ. Они зрозумѣли, що кандидатъ ихъ розумѣe потребы хлѣборобôбъ и буде вмѣти ихъ заступати.

О. Роздѣльскій повторивъ то само, що вже говоривъ кôлькома словами на зборахъ въ Равѣ и Жовкви, про що мы читали въ „Дѣлѣ“. Додавъ лише, що й вôнъ буде обставати за дволѣтною службою войсковою, о чôмъ передъ тымъ згадавъ проф. Вахнянинъ. За кандидатурою о. Роздѣльского промовивъ лиш одинъ мѣщанинъ сокальскій, полохаючи при тôмъ зôбраныхъ, що вôнъ, хочь не буде выборцемъ, буде аґітувати при выборахъ, бо на тôй штучѣ добре розумѣeсь. Якъ въ Равѣ и Жовкви аранжеры крикомъ и стукотомъ пôдержували свою бѣдну справу, такъ тутъ въ Сокали годѣ було зробити шуму, бо не було кому. Сокальщина знаe проф. Вахнянина, але знаe и о. Роздѣльского. На жаль, о. Роздѣльскій не есть prophеta in patria...

Хтось изъ зôбраныхъ зажадавъ голосованя, але о. предсѣдатель, розважный чоловѣкъ, не допустивъ до того. Деканъ Яюсъ не хотѣвъ компромітувати свого товариша по званю и мѣсцевого пароха, котрому певно було бы дуже немило, що у власнôй майже хатѣ найшовъ бы бувъ грубу меншôсть за собою. Сокальщина, якъ бачите зъ того, представилась дуже поважно на зборахъ. Дикихъ, африканьскихъ крикôвъ у насъ не було. Кандидатôвъ выслухано зъ всякимъ спокоемъ, хочь проф. Вахнянинъ говоривъ бôльше якъ годину.

——

Зъ Жовквщины пишуть намъ:

У насъ вже успокоилось. Туча зôрвалась, покропило дощемъ и зновъ погода. Такъ и зъ тыми зборами. Вымуштрованѣ аранжерами темнѣ селяне накричались, деякѣ ажь наревѣлись, та й розôйшлись. Самѣ аранжеры посумнѣли. Они надѣялись лучшого ефекту. Старенькій ихъ кандидатъ мовчавъ та мовчавъ, мовь-бы воды въ ротъ набравъ. И такѣ мовчазливѣ люде мають вôдтакъ боронити справъ Руси въ парляментѣ вѣденьскôмъ! Зъ такого посла маe пôсля думки и програмы д-ра Короля вытворитись вôдтакъ окремый „клюбъ“ Чи не иронія?

Д-ръ Король выступивъ нинѣ зъ узурпацією власти и права ставляти кандидатôвъ. Нѣколи нѣхто прецѣнь не перечивъ повѣтамъ права выглядувати кандидатôвъ, але предложеного повѣтомъ чи округомъ выборчимъ кандидата потверджувавъ завсѣгды центральный комітетъ выборчій, чи то давнѣйшими часами т. зв. спôльный, чи теперѣшный народный, въ котрôмъ засѣдають делеґаты рускаго клюбу посольского, „Народнои Рады“ и владичѣ. Нинѣ д-ръ Король не хоче нѣчого знати про якунебудь карнôсть на Руси, а бере право ставленя и потверджуваня кандидатôвъ для своеи „Жовкôвскои Рады“. [Мимоходомъ сказавши, Рада та числить до 600 членôвъ лишь на папери, а на дѣлѣ членôвъ платячихъ вкладку есть лише до 150.] Дезорґанізація Руси починаe вкрадатись и въ такъ важну акцію, якою e выборы посольскѣ. Д-ръ Король бѣжить до Sasa, коли другѣ йдуть до Sasa. То значить консолідація силъ рускихъ, про котру д-ръ Король любить говорити.

Якъ сказано — утихомирили ся вже аранжеры жовкôвскихъ зборôвъ и нинѣ роздумують надъ марнотою тои шопки, яка вôдограла ся въ користь нѣмого ихъ кандидата. Надѣялись они — якъ выходило зô слôвъ д-ра Дрималика — що правительство пôддержить такого кандидата длятого, бо вôнъ не буде для нѣякого правительства небезпечнымъ, та трохи перерахувались, бо такими мужами політичными мабуть нѣхто нѣколи не одушевлявъ ся. О. Роздѣльскій нѣ теплый нѣ зимный и такимъ бувъ черезъ цѣле своe житье. Въ акцію руску не входивъ нѣколи, бо — якъ самъ пôднѣсъ — усе дуже добре живъ зъ Поляками. Коли его свого часу выбрано головою філіи общества им. Качковского, вôнъ приймивъ то достоиньство, бо туды тягнуло его трохи „твердше“ серце. Але опôсля — въ Сокальщинѣ знають, по якôй причинѣ — зложивъ свôй урядъ, а приймивъ его ажь по смерти гр. Потоцкого. Вже та хитливôсть повинна була д-ра Короля пересвѣдчити, що о. Роздѣльскій не конче буде заступати интересы „твердого“ сторонництва. Але тутъ ходило о що иншe, а именно, щобы за нѣяку цѣну не допустити кандидатуры народовця...

Вкôнци згадаю и про вѣсти о „панщинѣ“, що дали причину старостѣ жовкôвскому выдати звѣстный окружникъ. „Дѣло“ справедливо вказало, що такихъ вѣстей не треба брати на серіо. Кажуть, що якъ выплыла кандидатура о. Грушкевича, хтось казавъ, що вôнъ, держачи зъ панами, заведе й панщину. Се дурне, бо селяне нашѣ на стôлько вже тямущѣ, що такимъ нѣсенѣтницямъ не дадуть вѣры.

Радикальнѣй москвофільскѣ „Бруты“.

Уже вчера новинкарь нашъ згадавъ коротко про „розоблаченія“ якогось Хомы Брута [новинкарь нашъ поправивъ очевидну похибку друкарску, бо — судячи пôсля методы писаня — мусѣвъ „розоблаченіе“ то писати не „Брут“ але „Бруд“] помѣщенѣ въ остатнôмъ числѣ радикального „Народа“ а перепечатанѣ въ „Галичанинѣ“ зъ замѣтками редакціи того москвофільского орґану.

Якъ уже вчера сказано — Хома Брутъ „розоблачуe“ два довѣрочнѣ засѣданя кружка членôвъ львôвскои „Народнои Рады“ вôдбутѣ передъ кôлькома тыжднями. Поминаемо вже сторону етичну тои справы: на скôлько годить ся робити ужитокъ зъ „вынюханого“ зъ нарадъ довѣрочныхъ якогось кружка людей, а сконстатуемо лише, що Хома Брутъ зле „вынюхавъ“ и намотавъ чимало неправды. Але ще й не о то намъ йде, — не о мотанину его на тематъ „роздору“ середъ „ґенерального штабу народовцѣвъ“, де пôсля его комбінацій одну ґрупку становить пять людей „рѣшучо клерикального и антімосквофільского характеру“ — а то пп. Барвѣньскій, о. Чапельскій, Т. Грушкевичъ, д-ръ Кость Левицкій и Н. Вахнянинъ, а до нихъ [каже Хома Брутъ] пристаe и п. Кахникевичъ, — а другу ґрупу пп. Романчукъ, Белей, В. Шухевичъ и о. Стефановичъ, — не о тую его комбінацію намъ йде [комбінувати кождому воля], але о плюгавленье поодинокихъ людей, въ чôмъ дуже наглядно выступаe — скажемо словами нашого новинкаря — брудъ Хомы Брута.

„Проф. Вахнянинъ — пише той Хома — теперь кандидуe на посла до рады державнои въ Жовкви — де вôнъ кандидувавъ въ 1885 р. и де тогдѣ захотѣвъ бувъ кандидувати й д. Романчукъ, — и надѣe ся черезъ д. Барвѣньского здобути собѣ протекцію гр Станислава Баденього“ а „Д-ръ Кость Левицкій, компетентъ на катедру цивільного права въ университетѣ по пок. Ол. Огоновскôмъ, потребуe теперь паньскои протекціи бôльше нѣжь коли-небудь, бо бачить свои надѣѣ загроженими негарнымъ процесомъ, що, кажуть, выточивъ ему д. Авдиковскій о присвоенье собѣ рукопису словни-

ка терміновъ правничихъ, що лишивъ ся бувъ по́сля пок. Огоновского и котрый д-ръ Кость спожиткувавъ для свого словника, навѣть не згадавши въ передмовѣ про працю покóйного его вчителя. Для характеристики сего по́дро стаючого батька Руси — пише дальше Хома Брутъ — оповѣдають ще й де-що инше, чого я не важу ся повторити.“

На то́лько бруду. ко́лько мѣстить ся въ тыхъ небогато словахъ, може здобутись лишь радикалъ зъ фракціи Павлика-Франка. Поминаємо фактичну неправду, мовь-бы въ 1885 роцѣ п. Романчукъ захотѣвъ бувъ кандидувати противъ п. Вахнянина въ окрузѣ сокальско-равско-жовко́вско́мъ, — поминаємо й ложь, мовь-бы п. Авдиковскій выдавъ процесъ д-ру К. Левицкому, а не д-ръ К. Левицкій п. Авдиковскому, бо радикальный Хома Брутъ може выкрутити ся незнаньемъ факто́въ, тымъ бо́льше, що у тои радикальнои фракціи, котра нинѣ выдає „Народ“, звычайно подають ся за факты — рѣчи небувалi. Тутъ иде о брудну тенденцію, позбавлену всякои, хочь-бы й дро́бки, совѣстности въ боротьбѣ зъ полiтичнымъ противникомъ.

Проф. Вахнянинъ кандидує нинѣ на посла до рады державнои, а що во́нъ народовець, — то радикальнi Хомы Бруты заразъ хапають за улюблене своє честне оружiє — за клевету — и ну-жь кричати, що Вахнянинъ запобѣгає „протекціи гр. Баденього“! Се дуже легкій и выго́дный спосо́бъ войованя — але чи честный? Нѣхто не вымагає во́дъ радикальнои фракціи Павлика-Франка, щобъ они по́дпирали кандидатуру народовця, але чи-жь не можна высказати своєи думки въ иншій спосо́бъ, якъ лише клеветою, обчисленою на низькi инстинкты?!

Д-ръ Кость Левицкій компетує о катедру цивільного права въ університетѣ, а що во́нъ народовець, — то радикальнi Хомы Бруты готовi по́длити ся до крайности, щобы лишь ёму шкодити — и отъ одинъ зъ нихъ хапаєсь и теперь въ „Народѣ“ за нужденну инсинуацію „паньскои протекціи“. Рѣчь звѣстна, що д-ръ К. Левицкій убѣгавъ ся о доцентуру ще за жития проф. Ол. Огоновского та Поляки-професоры не допустили его й не допускають до нинѣ, — а зъ другои стороны звѣстный щирый патрiотизмъ рускій и широка дѣяльность д-ра К. Левицкого якъ на поли лiтературно́мъ такъ и полiтично-народно́мъ — що чей-же не свѣдчить о запобѣганю „паньскои протекціи“. Хома Брутъ тѣшить ся „негарнымъ процесомъ“ изъза словаря д-ра Левицкого, процесу выданого нѣбы-то п. Авдиковскимъ. Своєю дорогою се — якъ уже сказано — ложь, бо власне д-ръ Левицкій выдавъ процесъ москвофiлови, сотрудникови „Галичанина“ п. Авдиковскому о клевету, — але мы запытаємо того Хому: чи се совѣстно воювати противъ полiтичного противника такимъ оружiємъ? Совѣсть чей-же наказувала бы выждати результату процесу. Але брудъ Хомы Брута выходить уже найгрубше въ тыхъ его словахъ, де каже, що „оповѣдають ще й дещо инше“, але во́нъ „не важить ся повторити“. О то-жь то йде, що мiжь радикальною фракцiєю „Народа“ кишить ажь такими клеветами, що Хома Брутъ навѣть не важить ся повторити [очевидно, щобы не до́стати ся до „Ивановои хаты“]. Тому й не диво, що молодшi радикалы во́двернули ся во́дъ „Народа“, лишаючи его въ багнѣ, въ яко́мъ застрягъ и стрягне що-разъ глубше.

Нужденнi „розоблаченiя“ радикального Хомы Брута заразъ, розумѣєсь, перепечатали москвофiльскi Хомы въ „Галичанинѣ“. [Schöne Seelen finden sich!] Неправду, мовь-бы пос. Романчукъ въ 1885 роцѣ захотѣвъ бувъ кандидувати противъ п. Вахнянина въ окрузѣ жовко́вско-равско-сокальско́мъ, „Галичанинъ“ доповнивъ ще во́дъ себе словами: „выбиратели однакъ не приняли кандидатуры ни одного ни другого“ — але що интереснѣйше — ложь, мовь-бы то п. Авдиковскій выдавъ процесъ д-ру Левицкому а не на во́дворо́тъ, перепечатали они въ „Галичинѣ“ безъ нѣякого во́дъ редакціи спростования, а треба знати, що не лишь п. Авдиковскій але й редакторъ „Галичанина“ уже давно були переслуханi судьею слѣдчимъ яко о б ж а л о в а н i д-ромъ К. Левицкимъ о клевету...

Отсе одинъ зъ образко́въ морали радикальныхъ и москвофiльскихъ — „Брутóвъ“!

Дописи „Дѣла”

Зъ Станиславава.

[Руска школа вправъ, — Фреквенція Русино́въ въ семинарiи учительско́й. — Бурса св. О. Николая и порядки въ нѣй. — Епископъ и его во́дносины до Русино́въ. — Фiясковi агiтацiи противъ впису на языкъ рускій въ гiмназiи. — Фреквенція Русинокъ и Русино́въ въ школахъ мѣскихъ. — Конкурсъ на руского катихита для шко́лъ мѣскихъ все ще не розписуєсь. — Рускi написи на торговляхъ.]

Недавно було подано въ „Дѣлѣ“: Ко́лько ученико́въ записало ся на сей ро́къ шко́льный [1893/94] до рускихъ гiмназiй у Львовѣ, въ Перемышли и въ Коломыи. Теперь бы була черга на даты зъ рускихъ шко́лъ вправъ, заснованыхъ при семинарiяхъ учительскихъ у Львовѣ, Станиславовѣ и Тернополи.

Отже у насъ въ Станиславовѣ є доси въ школѣ вправъ двѣ клясы, зъ котрыхъ до I-ои вписало ся 28, а до II-ои 18 школярѣвъ. Невелике се вправдѣ число, однакъ мы тутъ въ тако́мъ некористно́мъ положеню, що мѣщанъства въ Станиславовѣ зовсѣмъ нема, а ученико́въ до школы вправъ достатчує майже выключно прилученый Кiєгининъ. И то́лько патрiотичному инстинктови Кiєгининцѣвъ, котрымъ на славу и честь треба сказати, що хочь живуть по́дъ самымъ Станиславовомъ и мають ся взглядно дуже добре, мимо того зовсѣмъ неприступнi польонiзацiи [носять ся по свому, до мовы ро́днои не домѣшують польскихъ сло́въ, при всякихъ выборахъ держать ся, якъ Русинамъ яло ся, асекурують свои маєтки въ „Днѣстрѣ“] и ново-заснованому товариству „Шко́льна Помо́чь“ треба дякувати, що згадана школа вправъ має школярѣвъ. За те видно ро́внодушно́сть зъ тои стороны, зъ котрои она що-найменше повинна проявлятись, а котра вже зо́ свого призначеня повинна рускою школою опѣкуватись. Такъ п. пр. звѣстна рѣчь, що сотрудникъ катедральный, котрый по-при богато иншихъ скумульованыхъ а платныхъ урядахъ єсть и заступникомъ катихита при сѣй школѣ, передъ ёи отвореньемъ не повѣдомивъ родичѣвъ зъ амвоны анi въ Станиславовѣ анi въ Кнѣгининѣ, хочь его навѣть прошено о то. Але правда, сю школу — придбали ненавистнi ёму народовцѣ.

Фреквенція рускихъ ученико́въ въ семинари учительско́мъ не выносить навѣть половины загального числа школярѣвъ хочь людно́сть сусѣдныхъ повѣто́въ майже выключно руска. Причина сего матерiяльна неспроможно́сть нашого селяньства, котре по простy не має зъ-во́дки удержувати своихъ дѣтей въ такъ дуже дорого́мъ теперь мѣстѣ, якимъ є Станиславо́въ. Тутъ бы могла прийти зъ помочiю тутешна „Бурса св. О. Николая“, коли-бъ во́дступила хочь ко́лька комнатъ въ фронтово́й своєй каменицi на безплатне мешканье, а харчь могли бы собѣ оплачувати ученики семинаря побираными стiпендiями. Бувъ бы се ро́дъ рускаго интернату для ученико́въ семинарiи учительскои, якъ тутъ уже истнує польскiй такiй интернатъ по́дъ зарядомъ лат. катихита кс. Скарбовского, до утвореня котрого завдзвавъ его епископъ Пузина. [Впрочо́мъ интернатъ мо́гъ бы числити на по́дмогу якъ патрiото́въ рускихъ такъ и краєвого сойму.] Такiй интернатъ мо́гъ бы во́ддавати преважнi услуги и по́дъ взглядомъ релiгiйного выхованя — а таке выхованье рускихъ кандидато́въ учительскихъ по́сля нашого обряду було бы великою користiю, тымъ бо́льше, що не бракъ жалобъ зо́ стороны духовенъства на сего-того учителя, що ихъ мѣсяцями не видати въ церквѣ, якъ и зъ дѣтми, на те що взагалѣ до молодежи по́дсувають ся люде зъ умысномъ намѣромъ по́ддавати ёй лихi засады. Тожь тутъ не досыть самыхъ жалѣвъ та нарѣкання, а треба роботы, абы рѣчь поправити. Отже на згаданый интернатъ повинно на нашь поглядъ братство св. О. Николая призначити першiй поверхъ фронтово́и каменицѣ, за выпаємъ котрого теперь побирає [зъ причинъ зовсѣмъ неоправданыхъ] лише 400 зр., хочь по́сля теперѣшныхъ въ Станиславовѣ практикованыхъ цѣнъ выпадало бы побирати 600 зр.

Коли вже мова о Бурсѣ, то треба згадати, що сего року принято до нея о 5 ученико́въ менше, явъ въ минувшо́мъ роцѣ. Дехто, що стоить зъ безпосередною управою Бурсы въ близшихъ зносинахъ, подає за причину редукціи се, що бурса боре ся зъ дефiцитомъ, нѣбы черезъ недодержуванье родичами бурсако́въ принятыхъ зобовязань що-до мѣсячнои оплаты — бо въ станиславо́вскій Бурсѣ безплатныхъ мѣсць такъ якъ бы не було. Не правято сего року двохъ ученико́въ, за котрыхъ отець зобовязавъ ся платити по 13 зр. мѣсячно, мимо того, що одинъ крилошанинъ вставлявъ ся за ними. Мы зновъ думаємо, що на мнимый дефiцитъ скорше вплывають протекцiйнi чинше за наємъ фронтово́и каменицѣ, а сего року ще й коштовнi адаптацiи, якъ вставленье зеркальныхъ во́конъ, збудованье балкона безъ ро́вночасного по́двысшеня чиншу, по́дчасъ коли въ нашо́мъ мѣстѣ и безъ адаптацiи всѣ чинше по́йшли въ гору. Мы сказали: мнимый дефiцитъ, бо годѣ наєвно знати, чи взагалѣ є дефiцитъ, позаякъ управа Бурсы анi суди Боже не хоче складати прилюдныхъ рахунко́въ, хочь удаєсь до руско́и публики, до радъ повѣтовыхъ и до сойму зъ просьбами о по́дмогу.

Адаптацiя по́днята сего року мусѣла ще зъ тои причины бути дорожшою, що ро́вночасно будувала ся дирекцiя зелѣзниць и ко́льканацять каменицъ, черезъ що всякого робо́тника и матерiялъ переплачувано, а єсть ся адаптацiя того рода, що зраджує намѣренье управы Бурсы и на довшi лѣта закинути всяку мысль о розширеню Бурсы, зовсѣмъ противно, якъ стало ся сего року въ Перемышли та Тернополи. Цѣкава при то́мъ рѣчь, що бурсаки самi докладно зраховують всѣ доходы на удержанье Бурсы, а то жертвы, по́дмоги та свои доплаты, и кажуть, що по́сля тыхъ цифръ харчь на голову кождого выносить 20 зр. Зъ сего видно, що бурсаки не мають великого довѣрiя до своєи найблизшои управы, котра впрочо́мъ по-за достатченье харчу не богато ними займає ся. О выкладѣ дома бурсакамъ рускои исторiи и ро́днои лiтературы нема й бесѣды; що бо́льше: бурсакамъ сего року не во́льно въ бурсѣ читати нѣчого кромѣ шко́льныхъ книжокъ. До минувшого року було во́льно читати де-що инше, кромѣ книжокъ друкованыхъ ненавистною зарядови фонетикою, а коли одинъ бурсакъ запытавъ свого бурсового настоятеля: чому не во́льно читати книжокъ друкованыхъ правописью фонетичною, коли такi книжки є и въ шко́льно́й бiблiотецѣ? — здобувъ ся запытаный на во́дповѣдь: „Е, бачишь, въ бiблiотецѣ є такi книжки длятого, щобы-сте знали, що де-хто й такъ собѣ писавъ“. Теперь такои во́дповѣди дати не може, тожь заборонено взагалѣ лектуру. Яка се вiзантiйска зашкарупѣлость! Або чи устроюють въ Бурсѣ вечерки въ честь Т. Шевченка? Мiжь тымъ якъ же инакше выховує ся молодѣжь въ тутешно́й польско́й Бурсѣ имени Крашевского! Тожь и не дивниця, що бодай трохи дотепнѣйшi хлопцѣ утѣкають зъ Бурсы св. О. Николая, а оставшi выходять зъ неи неразвитi, неочитанi, и своимъ неразвоємъ та тупостiю приводять въ здивованье комiсiи матуральнi. Зарядъ Бурсы любить хвалити ся, що во́нъ вщѣплює релiгiйне выхованье! Отже выходило бы, що станиславо́вска гiмназiя дає богато кандидато́въ до стану духовного; мiжь тымъ сего року зъ Станиславова зголосивъ ся одинъ, а н. пр. зъ Коломыѣ зголосилось ажь шѣсть.

На поправу во́дносинъ въ тутешно́й Бурсѣ мо́гъ бы вплывати епископъ, яко ёи законный покровитель. Та на жаль во́нъ, не интересуючись нѣчимъ, що́ дотыкає Русино́въ, ограничає свою интеренцію на Бурсу то́лько на грошеву по́дмогу. Супротивъ мирскихъ Русино́въ стоить во́нъ на становищи во́дтручуючо́мъ, выробивши собѣ чи радше давши въ себе вмовити уперту и нѣчимъ неоправдану думку, що они противнi церквѣ, хочь-бы они якъразъ зъ любови до церкви подо́ймали ся якогось дѣла намѣряючого по́днести вѣру и побожно́сть. На доказъ сего треба выдерти забуту фактъ, що́ ставъ ся на весну 1892 року. Для звеличаня нашого обряда утворивъ ся у Великiй по́стъ 1892 року хоръ зъ мирскихъ Русино́въ зъ намѣромъ — по разъ першiй у Велику пятницю въ катедрѣ станислово́вскій во́дспѣвати такъ взнеслi Страстнi псальмы. Хоръ той складавъ ся зъ Русино́въ-народовцѣвъ всякои бранжѣ по́дъ управою єдиного священника-народовця, котрого о то упрошено. А що въ складъ хору входили також урядники почтовi и зелѣзничi, котрi, якъ звѣстно, мусять во́дбувати службу и ночами, то они мусѣли собѣ выщукувати заступнико́въ, зрѣкались тымъ самымъ вынагороды [бо за нѣчну службу платять] а навѣть [якъ бувъ выпадокъ] платили кары за те, що самi не могли ставитись до службы. Вже въ часѣ во́дбувания проб чути було якусь зовсѣмъ неоправдану нехо́ть и невдоволенье у деякихъ высокопоставленыхъ крилошанъ, котрi робили закидъ, чому пробы во́дбувають ся на „Рускій Бесѣдѣ“ [?!] а не на пресвитерiи... що хоръ буде перешкаджати иншимъ во́дправамъ церковнымъ.. и т. д. Однакъ мимо того осягнено дозво́лъ во́дспѣвати псальмы въ церквѣ, на котру то продукцію запрошено епископа, всѣхъ тогдѣшныхъ крилошанъ и взагалѣ всю руску интелiгенцію, а для выгоды надрукувавъ хоръ своимъ кошто́мъ програму. Интелiгенція мирска зъявилась майже вся а зъ духовнои, окро́мъ нашого загально любленого и поважаного о. пароха, явивъ ся то́лько крил. о. Ткачуникъ... Прийшовъ Великдень. Згаданый хоръ бажавъ зложити in corpore свои бажания владицѣ, однакъ епископъ переказавъ черезъ свого свояка, о. Мардеровича, що нехай пароxъ приймає хоръ на свячене, бо во́нъ хору не просивъ спѣвати... Се одинъ зъ многихъ факто́въ, котрыми епископъ зразивъ собѣ мирску интелiгенцiю. Безпосереднымъ наслѣдкомъ було то, що сего року не було кому спѣвати Страстныхъ псальмо́въ. Теперь въ „Галичанинѣ“ выгукує ся, що мирска Русь индиферентна до церкви, являє ся въ нѣй то́лько на свята „алчуща вкусныхъ обѣдовъ“, надто мирскi Русины мусять въ „Галичанинѣ“ зносити ще наруги, якъ „Quargelduft“. Не о обѣды, господинове, тутъ ходить, бо станислово́вскi Русины — лѣкарѣ, адвокаты, радники, учителѣ и т. и. — потрафлять у себе зъѣсти не менше „вкусни обѣды“, але о умысне iгнорованье цвѣту рускои интелiгенцiи. А чому то iгнорує ся? Длятого, що тутешна мирска Русь — то майже выключно народовцѣ, а тыхъ тутешна єрархія не любить. Що тутъ ходить о народовство, доказує та обставина, що на одно зъ принять у тутешного епископа не запрошено одного совѣтника консисторского народовця [т. є. не выконано запросинъ епископскихъ], а коли епископъ замѣтивъ его неприсутно́сть, то сказано, що его прошено, але во́нъ не прийшовъ. Однакъ се була чиста неправда.

Ваша замѣтка, що въ катедрально́й церквѣ нема катихизацiи, помогла о то́лько, що епископъ приказавъ держати ихъ. И заразъ першои недѣлѣ почули вѣрнi катихизацiю, котру одинъ сотрудникъ почавъ въ такiй спосо́бъ: „Хочь я не обовязаный держати катихизацiю [а хто-жь, отче?] мимо то зъ власнои охоты буду то чинити...“ То́лько шкода, що тi катихизацiи — на перекоръ ко́лькоразовымъ выразнымъ приказамъ епископа — держать ся по во́дъѣздѣ пресвитеро́въ ажь по ско́нченóй вечѣрни и суплiкацiи, коли цѣлый наро́дъ пустить ся въ рухъ до во́дходу. Треба бы тутъ держатись сталого порядку для бо́льшого хо́на парохiянъ и показаня, що охота є дѣйстно правдива.

Зъ рады „издательства“, щобы зъ причины заведеня правописи фонетичнои не записувати дѣтей на рускiй языкъ, скористали въ тутешно́й гiмназiи то́лько три особы. [На разѣ не выписуємо ихъ именъ.] Однакъ дѣти, помѣркувавши наслѣдки и не видячи одобреня за те во́дъ Полако́въ, явили ся во́дтакъ на науцѣ ро́днои мовы, записавшись додатково.

Фреквенція Русинокъ въ обохъ школахъ дѣвочихъ збо́льшила ся сего року, — єсть ихъ 166. За те до приватного института женьского им. Левартовича [учительска семинарiя приватна] не вписалась нѣ одна Русинка. Сего очевидно похвалити не можна, хочь може бути, причиною є доволѣ высока оплата — на мѣсяць 8 зр.

Въ двохъ школахъ хлопцѣвъ є сего року 151 Русино́въ.

Kurjer Stanisławowski подає вѣсть, що станислово́вска окружна рада шко́льна розписує конкурсъ на катихито́въ обр. лат. при школахъ хлопцѣвъ въ Станиславовѣ. Чому доси не розписаный конкурсъ на посаду греко-кат. катихита? Певно тому, що нѣхто на се не настає.

Обставина, що въ будучо́мъ роцѣ буде въ нашо́мъ мѣстѣ зъ днемъ 1-ого липня отворена дирекцiя зелѣзницѣ зъ 360 функцiонерами, вызвала чималый рухъ въ отворюваню новыхъ торговель, котрi дають и рускi написи. За новыми торговлями идуть старi, умѣщуючи на вывѣскахъ оповѣстки въ нашо́й мовѣ. Доси рускихъ вывѣсокъ є до пятьдесять.

Зъ Рудокъ.

[Господарка Товариства задаткового въ Рудкахъ.]

Сенько Головчакъ господарь зъ Беньковои Вишнѣ позичивъ въ Товариствѣ задатково́мъ въ Рудкахъ 30 зр. По двохъ рокахъ, не плативши довгу, переписує скрипт на 45 зр. и йде до дому. По другихъ двохъ рокахъ зновъ приходить и переписує скрипт уже на 50 и ко́лька зр. По третихъ двохъ рокахъ переписує скрипт на 60 и ще щось зр. и вертає въ своякы, а тымчасомъ довгъ его зро́съ на 120 зр.

Ажь теперь опамятала ся Дирекцiя Товариства, що зле стало ся, кличе Головчака и каже платити 120 зр. Во́нъ не хоче, бо виненъ — каже — лише 30 зр. Дирекцiя позиває его до суду, до́стає вырокъ и интабулюється на Головчаково́й реальности по́дъ нромъ 106 въ Беньково́й Вишни. А що Головчакъ дальше не платить, то Товариство оцѣнює реально́сть на 2.000 зр и лiцитує. На лiцитацiи набуває реально́сть за 380 зр. Набувши на власно́сть сю реально́сть, одержує декретъ власности и просить судъ, щобы впровадивъ Товариство въ посѣданье. Ѣде комiсiя, впроваджує Товариство въ посѣданье, выкидає довжника зъ хаты и вертає, опечатавши хату. Комiсiя во́дъѣхала, а Головчакъ печатки повбдрывавъ и увійшовъ до хаты. Кличуть Головчака до суду, сварять, на що такъ зробивъ, а во́нъ каже, що то когутъ здеръ печатки а во́нъ увійшовъ до хаты. Дирекцiя подає провiзорiю, — Головчакъ зъ хаты не уступає. Зновъ провiзорiя, а що Головчакъ усе зъ хаты не выносить ся, то зъѣздить комiсiя зъ жандармомъ и слуга Товариства зъ возами. Посадили Головчака по́дъ пло́тъ, жандармъ пильнує а слуга Товариства зъ людьми руйнують будынки и везуть до Рудокъ. Але Головчакъ на мѣсци, де стояли будынки, выкопавъ собѣ яму, накрывъ дошками и соломою та й спровадивъ ся тамъ зъ жѣнкою, бо дѣти забрала родина. Зновъ провiзорiя и Головчака замыкають на 20 днiвъ до арешту. По 20 днiхъ во́нъ выходить, зачинає жати, кличуть его до суду и замыкають на 40 днiвъ. По 40 днiхъ ще провiзорiя и замыкають Головчака на 60 днiвъ. Тымчасомъ Товариство продало збо́ръ сегоро́чный Томашови Войнаровскому, а той мавъ часъ зо́брати, бо коли Головчакъ зъ арешту выйшовъ, не заставъ уже нѣчого въ поли. Товариство „умалосердило ся“ надъ жѣнкою и дѣтьми Головчака, лишило имъ голе обо́йстье и голый огородъ, але контракту доси не зроблено, а цѣлый грунтъ продало Войнаровскому за 350 зр. Такъ Головчакъ лишивъ ся теперь зъ родиною на зиму безъ хаты и кусника хлѣба Черезъ свiй упоръ стративъ цѣле господарство, высидѣвъ сл 120 днiвъ въ арештѣ, стративъ здоровлье и ставъ жебракомъ. Товариство — якъ кажуть — стратило ще 300 зр.

Касiєръ Товариства п. Петро Зброжекъ каже, що въ цѣло́й то́й справѣ була интрига руска — Русины не казали Головчакови довгу платити. Зовсѣмъ подо́бно поступило Товариство зъ Францiшкомъ Раганомъ зъ По́дгайчикъ, Полякомъ, — то чия тамъ интрига? Въ справѣ Рагана приходило до касiєра 30 члено́въ Товариства и хотѣли своими удѣлами довгъ его сплатити, та п. касiєръ сказавъ, що такъ не во́льно, и его зруйновано.

Такъ гадає Товариство дальше поступати — но чи то добра дорога? Товариство въ застрашуючiй спосо́бъ обтяжило гiпотеку въ повѣтѣ. Самовладна господарка въ Товариствѣ спочиває въ однихъ рукахъ п. Зброжка. На загальнi зборы члены селяне не являть ся, бо й не бувають повѣдомленi о зборахъ, а зъ того деякi панове радi. Про загальнi зборы оголошує ся въ Dziennik-у Polsk-о́мъ, а котрый селянинъ его читає?

Товариство потребує великои и скорои реформы. Дирекцiя повинна въ господарку его глубше вглянути, бо инакше оно замѣсть помагати народови, намножить лише жебрако́въ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Мiнiстеръ во́йны выдавъ сими днями розпорядженье що-до д о с т а в ы в о й с к о в о и а с и с т е н ц i и. По́сля того розпорядженя доставa войсковои асистенцiи внутръ гарнiзону належить до круга дѣланя коменданта стацiи; внѣ гарнiзону повинни доставляти ся асистенцiи — вынявши въ конечныхъ случаяхъ — лишь за дозволеньемъ коменданта корпусу. Цѣль асистенцiи треба выразно подати, а сила ёи зависить во́дъ вымѣру во́дповѣдного коменданта войскового, але все треба мати на увазѣ, щобы сила асистенцiи заневнила успѣшный выступъ. До замкненя и до охороны будынко́въ надає ся нѣхота, до выпорожненя площей и улиць — ко́нница. При выборѣ офiцiро́въ для такихъ екскомiсiй треба зважати на найбо́льшiй риго́ръ. Командантъ асистенцiи мусить оставати зъ полiтичными органами въ порозумѣню, однакъ лишь зъ огляду на ясне представленье цѣли. Що-жь дотыкає фактичного захопленя, має командантъ поступати по́дъ личною одвѣчальностiю по́бля войсковыхъ взглядо́въ. Коли ро́вночасно уживає ся жандармерiи, не може офiциръ жандармерiи вплывати на ужитье асистенцiи воякóвъ.

Мiнiстерство во́йны въ порозумѣню зъ мiнiстерствомъ краєвои обороны австрiйскимъ и мiнiстерствомъ краєвои обороны угорскимъ постановило що-до у р л ь о п у о д н о р о́ч н ы х ъ о х о т н и к о́ в ъ зъ огляду на родинни во́дносины таке: 1) Тi однорочнi охотники, котрымъ признано передъ часомъ сталый урльопъ за-для родинныхъ во́дносинъ, мають выказати дальше истнованье признання, по́бля §. 60 войсковыхъ приписо́въ, до ко́нця року, въ котро́мъ мали сповняти однорочну презенцiйну службу, если имъ признано остаточну, закономъ призволену проволоку вступу до презенцiйнои служ бы 2) При истнованю признання мають

они стягнутись до войскового выобразованя зъ днемъ 1 жовтня того року, въ котрôмъ они найпôзнѣйше мали вступити до однорôчнои презенційнои службы. 3) Перенесенье ихъ до резервы має наступити зъ кôнцемъ вересня зъ войсковымъ выобразованьемъ слѣдуючого року.

Про регуляцію валюты въ угорскôй комісіи фінансовôй пишуть зъ Буда-Пешту: Комісія фінансова угорскои рады державнои розпочала онôгды нарады надъ предложеньемъ міністра фінансôвъ. На запытъ пос. Горанского що-до высоты запасу золота вôдповѣвъ президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле, що дотеперь стоить до розпорядимости 163,796.000 коронъ въ золотѣ въ цѣляхъ регуляції валюты. Дальше вказавъ д-ръ Векерле на причины, що выкликали дісажіо и высказавъ переконѣченье, що они суть переходовои натуры, бо вôдносины фінансовѣ и господарскѣ Угорщины суть здоровѣ.

НОВИНКИ.

— **Заатра, въ недѣлю**, выставить рускій народный театръ у Львовѣ 5-дѣеву комедію зô спѣвами и танцями зъ украиньского житя: „Крути та не перекручуй“ Панаса Мирного и Михайла Старицкого.

— **До чотирокляcовои школы мужескои при улици выдѣлу краевого въ Чернôвцяхъ** записало ся сего року 571 ученикôвъ, а то: 216 жидôвъ, 184 римо кат., 104 греко-кат., 53 православныхъ, 8 вôрмено-кат., и 5 евангеликôвъ. Зъ тыхъ записало ся пôсля народности: 263 Нѣмцѣвъ (зъ того 216 жидôвъ), 158 Полякôвъ, 132 Русинôзъ, 7 Румунôвъ и 1 Чехъ.

— **Холера.** Газета урядова доносить: Дня 19 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Богородчанахъ 2 особы, въ Лысци богородчаньского повѣта 1 особа; въ Калуши 2 особы, въ Коломыи 5 особъ, въ Пелни сяноцкого повѣта 1 особа, въ Станиславовѣ и Загвоздѣ станиславôвского повѣта по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Богородчанахъ 3 особы; въ Делятинѣ Добротовѣ и Микуличинѣ повѣта надвôрняньского по 1 особѣ, въ Римановѣ 1 особа, въ Загвоздѣ повѣта станиславôвского 3 и въ Пациковѣ того-жь повѣта 2 особы. — Померли: въ Коломыи 2 особы, въ Микуличинѣ 1 особа, въ Сяноцѣ, Буковôвску и Пелни по 1 особѣ, въ Узини повѣта станиславôвского 1 особа. — Загаломъ лишило ся въ лѣченю зъ дня 18 н. ст. жовтня 56 особъ; дня 19 жовтня занедужало 13 особъ, выздоровѣло 12, померло 7, отже лишає ся въ лѣченю 50 особъ. — Пôдозрѣный случай лучивъ ся въ Довгôмъ повѣта сяноцкого.

— **Бойкотованье кс. Стояловского** зô стороны польского духовеньства все ще тревае, а навѣть прибирае острѣйшій видъ, бо вже й высша ерархія выступае зъ своеи дотеперѣшнои резервы и починае брати дѣяльну участь въ тôй оригінальнôй борбѣ. И такъ доносить Gazeta Kościelna, що епископъ тарновскій Лобосъ обѣжникомъ зъ дня 10 н. ст. жовтня заборонивъ священникамъ своеи дієцезіи допускати кс. Стояловского до вôдправлюваня богослуженя або иншихъ функцій духовныхъ. Крôмъ того сыплють ся „осьвядченя“ польского духовеньства захôднои Галичины противъ кс. Стояловского якъ зъ мѣшка. Всюды выступае ся остро противъ сего — якъ каже клерикальна праса польска — „демаґоґа“ w kapłańskiej sukni, всюды вôдсуджуе ся его вôдъ чести и вѣры, а не бракуе й такихъ авторôвъ, що подають духовеньству рады, въ якій способъ можна бы пôдкопати повагу кс. Стояловского у мазурского люду. Мѣжь иншими появила ся въ Gazet-ѣ Kościelu-ôй така статья кс. Жигмонта Ленкевича, котрый радить духовеньству кс. Стояловского збойкотувати и выкинути зъ помѣжь себе. Раду свою мотивуе авторъ тымъ, що селяне, видячи, якъ духовеньство толеруе въ своемъ товариствѣ кс. Стояловского, мусять гадати, що й его дѣяльнôсть есть правильна. Отже, щобы сю вѣру селянамъ вôдобрати треба пôсля кс. Ленкевича: 1) Не приймати кс. Стояловского обѣдомъ вôдпустовымъ въ мѣсци, де находить ся коршма; 2) не допускати его до бесѣды надъ свѣжою могилою священника и 3) не окружати его почетною дружиною на зборахъ католицкихъ.

— **Святкованье недѣль.** Дня 16 н. ст. жовтня вôдбули ся у Львовѣ зборы купцѣвъ и книгарѣвъ, на котрыхъ вели ся нарады въ справѣ святкованя недѣль. Принято одноголосно такій ухвалы: 1) Внести до сойму и до рады державнои петицію, пôдписану всѣми купцями и помôчниками, щобы обовязуючій теперь законъ о недѣльнôмъ вôдпочинку змѣнено въ той способъ, щобы всѣ торговлѣ и склены були кождои недѣлѣ замкненѣ цѣлый день, а не якъ доси лише вôдъ годины 12-ои въ полудне; 2) заки се наступить въ законнôй дорозѣ, отвирати торговлѣ въ недѣлѣ почавши вôдъ 22 н. ст. жовтня не скорше якъ о 9-ôй годинѣ зъ рана, щобы помôчники могли выповнити свои релігійнѣ обовязки; замыкати-жь всѣ склены безъ выимки о 12-ôй годинѣ въ полудне; лише корѣннѣ склены можна отвирати скорше зъ огляду на потребы публики; 3) внести меморіялъ до рады мѣскои, щобы наглядала зъ цѣлою строгостію выповнюванье приписôвъ обовязуючихъ теперь о вôдпочинку недѣльнôмъ, бо сконстатовано, що богато склепôвъ отворенѣ довше якъ до 12-ои годины, а деякѣ приступнѣ для публики навѣть по полудни. Просьбы торговельнои молодежи, щобы вже вôдъ теперь були всѣ торговлѣ въ недѣлѣ и свята замыканѣ не увзгляднено, зъ огляду на мѣсцевѣ вôдносины.

— **Въ Перемышли** лютить ся вже вôдъ 8 тыждневъ скарлятина. Доси умерло тамъ на сю недугу около 80 дѣтей. Теперь появила ся пошесть и мѣжь школьными дѣтьми.

— **Першій снѣгъ.** Зъ Коломыи пишуть, що всѣ горы вôдъ Коломыи до Угорщины покрыли ся снѣгомъ. Въ Коломыи при 4° Р. и сильнôмъ вѣтрѣ порошило такожь снѣгомъ.

— **Адміністрація надвôрняньского ключа** буде знесена зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1894 и буде придѣлена до дирекціи лѣсôвъ и доменъ у Львовѣ. Львôвска дирекція буде подѣлена на два вôддѣлы. Управителемъ одного буде совѣтникъ Гіршъ, а другого совѣтникъ Розенберґъ, дотеперѣшный заміністраторъ ключа надвôрняньского. Пôсля міністерскои постановы буде отвореныхъ шесть зарядôвъ лѣсовыхъ, а то: 1) Микуличинъ, 2) Надвôрна, 3) Рафайлова, 4) Татарôвъ, 5) Ворохта и 6) Зелена. Въ наслѣдокъ сего прибуде 6 посадъ управителѣвъ, 18 лѣсничихъ, 6 помôчникôвъ лѣсовыхъ и 30 лѣсныхъ.

— **Почетне горожаньство** надала рада мѣска въ Скалѣ старостѣ борщѣвскому Кар. Мільнерови въ признаню его заслугъ и „особливыхъ взглядôвъ“ для сего мѣсточка.

— **Дещо про міністра Штайнбаха.** Вѣденьскій кореспондентъ Kurjer-a Warszawsk-ого такъ пише про сего міністра: По-при ґр. Таффого очи всѣхъ въ сей хвили звернени на міністра скарбу д-ра Штайнбаха, але не яко на фінансиста, регулятора валюты, лише яко на автора нового закона выборчого. И всѣ пытають: хто се? Отже зôбравши цѣлу минувшôсть урядничу, дуже широкій досвѣдъ и нинѣшну дѣяльнôсть д-ра Штайнбаха, представляе ся вôнъ такъ: Велике образованье и велика праця зробили, що вôнъ лучить въ собѣ консерватизмъ, клерикализмъ и соціялізмъ. Сѣ прикметы выказуе его розвѣдка про обовязки власности. Рано не каву, вôдтакъ працюе до 4-ои годины пополудни, вôдтакъ обѣдъ, далекій милевій проходы, 3 до 4 годинъ гры на фортепянѣ, впрочôмъ нѣякихъ товарискихъ забавъ, мешкае на третôмъ поверсѣ, сальоны въ палатѣ міністерскôй стоять пусто, вызначуе ся вôнъ особливою рôвновагою ума, мѣщаньскою добродушностію, звычайно уста сего старого кавалера красить усмѣхъ нѣбы добродушный, але властиво троха іронічный. Въ домѣ ґр. Таффого и ґр. Шенборна ставъ ся довѣрочнымъ приятелемъ, щось въ родѣ стрыка, котрый мае навѣть все домашнѣ средства лѣкарскѣ и ними заосмотрюе дѣти. На службу божу ходить майже що день; недавно вôдôйшла вôдъ него добра кухарка, бо не могла выдержати. Надѣяла ся у міністра празнику, а тутъ не вôльно ей було нѣколи нѣчого иншого варити лише юшку и мясо! Впрочôмъ есть міністеръ высокого росту и досыть товстый. Що тамъ въ нѣмъ въ серединѣ, въ души, въ серци сидить — тяжко знати, але пôсля наведеныхъ чертъ можна его оцѣнити безъ похибки.

— **Испытъ зъ рахунковости державнои и загальнои** въ намѣстництвѣ зложили пп.: Ив. Борисъ, Вач. Дашиньскій и Мих. Рудницкій.

— **Самоубійство.** Въ Перемышли повѣсивъ ся дня 15 н. ст. жовтня воякъ 10 полку пѣхоты, Янковскій, родомъ зъ Цикова. Причиною самоубійства — якъ пише Gazeta Przemyska — мало бути зле поведенье старшины войсковои зъ самоубійникомъ.

— **Жидôвска хитрôсть.** Кагалъ одного мѣсточка въ захôднôй Галичинѣ удавъ ся передъ мѣсяцемъ до одного богатого жида, властителя копальнѣ угля, мешкаючого у Вѣдни, зъ просьбою, щобы подарувавъ до ихъ бôжницѣ угля, бо громада така бѣдна, що не мае фондôвъ на закупно палива. Міліонеръ вôдповѣвъ, що безплатно не дасть угля, але „братямъ“ опустить 50 % зъ цѣны. Кагалъ подякувавъ и замовивъ 10 ваґонôвъ угля, котрѣ заразъ выслано зъ копальнѣ. Коли угле надôйшло, вôдобрали жиды лише 5 ваґонôвъ, а 5 звернули назадъ зъ такимъ письмомъ: Danken für 50 geschenkte Percent, Rest unbrauchbar.

— **Заостренье приписôвъ пашпортовыхъ въ Россіи.** Послѣдными часами лучало ся, що вôдъ приѣзджаючихъ до Россіи горожанъ австрійскихъ и угорскихъ, що мали легальнѣ пашпорты, пôдписанѣ россійскимъ консулемъ, жадали власти россійскѣ, пôдъ загрозою выдаленя, щобы предкладали метрику хрещеня на доказъ, що не суть жидами. Подорожнѣ стрѣчають такожь тогдѣ трудности, если пôдписъ власти духовнои на метрицѣ не есть візованый вôдъ россійского консуля.

— **Зелѣзницѣ державнѣ въ Австріи.** Пôсля справозданя міністерства торговлѣ есть теперь въ Австріи 8033·31 кільометрôвъ зелѣзниць державныхъ, зъ чого припадае на головнѣ шляхи 7031·83, а на зелѣзницѣ льокальнѣ 1021·14. На рôкъ 1894 выказуе міністерске справозданье прирôстъ на шляхахъ головныхъ о 54·3 кільометрôвъ, а на льокальныхъ о 159·3 разомъ о 213·6 кільометрôвъ. Въ тôмъ приростѣ находить ся такожь часть будуючои ся зелѣзницѣ Станиславôвъ-Вороненка, котра мае отворитись ще сего року.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50 кр. льосôвъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ вчера въ ночи до Кракова. — Въ Перемышли померъ касіеръ повѣговои касы хорыхъ Евг. Махъ въ 31-ôмъ роцѣ житя. — Въ Бродахъ померъ бернардинъ зъ Лошнева, кс. Фульгентій Михальчевскій, въ 45-ôмъ роцѣ житя а 18-ôмъ священьства.

Выказъ складныхъ жертвъ.

— **На цѣли рускаго народнаго театру** до розпорядимости „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ надôславъ на руки нашои адміністраціи п. Н. Вербовый адъюнктъ судовый зъ Любачева 6 зр.

— **На бѣдныхъ учениковôвъ** рускои ґімназіи у Львовѣ надôслали на нашѣ руки Вп. пп.: о. Левъ Струтиньскій парохъ зъ Космача 1 зр., Н. Вербовый адъюнктъ судовый въ Любачевѣ 2 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 21 жовтня. Палатѣ панôвъ предложено до потвердженя договôръ зъ 24 цвѣтня 1893 заключеный мѣжь Австро-Угорщиною а Анґлією въ справѣ охороны авторскихъ правъ для творôвъ літературы и штуки.

Цетинье 21 жовтня. Чорногорске правительство выдало на жаданье Австріи трохъ збѣґцѣвъ герцеговиньскихъ, за котрыми гляданo. Они допустили ся злочину.

Тарентъ 21 жовтня. Англійска ескадра дôзнае дуже сердечного приему. Въ часѣ пиру въ мѣскôй радѣ пивъ Сеймуръ за удержанье тревалои приязни мѣжь обома народами.

Берлинъ 21 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ поручивъ свому амбасадорови въ Парижи зложити вѣнець на домовинѣ Макъ-Магона.

Лондонъ 21 жовтня. Анґлійскій амбасадоръ въ Парижи укладае зъ делеґатомъ французского правительства границѣ неутральнои межѣ мѣжь Бірмою а посѣлостями французскими надъ Меконґомъ.

Ню Йоркъ 21 жовтня Бразілійскѣ повстанцѣ завели провізоричне правительство.

Надôслане.

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

см. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и быв. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.
Мешкае теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вôдъ год. 10—12-ои и вôдъ 2—5-ои. 4891 2—8

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

повернувъ и ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскôй число 2.
вôдъ год. 9—5-ои. 4892 2—8

ВСЯКІЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

МАҐАЗИНЪ ФУТОРЪ

П. ЧАПЧИНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеный 4860 4—8

на улицю Ягайлоньску ч. 12.

до обширного и пôсля нинѣшныхъ вымогъ урядженого льокалю и поручае ся дальшимъ взглядамъ.

ВЫСТАВА СВѢТОВА ВЪ ЧИКАҐО.

Білеты корабельнѣ до Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Поясненя безплатно. 4590

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

- 4½% **листы ипотечнѣ**
- 5% **листы ипотечнѣ преміованѣ**
- 5% „ „ **безъ премій**
- 4½% **листы товариства кредитового земского**
- 4½% „ **Банку краєвого**
- 4½% **позичку краєву галицку** 3483
- 4% **позичку пропінаційну галицку**
- 5% „ „ **буковиньску**
- 4½% „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
- 4½% „ **пропінаційну угорску**
- 4% **угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ**

а всѣ тѣ папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣдякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ папиры цѣнныѣ, такожь запавшѣ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюе звонкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно 4185

ЛЬВôВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
въ готелю Жоржа.

Въ Недѣлю дня 22 н. ст. жовтня 1893.

КРУТИ ТА НЕ ПЕРЕКРУЧУЙ

комедія зъ спѣвами и танцями зъ житя-бутя руссько украиньского (малорускаго) народу въ 5-ти дѣяхъ утвору Панаса Мирного и Мих. Старицкого.

ОСОБЫ:

Василь Трохимовичъ Хропко, покутный писарь (аблакатъ)	А. Стечиньскій
Сашко, Дуня } дѣти по жѣнцѣ (пасербы)	Л. Лопатиньскій, М. Слободôвна
Приська, дѣвчина приймичка	Ф. Лопатиньска
Варка, слѣпа баба	А. Осиповичева
Дѣдъ, пасѣчникъ у Хропка	С. Пôдвысоцкій
Тхориха, вдова	Е. Пôдвысоцка
Нехтедя, селянинъ	А. Шеремета
Передерій, мѣщанинъ	С. Яновичъ
Шаповалиха, бѣдна жѣнка	М. Радкевичѣвна
Дѣвчина, дочка ея	К. Радкевичѣвна
Вовкъ, богатый мѣщанинъ	А. Концевичъ
Вовчиха, его жѣнка	Е. Стечиньска
Грицько, ихъ сынъ	А. Шеремета
Печериця, (семинаристъ) учитель сѣльскій	К. Пôдвысоцкій

Урядникъ, Десяцкій, Соцкій и народъ. — Дѣе ся въ лѣвобережнôй Руси Украинѣ надъ Днѣпромъ.

Режіseръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліська.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и ґарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Un Français naturalisé á Léopol donnera des leçons à un prix très modéré.

Koralnicka 3.

4900 1—3

Конякъ Токайскій

фляшка по 1·50 зр. высылае за послѣплатою торговля
ИВАНА БОДНАРА
Львôвъ улиця Академічна число 20. 43—45 4669

Приставки до печей бронзованѣ, нікльованѣ або cuivre-poli вôдъ 90 кр. до 8·50 зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручае

СТАРА ТОРГОВЛЯ

ВОЛЯ

4844 20—20

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

ВЫСЫЛКИ

на цѣлу Галичину и Буковину полагоджую вôдъ 1 кл. франко почта, а то правдивого ароматичного чаю.

Congo, добрый сильно натягаючій за ½ кл. 1·40 зр.
Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1·60 зр.
Kaysow добôрный зъ цвѣтомъ мелянго 1·80 зр.
Suchong знаменитый . . . . 2·— зр.
„ найлѣпш. ароматич 2·50 „
Попова оригінальный зъ Москвы
Н-ръ I. за фунтъ 2·10 зр.
„ Н-ръ II. „ 2·65 „
„ Н-ръ III. „ 3·35 „
Такожь высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ кл.

Згаданѣ роды совѣстно поручае реномованый, выключный и головный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

4899 (Импресса) 1—6

Tinct. capsici compos.
(Pain Expeller)
приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4592 **правдивѣ.** 33—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Маемо честь подати до прилюдной вѣдомости Всеч. Духовеньстве, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовой славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякой конкуренціи.**

Фелоны высылаемо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональнй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо качу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опьку противъ нечестной конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашой фірмы. 4867 6—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своей доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаёвъ	зр. 1·20
кава „Сірiюсъ" франко 5 кільо	зр. 9·50

4861 7—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ

4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшний управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідняйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (також на раты).

Звѣстне вôдъ року 1868

БЕРҐЕРА

ЛѢЧНИЧЕ МЫЛО СМОЛЯНЕ.

Поручене славно звѣстными лѣкарями, уживае ся майже у всѣхъ державахъ Европы зъ свѣтлымъ успѣхомъ на **всякй выкиды шкôрнй** особливо на довготреваючй и лущачй ся лишаѣ, коросту, струпы и паразитнй выкиды, такожь на червенôсть носа, вôдмороженя, прѣтье нôгъ, порплѣ на головѣ и бородѣ. — **Берґера мыло смоляне** маѣ 40% **смолы деревнои** и вызначуе ся мѣжь всѣми иншими мылами смоляными въ торговли. За-для охороны передъ **фальшованьемъ** треба жадати выразно **Берґера мыло смоляне** и уважати на выпечатаный тутъ знакъ охоронный.

Позаякъ давѣть зелене опакованье пôдрабляють и наслѣдують марку охоронну, длятого просимо дуже уважати чи въ брошурѣ на передпослѣднôй сторонѣ есть фірма друкарнѣ „И. Файцінґера въ Опавѣ" яко певный знакъ правдивости нашого выробу.

Въ упертыхъ недугахъ шкôрныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагôднѣйше **мыло смоляне** до усуненя всякои **нечистоты шкôры**, на выкиды шкôрнй и на головѣ у дѣтей, такожь яко незрôвнане **мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку** служить, обôймаючe 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

въ коробкахъ по 3 штуки 1 зр., по 6 штукъ 1·90 зр.

Зъ иншихъ родôвъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкôры **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкôры и знакôвъ по вôспѣ и яко мыло десінфекційне; **мыло іхтіолеве** на ревматизмъ и червенôсть лица; **мыло веснянкове** дуже успѣшне; мыло **таниновe** противъ прѣтя нôгъ и выпадання волося; **мыло до зубôвъ**, найлѣпше средство чищеня зубôвъ. Що до иншихъ родôвъ **мыла Берґера** звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати **мыла Берґера**, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Фабрика и головна розсылка: Ґ. Гелль и Сп-ка, въ Опавѣ (Троппау)

вôдзначена почетнымъ дипльомомъ на мѣжнародній выставѣ фармацевтичній у Вѣдни 1883 року.

En gros для Львова; у пп. аптикарѣвъ: П. Миколяша, Жигм. Рукера.

En detail у пп. аптикарѣвъ: Ґ. Блюменфельда Як. Байзера, П. Ґайльгофера, Ц. Склепиньского. І. Вевюрского и д-ра Т. Зарицкого. Въ Бродахъ у М. Куляка и В. Ляндесберґа; въ Чортковѣ у Л. Носа; въ Дрогобичи у А. Крижановского и Ф. Добжиньского; въ Коломыи у І. Сидоровича и Ед. Штенцля; въ Копичинцяхъ въ апт. Редера; въ Перемышли у М. Шварца, І. Лопинкевича и А. Маньковского; въ Рящевѣ у А. Карпиньского и І. Пруна; въ Станиславовѣ у А. Амировича, І. Мацуры и А. Стшемецкого; въ Стрыю у І. Айхмілера и К. Яра, якъ такожь у всѣхъ значнѣйшихъ аптикахъ Галичины. 4647 24—24.

АПТИКА

якъ такожь всякй склады

МАТЕРІЯЛÔВЪ АПТИЧНЫХЪ

ПЕТРА МИКОЛЯША

у Львовѣ

перенесенй (зъ нинѣшнымъ днемъ) **назадъ до новозбудованои власнои каменицѣ** 4889 4—4

ул. Коперника ч. 1.

„LE GRIFFON"

PRAWDZIWY FRANCUSKI PAPIER

ZWAŻAĆ NA MARKĘ

STRZEC SIĘ PRZED WSZELKIMI NAŚLADOWANIAMI.

NAJLEPSZY

NAJPOSZUKAŃSZY

NAJBARDZIEJ SŁUŻĄCY ZDROWIU

CYGARETOWY PAPIER

4875 8 83

Маґазинъ и роботня

ФУТЕРЪ

М. МРОЗИНЬСКОИ

у Львовѣ

при ул. Собѣского ч. 7

поручае

всѣ товары входячй въ обсягъ сеи торговлѣ по **найдешевшихъ** *цѣнахъ,* **ґарантуючи** *за доброту товару.*

Выробы краевй.

4886 2—6

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тажкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24·—35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фетеряновй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40—4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы вôдмѣрений на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ едеґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40 Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (вятованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки, поодинокй капы на лôжка и столы, высортованій килимы остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо годній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 3·00 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй" зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй, барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и неґліжѣ. Юбки волбчковй, суконнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованй и кожуховй дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ. капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны вельоны, коронки, стяжки оксамітнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске егерôвске, вовняный рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волбчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінгвудъ", всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (5—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Тягненье вже въ четверъ!

ИНСБРУКСКЙ

Льосы по 50 кр.

Тягненье вже въ четверъ!

Головна выграна 50.000 зр.

Льосы по 50 кр. поручають: **М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шелленберґъ** всѣ у Львовѣ.

4852 24—23

Лев. Кнейпъ

Необходима Катрайнер-а для кождого ґаздôвства Кнайпа Солодова Кава єсть

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бôльше поживну каву. — Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надаѣ ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. **— Старанно оминати пôдроблень. ½ кільо по 75 кр. — Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 44—52

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець і Ивась Бадяй — Одвічальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Чорляньскои З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 228. Львôвъ, Понедѣлокъ 11 (23) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламація неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної строчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надосланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Письмо зъ Вѣдня.

[Парляментарна ситуація. — Рускій клюбъ. — Петиціи Русинôвъ въ справѣ реформы выборчои.]

Вôдъ дня 10 с. м., т. є. вôдъ першого засѣданя рады державної по ей зôбраню, ситуація парляментарна, котра вже була трохи напружена черезъ выимковй заряженя въ Чехіи, погôршила ся такъ, що мусить наступити кріза. До затвердженя выимковыхъ заряджень були готовй не тôлько польске „коло“ и бôльшôсть клюбу Гогенварта, але и нѣмецко-ліберальна лѣвиця, хочь сеся була бы вѣдай вже все-жь таки трохи погороѣжила ся противъ правительства, потребуючого єго пôмочи. Однакъ неожиданє внесенье реформы выборчои, котрого мотивы ще не зовсѣмъ суть ясній, заворушило цѣлый парляментъ, а лѣвицю затревожило такъ, що она не може опамятати ся. Очевидно, що и „коло“ стоить противъ проєкту, котрый розширяє право выборче на широкй масы народу. За те демократичній молодо-Чехи радй реформѣ, котра єсть першимъ крокомъ до перетворенія „заступництва интересôвъ“ — якимъ єсть теперь австрійскій парляментъ — на заступництво народу. Зъ тои причины и Рускій клюбъ принявъ симпатично проєктъ правительства, хоть зъ огляду на задержанье посередныхъ выборôвъ въ сѣльскôй куріи сей проєктъ на-разѣ заповѣдає Русинамъ невелику користь. Въ цѣлôмъ парляментѣ розгоряченье взмагає ся зъ кождымъ днемъ. Анѣ палата, анѣ комісіи не способній займати ся звычайными справами, всѣхъ займає лишь одна гадка: якъ се все скôнчить ся? Правительство грозить, що розвяже заразъ парляментъ, коли вôнъ не затвердить єго заряджень въ Чехіи, — а тутъ надѣя на се затвердженье дуже мала. Вправдѣ нѣмецка лѣвиця не буде голосувати въ тôй справѣ солідарно, але зъ огляду, що многй поменшй клюбы стануть по сторонѣ молодо-Чехôвъ, правительству тяжко буде осягнути бôльшôсть. Длятого въ остатнихъ дняхъ кружили вѣсти, що правительство має переговорювати ще зъ моравскими Чехами и Русинами, щобы ихъ перетягнути на свою сторону. Доси се не наступило. Однакожь здає ся, що правительство само не робить собѣ надѣѣ на приєднанье рускихъ послôвъ. Комісія, до котрои ческа справа має вôдослатись, буде складати ся зъ 24 членôвъ, до неи отже вôдпоручникъ Руского клюбу не вôйде. Ходять вѣсти, що правительство, скоро побачить, що не має надѣѣ на позысканье бôльшости до своихъ заряджень въ Чехіи, не буде выкидати рѣшень палаты, але розвяже заразъ парляментъ. Припускають навѣть що розвязанье наступить уже въ сей понедѣлокъ.

Зъ послôвъ Руского клюбу ще доси нема въ Вѣдни п. Телѣшевского [котрый, перепровадивши ся недавно до Бучача, не мôгъ ще знайти собѣ субститута, але сими днями вже має прибути] и о. Мандичевского, котрого причины опôзненя не звѣстній. О нарадахъ клюбовыхъ не пишу, бо о нихъ звѣстно зъ вѣденьскихъ часописей. Въ справѣ ческôй Рускій клюбъ станувъ по сторонѣ молодо-Чехôвъ; розумѣє ся, що остаточного осуду свого не мôгъ заразъ высказати, бо не оголошенй ще мотивы правительства; такъ само зробили и тй иншй клюбы, котрй прихильній суть молодо-Чехамъ. Дотычного заявленя п. Романчука въ парляментѣ молодо-ческй послы слухали зъ великимъ задоволеньемъ и дякували ёму, що станувъ въ ихъ оборонѣ. Се и першій разъ, що Рускій клюбъ въ радѣ державнôй стає по сторонѣ Чехôвъ — и то ще такихъ опозиційныхъ якъ молодо-Чехи — противъ правительства. Старорускій корифеѣ — рускій клюбъ въ рокахъ 1873—1879 а опôсля и Ковальскій — зовсѣмъ инакше поступали... Длятого дуже дивнымъ мусить выдати ся недавный докôръ д-ра Короля, зробленый Рускому клюбови на зборѣ выборцѣвъ въ Жовквѣ

Въ справѣ реформы выборчои п. Романчукъ внѣсъ новыхъ 37 петицій о заведенье безпосередныхъ выборôвъ въ сѣльскôй куріи и о побôльшенье числа послôвъ. Доси єсть того рода петицій рускихъ 263 зъ 42 повѣтôвъ. Найбôльше петицій прийшло: зъ стрыйского повѣта 29, зъ станиславôвского 22, зъ долиньского 15, зъ жидачѣвского 14, зъ калуского 13; дальше зъ львôвского и ярославского по 9, зъ сокальского и борщѣвского по 8, и т. д. Анѣ одної петиціи нема зъ повѣтôвъ: добромильского, косôвского, мостиского, товмацкого, турчаньского и залѣщицкого! Теперь, де правительство само порушило справу реформы выборчôвъ, однакъ поминуло зовсѣмъ безпосереднй выборы по селахъ [и побôльшенье числа послôвъ], подаванье такихъ петицій стало тымъ бôльше некучою потребою. Обзываймо ся, коли хочемо, щобы о насъ памятали!... Взагалѣ намъ побôльше рухати ся треба, особливо теперь: у Вѣдни рухають ся роботники, по провінціяхъ нѣмецка буржоазія пôдпирає своє заступництво въ парляментѣ, хоть якъ оно велике, — тымъ бôльше рускій народъ повиненъ обявляти свои потребы и свою волю.

Двѣ промовы посла Романчука

выголошенй пôдчасъ теперѣшнои сесіи рады державнои, подаємо пôсля стенографічныхъ протоколôвъ. Першу промову выголосивъ пос. Романчукъ, щобы пôдперти наглячє внесенье пос. Вельовейского о выдаваню дешевои солии для худобы. Друга промова була выголошена при першôмъ читаню предложеня правительственного о выимковыхъ розпорядженяхъ въ Чехіи.

I.

Подôбнй бажаня, якй попередный бесѣдникъ высказавъ теперь въ тôмъ наглячôмъ внесеню пôднесено вже въ комісіи буджетовôй при нарадахъ надъ закономъ о соли для худобы. Але тогдѣ Є. Е. п. міністеръ скарбу вôдповѣвъ вôмовно, мотивуючи свою вôдмову умовою зъ Угорщиною и потрѣбными пôдготовленями технічными. Длятого не высказувано бажаня у видѣ внесень, тымъ бôльше, що вдоволено ся, щобы вже прецѣнь разъ зроблено въ тôй справѣ важный крокъ напередъ.

А тымчасомъ лучило ся щось такого, що тогдѣ анѣ міністеръ скарбу, анѣ палата послôвъ, взглядно комісія буджетова, не могли передвидѣти. Именно наступивъ бракъ нашѣ, а вôдтакъ нужда, котра передовсѣмъ далась вôдчути въ Галичинѣ въ наслѣдокъ повеней.

За-для тыхъ обставинъ думаю, що чейже буде можливымъ, щобы Є. Е. п. міністеръ скарбу усунувъ тй трудности, якй вôнъ тогдѣ пôднѣсъ. Сама Галичина дуже много шкоды потерпѣла вôдъ повеней; сѣмь міліонôвъ кругло шкоды нанесли сегорôчній повени. Длятого необходимо потрѣбно, щобы крôмъ 150.000 зр., якй удѣлено доси тому краєви, ще и дальшу пôдмогу подано. Правительство, на внесенье выдѣлу краєвого и правительства краєвого, дозволило побирати даромъ сыровицю въ тыхъ околицяхъ, де суть жерела сôльній; тожь се було бы нерôвномѣрнымъ трактованьемъ и шкодою для тыхъ околиць, въ котрыхъ нема нѣякихъ жерелъ сôльныхъ, если бы они мусѣли обходити ся безъ соли, потрѣбнои для худобы. Тожь щобы выровнати сю нерôвность, поставлено отсе нагляче внесенье; и я позволю собѣ зъ повысшихъ причинъ пôдперти якъ найгорячѣйше се внесенье. (*Славно! Славно!*)

II.

Въ теперѣшнôй стадіи нарадъ надъ выимковыми розпорядженями въ Чехіи уважаю я и мои товаришѣ вôдновѣднымъ, сприцізувати коротко наше становище въ тôй справѣ. Выданье тыхъ розпоряджень якъ для насъ, такъ певно и для публичнои опініи наступило взагалѣ несподѣвано. (*Уважайте!*) Мы не выжидали такого средства, бо вправдѣ мы часто чули про велике зворушенье въ ческôмъ краю, але нѣколи про якійсь беззаконный станъ або про якусь поважну небезпечность для публичного спокою и безпечности. Мы не выжидали ёи, бо мы уважали нашй законы, именно такожь за-для ихъ ноторичнои можности натяганя (*Цѣлкомъ справедливо!*) за вповнѣ выстарчаючій, щобы публичный спокôй и ладъ удержати та забезпечити для правительства потрѣбну до того власть. Мы не выжидали ёи, бо нашй орґаны правительственій при своѣмъ часто на жаль дуже самовôльнôмъ толкованю и примѣненю законôвъ присвоили собѣ таку зручность, що радше загальній права горожанъ потребували бы охороны. (*Живе притакуванье.*) Мы не выжидали тои мѣры спеціяльно вôдъ теперѣшного правительства, бо мы уважали, що она не дасть ся погодити зъ проклямованою кôлька разôвъ правительствомъ, хочь що правда въ практицѣ не захованою (*Цѣлкомъ справедливо!*) але доси ще не заперечуваною місією помиреня народôвъ. Мы не выжидали ёи, бо вѣрили, що політику выимкового стану и стану облоги вже загально осуджено та яко безхосенну и безвыглядну закинено, тымъ бôльше, що такожь навѣть проводирь нѣмецкихъ лібералôвъ недавно заявивъ ся противнымъ подôбнôй політицѣ своеи власнои партіи зъ опередныхъ часôвъ. (*Дуже добре!*)

Але коли несподѣване разъ наступило, мусѣли мы выжидати зô стороны правительства сейчасъ точного и переконуючого мотивованя сего поведеня, хочь властиво потреба такихъ мѣръ повинна вже при ихъ починѣ стояти передъ очима всѣхъ такъ ясно, такъ очевидно и такъ явно, що мабуть додаткового мотивованя майже не потреба. Але ще й теперь не наступило дѣйстне мотивованье (*Дуже добре!*) а ся обставина велить ще бôльше призадуматись надъ справою.

Але позаякъ правительство кôлька разôвъ заявило, що подасть ще близшй конкретній факты, то треба выждати на тй поясненя, а довѣдатись про нихъ лежить якъ въ интересѣ загальнôмъ такъ и въ интересѣ найбôльше дôткненыхъ. Я и мои товаришѣ, котрй высказують жаль що-до предпринятыхъ правительствомъ мѣръ, розважать тй поясненя вповнѣ рѣчево и обєктивно та при голосованю будуть руководитись не якими взглядами опортуністичными, а такожь не симпатіями або антипатіями, лише взглядами на добро державы и на получене зъ тымъ добро ёи народôвъ. Мы зазначуємо се зъ притискомъ, що лишь дуже важній причины и взгляды на найвысше добро загальне могли бы насъ спонукати, притакнути такôй мѣрѣ, котра высоке добро свободы и горожанськихъ правъ вкорочує. Пôсля дотеперѣшныхъ заявленъ правительства заключати, якъ въ мотивахъ до предложеня такъ такожь у вчерашнôй промовѣ міністра судôвництва, то справдѣ мабуть дуже мало выгляду на достаточне оправданье розпоряджень правительства. (*Оплески.*)

До внутрѣшнои ситуації.

Днѣ парляменту почислень, бо мусить прийти до кризы — отсе провôдна гадка всѣхъ нѣмецкихъ газетъ, якъ вѣденьскихъ такъ и провінціональныхъ. Теперь вже не оцѣнюєсь ситуація парляментарна пôсля дѣйстныхъ реальныхъ фактôвъ, лишь ставляєсь головну цѣль: розвязанье парляменту — и до неи всѣми силами змагає ся. Нѣмецка лѣвиця вже рѣшилась на ту послѣдну евентуальность и пре до неи своимъ поведеньемъ. Вѣсти про результатъ авдіенціи бар. Хлюмецкого у цѣсаря, помѣщенй въ N. fr. Presse, кидали мовь бы маленькій лучь надѣѣ и выдавало ся, що ще можна цѣло выйти зъ прикрои ситуації. Але заразъ на другій день появились въ газетахъ заявленя сполученои лѣвицѣ нѣмецкои, що тй вѣсти не опирають ся на нѣякôй автентичнôй основѣ, — а се значить, що правительство не гадає увзглядити домагань лѣвицѣ. Длятого лѣвиця вже погодилась зъ евентуальностію розвязаня парляменту, не зважаючи на упôмненье пôвъурядовыхъ газетъ, що новй выборы можуть найбôльше пошкодити лѣвици.

Ситуацію внутрѣшну характеризує найлѣпше фактъ, якихъ членôвъ вызначили поодинокй сторонництва до комісіи для выимковыхъ розпоряджень. Комісія буде выбрана въ понедѣлокъ, а складатись буде зъ 24 членôвъ, се значить менший клюбы, мѣжь ними рускій клюбъ, не вышлють до неи своихъ заступникôвъ. Нема сумнѣву, що выборы до комісіи въ новôй палатѣ выпадуть цѣлкомъ пôсля сеи десинґації. — И такъ клюбъ Гогенварта выбравъ зъ ґруны полудневыхъ Славянъ Клянча и ґр. Альфреда Коронініого, зъ консервативно-католицкои ґруны д-ра Катрайна и д-ра Фухса, зъ ґруны Февдалôвъ ґр. Дейма а зъ Румунôвъ Лупула. Одно мѣсце въ комісіи зарезервовано моравскамъ старо-Чехамъ, котрй выберуть имовѣрно пос. Фандерлика. — Молодо-Чехи вышлють до комісіи д-ра Герольда и дра Пацака. — Коло польске порѣшило выслати до комісіи членôвъ комісіи парляментарнои. Складъ тои комісіи такій: Яворскій, Беное, Д. Абрагамовичъ, Мадейскій и Пининьскій. — Клюбъ сполученои лѣвицѣ нѣмецкои вызначивъ послôвъ: бар. Думрайхера, д-ра Гросса, д-ра Гайльсберґа, д-ра Коппа, ґр. Штірка, д-ра Зіса, д-ра Газого и д-ра Бера. — Нѣмецкій націоналы высылають д-ра Барайтера, а клюбъ Коронініого вышле свого предсѣдателя ґр. Франца Коронініого.

Зъ повысшого складу комісіи для выимковыхъ розпоряджень можна заключати, якъ выпаде ухвала въ новôй палатѣ. Рѣшучими противниками розпоряджень суть: вôсѣмь членôвъ лѣвицѣ, заступникъ нѣмецкихъ націоналôвъ и оба молодо-Чехи — значить ся 11 членôвъ комісіи. Если жь послы Клянчь, Альфредъ Коронініи и Фандерликъ займуть становище, вôдповѣдне заявленямъ своихъ сторонництвъ, се значить противне розпорядженямъ — то противъ выимковыхъ розпоряджень буде голосувати въ комісіи 14 членôвъ.

Фактъ, що лѣвиця десинґувала до комісіи рѣшучихъ противникôвъ выимковыхъ розпоряджень, выкликавъ велике невдоволенье въ кругахъ правительственныхъ и пôвъурядовй орґаны зъ докоромъ вôдзывають ся о нетактѣ політичнôмъ лѣвицѣ. Если лѣвиця зъ-разу прихильно вôдносилась до розпоряджень, а теперь змѣнила свôй поглядъ на ту справу лишь задля мнимого покривдженя въ наслѣдокъ проєкту выборчого, то чей-же ажь надто ясно показує ся, що лѣвици не ходить о загально-державній интересы, а лишь о свою власну користь. Такй докоры зô стороны пôвъурядовои для нѣмецкои лѣвицѣ свѣдчать, що она дуже зразила собѣ ґр. Таффого и навязанй вôдносины мѣжь лѣвицею а правительствомъ цѣлкомъ зôрванй.

Двѣ дороги були для выходу зъ сеи напруженои ситуації парляментарнои: дімісія кабінету чи загальна чи частинна або розвязанье парляменту. О дімісіи кабінету теперь вже нема й бесѣды. Д ръ Штайнбахъ заявивъ въ розмовѣ зъ однымъ молодо-ческимъ посломъ, що анѣ парляментъ не буде розвязаный анѣ вôнъ не подасть ся до дімісіи. Опозиція палаты въ справѣ реформы выборчои не полохає кабінету. Ґр. Таффе выкористає першу лѣпшу нагоду, щобы зачевнити, що правительство не мало намѣру нарушити проєктомъ реформы выборчои станъ посѣданя лѣвицѣ, бо проєктъ дотыкає зарôвно всѣ партіи, а проєктъ має лишь зазначити ініціятиву правительства въ тôй справѣ. Теперь вже рѣчь сторонництвъ предложити проєкты реформы выборчои. Ґр. Таффе надѣє ся супротивъ того, що ажь до часу голосованя надъ выимковыми розпорядженями буде мати бôльшôсть въ палатѣ послôвъ.

Отся информація міністра скарбу справдить ся мабуть лишь що-до дімісіи кабінету, але що-до розвязаня парляменту не сповнить ся. Sonn- und Montags Ztg. констатує въ пôвъурядовôмъ комунікатѣ, що стоимо передъ розвязаньемъ парляменту, бо вôдъ суботы ситуація погôршилась (въ суботу була нарада міністрôвъ) и що правительство не має иншого выходу, якъ розвязати парляментъ. Розвязанье выкликане політичнымъ нетактомъ лѣвицѣ въ справѣ выимковыхъ розпоряджень.

О нарадѣ міністрôвъ и о ситуаціи такъ пише N. fr Presse: Нарада міністрôвъ тревала въ суботу по полудни вôдъ 2-ои годины по надъ двѣ годины, а предметомъ нарадъ було поведенье правительства супротивъ истнуючои кризы. Пôсля вѣстей, то ситуація не змѣнила ся. Правительство не гадає розвязувати парляменту, доки не збере ся комісія, выбрана для выимковыхъ розпоряджень. Выборъ комісіи наступить, якъ звѣстно, на понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ. Скоро комісія уконституує ся, задумує правительство предложити обемистый матеріялъ для оправданя своихъ розпоряджень. Правительство надѣє ся, що сей матеріялъ зробить на комісіи таке вражѣнье, и що такожь тй члены, котрй доси не оправдують выимковыхъ розпоряджень, змѣнять свôй поглядъ. Если бы та надѣя сповнила ся и правительство могло бы осягнути такожь въ палатѣ бôльшôсть для выимковыхъ розпоряджень, то кабінетъ намѣряє упоратись найперше зъ законом обороны краєвои Крôмъ того має бути внесеный проєктъ будовы зелѣзницѣ стратеґічнои зъ Тернополя до Галича и правительству залежить на єго полагодженю. Вкôнци треба бы ухвалити ще провізоричный буджетъ, заки палата розôйде ся на феріи рôздвяній. Що-до реформы выборчои, то правительство не загадує розвязувати парляменту за-для вôдмовныхъ заявленъ трехъ бôльшихъ клюбôвъ, лишь порозумѣти ся зъ сторонництвами надъ можливою змѣною проєкту правительственного. Але се все здѣйстнить ся лишь въ тôмъ случаю, если въ комісіи для выимковыхъ розпоряджень не западе неприхильна ухвала, бо въ такôмъ случаю буде парляментъ заразъ розвязаный. Але думають, що передъ кôнцемъ сего мѣсяця не прийде до ухвалы въ комісіи, тожь и истнованье парляменту забезпечене до тои поры.

Такъ отже видно, що головна вага ситуаціи опирає ся на рѣшеню комісіи, выбранои для выимковыхъ розпоряджень. Вôдмовна у-

хвала комісіи приневолить правительство розвязати парлямент, хочь ще зъ того не можна бы заключати, чи въ повнôй палатѣ не найшлось бы бôльшости для правительства, именно въ тôмъ случаю, если бы клюбъ нѣмецкои лѣвицѣ полишивъ своимъ членамъ свободну руку при голосованю. Буря, яку выкликавъ правительственный проектъ реформы выборчои, притихла, а на першій планъ высунули ся вынмковй розпоряжденя.

——

Рускій клюбъ покôнчивъ въ пятницю свои нарады надъ правительственнымъ проéктомъ реформы выборчои. Всѣ члены клюбу згодились на се, що Русины витають симпатично правительственный проектъ, яко розширяючій право выборче и першій крокъ до основнѣйшои реформы, однакъ мусять домагати ся: 1) щобы въ сѣльскихъ громадахъ заведено безпосереднй выборы, 2) щобы число послôвъ взагалѣ, а спеціяльно зъ Галичины, було пропорціонально побôльшене вôдповѣдно теперѣшнымъ вôдносинамъ. — Уповажнено пос. Романчука, щобы при першôмъ читаню проекту зложивъ заявленье въ повышшôмъ змыслѣ. Пôдъ взглядомъ формальнымъ буде рускій клюбъ голосувати за придѣленьемъ проекту до комісіи зложенои зъ 36 членôвъ, щобы всѣ сторонництва парляментарнй були въ нѣй заступленй.

Запросины.

Наближае ся хвиля поважна, величава дорога серцю кождого Русина патріота. Мощѣ нашого незабутого будителя рускои словесности, ґенія, що змôгъ своимъ могучимъ словомъ розгрѣти, розпалити зледоватѣлу грудь руску, оживити завмерле серце руске, по 50-лѣтнôмъ мовь бы забутую будуть дня 31 н. ст. жовтня добутй зъ гробницѣ въ Новосѣлкахъ лѣскихъ, щобы по торжественнôмъ поминальнôмъ богослуженю въ Новосѣлкахъ перевести ихъ до Львова на кладовище лычакôвске.

И чия-жь грудь не зворушить ся, и чие серце руске не ударить живѣше на саму згадку, що добуваютъ зъ гробу того, котрого пѣснями любуютъ ся всѣ Русины галицкй и згадуютъ сумно „нема, ахъ нема нашого Маркіяна“. Вôддати честь достойну памяти Маркіяна въ тй 50-тй роковины его смерти — се окликъ, якій кождый Русинъ повиненъ собѣ выписати въ серця На ôбкъ всякй споры, на ôбкъ політичнй пересвѣдченя и вôдтѣни! У могилы Маркіяна зберѣмъ ся всѣ и покажѣмъ, що умѣемо гôдно почтити сынôвъ-борцѣвъ Руси!...

То-жь выдѣлъ філіи товариства „Просвѣта“ въ Камѣнцѣ струмиловй, осолошуючи проту важну хвилю въ исторіи народного житя, уважае собѣ за честь просити всѣхъ почитателѣвъ Маркіяна о якъ найчисленнѣйшу участь въ дни добутя зъ гробницѣ мощей Маркіяна, с. г. 31 н. ст жовтня въ Новосѣлкахъ Въ притомности делеґатôвъ товариствъ рускихъ и Камѣнецкои філіи товариства „Просвѣта“ будуть добутй мощѣ Маркіяна, при чôмъ выголосить одинъ зъ делеґатôвъ промову. Вôдтакъ вôдбуде ся поминальне богослуженье въ каплици на кладовищи и выголосить ся проповѣдь. Вкôнци наступить похôдъ зъ кладовища Новосѣлецкого до двôрця Задвôрє. На граници Новосѣлецкой выголосить ще промову начальникъ громады Новосѣлокъ, пращаючи свого давного душпастиря, учителя и просвѣтителя.

Выдѣлъ увѣреный, що хвиля такъ величава зберe при могилѣ и домовинѣ Маркіяна щирыхъ его почитателѣвъ та загрѣе и побудить неодно серце до працѣ и труду на поли, яке вказавъ Маркіянъ.

Вôдъ выдѣлу філіи тов. „Просвѣта“.

Камѣнка струмилова д. 20 н. ст. жовтня 1893 р.

К. Бардинъ, секретарь. *М. Цегельскій*, голова.

[Просимо всѣ часописи рускй повторити отсй запросивы.]

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Зъ Равы-рускои пишуть намъ:

Беру за перо, щобы звѣтъ [справозданье] про зборы правыборцѣвъ въ Равѣ-рускôй, якй вôдбули ся д. 17 с. м., доповнити и въ де-чôмъ справити.

День 17 с. м. бувъ хмарный. Вѣтеръ сѣкъ дощемъ у очи. Болото непрохôдне. Менѣ мимо волѣ насунула ся мысль, що то невно зачерезъ нинѣшнй зборы правыборцѣвъ у Равѣ. Сама природа прочула ту бучу, яка мала вôдбути ся того дня. Приѣзджаю до Равы. Коло будынку выдѣлу повѣтового — нѣкого! А се що зновъ? Тажь зборы мали вôдбути ся въ сали повѣтовôй! Щось оно въ тôмъ є! Ѣду до заѣзднаго дому Сатлєра. Въ сѣнехъ заѣзднаго дому Цімермана купка людей, у Сатлєра менше. Иду до Цімермана, пытаю людей: „Вы невно на ту раду передвыборчу?“ — „Такъ“, була вôдповѣдь. — „А де-жь буде?“ — „Въ вікарôвцѣ.“ Овъ, — думаю, — чому не въ сали повѣтовôй?

Приходжу на вікарôвку — двѣ комнатки, кухонька, комôрка и сѣнки... Чому-жь се зарядили тутъ душити ся? Здыбаю ся зъ о. Пославскимъ зъ Девятира. О. Пославскій витае мене глумливо: „О, то *ваській* чоловѣкъ!.. Але Вахнянина не пустимо, бо на зборы буде ся входити за *вступными картками!*“ — „Будемо видѣти“ — вôдказую. Иду на мѣсто. Стоить купка людей. „Вы невно на раду?“ — „Таже на раду!“ — „А о чôмъ такъ тутъ радите?“ — „Та отъ, прошу вɛомостя, мовимо о тôмъ, що на Вахнянина казали намъ не голосувати, бо вôнъ завѣвъ *фонетику*.“ — „Ну“ повѣдаю я, „тажь чей знаете, що фонетику заведено розпорядженьемъ міністерства просвѣты!“ — „Говорѣть вы *свое*“, вôдзывае ся селянинъ, „Вахнянинъ загрязъ у фонетицѣ по шию... Оно такъ не буде, якъ вы хочете. Вы невно зъ Ляхами тримаете!“ Тутъ пôзнавъ я добре вымуштрованыхъ крикунôвъ и вôдôйшовъ вôдъ нихъ. На другôмъ мѣсци зновъ стоить зъ пять селянъ та розправляють о чôмсь. Пôдступаю до нихъ, поздоровляю и пытаю, о чôмъ бесѣда. „Та отъ, ɛɛомость, говоримо о тôмъ, що у насъ ɛ партіи, ɛ *мягонькй*, що запродали ся Ляхамъ А Ляхи вкрали намъ літеры, далѣ вкрадуть калѣндарь, потому й церквы заберуть.“ — „Та хто вамъ такихъ бридень наплѣвъ? Се брехня, не вѣрте сему, що вамъ несовѣстнй люде наплели.“ Пôйшовъ я въ иншe мѣсце. Здыбаю трехъ людей Оденъ зъ нихъ выкладае: „На Вахнянина не можна голосувати, бо зъ того выйде тягаръ на насъ. Вахнянинъ ɛ професоръ, маɛ велику пенсію Якъ вôнъ пôйде до Вѣдня, то тамъ мусять ɛму ту пенсію давати разъ, а другій разъ тôму, що его мѣсце буде заступати въ школѣ. Отже мы мусѣли бы въ податку складати на двѣ пенсіи.“ Чуючи се, жаль мене огорнувъ, що находять ся у насъ такъ неосвѣстнй люде, що не вчать людей доброго, а вчать баламутства. Ну — подумавъ я собѣ — теперь не дивую ся, що могли ходити й вѣсти про „панщину“.. Зъ такими думками увôйшовъ я до комнаты заѣзднаго дому Цімермана, де були зôбранй священики.

Поѣхали вôзки на дворець зелѣзничій. Приходить поѣздъ зъ Сокаля, але не привозить о. Роздѣльского. Сторонникôвъ „Галичанина“ опанувала роспука. Кождый бравъ ся за голову наче въ горячцѣ и постогнувавъ: „Ой що то буде! що то буде!.. Ай, недоле наша!“ Однакъ сумъ перемѣнивъ ся въ радôсть, бо о. Роздѣльскій надъѣхавъ зô Львова зъ п. Вахнянином. На „картки вступнй“ забуто, всѣ вступили на „вікарôвку“.

Зборы вôдкрывъ о. Демчукъ зъ Рудя манастирскои. Давнѣйше — почавъ вôнъ — мы выбирали посла инакше. Мы до послѣднои хвилѣ не знали свого кандидата. Мы ɛго скрывали, завивали, якъ ту дѣвчину хустками, щобъ не довѣдали ся нашй вороги, на кого мы Русины будемо голосувати. Ажь въ самъ день выборôвъ сказано намъ: на того и того голосуйте! Мы всѣ голосували и выбирали. Були то добрй часы для насъ. Нинѣ дѣсь инакше. Нинѣ мы мусимо нашого кандидата показати, щобы ɛго народъ видѣвъ, почувъ ɛго мову и пôзнавъ: чи буде вмѣти вôнъ сповнити свôй обовязокъ посольскій? О. Демчукъ говоривъ досыть довго, зôйшовъ на нашй партіѣ — що мы не маɛмо представителѣвъ у Вѣдни, — зôйшовъ на письмо, а переговоривши всячину представивъ особы на презідію.

Презідія заняла мѣсце. Кандидатъ жовковского комітету о. Роздѣльскій забравъ слово и промовивъ такъ самѣсѣнько, якъ другого дня въ Жовквѣ

По промовѣ о. Роздѣльского забравъ слово о. Киприянъ и говоривъ такъ: Я бувъ въ Жовквѣ 0 с. м. на знаôй нарадѣ передвыборчôй. Тамъ обговорювано рбанй кандидатуры, а все бито на те, що кандидатура о. Грушкевича ɛсть дуже и дуже серіозна, ви треба бояти ся. Кандидатуру проф. Вахнянина представивъ тамъ п. Король за дуже слабу, навѣть неможливу; сказавъ, що „правительство ужие всѣхъ способôвъ, щобы лишь не допустити выбору п. Вахнянина та що самъ п. намѣстникъ ɛ личный ворогъ п. Вахнянина“. По такôмъ представленю кандидатуры п. Вахнянина прошено о. Роздѣльского, щобы принявъ кандидатуру. О. Роздѣльскій принявъ, але услôвно. Дня 11 с. м. я бувъ у Львовѣ и довѣдавъ ся, що сказане о кандидатурѣ п. Вахнянина було неправдою. Я пôзнавъ, що се бувъ „фортель“. Для того теперь я стою за кандидатурою п. Вахнянина. Однакъ на выпадокъ, якъ бы о. Роздѣльскій бувъ выбраный, осмѣляюсь Ваше высокопреподобіе заинтерпелювати: чи вступите до рускаго клюбу?

Зробивъ ся гамôръ. Очи деякихъ отцѣвъ вперли ся въ о. Киприяна. О. Роздѣльскій, замѣсть вôдповѣди, почавъ держати научку на тематъ „concordia“ и „discordia“. О. Киприянъ за науку подякувавъ и домагавъ ся вôдповѣди на интерпеляцію. О. Роздѣльскій вôдповѣвъ: „Я теперь, отченьку, *становчо* не скажу: чи буду належати до рускаго клюбу, чи нѣ.. може я буду „дикій“. Я по силамъ моимъ буду робити“ И въ тôмъ то часѣ починаɛсь пекольна буча О. Колпакевичь зъ Гôйча [въ „Дѣлѣ“ хибно було подано, що о. Решетило зъ Маґерова] въ розъярению забирае слово — выговорюе на рускій клюбъ несотворенй рѣчи, що для Русинôвъ нѣчого доброго не робить, а противно, Русь погубляе, дбае лишь о себе... Геть проклявъ рускій клюбъ а закôнчивъ: „До такого клюбу нашь посолъ не повиненъ належати!“ — О. Киприянъ почавъ вôдповѣдати на те: „Не надѣявъ ся я того, панове, щобы моя згадка за рускій клюбъ могла побудити до такои бучѣ. Та-жь менѣ здае ся, що для Русина вже само слово *рускій* повинно бути солодкимъ. Тутъ о. Колпакевичь выговорюе на рускій клюбъ такй рѣчи! Але жь вôнъ не навѣвъ найменшого факту, котрый бы свѣдчивъ, що рускій клюбъ зле робить. Отче Колпачкевичь, прошу навести хочь одно зле дѣло!“

Тутъ заразъ вчинило ся пекло — крикъ невгомонный, а оденъ селянинъ зъ Камѣнки лѣсной выказавъ плоды въ наукъ, якихъ удѣляють сторонники „Галичанина“. О. предсѣдатель стративъ голову; п. Вахнянинъ то червонѣвъ, то блѣдъ; хтось крикнувъ зъ другои комнатки: „Ой зле! се пошкодить о. Роздѣльскому!“ О. Киприянъ скрикнувъ: „При такôй ситуаціи я не можу бôльше говорити!“ Вôдъ гае зъ другои кôмнатки д-ръ Дрималикъ зъ Жовквы и крычить: „Панове, що робите? Успокôйте ся! Дайте о. Киприянови говорити дальше, бо то пôйде въ газеты и будуть писати, що мы о. Киприянови не дали говорити. Я вношу, щобы цѣле зôбранье просило о. Киприяна, щобы говоривъ дальше!“ Та о. Киприянъ заявивъ, що на зôбраню, де ɛ такй пристрастнй индівіда, що грозять бійкою, годѣ дальше говорити. А мавъ о. Киприянъ интерпелювати о кандидата ще о такй справы, яке становиско займе о. кандидатъ: въ справѣ сгану выимкового въ Чехахъ, — въ справѣ розширеня права выборчого, — чи буде домагати ся безпосереднихъ выборôвъ зъ курій сѣльскои? — якъ думавъ походити, щобы реформа податкова и реформа промыслова для насъ Русинôвъ принесли найбôльшй користи? — якъ думае облекшити тягаръ мілітаризму? — на якôй програмѣ схоче о. кандидатъ опирати ся, щобы выѣднати рôвноуправненье для рускаго слова и письма — чи на програмѣ народнôй, чи на програмѣ сторонництва „Галичанина“? — яке ɛ дотеперѣшне дѣланье публичне о. кандидата, котре може намъ запоручити, що вôнъ бодай въ части вôдповѣсть обовязкамъ рускаго посла? — Думаемо, що о. Киприянъ цѣлкомъ розумно зробивъ, коли вôдказавъ ся вôдъ дальшои промовы, бо повышй интерпеляціи могли бы були здичѣлыхъ крикунôвъ довести до скаженины, а тогды невно палицѣ були бы въ роботѣ. До нещастя легко могло прийти, бо и товаришъ о Киприяна по званю яркимъ поглядомъ обкидали ɛго и не здержували ся докидати своихъ умныхъ слôвъ...

Забравъ слово о. Левицкій зъ Тартакова и въ зворушеню [въ „Дѣлѣ“ хибно подано, що о. предсѣдатель пытавъ зôбраныхъ: чи позволять о. Левицкому забрати слово] промовивъ въ такôмъ змыслѣ: „Я старый, сѣдина опорошила мою голову. Хочь немôчный, а прибувъ я сюды зъ подальшихъ сторôнъ на зборы. Се зборы Русинôвъ, а мене все руске до живого обходить. Серце краe ся, коли завважую, що тутъ межи вами якйсь зажерливй партіи, що тутъ доходить до того, що смѣють деякй люде зневагу нанести чоловѣкови... священикови. [Голосы: Мы не зневажили!] Такъ? ще бôльше треба! Киньте сварнѣ! Передъ вами важна справа, выборъ посла до рады державнои! Якъ же тутъ поступити? Я думаю, що коли хто зъ васъ маɛ яку важну справу въ судѣ, то шукае доброго адвоката. А чей-же бути посломъ, а до того у Вѣдни, то треба бути таки добрымъ адвокатомъ и мати въ додатку й силу. А вы тутъ силуете старика! Та дайте спокôй о. Роздѣльскому! Я нѣчого не маю противъ особы о. Роздѣльского, чоловѣкъ ɛ честный, але не робѣть ɛму кривды та не розлучайте ɛго вôдъ роду! Маете тутъ чоловѣка молодшого — п. Вахнянина, професора зô Львова, котрого головный рускій комітетъ ставить кандидатомъ. Маете чоловѣка свѣтлого, — чоловѣка, що вôдь 30 лѣтъ працюе для добра нашого рускаго народу, — чоловѣка, що въ кождôй рускôй справѣ, въ кождôмъ рускôмъ товариствѣ бере живу участь, а яко професоръ выховавъ цѣле поколѣнье тямущихъ людей. Того чоловѣка старайте ся выбрати посломъ! Я не мôгъ прибути до Жовквы на нараду 10 жовтня, бо листъ дôйшовъ мене за пôзно. Але теперь тутъ въ имени цѣлои Сокальщины ставлю кандидатуру п. Вахнянина. Вôнъ не першій разъ тутъ кандидуе. Кандидувавъ уже въ Сокальщинѣ до сойму противъ п. Поляновского и властиво повиненъ засѣдати въ соймѣ. Кандидувавъ тому три роки до рады державнои въ сихъ трехъ повѣтахъ и невно бувъ бы выбраный, коли-бъ не бувъ зрезиґнувавъ. Кандидатура п. Вахнянина теперь певна. Люде вже ɛго знають, а правительство не буде мати нѣчо противъ ɛго кандидатуры. То не правда, що п. Король розголосивъ у Жовквѣ, що п. намѣстникъ ɛ личнымъ ворогомъ пана Вахнянина та що правительство ужие всѣхъ способôвъ, щобы не допустити до ɛго выбору. Отже ще разъ поручаю вамъ кандидатуру п. Вахнянина. [Голосы: Фонетика! Хочемо Роздѣльского!]

Попросивъ о голосъ п. Вахнянинъ, предсѣдатель о. Гавришкевичь напудивъ ся! Що тутъ робитоньки? Апелюе до зôбраныхъ: „господинъ Вахнянинъ просить о голосъ! Чи дати ɛму, чи нѣ?“ О. предсѣдатель думавъ-гадавъ, що всѣ скрикнуть пекольнымъ голосымъ: „не дати!“ и п. Вахнянинъ убитый. Тымчасомъ озвались голосы „дати“, хочь о. Гисовскій не пожалувавши грудей крикнувъ: „нѣ!“ Охъ Русе! пропала ты! п. Вахнянинъ може промовити!

П. Вахнянинъ промавлявъ якъ въ Жовквы. Запанувала тишина. Промова робить враженье; селянамъ подобае ся. Ахъ недоле пропала „русская Русь!“ Тожь теперь ще зъ бôльшою силою скрикнули вымуштрованй крикуны: „Хочемо Роздѣльского!“ Наразъ высуваe ся на передъ оденъ селянинъ и зачинае трохи зъ польска промавляти: „Я дзесь чітавъ въ казецѣ, же вы повѣли, чи въ Стрыю чи въ Самборѣ — ага! въ Самборѣ — отакъ *фу!* [смѣхъ] и друге, що клюбъ рускій чортôвскій!“ Те сказавши, селянинъ чимъ-борше утѣкъ въ-задъ. Збаламученому селянинови дали вôдправу о. Левицкій и п. Вахнянинъ.

Почато просити п. Вахнянина, щобы зъ кандидатуры зрезиґнувавъ. „Тажь то — казали — лишь на три роки, то зробѣть намъ ласку, зрезиґнуйте, а мы на другій разъ вôдвдячимо ся!“ П. Вахнянинъ заявивъ, що ɛго кандидатуру ставить центральный рускій комітетъ, а вôнъ повинуе ся волі сего комітету.

Забравъ слово Иванъ Смокорôвскій зъ Немирова и промовивъ: „На самôмъ початку сказали намъ оденъ священикъ, що давнѣйше завивали кандидата такъ якъ тоту дѣвчину въ хустку, Нѣхто ɛго не знавъ и не видавъ, ажь въ самъ день выборôвъ довѣдали ся выборцѣ, якъ зве ся вхъ кандидатъ, и на него голосували. И що намъ доброго такй послы робили? Мы бѣднѣли и бѣднили, а всякй дачки росли, такъ, що трудно вже выдержати и торбкъ люде ажь утѣкали зъ бѣды. Чую якйсь споры о літеры, але жь намъ „ъ“ хлѣба не дасть! Мы ще нѣколи не чули, щобы хто до насъ такъ щиро промовивъ, якъ отъ теперь п. Вахнянинъ. Промовили они до насъ якъ рôдный батько. Менѣ сподобала ся та промова. Я не маю нѣчого противъ о. Роздѣльского, але я виджу, що они старушокъ. А знане, що старенькому, годѣ рушитись, а ще до того за чужими справами. Неразъ мимо волѣ скаже: „Та най тамъ! треба менѣ тамъ мѣшати ся?“ Я стою при кандидатурѣ п. Вахнянина“.

Забравъ слово о. Киприянъ и заявивъ, що имя и назвиско п. Вахнянина кольпортуе ся помѣжь громады, тожь кандидатура п. Вахнянина цѣлкомъ певна.

Тутъ зновъ о. Решетило насыпавъ рускому клюбови повный мѣшокъ перцю! Рускій клюбъ дѣлае на погибель Руси. „Єзуиты — каже — беруть Василіянськй монастирѣ, а рускій клюбъ мовчить; касують намъ найбôльшу святôсть, бо азбуку, що св. Кирилъ и Мефодій намъ дали, а рускій клюбъ нѣчо! Якъ такъ дальше пôйде, то возьмуть намъ и календарь нашь, и свята нашй, и обрядъ нашь и церковь нашу, бо клюбъ рускій дбае лише о свои выгоды, а не о добро народу!“ — Балакали тамъ ще и иншй до схочу. Промовлявъ и п. Демкôвъ, вôйтъ зъ Вôльокъ мазовецкихъ, все натискаючи на слова „мы хлопы“. Вôнъ хваливъ обохъ кандидатôвъ, — але п. Вахнянина лишь тогды, якъ бувъ присутный; коли п. Вахнянинъ вôдôйшовъ на хвильку, п. Демкôвъ сыпавъ на него громами, а скоро лишь явивъ ся бесѣдникови передъ очи, бесѣдникъ розсыпувавъ ся зъ похвалами...

Отсе мои головнѣйшй доповненя и поправки. Вп. читачѣ „Дѣла“ будуть мати досыть докладный образъ збору зъ дня 17 с. м въ Равѣ!

Закôнчу-жь додаткомъ мого пересвѣдченя. Переконавъ ся я, що народовцямъ зô сторонниками „Галичанина“ не можна завести якого-небудь компромісу. Сторонники „Галичанина“ уживають насъ народовцѣвъ лишь тогды и на те, щобы ховати ся по-за нашй плечѣ та зъ такого сховку пропаґувати своe неробство, свою негацію и гниль. Деякй зъ тои кліки смѣють звати себе навѣть безпарціяльными, однакъ въ практицѣ они того нѣякъ не придержують ся. Доказомъ неробства и гнили тои кліки ɛсть філія общества им. Качковского въ Равѣ рускôй. Хто чувавъ коли за ту філію? Сего року на весну були зборы членôвъ сеи філіи Коли прийшло перевести выборы до выдѣлу, то навѣть не найдено чоловѣка, котрый бы схотѣвъ приймити предсѣдательство філіи. Кождый вôдсувавъ ся: „я не можу, бо-мь старый“, — „я не можу, бо не маю часу“ и т. д. А чому? Бо кождый боявъ ся, щобы деякй урядовй личности косо на него не дивили ся! И се проводирѣ й батьки народу?!

Часъ бы вже народовцямъ повѣтôвъ Рава рускаа, Жовкôвъ и Сокаль схаменути ся — зъѣхатись пôзнатись и порадити ся надъ своимъ сгановискомъ въ повѣтѣ!

Участникъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про дальшу гостину россійскихъ офіцирôвъ въ Парижи надходять такй вѣсти: У адмірала Авеляна явивъ ся онодгы комітетъ прасовый. Академікъ Герве, выдавець Soleil, говорячи именемъ депутаціи, высказавъ мѣжь иншими отсй слова: „Пане адміралъ! Вы привели всѣ супротивнй гадки въ прасѣ до мовчаня. Якъ колись въ середныхъ вѣкахъ бувъ божій миръ, такъ теперь маемо россійскій миръ.“ — По пирѣ и по приемѣ въ урядѣ заграничныхъ дѣлъ вôдвѣдавъ адміралъ Авелянъ зъ своими офіцирами магазинъ Лювръ. Гамъ приймили ɛго торжественною промовою, а потôмъ обдаровано ɛго и офіцирôвъ всѣлякими дарунками. Директоръ Люврa сказавъ въ своѣй промовѣ: „Мы ɛсьмо вояками мира“. Опôсля заповѣджено пиръ въ готели де Віль, въ котрôмъ взявъ участь президентъ Карно. По пирѣ уладжено концертъ и похôдъ зъ смолоскипами. Вже передъ год. 6-тою збирали ся товпы цѣкавыхъ передъ згаданымъ готелемъ. Въ пирѣ взяло участь 564 особъ. Праворучь президента Карнота сидѣвъ амбасадоръ россійскій бар Моренгаймъ, лѣворучь Авелянъ. Карно пôднѣсъ тоастъ въ честь царскои пары и родины, Моренгаймъ въ честь Карнота. Президентъ муніципальнои рады пивъ за поводженье цѣлого россійского народу, за вôтчину Россію, сестру французкои вôтчины. Адміралъ Авелянъ пôднѣсъ чарку за поводженье мѣста Парижа. Досыть, що одинй выпереджають другихъ, щобы лише гостити мѣжь собою россійскихъ моряковъ. Прасовый комітетъ запросивъ Авеляна на ґалеве представленье въ оперѣ, а опôсля на бенкетъ, що маe вôдбути ся завтра на поли марсовôмъ. Очевидно Авелянъ приймивъ запросины и подякувавъ за незвычайный приемъ, котрый буде незатертымъ спомиаомъ для всѣхъ Россіянъ. Въ честь россійскихъ офіцирôвъ вôдбувъ ся бенкетъ въ міністерствѣ заграничныхъ справъ, въ котрôмъ взяло участь россійске посольство. Міністеръ Девель пôднѣсъ першій тоастъ въ честь царя, царицѣ и цѣлои царскои родины. Бар. Моренгаймъ вôдповѣвъ тоастомъ въ честь Карнота и цѣлои Франціи. Потôмъ пивъ Девель за здоровле Авеляна и ɛго офіцирôвъ, а адміралъ за поводженье французкои арміи и маринарки. Того самого дня ревізитувавъ Авелянъ архіепископа и маршалка Канроберта. Стрѣча маршалка и адмірала була незвычайно сердечна. Маршалокъ сказавъ, що вôнъ подивлявъ въ Крымѣ вôдвагу и геройского духа россійскои арміи, тамъ навчивъ ся вôнъ ɛи поважати и любити.

НОВИНКИ.

— **Зъ Народнои Торговлѣ.** Покликуючись на оповѣщенье Совѣта управляючого зъ д. 6 н. ст. жовтня 1893 въ справѣ Загальныхъ зборôвъ членôвъ, котрй вôдбудуть ся у Львовѣ въ „Народнôмъ Домѣ“ дня 2 н. ст. падолиста 1893 р., повѣдомляемо отсимъ, що справозданье и бilансъ за рôкъ

адміністраційный 1892/93 выложенй въ канцелярій Дирекціи „Народнои Торговлѣ“ и у всѣхъ складахъ товариства до диспозиціи членôвъ та що на жаданье высилає ихъ почтою канцелярія Дирекціи и заряды складôвъ. При сѣй нагодѣ просимо тыхъ Вп. членôвъ „Народнои Торговлѣ“, котрй, незголосяли ще змѣны свого мѣсця побуту, щобы змѣну своєи, адресы подали до нашои вѣдомости, бо незавозможе ся розсылка змѣненого статута и справозданье зъ загальныхъ зб рôвъ. *Дирекція.*

— **Перший загальнй зборы товариства „Мѣщаньска Бесѣда“ въ Стрыю** вôдбули ся въ недѣлю по полудни дня 22 н. ст. жовтня въ сали Рускаго Касина въ готели нôдъ „Чорнымъ Орломъ“. Комітетъ основателѣвъ запросивъ до участи въ зборахъ всѣхъ Русинôвъ мѣста Стрыя друковаными вôдозвами. Про хôдъ зборôвъ надѣемо ся одержати близшй вѣсти вôдъ котрого зъ участникôвъ и тогдѣ подамо ихъ до вѣдомости нашихъ читателѣвъ. Тым часомъ зазначуємо, що порядокъ зборôвъ бувъ такій: 1) Попередила зборы торжественна вечѣрня зъ молебнемъ до Пр. Богородицѣ въ церкви мѣсковй; 2) зборы отворено вступною промовою; вôдтакъ вôдбули ся 3) вписы членôвъ; 4) выбôръ головы и выдѣлу товариства и 5) внесеня членôвъ. — Потреба такого товариства, котре було бы огнищемъ житя мѣщаньства стрыйского на ладъ львôвскои „Зорѣ“, давала ся вже вôдъ давна вôдчувати, тожь щиро радуємо ся, що патріоты стрыйскй не пожалѣли труду и заснували зновъ одно руске товариство бôльше, котре надѣятись буде гарно розвиватись. Щасть Боже до розпочатого дѣла!

— **Доповняючй выборы зъ выжницкого округа до букозинськогo сойму** вôдбувають ся нинѣ. Товариство „Руска Рада“ поставило кандидатуру п. Володимира Ясеницкого совѣтника суду краєвого въ Чернôвцяхъ, а румунізаторы та на жаль деякй Русины завзято поборюючи повысшу кандидатуру, розвели велику аґітацію за бар. Юр. Василькомъ а вôдтакъ за о. Ив. Осташикомъ. При правыборахъ дѣлись такй надужитя, що ажь уважано потрѣбнымъ выслати до президента краю бар. Кравса депутацію зъ жалобою. Тй надужитя пôднесенй у вѣденьскихъ ґазетахъ и центральне правительство чейже побачить зъ нихъ господарку румунізаторôвъ въ Буковинѣ. „Буковина“ же такъ паше про послѣдній подѣ: Зъ причины, що правительство за-для браку приписаного вѣку не пристало на кандидатуру бар. Юрія Василька, постановили румунізаторы вже давнѣйше кандидувати о Ивана Осташика, пароха зъ Выженки на посла зъ выжницкого повѣту, котрый въ своѣмъ часѣ уступить своє мѣсце чисто румуньскому кандидатови бар. Василькови. Помимо того до послѣднои хвилѣ голосили румунізаторы черезъ своихъ аґентôвъ, а межи нишими й черезъ посла Тимѣньского, що бар. Юр. Василько обстає при своѣй кандидатурѣ. Ся штучка була вымѣрена особливо на те, щобы унеможливити рускимъ патріотамъ аґітацію противъ о. Ивана Осташика, котрый нѣколи не бувъ и не есть прихильникомъ рускаго народу, а при тôмъ хотяй Русинъ зъ роду вже давно запродавъ ся въ румунізаторску службу, бо йно въ той способъ має надѣю зробити бôльшу мамону, котра есть цѣлымъ его ідеаломъ. Якъ довѣдуємо ся зъ певного жерела, має правительственный комісарь въ понедѣлокъ, 23 с. м. передъ самымъ выборомъ заявити, що бар. Юр. Василько за для браку вѣку не має права бути выбранымъ на посла. Въ наслѣдокъ сего заявленя поставлять пôдкупленй выборцѣ кандидатуру о. Ивана Осташика и власне такимъ способомъ має сей „слазный“ панъ-отець стати посломъ и заступникомъ рускаго народу зъ выжницкого и путилôвского повѣту. Сей планъ укувавъ шефъ ґенерального штабу румунізаторского бар. Николцьо Мустаца и, здає ся, що правительство не спротивило ся сѣй акціи, а доводять се цѣлкомъ наглядно надужитя при вôдбувшихъ ся правыборахъ у Выжницю, де зарекеіровна правительствомъ жандармерія не допускала приклонникôвъ рускаго кандидата до голосованя, а правительственный комісарь Штронеръ всѣ жалобы въ тôмъ взглядѣ не хотѣвъ увзглядвити.

— **Новосѣлки лѣскі**, де почивають мощѣ Маркіяна Шашкевича и де дня 31 н. ст. жовтня с. р. вôдбуде ся народне торжество, лежать коло Задвôря, вôддаленй 6 кільометрôвъ вôдъ стаціи зелѣзничои. Всѣ, що хотять приѣхати до Новосѣлокъ повинний выбирати ся до Задвôря, а не до Камѣнки струмиловои. До Задвôря зелѣзницею а вôдтакъ ще 6 кільометрôвъ возомъ. Вкôнци примѣтити треба, що Нов сѣлки село, тожь и реставрацій нема.

— **Товариство академичне „Союзъ“** именувало своими почетными членами пп.: М. Драгоманова, Бротея Пигуляка, д-ра Ив. Франка и Ив. Нечуя-Левицкого.

— **Въ окрузѣ галицкои дирекціи скарбу** нема вже теперь безплатныхъ практикантôвъ; всѣ що вступили, навѣть послѣдными часами до службы скарбовои мають по 500—600 зр. адъютумъ. До службы концептовои приймають ся теперь кандидаты вже по зложеню другого испыту державного. Кандидаты, що мають три испыты державнй о держать рôвночасно зъ принятьемъ адъютумъ, тымъ же, що вступили зъ двома испытами будуть мати адъюта заразъ по зложеню третого испыту.

— **Холера** Ґазета урядова пише: Дня 20 н ст. жовтня занедужало на холеру: Въ Богородчанахъ 1 особа, въ Надвôрнôй 2 особы, въ Микуличинѣ и Делятинѣ по 1 особѣ, въ Римановѣ 1 особа, въ Узинѣ човѣта станиславôвского 4 особы, въ Загвоздѣ и Пациковѣ по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Гуменовѣ повѣта калуского 1 особа, въ Узинй 1 особа, въ Пациковѣ 3 особы. — Померли: въ Богородчанахъ 1 особа, въ Надвôрнôй и Водосовѣ по 1 особѣ, въ Довгôмъ повѣта сяноцкого 1 особа, въ Узинѣ 2 особы, въ Пациковѣ и Станиславовѣ по 1 особѣ. — Пôдозрѣный о холеру случай смерти лучивъ ся въ Семушовôй повѣта сяноцкого. — Загаломъ лишило ся дня 19 н. ст. жовтня 50 недужихъ, прибуло дни 20 жовтня 12, убуло 14, отже лишає ся въ лѣченю 48 особôъ. — Въ суботу подали мы за Gazet ою Lwowsk-ою вѣсть, що дня 19 н. ст. жовтня померли на холеру въ Сяноцѣ 2 особы. Вѣсть ся неправдива, бо згаданй случай вôдносить ся до Риманова. — Органъ найвысшои рады санітарнои Das österreichische Sanitätswesen констатує, що вôдъ 3 н. ст. серпня до 18 н. ст. жовтня занедужало въ Галичинѣ на холеру 1113 особъ, а померло 651. Смертность выносить 58·6%. — На Угорщинѣ занедужало на холеру въ часѣ вôдъ 27 н. ст. вересня до 3 жовтня въ 51 громадахъ 129 особъ, померло 84. — Въ Боснѣ лютить ся холера найбôльше въ мѣстѣ Брека. До дня 13 жовтня занедужало тамъ 64 особъ, померло 32. Крôмъ того лучили ся спорадичнй случаѣ въ повѣтахъ Градачацъ, Грачаница и Дольна Тузля. — Въ Россіи панує все ще холера, хочь вже слабше. Найбôльше занедужань и случаѣвъ смерти було сего мѣсяця въ ґуберніи волыньскôй, подôльскôй и катеринославскôй Найслабше выступає пошесть въ Конґресôвцѣ.

— **Испытъ зъ рахунковости державнои** и бухгальтеріи зложили въ намѣстництвѣ дня 19 н. ст. жовтня: Володим. Гойданъ, Кар. Лінкъ и Викт. Швайніцъ.

— **Испыты клявзуровй и устнй** передъ краковскою комісією испытовою для учителѣвъ въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ розпôчнуть ся дня 23 н. ст. падолиста.

— **Огнѣ** Дня 8 н. ст. жовтня згорѣло въ Сновидовѣ, бучацкого повѣта, руске приходство. Згорѣло мешканье и всѣ будынки. Шкода була обезпечена въ краковскôмъ товариствѣ на 2.420 зр. Церковь зъ божою помочію уратовано.

— **До самбôрскои ґімназіи** вписало ся сего року 446 ученикôвъ, а то: 177 греко-кат., 210 римокат., 3 евангеликôвъ и 57 жидôвъ Пôсля клясъ есть ученикôвъ: въ I-ôй 55+51, въ II-ôй 35+31, въ III-ôй 29+32, въ IV-ôй 52, въ V ôй 58, въ VI-ôй 39, въ VII ôй 29, въ VIII-ôй 35. Въ ґімназіяльнôй бурсѣ есть помѣщеныхъ 25 ученикôвъ, мѣжь ними 5 Русинôвъ.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50 кр. львôвъ вeилкои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрôбнй вѣсти** Якъ польскй часописи доносять, вôдбуде ся на другій мѣсяць въ Краковѣ вѣнчанье повѣстеписателя польского Генр. Сѣнкевича зъ панною Маріею Володкевичѣвною. Генр. Сѣнкевичь есть вдôвцемъ. — Дня 25 н ст. жовтня о 6-ôй годинѣ зъ полудня вôдбуде ся въ церкви св. Юра у Львовѣ вѣнчанье п. Григорія Косара, окôнченого богослова зъ панною Анною Деконьскою. — Дня 28 н. ст. жовтня о 7-ôй годинѣ вечеромъ вôдбуде ся въ Дрогобичи въ церкви св Трôйцѣ вѣнчанье п. Андрея Любѣнюка учителя зъ панною Маріею Подлускою.

☞ **Зъ починомъ четвертого квертьроку просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ поспѣшити зъ передплатою и зъ выровнаньемъ залеглостей, щобъ мы не були змушенй здержати высылку часописи.**

Надôслане.

Die Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich sendet direct an Private: schwarze, weisse und farbige Seidenstoffe von 45 kr. bis fl. 11·65 per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Крилошаньскй вôдзнаки одержали оо.: Вас. Волошиньскій зъ Вербянъ и Лука Яремкевичь зъ Брухналя.

Канонічну институцію на Острôвъ, дек ярославского, одержавъ о. Анг. Захаріясевичь.

До институціи на Ялинъ вôзваный о. Ор. Солтикевичь.

Наука штука и література.

— **Львôвскій рускій народный театръ** выставивъ въ суботу дня 21 н. ст. жовтня першій разъ у Львовѣ 5-дѣєву драму Карпенка Карого п. з. „Безталанна“. Драма ся есть переробкою зъ звѣстнои вже у насъ драмы того-жь автора „Хто винень“, переробкою що зъ кождого огляду выпала въ користь „Безталаннои“. Про змѣстъ ея не будемо говорити, бо звѣстный, пôднесемо лише, що „Безталанна“ значно вкорочена та що въ нѣй пропущенй моменты драстичнй, пр. коли Ганна бє Софію мѣтлою, або сцена, де Гнатъ убиває свою жѣнку коломъ. Въ теперѣшнôмъ видѣ можна назвати „Безталанну“ доброю штукою, зъ выимкою очевидно розвязки, де за чужу вину терпить цѣлкомъ неповинна особа.

Що-до гры артистôвъ мусимо сказати, що вывязали ся они зъ своєи задачѣ вповнѣ вдоволяючо. П. Лопатиньска въ роли безталаннои Софіи грала безъ найменшого докору, свобôдно и безъ пересады въ патосѣ. — Знаменитою Варкою була п. Осиповичева. Ея гра була така природна, жива, всѣ рухи такъ выкôнченй, таке розумѣньe своєи ролѣ, що дѣйстно одушевила цѣлу публику. — Рôвножь и п. Пôдвысоцка въ роли злющои матери Гната, цокотухи Ганны, дала намъ типъ незрôвнаный. — П. К. Пôдвысоцкій вôддавъ свою ролю, якъ звычайно, знаменито. Бачилось, що передъ нами стоить таки дѣйстный старый выслуженый воякъ, люблячій батько, добродушный чоловѣкъ. Такимъ артистомъ могла бы повеличатись кожда, хочь бы й яка сцена. — Въ грѣ п. Лопатиньского замѣтили мы очевидный и то значный поступъ. — Дуже добрый бувъ такожь п. Яновичь въ ролі Стефана. — Врочôмъ всѣ иншй артисты зложили ся на гарну цѣлôсть, а зъ признаньемъ мусимо ще пôднести, що дуже мило вразило насъ на суботнѣшнôмъ представленю, що артисты такъ плавно и такъ гарно володѣли чистымъ украиньскимъ языкомъ. — Публики було дуже мало, а шкода, бо, якъ сказано, представленье выпало удачно.

За те, правда, на вчерашнôмъ представленю штуки „Крути та не перекручуй“ публики було такъ повно, якъ рѣдко коли.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 23 жовтня. Зборы робôтничй ухвалили, що єсли бы парламентъ вôдкинувъ реформу выборчу, то сейчасъ зачне ся ґенеральный страйкъ.

Прага 23 жовтня. Кôлькохъ хлопцѣвъ тяжко побило аґента провокаційного Ріґолєтта, про котрого згадувавъ пос. Герольдъ въ палатѣ послôвъ.

Парижь 23 жовтня. Надъ домовиною Макъ-Магона *промовляли* президентъ кабінету и міністеръ вôйны. Въ похоронахъ взяли участь всѣ амбасадоры и россійскй офіциры. Увагу звертавъ вѣнець присланый цѣсаремъ Вільгельмомъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи

— **Вп. И. Тел. въ Бѣл.** Одержали. — **Вп. О. Ниж. въ Бер.** Прийде ще 3·60 — **Вп. Г. Мор. въ Бор.** До кôнця жовтня. — **Вп. М. Кер. въ Буд.** Згаданого конкурсу нѣколи не було и нема.

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“ вô готелю Жоржа.

Вô Второкъ дня 24 н. ст. жовтня 1893.

ВЫХОВАНЕЦЬ

Малоруска комедія въ 3-хъ актахъ зъ спѣвами А. Янчука.

ОСОБЫ

Катерина, молода вдова . . . А. Осиповичева
Ваньо } ей дѣти . . . А. Шеремета
Наталка } . . . М. Слободôвна
Омелько } ей выхованцѣ . . . Л. Лопатиньскій
Олеся } . . . Ф. Лопатиньска
Сватъ . . . С. Пôдвысоцкій
Харко, дякъ . . . А. Стечиньскій
Семенъ, парубокъ . . . С. Яновичь
I. } гостѣ . . . К. Пôдвысоцкій
II. } . . . А. Нижанкôвскій

Ученики, дѣвчата, хлопцѣ. — Дѣе ся на Украинѣ.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и ґарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярій Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Надôслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львовѣ при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 2—7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, пінсеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ елєктричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4189

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ЦУКОРНЯ

Чеслава Шнайдера

у Львовѣ, улиця Баторія число 32

напротивъ ґімназіи Франца Іосифа заосмотрена великимъ выборомъ тѣстъ, цукрôвъ десеровыхъ, кармелькôвъ, тѣстъ до чаю и Бядінкôвъ приймає такожь всякй замовленя и высылає за послѣплатою на провінцію. Замовленя полагоджує найкористнѣйше и пôсля найбôльшихъ вымогъ. 4758

ВЕЛЬОСИПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦѢВЪ
вôдъ 10 до 28 зр.
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ. Цѣна вôдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно. 4766 28—2

Іосифъ Иваницкій
механикъ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
Львôвъ, Готель Жоржа.
Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрея Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 83—180
ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНЙ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконує **всякй роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовй порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБÔТНЯ** 35-156
Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ДОБРЫЙ ЧАЙ
поручає
СТАРА ТОРГОВЛЯ
ВОЛЯ
4844 20 · 20
у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

ТУТКИ елєктричні стисканй неклиненй зъ найлѣпшои французскои бібулки, ґіґієнічнй, поручає фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОЙ**, Львôвъ, ул. Паньска ч. 2. 90 кр. за 1000 штукъ. При купнѣ 5000 штукъ опакованье и порто франко. 4812 29—30

Лѣхтарнѣ гробовй зъ кутого зелѣза, артистично выкôнченй по 17·50 и 35 зр., бляшанй зъ орнаментикою и барвистымъ скломъ по зр. 3·50, 5, 7, 9 и 12
поручає 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Конякъ ФРАНЦУСКЙ
фляшка по 2 и 3 зр., курацiйный по 4 зр. 50 кр. поручає тортовля
ИВАНА БОДНАРА
Львôвъ, улиця Академічна ч. 20.
4669 41—45

ПА-

расолъ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы трикôвй бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера
передъ тымъ 2537
Братôвъ Лянґнерôвъ
у Львовѣ улиця Галицка число 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

СОКАЛЬ и ЛІЛЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякй листы заставнй, 5% Обліґації комунальнй банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Львôвы державнй и приватнй, Монеты австрійскй и заграничнй **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и львôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу** выконує **найсолідніше.** Переказы на бôльшй мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 68—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунґурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунґурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Імперіяль удѣляєсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ службы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь такожь выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй прямй білєты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондуктôрôвъ. 4514

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннôмъ за готôвку. На сплаты мѣсячнѣ въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальнѣ выгранѣ властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тѣ льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненѣ зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРГЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Найдешевше жерело
для закупна рѣчей церковныхъ.

ПЕРША ПЕРЕМЫСКА РУСКА
ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

поручає Всеч. Духовеньству и Братствамъ церковнымъ

ФЕЛОНЫ

высылає ся въ бôльшôмъ числѣ на жаданье до ласкавого выбору Евангелія, Кивоты, Образы процесіональнѣ, Фаны, Хоругви хрестнѣ, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ и суконки до пушокъ, Бальдахины, Чашѣ, Пушки, Кадильницѣ, Лодки, Патерицѣ. Хресты, Лѣхтарѣ и Павуки, Хресты надгробнѣ выконує ся зъ написями пôсля жаданя.

Благовонне Кадило Королѣвске ½ клґр. 60 кр.
Кадило француске ½ клґр. 1 зр. 20 кр.

Головнѣ склады Чаю хиньско-россійского и начиня столового

на выправы весѣльнѣ знанои фабрики свѣтовои славы Christofa и С-ки въ Парижи по фабричныхъ цѣнахъ.

Пересторога! Почуваю ся до обовязку заявити прилюдно що дôйшло до моеи вѣдомости вôдъ кôлькохъ Высокопреподобныхъ Отцѣвъ.

Якесь индивѣдуумъ волочить ся по селахъ пôдшиваючись пôдъ фірму моеи Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ и накидує дуже дрантивый товаръ за великій грошѣ; проте заявляю, що я нѣкого въ подорожъ не высылаю а въ першихъ лѣтахъ буду лично въ порѣ зъ прегарнымъ выробомъ моихъ рѣчей являти ся, а если бы важивъ ся хто ще моею фірмою послугувати ся то прошу его уважати за простого обманника.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

ЕМИЛІЯНЪ ЛЕВИЦКИЙ
властитель Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ рѣчей церковныхъ. 4448

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ — ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ — ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Найдешевше жерело
для закупна рѣчей церковныхъ.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохи ч. 1.

має честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовеньству свою ôдъ року 1873 истнуючу

РОБôТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пôсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарôвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавѣ взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовеньства, поручая ся ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавѣ замовленя выкопують ся въ найкоротшôмъ часѣ. 2808

Теофіль Копистиньскій

артистъ-малярь

звѣстный ôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, у крашае церкви въ стилю всходнôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы иконостасы и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскій роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнѣ образы до иконостасôвъ, престолôвъ плащениць — олѣйными краскамя на полотнѣ и деревѣ. Побольшае зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторіи реставруе всякій старинности, а то фрески рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства — по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовенство занотувати собѣ его адресу.

Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Краковска
4636 **число 20.** 41—?

КАЛЕНДАРЬ
„ПОСЛАНИКА"
на рôкъ 1894

вже выйшедшій и мѣстить кромѣ части календарскои, точного устава и части информаціѣнои, слѣдуюче:

I. Стихи: Рôкъ 1894; До гôръ; До згоды; Покаянье (зъ усть народа); Паша вѣра; Молитва инокинѣ; Пôдъ крестомъ; Сила молитвы; До рôдныхъ нивъ; Двѣ пѣсни матери.

II. Часть релігійно научаюча: Св. Іоаннъ Златоустый (съ образкомъ); Дмитріева субота; Руска Служебницѣ; Где що зъ житя о. Боска.

III. Часть повѣсти и оповѣданя: Святá вечера; Зъ давнои буквальщины; Зъ чужихъ-далекихъ краёвъ; Шмуля Дершкôвича и село Драгигузы; Не жартуй съ серцемъ, комедія въ 1 актѣ.

IV. Часть забавна: Пригоды Ивана Великого; Горькій смѣхъ и сумна правда; Загадки нового гатунку; Фрашки и небылицѣ; Смѣхъ и правда.

V. Часть: Всячина господарска: Инсераты. 4881 3—?

Само вже содержанье говорить про вартôсть сего календаря. ЦѢНА 35 кр. враз съ пересылкою почтовою. Кто бере 10 примѣрникôвъ, одинъ даромъ. Просимо о численый замовленя пôдъ адресою: Редакція „Посланника", Лапшинъ, п. Бережаны

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споувѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкôнчень прикрасы церковнѣ.** 89—150 л

Вôдновлюю старѣ иконы и иншій рѣчи.

4641

Краєва фабрика
выробôвъ ткацкихъ
Володислава Гонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнѣ и свѣжій славнѣ полотна корчиньскі въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, про тарала безъ шву, пошевки и т ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, дымы рôзнѣ, рушники, хустки до носа грубшѣ и тонкѣ вебовѣ бѣлѣ и барвистѣ. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѣ (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 10-32

Загальна признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Въ рускôй парохіи Бѣлый Камѣнь, повѣта золочôвского маe будувати ся зъ весною 1894 р. нова мурована церковь, коштомъ 21.873 зр. Будова буде вôддана пôдприемцеви, котрый при ліцитаціи дня 18 н. ст. падолиста с. р. въ Бѣлôмъ Камени вôдбути ся маючôй, зложить 10% вадіюмъ въ готôвцѣ або цѣнныхъ ефектахъ, и подасть оферту що-до условій найкористнѣйшу. Пляны церкви и услôвя будовы переглянути можуть интересованѣ въ канцеляріи руского уряду парохіяльного въ Бѣлôмъ Камени. 4901

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4793 22—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ.

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ также поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (также на раты).

БАНКЪ КРАЄВЫЙ

Королѣвства Галичины и Володимиріи зъ Вел. княжествомъ Краковскимъ

ЗАМЫКАЄ

зъ днемъ 31 н. ст. грудня 1893 выдавати позычку ипотечну въ 4½% листахъ заставныхъ

и

вôдъ тогдѣ буде удѣляти позички ипотечнѣ лише въ

4% ЛИСТАХЪ ЗАСТАВНЫХЪ.

(Передрукъ не платить ся.) 4879 (3—3)

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ
ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкій тревялій килимы сальоновѣ въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенiяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50 цмт 280/180 зр 15·50. цмт. 325/ 60 зр. 22·—. цмт. 4 0/350 зр. 24 35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѣ тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модній фегерановій на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовѣ зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренѣ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83. зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. К ц егерôвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3. зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній килимки, поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы останки рôзныхъ гôдниковъ, особливо гôдній порученя 5·0 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 3·0 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр Великій выбôръ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѣ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и нег іжь. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованѣ и кожуховѣ дитячѣ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, кавелюхи и паньчохи, рукавички дитячѣ, бѣлье дитячне для новонароджоныхъ и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитячыхъ прибранихъ, якъ также фасоны вельоны, коронки стежки (камітѣй и шовковѣ товары, якъ также всякѣ додатки для кравцѣвъ и модиярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ бѣлье мужеске и дамске егерôвске, вовняныхъ рукавичекъ и хустки, капішоны, шарфы, вахлярѣ, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ якъ также новôчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвуд", всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (6—?)

Цѣнники даромъ и франко.

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головнôмъ моѣмъ складѣ у ЛЬВОВѢ, Сикстуска 47
удержую лише найлѣпшій роды незапальнои НАФТЫ
зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши
и продаю ею теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 ЛІТЕРЪ повно камференый **НАФТЫ** подвôйно рафін. найлѣпшои краиталевои (Kaiser-Öl) Н-ръ 20 по 24 кр.
„ „ безвонои незапальнои сальоновои Н-ръ 0 по 22 кр.
„ „ чистои незапальнои господарскои Н-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай **10 літрôвъ опускаю** зъ высше поданои цѣны 2 кр. на літрѣ **и вôдставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **бôльшôмъ купнѣ бочками** обему около 180 літрôвъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати бôльшои скôлькости, одержить АСПҐНАТЫ за котрыми закуплену по **найдешевшôй** цѣнѣ **нафту частями** въ кождôмъ моѣмъ склепѣ може вôдбирати. 4858 5—10

На провінцію высылаю **НАФТУ** за наказкою вô вторки и суботы, гарантуючи за **найлѣпшу** якôсть и законами приписану **незапальнôсть.** Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючій тутъ можуть замавляти такъ въ головнôмъ магазинѣ, якъ также у всѣхъ моихъ склепахъ. Контора головного складу маe ТЕЛЄФОНЪ н-ръ 152. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

Тягненье вже въ четверъ!

ИНСБРУКСКІЙ

Льосы по 50 кр.

Головна выграна 50.000 зр.

Тягненье вже въ четверъ!

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штво, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 25—23

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Ступницкій. Пашеръ въ фабр. Чарляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 229. Львôвъ, Второкъ 12 (24) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поздяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Рада державна.

Вчерашнє понедѣлковє засѣданье рады державной стягнуло до палаты майже цѣлый комплетъ послôвъ; на галеріяхъ явило ся дуже богато публики. Президентъ палаты повѣдомивъ зъ першу, що пос Володимиръ Козловскій зложивъ мандатъ члена комісіи податковой. По довершеню выбору членôвъ комісіи для розгляду предложень о выимковôмъ станѣ Праги, приступлено до першого читання правительственного проекту выборчои реформы, а такожь до читання посольскихъ внесень въ справѣ тои реформы, именно внесень пп. Пернерсторфера, Славика, Плѣнера и Бернрайтера. По вôдчитаню петиціи середъ глубокои тишины забравъ голосъ гр. Таффе и именемъ правительства зложивъ таку заяву: „Правительство маѣ честь зъ нагоды першого читання проекту выборчои реформы заявить, що слѣдуѣ:

Коли правительство по послѣднôмъ вôдроченю рады державной займало ся програмою для осѣннои сесіи, не могло не числити ся зъ фактомъ, що имовѣрно вже въ найблизшôмъ часѣ стануть предметомъ парляментарныхъ нарадъ отей численнѣ внесеня що-до змѣны выборчои реформы, що выйшли зъ ініціативы палаты. Очевидно, тогдѣ мусѣло бы правительство въ кождôмъ разѣ зазначити ясно и недвозначно своѣ становище въ питаню выборчои реформы. Правительство уважало своимъ обовязкомъ пôдняти самому ініціативу въ тôй важнôй и поважнôй справѣ и зазначити супротивъ законодатныхъ тѣлъ въ точно сформулованôмъ проектѣ, свои засадничѣ погляды въ тôмъ взглядѣ. А наклонили его до того не лишь отей внѣшнѣ обставины, о котрыхъ высше бесѣда, але такожь результаты старанныхъ дослѣдôвъ рôзныхъ выпадкôвъ, котрѣ послѣдными роками появили ся въ публичнôмъ житю, якъ въ державѣ такъ и за границею.

Вже зъ того представленя исторіи повстаня проекту схоче выс. палата пересвѣдчити ся, що якъ правительство далеке було вôдъ всякои неприязнои тенденціи противъ котроюбудь клясы суспôльнои або політичнои партіи, такъ зъ другого боку не яло ся означувати того кроку правительства, яко средства, на котре рѣшило ся правительство пôдъ якимсь напоромъ внѣшныхъ чинникôвъ. Проектъ правительства — якъ я вже 10-того с. м. мавъ честь заявити въ тôй палатѣ, — выходячи зъ основъ обовязуючои конституціи [Смѣхъ на лѣвици] высказуе ту провôдну гадку, щобы всѣмъ, котрѣ въ спосôбъ приписаный закономъ выповнюють свои горожаньскій обовязки, признати участь въ публичнôмъ житю сповнюваньемъ выборчого права. Сю основну мысль проекту, що стремить до якъ найбôльшого розширеня выборчого права, уважаѣ правительство постулятомъ державы; бо лише скорымъ и достаточнымъ розширеньемъ выборчого права можна вôдвернути стало и успѣшно тѣ тяжкій и великій небезпечности, котрѣ грозять суспôльности, отже и цѣлому ладови державы зъ стороны людовыхъ елементôвъ, позбавленыхъ до теперь всѣхъ правъ пôдъ взглядомъ політичнымъ.“

Отже помимо того, що три великѣ клюбы палаты въ недавно оголошеныхъ деклярациях заявили ся вже противъ правительственного проекта, яко такого, правительство мусить оставати при провôдныхъ думкахъ, высказаныхъ мною. Однакъ рôвночасно правительство выявляе пересвѣдченье, що — допускаючи засадничу згоду на розширенье выборчого права, предложеного правительствомъ — навѣть не нарушуючи дотеперѣшного політичного стану посѣданя, удасть ся при спôвдѣланю палаты найти дорогу, ведучу до цѣли, означеной правительствомъ. Правительство думаѣ, що при першôмъ читаню всѣхъ проектôвъ выборчои реформы, повинно обмежити ся до повысшого зазначеня своихъ поглядôвъ.“ [Довге зворушенье въ сали.]

Пос. Пернерсторферъ заявивъ, що кабінетъ гр. Таффого, впрочôмъ остро поборюваный бесѣдникомъ своимъ проектомъ выборчои реформы, оказавъ бôльше быстроты въ зрозумѣню політичнои ситуаціи, якъ котре-небудь сторонництво палаты. Справдѣ, здае ся, що засады христіяньско-соціяльного сторонництва перейшли также до ліберального табору. Звôдни повставъ окликъ: станъ мѣщаньскій и селяньскій загроженый! Але бесѣдникъ мусить заквинути, що всѣ проекты выборчои реформы опирають ся на пôдставѣ репрезентаціи интересôвъ зъ запереченьемъ засады рôвности. Проектъ правительства заострить ще бôльше супротивнôсть мѣжь клясами упривілейоваными а решгою людности. Незадовго выкаже вôнъ неможливôсть удержати нерôвне выборче право. Вольнодумнѣ елементы повинни розважити, що потребують помочи противъ зростаючихъ тенденцій авторитативныхъ. Загальне право выборче вôдповѣдае загальному обовязкови школьному и есть заповѣдею політичнои етики. Супротивъ дневникôвъ, котрѣ приклонникôвъ загального права выборчого называють голотою, бесѣдникъ покликавъ ся на повагу Стюарта Міля, котрый заявляе ся за загальнымъ правомъ голосованя. До народного стану посѣданя числить ся не лишь скôлькôсть мандатôвъ, але такожь симпатія и любовь великихъ и широкихъ масъ. Той внутрѣшный народный станъ посѣданя, котрый стремить до розширеня дôбръ духовныхъ, далеко бôльше вартный, якъ тамтой другій. Такожь и народно-нѣмецке сторонництво на рôвни зъ молодо-Чехами мусить въ наслѣдокъ вôдклику до низшихъ верствъ людовыхъ вôднести користи. Дотеперѣшный способъ поступованя супротивъ проявôвъ свободнои думки выкликуе огôрченье противъ орґанôвъ правительства и парляменту, и пôдкопуе до нихъ довѣрѣ. Нинѣ вже не выстае посѣданье внѣшнои власти. Противно, треба зôткнути ся зъ людомъ, зъ идеями сучаснои хвилѣ. Людъ певно не стане вôднерати ся своѣи народности въ высшôмъ степени, якъ неодни панове, що звуть ся Нѣмцями. Иде о то, чи волимо побачити приходъ новои еры въ свѣтлѣ любови, чи середъ жару знищеня. Мы не повинни въ тôй хвили показувати ся малыми. Масы починають числити ся и приходять до пересвѣдченя, що суть бôльшостію, що суспôльность безъ нихъ, безъ ихъ працѣ не може истнувати. Супротивъ парляменту стануля квестія будучности. О! кобы ви розвязано въ дусѣ справедливости и правдивого поступу. [Оплески на скрайнôй лѣвици.]

Пос. Славикъ пôднѣсъ, що Чехи не суть належито репрезентованѣ въ парляментѣ; дотеперѣшный способъ выборôвъ несправедливый, навѣть, коли прийме ся за основу податки. Бесѣдникъ выступивъ противъ привілеѣвъ бôльшои власности и торговельныхъ палатъ, также противъ посередныхъ выборôвъ въ громадахъ сѣльскихъ и заявивъ, що теперѣшна выборча ординація противить ся всѣмъ засадамъ справедливости.

Пос. Плѣнеръ середъ напруженои уваги въ палатѣ закинувъ гр Таффому, що розминувъ ся зъ правдою говорячи, що правительство при укладѣ праць для теперѣшнои сесіи не могло переслѣдити конечности займити ся посольскими внесенями про змѣну выборчои ординаціи. Тѣ внесеня не походять допервá зъ послѣднои сесіи, але противно ще зъ року 1891, а правительство робило, що могло, щобы ихъ усунути зъ порядку дневного. Отже то, що міністеръ сказавъ, не годить ся зъ правдою; ему лишь розходило ся затерти лихе вражѣнье, яке зробивъ способъ внесеня правительственного предложеня. Правительство маѣ обовязокъ приготовати публичну опінію а не вôльно ему ви заскакувати. Бесѣдникъ критыкувавъ предложенье, котре въ безмежнôсть множить число выборцѣвъ, а лишаѣ ту саму скôлькôсть мандатôвъ. Дальше полохавъ правительство, що вôддаючи таку силу въ руки соціялістôвъ, не удержить нѣ на шѣсть рокôвъ куріи бôльшои посѣлости и торговельныхъ палатъ и приготуе теренъ для найширшого загального голосованя. Въ довгôй промовѣ старавъ ся пос. Плѣнеръ доказати конечнôсть репрезентаціи клясовои. Въ Австріи — по его думцѣ — репрезентація клясова конечна, а предложеня правительства суть якъ-разъ антіавстрійскій. За для переворогу може повстати демократична федерація зъ славяньско-радикально-аґрарными тенденціями. Бесѣдникъ вôдступивъ вôдъ свого внесеня що до робôтничихъ палатъ и пôднеръ внесенье Бернрайтера, щобы утворити пяту курію для робôтникôвъ, котрѣ вôйшовши до парляменту, будуть мати нагоду спôвробити надъ дальшимъ розвиткомъ реформы ординаціи выборчои. Правительство замовчало о властивôй причинѣ внесеня выборчои реформы т. є. о потребѣ замаскувати цѣлковите фіско своѣи внутрѣшнои політики. Та політика довела правительство до того, що оно сегодня зависить вôдъ ласки найрадикальнѣйшихъ сторонництвъ. Лишаемо правительство его судьбѣ. Наше становище супротивъ правительства ясне. [Оплески зъ лѣвицѣ.]

Пос Бернрайтеръ мотивуючи своѣ внесенье, остерѣгъ, що робôтники впровадженѣ до парляменту скрѣплять славяньскій елементъ.

Пос. Яворскій зазначивъ именемъ польского кола становище супротивъ предложеня правительства заявляючи, що маѣ на взглядѣ интересы державы, краю и автономічнѣ засады. Поясненя президента кабінету не навчили бесѣдника нѣчого. Вôнъ не хоче допускати, щобы людовій зґромадженя у Вѣдни вилывали въ тôмъ напрямѣ на правительство. Але правительство маѣ обовязокъ застановити ся, чи се, або то пôднесене десь тамъ на збôрахъ выборцѣвъ вôдповѣдаѣ фактично потребамъ и правамъ тыхъ часъ перôвныхъ частей, зъ якихъ складаѣ ся монархія. Бесѣдникъ не думаѣ щобы правительство уважало сучасну хвилю вôдповѣдною для реформы хвилю, въ котрôй вымагаѣ ся найбôльшого спокою и обективности. Парламентъ вже давно повязавъ въ тôй справѣ ініціативу, а правительство могло въ комісіи для выборчои реформы поправити то, що уважало злымъ. Бесѣдникъ застерѣгъ собѣ высказати небезпечности тои реформы при другôмъ читаню. Що-до самого предложеня правительства, то оно — пôсля его думки — есть mixtum compositum бюрократизму и соціялізму такъ, що нѣкого не вдоволюе. Самѣ приклонники предложеня признають, що оно лише длятого вôйде въ житье, щобы его опôсля змѣнити [Пернерсторферъ: Такъ есть!] — а въ результатѣ доведе оно до загального голосованя. Державы, що мають загальне голосованье суть одноцѣльнѣ и мають одноцѣльне населенье. Въ Австріи-жь не мешкають Австрійцѣ, бо имя Австрія мѣстить въ собѣ лише державне, а не народностеве понятье. Въ тôмъ саме рôзница и длятого не можна примѣнити до всѣхъ державъ одной системы. Австрія такъ, якъ истнуе, есть твердиною народностей, рôвноуправненя и автономіи краѣвъ. Введенье загального голосованя було бы крокомъ легкодушнымъ, пôдчиненьемъ пресіи людовыхъ зборôвъ, бувъ бы се смертный ударъ для автономіи краѣвъ, була-бъ се дорога до централізму, пригнѣтаючого якъ цѣлôсть, такъ и части. Навѣть Шмерлінъ порозумѣвъ историчну индівідуальность краѣвъ и впровадивъ посередне обôсланье ради державной черезъ соймы. Доперва 1873 рôкъ принѣсъ змѣну, що ви спонукало такъ зв. сторонництво конституційне, щобы бодай переходово узыскати геґемонію. Нинѣшнѣ вôдносины суть наслѣдкомъ тои похибки. Бесѣдникъ критикувавъ дальше способъ, въ якій покривджено Галичину при означеню числа послôвъ. Вôнъ не вôдсуваѣ думки розширеня выборчого права на автономічнôй основѣ, але перше услôвье до того: спокôйнѣ управильненѣ вôдносины, а друге увзглядненье економічныхъ и культурныхъ прикметъ кождого краю. „Отже — кôнчивъ бесѣдникъ — заявляю именемъ кола польского, що не вôдсуваючи засадничо мысли розширеня выборчого права на автономічнôй пôдставѣ, не годимо ся зъ предложеньемъ правительства зъ огляду на державнѣ и народнѣ интересы, а также зъ огляду на автономічнѣ засады.“

По бесѣдѣ Яворского перервано дебату надъ тою справою. Слѣдуюче засѣданье вôдбуваѣ ся нинѣ.

— —

На вчерашнôмъ засѣданю внѣсъ пос. Пернерсторферъ, щобы засѣданя комісіи для выимковыхъ законôвъ въ Чехіи були явнѣ. Внесеньеперейшло 101 голосами противъ 60. Се выкликало величезну сензацію; галерія били оплески. За внесеньемъ голосували молодо-Чехи и нѣмецкѣ народовцѣ, а противъ внесеня Поляки, зъ котрыхъ богато опустило салю, и клюбъ Гогенварта.

Пос. Лінбахеръ домагавъ ся безпосередныхъ выборôвъ для громадъ сѣльскихъ и збôльшеня числа послôвъ о 30.

— —

Предложеный палатѣ послôвъ проектъ закона о пôдпиранню торговельнои маринарки мѣстить близшѣ нормы субвенціонованя зъ державного фонду тыхъ кораблѣвъ, котрѣ вôдбувають дальшѣ подорожи. Кромѣ того кораблѣ торговельнои маринарки мають бути увôльненѣ вôдъ 1-го сѣчня 1894 року на пять лѣтъ вôдъ податку заробково-доходового, але властитель обовязанѣ на случай вôйны або мобілізаціи вôддати кораблѣ на услуги державы. Вôдповѣдный законъ обовязуавъ бы 10 лѣтъ, почавши вôдъ 1-го сѣчня 1894.

Програма торжества перевезеня мощей Маркіяна Шашкевича.

На вчерашнôмъ засѣданю комітету для перевезеня мощей бл. п. Маркіяна Шашкевича ухвалено:

1. Вôзвати всѣ товариства, що мають намѣръ брати участь въ торжествѣ черезъ своихъ вôдпоручникôвъ щобы зголошувались до канцеляріи „Просвѣты“ у Львовѣ, а се въ тôй цѣли, щобы можна було вôдпоручникамъ ихъ вже заздалегôдь вызначити належне мѣсце въ походѣ

2. Ухвалено ось таку програму торжества:

а) Вô второкъ дня 31 н. ст. жовтня въ Новосѣлкахъ лѣскихъ:

1. О годинѣ 8-ôй рано добутье тѣла Маркіяна Шашкевича зъ дотеперѣшного гробу.

2. Мѣжь годиною 9 а 11-ою поминальне богослуженье зъ проповѣдью и промовою одного зъ вôдпоручникôвъ комітету львôвского.

3. О годинѣ 11-ôй похôдъ зъ тѣломъ на дворець зелѣзничій въ Задвôрю до найблизшого поѣзду особового. На граници громады Новосѣлокъ лѣскихъ промова начальника громады новосѣлецкои, котрый поѣде зъ тѣломъ до Львова.

б) Середа 1 н. ст. листопада у Львовѣ:

1. О годинѣ 11-ôй поминальне богослуженье и напахида въ церкви сз. Пятниць.

2. О годинѣ 10-ôй промова проф. д-ра Ом. Огоновского, головы товариства „Просвѣта“ на двôрци зелѣзничôмъ Львôвъ-Пôдзамче при домовинѣ поета, а потôмъ розпôчне ся похôдъ похоронный на кладовище Лычакôвске пôдъ проводомъ Є. Е. Впреосв. митрополита. Порядокъ походу: а) братства церковнѣ, б) молодѣжь школьна, в) депутаціи зъ вѣнцями, г) депутаціи збôрнѣ, д) хоръ, е) духовенство, ж) домовина, з) родина покôйника, і) запрошенѣ достойники, к) публика.

3. Промовы на кладовищи надъ гробомъ: а) одного священника, б) посла Юліяна Романчука.

4. Вечеромъ концертъ о годинѣ 7-мôй въ сали „Народного Дому“.

Вôдъ ц. к. староствы зъ Мостискъ

п. Пуницкого одержали мы отсе письмо:

Ч. 8⅓/пр.

До Хвальної Редакції Дїла у Львові.

В ч. 220 Дїла з дня 13 жовтня 1893 помістила Хвальна Редакція кореспонденцію з Перемишля під наголовком „Старостиньскій аґітаціи противъ Днѣстра“, у котрій дописуватель закидаѣ менї, що на сесіях війтівских аґітую за товариством асекураційним Краківским на шкоду товариства асекураційного Днїстер, и що сторонники Днїстра в повітї наражені суть від мене, яко ц. к. старости, на прикрі неприятности.

В імени правди маю честь упрашати Хвальну Редакцію на підставі §. 19 закона прасового з дня 17 грудня 1862. В. з д. ч. 6/1863 о поміщене у найблизшім числї Дїла слїдующого спростованя.

Неправдою есть, якоби-м урядово на так званих сесіях війтівских поучав війтів, щоби не обезпечувано ся нїгде інде, як лише в Краківскім товаристві, а не в Днїстрі. Річ маѣ ся так: Від давних лїт утримував у Мостисках аґенцію Краківского товариства бувший почтмістр тутейший п. К. Сего року утратив п. К. в дорозї дисциплінарній почту, почім Дирекція Краківского товариства асекураційного відобрала ему аґентуру а поручила директорови тутейшої каси задаткової п. М. Пан К. постарав ся о аґентуру товариства Днїстра і виконуе тую-ж у тім самім домі, у котрім попередно мав почту і аґентуру Краківского товариства. Тутейші селяне, не знаючи різницї між обома тепер істнуючими краєвими товариствами асекураційними, приходять до п. К. платити дальші премії, судячи, що то есть тота сама асекурація, у котрій і давнїйше обезпечували ся. Пан К. не узнаѣ за потрібне звернути увагу селян на зміну аґентури, бере від них премії і перемінюе самовладно поліси. Селяне, не принускаючи нїякого обманьства, почали дивувати ся, длячого мусять тепер платити вищу премію, і почали самі доходити причини тої підвишки, аж вкінци довідали ся о правдивім стані річи від директора каси задаткової а теперішнього аґента Краківского товариства. Щоби запобічи дальшим помилкам селян і охоронити їх від злишних висших видатків на асекурацію, а не відстрашувати їх від обезпечуваня будинків, поучив я, на просьбу пана М., війтів на сесії в Мостисках, що аґентура Краківского товариства знаходить ся тепер у касї задатковій, а заразом пояснив, що пан К. маѣ аґентуру Днїстра, другого краєвого товариства асекураційного, у котрім вільно також обезпечувати ся. До поученя війтів в повищшім напрямі спонукала мене і тая обставина, що вже і до мене почали селяне приходити з жалобами, що їх обманено на старій почті з асекурацією. О якій-небудь аґітації противъ Днїстра з моєї сторони і мови не може бути, а сли би м був дійстно зааґітував противъ Днїстра на сесії в Мостисках, був би-м те саме зробив і на сесії війтів у Судовій Вишни. Там подібного поученя війтів, як у Мостисках, не треба було, бо з-відтам не доходять до моєї відомости нїякі жалоби. Противъ п. К. внесено навіть до тутейшого ц. к. Суду повітового скаргу о обманьство за повище описане поступованє его.

Так само ложною есть подана въ кореспонденції обставина, що сторонники Днїстра в повіті наражені суть на прикрі неприятности від мене, яко ц. к. старости. Також розминув ся кореспондент з правдою, подаючи в згаданій кореспонденції, що я нагримав на учителя певної громади, котра з его поради перенесла ся з обезпеченем будинків конкуренційних з Краківского товариства до Днїстра Нагримування не було нїякого, бо прецінь вільно обезпечувати ся, де хто хоче. Учителеви тому виткнув я устно в лагідний спосіб, що занимаѣ ся аґентурою товариства Днїстер без призволенія висших властей і візвав его заразом на підставі арт. 19 устави з дня 1 сїчня 1889 В. з. к. ч. 16, щоби постарав ся о призволенѣ Високої Ради шкільної краєвої на утримуванѣ аґентури Днїстра. Не моя однакож в тім вина, що висші власти шкільні, мимо прихильної

конкомітації з моєї сторони, для добра школи не прихилили ся дотеперішні учителя.

Вкінци не відомо менї цїлком, щоби у тутейшім повітї, мимо того, що стосунки повіта менї дуже добре знані, бігали якісь післанцї и аґітували против Днїстра, як рівно ж не відомо менї, щоби Русини в повітї здвигали лише плечима на все, що дїє ся в повітї, противно, до тепер стрічав ся я лише з признанєм зі сторони Русинів повіта за мою безсторонність в справах народних.

Мостиска 21 жовтня 1893.

Ц. к. Староста *Пунцицкий*.

НОВИНКИ.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Память перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича, нашого першого поета и вѣстуна новои літературнои и народнои добы середъ Галицкои Руси, обходить перемыска громада за ініціятивою тутешнои філіи „Просвѣты“ въ такій способъ: 1) Завѣзваньемъ громадянъ до якъ найчисленнѣйшои участи въ поѣздцѣ до Львова. Особно вѣдъ сего высылає кожде тутешне товариство руске що-найменше по двохъ вѣдпоручниковъ. 2) Поминальнымъ богослуженемъ въ тутешнѣй церквѣ катедральнѣй дня 1 н. ст. листопада о годинѣ 9-ѣй рано. 3) Того-жь дня о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ вѣдчитомъ въ комнатахъ „Бесѣды“ о Маркіянѣ Шашкевичу и его заслугахъ въ літературѣ рускѣй.

— Заходомъ філіи „Просвѣты“ въ Стрыю и стрыйскои „Мѣщаньскои Бесѣды“ вѣдбудуть ся въ недѣлю 29 н. ст. жовтня о годинѣ 5-ѣй вечеромъ въ льокали Рускаго Касина **торжественнй вечерницѣ**, сполученй зъ вѣдчитомъ, спѣвами хору мѣщаньского и деклямаціями **въ честь Маркіяна Шашкевича,** яко въ 50-тѣ роковины его смерти. На сѣ вечерницѣ выдѣлы обохъ товариствъ мають честь запросити Вп. Земляковъ до найчисленнѣйшои участи.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Дня 23 н. ст жовтня зобранй Русины станиславовскй выбрали на торжество перенесеня тлѣнныхъ останковъ бл. п. Маркіяна Шашкевича вѣдъ станиславовскихъ товариствъ „Руска Бесѣда“, „Філія Просвѣты“ и „Школьнои Помочи“ делеґатами: крилош. д-ра Ивана Гробельского, адвоката д-ра Мандичевского, проф. д ра Коцюбу, проф Кокорудза, катихита о. Омел. Абрысовского, учит. Ром. Заклиньского и п. Ивана Бориса. Крѣмъ сихъ выбирає ся ще бѣльше Русиновъ на руско-народнй маніфестаціи до Львова Спершу громада станиславовска хотѣла звеличити память Маркіяна богослуженьемъ и концертомъ въ початкахъ листопада с. р., — о днакъ зъ огляду на панующу въ нашихъ сторонахъ холеру рѣшено згаданй маніфестаціи вѣдложити до часу коли ц. к. власть політична не буде ставити перешкодъ усякимъ зборамъ, котрй у насъ теперь збороненй.

— **Русины бродскй** постановили зъ нагоды перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича звеличити память поета торжественнымъ поминальнымъ богослуженьемъ зъ одвѣтною проповѣдью въ церквѣ бродскій дня 1 н. ст. падолиста с. р. и запрошують до участи мѣсцевыхъ и доохрестныхъ Русиновъ духовныхъ и свѣтскихъ. По обѣдѣ того-жь дня вѣдбуде ся вѣдповѣдный вѣдчитъ о дѣяльности и заслугахъ Маркіяна.

— **На опорожненый мандатъ посла до рады державнои** зъ мѣстъ Тернополь-Бережаны прибувъ ще одинъ, вже пятый, кандидатъ. Есть нимъ п. Віктор Рамскій, президентъ окружного суду въ Бережанахъ. Про сю кандидатуру згадує Dziennik Polski.

— **На фантову льотерію въ цѣли збольшеня фонду на памятникъ Шевченка** надѣслали ще отсй Вп. панѣ: 1) Аньеля Недѣльска зъ Станиславова: настольникъ вышиваный ґобеліновымъ штихомъ и 2) Евгенія Яцикевичева зъ Пасѣчнои: бѣлый фартушокъ вышиваный. — *Ирена Герасимовичъвна въ Яновъ к. Львова.*

— **Холера** Ґазета урядова пише: Въ днях 21 и 22 н. ст. жовтня занедужало въ Галичинѣ на холеру: Въ Коломыи 2 особы, въ Волосовѣ повѣта надвѣрняньского 1 особа, въ Буковску повѣта сянѣцкого 3 особы, а въ Римановѣ 2, въ Узинѣ и Пациковѣ повѣта станиславовского по 5 особъ, а въ Загвоздѣ 2 особы. — Выздоровѣли: въ Богородчанах 2 особы, въ Буковску 2, въ Узинѣ 4 особы, въ Загвоздѣ и Кнѣгининѣ по 1, въ Станиславовѣ 2 особы. — Померли: въ Богородчанах 2 особы, въ Калуши 1 особа, въ Делятинѣ 1 особа, въ Надвѣрнѣй 2 въ Римановѣ и Семѣшевѣй по 1 особѣ, въ Узинѣ и Пациковѣ по 2, въ Загвоздѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся въ лѣченю дня20 жовтня 48 особъ, въ днях 21 и 22 с. м. прибуло 20 недужихъ, выздоровѣло 12, померло 13 особъ, отже лишає ся въ лѣченю 43 особы. — Холеру азійску сконстатовано въ вѣдходах особъ померших середъ подозрѣных познакъ: въ Даровѣ и Довгомъ повѣта сянѣцкого. въ Устрѣкахъ долѣшных повѣта лѣського и въ Калуши. — Урядова Wiener Abendpost доносить: Округъ судовый Станиславовъ признано, пѣсля ухвалъ мѣжнароднои комісіи санітарнои въ Дрезднѣ, за огнище холеры и заряджено тамъ вѣдповѣдній средства санітарній. Въ мѣстѣ Станиславовѣ и доохрестных 11 селах лучило ся 149 занедужань на холеру, въ 10 послѣдных днях 60 занедужань. — Budapesti Hirlap доносить, що 16 полкъ гузаровъ занѣсъ холеру зъ Галичины до Пешту и що касарнѣ Францъ Іосифа и Кароля вже зараженй. Дня 18 жовтня вѣдставлено до ґарнізонового шпиталя 17, а дня 19 жовтня 18 воякѣвъ недужихъ на холеру. Ихъ помѣщено въ шпитали разомъ зъ иншими недужими.

— **Вѣдъ Залозець пишуть намъ:** Жнива въ нашихъ сторонахъ цѣлкомъ не дописали. Люде звозили вогке збоже зъ поля, бо слота не уставала Кона жита дає пѣвтора чвертки. Гречки покосили на голу косу, бо повымикали, а бараболь декотрй повѣдрѣкались, не хотять копати, бо не выплатить ся. Иншій посадивъ 6 кѣрцѣвъ а зобравъ 5 и то гнилыхъ. Многй теперь ще копають. — Засѣянй на зиму жита посходили дуже рѣдко.

— **Новый театръ въ Краковѣ** отворено и вѣддано до публичного ужитку дня 11 н. ст. жовтня. Будынокъ сей розпочато будувати въ червни 1891 року, а повставъ вѣнъ по части зъ добровѣльныхъ датковъ, по части-жь пѣдмогою сойму, котрый признавъ на сю цѣль 100.000 зр. Добровѣльно жертвували мѣжь иншими: бл. п. Кароль Круцеръ зъ Камѣнця подольского 88.533 зр., краковска каса ощадности 13.286 зр., артистка Моджеевска 877 зр., Жиг. Цешковскій 500 зр., Фел. Шляхтовскій 300 зр. и т. д. Мѣжь умѣщеными въ новѣмъ театрѣ бюстами находить ся такожь и бронзовый бюстъ головного жертвувателя Кароля Круцера. Будынокъ представляе ся гарно и має у внутрѣ всѣ урядження пѣсля найновѣйшихъ вымогъ. — Въ торжествѣ отворення театру взяли участь представителѣ выдѣлу краєвого зъ маршалкомъ кн. Сангушкомъ, дальше намѣстникъ ґр. Бадені, представителѣ крак. академіи наукъ, польскй драматурґи зъ Варшавы: Ґавалевичъ, Богуславскій и Залескій, ческій писатель Єлинекъ, директоръ ческого театру въ Празѣ Шубертъ, журналісты ческй Куфнеръ и Горжица. представителѣ львовскои рады мѣскои и ин. На торжество наспѣло кольканацять телеґрамъ, мѣжь иншими вѣдъ д-ра Савчака въ языцѣ рускомъ. На торжество були прошенй майже всѣ театры славяньскй, крѣмъ очевидно рускаго, котрый бувъ найблизшій, а до того краєвый. Здаєть ся — zapomnieli, а руска телеґрама д ра Савчака певно мусѣла пп аранжерѣвъ торжества бодай трошки засоромити.

— **Вѣдъ Вп. о. Василя Чернецкого зъ Сѣльця-белского** одержуємо отсе письмо зъ прошеньемъ о умѣщенье въ „Дѣлѣ“: Въ дописяхъ зъ Жовкви помѣщеныхъ въ чч. 221 и 226 „Дѣла“ було сказано, що я, хочь повѣдомленый о зборѣ передвыборчого комітету жовковского, не явивъ ся на зборѣ. На се заявляю, що я не одержавъ повѣдомленя о зборѣ, то й не могъ на нѣмъ бути. Хочь маю численну кореспонденцію навѣть зъ подальшими сторонами, завсѣгды доходять мене письма, тожь дивна рѣчь, що письмо вѣдъ комітету жовковского десь запропастило ся. — *В. Чернецкій.*

— **Намѣрене самоубійство.** Вільгельмъ Тельманъ, поручникъ 89 полку пѣхоты въ Перемышли кинувъ ся въ намѣрѣ самоубійчомъ пѣдъ поѣздъ особовый, котрый ему поломивъ обѣ ноги понизше колѣна. Тяжко раненого вѣдставлено до шпиталя въ Перемышли.

— **Самоубійства.** Минувшои пятницѣ повѣсивъ ся въ Перемышли одинъ рекрутъ 77 полку пѣхоты. Причиною самоубійства мала бути задума. Есть се вже пяте самоубійство въ перемыскомъ ґарнізонѣ въ послѣдных 14 днях. — Зъ Бродовъ пишуть намъ: Нинѣ с. є. въ понедѣлокъ о годинѣ 7-ѣй вечеромъ вѣдобравъ собѣ житье Изидоръ Кацъ (Katz) віцебурмістръ мѣста Бродовъ. Банкротство має бути причиною его смерти. Склепъ братей Кацовъ складавъ ся лише зъ ґузиковъ, нитокъ и застижокъ, и бувъ найбольшій гуртовный склепъ въ Бродах. Се вже сего мѣсяця, третій выпадокъ самоубійства у насъ а всѣ 3 жиды.

— **Зѣ страху передъ холерою** утѣкло зъ Буковска 16 жидовъ и заѣхало до Нижанковичь. Тутъ задержано ихъ и вѣддано пѣдъ 5-дневный наглядъ лѣкарскій. Всѣ сидять въ однѣй придорожнѣй коршмѣ, звѣдки по 5 днях вѣдставлять ихъ назадъ до Буковска.

— **Польска молодѣжь академична у Львовѣ** зобрала ся въ суботу на комерсѣ и выслала телеґрамы до „кола“ польского, посла Леваковского и до послѣвъ ческих на руки посла Айма. Ти телеґрамы звучать: „Зборъ молодежи польскои всѣх заведень академичных, вѣдчуваючи глубоко прикру долю свого народа, высказуе „колу“ обуреньe за становище въ справѣ ческѣй и реформы выборчои“. Друга телеґрама до посла Леваковского звучить: „Зборъ молодежи польскои пересылае высказъ чести Тобѣ одинокому середъ польскихъ послѣвъ оборонцеви волѣ и правды“. Змѣстъ телеґрамы до Чеховъ такій: „Сочувствуемо зъ Вами, вѣримо въ вашу побѣду и просимо Васъ, не уважайте становища „кола“ польского за высказъ пересвѣдчень народа“.

— **Фіскалізмъ.** На якій неимовѣрній дотепы впадають власти скарбовй, щобы лише придбати державѣ доходовъ, показуе такій фактъ. Въ повѣтѣ мисленицкомъ въ селѣ Ґурна Весь живе бѣдна вдова Марґарета Соболѣвна, мати кольконо дѣтей. Не маючи що ѣсти ходила она зъ дѣтьми до лѣса та збирала тамъ грибы и ягоды а щобы заспокоити конечній выдатки продавала ихъ часомъ. Отже найшовъ ся якійсь добрый чоловѣкъ, котрый дбаючи о „податкову моральность“, донѣсъ до староства, що Соболѣвна займае ся торговлею грибовъ. Староство, не розслѣдивши рѣчи, вымѣрило Соболѣвнѣй податокъ заробковый разомъ за 4 роки вѣдъ 1890—1893 р. въ высотѣ 40 зр. Вдова не мала звѣдки заплатити, тожь зафантовано ѣи корову, котру мають продати на ліцитаціи. Ре курсъ, що Соболѣвна внесла до краєвои дирекціи скарбу противъ вымѣру податку, доси ще не полагодженый.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50 кр льосовъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дробній вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені вернувъ вчера рано зъ Кракова до Львова.

Вѣсти зъ Аеп. львовскои.

На конкурси зъ речинцемъ до 7 н. ст. грудня 1893 розписанй парохіи: Верещица дек. городецкого, Петриковъ дек. тернопольского, Воля велика дек. роздольского и Куропатники дек. бережаньского.

Презенты одержали оо.: Клим. Роснецкій на Хутаръ, Корн. Дудикевичь на Плуговъ, Иґн. Муликъ на Сѣвку и Евг. Павлусевичь на Побукъ

Господарство промыслъ и торговля

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Рухъ граничный повѣбчно-нѣмецко-полуднево-заходно-россійскій. Введенье додатку. Зъ важностію вѣдъ дня 1 падолиста 1893. увѣйде въ житье I додатокъ до тарифы важнои для выше згаданого руху вѣдъ 1 сѣчня н. ст. 1893. Сей додатокъ мѣстить: 1) Змѣны тарифы головнои, 2) засады тарифовй для на-ново илученыхъ стацій, 3) тарифу выимкову 19. для зерна зъ конюшины и хмелю зъ Россіи, 4) доповненье показника кільометричного. Промѣрники сего додатку можна достати въ зарядахъ зелѣзничихъ по цѣнѣ 30 сотиковъ=25 марковыхъ феникovъ.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафовъ перенесла асистентовъ почтовыхъ Ив. Лебенштайна зѣ Станиславова до Коломыи, а Стан. Бранку зъ Коломыи до Станиславова и офіціяла почтового Ор. Меховича зѣ Львова до Подволочискъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 25 жовтня. Вчера розѣйшла ся вѣсть, що рада державна буде розвязана по ухвалѣ предложеня правительства въ справѣ збольшеня краєвои обороны. Другй говорять, що ухвалою явности нарадъ въ комісіи для выимковыхъ законовъ, истнованье рады державнои стало неможливе. Всѣ австрійскй и угорскй міністры вѣдбули вчера двогодинну конференцію.

Буда-Пештъ 24 жовтня На другій мѣсяць буде знесена заборона що до вывозу пашѣ.

Берлинъ 24 жовтня. Торговельный договоръ зъ Румунією вже пѣдписаный.

Парижъ 24 жовтня. Похоронъ Макъ-Магона вѣдбувъ ся дуже вечичаво. На домовинѣ зложено богато вѣнцѣвъ, мѣжь иншими вѣдъ нѣмецкого цѣсаря, вѣдъ королевои англійскои, короля Гумберта, вѣдъ арміи россійскои и италійскои.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 418g

ВСЯКІЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученях зъ провінціи, котрй вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѣйняли теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣйшои роботы, вѣдповѣдно взятй въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Конякъ французскій

фляшка по 2 и 3 зр., куращйный по 4 зр. 50 кр. поручає торговля

ИВАНА БОДНАРА

Львовъ, улиця Академічна ч. 20.

4669 42—45

Касетки сталевй зъ замками вертгаймовскими на грошѣ и документы по зр. 4, 5, 6, 7·50, 9 и 11

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

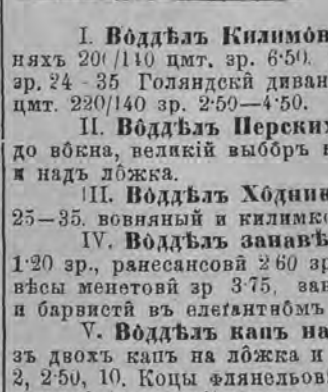

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ въ Галичинѣ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до огляднинѣ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деженяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35. вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкѣмъ поля зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы вѣдмѣренй на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнѣмъ выкѣнченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9 50, 12 - 40 Обрусы кр. 88, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вѣерковскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5 80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше, шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6 50, 8·50, 12.

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокй килимки передъ ложка, поодинокй стѣнній килимки, поодинокй капы на ложка и столы, высортованй килимы, останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1 20 — 300 колдеръ зр. 1 20 - 2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховй вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжь. Юбки волочковй, суконній и шовковй

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитиннои,** ватованй и кожуховй, дитиннй плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонароженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске вѣерковске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волочковй рукавички мужескй и дамскй „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (7—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Тягненье позавтра! Тягненье позавтра!

ИНСБРУКСКІЙ ЛЬОСЫ по 50 кр.

ҐОЛОВНА ВЫҐРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: **М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Ліпінъ, Августъ Шеллєнберґъ всѣ у Львовѣ.**

4352 26—23

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ въ фабр. Черляньскомъ. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, пѣд зарядом К. Беднарского.

Ч. 230. Львôвъ, Середа 13 (25) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрiи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатай вôльй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Народный Дôмъ и театръ рускій.

Передъ десяти днями выдѣлъ товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ выславъ до Совѣта управляючого институтомъ „Народный Дôмъ“ прошенье о вôдступленье великой салѣ „Народного Дому“ на представленя театральнй. Прошенье своє мотивувавъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ тымъ, що въ виду выставы краєвои въ 1894 р. театръ рускій потребує просторѣйшого, выгôднѣйшого и постôйного умѣщеня, де змогла бы штука руска драматична мѣсцевымъ и постороннымъ гостямъ, именно приѣзжимъ Славянамъ представитись достойнѣйше, якъ могло бы статись въ такихъ малыхъ и тѣсныхъ саляхъ, якъ у сали товариства нѣмецкого „Frohsinn“, або въ польскôй „Gwiazdѣ“.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ знавъ дуже добре, що въ 1887 р. загальнй зборы членôвъ института „Народный Дôмъ“ на внесенье и при помочи кліки москвофільскои порѣшили, щобы театрови рускому на будуче не вôдступати згаданои салѣ. Але выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ знавъ такожь о тôмъ, що саля „Народного Дому“ була будована якъ разъ на ужитокъ для театру руского; знавъ вôдтакъ и о тôмъ, що театръ рускій мѣстивъ ся въ тôйже сали повных 90 лѣтъ и що жадному членови Института анѣ Совѣта не приходила нѣколи на думку та можнôсть, щобы сцена руска мала не мѣститись въ хатѣ, збудованôй жертвами всего народу руского, въ хатѣ, що мала пôдержувати другй институціи рускй и стати огнищемъ духового та національного житя Русинôвъ галицкихъ.

Знаючи те, выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ набравъ пересвѣдченя, що згаданй зборы членôвъ „Народного Дому“ въ 1887 р. розминулись зъ цѣлями институціи „Народного Дому“, подались на дѣло дуже непатріотичне, а навѣть противне и шкôдне интересамъ духовымъ народу руского. Выдѣлъ хотѣвъ догадуватись, що згадана ухвала зъ 1887 р. запала зъ простого антаґонізму кліки москвофільскои до сцены руско-народнои; хотѣвъ догадуватись, що часъ семилѣтный вытѣчить управителевъ нашои першои институціи зъ слѣпого шовінізму, и що въ добрый способъ и зъ користю для обохъ сторôнъ суперечна справа дасть ся въ дорозѣ мирнôй успѣшно полагодити.

Тому выславъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ не лишь умильну просьбу до Совѣта управляючого на руки о. Делькевича о вôдступленье салѣ, але выславъ такожь депутацію до Єго Ексц. митрополита, яко протектора института „Народный Дôмъ“ зъ устнымъ прошеньемъ о пôддержанье свого управненого домаганя. Делеґаты явились 12 с. м. у Є. Е. митрополита и всесторонно пояснили цѣлу справу. Якъ въ прошеню письменнôмъ до Совѣта, такъ и въ устнôмъ до Є. Е. митрополита, положено цѣлу вагу на ту обставину, що сали „Народного Дому“ не грозить нѣ найменша небезпечнôсть пожежи. Ту обставину пôднесено умысно, бо въ 1887 р. зборы членôвъ „Народного Дому“ закрыли свою лиху волю для театру рускаго тымъ, мовь то сцена готова загорѣти и „Народный Дôмъ“ упаде жертвою огню. Въ поданю до Совѣта „Народного Дому“ представлено протє, що выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ зобовязуесь сцену и всѣ декораціи импреґнувати такъ, що всяка небезпечнôсть огню выключена. Окрôмъ того зобовязанось всѣ приборы театральнй и ґардеробу умѣстити зовсѣмъ деиндe, а не въ „Народнôмъ Домѣ“; кожду полумѣнь ґазову окрыти дротяною сѣтею, а надто ще въ часѣ кождого представленя за сценою удержувати сторожу огневу зъ ручною сикавкою и вôдповѣднымъ запасомъ воды. Бôльшои поруки годѣ було выдумати.

Є. Е. митрополитъ вырозумѣвъ дуже благосклонно предложену справу и прирѣкъ ей пôддержати всѣми силами. Була надѣя на успѣхъ. О. Делькевичъ гостивъ заразъ слѣдующого дня въ палатѣ митрополичôй на празнику Покровы и имовѣрно зрозумѣвъ зъ рѣчи о. митрополита, що часъ закинути партійный антаґонізмъ, а вести управу справъ „Нар. Дому“ въ дусѣ патріотичного вырозумѣня и справедливости.

Мимо тыхъ щирыхъ заходôвъ изъ стороны „Р. Бесѣды“ и о. митрополита театръ рускій не одержавъ салѣ „Народного Дому“. Апеляція до розуму и патріотизму вôдбилась о партійне становиско Совѣта якъ горохъ вôдъ стѣны. На вѣчну память потомству помѣщаємо вôдповѣдь Совѣта дословно. Она гласить:

Ч. 830/93. Имѣемъ честь довести до свѣдѣня Свѣтлого Выдѣла, що Управляющій Совѣтъ русского народного Института „Народный Домъ“ во Львовѣ не былъ въ положеніи удовлетворити прошенію Свѣтлого Выдѣла отъ 10 жолтня 1893 года о отступленье институтской сали на театральныи представленія на время отъ 16-го жолтня начавши на дальныхъ 40 дней, а то по поводу, що общее собраніе членовъ „Народного Дома“, отбывшее ся 26-го листопада (8-го грудня) 1887 года постановило: той же сали на театральныи представленія не отступати.

Отъ Управляющого Совѣта русского народного Института „Народный Домъ“.

Львовъ, 11 (23) жолтня 1893.

Д-ръ Іосифъ Делькевичъ, предсѣдатель.

Якъ бачимо, то Совѣтъ „Народного Дому“ навѣть не задавъ собѣ труду, мотивувати основнѣйше свое вôдмовне рѣшенье. Вôнъ вôдкликавъ ся на „постановленіе общого собранія членовъ“, такъ якъ бы не знавъ, що згадане „общее собраніе“ руководилось низькимъ и слѣпымъ антаґонізмомъ до театру руского и то длятого, що вôнъ не московскій. Совѣты „Народного Дому“ мають вже не першій грѣхъ на своєй совѣсти на тôмъ поли. Въ лѣтахъ 1870-тыхъ Совѣтъ „Нар. Дому“ вôдмовлявъ салю театрови Бачиньского и Романовички яко народному, а мѣстивъ у себе трупу Моленцкого, котра представляла штуки язычіемъ нашихъ паламарщикôвъ. Бачиньскій и Романовичка мусѣли грати по Стрѣльницяхъ, Ґвяздахъ, въ огородѣ єзуитскôмъ и навѣть въ тѣсной комнатцѣ на улици Ягайлоньскôй, коли аматорскй театры о закрасцѣ твôрдо-русскôй кождого часу тѣшились прихильностію совѣтникôвъ. Театрови руско-народному вôдмовлянo салю, а давано ей на выставы образôвъ, на всякй венты, балѣ, а навѣть жидикамъ на представленя „мрачныхъ образôвъ“.

Якъ противъ театру, такъ и противъ „Рускои Бесѣды“ вôдносились тй Совѣты крайно ворожо. Старшй люде памятають дуже добре, якъ по 1870-ôмъ роцѣ выкинено „Бесѣду Руску“ зъ „Народного Дому“ длятого лишь, що управа ей перейшла въ руки народовцѣвъ. Було и такъ, що концертамъ Шевченковымъ не було приступу до „Народного Дому“. Концерты тй мусѣли вôдбуватись въ сали ратушевôй и на Стрѣльници, бо руске слово и пѣсню анатемізували господинове совѣтники на указъ москвофільскихъ орґанôвъ. „Братство“ академічне одержало такожь румацію зъ „Народного Дому“, а навѣть и „Зорю“ старанось выруґовати, бо она не подобалась нашимъ „твердымъ“.

Взагалѣ вôдъ Совѣта „Народного Дому“ доводились народовцямъ выключно самй супротивности и кривды. Фактъ той, що и нинѣшный Совѣтъ вôдмовивъ салѣ театрови рускому, не можна вôдокремѣшнювати вôдъ наведеныхъ нами подѣй въ давнѣйшихъ лѣтахъ. Одинъ и той самъ неприязный духъ вѣе зъ тои институціи супротивъ національного движеня Русинôвъ. Небезпечнôсть огню — то лишь маска, за котрою крыють ся зовсѣмъ иншй змаганя. Не треба забувати, що Совѣтъ „Нар. Дому“ вôдмагаєсь безперестанно приня ти мужѣвъ заслуженыхъ для Руси въ члены товариства, наколи они не належать до звѣстного табору. Поступованье таке велить и обєктивнымъ людямъ догадуватись, мовь бы Совѣты „Народного Дому“ формально боялись контролѣ. А така контроля могла була дуже здатись въ тыхъ часахъ, коли надъ 150.000 зр. майна и фундацій стіпендійныхъ залягало въ звѣстнôмъ „Заведенію“. Та и нинѣ ще деякй фундаціи не увôйшли въ житье по причинѣ, що ліквідаторамъ „Заведенія“ не спѣшно выровнати рахунки зъ „Народнымъ Домомъ“.

Але мôгъ бы де-хто замѣтити, що теперѣшный Совѣтъ не въ силѣ змѣнити на власну руку постанову загальныхъ зборôвъ зъ 1887 р. Сей замѣтъ илюзоричный. Зборы постановили не вôдступати салѣ рускому театрови задля небезпечности огню. Ся небезпечнôсть усунена зовсѣмъ, бо импреґнованй куртины и декораціи не пôдпадають горѣнню. Совѣтъ мôгъ бувъ себе оправдати передъ будучими загальными зборами и крокъ сей бувъ бы принѣсъ нинѣшному Совѣтови лишь честь. Мы навѣть надѣялись, що интерпеляція Ексц. митрополита вилыне въ тôмъ напрямѣ на Совѣтъ, въ котрôмъ — додамо — засѣдає теперь всего на все пять людей замѣсть дванацяти. Се велика аномалія, а зъ другои стороны доказъ, що о якôмъ-небудь примиреню партій рускихъ не може бути и бесѣды. Театръ нашъ платить за кожде представленье по 30 зр. товариству нѣмецкому. Рускій грôшь иде въ чужій карманъ, а саля „Народного Дому“ стоить пусто. Говорять навѣть, що де-хто носить ся зъ гадкою перебудувати ей на комнаты мешкальнй. Такимъ чиномъ институція народна, що мала первѣстно и пôсля фундаційного акту служити розвоєви и скрѣпленю духа руского, сталась бы звычайною чиншовою камяницею. По сорокъ зъ накладомъ лѣтахъ дожили бы Русины галицкй того дивогляду, що въ домѣ, збудованôмъ жертвами всего народу, мѣстились бы партіи призатнй. Хорошій образъ дѣяльности патріотôвъ рускихъ! Вôдкрытя бібліотеки годѣ дôждатись, о заснованю музея чи то етноґрафічного чи промыслового нѣхто и не думає, бурсаки „Народного Дому“ посылають ся до ґімназій нѣмецкои, а противъ ґімназій рускои, котра дає институціи дуже значный и сталый дохôдъ вôдъ кôлькадесяти лѣтъ, противъ тои ґімназіи мѣстили орґаны табору москвофільского безпастанно неоправданй клеветы. А що буде, якъ и ґімназія руска пересилить ся зъ „Народного Дому“ куды инде? Чи Совѣтъ єсть той гадки, що вôнъ своимъ поведеньемъ, неприязнымъ народовцямъ, не доливає олѣю до огню, котрый заєдно горить, а котрый придушують патріоты рускй въ надѣи, що чейже лихо буде усторонене и Совѣтъ вступить на простѣйшу дорогу? Надъ сими нытанями радили бы мы застановитись и о. Делькевичу и єго чотиромъ дорадникамъ. Исторія скаже колись свôй судъ о цѣлôй справѣ и вôнъ мусить выпасти у велику некористь тыхъ, що въ шовінізмѣ глядять для себе чести.

Въ справѣ рускаго театру.

Всѣлякй ведуть дороги до Риму, всѣлякй средства ведуть до одной цѣли. То-жь комітетъ будовы рускаго театру обдумує всѣлякй средства, щобы вытычену цѣль чимъ скорше осущити. Однымъ такимъ средствомъ суть пушки бляшанй до збиранья грошей. Єсть то средство не абы яке; хочь пушка маленька, але вельми важненька. Не одинъ бѣдный, примѣромъ, швець, помôгъ собѣ пушкою, выдобувъ ся зъ бѣды и прийшовъ до маєтку. Не мавъ вôнъ наразъ на стôлько грошей, щобы собѣ шкôры купити; бравъ отже шкôру вôдъ жида на лихву, коли ему робота притрафила ся. Зробивши чоботы, чи що тамъ, вôднѣсъ до жида половину зарôбку, а тымъ, що ему осталo ся, ледви змôгъ прокормити себе, жѣнку и дѣти. Отже порадивъ ему добрый сусѣдъ, щобы постаравъ ся о пушку, щобы прибивъ ей на стѣнѣ и метавъ до ней що дня бодай крейцаръ, а якъ зможе, то и бôльше, и щобы не отвиравъ ей ажь за рôкъ. Швець послухавъ доброи рады, а коли по роцѣ отворивъ пушку, найшло ся въ нѣй на кôлька реньскихъ. Швець мôгъ собѣ теперь купити шкôры, и не бравъ ей вôдъ жида на лихву. Зароботокъ цѣлый бувъ єго власностію. То-жь найку єго, котру дававъ передъ тымъ жидови, кинувъ до пушки и метавъ знôвъ до ней що змôгъ заощадити цѣлый рôкъ, и такъ прибувало до пушки що разъ бôльше грошей. Тымъ чиномъ вылѣзъ зъ бѣды — и зъ часомъ ставъ богатымъ чоловѣкомъ. — Пушка то добродѣйка наша.

Тожь и мы члены комітету будовы рускаго театру пôйшли за тымъ примѣромъ. Справили-сьмо пушки и розôслали до Торговлѣ, крамниць, книгарень и склепôвъ: у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобичи, Коломыи, Стрыю, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Сяноцѣ и Заболотовѣ — и маємо надѣю, що они грôшми наповнять ся. Ба и приватнй люде позаводили у себе такй пушки и въ недовгôмъ часѣ призбирало ся въ той способъ троха грошенятъ. Зерно до зерна, а наросте корець; крейцарь до крейцаря а наросте реньскій и бôльше, а зъ усѣхъ пушокъ призбирає ся красна сумка... Тожь и Вы дорогй земляки, чи то въ мѣстѣ чи на селѣ, посправляйте собѣ такй пушки и присылайте намъ призбиранй грошѣ на жертвенникъ патріотичный. Дасть Бôгъ, що наше дѣло взмагати ся буде що-разъ красше и зближить насъ до нашои святои цѣли. Грошѣ присылайте пôдъ адресою: Комітетъ будовы рускаго народного театру у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2.

Вôдъ комітету будовы рускаго народного театру у Львовѣ.

Василь Ильницкій, голова комітету.

Пôдступный алярмъ.

Вже неразъ мали мы нагоду вказувати на те, що послѣдными лѣтами проявивъ ся мѣжь Поляками всхôдной Галичины сильный рухъ, щобы въ найкоротшôмъ часѣ побудувати въ нашôй части краю якъ найбôльше число латиньскихъ каплиць и костелôвъ. Рухъ сей обчисленый на латинщенье и польщенье Руси не слабѣе, але противно змагає ся чимъ разъ дужше, а доказомъ сего заснованье польского Schulvereiн-у. горячкова робота по всѣхъ польскихъ товариствахъ оперуючихъ на Руси въ напрямѣ польщеня, польонізація ведена по школахъ народныхъ, промовы рôзныхъ польскихъ передовыхъ людей, отъ хочь бы недавна К. Уейского и т. ин. Що ся робота не єсть безуспѣшна показує ся зъ того, що лише въ сѣмъ роцѣ засновано у всхôдной Галичинѣ до 30 латиньскихъ парохій и самостôйныхъ сотрудництвъ. Однако сего всего мало ще Полякамъ; они хотячи покрыти свою польонізаційну роботу, стараютъ ся приглушити своимъ крикомъ справедливй нарѣканя Русинôвъ. И ось появила ся въ львôвскôмъ Przegląd-ѣ допись вôдъ Бродôвъ, дѣ авторъ зъ цѣлою безличностію доказує, що Полякамъ дѣе ся у насъ кривда, що нхъ насильно — русчать! Щобы подати нашимъ читателямъ образецъ сего фарисейства польского наводимо сю допись въ цѣлости. Она звучать:

„Референты деякихъ властей нерôвною мѣрою мѣрять жителѣвъ Галичины. То прикро вôдчувають Поляки въ селахъ и мѣсточкахъ всхôдной Галичины, де Русины не могучи ихъ выгубити, уживають всякихъ средствъ, щобы ихъ вынародовити. Ся руссификаційна робота тиха, завзята и вытревала вôдъ 1848 р., принесла вже тріюмфальный успѣхъ, бо зрущило ся множество сѣлъ и тысячѣ Полякôвъ. Хто-жь довершивъ сего зрущеня Полякôвъ? Руске духовеньство зъ помочію правительства. Русины зъ зелѣзною консеквентностію руссифікують, а зъ византійскимъ лицемѣрствомъ кричать всюды и все, що Поляки ихъ гнетуть. Що-жь на се добродушнй Поляки? Нѣчого! Имъ рôвнодушнй народность и костелъ. Польскій шляхтичъ навѣть не знає, кôлько Полякôвъ въ єго селѣ. Вôнъ зô всѣми селянами говорить по-руски. Єму се и не въ мысли, щобы притягнути польскій елемент, зôбрати довкола себе и пôдняти. Въ наслѣдокъ сего недостатку народного самопôзнаня, потомки польскихъ селянъ, мазурôвъ, вже нѣчого не умѣють по польски. Однако помимо вынародовленя, въ многихъ селахъ остало ся ще привязанье до вѣры вôтцѣвъ, до латиньского обряда.

Тй бѣднй люди несуть послѣдный грôшь въ жертву, абы мати костелъ и польского ксьондза. На жаль польскому хлопови все вѣтеръ въ очи и скорше ему ихъ роса выѣсть, заки дôжде ся лучшои будучности, бо „старша братія“ зледащѣла, не має почутя народнои спôльности.

На доказъ правды нехай послужать слѣдующй факты: Въ брôдскôмъ повѣтѣ єсть село Тростянець, заселене 1550 душами латиньского обряда и 300 душами грецкого обряда. Латинники, потомки мазурôвъ, вже не умѣють по польски, але, привязанй до вѣры вôтцѣвъ, побудували они каплицю и хотѣли бы мати ксьондза. Они хотять побудувати приходство и жертвують 100 зр. на рôкъ яко додатокъ на удержанье ксьондза. Якъ латиньска консисторія, такъ и староство признали справедливôсть старанямъ жителѣвъ Тростянця, вôддаленого девять кільометрôвъ вôдъ парохіи Залôзцѣ; однако, на жаль найшовъ ся референтъ въ намѣстництвѣ, котрый знищивъ таке красне дѣло, вже не говорю народне, але христіяньске. На его предложенье правительство такъ рѣшило справу: „Не признає ся потреба основаня новои парохіи. Парохъ пробоства Залôзцѣ нехай вышле одного сотрудника и дасть ему удержанье зъ своихъ фондôвъ, котрй суть значнй, бо навѣть высшй вôдъ конґруи“.

Такимъ способомъ скрутили лобъ 1.550 потомкамъ польскихъ хлопôвъ, а для 300 рускихъ душъ въ тôмъ самôмъ Тростянци дали грецкого священика, плаченого зъ реліґійного фонда, и теперь позволили збирати въ краю складки на камѣнну церковь. Чи то рôвна мѣра?

Парохія Залôзцѣ числить 7.015 душъ въ 23 селахъ. Пробощь сеи великои парохіи удержує своимъ коштомъ двохъ сотрудникôвъ, а до Тростянця не може выслати нѣ одного зъ своихъ сотрудникôвъ, бо въ такôмъ случаю ему лишилось бы до 6.000 душъ въ 22 селахъ, що для трехъ ксьондзôвъ єсть працею высше силъ. Пробощь въ Залôзцяхъ не може на свôй рахунокъ удержувати третього сотрудника въ Тростянци, бо докладно подавъ въ фасіи, що не має нѣчого высше конґруи, для того до сего не обовязаный.

Пригадую подôбну справу, котра наробила богато шуму, а повстала въ селѣ Ушни, золочѣвского повѣта. Тамъ живе около 400 Русинôвъ, котрй належать до парохіи въ Сасовѣ. Хочь Ушня лежить о половину близше Сасова якъ Тростянець вôдъ Залозець, то однако тыхъ 400 Русинôвъ старало ся о осôбну парохію. Коли ихъ стараня були безуспѣшнй, они заявили, що єсли не одержать священика, то стануть безконфесійными. Тогдѣ повстало слѣдство, доходженя, до села привѣхавъ староста а наслѣдокъ бувъ такій, що для 400 Русинôвъ въ Ушни основано парохію. Нинѣ они мають священика, а для 988 душъ латиньского обряда, потомкôвъ польскихъ хлопôвъ того самого села Ушнѣ, нема грошей въ релігійнôмъ фондѣ на дотацію пробоства. Чи то рôвна мѣра? Чи Поляки гôршй пôдданй?

А длячого нашй послы въ соймѣ не пôднесуть гнету, якого допускають ся Русины на Полякахъ и то тогдѣ, коли Русины кричать, що ихъ гнетуть Поляки? У Львовѣ нѣхто нѣчого не знає, але на провінціи мы чуємо руске ярмо!“

Перечитавши сю допись мимохôть нагадує ся намъ пословица: „Само мѣхъ дере, а квичить!“

Рада державна.

На вчерашнôмъ вторковôмъ засѣданю палаты послôвъ повѣдомивъ президентъ, що комісія для розгляду выимковыхъ зарядженьмѣста Праги уконституовала ся и выбрала д-ра Катрайнера предсѣдателемъ, а пос. Беное'го заступникомъ предсѣдателя.

Зъ черги приступлено до дальшихъ дебатъ надъ предложеньемъ о выборчій реформѣ.

Першій голосъ забравъ пос Кронаветтеръ и говоривъ майже двѣ годины пôдпираючи предложенье правительства.

Бесѣдникъ высмѣвавъ найновѣйшій потрôйный союзъ Плѣнера, Гогенварта и Собѣского ч. 2 въ особѣ Яворского. [Смѣхъ.] Дальше доказувавъ, що теперѣшна выборча система основує ся властиво на октройованю правъ и не вôдповѣдає засадничимъ законамъ державы. Нарôдъ вôдъ 1848 р. домагає ся загального голосованя и не стерпить здержуваня реформы въ тôмъ напрямѣ. А партія, що пôддержує державу, се не кôлька богачівъ але цѣлый нарôдъ, котрый платить вôдъ свои працѣ всѣ податки. Найновѣйшій потрôйный союзъ [Смѣхъ] жадає, щобы правительство старало ся передовсѣмъ о ихъ апробату. Тѣ три провôдники узурпують собѣ права. Бесѣдникъ вôзвавъ, щобы палата зъ цѣлою енергіею пôдпирала предложенье правительства Въ тôй справѣ стоять за міністрами міліоны.

Пос. Гогенвартъ высказавъ зъ-першу остру нагану правительству за тое, що оно поставило въ палатѣ внесенье безъ попереднього порозумѣня, мимо того, що сторонництво Гогенварта завсѣгды вôдносило ся до правительства зъ великимъ довѣрем. Опôсля пôднѣсъ, що правительственне предложенье нарушує въ высокôмъ степени засаду заступництва интересôвъ, котру то засаду вызнає его сторонництво. Пôсля него предложенье правительства пôдконує цѣлый вплывъ коронныхъ крайвъ и просто противить ся політичній рôвновазѣ, коли клясы: мѣщаньска и селяньска, спихають ся на дальшій плянъ. Вправдѣ мѣщаньство єсть сегодня ліберальне и стоить въ опозиціи до свого сторонництва, але правительственне предложенье поучить мѣщаньство, що лишь въ союзѣ зъ партівю консервативною найде для себе опѣку и безпечность. Селяне потонуть въ величезній масѣ голосôвъ робôтничихъ. Бесѣдникъ заявивъ, що вôнъ въ засадѣ не противить ся розширеню выборчого права, але конкретній внесеня, що стремлять до реформы выборчои ординаціи, вымагають зрѣлои розваги. [По бесѣдѣ Гогенварта вôдбула ся довша конференція мѣжь Гогенвартомъ, гр. Таффимъ и Яворскимъ.]

Пос. Лінбахеръ заявивъ ся въ засадѣ за загальнымъ безпосереднымъ правомъ голосованя. Однакъ въ сучаснôмъ складѣ парляменту добачувавъ неможливôсть переведеня того проекту. Щобы всѣмъ теперѣшнымъ посѣдателямъ мандатôвъ запевнити мандаты на будуче, треба бы утворити новій выборчій курія, щобы такожь запевнити мандаты тымъ, котрій позбавленій того добродѣйства. Пôсля него, проектъ правительства приносить змѣну конституційныхъ законôвъ и вымагає до ухвалы двѣ третыхъ бôльшости послôвъ Проте поручавъ свое вчерашне внесенье що-до заведеня безпосередныхъ выборôвъ зъ громадъ сѣльскихъ и збôльшеня числа послôвъ.

Пос. гр. Стадницкій промовивъ заразъ по Лінбахерѣ. Его бесѣда мала бути страшно чудовищна, хоть ей оплескували новій союзники польского кола — нѣмецкій централісты. Kurjer Lwowski подає про сю бесѣду отсе: За плечами того бесѣдника панове централісты назвали бесѣду Стадницкого fin de siecle, але въ столѣтю... пятнацятôмъ. Звѣстный геольогъ и археольогъ Зісъ назвавъ бесѣду Стадницкого дуже займаючою зô становища историчного, а нишій не польскій послы назвали промову студентскимъ пописомъ, бо п. гравъ вôдчитувавъ свою задачу зъ картокъ и часто затинавъ ся по студентски. Коли Стадницкій въ своѣй промовѣ трохи бôльше затявъ ся и наступила заклопотана мовчанка, стали ему пôдповѣдати послы зъ рôзныхъ сторôнъ палаты. Тѣ трагікомічній сцены выкликали у многихъ послôвъ усмѣхъ жалю.

Гр Стадницкій говоривъ: Коли-бъ д-ръ Юл. Дунаєвскій мешкавъ ще въ палатѣ при Himmelpfortgasse, правительство не могло бы поставити въ палатѣ того предложеня. Коли вôнъ уступивъ зъ фотелю міністра скарбу, въ Галичинѣ запанувала поважна тревога. Старали ся успокоити тымъ, що гр. Таффе лишить ся при кермѣ, а Поляки були готовій пôдпирати радо правительство и дальше. Опôсля згадавъ про спôльну акцію кола польского зъ нѣмецкими клерикалами и консерватистами, а теперь и зъ централістами. Зъ тыми Поляки идуть спôльно въ справахъ економічныхъ. При такихъ условинахъ правительству дѣяло ся добре, бо мало все запевнену бôльшôсть. По дімісіи Кінбурґа правительство оголосило нову програму, а коло польске приймило ей. Дальше пôднѣсъ, що коло польске прибуло до Вѣдня, щобы взяти участь въ роботахъ парляментарныхъ, коли мѣжь тымъ правительство зробило несподѣванку выборчою реформою, котра принесла бы для Галичины важкій и непожаданій наслѣдки. Поляки суть партівю правительственною и разомъ автономічною, длятого то передовсѣмъ галицкій соймъ повиненъ дебатувати надъ выборчою реформою. И лише пôдъ тымъ услôвемъ коло польске приступить до выборчои реформы. Бесѣдникъ сумнѣвавъ ся, щобы предложена реформа стала закономъ, однакъ побоювавъ ся, щобы духъ тои реформы не подѣлавъ погубно на нарôдъ. Треба було трицять лѣтъ працѣ, закимъ дало ся уздоровити то, що провинили колись въ Галичинѣ несовѣстне правительство и лиха система. Передъ тымъ мали Поляки до дѣла зъ поселеною людностію, зъ котрою жили въ добрыхъ сусѣдскихъ вôдносинахъ, а теперь мали бы працювати надъ верствами, що по шести-мѣсячнôмъ мешканю въ певнôмъ мѣсци узыскали бы выборче право. Теперь мали бы право ити до выборчои урны навѣть урльопники зъ капралемъ на чолѣ. [Оплески на лавахъ централістôвъ и Полякôвъ.] На новій клясы выборцѣвъ не можна буде вплывати; та темна маса дуже легко стала бы добычею соціялістôвъ. Ей выкористано бы не въ цѣляхъ народныхъ, але мѣжнародныхъ Вôдтакъ признавъ ся гр. Стадницкій, що за мало розумѣє идеѣ соціялістичній и взявъ ся кепкувати, що будучій выборцѣ будуть мусѣли складати „матуру“ передъ неписьменнымъ вôйтомъ. Пôсля него, задля новои ординаціи выборчои наступила бы така сама анархія, яка була въ Польщи вôдъ р. 1574, коли то право выборче почало прислугувати всѣмъ шляхтичамъ, котрій були способній до войсковои службы, и се власне причина упадку Польщѣ Не той анархістъ — по его думцѣ — що кидає бомбы, але той, що не має чувства и розумѣня для интересôвъ державы. [Оплески вôдъ Полякôвъ.] Анархістомъ есть той, що противить ся правительству и своѣй начальнôй власти и що новій выборчій масы, котрій повстали бы розширеньемъ выборчого права, уживъ бы за розсадникъ анархіи. [Д-ръ Леваковскій: Ого!] А що робôтники, слуги и урльопники почують себе горожанами, длятого перестануть пôдчиняти ся карности. Дісципліна загине у войску, бо рекрутъ буде грозити офіцирови, котрый покаравъ бы его, и буде жалувати ся свому послови. [Дуже добре! — зъ лавокъ польскихъ.] Австрія була дотеперь опѣкуномъ интересôвъ клясъ; нѣхто-жь не жадає реформы. Мужикъ въ Галичинѣ — говоривъ дальше гравъ — есть малымъ обывателемъ, въ мѣстахъ при своѣмъ вузкôмъ способѣ думаня консервативнымъ. За то були тутъ уже червоній князѣ. Однакъ мѣщаньство и шляхта переймили ся идеальнымъ консерватизмомъ и его сильно держать ся. Бесѣдникъ пôднѣсъ льояльнôсть польского кола супротивъ державы и династіи. Вôдтакъ замѣтивъ, що за-для новои реформы выборчои въ Галичинѣ можуть дôстати ся на верхи верствы людности, котрій не мають змыслу для идеальныхъ дôбръ людскости, котрій хотять „хлѣба безъ працѣ“, а для котрыхъ вôтчина, честь и патріотизмъ суть словами безъ значѣня. Бесѣдникъ страхавъ правительство, що Россія готова выкористати для своихъ цѣлей загальне право голосованя. Свою промову закôнчивъ бажаньемъ, щобы правительство предложило выборчу реформу передовсѣмъ галицкому соймови для оцѣнки. Навослѣдъ згадавъ ще про бесѣду цесарску въ Ярославѣ. [Оплески вôдъ Полякôвъ. Стадницкому гратулюють.]

Пос Шлезінгеръ домагавъ ся зъ становища христіяньского загального безпосереднього права голосованя, а полемізувавъ зъ Плѣнеромъ.

Пос. Бернрайтеръ заявивъ ся за реформою выборчою.

Пос Демель запротестувавъ попередъ всего противъ згôрдного легковаженя робôтникôвъ Стадницкимъ, а впрочôмъ обстававъ при задержаню мандатôвъ нѣмецкихъ.

На тôмъ перервано дебаты. Слѣдуюче засѣданье вôдбуваєсь нинѣ.

——

Въ комісіи верифікаційній внѣсъ пос. Генцель, щобы уневажнити выбôръ Бльоха за-для неправильностей при его выборахъ въ Коломыи. Однакъ здає ся, що та справа не прийде пôдъ нарады повнои палаты, бо розвязанье рады державнои есть лишь квестією дня.

——

Вчера вôдбула ся, якъ мы высше зазначили, нарада Яворского и Гогевартазъ гр. Таффимъ Зъ стороны польскои предкладано правительству вôдроченье палаты и скликанье соймôвъ, щобы за той часъ можна було перевести договоры зъ поодинокими сторонництвами. Гр. Таффе вôдкинувъ те предложенье.

Комісія для ческихъ выимковыхъ розпоряджень вôдрочила перше засѣданье до четверга Говорять, що стало ся длятого, що клюбъ лѣвицѣ переговорює зъ правительствомъ.

Комісія войскова ухвалила перевести лишь информаційну діскусію надъ новелею о збôльшеню краєвои обороны. Рѣшучій ухвалы надъ поодинокими параґрафами ще не западуть.

Дописи „Дѣла“

Зъ Равы рускои.

[Кандидатура о. Роздѣльского а проф. Вахнянина.]

Зборы правыборцѣвъ въ Равѣ рускôй (17 с. м.) и въ Жовквѣ (18 с. м.) дали намъ наглядный доказъ, якій то у насъ овочѣ дозрѣвають зъ-за того, що деякій несовѣстній „господинове“ освѣдомляють нашь нарôдъ зъ роздоромъ партійнымъ рускои интеліґенціи. Если такъ дальше пôйде, то сподѣвати ся треба того що нашь нарôдъ перестане довѣряти своѣй интеліґенціи, махне на ню рукою — скаже: не хочу тебе знати! Вже навѣть тутъ и тамъ дають ся чути поодинокій голосы: мы хлопы вôдлучѣмъ ся вôдъ нашои интеліґенціи, они сварять ся и жеруть ся, а намъ зъ-за того хлѣба не прибуде. Най они собѣ сварять ся! Такъ треба розумѣти промову ч. Мекелиты, господаря зъ Бутинъ, въ Жовкви. Майже такъ само промовлявъ и въ Равѣ ч. Демкôвъ, вôйтъ зъ Вôльокъ Мазовецкихъ. Незадовго почуємо такихъ голосôвъ бôльше. Бо-жь треба знати, що Мазуры зô „Związku chłopskiego“ вже пустили свôй окликъ помѣжь нашій рускій громады, а що зъѣднують приклонникôвъ, на се доказъ промовы чч. Мекелиты и Демкова. Не менше важною най буде намъ и та звѣстка, що кс. Стояловскій увиває ся такожь помѣжь нашій рускій громады и складає свои легіоны! Що зъ того выйде? Комбінуймо якъ хочемо! Я думаю, що наша руска интеліґенція якъ духовна такъ и свѣтска, повинна бôльше звертати свою увагу на темного и бѣдного селянина и мѣщанина. Особливо наше духовеньство повинно майже змѣшати ся зъ народомъ и безнастанно кормити его здоровою стравою, скоро хоче выпирати духа часу, що громовинною вдирає ся пôдъ стрѣхи ихъ парохіянъ. Бо таки Богомъ а правдою признати мушу, що наше духовеньство ще за мало жертвує ся для народу. Примѣрôвъ того безлѣчь! До роботы нема рукъ, але до крику, до галабурдъ повно компетентныхъ личностей! А вже якъ надбудуть тій нещастній выборы, то десь наче тій грибы по дощи, такъ выростають рôзній кандидатуры. Не одинъ чоловѣчокъ сидѣвъ собѣ до теперь спокôйненько при печи — взявъ люльку въ губы и пакавъ та грѣвъ ся. Нѣхто его не видавъ, нѣхто его не чувавъ! Наразъ вôнъ кандидатъ!... Ой!... та ще зъ-за него и сварись кôлько!... Кара Божа, тай годѣ!...

Але-жь бо я може и за довго розбалакавъ ся у вступѣ до сего, о чôмъ загадавъ писати. А хотѣвъ я трошечки порôвнати зборы правыборцѣвъ въ Равѣ зъ жовкôвскими, та докинути зъ-деббльша своихъ замѣтокъ. Я не бувъ въ Жовквѣ, а бувъ въ Равѣ. Зъ опису зборôвъ жовкôвскихъ пересвѣдчивъ ся я, що они були бурливѣйшій, анѣжь равскій, и бôльше подиву дають. Вправдѣ въ Равѣ грожено священикови-народовцеви бôйкою, тому що сей осмѣливъ ся вказати на „фортель“, якого ужито въ Жовкви на зборахъ членôвъ „Жовкôвскои рускои Рады“ противъ кандидатуры проф. Вахнянина, и що осмѣливъ ся заинтерелювати о. Роздѣльского, яко кандидата: чи въ разѣ выбору вступить до руского клюбу. Але та грôзьба въ Равѣ выйшла вôдъ селянина зъ Камѣнки лѣсной, заздалегôдь добре вымуштрованого, якъ має поступити, а до того не освѣченого, тожь и не треба дивувати ся такому поведеню. Дивувати ся однакъ мушу, що на жовкôвскихъ зборахъ ужито страшнѣйшои грôзьбы, и що ту грôзьбу высказала особа интеліґентна, бо д-ръ Король, котрый чей-же повиненъ бувъ числити ся зъ словами. Вôнъ сказавъ: „хто бы голосувавъ на Вахнянина, того хреба уважати ворогомъ Руси.“ А то по якôй марѣ, пане д-ре! Та-жь если бы я не уважавъ и не числивъ ся зъ словами, то такъ само дословно и я мôгъ бы сей выразъ повторити и на супротивъ: „хто бы голосувавъ на о. Роздѣльского, того треба уважати ворогомъ Руси!“ Але я того пôдъ совѣстею не смѣю сказати, бо якъ сего, що буде голосувати на о. Роздѣльского, такъ и того, що буде голосувати на проф. Вахнянина, не можна уважати ворогомъ Руси!

Зъ двохъ кандидатôвъ повиненъ выйти посломъ сей, що до теперь бравъ живу участь въ публичнôмъ житю Русинôвъ, що працювавъ и працює надъ собою и есть вповнѣ образованымъ, що вмѣє красно промовити, и що має силу до дѣланя. А щожь мы знаємо про о. Роздѣльского? Хиба непринадну згадку за предсѣдательство філіи „Общества Качковского“ въ Сокали? Або згадку про заснованье „Народнои Торговлѣ“ въ Сокали? Мы надѣяли ся, що о. Роздѣльскій выступить зъ довженною промовою — всѣхъ очарує! А тутъ промова о. Роздѣльского коротенька, млава, редукує ся на отсей высказъ: „що я робивъ — не скажу, що я зроблю — не обѣцюю!“ И тôлько всего!.. И мимоволѣ насуває ся менѣ латиньска пословиця: si tacuisses... Коли о. Роздѣльскій межи своими такъ маломовный, ну — то що-жь тамъ було бы у Вѣдни!.. Дальше — о. Роздѣльскій вже чоловѣкъ вѣковый, 72 лѣтъ. Такому старенькому хиба супокою домашного заживати, а не рощибати ся въ Вѣдни за чимись справами; що хвиля може сказати (якъ се въ Равѣ справедливо завважавъ мѣщанинъ немирôвскій); „а дайте ми чистый спокôй! Де менѣ тамъ старому до сего або того мѣшати ся!“ Кажуть, що „Львôвъ градъ не всѣмъ радъ!“ Се о Львовѣ; а о Вѣдни ще въ бôльшôй мѣрѣ нерадости можна высказати ся! Хто знає, чи о. Брылиньскій не бувъ бы ще живъ, якъ бы не Вѣдень!... Жаль менѣ старенького о. Роздѣльского, що за-для его кандидатуры такій комедіи вчинили ся, але зновъ зъ другои стороны мусить мене дуже дивуватя, що о. Роздѣльскій зъ приємностію на се споглядає!...

Противно о кандидатурѣ проф. Вахнянина инакше мушу высказати ся. Проф. Вахнянинъ 30 лѣтъ працює на нивѣ народнôй. Прошу переглянути исторіи нашихъ рускихъ товариствъ, а найдете его всюда яко основателя! Прошу пересмотрювати нашій часописи, а и тамъ найдете его имя! Обходять Русины яке народне свято, то и тамъ подыблете п. Вахнянина яко управителя хору, и яко знаменитого композитора! Зволить до насъ загостити Нашь Милостивѣйшій Монархъ, а вже композиціею проф Вахнянина витають Русины свого любого Монарха! Празнуємо нарочитôсть Нашого св. Отця, папы римского, то пѣснею п. Вахнянина звеличуємо ту нарочитôсть! Прошу — прошу! Зайдѣть-но до церкви! Тамъ дѣти пôдъ проводомъ своихъ учителѣвъ прибули на Службу Божу! Дѣточки гарно спѣвають, серце радѣє чути голосокъ малыхъ соловѣйкôвъ! Приглянѣтесь! Дѣти держать книжочки — то „спѣваникъ церковный“ пр. Вахнянина! Чи не широка дѣяльнôсть п. Вахнянина? Проф. Вахнянинъ той дѣяльности не кидає ся; вôнъ хоче ще бôльше потрудити ся для добра руского народа! Вôнъ хоче ще у Вѣдни заступатись за тымъ рускимъ народомъ, тому кандидує зъ волѣ народа и центрального руского комітету у Львовѣ. Коли ще зважимо на принадну поставу п. Вахнянина, дальше на его силу и волю мужну, то чи не мила то кандидатура? Такъ нашимъ кандидатомъ для Равы-Жовкви-Сокаля есть проф. Вахнянинъ!

Если аранжерамъ зборôвъ розходило ся лише о те, щобы выслати до Вѣдня посла, щобъ вôнъ тамъ хиба сидѣвъ, то пытаю: чому якъ разъ о. Роздѣльского? Чому не о. Грушкевича? Для якои мары аранжеры такъ некольно выступили противъ кандидатуры о. Грушкевича? Чи-жь о. Грушкевичь не такій священикъ, якъ и о. Роздѣльскій? Або-жь о. Грушкевичь не вмѣвъ бы въ Вѣдни такъ само сидѣти, якъ и о. Роздѣльскій? Але жь аранжерамъ ходило лише о те, щобы не выйшовъ посломъ народовець: най буде и пень, абы тôлько зъ нашои партіи!..

Ч. Мекелита зъ Бутинъ ставивъ на зборахъ членôвъ „Жовкôвскои рускои Рады“ кандидатуру о. Чернецкого и сказавъ: „Мы хлопы говорили межи собою, що якъ бы анѣ сей анѣ той не принявъ кандидатуры, то най буде о. Чернецкій!“ Що-жь зъ того! Коли о. Чернецкій народовець, тожь аранжеры заразъ причепили о. Чернецкому латку, щобы нею вôдсунути его вôдъ кандидатуры! А проф Вахнянинови причепили ажь двѣ латки. Ото д-ръ Король сказавъ, що кандидатурѣ проф. Вахнянина буде противне правительство, що оно ужие всѣхъ средствъ, щобы не допустити до его выбору, бо (мовлявъ) самъ п. намѣстникъ є личный ворогъ Вахнянина! А вкôнци (зъ натиском додавъ): „Якъ мы можемо на Вахнянина голосувати, коли вôнъ на зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ сказавъ, що насъ легкимъ подувомъ можна здмухнути — „фу! — а ихъ нема!“ Дивує мене: по якôй марѣ тое „фу“ може д-ра Короля и его однодумцѣвъ такъ дуже вражати! Проф. Вахнянинъ сказавъ: „Щезнуть всѣ интриги; коли трохи лѣпшого вѣтру додамо, то выкинемо то смѣтье, що межи нами“. (Дѣло ч. 282 зъ 1890). Коли проф. Вахнянинъ пôдъ „тымъ смѣтьемъ“ розумѣвъ кліку москвофільску, то д-ра Короля не повинно се „фу“ вражати, бо-жь д-ръ Король на зборахъ (18 с. м.) въ Жовкви выразно заявивъ: „Я не Москаль и зъ Москалями не маю нѣчого спôльного.“ Если же се „фу“ вражає д-ра Короля, то мусимо его заявленье уважати за нещире!

Або — що то за льогіка? Д-ръ Король хоче догадувати ся, що кандидатуру проф. Вахнянина може пôдопре правительство, и задля сего проф. Вахнянина думає назвати „посломъ правительственнымъ, галицкимъ, тôлько не рускимъ“; зновъ же д-ръ Дрималикъ, однодумленникъ д-ра Короля, о кандидатурѣ о. Роздѣльского говорить: „О. Роздѣльскій довгій часы живъ мѣжь Поляками тай любить Полякôвъ, тожь есть надѣя, що и правительство его пôдопре“. Але о. Роздѣльского не думає д-ръ Дрималикъ (за-для пôдпоры правительства) назвати посломъ правительственнымъ, галицкимъ, ино настоящо рускимъ. То значить: Если правительство схоче пôдперти кандидатуру о. Роздѣльского, сторонника „Галичанина“, то о. Роздѣльскій завсѣгды остане посломъ рускимъ, скоро однакъ правительство схоче пôдперти кандидатуру проф. Вахнянина, народовця, то проф. Вахнянинъ перестає бути посломъ рускимъ, лише правительственнымъ, галицкимъ, хиба схотѣвъ бы перейти въ таборъ „Галичанина“! Отъ маєте не леда яку льогіку! Она выкльовує ся зô скрайнои партійности, хочь тій докторы „urbi et orbi“ голосять, що они стоять по надъ партіями, що они въ „Жовкôвскôй рускôй Радѣ“ сполучили Русинôвъ всякихъ партій, — отже и народовцѣвъ. Але мы народовцѣ теперь власне пересвѣдчили ся, що „Жовкôвска руска Рада“ стоить пôдъ командою львôвскои кліки москвофільскои, длятого застерѣгаємо собѣ на будуче вôдрубне занятя становище въ „Жовкôвскôй рускôй Радѣ!“

Кôнчимо вôдзывомъ: нашь единый народный кандидатъ есть проф. Наталь Вахнянинъ! Лише на того будемо голосувати!...

Участникъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Президентъ италійского кабінету Джіолітті выголосивъ въ мѣстѣ Дронеро політичну бесѣду, въ котрôй представивъ свою програму. Зазначивши сучасный економічный станъ и теперѣшный політичный станъ въ Италіи, розвинувъ потôмъ програму економічнои політики, на пôдставѣ котрои далось бы перевести цѣлковиту рôвновагу. Отже по его думцѣ Италія за-для свого походженя, задля свого політичного и соціяльного устрою мусить держати ся вольнодумнои демократичнои політики. Що-до заграничнои політики, то она основує ся на договорахъ, котрыхъ цѣль: запевнити миръ. Италія була и буде вѣрна тымъ договорамъ. А зъ другого боку, цѣнній доказы обопôльнои вѣрности, якій оказують приязній и союзній державы Италіи суть наглядымъ свѣдоцтвомъ чувствъ. Длятого то політичній взаємины Италіи зъ заграницею дозволюють ей полагодити свои внутрѣшній вôдносины. Италія переходить теперь еру економічнои депресіи, котра для всѣхъ суспôльныхъ однаково прикра. И головна причина тои депресіи була зла фінансова політика, що пôдоймила ся выдатковъ, котрій значно перевышали доходы. До того невôдрадне положенье погôршило ся пересадною оцѣнкою наслѣдкôвъ. Діскредитованье Италіи выходило зъ краю, а незичливôсть неприятелѣвъ за границею помагала тôй роботѣ, представляючи станъ італійского народу въ такôмъ положеню, зъ котрого и выходу нема. Що-до фінансовои господарки, ей натуру подають статистичній даты, пôсля котрыхъ вôдъ господарского року 1884/5 до року 1892/93 зменшивъ ся недобôръ зъ 250 на 14 міліонôвъ. Рôвночасно зменшили ся выдатки на зелѣзницѣ до 29 міліонôвъ. Мимо такъ значного зниженя недобору, положенье не есть зовсѣмъ рожеве. До давныхъ клопотôвъ прибувъ новый, майже не передбачуваный, т. є. значне пôдвышенье ажія вôдъ золота. Джіолітті розводивъ ся надъ сею справою дуже просторо и пояснявъ причины теперѣшныхъ клопотôвъ, котрыхъ жерело лежить не въ недостачахъ буджету, лише въ монетарныхъ вôдносинахъ. Причины монетарныхъ клопотôвъ треба глядати въ обставинѣ, що заграничнымъ капіталістамъ мусить ся платити величезній сумы, яко провізін вôдъ затягненыхъ у нихъ довгôвъ, — и въ тôй обставинѣ, що привôзъ заграничныхъ выроббвъ есть бôльшій, нѣжь вывôзъ выроббвъ и краєвыхъ плодôвъ. „Коли нашь буджетъ — говоривъ вôнъ даль-

ше — выказувавъ великій недоборы, тогдѣ затягано позички за границею краю, и въ той способъ добувано потрѣбныхъ средствъ на заспокоенье зобовязань. То-жь теперь, коли будуть управильненый, було бы льогічнымъ затягати дальше позички за границею? Таке поступованье віддалювало-бъ насъ що-разъ більше відъ цѣли, т. є. відъ фінансовой независимости супротивъ заграницѣ, а та независимість есть невідклично потрѣбна для доповненя независимости політичной. Ей осягнемо тогдѣ, коли більша часть довжныхъ титулівъ, ульокованыхъ за границею, верне до краю. То вже розпочало ся и въ тімъ лежить одна зъ причинъ підвышеня ажія відъ золота. Такій фінансовый рухъ спасенный, однакъ лише підъ условіемъ, если перестанемо затягати заграничній позички, а скарбъ державный добуде собѣ потрѣбній грошѣ безъ гнету на грошеву торговицю. То стане ся заведеньемъ рівноваги въ державній господарцѣ, щобы затяганье новыхъ позичокъ було злишнымъ.“ — Підля Джіоліттого, средство, що має довести до бажаной цѣли есть заведенье привозового мыта въ золотій монетѣ. А щобы привернути рівновагу буджетову, треба збільшити скарбовій доходы реформою податку спадкового и заведеньемъ податку прогресивного відъ чистого доходу по-надъ 5.000 франківъ. Ті оба жерела указаній зъ огляду на справедливість суспільну суть конечній для державного скарбу. Коли ніх зреформує ся — поббчь поменшихъ проектованыхъ, тогдѣ вплыне до скарбу річно о 40 міліонівъ франківъ більше доходу. Въ дальшій бесѣдѣ обговорював Джіолітті проекты реформы на иншихъ поляхъ житя політичного и адміністраційного и закінчивъ свою бесѣду окликомъ въ честь короля и королевой. — Сю бесѣду приймили італійскій дневники досыть холодно, а въ части може и не привѣтно.

Заявленье.

Зъ огляду на интересованыхъ, подаємо до публичной відомости, що по причинѣ розвязаня нашого товариства внесено ще минувшого року школьного рекурсъ до міністерства, на который однакъ доси нѣяка відповідь не наспѣла. Зъ тои причины заснованье нового украиньско-рускаго товариства, взглядно вписы до реституованои „Січи“ відбудуть ся доперва пізнѣйше по одержаню резолюціи міністеріяльной. Рівночасно повідомляємо Товаришівъ-академиківъ, котрі хотѣли бы війти зъ нами въ тѣснѣйшій зносины товарискій, якъ и всѣхъ Вп. приѣзжихъ Родимцівъ, що нашь постійный льокаль, въ котрімъ мы кождого дня сходимо ся, есть Café Wagner при улици Фльоріяньскій, часть мѣста VIII. (Floriangasse N. 2. Bez. VIII.)

У Відни, дня 28 н. ст. жовтня 1893.

За бувшихъ членівъ „Січи“

Яр. Бурачиньскій, бувшій голова тов. „Січ“.

НОВИНКИ.

— **Про Маркіянове свято** пишуть намъ зъ Тернополя: Пятьдесятій роковины смерти и перенесеня мощей вѣщуна Маркіяна заповідають ся у насъ въ Тернополи величавымъ обходомъ. Крімъ богослуженя поминального відбудуть ся відчиты о заслугахъ и житю сего мужа, а именно: Въ „Читальни-мѣщаньскій“ выголосить відчитъ п. К., вечеромъ въ „Бесѣдѣ“ професоръ о. Гл., въ Бурсѣ рівножь відчитъ переплѣтаный ответными співами и въ семинаріи учительскій. — Філія Просвѣты высилає 3 відпоручниківъ на похоронъ до Львова. Въ тімъ дни памятнімъ повѣзати будуть чорній хоругви на церквахъ, Бурсѣ и фундаціи князя Острогского. Русины высилають вѣнець на домовину покійника, уложеный зъ білетівъ о вла сноручныхъ підписахъ.

— **Про ювілейный обхідъ Маркіяна Шашкевича** пишуть намъ зъ Перемышлянщины: Въ справѣ перенесеня мощей бл. п. Маркіяна Шашкевича выдавъ унівскій урядъ деканальный обѣжникъ підъ днемъ 11 н. ст. жовтня с. р. до ч. 344, котрымъ взыває духовенство деканата унівского, щобы гремільно и въ комплетѣ взяло участь въ тімъ торжествѣ, а то по тій причинѣ, що пок. Маркіянъ передъ 50 лѣтами въ унівскімъ деканатѣ дѣлавъ и яко нарохъ въ Новосѣлкахъ лѣскихъ померъ; тожь годить ся, щобы духовенство деканата унівского почтило память многозаслуженого поета и патріота. При тімъ просить, щобы найблизше сусѣдне доховенство оголосило своимъ парохіянамъ згадане торжество, та загрѣло ихъ до численной участи, и зъ ними дня 31 с. м. рано зъ процесіями до Новосѣлокъ лѣскихъ прибуло. Всѣхъ же кондеканальныхъ просить, щобы въ згаданімъ дни по можности зъ службами божими прибули. — Честь о. декану за се.

— **Зъ Борщева пишуть намъ**: Заходомъ Русинівъ повіта борщівского и окрестности відправить ся богослуженье поминалье за душу бл. п. Маркіяна Шашкевича, дня 31 н. ст. жовтня с. р. въ парохіяльній церквѣ въ Борщевѣ о годинѣ 10 ій рано, на котре въ имя незабутнои памяти нашого дорогого писателя почитателѣ его запрошують ся.

— **Въ програмѣ торжества перевезеня мощей Маркіяна Шашкевича**, заподѣяно въ ч 229 „Дѣла“ похибку друкарску. Се бо не о годинѣ 11., але о годинѣ 8. рано відправить ся поминальне богослуженье въ церквѣ св. Параскевы, — отже передъ зачаткомъ похоронівъ на двірци зелѣзничімъ на Підзамчу. Якъ звістно, тѣла выдобутого изъ гробу, ісля приписівъ власти політичной, не вільно впроваджувати до церкви.

— Нинѣ о годинѣ 7-ій вечеромъ **передконцертова справа хору мѣшаного „Львівского Бояна“** — *В. Ш.*

— **Засѣданье выдѣлу руского товариства педагогічного** у Львовѣ відбуде ся въ пятницю дня 27 н. ст. жовтня о 7-ій годинѣ вечеромъ въ канцелярии товариства пм. Шевченка.

— **Нове нещастье.** Дрогобицкій повѣтъ, навѣщеный сего року два разы повенію, постигло теперь ще одно нещастье. Именно въ окрестности Медничь появили ся слимаки въ такій скількости, що збіже засѣяне підъ зиму, навѣщене ними, буває до кількохъ днівъ знищене до тла. На нещастье, нѣхто не знає якъ сю язву выгубити. Дворы попереорували декуды жито и пшеницю и засѣяли на ново, але бѣдній селяне, зібравшій сего року дуже мало, не можуть и думати о другій сѣйбѣ. У більшои половины селянъ зачавъ ся вже теперь передновокъ, бо бараболѣ цѣлковито не дописали, а коли слимаки знищать озимину, то поля на весну будуть лежати відлогомъ

— **Маленькій причинокъ до исторіи еміґрациі нашихъ селянъ до Россіи.** Зъ Мостівъ великихъ пишуть намъ: Дня 13 с. м. стрѣтивъ я селянъ зъ Каменеччины, котрі менѣ таке розповідали: „Лѣтъ тому десять выйшли мы въ Россію и жиємо межи Чехами въ околици Луцка. Декотрі зъ нашихъ зъ Холоева и зъ Мостівъ закупили землю по 50 рублівъ морґъ и зачали хозяйнувати по свому. Здавало ся, що земля наша, а тутъ выставивъ банкъ кіівскій нашу землю на продажъ и декотрі зъ нашихъ потратили по 500 рублівъ, а одинъ навѣть 2000. Хто хоче мати право осѣсти, мусить перейти на православіе и дістати цертифікатъ на покупку землѣ, — се у уряду россійского коштує 15 рублівъ, а чиновники на копійку ласій — кождый вытягає руку, абы щось ткнути. Народъ тамошный мало просвѣченый, дуже піячить; господарь, що має сто моргівъ землѣ, похожій на дѣда. Читати ледви хто знає; теперь заводять школки церковній. Книжочки до читаня можна купувати й украиньскій відъ „коробщиківъ“ кацапівъ, що розносять книжки на продажъ по селахъ“. На моє запытанье: чи радо вернули бы назадъ до Галичины, відповѣли: „Знайшлись бы такій, що радо бы вернули, та встыдъ имъ вертати ся зъ голыми руками“. Одно лише сподобало ся имъ въ Россіи, а именно, що „тамъ жидъ и полякъ не мають панованя“, але заразъ же признали, що й тамъ бувають по селахъ жиды-богатирѣ, що увесь торгъ держать въ своихъ рукахъ и народъ більше здирають якъ у насъ. Що до москалівъ — сказали селяне, то „козня“ [кацапы] нерадо глядять на Галичанъ. У насъ земля по еміґрантахъ йде звычайно въ жидівскій руки, а якъ бы не то, певно неодинъ нашь еміґрангъ вертавъ бы назадъ до краю...

— **Въ Токахъ въ Збаражчинѣ** святковано дня 15 с. м. 25-лѣтній роковины заложеня товариства тверезости. Тамошный священикъ о. Билиньскій обчисливъ при тій нагодѣ, якій хосенъ выйшовъ зъ тверезости. Каса церковна збогатила ся о 20.000 зр., каса громадска о кілька тысячь зр., а шпихлѣрь о 1000 корцівъ збіжа Зо шпихлѣра користали убогій підчасъ неврожаю. Молодѣжь навчила ся співу зъ нотъ, спровадженый нарочно учитель учивъ ихъ. Заложено такожь христіяньскій склепъ; самъ священикъ дуже причинивъ ся до его заложеня. Вкінци громада выкупила 500 моргівъ грунту. Теперь старає ся громада поставити нову церковь.

— **Якъ выглядає одноразова наука школьна въ рускій гімназіи?** Kurjer Lwowski зъ дня 22 н. ст. жовтня помістивъ справедливый голосъ одного батька, котрый представляє домашній нелады зъ того, що зъ его дѣтей одній повертають зо школы о год 11-ій, другій о 1 ій а третій о 2-ій та що одній ходять до школы лишь рано, другій рано и по обѣдѣ, — вкінци той батько жадає управильнена науки въ той способъ, щобы всѣ дѣти вертали по праци школьній о годинѣ 1-ій въ полудне. Въ рускій гімназіи введено вправдѣ одноразову науку, але лишь на показъ, бо дѣти мусять два разы въ тыждень ходити и на пообѣдну науку обовязковыхъ предметівъ. Намъ старано ся поясенити се тымъ, що уложено такій подѣлъ годинъ зъ огляду на мову польску, котра въ рускій гімназіи есть предметомъ взглядно обовязковымъ. Ісля нашого погляду и родичівъ, котрі не вписали дѣтей на науку того предмету, обовязує сей предметъ лише взглядно, значить: тыхъ учениківъ, що вписали ся на науку его. Тожь пытаємо: чому мають ученики рускои гімназіи не користуватись правами, якій нинѣ надано цѣлій молодежи школъ середныхъ? Длячого мають ученики, що не записались на науку мовы польскои, хочь-бы мешкали далеко, приходити въ-друге до школы? Тажь передовсѣмъ зъ огляду на нихъ постановлена одноразова наука школьна! Въ другихъ середныхъ школахъ полишено науку надобовязковыхъ предметівъ на пообѣдѣ, а зъ науки ихъ користають ученики близше школы мешкаючій, — длячого-жь не має такъ бути и зъ наукою мовы польскои въ рускій гімназіи, де той предметъ есть такожь надобовязковымъ? Длятого домагаємось користей зъ одноразовои науки школьнои и для нашои рускои молодежи, не оглядаючись на взгляды для мовы польскои, якъ и польскій гімназіи не мають взглядівъ на науку мовы рускои...

— **Білеты на концертъ „Львівского Бояна“ въ честь Маркіяна Шашкевича**, якій відбуде ся дня 1 н. ст. надолиста, можна замавляти у п. Костя Паньковского при ул. Театиньскій ч. 19 у Львовѣ до дня 28 н. ст. жовтня. Гостѣ зъ провінціи будуть могли дістаты білеты при касѣ въ день концерту. Ціны мѣсць: крѣсла першорядній 1 зр. 50 кр., другорядній 1 зр., вступъ на салю 50 кр., ґалерія 25 кр.

— **Холера** Ґазета урядова доносить: Дня 23 н. ст. жовтня занедужало на холеру азійску въ Галичинѣ: Въ Коломыи 1 особа, въ Микуличинѣ 1 особа, въ Пациковѣ и Загвоздѣ по 1 особѣ въ Узинѣ 3 особы — Выздоровѣли: въ Коломыи 1 особа, въ Микуличинѣ 1 особа, въ Пациковѣ и Узинѣ по 1, въ Загвоздѣ 2 особы. — Померли: въ Коломыи 1 особа, въ Римановѣ и Буковску по 1 особѣ, въ Узинѣ 1 особа — Загаломъ лишало ся дня 22 н. ст. жовтня 43 осіб въ лѣченю; дня 23 жовтня прибуло недужихъ 7, выздоровѣло 6, померли 4 особы, отже остає въ лѣченю 40 осіб. — Підозрѣній случаї занедужань лучили ся въ Устрѣкахъ долѣшныхъ повіта лѣського. — Въ відходахъ помершого середъ підозрѣныхъ познакъ въ Боднаровѣ повіта станиславівского не сконстатовано заразинъ холеры.

— **Змѣна властителівъ.** Свидницю и Чапляки въ повѣтѣ яворівскімъ купивъ відъ Николая Якубовского Фр. Фанґоръ.

— **Перший снѣгъ** почавъ порошити у Львовѣ вчера въ полудне. Врочімъ вчерашна погода подала на марцеву; кілька разівъ падавъ зливный дощь, свѣтило сонце а въ додатку порошивъ снѣгъ.

— **Комісіи испытовій для кандидатівъ учительскихъ.** Міністеръ просвѣты затвердивъ рескриптомъ зъ дня 5 н. ст. жовтня с. р. ч. 21.484 львівску комісію испытову для кандидатівъ учительскихъ въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ въ дотеперѣшнімъ ей складѣ такожь на 1893/4 рікъ, а крімъ того именувавъ испытувателемъ зъ педаґоґіи краевого инспектора середныхъ школъ д-ра Жигм. Самолевича, а испытувателями для рисунківъ ґеометричныхъ инспектора школъ середныхъ Ив. Франкого и проф. політехники д-ра Пляцида Дзівиньского.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50-кр львівъ великои инсбрукскои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

— **Дрібній вісти.** Въ Коломыи померъ въ 60-імъ роцѣ житя секретарь староства Адольфъ Красницкій. — Вінчанье и Миколы Герасимовича укінченого богослова зъ панною Ганною Керничною відбуде ся дня 29-го с. м. въ Коючевѣ великімъ стація Коломыя.

Посмертній — ✝ — оповістки.

О. Александеръ Радикевичъ, консисторскій совітникъ и парохъ въ Шоломыи, деканъ бобрецкій, бувшій посолъ соймовый, упокоивъ ся въ ночи на 24 н. ст. жовтня въ 65-імъ роцѣ житя, а 43-імъ священьства. Похороны відбудуть ся въ четверъ.

Наука штука и література.

— **Львівскій рускій народный театръ** выставивъ въ недѣлю 22 жовтня комедію Панаса Мирного „Крути та не перекручуй“. Се давна штука Мирного „Перемудривъ“, котру дещо переробивъ М. Старицкій. Комедія сама собою слаба и лишь завдяки грѣ артистівъ она зробила добре вражѣнье. Артисты вывязали ся підъ кождымъ взглядомъ знаменито. Передовсѣмъ зъ жіночого персоналу належить піднести гру панѣ Осиповичевои въ роли прилѣпкуватои бабы. Панѣ Підвысоцка відтворила креацію вдовы Тхорихи такъ вірно и такъ природно, що годѣ уявити собѣ природнійшои гры. Панѣ Лопатиньска и панна Слободівна були знаменитыми дѣвчатами. — Въ мужескихъ роляхъ вызначили ся пп. С. и К. Підвысоцкій. П. Спир. Підвысоцкій яко глухій дѣдъ бувъ справдѣ клясичный. Неменше и п. К. Підвысоцкій въ роли учителя Печерицѣ выявивъ велику силу свого артизму. Прочій ролѣ пп. Стечиньского, Лопатиньского, Шереметы и Концевича відповідали ясному зрозумѣню. — Публики явило ся на тімъ представленю стілько, що певно більше сотнѣ людей мусѣло відійти, бо годѣ було дістати білету. Впрочімъ поліція не дозволила пускати більше людей до салѣ, такъ тѣсно було.

Вчерашне представленье комедіи Янчука „Выхованець“ вдоволило и найбільше выбагливого критика. Сама комедія дуже гарна, и хто зна, чи не одна зъ найлѣпшихъ, якими розпоряджає репертуаръ театру. Поодинокій сцены схоплений такъ удатно зъ буденного житя, що мимохіть зрѣтель переносить ся думкою въ сѣльску хату и находить довкруги себе правдиву обстанову. Вартість комедіи збільшила гра нашихъ артистівъ, помимо того, що режісерія була зневолена въ послѣдній хвили, бо вже передъ самымъ починомъ представленя, заступити ролѣ пп. Лопатиньскихъ (Олеся и Омелько) панною Фіцперівною и п. Яновичемъ. Чому се такъ стало ся — не знати. — Однакъ штука не втратила на тімъ нѣчого. Панна Фіцперівна справдѣ чарувала своєю грою и співомъ. Панѣ Осиповичева, якъ все, такъ и вчера въ роли гарной молодицѣ вдовы Катерины була знаменита. Панна Слободівна віддала гарно молоденьку наивну дѣвчину, що все у неи за кождою дробинцею сльозы на очахъ. — П. Кость Підвысоцкій зъ ролѣ свата, та ще и приглуховатого вывязавъ ся чудово. Не було у него пересады нѣ на волосъ, анѣ тои „шаржи“, якою люблять деколи попысувати ся артисты. П. Спир. Підвысоцкій гравъ гикавого парібка такъ природно, а рухи его були такъ відповідній, що передъ очима бачивъ ся лишь сѣльскій сердега, потрохи грамотный. Клясична сцена представилась тогдѣ, коли ему прийшло ся відчитувати листъ зъ города відъ Омелька. Читавъ, але якъ! П. Стечиньскій дякъ пяница, що самъ компонує приповідки и зъ власной головы укладає „Славословія“ управлявъ своимъ хоромъ дуже доладно. Пяниця зъ него не абы якій! Звістно „просвѣтитель тьмы кромѣшной!“ П. Яновичъ яко Омелько, а п. Шеремета въ роли хлопця-Івася грали такожь добре. — Хоры держали ся крѣпко. Що-до внѣшной стороны мусимо звернути увагу управы театру, що выставлено въ третій дѣй зовсѣмъ не такій штахеты, якій можна бачити по селахъ. Чей-же мужикъ не городжує ся зелѣзными штахетами у горѣ золочеными. — На вчерашнімъ представленю явило ся ся публики дуже мало. Якось ще досѣ мы не мали щастя оглядати въ театрѣ богато нашихъ родинъ. Такожь и „твердь“ відтягнула ся, але се не дивно, бо „твердь“ всюды „тверда“ тамъ, де йде дѣло про народну справу. И саме та „твердь“ твердо держить ся твердои девізы: спиняти кожду появу народного житя... — *хъ.*

Телєґрамы „Дѣла“

Відень 25 жовтня. Президентъ мѣста Відня Прікъ подавъ ся до дімісіи. Причиною були авантуры антісеміствъ зверненій противъ его особы.

Буда-Пештъ 25 жовтня. Цѣсарь приймавъ депутацію столицѣ, котра вручила ему ювілейну монету въ память 25-лѣтныхъ роковинъ коронованя цѣсаря на короля угорского.

Парижъ 25 жовтня. Нинѣ рано відъѣхали звідси россійскій офіциры.

Петербургъ 25 жовтня. Россійске міністерство маринарки замовило 22 торпедовыхъ суденъ за границею для обороны балтійскихъ побережей.

ЛЬВІВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
въ готелю Жоржа.

Въ Четверъ дня 26 н. ст. жовтня 1893.

ПОШЛИСЬ

оперетка въ 3-хъ дѣяхъ М. Л. Кропивницкого.

ОСОБЫ

Максимъ Кукса, богатый мельникъ	К. Підвысоцкій
Оришка, его дочка	Ф. Лопатиньска
Антінъ, челядникъ мельницкій	С. Яновичъ
Стефанъ Дранко, коваль . . .	А. Стечиньскій
Горпина, его дочка	М. Фіцнеръ
Василь, челядникъ ковальскій	Л. Лопатиньскій
Нечипоръ, захожый чоловѣкъ .	С. Підвысоцкій
Скубко, писарь громадскій .	А. Шеремета
Сватъ	А. Нижанківскій

Народъ, гостѣ. — Дѣе ся на Украинѣ.

Режісеръ К. Підвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Долиста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. учениківъ, селянъ и ґарнізону 25 кр.

Білетівъ дістати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ відъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ій вечеромъ.

Рухъ поѣздівъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 підля годинника львівского

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшній		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Відня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины-Криницѣ черезъ Тарнівъ (відъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабівки черезъ Тарнівъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнівъ або Ряшівъ (відъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Підволочискъ и Бродівъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Підволочискъ и Бродівъ (на дворець Підзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радівцівъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунґурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Відходять зъ Львова до					
Кракова (Відня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабівки via Тарнівъ або Ряшівъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнівъ (только відъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнівъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Підволочискъ и Бродівъ (зъ двірця гол.)	644	320	1036	1111	—
Підволочискъ и Бродівъ (зъ двірця Підзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунґурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радівцівъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины підчеркненій значать пору нічну відъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Надіслане.

Заведенье водолѣчниче

Марѣївка коло ЛЬВОВА ПОЧТА ЛЬВІВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна відъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно підля комнаты.

Дальшій особы въ тій самій комнатѣ платять значно дешевше. 4909 1—6

ПОДЯКА.

За совѣстне и скоре переведенье ліквідаціи шкоды въ наслѣдокъ огню и за одержанье грошей за шкоду зъ рукъ делеґата Всечестного Отця Льва Фицаловича, заявляю симъ Свѣтлому Товариству „Днѣстеръ“ мою щиру подяку.

Молодинче 21 н. ст. жовтня 1893.

Николай Левицкій, господарь зъ Молоднича.

Урядъ громадскій высказує симъ признанье Вп. Товариству „Днѣстеръ“ за зліквідованье шкоды Николы Левицкого, котре було тутъ переведене зъ повною точностію и справедливостію для обохъ сторонъ.

І. Кузминскій, начальникъ громады.

Надѣслане.

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

повернувъ и ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскій число 2.

вѣдъ год. 9—5-ои. 4892 3—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и быв. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкаѣ теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вѣдъ год. 10—12-ои и вѣдъ 2—5-ои. 4891 3—8

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, пйоны, сібеле, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ условяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніѣйше.** Переказы на бѣльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 69—?

Россійскій чай караванный

въ оригінальнѣмъ опаковаю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловой

по цѣнахъ московскихъ

почавши вѣдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручаѣ

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опаковане безплатно. 4898 2—17

Замовленя высилаємо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вѣдъ продуцентѣвъ высилаѣ:

Самородні — Геґеляйскі

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляѣ ся.)

ИНШІ бѣльше квасковатї (неквасні) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляѣ ся по цѣнѣ коштѣвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 4671 13-?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

E. BRULARD naturalisé á Lèopol donnera des leçons à un prix très modéré.

Koralnicka 3.

4900 2—3

Коняѣ французскій

фляшка по 2 и 3 зр., куражійный по 4 зр. 50 кр. поручаѣ тортовля

ИВАНА БОДНАРА

Львовѣ, улиця Академічна ч. 20.

4669 43—45

Цѣлковитї выправы кухонній поручаѣ найдешевше

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники ілюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 29,

4736 виготовляѣ 84 180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

ЦУКОРНЯ

Чеслава Шнайдера

у Львовѣ, улиця Баторія число 33

напротивъ ґімназіи Франца Іосифа заосмотрена великимъ выборомъ тѣстъ цукрѣвъ десєровыхъ, кармелькѣвъ, тѣстъ до чаю и Бадіянкѣвъ приймаѣ также всякі замовленя и высилаѣ за послѣплатою на провінцію. Замовленя полагоджуѣ найкористнѣйше и нѣсля найбѣльшихъ вымогъ. 4788

ТУТКИ електрично стисканї неклиенї зъ найлѣпшои французскої бібулки, ґіґієнічні, поручаѣ фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОИ,** Львовъ, ул. Паньска ч. 2. **90 кр. за 1000 штукъ.**

При купнѣ 5000 штукъ опаковане и порто франко. 4812 30—30

ВЕЛЬОСІПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦЄВЪ

вѣдъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ християньскихъ. Цѣна вѣдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 4766 зр. мѣсячно. 29—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львовъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25

Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и даеся навѣть за сплатою ратами **иконы, споповѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкончений прикрасы** 4641 **церковній.** 90—150

Вѣдновлюю старі иконы и иншій ръчи.

Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

„Jus canonicum“

Найновѣйше выданье права канонічного, вѣдбиване старанно літоґрафомъ, можна ще замовити у ЮЛІЯНА БОРАЧКА, богослова въ греко кат. семинарія у Львовѣ, ул. 4903 Коперника 36. 1—3

Л. Тировичъ ІІ. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комінові порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 36-156

Львовъ, ул. Зибликевича 11.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручаѣ

Фарбы олѣйні до двері, вѣконъ, штакетовъ, парканѣвъ и т. п гарно лискучі, готові до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бровзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 49—

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровї

и всякі выробы рукавичничі

поручаѣ найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч 16.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндстрай, почта и стація зелѣзнича Калуш

обѣймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякой роботы, входячой въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитї дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новї, гармонійні дзвоны якъ также поодинокі, всякой величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшой роботы, вѣдповѣдно взятї въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (также на раты).

В МІДНІЦА

ФАРБАРНЯ И ПРАЛЬНЯ ХІМІЧНА

одежи мужескои и дамскои

не порепон

такожь

ПРАНЬЕ ЗАНАВѢСЪ

4824 **у Львовѣ** 19—20

при улиці Ягайлоньскій число 20

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рокъ 1894.

Цѣна 50 кр., оправный 75 кр. а. в.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вѣрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячі ся въ обѣгу **5% асигнаты касовї** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованї по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннѣмъ за готѣвку. На сплаты мѣсячні въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальні выграні властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тї льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненї зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

КАЛЕНДАРЬ

„ПОСЛАННИКА“

на рокъ 1894

вже выпечатаный и мѣстить кромѣ части календарскои, точного устава и части информаційнои, слѣдуюче:

I. **Стихи:** Рокъ 1894; До горъ; До згоды; Покаянье (зъ устъ народа); Наша вѣра; Молитва инокинѣ; Пѣдъ крестомъ; Сила молитвы; До рѣдныхъ нивъ; Двѣ пѣсни матери.

II **Часть релігійно-поучаюча:** Св. Іоаннъ Златоустый (съ образкомъ); Димитрієва субота; Рускій Служебницѣ; Где що зъ житя о. Боска.

III. **Часть повѣсти и оповѣданя:** Свята вечера; Зъ давнои бувальщины; Зъ чужихъ-далекихъ краѣвъ; Шмула Дершкбра и село Драитигузы; Не жартуй съ серцемъ, комедія въ 1 актѣ.

IV **Часть забавна:** Пригоды Ивана Великого; Горькій смѣхъ и сумна правда; Загадки нового татунку; Фрашки и небылицѣ; Смѣхъ и правда.

V. **Часть:** Всячина господарска; Инсераты. 4781 4—?

Само вже содержанье говорить про вартѣсть сего календаря. **ЦѢНА 35 кр.** врязъ съ пересылкою почтовою Кто бере 10 примѣрниковъ, одинъ даромъ. Просимо о числений замовленя пѣдъ адресою: **Редакція „Посланника“, Лапшинъ, п. Бережаны.**

СКЛАДЪ КАВЫ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ назвою 2227

„СІРІЮСЪ“

у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч 11

вхѣдъ также въ улицѣ Тихон

и ручае лишь найлѣпшій роды

Цейлонъ, Мокку и Амерыканьску

по цѣнахъ гуртовныхъ.

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкі тревалї килимы сальоновї, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/200 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскі диваны господарскі 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимовъ сѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантнії тунискі занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерянові на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., ткачі занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы вѣдмѣренї на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлї, кремовій и барвистї въ елегантнѣмъ выконченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складаѣ ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 6·80, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83, зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерівскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служби вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранї килимы**, поодинокі килимки передъ ложка, поодинокі стѣнні килимки, поодинокі капы на ложка и столы, высортованї килимы остатки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гарній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·50 - 2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховї по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновї зр. 2, 2·50, 3, бобровї (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховї вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистї и бѣлї. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовї вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и негліжь. Юбки волочковї, суконні и шовковї

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованї и кожуховї дитячі плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячі, бѣлье дитяче для новонароджены хъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячыхъ прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітні и шовковї товары, якъ также всякі додатки для кравцѣвъ и модняровъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескі и антука дамскі, бѣлье мужеске и дамске сперовске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки короновї, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спѣданцѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волочковї рукавички мужескі и дамскі „Рінгвудъ“, всякій выборъ баловыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (8—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Тягненье завтра!

ИНСБРУКСКІЙ

Льосы по 50 кр.

Тягненье завтра!

Головна выграна 50.000 зр.

Льосы по 50 кр. поручаютъ: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 27—23

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайле Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 231. Львôвъ, Четверъ 14 (26) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.

у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 26 н. ст. жовтня 1893.

Вже зъ тыхъ вѣстей, якѣ мы подали въ формѣ справоздань зъ правыборчихъ зборôвъ въ Равѣ, Жовквѣ та Сокали, читателѣ „Дѣла“ змогли собѣ вытворити вѣрный образъ політичного житя, яке завело ся въ згаданôмъ окрузѣ выборчôмъ. Суть житя того скупилась около кôлькохъ осôбъ зъ Жовкôвщины. Они надають тонъ повѣтови свому, а радѝ-бъ надати его и цѣлому округови выборчому. Прочѝ участники зборôвъ — зъ вынкою сокальскихъ правыборцѣвъ и поодинокихъ личностей зъ двохъ другихъ повѣтôвъ — то лише орудія, слѣпѝ а въ переважнôй части темнѝ, — то маса порушена и накручена на одинъ ладъ, манекины въ рукахъ аранжерôвъ. Не дивота про-те, що зборы въ Жовквѣ и Равѣ выпали такъ, що кождый щирый и розсудный патріотъ мôгъ лише здвигнути раменами на видъ розъярепыхъ лиць и на шумъ цѣлого словаря дѣйстно дикарскихъ, обидныхъ крикôвъ и слôвъ.

Масамъ годѣ дивуватись. Масы, несвѣдомѝ цѣли, дышучѝ лишь инстинктомъ и хвилевыми вражѣнями, представляють всюды, на цѣлôмъ свѣтѣ, одинъ и той самый видъ. Але треба чудуватись тôй обставинѣ, що найшли ся люде інтеліґентнѝ, котрѝ въ такъ важнôй хвили, якою суть выборы до рады державнои, рѣшились такъ оперувати масами и дѣло своє на-скрôзь пусте уважають добрымъ, до цѣли ведучимъ средствомъ...

Нинѣ не хочемо пояснювати сего факту всесторонно, хочь вôнъ заслугує на основный розбôръ и на ширше розслѣдженье. Належало бы пôддати его пôдъ скальпель и глянути на него зô становища патольоґічного. Нинѣ беремо рѣчь такъ, якою она представилась и застановимось лише надъ головною тенденцією бурдъ равско-жовкôвскихъ.

Головною тенденцією тыхъ бурдъ було — будь-що-будь, за всяку цѣну, не допустити кандидатуры проф. Вахнянина. Кождый иншій, лишь не народовець! — се окликъ жовкôвскои Рады. Єсть то продовженье тыхъ операцій політичныхъ, на якѝ мы дивились и дивимось не вôдъ вчера, не вôдъ року, але почавши зъ того часу, якъ лише сторонництво руско-народне вступило на поле акціи політичнои, т. є. вôдъ заснованя „Дѣла“ въ 1880 роцѣ. Хотя при выборахъ до сойму краєвого въ 1883 роцѣ Русины обохъ сторонництвъ згодились на спôльну выборчу акцію и въ тôй цѣли, звязавшись въ одинъ выборчій комітетъ головный у Львовѣ, офіціяльно ставляли одныхъ кандидатôвъ на поодинокѝ округи выборчѝ, то все-таки таборъ москвофільскій допускавъ ся тои низькои перфідіи, що противъ кандидата-народовця ставлявъ потайно на власну руку своихъ сторонникôвъ яко контръ-кандидатôвъ. Въ лице поводжено ся инакше, а по-за плечима зновъ зовсѣмъ инакше. Наведемо лише факты що-до особы проф. Вахнянина. Спôльный комітетъ поставивъ въ 1883 роцѣ его кандидатуру противъ намѣстнака ґр. Альфреда Потоцкого въ Пôдгаєччинѣ, а таборъ москвофільскій выдвигнувъ заразъ противъ него на власну руку Досинчука, крамаря въ Пôдгайцяхъ, [теперь въ Житомири въ Россіи] и не тôлько добиравъ усякихъ средствъ аґітаційныхъ противъ проф. Вахнянина, але навѣть велѣвъ рускимъ выборцямъ голосувати на Потоцкого Коли въ 1884 роцѣ проф. Вахнянинъ кандидувавъ противъ правительственного кандидата въ Жовкôвщинѣ, нок. сов. Децикевича, таборъ москвофільскій кинувъ туды кандидатуру сов. Ковальского, котрый комітетомъ выборчимъ бувъ призначеный на посла изъ Стрыйщины. Противъ кандидатуры проф. Вахнянина въ тôмъ самôмъ роцѣ до рады державнои зъ Ярославщины высунено одного мѣщанина зъ Ярославля. И при послѣднихъ выборахъ до сойму зъ Сокальщины [противъ Поляновского] въ 1889 роцѣ таборъ москвофільскій аґітувавъ дуже сильно противъ проф. Вахнянина и мы бы могли навести имена тыхъ Головокъ и другихъ, членôвъ общества им. Качковского, котрымъ присланô письменный розказъ зъ однои редакціи, щобы яко выборцѣ радше голосували на Полякa якъ на Вахнянина, котрого кандидатуру поставивъ офіціяльно львôвскій спôльный комітетъ выборчій.

Найновѣйша акція противъ проф. Вахнянина въ Жовкôвщинѣ єсть лише простымъ продовженьемъ давнѣйшои тайнои акціи табору москвофілôвъ — зъ тою хиба рôзницею, що закулісовыхъ аранжерôвъ львôвскихъ выручила теперь жовкôвска Рада. Але цѣль однакова, именно та, щобы дôбрати всякихъ можливыхъ способôвъ для побореня кандидатуры народовця.

Чимъ проф. Вахнянинъ такъ дуже провинивъ ся передъ нашими москвофіламн, — се рѣчь дуже ясна. У Вѣдни въ 1860-ыхъ рокахъ спаралізувавъ вôнъ акцію Ламаньскихъ и Раєвскихъ заснованьемъ „Сѣчи“ въ 1867 роцѣ и въ-перве познакомивъ славяньскѝ академічнѝ товариства зъ тымъ, що Русь — не Московщина. Зъ одныхъ великихъ зборôвъ славяньскихъ въ сали товариства огородницкого выйшовъ Раєвскій розъяреный мовь левъ лишь для того, що проф. Вахнянинъ державъ рѣчь противъ національного централізму Россіи, котрымъ она рада бъ ущасливити всѣхъ Славянъ. У Львовѣ зорґанізувавъ проф. Вахнянинъ въ 1868 роцѣ „Просвѣту“, якъ-разъ въ тôмъ часѣ, коли Русины галицкѝ по указу г. Богдана Андрѣевича учились въ „адінъ часъ“ по московски. Вôнъ належавъ до тыхъ патріотôвъ, що „Руску Бесѣду“ и театръ вырвали зъ рукъ затроєныхъ московщиною, а то чей-же грѣхъ непростимый. Вôнъ вразъ изъ Партицкимъ выдававъ „Правду“, одинокій на той часъ орґанъ народовцѣвъ. Вôнъ выдавъ катихизмъ о. Селецкого, першій въ народнôмъ языцѣ. Вôнъ выдававъ и святе письмо въ народнôй мовѣ, заложивъ „Теорбанъ“ для плеканя рускои пѣсни и зъ другими товаришами гімназіи ломивъ московщину, котру посѣявъ Меруновичъ, выкладаючи въ школѣ просто въ языцѣ московскôмъ. Того всего не можуть проф. Вахнянинови забути воєводы москвофільского табору. Тая робота позитивна була завсѣгды для нихъ нелюбою. Ще гôрше допекли имъ вôдтакъ всѣ ревеляціи, якѝ зробивъ проф. Вахнянинъ въ справѣ крадежей въ „Заведенію“, при чôмъ ширшій свѣтъ дôзнавъ ся, чимъ були корифеѣ москвофільскѝ. Та й чи було у насъ богато справъ, чи то політичныхъ чи чисто науковыхъ, при котрыхъ не бачили бы мы проф. Вахнянина? Не жалувавъ вôнъ нѣгде свого труду. Можна-бъ сказати — нема стороны на Руси галицкôй, де бы вôнъ не будивъ духа народного рускимъ словомъ и пѣснію, де бы не бувъ зъ вôдчитомъ у читальни. А хто прискоривъ вôдкрытье школы Шашкевича у Львовѣ? хто стававъ на вѣчахъ въ оборонѣ правъ політичныхъ народу нашого и Василіянъ? хто й нинѣ трудить ся у всѣхъ майже товариствахъ рускихъ?

Отсе грѣхи, котрыхъ москвофілы не простять проф. Вахнянинови. Вôнъ охотный до труду, рѣшучій въ дѣланю и стоить дуже твердо при народнôмъ прапорѣ, а того боять ся москвофілы — боять ся, щобы правительство не схотѣло бôльше пôддержати рускôсть въ Галичинѣ на шкоду посѣянои московщины. Inde iгае, и такъ треба собѣ пояснити тѝ безпамятнѝ, скаженѝ крики въ Жовквѣ и Равѣ противъ кандидатуры Вахнянина...

Урядова нетерпимôсть языка рускаго.

Вôдъ адвоката д-ра Теофіля Кормоша зъ Перемышля одержали мы ось-таке письмо:

Свѣтла Редакціе!

Сегодня внѣсъ я до Президіи ц. к. краєвои Дирекціи скарбу слѣдуюче письмо, котре прошу въ повнôй основѣ и зъ повнымъ пôдписомъ въ „Дѣлѣ“ выпечатати.

„Высока Президіе!

Передвчера хотѣвъ я устно зголосити у начальника ц. к. Уряду податкового въ Перемышли п. Жароффого до вымѣру належитости правнои умову, котру въ вôдписи тутъ пôдъ А/ предкладаю. Тымчасомъ п. Жароффе того зголошеня не приймивъ, освѣдчаючи, що „moskiewskich kontraktów nie przyjmuje! Proszę mi przedłożyć polskie tłumaczenie“. Вправдѣ я зголошенье своє опôсля внѣсъ на письмѣ, то однакъ, боячись, щобы мого поданя не постигла така сама судьба, якъ и зголошеня устного, та щобы въ той способъ менѣ терминъ закономъ означеный до зголошеня не минувъ, предкладаю симъ згаданый контрактъ Высокôй Президіи для ласкавого фільольоґічного розслѣдженя: чи контрактъ дѣйстно писаный „po moskiewsku“, и евентуально для переданя его до вымѣру, кому слѣдує. Заразомъ, позаякъ єсть то вже другій выпадокъ, котрый менѣ лучивъ ся, прошу о ласкаве ношенье слѣдуючихъ точокъ:

1) на пôдставѣ якихъ законôвъ має право ц. к. Урядъ податковый въ Перемышли домагатись польскихъ перекладôвъ рускихъ контрактôвъ?

2) зъ вôдки начальникъ ц. к. Уряду податкового, котрый яко походячій зъ захôднои Галичины анѣ однои буквы рускои не знає, має право рѣшати фільольоґічну квестію: чи контрактъ писаный по руски чи „po moskiewsku“?

При кôнци прошу:

Высока Президія зволить ласкаво зарядити, щобы стороны, котрѝ бажають обовязки горожанскѝ точно выповняти, не були за-для того наражуванѝ на прикрости и секатуры зô стороны пôдвластныхъ орґанôвъ.

[*Мôй пôдпись.*]

Не сумнѣваюсь, що п. Корытовскій, знаный зъ своєи енерґіи и справедливости дѣло вскорѣ полагодить и покаранє винного.

Д-ръ Теофіль Кормошъ.“

Зъ наведеного новыше факту показує ся, якъ въ практицѣ выглядає:

1) Заповѣджена мнима змѣна системы супротивъ Русинôвъ;

2) окружникъ краєвои Дирекціи скарбу що-до прошень вношеныхъ въ языцѣ московскôмъ.

Можна собѣ представити, якѝ прикрости мають зносити прочѝ, менше образованѝ и менше свѣдомѝ своихъ правъ люде, коли щось такого уже другій разъ лучаєсь адвокатови, чоловѣкови інтеліґентному, независимому и свѣдомому своихъ правъ. А треба знати, що зробивъ то одинъ зъ высшихъ урядникôвъ, бо надпоборець податковый и начальникъ головного уряду податкового въ Перемышли...

Всякѝ бувають кривды селяньскѝ...

Въ громадѣ Б. повѣта рогатиньского арендувавъ двôръ право польованя на грунтахъ громадскихъ майже безплатно, якъ то впрочôмъ бувае скрôзь по пишихъ громадахъ.

Въ роцѣ 1891-ôмъ розписало ц. к. староство ліцитацію на слѣдуюче пятилѣтье. Деякѝ члены громады, хотячи довести чинш за право польованя до вôдповѣдноі высоты, станули до ліцитацін и довели до того, що двôръ подавъ чинш до высоты 50 зр., вôдповѣдаючій вартости того права польованя.

Однакъ ц. к. староство въ Рогатинѣ не приняло протоколу до вѣдомости — мовь-бы длятого, що особа стававша въ имени двора на ліцитацію не выказала ся формальнымъ повномочіемъ.

Розписано другій разъ ліцитацію — и зновъ выліцитувано право польованя до 50 зр.

Ц к. староство зновъ добачило якѣсь неформальности и не затвердило ліцитаціи.

При третôй же ліцитаціи въ дни 28 мая 1892 р. ц к. староство усунуло всѣхъ ліцитантôвъ подаючи за причину, що они ще не мають т. зв. Waffenpass-у та що они пôдставленѝ за саму громаду.

Отже станувъ лише самъ двôръ и подавъ 2 зр. — выразно два зр. за то право польованя.

Тогдѣ ц. к. староство рогатиньске узнало вже ліцитацію за формальну — и ореченьемъ зъ дня 29 мая 1892 р. до ч. 8845 затвердило актъ ліцитаціи.

Не потребуємо розводитись о тôмъ, що се ореченье ц. к. староства єсть цѣлкомъ безправне.

Позволеня на ношенье оружія [Waffenpass-у] не треба, бо инша рѣчь мати право польованя, а инша — право се выконувати. Найцѣкавѣйше-жь въ данôмъ выпадку єсть те, що и ґрафиня Ст., на котрои имя заліцитовано право польованя, сама „Waffenpass-у“ не має. Лишень громада, яко така т. є. яко особа правна, выключена вôдъ ліцитаціи, — кождый же членъ громады має право ставати до ліцитаціи.

Противъ такого самовôльного ореченя ц. к. староства внесли интересованѝ рекурсъ до ц. к. намѣстництва. И що-жь зъ того? Рôкъ цѣлый ждали на вôдповѣдь, а не могучи дôждати ся, внесли дня 21 серпня сего року поданье до президіи намѣстництва о приспѣшенье — але и зъ того не выйшло нѣякои користи — вôдповѣди якъ не було, такъ и нема.

Тымчасомъ громада черезъ то поступованье властей стратила вже 96 зр. [два разы по 50 зр безъ 4 зр. вилаченыхъ дворомъ за два роки права польованя]. Тыхъ 96 зр. — замѣсть панѣ ґрафинѣ — бѣднѝ селяне мусять покрыти въ формѣ додатковъ до податковъ!

А потôмъ кудысь такъ далеко шукає ся за причинами еміґрациі рускаго селянина..

Рада державна.

На вчерашнôмъ, середовôмъ, засѣданю палаты послôвъ внесено правительственный проєктъ що-до конверсіи буковиньского довгу индемнізаційного. Вôдтакъ передано комісіи для выимковыхъ заряджень внесенье пос. Ґеґрольда, котрый домагавъ ся усуненя выимкового стану Праги.

Въ дальшôй діекусіи надъ проєктомъ выборчои реформы забравъ голосъ пос. Крамаржъ. Вôнъ заявивъ, що палата „дозрѣла уже до упадку.“ Все перевернене горѣ ногами. Плѣнеръ уважає проєктъ за антіавстрійскій и говоривъ щось о выдѣдиченю посѣдаючихъ клясъ зъ політичныхъ здобуткôвъ. Але-жь се якъ разъ єсть несправедливостію закона. [Такъ єсть — на лавахъ молодо-Чехôвъ.] Головна рѣчь при выборчôй реформѣ не збôльшенье числа послôвъ, але загальне право голосованя, знесенье выборчихъ курій. Дальше ставъ бесѣдникъ полемізувати зъ презесомъ кола полского. И Яворскій — говоривъ вôнъ — теперь вже має бути „за“ выборчою реформо, однакъ въ сѣй бесѣдѣ поставивъ чотири услôвя, котрѝ дадуть ся зредукувати до того, щобы все вôдложити ad calendas graecas, бо инакше Галичина введеньемъ правительственного проєкту остала бы въ тѣни [Веселôсть.] Гôдне подиву и свѣтле єсть то трете услôвье, якъ вôнъ называє, т. є. що акція выборчои реформы повинна выплывати зъ пересвѣдченя про єи конечнôсть, що то пересвѣдченье повинно панувати у всѣхъ верствахъ а не має бути выслѣдомъ аґітаціи штучно импортованои зъ-заграницѣ. Скорше сонце втратить свое тепло, нѣжь вымруть люде такѝ, якѝ тутъ вчера промовляли. [Голосы: Стадницкій, дуже добре!] Бесѣда Стадницкого не заслугує на то, щобы зъ нею полемізувати [Пацакъ: То була бесѣда реакціи.] То, що Стадницкій говоривъ о анархістахъ и соціялістахъ, того не можна брати на серіо. А що було правдиве и що кождого мусѣло обурити, то той бракъ серця и тѝ гордовитѝ слова, якѝ высказавъ польскій ґрафъ про бѣдныхъ роббтникôвъ. [Пернерсторферъ: Стадницкій — то цвѣтъ народу! — Д-ръ Брзорадъ: Такъ, то було обурююче!] Опôсля навѣвъ бесѣдникъ уступъ зъ бесѣды Стадницкого, въ котрôмъ той говоривъ, що масы людовѝ не мають зрозумѣня для благородныхъ стремлень людскости. [Живѝ оклики обуреня. Аймъ: Се провокація народу! Пернерсторферъ: Благороднѝ стремленя не потребують дожидати на ґрафôвъ! Се скандалъ для польского народу!] Пос. Крамаржъ пôднѣсъ дальше, що податкôвъ не доставляє консумція богатыхъ, але чимъ бѣднѣйшій человѣкъ, тымъ бôльше гнетуть его податки посередніѝ. [Пернерсторферъ: Нехай собѣ то добре затямлять панове нотаблѣ!] Бесѣдникъ ставъ доказувати, що не лишь централісты заступають мѣщаньство, але такожь и молодо-Чехи. Обовязкомъ державы втягнути до публичного житя клясы роббтничѝ. Тутъ обговорювавъ бесѣдникъ звѣстне внесенье Бернрайтера, котре має на цѣли „онѣмити“ роббтникôвъ. Натомѣсть проєктъ правительства єсть майстерскій и повный думки. Нашѝ роббтники — кôнчивъ вôнъ — суть неменше енерґічнѝ, якъ бельґійскѝ, лише, що теперь буде вести ся борба не противъ правительства, але противъ упривілейованыхъ клясъ. Духъ часу вѣє въ сторону правдивои демократіи, котра не знає нѣякого упослѣдженя клясъ або народностей. То наша вѣра! то наша надѣя! и мы побѣдимо! [Живѝ оплески.]

Пос. ґр. Вурмбрандъ хотѣвъ выяснити, въ якій способъ сполучена ліберальна лѣвиця дôйшла до того, що поборює выборчу реформу предложену ґр. Таффимъ. Причина ся — пôсля бесѣдника — лежить въ неясности и въ непевныхъ наслѣдкахъ того предложеня, котрыхъ мусить бояти ся кождый патріотъ, бо будучнôсть Австріи потонула бы въ хаосѣ. Въ Арґентинѣ, въ Еквадорѣ, въ Гайті [Веселôсть], въ Гонолюлю [Смѣхъ въ цѣлôй палатѣ] мають право выборче всѣ повнолѣтнѝ. То не штука. Але въ Австріи єсть стара конституція, котра повинна розвивати ся поволи и орґанічно. Консервативне міністерство ґр. Таффого перевертає выборчу ординацію. Єсли засаду ставить ся на голову, то она насупротивъ мусить дѣлати въ дôлъ. Она мусить дальше вплывати на выборчу ординацію до сойму и до громадскихъ радъ, а того власне хотять соціяльнѝ демократы. На великихъ згромадженяхъ людовыхъ домагано ся загального, рôвного и безпосередного права голосованя для всѣхъ повнолѣтныхъ горожанъ державы, отже такъ, якъ въ Гонолюлю [Смѣхъ], але безъ рôзницѣ пола, а то жаданье йде ще дальше по-за Гонолюлю [Зновъ смѣхъ] Мы въ Австріи не бажаємо собѣ революціи, але дальшого орґанічного розвитку и длятого всѣ мы такъ здивували ся, що правительство хоче ввести до ординаціи выборчои революційный елемептъ и хоче помѣшати зъ собою супротивности. То, що правительство называє заступництвомъ интересôвъ, не єсть властиво нѣчого иншого, якъ

супротивностію интересовъ и то выступило бы на яву при пôзнѣйшихъ выборчихъ борбахъ. Але панове міністры не слухають тои розправы! [Оплески и веселôсть на лѣвици.] Правительство манило себе вагою своєи акціи. Всѣ консервативнѣ елементы вяжуть ся теперь не щобы звалити кабінетъ, але щобы оборонити ся передъ нимъ. Мы мусимо сполучити ся противъ... [Форетеръ: противъ революціоністôвъ! — Шавпъ: противъ анархістôвъ!...] забѣгôвъ правительства, котре хоче довершити потайного перевороту, але въ якôй цѣли, — мы того не знаємо. [Веселôсть.] Але мы всѣ маємо то чувство, що передъ нами стоить щось великого. Имовѣрно сотворено выборче право, щобы усунути на бôкъ питания народностевй. Зъ переведеньемъ загального права голосованя покôнчено бы справдѣ споры народностевй, але почались бы споры мѣжнародній. Отже, що робити? Таке внесенье правительства, скоро прийшло на порядокъ дневный, не може зъ него зôйти. Парляментъ зъ вôдкиненьемъ предложеня о выборчôй реформѣ приймає на себе обовязокъ перевести иншу лѣпшу реформу. Впрочôмъ всѣ иншій поставленій внесеня далеко лѣпшій, нѣжь правительственне предложенье. Наша парляментарна праця вже теперь перервана — мусимо перше всего перевести выборчу реформу, и мусить зôбрати ся новый парляментъ выбраный на пôставѣ новои реформы, закимъ вернемо на ново до працѣ [Живій оплески на лавахъ лѣвицѣ, правого центра и Полякôвъ.]

Пос. Фандерлікъ (морав. Чехъ) заявивъ, що высказує переснѣдченье дуже знатнои бôльшости ческого народу промовляючи „за“ предложеньемъ правительства що-до выборчои реформы. Теперѣшна ординація выборча есть тôлько насилою нѣмецкихъ ліберальôвъ супротивъ народу. Се було неосторожностію зô стороны гр. Вурмбранда малювати на стѣнѣ опира перевороту. Въ сучасній ситуаціи нема иншого выходу, якъ переворотъ, и вôнъ фактично довершить ся Выборча реформа не можлива зъ охороною нинѣшного стану посѣданя, але якъ-небудь и було бы, мы мусимо одержати парляментъ, котрый бувъ бы справдѣ выказомъ розположеня и думки народôвъ Австріи. [Живій оплески на лавахъ молодо Чехôвъ.]

Пос. Праде пôднѣсъ ту обставину, що домаганя загального права голосованя стають що-разъ голоснѣйшій. Нинѣшный парляментъ упавъ до ровени машины до голосованя. Недостача розумнои системы выборчои стає причиною упадку парляментаризму. Виправдѣ зъ загальнои політичнои точки погляду предложенье правительства було бы крокомъ напередъ, однакъ бесѣдникъ не обѣцюе собѣ нѣчого зъ того. Всѣ сторонництва вôдносять ся до того перевороту недовѣрчиво. Всѣ несправедливости теперѣшнои ординаціи выборчои поминено въ предложеню, а кромѣ того додано новій. [Оплески.] Бесѣдникъ заявивъ готовôсть голосувати за вилученьемъ Галичины, коли бы Галичина взагалѣ мала вилучити ся зъ звязи королѣствъ и краєвъ. Але такъ, якъ теперь представляє ся предложенье правительства, не може его приймити нѣ нѣмецкій, нѣ поступовый посолъ. [Оплески на скрайнôй лѣвици.]

На тôмъ замкнено розправы. Слѣдуюче засѣданье въ пятницю о годинѣ 11-тôй рано

— —

Нѣмецкій ліберальній газеты не можуть нахвалити ся онодѣшнои бесѣды пос. Пленера и Яворского, котрій, якъ звѣстно, выступили противъ предложень правительства о реформѣ выборчои ординаціи. Правительственній дневники добачують въ поясненю гр. Таффого велике дѣло. При тôмъ не безъ интересу прочитати коментарѣ, якими супроводжають они бесѣды провôдникôвъ обохъ сторонництвъ. „Доказы знаменитого провôдника кола польского — пише стара Presse — основують ся на тôмъ, що выборча реформа загрожує конституцією запорученôй автономія. П. Яворскій боить ся небезпечного експеріменту централістичного напряму, при чôмъ вказавъ на досвѣдъ свого сторонництва пôдъ нѣмецко-ліберальнымъ правительствомъ... Пôсля нашого розумного осуду було зъ стороны Пленера надто злишне заклинати грозяче марево федералізму. Думки Пленера збивають ся змѣстомъ предложеня выборчои реформы, бо ея цѣла структура, що обертає ся въ рамахъ грудневои конституціи, выключає кождый федералістичный експеріментъ... Коли-жь поставимо мотивы бесѣды Яворского супротивъ выводôвъ въ бесѣдѣ Пленера, то не можна дôйти до иншого заключеня, якъ лише до того, що зъ обохъ сторôнъ выринають зовсѣмъ рôзнѣ обавы.“

Fremdenblatt такъ характеризує першій днѣ дебаты надъ выборчою реформою: „Воздухъ боротьбы уносить ся надъ палатою. Атмосфера великои національнои и конституційнои боротьбы втискає ся по всѣхъ ея мѣсцяхъ и збôльшає загальну пристрасть. При тôмъ выступають суперечности, котрыхъ мы давно не бачили. Автономія приходить на перше мѣсце. Ревіндикація давныхъ жадань стає голосною, а основы конституціи розслѣджують зъ одного стороны на ново.“

Такожь и орґанъ заграничного уряду констатує, що домаганя провôдникôвъ обохъ сторонництвъ рôзнять ся зовсѣмъ мѣжь собою.

Староческа Politik такъ каже: „Покликанѣ орґаны, котрѣ могли бы именемъ королѣствъ и краєвъ, або, якъ Пленеръ высказавъ, провінцій, заговорити, суть пôсля нашои конституціи соймы. Отже Пленеръ потрѣбує лишь зъ своими однодумцями зъ лѣвицѣ на основѣ §. 19. соймового регуляміну поставити внесенье, щобы правительство предложило свои предложеня краєвымъ соймамъ до апробаты, бо-жь они покликанѣ ставити внесеня що-до всѣхъ предметôвъ, про котрѣ радить ся у нихъ правительство. Мы повтаряємо, Пленеръ має поєдиначе средство до розпорядимости, запобѣгши недостачѣ правительственного предложеня, щобы оно спочивало на цѣлковитôй несвѣдомости провінцій. Що дотыкає автономічныхъ сторонництвъ, то здаєсь намъ, що дорога ихъ поступованя ясно означена автономічною програмою. Они мусять робити всѣми законными средствами на ревіндикацію выборчого права соймôвъ.“

Hlas Naroda годить ся зовсѣмъ на бесѣду Яворского. Натомѣсть Narodni Listy полемізують зъ Пленеромъ и Яворскимъ — Пленерови — каже молодо-ческій орґанъ — секундувавъ Полякъ Яворскій. Par nobile fratrum. Що за комедія! Пленеръ боре ся противъ загального голосованя тому, що за-для того повстала бы демократична, федеративна, славяньска Австрія. На тое пôдносить ся Славянинъ Яворскій, секундуе Пленерови, проклинає загальне голосованье, бо буцѣмъ-то оно выйшло бы на шкоду славяньскимъ народамъ и автономіи, а централізаціи здобуло бы побѣду. Та певно Яворскій не хотѣвъ сказати: Ненавиджу загального голосования, бо Русины одержали бы пôсля права и справедливости стôлько послôвъ, скôлько Поляки. Длятого мусить вôнъ крыти ся поза фразы загроженои автономіи, якъ Пленер, сховавъ ся за фразу загроженои нѣмецкости.

Польскій газеты, зъ выимкою Kurjera Lwowsk-ого принлескують залюбки бесѣдѣ Яворского. Передомъ йде старый станьчикъ Czas, а прочій достойно пôдпирають его въ тôй справѣ разомъ зъ паномъ Платономъ.

Дописи „Дѣла”

Зъ села.

[Якій то буваютъ „тверді“ патріоты?]

Читаючи въ 228 числѣ „Дѣла“ справоздане изъ збору правыборцѣвъ въ Равѣ-рускôй, подыбавъ я тамъ устуиъ, де сказано, що о. Колпачкевичъ зъ Гôйча страшно выкрикувавъ на рускій клюбъ въ радѣ державнôй, що то мовлявъ губить Русь, и проклинавъ той клюбъ та заявивъ, що посолъ зъ округа равско-жовкôвско-сокальского не повиненъ належати до такого мовлявъ погубного клюбу. Та й де-жь таки! — рускій послы, якъ говорено на зборахъ, не обстануть за Чехами [а вже обстали!] — рускій послы дають Єзуитамъ забирати монастирѣ Василіяньскій... и т. д.

Отже а propos Єзуитôвъ. Кождому вѣдома исторія реформы Василіяньскихъ монастирѣвъ Єзуитамъ. Реформа тая стояла въ звязи зô справою гнилицкою, отже не завинили ей Русины-народовцѣ, але якъ-разъ москвофіли. Вѣдомо такожь загально, що народовцѣ робили усе можливе, щобы реформу Василіянъ вôддано въ чинсь иншій руки, а не Єзуитôвъ, та дармá! Всякій заходы, навѣть аненяція до короны и нунція папского, остались безъ успѣха, а єрархія руска при всякôй нагодѣ ще й дякує столици апостольскôй за ту реформу. Отже цѣкава рѣчь: якъ то представляють собѣ оо. Колпачкевичѣ вôднятье Єзуитами реформы Василіянъ. Але що бôльше! симъ заходамъ ставали и стають въ дорозѣ самій оо. Колпачкевичѣ...

Коли я вôдчитувавъ громы о. Колпачкевича въ Равѣ-рускôй на клюбъ рускій, менѣ прийшла на думку нѣмецка пословица: Die Reinlichkeit vor Allem — sagte eine Frau und fegte den Tisch mit dem Besen ab. Таке понятье въ справаҳъ рускихъ має и о. Колпачкевичъ. Вôнъ же-жь сына выховуе въ гімназіяльнôмъ интернатѣ Єзуитôвъ въ Хировѣ — и сынъ о. Колпачкевича учить ся релігіи по польски и молить ся по латинѣ... Ну, кому се вѣдомо, той не здивуєсь, що о. Колпачкевичъ „патріотъ такого твердого закала“ страшно гримавъ на клюбъ рускій, а хоче мати посла „дикого“, котрый бы „засѣдавъ“ у Вѣдни. Такимъ „дикимъ“ що-до рускости есть вже д-ръ Волянъ зъ Буковины, котрого москвофіли величають титуломъ „нашъ маститый“, а котрый нѣколи нѣ словечкомъ не обôзвавъ ся за якою-небудь справою рускою, бо навѣть за основаньемъ рускои гімназіи на Буковинѣ мусѣли промовляти послы руского клюбу...

И смѣшно и прикро вôдчитувати диспуты такихъ людей, що зъ одного стороны „твердій“ — глухій й нѣмій на все свое питоме — а зъ другои стороны „лобизають ся“ дуже сердечно навѣть зъ Єзуитами...

Брать во Христѣ.

Зъ Рогатиньского.

[Жидôвскій бунтъ противъ учителя и крамницѣ.]

Село Дитятинъ, повѣта рогатиньского, лежить въ самôмъ закутку повѣта, тожь и мало хто про него знає. А що буває де-що цѣкавого и въ тôмъ нашôмъ селѣ, то просимо послухати.

Село не велике, бо числить ледви до 150 осадъ господарскихъ, а межи тыми осадами ажь 18 родинъ жидôвскихъ, крôмъ арендаря въ коршмѣ и посесора на обшари двôрскôмъ, котрого родина числить ажь 9 особъ. Тожь подумайте, якъ то намъ живе ся! Але треба й тее знати, що арендарь платить рôчно за аренду пропінаціи 950 зр. А хто властиво оплачує таку величезну суму? Певно нѣхто иншій, тôлько самій люде — мешканцѣ христіяне. Бо й такъ богато піякôвъ рѣдко де, якъ у нашôмъ селѣ. Кождый догадає ся, що въ котрôмъ селѣ много піякôвъ, тамъ нѣчого доброго нема, тожь не хочемо бôльше въ тôй справѣ писати, бо намъ самымъ встыдно и згадувати про такій рѣчи, що у насъ дѣють ся. Намъ иде о що иншого — тожь просимо послухати.

Минувшого [1892] року въ мѣсяци серпни надала намъ ц. к. рогатиньска окружна рада шкôльна учителя въ особѣ п. Михаила Падучака, котрый уже въ рокахъ 1887 и 1888 займавъ у насъ посаду учительску. Обнявши торôкъ посаду въ нашôмъ селѣ, заразъ звернувъ увагу на нещастный станъ села, а щобы бодай въ малôй части лихо направити, запросивъ до себе кôлькохъ здорово мыслячихъ господарѣвъ, якъ Русинôвъ такъ и латинникôвъ и пôддавъ гадку, щобы заложити товариство такъ зване „кружокъ рôльничій“, и рôвночасно крамницю сѣльску того товариства.

По короткôй нарадѣ и — выслухавши статутôвъ, всѣ мы згодили ся и виписали ся въ члены товариства. На разѣ виписало ся 80 господарѣвъ и всѣ одногласно выбрали головою п. Падучака.

Коли власти затвердили товариство на пôдставѣ статутôвъ и приняли до своєи вѣдомости такъ заразъ взялись мы до заложеня крамницѣ — и всѣ дали собѣ слово й руку, що жаденъ нашъ членъ не пôйде купувати до жида, а тôлько до своєи крамницѣ. А треба знати, що у насъ есть аж цотири крамницѣ жидôвскій! Наша крамница розвиває ся дуже красно, члены товариства почали провадити ся пôсля статутôвъ, менше пересиджували въ коршмѣ, менше пропадало чужого збôжа снопами въ поли — досыть сказати, що Богъ Всемогущій збславъ на громаду свою ласку.

Однакъ ворогъ не спить. Знайшли ся непрошеній приятелѣ и опѣкуны народнои просвѣты и вносять до ц. к. окружнои рады шкôльнои таку жалобу зъ фальшивыми донесеньями на учителя п. Падучака зъ тымъ намѣреньемъ, щобы его вôдъ насъ перенести, надѣючись, що тогдѣ давный „гешефтъ“ ихъ знôвъ имъ поверне ся.

Świetna c. k Rado Szkolne Okręgowe.

Niżej podpisanych zostali wybrane przez tutejszych gospodarzów i obywatelie aby rozporządzie podanie przeciw Nauczyciela Paduczek w Dytiatyn przeto podają w sposôb następujący:

I. Nauczyciel powyższe przez całe rok nie pilnował szkoły albowiem że tenże jest zajente z prywatnym handlu że stworzył sobie sklep i przez cały rok był przytem zajęty i może raz w tygodniu udzielił dziecmy nauki a udzielanie te też było w takim sposôb że nie nie warto było spowodu że żytki przyszli do niego na jakim handlu, to siedział z nimi na dworzec szkolny przez cały czas nauki apotemu wypuszil było pensyja które pobierał

II. Tudziż pojechał sobie w miesącu luta 93 Do Krakowa i Do Lwowa na zakupienie towarów bez żadnego urlop Rada okręgowe lub Rado miejscowe Szkoła było przez cały czas zamknięty tudziż jak przyjechał i zacz ł wyrychtować sklep i wyłożyć kramstwo znów poszło blisko tygodniu że żadna nauka nie była udzielany

III. Dziećmy szkolne przyzywa nieprzyjemnemi słowami a mianowicie polacy polska bandzinga a żydowskich cybuch żydowski tudzież gdy opuści tak długo szkoła dzieci na nauka niedosają a gdy ich złapie raz do nauka dzieci nieumieją to bije ich przeto bez miłosierdzi dzieci weale przeztego nie idę do szkoły i nauka weale opuścili Nawiosnę 893 najął sobie grunt i przez cało lato trudni się przy polach i zaniedbał szkoły. Przez cały rok nikt mu niechciał przeszkadzać posadę gdyż cało inszego nauczyci la.

Izrael Hersz Hausman — Franciszek Jakubowski — Feliks Zaleski — Abraham Samuel Lampach.

Рубрумъ: Do Świetnej c. k Rado szkolnej Okręgowej w Rohatynie wioska w Dytiatynia upraszają o nadanie im inszego Nauczyciela.

Розумѣєсь, супротивъ тои жалобы мы всѣ громадяне стаємо якъ оденъ въ оборонѣ нашого учителя а въ разѣ потребы можемо дати и сотки пôдписôвъ.

Василь Бегаръ начальникъ громады — Евстахій Угриновичь — Михайло Савричь — Павло Янутъ — Людвикъ Карчевскій — Перепѣчка Луць — Горчакъ Андрей — Кучма Василь

Зъ Бучача.

[Спростованье одной дописи зъ Бучача.]

Хвальна Редакціе!

На пôдставѣ §. 19. уставы прасовои прошу о помѣщенье слѣдуючого спростованя:

Въ числѣ „Дѣла“ зъ дня 21 вересня с. р. була помѣщена допись зъ Бучача, пôдписана В. Тинкевичемъ. Позаякъ тая допись була въ бôльшôй части неправдивою, тому не хотѣвъ я на неи вôдповѣдати. Но видячи, що она служить иншимъ дописувателямъ за пôставу до жалôвъ на Всч. оо. катихитôвъ и такъ оскорбляє честь навѣть невинныхъ, вôдповѣдаю хоть по часѣ.

Неправдою есть, мовь бы дѣти тутешній, якъ мужескои такъ и женьскои школы народнои, не ходили до рускои церкви Кождои недѣлѣ и въ руснй свята приводить тутешный катихитъ Всч. о. Лотоцкій Ч. С. В. В. школьні дѣти обохъ обрядôвъ до нашои церкви, разъ хлопцѣ а разъ дѣвчата. Дѣесь то именно въ той способъ, що одной недѣлѣ приходять усѣ хлопцѣ, навѣть лат. обряда, до церкви, а другои идуть до костела. Коли-жь хлопцѣ суть въ костелѣ, тогды приходять до церкви всѣ дѣвчата якъ рускій такъ и латиньскій. Такъ було вôдъ початку школьного року.

На прочій неправдивій закиды, котрыми Вп. авторъ дописи хоче оскорбити нашъ Чинъ вôдповѣдаю словами: Богъ да проститъ!

Єремія Ломи цкій єромонахъ Ч. С. В. В

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про напружений вôдносины въ радѣ державнôй пише Neue fr. Presse такъ: Зъ усѣхъ подій послѣдныхъ днѣвъ можна легко пôзнати, що намѣромъ правительства есть, вôдтягнути якъ можна найдальше рѣшенье, бо оно все числить на тое, що уйде передъ конечностію, чи має розвязати палату послôвъ, а надѣе ся що-найменше запевнити собѣ передъ тымъ предложенье що-до обороны краєвои. Той маневръ займавъ онодгы въ великôй мѣрѣ палату послôвъ. Поляки нерадо хотѣли бы бачити розвязанье парляменту, и пôдпирають все, що може здержати розвязанье. Але лѣвица стоить нинѣ на такôмъ становищи, котре робить ей тяжкою, ба навѣть неможливою ще разъ навернути ся; она буде заходити ся, о скôлько се лежить въ ей силѣ, спонукати рѣшенье. Она переперла, що правительство згодило ся вже въ середу явити ся въ комісіи для выимковыхъ розпоряджень, щобы предложити свои поясненя, и она рѣшила ся спинити, щобы предложеня о краєвôй оборонѣ скорше дôстали ся на порядокъ дневный палаты, закимъ запало бы рѣшенье въ комісіи для выимковыхъ розпоряджень. Кôлька разôвъ ставлено питанье, чи постанова, котру повзяла палата, щобы розправы комісіи для выимковыхъ розпоряджень були явній для всѣхъ членôвъ палаты, отже чи та постанова не може змѣнити ся самою комісією. Се було бы можливе пôсля §. 25 регуляміну. Дотычный параґрафъ каже, що въ случаю оповѣщеня явности, можуть комісіи вôдбувати засѣданя зъ выключеньемъ послôвъ, котрій не суть членами, однакъ така постанова має запасти двома третыми голосôвъ. Однакъ чи при складѣ комісіи для выимковыхъ розпоряджень найде ся така бôльшôсть, треба ще дожидати. Дальше помѣчує Neue fr. Presse, що за-для нарадъ комісій припôзнивъ ся речинець рѣшеня що найменше о одинъ тыждень На лавѣ міністрôвъ панувало незвычайне порушенье. Гр Таффе конферувавъ зъ міністромъ Штайнбахомъ и зъ предсѣдателемъ комісіи для выимковыхъ розпоряджень д-ромъ Катрайномъ. Такожь дебаты надъ реформою выборчою, котрій зазначують що-разъ выразнѣйше опозицію цѣлои палаты противъ предложень правительства, немило вражують міністрôвъ. Особливо по бесѣдѣ Гогенварта можна було помѣтити очевидне зворушенье на міністерскихъ лавкахъ. Такожь звернуло увагу, що въ часѣ бесѣды Гогенварта въ ложи палаты панôвъ явило ся кôлькохъ вызначнѣйшихъ представителевъ чеcкои шляхты. Опôсля помѣчено гр. Таффого въ живôй розмовѣ зъ гр. Гогенвартомъ и Яворскимъ. Мабуть бесѣды провôдниковъ трьохъ великихъ клюбôвъ выбили гр. Таффого зъ супокою и отворили ему очи, що вôнъ не може числити на згоду тои палаты що-до своихъ предложень. Може та заява приспѣшить его постановы. — Стôлько вôдъ себе Neue fr. Presse. Очевидно, предложенье правительства ей не до смаку и она хотѣла бы бачити похороны тыхъ предложень, котрій зготовили бы голосы трьохъ найбôльшихъ сторонництвъ парляментарныхъ. Але закимъ до того прийде, правительство розвяже палату и таки перепре свои предложеня що-до реформы выборчои ординаціи.

Передпослѣдне число пôвурядовои Montagsrevue доносить, що клюбъ консервативный задумавъ внести проектъ на основну змѣну и доповненье проекту выборчои реформы. Змѣстъ сего проекту подано вже польскому колу и зарядови сполученои лѣвицѣ, и може бути, що вже внесуть его на одномъ зъ найблизшихъ засѣдань палаты, яко проектъ зъ рамени послôвъ. Внесенье то консервативне не змѣняє замѣрôвъ правительства, котре хоче дати самъ народôвъ нагоду брати участь въ політичнôмъ житю, але хоче оставити дотеперѣшнымъ выборцямъ повне и пануюче становище. Розправа надъ першимъ читаньемъ проектôвъ о реформѣ выборчôй потрева що-найменше одинъ тыждень. Пôсля Montasrevue, коло противить ся дуже поодинокимъ постановамъ реформы, а найбôльше противне удѣленю права выборчого выслуженымъ и урльопованымъ воякамъ, котрій вже теперь пôсля кола дуже сумнѣвну мають вартôсть въ суспôльности Опôсля Montagsrevue выказуе некоректне поступованье лѣвицѣ и каже, що въ теперѣшнôмъ положеню парляменту найбôльше корыстають молодо-Чехи. Лѣвица хоче звалити кабінетъ гр. Таффого, а однакъ повинна застановитись, що коли-бъ се сталось, цѣсарь певно не покличе наслѣдника зъ-межи тыхъ, що будуть голосувати противъ выимковыхъ розпоряджень въ Чехіи, котрій правительство узнало яко конечнôсть. До нового кабінету покликано-бъ приклонникôвъ выимковыхъ розпоряджень. Лѣвиця знає, кому припала-бъ керма державы, тому повинна пригадати собѣ тое голосованье передъ пятнацятьма лѣтами, котре вôдобрало керму державну тогдѣшнôй партіи конституційнôй. И теперь могла-бъ лѣвиця свое истнованье поставити на карту. Въ послѣднôй хвили довѣдуєсь Montagsrevue, що навѣть и се можливо, що лѣвиця допоможе до затвердженя законôвъ выимковыхъ Надѣя ся опирає ся на подорожи Хлюмецкого до Пешту. Стверджує се и Extrapost и каже, що правительство набирає надѣѣ и що допервa тогдѣ рѣшить ся на розвязанье парляменту, коли не стане иншои дороги. Вôдъ коли Хлюмецкій привезъ зъ Пешту вѣсть, що корона згодилась на затвердженье реформы выборчои, заки прийшла она пôдъ нараду міністрôвъ, лѣвиця вельмя засумувалась а небезпечнôсть розвязаня парляменту зменшилась.

ПОВИНКИ.

— Зъ Перемышля пишуть намъ: Въ торжествѣ похорону мощей Маркіяна Шашкевича возьмуть участь делеґаты: 1) вôдъ філіи „Просвѣты“ дрґімн. Грнг. Цегляньскій и о. Кондрацкій; — 2) вôдъ „Бесѣды“ проф. Олекса Ярема и Сим. Кочирκевичь [на выпадокъ перешкоды котрого зъ нихъ п. Дан. Стахура]; — 3) вôдъ „Бояна“ перемыского о. Конко и п. Чеховскій; — 4) вôдъ Бурсы св. О. Николая д-ръ Кормошъ и проф. Левкевичь.

— Передконцертовій пробы „Львôвского Бояна“ вôдбувають ся правильно що другій день [въ свободній днѣ вôдъ представленъ театральныхъ] при участи майже комплетного числа співачокъ и співаковъ. Отъ вчерашна проба зґромадила ажь 64 членôвъ „Бояна.“ — недоставало всего 9, але и

тй оправдали свою неприсутность. Отже видко, що занитересованье товариствомъ збольшае ся, а се, очевидно, выходить лишь въ користь розвитку „Львовского Бояна“. Товариство вже сегодня розпоряджае гарными силами хоральными и сольовыми, — самыхъ сопранистокъ числить оно 16 Мужескій хоръ такожь сильный. Завдяки печалности самыхъ членовъ, що радо горнуть ся на пробы „Львовского Бояна“ — концертъ Маркіяна заповедае ся дуже величаво Цѣлои програмы ще не знаемо, але о сколько зачули, то концертъ выповнять такій композиціи якъ: Лисенка „Бють в роги“ зъ орхестрою и его-жь „Похоронный маршъ“; Вахнянина: Хоры зъ оперы „Купало“; Нижанковского „Славяньскій гимны“, и т. д. Звѣстно композиціи трудній и гарній, а охота и одушевленье „Боянистовъ“ дае певну запоруку, що приѣжджій на концертъ гостѣ проведуть вечеръ 1-го падолиста мило, и вывезуть подъ свои стрѣхи якъ найкрасшій споминъ. — Слѣдуюча проба вобуде ся въ пятницю о год. 7-ой вечеромъ. Надѣятись, що „Львовскій Боянъ“ збере ся въ цѣлковатомъ комплетѣ разомъ зъ тыми 9-ма, котрій за-для перешкоды не явили ся на сер-довой пробѣ.

— **Доповняючій выборъ посла до буковиньского сойму** зъ повѣта выжницкого вобувъ ся, якъ звѣстно, дня 23 н. ст. жовтня и скончивъ ся побѣдою румуньского кандидата, подпираного правительствомъ. Якъ мы вже доносили, хотѣли Румуны ставити кандидатомъ на сей округъ бар. Юрія Василька, але що сей н. баронъ не мае ще 30 лѣтъ, отже высунули на кандидата якогось селянина зъ Зеленои Льва Василька, котрый обовязавъ ся зложити въ лютомъ 1894 р. мандатъ, абы тымъ способомъ зробити мѣсце бар. Василькови, що тогдѣ скончить 30 лѣтъ. Правительство подперло тоту цѣлу румуньску „сдѣлку“, ну и Левъ Василько ставъ посломъ 70 голосами противъ 14, що упали на сов. Ясеницкого. Schöne Gegend тота Буковина!

— **Аваносы въ староствахъ.** Намѣстникъ именувавъ практиканта концептого намѣстництва д-ра гр. Володимира Михаловского провізоричнымъ комісаремъ повѣтовымъ, а практикантовъ концептовыхъ намѣстництва Зен. Глажевского въ Старомъ мѣстѣ, Юст. Шведзицкого въ Новомъ Торзѣ, Генр. Прохаску въ Перемышли, Тад. Мічку въ Живци, Ив. Маевского и Володисл. Коваликовского въ Вадовицяхъ, Іос. Днѣстряньского въ Тернополи, Володисл Гошарда у Львовѣ, Жигм. Кречмера въ Перемышли, Ад. Страньского въ Дрогобичи, Ром. Ноеля въ Ланьцутѣ, Ад. Лещиньского въ Ясленъ, д-ра Здисл. Завравша въ Бжеску, д ра Володисл. Подчаского въ Краковѣ и Ром. Прокоповича у Львовѣ провізоричными концепістами намѣстництва.

— **Стіпендіи.** Намѣстництво розписуе конкурсъ на стіпендіи зъ фонду наукового, по 105 зр., призначеныхъ для Русиновъ, слухателѣвъ правъ и фільософіи. Подання о тй стіпендіи треба вносити до 15 н. ст. падолиста.

— **Нотаремъ въ Золотомъ Потоцѣ** именованый кандатъ нотаріяльный п. Клим. Кравчикъ.

— **Огнѣ.** Зъ Старомѣского пишуть намъ: Дня 20 с. м. по 12-ой годинѣ въ ночи займили ся будынки селянина Якима Гулы въ Мшанци и згорѣли до нащадку. Згорѣло трое телятъ, безрога, одѣжь кромѣ двохъ сѣраковъ та двохъ кожуховъ, и весь звезеный присѣвокъ. Крімъ Якима Гулы погорѣли Кирило Дубей, Иванъ Макаръ и Михайло Гула. Два перши газды були обезпечени въ Краковскомъ товариствѣ на 1.100 зр., а два послѣдни бѣдаки стратили все, що мали. Огонь хтось подложивъ. Загальна шкода певно доходить до 3.500 зр., бо два перши газды були заможнѣйши особливо Якимъ Гула мавъ красный присѣвокъ, оре надъ 40 морговъ поля и дуже запопадливый. Попередными роками, бо 5 лютого 1885 р. подпаливъ хтось такожь будынки Якима Гулы и при нимъ погорѣло ще девять газдовъ. Мае десь якогось ворога и всѣ на него вобказують. Колись Якимъ Гула, справляючи весѣлье братови и сестрамъ, не бравъ горѣвки въ мѣсцевой коршмѣ, а глядавъ дешевшои, а передъ колькома лѣтами купивъ у князя Пармы щось надъ 8 моргівъ поля за 810 зр., а того поля уживавъ довги лѣта мѣсцевый арендарь и покладавъ уже за свое власне, однакъ не маючи грошей, не могъ заплатити. Тогдѣшный повномочникъ кн. Пармы, Шмідъ, не вмѣвъ по руски а Якимъ Гула не вмѣвъ по нѣмецки, але якось порозумѣли ся оба и Якимъ перемогъ усѣхъ иншихъ, охочихъ до купна. Той самъ газда продававъ досыть зерна й нашѣ, а деякій вобказували, що вонъ твердый чоловѣкъ. Се все людскій догадки, а властивои причины подпалу нѣхто не знае. Коли повѣсти: „Кобы всѣ були такій твердій, якъ Якимъ Гула, добре бы стояли“, то люде кажуть: „Ний Богъ боронить, щобы всѣ такій були!“ О твердости характеру сего чоловѣка вѣдчить найлѣпше се, що вонъ въ старшихъ лѣтахъ навчивъ ся читати, мае книжки и въ вольной хвили прочитае собѣ де-що въ молитвословѣ и бібліи Такожь и другій погорѣлцѣ-газды погорѣли були й попереднього разу. Особливо два послѣдній вызше названі зазычили ся тогды, щобы хижу поставити, и ще не очистились зъ довгу а мусѣли часть грунту заставити, а теперѣшный огонь ихъ ще доправивъ. Теперь уже не заразъ дождуть ся свого кута.

— **Холера** Газета урядова доносить: Дня 21 н. ст. жовтня занедужало на холеру въ Галичинѣ: Въ Богородчанахъ 1 особа, въ Делятинѣ 1 особа, въ Кнѣгининѣ, Узинѣ и Загвоздѣ повѣта станиславовского по 1, въ Пациковѣ 2 особы. — Выздоровѣли: Въ Богородчанахъ 1 особа, въ Узинѣ и Загвоздѣ по 1 особѣ, въ Пациковѣ 2 особы — Померла въ Богородчанахъ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 23 н. ст. жовтня 41 особъ въ лѣченю; дня 24 жовтня прибуло 7 недужихъ особъ, выздоровѣло 5, померла 1, отже лишае ся въ лѣченю 41 особъ.

— **Начальникомъ** стациі зелѣзничои у Львовѣ, на мѣсце уступившого п. Лянгого, именованый п. Северинъ Березовскій, братъ львовского лѣкаря д-ра Каз. Березовского.

— **Бурмістръ міста Відня д-ръ Прікс** зложивъ, якъ звѣстно, свій урядъ задержуючи мандатъ радного. Давній непорозумѣня, якій истнували въ президіи вѣденьскои рады громадскои, прибрали въ послѣдныхъ дняхъ дуже неприятный оборотъ, а то въ причины, що бурмістръ продавъ на бѣжучій выдатки ефекты, власность громады, въ высотѣ около міліонъ зр., мимо того, що §. 52 статута дозволяе бурмістрови продавати вартостній папери лише до сумы 10.000 зр. Ся справа була онодгы предметомъ нарадъ въ громадскомъ выдѣлѣ. По острыхъ промовахъ Лѣдерера, Шлехтера и Люегера та по оборонѣ Прікса, котрый признавъ, що зробивъ формальну похибку, оправдуючись тымъ, що урядники магістрату не звернули на се его уваги, ухвалено 12 голосами противъ 9 внесенье, котре вправдѣ похваляовало поступокъ бурмістра, але зазначувано въ мотивахъ, що §. 52 статута нарушено въ наслѣдокъ похибки. Се було причиною уступленя Прікса.

— **Розправа прасова** вобуде ся завтра дня 27 н. ст. жовтня передъ львовскимъ судомъ присяжныхъ. Прокураторія обжалувала редакцію роботничои газеты Siła о подбурюванье противъ львовского магістрату, бо въ згаданой часописи замѣщено статью, де закидае ся урядникамъ магістрату перекупство и надужитя. Обжалованій редакторы пп. Гудецъ и Френкель заповѣли, що хотять перевести доказъ правды.

— **Міністерство войны** зарядило, що новобранцѣ вступаючій до службы активнои мають дня 1 н. ст. падолиста другій разъ складати торжественну присягу по богослуженю и по вобновѣдномъ поученю въ присутности старшины и войска, котре мае на се торжество выступити въ парадѣ. Такожь тй, що не належать до службы активнои, лише суть покликуванй до вправъ осѣнныхъ мають 1 падолиста другій разъ разомъ зъ иншими новобранцями торжественно присягати.

— **Наука суконництва** розпочне ся зъ днемъ 1 н. ст. падолиста въ краевой школѣ въ Ракшавѣ коло Ланьцута. Ученики еи будуть два роки учити ся выробу всякого рода сукна и коцовъ и мають выказати ся метрикою, що скончили 14 лѣтъ житя и свѣдоцтвомъ окончено школы народнои. Крімъ того мае кождый ученикъ предложити лѣкарске свѣдоцтво, що праця въ роботни не шкодить его здоровлю. Наука въ ракшавскій школѣ есть безплатна; вписы тревають до 31 н. ст. жовтня.

— **Краєва Рада школьна** ухвалила на засѣданю дня 23 н. ст. жовтня: 1) Зорганізувати народну школу въ Коштовій повѣта перемыского вобудъ 1 вересня 1895; 2) перемѣнити вобудъ 1 лютого 1894 народну школу въ Лановцяхъ повѣта борщевского на двоклясову, а въ Кобиловолокахъ повѣта теребовельского на триклясову вобудъ 1 вересня 1894; 3) затвердити выборъ духовныхъ членовъ до окружныхъ радъ школьныхъ о. Льва Козаневича въ Самборѣ, о. Ив. Каратницкого въ Калуши и о. Северина Навроцкого въ Тернополи, та выборъ на представителѣвъ учительства: Леопольда Шереметы въ Рогатинѣ и Марка Новаковского зъ Войнилова у Калуши; 4) признати пятилѣтній додатки: проф. Ив. Корчиньскому въ Краковѣ четвертый, проф. Мик. Лашкевичеви въ Самборѣ пятый, проф. Ант. Ром. Унѣ въ Самборѣ першій; 5) именувати народными учителями: Волод. Котульского учителемъ молодшимъ въ Беломъ Камени; Ник. Чеха управителемъ въ Германовѣ; кс. Ос. Порембу лат. катихитомъ въ Коломыи при мужескій школѣ; Мих. Кочиркевича управителемъ, Стан Залеску старшою учителькою, Евгенію Цѣпановску молодшою учителькою при 6-клясовій женьскій школѣ въ Перемышли; Ив. Титара въ Яблоновѣ; Мартина Посуховского въ Коцюбинцяхъ; Гната Козмуса у Воли Ранижовскій; Антонина Мункачіого у Миковѣ; Олену Мышковску въ Прусахъ; Меч. Фіялю управителемъ въ Кротошинѣ; Осипа Гана управителемъ въ Стрыю при мужескій школѣ; Петра Полянського управителемъ въ Новосѣлцѣ Костюковій.

— **На загальныхъ зборахъ** членовъ Товариства взаимнои помочи слухателѣвъ краєвои школы господарства лѣсового у Львовѣ, вобутомъ дня 22 н. ст. жовтня выбранй до выдѣлу пп.: Тома Холоневскій презесомъ, Стан. Андрашекъ віцепрезесомъ; Трифонъ Цачевъ скарбникомъ, Брон. Салковскій секретаремъ, Володим. Барбашевскій бібліотекаремъ, Брон. Хшановскій и Едвардъ Ролиньскій выдѣловыми, а Іосифъ Кукачка и Иванъ Поповъ заступниками выдѣловыхъ. Комісія сконтруюча пп.: Брон. Снядовскій, Иванъ Бідерманъ и Петро Красницкій.

— **Зъ політехніки.** Міністерство просвѣты дозволило вымковно ректорови політехніки у Львовѣ приймати и вписувати слухателѣвъ політехніки такожь по приписаномъ речинци, а именно въ сѣмъ повроцѣ 1893/4 до 31 н. ст. жовтня включно Интересованій мають найдальше до 8 днѣвъ по одержаномъ въ ректоратѣ дозволѣ на опозненый вписъ, вписати ся и явити ся зъ книжкою и легітимаційною картою у професоровъ або доцентовъ, на котрыхъ выклады намѣряють ходити.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна 50 кр лосовъ великои инсбруккои льотеріи. Тягненье вже 26 н. ст. жовтня.

Господарство промыслъ и торговля

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Змѣненый розкладъ ѣзды на шляхахъ россійскихъ зелѣзниць полудневозаходныхъ, важный въ днемъ 27 н. ст. жовтня с. р. потягае за собою рівночасно слѣдуючу змѣну розкладу ѣзды мѣшаного поѣзду н-ръ 1657: Броды вобудъѣздъ 6·27 вечеромъ Радивиловъ приѣздъ 6·50 вечеромъ. Часы вобудъѣзду сего поѣзду поданій пословѣ полудника середно-европейского. — Змѣны взаимныхъ получень поѣздовъ австрійскихъ зелѣзниць державныхъ зъ поѣздами россійскихъ зелѣзниць полудневозаходныхъ на стаціяхъ Подволочиска взлядно Волочиска якъ такожь Броды взглядно Радивиловъ помѣщенй въ выданыхъ сими днями додаткахъ: а) до афіша таб. V а зъ 1 мая 1893; б) до розкладу ѣзды поѣздовъ особовыхъ на шляхахъ повнічно-всходныхъ зелѣзниць державныхъ зшитокъ II зъ 1 мая 1893, важныхъ зъ днемъ 27 жовтня 1893. — Зъ днемъ 1 н. ст. падолиста 1893 входить въ житье X. додатокъ до сѣчневого выданя генеральнои тарифы товаровои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ.

— **Дирекція почтъ** оповѣщуе: Зъ днемъ 1 н. ст. падолиста 1893 вобудуть въ житье два новій нееараіяльній уряды почтовій у Львовѣ, именно: Львовъ філія VIII при улици Личаковскій ч. 85 и Львовъ філія IX при улици Зибликевича ч. 5. — Доручувати листовъ и иншихъ посылокъ тй уряды поки що не будуть. Годины урядовій тыхъ філій почтовыхъ слѣдуючій: Въ недѣлю вобудъ годины 8·30 до 9·30 передъ полуднемъ и вобудъ 3-ои до 4-ои годины по полудни. Въ иншій днѣ вобудъ 8 до 12 передъ полуднемъ и вобудъ 2 до 6-ои годины по полудни.

Вôдозва.

Прошу Всѣхъ, котрымъ дорога память пана Франтішка Ржегоржа, опустившого нашь край, переѣхавши до Праги, и котрій цѣнять его великій заслуги для Руси, щобы зволили надôслати менѣ до кôнця падолиста свои фотографіи, пôдписавшись пôдъ ними а я ихъ вôдповѣдно оправлю и вышлю нашому дорогому товаришеви.

Проф. Володимиръ Шухевичъ у Львовѣ, улиця Чарнецкого н-ръ 26.

ПОДЯКА.

Дня 10 с. м. выбухъ о 3 годинѣ по полудни въ Ременовѣ, пов. львôвского, огонь и до двохъ годинъ знищивъ майно 21 господарѣвъ. Коли-бъ не помôчь наспѣвшихъ огневыхъ сторожей охотничихъ зъ Жовтанець и Дублянъ, пôвъ села пôйшло бы було зъ дымомъ. Не могучи въ иншій спôсôбъ вôддячитись Вп. членамъ сихъ товариствъ, котрі зъ нараженьемъ житя ратували майно нашихъ спôвгромадянъ, высказуемо Имъ бодай на сѣмъ мѣсци наше признанье и сердечну подяку.

За комітетъ — *Ст. Онишкевичъ* священикъ. *Кир. Сушко* вôйтъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 жовтня. Pol. Corr. доносить, що гр. Кальнокій удавъ ся для поратованя здоровля на вôдпустку. До Вѣдна верне въ половинѣ падолиста. Въ парляментѣ ситуація не змѣнена. Правительство не хоче уступити, нѣ розвязати палаты; дожидае новыхъ подѣй.

Прага 26 жовтня. При вчерашныхъ выборахъ до рады мѣскои молодо-Чехи здобули пять мандатовъ.

Кольонія 26 жовтня. Вôдбуваe ся тутки вѣче соціялістовъ пôдъ проводомъ посла Зінґера. Вѣче постановило обходити торжественно 1-го мая.

Парижъ 26 жовтня. Жертвованй дарунки Авеляновi въ cercle militaire запаковано въ 60 пакъ и вôдôслано до Кронштаду.

Берлинъ 26 жовтня. Прибувъ сюды архикн. Альбрехтъ повитаный Вільгельмомъ. Публика здоровила его окликами.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. К. Ден. въ Яст.** Одержали. — **Вп. д-ръ Е. Мис. въ По.** До кôнця року. — **Вп. С. Кор. въ Ско.** На IV. кварталъ вписано 50 кр.

Надôслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львовi при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 3—7

Заведенье водолѣчниче

Марѣѣвка коло Львова

ПОЧТА ЛЬВÔВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна вôдъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно пôсля комнаты.

Дальшій особы въ тôй самôй комнатѣ платять значно дешевше. 4909 2—6

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Прилады до самостôйного голеня, при помочи котрыхъ кождый, хочь бы найменше вправный може самъ голити ся не боячи ся скалѣченя по зр. 2·50 и 5

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

ІОСИФЪ ПОТОЦКІЙ

перенѣсъ свôй склепъ и роботню

ОБУВИ ДАМСКОИ и МУЖЕСКОИ

у ЛЬВОВѢ

до нового льокалю при розѣ ул. Сикстускои ч 15 и ул. Шайнохи ч. 7,

де якъ доси всякій роботы входячій въ той кругъ приймае — выготовлюючи ихъ найсовѣстнѣйше и по умѣренихъ цѣнахъ.

Дякуючи Вп. П. Т. купуючимъ за дотеперѣшнй взгляды, буду старати ся и на дальше заслужити собѣ на нихъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФЪ ПОТОЦКІЙ

рôгъ ул. Сикстускои ч. 15 и Шайнохи ч 7. 4897 2—6

4804 21—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскій на бавовнѣ або овечôй вовнѣ 175 цм. довгій 125 цм. широкій по зр. 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великій 185—193 цм. довгій, 135 цм. широкій по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣнній вôдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайні и пружиновій вôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.

Подушки пѣряні и волосѣнні.

Простирала пôдъ колдры и до застелюванія, пошевки и т. ин.

Коцики вовняні и **капы** на лôжка въ найбôльшôмъ выборѣ найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Каперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знаменитy вату вовняну ½ кгл. 65 кр. — 1·20 зр., на провінцію при закупнѣ 5 кгл. высылаю оплатно.

ИВАНЪ ГУСЬ

слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.

Цѣна 60 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскôмъ, фігуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полихроміи, постава стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскій, де всякій роботы рѣзьбарскій и позолотя 3—10 ничій выготовлюе ся. 4887

Львôвъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нынѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрій товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ, звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ, уніформôвъ и одягôвъ для Вч Духовеньства 4695

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4193 23—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, досталяти новій, гармонійній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднійшои роботы, вôдповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарні и свѣжій славній полотна корчиньска въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзній, рушники, хустки до носа грубій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильні (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 11—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про добро, ту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Маємо честь подати до прилюдної відомости Всеч. Духовенства, Братствъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошѣ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональвй, Хоругви хрестий, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 7—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давня звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оранж. опакован. зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 8—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Михайло Василиця

РОБОТНЯ СТОЛЯРСКА

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 15

полагоджує всякй замовлення по найумѣренныйшихъ цѣнахъ. 11—15

4802

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручає

СТАРА ТОРГОВЛЯ

ВОЛЯ

4844

51—20

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

48·5—23

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ таиже.

Получивши на власность по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливзня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй нови дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789

Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Найдешевше жерело для закупна рѣчей церковныхъ.

ПЕРША ПЕРЕМЫСКА РУСКА

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

поручає Всеч. Духовеньству и Братствамъ церковнымъ

ФЕЛОНЫ

высылає ся въ бôльшôмъ числѣ на жаданье до ласкавого выбору Евангелія, Кивоты, Образы процесіональнй, Фаны, Хоругви хрестнй, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ и суконки до пушокъ, Бальдахины, Чашѣ, Пушки, Кадильницѣ, Лодки, Патерицѣ, Хресты, Лѣхтарѣ и Павуки, Хресты надгробнй выконує ся зъ написями пôсля жаданя.

Благовонне Кадило Королѣвске ½ клґр. 60 кр.
Кадило француске ½ клґр. 1 зр. 20 кр.

Головнй склады Чаю хиньско-россійского и начиня столового

на выправы весѣльнй знанои фабрики свѣтовои славы Christofa и С-ки въ Парижи по фабричныхъ цѣнахъ.

Перестора! Почуваю ся до обовязку заявити прилюдно що дôйшло до моеи вѣдомости вôдъ кôлькохъ Высокопреподобныхъ Отцѣвъ.

Якесь индивѣдуумъ волочить ся по селахъ пôдшиваючись пôдъ фірму моеи Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ и накидує дуже дрантивый товаръ за великй грошѣ; проте заявляю, що я нѣкого въ подорожь не высылаю а въ першихъ лѣгахъ буду лично въ порѣ зъ прегарнымъ выробомъ моихъ рѣчей являти ся, а если бы важився хто ще моею фірмою послугувати ся то прошу его уважати за простого обманника.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

ЕМИЛІЯНЪ ЛЕВИЦКІЙ

властитель Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ рѣчей церковныхъ. 4448

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ **ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО**

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ **ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО**

Найдешевше жерело для закупна рѣчей церковныхъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, також запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ куповой за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Філія ц. к. уприв. австрійского

ЗАВЕДЕНЯ КРЕДИТОВОГО

для торговлѣ и промыслу

У ЛЬВОВѢ

ВЫДАЄ

почавши вôдъ дня 15 жовтня

3-процентовй асиґнаты касовй

зъ вôсьмодневнымъ выповѣдженьемъ

також

4-процентовй асиґнаты касовй

зъ трицятидневнымъ выповѣдженьемъ.

Львôвъ 12 жовтня 1893

4894 2—2

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

---

6 ЗР. 6 ЗР.

Найлѣпшй годинникъ на свѣтѣ

суть наши

Оріґінальнй швайцарскй ремонтоары

ҐОЛЬДІНОВЙ

зъ найлѣпшимъ антімаґнетичнымъ прецізійнымъ веркомъ нїклевымъ.

Тй дуже точно регульованй годинники тяжко розрôзнити за-для знаменитого выкôнченя вôдъ правдивыхъ золотыхъ годинникôвъ навѣть знатокамъ. Пречудно цізельованй куверты задержують тревало похожбсть на золото, а за добрый хôдъ ручимо письменно 3 роки.

Цѣна штуки 6 зр.

Ґольдіновй, анкровй ремонтоары зъ подвôйною кувертою чудесно ґравірованй 8 зр. **Мужескй ланцушки Ґольдіновй 1 зр., такйжъ дамскй 1 зр 50 кр.** Ґольдіновй дамскй годинники малй дуже гарнй 8 зр. **Ґольдіновй подвôйнй ланцушки панцирнй** зъ медаліономъ 2 зр. Нашй ґольдіновй годинники за-для певного ходу закупило богато австрійскихъ урядникôвъ зелѣзничихъ, и суть для лѣкарѣвъ, професорôвъ, лѣсничихъ, урядникôвъ зелѣзничахъ, инжинерôвъ, ґірникôвъ и т. ин. незрôвнанй Купити ихъ можна лише

I. österr.-ung. Central-Goldinuhren-Depot RIX, Wien 2II.

I. österr.-ung. Central-Versandt-Haus истнує вôдъ 26 лѣтъ. 4902 1—?

6 ЗР. 6 ЗР.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/140 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0,350 зр. 24 - 35 Голяндскй диваны господарскй 200/115 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимôвъ сѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнй тунискй занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегеряновй на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буреть) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 - 40 Обрусы кр. 85, зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. К цы егерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнний килимки, поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, остатки рôзныхъ ґôдникôвъ, особливо гôдній порученя 5·0 капъ на столы вр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12) штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выббръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжъ. Юбки волбчковй, суковнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованй и кожуховй дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ. капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонароджены и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны. кронки стежки оксамітнй и шовковй товары, якъ також всякй додатки для кравцѣвъ и модіярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и лятука дамскй, бѣлье мужеске и дамске егерôвске, вовняный рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и снôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, данськихъ и шведскихъ якъ також волбчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (9—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч 232. Львôвъ, Пятница 15 (27) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справы парляментарнй.

Комісія для выимковыхъ розпорядженъ розпочала вчера своє перше засѣданье. Зъ стороны правительства явили ся: міністры ґр. Таффе и Шенборнъ, шефъ секціи Пляппартъ и совѣтникъ двора Чапка. На засѣданье прибуло майже 200 послôвъ рôзныхъ сторонництвъ. Про перебѣгъ засѣданя доносять: Президентъ міністрôвъ ґр. Таффе заявивъ, що правительство готове предложити цѣлый матеріялъ комісіи и бажає такожь, щобы той матеріялъ подати до вѣдомости палаты. Однакъ частина матеріялу може бути оповѣщена лишь на довѣрочнôмъ засѣданю. Єсли комісія не хотѣла бы выслухати частины матеріялу на довѣрочнôмъ засѣданю, тогдѣ правительство не зможе предложити цѣлого матеріялу. Президентъ міністрôвъ просивъ о ухвалу въ тôмъ напрямѣ. Супротивъ того поставивъ предсѣдатель комісіи Катрайнъ внесенье, щобы частина нарадъ була тайною. Сему спротививъ ся пос. Герольдъ тому, що пôсля законôвъ правительство повинно було предложити заразъ мотивы свого розпорядженя и то палатѣ послôвъ, а не якôйсь комісіи. Впрочôмъ очернювано послѣдными часами Чехôвъ тôлько разôвъ, що Чехи бажають, щобы свѣтъ пôзналъ причины, котрй зневолили правительство до такъ важкого кроку. — Пос. Пацакъ и Барайтеръ такожь выступили противъ тайныхъ нарадъ. — Пос. Пининьскій замѣтивъ, що можна бы дискутувати о всѣмъ публично, однакъ треба бы для декотрыхъ поясненъ ухвалити тайнй наради. — При голосованю ухвалено 18-ма голосами противъ 5 зарядити тайнй засѣданя для частины матеріялôвъ. — Въ слѣдъ за тымъ поставивъ ґр. Таффе внесенье, щобы комісія приймила цѣлый матеріялъ на довѣрочныхъ нарадахъ. Се внесенье пôдперъ презесъ кола польского Яворскій, и заразъ ухвалено зарядити тайне засѣданье. Читанье правительственныхъ матеріялôвъ тревало двѣ годины. Послы, що не належать до комісіи опустили салю. — Отже видко, що на все найде ся ключка. Палата послôвъ ухвалила, щобы засѣдания комісіи для выимковыхъ розпоряджень були явнй, а отъ сама комісія, а взглядно лѣвиця и Поляки за вплывомъ правительства, покористувались §. 25. регуляміну и зарядили тайнй наради.

Комісія буджетова приймила на середовôмъ засѣданю проєктъ правительства въ справѣ конверсіи буковиньского довгу индемнізаційного.

Комісія войскова приймила безъ змѣны новелю до закона о краєвôй оборонѣ.

——

Ситуація парляментарна поважна и тяжка. Вывязала ся она при нарадахъ надъ реформою ординаціи выборчои, и здаєть ся, не скоро повернє до рôвновагн. Провôдники трохъ парляментарныхъ сторонництвъ, а особливо сполученои лѣвицѣ и кола польского заявили ся противъ новои реформы, хочь не выявили ще на разѣ стôлько смѣливости, щобы стати въ рѣшучôй опозиціи до правительства. Впрочôмъ ґр. Таффе надто добрый політикъ, и завдяки своему політичному змыслови зумѣвъ вплынути на лѣвицю и коло польске такъ, що они въ комісіи для выимковыхъ розпоряджень рѣшили своими голосами тайнй засѣданя. Ґр. Таффе конферує зъ тыми провôдниками, бо ему розходять ся передовсѣмъ о правительственне предложенье що-до краєвои обороны. Лѣвиця и коло польске дорожать ся въ справахъ войсковыхъ, ба навѣть жадають усуненя міністра Штайнбаха, котрого уважають авторомъ проєкту выборчои реформы. Жаданя лѣвицѣ и кола годѣ трактувати на серіо. Сподѣвали ся, що рада міністрôвъ, котра вôдбула вчера свое засѣдянье порѣшить дімісію Штайнбаха. Однакъ кабінетна нарада, якъ показуе ся зъ вѣстей, голошеныхъ, займала ся головно пытаньемъ розвязаня парляменту и повзяла засадничу ухвалу, не розвязувати поки-що рады державнои. На случай потребы наступить лишь замкненье сесіи, за для чого упадуть тымъ самымъ всѣ внесеня. Бôльшй працѣ, якъ пр. комісіи для кодексу карного не пропали бы, бо допускають, що въ новôй сесіи выбрано бы до комісіи тыхъ самыхъ членôвъ, котрй en bloc признали бы давнй ухвалы. Очевидно, то все лишь вѣсти до котрыхъ не можна привязувати нѣякои ваги.

Але се фактъ, що коло польске и лѣвиця побоюють ся розвязаня рады державнои. Польскй газеты роздумують надъ тымъ, чи повыше средство причинилось бы справдѣ до санаціи вôдносинъ въ парляментѣ? Краковскій Czas рѣшае се пытанье дуже скоро и каже, що на случай розвязаня палаты, ситуація не змѣнить ся; новый парляментъ буде такій самый, якъ и теперѣшный. Отже Полякамъ нѣчого бояти ся.

Та отъ середъ того праса займае ся дискусією надъ бесѣдами Яворского, Плєнера и Гогенварта. Що-до бесѣды Яворского и Плєнера мы вчера уже мали нагоду занотувати деякй голосы. Сегодня доповнимо характеристичными словами Now-oи Reform-ы. „Мы надѣяли ся — каже згадана газета — що презесъ польского кола стане на высшôмъ становищи и згôдно зъ традиціею народу признае справедливымъ и конечнымъ, щобы покривдженымъ вымѣрити справедливôсть. Мы надѣяли ся, що пос. Яворскій зрозумѣе, що годѣ намъ Полякамъ ставати въ дорозѣ поступови и вôльности, що кожду думку стремѣючу до розширеня горожаньскихъ справъ мы повинні пôдирати цѣлою силою.“ Дальше помѣчуе N. Reforma, що мотивы Яворского выголошенй именемъ кола польского завели Полякôвъ. Яворскій станувъ до борбы не яко представитель народу, але яко заплѣснѣлый шляхтичь, котрый налякавъ ся молодшои братіи и дрожить о своє право первородности. Той страхъ зневоливъ єго вôдкинути думку розширеня выборчого права. Нехотячи вôнъ вôдкрывъ властивй причины опозиціи кола польского. Засады автономічнй — се лишь плащикъ, пôдъ котрымъ крыєся самолюбство и клясовй пересуды. Оборонѣ автономічныхъ засадъ посвятивъ лишь не богато часу, але богато зъужывъ енергіи, щобы выказати, що розширенье выборчого права може бути добре для Вѣдня, а для насъ въ Галичинѣ оно злишне, ба навѣть шкôдливе. — Про Плєнера каже, що вôнъ справедливо боить ся о будучнôсть для сторонництва. Однакъ Яворскій не повиненъ бувъ скрывати ся за фразы автономіи, въ хвили, коли славяньскому народови можна помогчи здобути въ парляментѣ бôльшôсть. Демократичный федералізмъ, котрого боить ся Плєнеръ, не повиненъ лякати; якъ-разъ противно треба приспѣшити хвилю, въ котрôй народности дôстануть свои права.

До сихъ слôвъ додае Kurjer Lwowski вôдъ себе ось що: Якъ звѣстно, N. Reforma єсть высказомъ польскои лѣвицѣ соймовои и рады державнои, тожь треба надѣяти ся, що єсли лѣвиця зъ делікатности не запротестуе публично противъ бесѣды Яворского, котра прецѣнь не єсть высказомъ всѣхъ послôвъ польскихъ, то найде ся способôвъ, щобы согат publico выперти ся всякои спôльности зъ поклонникомъ часôвъ панщизняныхъ ґр. Стадницкимъ, котрый роззухваленый заявою Яворского промовлявъ въ способѣ брутально-провокуючій и наражаючій на посмѣхъ имя польске...

Великого шуму наробила вторникова бесѣда ґр. Гогенварта. Єи пôдхопили заразъ всѣ вѣденьскй дневники и стали одушевляти ся, немовь бы се бувъ не знати якій здобутокъ. Навѣть Deutsche Ztg., що именемъ ліберального мѣщаньства вôдкидае компромісъ лѣвицѣ зъ клюбомъ Гогенварта, каже, що ґр. Гогенвартъ, котрого кожда бесѣда єсть маніфестомъ, не выдавъ нѣколи важнѣйшого маніфесту. Neue fr. Presse пôдносить сю бесѣду, яко кульмінаційну точку діскусіи.

Натомѣсть старый краковскій Czas гаѣвае ся на пôвъурядову Presse, що она посмѣла вôдраджувати „народнымъ сторонництвамъ“, щобы не говорили завсѣды о своѣмъ „станѣ посѣданя“. Presse мотивуе свою раду такъ: „Мимохôть повстають роздумованя, чи той політичный станъ посѣданя, чи число мандатôвъ въ тѣлахъ законодатныхъ, вôдповѣдае докладно фактичнымъ народнымъ вôдноснинамъ посѣданя Близшй розслѣды выявили бы може неразъ суперечнôсть въ тôмъ взглядѣ, и показалось бы, що часто нема згоды, а тымъ менше тотожности мѣжь цифрами, въ котрыхъ высказуе ся сила певнои народности, а цифрами, въ котрыхъ высказуе ся посѣданье мандатôвъ певного народного сторонництва.“ Сй слова псують жовчь Czas ови тымъ бôльше, що одна вѣденьска газета наводячи повысше зъ Press ы помѣчуе, що тутъ иде бесѣда про Русинôвъ и Полякôвъ въ Галичинѣ. Czas взывае Press-у, щобы она ясно поставила свои думки, а дальше каже, що єсли авторъ чи инспіраторъ статьѣ мавъ справдѣ Галичину на мысли, то се було бы радикальне зôрванье зъ дотеперѣшною політикою правительства, що стремить до згоды мѣжь Поляками а Русинами, а выдвигненьемъ політики „юдженя“ Русинôвъ противъ Полякôвъ. Czas кôнчить: „Мы могли бы авторамъ реформы выборчои и инспіраторови Press ы пожелати нового політичного ґр. Стадіона!“...

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Вôдъ Великихъ Мостôвъ пишуть намъ:

Шансы выбору проф. Вахнянина стоять въ нашôмъ кутѣ дуже добре. Навѣть декотрй „твердй“ яко патріоты стоять за тою кандидатурою. Въ Жовквщинѣ зъ выимкою може деякихъ селъ, що стоять въ близькихъ зносинахъ зъ аранжерами зборôвъ всѣ прочй будуть голосувати на Вахнянина. Аранжеры зборôвъ правыборчихъ въ Жовкви здаєсь переборщили справу. Хвалились, що на зъѣздѣ 10 жовтня въ Жовкви сторонники ихъ ажь три годины радили и радили, закимъ найшли кандидата въ особѣ о. Роздѣльского. Треба було коротше „совѣтувати“, а лучше зробити. Въ нашихъ сторонахъ люде першій разъ почули имя о. каноника сокальского и допытують ся: хто вôнъ? чимъ вславивъ ся для Руси? Цѣкавости тои навѣть мы интеліґентнй не въ станѣ заспокоити...

Зъ Матерова доносять намъ:

Нашъ парохъ, о. Решетило, котрый на зборахъ правыборцѣвъ въ Равѣ такъ сильно гримавъ на клюбъ рускій, перепавъ при правыборахъ. Свои не приняша єго...

Зъ Немирова пишуть намъ:

У насъ вôдбудуть ся правыборы 27 жовтня. До суботы, здаєсь, будуть покôнченй правыборы въ цѣлôй Жовквщинѣ. Сторонникôвъ о. Роздѣльского дуже завела надѣя, що за ихъ кандидатомъ стануть Поляки. Бо на дѣлѣ Поляки якось не одушевляють ся кандидатурою о. Роздѣльского, хочь вôнъ всюды на зборахъ правыборчихъ пôдносивъ зъ натискомъ, що двацять и пять лѣтъ въ Лежайску живъ у великôй гармонии зъ Поляками. Намъ лучило ся чути зъ устъ одного Поляка толки на той тематъ. „Живъ — каже той Полякъ — въ гармонии зъ Поляками, а есть предсѣдателемъ філіи общества имени Качковского... а при послѣдныхъ выборахъ до рады державнои скликавъ выборцѣвъ Сокальщины до себе и велѣвъ имъ голосувати на Ковальского. U nas — каже — dobra pamięć!“

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ на двохъ послѣдныхъ засѣданяхъ (48-ômъ и 49-ômъ) порѣшивъ мѣжь иншими слѣдуючй справы:

1. Принято до вѣдомости, що Календарь уже выйшовъ въ обємѣ $18\frac{1}{2}$ аркуша друку и назначено цѣну єго на 40 кр Для членôвъ товариства вышле ся вôнъ яко книжка за мѣсяцѣ сѣчень и лютый року 1894. При тôмъ порѣшено тымъ членамъ, що залягають зъ вкладкою за рôкъ 1892, Календаря не высылати.

2. Порѣшено зъ кôнцемъ мѣсяця грудня с. р. запытати тыхъ членôвъ, що залягають зъ вкладкою за рôкъ 1893, чи думають дальше належати до товариства.

3. Надôйшовшу рукопись о. И. Негребецкого про управу рôлѣ передано до рецензіи.

4. Д-ръ Кость Левицкій складавъ справозданье зъ переговорôвъ зъ „Народною Торговлею“ въ справѣ узысканя опусту цѣнъ насѣня для членôвъ товариства „Просвѣта“. Народна Торговля рѣшила цѣны деякого насѣня знизити о 5 –15%. Рѣшено ще разъ вôднести ся до Народнои Торговлѣ, а именно въ тôмъ напрямѣ, щобъ она удержувала на своихъ складахъ такожь и насѣнье збôжа.

5. Ухвалено причинити ся квотою 100 зр. до покрытя коштôвъ перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича, при чôмъ принято до вѣдомости, що товариство „Днѣстеръ“ призначило на сю цѣль 100 зр., а академічне товариство „Ватра“ 10 зр. Иншй товариства доси ще не повѣдомили о своихъ рѣшеняхъ въ тôй справѣ.

6. Обговорювано справу выданя народописнои карты Руси-Украины, якъ такожь справу друку великого народного „Молитвенника“.

7. Принято до вѣдомости, що до товариства „Просвѣта“ наспѣли слѣдуючй дары: портретъ Єго Вел. цѣсаря вôдъ п. И. Максимова; цѣнный старинный складаный мосяжный вôвтарикъ вôдъ п. Гната Кисѣля и „Ключъ Разумѣнія“ Галятовского вôдъ безименного. За тй дары рѣшено зложити прилюдну подяку.

8. Принято до товариства 18 новыхъ членôвъ.

——

Загальный зборъ членôвъ філіи товариства „Просвѣта“ въ Самборѣ вôдбуде ся въ четверъ дня 2 н. ст. падолиста зъ такимъ порядкомъ дневнымъ:

1. О годинѣ 10-ôй рано богослуженье въ тутешнôй церквѣ.

2. О годинѣ 1-ôй въ полудне початокъ збору въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ въ такôмъ порядку:

а) Справозданье уступаючого выдѣлу.

а) Выборъ нового выдѣлу.

в) Внесеня членôвъ.

г) Вôдчиты: „О Маркіянѣ Шашкевичу“ и другій „О опустѣ податку домового“.

Вôдъ выдѣлу.

НОВИНКИ.

— **Зъ Рогатина пишуть намъ:** Заходомъ рогатинъскои філіи „Просвѣты“ вôдбуде ся торжественне поминальне богослуженье за першого поета „пророка чести и предитечи славы“ народа руского, Маркіяна Шашкевича, дня 1 н. ст. листопада въ церквѣ въ Рогатинѣ о годинѣ $9\frac{1}{2}$ зъ одвѣтною проповѣдію. На се богослуженье запрошуе ся всѣхъ мѣсцевыхъ и доохрестныхъ Землякôвъ до якъ найчисленнѣйшои участи. Осôбно высылае ся вôдпоручникôвъ філіи „Просвѣты“ до Львова.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Заходомъ самбôрскихъ Русинôвъ вôдправять ся въ середу д. 1. н. ст. надолиста о 9-ôй годинѣ рано въ тутешнôй церквѣ поминальне богослуженье за упокôй душѣ бл. п. Маркіяна Шашкевича. Яко вôдпоручникъ на торжество перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича у Львовѣ выѣде зъ-вôдси проф. ґімн. Василь Бѣлецкій.

— **Грôбъ для Маркіяна Шашкевича.** Рада мѣста Львова ухвалила на вчерашнôмъ засѣданю прихилити ся до просьбы товариства „Просвѣта“ и вôдступила сему товариству безплатно 8 квадратовыхъ метрôвъ землѣ на кладовищи Лычакôвскôмъ пôдъ будову гробу для Маркіяна.

— Въ сю середу (25 с. м.) запросивъ **комітетъ Маркіяновый** черезъ своихъ делеґатôвъ (д-ра Ом. Огоновского и проф. Н. Вахнянина) на похороны Маркіяна Є Ексц. намѣстника ґр. Баденього, шефа выдѣлу краєвого п. Хамца (маршалокъ краєвый кн. Сангушко выѣхавъ на два тыждня до своихъ дôбръ), посадника мѣста Львова п. Мохнацкого и президента рады шкôльнои д-ра Бобжиньского.

— **Въ концертѣ Маркіяновôмъ** часть инструментальну выконае орхестра львôвскои „Гармонии“, котра въ найновѣйшихъ часахъ есть добре скомплетована. Вôдъ середы вôдбуває зъ сею орхестрою пробы самъ дириґентъ „Бояна“, проф. Вахнянинъ що дня о 12-ôй годинѣ въ полудне. Орхестра „Гармонии“ выконае одну симфонію пок. Вербицкого и обôйме супровôдъ до ораторіи Лисенковои: „Бють пороги“ та до хору Купального Вахнянина: „Ходили дѣвочки, плавали лебѣдки“.

— **Въ похоронахъ Маркіяновыхъ** возьме участь вся молодѣжь рускои академічнои ґімназіи, котра такожь складае вѣнець на домовину Покôйника. Въ часѣ погоды буде спѣвати хоръ молодежи на перемѣну зъ хоромъ питомцѣвъ.

— **Про выбôръ посла до буковиньского сойму зъ повѣта выжницкого** приносять черновецкй часописи такй вѣсти, що дуже сумно свѣдчать про вôдносины въ Буковинѣ. Вôдносины тй ще справдѣ на-пôвъ дикй, чисто Halb-Asien! Досыть нужденно оно у насъ, а тамъ ще богато гôрше. Деякй цѣкавй исторіи зъ того выбору подано въ „Дѣлѣ“.

— **Сольовй партіи** въ концертѣ Маркіяновôмъ обняли и нѣ Зберҗховска, звѣстна у Львовѣ кольоратурова сопраністка и теноръ, п. Мельникъ.

— **До рускаго театру** зголошують ся дебютанты и дебютантки на поодинокй выступы. Доси зголосилась п на Вишневска и п. Кратохвіль.

— **Коломыйскй радикалы** — якъ пишуть въ „Хліборобѣ“ ухвалили устроити якъ найскорше вѣче въ Коломыи въ справѣ загального голосованя.

— **Рада мѣста Львова** ухвалила на вчерашнôмъ засѣданю: 1) замкнути кладовище Стрыйске зъ днемъ 1 н. ст. падолиста; 2) подѣлити мѣсто на два округи, зъ котрыхъ одинъ обôймаючій середмѣстье, IV. и часть I. дѣльницѣ, по улицю Академичну, св. Николая, Зибликевича и Стрыйску будуть належати до кладовища Лычакôвского, а проча часть мѣста до кладовища Янôвского. Особы померши на заразливй недуги въ шпитали войсковôмъ мають бути хоронени на кладовищи Лычакôвскôмъ, щобы не занесено пошести до середины мѣста, померши-жь на иншй недуги въ тыхъ шпиталяхъ и шпиталяхъ цивільныхъ будуть хоронени на кладовищи Янôвскôмъ. Такожь запала на вчерашнôмъ засѣданю ухвала що-до публичныхъ саль, именно рѣшено: кôлько мѣсць сидячихъ може бути въ кождôй зъ тыхъ саль пôдчасъ публичныхъ представлень, вечерницъ и т. д. Отже найбôльше мѣсць може бути въ сали „Сокола“, бо 426, дальше въ Народнôмъ Домѣ 360, „Гвяздѣ“ 223, въ сали товариства музичного 216, въ Frosinn-ѣ 220, касинѣ мѣскôмъ 200, въ „Скалѣ“ 105.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 25 н. ст. жовтня занедужало на холеру: Въ Коломыи 1 особа, въ Делятинѣ 1 особа, въ Римановѣ 4 особы, въ Букôвску 3, въ Пациковѣ, Узинѣ и Загвоздѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Римановѣ 2 особы, въ Букôвску 1, въ Пациковѣ 1 и въ Узинѣ 2. — Померли: въ Коломыи, Делятинѣ, Пациковѣ, Узинѣ, Кнѣгининѣ и Букôвску по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 24 н. ст. жовтня 41 осôбъ въ лѣченю; дня 25 жовтня прибуло 12 недужихъ, выздоровѣло 6, померло 6, отже остае въ лѣченю 41 осôбъ. — Пôдозрѣнй случай занедужаня и смерти лучили ся въ Коростенку коло Добромиля, въ Кнѣгининѣ кольоніи и Микитинцяхъ повѣта станиславôвского. — У Вѣдни лучивъ ся дня 24 н. ст. жовтня одинъ случай занедужаня на холеру. Именно занедужавъ матрозъ Фердинандъ Степанъ прибувшій зъ Будапешту.

— **Самоубійство.** Онодгы передъ полуднемъ застрѣливъ ся воякъ 55 пол. пѣхоты, Михайло Макущакъ на Знесѣню пôдъ Львовомъ коло тамошного кладовища. Причина самоубійства не звѣстна.

— **Устнй испыты кваліфікаційнй** кандидатôвъ учительскихъ до шкôлъ выдѣловыхъ и народныхъ розпочались вчера (26 жовтня) передъ комісією испытуючою львôвскою. До испыту зголосило ся 86 кандидатôвъ и кандидатокъ.

— **Безсторонность „Галичанина“** добре вже знана нашимъ читателямъ, а все-таки не завадить навести новий того примѣрчики. Въ оногдѣшнѣмъ (230) числѣ выголосивъ той орґанъ велике славословіе п. Теофілеви Меруновичеви, спѣзробѣтникови Gazet ы Narodow-ои, за те, що той похваливъ дѣльность о. Решетиловича зъ Глиняны. Въ доказъ „безсторонности“ навѣвъ „Галичанинъ“ въ перекладѣ цѣлу дотычну статью п. Меруновича. Ну, нѣчо, — але-жь въ тѣмъ самѣмъ числѣ подавъ той орґанъ за „Дѣломъ“ дати про петиціи, якѣ въ справѣ реформы выборчои наспѣли зъ Галичины до рады державнои — навѣвъ усѣ цифры докладно, а тѣлько пропустивъ, що всѣ тѣ петиціи внѣсъ голова руского клюбу, а не Вашатый, котрый уходить за мужа довѣрія москвофілѣвъ — Въ тѣмъ самѣмъ числѣ плете „Галичанинъ“ своимъ читателямъ усякѣ байки зъ нагоды перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича. Чи лише Я. Головацкій до 1848 року уживавъ правописи фонетичнои, чи такожь и М. Шашкевичь, — о тѣмъ може кождый пересвѣдчитись, зайшовши до бібліотеки „Просвѣты“, де спочиває фонечична рукопись Маркіяна „О Запорожцьох и йіх Сьічи“. Така сама правда „Галичанина“, мовь-то нѣхто не спомагае вдову по Маркіянѣ. Сумнѣваемось, щобы редакція „Галичанина“ не знала [бо-жь се що року друкуе ся въ справозданяхъ „Просвѣты“], що товариство „Просвѣта“ уже мабуть вѣдъ десятьохъ лѣтъ выплачуе вдовѣ 60 зр. мѣсячными ратами по 5 зр. На бѣльше „Просвѣту“ не стати, — але цѣкава рѣчь, чи и на скѣлько запомагають вдову другѣ, заможнѣйшѣ институты рускѣ? Побѣчь „Просвѣты“ недавно ухвалило и товариство имени Шевченка выплачувати вдовѣ по 5 зр. мѣсячно, а въ додатку и Клюбъ Русинокъ займаесь вдовою по першѣмъ поетѣ галицко-рускѣмъ, панѣ належачѣ до Клюбу вѣдвѣдують еи, по змозѣ заосмотрюють еи въ одѣжь и т. п. Все се показуе, на скѣлько орґанъ москвофільскои фракціи держить ся правды й „безсторонности“...

— **Чи не вгадавъ?** Въ однѣмъ селѣ равского повѣта показавъ аґітаторъ выборчій селянинови-выборцеви портретъ о. Роздѣльского, додаючи: „отсе нашь рускій посолъ до Вѣдня“ Селянинъ глянувъ на портретъ и каже: Такъ! се посолъ? — але мабуть мальованый...

— **До університету краковского** вписало ся до 24 н. ст. жовтня 1281 слухателѣвъ; 1168 звычайныхъ а 113 надзвычайныхъ. На богослове вписало ся 66 слухателѣвъ, на выдѣлъ правничій 553, на медицину 470, на фільософію 121, на выдѣлъ рѣльничій 44, а на вѣддѣлъ фармацевтичный 27.

— **Выклады о молочарствѣ**, получени зъ демонстраціями, почавъ у Львовѣ въ будынку выдѣлу краевого п. Масальскій. Кождого дня о 9-ѣй годинѣ рано выроблюе ся масло зѣ сметаны, одержанои попереднього дня. О годинѣ 3-ѣй пополудни вѣдгрѣвае ся молоко въ скѣлькости около 100 літрѣвъ на умысно до того приладженѣй машинѣ, центріфуґуе ся а одержану сметану ставить ся въ лѣдъ, щобы на другій день переробити еи на масло. Кождого дня вѣдбувають ся два выклады и обѣймають всѣ области науки молочарства. Выклады скѣнчать ся дня 28 н. ст. жовтня. Вступъ вѣльный,

— **Продажь на раты.** На руки посла Пининьского переслали львѣвскѣ рукодѣльники меморіялъ, выказуючій конечность выключити зъ закона, обмежуючого продажь на раты, машины до шитя, моторы, и другѣ помѣчничѣ прилады. Меморіялъ доносить о высылцѣ кѣлькасотъ петицій до рады державнои вѣдъ ремѣсничихъ товариствъ и пѣдносить, що если бы вѣдобрано дрѣбнымъ промысловцямъ можность купувати машины до шитя на раты, то дрѣбный промыслъ мусѣвъ бы упасти. Такихъ петицій выслано зъ Галичины кѣлькадесять, а львѣвскѣ ремѣсники осмотрили свою петицію 2000 пѣдписѣвъ. Такожь зъ инших краѣвъ австрійскихъ вилывають петиціи, домагаючій ся вылученя деякихъ предметѣвъ зъ-пѣдъ закона продажи на раты.

— **Neues Wiener Journal.** Пѣдъ такимъ заголовкомъ почала выходити у Вѣдни нова щоденна часопись. Яко редакторъ и выдавець пѣдписаный І. Ліповіцъ. Ся нова часопись дорѣвнуе розмѣромъ найбѣльшимъ дневникамъ вѣденьскимъ. Що-до напряму стоить N. Wien. Jour. на становищи централістичнѣмъ и выступае противъ предложеного проекту реформы ординаціи выборчои пѣдъ окликомъ, що интересы нѣмецкѣ въ Австріи загроженѣ.

— **Збѣльшенье числа ґенералѣвъ**, о 20, въ австрійскѣй арміи якъ активнѣй такъ и при оборонѣ краевѣй наступить зъ початкомъ слѣдуючого року. По переведеню сего проекту буде Австрія числити загаломъ 245 ґенеренералѣвъ въ активнѣй службѣ. Въ тѣмъ числѣ не обнятѣ ґенералы, що находять ся при цѣсарскѣмъ дворѣ. Мѣжь 245 ґенералами есть одинъ фельдмаршалъ, 16 фельдцайґмайстрѣвъ и ґенералѣвъ кавалеріи, 84 фельдмаршалъ-поручникѣвъ и 144 ґенералъ майорѣвъ.

— **Нищенье лѣсѣвъ.** Передъ кѣлькома мѣсяцями купивъ банкъ краевый добра кн. де Лінь въ повѣтѣ збаражскѣмъ. Всѣ надѣяли ся, що теперь настане лѣпша господарка на тыхъ великихъ просторахъ, а бодай лѣсы будуть бѣльше шанованѣ. Тымчасомъ стало ся якъ разъ противно. Сими днями вѣзвало староство въ Збаражи доохрестнѣ громады, щобы заявили, чи годять ся на се, що банкъ краевый намѣряе выкорчувати 47-морґовый лѣсъ въ Дубѣвцяхъ. Се тымъ бѣльше вражае, що згаданый лѣсъ се 40-лѣтный молодникъ, такъ що и зъ дерева нѣякои користи не буде. Що зъ сею справою буде, рѣшить комісія, що зѣде на мѣсце дня 30 н. ст жовтня. Громады противнѣй корчованю, але чи то що поможе не знати.

— **Змѣна власности.** Село Семаковѣзъ въ стрыйскѣмъ повѣтѣ купивъ сими днями п. Бараньскій зъ Лукавицѣ за 180 000 зр. вѣдъ жида Рінґля.

— **Испыты лѣсовѣ въ роцѣ 1893.** Передъ комісією испытовою въ намѣстництвѣ зложили испытъ на самостѣйныхъ господарѣвъ лѣсовыхъ: Стеф. Добриньскій Мих. Каблакъ, Ад. Шидекъ, Едв. Ціґельбавэръ, Фр. Дворакъ, Ив. Попель и Фр. Трукса. На помѣчникѣвъ въ службѣ лѣсноѣ охоронноѣ и технічноѣ зложили испытъ: Алекс. Церкевичь, Ферд. Фрай, Ив. Юрковскій, Меч. Куриловичь, Вікг. Мась, Людв. Пйотровскій, Роб. Саламонъ, Гр. Цалевичь, Стеф. Козеровскій, Вас. Крохмалюкъ, Ад. Тушиньскій, Іос. Вабічь, Авр. Вітемберскій, Едв. Адамскій, Ив. Булянже, Володисл. Філеръ Панкр. Грушка, Зен Гординьскій, Каз Ильницкій, Бол. Кавцкій, Винк. Квасневскій. Фр. Левицкій, Стан. Сабатъ, Фел. Саликъ, Кар, Шмальцъ, Ив. Творидло, Юл. Василенькій и Фр. Вонсовичь.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Д-ръ Дамянъ Савчакъ, членъ выдѣлу краевого, повернувъ уже зъ своеи подорожи до Львова. — Въ Парижи померла жена кн. Владислава Чарторыйско княжнаго, Бурбонь-Орлеанъ.

Наука штука и література.

— **Львѣвскій рускій народный театръ** выставивъ вчера знану Кропивницкого тридѣеву оперетку „Пошились“. Побѣчь деякихъ справдѣ комічныхъ сценъ — се собѣ доволѣ легенька оперетка, безъ претенсій и безъ глубшого значѣня. Такожь и музика не представляе ширшои вартости, бо кромѣ двохъ арій [въ першѣй дѣи — пѣсня Оришки, а въ другѣй — пѣсня Горпины], що справдѣ мусять очарувати, всѣ прочій соля и дуеты подобають въ бѣльшѣй мѣрѣ на „почаѣвскій“ нашѣвъ. Впрочѣмъ оперетка сама собою подобаесь и выкликуе дуже часто сердечный смѣхъ. — Гра артистѣвъ була вдоволяюча. П. Яновичь яко челядникъ мельницкій поводивъ ся на сценѣ зъ вербою и зъ житьемъ; умѣвъ надати своѣй креаціи стѣлько свободы и природныхъ черґъ, що вѣдтворивъ еи зъ кождого огляду дуже добре. П. Пѣдвысоцкій въ роли богатого а разомъ и скупого мельника Кукса и п. А. Стечиньскій въ роли коваля Дранка збирали заслужени оплески. П. Шеремета, хочь молодый ще артистъ вѣддавъ гарно громадского писаря У него замѣтный нахилъ до комічныхъ роль, а такожь выявляе уже певну свободу на сценѣ, тожь надѣяти ся, що вѣнъ стане колись доброю силою мѣжь рускими артистами. П. С. Пѣдвысоцкій захожій человѣкъ за богато числивъ на оплески ґалеріи. П. Лопатиньскій въ роли ковальского челядника бувъ де-що за млавый; особливо рухи не вѣдповѣдали сѣльскому паробкови. — Панна Фіцнерѣвна яко Оришка була дуже любою дѣвчиною, а еи спѣвъ порывавъ публику. Не менше гарно зрозумѣла свою ролю панѣ Пѣдвысоцка. — При тѣмъ належить звернути увагу, що танець въ другѣй дѣи, на левадѣ, середъ глухои нѣвночи, выйшовъ радше зъ фантазіи артистѣвъ, чимъ по волѣ автора. Ну, се трохи за широка фантазія! — Публики зновъ мало було. Саля за часто свѣтить пустками... а вже-жь у Львовѣ есть тѣлько родинъ рускихъ, що не ходивши навѣть на кожде представленье, салю биткомъ можуть заповнити. Деякѣ Русины волѣли вчера нѣйти до театру Скарбка... Прецѣнь добро своеи институціи повинно кождому лежати на серцю. Не штука патріотствувати словами — бѣльша штука заявити се дѣломъ. Однакожь докѣръ мусимо вчинити такожь и управѣ театральнѣй, що не подае репертуару бодай на цѣлый тыждень на передъ. За львѣвска публика дѣстаючи оповѣщенье въ самый день представленя, або ще частѣйше другои днины по представленю, не може за-для того вѣдвѣдати театру. Тожь въ интересѣ самои сцены належало бы сю недостачу усунути якъ найскорше. — *къ.*

— **„Орлеанська дѣвчина Жанна д' Арк“.** Пѣдъ такимъ заголовкомъ выйшла у Львовѣ зъ друкарнѣ товариства имена Шевченка популярна книжочка написана М. Загѣряною [зъ Украины]. Книжочка въ обемѣ 4½ сторѣнъ (формату книжочокъ „Просвѣты“) коштуе 10 кр. Набути еи можна въ друкарни товариства им. Шевченка.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Вѣдзначеня.** Віцепрезідентъ апеляціи у Львовѣ д-ръ Алекс. Тхуржницкій одержавъ ордеръ Леопольда.

— **Именованя.** Надзычайный професоръ Макс Туліе именованый звычайнымъ професоромъ на політехніцѣ львѣвскѣй.

— **Конкурсы.** Окружна рада шкѣльна въ Жовкви оголошуе конкурсъ на посады учительскѣ: въ Артасовѣ, Блищиводахъ, Боронѣмъ, Честини, Кошелевѣ, Кулявѣ, Любелли, Мацошинѣ, Мокротинѣ. Мокротинѣ кольонїи, Нагѣрцяхъ Передримѣхахъ великихъ, Перемивѣлкахъ, Пристани, Реклинци, Скварявѣ старѣй, Удновѣ, Вязовѣй, Воли жовтанецкѣй и Жовтанцяхъ загаю, дальше на посады учителѣвъ молодшихъ въ Жовкви, Мостахъ великихъ, Колодинѣ и Жовтанцяхъ. Поданя треба вносити до 30 н. ст. падолиста. — Окружна рада шкѣльна въ Городку розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 30 падолиста на отсѣ посады учительскѣ: греко-кат. катихита въ Городку зъ платнею 661 зр., учителѣвъ: въ Бартатовѣ, Добростанахъ, Галичановѣ, Каменобродѣ, Лѣснѣвцяхъ, Любѣни великѣмъ, Лозинѣ, Мальчичахъ, Милятинѣ, Угерцяхъ незабитѣвскихъ, Вороцовѣ, Воли добростаньскѣй, Яшковичахъ, Родатичахъ, Отенгавзенъ, и на посаду молодшого учителя въ Яновѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 27 жовтня. Говорять про недалеку дімісію ґр. Таффого и про имовѣрне утворенье міністерства коаліційного зъ консерватистѣвъ, централѣвъ и Полякѣвъ. Цѣсарь санкціонувавъ законъ що-до конверсіи буковиньского довгу индемнізаційного. Послѣдну бесѣду Стадницкого уважають кандидатскою промовою на посаду міністра, коли-бъ Залеский уступивъ. Мѣжь Пленеромъ а Гогенвартомъ вѣдбувають ся нарады що-до спѣльнои акціи.

Прага 27 жовтня. Вчера увѣльнено зъ слѣдчои визницѣ 20 членѣвъ „Омладины“.

Римъ 27 жовтня. Россійска фльота вѣдвѣдае Неаполь.

Петербургъ 27 жовтня. Въ Москвѣ засновано „Славяньске товариство взаимнои помочи“, на ладъ петербурского товариства.

ЛЬВѢВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FRÖHSINN“
вѣ готелю Жоржа.

Въ Суботу дня 28 н. ст. жовтня 1893.

По разъ першій:

Ой не ходи Грицю тана вечерницѣ

Народна драма зъ давныхъ часѣвъ зъ спѣвами и танцями въ 5-ти дѣяхъ М. Старицкого и Александрова.

(Сюжетъ взято зъ народнои пѣснѣ и народного переказу про Марусю Шурай)

ОСОБЫ

Охримъ Шурай, старый козакъ	А. Стечиньскій
Вустя, его жѣнка	Е. Пѣдвысоцка
Маруся, ихъ дочка	Ф. Лопатиньска
Грицько Шандура молодый козакъ	С. Яновичь
Дарина, его сестра	М. Слободѣвна
Хома старшій козакъ	К. Пѣдвысоцкій
Маланка, его баба, стара	М. Радкевичѣвна
Потапъ, молодый козакъ	С. Пѣдвысоцкій
Галина Шенова зъ богатои родины дѣвчина	М Фіцнерѣвна
Дмытро, вѣдпарубочій	Л. Лопатиньскій
Степанида, хозяйка на вечерницяхъ	А. Осиповичева
Андрій	В. Слобода
Максимъ, Микола, Ярина, Олеся, Катря, Софія — молодѣ козаки и дѣвчата	А. Шеремета, А Нижанкѣвскій, Е. Стечиньска, К. Радкевичѣвна, Г. Головацка, М Малецка

Теорбаністы, десяцки, козаки парубки и дѣвчата. — Дѣе ся на Гетьманщинѣ за часѣвъ Гетьмана Богдана Хмельницкого

Режісеръ К. Пѣдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикѣвъ, селянъ и ґарнізону 25 кр

Білетѣвъ дѣстати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вѣдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ѣй вечеромъ.

Въ недѣлю буде выставлена народна оперета Кухаренка „Чорноморцѣ“ зъ дебютомъ п. Кратохвіля.

Надѣслане.

Заведенье водолѣчниче

Марѣѣвка коло Львова

ПОЧТА ЛЬВѢВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна вѣдъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно пѣсля комнаты.

Дальшій особы въ тѣй самѣй комнатѣ платять значно дешевше. 4309 3—6

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКѢ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вѣдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати наивѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛѢНЪ

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґація комунальнѣ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Львосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ **по найкористнѣйшихъ условяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и львѣвъ, якъ такожь платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідпѣйше.** Переказы на бѣльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя въ провінціи выконуе вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 70—?

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
вѣ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѢВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѣймили теперѣшнѣй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнарѣвъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідпѣйшои роботы, вѣдповѣдно взятѣ въ сначасѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбѣльше застарѣлои рупторы цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ бандажистъ спеціялістъ, Львѣвъ, Шпитальна 4. 4905 1—30

Печѣ зелѣзнѣ системы Майдінґера и Ґебурта

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкѣ тревялѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ дессеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 –35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѣвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдникѣвъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елеґантнѣй тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модни фегерановѣ на гладкѣмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елеґантнѣмъ выкѣнченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на лѣжка** и столы, ґарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лѣжка и одного на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляневѣ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вѣрбовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5 80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше, имітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ лѣжка, поодинокѣ стѣнныѣ килимки, поодинокѣ капы на лѣжка и столы, высортованѣ килимы, останки рѣзныхъ хѣдникѣвъ, особливо гѣдѣй порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимкѣвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѣ вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и негліжѣ. Юбки волѣчковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованѣ и кожуховѣ дитиннѣ плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннѣ, бѣлье дитинне для новонароджены хъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модиярокъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске вѣрбовске, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь во лѣчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінґвудъ“, всякѣй выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ осѣбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (10—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, пѣд зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 233. Львôвъ, Субота 16 (8) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, 1 Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр 50 кр	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр 50 кр		

у Львовѣ

на цѣлый рôкъ	16 зр	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 24 ул. Баторія — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьо — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стпльпа

Рада державна.

На вчерашнôмъ, пятничнôмъ, засѣданю палаты послôвъ принято за-для наглячого внесеня пос. Плєнера законъ о конверсіи буковиньского довгу индемнізаційного въ другôмъ и въ третôмъ читаню.

Потôмъ продовжала ся дискусія надъ проєктомъ выборчои реформы.

Пос. Паттай обговорювавъ вôдносины пануючѣ въ Нѣмеччинѣ въ наслѣдокъ системы загального права голосованя. Нѣмецкій парлямент помимо загального права голосованя має бôльше політикôвъ по званю, нѣжь людей фаховыхъ. Парлямент австрійскій мусить въ фаховыхъ питаняхъ глядати помочи у знатокôвъ. Идеалъ ординаціи опирає ся на вôдповѣднôмъ сполученю загального права выборчого зъ правомъ выборчимъ, що основуєся на корпораціяхъ заводовыхъ. Внесеня Бернайтера и Прадого не мають, пôсля бесѣдника, стôйности. Внесеня лѣвицѣ вôддають прислугу радше капіталістамъ, якъ мѣщаньскому и селяньскому станови. Бесѣдникъ закинувъ таборови лѣвицѣ, що не оказуєспôвчутя для дрôбного промыслу. За цѣну удержаня народного стану посѣданя не можна усувати вôдъ выборчого права сотки тысячь людности. Навпослѣдъ закинувъ ліберальному сторонництву, що єго засады и єго праса пôдпомагає соціяльно-демократичный рухъ.

Пос. Пешка застерѣгъ ся именемъ ліберального сторонництва противъ закиду, немовь бы се сторонництво не було приклонне для селяньского стану. Оно вôдноситься такожь приклонно для робôтникôвъ, але хоче, щобы станъ селяньскій не дôзнававъ кривды въ своихъ правахъ вôдъ робôтникôвъ. Правительственный проєктъ пôдперъ бы нову анархію и впровадивъ бы до парляменту замѣсть селянъ, соціялістôвъ, яко представителѣвъ селяньскихъ.

Пос. Кайцль домагавъ ся загального голосованя въ найширшôмъ значѣню.

Пос. Кшепекъ (селянинъ) добачувавъ въ предложеню правительства замахъ на селяньскій станъ.

Пос. Романчукъ высказавъ радôсть, що правительство вôдступило вôдъ неполітичнои програмы, котру заповѣло. Зъ того выходить, що стремленя народôвъ далеко сильнѣйшій вôдъ намѣрôвъ правительства. Въ дальшôй бесѣдѣ доказувавъ конечність выборчои реформы, дивуючись, що три великій сторонництва: нѣмецке мѣщаньство, польска шляхта и мѣжнародне сторонництво клерикально-февдальне вôдкинули предложеня правительства И вправдѣ они вôдкинули, але въ своихъ мотивахъ значно рôзнять ся мѣжь собою Они жалують ся на нарушенье круга посѣданя, але не розбирають того, чи кругъ посѣданя справедливо розмеженый. Яко примѣръ яркого несправедливого розмеженя навѣвъ бесѣдникъ невôдповѣдно малу репрезентацію Русинôвъ въ палатѣ. Отже реформа выборча конечно потрѣбна. На загальнôмъ голосованю не утерпить нѣ мѣщаньство нѣ селяньство Бесѣдникъ дотронувъ ся промовы ґр Стадницкого, котрый говоривъ въ порозумѣню зъ коломъ польскимъ. Зъ тои промовы можна легко зобразити собѣ, якій духъ панує въ галицкôмъ соймѣ. Страхъ передъ Россією, про котрый розводивъ ся ґр. Стадницкій, єсть соромомъ для такои державы, якъ Австрія, котра тѣшить ся конституцією, рôвноуправненьемъ горожанъ и т. д. — а того всего въ Россіи нема. Єсли той страхъ має свою основу, то мабуть лише длятого, що широкій верствы населеня не умѣють ще оцѣнити тыхъ добродѣйствъ, якій находять въ Австріи. Значить, треба освѣтити тѣ верствы, а тогдѣ чужій вплывы не подыбають для себе почвы. Правительственне предложенье має неодну недостачу, однакъ оно дає певный субстратъ до выборчои реформы. Найкористнѣйше для Русинôвъ було бы внесенье пос. Славика, але оно при сучасныхъ условинахъ не дасть ся здѣйстнити. Та мимо того пос Романчукъ домагавъ ся знесеня курій, заведеня безпосередныхъ выборôвъ по селахъ и збôльшеня числа послôвъ.

Пос. Баверъ говоривъ противъ правительственного предложеня, мотивуючи тымъ, що оно принесло бы селянамъ велику шкоду.

На тôмъ перервано дискусію Въ палатѣ незвычайно мало послôвъ; лавки майже пустій. Слѣдуюче засѣданье вôдбуваєся нинѣ.

——

Въ парляментарныхъ кругахъ выринула онодгы вѣсть, що три найбôльшій клюбы сполучать ся на пôдставѣ негативнои програмы противъ правительственного предложеня о выборчôй реформѣ. Причиною тои вѣсти уважають невдоволенье въ клюбѣ Гогенварта, именно въ групѣ февдальнои шляхты, котра звернула ся противъ кабінету. Але мѣжь тымъ звернула ся противъ кабінету. Але мѣжь тымъ звернула на себе увагу комісія для выимковыхъ розпоряджень. Вже передъ засѣданьемъ комісіи пôдносили ся тутъ и тамъ голосы, що комісія, помимо ухвалы палаты послôвъ що-до явности засѣдань, покористуєсь §. 25-ымъ регуляміну и зарядить бôльшостію голосôвъ засѣданя тайній- Однакъ зъ якои-небудь точки гляджти на вôдносины комісіи до палаты, годѣ признати комісіи справедливôсть. Комісія нѣчого иншого, якъ лише повномочникомъ палаты, отже повинна примѣнювати ся до єго ухвалъ. Тому-жь то дивно выглядає, щобы 24 членôвъ комісіи признало свою волю высшою, чимъ волю и рѣшенье цѣлои палаты. Очевидно, такій крокъ не може нѣякою мѣрою вплынути користно на повагу парляментарного тѣла. Рѣчь ясна що той майже ненадѣйный зворотъ выкликавъ зачудованье въ цѣлôй палатѣ. Neue fr. Presse оправдує членôвъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ и каже, що они голосували лишь длятого, щобы не дати правительству нагоды до жалю, мовь бы то єму годѣ було предложити цѣлый матеріялъ въ комісіи для умотивованя выимковыхъ розпоряджень. Дальше помѣчує Neue fr. Presse, що на першôмъ засѣданю комісіи предложило правительство довгій списъ сконфіскованыхъ ческихъ газетъ, розвязаныхъ ческихъ товариствъ, — и се на членôвъ комісіи не зробило цѣлкомъ импонуючого вражѣня. Однакъ правительство вневнювало, що має ще важнѣйшій рѣчи. Мѣжь тымъ комісія умучила ся довженными читанями незаймаючихъ вытягôвъ зъ газетъ и бесѣдъ Юліяна и Едварда Грегрôвъ на рôзныхъ народныхъ и товарискихъ зборахъ, и на тôмъ замкнено засѣданье. Предсѣдатель д-ръ Катрайнъ повѣдомивъ, що вôнъ не въ силѣ назначити найблизшого засѣданя. Ся заява скрѣпила недовѣріе у членôвъ комісіи въ тôмъ напрямѣ, що правительство умысне зволѣкає рѣшенье, щобы перше предложити палатѣ проєктъ новелѣ о краєвôй оборонѣ. Дебата надъ выборчою реформою протягне ся ажь до другого тыжня; новій бесѣдники записують ся на лісту, а непорозумѣнье мѣжь сторонництвами спиняє внесенье що-до замкненя дискусіи. А щобы не здержувати роботы въ комісіи для выимковыхъ розпоряджень, въ тôй цѣли мѣжь засѣданями палаты будуть заведенй павзы. Допускають, що правительство буде ще потребувати до цѣлковитого предложеня и поясненя свого матеріялу одного засѣданя, и доперва на третôмъ засѣданю занаде ухвала. Такожь сподѣють ся на певно, що въ комісіи заявить ся бôльшôсть голосôвъ „противъ“ выимковыхъ розпоряджень, и що ґр. Таффе въ тôмъ случаю не буде зволѣкати зъ розвязаньемъ парляменту. И саме уважають сю обставину товчкомъ до того, що президентъ міністрôвъ хоче по змозѣ здержати рѣшенье комісіи, щобы перше предложенье о краєвôй оборонѣ прийшло пôдъ нарады повнои палаты. Кромѣ того свята, що припадають на другій тыждень зновъ проволѣчуть о кôлька днѣвъ рѣшенье комісіи такъ, що розвязаня крізы треба дожидати ажь въ першихъ дняхъ падолиста.

Зъ другого боку въ добре поінформованыхъ кругахъ говорять, що правительство не думає розвязувати рады державнои, лишь вôдстрочить засѣданя, щобы за той часъ порозумѣти ся зъ провôдниками великихъ сторонництвъ. Нема сумнѣву, що тѣ переговоры принесли бы въ своихъ наслѣдкахъ реконструкцію кабінету и що кôлькохъ міністрôвъ мусѣлось бы подати до дімісіи. Поки-що ще справа не рѣшена, чи предложеня о краєвôй оборонѣ прийшли бы передъ вôдроченьемъ сесіи, чи вôдроченье наступило бы зразъ по дебатахъ надъ выборчою реформою.

Мѣжь тымъ, мѣжь тричленною опозиціею выявилось якесь недовѣріе. Бодай на се вказує Deutsche Ztg. говорячи, що ліберали нѣмецкій не мають нѣякого выгляду, бо коли-бъ Поляки и клюбъ Гогенварта думали серіо надъ упадкомъ ґр. Таффого, то певно они не оперували бы такъ, щобы на єго мѣсце поставити правительство приклонне для нѣмецкихъ лібералôвъ. А коли бы опозиція тыхъ двохъ клюбôвъ була переходова, що дуже имовѣрне, що они заключать користну угоду и тогдѣ положенье нѣмецкихъ лібералôвъ стане гôрше, якъ передъ тымъ. Въ кождôмъ случаю лѣвиця потерпить шкоду, бо тѣ другій два клюбы ужили бы єи акціи лишь для хвилевого скрѣпленя.

Взагалѣ ситуація дуже неневна и неясна. На се вказують рôзнороднй вѣсти, якій що днины выростають на кульоарахъ палаты и въ стовпцяхъ дневникôвъ. По дімісіи кабінету, по розвязаню рады державнои выповзла нова вѣсть про вôдроченье сесіи. Однакъ ледви чи правительство схоче рѣшити ся на той послѣдный крокъ, котрый потягнувъ бы за собою то, що всѣ предложеня, отже и предложенье о выборчôй реформѣ уступило бы зъ порядку дневного. А дальше вôдроченье чи радше замкненье сесіи рôвнялось бы програнôй ґр. Таффого, за-для чого наступила бы реконструкція кабінету а доперва въ слѣдъ за тымъ могла бы выборча реформа зновъ прийти на порядокъ дневный. Сумнѣвъ той потверджує ся заявою ґр. Таффого, котрый именемъ правительства выразно пôдноєсь, що не уступить вôдъ реформы выборчои. Кромѣ того появила ся офіціяльна допись зъ Вѣдня въ Pester Lloyd-ѣ, що добачує въ выборчôй реформѣ обовязокъ правительства розширити право голосованя. И помимо опозиціи трохъ клюбôвъ оно не думае уступити.

Неменше цѣкаву допись зъ Вѣдня читаємо въ урядовôмъ Prager Abendblatt-ѣ: Заява президента міністрôвъ въ справѣ предложеня о реформѣ выборчôй доказує недвозначнано, що для внутрѣшнои політики надôйшли днѣ надзвычайно важній. Въ блудѣ єуть тѣ що добачують въ новôй заявѣ фортель. Правительство добре розумѣє ситуацію, а згаданои заявы, въ котрôй кожде слово брало ся на увагу, не можна легковажити. Въ передодень першого читаня закона о реформѣ выборчôй, уважавъ ґр. Таффе своимъ обовязкомъ высказати, що сторонництва каламутять непотрѣбно воду и самі заганяють ся въ ситуацію, зъ котрои пôзнѣйше за тяжко буде выдôстати ся. Выборча реформа не єсть отсимъ трояньскимъ конемъ, скрываючимъ въ своѣмъ нутрѣ оружній вôддѣлы соціялістôвъ, котрі мають кинути ся на мѣщаньство и селяньство, а передовсѣмъ на лѣвицю, щобы єи задавити. Правительство не бавило ся въ своѣй заявѣ въ дипльоматію. Смѣло глядить оно въ лице ситуаціи, и ґр. Таффе, мимо резолюціи трохъ найбôльшихъ клюбôвъ, заявляє, що при своѣмъ стоить Правительство стає радо въ оборонѣ найвышихъ интересôвъ державныхъ и суспôльныхъ. Суперечність поглядôвъ Яворского и Плєнера въ квестіи конституційнôй свѣдчить наглядно о тôмъ, що парлямент потребує оперти ся на широкôмъ грунтѣ народнôмъ, єсли парляментарне житье має набрати новыхъ силъ. Дебата веде ся теперь не лишь около питаня выборчои реформы; сторонництва дебатують надъ власною судьбою.

Отже показує ся, що одинокій на разѣ выхôдъ полагодженя крізы, єсть розвязанье парляменту.

——

Комісія войскова нараджувала ся надъ предложеньемъ правительства о краєвôй оборонѣ. Комісія вôдкинула внесенье пос. Кляича, щобы признати выимкове становище дальматиньскôй краєвôй оборонѣ въ округѣ котарскимъ и раґузаньскôмъ и щобы тѣ округи обовязувавъ дотеперѣшный незмѣненый законъ. Опôсля ухвалено предложенье зъ маленькою змѣною §. 4. Именно въ припасѣ, що періодичнѣ вправы оружіемъ о скôлько можна мають вôдбувати ся не въ часѣ жнивъ, вычеркнено слова „о скôлько можна“. Навпослѣдъ рѣшено, щобы пос. Поповскій предложивъ свôй референтъ перше комісіи, закимъ вôддасть єго до друку.

——

Вчера занотували мы деякій голосы про промовы Яворского и Плєнера, сегодня годить ся навести голосъ Now-oи Reform-ы въ справѣ преславутнои бесѣды ґр. Стадницкого.

Nowa Reforma такъ говорить про бесѣду ґр. Стадницкого:

„Соромъ мусить обгорнути по перечитаню бесѣды п. Стадницкого кождого, хто не зашкорупивъ ся такъ якъ бесѣдникъ въ понятяхъ такои скрайнои и малодушнои ретроґрадности. Се бо ґр. Иванъ Стадницкій выставивъ зновъ назвище польске на посмѣховище и своєю промовою давъ нашимъ ворогамъ доказъ въ руки, що цивілізація не дôйшла ще до нашого краю и не обôймила навѣть тыхъ, що накидають ся народови на провôдникôвъ Поважаный посолъ землѣ ряшѣвскои не вôдучивъ ся доси уважати людьми лише тыхъ, що уродили ся въ колыскахъ, окрашеныхъ гербами, а ненависть и погорду оказувати для новочасныхъ обставинъ суспôльныхъ. Сю незмѣрену ненависть до всего, що означує поступъ и волю, показавъ вôнъ въ своѣй промовѣ, въ котрôй переступивъ границю такту и того, що годить ся.

Ґр. Иванъ Стадницкій дѣлить суспôльнôсть лише на двѣ ґрупы, на тыхъ, що приказують и тыхъ що мають обовязокъ слухати. Посолъ ряшѣвскои землѣ не вагувавъ ся оплювати и збезчестити клясы робôтничѣ передъ чужими, не знаючими добре нашихъ вôдносинъ, и представивъ ихъ яко шайку волоцюгôвъ и лежнѣвъ безъ чести и вѣры, зъ котрыми не можна свобôдно и спокôйно выжити. Та-жь се Halb Asien крикнуть зновъ Сахеръ Масохи и Французы, а на доказъ своихъ клеветъ покличуть ся на слова польского шляхтича. П. Иванъ ґр Стадницкій закинувъ „товпѣ“ працюючôй въ потѣ чола, що она хоче хлѣба безъ працѣ. Очевидно призабувъ въ сѣй хвили на тыхъ всѣхъ своихъ політичныхъ приятелѣвъ и товаришѣвъ, котрі побирають зъ банкôвъ и пôдприємствъ товстій пенсіи, дрѣмаючи на выгôдныхъ фотеляхъ по радахъ завѣдуючихъ. П. Стадницкій посунувъ ся такъ далеко, що сфальшувавъ исторію нашого народу. Хто чувъ въ палатѣ посольскôй, а не читавъ сумныхъ картъ нашои бувальщины, мôгъ гадати, що не тѣ великій и богатій, але тѣ малій и убогій перевели нашу свѣтлу минувшину и запродали нашу будучність. Отже не лише тымъ масамъ, выдѣченымъ въ теперѣшнôй хвили, але тымъ всѣмъ, котрыхъ темнота, недосвѣдність, убожество духове и матеріяльне було въ давныхъ часахъ выключною виною стоячихъ на чолѣ народу, кинувъ п. Стадницкій въ очи наругу, и вины своихъ предкôвъ скинувъ на тыхъ, що позбавленій вымѣру справедливости, позбавленій правъ політичныхъ, були навѣть середъ найбôльшого збиспутя здоровымъ зерномъ суспôльности.

Ave Caesar! morituri te salutant! кликавъ зъ патосомъ п. Стадницкій и цѣлкомъ не помыливъ ся. Тѣ, що такъ думають якъ вôнъ, засуджений на смерть, але нехай ґр. Стадницкому и єму подôбнымъ не здає ся, що зъ ними гине народъ, нехай, чуючи власну смерть, не выкрикають: Finis Poloniae. На мѣсце умираючихъ вступають въ ряды новій борцѣ, сильній и здоровій, они пôднесуть праноръ народный, що давно выпавъ зъ рукъ зараженои космополітизмомъ магнатеріи и выборють будучність, про котру сумнѣвають ся тамтѣ. Тѣ новій борцѣ, то власне тѣ масы, котрі п. Стадницкій вôдсудивъ вôдъ чести и вѣры“.

Головнй Рускій Комітетъ выборчій

на засѣданю зъ дня 15 (27) вересня с. р. поставивъ одноголосно кандидатомъ на посла до рады державнои зъ сѣльского выборчого округа Жовкôвь-Рава Сокаль п. Наталя Вахнянина, професора рускои ґімназіи у Львовѣ, и взыває всѣхъ Выборцѣвъ того-жь округа, щобы солідарно вôддали свои голосы на проф. Наталя Вахнянина.

Въ справѣ торжества Маркіянового.

Комітетъ для торжественного перевезеня мощей Маркіяна Шашкевича рѣшивъ на вчерашнôмъ засѣданю подати отсе до прилюднои вѣдомости:

I. Всѣ товариства и институціи рускій, котрі ще дотеперь не зголосились до участи въ торжествѣ, а мають намѣръ взяти участь корпоративно або черезъ делеґатôвъ, мають зголоситись найдальше до понедѣлка вечеръ на руки професора рускои ґімназіи п. Громницкого, бо инакше имъ осôбного мѣсця не вызначить ся.

II. Порядокъ въ походѣ вызначеный такій: 1) братства церковній, 2) молодѣжь шкôльна, 3) товариства академичній, 4) депутаціи селяньства, 5) депутаціи мѣщаньства, 6) товариства ремѣсничій, 7) товариства касиновій, 8) институціи фінансовій, 9) товариства політичній, 10) товариства педаґоґічній и просвѣтній, 11) питомцѣ рускои семинаріи, 12) духовеньство, 13) домовина, 14) родина, 15) достойники, 16) Ставропиґійскій Институтъ, 17) товариство „Просвѣта“, 18) публика.

Похôдъ розпôчне ся о годинѣ 10-ôй рано. Отже дотычній участники торжества мають передъ тымъ згромадити ся на своихъ збôрныхъ мѣсцяхъ, а именно: братства зъ хоругвами коло монастиря оо. Василіянъ, молодѣжь шкôльна за ними до рампы зелѣзничои; депутаціи селяньства, мѣщаньства и товариствъ коло церкви св. Параскевіи за рампою въ порядку такôмъ, яке имъ по характерови ихъ вызначено въ походѣ; духовеньство, питомцѣ дух. семинаріи, достойники, выдѣлъ товариства „Просвѣты“ и Ставропиґійского Института на площи коло двôрця Львôвь-Пôдзамче. Детальный розкладъ подасть проф. Громницкій пôсля зголошень делеґацій.

III Програма концерту, що має вôдбути ся о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ сали „Народного Дому“ єсть така:

1. Вербицкого Симфоніета C-moll — вôдграє орхестра „Гармоніи“.
2. Промова — выголосить п. Корнило Устіяновичь.
3. Лисенка „Маршь похоронный“ — вôдспѣває хоръ мѣшаный въ супроводѣ фортепяна.
4. *а*) Шевченка-Бôгдая „Тече вода“ и *б*) Народна пѣсня „Хмароньки“ — сольо сопрановій. Вôдспѣває п. А. Збѣржховска.
5. Шевченка-Лисенка: Бють пороги — хоръ мѣшаный въ супроводѣ орхестры.
6. Деклямація зъ Маркіяна Шашкевича „Побратимови“ — выголосить панна Ольга Барвѣньска.
7. Вахнянина Зъ „Купала“ — хоръ мѣшаный въ супроводѣ орхестры.
8. Шашкевича-Матюка „Цвѣтка дрôбная“ — сольо тенорове. Вôдспѣває п. Мельникъ.
9. Нижанковского Имны славяньскій — хоръ мужескій въ супроводѣ фортепяна.

Початокъ концерту въ сали „Народного Дому“ точно о годинѣ 7½ вечеромъ. Білеты можна замовляти у п. Костя Панькôвского, директора Бурсы св. Николая у Львовѣ.

Памятаймо про бѣдныхъ рускихъ дѣтей!

Настала холодна осѣнь, наближає ся люта зима! Хто знає, зъ якимъ бѣдованьемъ перебиває ся руска молодѣжь, у великой части вельми убога, черезъ школу, поки дѣе ся якого-такого кусника хлѣба, той зрозумѣе, який то для неи страшнй гостѣ — холодна осѣнь и люта зима. Не досыть бо, що нема звычайно чимъ, окромъ хиба сухого хлѣба, заспокоити голоду, покрѣпити слабыхъ силъ до тяжкои духовои працѣ, але нема дуже часто въ що одягнути ся, щобы пойти до школы, нема за що купити найнотрѣбнѣйшихъ книжокъ школьныхъ. Не диво отже, що убога молодѣжь руска вже за-молоду маринѣе фізично, а перебиваючи ся въ голодѣ и холодѣ и въ недостатку найпотрѣбнѣйшихъ неразъ засобовъ науковыхъ, не може осягнути належного поступу въ наукахъ. Не дивно отже, що при найлѣпшой охотѣ багато рускихъ дѣтей маринѣе дома безъ всякои науки, або неправильно вчащає до школы, або розпочату науку зовсѣмъ кидає. Се такожь одна зъ головныхъ причинъ, для чого именно въ народныхъ школахъ дѣтей рускихъ такъ мало, а именно у Львовѣ, де контінґентъ рускихъ дѣтей походить зъ найбѣднѣйшои верствы суспольнои.

Не маємо меценатовъ, котрй бы творили фундациі для подмоги бѣднои молодѣжи школьнои рускои, отже нехай хочь дробными лептами поспѣшить ѣй зъ подмогою вся руска суспольность, а тымъ покажемо, що громада великій чоловѣкъ! Такои щирои и щедрои подмоги потребує особливо руска молодѣжь школы им. Маркіяна Шашкевича, де мѣжь иншими и зъ наведеныхъ въ горѣ причинъ значно зменшила ся фреквенція. Выдѣлъ руского товариства педаґоґічного вдкликає ся до Вп. Родимцѣвъ, щобы численными, хочь дробными датками, причинили ся до подмоги сеи найубожшои молодѣжи, щобы тымъ поддержали школу, котрои заснованье стояло столько заходовъ, котра носить имя воскресителя галицкои Руси, памятаючи на слова: bis dat, qui cito dat!

Всякй датки для подмоги рускои молодѣжи школьнои просимо надсылати до выдѣлу руского товариства педаґоґічного у Львовѣ, ул. Академічна ч. 8.

Зъ выдѣлу руского товариства педаґоґічного.

У Львовѣ дня 15 (27) жовтня 1893.

Олександеръ Барвіньскій, голова. *Антонъ Березиньскій*, секретарь.

Справы духовнй на часѣ.

[Письмо зъ краю.]

Унѣвскій деканатъ внѣсъ ще 11 цвѣтня 1889 року прошенье до Консисторіи, щобы та заняла ся заложеньемъ бурсы для круглыхъ сиротъ по священикахъ, а щобы дати починъ дѣлу, надославъ збораныхъ на соборчику 25 с. м. 17 зр., а о. Павло Бачиньскій зъ Глинянъ-Заставя обѣцявъ дати 100 зр. на фондъ корѣнный. Консисторія удѣлила се до вѣдомости клирови и одинъ лише деканатъ перегиньскій надославъ 14 зр. на ту цѣль — и на томъ скончило ся. Отже чи не добре бы було — троха ревнѣйше заняти ся сею справою а Впр. Консисторія чи не зволила бы, завзываючи насъ до такъ прерозныхъ складокъ, заохочувати до довершеня того дѣла, тымъ больше, що нема выгляду, абы нашй вдовицѣ и сироты больше якъ 50 зр. запомоги коли достали.

——

Водъ часу остатного собору дієцезального або синоду розпочала ся у насъ жива полеміка на тему змѣнъ обрядовыхъ. Обрядъ, якъ знаємо, мусить бути приноровленый до индівідуальности тыхъ, для котрыхъ призначеный, и розумна полеміка, т. є. оперта на досвѣдѣ и науцѣ, могла бы выказати, о сколько наша руска суспольность домагає ся змѣнъ въ своѣмъ рускомъ обрядѣ. Однакъ що дѣе ся? Декотрй священики, укрывши ся подъ псевдонімами, накликуючи въ „Галичанинѣ“, щобы мы стояли твердо при греческомъ обрядѣ, яко взборъ ставлять россійску церковь. Такй выводы шкодять цѣлому священьству, бо дають нашимъ противникамъ орудіе въ руки. Въ „Душпастыри“ зновъ другй, зъ емфазою голосять urbi et orbi, що треба змѣнъ, а що тй, котрй за взборъ ставлять россійску церковь, — то дурнй совы, що имъ и академія въ Атенахъ не поможе, — зазначити ся — кажуть — треба въ римскомъ обрядѣ и подписують ся повнымъ назвискомъ, взываючи и другу сторону до вдкрытя своихъ псевдонімовъ. Мы радй бы, щобы дискусія и полеміка велась прилично, — не горячѣмъ ся надто, и вже цѣлымъ нашимъ поведеньемъ оказуймо наше покликанье священиче. Вдправмо красно утреню, на службѣ Божой нехай буде поучаюча и до житя приложена проповѣдь, по вечѣрни нехай буде все катихизація, и то не яка-будь, учѣмъ пѣсней церковныхъ, учѣмъ при всякихъ нагодахъ значѣня обряду, заохочуймо до частои сповѣди, а научимо побожности правдивои, не якоись мрачнои...

——

На остатныхъ загальныхъ зборахъ св. Ап. Павла поднесено гадку заснованя нового орґану для справъ священичихъ. Справедливо замѣтивъ о. К. Селецкій, що „Душпастырь“ не вдповѣдає своѣй цѣли, яко сухій, або — якъ ще лѣпше выразивъ ся о. Баришъ, — що вже пять лѣтъ домагає ся священьство змѣны и не може дочекатись. Свята правда, бо коли-бъ осудъ нашого священьства мавъ выпасти на основѣ „Душпастыря“, то бувъ бы цѣлкомъ невдоволяючій, хочь редакцію репрезентують самй докторы. Якій же бы то мавъ бути орґанъ, — о томъ не треба розправляти, бо маємо взборъ у Поляковъ, Нѣмцѣвъ. Священикъ мавъ бы образувати ся дальше въ своѣмъ званю, щобы не закостенѣвъ. Отже квестіе обходячй цѣлу людскость займали бы перше мѣсце. Але не смѣе то бути орґанъ політичный, якъ сего хоче о. В. Навроцкій, — нема причины. О. Навроцкій каже, що суспольность руска вдносить ся ворожо до товариства св. Ап. Павла. Се неправда! Дальше жалуе ся, що якйсь „тй другй“ вдсудили насъ [кого? выдѣлъ товариства св. Павла, чи священьство?] водъ патріотизму и загорнули монополь політики въ свои руки. И то неправда! Нема нѣкого [вынявши горстку радикаловъ], хто бы такъ смѣвъ обчорнювати и вдсувати саященьство. Порозуменье нашои Руси зъ Ирляндіею и Познаньщиною не має змыслу. Удармо ся въ груди. Въ Ирляндіи священикъ жие лишь для народу а и польскій священикъ въ Познаньщинѣ тѣсно лучить вѣру зъ идеями народными. Отже й мы не смѣемо жадати въ політицѣ чого иншого, якъ того, що хоче народъ. Бо й до чого хоче довести провдникъ політичный? До забезпеченя годности и свободы свого народу. До того й мы стремѣмъ! Але отъ, на жаль, зачинають зъявляти ся пророки, що хотять почутье народне остудити. Они голосять рускому народови правду Божу, але боять ся ему сказати, що вонъ по Бозѣ має Русь свою найбольше любити, и въ томъ, на жаль, сходнй они зъ радикалами [якъ то й жалуесь о. Навроцкій: „насъ порозвнують зъ радикалами“]. И длятого грунтъ зъ-подъ ногъ зачинаесь намъ усувати. Народъ нашъ бѣдный — боронѣмъ его! темный — просвѣчуймо его! — але не выдираймо ему зъ серця любови свого краю, бо лишь она може его понхнути до працѣ и поступу. Лихо выходить зъ того, що де-хто начитавши ся въ молодости западто пессімістичныхъ фільософовъ, богато о собѣ думає. Троха реалізму нѣколи не зашкодить — а до того треба познати житье, не лишь фразами воювати.

Безсторонный священикъ.

Выборъ посла въ Выжници.

Читателямъ нашимъ вѣдомый ходъ акціи выборчои и результатъ доповняючого выбору посла до буковиньского сойму зъ повѣта выжницкого на мѣсце пок. бар. Олександра Василька.

О той мандатъ радъ бувъ убѣгатись сынъ небощика, баронъ Юрій Василько, але вонъ не має ще скончepыхъ 30 лѣтъ, отже й не могъ бути выбраный. А позаякъ выжницкій повѣтъ чисто рускій, то Русины поставили тамъ свого кандидата п. Вол. Ясеницкого, совѣтника судового зъ Черновець, добре знаного въ Выжници, бо тамъ передъ тымъ бувъ довгй роки начальникомъ суду повѣтового, и здобувъ собѣ велику симпатію та довѣріе населеня. Зборъ передвыборчій у Выжници, зложеный що-найменше зо 100 делеґатовъ громадъ та выборцѣвъ, ухваливъ однодушно дня 15 н. ст. жовтня поставити кандидатамъ п. Ясеницкого. П. Ясеницкій одержавши возваньe водъ выборцѣвъ удавъ ся до президента краю бар. Кравса — поінформуватись о становищи правительства въ сѣмъ выборѣ. П. Кравсъ запевнивъ, що правительство буде цѣлкомъ неутральне. Таке заявленье президента подавало ґарантію побѣды п. Ясеницкого, бо-жь вонъ бувъ одинокимъ кандидатомъ. [Бар. Юрій Василько зъ Бергомета не мавъ повныхъ 30 лѣтъ а поголоски о кандидатурѣ о. Осташека зъ Выженки не можна було брати на серію.]

Въ суботу дня 22 жовтня прибувъ п. Ясеницкій до Выжницѣ. Уже по дорозѣ въ Чорногузахъ витала его депутація выборцѣвъ зъ Выжницѣ и селъ околичныхъ, а въ самой Выжници богато депутацій, завѣрюючи его, що дуже радй бачити его своимъ заступникомъ. До того за п. Ясеницкимъ стояли навѣть люде другихъ народностей.

Однакъ уже при правыборахъ показало ся, що правительство не ведесь „неутрально“, бо урядники выжницкого староства при помочи аґітаторовъ розвинули дуже горячу аґітацію на некористь п. Ясеницкого, а незабавомъ выявило ся, що правительство наказало подпирати кандидатуру бар. Льва Василька зъ Зеленева, стрыя Юріевого, котрого партія румуньска поставила въ остатнй хвили. Въ якой цѣли поставлено бар. Льва, о томъ поучає циркуляръ бар. Юрія такого змѣсту:

Berhometh 19. October 1893.

Geehrter Herr . . . . !

Ich bitte gefälligst dahin zu wirken, damit mein Onkel, Leon Wassilko. ein alter Freund meines verstorbenen Vaters, gewählt werde, da die Wahl meiner Person gesetzlich unmöglich ist, indem jeder auf mich entfallende Stimmzettel als leer angesehen werden würde. Leon Wassilko wird ganz in unserem Sinne wirken, bis ich das gesetzliche Alter erlangt haben werde.

Mit Achtung *G. Br. Wassilko.*

Зґромадженй въ мѣстѣ выборцѣ, довѣдавшись о томъ, удали ся до адъюнктовъ суду пп. Коралевича и Лімберґера зъ запытаньемъ: що се має значити? Тй покликались на заявленье президента краю и пояснили, що выборы — актъ свободный. О той вдповѣди довѣдавъ ся бар. Николай Василько зъ Лукавця, розгримавъ ся и почавъ грозити, що постараесь, абы адъюнктовъ перенесено за „нельояльность“ супротивъ правительства. Грозьба була не безъ якогось успѣху, бо въ колька годинъ опосля начальникъ суду п. Ґуґальскій доставъ ажь двѣ телеґрамы, одну водъ черновецкого президента суду краевого а другу водъ президіи апеляціи зо Львова, зъ наказомъ, щобы адъюнкты зовсѣмъ не мѣшали ся до акціи выборчои. У Выжници уже двѣ годины наперед знали, що надойдуть такй телеґрамы.

Не треба й казати, яку вдтакъ пекольну акцію розвинуло правительство противъ кандидатуры п. Ясеницкого а на корысть Льва Василька. Пресіи на выборцѣвъ не було мѣры, а жандармы пускали навѣть до салѣ выборчои аґітаторовъ за бар. Василькомъ и они тамъ, въ очехъ комісіи, грозьбами допускали ся просто насильства на выборцяхъ. Кромѣ того аґітували противъ п. Ясеницкого ще листами до священиковъ митрополитъ Морарію и москвофілъ Купчанко зъ Вѣдня, а митрополитъ зославъ навѣть на день выборовъ до Выжницѣ ексарха Прокоповича, щобы тамъ пильнувавъ священиковъ. Многй выборцѣ передъ самыми выборами удались до п. Ясеницкого и зъ плачемъ заявили ему, що противъ свого пересвѣдченя мусять голосувати на Василька, абы не наразитись на неласку ц. к. староства. А все-таки знайшлась горстка и такихъ честныхъ выборцѣвъ, котрй або демонстраційно усунулись водъ голосованя, або й вддали голосы на руского кандидата. На жаль, такихъ було небогато. Въ Буковинѣ народъ далеко ще менче освѣченый політично, нѣжь въ Галичинѣ.

Такъ выйшовъ посломъ Левъ Василько, тымчасовый посолъ-заступникъ Юрія Василька. Выборъ сей, актъ на скробъ неморальный, обуривъ цѣлу честно мыслячу суспольность буковиньску — и справедливо написала одна буковиньска часопись, що такй выборы, якъ сей у Выжници, вдбирає народови всяку вѣру въ справедливость и моральность публичну. Не треба й аґітацій нігілістичныхъ, — больше они не докажуть...

Справы карѣвй.

[Найвысша санкція соймовыхъ ухвалъ въ справѣ будовы льокальныхъ зелѣзниць и ухвалъ що до розвою банку краєвого.]

Урядова ґазета пише:

Цѣсарь удѣливъ санкціи кольком ухваламъ соймовымъ зъ послѣднои сесіи, що стоять въ звязи зъ розвоѣмъ банку краєвого и зъ закономъ краєвымъ о подпираню краємъ будовы льокальныхъ зелѣзниць Именно одержали найвысшу санкію слѣдуючй ухвалы:

Законъ, котрымъ всѣ доходы банку краєвого, що плывуть зъ дѣяльности его такъ въ вддѣлѣ ипотечномъ якъ и банковомъ, увольняє ся водъ оплаты краевыхъ додатковъ до податковъ на десять лѣтъ, а именно водъ дня 1 сѣчня 1894 р. до 31 грудня 1903 року.

Ухвала, котрою соймъ уповажнивъ выдѣлъ крайовый, щобы на покрытье коштовъ замѣренои будовы крила будынку соймового, на помѣщенье бюръ б нку краєвого, затягнувъ въ банку краєвомъ на ипотеку будынку соймового позычку до 100 0000 зр.

Ухвала соймова котрою зворотъ вкладокъ ощадностей, помѣщуваныхъ въ банку краєвомъ, и оплату водсотковъ водъ нихъ, запоручає ся властителямъ вкладковыхъ книжочокъ передовсѣмъ активами и резервовымъ фондомъ банку, а вдтакъ ажь до высоты двохъ міліоновъ зр. и ґаранцією фонду краєвого.

Ухвала соймова, котрою край дає поруку за сповненье зобовязань банку краєвого, выплываючихъ зъ выданя облігацій зелѣзничихъ для подпираня будовы зелѣзниць у Галичинѣ ажь до высоты пятнацяти міліоновъ именнои вартости, въ той способѣ, що правильну оплату процентовъ и силату капіталовъ посля пляну запоручає передовсѣмъ банкъ краєвый вѣрительностями зъ позичокъ зелѣзничихъ, що вонъ удѣливъ, вдтакъ своимъ окремымъ фондомъ резервовымъ, утвореным для тыхъ же позичокъ, дальше цѣлымъ иншимъ своимъ маєткомъ, а ажь на случай, коли бы згаданй повысше фонды не покрывали зобовязань, що выходять зъ выданя зелѣзничихъ облігацій, має ся ужити ґаранціи краю.

Въ звязи зъ повысшими ухвалами сойму стоить ухвалена на послѣднои сесіи змѣна статута банку краєвого, що має на цѣли утвореньe въ банку краєвомъ окремого вддѣлу для зелѣзничихъ позичокъ и облігацій.

Отже міністеръ справъ внутрѣшныхъ, порозумѣвши ся зъ міністромъ скарбу, потвердивъ ухвалену соймомъ змѣну статутовъ банку краєвого.

Черезъ утворенье въ банку краєвомъ окремого вддѣлу для позичокъ и облігацій зелѣзничихъ розвине ся ширше пожиточна дѣяльность сеи институціи фінансовои и подасть певно краєви тй користи, якихъ сподѣває ся водъ неи.

Розумне удѣлюванье позичокъ для подпираня будовы льокальныхъ зелѣзниць въ Галичинѣ, скоре фінансованье тыхъ позичокъ, причинить ся певно до розширеня зелѣзниць, а тымъ самымъ и до економічного поднесеня нашого краю.

Дописи „Дѣла”

Зъ Рогатинского

[Жидовня въ Рогатинѣ. Новости рогатиньскй. Господарка громадска Парохъ рогатиньскій а злобнй демоны. Храмы а хоръ. Братство. Справа „Народного Дому“ и бурсы Сокольство польске. Вдгомоны зъ околицъ: жидовство а читальнѣ и крамницѣ Солідарность учительска горою! Аґітаціи противъ „Днѣстра“. Щирй охоты.]

Нашъ любый Рогатинъ славить ся богатствомъ гарного — болота и жидовнѣ. Въ кожну божу днину побачишь тутъ постати помучень, згорбленй, що тягають ноги по купахъ смѣтя [бо Рогатинъ, бачте, вдважный, холеры не боить ся!] и громады сыновъ Юды, що шваркотять о своихъ ґешефтахъ. Коли хто не має понятя, якъ выглядавъ старинный городъ Давидовъ и Шмулѣвъ та Шльомовъ, нехай приѣде сюды тарадайкою [а мѣцною, окованою гараздъ, сѣна много, бо инакше и возъ розлетить ся и ребра повылѣзають, — таке дробненьке камѣнячко у насъ на риночку!] нехай приѣде, кажу, а побачить Єрусалимъ, що радуесь и ликуе. Только-жь по вымогамъ модерного свѣта есть тутъ замѣсть величавого храму Давидового — нычій: Жидовске товариство банкове. Отъ, що! Позичай Рогатине, хочь „на конто“ Чортовои горы або Липы тои каламутнои... Якъ тотй евреѣ вызыскують народъ — страхъ и подумати! Ба, не дадуть ся народови тому поднести навѣть власнй опѣкуны — они подрѣмались. Декотрй замѣсть выконувати чисту справедливость, держать просто зъ жидовою. У мене за тымъ примѣровъ богато-богато! Жиды поростають у пѣрѣ, богатѣють, а силы „іоѣвъ“ нидѣють, хаты ихъ сумнй, якъ нутро кургановъ, а панки, выконавцѣ тои справедливости, въ жидовскихъ ласкахъ и — кишеняхъ... Но, судный день близько...

Рогатинъ — яко Львова побратимъ (хиба по жидахъ тото „сродство“) стараесь усе-таки прибрати красшу шату. Громада позичила якусь масну [якъ на свою кишеню!] суму и фабрикує собѣ водотяги, ставить за мѣстомъ рѣзницю дуже „шпортовну“ — якъ мене увѣрявъ одинъ панокъ, хочь я того „шпорту“ не змогъ чомусь добачити своими очима. Костелъ достає нову копулу и пошитье даху, бо дощь уже неразъ покроплявъ подчасъ богослуженя главы молящихъ ся побожныхъ „лаціннковъ“. Школа народна „помурусь“ такожь зъ волѣ Божои... Отже праця поступае. Фізіономія славетного гнѣзда Роксоляны змѣняесь, якъ на старость баба... Панъ „комісарь водъ болоть“ — достоньство и личность дуже показна — працює страхъ! Ходячи по „ринкляцу“ управляе зъ поліцайниками або зъ кимъ иншимъ свою „пулітику“... Гром да ґаздуе дуже хорошо — деинде такъ не втнуть: трафить ся якій задовженый трохи грунтъ, такъ она — замѣсть дати спромогу поратуватись своему горожанинови, заразъ и купуе грунтъ то на се, то на те .. отъ хочь-бы й на торговицю мѣску. Нема, бачте, мѣеця на скоты ..

А вже-жь Рогатинщина має и свою сцену, де грають ся лишь комітрагедіи. Орхестра грае въ кулаки, а дірігентъ — дуже поважна, молода, надута персона — дае тактъ, киваючи пальцемъ въ... чоботѣ. Артисты-жь — самй нашй христіяне. Акція ведесь ось-якъ: Дірігентъ дае знакъ чорнымъ демонамъ — ага! того дірігента провадить еще одинъ нѣбы наддірігентъ за носъ якъ медведика — отъ якъ гарно! — отже дірігентъ давъ знакъ: злобнй демоны, скинувши попередъ свою людску шату, беруть всѣякй дудки-сопѣлки и пищать страшенно, другй выють. А все те на одного свого человѣка. Дойшло до того, що ославили були старенького „съумасшедшимъ“. Добрй люде, нема що й казати! Я розмовлявъ зо старымъ и спознавъ, що „съумасшедшй“ — его клеветники. Де-жь знайти богато такихъ людей старшого поколѣня, щобы мали такй поступовй поглядy, черствй, свѣжй, молодечимъ жаромъ дыхаючй думка? Мы-жь знаемо молодыхъ, що боять ся навѣть на рускомъ празднику у руского священика въ рускомъ селѣ збирати датки на будову руского театру, бо „не выпадае, коли п. староста е на празднику“. Отъ вамъ — натуронька!

Хорошй маємо святинѣ Божй въ Рогатинѣ, однакъ ще бы то милѣйше й красше було, коли-бъ тутъ повставъ хоръ церковный. Декотрй людцѣ йдуть до костела черезъ те само, що больше имъ подобаесь звукъ „орґановъ“, нѣжь розбитый, крикливый та охриплый голосъ рогатиньского пѣвця въ „церквѣ мурованой“. Слѣдно, що се больша штука якось по людски заспѣвати або й подучити собѣ якій хоръ — на „самоловку“ навѣть, нѣжь „вытрѣщки“ продавати черезъ усю Божу днину або сплетнями бавитись. Кобы то рогатиньске братство, замѣсть спорити промѣжь собою, стало ся справдѣ братівю Божою та спровадило учителя спѣву хорального [н. пр. зъ Денисова, якъ у Вербиловцяхъ], а тогдѣ може бы менче було перекинчиковъ. Чей свое слово въ мельодійной арій причарувало бы и розкаяло душѣ ренеґатовъ Інтеліґенція має святый обовязокъ вступати до такихъ братствъ и думкою честною, словомъ и дѣломъ правымъ розбити отту „тьму хромѣшню“, що нею сповились очи декотрыхъ людей..

Справа бурсы „Народного Дому“ поступае звольна, а радше зовсѣмъ не поступае. Справа Бурсы — утопила ся десь за сегорічною повенію. Та ба! самй-жь тотй, що нею потрудитись змогли бы въ самомъ Рогатинѣ — дрѣмають солодко при осѣнной слогѣ. А селяньска дитина нидѣе, тупѣе морально, бо свѣтла зъ-нѣ-куды! Нема кому обоймити „найменчого брата“!

Ще що? Мали мы тутъ огнѣ довкола Рогатина, найстрашнѣйшій въ Подгородю. Прибула сторожа огнева и якось не конче гараздъ списалась! Декотрй людцѣ зо сторожѣ належать до Сокола, тожь и звѣстно, огонь для Сокола велика небезпека. Поки то були звычайнй собѣ „фаєрвахи“ — ниле сорокато...

Теперь де-що про околичнй села. Рогатинщина представляе горнець, въ котромъ воркотить, варить ся. Есть се борба елементовъ: темного зъ яснымъ, добра зо зломъ. Есть въ околици люде честнй, трудящй, есть патріотичнй духовнй, що по Божому глаголу двигають народъ зъ темноты. Де они — тамъ читальнѣ, крамницѣ сѣльскй, тамъ и люде честнй, веселй та тверезй; де ихъ нема, де сплюхи або трусы та лизуновичѣ, — тамъ лихо танцюе, ґаздуе недоля и еврей-пейсачь, що останню скибу поля забирае хрещеному... Бувъ я въ читальни въ Путятинцяхъ — се е разомъ и крамниця. Хорошй-жь тутъ порядки завѣвъ о. Яворскій зъ селянами тамошными! Мило поглянути на ясный свѣтъ! Якъ же разячо ударяе рѣзниця по селахъ, що не хотять поступу, що не стремлять до просвѣты, або котрй на лихо занапастили свои читальнѣ!

Теперь про учителѣвъ слово. Помѣжь учителями народными, тыми свѣтлоносцями, высуваесь разяча хиба моральна — копанье ямы подъ власными товаришами, и то дорогою доносу. Отъ одинъ учитель дуже кривдить солідарность та й честь учительску, бо оклеветавъ одного [ба, щобъ только одного!] зъ бѣд-

нѣйшихъ учителѣвъ-Русинôвъ такъ, що на бѣдака власти шкôльнѝ глядять неприхильнымъ окомъ.. Чи то честно?

И ще одно. Хто ѣде нашими селами, тому мусить здаватись, що вôнъ де на Мазурахъ! Написы громадъ польскѝ, червонѝ таблички Краковôвского товариства обезпечень скрôзь — Польонія така, що ажь га!

Вкôнци скажемо, що слѣдно вже мѣжь народомъ щирѝ охоты до просвѣтку. до пôддвигненя. Тôлько працѣ а працѣ додайте вы, що живете мѣжь народомъ и керму держите! Таборъ противникôвъ уживае усякихъ средствъ. Въ одномъ сусѣдномъ мѣстѣ наказуе польскій ксьондзъ своимъ сповѣдникамъ по кôлька днѣвъ по польски говорити — за покуту, щобы приучувати такимъ чиномъ селянина и мѣщанина польскои бесѣды! На шовіністичнѝ заходы противникôвъ намъ вôдповѣдати лише дѣломъ правымъ въ хосенъ народу, а зацвите повѣтъ по повѣтѣ и засіяе земля Данила ѝ Осьмомысла въ промѣняхъ добробыту ѝ щасливои долѣ!

С. Я.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера мало вôдбути ся у Вѣдни згромадженье выборцѣвъ и оно мало удѣлити пос. Кронаветтерови вотумъ недовѣря за-для его выступу въ оборонѣ правительственного проекту выборчои реформы. Аранжеры тыхъ зборôвъ запросили лишь мале число своихъ сторонникôвъ, щобы тымъ лекше дôйти свого намѣру. Однакъ перечислили ся, бо на зборахъ явило ся майже 1000 выборцѣвъ зъ середмѣстя. Коли се побачили аранжеры, оповѣстили зôбранымъ, що зборы не можуть вôдбути ся, бо електричне освѣтленье не функціонуе, якъ належить. Выборцѣ стали тогдѣ выкрикувати и лаяти централістôвъ, пôдносячи разомъ оклики въ честь Кронаветтера и загального голосованя. Середъ такого настрою опустили выборцѣ салю. На улици дожидали ихъ соціялісты и приймили ихъ окликами.

Такожь въ дѣльници Найбавъ вôдбули ся зборы демократôвъ. Пос. Пернерсторферъ начеркнувъ парляментарну ситуацію и апелювавъ до горожаньства, щобы зорґанізувало сильну вольнодумну партію, бо лібералы зрадили програму въ хвили, коли сполучили ся зъ такими пугачами, якъ Гогенвартъ и Стадницкій. — По нѣмъ забравъ голосъ пос. Кронаветтеръ и замѣтивъ, що проектъ выборчои реформы есть батогомъ, при помочи котрого Таффе неволить лѣвицю, коло польске и клюбъ Гогенварта, щобы они повзали у его нôгъ. И скоро ти панове пôднесли бы голову, въ тôй хвили свисне Таффе зъ батога и они знôвъ опустять уха. Кронаветтеръ пôбоювавъ ся, що гр. Таффе не думае на серіо о загальнôмъ голосованю. — Д-ръ Адлеръ заявивъ, що соціяльнѝ демократы не спôчнуть, доки не одержать права загального голосованя. Вже сегодня не може Таффе сховати батога, мимо несячои натуры нѣмецкихъ ліб-ралôвъ, котрѝ лижуть ёму ноги. — Зборы пôднесли потребу заведеня загального права голосованя.

Хорваты выбрали депутацію и выслали ея въ Буда-Пештъ и въ Римъ зъ просьбою о замѣщенье загребского епископства владыкою хорватскои народности. Передъ выѣздомъ депутаціи банъ приймавъ ея у себе и обѣдавъ помогчи.

— —

Про гостину россійскихъ офіцирôвъ въ Парижи пише такъ „Новое Время“: „Въ числѣ вѣстей, приходячихъ о вражѣню яке вôдбило ся въ головныхъ політичныхъ центрахъ захôднои Европы нинѣшными парискими торжествами въ честь россійскои ескадры, найбôльше интересни вѣсти, походячи зъ Берлина и зъ Лондона, бо побôчь Франціи, найбôльше вилывову ролю въ европейскихъ подѣяхъ, бôльше або менше близькои будучности, суждено, очевидно, грати Нѣмеччинѣ и Англіи, а Італіи и Австро-Угорщинѣ въ подѣяхъ тыхъ можуть дôстатись ролѣ тôлько другорядни. Мы уважаемо длятого не злишнымъ сказати кôлька слôвъ зъ причины телеґрамъ одержаныхъ вчера ночію вôдъ нашихъ кореспондентôвъ — берлиньского и лондоньского.

Першій зъ нихъ подае, що парискѝ подѣ зробили дуже сильне вражѣнье въ берлиньскихъ высшихъ сферахъ. Тому не трудно повѣрити, хотяйбы тôлько згадуючи, скôлько потрачено нѣмецкими офіціяльными и шовіністичными газетами заходôвъ, зъ-першу длятого щобы ослабити значѣнье тулонскои візиты, а пôзнѣйше длятого, щобы хитрѣйше пояснити его въ тревожнôмъ для европейского мира змыслѣ Нѣ одно, нѣ друге, якъ звѣстно, не удалось, и тому зовсѣмъ природно, що въ Берлинѣ зажурени наслѣдками подѣи, доказавшои що Европа може вôдъ нинѣ числити не на одинъ тôлько тридержавный союзъ для обезпеченя мѣжнародного мира и загального спокою! Нѣмецкôй дипломатіи то зовсѣмъ не на руку. Она довго надѣяла ся, що перша и самовластна роля въ Европѣ остане ся за державою Гогенцоллернôвъ въ родѣ верховодячои державы тридержавного союза. Коли недоставало симпатій другихъ европейскихъ націй, Нѣмеччина користувала ся по крайнôй мѣрѣ, важною прикметою держави, держачои выключно въ своихъ рукахъ пытанье о мирѣ и вôйнѣ. Князь Бісмаркъ вѣривъ, що того достаточно, щобы загальный хôдъ европейскихъ подѣй нѣколи не мôгъ приймити напряму, не зовсѣмъ згôдного съ интересами и політичными плянами Берлина. Вѣрили тому зъ-першу и нѣмецкѝ дипльомати новои ери до тои поры, поки „тулонська ратификація“ кронштадскихъ подѣй не доказала имъ противного. Дѣлити зъ Россією и Франціею рѣшучѝ вплыви на европейскѝ дѣла пріятнымъ для нихъ бути не може, вже въ силу того одного, що при такôмъ дѣленю, недостача инстинктовыхъ симпатій другихъ націй, о чôмъ мы згадали высше, може заставити тѝ націи смотрѣти другими очима на ихъ політичнѝ вôдношеня до Нѣмеччины.

Вôдношенье Англіи то парискихъ подѣй може грати въ тôмъ случаю видну ролю. Нашъ лондонскій кореспондентъ повѣдомляе, що англійскѝ політичнѝ кружки, вѣрно понимаючѝ правдивый змыслъ тыхъ подѣй и пересвѣдчивши ся о ихъ мирнôмъ характерѣ, начинають все сильнѣйше и сильнѣйше хилити ся до дружнѣйшого зближеня зъ Россією, розвиваючи англьо-россійскѝ торговельнѝ зносины, и знôвъ навязавши фінансовѝ дѣла зъ нашимъ пр вительствомъ. Все то дуже имовѣрно, тому, що Англійцѣ народъ, перше всего, практичный, а зъ практичнои точки погляду тридержавный союзъ, въ его нинѣшнôй обставинѣ, нѣякихъ матеріяльныхъ выгôдъ Англіи не дае, зробившись безсильнымъ надати политицѣ Россіи и Франціи напрямъ пожаданый для Англіи. Если кôлька мѣсяцѣвъ назадъ въ Лондонѣ многѝ думали, що зближенье зъ тридержавнымъ союзомъ и охорона интересôвъ Италіи на Середземнôмъ морѝ можуть стѣснити свободу дѣланя Россіи на далекôмъ Всходѣ и въ Африцѣ, то въ теперѣшну хвилю того тамъ нѣхто не думае, а многѝ уже глядять за средствами дôйти до тои цѣли за-для полѣпшеня вôдносинъ до Петербурга и Парижа“.

НОВИНКИ.

— **Зô Стрыя пишуть намъ:** Стрыйскѝ товариства делеґували на перенесенье мощей Маркіяна Шашкевича слѣдуючѝ депутаціи: „Пôдгôрска Рада“ — д-ръ Олесницкій, о. Давидякъ и Гр. Скобликъ. Філія „Просвѣты“ — Андроникъ Могильницкій, Тишовницкій и Андр. Берникъ. „Руска Бурса“ — о. Федусевичъ, Дубравскій и Николай Маслянка. „Руске Касино“ — Ив. Вахнянинъ, о. Бобикевичъ и Лукашевичъ. „Мѣщаньска Бесѣда“ — д-ръ Озаркевичъ, Скислевичъ и Бойкевичъ. Всѣ тѝ товариства зложать оденъ спôльный вѣнець. Кромѣ того ѣде окрема депутація женщинъ зъ вѣнцемъ зъ картъ візитовыхъ вôдъ Русинокъ стрыйскихъ.

— **Прс Маркіянове торжество въ Теребовли** пишуть намъ: Заходомъ товариства „Руска Бібліотека“ въ Теребовли вôдправить ся въ тамошнôй парохіяльнôй церкви поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Маркіяна Шашкевича дня 1 н. ст. падолиста о год. 9-ôй рано, на котрôмъ одинъ зъ членôвъ священикôвъ того-жь товариства виголосить вôдповѣдну проповѣдь. На се богослуженье запрошуе выдѣлъ всѣхъ почитателѣвъ Маркіяновыхъ. По богослуженю вôдбуде ся загальный зборъ членôвъ того жь товариства въ домѣ головы о. І. Залуцкого въ Теребовли.

— **Память Маркіяна Шашкевича** постановили обходити Русины бучацкѝ поминальнымъ богослуженьемъ, що вôдбуде ся дня 1 н. ст. падолиста о 10-ôй годинѣ рано въ церкви св. Покровы. На се богослуженье просять згаданѝ Русины всѣхъ дохрестныхъ Вп. Патріотôвъ. Вечеромъ вôдбуде ся формальне отворенье мѣщаньскои читальнѣ получене зъ вôдчитомъ про житье М. Шашкевича.

— **Загальнѝ зборы руского товариства педаґоґічного** вôдложено на вчерашнôмъ засѣданю выдѣлу на день 8 н. ст. грудня. При тôй ухвалѣ руководивъ ся выдѣлъ зъ одного боку оглядомъ на учителѣвъ народныхъ, котрѝ въ день 2 н. ст. падолиста не могли бы прибути на зборы за-для науки шкôльнои, а зъ другого боку оглядомъ на се, що дня 1 и 2 н. ст. падолиста припадае перенесенье мощей Маркіяновыхъ, концертъ, загальнѝ зборы „Народнои Торговлѣ“, такъ що богато осôбъ не могло бы брати участи въ зборахъ за-для втомы. Выдѣлъ розважавъ такожь близшій речинцѣ н. пр. день св. Димитрія, 7 н. ст. падолиста и св. Михайла, 20 н. ст. падолиста, але зъ огляду на членôвъ товариства священикôвъ, котрѝ звычайно беруть участь въ зборахъ, днѣ тѝ показали ся невôдповѣдными, и длятого заявивъ ся выдѣлъ за днемъ 8 грудня, въ котрый то день припадае латиньске свято Зачатія Пр. Богородицѣ. Проґрама загальныхъ зборôвъ товариства педаґоґічного лишае ся незмѣнена.

— **Русины тернопôльскѝ** прислали на руки нашои редакціи 28 зр. на памятникъ для Маркіяна Шашкевича, — якъ они пишуть — „великого робôтника на занедбанôй літературнôй нивѣ рускôй“.

— **Зъ Теребовлѣ пишуть намъ.** Дня 1. н. ст. падолиста вôдбуде ся заходомъ теребовельскихъ Русинôвъ въ парохіяльнôй церквѣ въ Теребовли торжественне поминальне богослуженье въ память 50-лѣтныхъ роковинъ смерти Маркіяна Шашкевича. Надѣемось, що Русины нашого повѣта возьмуть якъ найчисленнѣйшу участь въ тôмъ торжествѣ и причинять ся до того, що сей день буде правдивымъ народнымъ святомъ въ старинномъ княжôмъ городѣ. Вечеромъ же вôдбуде ся въ мѣщаньскôй читальни вôдчитъ про дѣяльнôсть и значѣнье Маркіяна Шашкевича.

— **Въ хорѣ, якій буде спѣвати на похоронномъ обходѣ Маркіяна Шашкевича** возьмуть участь крôмъ питомцѣвъ и молодѣжи руской ґімназіи такожь и ученики тутешнои семінаріи учительскои. Молодѣжь семінаріи жертвуе такожь вѣнець.

— **Одноразова наука** въ ґімназіи коломыйскôй розпôчне ся дня 1 н. ст. падолиста с. р.

— **Предсѣдателемъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ въ Стрыю** выбрано д-ра Евг. Озаркевича. До выдѣлу увôйшли переважно мѣщане. Заразъ першого дня вписало ся въ члены сего товариства сто кôлькадесять членôвъ.

— **Въ Бродахъ** — якъ намъ зъ-вôдтамъ пишуть — маe завтра 17 (29) с. м вôдкрыти ся руска мѣщаньска читальня о годинѣ 5½ вечеромъ при ул. Лешнѣвскôй за великою церквою.

— **Народну читальню въ селѣ Нагорянцѣ пôдъ Бучачемъ** розвязало ц. к. староство бучацке. Головою тои читальнѣ бувъ о. Т. Теляковскій греко-кат. нарохъ бучацкій.

— **Про доповняючѝ выборы въ окрузѣ Жовкôвъ-Равасоkаль пишуть намъ:** Зъ Жовкôвщины: Въ Туринцѣ при правыборахъ перепавъ о. Дрималикъ, предсѣдатель звѣстного правыборчого вѣча въ Жовкви. — Зъ Равщины: У насъ средствомъ аґітаційнымъ противъ кандидатуры проф Вахнянина есть дурный окликъ: Не голосуйте на професора, бо вôнъ буде брати двѣ пенсіи, а на васъ за те наложать бôльшій податки. — Зъ Угнова: Правыборы кôнчать ся. Нашій стороны вôддадуть переважно голосы на Вахнянина. — Зъ Немирôвщины: Нашій стороны пôддержать лишь кандидатуру проф. Наталя Вахнянина.

— **Етноґрафічный вôддѣлъ** выставы въ роцѣ 1894 заповѣдае ся що-разъ гарнѣйше. Працѣ пп. Шухевича и Пшибиславского въ повнôмъ розгарѣ. Въ короткôмъ часѣ розпôчне ся будова хатъ селяньскихъ зъ рôзныхъ околиць краю, мѣжь ними загорода краковска буде получена зъ взôрцевою молочарнею.

— **Концесіи мытовѝ.** Цѣсарь санкціонувавъ ухвалы соймовѝ, котрыми удѣлено концесіи на побôръ мыта: 1) радамъ повѣтовымъ: въ Чешановѣ на дорозѣ повѣтовôй Дахновъ-Любачѣвъ, въ Теребовли на дорозѣ повѣтовôй Теребовля-Будзановъ, въ Коломыи на дорозѣ повѣтовôй Коломыя-Печенѣжинъ, въ Борщевѣ на дорогахъ повѣтовыхъ Иванковъ-Ермаковка и Устье епископске-Озеряны, въ Самборѣ на дорозѣ повѣтовôй Самбôръ-Мостиска, въ Станиславовѣ вôдъ моста на рѣцѣ Быстрици пôдъ Черняевомъ, въ Стрыю на дорозѣ повѣтовôй Стрый-Журавно, въ Залѣщикахъ на дорозѣ повѣтовôй Устьечко-Язловець; 2) выдѣламъ повѣтовымъ: въ Перемышлянахъ на удержанье дорогы громадскои Перемышляны-Поморяны, въ Бережанахъ на удержанье дорогы громадскои Литятинъ-Козова и въ Тернополи на удержанье дорôгъ громадскихъ Тернопôль-Грималôвъ и Ивачѣвъ долѣшный-Обарѣнцѣ; 3) обшарамъ двôрскимъ: въ Гусаковѣ вôдъ мыта на рѣцѣ Солотвинѣ, въ Лисовцяхъ вôдъ моста на рѣцѣ Серетѣ, въ Монастирци вôдъ моста на рѣцѣ Днѣстрѣ, въ Мостахъ вôдъ моста на Днѣстрѣ, въ Сѣнявѣ спôльно зъ обшаромъ двôрскимъ въ Тринчи вôдъ перевоза на Сянѣ, въ Баличахъ вôдъ перевоза на Свѣчи, въ Букавинѣ вôдъ перевоза на Днѣстрѣ, въ Демидовѣ вôдъ перевоза на Днѣстрѣ и въ Чарторыи вôдъ перевоза на Днѣстрѣ; 4) обшарови двôрскому спôльно зъ громадою въ Велдѣжи вôдъ моста на Свѣчи въ Велдѣжи и вкôнци громадѣ Камѣнка струмилова на рѣкахъ Бугъ и Камѣнка.

— **Лѣкъ на діфтерію.** Д-ръ Едвинъ Клебсъ, професоръ въ Карльсруге вынайшовъ по довгихъ и тяжкихъ досвѣдахъ зъ культуры бацілѣвъ діфтеричныхъ лѣкъ, названый нимъ „антідіфтериною“. Се нове средство убиваe бацілѣ діфтеричнѝ и лѣчить недужѝ на діфтерію особы дуже скоро. Численнѝ пробы роблены зъ антідіфтериною сконстатували, що у чоловѣка недужого на діфтерію, по зажитю того средства зменшае ся безусловно горячка до добы дуже значно, а тканки пищеви бацілями вôдпадають самѝ собою и заразина дальше не розширюе ся. Д-ръ Клебсъ каже, що щѣпленье людей антідіфтериною може разъ на все усунути діфтерію зô свѣта.

— **Въ справѣ торговлѣ безрогами** внесли галицкѝ купцѣ петицію до міністерства торговлѣ, щобы оно постаралo ся о згоду правительства нѣмецкого на высылку безрогъ просто зъ обсерваційнои стаціи въ Краковѣ, устроеной пôсля найновѣйшихъ вымогъ. Доси вôльно було ввозити безроги до Нѣмеччины лише зъ обсерваційнои стаціи въ Бялôй, що було для галицкихъ купцѣвъ дуже невыгôдне.

— **Тягненье льосôвъ льотеріи выставовои въ Инсбруцѣ,** щô мало вôдбути ся дня 26 н. ст. жовтня, вôдложено на день 6 н. ст. грудня с. р.

— **Холера** Ґазета урядова доносить: Дня 26 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Надвôрнôй и Назавизовѣ повѣта надвôрняньского по 1 особѣ, въ Кнѣгининѣ, Узинѣ и Пациковѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ. Выздоровѣло: въ Лысци повѣта богородчаньского 1 особа, въ Волосовѣ повѣта надвôрняньского 1 особа, въ Букôвску повѣта синôцкого и Пациковѣ повѣта станиславôвского по 1 особѣ. — Померли: въ Коломыи 1 особа, въ Надвôрнôй и Назавизовѣ по 1 особѣ, въ Узинѣ и Загвоздѣ по 1 особѣ. Загаломъ лишило ся дня 25 н. ст. жовтня 41 осôбъ въ лѣченю, дня 26 прибуло 5 недужихъ, выздоровѣли 4 особы, померло 5, отже лишае ся въ лѣченю 37 осôбъ. — Пôдозрѣный случай лучивъ ся въ Смôльници повѣта добромильского. — Холеру азійску сконстатовано бактеріольоґічно въ вôдходахъ осôбъ помершихъ середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Коростенку повѣта добромильского, Микитинцяхъ и Кнѣгининѣ кольонiи въ повѣтѣ станивлавôвскôмъ. — Орґанъ найвысшои рады санітарнои Das österreichische Sanitätswesen доносить: Вôдъ 3 н. ст. серпня до 25 н. ст. жовтня сконстатовано въ Галичинѣ 1190 случаѣвъ холеры, зъ чого 704 осôбъ померло.

— **Краева рада зелѣзнича,** що маe завести ся при краевôмъ выдѣлѣ, буде складатись зъ 14 членôвъ; 7 зъ нихъ именуе выдѣлъ краевый, другихъ 7 высылають краевѝ институціи Выдѣлъ краевый вôзвавъ вже сими днями торговельно-промыслôвѝ палаты у Львовѣ, Краковѣ и Бродахъ, галицке тов. господарске у Львовѣ, товариство рôльниче въ Краковѣ, галицке товариство лѣсне у Львовѣ и нафтове товариство въ Горлицяхъ, щобы предложили свои пропозиціи.

— **Доповняючѝ школы рôльничѝ.** Власти шкôльнѝ въ Галичинѣ займають ся теперь проектомъ, щобы заснувати въ кождôмъ повѣтѣ бодай по одній доповняючôй школѣ рôльничôй. Сѣльскѝ ученики, що призначенѝ займати ся въ житю рôльництвомъ, мали бы такимъ способомъ нагоду добути въ тыхъ школахъ знаня, котрого конче въ своимъ званю потрѣбують. Проектъ се дуже симпатичный, бо вже не вôдъ нинѣ домагають ся загально, щобы въ народныхъ школахъ подавано бôльше фахового, практичного знаня. Доповняючѝ школы рôльничѝ, хочь бы ѝ по одній въ кождôмъ повѣтѣ вôдповѣдять бодай въ части загальному бажаню.

— **Буджетъ мѣста Вѣдня на 1894 рôкъ.** Магістратъ вѣденьскій выготовивъ прелімінарь доходôвъ и розходôвъ на 1894 рôкъ. Пôсля сего прелімінаря маe выносити загальна сума розходôвъ 41,861.660 зр. Згадана сума буде покрыта мѣскими податками въ высотѣ 19,776.020 зр., власными доходами въ высотѣ 11,268.310 зр., касовыми припасами въ сумѣ 3,713.560 и зр. и позичковыми капіталами на водопроводы въ сумѣ 7,133.470 зр. Цѣнныхъ папирôвъ маe теперь вѣденьска громада на суму 2,267.357 зр. 27 кр.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Антонія Залозецка, жена о. Василія Залозецкого, пароха въ Гôрнôмъ коло Стрыя, упокоила ся вчера дня 27 н. ст. жовтня по довшôй недузѣ. Похороны вôдбудуть ся въ недѣлю по полудни.

Стефанъ Лысякъ, окôнченый ґімназіястъ, бувшій ученикъ рускои ґімназіи, упокоивъ ся въ Угновѣ дня 26 н. ст. жовтня на выбухъ крови. Земля ёму перомъ!

Наука штука и література.

— **Портретъ Маркіяна Шашкевича** въ великôмъ форматѣ уже появивъ ся зъ літоґрафіи и можна его дôстати въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ по 35 кр. зъ пересылкою почтовою. Портретъ выготовленый дуже гарно.

— **„Оповідання про Хведора християнина і про друга його Оврама жидовина“.** Пôдъ симъ заголовкомъ вышло зъ друкарнѣ товариства имени Шевченка оповѣданье россійского писателя М. С. Лѣскова въ перекладѣ М. Загôрньои [зъ Украины]. Книжочка обôймае 31 сторôнъ друку (формату книжочокъ „Просвѣты“) и продае ся въ канцеляріи товариства имени Шевченка по 10 кр. — Якъ ся книжочка, такъ и оповѣщена вчера пôдъ заг. „Орлеаньска дѣвчина Жанна д' Арк“ — выданѝ заходомъ справдѣ невтомимого робôника середъ нашои громады львôвскои п. Костя Панькôвского.

Господарство промыслъ и торговля

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю вересня 1893 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 586 внесень на суму 1,796.518 зр. а. в. а выставлено поліцъ 492 на суму 1,422.723 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 вересня 1893 р. внесено 5.535 внесень на 18.478.982 зр. а. в., а выставлено 4.813 поліцъ на суму 15,853.474 зр а. в. Заповѣджень, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 вересня 1893 р. выносять 1,308.743 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1892 року 141,876 438 зр. въ капіталахъ и 184.913 зр. а. в. въ рентахъ на 53 527 поліцахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 34,062.383 зр. а. в. Заплачени шкоды въ 1892 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,955.362 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 253,099.377 зр. 58 кр. а. в.

Товариство признае належачимъ до чинноі армiи або обороны краевои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноі служby, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь премiи. 4102

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ секретаря повѣтового Гр. Ананієвича зô Львова до Коломыи.

— **Конкурсы.** Въ богородчаньскôмъ повѣтѣ опорожненѝ посады учительскѝ: въ Бабчи, Битковѣ Хмелѣвцѣ, Глубокôмъ, Грабôвци, Глѣбôвцѣ, Иваниковцѣ, Яблôницѣ, Кричцѣ, Манявѣ, Монастирчанахъ, Марковôй, Молотковѣ, Похôвцѣ, Саджавѣ, Стебнику и Журакахъ. Поданя треба вносити до 22 н. ст. падолиста. — Выдѣлъ повѣтовый въ Сокали розписуе конкурсъ на посаду лѣкаря окружного зъ осѣдкомъ въ Тартаковѣ зъ платнею 773 зр. рôчно и личнымъ додаткомъ 150 зр. вôдъ громады и касы убогихъ. Поданя треба вносити до 30 н. ст. падолиста. — Въ повѣтѣ лѣськôмъ опорожненѝ посады учительскѝ: въ Бальници, Лѣщоватôмъ, Маневѣ, Вôльшаници, Середници, Скороднôмъ, Станьковôй, Телешници ошваровôй, Ветлинѣ, Волиминовôй, Завадцѣ, Загочевю, Зубеньску, Смôльнику ad Лютовиска, Балигородѣ, Лѣську и Устрѣкахъ. Поданя треба вносити до кôнця падолиста с. р. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Пôдгайцяхъ розписуе конкурсъ на посаду секретаря зъ платнею 1000 зр.. мешканьемъ и 6 додатками трилѣтными по 100 зр. Вымагае ся окôнченыхъ правъ. Поданя треба вносити до кôнця падолиста с. р. — Магістратъ мѣста Городка розписуе конкурсъ на посаду ветеринаря мѣского въ Городку зъ рôчною платнею 500 зр. Поданя треба вносити до 20 н. ст. падолиста. — Въ повѣтѣ добромильскôмъ опорожненѝ отсѝ посады учительскѝ: въ Борôвници, Брусцѣ, Явôрнику рускôмъ, Юречковôй, Кальваріи пацлавскôй, Крецовѣ, Липѣ, Лѣсковатôмъ, Миговôй, Пятковôй, Пятницяхъ, Передѣльници, Розенбурзѣ, Розпутью, Тростянци, Жокатинѣ, Добромили и посады молодшихъ учителѣвъ въ Ляцку, Бирчи и Добромили. Поданя треба вносити до кôнця падолиста. — Окружна рада шкôльна въ Бôбрцѣ розписуе конкурсъ: 1) на посаду греко кат. катихита въ Бôбрцѣ зъ платнею 495 зр.; 2) на посады управителѣвъ въ Бôбрцѣ и Выбранôвцѣ; 3) на посаду старшого учителя въ Бôбрцѣ; 4) на посады учителѣвъ: въ Бертешовѣ, Бородчичахъ, Дроговыжи, Девятникахъ, Городищи цетнарскôмъ, Гранкахъ-Кутахъ, Гриневѣ, Юшкôвцяхъ, Ляшкахъ долѣшныхъ, Любешцѣ, Ланахъ, Мільбасѣ, Вôльхôвци, Оришкôвцяхъ, Пятничанахъ, Пôдгôрцяхъ, Репеховѣ, Романовѣ, Серникахъ, Соколôвцѣ, Станкôвцяхъ, Стрѣлкахъ, Шоломыѣ, Сухровѣ, Водникахъ, Вовчатичахъ, Воловôмъ, Залѣсцяхъ, Жабокрукахъ, вкôнци 5) на посады молодшихъ учителѣвъ и учительокъ: въ

Бôбрцѣ, Стрѣлискахъ новыхъ, Березд0вцяхъ, Николаевѣ, Звенигородѣ, Глѣбовичахъ великихъ, Пôдъярковѣ, Старôмъ селѣ и Выбранôвцѣ. Подая треба вносити до 15 н. ст. падолиста. — Перемыска окружна рада шкôльна оголошує конкурсъ зъ речинцемъ до кôнця падолиста на двѣ посады греко-кат. катихитôвъ и на одну римокат. катихита въ Перемышли зъ платнею 770 зр., дальше на посады учителѣвъ: въ Баховѣ, Боршовичахъ, Дусôвцяхъ, Горохôвцяхъ, Грушатичахъ, Кинажичахъ, Мацьковичахъ, Новосѣлкахъ, Вôльшанахъ, Орѣ ôвцяхъ, Пикуличахъ, Розубовичахъ, Рускôмъ селѣ, Селискахъ, Сѣлници, Сливници ad Дубецко, Середнôй, Скоповѣ и Строневичахъ, та на посаду молодшого учителя въ Кривчи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову народного театру** вплынули дальш на руки комітету въ Перемышли отсй датки: Зъ картового на „Бесѣдѣ“ 2 зр. 20 кр., п. Д. Стахура зôбравъ на купоны вôдъ Вп. пп. Алекс. Федоровича 1 зр., д-ра Франца Шефера 1 зр., Евгенія Павловича нотар. кандидата 1 зр., зъ картъ у д-ра Нѣмчиньского 1 зр. 40 кр.; Вп. панѣ Копкова 10 зр.; о. Ломницкій за проданй купоны 3 зр., зъ пушки на „Бесѣдѣ“ 1 зр 50 кр.; зъ пушки въ „Народнôй Торговли“ 4 зр.; — разомъ зъ попередными 254 зр. 45 кр. — [Выказъ жертвъ поданый въ ч. 220 „Дѣла“ поправляємо такъ, що замѣсть „Яроша“ має бути Ярема. Выказанй тамъ грошѣ зôбранй були на весѣлю проф. Яремы дня 29. серпня въ Свидовôй. На тую цѣль жертвувавъ панъ молодый 5 зр. и панна молода 5 зр.] — Каса ощадности въ Тернополи на руки адвоката д-ра Волод. Лучакôвского 50 зр. — О. Ив. Винницкій 40 зр. чистого доходу зъ концерту устроєного на ту цѣль товариствомъ „Читальня“ въ Копичинцяхъ. — П. Антôнъ Телесницкій вôдъ гостей на забавѣ въ домѣ о. Льва Левицкого въ Мостискахъ за ініціятивою п. Шиманьского зъ Кришовець 21 зр 50 кр. — Д-рандъ медицины нiею Шеферôвною въ Болшовѣ [на сю суму зложились пп.: молодй 2 зр., д-рндъ Глѣбовицкій 1 зр., Иванъ Лопатиньскій магістеръ фармаціи 1 зр. 50 кр., панна О. Билинкевичѣвна 1 зр., панна Т. Билинкевичѣвна 1 зр, Вол. Иваницкій 1 зр., о. Теоф. Глѣбовицкій 1 зр., о. Билинкевичь 1 зр., п. Центаръ 1 зр. д-рндъ Сабатъ 50 кр., о. Глѣбовицкій 1 зр, п. Дильскій директоръ табулѣ 50 кр., о. Кумановскій 50 кр., п. Малишевскій 1 зр., о. Глѣбовицкій 50 кр., о. крил. Ткачуникъ 1 зр.е панна Хоиньска 1 зр.,панна Монцѣбовичѣвна 1 зр., д-ръ Сабатъ 50 кр., о. Шеферъ 50 кр, Ив. Коростень 30 кр., Тресньовскій богословъ 30 кр., Игн Глѣбовицкій 1 зр. и зъ дрôбныхъ скадокъ 2 зр 10 кр. — разомъ 22 зр. 20 кр] — О. Волод. Левицкій 26 зр. 12 кр., зôбраныхъ на весѣлю въ домѣ о. Глиньского въ Миклашевѣ. — Дальше надôславъ на руки нашои адміністраціи о. Ив. Тимцюрзкъ зъ Пôйла 8 зр. 30 кр, на котрй зложали Вп. пп.: Заклиньска 1 зр, о Сѣчиньскій 1 зр., о. Чирняньскій 2 зр., Лѣсковацкій люстраторъ зъ Рипянки 1 зр., о. Тимцюракъ 1 зр. 60 кр., решта зъ поменшихъ датковъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 28 жовтня. Вчера розпочала свои засѣдання анкета млынарска. Пôдчасъ вчерашнього засѣдання палаты послôвъ вôдбула ся конференція міністрôвъ, почôмъ ґр. Таффе конферувавъ зъ Яворскимъ и Гогенвартомъ. Говорять, що коаліція трохъ клюбôвъ: лѣвицѣ, кола польского и консерватистôвъ есть вже фактомъ довершеным.

Софія 28 жовтня. Сесію собрания отворивъ вчера кн. Кобурґъ престольною бесѣдою, въ котрôй пôднѣсъ, що его правительство принесло для Болгаріи богато добра. Престольна бесѣда заповѣла выборчу реформу. Президентомъ собранія выбрано зновъ Петкова.

Берлинъ 28 жовтня. Цѣсарь приказавъ зарядити слѣдство противъ тыхъ офіцирôвъ, що граютъ въ карты и вôддаютъ ся гулящому житю.

Тульонъ 28 жовтня. Россійска ескадра дефілювала вчера передъ Карнотомъ.

ЛЬВôВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
во готелю Жоржа.

Въ Недѣлю дня 29 н. ст. жовтня 1893.

Дебютъ М. Кратохвиля.

ЧОРНОМОРЦѢ

Комічна народна оперетка въ 3-хъ актахъ.

ОСОБЫ

Тупиця, старый козакъ	К. Пôдвысоцкій
Драбиниха, вдова	Е. Пôдвысоцка
Маруся, ей дочка	Ф. Лопатиньска
Наталка, найманичка	М. Слободôвна
Кабиця, козакъ	А. Стечаньскій
Гнатъ, его товаришъ	А Нижанкôвскій
Иванъ, козакъ сирота	М. Кратохвиль
Цвѣркунъ, козакъ	С. Пôдвысоцкій
Ивга, его жена	А. Осиповичева
Илько, молодый козакъ	С. Яновичь
Кулина, убога дѣвчина	М Фіцнерôвна

Рѣчь дѣе ся на Украинѣ.

Режіссеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліс а.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр, другорядне 70 кр., треторядне 50 кр, паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Во Второкъ буде выставлена драма конкурсова д-ра Ив. Франка въ 5-ти дѣяхъ п. з. „УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЕ“.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ

26 н. ст. жовтня 1893.

Львôвъ: Пшениця 7·25 до 7·90, жито 5·75 до 6·50, ячмѣнь 5·— до 6·25, овесъ 6·— до 6·75, рѣпакъ 12·75 до 13·—, горохъ 5·— до 8·50, вика 5·25 до 5·75, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, конюшина червона 62·— до 66·—, конюшина бѣла 66·— до 70·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ 23·— до 25·—, анижъ 34·— до 38·—, кукуруза 6·60 до 6·85 хмѣль 150·— до 170·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ 16·— до 16·75 зр.

Краковъ: Пшениця 8·— до 8·25, жито 6·40 до 6·70, ячмѣнь 7·50 до 8·25, овесъ 6·80 до 7·15 горохъ —·— до —·—, вика —·— до —·— рѣпакъ 13·— до 13·75, льнянка —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, бульбы —·— до —·—.

Пôдволочиска: Пшениця 7·65 до 7·80, жито 5·70 до 5·80, ячмѣнь 5·50 до 5·85, овесъ 5·12 до 5·40, горохъ 6·80 до 7·—, вика —·— до —·— рѣпакъ —·— до —·—, льнянка 12 до 12·25, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·— бульбы —·— до —·—, макъ 22·— до 24·25.

Тернопôль: Пшениця 7·25 до 7·40, жито 5·50 до 5·65, ячмѣнь 4·50 до 6·—, овесъ 5·75 до 6·— горохъ 7·50 до 8·50, вика —·— до —·—, рѣпакъ 12·50 до 12·75, льнянка 7·75 до 8·25, конюшина червона 60·— до 65·—, бѣла —·— до —·— конюшина швед. —·— до —·—, гречка 7·— до 7·25, оковита 16·50 до —·—.

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Надôслане.

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

повернувъ и ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскôй число 2.

вôдъ год. 9—5-ои. 4892 4—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и быв. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкае теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вôдъ год. 10—12-ои и вôдъ 2 5-ои. 4891 4—8

Заведенье водолѣчниче

Марѣѣвка коло ЛЬВОВА

ПОЧТА ЛЬВôВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна вôдъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно пôсля комнаты.

Дальшй особы въ тôй самôй комнатѣ платять значно дешевше. 4709 4—6

Дорога Приятелько!

Якъ тобѣ звѣстно, головною цѣлею Товариства для выробу ризъ церк. въ Самборѣ есть, подати нагоду до заробку вдовамъ и сиротамъ по священикахъ, котрй якъ се загально вѣдомо, остаютъ въ дуже сумныхъ вôдносинахъ. До теперь працює насъ въ Товариствѣ 6 особъ (двѣ вдовы и чотыры сироты) однакъ зголошуе ся ще много другихъ. Щобы отже Товариство могло якъ найбôльше вдôвъ и сирôтъ занятй працею, то старай ся наклонити Твого Тата и мужа и всѣхъ знакомыхъ тобѣ Священикôвъ, щобы безпроволочно присылали до Товариства замовленя на всякй ризы церковнй и поручали старй до направы и переробленя. Знаючи якъ щиро Ты занимаешь ся справою Того товариства маю певну надѣю, що и ты зволишь причинити ся такимъ способомъ до скорого его розвою. Поздоровляю Тебе сердечно твоя подруга

Марія И. роботница Товариства в. р

Самбôръ дня 13-го жовтня 1893. 4893

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйш

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою подагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и предае всякй листы заставнй, 5% Обліґації комунальнй банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнй и приватнй, Монеты австрійскй и заграничнй по **найкористнѣйшихъ услôвяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручення на біржу выконуе найсолідніше.** Переказы на бôльшй мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручення зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 71—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручая у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінція выготовляють ся точно. 4185

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—		941
Мушины-Криницѣ ч.Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	06	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526	—	736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	544	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Имперіяль удѣляють устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ службы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницахъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзниць державнй прямй білеты до ѣзды и зуставлюванй зшитки посѣдѣнь до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4114

Маґлѣ комнатнй по зр. 24 поручае найдешевше

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

В МІДИНГА

ФАРБАРИЯ И ПРАЛЬНЯ ХИМІЧНА

одежи мужескои и дамскои

не поренои

такожь

ПРАНЬЕ ЗАНАВѢСЪ

4824 ***у Львовѣ*** 20 20

при улици Ягайлоньскôй число 20.

„Jus canonicum“

Найновѣйше выданье права каноничного, вôдбиване старанно літоґрафомъ, можна ще замовити у ЮЛІЯНА БОРАЧКА, богослова въ греко кат. семинарія у Львовѣ, ул. 4903 Коперника 36. 2—3

Дешево на продажъ

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскôмъ, фігуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокй, въ полихроміи, поставa стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскôй, де всякй роботы рѣзьбарскй и позолотз 10 ничй выготовлюе ся. 4887 **Львôвъ, улиця Лычакôвска 54.**

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 2—30

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручае

СТАРА ТОРГОВЛЯ

ВОЛЯ

4844 21 20

у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнй до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучй, готовй до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 49—?

Конякъ ФРАНЦУСКІЙ

фляшка по 2 и 3 зр., куращйный по 4 зр. 50 кр. поручае тортовля

ИВАНА БОДНАРА

Львôвъ, улиця Академічна ч. 20.

4669 44—45

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякй роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовй порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4789 **РОБôТНЯ** 37-156

Львôвъ, ул. Зибликевича 11.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлакй роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншй цѣлковито выкôнчень прикрасы** 4641 церковнй. 91—150

Вôдновляю старй иконы и иншй рѣчи.

Безъ пореня

приймае до химічного чищеня, вôдновлюваня и прасованя всѣлякй уборы мужескй и жѣночй — перше вѣденьске заведенье химічне чищеня плямъ

СИМЕОНА ВАЙСА

Львôвъ, ул. Коперника ч 12.

На бажанье чистить одежу при помочи пары въ кôлькохъ годинахъ.

4888 (Импреса Львôвъ) 3—4

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 85 180

ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскй въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рбзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнй (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по **найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 12—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про добро, ту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

ГОТЕЛЬ „МЕТРОПОЛЬ“

У ЛЬВОВѢ

при ул. Паньскôй ч. 1.

Величаво урядженый, електрично освѣтленый, заосмотреный въ водопроводы, цѣны знижень, услуга скора, комнаты зъ комфортомъ устроєнй, для подорожуючихъ 20% опусту, не числячи сервісу, обслуги нѣ свѣтла електричного.

ТОРГОВЛЯ КОРѢННА

делікатесôвъ, винъ, горѣлокъ, продажъ дерева на паливо и вугля коксового пруского Торфъ на паливо и мука торфова до десінфекції.

У ЛЬВОВѢ при улици Чарнецкого ч. 2.

РЕСТАВРАЦІЯ

И КОМНАТЫ ДО СНѢДань

пиво експортове и окоцимске, абонаментъ на обѣды мѣсячно вôдъ зр 12 и высше.

Взглядамъ Вп. Публики поручае ся

Иванъ Важный.

4907 (Импресса) 1—5

Въ канцеляріи товариства „Просвѣта“ продаютъ ся портреты бл. п.

Д-ра ОЛЕКСАНДРА

ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый дохôдъ призначеный на фондъ памятниковый и стіпендійный.

ТУТКИ електрично стисканй неклиенй зъ найлѣпшои французкои бібулки, гіґієнічнй, поручае фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОИ,** Львôвъ, ул. Паньска ч. 2. **90 кр. за 1000 штукъ.**

При купнѣ 5000 штукъ опаковане и порто франко. 4812 31—30

КАЛЕНДАРЬ „ПОСЛАННИКА“

на рôкъ 1894

вже выпечатаный и мѣстить кромѣ части календарскои, точного устава и части информаційнои, слѣдуюче:

I. **Стихи**: Рôкъ 1894; До гôръ; До згоды; Покаяне (зъ устъ народа); Наша вѣра; Молитва инокинѣ; Пôдъ крестомъ; Сила молитвы; До рôдныхъ пивъ; Двѣ пѣсни матери.

II. **Часть релігійно-поучаюча**: Св. Іоаннъ Златоустый (съ образкомъ); Димитріева суббота; Руска Служебницѣ; Где що зъ житя о. Боска.

III. **Часть повѣсти и оповѣдання**: Свята вечеря; Зъ давнои бувальщины; Зъ чужихъ-далекихъ краєвъ; Шмула Дерижôра и село Драгигузы; Не жартуй съ серцемъ, комедія въ 1 актѣ.

IV. **Часть забавна**: Пригоды Пана Великого; Горькій смѣхъ и сумна правда; Загадки нового патунку; Фрашки и небылицѣ; Смѣхъ и правда.

V. **Часть**: Всячина господарска; Инсераты. 4781 5—?

Само вже содержанье говорить про вартôсть сего календаря. **ЦѢНА 35 кр.** вразъ съ пересылкою почтовою Кто бере 10 примѣрникôвъ, одинъ даромъ Просимо о численнй замовленя пôдъ адресою: **Редакція „Посланника“, Лапшинъ, п. Бережаны**

E. BRULARD naturalisé á Léopol donnera des leçons à un prix très modéré.

Koralnicka 3.

3—3

4900

4804 12—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскій на бавовнѣ або овечій вовнѣ 175 цм. довгій, 125 цм. широкій по зр. 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великій 185—193 цм. довгій, 135 цм. широкій по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣнній вѣдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайній и пружиновій вѣдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.

Подушки пѣряній и волосѣнній. Простирала пѣдъ колдры и до застелюванї, пошевки и т. ин. Коники вовняній и **капы** на ложка въ найбѣльшѣчъ выборѣ найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВОВЪ

улиця Коперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знамениту вату вовняну ½ клг. 65 кр. — 1·20 зр., на провінцію при закупнѣ 5 клг. высылаю оплатно.

ВЫСЫЛКИ

по цѣлу Галичину и Буковину пополудню вѣдъ 1 клг. франко почта, а то правдивого ароматичного чаю.

Congo, добрый сильно натягаючій за ½ клг. 1·40 зр.

Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1·60 зр.

Lugow добрный зъ цвѣтомъ меляго 1·80 зр.

Sochong знаменитый . . . . 2·— зр.

„ найлѣпш. ароматич 2·50 „

Пашова оригіналный зъ Москвы

Н-ръ I. за фунтъ 2·10 зр

„ Н-ръ II. „ 2·65 „

„ Н-ръ III. „ 3·35 „

Такожь высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ клг.

Згаданій роды совѣстно поручае реномованый, выключный и головный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

1898 (Импресса) 2—6

МАҐАЗИНЪ

И РОБОТНЯ

ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаемо свій обильно заосмотреный магазинъ, де удержуемо всякій можливій роды шкѣрокъ кожуховыхъ, готовій футра мужескій и дамскій, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пѣсля найновѣйшихъ фасонѣвъ. Такожь удержуемо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякій замовленя приймаемо и полагоджуемо въ якъ найкоротшѣмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкѣнченье по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 4—12

ВЕЛЬОСИПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦЯВЪ

вѣдъ 10 до 28 зр.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ. Цѣна вѣдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно. 30—?

4766

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львовъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

ЮЛІЯНЪ

ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЬ

1874 *мешкае постойно* 4 ?

ВЪ НАДВОРНОЙ.

КУ-

Фры, торбы и всѣлякій прибори до подорожи

найдешевше въ торговли

товарѣвъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборѣвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Маґазинъ и роботня

ФУТЕРЪ

М. МРОЗИНЬСКОИ

у Львовѣ

при ул. Собѣского ч. 7

поручае

вси товары входячій въ обсягъ сеи торговлѣ по **найдешевшихъ** *цѣнахъ, ґарантуючи за доброту товару.*

Выробы краєвй.

4886 3—6

ЕСЕНЦІИ

Глядае ся солідныхъ заступниковъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозѣвъ, добрыхъ столовыхъ лікерѣвъ и **Спеціяльностей** доставляю въ дуже добрѣй якости.

Крѣмъ того поручаю есенціи оцту 80%-вій, хемічно чистій, до выробу делікатно остроого оцту виного и звычайного. Рецепты и оп вѣщеня допаковують ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшій успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филипъ Поллякъ

Фабрика спеціяльныхъ есенцій

ПРАҐА. 4362 5—50

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 24—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЧАЙ КИТАЙСКІЙ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имеріяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 9—104

„ДНѢСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Вси. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вѣдъ шкѣдъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключеній зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупілярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими вѣдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленій у всѣхъ мѣстахъ и бѣльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Лишь **тогдѣ правдивый**, если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтѣмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченѣмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** поручений также дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабичнѣмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь **майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 2—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

П. ЧАПЧИНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеный 4830 5-8

на улицю Ягайлоньску ч. 12.

до обширного и пѣсля нинѣшныхъ вымогъ уряженого льокалю и поручае ся дальшимъ взглядамъ.

Россійскій чай караванный

въ оригінальнѣмъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вѣдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опаковане безплатно. 4898 3—17

Замовленя высылаемо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТОВЪ ВРОНЬСКИХЪ

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедральнего

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свій обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкѣры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великѣмъ выборѣ. 4876 4—8

Цѣнники на жаданье франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Лайдвстрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обдѣмили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідньйшои роботы, вѣдповѣдно взятій въ сна-

ста, въ найкоротшѣмъ часѣ; за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ВЫСТАВА СВѢТОВА ВЪ ЧИКАҐО.

Білєты корабельній до Америки

въ

Нідерляндско-Американьскѣмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a

WIEN.

Поясненя безплатно. 4590

Противъ методы лѣченя о. Кнайпа

Одинокимъ найпевнѣйшимъ средствомъ **противъ епідемічныхъ недугъ** есть тепла и суха обувь.

Медлінґска фабрика

ОБУВИ

у Львовѣ ул. Гетьманьска ч. 12

поручае П. Т. Публицѣ славну на цѣлый свѣтъ и зъ усюды признану **яко солідну и добру обувь** по цѣнахъ дивно дешевыхъ на вѣдошвѣ вытисненыхъ.

Пѣдъ ґарантією неперемакаюча. 4906 1—4

Дальше

кальошѣ ґумовй

знаменитый фабрикатъ по цѣнахъ незвычайно дешевыхъ.

Вѣдставленый, але добрый товаръ и безъ сказы, продае ся о 30 до 50% низше цѣнъ нормальныхъ.

О численній вѣдвѣдины просить найчемнѣйше одинокій властитель

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ.

Найдешевше жерело

для закупна рѣчей церковныхъ.

ПЕРША ПЕРЕМЫСКА РУСКА

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ

ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

поручае Всеч. Духовеньству и Братствамъ церковнымъ

ФЕЛОНЫ

высылае ся въ бѣльшѣмъ числѣ на жаданье до ласкавого выбору Евангелія, Кивоты, Образы процесіональній, Фаны, Хоругви хрестній, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ и суконки до пушокъ, Бальдахины, Чашѣ, Пушки, Кадильницѣ, Лодки, Патерицѣ, Хресты, Лѣхтарѣ и Павуки, Хресты надгробній выконуе ся зъ написями пѣсля жаданя.

Благовонне Кадило Королѣвске ½ клґр. 60 кр.

Кадило француске ½ клґр. 1 зр. 20 кр.

Головній склады Чаю хиньско-россійского и начиня столового

на выправы весѣльній знанои фабрики свѣтовои славы Christofa и С-ки въ Парижи по фабричныхъ цѣнахъ.

Перестрога! Почуваю ся до обовязку заявити прилюдно що дѣйшло до моеи вѣдомости вѣдъ кѣлькохъ Высокопреподобныхъ Отцѣвъ.

Якесь индивѣдуумъ волочить ся по селахъ пѣдшиваючись пѣдъ фірму моеи Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ и накидуе дуже дрантивый товаръ за великій грошѣ; проте заявляю, що я нѣкого въ подорожь не высылаю а въ першихъ лѣтахъ буду лично въ порѣ зъ прегарнымъ выробомъ моихъ рѣчей являти ся, а если бы важився ся хто ще моею фірмою послугувати ся то прошу его уважати за простого обманника.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

ЕМИЛІЯНЪ ЛЕВИЦКІЙ

властитель Першои Рускои Перемыскои Торговлѣ рѣчей церковныхъ. 4448

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ — ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Перша Руска Перемыска Торговля Рѣчей Церковныхъ — ЕМИЛІЯНА ЛЕВИЦКОГО

Найдешевше жерело

для закупна рѣчей церковныхъ.

Ц. к. уприв. Перша краєва фабрика

ВОЗОЧКОВЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

И ВЫРОБОВЪ КОШИКАРСКИХЪ

заложена въ роцѣ 1850 4857 3—4

КАРОЛЕМЪ КЕЛЛЄРОМЪ

у Львовѣ, ул ср. Павла ч. 8

Головный складъ и продажь при ул. Гродзицкихъ ч. 4 въ партерѣ.

Поручае кошѣ до подорожи, рѣзного обему, всякій въ обсягъ фабрики входячій выробы, плетей зъ манілѣ, тростины бамбусовои и т. д. такожь выконуе всякі репарації вѣзочкѣвъ и т. ин. выробѣвъ кошикарскихъ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаньемъ

К. КЕЛЛЄРЪ.

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пѣсля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 8—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннѣмъ за готѣвку. На сплаты мѣсячній въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальній выграній властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тѣ льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненій зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Поменшы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРГЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончѣнѣмъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣніе банка „Славія“	зр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 1. мая 1869 ажь до 31 трудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголошенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся. 3794

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній премійованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справедшныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ куповій, за зворотомъ коштовъ, котрій самъ поносить.

Сила и успѣшный вплывъ

одинокого правдивого

ангельского бальсаму чудотворного

Одиноке мѣсце выробу и купна есть аптика „подъ ангеломъ хоронителемъ“ 4754 6—6

аптикаря Адольфа Tippi (Thierry) въ Преградѣ въ Хорватіи.

Сей бальсамъ служить внутрѣшно и внѣшно. Есть вонъ: 1) Невычайно успѣшнымъ средствомъ лѣчничимъ при всѣхъ недугахъ легкихъ и грудей, лагодить нежитъ и спиняе вытворюваньеѣдемы, усуває болючій каше ь и навѣть лѣчить такій-жь застарѣдій недуги. 2) Дѣлає знаменито при запаленю горла, хрипцѣ и т. д. 3) Усуває радикально кожду пропасницю. 4) Лѣчить дивно всѣ недуги утробы, жолудка и внутренностей, особливо корчь жолудковый, кольку и рваньє. 5) Усуває бѣль и лѣчить золоту жилу и гемороиды. 6) Дѣлає лагѣдно на жолудокъ, чистить кровь, нирки, усуває гіпохондрію и мелянхолію и змоцняе апетитъ и травленьє 7) Есть дуже добрый на бѣль зубовъ, противъ порохнявыхъ зубовъ, гнитя яселъ и у всѣхъ недугахъ зубовъ и устъ. 8) Добрый на хробаки, сѣлітеру, епіленсію, або недугу св. Віта. 9) Служить внѣшно яко чудесный лѣкъ на всѣ раны свѣжій и старій, близны, рожѣ, прищѣ, фістулы, бородавки, раны вѣдъ попареня, вѣдмороженя пархи, лишаѣ и высыпку, попуканій и рапавій руки и т. д. та усуває бѣль головы, шумъ, рваньє, гостець, бѣль ушей, про що дуже докладно пише ся въ покажчику уживаня. 10) Взагалѣ есть се средство домашне, котрого можна зъ повнымъ успѣхомъ уживати чи то внѣшно чи внутренно, дуже солідне дешеве и цѣлкомъ нешкѣдне та не повинно бракувати въ нѣякѣй родинѣ. Одна проба бѣльше поможе якъ се цѣле оголошенье. **Кожда фляшочка** мусить мати червону етикету зъ такою самою маркою охоронною, дальше мусить бути завинена въ покажчикъ уживаня рѣвножь зъ такою охоронною маркою, а вкѣпци маѣ бути замкнена срѣбною металевою капелею, на котрѣй вытиснена фірма: „Адольфъ Tippi (Thierry) аптика пѣдъ „ангеломъ хоронителемъ“ въ Преградѣ. Кождый, въ якій небудь иншій способъ зробленый бальсамъ, не заосмотреный всѣми тымя высше наведеными признаками правдивости, треба вѣдкидати, бо всѣ тій наслѣдуваня маютъ въ собѣ лише заборонѣній, драстично дѣлаючій, отже шкѣдній части складовій якъ **альоесъ** и т. ин. Фальшовникѣвъ и наслѣдуючихъ потягаю до строгои одвѣчальности на основѣ закона о маркахъ охоронныхъ, такъ само розпродуючихъ фальсіфікаты. Свѣдоцтво знатокѣвъ высокого кор. правительства краєвого каже на основѣ аналітичного розслѣду (Число 5782—B. 6108), що мій выробъ не маѣ въ собѣ нѣякихъ заборонѣныхъ або здоровлю шкѣдныхъ частей складовыхъ. Де нема **складу мого одинокого правдивого бальсаму, треба замовляти просто и адресувати: „До аптики пѣдъ ангеломъ хоронителемъ А Tippi въ Преградѣ коло Рогічь-Завербрунъ“.** Коштуе зъ оплатою почтовою, пачкованьемъ и листомъ фрахтовымъ: 12 малыхъ або 6 великихъ фляшокъ 4 корони; 60 малыхъ або 30 великихъ фляшокъ 12 коронъ 60 сст.; до Босны и Герцеговины 12 малыхъ або 6 великихъ фляшокъ 5 коронъ; 60 малыхъ або 30 великихъ фляшокъ 15 коронъ. Пересилає ся лише за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ належитости **АДОЛЬФЪ ТІРРІ, аптикарь „пѣдъ ангеломъ хоронителемъ“ въ Преградѣ коло Рогічь-Завербрувъ.** Головный складъ для полудневои Угорщины у анг. Л Вертеша въ Люгошь; дальше можна дѣстати въ Празѣ у пп Макса Фанты, І. Фірста, А. Терша; Кадень у анг Ант. Стѣнки; Штіфтъ Тепль, Ф. Зембшь; Пардубицѣ Т. Прайнеръ; Мольдавтайнъ І. Грімъ, Нова Страшниця, І. Цімергакль; Гроттавъ Бдадъ. М Вайкірхенъ. І. Крільштайнъ, М Альтштадъ М. Гофманъ, Гофъ Ц. Шроль Ваштадъ Г. Шонцъ, Пресартенъ Т. Стуглікъ. Неметъ-Черня І. Промовичь, Темешваръ Р Янеръ, Гом лічь Л Брудуканъ, Гайду-Дороґ С. Райцінгеръ, О-Керъ Л. Зітмондъ Загребъ І Печичь и С. Міттельбахъ; Кріжевацъ Ед. Сухомель, Осѣкъ І Давидъ, Насіце І. Розенфельдъ.

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головнѣмъ моѣмъ складѣ у ЛЬВОВѢ, Сикстуска 47

удержую лише найлѣпшій роды незапальнои НАФТЫ

зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши

и продаю ги теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 літеръ повно намѣренный НАФТЫ подвѣйно рафін. найлѣпшои **кришталевои** (Kaiser-Öl) Н-ръ 00 по 24 кр.
„ „ безвоннои **незапальнои сальоновои** Н-ръ 0 по 22 кр.
„ „ чистои **незапальнои господарскои** Н-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай **10 літровъ опускаю** зъ высше поданои цѣны 2 кр. на літрѣ **и вѣдставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **бѣльшѣмъ купнѣ бочками** обему около 180 літровъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати бѣльшои скѣлькости, одержить АСИҐНАТЫ за котрыми закуплену по **найдешевшѣй цѣнѣ нафту частями** въ кождѣмъ **моѣмъ** склепѣ може вѣдбирати. 4858 6—10

На провінцію высылаю НАФТУ за наказкою вѣ вторки и суботы, гарантуючи за **найлѣпшу якѣсть и законами приписану незапальнѣсть.** Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючій тутъ можуть замавляти такъ въ головнѣмъ магазинѣ, якъ такожь у всѣхъ моихъ склепахъ Контора головного складу маѣ ТЕЛЄФОНЪ н-ръ 159. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бѣль втираньє, можна дѣстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождій аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4592 повѣдивій. 34—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

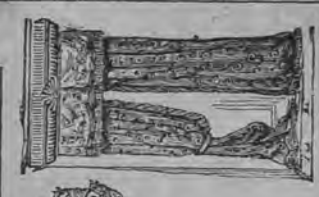

Звѣстный найбѣльшій складъ товаровъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до огляднѣнъ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продаеся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тажкій тревалій килимы сальоновій въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр. 15·50 цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 3·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выбѣръ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. - Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантній туніскій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75 занавѣсы вѣдмѣренй на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнѣмъ выкѣнченю вѣдъ зр 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на лѣжка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лѣжка и одной на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83 зр 1·10. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вѣтерѣвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ гоиде зр. 8, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше.

V. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; имітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ лѣжка, поодинокій стѣнній килимки, поодинокій капы на лѣжка и столы, высортованій килимы, останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 3·60 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣровъ и боя, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выбѣръ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выбѣръ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“. шляфроки и неглѣжъ. Юбки волѣчковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитячои,** ватованій и кожуховій дитячій плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ. капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитячне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячныхъ. прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны. коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцевъ и модняровъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске вѣтерѣвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ ґлясе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь вѣлѣчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбѣръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (11—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Lev. Knaipp M.

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздовства КНАЙПА СОЛОДОВА КАВА есть

зѣ **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обѣйтись безъ шкѣдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бѣльше поживну** каву. — **Незрѣвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надаеся для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — Старанно оминати пѣдроблень. ½ кіло по 75 кр. — Всюды можна дѣстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 45—52

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черлянськом. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 234. Львôвъ, Понедѣлокъ 18 (30) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить во второкъ, и во второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуѣ 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поздяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

До ситуаціи.

Мы дôстали про теперѣшну ситуацію вчерашнѣй листъ зъ Вѣдня, писаный въ суботу въ вечеръ. Якъ-небудь найновѣйшѣ телеґрамы выпереджають то, щô въ тôмъ листѣ подано, однакожь помѣщаємо его, бо вôнъ мѣстить не одно, щô и теперь не стратило интересу. Листъ той звучить:

Ситуація стоить въ сѣй хвили такъ: Розвязанье парляменту не наступить. Якъ-небудь о позвôлї певности, особливо въ нашôй „державѣ невѣроятностій“, нѣколи не може бути бесѣды однакъ по крайнôй мѣрѣ 90% маѣ за собою оставленье на дальше теперѣшнои палаты послôвъ. Всякѣ новѣ выборы суть дѣломъ за-надто форсовнымъ и коштовнымъ, якъ щобы можна зъ легкимъ серцемъ на нихъ рѣшати ся. Коли-жь бы мало розвязати ся парляментъ задля справы реформы выборчои, то пôсля аґітаціи, яку вже мали часъ розпочати противъ нея Нѣмцѣ-ліберали и иншѣ сторонники теперѣшного стану, треба припускати, що новѣ выборы, навѣть при значнôй инґеренціи правительства, не выдали бы парляменту значно вôдмѣнного вôдъ теперѣшного. Може бути, що выгляды були бы иншѣ, коли-бъ правительство будо рѣшило ся, заразъ по оголошеню свого проекту, скоро побачило опозицію трохъ великихъ клюбôвъ, въ першôй хвили загального зафрапованя розвязати парляментъ. Розумѣе ся, що мусѣло бы було вже попередъ всьо приготовити до новыхъ выборôвъ. Але навѣть въ найкористнѣйшôмъ для правительства случаю, коли-бъ при новыхъ выборахъ дôстало бôльшôсть и той новый парляментъ ухваливъ реформу выборчу въ его дусѣ, мусѣли бы зновъ наступити новѣ выборы на пôставѣ новои ординаціи, — а сего було бы все таки за богато, особливо що въ многихъ краяхъ будуть небавкомъ переводити ся и новѣ выборы до сойму.

Отже міністерство подало ся цѣле до димісіи. Великѣ клюбы, котрыхъ провôдники неустанно конферували межи собою [найбôльше ґр. Гогенвартъ, котрый теперь выдвигнувъ ся на перше мѣсце, зъ п. Яворскимъ], мають повне пересвѣдченье, що димісія мусить бути принята, бо нема иншого выходу. П. Яворскій бувъ зъ-разу за тымъ, щобы Таффе лишивъ ся, але ґр. Таффе зъ політичныхъ и особистыхъ причинъ мавъ тому рѣшучо спротивити ся. По Яворскôмъ зауважано въ остатнôмъ дни незвычайне задоволенье, якого давно не було у него видко. Вôнъ мавъ высказати певнôсть, що до 48 годинъ утворенье нового міністерства маѣ стати фактомъ довершенымъ. Говорять загально о міністерствѣ парляментарнôмъ а коаліційнôмъ. Президентомъ мавъ бы стати ґр. Гогенвартъ, о чôмъ однакожь декотрѣ поважнѣ люде сумнѣвають ся; иншѣ вказують на кн. Віндішґреца, о котрôмъ ще передъ двома недѣлями говорено, а котрый однакожь не маѣ всѣхъ кваліфікацій до того потрѣбныхъ. Польске „коло“ припускае, що до нового міністерства вôйдуть Яворскій на мѣсце Залѣского и Мадейскій на мѣсце Шенборна. Говорять такожь о иншихъ кандидатахъ, особливо о Бобжиньскôмъ. На посаду міністра рôльництва мавъ собѣ робити надѣю ґр. Стадницкій, але по своѣй бесѣдѣ вôнъ ставъ ся неможливымъ. Польскѣ послы роздумують уже теперь о трудностяхъ выбору нового презеса „кола“. Здае ся, що найбôльше шансъ мавъ бы ґр. Пининьскій, хочь закидують ему, що ще за молодый.

Молодо-Чехи видять въ тôмъ, якъ рѣчи складають ся, побѣду нѣмецкои лѣвицѣ, котра маѣ и своихъ вызначныхъ людей доставити до нового мініства а зъумѣе „викерувати“ Гогенварта, тожь готовлять ся до дальшои рѣшучои опозиціи. Ободряе ихъ користный для нихъ реаультатъ доповняючихъ выборôвъ до рады мѣскои въ Празѣ. Вину нового складу рѣчей приписують ческôй шляхтѣ въ клюбѣ Гогенварта.

Менѣ здае ся, що цѣсарь, коли приймe димісію Таффого, то таки поручить зновъ Таффому утворенье нового міністерства, до котрого увôйшли бы и декотрѣ зъ теперѣшныхъ міністрôвъ. Реформа выборча, на внесенье котрои цѣсарь згодивъ ся, не може бути такъ легко вôдкинена и на новыхъ основахъ трактована. Вирочôмъ въ комбінаціи бавити ся годѣ, коли вже найблизшѣ годины можуть принести рѣшенье. Трохи комічно було бы, коли-бъ показало ся, що ловцѣ дѣлили ся шкôрою медведя, ще закимъ его убили...

— —

Нинѣшнѣ-жь телеґрамы зъ Вѣдня приносять таку вѣсть:

Вчера по кôлькагодиннôй нарадѣ міністерскôй пôдъ проводомъ цѣсаря — цѣсарь не принявъ димісіи кабінету, а постановивъ, щобы парляментъ на якійсь часъ вôдрочити.

Президента палаты послôвъ Хлюмецкого покликано до канцелярiи кабінетовои и повѣдомлено его о тôй постановѣ цѣсаря. Вѣдомôсть сю переслано заразъ до бюра палаты послôвъ и вôдкликано безъ проволоки всѣ засѣданя комісій, вызначенѣ на вчера и на слѣдуючѣ днѣ, повѣдомивши о тôмъ всѣхъ членôвъ комісіи. Въ наслѣдокъ того не вôдбуло ся и вызначене на вчера засѣданье комісіи для законôвъ вынимковыхъ. Взагалѣ сказавши — вôдъ вчера палата послôвъ перервала свои чинности и настали вакаціи парляментарнѣ. Якъ довго они потревають — докладно не знати. Въ мѣродайныхъ кругахъ парляментарныхъ говорять, що вôдроченье буде тревати 10—15 днѣвъ. Въ якôй-же цѣли оно наступило? — на се ѣсть кôлька поглядôвъ.

Говорять, що за той часъ бодай зреконструуе ся міністерство, однакъ е й такѣ пессімісты, що не надѣють ся, абы сеся палата вже зôбрала ся. Ходять такожь поголоски, що цѣсарь ѣсть сильно невдоволеный зъ опозиціи трохъ клюбôвъ, бо самъ цѣсарь мавъ дати ініціятиву до реформы выборчои, а міністеръ Штайнбахъ пôднявъ ся лишь кодіфікаціи проекту реформы, — а дальше, що становище ґр. Таффого зовсѣмъ не захитане при повнôмъ довѣрію цѣсаря до ґр. Таффого, хотяй партія двôрска маѣ стояти за утвореньемъ кабінету коаліційного пôдъ президіею кн. Віндішґреца.

Межи Поляками появляе ся зъ кождымъ днемъ бôльше кандидатôвъ до текъ міністерскихъ: Бадені, Яворскій, Бѣлиньскій, Мадейскій, Бобжиньскій, Стадницкій, Пининьскій, Щепановскій, Хамецъ, — завтра почуемо ще: Абрагамовичь, Пентакъ, и т. д.

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ принято нагляче внесенье предсѣдателя буджетовои комісіи пос. Плѣнера и бар. Морзея що-до роздачи запомоги въ деякихъ повѣтахъ Чехіи а взглядно Стирiи. Такожь придѣлено комісіи буджетовôй внесенье пос. Ґеца Ґібнера и товаришѣвъ що-до роздачи запомоги навѣщенымъ громадамъ повенею въ повѣтѣ Микулôвъ на Моравѣ. Опôсля интерпелювавъ пос. Шварцъ и товаришѣ міністра внутрѣшныхъ дѣлъ въ справѣ нерôвномѣрного трактованя ческого населеня супротивъ нѣмецкого въ повѣтѣ Місъ въ Чехіи.

На порядокъ дневный прийшло продовженье дебаты надъ реформою выборчою.

Пос. Ґесманъ закинувъ лѣвици, що она при всѣхъ своихъ акціяхъ выступала противъ стану мѣщаньского и селяньского. Она заявляла ся завсѣгды найбôльшимъ противникомъ стану промыслового. Не сотворила нѣколи нѣякихъ справдѣ вольнодумныхъ законôвъ. А коли-бъ мѣжь тымъ не була прийшла выборча реформа, по дневникахъ були-бъ пôднесли ся голосы и крики противъ закона, недавно внесеного, що-до орґанізаціи и селяньскихъ товариствъ. Вже и такъ почувъ ся голосъ одного реакціонера противъ того закона. Проектъ выборчои реформы, що его поставило правительство, выкликавъ середъ лѣвицѣ велике замѣшанье. Она обстае за посередными выборами въ сѣльскихъ громадахъ, бо се ѣи вынайденье. Бесѣдникъ старавъ ся збити доказы ґр. Гогенварта, що право выборче перейде зъ клясъ посѣдаючихъ до клясъ непосѣдаючихъ. Вôдтакъ полемізувавъ зъ доказами ґр. Стадницкого и дивувавъ ся, що при кôнци XIX столѣтя можна высказувати такѣ слова въ палатѣ, при чôмъ не пôднѣсъ ся навѣть одинъ крикъ протесту. Панъ ґрафъ змалювавъ иділічнѣ вôдносины въ Галичинѣ и замѣтивъ, що тамъ соціяльнѣ вôдносины зовсѣмъ вырôвнанѣ. Нехай бы той панъ ґрафъ спытавъ польскихъ мужикôвъ чи справдѣ тамъ все таке иділічне въ теперѣшнôмъ складѣ рѣчей. Просто зъ становища консервативного політика, оно незвычайно цѣкаво сказати, що „до выборчои урны будуть ити урльопованѣ вояки пôдъ проводомъ медалемъ надѣленого капраля“. Тѣ слова обкидають наругою сотки тысячѣ честныхъ патріотôвъ, котрѣ зъ честію носять цѣсарскій утріотôвъ, котрѣ зъ честію носять цѣсарскій уніформу. Хиба-жь польскій народъ складае ся лишь зъ безлѣча самои шляхты, а великѣ масы мѣщаньства и селяньства не входять въ рахубу?

Пос. Пернерсторферъ: Се самѣ Стадницкѣ! Назвѣть его по имени! То имя прийде ся дуже часто называти!

Пос. Ґесманъ говоривъ дальше, що ґр. Стадницкій обидивъ не лишь польскій, але цѣлый австрійскій народъ. Навпослѣдъ зложивъ бесѣдникъ именемъ антісемітôвъ таку заяву: Тому, що теперѣшна ординація выборча ѣсть несправедливою, кожду змѣну мусить повитати ся радôстно, если она, хотяй въ невеликôй мѣрѣ усуваѣ истнуючѣ несправедливости. Его сторонництво выступае за загальнымъ безпосереднымъ правомъ голосованя. Если проектъ правительства предложить ся въ другôмъ читаню, его сторонництво поробить вôдповѣдни змѣны. На случай вôдкиненя тыхъ змѣнъ всѣ антісеміты будуть голосувати за проектомъ правительства. [Оплески у антісемітôвъ и молодо-Чехôвъ.]

Пос. д-ръ Менґеръ ставъ зъ-першу вôдпирати закиды, що мовь-то лѣвиця не зробила доси нѣчого. Опôсля звернувъ ся противъ пос. Кронаветтера и Пернерсторфера и противъ ихъ оцѣнки правительственного проекту. Вôнъ пôднѣсъ, що блудомъ було бы судити, що загальне право выборче даѣ ґарантію вольности. Нѣмцѣ маютъ загальне право голосованя, а прецѣнь оно не довело до тыхъ результатôвъ, якихъ бажае пос. Кайцль. Опôсля выступивъ бесѣдникъ противъ внесеня молодо-Чеха пос. Славика, котре уважае конституцію неправно истнуючою тому, що причинюе ся лишь до замѣшаня понять. Бесѣдникъ побоювавъ ся, що правительственный проектъ выкличе соціяльнѣ борбы, особливо въ кругахъ рôльникôвъ. Ліберали хотять дати роботникамъ репрезентацію въ парляментѣ и сего будуть точно придержувати ся.

Пос. Біянкіні зачавъ зъ-першу говорити хорватскою бесѣдою, опôсля доказувавъ въ нѣмецкôй бесѣдѣ, що ординація выборча маѣ властиво для Дальматіи лишь посередный интересъ, бо той край заступленый въ палатѣ тôлько провізорично. Властиве мѣсце Хорватôвъ ѣсть въ краевôмъ соймѣ Дальматіи, Хорватіи и Славоніи. Нѣ одинъ щирій сынъ Дальматіи не може заперечувати того права державного, а если стрѣчають ся поодинокѣ индівідуа, що называють хорватске право державне пустою фразою, то се неправдивѣ сины Дальматіи, лише приблуды. Бесѣдникъ пôднѣсъ, що заведенье загального права голосованя вôдповѣдае домаганямъ нового часу и демократіи, але задержанье курій, се чудовище. Вôнъ стоить за загальнымъ голосованьемъ, якъ то предкладаѣ проектъ молодо-Чехôвъ. Теперѣшна ординація выборча неприродна, а если въ Дальматіи або въ Хорватіи находить ся противникъ хорватского права державного, то вôнъ вырôсъ лишь на тôй ординаціи выборчôй. Дальше обговорювавъ вôдносины Хорватіи, котру хотять зробити мадярскимъ жупаньствомъ. [Президентъ вôзвавъ его держати ся дневного порядку.] Вôнъ пôднѣсъ ще разъ угнетъ хорватскои народности въ Дальматіи и закôнчивъ домаганьемъ загального права голосованя надѣючись, що оно приведе самостôйность хорватскои державы.

На тôмъ перервано дебаты.

Пос. ґр. Пининьскій и товаришѣ поставили нагляче внесенье, щобы оголосити законъ, пôсля котрого дѣяльнôсть §§. 2 и 3 закона зъ 9-того марта 1889 що-до податковои полекшѣ при конверсіи довгôвъ, розширено бы на дальшихъ шѣсть лѣтъ, т. е. до року 1900. Внесенье передано комісіи буджетовôй.

Пос. д-ръ Ляґінія и товаришѣ интерпелювали президента міністрôвъ въ справѣ законопротивного складу выборчихъ лістъ и подѣлу выборчихъ тѣлъ при послѣдныхъ громадскихъ выборахъ въ Паренцо.

По интерпеляціяхъ пос. Періца и Ротмаѣра замкнено засѣданье. Слѣдуюче засѣданье назначено на пятницю 3-го падолиста на 11 годину рано.

Рухъ межи Поляками въ краю

противъ політики „польского кола“ у Вѣдни.

Вчера вôдбулись у Львовѣ зборы роботникôвъ, скликанѣ до салѣ ратушевои, щобы нарадити ся надъ становищемъ, яке треба займити всѣмъ демократичнымъ елементамъ въ Галичинѣ супротивъ правительственного проекту реформы выборчои. Зборы вôдбули ся дуже поважно. Саля и ґалерiи були набитѣ публикою. Отворивъ зборы Гудецъ, поясняючи ихъ цѣль. Иде о се, сказавъ, щобы роботники въ Галичинѣ зазначили отверто становище свое въ справѣ незвычайно важнôй, въ справѣ проекту правительственного, змѣняючого дотеперѣшный законъ выборчѣ. Предложенье ґр. Таффого заскочило сторонництва парляментарнѣ нагло и всѣ, навѣть тѣ, що доси называли себе поборниками поступовыхъ идей, були якъ бы громомъ раженѣ. Партіи „демократичнѣ“ и „ліберальнѣ“ получили ся зъ найгôршими реакціонерами противъ справы народу, противъ вымѣреня клясамъ працюючимъ такъ довго а дармо дожиданои справедливости. Отже тымъ бôльше маютъ роботники обовязокъ, зазначити въ теперѣшну хвилю свое становище. Проектъ правительственный не вдоволюе навѣть десятои части справедливыхъ домагань народу, однако, якъ на австрійскѣ вôдносины, ѣсть вôнъ значнымъ крокомъ наперед и длятого роботники повиннѣ его повитати симпатично але рôвночасно заявити, що на правительственнôмъ проектѣ не перестануть, але будуть бороти ся такъ довго, доки не наступить повна, нѣчимъ необмежена рôвноправнôсть на поли політичнôмъ и суспôльнôмъ. Вôдтакъ вôзвавши присутныхъ до спокôйного и поважного поведеня, предложивъ зôбранымъ на провôдника зборôвъ друкаря Маньковского, котрого одноголосно выбрано. Покликавши секретарѣвъ удѣливъ провôдникъ голосу головному референтови справы проектованои реформы, Дашиньскому. Бесѣда Дашиньского, выголошена зъ житьемъ, ядерно и краснорѣчиво тревала бôльше якъ двѣ годины и выкликала велике одушевленье у зôбраныхъ. Подаемо тутъ головнѣ начерки бесѣды пôсля Kurjer-a Lwowsk-ого.

Кривда дѣе ся людови вôдъ вѣкôвъ. Нинѣ той людъ стремить зъ цѣлою силою, щобы выеманципувати ся якъ зъ огляду політичного, такъ и суспôльного. Ростуть идеи, котрѣ трясуть основами истнуючихъ порядкôвъ. Право загального голосованя ѣсть однымъ зъ найдужшихъ средствъ обороны правъ люду. Идеи політичнои рôвноправности люду назвавъ ліберал чи демократъ польскій, Щепановскій, ідеями катаринковыми. Однако тѣ „катаринковѣ идеи“ стали нинѣ пекучою квестіею, стали вôстрѣмъ, котре поцѣлило убійчо централістичну лѣвицю, сторонництво самолюбныхъ консерватистôвъ и коло польске, щô доси вѣрне правительству, переходить наразъ до найострѣйшои опозиціи.

Схарактеризувавши досадно улеглôсть парляменту супротивъ правительственныхъ сферъ, сказавъ бесѣдникъ дальше, що правительство стало нинѣ лѣпшимъ лѣкаремъ суспôльныхъ недугъ, якъ рôзнѣ сторонництва, щô уважають себе представителями суспôльности. Правительство уступило течѣямъ, якѣ появляють ся зъ незвычайною силою середъ народôвъ монархіи австрійскои. Сто двацять тысячѣвъ робучого люду зôбраного пôдъ червонымъ прапоромъ въ Пратерѣ, а витаючого повозы архикнязѣвъ и плютократôвъ окликомъ: „нехай живе право загального голосованя“, такъ вилынуло на ґр. Таффого, що той мусѣвъ заявити парляментови що дискусіи надъ питаньемъ реформы выборчои не можна довше проволѣкати. Аґітаціи по роботняхъ, аґітація по салях, де збирали ся роботники, була тымъ факторомъ, котрого правительство довше легковажити не мало способу. Загрожено навѣть загальнымъ страйкомъ, а сей не выйшовъ бы на добре тымъ сферамъ, котрѣ мають своихъ представителѣвъ въ парляментѣ.

Вôдчитавши найголовнѣйшѣ точки проекту правительственного, сказавъ бесѣдникъ, що на першій поглядъ выдае ся вôнъ поступовый. Однако въ дѣйстности не выповняе бажань працюючого люду. Але якъ на австрійскѣ вôдносины ѣсть вôнъ значнымъ крокомъ наперед, хочь не зносить курій, не заводить права выборчого для женщинъ, чого роботникамъ зъ ихъ становища треба домагати ся. Дотеперѣшный законъ выборчѣ несправедливый, бо усуваѣ переважну часть горожанъ державы вôдъ участи въ житю публичнôмъ, вôдъ рѣшаня правъ и обовязковъ, котрымъ они мусять пôдлягати и выповняти, не маючи за се нѣчого. Поминаючи женщины, рѣчь стоить нинѣ такъ, що бôльше якъ $^2/_3$ части дорослыхъ мужчинъ зъ загального числа населеня маютъ замкненѣ уста. Принципъ цензуса, удѣляючѣ право голосованя тымъ, котрѣ платять податки, почавши вôдъ 5 зр., ѣсть ворожѣ для свобôдъ люду, ворожѣ для будучности державы. Супротивъ бôльшаня капіталізму, число платячихъ

5-ґульденовый податокъ стає чимъ-разъ менше, широкій верствы, дрібнѣйшій промысловцѣ банкротують, капіталъ збираючій ся въ рукахъ нечисленныхъ одиниць робить, що зъ кождымъ днемъ число тыхъ, котрі мають право користати зъ рівноправности політичной, зменшає ся. Право выборче було бы вскорѣ привілеємъ немногихъ одиниць. Держава мусить стремѣти до того, щобы перевести реформы, які відповѣдають понятю державы. Дотеперѣшный законъ зносить всяку рівність, котра въ кодексѣ стала марною фразою. Статистика показуе, що въ відношеню до права выборчого одинъ шляхтичь въ Австріи має вартість 48 мѣщанъ а 168 селянъ. Въ Галичинѣ, въ тімъ ельдорадо „плянтаторівъ“ шляхотскихъ, відношенье се ще несправедливѣйше, бо голосъ шляхотскій рівняє ся 177 голосамъ хлопскимъ. Менеры парляментарній a la ґр. Гогенвартъ доказують, що шляхта длятого має привілеи, бо єсть економічною силою державы, бо платить найбільше податківъ. Тымчасомъ зновъ статистика, той рѣшучій ворогъ Фразы, выказуе, що 1 зр. шляхотского податку значить стілько, що 2 зр податку мѣщанского а 2·30 зр. селяньского.

Завдяки дотеперѣшнымъ відносинамъ выборчимъ, завдяки різнымъ „вилывамъ“ и пресіямъ, голосуе на 100 управненыхъ по мѣстахъ 68, а по селахъ ледви 31. Прочій боять ся. Нашій львівскій відносины найлѣпше се доказують: голосуе ледви половина зъ людей управненыхъ, решта се трусы політичній. Отже не диво, що выборы рѣшає 500 кагальниківъ. У Львовѣ єсть 30.000 людей дорослыхъ, умѣючихъ читати и писати, тій люде не мають права забирати голосу въ справахъ, що ихъ обходять, они мусять стояти зъ заложеными руками. Въ наслѣдокъ того интересы люду мусять уступати интересамъ „щасливыхъ посѣдаючихъ“.

Дальше зазначивъ бесѣдникъ становище роботниківъ супротивъ проєкту ґр. Таффого. — Проєктъ роботники поки-що приймають, але не перестануть домагати ся безносередного, загального, тайного права голосованя

Проєктъ реформы выборчои получивъ три найбільшій сторонництва парляментарній. Пленеръ, Гогенвартъ и Собєскій пр 2 злучили ся, щобы не допустити до вымѣру бодай часткови справедливости для працюючого на нихъ люду.

Найтяжша борба жде насъ зо своими. Мы дурили себе, що Поляки, на котрыхъ звертає очи цѣла поступова Европа, не закинуть брехнѣ вольнодумнымъ традиціямъ, що не стануть каменемъ на дорозѣ розвою поступовыхъ змагань въ Австріи. Тымчасомъ стало ся инакше. Нашій „ліберальній“ послы зломили слово, дане выборцямъ. Посолъ Соколовскій приѣхавъ торжественно въ Краковѣ, що буде боронити права загального голосованя, а въ Sil-ѣ вѣденьскій обовязавъ ся до того на письмѣ. Зъ такими самыми заявами выступивъ Гофмокль, Вайґель а Левицкій въ листахъ, писаныхъ до редакцій Gazet-ы Przemysk-oи и Robotnik-a обѣцявъ, що буде найгорячѣйшимъ поборникомъ того права, навѣть „лицарь краєвои индустріи“ Щепановскій змѣнивъ одного дня своє мнѣнье що-до катаринковыхъ идей и такожь зобовязавъ ся выступати за вымѣромъ тои справедливости людови. Де тій панове теперь? Зрадили прапоръ, зломили слово, дане людови. Лише одинъ Леваковскій додержавъ приреченя и мавъ відвагу показати ся чоловѣкомъ, гіднымъ довѣря люду. Тамтій панове поступили собѣ перфідно, дали слово, думаючи, що правительство не выступить нѣколи зъ такимъ проєктомъ.

Бесѣдникъ відчитавъ статью Левицкого въ Dziennik-у Polsk-ômъ, въ котрій той-же заявляє, що коло польске не хоче приймити ласки правительства.

Хотячи закрыти свою реакцію голосять польскій послы, що відкидають реформу выборчу зъ огляду автономічного, політичного и патріотичного. Они кажуть, що таку реформу має перевести соймъ, бо знають, що реакційный соймъ галицкій нѣколи до того не допустить. Впрочімъ 25 лѣтъ автономіи показало, якъ въ соймѣ ей розумѣють. Польскій соймовій демократы, убѣгаючій ся о золотій ковнѣры, титулы гофратівъ, шляхотскій документы, нѣколи не робили нѣчо въ користь люду и не зроблять.

Дальше характеризувавъ бесѣдникъ промову ґр. Стадницкого дуже досадно. Аґументы сего пана неможливій навѣть въ устахъ капраля, однако нѣхто зъ Полякивъ не мавъ відваги выступити противъ нихъ, а польскій „ліберали“ и „демократы“ якъ Левицкій ґратулювали навѣть ґр. Стадницкому.

Бесѣдникъ зацитувавъ уступъ зъ мовы Стадницкого, а збраній підносили окліки „ганьба! Прочь зъ Стадницкими, прочь зъ февдалами!“

„Той ароґантный паразітъ — сказавъ Дашиньскій — обкрадає насъ зъ симпатіи народівъ, отже се найгіршого рода злочинець, забирає намъ відвагу и надѣю, що Польща найде по своїй сторонѣ не царѣвъ але справедливій народы.“

По тій промовѣ поручивъ бесѣдникъ зборамъ резолюцію, приймаючу поки-що проєктъ ґр. Таффого, але лише яко початокъ дальшои реформы Резолюцію принято.

По Дашиньскімъ говоривъ Козакевичь и поставивъ резолюцію, протестуючу противъ выимковыхъ розпоряджень въ Празѣ, а Желяшкевичь поручивъ резолюцію загального страйку, если бы проєктъ відкинено. Обѣ тій резолюціи принято.

Крімъ того промовляло ще кількохъ бесѣдниківъ, выступаючи противъ промовы Стадницкого.

По зборахъ відспѣвали збраній пѣсню „Червоный прапоръ“.

Такій самій зборы відбули ся вчера въ Краковѣ и заявили ся за внесенсемъ правительства. Рівночасно высказано погорду колу польскому и ганьбу Стадницкому. Зборы не скінчили ся, бо підчасъ дискусіи надъ выимковымъ положеньемъ въ Чехіи, розвязала ихъ поліція.

Въ найблизшімъ часѣ мають відбути ся подібній зборы въ Ярославѣ, Перемышли, Сокали, Тернополи Коломыи и Снятинѣ.

Поляки шлескій скликали на день 5 н. ст. падолиста вѣче, на котрімъ мають ухвалити ся резолюціи зъ заявами противъ ухвалъ кола польского въ справѣ реформы выборчои, а такожь має запасти ухвала, взываюча Полякивъ до оборони Шлеска передъ ґерманізаціею.

Въ справѣ доповняючихъ выборівъ.

Читателѣ нашій пригадають собѣ, що коли въ роцѣ 1890 правительство вступило въ переговоры зъ послами рускими и въ наслѣдокъ того довелись Русинамъ въ користь ихъ народного розвою деякій уступства, — що тогдѣ вже деякій панове польскій, головно зъ центра соймового, страшно зашумѣли и навѣть выслали делеґацію до н. намѣстника зъ запытаньемъ: якъ посмѣло правительство центральне по-за ихъ плечима переговорюватись зъ Русинами? Яка була въ тімъ всѣмъ тенденція? — кождый догадає ся. Ходило именно о те, щобъ Русинамъ галицкимъ відняти всяку спроможність до свого розвою. Зъ другои стороны выдались тымъ панамъ нашій москвофілы елементомъ для ихъ цѣлей досыть выгіднымъ елементомъ, яко такимъ, що для рускости нѣколи нѣчого не жадавъ и не буде жадати, бо москвофільска програма лежала и лежить въ тімъ, щобы народъ рускій на серіо не скрѣплявъ ся, але щобы яко безсильна, хаотична маса упавъ колись въ пащу панмосковского мольоха яко легко-стравна жертва.

Звѣстній намъ такожь тій всѣ статьѣ Gazet-ы Narodow-oи, въ котрыхъ она відъ того 1890 року выступала якъ-разъ противъ народовцѣвъ и ихъ змаганъ чисто національныхъ, а рівночасно безъ всякого сорому зглядаючи ся зъ нашими домородными москвофілами. Та сама ґазета ударяла черезъ повній три роки безнастанно на мужѣвъ, що стояли на чолѣ народнои справы, и не щадила нѣ клеветъ, нѣ всякихъ инсинуацій на тыхъ людей, щобъ лишень доходити до своєи звѣстнои цѣли, т. є. до підорваня значѣня ихъ и поваги, а Русинамъ не дати розвинутись на своихъ національныхъ основахъ. Черезъ весь той часъ кліка, котрои орґаномъ есть Gazeta Narodowa, шла рука въ руку зъ „Червоною Русью“ и пізнѣйшимъ „Галичаниномъ“ и зъ всякою ревностію перепечатувала навѣть цѣлій статьѣ зъ тыхъ дневниківъ, щобъ лише доскулити Русинамъ и честній ихъ роботѣ.

Та фракція вразъ зъ Gazet-оію Narodow-оію подала руку сторонництву москвофільскому такожь и нинѣ въ справѣ выбору посла до рады державнои зъ округа выборчого Жовківь-Рава-Сокаль, а плодомъ того есть фактъ, про якій Gazeta Narodowa перша подала вѣсть въ выданю своїмъ зъ 29 жовтня. Зъ великою радостію пише она: „Довѣдуємось, що центральный комітетъ передвыборчій [польскій, для всхідноі Галичины] ухваливъ на нинѣшнімъ засѣданю [27 жовтня] заявитись противъ кандидатуры п. Вахнянина, на посла до рады державнои зъ округа Сокаль-Жовківь-Рава. Ухвала та запала однодушно, хочь комітетъ признавъ, що на сей разъ Русинъ зъ сего округа повиненъ бути выбраный“.

Schöne Seelen finden sich immer — каже Нѣмець. Тую пословицю можна безпечно приложити и до сего найновѣйшого прояву. Кождый иншій кандидатъ бувъ бы милѣйшимъ польскому комітетови, тілько не Вахнянинъ яко выразный народовець и чоловѣкъ, що для розвою свого народу трудивъ ся цѣле житье и — не перестане трудитись. — Предсѣдателемъ польского комітету есть п. Поляновскій. И ся обставина причинилась до ухвалы комітету. Проф. Вахнянинъ кандидувавъ передъ чотирма роками до сойму противъ п. Полянов ского, а се грѣхъ непростимый, за котрый мусѣла наступити кара. Проф. Вахнянинъ, яко чоловѣкъ умный, скрѣпивъ бы собою клюбъ рускій у Відни а се не до вподобы тымъ панамъ, котрій противній всякому скрѣпленю не то клюбу рускаго, але й становища Русинівъ въ радѣ державній. Кандидатъ же д-ра Короля, о. Роздѣльскій, що на кождімъ зборѣ ре командувавъ себе выборцямъ передовсѣмъ тымъ, що вінъ довгій лѣта живъ у згодѣ зъ Поляками, більше мабуть припавъ польскому комітетови до вподобы — и комітетъ той зажмуривъ очи на факты, що о. Роздѣльскій есть предсѣдателемъ філіи москвофільского общества имени Качковского, та що вінъ хоче въ радѣ державній стати якимсь „дикимъ“...

Що-жь скажуть теперь до того факту тій господинове и отцы, що на зборахъ правыборчихъ въ Равѣ та Жовкви кандидатуру проф. Вахнянина оголосили польскою? Якою жь есть теперь кандидатура о. Роздѣльского?

Однакожь мимо всего Русины стоять при кандидатурѣ проф. Вахнянина. Она выйшла зъ волѣ всѣхъ добромыслячихъ Русинівъ округа и зъ волѣ головного выборчого комітету руского, де засѣдають послы народного сторонництва, заступники выдѣлу львівскои „Народнои Рады“ и відпоручники князівъ церкви. Тымъ всѣмъ чинникамъ кидає нинѣ комітетъ польскій рукавицю, выступаючи противъ кандидатуры головного руского комітету. Проф. Вахнянинъ цѣле своє жатье выступавъ зъ відкрытымъ шеломомъ. Завсѣгды боровъ ся ноббчь другихъ щирыхъ патріотівъ за чистотою рускои идеї народнои, бувъ явнымъ противникомъ зрады народнои Сю обставину треба мати на оцѣ при такъ важній справѣ, якою есть выборъ до рады державнои заступника долѣ руского народу и краю. До експеріментівъ хвиля нинѣшна не надаєсь. Рѣчь же се ясна якъ сонце, що москвофілы, не маючи свого заступництва у Відни, бо клюбъ рускій стоить на становищи интересівъ свого народу и краю, — намагають ся выслати туды „дикого“, абы тілько хаосъ увести въ справу руску. Гороскопъ той на будуще радимо взяти собѣ до душѣ выборцямъ згаданого округа. и тымъ всѣмъ, кому залежить на природнімъ розвою справы рускои, — а тогдѣ выборъ межи обома кандидатами зовсѣмъ не представляє ся труднымъ...

——

Відъ д-ра С. Дрималика въ Жовквѣ одержуємо отсе письмо:

„Въ 228 ч. „Дѣла“ въ кореспонденціи зъ Равы рускои сказано, що „вбѣгає зъ другои кімнатки д-ръ Дрималикъ и кричить: Панове, що робите?.... Я вношу, щобы цѣле збранье просило о. Кипріяна, щобы говоривъ дальше!“

Отже по перше, я анѣ не вбѣгавъ, анѣ не кричавъ, бо се не єсть въ моїй натурѣ а противно, увійшовъ и говоривъ зовсѣмъ спокійно, що можуть потвердити всѣ участники зборівъ.

По друге, я не вносивъ, щобы збранье просило о. Кипріяна дальше говорити, бо тое ухвалило збранье на жаданье предсѣдателя о. Гавришкевича, закимъ я еще забравъ голосъ ино длятого, щобы сконстатувати, що збранье по своїй ухвалѣ що-до о. Кипріяна вело ся дальше цѣлкомъ спокійно и тактовно, такъ, що не було вже причины боятись о. Кипріянови чи то дальше промавляти чи интерпелювати. Сего не заперечить анѣ о. Кипріянъ анѣ н. дописуватель.

Д-ръ Дрималихъ.

——

Д-ръ М. Король надіславъ намъ до помѣщеня таке письмо:

Выдѣлъ політ. товариства „Жовківска Руска Рада“ просить о помѣщенье въ найблизшімъ числѣ „Дѣла“ слѣдуючого спростованя:

Въ 227 ч. „Дѣла“ въ рубрицѣ „Въ справѣ доповняючихъ выборівъ“ подано неправдивій або тенденційно перекрученій вѣсти, котрій въ интересѣ правды мусимо спростувати.

Неправдою єсть, яко-бы на передвыборчімъ зібраню въ Жовкви аранжеры крикомъ и стукотомъ підддержували свою бѣдну [?] справу; противно, збранье то, на котре явило ся по-надъ 300 селянъ майже зъ кождого села жовківского повѣта, відбуло ся поважно, голосованье переведено правильно, а если часомъ стало въ сали голоснѣйше, то крики тій підносили такъ добре сторонники п. Вахнянина [мѣщане — Поляки жовківскій] якъ и противники его кандидатуры, не будучи до того накликуваній черезъ аранжерівъ собранія, котре скликавъ окружный комітетъ передвыборчій.

Неправдою єсть, яко бы д-ръ Король поставивъ кандидатуру о. Роздѣльского, бо-жь кандидата того поставивъ окружный комітетъ передвыборчій на підставѣ одноголосной ухвалы всѣхъ членівъ, а навѣть за згодою о. Кипріяна. А чей-же „Жовківска Руска Рада“ має право и обовязокъ пібля своихъ статутівъ ставляти кандидатівъ посольскихъ и занимати ся выборами безъ позволеня кореспондентівъ, котрымъ, видить ся, не на руку тое, що товариство то числить такъ поважне число членівъ, о чімъ свідчить примѣтка, мовь то наша Рада числить до 600 членівъ лишь на папери, а на дѣлѣ платячихъ вкладку есть тілько 150. Въ интересѣ правды констатуе підписаный выдѣлъ, що принятыхъ членівъ числить наша Рада 355, зъ котрыхъ майже всѣ заплатили свои вносы; кромѣ того зголосило ся о принятье 234, а всѣ они заявили готовість уплатити статутомъ приписану вкладку. Кореспондентъ отже грубо промахнувъ ся.

Відъ Выдѣлу пол. тов. „Жовківска Руска Рада“.

Въ Жовкви дня 13 (25) жовтня 1893.

Д-ръ Король, предсѣдатель. — *Д-ръ Дрималихъ*, членъ выдѣлу.

——

Навѣвши оба письма н. д-ра Дрималика и — Жовківскои Рускои Рады — скажемо відъ себе:

Д-ръ Дрималикъ протестуе рѣчь дрібного значѣня.

Жовківска Руска Рада простуе три рѣчи: а) справу криківъ на зборѣ въ Жовкви, б) справу поставленя кандидатуры о. Роздѣльского и в) справу числа членівъ Жовківскои Рускои Рады.

Отже що-до криківъ — мы скажемо, що наша часопись мала справоздавцемъ на зборѣ чоловѣка незвычайно совѣстного, якъ о тімъ свідчить змістъ усего справозданя, противъ котрого не підднесено анѣ одного замѣту. Не йде о самъ крикъ, котрый бы высказувавъ що хтось хоче сего або того кандидата [мѣщане жовківскій могли кричати, що хотять професора Вахнянина], але йде о лайку та прозыванье, о обиджуванье кандидата головного комітету выборчого. А нашъ справоздавець зъ точностію наводивъ навѣть слова та реченя обидливій, які падали на зборѣ противъ проф. Вахнянина, мѣжь тымъ якъ о. Роздѣльскій не дознавъ анѣ одного слівця обиды.

Що-до кандидатуры о. Роздѣльского — то не перечимо, поставивъ его комітетъ Жовківскои Рады, але-жь промовы самыхъ участниківъ того комітету поясняють, що стало ся се на представленье д-ра Короля, що инчій кандидатуры неможливій.

Вкінци що-до числа членівъ Жовківскои Рады — то, якъ зо всего видко, що коли нашъ допи·уватель промахнувъ ся, то промахнувъ ся й д-ръ Король на зборѣ, не представивши рѣчи такъ, якъ теперь представляє. Рушимо, що нашъ кореспондентъ бувъ бы справы числа членівъ Рады не тыкавъ, коли-бъ д-ръ Король не бувъ ужывъ того аґументу для підпоры кандидатуры о. Роздѣльского.

——

Зъ Сокаля пишуть намъ:

Поведенье проводирівъ Жовківскои Рады при теперѣшній акціи выбору посла до рады державнои выкликали тутъ такій несмакъ, що зібралась анкета и вже порѣшила основати въ Сокали при участи Равщины и Жовківщины нове політичне товариство, котре бы стояло по-надъ партіями та не узурпувало собѣ диктаторскои власти. Одному зъ членівъ анкеты поручено выготовити зъ фаховыми людьми статутъ и передати его опісля до відомости власти політичной.

Нема сумнѣву, що нове політичне товариство въ Сокали згорне въ собѣ много членівъ, наколи почне давати знаки свого розвою та не обмежить ся лише на вплату річнои вкладки 1 зр. до касы товариства. Якъ тота справа буде розвиватись дальше, не залишимо подати до прилюднои відомости.

Дописи „Дѣла“

Зъ Бучача.

[Въ справѣ школъ бучацкихъ.]

Всякій оріґінальній рѣчи дѣють ся въ нашімъ Бучачи, котрыхъ не слѣдъ бы поминати мовчки.

Не згадуємо про сегорічну характеристичну справу мѣжь окружнымъ инспекторомъ а учительками шести-клясовои школы женьскои — бо хочь той интересуючои всѣхъ справы доси не розслѣджено [немовь бы она не дійшла до відомости краєвои рады школьнои], все-таки она дотыкає лишь деякій особы. Але мы хочемо нинѣ поговорити о иншій справѣ, що обходить загалъ, а досадно характеризуе нашій бучацкій відносины.

Не треба богато й говорити про те, яку велику вагу мусить ся класти на моральный и фізичный розвій людскости, починаючи очевидно відъ молодежи. Тымчасомъ въ Бучачи на се не зважає ся и дбє дбе ся якъ бы на перекоръ тому.

Відомо, що тутешній школы, а именно ґімназія и мужеска школа народна мѣстились відъ 130 лѣтъ въ будынку оо. Василіянъ — и якось було имъ выгідно. Зъ синъ рокомъ школьнымъ отворено ґімназію державну, а оо. Василіяне цѣлый свій одноповерхій будынокъ зъ кільканацятьма дуже обширными салями выарендували правительству за 600 зр. річно. Въ наслѣдокъ того мужеска школа народна запотребувала иншого помѣщеня, а що завдяки господарцѣ славетного бучацкого магістрату мѣсто не має будынку на помѣщенье школы, то треба було вынаймити. И дѣйстно вынанято — але де? якій будынокъ? Ото задну часть будынку въ заѣзднімъ домѣ — въ „hotel national“ Ференгофа, де мѣстять ся шинкъ и каварня найнизшого сорта [яко готель есть ще й мѣсцемъ на такій рѣчи, про якій не хочемо згадувати] а vis-à vis знаходить ся послѣдного сорта реставрація и якъ разъ на нен выходять вікна школьній. Помнивши сустѣкъ усякои нечистоты та найшкідливішихъ выпаровъ въ тімъ будынку — мусимо сконстатувати, що й комнаты школьній — а ихъ бы радше назвати куриниками, — особливо три, перероблені доперва въ липни с. р. зо стайнѣ та выходківъ — зовсѣмъ ще мокрій, а якій забійчій въ нихъ воздухъ, особливо коли въ зимѣ треба буде отоплювати а стѣны выходковій огрѣють ся, — се кождый легко змѣркуе. Всѣ комнаты — а есть ихъ 6 — дуже тѣсній, и въ нормальнімъ станѣ не повинній бы мѣстити й половины учениківъ, що теперь мусять мѣстити, бо въ лавцѣ призначеній на 4 до 5 учениківъ тіснить ся теперь 10. У всѣхъ комнатахъ дуже мало й свѣтла, а въ трехъ такъ мало, що навѣть у погідный день треба освѣтленя. И за тыхъ шість нужденныхъ комнатъ зобовязала ся громада платити 850 зр. річно!

Зъ огляду на все те смѣємо запытати ся: Чи знає о тімъ окружна рада школьна? — мѣсцева мусить знати, бо она пібля закона вынаймає будынокъ на школу, а що предсѣдателемъ мѣсцевои рады є кс. Стан. Громницкій, то тымъ дивнѣйшою и загадочнѣйшою рѣчію стає для насъ вынаємъ такого монструального будынку. Дальше смѣємо запытатись: чи знає о тімъ ц. к. инспекторъ школьный? чи знає ц. к. фізикъ? вкінци чи знають о тімъ родичѣ дѣтворы?

Науку въ тій школѣ обняли оо. Василіяне (вже зреформованій). Дивуємось и цѣлкомъ не розумѣємо: якъ они могли обняти науку въ такімъ будынку невідповѣднімъ зъ оглядівъ на здоровлє и на моральность! Не розумѣємо, якъ они, яко монахи, згодили ся на те, абы мусѣли разъ-на-разъ снувати ся по мѣстѣ помежи перекупки та будки. Вкінци не розумѣємо: длячого оо. Василіяне волѣли свій красный, обширный, выгідный и здоровый будынокъ вынаняти за 600 зр., абы самі мусѣли ходити до поганого заѣзднаго д му жидівского та монашою рясою вытирати куты жидівскій. Дивує насъ такожь, що оо. катихиты не звертають нѣчиви увага на те, що мусять учити реліґію въ комнатѣ переробленій зъ выходка...

Все те лишаємо осудови опініи публичной, а самі звертаємо лишь увагу Выс. правительства и краєвои рады школьной, щобы схотѣла вглянути въ сю справу и зарядити, що узнає за потрібне, — або поручити вынаймити иншій відповѣднѣйшій будынокъ, або — якъ многій высказують ся — радше замкнути школу, нѣжь має выховувати ся въ нѣй молодѣжь на моральныхъ и фізичныхъ калѣкъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Перший загальний зборы „Мѣщаньскои Бесѣды“ въ Стрыю, що вôдбулись дня 22 с. м., дали наглядный доказъ, що при щирôмъ трудѣ й невеликои громадки людей — свѣдомôсть гороженьска и народна масъ мусить будитись и що-разъ ширшй обнимати круги.

Заходы деякихъ членôвъ стрыйскои интелігенції знайшли щирый вôдгомôнъ мѣжь стрыйскимъ рускимъ мѣщаньствомъ а ремѣсництвомъ, мѣжь функціонерами и робôтниками зелѣзницѣ и на зазывъ комітету основателѣвъ зібралось на зборы около 200 осôбъ. Треба признати, що и стрыйска интелігенція ставилась майже въ комплетѣ.

Зборы вôдкрывъ д-ръ Евг. Озаркевичь, душа всеи дѣяльности комітету основателѣвъ довшою промовою, въ котрôй розказавъ историю давнѣйшихъ и теперѣшныхъ заходôвъ стрыйского мѣщаньства около заснованя огнища товариского житя и патріотичного руху, осадивъ про цѣли товариства и загрѣвавъ запал до вытревалои працѣ въ тôмъ напрямѣ.

На внесенье п. Бойкевича выбрано вôдтакъ головою збору д-ра Олесницкого. Обнимаючи провôдъ, забравъ д-ръ Олесницкій слово и пôднѣсъ въ короткихъ словахъ значѣнье мѣстъ въ розвитку суспôльности народôвъ, вôднѣсъ и зазначивъ, що й нашъ нарôдъ въ розвитку своѣмъ буде такъ довго йти поволи и тяжко, доки не здобудемо собѣ мѣстъ, котрй доси — на жаль — ще не въ нашихъ рукахъ. А здобути можемо мѣста лише тѣснымъ сполученьемъ всѣхъ рускихъ силъ по мѣстахъ и повнымъ доведеньемъ загалу мѣщаньства до горожаньскои и національнои свѣдомости. Тôй цѣли мае служити „Мѣщаньска Бесѣда“ и для того заслугуе она, щобъ якъ найбôльше заинтересувались нею всѣ стрыйскій Русины.

Вôдтакъ выбравъ збôръ секретарями о. Бобикевича и п. Бойкевича. зъ котрыхъ перший вôдчитавъ статутъ товариства. По вôдчитаню статута розпочались вписы членôвъ и тутъ въ пôвъ годины вписало ся до товариства 86 членôвъ и всѣ вôдъ-разу поскладали вписове и вкладки.

Наступили выборы головы и выдѣлу. Головою выбравъ збôръ однодушно и середъ громкихъ оплескôвъ д-ра Озаркевича, сердечного приятеля мѣщаньства, котрый уже по кôлькохъ мѣсяцяхъ свого побуту въ Стрыю умѣвъ здобути собѣ мѣжь загаломъ сего мѣщаньства голосне имя и горячу симпатію. А до выдѣлу увôйшли пп.: о. Бобикевичь, Іосифъ Марморовичь слюсарь, Иванъ Мазякъ коваль, Яковъ Бойкевичь урядникъ зелѣзницѣ, Иванъ Скиселевичь столярь и Мих. Тарановскій робôтникъ. На заступникôвъ выдѣловыхъ выбрани пп.: Мих. Голембйовскій ремѣсникъ при верстатахъ зелѣзницѣ, Іосифъ Пиць рѣзникъ и Никола Яцкевичь швець.

Опôсля наступили внесеня членôвъ и дискусія надъ ними; всѣ присутнй взяли въ тôмъ дуже живу участь. Дискусія оберталась коло того, якимъ способомъ збудити середъ найширшихъ кругôвъ мѣщаньства интересъ для товариства и зробити дѣяльнôсть его якъ найпожиточнѣйшою. Въ тôмъ напрямѣ порѣшено удержувати въ реальности новои Бурсы власный льокаль, а въ тôмъ льокали читальню, устроювати якъ найчастѣйше вôдчиты и науково-забавнй сходины, завести театръ аматорскій а передовсѣмъ заснувати мужескій хоръ, въ котрôмъ возьмуть участь такожь всѣ співолюбивй члены стрыйскои рускои интелігенції.

На тôмъ скôнчилась часть офіціяльна, а розпочала ся спôльна вечеря. Въ великôй сали Рускаго Касина засѣло около 50 мѣщанъ, ремѣсникôвъ та робôтникôвъ разомъ зъ многими зъ интелігенції. Почалась бесѣда сердечна, посыпались бесѣды горячй и глубоко прочувствованй, полилась руска пѣсня. Особливою свѣдомостью и правдивымъ рускимъ чувствомъ вôдзначались промовы функціонерѣвъ зелѣзницѣ, а имъ додержували достойно пары ремѣсники и мѣщане. Интелігенція стрыйска може першій разъ мала тутъ нагоду пôзнати, де лежить сила и основа нашои дѣяльности. Проведенй спôльно хвилѣ переконали насъ, що маемо дѣло зъ елементомъ культурнымъ, зъ котрымъ сполучитись якъ найтѣснѣйше и йти нероздѣльно разомъ велить намъ добре зрозумѣлый интересъ нашои народности. Дай Боже, щобы тою дорогою шла и вся дальша дѣяльнôсть „Мѣщаньскои Бесѣды“.

Участникъ.

На послѣднôмъ **засѣданю головного выдѣлу „Просвѣты“** принятй въ члены товариства:

1. Гаврінлъ Мулькевичь зъ Камѣнки струмиловои.
2. Юрій Лукашевскій зъ Камѣнки струм.
3. Григорій Бунѣй зъ Надвôрны.
4. Василь Войцюкъ зъ Перемышля.
5. Василь Човганъ зъ Посѣча.
6. Иванъ Романюкъ зъ Сушна.
7. Василь Ваньо зъ Буска.
8. Юрій Савчинъ зъ Лодины новои.
9. Иванъ Боднаръ зъ Дернова.
10. Олекса Харко зъ Таданя.
11. Стефанъ Шведа зъ Винникъ.
12. Василь Домазаръ „
13. Теодоръ Голіянъ „
14. Иванъ Лема „
15. Стефанъ Шустеръ „
16. Петро Кульчицкій „
17. Иванъ Москва „
18. Читальня „Просвѣты“ въ Семигиновѣ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вôдъ 23 н. ст. жовтня перебуваe въ Станиславовѣ референтъ для справъ духовныхъ въ львôвскôмъ намѣстництвѣ сов. Шабель зъ надинжінеромъ С. Гавришкевичемъ въ справѣ вышукания вôдповѣдного будынку на помѣщенье повного епархіяльного семинаря. Кажуть, що новозбудована каменяця п. В. Копачевои при улици Липовôй найбôльше надаесь на ту цѣль. Повный семинарь маe бути вже отвореный зъ слѣдуючимъ [1894/95] шкôльнымъ рокомъ на выразне бажанье цѣсаря. Близше поінформованй оповѣдають, що титуломъ чиншу рôчного буде платити правительство 7000 зр., а на розширенье будынку [згадана реальнôсть одноповерхова маe 19 комнатъ и 6 кухонь] та прибудованье каплицѣ удѣлить правительство властительцѣ 50.000 зр. позички. Зъ огляду на вôддаленье [1 кільометеръ вôдъ катедры] помѣщенье семинаря въ прилягаючôмъ до катедры будынку ґімназіяльнôмъ було бы для потребъ духовныхъ о много вôдповѣднѣйше. Зъ огляду, що правительство, кромѣ чиншу за семинарь, платить уже рôчно за наемъ мешкань для пятьохъ крилошанъ, для трехъ сотрудникôвъ и на умѣщенье пресвитеріи 4300 зр. [т. 6. за дôмъ Щепаньскои 2.600, за два мешканя въ каменици Худерскои 900, релютумъ одному крилошанинови и двомъ сотрудникамъ 800 зр.], дальше зъ огляду на чиншъ, котрый маe платити за семинарь и на позичку 50 000 зр., котрй маe вже дати заразъ на добудованье крила, каплицѣ и на перестроенье истнуючихъ вже убикацій на потребы семинаря, — користнѣйше на нашъ погляд було бы такъ для семинаря якъ и для правительства збудувати ad hoc окремый власный будынокъ пôсля пляну выготовленого спеціяльно на потребы семинаря епархіяльного пôсля плянôвъ для взôрцевыхъ деинде истнуючихъ семинарѣвъ. Въ будынку такожь могли бы знайти помѣщенье всѣ крилошане, пресвитерія и сотрудники. Пôсля мѣсцевыхъ цѣнъ за грунтъ и матеріялъ будовы, мôгъ бы вôдповѣдный будынокъ станути за менший капіталъ, якъ выносять скапіталізованй вôдсотки чиншôвъ, котрй правительство вже платить а взглядно по утвореню вже буде платити [сума чиншу 11.000 зр.]. — На честь перебуваючихъ тутъ делеґатôвъ намѣстництва сов. Шабля и надинж. Гавришкевича вôдбувъ ся дня 28 с. м. вечеръ у пралата о. Сим. Ткачуника, а въ недѣлю 29-ого обѣдъ у инфулата и пароха латиньского кс. Кершки.

— **Ярославскій клиръ деканальный** постановивъ вôдправити въ середу дня 1 н. ст. надолиста о 9-ôй годинѣ рано въ ярославскôй церквѣ поминальне богослуженье за упокôй душѣ бл. п. Маркіяна Шашкевича.

— **Въ концертѣ Маркіяновôмъ** возьме ласкаву участь и нашъ першій артистъ-співакъ п. Мишуга. „Я чую на собѣ милый обовязокъ причинитись своими силами до звеличаня памяти Маркіяна“ — заявивъ п. Мишуга — и вôдспѣвае пѣсню Матюка до слôвъ Шашкевича: „Цвѣтка дрôбная“.

— **Зъ Борщѣвского пишуть намъ:** Ѣдучи приватною дорогою зъ Залѣся до Нивры въ борщѣвскôмъ повѣтѣ, кождый може побачити при дорозѣ новый зъ камѣня вытесаный хрестъ зъ такою написію: „Славаъ Богуъ Ісусуъ Хрестуъ“. Mein Liebchen, was willst du noch mehr? Маешь „ъ-ôвъ“, кôлько сама хочешь!

— **Стіпендіи.** Выдѣлъ краевый оповѣщуе конкурсъ на стіпендію зъ фундациі Незабитовскои въ сумѣ 500 зр., призначену для учащои ся молодежи обохъ обрядôвъ середныхъ и высшихъ шкôлъ въ Галичинѣ. Речинець вносити подання назначеный до 15 н. ст. падолиста — Такожь оповѣщеный конкурсъ на стіпендіи зъ фундациі Товариицкого, призначенй для своякôвъ фундатора або пишихъ бѣдныхъ ученикôвъ публичныхъ шкôлъ. Стіпендіи для своякôвъ выносять по 150, 200 и 300 зр., инший по 120, 150 або 200 зр Поданя треба вносити до выдѣлу краевого до 15 н. ст. падолиста. — Выдѣлъ краевый оповѣстивъ ще конкурсъ на стіпендію зъ фундациі кс. Скибиньского въ высотѣ 96 зр. Ся стіпендія призначена для селянськихъ сынôвъ, безъ рôзницѣ народности, ученикôвъ середныхъ и высшихъ шкôлъ. Сыны шляхтичѣвъ, мѣщанъ, урядникôвъ и священикôвъ не можуть убѣгати ся о тую стіпендію. Вносити поданя треба до 15 н. ст. падолиста.

— **Холера** Ґазета урядова доносить: Дня 27 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Коломыи 1 особа, въ Посадѣ горѣшнôй сяноцкого повѣта 1 особа, въ Римановѣ 2 особы, въ Пациковѣ повѣта станиславôвского 2 особы и въ Микитинцяхъ 1 особа. — Выздоровѣло: въ Коломыи 4 особы, въ Римановѣ 2, въ Пациковѣ 2, въ Загвоздѣ 1, въ Узини 3 особы. — Померло: въ Ямнôй и въ Пациковѣ по 1 особѣ. Загаломъ лишило ся дня 26 жовтня 37 осôбъ недужихъ; дня 27 жовтня занедужало 7 осôбъ, выздоровѣло 12 померло 2, отже остаe въ лѣченю 30 осôбъ. — Пôдозрѣнй случаѣ лучили ся въ Стѣнцѣ повѣта бучацкого, въ Смôльници повѣта добромильского и въ Ганусôвцяхъ повѣта станиславôвского.

— **Зъ Коломыи** пишуть до однои польскои ґазеты: Пôсля оголошеного выказу померло въ нашôмъ мѣстѣ вôдъ дня появы холеры до дня 20 н. ст. жовтня 118 осôбъ. Дезинфекція переведена коштомъ мѣста досыть примітивна, а мимо того противлять ся ѣй нашй сповгорожане мойсеевого вѣроисповѣданя. Яко характеристичне зъ поступованя тыхъ панôвъ треба зазначити, що жиды, боячи ся очевидно знаку хреста, якій вымальовано на возахъ холеричныхъ позамазували минувшои ночи хресты бѣлою фарбою.

— **Самоубійства** мѣжь залогою въ Перемышли множать ся въ страшный спôсôбъ. Передъ тыжднемъ повѣсивъ ся рекрутъ 6 полку уланôвъ, два днѣ пôзнѣйше другій рекрутъ того самого полку вôдтявъ собѣ два пальцѣ на правôй руцѣ, щобы стати неспособнымъ до служby войскои, а оногды кинувъ ся Дмитро Петрôвъ рекрутъ при однôмъ зъ полкôвъ пѣхоты пôдъ колеса поѣзду зелѣзничого и погибъ на мѣсци. Вôдъ 1 жовтня було мѣжь перемыскою залогою ажь 8 самоубійствъ.

— **Бл. п. Чарковска-Голеевска,** померша недавно въ Парижи, записала 300.000 зр. на стіпендіи для ремѣсникôвъ, образуючихъ ся въ своѣмъ званю и на пôдмоги для такихъ, котрй хотять розпочати самостôйне ремесло, а не мають на се фондôвъ.

— **Антоній Голѣевскій,** директоръ товариства кредитового земского, одинъ зъ членôвъ Собору рускаго въ 1848 роцѣ, посолъ соймовый, знаный неґаторъ Русинôвъ, померъ на селѣ въ 74-ôмъ роцѣ житя и буде похороненый въ Гарасимовѣ въ повѣтѣ городеньскôмъ.

— **Дрôбнй вѣсти.** Зъ Гусятина доносять, що сими днями вôдбуло ся тамъ цивільне вѣнчанье мѣжь асистентомъ почтовымъ 27 лѣтнымъ Фідереромъ и 17-лѣтною жидôвкою Реґенштрайфъ, дочкою арендатора бровара. Обоe молодй перейшли на без конфесійнôсть. — Послы Юліянъ Романчукъ и Олександеръ Барвѣньскій повернули зъ Вѣдня до Львова.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенты одержали оо.: Як. Борковскій на Багноватѣ дек. высочаньского, Мих. Сапрунь на Рыбникъ дек. дрогобицкого.

Зовьдательства одержали оо.: Ил. Двулѣтъ въ Цѣвковѣ дек. олешицкого, Володим. Попель въ Лѣсковатôмъ дек. устрицкого, Каз. Гермакъ въ Нановôй дек. устрицкого, Володим. Гинилевичь въ Волковыи дек. балигородского, Вас. Волошиньскій въ Бѣльчи дек. дрогобицкого.

Канонічну институцію на Ялинъ дек. сяноцкого одержавъ о. Ор. Солтикевичь.

Вôзваный до канонічнои институціи на Пановичѣ дек. самбôрского о. Сильв. Баранецкій.

Увôльненый вôдъ испыту конкурсового о. Конст. Хилякъ.

Именованый испытувателемъ кандидатôвъ на учителѣвъ при испытахъ въ самбôрскôй семинарии учительскôй о. Ил. Гмитрикъ катихитъ ґімназіи въ Самборѣ, а о. Левъ Козаневичь завѣдатель деканата самбôрского именованый комісаремъ ординаріятскимъ до згаданыхъ испытôвъ.

Наука штука и література.

— **Львôвскій рускій народный театръ** выставивъ въ суботу 28 н. ст. жовтня першій разъ у Львовѣ патидѣеву драму М. Старицкого и Александрова „Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ? Якъ уже самъ заголовокъ вказуе, — тематомъ до тои драмы послужила звѣстна народна пѣсня и переказъ народный про Марусю Шураѣвну або Чураѣвну.

Маруся, дочка богатыхъ родичѣвъ, полюбила до загину молодого козака Грицька, котрый и собѣ закохавъ ся въ неи. Але-жь Хома немолодый уже заможный козакъ не спускавъ Марусѣ зъ ока; ему хотѣлось притиснути ею до своихъ грудей, назвати своею, бо его цѣлу суть огорнула страшна, пекольна пристрасть любови до тои чарôвнои дѣвчины. Однакъ гордовита Маруся и не глянулась на него, — негарный бувъ и горбатый. Понижены людьми, опущеный и природою, вôнъ перетворюе ся въ чорного демона, що важить ся порушити небо й землю, щобы здобути Марусю для себе. И отъ заскочивъ Потапа, молодого козака, и давай юдити его противъ Грицька, що мовлявъ той заходить ся вôдбити ему дѣвчину Галину. Потапъ закипѣвъ лютью, а Хома ставъ пôдливати оливы до огню. „Пôднали, каже, Шураеву хату, вина спаде на Грицька, его замкнуть, а ты збудешь ся суперника“. Ще й нôжь давъ ему на выпадокъ. Зъ другого боку Хома порôзнивъ Грицька и Марусю. На вечерницяхъ Грицько справдѣ присѣвъ до Галины и на злôсть Маруси взявъ ся залицяти до неи. Обиджена Маруся, такожь на злôсть Грицькови, пристала до Потапа. Та середъ того, въ танци, Потапъ обидивъ Дарину, Грицькову сестру, котра любила Потапа. У Грицька заграла кровь, вôнъ вступивъ ся за сестру, и такъ мѣжь обома суперниками прийшло до острои сварнѣ. Мало того, Потапъ добувъ зъ-за холявы нôжь и замахнувъ ся нимъ на Грицька, але наробки здержали. „Дурень той, — скричавъ Грицько, — що мою покидьку бере!“ Сй слова мали, очевидно, на примѣтѣ Марусю.

Дальшй двѣ вводять насъ въ ту хвилю, коли Шураеве майно нôйшло зъ дымомъ, а Потапъ дôставъ ся до вязницѣ. Грицька такожь не було дома, выйшовъ у свѣтъ. Маруся захорѣла, ледви познака зъ неи осталась. Любовь до Грицька гнѣтила ею, не давала ѣй спокою. Мѣжь тымъ Хома накинувъ ся на добродѣя Шураямъ. И хату збудувавъ, и стодолы обѣцявъ поставити. Маруся зъ вдяки зблизила ся до Хомы, полюбила его якъ сестра, навѣть розцѣлувала его. Хома, непомѣрно щасливый, поклявъ ся, на чôмъ свѣтъ, що таки она мусить бути его. Та отъ пронеслась чутка, Грицько вернувъ. Злохитрый демонъ побѣгъ до Марусѣ и ну-жь ѣй торочити, що Грицько гадкуе одружити ся зъ Галиною. Але она мимо того забажала побачитись зъ давнымъ коханьемъ и бодай въ послѣдне поговорити. Грицько прийшовъ. Вôнъ чувъ, що у его нутрѣ не выгасла любовь, вôнъ усе любивъ Марусю. Она зрадѣла... але зновъ чорна сила Хомы розмирила ихъ, и Грицько вôдôйшовъ безъ ласкавого слова для нен. Она зновъ попала въ розпуку. Хома буцѣмъ тѣшивъ ею але въ душѣ радѣвъ, и самъ порадивъ удати ся до ворожки. Послухала.

Слѣпа ворожка вгадала хто прийшовъ и за чимъ, бо Хома наустивъ и пôдкупивъ ею вже передъ тымъ. Ворожила Маруси лиху долю, за Грицькомъ и дала чарôвъ у двохъ фляшинкахъ, слабшихъ и мôцнѣйшихъ. На вулици, коли парубоцтво гуляло, всыпала слабшихъ чарôвъ до чарки горѣвки и подала Грицькови; однакъ не вдѣяла нѣчого. Грицько тогдѣ кинувъ ею и ставъ женихати ся зъ Галиною, навѣть старостôвъ уже пôславъ. Маруся попросила его зайти до неи въ хату передъ сватаньемъ, хочь на одно слово, щобы помиритись. Вôнъ обѣцявъ. Але та думка, що вôнъ кинувъ ею а приставъ до другои, довела ею до божевôльства. Нарядила ся по весѣльному прибрала хату, застелила столы и взялась голосити, що Галина вкрала рушники у неи. Батько й мати не могли надивуватись. Зайшовъ у хату Хома выявивъ свою любовь до Марусѣ и прохавъ батька й матѣрь, щобы вôддали дочку за него. Але Маруся й слухати не слухала, — у неи гостѣ будуть, прийде Грицько! Лишили ею саму зъ Грицькомъ не хотѣли перебивати. — Она меду внесла и почастувала коханого. Выпивъ вôнъ чарку — и заточивъ ся, бо въ медѣ була отрута. Поваливъ ся козакъ на землю мертвый, а божевôльна Маруся приклякнула надъ его трупомъ и заспѣвала „Ой не ходи Грицю!“ На се вернули въ хату батьки зъ Хомою. Старый Шурай догадавъ ся всего и кликнувъ у великôмъ горю вязати Хому. Однакъ Хома не дозволивъ нѣкому приступити до себе, признавъ ся до вины, добувъ ножа и самъ положивъ себе трупомъ.

Такій змѣстъ штуки.

Що-до драматичнои вартости штуки можна немало замѣтити въ ею некористь. Особливо тамъ, де авторы силують ся вывести саму акцію, тамъ выявляе ся найслабша сторона драмы. Выглядае она на лѣпянку. Такожь переведенье поодинокихъ характерôвъ не вôдповѣдае въ цѣлости природному ладови рѣчей. Се вôдносить ся передовсѣмъ до характеру Хомы. Впрочôмъ вилетей веселй сцены зô співами и танцями нагадують звычайный водевіль, що не маe великихъ выбагôвъ на драматичну стôйнôсть.

Артисты знайшли ся въ дуже трудномъ положеню, и треба признати, що завдяки ихъ грѣ штука скористала чимало. Перше всего панѣ Лопатинська въ титулôвôй роли Марусѣ выйшла побѣдно. Се ще може найвдачнѣйша роля побôчь поменшихъ, якъ отъ ролѣ Галины, що ею гарно вôддала панна Фіцнерôвна. Панѣ Пôдвысоцка, яко Устя, а панѣ Осиповичева яко Степанида грали зъ житьемъ. Доброю Дариною була панна Слободôвна а панна Радкевичѣвна зрозумѣла ролю ворожки. Найтяжша креація Хомы припала п. К. Пôдвысоцкому. Характеръ се на-скрôзь злохитрый, простунный, хочь деколи будить ся у него познаки жалю, але не за вчинками, лише зъ лютости, що нимъ помѣтують. Такъ зрозумѣвъ и интерпретувавъ его п. Пôдвысоцкій, хочь часами трохи за богато намагавъ патосомъ. Такій демонъ, що рѣшае ся на все, зимно розважуе кожду обставину. П. Стечиньскій гравъ добре, лишь, якъ часто бувае, дозвалявъ суфлерови за голосно вôдзывати ся зъ будки. П. Яновичь въ роли Грицька вôдповѣвъ зовсѣмъ своѣй задачи. П. С. Пôдвысоцкій яко Потапъ оказавъ ся де-що повôльнымъ. Живо зрозумѣвъ и гарно вôддавъ пôдпарубочого п. Лопатиньскій. — Що-до внѣшнои стороны треба пôднести дуже гарнй строѣ панъ Пôдвысоцкои, Лопатиньскои и Фіцнерôвнои.

Публики явило ся такъ богато, що білетôвъ не стало.

Недѣльне представленье „Чорноморцѣвъ“ зъ дебютомъ п. Кратохваля въ роли Ивана стягнуло мѣрне число публики. Про п. Кратохвиля скажемо то, що рухи его вôдповѣдний. Зъ оцѣнкою голосу здержуемо ся, бо дебютантъ не мавъ тутъ великого попису, тожь нѣяково судити. На вчерашнôмъ представленю можна було замѣтити легеньке маловаженье рôль у деякихъ артистокъ и артистôвъ. На хвалу заслугують пп. К. Пôдвысоцкій, Осиновичева, Пôдвысоцка, Яновичь и другй. — *кѣ.*

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністеръ просвѣты надавъ титулъ „директорôвъ“ управителямъ шкôлъ: Мих. Меклерови въ Ярославѣ, Ив. Косманови въ Новôмъ Санчи, Март. Гливѣ въ Тернополи и Григ. Новицкому въ Станиславовѣ. — Намѣстникъ именувавъ офіціяла ракункового намѣстництва Меч Бульчиньского ревідентомъ, асистента Діон. Штерна офіціяломъ и практиканта Болесл. Серафиньского асистентомъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову народного театру** зложили дальше: Д-ръ Дольницкій зъ Гинянъ 5 зр. 60 кр. зôбраныхъ п. Батовскимъ секретаремъ громадскимъ. Д-ръ Мих. Король зъ Жовквы 2 зр. П. Кочоровскій зъ Миколаева 16 зр. О. Билинкевичь зъ Надвôрны 31 зр. 40 кр. зôбраныхъ на промову п. Танячкевича на весѣлю въ Цуциловѣ паннами дружками Марморовичѣвною и Мойсеовичѣвною а зложили: п. молодй 1 зр., п. Луговй 1 зр., Маршоровичѣ 1 зр. 50 кр., пп. Биликевичѣ 2 зр., п. Мойсеовичѣвна 2 зр., п. Танячкевичь 10 зр., М. Яловицкій 1 зр., К. Яловицкій 1 зр., д-ръ Сабатъ 50 кр., А. Иваницкій 1 зр., В. Иваницкій 1 зр., дрôбными датками 40 кр., а на купоны 9 зр., разомъ 31 зр. 40 кр.] — *Вôдъ комітету будовы рускаго театру.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 30 жовтня. Говорять, що міністеръ Штайнбахъ маe приймити професуру при вѣденьскôмъ университетѣ.

Буда-Пештъ 30 жовтня. Комісія фінансова укôнчила парады надъ преліміпаремъ на р. 1894.

Монахія 30 жовтня. Папа надавъ кс. Кнайпови титулъ пôдкоморого.

Ріека 30 жовтня. Сербскій президентъ міністрівъ Докичь пôддавъ ся тутки операціи грудной.

Римъ 30 жовтня. Мешканцѣ мѣста Фльореста прогнали бурмістра за то, що хотѣвъ впровадити новй податки.

Мадридъ 30 жовтня. Правительство готовить ся въ похôдъ до Меліліи. Дотеперь закуплено 10.000 карабінôвъ, а прочихъ 15.000 мають доставити фабрики въ протягу 6 мѣсяцѣвъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. И. Мул.** въ Ил. Такъ. — **Вп. Н. Роз.** въ Сок. До кôнця року ще 2 зр. — **Вп. Ф. Скy.** въ Сад. Рахунокъ добрый. — **Вп. Л. Зал.** въ Поб. Прийде намъ до кôнця року ще 35 кр. — **Вп. Я. Янк.** въ Щир. За рôкъ 1889 стоять ще невырôвнанй 3 зр.

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
вô готелю Жоржа.

Вô Второкъ дня 31 н. ст. жовтня 1893.

По разъ другій:

Ой не ходи Грицю тана вечерницѣ

Народна драма зъ давныхъ часôвъ зъ спѣвами и танцями въ 5-ти дѣяхъ М. Старицкого и Александрова.

(Сюжетъ взято зъ народнои пѣснѣ и народного переказу про Марусю Шурай.)

ОСОБЫ

Охримъ Шурай, старый козакъ	А. Стечиньскій
Вустя его жѣнка	Е. Пôдвысоцка
Маруся, ихъ дочка	Ф. Лопатиньска
Грицько Шандура, молодый козакъ	С. Яновичь
Дарина его сестра	М. Слободôвна
Хома, старшій ковакъ	К. Пôдвысоцкій
Маланка, его баба, стара	М. Радкевичѣвна
Потапъ, молодый козакъ	С. Пôдвысоцкій
Галина Шенова, зъ богатои родины дѣвчина	М Фіцнерôвна
Дмитро, пôдпарубочій	Л. Лопатиньскій
Степанида, хозяйка на вечерницяхъ	А. Осиповичева
Андрій, Максимъ, Микола — молодй козаки	В. Слобода, А. Шеремета, А Нижанкôвскій
Ярина, Олеся, Катря, Софія — молодй дѣвчата	Е. Стечиньска, К. Радкевичѣвна, Г. Головацка, М Малецка

Теорбаністы, десяцкй, козаки, парубки и дѣвчата. — Дѣе ся на Гетманьщинѣ въ за часôвъ гетьмана Богдана Хмельницкого.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Долиська.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярій Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Оповѣщенье.

ЗАГАЛЬНЙ ЗБОРЫ

членôвъ „Народнои Торговлѣ“
товариства зарегістрованого зъ ограниченою порукою
за рôкъ адмівістраційный 1892/93

вôдбудуть ся
дня 2 н. ст. падолиста 1893 о годинѣ 9 рано

въ великôй сали „Народного Дому“.

Порядокъ дневный:

1. Отворенье зборôвъ предсѣдателемъ Совѣта управляючого зъ нагоды десяти-лѣтныхъ роковинъ заснованя товариства.
2. Справозданье Совѣта управляючого.
3. Справозданье и внесенье головного Комітету контрольного [§§. 34 и 46 статута].
4. Доповняючій выбôръ трохъ членôвъ Совѣта управляючого.
5. Означенье высоты марки презенційнои для членôвъ Совѣта управляючого на рôкъ адміністраційный 1893/94.
6. Выбôръ головного Комітету контрольного на рôкъ адміністраційный 1893/4.
7. Внесеня членôвъ.

Яко легітимація для членôвъ служить ихъ книжечка удѣлова. — Члены, выповѣвшій свои удѣлы, не мають права голосу.

У Львовѣ 6 н. ст. жовтня 1893.

Вôдъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ. 4885

Евгеній Дудкевичь предсѣдатель Совѣта. — *Д-ръ Кость Левицкій* членъ Совѣта.

Увага: Білянсъ и справозданье Совѣта выложенй будуть вôдъ дня 16 н. ст. жовтня вô всѣхъ складахъ и въ канцелярій Дирекціи Товариства. На жаданье высылає ся такожь почтою.

Надісłане.

ВСЯКЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйш

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Заведенье водолѣчниче

Марѣѣвка

коло Львова
ПОЧТА
ЛЬВÔВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна вôдъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно пôсля комнаты.

Дальшй особы въ тôй самôй комнатѣ платять значно дешевше. 4909 5—6

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны
У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякй листы заставнй, 5% Обліґація комунальнй банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державнй и приватнй, Монеты австрійскй и заграничнй **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшй мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 7 ź—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ: поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ к Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславя ч. Стрый	—	—	838	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	644	329	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Імперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй прямй білеты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондуктôрвъ. 4514

ДОБРЫЙ ЧАЙ

поручае
СТАРА ТОРГОВЛЯ
ВОЛЯ
4844 — 20
у Львовѣ ул. Сикстуска ч 6.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь — архітектъ

выконуе **всякй роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовй порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБÔТНЯ** 38-156
Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
вô 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новй, гармонійнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятй въ спачасѣ, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаємо по курсѣ деннôмъ за готôвку. На сплаты мѣсячнй въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальнй выгранй властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуємо тй льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненй зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльша застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4675 3—30

Конякъ Токайскій
фляшка по 1·50 зр. высылае за послѣплатою торговля
ИВАНА БОДНАРА
Львôвъ улиця Академічна чис. 44—45 сло 20. 4669

Прилады до ратованя худобы при здутю, давленю и т. ин. (въ форнѣ руры зъ дроту сталевого) по 6 зр.
поручае 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

60.

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ
у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.
Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537
Цѣнники на жаданье даромъ.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескй и хлопячй, якъ такожь одяга дитячй и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вел. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнійше.

Дякуючи за дотеперѣшнй взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

6 ЗР. 6 ЗР. Найлѣпшй годинники на свѣтѣ

суть наши

Оріґінальнй швайцарскй ремонтоары

ҐОЛЬДІНОВЙ

зъ найлѣпшимъ антімаґнетичнымъ прецізійнымъ верком нікловымъ.

Тй дуже точно регульованй годинники тяжко розрôзнити за-для знаменитого выкôнченя вôдъ правдивыхъ золотыхъ годинникôвъ навѣть знатокамъ. Пречудно цізельованй куверты задержують тревало похожôсть на золото, а за добрый хôдъ ручимо письменно 3 роки.

Цѣна штуки 6 зр.

Ґольдіновй, анкровй ремонтоары зъ подвôйною кувертою чудесно ґравірованй 8 зр. **Мужескй ланцушки ґольдіновй 1 зр., такій-жь дамскй 1 зр 50 кр. Ґольдіновй дамскй годинникъ малій дуже гарній 8 зр. Ґольдіновй подвôйній ланцушки панцирній** зъ медаліономъ 2 зр. Нашй ґольдіновй годинники за-для певного ходу закупило богато австрійскихъ урядникôвъ зелѣзничихъ, и суть для лѣкарѣвъ, професорôвъ, лѣсничихъ, урядникôвъ зелѣзничихъ, инжанерôвъ, ґірникôвъ и т. ин. незрôвнанй. Купити ихъ можна лише

6 ЗР. 6 ЗР. **I. österr.-ung. Central-Goldinuhren-Depot RIX, Wien 2II.**

I. österr.-ung. Central-Versandt-Haus истнуе вôдъ 26 лѣтъ 4905 2—?

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

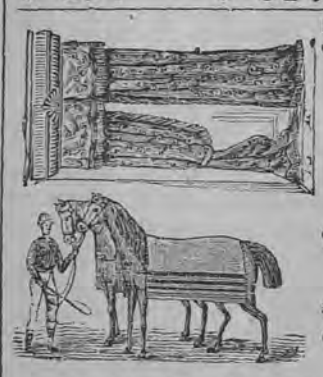

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 – 35. Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величаны, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовияный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантнй туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегеранновй на гладкôмъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и баранстй въ елеґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 – 40 Обрусы кр. 83, зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышивай (ватованй) зъ гоиде зр. 3, зъ атласу вовияного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки, поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо тôдій порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 – 2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ, ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковй, суконній и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованй и кожуховй, дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 13 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII. **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінтвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (12—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 235. Львôвъ, Второкъ 19 (31) жовтня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попереднe застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.
Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланe“ по 20 кр. в. а
Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Програма торжества похоронôвъ мощей Маркіяна Шашкевича

устроюваного заходами руско-народныхъ товариствъ у Львовѣ.

I. Въ середу д. 1. н. ст. листопада о годинѣ 8-ôй рано поминальне богослуженье въ церкви св. Параскевы.

II. О годинѣ 10-ôй промова головы „Просвѣты“ д-ра Омеляна Огоновского на двôрци земськôмъ Львôвъ-Пôдзамче при домовинѣ поета.

III. По довершеню обряду церковного розпочне ся похôдъ похоронный на кладовище Лычаковске Похôдъ поступати буде: улицею Жовкôвскою, площею Краковôскою, улицею Театральною [по-при „Народный Дôмъ“ и „Просвѣту“], площею Маріяцкою, Галицкою, Бернардиньскою и улицею Пекарскою.

Порядокъ походу:

1. Братства церковнѣ зъ хоругвами.
2. Молодѣжь школьна: а) семинарія учительска, б) гімназія руска зъ хоромъ и зборомъ учителѣвъ, в) школы дѣвчатъ.
3. Товариства академічнѣ: а) Академ. Кружокъ, б) Академ. Братство.
4. Депутації селяньскѣ и читальнѣ сѣльскѣ.
5. Депутації мѣщаньскѣ и читальнѣ мѣщаньскѣ: а) зъ Калуша, б) зъ Дрогобича, в) зъ Самбора, г) товариство дякôвъ въ Станиславовѣ.
6. Товариство ремѣсниче „Зоря“.
7. а) Товариства касиновѣ и спѣвочѣ въ слѣдуючôмъ порядку: Боянъ Перемыскій, Боянъ Львôвскій, руско-народный театръ, Руска Бесѣда въ Перемышли, Руска Бесѣда въ Станиславовѣ и Руска Бесѣда у Львовѣ.
   б) Русины бережаньскѣ.
   в) Русины ряшѣвскѣ.
   г) Рускѣ товариства стрыйскѣ: Мѣщаньска Бесѣда, Руске Касино, Пôдгôрска Рада, Руска Бурса и Філія „Просвѣты“.
8. Институції фінансовѣ: а) Днѣстеръ б) Народна Торговля.
9. Товариства політичнѣ: а) Руска Рада, б) Народна Воля и в) Народна Рада.
10. Товариства педагогічнѣ и просвѣтнѣ: а) Общество имени Качковского, б) Філіи „Просвѣты“ въ Рогатинѣ, въ Самборѣ и въ Станиславовѣ, Школьна помôчь въ Станиславовѣ, Філіи „Просвѣты“ въ Золочевѣ, Камѣнцѣ струм. и въ Перемышли, Бурса св. О. Николая въ Перемышли, Філія „Просвѣты“ въ Тернополи; в) Народный Дôмъ у Львовѣ, г) Руске товариство педагогічне, д) товариство имени Шевченка, ж) вѣнець народовцѣвъ буковиньскихъ, з) вѣнець руско-народныхъ товариствъ у Львовѣ.
11. Питомцѣ рускои дух. семинарії.
12. Духовеньство.
13. Домовина окружена почетною сторожею академичного товариства „Ватра“.
14. Родина.
15. Достойники, репрезентація мѣста Львова, послы, комітетъ.
16. Институтъ Ставропигійскій.
17. Товариство „Просвѣта“.
18. Публика.

IV. На кладовищи промовляти будуть по вôдправѣ: а) Вир. о. Мрицъ, б) посолъ Юліянъ Романчукъ.

Участникôвъ торжества просить комітетъ, щобы найпôзнѣйше о годинѣ $9^1/_2$ явили ся на вызначеныхъ збôрныхъ мѣсцяхъ, а то:

а) братства церковнѣ зъ хоругвами коло монастиря оо. Василіянъ;

б) молодѣжь школьна — за ними до рампы зелѣзничои;

в) товариства и депутації 3—10 въ порядку высше наведенôмъ за рампою, коло церкви св. Параскевы идъ двôрцеви;

г) питомцѣ, духовеньство, достойники, репрезентація мѣста, Ставропигійскій Институтъ и товариство „Просвѣта“ на площи коло двôрця Пôдзамче.

Порядку пильнувати буде комітетъ зъ вôдзнаками и почетна сторожа зъ мѣжь академикôвъ и членôвъ ремѣсничои „Зорѣ“.

До ситуації.

Вôдносины правительства до палаты послôвъ и насупротивъ палаты до правительства такъ непевнѣ, а комбінаціи такъ рôзнородныѣ, що сегодня повисъ надъ Австрією цѣлый хаосъ здогадôвъ и толкôвъ. Мимо того, що потверджуе ся вѣсть, що цѣсарь не прийнявъ дімісіи кабінету, мимо того праса не перестае займати ся питаньемъ реконструкції кабінету, высуваючи можливыхъ кандидатôвъ на пооднокѣ фотелѣ міністрôвъ. Въ тôй справѣ забрала такожь голосъ пôвъурядова Montagsrevue: По нарадѣ міністрôвъ у гр. Таффого — пише она — на котру прибувъ перший разъ по своѣй недузѣ міністеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ, удали ся міністры до бурґу на нараду пôдъ проводомъ цѣсаря. Нарада тревала майже пôвтора годины. Рѣшенье що-до подання цѣлого кабінету до дімісіи, котре вручивъ гр. Таффе вчера, ще не запало, одначъ думають, що цѣсарь приймe. На тôй нарадѣ кабінетъ ухваливъ, а цѣсарь потвердивъ заразъ вôдроченье рады державноі, о чôмъ повѣдомлено ѣи членôвъ.

Що-до складу нового кабінету кружляють вѣсти, що ѣго утворенье зновъ буде поручене гр. Таффому, ѣсли парляментарна ситуація не поставить противъ того непобореныхъ перепонъ. Въ противнôмъ случаю, длятого, що намѣстникъ Галичины гр. Бадені не може покинути свого становища, на шефа кабінету маѣ бути покликаный кн. Віндішґрецъ, котрый по кôлькохъ вôдмовахъ мавъ остаточно згодити ся на тое. Отже до кабінету Віндішґреца вôйшли бы: Плѣнеръ яко міністеръ скарбу або торговлѣ [лѣвиця заявила ся за текою торговлѣ]; д-ръ Билиньскій яко міністеръ торговлѣ або скарбу; бар. Відманъ, бувшій намѣстникъ Тиролю, котрому головно завдячують коаліцію трехъ великихъ сторонництвъ, яко міністеръ справъ внутрѣшныхъ; бар. Морзей яко міністеръ торговлѣ. Про Фалькенгайна говорять, що вôнъ полишить ся дальше при своѣй тецѣ. Що до теки міністра судôвництва мають заходити певнѣ рôзницѣ, однакъ ѣи мабуть одержить Мадейскій. Теку міністра просвѣты застерегли для себе нѣмецкѣ ліберали. Зъ теперѣшного кабінету лишивсь бы ще генералъ Вельзерсгаймбъ міністромъ краевои оборони и Залескій міністромъ для Галичины. А коли бы Залеского покликано обняти котру-небудь теку міністеріяльну, бо уважають рѣчею певною, що вôнъ въ кождôмъ случаю остане въ кабінетѣ, тогдѣ міністромъ Галичины бувъ бы Яворскій.

Другѣ газеты подають, що крізы міністеріяльнои уже нема, натомѣсть ѣсть кріза парляментарна. Вôдроченье палаты уважають першимъ крокомъ ѣи розвязаня. Оно наступило за-для того, щобы унеможливити веденье політики закулісовои, клюбовои.

Однакъ мимо того не умовкають голосы про утворенье міністерства коаліційного. Три найбôльшѣ сторонництва сполучили ся разомъ на основѣ негативнои програмы въ тôмъ напрямѣ, щобы усунути правительственный проѣктъ выборчои реформы и щобы обмежити свободу высказу думокъ въ парляментѣ, особливо въ часѣ буджетовыхъ розправъ. Провôдники тыхъ сторонництвъ, а кромѣ нихъ Хлюмецкій, Катрайнъ и Мадейскій були передвчера на авдіенціи у цѣсаря. Цѣсарь приймивъ ихъ дуже ласкаво и запытавъ: Чи коаліція, побôчь негативнои програмы перепинити выборчу реформу маѣ такожь и позитивну програму? Провôдники пока що заперечили, однакъ заявили, що уложать и позитивну програму. Але, якъ здаѣ ся, ихъ результатомъ въ напрямѣ позитивнои програмы ѣсть обопôльне запевненье дотеперѣшного числа посольскихъ мандатôвъ Цѣсарь розпытувавъ ще про кандидатôвъ до міністерскихъ текъ.

Вчера передъ полуднемъ вôдбула ся нарада мѣжь Плѣнеромъ, Яворскимъ и Гогенвартомъ, щобы порозумѣти ся про спôльну акцію. Всѣ три згодили ся въ той самый способъ представити цѣсареви теперѣшну ситуацію Однакъ важкій наголосъ мали поставити на то, що становище міністерства стало супротивъ парляменту неможливе за-для внесеня правительственного проекту о выборчôй реформѣ, безъ попереднього порозумѣня зъ сторонництвами. А дальше, що лишь дімісія кабінету Таффого и складъ коаліційного міністерства уможливить спôльну працю парляменту зъ правительствомъ.

Нове міністерство мало бы вôдтягнути теперѣшне предложенье правительства що-до выборчои реформы, а внести новый проѣктъ, котрый приймаѣ ся нѣмецка лѣвиця перестудіювати основно въ протягу найблизшихъ кôлькохъ рокôвъ. Не треба й говорити, що така тактика значила бы то само, що проволѣчи справу ad infinitum. Але що сталось бы тогдѣ зъ невдоволеньемъ широкихъ масъ?

Коли полагодить ся кріза — годѣ вгадати. Яворскій дорадживавъ польскимъ посламъ, щобы не розъѣздили ся зъ Вѣдня, бо за 8—10 днѣвъ зновъ збере ся парляментъ. Три днѣ передъ тымъ коло польске задумуе вôдбути засѣданье.

Годить ся занотувати и сю вѣсть, що гр. Таффе мавъ заявити, що безъ огляду на дальшій поступ, вôнъ уступить зъ міністерства. Уступленье президента міністрôвъ було бы дуже на руку лѣвици, котра нетерпеливо дожидаѣ той хвили. Neue fr. Presse вже заповѣла оцѣнку ѣго дѣяльности, але ажь по урядовôмъ оповѣщеню дімісіи, бо — якъ каже — теперь ще боить ся.

Цѣкавый и смѣшный выпадокъ лучивъ ся въ часѣ крізы кабінету. Поза-вчера въ полудне пос. Свобода зъ групы централôвъ, зателеґрафувавъ до свого выборчого круга: „Taffe gestürzt“ — Таффе упавъ. Въ наслѣдокъ того мѣсто Ташавъ въ пôвнôчно-захôдній Чехіи уладило илюмінацію, а въ мѣсточку Кенігсвартъ, належачôмъ до того самого округа выборчого уряджено похôдъ зъ смолоскипами.

Рухъ межи Поляками въ краю

противъ політики „польского кола“ у Вѣдни.

Вчера здали мы справу зъ вѣча роббôтникôвъ у Львовѣ, а згадали коротко и про таке вѣче въ Краковѣ та й взагалѣ про рухъ польскій въ краю противъ політики польского „кола“ у Вѣдни. Нинѣ знаходимо въ Kurjer-ѣ Lwowsk-ômъ ширше справозданье зъ вѣча въ Краковѣ въ сали приватнôй, бо рада мѣска не хотѣла вôдступити комітетови партіи роббôтничои салѣ на вѣче, такъ само, якъ недавно вôдмовила ѣи вѣчу селяньскому.

Вѣчу проводивъ п Місьолекъ, а рефератъ въ справѣ реформы выборчои державъ п. Регеръ.

Справоздавець розказавъ исторію правительственного проекту реформы выборчои, потôмъ про всѣ проекты посольскѣ Скритикувавши проекты Бернрайтера и Лінбахера, заявивъ ся за проектомъ молодо-Чехôвъ, котрый стремить до введеня загального права голосованя безъ усякихъ обмежень. Потôмъ справоздавець, зôйшовши на малодушну політику „кола“ польского, напятнувавъ ѣи безмилосердно, а коли вымовивъ слово „Стадницкій“ — мѣжь зобраными счинивъ ся страшный крикъ: „ганьба“!“ — „нужденникъ!“ и т. п. не умовкало. Бесѣдникъ пôднѣсъ зъ жалемъ, що противъ „ґрайзлѣрскои“ політики „кола“ польского выступивъ одинъ-одинокій Леваковскій, що заявивъ ся за загальнымъ голосованьемъ. Вкôнци бесѣдникъ внѣсъ резолюцію такого змѣсту, що — хочь вѣче не уважаѣ проекту правительственного за выстаючій, бо вôнъ задержуе привілеѣ бôльшои посѣлости й комнатъ торговельныхъ, полишае въ громадахъ сѣльскихъ посередній выборы и вводить цензъ науковый — все таки вѣче уважаѣ проектъ той за початокъ реформы, взываѣ послôвъ, щобы за нимъ голосували. Резолюцію сю вѣче приняло однодушно и ухвалило выслати ѣи на руки посла Пернерсторфера.

Дальше вѣче ухвалило заявити посламъ Кронаветтерови и Пернерсторферови признанье за оборону верствы роббôтничои. Одинъ зъ бесѣдникôвъ, критикуючи політику „кола“ польского и выступъ Стадницкого, закôнчивъ: „За богато зробили бы мы чести тому панови, коли-бъ мы противъ него ухвалювали якій резолюціи. Нехай выразъ ганьбы, напятнованои уже послами иншихъ народôвъ, стане и намъ за вôдповѣдь на ѣго нужденный выступъ!“ Зворушенѣ вѣчевики почали пытати: „А де-жь демократичнѣ послы польскѣ? чому не запротестували противъ бесѣды Стадницкого?“ Потôмъ ухвалили резолюцію: „Вѣче высказуѣ найбôльше обуренье на становище заняте коломъ польскимъ въ справѣ реформы выборчои и протестуютъ, мовь-бы то коло було репрезентантомъ цѣлого народу.“

Вкôнци, коли оденъ студентъ університету почавъ дуже остро критикувати малый станъ облоги въ Чехіи, комісарь розвязавъ вѣче, а вѣчевѣ розбѣгшлись, спѣваючи „Червоный прапоръ“.

——

Зъ часописей польскихъ займають становище противне „колу“ польскому въ справѣ реформы выборчои дневники Kurjer Lwowski, краковска N. Reforma и деякѣ провінціональнѣ, якъ Gazeta Przemyska, тарнôвска Pogoń и другѣ.

Kurjer Lwowski въ однôмъ зъ остатныхъ своихъ чиселъ написавъ замѣтну для насъ рѣчь, котрою Русины лишь гордити ся можуть:

„Зъ румянцемъ сорому [пише вôнъ въ ч. 300] выпадаѣ намъ сконстатувати, що коли-бъ не голосъ рускаго посла Романчука, край нашъ не мавъ бы бувъ уже устъ до высказаня правдивыхъ своихъ поглядôвъ, дякуючи колодцѣ, солідарно компромітуючôй имя польске...“

Тарнôвска Pogoń помѣстила дуже остру статью противъ політики „кола“ польского. Она пише, що „коло“ польске, коли боить ся розширеня права выборчого, тымъ самымъ признаѣ, що ѣго послы его — не правдивѣ представителѣ людности, а голосъ ихъ — не голосъ люду. До того ще „коло“ польске плете правительству байки про людность краю, страшить соціялістами, котрѣ выйшли бы зъ чотирохъ округôвъ захôдней Галичины. Се страхи на Ляхи. Мотивъ „кола“ польского про всходну Галичину ѣсть може надто політичный, але брудный, бо признаѣ, що польскѣ мандаты зъ повѣтôвъ рускихъ дôстали члены „кола“ не зъ довѣрія и доброи волѣ выбовцѣвъ, але штучками, а коли-бъ число выборцѣвъ збôльшило ся, мандаты свои потратили бы. По-за всѣми мотивами „кола“ крыють ся иншѣ мотивы — приватнои натуры т. ѣ. побоюванье о мандаты. Кобы „коло“, ставлячи опозицію, зажадало бодай побôльшеня числа послôвъ зъ Галичины та знесеня правыборбôвъ въ куріяхъ селяньскихъ и вылученя зъ тои куріи мѣстъ зъ 5000 мешканцями. Але пасивно опозиція кола буде найлучшимъ доказомъ великои потребы реформы Се припоручаѣмо увазѣ сферъ рѣшаючихъ у Вѣдни, котрымъ повинно на тôмъ залежати щобы въ краяхъ коронныхъ були правительства цѣсарско королѣвскѣ. а не станьчикôвскѣ або кôньско-касиновѣ. Нехай на се звернуть увагу тѣ, що стоять довкруги трону...“

Гогенвартъ о теперѣшнôй ситуації політичнôй.

Побôчь Плѣнера и Яворского выринувъ сегодня предсѣдатель клюбу консерватистôвъ гр. Гогенвартъ до ряду тыхъ личностей, що мають рѣшити дальшу судьбу кабінету и австрійского парляменту. Особливо за-для того, що гр. Гогенвартъ заявивъ готовôсть сполучити ся зъ ліберальною лѣвицею, мимо того, що консервативне сторонництво просто ненавидить ѣи, вôнъ выбрâсъ на провôдника коаліціи трохъ сторонництвъ, що становлять сегодня парляментарну бôльшôсть. Нема сумнѣву, що гр. Гогенвартъ остаѣ въ безнастанныхъ зносинахъ зъ правительствомъ, то-жь и ѣго вѣдомости про політичну ситуацію походять безпосередно зъ компетентныхъ жерелъ. Длятого цѣкаво буде послухати ѣго голосу въ тôй справѣ. Въ розмовѣ зъ однымъ членомъ редакціи Neue fr. Presse заявивъ гр. Гогенвартъ ось-що:

„Ситуація ѣсть дуже поважна и такъ замотана, що правительство здержало ся вôдъ всякои дѣяльности и не въ силѣ працювати разомъ зъ палатою послôвъ. Такъ далеко зайшло, що правительство зовсѣмъ не маѣ выгляду перевести якій-небудь проектъ; отже правительство остало безъ бôльшости и ѣсть цѣлкомъ обезсилене. Щобы выдôстати ся зъ того клопоту, справдѣ могло бы правительство розвязати палату послôвъ, але аритметика учить, що новый парляментъ не мавъ бы иншои фізіогномії, якъ старый; отже по кôлькамѣсячнôй стратѣ часу, по новыхъ выборахъ, мы стояли бы найдокладнѣйше тамъ, де стоимо сегодня. Вôдрочено бы лишь рѣшенье, не зближивши ся до розвязки справы. Отже, коли не можна дожидати змѣны въ розположеню палаты, лишаѣ ся тôлько одинъ способъ выходу: щобы правительство подало ся до дімісіи, бо не въ силѣ удержати ся довше на своѣмъ становищи.“

Але хто мавъ бы прийти на ѣго мѣсце?

„Рѣшенье сего зависить вôдъ высшого чинника, а не вôдъ насъ; впрочôмъ я думаю, що кождый знаѣ, що нѣ одно сторонництво не маѣ на стôлько силы, щобы вытворило зъ помѣжь себе бôльшôсть для кабінету. А саме розвитокъ теперѣшнои крізы показавъ, що можливе було бы утворенье кабінету коаліційного, въ котрôмъ могли бы найти ся заступники всѣхъ великихъ сторонництвъ палаты. Розважнѣ елѣменты годять ся на то, що мы потребуемо спокою, а то пересвѣдченье далось бы певно выкористати, щобы перемогти найблизшій трудности“

На запытъ, чи таке міністерство могло бы оперти ся на послѣдноѣ програмѣ правительства въ порозумѣню зъ великими сторонництнами палаты, вôдповѣвъ Гогенвартъ:

„Ся програма повинна бы упасти разомъ зъ теперѣшнымъ правительствомъ, кабінетъ коаліційный найшовъ бы достаточне число иншихъ задачъ. Вôнъ мусѣвъ бы полагодити важкій теперѣшнѣ предложеня, и найважнѣйше то, щобы що-разъ голоснѣйшѣ и що-разъ бôльше напôрливѣ жалѣ на матеріяльну бѣду бодай въ части злагодити; остаточно ѣго дожидала бы задача, пôдняти питанье выборчои реформы и старати ся о розвязку. Жадне правительство — и се признають всѣ сторонництва — не зможе усунути проблему выборчои реформы, коли зъ міністерского стола появивъ ся вже такій проектъ, якъ сей, що нимъ займаѣ ся теперь палата. Коли бы прийшло коаліційне правительство, то мусѣло бы оно сотворити новый проектъ закона, и то на пôдставѣ розширеня выборчого права и зъ оглядомъ на принціпъ, щобы роббôтники одержали вôдповѣдну репрезентацію въ парляментѣ. Очевидно, не буде се легка справа и не дасть зробити ся однымъ махомъ руки, бо при тôмъ надто богато входить въ гру интересôвъ, и треба числити ся зъ надто многими великими політичными взглядами Проектъ, що насъ теперь займаѣ, збôльшаѣ, щобы лишь одну подробицю зазначити, число выборцѣвъ зъ Вѣдня въ двое. Та одна обставина вказуе, на якій перевороты мы выставленѣ на случай переведеня реформы. Не можна того переведеня довершити въ той способъ, щобы рѣшенье всѣхъ питань будучности мало дôстатись новоприступаючôй, енергічнôй и добре зорґанізованôй клясѣ выборцѣвъ, треба подбати, щобы мѣщаньство и середный станъ були увзгляднѣнѣ. Таку выборчу реформу, котру потвердили бы всѣ великій сторонництва палаты, мусѣло бы приготовити нове правительство, и оно певно мусѣло бы поставити жаданье до палаты, щобы нарады надъ всѣми внесеними зъ ініціятивы послôвъ що до змѣны выборчого закона вôдрочила такъ довго доки міністерство не выкôнчить свого проекту. По довершеню тои части задачѣ правительсьва покаже ся ясно,

чи натура складу кабінету уможливить трівке спільне дїланье, чи буде се переходове правительство, котре довершить лишь найбільше пекучі обовязки.“

Чи крізы не можна бы ще здержати — пытавъ членъ редакціи Neue fr. Presse.

„Всї сторонництва — заявивъ предсїдатель клюбу консерватистівъ — уважають дальше удержанье нашихъ теперїшныхъ вїдносинъ парляментарныхъ за неможливе. Були завсїгды бїльші и менші суперечки мїжь правительствомъ а палатою послівъ, однакъ такого стану, якъ теперїшный, ще не було. Передъ зборами рады державнои можна було цїлкомъ певно допускати, що до грудня все перейде гладко, и що правительство, скоро того буде потребувати, найде пожадану бїльшість. Се зовсїмъ незрозумїле, длячого правительство той жданый мирный станъ перебило передвчаснымъ внесеньемъ своєи реформы выборчои. Въ наслїдокъ того предложеня оно втратило свою звязь зъ великими сторонництвами и сотворило нинїшный станъ въ палатї, на котрый вїдповїло оно по части своєю неприсутностію, по части мовчаньемъ. Той переворотъ, якъ хочу се пїднести, спонукано не такъ принціпомъ и змїстомъ выборчои реформы, якъ радше способомъ єго внесеня. П. Плєнеръ говоривъ зовсїмъ справедливо, що такого проекту, якъ сей, не приготовлює ся безъ порозумїня зъ рїшаючими чинниками палаты; то занедбано, за-для чого захитано довїріе, и середъ всїхъ сторонництъ выявило ся бажанье, щобы на будуще забезпечити ся передъ такими несподїванками“.

Чи змїною розположеня въ палатї нарушено личні вїдносины гр. Таффого до єго давныхъ приятелївъ?

„Мои личні вїдносины до гр. Таффого — сказавъ гр. Гогенвартъ — остали ті самі, що давнїйше. Розумїю такожь, що вїдважно заявивъ гр. Таффе, що вінъ готовый самъ выпити юшку, котру наваривъ. Се певно по лицарски, що хоче устояти ся середъ трудностей, що теперь выросли передъ нимъ; въ кождімъ случаю не буде се легко перекласти наведені слова на языкъ політичный. Я представивъ то отверто и честно президентови міністрівъ, коли мавъ честь говорити зъ нимъ, и остаточно мусївъ єму порадити, щобы подавъ ся до дімісіи и уможлививъ утворенье коаліційного міністерства. Гр. Таффе знає, що пїсля моєго посляду се одинока рїчь, що може выдобути насъ зъ бїды. Проектъ выборчои реформы звернувъ увагу всїхъ сторонництвъ въ той напрямъ, зъ котрого не лишь Австріи грозить велика небезпечність; надїю ся, що люде спокійно мыслячі сполучать ся теперь тїснїйше, не длятого, щобы самолюбно выступити противъ однои надзвычайнои трудности, але щобы приготовити щасливу будучність“.

Сі слова гр. Гогенварта говорять доволї ясно, чого надїяти ся въ недалекій будучности.

НОВИНКИ.

— **Сегодня въ Новосїлкахъ лїскихъ** вїдбуває ся початокъ величавои народнои маніфестаціи — вїдкопанье домовины зъ мощами незабутного Маркіяна Шашкевича за-для перевезеня єи до Львова на завтрїшне велике свято Русинівъ зъ цїлого краю. Якъ завтра у Львовї цїлый край — такъ сегодня въ Новосїлкахъ околиця каменецкого и сусїдныхъ повітівъ достойно вїддають честь першому народному пївцеви.

— **Зъ Вїдня пишуть намъ:** Заупокійна служба Божа за бл. п. Маркіяна Шашкевича вїдбуде ся заходомъ товариства „Громада“ дня 1 н. ст. падолиста въ церквї св. Варвары о годинї 8½ рано. О. д-ръ Теофіль Сембратовичь заповівъ сеи недїлї въ церквї часъ богослуженя, за що належить ся єму щира подяка. Рівно жь рїшивъ выділъ „Громады“ причинити ся даткомъ на памятникъ Маркіяна. *К. Л—инъ.*

— **Зъ Ряшева пишуть намъ:** Русины ряшівскі, порозумївшись мїжь собою, рїшили взяти участь въ похоронахъ Маркіяна Шашкевича — и яко представителї приїдуть до Львова: професоры Свистунъ, Гецівъ и Юліянъ Стефановичь. Замість вінця рїшили зложити вїдповідный датокъ на памятникъ для поета и на запомогу вдовы.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** На похороны Маркіяна выїздять вїдъ насъ кромї проф. Бїлецкого також пп. Гопишинъ майстеръ шевскій и Стахуръ майстеръ коминарскій зъ дочкою.

— **На мурахъ львівскихъ** появивъ ся нинї польскій плякатъ редакціи орґану молодежи „Źycie“, взываючій земляківъ, щобы завтра взяли участь въ торжествї похоронівъ Маркіяна Шашкевича, поета братьного народу. Зъ приятностію нотуємо сю прояву симпатіи зъ-посередъ польскои молодежи.

— **Зъ Немирова** пишуть намъ: Дня 1 н. ст. падолиста с. р. вїдправить ся въ церкви немирівскій богослуженье за упокій бл. п. Маркіяна Шашкевича, а дня 5 н. ст. падолиста буде держати ся вїдчитъ въ тутешній Читальни про Маркіяна Шашкевича.

— **50 лїтный ювилей священьства.** Зъ Коломыи пишуть намъ: Дня 9 н. ст. падолиста вїдбуде ся тутъ въ комнатахъ товариства „Родина“ торжественный вечеръ, щобы почтити 50-лїтный ювилей священьства о. Іосафата Кобриньского, пароха зъ Мышина. Вечеръ зачне ся о годинї 7-ій. Въ програмї промова, вїдтакъ танцї. Вхідъ вільный, збирають ся лише добровільні датки на покрытье розходівъ, а надвыжка оберне ся на фондъ „Народного Дому“ въ Коломыи. Комітетъ, до котрого належать всї вызначнїйші Русины въ повітї безъ рівницї партій, просить до участи всїхъ Вп. Земляківъ.

— **Холєра** Ґазета урядова пише: Дня 28 и 29 н. ст. жовтня занедужало на холеру: въ Богородчанахъ 1 особа, въ Устрїкахъ долїшныхъ 1 особа, въ Ганусівцяхъ, Пациковї и Узинї повіта станиславівского по 1 особі. — Выздоровїли: Въ Устрїкахъ долїшнихъ 2 особы, въ Волосовї повіта надвірняньского 1 особа, въ Пациковї, Узинї и Загвоздї по 1 особі. — Померли: Въ Коломыи 1 особа, въ Римановї 1 особа, въ Пациковї 2 и въ Узинї 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 27 н. ст. жовтня 30 особъ въ лїченю; дня 28 и 29 жовтня прибуло недужихъ 5, выздоровїло 6, померло 5, отже лишає ся въ лїченю ще 24 особы. — Крімъ того занедужало середъ підозрїныхъ познакъ дня 28 и 29 жовтня: Въ Підгіркахъ повіта калуского 1 особа и въ Середнімъ того жь повіта 7 особъ; въ Новосїлкахъ повіта сяноцкого 2 особы; въ Хомяковї и Підлужи повіта станиславівского по 1 особі. — Бактеріольоґічно сконстатовано заразины холеричні въ вїдходахъ особы померші середъ підозрїныхъ познакъ въ Смільници добромильского повіта.

— **Обманьства и лихва.** Передъ судомъ присяжныхъ въ Бережанахъ вїдбувала ся минувшого тыждня розправа противъ Лейбы Зальца зі Стрілискъ о лихву и обманьство. До розправы явило ся звыжь 45 пошкодованыхъ селянъ. Зъ ихъ зізнань показало ся, що Зальцъ се лихварь и обманець par excellence и що єго дїяльність привела множество селяньскихъ родинъ до жебрачои торбы. Хочь не мавъ нї склепу нї шинку и хочь не займавъ ся торговлею збожа, бо бувъ нїбы рільникомъ, доставлявъ Зальцъ селянамъ, особливо на передновку, всякихъ потрібныхъ рїчей Дававъ все на кредитъ за подвійну цїну. И такъ корець вівса числивъ по 10 зр., ячменю по 12 зр. Кождый селянинъ, що не умївъ писати, бравъ за перо, а Зальцъ підписувавъ єго нїбы на квитї, однакъ пізнїйше замість квита выповнявъ порожный вексель и то неразъ на значно высшу суму якъ довжникъ бувъ єму виненъ, а вїдтакъ зголошувавъ вексель въ Бережанахъ въ судї. Селяне не знаючи закона векслевого не вносили закидівъ и Зальцъ переводивъ екзекуцію и робивъ на тімъ свїтлі интересы. Підчасъ слїдства сконстатовано тьму такихъ фактівъ, але що деякі пошкодованї померли, обмежено сей процесъ лише до трицяти кількохъ фактівъ. — По переведенїй розправї признали судьї присяжні Зальца виннымъ, а трибуналъ засудивъ єго на 3 роки вязницї и 2000 зр. кары. Сей засудъ выкликавъ мїжь лихварями Бережанщины великій переполохъ, тымъ бїльше, що се вже шестый случай єго року, що окружный судъ бережаньскій покаравъ лихваря.

— **Ческа опера зъ Праги** має приїхати въ грудни до Львова, де дасть на сценї театру скарбківского 8 выставъ. Въ тій справї порозумївъ ся директоръ львівского театру п. Шмідтъ зъ директоромъ театру ческого п. Шубертомъ, котрый приїздивъ сими днями до Львова. Крімъ того набуде польскій театръ у Львовї на власність славну оперу Сметаны: „Продана Невеста“. Ческе лібрето переводить на польскій языкъ д-ръ Фр. Крчекъ.

— **Выплата краєвои позички зъ 1885 року.** Краєвый выдїлъ, выповняючи фінансову програму сойму, выповівъ зъ речинцемъ 1 н. ст. падолиста с. р. цїлу 4½% позичку зъ 1885 року, въ наслїдокъ чого устане єи опроцентованье зі згаданымъ речинцемъ. Властителї дотычныхъ облігацій мають ихъ предложити до выплаты касї краєвыхъ позичокъ въ выдїлї краєвімъ, почавши вїдъ 1 н. ст. падолиста 1893 року. Вінкульованї паперы мають бути осмотренї дозволомъ на вінкуляцію, выставленымъ властію, котра зарядила вінкуляцію.

— **Огнї.** Онодгы згорївъ въ Стрыю на Ланахъ одинъ дімъ. — Въ Полянї коло Хирова погорїли дня 29 н. ст. жовтня 2 стодолы зі збожемъ и одинъ дімъ. Шкода обчислена на 2000 зр. Огонь угасила сторожа огнева зъ Хирова. — Въ Киселевї повіта ярославского знищивъ огонь 3 загороды селяньскій.

— **Змїна власности.** Маєтність Дубровицю въ повітї городецкімъ купивъ вїдъ Мойсея Пастернака Августъ Ліґенза.

— **Сегорічна зима** — якъ заповідають метеорольоґи — має бути снїжна и студена. На пів нічь вїдъ Фунляндіи въ Америцї появило ся незвычайно велике число ледовцівъ. Въ Бельґіи замічено, що цїлі стада вовківъ выходять зъ гіръ на долы; майоръ Вельцуґъ зъ Антверціи, метеорольоґъ, заповідає такожь остру зиму, а балтійскі рыбаки кажуть, що сен зимы будуть великі морозы, бо рыба вже теперь поховала ся въ глубину на зимовый спочинокъ.

— **На площи выставы краєвои** працювало вїдъ 1 мая до 1 падолиста 70.000 робітниківъ при помочи 3289 возівъ. Пересічно выпадає на одинъ день 890 робітниківъ и 42 возівъ.

— **Дрібні вісти.** Помершій сими днями сербскій патріотъ Коста Вучковичь записавъ 160.000 зр. на заснованье „Сербскои Матицї“ въ Дубровнику, 80.000 зр. на заведенье сербскои православнои ґімназіи въ Сараєвї и 11.000 зр. на будову православнои церкви въ Сплитї. — Въ Досячи въ повітї гусятиньскімъ померъ въ 84-імъ роцї житя гр. Артуръ Ґолуховскій, братъ бувшого намістника Галичины гр. Аґенора и бувшій посолъ до рады державнои зъ міста Львова.

Наука штука и література.

— **Въ пятьдесятьлїтній роковины смерти Маркіяна Шашкевича** выйшла накладомъ редакціи „Посланника“ въ Бережанахъ книжочка підъ заг. „Памяти Маркіяна Руслана Шашкевича, найширшого сына Руси, въ пятьдесятьлїтну памятку Єго смерти и въ памятку перенесеня Єго мощей зъ Новосїлокъ лїсныхъ [властиво: лїскихъ — *Ред.*] до Львова, на дняхъ 19 и 20 жовтня 1893 року. Написавъ І. Я. Луцыкъ.“ Книжочка обіймає 20 сторінъ друку и коштує 5 кр. а дохідъ призначеный на памятникъ для Маркіяна. Въ книжочцї містить ся: стихъ въ честь Маркіяна, статейка про значенье его, коротка житьепись, а передрукованій „Псальмы Руслановій“ и три Маркіяновій поезіи: „Нещасный“, „Вернїть ся пїсни родимій“ та й „Сумракъ вечерный“.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція почтъ** оповіщує: Філія почтова ч. IX. у Львовї, котра 1 н. ст. падолиста входить въ житье, буде містити ся при ул. св. Николая ч. 18 а не при ул. Зибликевича ч. 5, якъ перше було подано.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** надіславъ о. Венгриновичь зъ Кривого 6 зр. 50 кр. [на котрій зложили въ домї о. Ринявця въ Должинї Вп. оо. Щирба 1 зр., Титарь 1 зр. Кузмакъ 1 зр., п. А. Байлихъ управитель дібръ 1 зр., п. Підчашиньскій офіціялістъ 50 кр., п. Майснеръ почтарь 50 кр., В. К. 50 кр., В. О. 50 кр., В. Н. 50 кр.]

Телєґрамы „Дїла“

Відень 21 жовтня. Соціялісты вїдбули вчера вечеромъ два великі згромадженя робітничі, одно робітниць, друге робітниківъ. На зборахъ робітниць доказувала дівчина Дворжакъ, що робітницї повинні помогчи робітникамъ, коли они будуть домагати ся загального права голосованя. Коаліція клюбівъ имъ не импонує и робітники покажуть клюбамъ, куды имъ дорога. На зборахъ робітниківъ представивъ д-ръ Адлеръ теперїшну ситуацію.

Берно 31 жовтня. Новый намістникъ обнявъ нинї урядованье.

Острава морав. 31 жовтня. Въ закопахъ Ротшильда ладнають робітники страйкъ.

Берлинъ 31 жовтня. Отвореньє парляменту наступить 16 падолиста.

Парижъ 31 жовтня. Починено вїдповідні кроки у анґлійского правительства въ цїли переведеня проекту будовы мосту на каналї Ля Манш. Кошты той будовы обчислюють на 800 міліонівъ.

Надіслане.

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнїйше

Контора выміны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовї, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вїдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навідповідь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „підъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великімъ выборї и по **найдешевшихъ цінахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мірильні, піоны, сібелї, манометры, и т. п. Устроєня звоніківъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Лїхтарнї господарскій знаменитои конструкціи по зр. 1·5 и 2·50 поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелїзна у Львовї площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цїнники илюстрованї різныхъ предметівъ до розпорядимости.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбільше застарїлои руптуры цїлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4605 4—30

До замїны

Прихідъ Борщівъ замїняю за прихідъ, котрый лежить при комунікаційній артеріи, въ котрімъ нема філіяльнои церкви а ерекціональні будынки и мешканье якъ и церковь въ добрімъ суть станї. **М. Г.** 4908 1—3

Россійскій чай каравanный

въ оригінальнімъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвї

опакованый підъ наглядомъ цїс. росс. власти цловои

по цінахъ московскихъ

почавши вїдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручає

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовї, улиця Трибунальска ч. 1.

Цїнники даромъ и франко — Опакованье безплатно. 4898 4—17

Замовленя высилаємо вїдъ 3 фунтівъ франко.

Конякъ ФРАНЦУСКІЙ

фляшка по 2 и 3 зр., курацінный по 4 зр. 50 кр. поручає тортовля

ИВАНА БОДНАРА

Львовъ, улиця Академічна ч. 20. 4669 45—45

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцї 4582

ВІДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНІВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелїзнича Калушь

обіймили теперїшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцї и вїдлили доси вже **1.558 дзвонівъ загальнои ваги 1780 сотнарівъ.** Заявляють, що и на дальше підіймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вїдливальнї дзвонівъ по найдешевшихъ цінахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або выміновати, доставляти новій, гармонійній дзвоны якъ також поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлїпшого металю, найсоліднїйшои роботы, вїдповідно взятій въ снасти, въ найкоротшімъ часї, за пятилїтною ґарантією (також на раты).

СКЛАДЪ КАВЫ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ назвою 2227

„СІРІУСЪ“

у Львовї ул. Оссолиньскихъ ч. 11

вхідъ також зъ улицї Тихои

поручає лишь найлїпшій роды **Цейлонъ, Монку и Американьску,** по цінахъ гуртовныхъ.

Звістный найбільшій складъ товарівъ

въ Галичинї

ВІДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ

„AU LOUVRE“

у Львовї, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ різныхъ вїддїловъ складу, — въ котрімъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цінахъ.

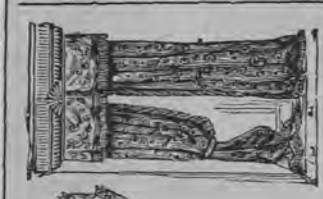

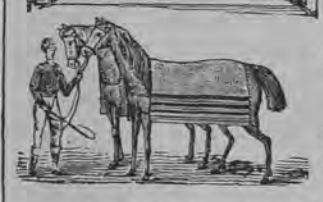

I. **Віддїлъ Килимівъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвітныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Віддїлъ Перскихъ килимівъ** сальоновыхъ різнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вікна, великій выборъ килимівъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимівъ стінныхъ передъ и надъ ліжка.

III. **Віддїлъ Хідниківъ.** Хідникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хідникъ кокосовый на сходы и до сїней.

IV. **Віддїлъ занавїсъ до віконъ и дверей.** Елєґантній туниский занавїсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегеряновій на гладкімъ полю зъ тороками 3·40 - 4·70 зр., тканій занавїсы менетовій зр. 3·75, занавїсы вїдмірений на вікно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бїлій, кремовій и барвистій въ елєґантнімъ выкінченю вїдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Віддїлъ капъ на ліжка** и столы, ґарнітурівъ, колдеръ и коцівъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ліжка и одной на столъ (буретъ) вїдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 - 40 Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фляневый зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вєрівскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вїдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Віддїлъ Дергъ на конї** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкіры тигровои вїдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Віддїлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ліжка, поодинокій стінній килимки, поодинокій капы на ліжка и столы, высортованій килимы, останки різныхъ хідниківъ, особливо гідній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимківъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Віддїлъ для товарівъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнірівъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вїдъ 1 зр. и высше, ковнїры вїдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурівъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнїра, чорній, барвистій и бїлій. Великій выборъ готовыхъ плащівъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вїдповідными шапочками и зарукавками.

IX. **Віддїлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вїдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волічковій, суконній и шовковій

X. **Віддїлъ Конфекціи дитинної**, ватованій и кожуховій дитинній плащики и одежа, на дїти вїдъ 1 до 12 лїтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинні, бїлье дитинне для новонароджоныхъ и дорослыхъ.

XI. **Віддїлъ модныхъ капелюхівъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітні и шовковій товары, якъ також всякій додатки для кравцівъ и модныркъ

XII. **Віддїлъ Парасолїв** мужескій и антука дамскій, бїлье мужеске и дамске вєрівске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярї, панчохи и спідницї.

XIII. **Віддїлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також во дочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всїхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Віддїлъ особный** для высилокъ на провінцію. 4895 (13—?)

Цїнники даромъ и франко.

При закупнї товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвічальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папіръ въ фабр. Черляньскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 236. Львôвъ, Середа 20 жовтня (1 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитших повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у **Львовѣ** Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у **Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть ка инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка

Честь памяти Маркіяна Шашкевича!

Велике — й перше свого рода — свято святкує нинѣ Русь Галицка, вôддаючи незвычайну честь першому свому поетови „соловѣєви“ — переносячи — въ пятьдесятй роковины смерти Маркіяна Шашкевича — мощѣ єго зъ глухенького кладовища сѣльского. зъ чужои могилы, на кладовище гôрода Льва, столицѣ Галицкои Руси, до власнои пôдземнои хатины вѣчного упокою, що збудували єму зъ найщирѣйшого серця вѣрнй сыны єго по правдиво-рускôмъ дусѣ и по щиро-народнôй идеи Русины-народовцѣ — за починомъ славного товариства „Просвѣта“ и єи філіи въ Камѣнцѣ струмиловôй, въ котрои окрузѣ покоили ся мощѣ незабутного поета.

Вся Русь Галицка — всѣ верствы рускои суспôльности зъ одушевленьемъ приняли починъ „Просвѣты“ — и сегодня скрôзь на Галицкôй Руси — на горахъ, пôдгôряхъ и на долахъ — всюда лунає грôмкій окликъ: „Честь памяти Маркіяна Шашкевича!“ — честь памяти чоловѣка, що вѣщимъ духомъ своимъ вôдкрывъ и быстрымъ поглядомъ промостивъ а тепленькимъ чутьемъ серця свого и глубокимъ пересвѣдченьемъ указавъ той певный шляхъ для свого народу, — шляхъ, що мусить довести Русь-Украину до бажаної меты, — до силы й чести народу, народу великого, бо двацять-міліонового, — до поважного становища єго середъ народôвъ братнихъ славяньскихъ и народôвъ Европы. Вôдчуваючи и вповнѣ розумѣючи сю велику заслугу Маркіяна нинѣшне поколѣнье суспôльности нашои мусить хилити и хилить чоло передъ мощами вôдкопаными вчера въ Новосѣлкахъ лѣскихъ а хороненými сегодня у Львовѣ, — передъ тлѣнною обслоною взнесłого духа и глубокого чутя, — передъ тымъ сосудомъ, що въ нѣмъ ярѣлась и палала ясенна искра душѣ людскои.

МАРКІЯНЪ ШАШКЕВИЧЬ.

Въ вôдчутю и розумѣню сеи великои заслуги Маркіяна, суспôльнôсть наша, усѣ верствы єи — кожда поспѣшає нинѣ по найлучшôй своєй воли та спромозѣ вôддати честь памяти предитечи нинѣшного нашого розвою народного, нашои літератураты й культуры. Якъ вѣдомо зъ вѣстей изъ усего краю — нинѣ скрôзь по мѣстахъ, мѣсточкахъ та селахъ нашихъ вôдбувають ся въ храмахъ богослуженя за упокôй праведнои душѣ поета и рускій народъ чує зъ устъ своихъ вôтцѣвъ духовныхъ науку про те, якъ мила Богу и людямъ честна служба свому рôдному народови, хочь за неи приходить ся неразъ приймати й терновый вѣнець замѣсть лаврôвъ; — нинѣ по мѣстахъ, мѣсточкахъ та селахъ вôдбувають ся концерты та вôдчиты про житье, дѣяльнôсть та про значѣнье Маркіяна для рускои народности — и рускій народъ, розглянувшись близше часамъ, коли Маркіянови судилось ломити перший леды, та порôвнюючи ихъ зъ часами нинѣшными, вôддыхає лекше грудью, кличе: „ще не вмерла Украина!“ — пôдносить ся духомъ патріотичнымъ и вѣрою въ красшу долю; — нинѣ мѣста, мѣсточка и села повысылали на Маркіянове торжество до Львова депутаціѣ, зъѣхало ся зъ усѣхъ закутинъ краю множество Русинôвъ и Русинокъ — зъ духовнои та свѣтскои интеліґенціи, зъ мѣщанъ та селянъ, — и тымъ спôльно зъ львôвскими Русинами величаво маніфестують жизненнôсть тои идеѣ, идеѣ народнои, що такъ ясно зорѣла въ Маркіянѣ.

Глядачи на нинѣшный небувалый у Львовѣ похôдъ похоронный, що супроводить домовину Маркіянову, по вчерашнôй величнôй маніфестаціи люду въ Новосѣлкахъ лѣскихъ — серце кождого щирого патріота переповнюєсь глубокимъ ревнымъ чутьемъ живои безконечнои радости, що народъ нашъ, вôддаючи такъ славно честь Маркіянови, дає тымъ найкрасше свѣдоцтво свого правдивого патріотизму — по заповѣту Маркіяновому. Такъ грôмко, цѣлою Русію Галицкою, при правдиво всенароднôмъ святѣ, пôдношеный нинѣ окликъ: „честь памяти Маркіяна Шашкевича!“ — має значѣнье оклику: „ще не вмерла Украина!“ Не умерла и не вмре, доки духъ Маркіяна при духови Тараса витати будуть надъ Русію-Украиною, надъ тою розлогою землею, що стôлько перенесла и ще переносить горя...

Якъ Тарасъ на Украинѣ, такъ Маркіянъ у Галичинѣ — сказавши словами Маркіянового ровесника Николы Устіяновича — „розвивъ намъ весну, соловѣй красный, вергъ цвѣтомъ незнанымъ на дикй пустары“ а „заграла природа, зазорѣвъ день ясный, щезла мрака студена, пошумѣли мары“. Маркіянъ „якъ предтеча стеливъ путь спасенія“ нещастнôй Матери-Руси — вôдъ насилы чужихъ та вôдъ безрадности, байдужности або й зрады самыхъ своихъ.

А устеливъ Маркіянъ путь спасенія національного тымъ, що „першій заспѣвавъ по святоруски, взбивъ ся соколомъ по-надъ днѣстряньскй нивы и взнѣсъ собою въ коротôмъ але высокôмъ взлетѣ руске слово въ надземскй свѣты“. Руске — рôдне слово, занедбане, ба навѣть пôдъ той часъ погорджене. Тому то Маркіянъ вôдозвавъ ся до всѣхъ земляковъ:

Руська мати насъ родила,
Руська мати насъ повила,
Руська мати насъ любила,
Чому-жь мова єй не мила?
Чомъ ся невъ встыдати маємъ?
Чомъ чужую нолюбляємъ?

тому то й накликувавъ безрадныхъ або малодушныхъ ровесникôвъ своихъ:

Дайте руки, юнй други!
Серце къ серцю най припаде,
Най щезають тяжкй туги,
Умъ охота най засяде!
Разомъ! разомъ! хто силъ має,
Гонѣть зъ Руси мраки тымавй, —
Зависть най насъ не спиняє,
Разомъ къ свѣтлу други жвавй!

И поклики тй не остались безъ наслѣдкôвъ. Самъ Маркіянъ перенѣсъ за нихъ чимало болю й горя — але все те нагородили єму стократно такй признаня якъ отсей одного зъ ровесникôвъ єго: „О безсмертный Маркіяне! Ты зажегъ єси огонь въ моєй груди, котрый лише гробова персть загасити зможе“... А такъ зажегти огонь мôгъ Маркіянъ тымъ бôльше, що не бувъ зъ тыхъ, котрй лишь накликують другихъ, а самй не дуже то готовй на саможертву. Доказъ сего подала історія „Русалки Днѣстровои“.

Маркіянъ, зрозумѣвши ровесного духа часу, старавъ ся придбати Руси Галицкôй по змозѣ усе те, чимъ займались и радувались тогдѣ другй народы славяньскй. При сильно розбудженôй пôдъ той часъ середъ Славянъ идеи патріотично-національнôй — Маркіянъ старавъ ся й собѣ — такими-жъ, якъ у другихъ славяньскихъ народôвъ, способами — будити національный патріотизмъ у руского народу. Способами тыми були: розвиванье письменьства на основѣ питомôй, етнографія и історія. Маркіянъ въ кождôмъ зъ тыхъ напрямôвъ — за короткій часъ свого житя — положивъ, въ однôмъ менше, въ другôмъ бôльше цеголъ до великои будовы — якъ се вѣдомо намъ зъ історіи нашои літературы. Тутъ лише пôднесемо у высоку честь для Маркіяна, що вôнъ поетичною душею своєю вôдъ-разу надавъ мовѣ письменнôй у Галичинѣ выглядъ и выразъ чудово-красный — такій, що й по шѣстьдесятьохъ лѣтахъ любуємось нею безъ усякого докору. Нема сумнѣву, що въ тôмъ дѣлѣ зробила на Маркіяна свôй вплывъ Украина зъ своєю літературою белєтристичною та науковою.

Украину Маркіянъ полюбивъ цѣлою своєю поетичною палкою душею, поучившись и глубоко вôдчувши, що Украина одно зъ Галичиною та що въ національно-культурнôмъ розвою Руси-Украины всѣ частины єи, державными межами розпайованй, мусять творити одно тѣло и одну душу. Вôнъ студіювавъ історію Украины, писавъ павѣть „О Запорожцьох и йіх Сьічи“ вôнъ вчитувавъ ся въ творы писателѣвъ украиньскихъ, любувавъ ся ними и припоручавъ другимъ. Посылаючи Николѣ Устіяновичеви пѣснѣ украиньскй, Маркіянъ писавъ:

Оттакъ, Николаю, вкраиньскй вôрлята
И веселять душу й серце загрѣвають;
Оттакъ, Николаю, рускй соколята
То въ голосъ, то зъ-тиха матери спѣвають,
Ажь мило згадати, якъ то серце бѣть ся
Коли зъ Украины руская пѣсенька
Такъ мило-солодко вколо серця вьєть ся,
Якъ коло милôго дѣвка русявенька...

Чи можна красше оспѣвати природну потребу звязи єдности Галичины зъ Украиною?

Маркіянова душа тяжко болѣла, коли бачивъ розпаношену чужу мову не лишь по домахъ рускои свѣчнои верствы, але навѣть въ семинаріи духовнôй та по церквахъ — и вôнъ 1836-ого року, будучи питомцемъ, выголосивъ першу руску бесѣду въ семинаріи и першу руску проповѣдь въ архикатедральнôй церкви св. Юра. За Маркіяномъ пôйшли другй, мало-помалу русчина запанувала въ семинаріи и по церквахъ такъ, що нинѣшне поколѣнье ледви бы й повѣрило, що колись могло бути инакше. А якъ не схилити головы передъ яснымъ духомъ Маркіяна, коли взяти на розвагу, що вôнъ уже въ тй часы національнои темрявы у головахъ загалу рускои интеліґенціи, взявъ ся за перекладъ Святого Письма на народну мову! — въ тй часы, коли за саму народну мову сконфіскували „Русалку Днѣстрову“ а авторôвъ повыганяли зъ семинаріи яко „неблагонадежныхъ“... Вѣщій духъ Маркіяна взнѣсъ ся и въ тôмъ дѣлѣ высше сучаснои буденщины, добачуючи быстрымъ зоромъ красшу, погôднѣйшу, яснѣйшу будущину на Украинѣ прикарпатскôй.

„Гонѣть зъ Руси мраки тымавй!“ — накликувавъ Маркіянъ молодыхъ своихъ товаришівъ — и самъ зложивъ „Читанку“ для молодежи шкôлъ рускихъ — книжку гарно уложену чистою народною мовою. Мраки тымавѣ на Руси, по горахъ и по долахъ, могла розôгнати лише просвѣта народу, занедбана ба й спинювана чужими або — пожаль ся Боже — й нерозумными своими. Дуже добре розумѣвъ се Маркіянъ и тому зрозумѣню давъ выразъ выданьемъ „Читанки“, „обнимаючи найменшого брата“ — скажемо словами Тараса, котрый такожь, якъ Маркіянъ „Читанку“, выдавъ „Букваря“ для просвѣты сучасного молодого поколѣня люду украиньского.

Розглянувшись такъ у всесторонныхъ проявахъ вѣщого духа Маркіяна Шашкевича — кождый щирый Русинъ мусить почувати щирый піетизмъ для памяти того першого галицко-руского спѣвця народного — тожь и не диво, що перенесенье мощей поета въ пятьдесятй роковины смерти стало ся торжествомъ всенароднымъ, а величавй припохоронній маніфестаціи — вчерашна въ Новосѣлкахъ и нинѣшна у Львовѣ — зовсѣмъ оправданй. Русь знає, кому она таку велику вôддає честь.

Сй маніфестаціи мусять одушевити кождого щирого Русина-народовця и нинѣ кождый зъ насъ може сказати словами Маркіяна:

Вôдкинь той камѣнь, що ти серце тисне!
Дозволь — въ той сумный гынъ
Най свободоньки сонѣчко заблысне, —

Бесѣда посла Романчука

о реформѣ выборчой.

Коли въ теперѣшнѣй дебатѣ, може найважнѣйшой, яка вôдъ 20 лѣтъ веде ся въ сѣй выс. палатѣ, вже два послы того краю, котрый я маю честь заступати, однакъ до иншого клюбу и иншои народности належачѝ, забрали слово, то зволѣть панове, пôсля засады audiatur et altera pars, и моимъ выводамъ дати прихильный послухъ. Я рôвно-жь буду говорити не тôлько зô становища одного сторонництва и одного народу, але и зô становиска загальныхъ интересôвъ краю и державы.

Вже кôлька разôвъ пôднесено въ сѣй дебатѣ, що правительство внесеньемъ проекту реформы выборчои спроневѣрилось своѣй первѣстнôй, въ троновôй бесѣдѣ торжественно проголошенôй програмѣ усуваня політичныхъ и національныхъ питань вôдъ парляментарного трактованя. Тѝ сторонництва, котрѝ яко beati possidentes радѝ були тому намѣрови правительства, роблять ёму отже теперь докоры за ёго теперѣшный поступокъ. Я не маю чести чи щастя належати до котрого зъ сихъ сторонництвъ. Я высказавъ тутъ передъ неповна 11 мѣсяцями, що ухваленье реформы выборчои и закона о народностяхъ ёсть невôдложимою конечностію и такожь услôвьемъ до спокôйнои реформаторскои дѣяльности на поли економічнôмъ, культурнôмъ и соціальнôмъ. Я витаю отже зъ задоволеньемъ, що правительство, вôдступивши въ части вôдъ свого намѣру вже въ своѣй лютовôй програмѣ, въ котрôй помимо попереднього противного заявленя прирекло певне спôвдѣланье до уложеня закона языкового, теперь той намѣръ цѣлкомъ залишило. Се тôлько новый доказъ на то, що потребы часу, постуляты раціи державнои суть могучѣйшѝ якъ всякѝ добрѝ чи лихѝ намѣры правительствъ або сторонництвъ, хоть бы они й якъ торжественно, навѣть троновыми бесѣдами, були проголошенѝ.

Потребу змѣны нашои ординаціи выборчои признають теперь, пôсля зробленои правительствомъ иніціятивы, вже и такѝ, котрѝ перше ту ординацію въ цѣлости або въ найважнѣйшихъ ёи постановахъ уважали за ненарушиму. Иншѝ, правда, вже давно пôзнали и высказали, що тота ординація супротивъ потребъ народу не може удержатись, що она навѣть въ интересѣ державы мусить бути змѣнена и то въ тôмъ напрямѣ, щобы розширити право выборче и щобы нашому заступництву надати бодай въ приближеню характеръ заступництва народного. Не лише въ такихъ державахъ, де парляментаризмъ ёсть давною формою правительства, якъ въ Англіи, або въ державахъ зъ републиканьскою установою якъ у Франціи и въ Швайцаріи, але такожь въ державахъ зъ консервативными правительствами, якъ въ Нѣмеччинѣ, ба навѣть въ молодыхъ державахъ зъ розмѣрно низькимъ ступенемъ просвѣты народу, якъ въ Сербіи або Болгаріи, або, якъ гр. Вурмбрандъ справедливо замѣтивъ, навѣть въ Гайті и въ Гонолюлю ёсть право выборче значно ширше и свобôднѣйше якъ въ Австріи. А що народы Австріи не лише потрѣбують розширеня права выборчого, але такожь стремлять до того, про се свѣдчать многѝ и имозантнѝ зборы робôтничѝ и народнѝ та прочѝ маніфестаціи, котрѝ вôдбували ся не лише сего року, але й передъ тымъ, не лише у Вѣдни, але й въ цѣлôй монархіи ажь до найдальшои границѣ Галичины, якъ такожь множество петицій, котрыхъ пр. зъ самои Галичины вплынуло вже до 500 по части за загальнымъ голосованьемъ по части за безпосередными выборами.

Отже правительство внесло проектъ реформы выборчои, котрого провôдною гадкою ёсть се, щобы всѣмъ тымъ, котрѝ выповняють свои горожаньскѝ обовязки въ законно приписаный спосôбъ, дати участь въ політичнôмъ житю черезъ выконуванье права выборчого. Сей проектъ опираѐ ся, якъ каже правительство, на основахъ истнуючои конституціи. И дѣйстно, теперѣшна система курій задержуѐ ся; въ клясѣ выборцѣвъ зъ бôльшои посѣлости и палатъ торговельныхъ не змѣняѐ ся нѣчого; въ мѣстахъ и громадахъ сѣльскихъ збôльшаѐ ся вправдѣ число выборцѣвъ значно, але не заводить ся навѣть безпосередныхъ выборôвъ въ громадахъ сѣльскихъ. Правительство обовязало ся ще до того готовымъ, шанувати истнуючѝ політичнѝ вôдносины посѣданя при задержаню провôдноі и основноі гадки.

Противъ того проекту закона заявились три найбôльшѝ сторонництва тои палаты: сторонництво нѣмецкои буржоазіи, заступлене въ клюбѣ сполученои лѣвицѣ нѣмецкои, сторонництво польскои шляхты, репрезентоване коломъ польскимъ и мѣжнародне сторонництво феôдально-клерикальне, репрезентоване клюбомъ консервативныхъ. Всѣ три сторонництва заявляють одноголосно, що правительственного проекту не можна нѣ принята нѣ поправити, хочь се послѣдне не выходить цѣлкомъ ясно зъ ихъ заявлень. Але въ мотивахъ розходять ся далеко вôдъ себе тѝ три партіи. Сполучена лѣвиця нѣмецка вôдкидаѐ правительственный проектъ, бо вôнъ шкодить політичному станови посѣданя мѣщаньства и національному станови посѣданя Нѣмцѣвъ та вводить демократичный федералізмъ зъ славяньско-радикально-аграрною тенденціею; — коло польске не годить ся зъ проектомъ зъ огляду на національнѝ интересы и автономічнѝ засады, уважаючи ёго смертельнымъ ударомъ для автономіи краѣвъ а предтечею найскрайнѣйшого централізму; — клюбъ консервативныхъ орѣкъ, що проекту не можна принята, бо вôнъ мусѣвъ бы потягнути безпосередно за собою велике пониженье політичного становиска селянъ и мѣщанъ а політичну точку тяжкости переносить зъ клясъ посѣдаючихъ на людей безъ посѣданя. Се-жь, мои панове, не лишь рôзница поглядôвъ. але цѣлковита противнôсть, ёсли д-ръ Плёнеръ вôдкидаѐ проектъ правительственный длятого, що вводить найскрайнѣйшій централізмъ.

Думаю, що се було бы выйшло въ хосенъ трехъ великихъ партій, ёсли бы они, що такъ довго жахали ся спôльного поступованя, теперь бодай були получили ся, вôйшли въ тѣснѣйшу звязь и порозумѣли ся що-до мотивованя своихъ заявлень. Бо такъ якъ теперь тѝ заявленя зложенѝ, то помимо великого авторітету ихъ провôдниковъ тѝ заявленя таки не можуть пересвѣдчити.

Высоко цѣню досвѣдъ и політичну прозорливôсть Ё. Е. гр. Гогенварта, якъ такожь Ё. Е. п. Яворского и п. Плёнера, але ёсли они собѣ просто противорѣчать, то менѣ лишаѐ ся се просте и природне заключенье, що въ тôмъ случаю они всѣ можуть минати ся зъ правдою та що тѝ лихѝ и страшнѝ наслѣдки проекту правительственного, якѝ они передвиджують, не сповнять ся. И дѣйстно досвѣдъ покажуѐ, що въ тыхъ краяхъ, де истнуѐ ординація выборча не пôсля того нового проекту правительственного, але яко загальне, рôвне и безпосередне право голосованя, — якъ н. пр. въ Нѣмеччинѣ, де вынявши три міліоны Полякôвъ, Альзатцѣвъ уважаючихъ себе Французами и Данцѣвъ, суть не тôлько якъ у насъ королѣвства и краѣ лишь зъ самого титулу и характеру, а тымъ менше графства, департаменты и комітаты, але дѣйстнѝ королѣвства зъ правдивыми королями, що въ Нѣмеччинѣ, кажу, де соціялъ-демократичне сторонництво, котре у насъ залюбки представляютъ такимъ страшилищемъ, безъ порôвнаня сильнѣйше и лѣпше якъ у насъ ёсть зорганізоване, помимо того не ёсть знищеный нѣ станъ мѣщаньскій нѣ селяньскій, анѣ взагалѣ не наступила депоссидиція посѣдаючои клясы анѣ не грозить, щобы такъ скоро наступила.

Всѣ три сторонництва, нѣмецко-ліберальне не менше якъ оба прочѝ, выходять зъ цѣлкомъ консервативного становища и побоюють ся втраты въ теперѣшнôмъ політичнôмъ и національнôмъ станѣ посѣданя. На жаль нѣодно зъ нихъ не уважало вартымъ труду розслѣдити, чи той станъ посѣданя ёсть такожь справедливый або оправданый та чи втрата ёго не була бы выровнаньемъ истнуючои несправедливости. Хочу лишь на одно вказати.

Пос. Фандерликъ навѣвъ передвчера числа зъ 1883 р. що-до політичного заступництва поодинокихъ народôвъ. Я можу подати теперѣшнѝ числа, якѝ я вже передъ тымъ вырахувавъ и якѝ кождый легко може провѣрити.

Нѣмцѣ мають въ теперѣшнôй палатѣ послôвъ 177 заступникôвъ, се значить бôльше анѣжь половину всѣхъ послôвъ, и о 50 бôльше анѣжь бы имъ припадало пôсля числа населеня, такъ що одинъ нѣмецкій посолъ припадаѐ на 48.000 нѣмецкихъ мешканцѣвъ. Чехи мають замѣсть 80 лишь 67 послôвъ, се ёсть одного на 81.000 душь *(Слухайте!)*, а Русины замѣстъ 45 лишь 8 послôвъ *(Слухайте!)*, се значить одного на 388.000 душь. *(Слухайте!)* Тожь пытаю васъ: Чи се справедливо, щобы такій станъ посѣданя задержувавъ ся безъ змѣны та чи се — ужию дуже лагôдного слова — не дивоглядне, жалувати ся середъ такихъ вôдносинъ на втрату стану посѣданя?

А що противставлять тѝ три великѝ партіи правительственному проектови? Найяснѣйше заявила ся нѣмецко-ліберальна партія. Она даѐ сейчасъ робôтникамъ 20 мандатôвъ и заявляѐ готовôсть, выготовити дальшу реформу выборчу, въ котрôй було бы розширене право выборче майже до границь проекту правительственного але и выгвореный подѣлъ на групы.

Думаю, що надъ тымъ можна бы на кождый случай розправляти, бо проектъ не ёсть вже такъ цѣлкомъ несходный зъ основною идеею проекту правительственного, але вôнъ приходить таки за пôзно. Робôтники не хотять тутъ сидѣти лишь яко експерты и мата вымкове становище, они хотять въ кождôмъ взглядѣ, отже такожь зъ огляду на політичне заступництво, бути рôвноуправненими горожанами. А вôдтакъ принятье такои провізоричнои реформы выборчои зъ 20 мандатами робôтничими велить побоюватись, що выготовленье новои постôйнои ординаціи выборчои не пôйде напередъ, лишь що ся провізорія пôсля нашого австрійского звычаю лишить ся стало.

Коло польске не натякнуло навѣть въ загальныхъ начеркахъ на нѣяке противне внесенье, лишь обмежило ся на се, щобы высказати жаль що-до заведеня передъ 20 роками безпосередныхъ выборôвъ та жадати предложеня проекту правительственного соймови краевому до опініи и одобреня, при чôмъ додало въ заявленю переповненôмъ надзвычайно застереженями и вказуючôмъ на негацію, що принціпіяльно не хоче бути неприступнымъ розширенью права выборчого въ дорозѣ, вôдповѣдаючôй ёго автономістичнымъ засадамъ.

Коло польске добре зробило, що не домагало ся реституціи права соймôвъ краевыхъ въ справѣ высыланя послôвъ до рады державнои, бо поминувши, що се було бы змѣною конституціи, на котру ледви чи мôгъ бы згодити ся въ интересѣ державнôмъ парляментъ або правительство, таке домаганье выкликало бы въ краю у найбôльшои части населеня велике занепокоѐнье, а спеціяльно зô стороны Русинôвъ найсильнѣйшу опозицію. Бо лишь при безпосередныхъ выборахъ мають всѣ сторонництва и всѣ народности можнôсть выбрати собѣ парляментарныхъ заступникôвъ.

Та-жь самъ галицкій соймъ не лишь не запротестувавъ свого часу противъ введеня безпосередныхъ выборôвъ, але навѣть дотычный протестъ, внесеный кн. Юріемъ Чарторыйскимъ дня 13 грудня 1873 р., вôдкинувъ вже при першôмъ читаню значною бôльшостію голосôвъ. Але такожь противъ жаданя опініи и одобреня зô стороны соймôвъ краевыхъ мушу высказати ся, а то вже зъ тои принціпіяльнои причины. Якъ соймы краевѝ справедливо мають претенсію, щобы рада державна не забирала зъ-передъ нихъ справъ входячихъ въ ихъ компетенцію, такъ само и соймы краевѝ не повинны тымъ занимати ся, що належать до рады державнои. Вôдтакъ дуже сумнѣваю ся, чи спеціяльно галицкій соймъ заявивъ бы ся за значнымъ розширеньемъ права выборчого. Вже тричи ставляли рускѝ послы въ соймѣ внесенье на заведенье безпосередныхъ выборôвъ зъ малымъ розширеньемъ права выборчого въ громадахъ сѣльскихъ. Вправдѣ й першій разъ придѣлено се внесенье комісіи, але въ тôй комісіи не прийшло до нарады. Другій и третій разъ вôдкинено ёго вже при першôмъ читаню. Впрочôмъ можна заключати зъ промовы гр. Стадницкого, котра чейже була выголошена за згодою кола польского, де якъ звѣстно панує якъ найострѣйша дисціпліна клюбова — якѝ погляды верховодять въ галицкôмъ соймѣ. Не буду близше розбирати тои промовы, котра переступаѐ границѣ найскрайнѣйшого консерватизму, бо найперше деякѝ бесѣдники достаточно вже ёи пояснили, а друге, що она не опираѐ ся на нѣякихъ новыхъ поглядахъ, а може навѣть не на основѣ згаданои бесѣдникомъ конституціи зъ 1791 р. — а я не занимаю ся старинностями.

Мушу жалувати, що Ё. Е. гр. Гогенвартъ не зробивъ бодай загального натяку, якъ собѣ представляѐ дальше выкôнченье будовы нашои конституціи in puncto ординаціи выборчои. Мушу, правда признати справедливôсть ёго твердженю, що, якъ показала ёго минувшôсть, вôнъ прикладавъ руку до справедливого выобразуваня права выборчого; але въ теперѣшнôй хвили таке загальне заявленье не може вдоволити.

Въ тôй высокôй палатѣ пôдношено часто жалѣ на упадокъ парляментаризму. Дѣйстно, мои панове, ёсли парляментъ не заступаѐ справъ народу, лишь интересы поодинокихъ партій, котрѝ старають ся переперти пôдъ фірмою интересôвъ державныхъ, ёсли робить трудности популярнôй реформѣ податковôй, ёсли не хоче узнати політичныхъ правъ тыхъ людей, що доси позбавленѝ тыхъ правъ, ёсли даѐ ся перевысшити правительствомъ въ увзглядненю правъ и интересôвъ народу, анѣжь щобы радше боронити тѝ права народу противъ правительства: ну то нема чого дивувати ся, що народъ вôдвертаѐ ся вôдъ такого парляменту а той въ наслѣдокъ того тратить свою головну пôдпору. Вôдтакъ нема чого дивувати ся, що може выринути сумнѣвъ, чи взагалѣ парляментаризмъ ёсть у насъ конче потрѣбною формою державною. Се не говорю я яко прихильникъ правительства, котрому я радше мушу многократно опонувати зъ національныхъ и політичныхъ причинъ, котрого проектъ реформы выборчои уважаю невыстарчаючимъ, зъ котрымъ я не годжу ся що-до трактованя одноі зъ найважнѣйшихъ квестій, ческои — я говорю се яко приятель, яко печаливый приятель парляментарноі конституціи.

Я маю, якъ се власне пôднѣсъ, такожь богато закинути предложеню правительства. Въ кождôмъ случаю не то, що правительство не порозумѣло ся передъ тымъ зъ сторонництвами палаты, а взглядно зъ ихъ провôдниками. Закидъ, якій пôднесли провôдники великихъ сторонництвъ зъ тои причины противъ правительства, може впрочôмъ бути оправданый, однакъ зъ становища личного, або становища партійного, але не зъ становища парляменту. Длятого вôнъ добрый на мѣсци при личнôмъ поясненю президентови міністрôвъ, або на засѣданю клюбу, але не въ повнôй палатѣ. Парлямент, якъ такій, ся справа зовсѣмъ не обходить.

Але я маю важкѝ меріторичнѝ замѣтки противъ правительственного предложеня, котрѝ впрочôмъ высказали по-части такожь иншѝ бесѣдники. По перше: Оно дотыкаѐ не завсѣды болячои точки теперѣшноі ординаціи выборчои, оно реформуѐ тамъ, де ся реформа меньше гнѣтить, однакъ лишаѐ то, що потребуѐ змѣны въ тôй хвили. На примѣръ: Удѣленье выборчого права въ сѣльскихъ громадахъ паробкамъ и сѣльскимъ робôтникамъ ёсть дѣйстно на-скрôзь справедливою мѣрою, але она не була бы такъ некучою якъ заведенье безпосередныхъ выборôвъ. По друге: Правительственный проектъ накладаѐ цѣлу масу новыхъ выборцѣвъ лишь двохъ курій а лишаѐ другѝ двѣ куріи ненарушенѝ, замѣсть щобы зъ значного приросту управненыхъ до голосованя всѣ чотири куріи втягнути до спôльноі звязи. По трете: Вôнъ полишаѐ дотеперѣшнѝ заступництва интересôвъ, однакъ оживотворюѐ рôзнороднѝ интересы разомъ. Якъ примѣромъ приходять сѣльскѝ громады до того, щобы приватнѝ урядники и служба великои посѣлости збôльшали число ихъ выборцѣвъ? По четверте: Число послôвъ повинно бути побôльшене або инакше роздѣлене и то не такъ за-для значного приросту новыхъ выборцѣвъ, якъ радше за-для теперь истнуючого дуже нерôвномѣрного подѣлу. Бо коли пересѣчно въ цѣлôй державѣ одинъ посолъ припадаѐ на 48 тысячь мешканцѣвъ, приходить въ Сольногородѣ одинъ посолъ на 35 тысячь, въ Форарльберзѣ на 38 тысячь, въ иншихъ краяхъ на 40, 42, 45 тысячь, противно въ долѣшнôй Австріи на 72 тысячь а въ Галичинѣ навѣть на 105 тысячь. Ба навѣть, коли возьме ся въ рахубу тягаръ податковый и ёго порôвняѐсь зъ числомъ головъ (або зъ податкомъ крови), то припадаѐ на Галичину, зъ огляду на самѝ безпосередній податки, замѣсть дотеперѣшныхъ 63 послôвъ 68, а зъ оглядомъ такожь на посередній податки що найменше 74.

Але мимо тыхъ всѣхъ недостачь, на котрыхъ усуненье мусимо напирати, даѐ предложенье правительства субстратъ до реформы выборчои за-для того, що провôдна основна думка, на котрôй опираѐ ся само правительство, ёсть на-скрôзь справедлива.

Мѣжь всѣма прочими внесеньми, котрѝ тутъ поставлено, ёсть внесенье посла д-ра Славика на заведенье загального, рôвного и безпосередного права выборчого найсправедливѣйше, найбôльше консеквентне и для насъ Русинôвъ, що мы вже вôдповѣдно до теперѣшныхъ вôдносинъ нашого народа и ёго историчноі традиціи мусимо бути демократами, ёсть найбôльше симпатичне и найкористнѣйше. [*Олески.*] И се гараздъ, що то внесенье поставлено вже теперь, що ёго поставлено ще передъ проектомъ правительства. Але я добачую въ нѣмъ радше цѣль, котру треба все мати на оцѣ и въ будучности стремѣти до неи, якъ щось такого, що далось бы заразъ теперь здѣйстнити. Се такожь лежить въ интересѣ користного розвитку, навѣть въ интересѣ поступу бажати, щобы поступъ вправдѣ неперерывно, але постепенно пшовъ напередъ, щобы не робити надто далекихъ скокôвъ, щобы новôсть, котра маѐ бути заведена, була збудована на приготовленôй вже до того почвѣ

То суть, панове, погляды, котрѝ я позволивъ собѣ представити въ имени и на порученье моихъ однодумцѣвъ. А теперь, панове, хотѣвъ бы я пôднести деякѝ спростованя, освѣтити деякѝ высказанѝ твердженя и погляды.

Графъ Стадницкій, въ котрого дальшѝ выводы, якъ я сказавъ, не хочу входити, побоюѐ ся теперѣшного предложеня правительственного, именно що Галичина була бы выставлена за-для него вплывамъ Россіи, котра дуже добре розумѣѐ вплывати на масы Се особлива рѣчь зъ тымъ страхомъ передъ россійскими вплывами. Я думаю, що се въ певнôй мѣрѣ ёсть соромомъ, ёсли въ державѣ, въ котрôй находить ся конституційне законодавство, въ котрôй находить ся національне, політичне и релігійне рôвноуправненье, або бодай повинно находити ся пôсля законôвъ основныхъ [*Дуже справедливо*], выявляѐ ся страхъ передъ вплывомъ чужои державы, въ котрôй того всего нема. А ёсли той страхъ основный, то причина ёго та, що великѝ масы народу не прийшли до зрозумѣня тыхъ великихъ добръ, що тѝ масы не бачуть нѣякого хôсна зъ тыхъ добръ. Про-те конечно треба, щ бы научити ихъ о тôй користи и о тôмъ зрозумѣню; тогдѣ они приляжуть до тыхъ добръ и не легко да-

дуть ся якимъ-небудь вплывамъ змылити. Теперь есть конституційне законодавство, право выборче, державнї законы основнї для масы галицкого народа пустою назвою, самою формою; тій назвѣ треба дати єство, тій формѣ змѣстъ, а до того веде мѣжь иншимъ такожь розширенье и скрѣпленье выборчого права.

Консервативно-ліберальный або ліберально-консервативный намѣстникъ Стирїи доказуваъ, що въ Австрїи при ей теперѣшній ординаціи выборчій лучає ся найменше підкупствъ при выборахъ, а Е. Е. Яворскій высказавъ поглядъ, що на случай заведеня загального права выборчого або новелѣ правительственнои розкрыло бы ся якъ найширше поле для пресіи правительства и нечестныхъ аґітацій. Не знаю, якъ тамъ въ Стирїи, але въ Галичинѣ коштують теперь выборы, пôсля загального притакненя такожь польскихъ ґазетъ ліберальныхъ, такъ много гроша, що лишь богатї люде можуть старати ся о мандатъ. Але въ штуцѣ, вплывати на выборы, досягли орґаны правительственнї такои зручности, що одинъ політичный урядникъ смѣвъ хвалити ся, що вôнъ може кождї правыборы — а на правыборахъ, якъ звѣстно, найбôльше залежить — перевести пôсля своеи волѣ. (*Слухайте! Слухайте! Се дѣйстно такъ!*) Якъ-разъ значне побôльшенье выборцѣвъ и заведенье безпосередныхъ выборôвъ мусить до того довести, що пôдкупство и вплываньe буде утрудненe. Правда, до того треба ще трете долучити: тайне голосованье, якого у насъ въ сѣльскихъ громадахъ нема, а на котрого заведенье мы доконче мусимо напирати.

А ще друге заявленье того бесѣдника. Ґр. Вурмбрандъ думавъ, що селяне нѣколи и нѣгде не домагали ся загального права выборчого. Се рôвножь неправда. Тутъ внесено по-надъ 100 петицій вôдъ селянъ зъ Галичины, котрї домагають ся загального (и безпосередного) права выборчого. Именно въ Галичинѣ въ многихъ околицяхъ селяне такъ зубожѣли, що стали майже лишь зарôбниками, и длятого домагають ся загального права голосованя ще й зъ тои причины, бо надѣють ся, що въ наслѣдокъ того права могло бы полѣпшити ся такожь матеріяльне ихъ положенье.

Маю ще дуже много на серци, и я мавъ бы ще много говорити въ тій справѣ, котра интересуе насъ теперь въ такъ высокій степени. Але бою ся, що мои выводы, котрї природно не мають за собою авторітету якогось бôльшого клюбу, вже теперь за довго тревали. (Голосы: *О кп!*) Тожь кôнчу, заявляючи въ имени клюбу Русинôвъ:

Мы витаємо зъ вдоволеньемъ розширенье права выборчого, але уважаємо его невыстарчаючимъ безъ рôвночасного заведеня безпосередныхъ выборôвъ (*Славно! Славно!*) та побôльшеня числа послôвъ такожь въ теперь вже покривдженыхъ краяхъ и куріяхъ. (*Славно! Славно!*)

До ситуаціи.

Послѣдни вѣсти зґôдно доносять, що уступленье ґр. Таффого вже порѣшене. Цѣсарь, принимаючи поодинокихъ вызначныхъ парляментаристôвъ, зъ жалемъ говоривъ о уступленю ґр. Таффого яко о порѣшенôй и невôдкличній рѣчи. Зъ уступленьемъ ґр. Таффого уступае такожь и цѣлый кабінетъ, а на его мѣсце выступить новый — коаліційный. Сей кабінетъ прикликала до житя коаліція трехъ сторонництвъ: лѣвицѣ, кола польского и консерватистôвъ — пôдъ окликомъ опозиціи противъ реформы выборчои. Такъ отже програма нового кабінету буде неґативна, и се якъ разъ есть причиною, що переговоры зъ поодинокими кандидатами до текъ міністерскихъ не покôнчений. Кабінетъ зъ неґативною програмою не може довго устоятись и его днѣ почислений; провізорія буджетова а при тôмъ розвязанье квестіи ординаціи выборчои, отсе було бы задачею его дѣяльности. Квестія ординаціи выборчои мусѣла бы опиратись на розширеню права выборчого и провôдники лѣвицѣ выступають вже зъ проектомъ, на котрый бы могли згодитись и прочї два сторонництва. Проектъ лѣвицѣ опиравъ бы ся на скрѣпленю принціпу системы куріяльнои: побôчь трехъ курій теперь истнуючихъ вытворено бы ще двѣ новї курии: курію платячихъ податки понизше 5 зр. и курію робôтничу, при чôмъ було бы доконечнымъ побôльшенье числа послôвъ. Утворенье двохъ новыхъ курій, пôсля гадки лѣвицѣ, не нарушить анѣ політичного анѣ національного стану посѣданя дотеперѣшныхъ сторонництвъ анѣ интересôвъ мѣщаньскихъ и селяньскихъ клясъ. По ухваленю тои новои ординаціи выборчои розписано бы новї выборы, а результатъ ихъ вплынувъ бы на переобразованье и проясненье ситуаціи політичнои.

Надѣю, якій роблять вже теперь прихильники коаліційного кабінету, именно що такій кабінетъ зможе поставити и позитивну програму своеи дѣяльности — намъ выдають ся передчасными и неимовѣрными. Навѣть працѣ законодатнї зъ обсягу економічного були бы неможливї, а щожь доперва говорити про квестіи національнї и засадничї, котрї мовь тї марева спиняли всяку роботу кабінету ґр. Таффого, котрый будь-що-будь не хотѣвъ перехилятись выразно на сторону одного або другого сторонництва? Тї квестіи вырынули бы заразъ въ першій хвили и довели бы до безвыхôднои ситуаціи. Длятого кабінетъ коаліційный буде переходовымъ и мае полагодити внутрѣшну ситуацію тымчасово провізорично.

Коли-жь уступленье ґр Таффого стало довершенымъ фактомъ, выступила и друга квестія, именно хто засяде въ новôмъ кабінетѣ. Кандидатôвъ безлѣчь: кожде сторонництво хотѣло бы захопити въ свои руки стôлько мѣсць міністеріяльныхъ, щобы вôдтакъ мати перевагу. И надъ тою квестією будуть вестись ще якійсь часъ переговоры и хочь результатъ ихъ доси незвѣстный, то можна сказати вже теперь, що лѣвиця выйде зъ нихъ побѣдоносно. Провôдникъ лѣвицѣ д-ръ Плєнеръ вôйде вже безперечно до кабінету, а противно о двохъ другихъ провôдникахъ: кола польского и клюбу консерватистôвъ сего сказати не можна. Супротивъ сего характеристичного знамени не уважаємо потрѣбнымъ згадувати про имена кандидатôвъ, бо побôчь именъ: Хлюмецкого, Кинбурґа, Вурмбранда, Каз. Баденіого, Мадейского, Яворского, Гогенварта, Дейма, Катрайна — прийшлось бы вычислити ще зъ десятокъ иншихъ. На кождый способъ лишь повысшї имена заслугують на увагу вже хочь бы зъ того выгляду, що цѣсарь принимавъ ихъ на приватнôй авдієнціи и довго конферувавъ. Президія кабінету доси не уложена, бо кандидатъ на ню, кн. Альфредъ Віндішґрецъ мавъ рѣшучо вôдказатись вôдъ тои чести.

Характеристичнї слова краковского Czas-у, котрыми вôнъ пращае ґр. Таффого а ободряе коло польске до выхôснованя ситуаціи. Ось тї слова:

Уступленье ґр. Таффого выдае ся несомнѣвымъ. Нотуємо се зъ щирымъ жалемъ, бо крôмъ сего нещастного проекту реформы выборчои, за котрый прецѣ цѣлый кабінетъ мусить бути рôвно одвѣчальный и котрого исторія доси ще намъ цѣлкомъ не ясна, ґр. Таффе черезъ весь часъ своеи управы окружавъ зичливостію нашь край, котрый рôвножь за се заховае для него сердечну и глубоку вдячнôсть. Поляки вытревало и льояльно попирали правительство ґр. Таффого, завсѣгды довѣрюючи его досвѣдній кермѣ. И не завели ся, бо навѣть въ послѣдній, такъ трудній для себе фазѣ правительства, коли въ складъ рѣшаючихъ чинникôвъ парляментарныхъ вôйшла лѣвиця нѣмецка, ґр. Таффе дававъ неразъ доказы, що для взглядôвъ чисто тактичныхъ не зôрве зъ своею такъ величавою минувшостію політичною и не перечеркне того, що зроблено вôдъ 1879—1891 р.

Зъ уступленьемъ ґр. Таффого може намъ забракнути тои поруки для насъ такъ пожаданои; стоимо супротивъ непевнои будучности, супротивъ незвѣстного ще на будуче напряму а може и звороту політично. Тяжка се хвиля, вымагаюча великои розваги и всесторонного обчисленя всѣхъ въ комбінацію теперѣшну входячихъ чинникôвъ. Вôдъ кола польского маємо право жадати, щобы входячи теперь въ ново вытворити ся маючу коаліцію, стояло завсѣгды твердо и непохитно при своихъ засадахъ автономічныхъ, абы не пожертвувало нѣчого зъ осягненыхъ добуткôвъ а при кождій нагодѣ стерегло пильно ся нашихъ интересôвъ и щобы не дало захопити якими-небудь несподѣванками, котрї могли бы потягнути за собою наслѣдки для нихъ непригôднї.

До коаліціи входить нинѣ новый чинникъ. Се сполучена лѣвиця нѣмецка, котра ще до недавна такъ рѣшучо вôдмовляла утвореня бôльшости парляментарнои зъ консервативнымъ клюбомъ ґр. Гогенварта. Позитивнои програмы сеи новои коаліціи доси не знаємо. Выросла наразъ на розвалинахъ правительственного проекту реформы выборчои, але якій провôднї гадки, крôмъ опозиціи противъ того проекту присвѣчують ѣй и будуть присвѣчувати на будуче, сего не знаємо. Однакъ звѣстнї намъ зъ минувшости політичнї тенденціи лѣвицѣ мусять въ насъ будити цѣлкомъ умотивованій обавы на будуче. Тожь тымъ бôльшои зручности и прозорливости буде потреба колу польскому, а не менше представителеви нашого краю въ будучôй радѣ короны, щобы всяку небезпечнôсть, яка могла бы намъ грозити зъ стороны того нового чинника коаліційного, вчасъ вôдвертати було можна и не допущено, щобы звôльна выринали и добували собѣ почву тї напрямы політичнї, котрыхъ нещастный и пагубный вплывъ на вôдносины нашого краю и цѣлои державы такъ живо стоить ще всѣмъ у памяти.

Зъ тыхъ слôвъ Czas-у видко выразно, що коло польске за цѣну удержаня status quo політичного и національного лучить ся зъ лѣвицею и пôдписуе ѣй цирографъ.

Вкôнци годить ся занотувати вѣсть, що въ половинѣ падолиста с. р. мали бы бути покликанї до Вѣдня вызнатнї особы поза парляментарнї зъ Галичины, щобы высказати свою опінію що-до реформы выборчои и ситуаціи внутрѣшнои. Зъ Галичины були бы покликанї: ґр. Вол. Дѣдушицкій, д-ръ Фр. Смолька, ґр. Ив. Тарновскій, ґр. Семѣньскій Левицкій, ґр. Козебродскій, кн. Сангушко, митрополитъ Сембратовичь, емеритованый шефъ секційный д-ръ Ганкевичь, епископъ Пелешь, Вол. Федоровичь и крил. Литвиновичь зô Станиславова — На разѣ се лишь звычайна вѣсть ґазетъ вѣденьскихъ.

НОВИНКИ.

— **Вечеръ въ честь Маркіяна Шашкевича.** Въ недѣлю дня 29 н. ст. жовтня вôдбувь ся въ Стрыю заходомъ новозаснованого товариства „Мѣщаньска Бесѣда“ и філіи товариства „Просвѣта“ въ сали Руского касина вечерокъ въ память 50-лѣтнои роковины смерти Маркіяна Шашкевича. Вечеръ розпочавъ вступною бесѣдою д-ръ Озаркевичь, обясниви значѣнье того народного свята. Вôдтакъ наступивъ дуже основно а при тôмъ популярно обробленый вôдчитъ о. Олекс. Бобикевича про Маркіяна Шашкевича. Вôдчитъ зробивъ такъ сильне вражѣнье, що многимъ ставали сльозы въ очахъ зъ радости а заразомъ смутку. Гру на фортепянѣ приймила на себе панна Ольга Окуневска (сестра посла Окуневского) и вывязала ся зъ своеи задачѣ справдѣ артистично. Вôдтакъ наступили деклямаціи переважно творôвъ Маркіяна и спѣвы выкопаній хоромъ мѣщаньскимъ. Спѣвано выключно народнї пѣснѣ. Закôнчивъ вечеръ красноръчивою бесѣдою п. Андроникъ Могильницкій вôзвавши присутныхъ до якъ найчисленнѣйшои участи въ перенесеню мощей Маркіяна у Львовѣ. Потôмъ вôдспѣвали всѣ присутнї зъ ентузіязмомъ „Ще не вмерла Украина“. Участникôвъ було около 200 осôбъ, переважно родинъ стрыйского руского мѣщаньства. — *Участникъ.*

— **Зô Снятина пишуть намъ:** Русь снятиньска поминає такожь великого Маркіяна, першого народовця и будителя Руси поминальнымъ богослуженьемъ въ дни 1 н. ст. падолиста и вечеркомъ въ „Читальни мѣщаньскій.“

— **Зъ-пôдъ Залозець пишуть намъ:** Дня 29 н. ст. жовтня с. е. въ недѣлю згадала читальня въ Пенякахъ вôдчитомъ деклямаціями и спѣвомъ нашого незабутного свѣтича Маркіяна. Въ середу с. е. 1 падолиста вôдправлено поминальне богослуженье въ нашій церкви за упокій бл. п. Маркіяна Шашкевича.

— **Кружокъ молодежи польскои у Львовѣ** задумуе — якъ доносить Gazeta Przemyska — устроити вечерокъ въ честь Мицкевича, зъ котрого дохôдъ призначуе на фондъ будовы руского театру у Львовѣ.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôльскій щадници** доносять зъ Тернополя, що зъ украденыхъ въ касѣ грошей, найдено около 16 тысячѣвъ у батька засудженого Рудого и увязнено его. Якъ звѣстно, касаційный трибуналъ знѣсъ минувшого тыждня засудъ суду тернопôльского и розписавъ нову розправу въ Тернополи, котра мала вôдбути ся около 20 н. ст. падолиста. Тымчасомъ справа взяла цѣлкомъ несподѣваный оборотъ. Рудый, що сидѣвъ у вязници тернопôльского суду, вручивъ дня 30 н. ст. жовтня въ полудне служници свого вôтця бѣлье до праня и подавъ ѣй рôвночасно карточку для вôтця. Ся карточка стала ся его згубою. Случайно дозорець вязницѣ зревідувавъ служницю и найшовъ при нѣй згадану карточку, де була бесѣда про грошѣ. Заразъ выслано зъ суду комісію до вôтця, де по переведенôй ревізіи найдено згаданї грошѣ въ готôвцѣ и въ книжочкахъ львôвскои касы щадничои. Грошѣ були схованї въ вазѣ децимальнôй въ шопѣ и въ выдовбанôй палици. Вôтця Рудого арештовано.

— **Крадежѣ.** Зъ Стрыя доносять, що вôдъ довшого часу господарить тамъ шайка злодѣѣвъ. Недавно обôкрала она властителя реставраціи нôдъ „Чорнымъ орломъ“ на суму 200 зр. а сими днями замѣтивъ патролюючій поліціянтъ около 3-ои годины рано отворенї дверѣ въ однôмъ склепѣ. Вступивши на порôгъ, побачивъ вôнъ злочинця, котрый забиравъ рôзнї товары. На питанье поліціянта: Хто тамъ? — выстрѣливъ злочинець зъ револьвера въ живôтъ поліціянта. Куля вôдбила ся на щастье о бляху на поясѣ и не зробила нѣякои шкоды, але поліціянтъ упавъ въ наслѣдокъ переполоху на землю, а злодѣй тымчасомъ утѣкъ. Въ Стрыю справедливо жалують ся на недостаточне число поліціи. На таке обширне мѣсто есть тамъ всего 22 поліціянтôвъ.

Послѣднї вѣсти.

Весело и привѣтливо выхопило ся зъ-за хмаръ осѣнне тепле сôнце и озарило ясными лучами домовину тлѣнныхъ мощей першого галицкого вѣстуна Маркіяна Шашкевича. А довкруги домовины на львôвскôмъ двôрци Пôдзамча и здовжь цѣлои жовкôвскои улицѣ зôбрали ся тысячѣ и тысячѣ вѣрныхъ сынôвъ руского народу, сынôвъ що прийшли повитати свого незабутного просвѣтича у престольнôмъ городѣ Льва и зложити дорогій бисеръ до гробницѣ тамъ, де сночили найкрасшї цвѣты выкоханї на безталаннôй нивѣ, якъ ось Корнило Шушкевичь, Володимиръ Барвѣньскій, Олександеръ Огоновскій и другї... Велична була се хвиля, коли надъ домовиною залунавъ вельми поважный голосъ головы просвѣтного товариства д-ра Омеляна Огоновского. Здавалось, передъ нашими очима выринула та незавидна минувшôсть темрявы,... а тамъ десь далеко замиготѣла и зôрничка, и отъ зъ помѣжь насъ выхопивъ ся керманичь, а у его рукахъ загорѣла ясна смолоскипа народного житя и освѣты.,.

Сльозы покотили ся... Спогадала и Маркіянова вдова тутъ надъ домовиною колишне свое коханье, а представителѣ ц. к. властей и братнього народу вôддали тлѣннымъ мощамъ свою пошану. Се бо на покликъ руского голосу явили ся представителѣ ц. к. шкôльнои рады: президентъ п. Бобжиньскій и всѣ инспекторы краевї; ректоръ університету п. Цвикліньскій и ректоръ політехніки п. Дзивиньскій зъ професорами; президентъ мѣста п. Мохнацкій зъ радными вкôнци представителѣ выдѣлу краевого и много иншихъ. За те перемыска гр. к. капітула не зволила выслати свого делеґата. Вôдпоручникомъ станиславôвскои капітулы бувъ крил. о. Ткачуникъ.

По бесѣдѣ д-ра Ом. Огоновского вынесла почетна сторожа академичного товар. „Ватра“ на своихъ раменахъ дорогї останки до жалôбного ридвана. Се не бувъ звычайный караванъ, а тôлькі тріюмфальный вôзъ, котрый тягнуло три пары волôвъ. Скоро лишь уставлено мощѣ на ридванѣ Ексц. митрополитъ, въ сослуженю бôльше якъ сотки духовеньства въ ризахъ, вôдправивъ панахиду. Потôмъ здвигнувъ ся похôдъ въ супроводѣ депутацій зъ вѣнцями и безъ вѣнцѣвъ зъ усѣхъ кутôвъ Галичины на кладовище Лычакôвске. Тутъ промовивъ зъпершу о. Мрицъ, віцеректоръ семинаріи, опôсля Екс. митрополитъ вôдслуживъ панахиду, а вôдтакъ до глубины порушивъ своею бесѣдою пос. Романчукъ.

Депутацій було бôльше, якъ 70, а число участникôвъ выносило майже 10.000 людей, зъ чого значна часть припадала на селянъ.

——

Торжество выкопаня мощей бл. п. Маркіяна Шашкевича въ Новосѣлкахъ лѣскихъ вôдбуло ся вчера при здвизѣ якихъ 3—4 тысячь людей. Промовляли: о. Танячкевичь при вынесеню мощей зъ гробницѣ, о. Дольницкій зъ Рѣпнева по службѣ Божій, посолъ Барвѣньскій коло церкви, начальникъ громады Романишинъ на граници Новосѣлокъ и голова Камѣнецкои філіи „Просвѣты“ о. Цегельскій на двôрци. Мощѣ проводжали на величезнôмъ ридванѣ, котрый тягнуло три пары волôвъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 1 падолиста. Цѣсарь выѣхавъ до Будапешту. Рада державна буде скликана ажь за кôлька тыжднѣвъ. Конференціи проводирѣвъ трехъ сторонництвъ вôдбувають ся безперерывно.

Берлинъ 1 падолиста. Выборы до пруского сойму вôдбули ся дуже млаво; декуды не являли ся выборцѣ.

Парижъ 1 падолиста. Парляментъ скликаный на 14 падолиста.

Софія 1 падолиста. „Свобода“ жалуе ся на турецке правительство за се, що Туреччина пôдпирае въ Македонїи сербску пропаґанду противъ Болгарїи.

Надôслане.

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскôй число 2.

вôдъ год. 9—5-ои. 4892 5—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недуґъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и быв. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкае теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вôдъ год. 10—12-ои и вôдъ 2—5-ои. 4891 5—8

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 4—7

Заведенье водолѣчниче

Марѣѣвка коло Львова

ПОЧТА ЛЬВÔВЪ

отверте цѣлу зиму.

Цѣна вôдъ особы за все 3 зр. до зр. 5 денно пôсля комнаты.

Дальшї особы въ тій самій комнатѣ платять значно дешевше. 4909 6—6

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнї, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѣня звôнкôвъ електричныхъ. Всякї направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрї вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны у Львовѣ

купуе и продае всякї листы заставнї, 5% Обліґації комунальнї банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Львосы державнї и приватнї, Монеты австрійскї и заграничнї **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ.** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и львôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 73—?

„Jus canonicum“

Найновѣйше выданье права каноничного, вѡдбиване старанно літо ґрафомъ, можна ще замовити у ЮЛІЯНА БОРАЧКА, богослова въ греко-кат. семинарії у Львовѣ, ул. Коперника 36. 3—3
4903

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 86—180
ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ
вѡдъ 1·20 кр. за сотку.

ЛЕОПОЛЬДЪ
ЛИТИНЬСКІЙ
Львѡвъ, Коперника 2
поручає
Фарбы олѣйнѣ до дверей, вѡконъ, штакетѡвъ, парканѡвъ и т. п. гарно лискучѣ, готовѣ до ужитя
Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.
На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 50—

ВЕЛЬОСИПЕДЫ ДЛЯ ХЛОПЦѢВЪ
вѡдъ 10 до 28 зр.
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіянськихъ Цѣна вѡдъ 27 до 65 зр. ратами по 4 зр. мѣсячно. 4766 31—?
Іосифъ Иваницкій
механикъ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
Львѡвъ, Готель Жоржа.
Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѡдъ 25 до 65 зр.
поручає 4·98 25—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львѡвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Найлѣпше и найдешевше жерело закупна
для церковныхъ параментѡвъ
Albert Kostner
Wien 7/2 Neustiftgasse Nr. 7
фабрикантъ матерій церковныхъ и ткачь золотомъ
поручаєсь Всечестнѣйшому Духовеньству зъ всякими церковными доставами по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ. Высылка совѣстна. 4516
Взѡрцѣ на жаденье оплатно.
Кореспонденціи просить ся вести въ мовѣ нѣмецкѡй.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:
СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ
впростъ зъ фабрики
Іа по 82 зр. Па по 76 зр. за 100 кільоґрамѡвъ loco фабрика.
Мыло найлучше
при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрѡмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вѡдъ кільоґрама.
При замовленю просимо о точне поданье почты и стацій зелѣзничои. 4038

Конякъ Токайскій
фляшка по 1·50 зр. высилає за послѣплатою торговля
ИВАНА БОДНАРА
Львѡвъ улиця Академічна число 20. 45—45 4669

ТУТКИ електричнэ стисканѣ неклиенѣ зъ найлѣпшои французкои бібулки, ґіґієнічнѣ, поручає фабрика **Г. ПІОНТКОВСКОИ,** Львѡвъ, ул. Паньска ч. 2. **90 кр. за 1000 штукъ.**
При купнѣ 5000 штукъ опакованье и порто франко. 4812 32—30

Павло Мартинѡвъ
истнуюча фірма вѡдъ 20 лѣтъ, поручає Вп. П. Т. Публицѣ свою
РОБѠТНЮ ОБУВИ
для мужчинъ, дѣтей и духовеньства по цѣнахъ приступныхъ зъ найлѣпшого матеріялу. — Зъ провінціи выстане черевичокъ одинъ або чобѡтъ на мѣру. — Замовленя точно высилає ся. 4791 7—?
Зъ глубокимъ поважаньемъ
П. МАРТИНѠВЪ
у Львовѣ, ул Руска ч. 3.

МУЖЕСКУ Безсильнѡсть
выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѡвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга
Самоохорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недуґъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ P. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 6—36 4851

До замѣны
Прихѡдъ Борщѡвъ замѣняю за прихѡдъ, котрый лежить при комунікаційнѡй артеріи, въ котрѡмъ нема філіяльнои церкви а ерекціональнѡ будынки и мешканье якъ и церковь въ добрѡмъ суть станѣ. **М. Г.** 2—3
4908

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.
Всѣлякѡ роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами
иконы, споѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѣ цѣлковито выкѡнченѣ прикрасы церковнѣ. 92—150 ч.
4641
Вѡдновляю старѣ иконы и иншѣ рѣчи.
У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. *У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.*

Л. Тировичъ И. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконує **всякѣ роботы будовляныѣ** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовѣ порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБѠТНЯ** 39-156
Львѡвъ, ул. Зибликевича 11.

ГОТЕЛЬ „МЕТРОПОЛЬ“
У ЛЬВОВѢ
при ул. Паньскѡй ч. 1.
Величаво урядженый, електрично освѣтленый, заосмотреный въ водопроводы, цѣны знижень, услуга скора, комнаты зъ комфортомъ устроенѣ, для подорожуючихъ 20% опусту. не числячи сервісу, обслуги нѣ свѣтла електричного.
ТОРГОВЛЯ КОРЕННА
делікатесѡвъ, винъ, горѣлокъ, продажь дерева на паливо и вуля коксового пруского. Торфъ на паливо и мука торфова до десінфекціи.
У ЛЬВОВѢ при улиці Чарнецкого ч. 2.
РЕСТАВРАЦІЯ
и комнаты до снѣдань
пиво експортове и окоцимске, абонаментъ на обѣды мѣсячно вѡдъ зр. 12 и высше.
Взглядамъ Вп. Публики поручає ся
Иванъ Важный.
49⅞7 (Импресса) 2—5

Вѣнцѣ гробовѣ бляшанѣ вѡдъ дешевыхъ до найбогатѣйшихъ
поручає 4595
ПЕТРО ХИПОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованѣ розныхъ предметѡвъ до розпорядимости.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ
во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохя ч. 1.
мая честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовеньству свою вѡдъ року 1873 истнуючу
РОБѠТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ
пѡсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарѡвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавѣ взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовеньства, поручая ся ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавѣ замовленя выконують ся въ найкоротшѡмъ часѣ. 2808

БРИ-
гвы швайцарскѣ и англійскѣ, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякѣ приборы до голеня
поручає найдешевше
торговля приборѡвъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.
ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА
передъ тымъ
БРАТѠВЪ ЛЯНҐНЕРѠВ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 10.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВѠДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѠВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѡймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѡдлили доси вже **1.558 дзвонѡвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѡдѡймають ся всѣляконѡвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣйшои роботы, вѡдповѣдно взятѣ въ спасти, въ найкоротшѡмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Тягненье вже 5 падолиста 1893.
3% льосы Заведеня кредит. земск. австр. II. емісіи
Головна выграна 50.000 зр.
Продаємо по курсѣ деннѡмъ за готѡвку. На сплаты мѣсячнѣ въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.
Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальнѣ выгранѣ властителевя купленого льосу на раты.
Обезпечуємо тѣ льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненѣ зъ найменшою выграною.
Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.
Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.
Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.
Товариство банкове и конторы вымѣны
ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ
у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ТОВАРИСТВО
для выробу и торговлѣ
РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
ВЪ САМБОРѢ
поручає фелоны, дальматики, стиварѣ, поясы, обрусы и все бѣлье церковне свого выробу.
На жаданье высылаємо бѡльше фелонѡвъ, або пробки матерій до выбору.
Старѣ фелоны приймаємо до направы и переробленя.
Въ товариствѣ працюють выключно вдовы и сироты по священиках.
Просимо о численнѣ замовленя
ДИРЕКЦІЯ.
4580 1—?

Звѣстный найбѡльшій складъ товарѡвъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3
запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ вѡддѣлѡвъ складу; — въ котрѡмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

1. **Вѡддѣлъ Килимѡвъ.** Тажкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деседняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/140 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѡддѣлъ Перскихъ килимѡвъ** сальоновыхъ рѡзнои величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѡкна, великѣ выборъ килимѡвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѡвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѡжка.

III. **Вѡддѣлъ Хѡдниковъ.** Хѡдникъ голяндскѣ кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѡдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѡддѣлъ занавѣсъ до вѡконъ и дверей.** Елегантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модныѣ фегерановѣ на гладкѡмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вѡдмѣренѣ на вѡкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантнѡмъ выкѡнченю вѡдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѡддѣлъ капъ на лѡжка** и столы, ґарнітурѡвъ, колдеръ и коцѡвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѡжка и одной на стѡлъ (буретъ) вѡдъ зр. 3·50, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·90, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгеровскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваныѣ (ватованѣ) зъ ґепґе зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вѡдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вѡддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѣ; імітація шкѡры тигровои вѡдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѡддѣлъ Перебраныѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ лѡжка, поодинокѣ стѣнныѣ килимки, поодинокѣ капы на лѡжка и столы, высортованы килимы, останки рѡзныхъ хѡдниковъ, особливо годныѣ порученя 300 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вѡддѣлъ для товарѡвъ кожуховыхъ**, шапочокъ, ковнѣрѡвъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѡдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѡдъ 1 зр. Великѣ выборъ боа, ґарнітурѡвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорни, барвистѣ и бѣлѣ. Великѣ выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѡдповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Вѡддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вѡдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѡддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованѣ и кожуховѣ, дитинаѣ плащики и одежа, на дѣти вѡдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинныѣ, бѣлье дитинне для новонароджениыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѡддѣлъ модныхъ капелюхѡвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всяки додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII. **Вѡддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске єгеровске, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахларѣ, паньчохи и спѡдницѣ.

XIII. **Вѡддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волѡчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвудъ“, всякѣ выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѡддѣлъ осѡбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (14—?)
Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Редакторъ і Издатель Іванъ Бачинскій. Отвѣтственный редакторъ: Михайло Ставасавичъ. Паперъ зъ фабр. Черлянськои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 238. Львôвъ, Пятниця 22 жовтня (3 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надѣслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Выборцѣ округа выборчого Жовкôвь-Рава-Сокаль!

Въ понедѣлокъ, дня 6 н. ст. падолиста, маете выконати право своє конституційне и выбрати заступника интересôвъ меншои посѣлости до рады державнои у Вѣдни.

Вже 27 вересня, порозумѣвшись зъ видшйшими мужами вашого округа выборчого, головный комітетъ выборчій рускій поставивъ кандидатомъ на посла до рады державнои п. Наталя Вахнянина, професора рускои гімназіи у Львовѣ.

Припоручати его широкими словами — зайва рѣчь.

Наталь Вахнянинъ знаный не лишь вамъ, але й цѣлому краєви. Знають его Русины яко ревного и невтомного труженика на поли духового, економічного и національного вôдродженя нашои Галицкои Руси. Знають его селяне рôзныхъ сторôнъ зъ закладаня читалень, зъ вôдчитôвъ и письмъ для народу. Знають его львôвскй Русины яко такого, що приспѣшивъ заложенье школы народнои рускои им. Маркіяна у Львовѣ. Вôнъ трудить ся для добра вôтчины нашои вôдъ повныхъ трицяти лѣтъ майже у всѣхъ товариствахъ рускихъ. Знаемо его всѣ яко члена анкеты, що ще въ 1870 р. укладала справедливй права для обохъ народностей, щобъ завести миръ въ краю.

Чистый его характеръ, горяча любовь до народу свого, широке образованье, умнôсть и знанье справъ краю, потребъ селянина та промысловця — все то, выборцѣ, дае вамъ повну поруку, що Наталь Вахнянинъ зможе и схоче успѣшно трудитись для вашого и краю добра въ радѣ державнôй у Вѣдни.

Не дайте про те баламутитись нѣкому, не слухайте людей лихои волѣ, не вѣрте нѣякимъ намовамъ! Памятайте лише, що головный комітетъ выборчій рускій, кладучи вамъ Наталя Вахнянина на посла, мавъ добро ваше на оцѣ и выбравъ для васъ чоловѣка умного, щирого и въ широкихъ кругахъ поважаного.

Спѣшѣть до выборôвъ зъ тымъ пересвѣдченьемъ, що долю вашу складаете въ руки правй и певнй!

До ситуаціи.

Ситуація доси ще не прояснилась, а акція веде ся рôвночасно въ двохъ мѣстахъ, въ Будапештѣ и у Вѣдни. Цѣсарь гостить теперь въ Будапештѣ и ажь 8 с. м. выѣде до Вѣдня лишь на кôлька днѣвъ, бо вже 13 с. м. поѣде до Монахія на вѣнчанье своєи внучки княгинѣ баварскои зъ архикняземъ Іосифомъ Августомъ. До Будапешту покликано кн. Віндішґреца и намѣстникôвъ Галичины и Чехіи. Оба намѣстники мали высказати свои погляды що-до внутрѣшнои ситуаціи въ своихъ краяхъ, именно, яка опінія що-до реформы выборчои. Кн. Віндішґрецъ мавъ заявитись чи приймe президію кабінету.

Послѣдна вѣсть така, що кн. Віндішґрецъ рѣшивъ ся зложити нове міністерство. Коли звернено публичну увагу на кн. Альфреда Віндішґреца яко на будучого президента кабінету, пôднесено въ органахъ лѣвицѣ сумнѣвъ, чи князь прийме на себе той обовязокъ, бо вôдносины родинй (недуга жѣнки и доньки) не дозволяють ему вôддатись справамъ публичнымъ. Теперь же, коли лѣвица побачила, що годѣ добути для себе мѣсце президента кабінету, приняла зъ вдоволеньемъ и пôдпираe всею силою ту комбінацію, щобы кн. Віндішґрецъ, чистои воды консерватистъ, станувъ на чолѣ кабінету, бо на той случай Плênеръ вôдгрававъ бы головну ролю въ кабінетѣ.

Якй реляціи зложать намѣстники цѣсареви що-до опінии публичнои въ своихъ краяхъ, не знати. На кождый способъ деякй члены польскои делеґації зачали вже обраблятн ту опінію въ свою користь. И такъ послы Гневошъ и Вельовейскій скликали своихъ выборцѣвъ зъ бôльшои посѣлости на справоздання посольскй, першій въ Сяноцѣ, другій въ Коломыи. На обохъ справоздáняхъ одобрили выборцѣ становище и поведенье кол польского супротивъ реформы выборчои. Мы певнй, що и прочй округи выборчй зъ бôльшои посѣлости пôйдуть тою самою дорогою, але менша посѣлôсть и мѣста, если бы лишь мали нагоду высказати свою опінію, выявлять свое обуреньe на звѣстну промову гр. Стадницкого и вкажуть своимъ посламъ, якъ задивлюють ся на справу реформы выборчои. Першу нагоду до того подасть Львôвъ, бо на недѣлю заповѣвъ пос. Леваковскій свое справозданье. — Здогады орґанôвъ лѣвицѣ, що ґр. Бадені представить цѣсареви бажанье Галичины, щобы ґр. Таффе полишивъ ся на чолѣ кабінету, — выдають ся намъ неправдоподôбными, бо знаемо, що Czas выписавъ вже некрольогъ ґр. Таффому и уступленье ґр. Таффого назвавъ карою за ініціятиву реформы выборчои.

У Вѣдни провôдныки трехъ сторонництвъ мали вже склепти програму для нового коаліційного кабінету. Програма невелика бо обнимае лишь отсй чотири точки: 1. Приняти до вѣдомости зарядженя вынмковй въ Чехіи. 2. Ухвала новелѣ до закона о оборонѣ краєвôй. 3. Выготовленье реформы выборчои въ напрямѣ розширеня права выборчого. 4. Реформа податкова. Програма безбарвна и порушае лишь тй справы, що стоять на порядку дневнôмъ. Крôмъ точки третои мôгъ всѣ прочй точки перевести ґр. Таффе и если бы рѣшивъ ся змѣнити засады свого проєкту реформы выборчои пôсля интенцій трехъ сторонництвъ, мôгъ бы и на дальше держати керму въ своихъ рукахъ.

Міністерство коаліційне було бы такъ зложене, що всѣ три сторонництва були бы репрезентованй въ кабінетѣ своими заступниками о рôвнорядной вартости. Поляки дôстали бы крôмъ теки міністра-rodak-а ще двѣ теки; консерватисты застерѣгають собѣ, щобы президія кабінету дôсталась въ руки консерватистôвъ, а тека справъ внутрѣшныхъ, просвѣты и скарбу не були вôдданй лібераламъ. Рôвно жь и Чехи дôстали бы свого міністра.

Найшлись вкôнци ще такй газеты, котрй вже порозмѣщували уступаючихъ міністрôвъ. И такъ ґр. Таффе маe занятн опорожнену вôдъ смерти Шмерлінґа посаду куратора Терезіянумъ а бар Ґавчь маe стати заступникомъ куратора того института. Маркґрафъ Бакегемъ маe стати намѣстникомъ въ Градци на мѣсце бар Кибека, котрый вôдъ давна хоче перейти въ станъ суночинку, а ґр. Шенборнъ намѣстникомъ въ Празѣ. Д-ръ Штайнбахъ маe до выбору: або посаду професора въ вѣденьскôмъ университетѣ або посаду президента высшого суду краєвого въ Бернѣ.

На кождый способъ все те треба уважати лишь за комбінацій — а рѣшуче закôнченье крізы кабінетнои мусить наступити до 13 с. м. с. в. до дня, коли цѣсарь выѣде до Монахіи.

Торжество Маркіяна Шашкевича у Львовѣ.

(Дальше.)

По бесѣдѣ д-ра Омеляна Огоновского почетна сторожа академичного товариства „Ватра“ вынесла на своихъ раменахъ домовину зъ дорогими мощами на площу передъ дворець Пôдзамча. Тутъ дожидавъ жалôбный вôзъ, прибраный килимами и вѣнцями. Не бувъ се звычайный вôзъ для покôйникôвъ, нѣ — се бувъ тріюмфальный ридванъ, до котрого запряжено три пары волôвъ. Коли зложено на нѣмъ Маркіяновй мощѣ, Ексц. митрополитъ въ сослуженю львôвскои капітулы, вôдпоручника станиславôвского ординаріяту крил. Ткачунника и при учасги численного духовеньства, розпочавъ панахиду. Пронесли ся трогаючй звуки церковнои пѣсни, злинули они голосною филею ажь гень высоко-высоко въ небесный простôръ... Тысячѣ устъ зложили ся до сердечнои тихои молитвы, молитвы вдяки и радости.

Залунало ще „Вѣчная память“, а потôмъ двигнувъ ся тріюмфальный походъ въ дорогу до кладовища Лычаковского. То Русины проводжали свого сына, то дѣти, внуки и правнуки вôдпроваджали давно переставше бити ся серце батька, що наустивъ ихъ всѣхъ любити понижену „хлопску“ бесѣду, що впроваднвъ ихъ пôдъ сѣльску стрѣху и велѣвъ пригорнути до себе „меншого незрячого брата“. Величавый бувъ се тріюмфъ! Се бо въѣздивъ въ муры престольного города галицкои земль витязь мысли и духа, пôбѣдникъ злорадныхъ легіонôвъ темрявы, вѣстунъ красшои долѣ, керма ничь! А у его боку десятки тысячь апостолôвъ и ученикôвъ — цѣла Русь.

Не бачивъ ще Львôвъ такого походу, не бачила ще его и Русь-Украина. И силы нема такои, щобы то все змалювати, якъ слѣдъ.

Попереду ступали церковнй братства зъ хрестами и хоругвами. За ними йшла молодѣжь учительского семинара пôдъ проводомъ професорôвъ-Русинôвъ. Вôдтакъ поступала руска молодѣжь реальнои школы, а окрема ей депутація несла вѣнець. Потôмъ слѣдувала молодѣжь рускои академічнои ґімназіи зъ вѣнцемъ и учительске тѣло зъ директоромъ Харкевичемъ. Дальше хоръ ученикôвъ рускои ґімназіи и учительского семинара. За молодежею шкôльною розмѣстили ся депутаціи и вôдпоручники зъ усѣхъ закутинъ Галичины. Перша депутація, що полонила очи всѣхъ, були Гуцулы зъ-пôдъ Чорногоры. Въ оригінальныхъ чудовыхъ строяхъ несли они вѣнець „Вôдъ Русинôвъ зъ Чорногоры“ увитый зъ жерепа заходомъ о. Коржиньского. За ними несли вѣнець вôдпоручники читальнѣ въ Настасовѣ, Русины зъ Золочева, опôсля ишли депутаціи селяньскй зъ Дѣдилова и Задвôря; вѣнець „Вôдъ Мелянiи и Єлены — свому дядѣ“; депутаціи зъ Довголуки и Красного; вѣнець „Вôдъ Александра“; депутаціи зъ Скварявы, Белзця, Залуквы, Лонатина, Руденка ляцкого; вѣнець „Вôдъ Теодора — дорогому Стрыйкови“; депутаціи зъ Новосѣлокъ, Запытова, Солонки, Римanова и Убиня; вôдпоручники читалень въ Креховѣ и Мацошинѣ; поодинокй селяне зъ Жовкôвского, Равского и Сокальского, зъ Болехôвского и Долиньского; потôмъ депутаціи зъ вѣнцями мѣста Калуша и Самбора и представителѣ Русинôвъ въ Сяноцѣ А за тыми на причудъ гарный вѣнець, увитый зъ зелени и візитовыхъ картинъ: „Вôдъ Пôдгôрскихъ Русинокъ“ несли жѣнки зъ стрыйского повѣта. Око не могло налюбувати ся красою того вѣнця, а ще бôльше манили его козацкй шапки, що ихъ убрали вôдпоручницѣ Русинокъ Пôдгôря. За вѣнцемъ поступало трицять пань зъ Стрыйщины. Дальше несено великій вѣнець вôдъ рускихъ товариствъ въ Стрыю въ супроводѣ: д-ра Олесницкого, Тишовницкого и селянина Скоблика яко представителѣвъ „Пôдгôрскои Рады“, Могильницкого и селянина Берника яко вôдпоручникôвъ „Просвѣты“, д-ра Озаркевича, Скислевича, Мазяка и инныхъ, яко репрезентантôвъ „Мѣщаньскои Бесѣды“, проф. Вахнянина, о. Бобикевича и Лукашевича, яко представителѣвъ „Касина“ и Дубравского, о. Федусевича и Масляника яко заступникôвъ „Рускои Бурсы“. Кромѣ того явила ся репрезентація рады мѣста. Взагалѣ зъ Стрыя явило ся бôльше якъ 100 особъ. За стрыйскими Русинами ишли поодинокй депутаціи Пôдгôря, якъ ось примѣромъ зъ Угерска, Лысятичь, Тейсарова, Синевôдска выжного и нижного, опôсля зъ Дашавы, Лукавицѣ и такъ дальше. Потôмъ ишла депутація зъ Комарна, Красова и другихъ мѣсцевостей. Дальше кôлканацять жѣнокъ зъ Бережанъ зъ вѣнцемъ вôдъ „Клюбу бережанськихъ Русинокъ“; львôвске ремѣсниче товариство „Зоря“; выхованицѣ института Василіянокъ зъ вѣнцями вôдъ яворôвского и львôвского заведеня; депутація яворôвского товариства „Гараздъ“; вôдтакъ кандидатки-Русинки учительскои семинаріи зъ вѣнцемъ и цѣлый „Львôвскій клюбъ Русинокъ“ въ комплетѣ такожь зъ вѣнцемъ Дальше двацять кôлькохъ представителѣвъ зъ вѣнцемъ вôдъ рускихъ товариствъ Перемышля, члены „Акад. Кружка“ и члены „Акад. Братства“; члены камѣнецкои філіи „Просвѣты“ зъ вѣнцемъ пôдъ проводомъ судьѣ Л. Герасимовича; вѣнець артистôвъ рускои сцены и цѣлый персоналъ; вôдпоручники рускихъ товариствъ Тернополя зъ вѣнцемъ и вѣнець рускихъ товариствъ въ Станиславовѣ въ супроводѣ поодинокихъ репрезентантôвъ. А за ними ишли ще рôзнй депутаціи галицкй, закимъ можна було дôбрати ся до представителѣвъ „зеленои“ Буковины. Гарный вѣнець зъ написею на лентахъ „Народнй товариства буковиньскои Руси — Вѣчному ґенiєви, пробудителеви Руси“, несли послы Пигулякъ, д-ръ Смаль-Стоцкій и д-ръ Мильковичь. За Буковинцями несено вѣнець вôдъ львôвскихъ руско-народныхъ товариствъ въ супроводѣ репрезентантôвъ „Наукового тов. имени Шевченка, Народнои Рады, Рускои Бесѣды, Товариства педаґоґічного, Бояна“ и такъ дальше. Потôмъ ишли зъ вѣнцями: выдѣлъ института „Народный Дôмъ“, выдѣлъ Галицко-рускои Матицѣ“, „общества Качковского“, а дальше питомцѣ духовнои семинаріи зъ хоромъ и бôльше якъ сто священикôвъ въ ризахъ.

Очевидно намъ годѣ вычислити всѣхъ а всѣхъ вôдпоручникôвъ зъ цѣлои Галичины — ихъ стôлько було, що мимоволѣ приходило губити ся середъ величезнои силы людей.

За духовеньствомъ ступавъ Ексц. митрополитъ зъ крилошанами, а потôмъ двигавъ ся ридванъ зъ мощами Маркіяновыми. Заразъ за домовиною ишла родина Покôйного, дальше „Ставропигійскій Институтъ“ зъ д-ромъ Шараневичемъ на чолѣ; президентъ мѣста Львова Мохнацкій зъ членами рады мѣскои; послы соймовй и до рады державнои: Романчукъ, Барвѣньскій, Сѣчиньскій, Савчакъ, Гурикъ, Король, Барабашъ Кулачковскій и Рожанковскій; потôмъ голова „Просвѣты“ зъ членами выдѣлу; „Общество рускихъ Дамъ“; директоры, инспекторы школъ и публика.

По обохъ бокахъ домовины ишла почетна сторожа, а попереду неи чотирохъ селянъ зъ Новосѣлокъ лѣскихъ зъ свѣчками. На домовинѣ лежали три вѣнцѣ: вôдъ громады мѣста Глинянъ вôдъ громады Новосѣлокъ и вôдъ вдовы.

И повагомъ и достойно проводжала уся Русь мощѣ першого просвѣтича до новои гробницѣ. А въ оцѣ кождого, а на кождôмъ лици бачила ся гордôсть, радôстна гордôсть! Не вмерла Русь-Украина, живе и жити-ме доки Маркіянова звѣзда горѣти буде. И не померкне ей свѣтло, бо Русь збудила ся до житя, заговорила про себе голоснымъ словомъ и станула поручь зъ нашими народами до борбы за волю и поступъ. А онъ дѣти ей, сердеги выпещенй злиднями, прокормленй нуждою, выколисанй вѣтрами, безъ ласкавои речи, тй дѣти-трупы встали зъ домовины, розкрыли очи, и братъ зъ братомъ обняли ся... Серце радѣло дивити ся на тыхъ дѣтей, якъ они вôддавали пошану тому, що першій пробудивъ ихъ до нового житя.

Похôдъ розпочавъ ся о годинѣ 10¼ рано а доперва 1¼ прибувъ на кладовище Лычаковске. При входѣ до кладовища здôймили священики домовину зъ ридвана и вôднесли ей до гробницѣ. Коли поклонники Маркіяновыхъ идей зôбрали ся довкруги могилы, зъ пôдвышеного мѣсця выголосивъ віцеректоръ львôвскои семинаріи духовнои о. Мрицъ надгробну бесѣду. Вказавъ на заслуги великого борця и вôзвавъ присутныхъ ступати въ его слѣды. Опôсля Ексц. митрополитъ вôдслужывъ заупокôйну панахиду. По молитвахъ заговоривъ до зôбраныхъ пос. Романчукъ и тронувъ глубоко своєю теплою, на скрôзь патріотичною промовою. Пос. Романчукъ говоривъ:

„Сумна то хвиля, коли тлѣннй останки чоловѣка спускають въ землю, коли при домовинѣ, надъ отвореным гробомъ плачуть: родина, приятелѣ, сусѣды, розстаючи ся на завсѣгды зъ своимъ любимцемъ. Особливо сумна она, коли смерть забираe дороге житье въ раннôй порѣ та нищить цвѣтистй надѣѣ, або, коли дрôбнымъ дѣтямъ порываe батька-опѣкуна та лишаe ихъ безпомôчными сиротами.

Такихъ хвиль руска родина въ Галичинѣ пережила багато-багато. Кôлько то надѣй зложили мы въ самыхъ остатныхъ рокахъ въ могилу! Передъ очима пересуваютъ ся блѣдй тѣни Володимира Барвѣньского, Корнила Сушкевича, Александра Огоновского, Юліяна Целевича, котрыхъ мы немовь вчера на отсе саме мѣсце, де стоимо теперь, вôдпроваджували зъ мутною вôдъ слезъ зѣницею. А тамъ генъ въ Хировѣ, Станиславовѣ, Ряшевѣ и дальше и дальше кôлько то свѣжихъ еще могилъ чорнѣе, кôлько въ нихъ сердець лежить студеныхъ, щô недавно такъ горячо били для насъ! Кôлько силы передъ часомъ пропавшои, котра бы теперь такъ дуже, ахъ дуже родинѣ рускôй придала ся!

Але нинѣ не така хвиля, хотя стоимо такожь при домовинѣ надъ отвореным гробомъ и складаемо въ той грôбъ нашъ найдорожшій скарбъ. Тй струѣ слезъ, щô сему любимцеви належать ся, сѣй рано згаслôй надѣи и сему батькови міліонôвъ рускихъ сирôтъ, выплакала руска родина ще передъ 50 роками и черезъ 5 лѣтъ дальшихъ, коли прийшла до повного пôзнаня своєи страты. Нинѣшна хвиля — свѣтла и велична, де та родина свому найлучшому членови вôддае честь и подяку, на яку ей убогу стати.

И хоть сумно заводять похоронний дзвоны, але крôзь той гомôнъ пробивають ся и инши звуки: торжества и надѣѣ. Торжества, коли оглянемо ся на минувшôсть, надѣѣ, коли подивимо ся передъ себе.

56 лѣтъ тому, коли Маркіянъ Шашкевичь выпустивъ свою першу и найкрасшу цвѣтку, свою Русалку Днѣстрову, одинъ зъ тыхъ людей, що мали власть спинати и мали власть пускати, сказавъ: „Щô тй шаленй люде задумують?! Мы маемо досыть клопотôвъ зъ одною народностію, а они хотять еще воскрешати давно погребану народнôсть руску!“

И не пущено Русалки. Зморожено серце Маркіяна, пôдкошено его творчу дѣяльнôсть, але цвѣтки не знищено, хоть зложено до гробу. Чарôвна ей воня розбйшла ся вже скрôзь, чудовый блескъ ей вникнувъ и до спячихъ очей и пôдоймивъ примкненй повѣки.

Того-жь и бажавъ Маркіянъ. Бо вôнъ не той поетъ, щô тôлько займае, бавить, полонить фантазію и чувство: то вѣщунъ, то великій дѣятель народный. Его поезіи, его пѣснѣ то радше средство, а цѣль — збудити свôй народъ, двигнути его, ввести межи инши народы Славянщины и Европы, до волѣ, до поступу, до великои культурнои роботы. А дорога до того то выдобутье народнои мовы зъ курнои хаты прибитого панщиною селянина та впроваджeнье ей до церкви, до школы, до свѣтлицѣ.

Въ шѣсть лѣтъ потôмъ народный вѣщунъ-спаситель померъ въ раннôй добѣ, зазнавши всеи гôркои долѣ рускаго поста и дѣятеля. Але вôнъ лишивъ апостолôвъ и ученикôвъ, котрй его смерть оплакували, его науку проповѣдали. А коли въ дальшй 5 лѣтъ заблысло сонце свободы, и дзвôнъ вѣчевый скликавъ пробужденыхъ сынôвъ Руси на раду, першимъ ихъ дѣломъ було вôдданье чести памяти свого учителя.

Тогдѣ вже стало всѣмъ ясно, що народъ рускій, нѣбы-то вже погребаный, не вмеръ, що вôнъ лежавъ тôлько въ летаргічнôмъ снѣ. Але треба було могучихъ чародѣвъ, щобы его збудити зъ того сну. Такимъ першимъ чародѣемъ бувъ Маркіянъ, а другимъ була свобода.

Не дôждавъ ся ей Маркіянъ, хоть такъ горячо за нею туживъ. Тôлько-жь весна народôвъ зъ 1848 року, якъ була на причудъ красна такъ не довго тревала, — мабуть чи не за нагло выхопилась! Сонце зайшло знôвъ за густй хмары, нагнанй студеными вѣтрами, зазеленѣвшу природу покрыли на-ново бѣлй снѣги.

Рускій народъ залишивъ бôльшу часть

роботы, яку зачавъ бувъ на народнôй нивѣ, и неразъ блукавъ ся середъ снѣговои метелицѣ и пôтьмы. Ажь въ 12 лѣтъ пôзнѣйше сонце зновъ заблысло, земля зновъ зазеленѣла. А хотя вже не було такъ красно, якъ за першой провесны, та бодай зима не вертала.

И зновъ рускій нарôдъ, помянувши Маркіяна, взявъ ся за роботу. Та вже теперь галицка родина не сама окремо стала працювати. Она за всказаньемъ Маркіяна, простягнула руки до украньскихъ братôвъ-орлятъ, котрыми вôнъ такъ любувавъ ся, и разомъ зъ ними замахнула ся до лету, и спôльною працею змагае занятн достойне мѣсце въ громадѣ культурныхъ народôвъ.

Утѣшивъ бы-сь ся, Маркіяне, кобы-сь нинѣ станувъ тутъ межи нами, и глянувъ доокола себе, и пустивъ твои очи-соколы широко по рускôмъ краю, и побачивъ всюды руске житье, и почувъ всюды руску мову и руску пѣсню, и пересвѣдчивъ ся, що не даремнй були твои труды, не шаленй твои думки, що той давно погребаный рускій нарôдъ не то що вставъ изъ гробу, але й нема нинѣ силы, котра бы его назадъ въ грôбъ вложила.

Правда, що и захмарило-бъ ся твое чоло, коли-бъ ты побачивъ, якъ не-одна праця иде марно, не оденъ цвѣтъ нищить морозъ и вихоръ, не одну билинку пôдъѣдае червъ, то зновъ якъ де-хто зъ тыхъ, щó мае твое имя на устахъ, хулить тобѣ своими дѣлами...

Але глянувши зновъ на широкй ряды твоихъ щирыхъ и вѣрныхъ поклонникôвъ, щó идуть и хотять дальше йти шляхомъ тобою вказанымъ, и змѣривши ще разъ дотеперѣшню ихъ працю, око твое зновъ заяснѣло-бъ зôрничкою, и ты огорнувъ бы ся зоревою свитою тихомиря, и надѣя звеселила бы серце твое

Складаючи твои мощѣ, Маркіяне, въ сю нову могилу, хочемо тебе мати межи нами. Мы будемо сюды до тебе приходити, твоимъ духомъ загрѣвати ся, твоими думками перейматн си, твоимъ споминомъ въ нашихъ змаганяхъ утверждати ся. А хотьбы, якъ ты сказавъ въ твоихъ Псалмахъ, прийшли на насъ злыднѣ и свѣтъ намъ ворогувавъ, и нуждовь насъ вдарено и вырвано намъ очи: то не возьмуть намъ милости до свого рôдного и вѣры въ будучнôсть нашу не возьмуть, бо руске намъ серце тай вѣра руска."

Такъ похоронили мощѣ Маркіяна але не похоронили, не придавили тяжкимъ каменемъ его духа. Нѣ! — той духъ, его вѣще слово овѣяло теплымъ весняным леготомъ грядучй поколѣня, зародило на рускôй нивѣ що-найкрасшй цвѣты, що ось згромадили ся надъ новою гробницею тлѣнныхъ мощей мовь то вôдновити торжественный обѣтъ: „Жертвуемо для народа майно и кровь и боротись будемо за его таланъ и долю ажь до загину!

Похоронили и розбйшли ся и понесли зъ собою оживотворену идею Маркіянову по всѣй земли Галича и Буковины.

— —

Вечеромъ вôдбувъ ся въ великôй сали „Народного Дому" концертъ „Львôвского Бояна" въ честь перенесеня Маркіяновыхъ мощей. Жаль лишь, що саля не могла помѣстити и десятои части приѣзжихъ гостей.

Концертъ розпочала орхестра львôвскои „Гармонія" симфонією Вербицкого C-moll, а потôмъ выголосивъ нашь славнозвѣстный артистъ п. Корнило Устіяновичь ось ту огнисту промову:

„Дорогй Краяны!

Нинѣ святкуемъ 50-тй роковины смерти Маркіяна Шашкевича, творця нашого словесного и народного вôдродженя въ Галичинѣ.

Що-жь скажу вамъ о нѣмъ? Чимъ же прославлю его передъ вами?

Вѣдоме вамъ его коротке житье, вѣдомй поезіи та инши письма, вы ему вже давно поставили вôвтарь въ своѣмъ серцю.. а все таки дивуетесь: якъ мôгъ вôнъ одинъ то учинити, що ему приписуемъ? чимъ вôнъ лѣпшій вôдъ ученыхъ сучасникôвъ своихъ? чимъ лѣпшій вôдъ двохъ товаришѣвъ Якова Головацкого и Ивана Вагилевича? чимъ лѣпшій вôдъ свого любого побратима поета?

Краяны! Всѣ они свѣтлй, всѣ они ученй, всѣ и заслуженй. Але якъ зъ помѣжь розкинутыхъ брилянтôвъ найкрасше свѣтить той, що на него промѣнь сонця вдарив, такъ найяснѣйше свѣтить зъ сучасникôвъ своихъ Маркіянъ, бо его осіявъ промѣнь божого духа, бо его чоло поцѣлувавъ геній Руси.

Щобы зрозумѣти, чимъ есть Маркіянъ Шашкевичь для галицкои Руси, треба намъ вглянути въ тй часы, що въ нихъ живъ и дѣлавъ, треба пôзнати й людей, середъ котрыхъ вôнъ станувъ и промовивъ. А часы тй, а перша третина XIX-ого столѣтя була для рускаго имени на галицкôй земли ворожа, смертоносна.

Давно вже було зайшло тее сонце, що насъ за часôвъ Іосифа II. хвильку огрѣвало и руску мову не признавало ся вже бôльше за Landes- Volks- und National-Sprache. Давно вже були занѣмѣли у Львовѣ ученй катедры рускй. Всеучилище перенесено ще 1805 року до Кракова, а року 1817 покасовано навѣть народнй рускй школы, руска мова була въ погордѣ чужихъ и своихъ, а германізаційна и поліційна система душила въ зародѣ кождый проблискъ вôльного духа.

Але на далекôмъ заходѣ разъ-у-разъ блискало. Несли ся воздухомъ великй слова братерства и свободы народôвъ — скрôзь по Европѣ було чути пôдъ землею скрежетъ зубôвъ закованыхъ титанôвъ. Провалювали ся старй гробы и мерцѣ вставали зъ вѣковѣчныхъ могилъ. Воскресла Грецiя, воскресла Сербія, вставали Чехи — ожили Словаки и давно забутй Болгаре, а Ляхи, не добитй рѣзнею на варшавскôй Празѣ, пôднималисъ знову и ручали ся зъ кайданôвъ на волю. Чути було весну. Свитало. Зъ пôдъ густого туману неволѣ пôднимали ся скрôзь по славяньскихъ нивáхъ голоснй жайворонки, благовѣствуючй новее житье и свободу. А молодѣжь руска — выкормлена на клясичныхъ прикладахъ великого пожертвованя великихъ мужѣвъ Греціи и Риму — рвалась противъ тиранiи и противъ всякои неправды, готова була житье дати за кожду людску идею, але свого, але рускаго идеалу не мала, не знала. Тлѣла вправдѣ искра рускои народности тѣла, та нѣхто не знавъ, де она и якъ ѣи роздути. А були пôдъ той часъ у насъ мужѣ ученй и свѣдомй своѣи народности, якъ: Снѣгурскій,, Гарасевичь, Иванъ Могильницкій, трехъ Левицкихъ, Геровскій, Яхимовичь и многй инши. Всѣ они чули надходячу весну всѣ чули воскресшй дзвоны зъ надъ Дунаю и зъ надъ Велтавы и всѣхъ долѣтавъ милый гомôнъ украньскои пѣсни, але не було мѣжь ними нѣ одного, котрый бы бувъ розумѣвъ слова Шіллера: Wenn der Geist soll auferstehen muss die Form in Stücke gehen, — не було такого, котрый бы ихнувъ руске житье на дорогу вôдродженя, на дорогу будучности. И народнôсть руска конала, конала такъ, якъ уже сконала вôрменьска, зъ псалтирою на серцю.

И се являѣсь Маркіянъ Шашкевичь — чоловѣкъ великого серця, великои вѣры и великои надѣѣ.

Вôнъ находить сю дотлѣваючу искру Галицкои Руси въ нашôй живôй народнôй мовѣ, вôнъ дуе на неи своимъ животворнымъ духомъ и Русь та будить ся, и Русь та встае, радуе ся его покликомъ до житя, якъ радуе ся той, що ѣму здôймуть бѣльмо изъ очей.

Его солодка пѣсня проникла въ кожде руске серце; збудила въ нѣмъ спомины дѣтинныхъ райскихъ днѣвъ, нагадала тужливй думки рускои матери, нагадала чарôзнй казки рускои пѣстунки — и забилось руске серце въ молодыхъ грудяхъ ровесникôвъ Маркіяна, и заплакало тугою, за своимъ рускимъ, давно забутымъ, давно утраченымъ раемъ Навѣть ще й нинѣ — лѣтъ шѣстьдесятокъ по его першôмъ выступѣ мѣжь нами, — навѣть ще й нинѣ, на розсвѣтѣ зелѣзныхъ днѣвъ, — коли почуете спѣвъ Маркіяновои „Весняки", якійсь чаръ дивный обнимае вашу душу и вы витаете ви неначе ластôвочку весны, неначе гостя зачарованои надземскои краины.

Такими всѣ пѣсни Маркіяна Шашкевича, простй, тихй, сумнй, якъ доля нашого народу, а въ тôй ихъ любôй простотѣ лежить вся загадка его чарôвъ и его побѣды. Не мала ще часу пѣсня Маркіянова пôднести ся орломъ до быстрого лету по-пôдъ хмары высоко, а кружляе и квилить ластôвочкою вколо загроженого рускаго гнѣзда. Не могла ще она згримѣти якъ днѣпровй пороги мирови. Она якъ чисте жерело нашого рôдного Днѣстра, що або журчить любенько по кременистыхъ камѣнцяхъ и нановняе душу дивнымъ супокоемъ, або зъ боевымъ окликомъ спадае въ верховиньскои скалы и розливае ся спокôйнымъ и поважнымъ плесомъ глубины — все чиста, все ясна и прозôрна, якъ тее небо сине по-надъ нею, а примильна, а люба якъ румяна, якъ добра дитина.

Мале оно те жерело Днѣстра; его ногою застановити — якъ застановлено на лѣтъ десять конфіскатою „Русалки" розвôй словесности нашои, — мале оно. Але не будь его, не було-бъ и Днѣстра, а щось инше. Небудь Маркіяна — не було зъ насъ нинѣ Русинôвъ.

Гей! стѣны, стѣны Народного Дому! гей, стѣны, стѣны! вы поставленй на руинахъ тои академіи, що въ нѣй учивъ ся Маркіянъ, и може власне ту, на сему мѣсци идея нашого народного вôдродженя блисла ему зъ головы чиста, ясна и величава, неначе Паллада Атена зъ головы Зевса, може власне на сему мѣсци запаливъ вôнъ ровесникôвъ своихъ такъ горячимъ патріотизмомъ, що Козановичь о нѣмъ каже: „О безсмертный Маркіяне! ты зажегъ вси въ менѣ огонь, котрого лишь гробова персть здушити зможе а Николай зъ Николаева пôднимаючи прапôръ зъ его мертвои руки, проливае горячу слезу за нимъ — за першимъ Русиномъ, за „предитечею славы".

Краяны! Бувають хвилѣ въ житю народôвъ, що родять людей, котрй якъ той Прометей добувають животворного огню просвѣчати нимъ дорогу народови. Тыхъ людей зоземо геніями, — такимъ бувъ для насъ Маркіянъ Шашкевичь. Вôнъ найшовъ искру нашого житя, вôнъ роздувъ ѣи, вôнъ поставивъ словесность нашу на живôй народнôй мовѣ, вôнъ пробудивъ Русь нашу зъ пятьсотлѣтнои дрѣмоты, и показавъ ѣй свѣтлу будучнôсть въ сердечнôй гармонiи всѣхъ славяньскихъ братôвъ.

Мы же, братія, мы его епігоны здобули для тои погордженои хлопскои мовы право горожаньства мѣжь Русинами и въ цѣлому краю, и розвинули мы наше рôдне слово у всѣхъ галузяхъ людскои мысли. Словесность наша, що передъ пятьдесяти роками журчала малымъ потôчкомъ и кôлькома ще меншими доплывами, шумить нинѣ широкою и глибокою струею поважнои рѣки.

До поколѣня нинѣшного, до внукôвъ добы Маркіяна належить здобути для нен узнанье цѣлого свѣта.

Любѣть же ви, любѣть сю мову Маркіяна, памятайте, що поки она держить ся народа, дотн буде якъ той Атлясъ не побѣдна, а згине, якъ вôнъ, коли покинесь своѣи Матери-землѣ.

Не зражайте ся нѣ противностями, нѣ злобою, нѣ тиранiею, а зъ прапоромъ Маркіяна въ руцѣ идѣмъ смѣло и вытревало усе въ передъ, усе въ гору до меты, до идеалу, зъ крѣпкою вѣрою въ будущину, бо якъ каже великій поетъ:

Хоть молотъ якъ цѣпко кайданы куе,
Є сила на силу, що ихъ розбôе!
Молотокъ куе, розкуе обухъ,
А сила надъ силы усѣ — людскій духъ!"

По промовѣ, для котрои оплескамъ признання не було кôнця, выступивъ пôдъ управою знаменитого дiрiгента п. Вахнянина мѣшаный хоръ „Львôвского Бояна" и вôдспѣвавъ Лисенка „Похоронный маршъ". Не богато намъ розводити ся надъ выконаньемъ композиціи, — самъ дiрiгентъ и слава „Бояна" вже досыть ясно говорять самй про себе. Впрочôмъ найкрасше оцѣнила публика обдаровуючи и дiрiгента и хоръ неумовкаючими оплесками. Такъ самo гарно вôдспѣвавъ хоръ Лисенка „Бють пороги" въ супроводѣ орхестры, а по хорѣ „Купала" одушевленье дôйшло зеніту. Якихъ шѣсть разôвъ або и бôльше выкликувано композитора п. Вахнянина. Хоръ мужескій вôдспѣвавъ дуже гарно Нижанковского „Славяньскй гимны". Сольовй точки спочивали въ рукахъ панѣ Збѣржховскои и оперового артиста п. Мишуги. Панѣ Збѣржховска, спѣвачка кольоратурова, очарувала двома пѣснями Бôгдая, а п. Мишуга такъ заполонивъ серця всѣхъ, що цѣла саля лунала довго и довго заявами одушевленя. Побôчь програмовои пѣсни Матюка „Цвѣтка дрôбная" и Мишуга одарувавъ ще публику Вахняновою „Помарнѣла наша доля!" Зъ признаньемъ треба пôднести такожь повну чутя деклямацію панны О. Барвѣньскои, що вôддала поезію Маркіянову пôдъ заг.: „Побратимови" дуже гарно. На конець наспѣло множество телеграмъ зъ краю и зъ-за границь. [Подамо ихъ завтра.]

По концертѣ вôдбувъ ся въ сали „Фрозіну" комерсъ, въ котрôмъ взяло участь кôлька сотъ доброго товариства, мужчинъ и женщинъ, мѣсцевыхъ и приѣзжихъ. Настрôй панувавъ щирый, хоръ пôдъ дiрiгентурою о. Нижанковского спѣвавъ гарно рускй композиціи. Зъ бесѣдъ выголошеныхъ на комерсѣ були замѣтнѣйшй: промова буковиньского посла Пигуляка, въ котрôй высказавъ радôсть зъ розбудженого сильно почутя патріотичного галицкихъ Русинôвъ, якъ о тôмъ посвѣдчила величава маніфестація въ честь Маркіяна и завѣривъ, що и почавша розбуджуватись національно Русь Буковиньска, щиро бажае єдности и спôльности зъ Русію Галицкою; дальше промова пос. о. Сѣчиньского, выголошена у вôдповѣдь пос. Пасулякови, що Русины Галицкй сердечно такои тѣснои єдности бажають и навѣть ясно въ програмѣ Русинôвъ повинно стояти сполученье Галицкои, Буковиньскои и Угорскои Руси въ одну політичну цѣлôсть; опôсля промова д-ра Савчака, въ котрôй пôднѣсъ заслуги всѣхъ тыхъ, що пôднялись дѣла вôдданя почести Маркіянови, и причинились до того, що торжество Маркіянове сталось такою величавою маніфестацiею, справдѣ всенародною. Пôдчасъ комерсу устроено складку на намогильный памятникъ для Маркіяна. Панна Орися Герасимовичѣвна зъ п. Корниломъ Устіяновичемъ зôбрали на ту цѣль мѣжь гостями поважну суму 120 зр.

Найновѣйше непошанованье и злековаженье рускои народности.

Послѣдными часами выдало міністерство вôйны розпорядженье, пôсля котрого вступаючй до служby войсковои мають складати торжественно присягу службову по вôдбутôмъ богослуженю.

Въ Самборѣ вôдбуло ся то торжество дня 1 н. ст. листопада, однакъ не такъ, якъ его вымагае достоинство рускои народности. Хотяй самбôрскій полкъ инфантерiи н-ръ 77 есть рускимъ, бо по-надъ 80% вояковъ есть рускои народности, то въ той день вôдслуживъ для цѣлого гарнізону польну службу коло костела латиньскій пенсіонованый войсковый капелянъ

Дальше торжество вôдбуло ся на подвôрю въ касарни и тутъ зновъ той самъ капелянъ промовивъ до вояковъ по нольски. Тутешный комендантъ не узнавъ навѣть за вôдповѣдне запросити на се торжество рускаго пароха.

Тымъ всѣмъ Русины самбôрски дуже огôрченй и приготовляють протестъ до міністерства вôйны противъ такого поступованя властей войсковыхъ. Не сумнѣваемо ся, що такожь всѣ нашй політичнй товариства внесуть зô своѣи стороны до міністерства вôйны петиціи, щобы подôбнй выпадки въ рускихъ полкахъ на будуще не повторяли ся.

Мы загаломъ звертаемо на пошанованье нашого языка у войску за мало уваги. Велика часть офіцирôвъ при рускихъ полкахъ говорить лише ломанымъ рускимъ языкомъ, и зъ-вôдси то походить, що рекруты-вояки выйшовшй зъ войска встыдаются говорити по руски, а тому всему винна лишь управа войскова.

Не маемо претенсiи, щобы у войску выховувано Русинôвъ патріотôвъ, але маемо право жадати, щобы всѣ офіциры и пôдофіциры знали докладно руску мову. Нехай учать ся якъ кождои иншои мовы!

Въ Самборѣ д. 2 листопада 1893.

Д-р Корнило Чайковскій.

ЗАГАЛЬНЙ ЗБОРЫ
Народнои Торговлѣ у Львовѣ

за рôкъ адміністраційный 1892/3.

На день 2. н. ст. с. р. совѣтъ управляючій Народнои Торговлѣ розписавъ дорôчнй загальнй зборы. Велика саля Народного Дому почала слабо наповнятись членами, такъ що ажь коло годины 10½ сконстатувавъ о. Е. Дудкевичь зъ Рудна статутамъ вôдповѣдне число членôвъ та почавъ нарады. Зъ нечисленнои участи членôвъ Народнои Торговлѣ на зборахъ (зъ хвилею вôдкрыта зборôвъ було присутныхъ 40 членôвъ на 836 дѣйстныхъ членôвъ) годѣ заключати, мовь бы Русины не интересувались сею першою институцiею економічною и вôдносилась байдужно до ѣи розвитку, лишь треба звернути на се увагу, що совѣтъ управляючій выбравъ невôдповѣдну пору на загальнй зборы. Година 9-та рано не надаеть ся на зборы, бо тогда Русины львôвскй, вôданй своимъ щоденнымъ занятямъ, не можуть брати участи въ публичныхъ зборахъ. Що отся наша замѣтка цѣлкомъ оправдана, показуе ся хочь бы зъ того, що пôдъ конець зборôвъ (год 1-ша въ полудне) зачали являтись на зборахъ многй львôвскй Русины. Зборы въ попередныхъ рокахъ вôдбувались завсѣгды зъ полудня и число участникôвъ перевышало на кождыхъ зборахъ сотку а доходило неразъ и двохъ сотокъ та й то майже выключно лишь самыхъ львôвскихъ Русинôвъ.

О. Дудкевичь отворивъ зборы слѣдуючою промовою:

Свѣтлй зборы! Вже девятый разъ припадае та мила честь менѣ яко предсѣдателеви совѣта управляючого, витати членôвъ сеи нашои институцiи. Констатую що и часъ и число зобраныхъ вôдповѣдае вымогамъ нашого статуту, тожь вôдкрываю сй девятй зъ ряду загальнй зборы за рôкъ адміністраційный 1892/93 с. е за часъ вôдъ 1 липня 1892 до 30 червня 1893. А що нинѣ якъ разъ минае 10 лѣтъ вôдъ заснованя сеи нашои першои рускои торговлѣ у Львовѣ, тожь я позволю собѣ представити Вп. членамъ исторію заснованя та розвôй сеи нашои институцiи.

Було се въ р. 1883. Мала горстка Русинôвъ зôйшла ся на нараду, якъ бы то пôддвигнути нашь нарôдъ. Всѣлякй були думки. Мѣжь иншими поставлено провктъ, щобы завязати таке товариство, котрого цѣль була бы розбудити житье купецке у нашого народу. Справу обговорено основно, зложено статутъ за починомъ п. Василя Нагôрного, власть приняла статутъ до вѣдомости и выбрано выдѣлъ. Такимъ чиномъ Народна Торговля ввôйшла въ житье До дирекцiи выбрано пп.: Апол. Ничая, Вас. Нагôрного и Северина Держка. Порôвнавши тй першй зборы зô зборами нинѣшными, бачимо велику рôзницю. Зважмо лише, що при заснованю було всего 11 членôвъ а якъ теперь. Те недовѣрiе десь зникло. Въ починѣ поручено дирекцiи, щобы збирала членôвъ, щобы зарееструвала въ судѣ статутъ, щобы закуповувала товары и т. и. Зъ початку пшло пиняво, але коли 8 грудня 1883 р. отворено склепъ у Львовѣ, тогдѣ интересъ рушивъ ся. Членôвъ прибувало чимъ разъ бôльше, такъ що зъ удѣлôвъ членôвъ, котрыхъ пôдъ сю пору вже було 320, выйшла сума 13.936 зр. Кромѣ того до щадницѣ вплынула сума 34.725 зр. 36 кр Тымъ капіталомъ почали мы орудувати и заразъ же отворили три філіи: въ Станиславовѣ, Перемышли та Тернополи.

Головною цѣлею заснованя сеи институцiи були справы: закладати крамницѣ якъ по мѣсточкахъ такъ и по селахъ, а по друге, познакомити молодѣжь зô справами купецкими и вытворити у насъ сю купецку клясу, якои намъ якъ-разъ въ нашôмъ народнôмъ органiзмѣ не доставало. Въ тыхъ першихъ часахъ крамниць сѣльскихъ нѣкуды у насъ не було, а теперь вже ихъ сотки. Досыть згадати тыхъ 450 крамниць що зносять ся зъ нами, въ справахъ купецкихъ. Засновавши Народну Торговлю мы дали починъ до завязуваня товариствъ економічныхъ, и певно, що всяке товариство економічне, яке у насъ повстало, завдячуе свôй початокъ Народнôй Торговли. Зъразу мали мы до побореня три головнй перепоны, а то: бракъ довѣря у власнй силы; бракъ вôдповѣдного капіталу та вынайденье рутинованого та фахового персоналу. Однакъ мы побороли тй перешкоды. Сильною працею дирекцiи усунули мы се недовѣрье нашои публики а зъ тымъ рôвночасно вôдпала и друга перешкода. Вôдпало недовѣрье, вылынули и капіталы. Що-до третои перешкоды, то богато насъ коштувало працѣ, заки выробили мы собѣ свôй фаховый персоналъ, а мусѣли мы его собѣ выховатн. И се нинѣ люде, на котрыхъ честнôсть та совѣстнôсть въ веденю нашихъ справъ можемо вповнѣ спустити ся! (*Оплески.*) Въ р. 1886 узнали потрѣбнымъ утворити посады касiєрокъ. Двѣ головно потребы спонукали насъ до сего: старшій персоналъ не мôгъ добре всего доглянути, а друге: дало ся сироможнôсть нашому жѣноцтву образуватись въ купецтвѣ. Зъ часомъ за нашимъ примѣромъ почали патріоты закладати по провінціи окружнй торговлѣ. Але не пшло имъ якось, прийшло до того, що мусѣли ліквідувати. Мы прийшли имъ въ помôчь, закрыли сй окружнй институцiи, та заложили въ ихъ мѣсци нашй філіи, а то: въ Самборѣ, Бродахъ та Сяноцѣ. А зъ помочію мы приходили и приходимо такожь меншимъ крамницямъ. Даемо имъ товары зô значнымъ опустомъ, друкуемо щорôчно цѣнникъ, щобы знали, якй товары та по якôй цѣнѣ кипувати мають.

А теперь позволять Вп. члены, що подамъ цифрами зрôстъ та рухъ нашои институцiи за тыхъ десять лѣтъ, щобы мати образъ, якій бувъ оборотъ грошевый въ тôмъ часѣ. (Гляди таб. на 3 ôй сторонѣ).

Що-до персоналу, то въ тыхъ десяти рокахъ институцiя наша выховала собѣ 27субєктôвъ а 23 касiєрокъ, зъ котрыхъ ще 8 працюе а 3 заступають мѣсце начальникôвъ. Всего персоналу за тй часы було 231 людей а нинѣ занятыхъ 64. Начальникôвъ есть пятьохъ такихъ, що у насъ учили ся а одинъ практикувавъ по иншихъ склепахъ.

Нашй вôдносины до заграничныхъ фабрикъ та складôвъ суть дуже добрй; нашу фірму вважають всюды вельми солідною.

Се вамъ Вп. члены образець вкоротцѣ нашои десятилѣтнои дѣяльности. Мы ще мало зробили, але истнованье нашои институцiи забезпечене. Мы стараемо ся выховати клясу купецтва. Высказую при сѣмъ надѣю, що члены, яко добромыслячй люде попирати будуть нашу институцію доброю радою, льокованьемъ капіталôвъ въ нашôй щадници та притяганьемъ новыхъ членôвъ. На тôмъ кôнчу та прошу выбрати президію нинѣшныхъ зборôвъ Предкладаю на голову о. д-ра Ом. Огоновского а на заступника п. Корнила Устіяновича.

Зборы внесенье приймили.

Предсѣдатель зборôвъ о. д-ръ Огоновскій подякувавъ за выбôръ и покликавъ на секретарѣвъ пп. Гриневича и Гамоту.

Приступлено до порядку дневного и д-ръ Федакъ зачавъ читати справозданье совѣта управляючого за рôкъ адміністраційный 1892/93.

На внесенье п. Вол. Лаврôвского

звôльнено д-ра Федака вôдъ читаня справоздания, бо выпечатане справозданье роздано всѣмъ членамъ.

Рôкъ адмін.	Число членôвъ: вступ.	Число членôвъ: выступ.	Станъ удѣлôвъ: вплаты зр.	Станъ удѣлôвъ: вплаты кр.	Станъ удѣлôвъ: выплаты зр.	Станъ удѣлôвъ: выплаты кр.	Станъ щадницѣ зр.	Станъ щадницѣ кр.	Утторговано зр.	Утторговано кр.	Дохôдъ зр.	Дохôдъ кр.	Адміністрація зр.	Адміністрація кр.	Проц. щадн. зр.	Проц. щадн. кр.	Чистый зыскъ зр.	Чистый зыскъ кр.
1883/4	382	—	13.936	—	—	—	34.725	36	154.672	60	20.166	92	14.487	27	1.065	32	4.514	53
1884/6	239	—	22.654	05	—	—	73.456	64	335.972	08	49.893	37	39.419	09	4.273	02	5.410	63
1886/7	37	4	2.953	70	1.190	—	89.811	90	205.477	69	37.346	13	29.050	19	4.156	—	3.797	51
1887/8	30	22	1.164	05	3.950	—	68.089	60	210.972	67	35.549	06	27.986	59	3.739	66	4.272	24
1888/9	139	45	2.449	50	9.510	40	108.906	60	212.450	15	46.533	97	37.270	06	4.841	65	3.990	98
1889/90	110	28	2.043	50	2.530	—	108.680	40	254.200	63	50.774	49	41.346	72	5.683	11	3.362	52
1890/91	57	32	1.643	50	3.740	80	93.324	31	274.196	44	48.928	08	40.434	80	4.946	92	3.230	31
1891/2	12	13	612	40	700	—	95.375	43	310.600	50	49.788	34	40.338	62	4.611	86	3.188	88
1892/3	23	50	821	80	4.081	15	100.964	37	331.125	89	49.329	23	38.820	80	4.659	05	3.736	13
3ъ 3/6 1893			22.576	45			2.389.668	66	338.309	59	309.154	22	37.976	59			35.976	68

Замѣтка. До сего додамо, що першій рôкъ адміністраційный розпочавъ ся що-до щадничихъ вкладокъ и удѣлôвъ зъ липнемъ 1883 а замкнено рахунки 20 сѣчня 1885; другій тревавъ въ наслѣдокъ змѣны статута три нôвроки, тому табеля тая выказуе такъ значнѣ рôзницѣ въ порôвнаню до вôдповѣдныхъ цифръ рокôвъ слѣдуючихъ.

Въ дiскусiи, отворенôй надъ справозданьемъ и білянсомъ, забирали голосъ пп. Кисѣль и Мончаловскій.

П. Кисѣль пôднѣсъ, длячого не всѣхъ начальникôвъ рôвно ремунеровано за ихъ дѣяльнôсть; сего дôзнавъ ся интерпелянтъ зъ окружника, якій розсылае совѣтъ управляючій до начальникôвъ філіяльныхъ. — Д-ръ Федакъ пояснивъ, що згаданѣ окружники суть справою внутрѣшною институціи; порушенѣ въ окружникахъ справы суть довѣрочнѣ и не надають ся до публичнои дiскусiи, впрочôмъ кождый начальникъ бувъ вôдповѣдно нагородженый за свою роботу. — Коли се поясненье д-ра Федака пôдперли ще пп. Волошиньскій и Бичай, то збори ухвалили замкнути дiскусію и надъ тою справою перейти до порядку дневного.

П. Мончаловскій хотѣвъ пояснення, чи не вплывае се шкôдливо на розвитокъ институціи, що сумá удѣлôвъ зменшае ся? — Д-ръ Федакъ пояснивъ, що въ першихъ початкахъ приступали деякѣ Русины зъ удѣлами по кôлька тысячь, теперь же зъ кождымъ рокомъ число удѣлôвъ росте, хочь тѣ удѣлы не суть высокѣ. Капіталъ меншій, але членôвъ все бôльше. О недовѣрю не може бути й бесѣды, бо до щадницѣ вкладають ся капіталы що-разъ бôльше.

По тыхъ интерпеляціяхъ приняли збори справозданье до вѣдомости.

П. Врецьона именемъ комітету контрольного зложивъ справозданье о дѣяльности цѣлорôчнôй.

П. Мончаловскій пôднѣсъ зъ признаньемъ, що кошты адміністраційнѣ въ порôвнаню зъ минувшими роками зменшили ся, але зъ другои стороны загальный зыскъ лишь незначно збôльшивъ ся. — Директоръ Ничай пояснивъ, що загальный зыскъ треба оцѣнювати не пôсля обороту касового лишь пôсля обороту торговельного и длятого зыскъ 3736 зр. 13 кр. не есть такъ малозначный.

Бôльше не забиравъ нѣхто голосу и збори удѣлили абсолюторію совѣтови управляючому.

При доповняючихъ выборахъ до совѣта управляючого выбранѣ майже одноголосно: Осипъ Ганинчакъ, д-ръ Щастный Сельскій и о. Евг. Гузаръ.

Комітетъ контрольный выбрано той самый, що й попереднього року, а то пп. Гр. Врецьону, Вас. Тисовского и Костя Панькôвского.

Высоту марки презенційнои для совѣта означено на 3 зр. П. Марковъ ставивъ внесенье, щобы марку пôдвысшити на 5 зр., але при голосованю лишь двѣ руки пôднеслись за тымъ внесеньемъ.

При внесеняхъ членôвъ — пôднесли оо.: Зельскій и Высочаньскій, щобы члены комітету контрольного дôставали вынагороду за свои труды въ родѣ марки презенційнои. — По поясненю о. Дудкевича и п. Нагôрного, що совѣтъ управляючій, выконуючи ухвалу попередныхъ зборôвъ, вызначуе членамъ комітету контрольного вынагороду — оба внескодавцѣ цофнули свои внесеня.

Учитель п. Петришинъ внѣсъ, щобы Народна Торговля постаралась о дешевѣ прибори шкôльнѣ (оловцѣ, пера, зошиты), бо мимо волѣ мусять учителѣ оглядатись за дешевымъ жереломъ закупна и находять его, на жаль, у жидôвъ. — По поясненяхъ принято се внесенье и придѣлено комісіи товаровôй до полагодженя.

Внесенье о. Зельского, щобы Народна Торговля устроила пôдчасъ выставы краевои въѣздъ крамарѣвъ для нарады надъ справами торговельными — и о. Сосенка, щобы въ головнôмъ складѣ и філіяхъ Народнои Торговлѣ були выставленѣ выробы коломыйскои Гуцульскои спôлки для закупна — принято безъ дiскусiи.

П. Гецѣвъ порушивъ гадку, щобы молодшій персоналъ торговельный учити товарознавства, кореспонденціи купецкои и бухгальтеріи, а се буде можна осягнути тымъ, що практикантôвъ буде посылатись до шкôлъ промислово-торговельныхъ, або выкладами начальникôвъ склеповыхъ. — П. Нагôрный и о. Дудкевичъ пояснили, що совѣтъ управляючій не спускавъ зъ ока тои важнои справы и поробивъ вже першѣ кроки. Именно велѣвъ практикантôвъ посылати до шкôлъ фаховыхъ, а де се неможливо, то начальники філій мають поучати практикантôвъ и присылати до дирекціи що два тыжднѣ выробы письменнѣ и рахунковѣ практикантôвъ. Рôвножь засновано при складахъ фаховѣ бібліотеки торговельнѣ.

На тôмъ закôнчено збори а о. д-ръ Омелянъ Огоновскій подякувавъ зобранымъ за участь та вôзвавъ до пôдпираня сеи важнои институціи рускои.

НОВИНКИ.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** День перенесеня мощей першого соловья Галицкои Руси, Маркіяна Шашкевича, до Львова, вôдсвяткувала „Громада“ торжественнымъ богослуженьемъ. О годинѣ 9-ôй зъ-рана станули до спѣванои службы Божои оо. д-ръ Т. Сембратовичь и Пюрко, а спѣвавъ хоръ „Громады“. На богослуженье прибуло богато членôвъ вѣденьскои рускои кольонiи а при „вѣчная память“ можна було въ очахъ зобраныхъ побачити щиру слезу вдячности для незабутного нашого вѣщуна Маркіяна, що народнымъ словомъ воскресивъ Русь зъ ѣи тяжкого невôльничого сну и вказавъ дорогу, по якôй маѣ ити дальше кождый Русинъ, що бажае своему народови добра и долѣ. До панахиды станувъ крôмъ оо. Сембратовича и Пюрка одинокій представитель партіи „твердыхъ“ о. Куневичь, за що ему належить ся подяка. Проча „твердь“, въ родѣ всякихъ гофратôвъ и т. п., уважала за вôдповѣдне не явитись въ церквѣ, хоть день бувъ святочный а о. д-ръ Т. Сембратовичь въ недѣлю заповѣвъ часъ служебы Божои. Замѣсть вѣнця рѣшили „Громадяне“ пôслати грошѣ на памятникъ и зобрали 10 зр, котрѣ вже выслано. Торжественнѣ вечерницѣ „Громады“ въ память Маркіяна Шашкевича вôдбудуть ся дня 12 н. ст. падолиста. — *К. Люнинъ.*

— **Вôдъ Дирекціи рускаго народнаго театру** одержуемо отсе письмо: Зъ причины що саля „Фрозіну“ занята самыми властителями въ суботу 4-ого, а такожь въ четверъ 9-ого и въ недѣлю 12-ого н. ст. падолиста, то въ тѣ днѣ представленьнѣ не буде. — Въ недѣлю д. 5 н. ст. падолиста представить ся по разъ другій „Круги, та не перекручуй“, комедія зô спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ П. Мирного и М. Старицкого. — Дальшѣ представленя вôдбудуть ся: вô второкъ 7-ого на дохôдъ вôдновленя могилы незабутного Григорія Квѣтки-Основяненка „Сватаня на Гончарôвцѣ“ оперетка народна въ 3 дѣяхъ, дальше въ середу 8-ого и суботу 11 н. ст. падолиста. Близшѣ вѣсти подадуть ся въ своемъ часѣ.

— **Передвыборчѣ збори академичного тов. „Ватра“** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 12 н ст. падолиста с. р. о годинѣ 3-ôй въ университетѣ.

У Львовѣ дня 2 н. ст. падолиста 1883.

За Выдѣлъ тов. „Ватра“ *Иванъ, Копачъ* голова. — *Ярославъ Грушкевичь*, писарь.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôльскôй щадници** пишуть зъ Тернополя: Вôтця Рудого, при котрôмъ найдено 16.000 зр. зъ украденыхъ въ тутешнôй щадници грошей, переслухувано онôгды цѣлый день, однако вôнъ не хотѣвъ ся признати, де сховавъ решту грошей. Вкôнци припертый до стѣны, зôзнавъ, що 4000 зр. сховавъ пôдъ шуфлядою въ столѣ, а решту выдавъ его сынъ на оборонцѣвъ своихъ въ Тернополи и Вѣдни та на приватнѣ выдатки.

— **Выдѣлъ краевый.** ухваливъ на вѣсть о смерти соймового посла гр. Антона Голѣевского: вывѣсити на соймовôмъ будынку чорну хоругов, зложити на домовинѣ вѣнець, упросити п Людомира Ценьского, презеса рады повѣтовои въ Городенцѣ, щобы на похоронѣ репрезентувавъ выдѣлъ краевый и выслати письмо кондоленційне до жены покôйного. — На вѣсть про смерть Ивана Матейка ухваливъ выдѣлъ краевый на вчерашнôмъ засѣданю: 1) устроити торжественный похоронъ коштомъ краю; 2) взяти участь въ похоронѣ in corpore и зложити вѣнець на гробѣ; 3) вывѣсити чорну хоругов на бydынку соймовôмъ. Выповняючи згаданѣ ухвалы, выславъ выдѣлъ краевый три телеґрамы до гр. Стан. Тарновского, гр. Ант. Водзицкого и президента мѣста Кракова Фрідляйна, щобы займили ся въ заступствѣ выдѣлу краевого похорономъ померщого.

— **Холера.** Газета урядова доносить: Дня 31 жовтня и 1 н. ст. падолиста занедужало на холеру въ Гэличинѣ: въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 5 осôбъ, въ Стѣнцѣ повѣта добромильского 1 особа, въ Середнôмъ повѣта калуского 4 особы, въ Римановѣ повѣта сянôцкого 2 особы, въ Пациковѣ повѣта станиславôвского 1 особа. — Выздоровѣли: въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 2, въ Коростенку добромильского повѣта 1, въ Середнôмъ повѣта калуского 2, въ Букôвску повѣта сянôцкого 2 и въ Римановѣ 1 особа. — Померли: въ Стѣнцѣ 1 особа, въ Середнôмъ 5, въ Букôвску, Посадѣ долѣшнôй и Римановѣ по 1, въ Станиславовѣ и Угорникахъ по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 30 н. ст. жовтня 31 недужихъ; дня 31 жовтня и 1 падолиста занедужало 13 осôбъ, выздоровѣло 9; померло 12, отже лишае ся въ лѣченю ще 23 осôбъ. — Пôдозрѣнѣ случаѣ смерти лучили ся въ Хировѣ. — Бактеріольоґічно сконстатовано азійску холеру въ Середнôмъ повѣта калуского и въ Угорникахъ повѣта станиславôвского.

— **Скаженина** мѣжь псами появила ся вôдъ якогось часу въ Станиславовѣ. Доси сконстатовано урядово два случаѣ.

— **Посолъ д-ръ Кароль Леваковскій** скликавъ на день 5 н. ст. падолиста на 7 годину вечеромъ зборы выборцѣвъ львôвскихъ до ратушевои салѣ, щобы пояснити имъ се, що дѣе ся теперь у Вѣдни. — Выборцѣ зъ бôльшои посѣлости, скликанѣ до Коломыи д-ромъ Вельовѣйскимъ для выслуханя его справоздання посольского, а до Сянока п. Гнѣвошомъ, ухвалили резолюціи, що прилучають ся до звѣстного заявленя кола польского въ справѣ реформы выборчои.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Дня 14 н. ст. падолиста о 12-ôй годинѣ въ полудне вôдбуде ся въ церкви Успенія Пр. Богородицѣ у Львовѣ вѣнчанье п. Лонгина Федоровского, окôнченого богослова, зъ панною Володимирою Луцикôвною, дочкою секретаря Ставропигійского Института. — Выставу въ Чікаґо оглянуло 21,477.212 осôбъ за вступомъ платнымъ и 6,052.188 за білетами вôльного вступу, отже разомъ 27,529.400 осôбъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 3 падолиста. Daily Chronicle доносить: Пôдчасъ сегорôчныхъ маневрôвъ въ Гінсъ порушивъ цѣсарь Вільгельмъ гадку, щобы устроено спôльнѣ маневры нѣмецкои и австро-угорскои арміи. Сю гадку обговорено въ часѣ гостины архикнязя Альбрехта въ Берлинѣ и тѣ маневры, хочь не на великѣ розмѣры, мали бы вôдбутись вже слѣдуючого року. Щобы не занепокоити заграницѣ, маневры вôдбули бы ся на граници обохъ державъ, именно на ческо-саксоньскôй граници.

Петербургъ 3. падолиста. Царь и царица выѣдуть сими днями на Кавказъ, щобы вôдвѣдати недужого сына кн. Юрія.

Берлинъ 3 падолиста. Цѣсарь австрійскій мавъ заповѣсти дворови берлиньскому візиту на слѣдуючій рôкъ.

Надôслане.

Львôвъ дата печатки почтовои.

П. Т.

Маю честь повѣдомити, що я зъ причины старшого вѣку и недуги продавъ моѣ заведенье фабричне, истнуюче пôдъ фірмою: „ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту у Львовѣ Юлій Миколяшъ“ п Якову Шпрехерови и С-цѣ.

Дякуючи найсердечнѣйше за довѣрѣ, якимъ обдаровувано моѣ заведенье довгѣ лѣта, поручаю якъ найлѣпше моихъ наслѣдникôвъ, котрыхъ стараньемъ буде такожь Впов. Купуючихъ всесторонно вдоволити, ласкавымъ взглядамъ и остаю

зъ поважаньемъ

Юлій Миколяшъ.

Покликуючи ся на наведеный обѣжникъ маемо честь повѣдомити Впов. П. Т. Публику, що мы набули на власнôсть загально знану вôдъ тôлько лѣтъ ц. к. уприв. рафінерію спіритусу, фабрику руму, лікерôвъ и оцту Впов. Юлія Миколяша у Львовѣ и будемо ѣи дальше вести пôдъ фірмою: „Юлія Миколяша Наслѣдники, Яковъ Шпрехеръ и Спôлка.“

Хочь се дѣло ведемо доперва третій мѣсяць, можемо вже нинѣ зъ горы заневнити Вп. П. Т. Публику, що нашимъ стремленьемъ було все и буде, старати ся въ кождôмъ напрямѣ пôдпирати лише краевый промыслъ, натомѣсть знанѣ нашѣ выробы розширювати въ якъ найбôльшôй скôлькости по-за межами нашого краю.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Вп. П. Т. Публики, пишемо ся

Зъ высокимъ поважаньемъ

Юлія Миколяша Наслѣдники

„Яковъ Шпрехеръ и Спôлка“.

Головный нашъ складъ для мѣста Львова находить ся при ул. Коперника ч. 9.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 4—7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКѢ ЛЬОСЫ

упуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґації комунальнѣ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручена на біржу выконуе найсоліднѣйше.** Переказы на бôльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручена зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 73—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ: поспѣшный	особовѣ			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (І. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Имперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ службы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ прямѣ білеты до ѣзды и уставлюванѣ зшитки посѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ І.

Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр.** (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякѣ роботы будôвляныѣ** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовѣ порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБÔТНЯ** 33-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 86 –180

ВСЯКѢ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѢ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВѢ

вôдъ 1 20 кр. за сотку.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Вч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Енархій,** приймае обезпеченя вѣдъ шкѣдъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшѣ сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими вѣдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бѣльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Найдешевше жерело закупна.

ХРИСТІЯНЬСКЕ ТОВАРИСТВО

выробу и продажи

ОДЕЖИ ЛІТУРҐІЧНОИ

БѢ КОРОСНѢ

тов. заревстроване зъ обмеженою порукою

поручае власного выробу всякѣ въ обсягъ одягѣвъ и выробѣвъ церковныхъ входячѣ предметы зъ найлѣпшихъ Ліонськихъ матеріялѣвъ для П. Т. греко- и рима-кат. Духовеньства:

Фелоны у всѣхъ краскахъ по зр. 16, 20, 25, 30, 50 до 400.
Капы у всѣхъ краскахъ по зр 25, 40, 50, 60, 90, 100 до 500.
Дальматики по зр. 150, 200, 300, 500 до 800 и высше.
Бальдахины на 4 дручки по зр. 60, 80, 100, 150, 200 400 и высше.
Шалѣ до несеня св. Дарѣвъ по зр. 10, 15, 18, 20, 25, 30, 50, 80, 100 до 200.
Стихарѣ коронковѣ, тюлевѣ и полотняны по зр. 12, 20, 25 и высше
Кольоратки (ковнѣрѣ) по 90 кр., 1 зр., 1·25, 1·50 до 2 зр.
Папафіѣ кашмировѣ, шовковѣ и оксамитны по зр. 1 50, 2, 3, 5.
Покрывала на дарохранительницѣ по зр. 5, 10, 12, 18, 25 40 и в
Хоругви прапорны и хрестны зъ образами на 2 стороны зъ вовняного адамашку по зр. 30, 40, 50, 60, 80 и высше, шовковѣ по зр. 50, 80, 90, 100, 120, 150, 200 и высше.
Прапоры для товариствъ „Соколъ", цехѣвъ и сторожей огневыхъ выготовлюе по дуже приступныхъ цѣнахъ и въ найкоротшѣмъ часѣ. При закупнѣ выробѣвъ Товариства у агентѣвъ, треба жадати легітимаціи и цѣника, въ котрѣмъ кождый кусникъ назначеный постѣйною цѣною.

Увага: Вправдѣ выробы иншихъ фірмъ заграничныхъ, можуть конкурувати цѣною, але нѣколи добротою матеріялѣвъ, зъ котрыхъ выготовлюемо нашѣ выробы. 4910 2—6

Выробъ краєвый.

Выробы до выбору и пробки вѣдворотною почтою.

Найдешевше жерело закупна.

Российскій чай караванный

въ оригінальномъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вѣдъ зр. 1·80 ажь до зр 10·40 за фунтъ россійскій и ручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опакованье безплатно. 4838 5—17

Замовленя высилаемо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ
П. ЧАПЧИНЬСКОГО
У ЛЬВОВѢ

перенесеный 4830 6 8

на улицю Ягайлоньску ч. 12.

до обширного и пѣсля нинѣшныхъ вымогъ урядженого льокалю и поручае ся дальшимъ взглядамъ.

ГАЛИЦ. БАШКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 видае

АСИҐНАТЫ КАСОВѢ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячѣ ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовѣ** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованѣ по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѣймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вѣдповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшѣмъ часѣ, за пятилѣтнею гарантіею (такожь на раты).

4875 K. 59

Тягненье вже 5 падолиста 1893.

3% льосы Заведеня кредит. земск. австр.
II. емісіи

Головна выграна 50.000 зр.

Продаемо по курсѣ деннѣмъ за готѣвку. На сплаты мѣсячнѣ въ 25 ратахъ по зр. 5, одна по зр. 4.

Вже по зложеню першихъ 5 зр. належать евентуальнѣ выграны властителеви купленого льосу на раты.

Обезпечуемо тѣ льосы передъ стратою при льосованю, коли будуть вытягненѣ зъ найменшою выграною.

Премія обезпечуюча выносить 5 кр. за кождый льосъ.

Промесы на 3% льосы по зр. 1·50.

Порученя зъ провінціи полагоджуемо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконуе ся сгаранно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами иконы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншѣ цѣлковито выкончены прикрасы церковнѣ. 94—150

Вѣдновлюю старѣ иконы и иншѣ рѣчи.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. — у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ГОТЕЛЬ

„МЕТРОПОЛЬ"

У ЛЬВОВѢ

при ул. Паньскѣй ч 1.

Величаво урядженый, електрично освѣтленый, заосмотреный въ водопроводы, цѣны зниженѣ, услуга скора. комнаты зъ комфортомъ устроенѣ, для подорожуючихъ 20% опусту, не числячи сервісу, обслуги нѣ свѣтла електричного.

ТОРГОВЛЯ КОРЕННА

делікатесовъ, винъ, горѣлокъ, продажъ дерева на паливо и вугля коксового пруского Торфъ на паливо и мука торфовѣ до десінфекціи.

У ЛЬВОВѢ при улици Чарнецкого ч. 2.

РЕСТАВРАЦІЯ
и комнаты до снѣданя

пиво експортове и окоцимске, абонаментъ на обѣды мѣсячно вѣдъ зр 12 и высше.

Взглядамъ Вп. Публики поручае ся

Иванъ Важный.

4937 (Импресса) 3—5

Свѣжій транспортъ посуды нікелевои

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольшѣ застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 6—30

ПАЄ

расольу великомъ выборѣ. **Кальошѣ** *американскѣ и россійскѣ. Бѣлье мужеске, выробы трикотовѣ бѣлье Гера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товарѣвъ модныхъ, приборѣвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братовъ Лянґнеровъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вѣконъ, штакетовъ, паркановъ и т. п гарно лискучѣ, готовѣ до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 51—?

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ
„AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣловъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10 50, цмт. 280/190 зр. 15 50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2 10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великѣ выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскѣй кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—1·0 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модны фегерановѣ на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., ткани занавѣсы менетовѣ зр 3·75 занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантномъ выкончено вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на лѣжка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лѣжка и одной на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вершовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (затованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5 80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6 50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранѣ килимы,** поодинокѣ килимки передъ лѣжка, поодинокѣ стѣннѣ килимки, поодинокѣ капы на лѣжка и столы, высортованѣ килимы, останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдѣй порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1 20 — 300 колдеръ зр. 1 20 -2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великѣ выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ барвистѣ и бѣлѣ. Великѣ выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и нетлѣжь. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинной,** ватованѣ и кожуховѣ, дитинѣ плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинѣ, бѣлье дитинне для новонароженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельсны, коронки, стяжки оксамитнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модистокъ

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске єгерѣвске, вовняны рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахляры, паньчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гласе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь вѣдчовѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвудъ", всякѣй выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ осѣбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (16—?)

Цѣнники даромъ и франко.

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головномъ моемъ складѣ у ЛЬВОВѢ, Сикстуска 47

удержую лише найлѣпшѣ роды незапальнои НАФТЫ

зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши

и продаю ги теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 літеръ повно намѣренный НАФТЫ подвѣйно рафін. найлѣпшои **кришталевои** (Kaiser-Öl) Н-ръ 00 по 24 кр.
безвоннои незапальнои **сальоновои** Н-ръ 0 по 22 кр.
чистои незапальнои **господарскои** Н-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай **10 літровъ опускаю** зъ высше поданои цѣны 2 кр. на літрѣ **и вѣдставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **бѣльшомъ купнѣ бочками** обему около 180 літровъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати бѣльшои скѣлькости, одержить АСИҐНАТЫ за котрыми закуплену по найдешевшѣй цѣнѣ нафту частями въ кождомъ моемъ склепѣ може вѣдбирати. 4858 7—10

На провінцію высылаю НАФТУ за наказкою вѣ вторки и суботы, гарантуючи за найлѣпшу якѣсть и законами приписану незапальность. Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючи тутъ можуть замавляти такъ въ головномъ магазинѣ, якъ такожь у всѣхъ моихъ склепахъ Контора головного складу маѣ ТЕЛЄФОНЪ н-ръ 152. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 239. Львôвъ, Субота 23 жовтня (4 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ вôторокъ, и въ вôторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вôдозва
до руского народу въ Галичинѣ и Буковинѣ.

Дорогій Братя!

Вôдчуваючи велике значѣнье свого вôдродженя національного, поспѣшили радо и щиро Русины зъ Галичины та Буковины — вôддатя честь незабутному Маркіянови Шашкевичеви, поклонитись порохамъ свого поета-будителя та зложити ихъ на вѣчный спочинокъ въ столици Галицкой Руси.

Се початокъ патріотичного обовязку вдячной Руси, бо жь годѣ намъ лишити дорогій останки безсмертного Маркіяна Шашкевича, не звеличивши памяти сего мужа на вѣчный часъ! Розпочате дѣло кличе насъ до зверше ня вѣнця славы. Намъ годить ся на могилѣ Маркіяна Шашкевича коштомъ руского народу поставити величавый памятникъ, щобы красивъ на вдячный споминъ грядучихъ поколѣнь тлѣнній останки сего великого борця за наше истнованье, а щобъ той памяти не затерла нѣяка сила часу, поставити ему ще другій нерукотворный памятникъ — заснувати стіпендію имени Маркіяна Шашкевича для убогои, рускои шкôльнои молодежи.

Идучи за щиримъ покликомъ Патріотôвъ, Комітетъ для перенесеня тлѣнныхъ останкôвъ Маркіяна Шашкевича рѣшивъ на своѣмъ послѣдномъ засѣданю дня 3 н. ст. падолиста 1893 завôзвати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, щобы той-же занявъ ся збираньемъ даткôвъ на памятникъ Маркіяна Шашкевича [на личакôвскôмъ кладовищи у Львовѣ] и на стіпендію имени Маркіяна Шашкевича, переховувавъ зôбранй фонды и ними орудувавъ.

Комітетъ при своѣмъ розвязаню даючи отсимъ починъ до нового дѣла — вôдзываесь нинѣ до всѣхъ рускихъ Институцій, Товариствъ, Громадъ и всѣхъ Русинôвъ Галичины та Буковины, щобы зъ повнымъ одушевленьемъ и свѣдомостію народнои справы поспѣшили зъ щедрыми жертвами на сю цѣль, надсылаючи ихъ до Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ.

Най сильна вѣра въ громадну силу руского народу та благородна цѣль будять и крѣплять всѣхъ вѣрныхъ сынôвъ однои Неньки до сего патріотичного дѣла!

Комітетъ для перенесеня тлѣнныхъ останкôвъ Маркіяна Шашкевича у Львовѣ.

До ситуаціи.

Кріза наближаесь до кôнця. Очи всѣхъ зверненй на Будапештъ, де вôдбуваютъ ся конференціи мужѣвъ державныхъ. Послѣдна вѣсть зъ Будапешту така: Кн. Віндішґрецъ гостивъ у цѣсаря вôдъ годины пôвъ до першои до чверть на третю По нѣмъ прийшовъ ґр. Тунъ а вôдтакъ ґр. Каз. Бадені и кождый зъ нихъ бувъ у цѣсаря по три чверти годины. Вôдтакъ всѣ три вôдбули спôльну конференцію. Зô слôвъ кн. Віндішґреца выходить, що принявъ ся за зложенье нового кабінету коаліційного, але мусить напередъ порозумѣти ся зъ особами, котрй мають вôйти до кабінету, а вôдтакъ предложити цѣсареви лісту членôвъ. Въ недѣлю маѣ рѣшитись выбôръ особъ, а вô второкъ западе децизія цѣсаря.

Покликанье кн. Віндішґреца до зложеня кабінету наступило въ наслѣдокъ процозиціи ґр. Таффого. Рôвно-жь настававъ ґр. Таффе на кн. Віндішґреца, щобы принявъ президію кабінету, коли три сторонництва готовй до коаліціи. Причины, якй наводивъ ґр. Таффе, були того змѣсту:

Кн. Віндішґрецъ зъединавъ собѣ вже яко президентъ австрійскихъ делеґацій особистй симпатіи трехъ великихъ сторонництвъ Тй три сторонництва поступали пôдчасъ нарадъ делеґаційныхъ згôдно на основѣ такои самои коаліціи, яка теперь намѣрена на поли внутрѣшнои політики.

Крôмъ того кн. Віндішґрецъ уважае ся найвôдповѣднѣйшимъ мужемъ державнымъ до удержаня державныхъ вôдносинъ, якй теперь истнують мѣжь особою австрійского президента міністрôвъ а угорскимъ правительствомъ. Тй дружнй вôдносины великои ваги, бо оба правительства переняли на себе спôльнй зобовязаня въ справѣ реформы валют вои и они мусять бути безъ змѣны принятй кождымъ новымъ кабінетомъ.

Зъ повысшихъ мотивôвъ ґр. Таффого выходить, що на выбôръ особы нового президента кабінету вплынули такожь взгляды на вôдносины до угорского правительства, а кн. Віндішґрецъ мавъ выразно жадати, щобы тека міністра скарбу дôстала ся въ руки члена лѣвицѣ, але такого, котрый бы заявивъ ся безусловнымъ прихильникомъ валюты золотои и принявъ за найважнѣйшу точку програмы енергічне довершенье реформы валютовои.

Коли наближаесь часъ, въ котрôмъ всѣ три сторонництва маютъ засѣсти до стола и ѣсти юшку, яку наварили, зачинають проявляти ся сумнѣвы и роздумуваня на тематъ, чи та юшка выйде всѣмъ на здоровлье Лѣвиця тріюмфуѣ, хочь и скрываѣ поки-що сей тріюмфъ, щобы не наполохати своихъ союзникôвъ Лѣвиця годить ся бачити консерватиста на чолѣ кабінету, бо знаѣ, що помимо того она буде вести передъ въ новôмъ кабінетѣ, — лишь робить мале застереженье, щобы консерватизмъ обмежавъ ся на непохитне удержанье теперѣшного status quo, а не перемѣнивъ ся на ретроґрадность. Консерватисты заголомшенй успѣхомъ, якій несподѣвано маѣ припасти въ участи, бо дôстати президента міністрôвъ и ще два мѣсця въ кабінетѣ, значить то само, що мати рѣшаючій вплывъ на політику внутрѣшну.

Оба союзники, лѣвиця и консерватисты, якось косо дивлять ся на третого союзника, Полякôвъ. Знають, що коли перемине першій переполохъ, выкликаный проектомъ реформы выборчои, Поляки мусять побачити, якъ легкодушно покинули свого покровителя ґр. Таффого — и длятого старають ся задурити Полякôвъ трема теками міністерскими. И справдѣ Поляки дались зловити зъ-разу на приманливый видъ трехъ своихъ міністрôвъ та вôдреклись ґр. Таффого и всѣхъ его дѣлъ — але теперь зачинають вже прозрѣвати и каятись. Побачити можна се каянье зъ статьѣ краковского Czas-у.

Кожда довше треваюча кріза — пише Czas — вытворюѣ якусь нездорову атмосферу. Выдаѣ ся, мовь бы цѣла акція сторонництвъ пôдчасъ примусовои павзы парляменту опирала ся на якômсь подѣлѣ добыча, spol'a не лишь optima але й optima. Длятого ся довга кріза ѣсть доказомъ великихъ и тяжкихъ трудностей. Коаліційный кабінетъ се дуже важный крокъ въ исторіи австрійскôй, бо означаѣ переxôдъ вôдъ правительства конституційного до чисто парляментарного. Правительство парляментарне цѣлкомъ природне въ Англіи або Угорщинѣ, де правительство не лише опираѣ ся, але и выходить зô сталои бôльшости парляментарнои. Въ Австріи такій експеріментъ противный ей устроѣви, бо тутъ можливе лише правительство цѣсарске, укрѣплене конституцією, але не правительство парляментарне. Длятого се найбôльша заслуга ґр. Таффого, що черезъ стôлько лѣтъ репрезентувавъ въ Австріи якъ разъ идею правительства цѣсарского и тымъ самымъ мôгъ рôзнородній чинники зôбрати до працѣ державнои.

Зъ повысшого доходить Czas до заключеня, що „нова система“ не може бути тревала. Настануть змѣны и кризы, а закôнчить ся все нѣмецко-ліберальнымъ правительствомъ. Выхвалювана аритметична рôвновага въ будучôмъ кабінетѣ выдаѣ ся Czas-ови понятьемъ дитиннымъ и постулятомъ опертымъ радше на зависти сторонництвъ нѣжь на позитивнôй гадцѣ політичнôй. Дарункомъ Данаѣвъ выдаѣ ся те значне число фотелѣвъ міністеріяльныхъ, на котрй запрошують Полякôвъ пп. Пленеръ и Гогенвартъ.

Выходомъ зъ тои ситуаціи, прикрои для Полякôвъ, уважаѣ Czas сотворенье коаліціи парляментарнои и нового правительства зъ ґр. Таффимъ на чолѣ. Опôръ противъ реформы выборчои бувъ оправданый, тожь повиненъ бути принціпіяльный, с. в. не повиненъ уважатись лишь и годою до якоись новои, непевнои акціи. Сей опôръ не повиненъ замыкати очей на величезній заслуги ґр. Таффого для нашого краю и на той фактъ, що его правительство не було правительствомъ парляментарнымъ и що реформа выборча не була поставлена яко квестія кабінетова.

Що ся послѣдна рада вже неможлива, бачить самъ Czas и длятого потѣшаѣ ся ще лишь тымъ, що въ досвѣдныхъ рукахъ цѣсаря Франць Іосифа кріза дасть ся полагодити въ способôвъ, вôдповѣдаючій скомпліkованымъ вôдносинамъ Австріи, отже користно для насъ (Полякôвъ) и монархіи.

Зъ цѣлои статьи Czas-у пробиваѣ гадка, що Поляки не знали выхôднувати свого становища и дались пôдôйти лѣвици а причинивши ся до уступленя ґр. Таффого, тымъ самымъ заграли въ дудку лѣвицѣ. Реформа выборча була тою ключкою, на котру дались зловити Поляки и мимоволѣ опинились безъ точки опору.

Взагалѣ показуѣсь, що реформа выборча, котрою хотять оправдати три сторонництва свое поведенье, не була простою примхою ґр. Таффого, лишь ей спонукала конечность и добре зрозумѣлый взглядъ на интересы державній. Се показуѣсь найлѣпше зъ того факту, що ліберали не можуть устроити у Вѣдни демонстрацій противъ правительственного проекту реформы выборчои. Не удались зборы выборцѣвъ устроѣній передъ тыжднемъ у Вѣдни въ цѣли заявленя недовѣря послови Кронаветтерови. Такъ само не довели до нѣчого зборы скликанй вчера у Вѣдни товариствомъ політичнымъ „приятелѣвъ поступу“, щобы задемонструвати въ хосенъ провôдникôвъ лѣвицѣ. До салѣ не впускано нѣкого зъ „непокликаныхъ“, але патомѣсть передъ будынкомъ зôбрались тысячній товпы робôтникôвъ, котрй пôдносили оклики въ честь посла Кронаветтера а на погибель посла Коппа та за загальнымъ правомъ голосованя. Поліція розганяла товпы голыми шаблями и поранила многихъ робôтникôвъ. Помимо того товпа робôтникôвъ переходила улицями и передъ домомъ пос. Коппа демонструвала. На зборахъ промавлявъ найперше д-ръ Коппъ и назвавъ проектъ реформы тенденційнымъ, а коли д-ръ Кронаветтеръ закинувъ, що перекручуе факты, ліберали зачали выкрикувати. Не було иншого выходу, якъ розвязати зборы. И такъ бачимо, що лібералы не можуть покрѣпити своихъ силъ до борбы зъ опінією бôльшости загалу населеня, а наслѣдки ихъ політичного замаху будуть мати ще поважній наслѣдки.

Торжество Маркіяна Шашкевича у Львовѣ.

(*Конецъ.*)

На торжество Маркіянове наспѣло дуже богато телеґрамъ и писемъ якъ зъ краю такъ зъ-за границѣ. Ось они:

Кіевъ. Олександеръ Конискій просить переказати его глибоку шанобу памяти и працѣ Маркіяна, и его подяку ініціяторамъ перенесеня мощей будителя Галицкои Руси.

Прага. Stříbrna doba nastala haličske Rusi z Markianem. Věsti dobu zlatou — František Řehoř.

Прага. Při dnešni vyznatne oslave velducha Šaškeviče klani se pamatce jeho — Pani a Divky české.

Прага. Zi příležitosti přeneseni tělesnych pozůstatkou Markiana Šaškeviče provolava buditeli naroda ruskeho věčnou paměť! — Beseda umělecka v Praze. Pinkas, starosta.

Прага. „Slavia“ lit. a řeč. spolek v Praze, mohutné sdruženi akad. mládeže slovanské, středisko studentstva českého, nemohouc jinak účastna býti významné slavnosti přeneseni ostatkou nesmrtelného zakladatele literatury rusin-

---

2)

Маковъ цвѣтъ.

Оповѣданье Всеволода М. Гаршина.

III.

— Якъ же вамъ? — спытавъ недужого докторъ другого дня.

Недужій тôлько-що прочунявшись, лежавъ ще пôдъ покрываломъ.

— Знаменито! — одвѣтивъ вôнъ, выскочивши зъ постелѣ, хопивъ за пантофлѣ та почавъ надягати халатъ. — Дуже менѣ добре, коли-бъ не одно... отъ що! [И показавъ на потилицю.] Не можу каркомъ повернути безъ болю. Але се марниця. Все добре, коли розумѣешь, а я розумѣю.

— Чи вы знаете, де вы?

— Очевидно, пане докторе, знаю. Я въ домѣ божевôльныхъ. Але по-правдѣ сказавши, коли розумѣешь, менѣ то все одно. Рѣшучо кажу: все одно!

Докторъ заедно глядѣвъ ему въ очѣ. Его хороше, чисте лице, зъ гарною розчесаною русавою бородою та спокôйными голубыми очима, що глядѣли крôзь золотй окуляры, було неподвижне. Вôнъ бажавъ збагнути недужого.

— Що вы такъ заедно глядите на мене? Вы не зможете вычитати сего, що въ мене на душѣ, — говоривъ дальше недужій, — а я ясно читаю у вашôй! По що вы заподѣваете лиха? На що вы зôбрали сю товпу нещасныхъ людей та держите ей тутъ? Менѣ все одно: я все розумѣю та й я спокôйный, але они? До чого сй муки? Чоловѣкови, що достигъ сего, що въ его душѣ ѣсть велика думка, загальна думка, ему все одно, де жити, що терпѣти. Навѣть жити чи не жити... Знайте, ось якъ!

— Може бути, — одвѣтивъ докторъ та сѣвъ на столець въ углѣ комнаты такъ, щобы видѣти недужого, котрый скоро ходивъ вôдъ кута въ кутъ, тягаючи за собою величезній пантофлѣ зъ кôньскои шкôры та розмахуючи полами халата зъ тонкои цвѣтистои материи. Товаришѣ доктора, що увôйшли зъ нимъ до комнаты, цируликъ та надзорець больницѣ, стояли дальше выпростованй при дверехъ.

— И въ мене она ѣ! — крикнувъ недужій. — А коли я ѣи найшовъ, я почувъ себе такимъ, наче-бъ у-друге на свѣтъ народивъ ся. Чувства стали острѣйшй, мозокъ працюе, якъ нѣколи передъ тымъ. Чого перше доходило ся довгою дорогою здогадôвъ, теперь я пôзнаю интуитивно. Я дôйшовъ того реально чого довго доходили при помочи фільософіи. Я переживаю самымъ собою великй идеѣ про се, що простôръ и часъ — то простй выдумки. Я жию въ усѣхъ вѣкахъ. Я жию безъ простору, всюды або нѣгде, якъ хочете. И длятого менѣ все одно, чи будете мене держати тутъ, чи пусти те, чи я вольный, чи звязаный. Я замѣтивъ що тутъ ѣсть ще кôлькохъ такихъ. Але для проч ги товпы таке положенье страшне. Чому вы ихъ не увôльните? Кому треба...

— Вы сказали, — перебивъ ему докторъ, — що вы живете по-за часомъ и просторомъ. Однакожь не можете не згодити ся, що мы зъ вами въ отсѣй комнатѣ та що теперь [докторъ вынявъ годинникъ] пôвъ до одинацятои, 6-ого мая 18** року. Що вы на се скажете?

— Нѣчого. Менѣ все одно, де бути и въ якômъ часѣ жити. Наколи-жь *менѣ* все одно, не значить же се, що *я* ѣ всюды и завсѣгды?

Докторъ усмѣхнувъ ся.

— Дивна льотіка! — сказавъ вôнъ вставши зъ крѣсла. — Най буде ваша правда. До побаченя! Не позволите циґара?

— Спаси-бô вамъ! [пристанувъ, узявъ циґаро и судорожно вôдкусивъ его кôнчикъ]. Оно помагае думати, — сказавъ, — се мініятура свѣта, мікрокосмъ. На одномъ кôнци алькалій, на другôмъ кислоты.. Така сама рôвновага свѣта, де неутралізуютъ ся противлежачій елементы. Прощайте, пане докторе!

Докторъ пôйшовъ дальше. Бôльша часть недужихъ ожидала его, вытягнувшись зô своихъ ослонôвъ. Нѣяке начальство не тѣшить ся такимъ поважаньемъ вôдъ своихъ пôдвладныхъ, якимъ тѣшить ся докторъ-психіятръ вôдъ своихъ божевôльныхъ.

А нашъ недужій, оставшись одинъ въ комнатѣ, дальше ходивъ порывисто зъ кута въ кутъ. Ему принесли чаю; вôнъ, и не сѣдаючи, двома ковтками опорожнивъ чималу чарку та майже въ одну мить зъѣвъ здоровый кусокъ бѣлого хлѣба. Вôдтакъ выйшовъ зъ комнаты та кôлька годинъ ходивъ сюды та туды по цѣлôмъ забудованю не вôдпочиваючи. День бувъ слôтный, недужихъ не пускали до саду. Коли цируликъ почавъ глядати нового недужого, ему показали на конець коридора. Вôнъ тамъ стоявъ, приткнувши лице до шибы скляныхъ дверей огородовыхъ та заедно глядѣвъ на цвѣтникъ. Его увагу звернувъ незвычайно червоный маковъ цвѣтъ.

— Позвольте, мы васъ зважимо, — сказавъ цируликъ, торгаючи его за рамя. А коли хорый повернувъ ся до него лицемъ, вôнъ сильно перелякавъ ся: стôлько дикои злобы та ненависти горѣло въ безумныхъ его очехъ. Але хорый побачивши цирулика, заразъ змѣнивъ выразъ лица та послушно пôйшовъ за нимъ, не сказавши нѣ слова, немовь погруженый у глубоку задуму. Они увôйшли въ докторскій кабінетъ. Недужій самъ станувъ на платформу невеликои децімальнои ваги; цируликъ, зваживши его, записавъ у книзѣ супротивъ его имени: 109 фунтôвъ. Другого дня було 107, третього лише 106.

— Якъ такъ пôйде дальше, вôнъ довго не потягне, — сказавъ докторъ та велѣвъ его живити якъ найлѣпше.

Але мимо того та мимо незвычайного апетиту божевôльный худшавъ зъ кождымъ днемъ, а цируликъ кождои днины записувавъ усе менше та менше фунтôвъ. Недужій майже не спавъ та цѣлй днѣ безъ настанку ходивъ та ходивъ.

IV.

Недужій пôзнававъ, що вôнъ въ домѣ божевôльныхъ; навѣть знавъ, що вôнъ недужій. Часомъ, якъ першои ночи, засыпавъ середъ тишины пôсля цѣлодневного руху, та вôдтакъ чувъ ломанье въ усѣхъ членахъ и страшенну тяжкôсть въ головѣ, але цѣлкомъ свѣдомо. Може бути, що недостача вражѣнь въ ночнôй тишинѣ та сумерку, а може бути що слабе дѣланье мозку чоловѣка, що лише прочунявъ, *робили се, що вôнъ въ такихъ хвиляхъ ясно* розумѣвъ своѣ положенье и бувъ наче здоровъ. Але приходивъ день; разомъ зô свѣтломъ та пробудженьемъ житя въ больници зновъ вражѣня обхоплювали его умъ сильною филею, недужій мозокъ не мôгъ зъ ними упоратись и вôнъ зновъ стававъ божевôльнымъ. Его станъ бувъ мѣшаниною гадокъ правильныхъ та нездоровыхъ. Вôнъ розумѣвъ, що довкола него усе самй хорй, але въ тôмъ самôмъ часѣ въ кождôмъ зъ нихъ видѣвъ якусь тайно укрыту *або укрываючу ся личнôсть, котру* вôнъ знавъ передъ тымъ, або про яку чувъ чи читавъ. Больница була населена людьми усѣхъ часôвъ

ské, Markiana Šaškeviče, a uložení jich v posvátné poude Lvova, ozdává hold jeho nehynoucí památce. Mysl zalétá k Vám, duchem i srdcem jsmes Vámi. Na zdar! — Správní výbor lit. řeč. spolku „Slavia“. Dr. Skarbek t. č. starosta; Muc. C. Daniček t. č. jednatel.

Варшава. W dniu Waszego święta narodowego my duchem z Wami. Bagnety nas nie rozdzielą. Niech żyje naród, który wydaje wielkich poetów, niech żyje Ruś-Ukraina! Kółko młodzieży patriotycznej polskiej w Warszawie.

Медіолянъ. Я хочь на чужинѣ, — и моя сльоза нехай спаде на Маркіянову могилу. Поминаю цинѣ такожь память нашого поета. — Сальомея Крушельницка.

Вѣдень. Вѣковѣчна слава Маркіянови, першій зорници на небосклонѣ нашого духового и народного вôдродженя. — Выдѣлъ товариства „Громада“. Д-ръ Теофіль Сембратовичь, Михайло Бѣгунъ.

Вѣдень. Землякамъ поминаючимъ такъ свѣтло незабутнього Маркіяна, сердечный привѣть вôдъ поклонникôвъ его идеѣ. — Пюрко, д-ръ Кулачкôвскій, Дакôвъ.

Вѣдень. Живымъ народнымъ словомъ збудивъ Маркіянъ Русинôвъ. Живе его память у всѣхъ украиньско-рускихъ серцяхъ! — Вѣденьскій Русины: Дакôвъ, Мазуркевичь, Студиньскій, Яновичь, Сивакъ, Кадайскій, Курило, Пюрко, Модеетъ Левицкій, Бурачиньскій, Шумскій, Морозко, Будзанюкъ, Мусяновичь, Коцко.

Вѣдень. Вôдчуваємо разомъ зъ Вами велике значѣнье нашого народного вôдродженя. Въ день Маркіянового торжества бажаємо, щобы его идея: глядѣти въ житю и дусѣ люду основъ для питомои літературы, самостôйного розвою національного, стала жереломъ для якъ найкрасшого зросту нашого въ будучности. — Ярославъ Бурачиньскій за бувшихъ членôвъ „Січи“.

Чернôвцѣ. Вмѣстѣ съ Вами чествуемъ память першого пробудителя нашой родины. — Общество русскихъ студентовъ „Буковина“.

Чернôвцѣ. Слава першому галицко-рускому спѣвакови вôдъ рода въ родъ! — Теодатъ Галипъ, Юліянъ Яворскій.

Чернôвцѣ. Бьемъ чоломъ великой тѣни галицко-русского Бояна. — Юліянъ Яворскій, Ѳеодотъ Галипъ.

Крακôвъ Честь памяти Маркіяна, що пôднявъ нашу мову зъ забутя, а своєю працею надъ людомъ, мимо тяжкихъ переслѣдувань и перепонъ вôдъ своихъ и чужихъ, вказавъ намъ дорогу, котрою йти належить. — „Академічна Громада.“

Скала. Дорогимъ братямъ участникамъ Маркіянового свята сердечный привѣтъ шле — Читальня въ Скалѣ.

Перегиньско. Честь тобѣ незабутный Маркіяне! Слава твоя на Руси по вѣки не загине! — Небиловець и Гошовскій.

Бережаны. Честь и слава великому просвѣтителеви сынôвъ Галича. Честь незабвенному Маркіянови! — Редакція „Посланника“.

Пеняки. Цвѣтку до вѣнця для незаоутного Маркіяна посилає — Читальня въ Пенякахъ.

Борщѣвъ. Зôбранѣ въ Борщевѣ щирѣ сыны матери Руси шлють Вамъ привѣтъ. Крѣпѣмъ ся памятію праведного пророка на благо Руси, на процвѣтъ нашои святои справы. Най живе Русь! — Русины зъ Борщева и охрестности.

Городенка. Клонять ся передъ дорогими останками незабутного Маркіяна будителя рускои словесности — Д-ръ Окуневскій, д-ръ Дорундякъ, о. Осадца, о. Стеткевичь.

Комарно. Духомъ зъ Вами обходячими память незабутного Маркіяна. — Руска Читальня.

Надвôрна. Слава и поклôнъ дорогимъ порохамъ Маркіяна незабутного розбудителя Галицкои Руси, а честь святкуючимъ память его. Мы духомъ зъ Вами! — Надвôрнянцѣ.

Бережаны. Дѣло Маркіяна, ученика-Нестора бережаньскои гімназіи, рознеслось нинѣ высокими гадками, крильми его духа. Доганяймо сонця! — Бережаньска Бурса.

Бережаны. Велике було дѣло незабутного Маркіяна, а и Вы братя явили ся нинѣ великими передъ свѣтомъ, знявши ся нинѣ здвигнути собѣ памятникъ національного стремленя, котрого не розрушить нѣяка ворожа сила. Не унивайте, братя, стоячи на стражи народнôй. Крѣпѣмъ ся и мужаймо ся! — Бережаньскй Русины.

Золочѣвъ. Торжествуючи память Маркіяна, добре памятаємо Псальмы Русланови: Не выдрешь любови и вѣры не выдрешь, бо руске ми серце та й вѣра руска. — Філія Качковского.

Бучачь. И мы днесь празнуємо день для всѣхъ насъ такъ важный, а духомъ зъ Вами склалисьмо въ зимну землицю святѣ останки незабутного Маркіяна. — Бучацкѣ участники празника Маркіянового.

Комарно. Духомъ зъ Вами. — Русинки зъ Клѣцка.

Надвôрна. И мы кидаємо грудку землѣ на могилу Маркіяна, сильнѣ вѣрою, що тепло его идей, огрѣвавше насъ середъ глухои зимы, приспѣшить весну, въ котрôй цѣлый народъ до нового житя встане. Г. В. В. В Б. В. И. Д. Климентія Панькевичева, Улянъ Панькевичь.

Красничинъ. Твердѣ мовь горы гадки Руслана! Твердо чтить зъ Вами память Маркіяна — Малинякъ.

Надвôрна. Слава свѣтлôй громадѣ поминаючôй достойно память Маркіяна, пророка и мученика за рôдне слово. — Левицкій зъ Камѣнного.

Ходорôвъ. Нашу слезу шлемо на могилу Твою пророче Руси-Украины, зъ плачемъ цѣлуємо Твою домовину. Память Твоя не загине! — Олекса и Ольга Пристай.

Лѣсько-Лукавиця. Честь сынамъ Руси умѣючимъ узнати заслуги и славити память незабутного Маркіяна. — Родина Ясеницкихъ зъ Манастирця, Михайло Сѣрантъ начальникъ стаціи.

Надвôрна. Привѣтъ памяти братови Маркіянови Шашкевичеви пересылають — Дмитрикъ и Басайчукъ зъ Гвозда.

Калинôвщина. Вѣщому Маркіянови честь и слава! — Евгеній и Юліянна Даниловичѣ зъ Бѣлобожницѣ.

Войнилôвъ. Поминаючи у себе дома „не злымъ тихимъ словомъ“ першого галицко-народного поета и вѣщуна лучшои долѣ нашого народу, шлемо Вамъ дорогѣ братя щирый привѣтъ. Честь и слава Вамъ, Вп. панове, що постановили перевезти тлѣннѣ мощѣ дорогого Покôйника до столицѣ Галицкои Руси. Духомъ зъ Вами — Читальники въ Войниловѣ.

Бôбрка. Мыслею, серцемъ стою при домовинѣ Маркіяна и зъ глубины чувства огортаючого, взношу окликъ похоронный: Вѣчная память и Со святыми упокой Господи душу незабутного Маркіяна Шашкевича, першого учителя рôднои мовы черезъ пѣсню и слово на Галицкôй Руси! — Осипъ Поцѣй, щирый приклонникъ мысли Покôйника.

Тарнава. И мы прилучаємо ся духово зъ Вами до сумного походу похоронного пок. Маркіяна. Память нашого першого народного вѣщуна най нѣколи не згасає въ серцяхъ сынôвъ Руси, а духъ великого Покôйника най огрѣє розъєднаныхъ сынôвъ однои Матери, най злучить всѣхъ до справы народнои, бо всѣхъ за-мало до спôзненыхъ трудôвъ, а подѣ не дожидають, — бо тôлько въ єдности на здоровыхъ основахъ збудованôй наша сила, побѣда и слава. — Василій Сологубъ руск. кат. парохъ, членъ рады повѣтовои и выдѣлу „Народнои Рады“ новѣта турчаньского. Софія Сологубова и Єлена Писарчукôвна донька властителя дôбръ земскихъ.

Куты. Вôдчуваючи поважну, величаву и дорогу серцю кождого Русина хвилю, ставмо и мы Русины зъ-надъ Черемоша при отвертôй могилѣ Маркіяна, щобы вôддати достойну честь его тлѣннымъ останкамъ. Глубоко въ серцяхъ нашихъ записана память безсмертного Генія, котрый першій въ 30-тыхъ рокахъ нашого столѣтя вôдозвавъ ся забутымъ, чистымъ рускимъ народнымъ словомъ и выдобувъ зъ-пôдъ сѣльскои стрѣхи гармонійнѣ звуки чудно мельодійнои рускои пѣсни Дорогѣ для насъ идеалы Маркіяна, тожь дорожимо ними, плекаємо ихъ въ серцяхъ нашихъ, а въ спадщинѣ передамо ихъ дѣтямъ, щобъ сей честный бисеръ переходивъ въ рускôй родинѣ вôдъ рода въ рôдъ. Земля Маркіянови перомъ, вѣчная память! — Михайлъ Колянковскій парохъ въ Кутахъ, д-ръ Ив. Скоморовскій, Л. Ломей, Дм. Пукановъ управитель школы, Теодосія Витковицка учителька школы женьскои, Юліянъ Козакевичь, Иванъ Стасишинъ учитель, Филипъ Судовый управитель школы въ Кутахъ старыхъ, Мих. Балтаровичь ц. к. адъюнктъ судовый, Волод. Галицкій писарь судовый въ Кутахъ, Григорій Олѣйникъ, Мих. Кульчицкій, Марія Стефановичева, Емілія Стефановичева, Іосифъ Слюзаръ пѣвець церковный и Амвросій Галицкій мѣщанинъ.

— —

На сѣмъ кôнчимо справозданье зъ величавого обходу памяти Маркіяна Шашкевича, а въ слѣдующôмъ числѣ подамо ще проповѣдь Вп. о. Дольницкого зъ Рѣпнева, выголошену при мощахъ Маркіяна въ Новосѣлкахъ лѣскихъ, котру [єдину зъ проповѣдей голошеныхъ Вп. отцями духовными] маємо написану въ тецѣ редакційнôй.

Справозданье Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ“

зъ дѣяльности за рôкъ адміністраційный 1892/93 с. е. за часъ вôдъ 1 липня 1892 до 30 червня 1893.

Товариство наше, розпочавши десять лѣтъ тому зъ Богомъ дѣло и оперте на довѣрію и пôддержцѣ нашои П. Ч. Публики, розвивало ся и розвиває ся зъ року на рôкъ що разъ красше и красше, якъ се выказують щорôчнѣ білянсы а такожь замкненье рахункôвъ зъ послѣдного нашого року адміністраційного, т. е. за часъ вôдъ 1 липня 1892 до 30 червня 1893, за котрый складаємо слѣдуюче справозданье:

Ухвалену на минувшорôчныхъ Загальныхъ зборахъ змѣну статутôвъ зареєстровано на пôставѣ рѣшеня ц. к. суду краєвого яко торговельного у Львовѣ зъ дня 17 червня 1893 до ч. 25403.

Въ выконаню ухваленои змѣны статутôвъ именувавъ Совѣтъ управляючій пп. Василя Нагôрного и Аполлона Ничая сталыми урядниками зъ титуломъ директорôвъ и надавъ тымъ-же прокуру, що ц. к. судъ краєвый яко торговельный у Львовѣ рѣшеньемъ зъ дня 26 серпня 1893 до ч. 36115 поручивъ зареєструвати.

Важна тая змѣна статутôвъ причинить ся немало до усталеня нашои адміністраціи. Зъ одноі стороны не може вже наступити вôдъ разу цѣлковита змѣна въ складѣ Совѣта управляючого, бо не буде вже выбирати ся цѣлый Совѣтъ разъ на шѣсть лѣтъ, тôлько буде що року уступати лише двохъ членôвъ тогожь и тымъ способомъ бôльшôсть членôвъ Совѣта буде все складати ся зъ осôбъ обзнакомленыхъ докладно зъ ходомъ дѣлъ Товариства. Зъ другои стороны директоры, яко сталѣ урядники, маючи запевнену будучнôсть, можуть тому вôддати всѣ свои силы и всѣ свои мысли для тои нашои институціи.

Запевнивши въ той спосôбъ сталôсть адміністраціи центральнои, приступивъ Совѣтъ управляючій до унормованя вôдносинъ до Товариства всѣхъ тыхъ людей, въ рукахъ котрыхъ спочиває адміністрація майна Товариства.

Зъ днемъ 1 сѣчня 1893 заведено пятилѣтнѣ додатки до платы для урядникôвъ центрального заряду, начальникôвъ и касіерокъ складôвъ въ высотѣ 10% побиранои платы, а крôмъ того установлено для начальникôвъ складôвъ, котрѣ довголѣтною примѣрною службою причинили ся до розвитку интересôвъ товариства, степень старшихъ начальникôвъ. Титулъ старшихъ начальникôвъ одержали вже пп. Игнатій Власюкъ въ Перемышли и Іосифъ Тисовецкій въ Коломыи.

Результаты рôчныхъ инвентуръ зъ кождого складу подає ся всѣмъ начальникамъ до вѣдомости посредствомъ окружникôвъ, а сего року умѣщено такожь въ дотычнôмъ окружнику имена тыхъ начальникôвъ, котрымъ выразивъ Совѣтъ управляючій узнанье за добру господарку.

Въ цѣли розширеня сѣти крамниць въ краю нашôмъ старавъ ся Совѣтъ управляючій о узысканье права гуртовного побору соли На дотычне поданье, внесене ще минувшого року до ц. к. міністерства, не одержали мы вôдповѣди мабуть длятого, що рôвночасно вели ся въ міністерствѣ уклады зъ выдѣломъ краєвымъ въ справѣ перенятя продажи соли черезъ выдѣлъ краєвый. — Коли выдѣлъ краєвый одержавъ право гуртовнои продажи соли на цѣлу Галичину и розписавъ конкурсъ на поодинокй повѣты, внесъ Совѣтъ управляючій оферты вôдъ всѣхъ складôвъ нашого товариства, одержавъ однако право продажи гуртовнои тôлько на складъ въ Снятинѣ и на Заболотôвъ, на котрый оферты не вношено, бо тамъ не було складу нашого.

Позаякъ сама продажь соли не оплатила бы ся, треба було вôдкрыти въ Заболотовѣ крамницю, а то буде заразомъ проба, о скôлько закладанье такихъ крамниць въ меншихъ мѣстахъ на рахунокъ „Народнои Торговли“ окаже ся для интересôвъ товариства нашого практичнымъ — Тутъ належить додати, що за вставленьемъ ся Совѣта управляючого до выдѣлу краєвого, обнижено въ повѣтѣ заболотôвскôмъ цѣну соли зъ $10^1/_2$ на 10 кр. за тонку.

Для улекшеня маніпуляціи въ пересылцѣ грошей зъ філіяльныхъ складôвъ и зменшеня выдаткôвъ на порторіи, приступила институція наша до чекового обороту щадницѣ почтовои, де має конто ч. 828085.

Совѣтъ управляючій вôдбувъ въ тôмъ роцѣ адміністраційнôмъ 14 засѣдань.

Дирекція вôдбувала щоденно засѣданя, на котрыхъ рѣшали ся всѣ справы адміністраційнѣ, а то при участи мѣстопредсѣдателя п. И. Бичая, котрый окрôмъ того не мало труду положивъ, щобы комнату до снѣдань при складѣ львôвскôмъ вымогамъ публики урядити, що его заходамъ удало ся.

Комісія товарова вôдбувала що-тыждня свои засѣданя, застановляючись надъ фірмами, у котрыхъ товары закуповувати належить, выбирала товары до закупна, пôддавала ихъ пробѣ, покликувала знатокôвъ зъ по-за Совѣта, все лише въ тôй цѣли, щобы институція наша могла публіку услужити якъ найлучше.

Если-жь мимо всѣхъ тыхъ заходôвъ часомъ хтось зъ купуючихъ не есть вповнѣ вдоволеный, просимо въ тôмъ случаю повѣдомити дирекцію, якъ взагалѣ просимо о критику, котра бы зичливо вказувала на хибы, подавала евентуально способôвъ усуненя тыхъ хибъ, котра бы взагалѣ заохочувала а не знеохочувала до дальшои працѣ. Свои повинній у своихъ купувати, а дрôбницями не зражати ся.

Въ дванацятьохъ складахъ нашихъ вилынуло зъ торгôвъ въ тôмъ роцѣ 331.125 зр. 89 кр., отже о 20.525 зр. 39 кр. бôльше, якъ въ роцѣ минувшôмъ.

По поводу пôднесеня стану товарôвъ въ складахъ рубрика кредиторôвъ збôльшила ся, въ наслѣдокъ чого можна було менше ескôнтувати, черезъ що білянсъ выказує низшу цифру есконту въ порôвнаню зъ рокомъ минувшимъ.

Чистого зыску выказано въ тôмъ роцѣ адміністраційнôмъ 3736 зр. 13 кр. т. е. о 547 зр. 28 кр. бôльше якъ въ роцѣ попередущôмъ.

Вкладки на книжочки щадничѣ пôднесли ся въ тôмъ роцѣ о 5588 зр. 84 кр., тожь конто тое выказує суму 100.964 зр 27 кр. Тôй позиціи переважно завдячити має „Народна Торговля“ свôй скорый розвôй, бо доперва зъ бôльшимъ капіталомъ можна було приступити до вôдкрытя дванацяти складôвъ и заосмотрити тіи въ потрѣбну скôлькôсть всякого товару. — Вправдѣ мôгъ бы хто пôднести, що флюктуація капіталу, якъ зъ природы рѣчи въ тôмъ дѣлѣ мусить мати мѣсце, може часомъ шкôдливою бути для „Народнои Торговлѣ“. Десятилѣтна практика однако показує, що навѣть въ тыхъ часахъ, коли въ наслѣдокъ неяснои ситуаціи політичнои або злого стану економічного въ краю иншѣ институціи фінансовѣ були троха въ тѣснôмъ положеню въ наслѣдокъ вынимня капіталôвъ, „Народна Торговля“ не мала въ тôмъ взглядѣ нѣякихъ трудностей. Есть се певно доказомъ довѣрія публики въ солідність нашои институціи. Льокація капіталôвъ въ „Народнôй Торговли“ оказує ся такожь зъ хôсномъ для партій, бо „Народна Торговля“ уплачує вôдъ вкладокъ щадничихъ 5%, коли въ иншихъ фінансовыхъ институціяхъ пересѣчный процентъ 4 до $4^1/_2$ одержують. „Народна Торговля“ може однако давати такъ высокій процентъ безъ шкоды и небезпечности для своихъ интересôвъ, бо уплачуючи готôвкою за товары, дôстає вôдъ фабрикъ 2 до 3% есконту за 3 до 4 мѣсяцѣ, що выносити може 8 до 10% рôчно, коли-жь иншѣ институціи фінансовѣ такъ высокого проценту при интересахъ кредитовыхъ побирати не можуть.

Щорôчнѣ білянсы выказують кôлькадесять тысячь въ рубрицѣ кредиторôвъ, зъ чого показує ся, що при теперѣшнôмъ станѣ интересôвъ есть еще въ нашôй институціи для вôдповѣднои сумы користне помѣщенье.

Але мы не можемо на тôмъ поперестати. Интересъ нашъ и честь наша народна вымагають, щобы „Народна Торговля“ чимъ разъ бôльше розширяла ся, щобы выховувала наше купецтво и помагала ему до засновуваня власныхъ складôвъ, щобы такожь и на иншѣ товары, а особливо такѣ, котрѣ крамницямъ потрѣбнѣ, увагу свою звернула. До того всего потреба однако ще бôльшого засобу въ капіталѣ. Вôдзываємо ся отже до Вп. членôвъ нашихъ зъ прошеньемъ, щобы самѣ льокували свои готôвки и дрôбоньки ощадности въ „Народнôй Торговли“ и иншихъ до того накланяли, черезъ що зъ однои стороны улекшать намъ нашу задачу, а самѣ будуть мати при цѣлковитôй безпечности высшій процентъ якъ въ иншихъ институціяхъ.

Членôвъ въ минувшôмъ роцѣ було 835 зъ капіталомъ удѣловымъ въ сумѣ 22.576 зр. 45 кр. Есть се число членôвъ и сума удѣлова якъ на нашъ край рѣшучо за малѣ.

Удѣлъ поодинокій выносить 10 зр., а есть то квота такъ незначна, що може на тое здобути ся кождый зъ нашои интеліґенціи, а въ кождôмъ селѣ або мѣсточку знайде ся бодай оденъ господарь, который мôгъ бы бодай 10 зр. безъ шкоды для себе на удѣлъ вôдложити.

Удѣлы приносять еще высшій процентъ якъ вкладки на книжочки щадничѣ, бо пересѣчно 6 – 7%, а приступленье до товариства зъ неограниченою порукою представляє часто небезпечнôсть, але-жь „Народна Торговля“ есть товариствомъ зареєстрованымъ зъ ограниченою порукою такъ, що кождый членъ не має абсолютно чого обавляти ся. Въ тôмъ напрямѣ повиненъ кождый зъ насъ працювати, щобы институціи нашôй придбати значне число членôвъ и тымъ сотворити ѣй сильну пôставу до дальшого и интензивнѣйшого еще розвою, бо лишь тіи народы, що мають силу економічну, можуть числити на лѣпшу будучнôсть навѣть пôдъ взглядомъ політичнымъ.

Станъ активный нашого білянсу выказує суму 202.092 зр. 34 кр отже о 16.997 зр. высшу. На пôдвышку тую вилынуло: станъ готôвки въ касахъ высшій о 2.320 зр. 65 кр., станъ товарôвъ по складахъ (по цѣнѣ закупна) высшій о 9.524 зр. 16 кр., высшій станъ дебіторôвъ о 5338 зр. 95 кр. — До поясненя додаємо, що станъ товарôвъ бувъ высшій въ наслѣдокъ бôльшого запотребованя складу въ Тернополи, котрый має доставу для шпиталю, складу въ Сяноцѣ, котрый докомплетовано и складу у Львовѣ, де бувъ бôльшій рухъ въ тôмъ роцѣ. Окрôмъ того въ наслѣдокъ конъюнктуръ торговельныхъ оказала ся потреба бôльшого запасу въ кавѣ, котрый пôдчасъ инвентуръ бувъ зложеный въ головнôмъ магазинѣ.

При загально збôльшенôмъ оборотѣ, скомплетовано філіи въ Сяноцѣ черезъ цѣлый рôкъ и кредитѣ зъ поводу доставы до шпиталю въ Тернополи, сума дебіторôвъ не есть анормальною, однако Совѣтъ управляючій робить всякій

та всѣхъ сторôнъ свѣта. Тутъ були и живѣ и вмерлѣ. Тутъ були знаменитѣ силы свѣта, а були й салдаты убитѣ въ послѣднôй вôйнѣ, а вôдтакъ воскресли. Вôнъ бачивъ тутъ себе въ якôмсь сфильованôмъ зачарованôмъ кругѣ, що зôбравъ въ себе всю силу землѣ та въ приступѣ гордости уважавъ себе осередкомъ сего таємничого круга. Всѣ они, его товарищѣ въ больници зôбрали ся сюды тому, щобы довершити дѣла, що представлялось ему сумно ґіґантскимъ пôдприняттемъ, звернутымъ до знищеня лиха на земли. Вôнъ не знавъ, въ чôмъ оно лежати-ме, але чувъ въ собѣ досыть силъ, щобы его перевести. Вôнъ мôгъ читати гадки другихъ людей; въ мертвыхъ рѣчахъ бачивъ ихъ исторію. Великаньскѣ вязы въ садѣ заведеня розказували ему цѣлѣ лєґенды зъ пережитого; само заведенье побудоване вельми дивно, вôнъ уважавъ дѣломъ Петра Великого, та бувъ увѣреный, що царь живъ въ нѣмъ пôдчасъ полтавскои вôйны. Вôнъ прочитавъ се на стѣнахъ, на обломаныхъ штукатеріяхъ, на кусняхъ цоглы та кафель, якѣ находивъ у садѣ; вся исторія заведеня та саду була на нихъ прописана. Вôнъ населивъ маленьку трупарню десятками и сотнями давно помершихъ людей та заедно вдивлявъ ся у вôконце, що выходило зъ неи въ кутокъ саду, видячи въ неровнôмъ вôдбитôмъ свѣтлѣ на старôмъ, замаранôмъ склѣ знакомѣ черты, якѣ бачивъ колись живыми або на портретахъ.

Мѣжь тымъ настала ясна, хороша погода; недужѣ цѣлыми днями гуляли на свѣжôмъ воздусѣ по саду. Ихъ часть саду, не дуже то велика, але густо заросла деревами всюды де лишь було можна, була засаджена цвѣтами. Надзорець заставлявъ робити въ нѣмъ усѣхъ, кôлько-небудь спосôбныхъ до роботы; цѣлыми днями они замѣтали та посыпали стежки пѣскомъ, пололи та поливали грядки цвѣтôвъ, огôркôвъ, гарбузôвъ та дынь, выкопанѣ также власными ихъ руками. Уголъ саду зарѣсъ густо вишнями, вôдъ него въ долину тягнули ся аллеѣ вязôвъ, по серединѣ на невеличкôмъ штучнôмъ горбку красувавъ ся хорошо розведеный цвѣтникъ; яркѣ цвѣты росли по краяхъ верхньои площѣ, а на серединѣ пышалась велика жовта накраплювана далія. Она була й центромъ цѣлого саду, высша надъ усе, та можна було запримѣтити, що багато недужихъ надавало ѣй якесь таємне значѣнье. Новому божевôльному она выдала ся такожь чимсь незвычайнымъ, якимсь паллядіюмомъ саду та заведеня. И всѣ стежки були такожь обсаджены руками недужихъ. Тутъ були всякѣ можливѣ цвѣты, якѣ можна побачити по украиньскихъ зѣльникахъ: высокѣ рожѣ, яркѣ петуніѣ, корчѣ высокого тютюну зъ невеликими рожевыми цвѣтками, мята, чорнобривцѣ, настурціи та макъ. Тутъ-же недалеко вôдъ ґанку, росли три корчики маку якôсь особливои породы; вôнъ бувъ богато меншій вôдъ звычайного, та вôдзначавъ ся незвычайною червоностю цвѣту. Ся то цвѣтка вразила недужого, коли вôнъ першои днины по прибутю до больницѣ глядѣвъ до саду крôзь скляннѣ дверѣ.

(*Дальше буде.*)

заходы, щобы рубрику тую уменшити. Въ сумѣ дебіторôвъ мѣстить ся такожь кавція въ сумѣ 1.600 зр., яку зложено при внесеню офертъ на одержанье гуртовныхъ складôвъ соли и бôльшій кредитъ, якій отворено одному зъ бувшихъ нашихъ начальникôвъ, котрый отворивъ склепъ вже на свôй рахунокъ.

Фондъ резервовый пôднѣсъ ся до сумы 7.752 зр. 51 кр., а фондъ пенсійный для уряд никôвъ товариства до сумы 1 410 зр. 89 кр., т. 6. першій збôльшивъ ся о 1.057 зр. 55 кр., а другій о 196 зр. 50 кр.

Загальный оборотъ касовый выносивъ звышь мілiонъ, бо 1,116.322 зр. 31 кр. Єсть то цифра вже поважна и вказуе на хорошій розвôй, а такожь на важнôсть и значѣнье нашои економічнои институціи.

Число крамниць, въ купецкихъ зносинахъ зъ нами стоячихъ, було въ тôмъ роцѣ 448., котрѣ побрали товару на суму 55.359 зр. 45 кр., при чôмъ одержали опусту зъ цѣны склеповои на суму 8.072 зр. 84 кр. — Взагалѣ узглядняе „Народна Торговля“ потребы крамарства нашого наскôлько тое интереси самои институціи позволяють. Кредитъ, удѣленый крамницямъ, выносивъ въ день замкненя рахункôвъ за сей рôкъ адміністраційный суму 8.014 зр. 92 кр. — Найбôльшій рухъ крамничный, єсть при складахъ нашихъ у Львовѣ, Тернополи, Бродахъ, Рогатинѣ и Станиславовѣ.

Персоналъ службовый нашои институціи складавъ ся въ тôмъ роцѣ зъ 2 директорôвъ, 1 бухгальтера, 1 помôчника бухгальтерiи, 1 возьного дирекційного въ центральнôмъ зарядѣ, и 9 начальникôвъ, 4 начальниць, 7 касiерокъ лядовыхъ и 39 иншого персоналу въ зарядѣ складôвъ, т. 6. разомъ 64 осôбъ, котрѣ побрали титуломъ платы 19.762 зр. 10 кр.

Предкладаючи свѣтлымъ зборамъ тое справозданье зъ білянсомъ просимо о принятье до вѣдомости справозданя Совѣта управляючого за рôкъ адміністраційный 1892/3 т. 6. за часъ вôдъ 1 липня 1892 до 30 червня 1893 р., затвердити білянсъ и уповажнити Совѣтъ управляючій до подѣлу §. 62 статута приписаной половины чистого зыску и до выплаты дiвiденды вôдъ удѣлôвъ въ высотѣ 7% зъ полишеньемъ решты т. 6. 287 зр. 66 кр. на надзвычайнѣ выдатки слѣдуючого року адміністраційного.

Дописи „Дѣла”

Зъ Радимна.

[Письмо до Редакціи вôдъ кс. Л. Пастора.]

Передъ выборами въ Ярославѣ умѣстила Пов. Редакція допись зъ Ярославского, въ котрôй, на доказъ моєи нѣприхильности до Русинôвъ, закинено менѣ: 1) що я умачавъ руку въ справѣ тучапскôй а 2) що я мавъ вôдкинути свѣдоцтво написане по руски зъ замѣткою, що въ кождôй иншôй мовѣ прийму, лишь не въ рускôй. На закиды тѣ не мôгъ я скорше вôдповѣсти за-для выѣзду на сесію парляменту, а уважаю собѣ за обовязокъ вôдповѣсти. Отже:

I. Заявляю публично, що я въ справѣ тучанскôй не мавъ найменшои участи. Се заявивъ я на письмѣ и Впр. о. Матюкови, деканови ярославскому, и уповажнивъ его, коли узнае за вôдповѣдне, се опобликувати. Теперь заявляю то само и пытаю: де доказы? Та й якій вплывъ мôгъ я мати на справу тучапску! За малый я высказувати свôй поглядъ сферамъ рѣшаючимъ, а зъ Тучапянами нѣколи не стрѣчавъ ся а тымъ менше не розмовлявъ про се зъ ними. Справдѣ, не розумѣю: хто и якъ мѣшае мене до тои справы?

II. Пригадую собѣ, що 10 лѣтъ тому единый разъ принѣсъ менѣ женихъ руске свѣдоцтво оповѣдей. Читати по руски не вмѣю [бо кôнчивъ гімназію въ Ряшевѣ]; по друге свѣдоцтво таке для пароха, що маe вѣнчати, е великои ваги [стверджуе, що нема нѣякои перепоны церковнои и цивільнои], длятого звернувъ я свѣдоцтво женихови, абы попросивъ о. пароха о свѣдоцтво въ языцѣ церковнôмъ т. 6. латиньскôмъ, до чого я мавъ право, а навѣть [зъ огляду, що тутъ ишло о супруже] и обовязокъ. И я до сусѣдôвъ гр.-к. отцѣвъ нѣколи того не пишу по польски, лишь по латинѣ на блянкетахъ testimonium bannorum. Не правда-жь, мовь-бы я сказавъ, щобы принесено менѣ свѣдоцтво „въ кождôй иншôй мовѣ лишь не въ рускôй“.

Тôлько поки-що на мою оборону. Болять мене докоры якоись неприхильности до Русинôвъ, на котрѣ я не заслужилъ, и длятого прошу о се спростованье.

К. Л. Пасторъ посолъ до рады державн.

Зъ Перемышля.

[Ще слово въ справѣ старостиньскихъ аґітацій противъ „Днѣстра“.]

Въ 229 нрѣ „Дѣла“ помѣстивъ мостискій староста п. Пуницкій спростованье дописи зъ Перемышля. Самъ той фактъ не бувъ бы дивный, бо звѣстно, що ц. к. старосты дôстаютъ въ такихъ выпадкахъ порученье свыше, — однакъ се дивне, що п. Пуницкій не тямить, що говорить. Отже:

1) Оповѣданье про п. К., котрый бувши передъ тымъ аґентомъ Краковскои асекурації, теперь яко аґентъ „Днѣстра“ маe намовляти чи обманювати черезъ мниме самовôльне змѣнюванье полiсъ, нѣчого ще не доказуе, позаякъ фактъ той, хочь-бы и бувъ правдивый, въ нѣчôмъ не змѣняе высказу п. старосты на сесiи вôйтôвъ, пôсля котрого вôнъ выразно поручивъ, щобы не обезпечувано ся въ „Днѣстрѣ“, бо „то непевне“. На се е свѣдки живй, котрй менѣ то розказували, а навѣть одинъ зъ вôйтôвъ, коли ему прочитали допись въ „Дѣлѣ“, выразно сказавъ: „Таки то правда, бо насъ п. староста намовляли“. П. староста пише въ своѣмъ спростованю, що противъ пана К. внесено до ц. к. суду повѣтового донесенье о обманьство, а я зновъ чувъ, що п. К. внѣсъ противъ п. старосты донесенье о обиду чести. Поминаю вже квестію, чи п. староста мавъ право втручатись и давати кому якй поученя, но нѣякъ не мавъ права вôдклонювати урядово вôйтôвъ, щобы въ „Днѣстрѣ“ не обезпечувались, бо „то непевне“. Чи було що говорено на сесiи вôйтôвъ въ Судовôй Вишни, того ще не знаю, але звѣдаю ся.

2) П. староста призабувъ и то, що говоривъ до учителя Р. Отже я прийду въ помôчь и повторю слова до него высказанй: „Jak Pan śmiałeś namawiać gminę, aby wypowiedziała w Krakowskiej assekuracyi a zaasekurowała się w Dniestrze? Ja pana nauczę!“ А коли учитель звинявъ ся, що то не вôнъ тому виненъ, сказавъ п. староста: „Ja już wszystko wiem“. Другому учителеви загрозивъ п. староста дисциплінаркою за те, що занимаeсь аґенцiею „Днѣстра“. Если се суперечне зъ приписами, то не було бы може въ тôмъ нѣчого дивного. Однакъ не знаю, якъ се поступованье погодити зъ фактомъ, що въ селѣ Крукеничахъ веде аґенцію Краковскои асекурації учитель п. Дашкевичь и то безъ дозволу властей. Учитель той подавъ, подôбно якъ и учитель, о котрôмъ згадуе спростованье, просьбу о позволенье вести аґенцію, а на то шкôльна рада окружна подая его навѣть не предложила краевôй радѣ шкôльнôй, сказавши, що така дрôбниця не перешкаджае учителеви п. Дашкевичеви выконувати обовязки свого званя. Такъ отже аґентови „Днѣстра“ грозить ся дисциплінаркою, а аґентови Краковскои асекурації выразно позволяeсь на веденье аґенцiв.

3) Факту, що п. староста написавъ одному учителеви на поданю яко кваліфікацію „Jest agentem Dnistra“ и грубо пôдчеркнувъ то червенымъ оловцемъ, — п. староста навѣть не простуе. Се я самъ бачивъ.

4) Дивно менѣ, що п. староста, хвалячись знакомостію вôдносинъ въ повѣтѣ, нѣчого не знае про аґітацiѣ противъ „Днѣстра“. Дивно менѣ, бо-жь маґістратъ мѣста Мостискъ казавъ бубнити по мѣстѣ, щобы нѣхто не асекурувавъся въ „Днѣстрѣ“, лише въ Краковскôй асекурації, у пана М., а по повѣтѣ лѣтаютъ аґітаторы того-жь пана М.

5) Наконець про безсторонность п. старосты менѣ нѣчо не вѣдомо; вѣдомо менѣ хиба: якъ переводили ся послѣднй выборы.

НОВИНКИ.

— **Комітетъ обходу памяти Маркіяна Шашкевича** на засѣданю своѣмъ зъ д. 3 н. ст. падолиста поручивъ товариству „Просвѣта“ збирати датки якъ на намогильный памятникъ для Маркіяна, такъ и на стіпендію его имени. Уже й зложили: На стіпендію имени Маркіяна Вп. пп. Юліянъ Несторовичь совѣтникъ скарбовый зъ Перемышля 10 зр., пос. Олекс. Барвѣньскій 2·50 зр., о. Софронъ Левицкій изъ Стриганець 1 зр., о. Евгенъ Шухевичь зъ Красова 1 зр., професоръ Володимиръ Шухевичь зô Львова 1 зр., панѣ Гермина Шухевичева 1 зр., панѣ Олена Стрыйска зô Львова 50 кр., Кость Панькôвскій зô Львова 1 зр., Иванъ Копачь академикъ зô Львова 50 кр., о. Иванъ Чапельскій зô Львова 50 кр., проф. Исидоръ Громницкій зô Львова 1 зр., Михайло Спожарскій зô Львова 1 зр., — разомъ 21 зр. На памятникъ же для Маркіяна: Складка на комерсѣ дня 1 н. ст. падолиста 123 зр., сов. Юліянъ Несторовичь зъ Перемышля 10 зр., пос. Олекс. Барвѣньскій 2·50 зр., „Академическій кружокъ“ 10 зр., о. Иванъ Стрыйскій зъ Перемышля 1 зр., складка въ Клюбѣ Русинокъ львôвскихъ 10 зр. — разомъ 156 зр. 50 кр.

— **Зъ Печенѣжина пишуть намъ:** И тутъ почтили мы память Маркіянову. Дня 1 н. ст. падолиста с. р. о 8 годинѣ вôдправивъ мѣсцевый парохъ о. Шмериковскій службу Божу а до панахиды станувъ ще о. Рудницкій. До церкви прибули мѣсцевй учителѣ зъ численною дѣтворою. Тетраподъ бувъ украшеный портретомъ Маркіяна и вôдзнаками священьства, чашею и пятьма просфорами. Пôдчасъ богослуженя спѣвавъ дуже красно хоръ мѣщаньскій.

— **Выдѣлъ товариства академичного „Ватра“** повѣдомляе, що **передвыборчй зборы** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 5 н. ст. падолиста а **загальнй зборы** въ недѣлю дня 12 н. ст. падолиста с. р. о годинѣ 3-ôй въ університетѣ. — У Львовѣ дня 2 н. ст. падолиста 1893. — За Выдѣлъ тов. „Ватра“ — *Иванъ Копачь* голова. — *Ярославъ Грушкевичь* писарь.

— **Рускій народный театръ** выставить вô второкъ дня 7 н. ст. жовтня въ 50-лѣтнй роковины смерти Григорія Квѣтки-Основяненка народну оперету въ 3 дѣлахъ Гр. Квѣтки-Основяненка „Сватаня на Гончарôвцѣ“. Дохôдъ зъ того представленя призначуе ся на вôдновленье ушкодженои могилы незабутного Григорія, тожь всякй лепты на сю цѣль прийме ся зъ подякою.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вôдобранье урочистои присяги вôдъ 1500 новобранцѣвъ въ Станиславовѣ вôдбуло ся дня 1 н. ст. листопада с. р. въ подвôрю касарнѣ артилерiи архикнязя Вільгельма при участи цѣлого корпуса офіцирского и войсковыхъ урядникôвъ. Попередъ вôдправивъ въ паметѣ на то збудованôмъ, двома пушками и пірамідами зъ оружя приоздобленôмъ, войсковый капелянъ о. Кассіянъ Куницкій польну службу Божу и державъ зъ гарно зробленои трибуны по руски проповѣдь о важности и святости присяги. Роту присяги для войска проводивъ майоръ Личковскій, а для краевои обороны старшій поручникъ Дрекслеръ въ языкахъ нѣмецкôмъ, рускôмъ и польскôмъ, а новобранцѣ кождый въ своѣй мовѣ повтаряли.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Дня 3 н. ст. листопада вôдбули ся въ Самборѣ доповняючй выборы двохъ членôвъ рады повѣтовои. Выбрано Петра Литыньского майже одноголосно, а коваля Іосифа Шкодзинского бôльшостію голосôвъ противъ кандидата партіи селяньскои д-ра Корнила Чайкôвского, на котрого впало 66 голосôвъ. Партія шляхотека и урядники рады повѣтовои розвинули велику аґітацію противъ д-ра Чайкôвского, котрый мавъ стати въ опозиціи до теперѣшнои системы. Якъ усе, такъ и теперь тутъ побѣдили ковбаса й пиво. За д-ромъ Чайкôвскимъ голосувавъ цвѣтъ селяньства руского и нѣмецкого. Панки й мазуры тутешнй боять ся видно интеліґентныхъ людей въ радѣ, длятого голосували противъ д-ра Чайкôвского.

— **Оріґінальный въ своѣмъ родѣ оружникъ** выдавъ до зверхностей повѣта скалатского тамошный ц. к. староста. Окружникъ той звучить дословно: L. 18266. Okólnik do wszystkich Zwierzchności gminnych powiatu skałackiego. Jak się dowiaduję, nie korzysta ludność wiejska z miejscowych źródeł zarobku, do czego ma najlepszą sposobność na obszarach dworskich przy kopaniu ziemiaków. Po kilkoletnich klęskach nieurodzaju osiągnięto wprawdzie w b. r. lepsze zbiory, lecz ludność wiejska z gnuśności nie będąc w chwilowej potrzebie uchyla się od zarobkowania niepomna, że prawie wszędzie są znaczne zaległości w podatkach, prestacyach szkolnych i w innych należytościach, i że nader łatwo na te wydatki zarobić sobie może. Otóż poczytując sobie za obowiązek zwrócić uwagę Zwierzchności gminnych że jest jej obowiązkiem odpowiednio wpływać na ludność gminy, aby bez zwłoki korzystała z zarobku przy kopaniu ziemiaków, przy czem nadmieniam, że zgoła żadnych względów nie będę mieć przy ściąganiu wszelkiego rodzaju należytości, albowiem dla łatwości zarobku może i powinna ludność mieć odpowiednie fundusze. Należy przeto w stosowny sposób pouczyć ludność, wezwać ją do tłumnej robocizny przy kopaniu ziemiaków, a przy dostarczaniu robotników popierać energicznie obszary dworskie. Skałat dnia 24 października 1893. C. k. starosta *Hołodyński*. Жаль, що зъ окружника годѣ довѣдатись найважнѣшои туть рѣчи: кôлько обшары двôрскй платять за днину копаня бараболѣ? Може платять такъ мало, що й не выстане на денну поживу роббтника?!

— **Холера** Газета урядова доносить: Дня 2 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Богородчанахъ 1 особа, въ Середнôмъ повѣта калускогo1 особа, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ лѣського повѣта 1 особа. — Выздоровѣли: въ Римановѣ 2 особы, въ Пациковѣ повѣта станиславôвского 1 особа. — Померли: въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского и въ Римановѣ по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 1 падолиста 23 осôбъ недужихъ на холеру: Дня 2 падолиста занедужали 3 особы, выздоровѣли 3, померли 2, отже лишае ся въ лѣченю 21 осôбъ. — Пôдозрѣнй случаѣ лучили ся въ Залôзцяхъ повѣта брôдского и въ Бани повѣта калуского. — Бактеріольоґічно сконстатовано холеру азійску въ вôдходахъ осôбъ помершихъ середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Новосѣлцяхъ повѣта сянôцкого, въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского и въ мѣстѣ Хировѣ. — Не найдено заразинъ холеричныхъ въ вôдходахъ осôбъ зъ Хомякова повѣта станиславôвского и зъ Пôдгôрокъ повѣта калуского.

— **Дрôбнй вѣсти.** Д-ръ Бобжиньскій віцепрезидентъ краевои рады шкôльнои выѣхавъ вчера зô Львова до Кракова. — Дня 2 н. ст. падолиста обходивъ у Львовѣ заступникъ директора почтъ п. Яковъ Навратиль 40-лѣтный ювилей своеи службы почтовои.

Наука штука и література.

— **Львôвскій рускій народный театръ** выставивъ въ четверъ 2 н. ст. падолиста 6-дѣеву драму Кропивницкого „Дай серцю волю заведе въ неволю“. Гра артистôвъ була того вечера незвычайно совѣстна. Найкрасше вывязавъ ся зъ своеи ролѣ п. Яновичь, вôдтворюючи скôнченый типъ сироты Ивана Непокрытого. П. Стечиньскій вôддавъ ролю Микиты зъ великимъ успѣхомъ, а п. С Пôдвысоцкій знаменито интерпретувавъ сѣльского музику. Роля Семена спочивала въ рукахъ п. Лопатиньского. Панна Слобôдна и панѣ Осиповичева, Пôдвысоцка и Стечиньска и всѣ прочй причинили ся до гарнои цѣлости. Лишь хоры, якъ звычайно, не дописали, а то тому, що не всѣ артисты беруть участь въ спѣвахъ. Вôдъ приѣзду ажь дотеперь, кромѣ першого представленя въ „Запорожци за Дунаемъ“ не бачили мы на сценѣ нѣ п. Вôльхового, нѣ п. Концевича. Оба тѣ артисты маютъ очевидно дуже малый репертуаръ, то може бы се нагороджували выступами въ хорѣ. А публика дуже радо хотѣла бы бачити ихъ на сценѣ и почути ихъ голосъ бодай въ хорахъ, коли не можна въ сольовыхъ партахъ. — *кз.*

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 4 падолиста. По вчерашнôй пробѣ вже не будуть скликуватись зборы для демократiи противъ ремормы выборчои.

Бѣлградъ 4 падолиста. Арнавты напали на мѣсто Призренъ, прогнали турецке войско, зруйнували духовну семинарію та застрѣлили архимандрита и кôлькохъ студентôвъ. Завôзвали турецке войско, щобы выйшло зъ крѣпости, де оно було схоронило ся. Арнавты жадаютъ вôдъ султана автономіи для своеи провінціи.

Парижь 4 падолиста. Радикалы маютъ поставити внесенье въ парляментѣ, щобы скасувати всѣ монастырѣ, якй ще истнують у Франціи.

Лондонъ 4 падолиста. Пôдъ мостомъ уестмінстерскимъ коло парляменту найдено бомбу динамітну. Слѣдство мало выказати що ишло тутъ о атентатъ на парляментъ.

Петербургъ 4 падолиста. Міністромъ вôйны маe стати ґен. Обручевъ.

Мадритъ 4 падолиста. Вôдбулось тутъ демонстрація въ хосенъ Фраиціи а противъ Нѣмеччины.

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
вô готелю Жоржа.

Въ Недѣлю дня 5 н. ст. падолиста 1893.

По разъ другій:

КРУТИ ТА НЕ ПЕРЕКРУЧУЙ

комедія зъ спѣвами и танцями зъ житя-бутя руско-украинньского (малоруского) народу, въ 5-ти дѣяхъ, утвору Панаса Мирного и Михайла Старицкого.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и ґарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярiи Тов. „Руська Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Надôслане.

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскôй число 2.

вôдъ год. 9—5-ои. 4892 6—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и быв. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкае теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вôдъ год. 10—12-ои и вôдъ 2—5-ои. 4891 6—8

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроэня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКÎ ЛЬОСЫ

у пуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КЩА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 6—30

Безъ пореня

приймае до химічного чищеня, вôдновлюваня и прасованя всѣлякй уборы мужескй и жѣночй — перше вѣденьске заведенье химічне чищеня плямъ

СИМЕОНА ВАЙСА

Львôвъ, ул. Коперника ч. 12.

На бажанье чистить одежу при помочи пары въ кôлькохъ годинахъ.

4888 (Импреса Львôвъ.) 4—4

поручае 4595

Лôжка зелѣзнй складанй по 6 зр., нескладанй зъ боками по зр. 14 16, 18 до 20

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ антицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4592 правдивй. 35—49

Центральна розсылка.

Ріхтера антика п. Зол. Львомъ, Прага.

4804 24—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскй на бавовнѣ або овечôй вовнѣ 175 цм. довгй, 125 цм. широкй по зр. 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великй 185—193 цм. довгй, 135 цм. широкй по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣннй вôдъ зр. 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайнй и пружиновй вôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ.

Подушки пѣраннй и волосѣннй.

Простирала пôдъ колдры и до застелюваня, пошевки и т. ин.

Коцики вовнянй и **каны** на лôжка въ найбôльшôмъ выборѣ найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знамениту вату вовняну ½ клґ. 65 кр. — 1·20 зр., на провінцію при закупнѣ 5 клґ. высылаю оплатно.

1500 штукъ покрывалъ на конѣ

дуже грубыхъ, мо̂цныхъ, теплыхъ, майже не до знищеня, 140 цтм. довгихъ, 130 цтм. широкихъ, перенятыхъ во̂дъ одной масы конкурсовой продае ся по казочно низькихъ цѣнахъ, а именно даю во̂дъ нинѣ на якъ довго выстане припасъ:

1 пару = 2 штуки
Покрывалъ на конѣ
темно сѣрй зъ ро̂знобарвною мережкою лише по 3 зр.

1 штука
анґлійского покрывала
во̂зницкого зъ ро̂знобарвною широкою мережкою лише по 3 зр

Тѣ покрывала, котрыхъ можна уживати такожь яко покрывалъ на ло̂жка, коштували перше въ двое то̂лько. Позаякъ припасъ малый, а замовленя наплывають дуже численно, то нехай кождый спѣшить ся замовити, хто хоче купити добрй покрывала дешево. Замовленя полагоджують ся лише за послѣплатою, а адресуе ся до **Моріца Апфля, Вѣдень I. Fleischmarkt 12/D.** 4916 1—?

Лише 4 зр. 60 кр.

ЗИМОВЕ ПАЛЬТО ЛЬОДИНОВЕ

зъ сильного, грубого, майже не до знищеня льодену, зъ теплою, грубою по̂дшевкою, по̂сля найновѣйшои моды, мо̂цяо и добре зроблене, зъ пелериною и кишенями на руки, краски: бурои и сивои, однобарвнй. Тѣ пальта чудо дешевй, продають ся en masse и нѣякій читатель не повиненъ зволѣкати, щобы ихъ собѣ не замовити. — На мѣру подае ся точна широта (округъ) грудей и довжина рукавво̂въ. Також продая ся ко̂лька тысячѣвъ паръ мужескихъ штано̂въ зимовыхъ, грубыхъ, мо̂цныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ по незвычайно дешево̂й цѣнѣ 2 зр. 40 кр за пару. — Розсылка за послѣплатою. Адреса:

Апфля маґазинъ одежи

Вѣдень, I. Fleischmarkt 12/D.

4915 1—3

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на ро̂къ 1894.

Цѣна 50 кр., оправный 75 кр. а. в.

До̂стати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Во̂рменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Знана во̂дъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеро̂въ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдniко̂въ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки дуже добрй розолісы, лікеры, румы прандивй зъ Ямайки, якъ також найлѣпшои якости бра̂евй спеціялы якъ: Народо̂вка, Dziennik, Szczutek, Карпато̂вка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дерено̂вка и т. и. горѣвки упривилеёваний и одиноко правдивй 4914 если зъ нашои фабрики спроваджений 2—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ во̂льного во̂дъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шко̂дный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

Противъ методы лѣченя о. Кнайпа

Одинокимъ найпевнѣйшимъ средствомъ **противъ епідемічныхъ недугъ** есть тепла и суха обувь.

Медлінґска фабрика ОБУВИ

у Львовѣ ул. Гетьманьска ч. 12

поручае П. Т. Публицѣ славну на цѣлый свѣтъ и зъ усюды признану **яко солідну и добру обувь** по цѣнахъ дивно дешевыхъ на по̂дошвѣ вытисненыхъ.

По̂дъ ґарантією неперемакаюча. 4906 2—4

Дальше

кальошѣ ґумовй

знаменитый фабрикатъ по цѣнахъ незвычайно дешевыхъ.

Во̂дставленый, але добрый товаръ и безъ сказы, продае ся о 30 до 50% низше цѣнъ нормальныхъ.

О численнй во̂двѣдины просить найчемнѣйше одинокій властитель

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ.

Маємо честь подати до прилюдной вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітето̂въ и Поважаныхъ Земляко̂въ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

по̂дъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣто̂вои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ по̂сля жаданя, Киоты, Євангелія, Образы процесіональвй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Лавуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 10—104

Остаємо зъ высокимъ поважаніемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Дентистъ д-ръ

Б. КАЧОРОВСКІЙ

бувшій ученикъ школы берлиньскои перенѣсши свое̂ заведеня

ЗАВЕДЕНЬЄ ДЕНТИСТИЧНЕ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускій ч. 23 (стара почта) партеръ во̂дъ год. 9—12 передъ полуднемъ и во̂дъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята во̂дъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ безужиткъ що день амбуляторія во̂дъ год. 8—9 передъ полуднемъ.

4914 1—7

ВЫСЫЛКИ

на цѣлу Галичину и Буковину полагоджую во̂дъ 1 кл. франко почта, а то праздивого ароматичного чаю.

Congo, добрый сильно пятягаючій за ½ кл. 1·40 зр.
Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1·60 зр.
Kaysow добрный зъ цвѣтомъ меляно 1·80 зр
Suchong знаменитый . . . . 2·— зр
„ найлѣпш. ароматич 2·50 „
Попова оригінальный зъ Москвы
Н-ръ I. за фунтъ 2·10 зр
„ Н-ръ II. „ 2·65 „
„ Н-ръ III. „ 3·35 „

Також вы ѣвки власного выро̂бу по 1·40, 1·60, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ кл.

Згаданй роды совѣстно поручае реномованый, выключный и головный складъ правдивыхъ хинъско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Льво̂въ, ул. Сикстуса ч. 17.

4899 (Импресса) 3—6

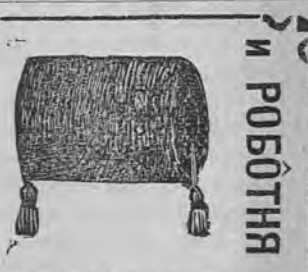

МАҐАЗИНЪ И РОБОТНЯ ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаемо свой обильно заосмотреный магазинъ, де удержуємо всякй можливй роды шко̂рокъ кожуховыхъ, готовй футра мужескій и дамскій, також ковнѣры зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ по̂сля найновѣйшихъ фасоно̂въ. Також удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытіе футоръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякй замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоро̂тшій часѣ и ручимо за тревале и елегантне выко̂ненье по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса) 5—12

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Во̂дъ давна звѣстный зъ своихъ доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оранін. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 11—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ БРАТО̂ВЪ ВРОНЬСКИХЪ

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свой обильно осмотреный маґазинъ футоръ готовыхъ, якъ також и шкоры поодиноко и матеріи на покрытье футоръ въ великій выборѣ. 4816 5—8

Цѣнники на жаданье франко.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до По̂вно̂чной Америки

въ

Нідерляндско-Американьскомъ товариствѣ пароходной плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчь. Найдешевшій цѣны перезазу.

Поясненя безплатно. 4590

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВО̂ДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНО̂ВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обо̂ймили тепершній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и во̂длили доси вже **1.558 дзвоно̂въ загальной ваги 1780 сотнаро̂въ.** Заповѣдають, що и на дальше по̂до̂ймають ся всякой роботы, входячои въ обсягъ во̂дливальнѣ дзвоно̂въ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбиті дзвоны переливати, або вымѣновати, достарчати новй, гармонійнй дзвоны якъ також поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, во̂дповѣдно платй въ сказ. часѣ, за пятилѣтною гарантією (також на раты).

Звѣстный найбо̂льшій складъ тозаро̂въ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядин ро̂зныхъ во̂ддѣло̂въ складу, — въ котро̂мъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Во̂ддѣлъ Килимо̂въ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деся̂ніяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/180 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Во̂ддѣлъ Перскихъ килимо̂въ** сальоновыхъ ро̂зной величины, накрыта на отоманы ламбрекины до во̂кна, великій выбо̂ръ килимо̂въ церковныхъ и на престолы, якъ також килимо̂въ стѣнныхъ передъ и надъ ло̂жка.

III **Во̂ддѣлъ Хо̂днико̂въ.** Хо̂дникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хо̂дникъ коксовый на сходы и до сѣней.

IV. **Во̂ддѣлъ занавѣсъ до во̂конъ и дверей.** Елегантній тунаскій занавѣсы 95 кр., марокяньскій 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., медній фегерановй на гладко̂мъ поля зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы во̂дмѣренй на во̂кно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 5·2, сторы бѣлй, кремовй и барвистій въ елегантно̂мъ выко̂ненью во̂дъ зр. 2·25 и высше.

V. **Во̂ддѣлъ капъ на ло̂жка** и столы, гарнітуро̂въ, колдеръ и коцо̂въ. Гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ло̂жка и одной на сто̂лъ (буретъ) во̂дъ зр. 3·50, 7·50, 9·50, 12·40. Обрусы кр. 85, зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланель вй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. К цаверовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ тоиде зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby во̂дъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Во̂ддѣлъ Дерґь на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шко̂ры тигровои во̂дъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Во̂ддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ло̂жка, поодинокій стѣнній килимки, поодинокій капы на ло̂жка и столы, высортованій килимы, остатки ро̂зныхъ хо̂днико̂въ, особливо годній поручення 5·0 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимко̂въ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII **Во̂ддѣлъ для товаро̂въ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣро̂въ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй во̂дъ 1 зр. и высше, ковнѣры во̂дъ 1 зр Великій выбо̂ръ боа, тарнітуро̂въ дамскихъ и дитячихъ зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистій и бѣлй. Великій выбо̂ръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ во̂дповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Во̂ддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечервиць, юбки трикотовй во̂дъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфрока и неглiжь. Юбки волочковй, суконнй и шовковй

X. **Во̂ддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховй дитинній плащики и одежа, на дѣти во̂дъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Во̂ддѣлъ модныхъ капелюхо̂въ** дамскихъ и дитинныхъ прибраныхъ, якъ також фасоны вельоны, коронки, стяжки с кламітій и шовковй товары, якъ також всякй додатки для кравцѣвъ и модняро̂къ

XII **Во̂ддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске еперо̂вске, вовняный рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахляръ, паньчохи и спо̂днице.

XIII. **Во̂ддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, данськихъ и шведскихъ якъ також во̂лочковй рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбо̂ръ балевыхъ рукавичекъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Во̂ддѣлъ осо̂бный** для высылокъ на провінцію. 4895 (17—?)

Цѣнники даромъ и франко.

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздо̂вства КНАЙПА СОЛОДОВА есть КАВА

зо̂ **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обо̂йтись безъ шко̂дного уживаня чистои або помѣшанои зъ суррогатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бо̂льше поживну** каву. — **Незро̂внана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надае ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати по̂дроблень.** ½ **кільо по 25 кр. — Всюды можна до̂стати.**

Sebastian Kneipp

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 46—52

При закупнѣ товаро̂въ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одповѣдальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черлянському. З друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 240. Львôвъ, Понедѣлокъ 25 жовтня (6 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вотумъ недовѣря для кола польского.

У Вѣдни зайшли подѣї такъ великой ваги, що мусять рѣшучо вплынути на змѣну внутрѣшныхъ вôдносинъ політичныхъ, Правительство внесло проєктъ реформы выборчой, руководячись взглядомъ на загальнѣ интересы державнѣ, и зажадало вôдъ заступникôвъ народу, щобы заявили свою опінію въ тôй справѣ. Показало ся, що погляды правительства и верховодячихъ сторонництвъ парляментарныхъ розбійшли ся въ противныхъ напрямахъ, а въ наслѣдокъ того факту правительство уступило и кабінетъ подавъ ся до дімісіи, сторонництва же приступили до коаліции зъ негативною програмою. И здавало бы ся, що се була одинока неминуча розвязка напруженой ситуации политичной, що представителѣ народу поступили собѣ пôсля интенціи загалу населеня, котрого воля повинна бути найвысшимъ правомъ для заступникôвъ парляментарныхъ въ конституційнôй державѣ. А однакъ факты вказують цѣлкомъ противно: загалъ населеня станувъ по сторонѣ правительства а противъ своихъ заступникôвъ.

Не лишь лѣвиця нѣмецка не могла найти одобреня своєи политики у загалу населеня, у своихъ выборцѣвъ, бо зборы, аранжованѣ у Вѣдни въ тôй цѣли, закôнчились повнымъ пораженьемъ головныхъ провôдникôвъ лѣвицѣ, — але такожь и коло польске, котре величало ся и величає ся тымъ, що вôдчуває волю народу польского, що єго акція політична єсть выразомъ гадокъ цѣлого народу, симъ разомъ перечисляло ся и стрѣтилось не лише зъ безвзглядною критикою але просто зъ заявленьемъ недовѣря. Того пораженя зазнало коло польске на вчерашнôмъ справозданю посла Леваковского у Львовѣ.

Голосъ столицѣ краю мусить заважити при оцѣнцѣ дѣяльности політичнои кола польского. Выборцѣ столичнѣ рôзнять ся вôдъ выборцѣвъ зъ иншихъ курій, и єсли бы не теперѣшна ординація выборча взагалѣ а куріяльна система спеціяльно, то и у насъ опінія выборцѣвъ мѣскихъ мусѣла бы надавати напрямъ цѣлôй політицѣ. Вчерашнѣ зборы вызначились не лишь своєю численностію (вôсѣмсотъ участникôвъ), але такожь и добôрностію, бо на зборы явилась переважно нителіґенція а по при нію и кляса робôтнича, котра стає ся щоразъ бôльше вплывовымъ чинникомъ въ квестіяхъ внутрѣшнои политики. Зборы вôдбувались поважно. По обєктивнôмъ представленю стану рѣчи посломъ Леваковскимъ поодинокѣ бесѣдники пôддали критицѣ поведенье кола польского и дôйшли до резолюцій, котрѣ выказали хибну дорогу, по якôй точить коло свою політику.

Пос. Леваковскій зачавъ своє справозданье вôдъ характеристики вôдносинъ парляментарныхъ пôдъ конець минувшои сесіи а зъ початкомъ сеи сесіи. Дунаєвскій пôддержувавъ минувшои сесіи штучно бôльшôсть парляментарну, але та бôльшôсть зачала розпадати ся головно за-для того, що правительство не додержувало своихъ зобовязань. Новій выборы показали, що одинъ зъ головнѣйшихъ чинникôвъ давнои бôльшости, старо-Чехи перепали, а внутрѣшна ситуація вказувала на се, що лѣвиця готова прихилитись до спôльнои акціи зъ консерватистами. Треба було дати якесь гасло до спôльнои акціи и найдено выразъ staatserhaltende Elemente. Правительство принесло жертвы, мѣжь котрыми першою бувъ Дунаєвскій.

Коло польске майже не змѣнилось въ своємъ складѣ. Система централізаційна вôддає репрезентацію въ руки шляхты, а хочь въ соймѣ демократы польскѣ добули собѣ видне значѣньe, то въ колѣ польскôмъ примушенѣ стояти на послѣднôмъ плянѣ. Політику свою назвало коло політикою вôльнои руки, але се цѣлкомъ хибно. Політика вôльнои руки єсть тогдѣ, єсли не руководить ся нѣ симпатією нѣ антіпатією, а противно коло польске вже зъ горы зазначило свои вôдносины до поодинокихъ сторонництвъ. Акція кола польского не може повеличатись успѣхами. Не можна було добитись децентралізаціи зелѣзниць, головно за-для опору лѣвицѣ, а квестія та чей-же найважнѣйшій постулятъ краю.

Рôвножь и внутрѣшнѣ вôдносины парляментарнѣ дуже нездоровѣ. Палата послôвъ неспособна до нѣякои позитивнои роботы. Реформа податкова, выготовлена д-ромъ Штайнбахомъ, опирає ся на засадахъ поступовыхъ и справедливыхъ и повинна бути ухвалена, а помимо того нема выгляду на ей ухвалу, бо всѣ клюбы заняли неприхильне становище до неи. Таке саме зъ реформою закона промыслового; замѣсть пермапентнои комісіи ухвалено скликати анкету, а кожда анкета се лишь мыленье очей. И показує ся, що коли навѣть само правительство консервативне, въ цѣлôмъ слова значѣню, уважало потрѣбнымъ згадати въ престольнôй промовѣ, що треба полекшѣ для низшихъ верствъ населеня, то парляментарнѣ сторонництва всѣми силами опирають ся тымъ змаганямъ. Коло польске не хоче бачити грôзнои небезпечности, котра проявилась въ сей способôъ, що селяньство еміґрує цѣлыми масами, щобы ухилити ся зъ-пôдъ опѣки мачошиного правительства.

А вже найлѣпше выявились тѣ вôдносины при нагодѣ реформы выборчои. Проєктъ правительственный розширяє право выборче на ширшѣ верствы населеня, ставляючи цензусомъ степень образованя. И хочь проєктъ правительственный ще дуже а дуже несправедливый, бо задержує подѣлъ куріяльный и заступництво интересôвъ та посередньôсть выборôвъ зъ курій сѣльскои, то помимо того повиненъ бути ухваленый, бо опирає ся на засадахъ поступовыхъ и єсть першимъ крокомъ до загального голосованя. Въ парляментѣ выступили противъ реформы три сторонництва: лѣвиця за-для того, що складаєсь зъ буржоазіи и капіталістôвъ; клюбъ Гогенварта длятого, що єму выдаєсь навѣть парляментаризмъ аномалією; и коло польске, котре найшло собѣ причину у взглядахъ національныхъ, автономічныхъ и суспôльныхъ.

Складъ кола польского такій, що бôльшôсть єго се зашкорупѣла кастовôсть, котра не хоче допустити до участи нѣякихъ елєментôвъ поступовыхъ, демократичныхъ. Заявляють обуренье, що правительство поступило собѣ нельояльно, не порозумѣвши ся що-до проєкту реформы выборчои; але се пусте говореньe, — ґр. Таффе мусѣвъ такъ зробити, бо знавъ, що елєменты кастовѣ були бы придавили тѣ змаганя въ самôмъ починѣ. Бôльшôсть кола польского єсть противна всякôй реформѣ выборчôй, а натякъ въ резолюціи о реформѣ наступивъ лишь въ наслѣдокъ напору нѣмецкои лѣвицѣ, зъ котрою треба було вôйти въ коаліцію. Взгляды національнѣ оправдують ся тымъ, що по реформѣ выборчôй можна бы втратити кôлька мандатôвъ въ хосенъ Русинôвъ, але сего чейже не можуть бояти ся щирѣ патріоты польскѣ, котрымъ дѣйстно лежить на серци щира згода Полякôвъ зъ Русинами. Взгляды автономічнѣ се пуста фраза, котрою завсѣгды воюєсь а въ дѣйстности нѣколи не додержуєсь. А що-до соціяльныхъ взглядôвъ, то они такожь не мають стôйности, бо хочь бы зъ выборôвъ выйшли соціялісты, — они не перевернуть свѣта, такъ якъ сего не зробили по иншихъ краяхъ, де засѣдають въ парляментахъ. Одинокою причиною неприхильности кола до реформы выборчои єсть се, що бôльшôсть кола складають елєменты, котрымъ иде о власный интересъ, котрѣ добувши мандатôвъ нечистыми средствами, боять ся ихъ утраты, котрѣ позанимали важнѣ становища и не зважають на потребы и интересъ народу. До такои репрезентаціи треба примѣнити слова Carthaginem esse delendam, що може лишь наступити при розширенôмъ правѣ выборчôмъ, при загальнôмъ правѣ голосованя. До того треба всѣми силами змагати и скорше чи пôзнѣйше мусить настати побѣда.

По справозданю посла Леваковского забирали голосъ поодинокѣ бесѣдники и зґôдно доходили до конклюзій, що коло польске, опираючись реформѣ выборчôй, поступає негôдно и нечестно.

И такъ п. Дашиньскій, въ имени партіи робôтничои, высказавъ пос. Леваковскому подяку, що дотримавъ слова и промовлявъ въ колѣ польскôмъ за реформою выборчою. Иншѣ демократы, якъ пос. д-ръ Витольдъ Левицкій, котрый въ червни с. р. обѣцявъ робôтникамъ въ Перемышли встоюватись за розширеньемъ права выборчого, своимъ поведеньемъ заслугують на назву шарлятанôвъ політичныхъ. Засады, якими чванить ся коло, суть лишь простымъ обманомъ, бо н. пр. поступованье Полякôвъ супротивъ Русинôвъ єсть чисто централістичне: Русинôвъ душить ся гôрше анѣжь централісты робили Полякамъ. Автономія краю обмежаєсь до паленя люльки въ бюрѣ рады повѣтовои. Поставивъ резолюцію зъ зазывомъ, щобы пос. Леваковскій выступивъ зъ кола польского, єсли коло буде противне реформѣ выборчôй.

Д-ръ Обминьскій пытавъ, длячого коло пôдпирає въ справѣ выборчôй Нѣмцѣвъ, котрѣ боять ся утраты кôлькадесятьохъ мандатôвъ въ хосенъ Славянъ? — Пос. Леваковскій вôдповѣвъ, що коло хоче прислужити ся лѣвици и инакше лѣвиця не приступила бы до коаліції.

Д-ръ Ґрекъ выступивъ остро противъ політики кола. Політичне посѣданье не дасть ся оправдати нѣчимъ, бо права, набутѣ въ наслѣдокъ теперѣшнои ординації выборчои, мають за собою періодъ ледви 20-лѣтный. Въ такій самый спôсобъ могла бы Европа вôдновѣсти Полякамъ що-до ихъ претенсій вôдбудованя Польщѣ. Вдячнôсть належить ся ґр. Стадницкому, що выповѣвъ отверто погляды теперѣшнои бôльшости. Въ колѣ польскôмъ не найшло ся спôвчутя для обиджеяыхъ промовою ґрафа масъ народу. Взагалѣ побоюють ся проводирѣ утраты своихъ мандатôвъ и пп. Плѣнеръ, Яворскій та Гогенвартъ готовѣ ще жадати мілионôвъ индемнізаціи за свои утраченѣ права. Д-ръ Ґрекъ поставивъ резолюцію, котру вôдтакъ приняли зборы.

ПП. Єґерманъ и Дзєславскій промавляли за тымъ, щобы пос. Леваковскій не выступавъ зъ кола, лишь старавъ ся протестувати тамъ противъ нечестного поведеня. А якъ обставины такъ зложать ся, що буде кôлькохъ послôвъ опозиціоністôвъ, то тогдѣ утворять окремый клюбъ, якъ се зробили молодо-Чехи супротивъ старо-Чехôвъ. — П. Дашиньскій цофнувъ свою резолюцію, мотивуючи тымъ, що не хотѣвъ бы вносити розладу въ однодушнôй резолюціи, котра рôвножь высказує недовѣре колу польскому.

Зборы ухвалили одноголосно такѣ резолюціи:

I. Зборы выборцѣвъ мѣста Львова высказують глубокій жаль, що коло польске у Вѣдни заняло становище, принціпіяльно противне проєктови розширеня права выборчого а заключивши союзъ зъ централістами и даючись увести интересамъ кастовымъ, выкликало теперѣшну крізу, заостроючу небезпечнôсть реакціи політичнои и економічнои. — Зборы дякують послови Леваковскому и похваляють єго становище въ тôй справѣ.

II. Выборцѣ мѣста Львова заявляють ся рѣшучо противъ всякихъ выимковыхъ станôвъ въ державѣ и домагають ся точного захованя духа законôвъ конституційныхъ въ адміністраціи, спеціяльно свободы прасы, зборôвъ и свободы выборôвъ.

III. Выборцѣ мѣста Львова домагають ся якъ найскорѣйшого розширеня права выборчого въ дусѣ послѣдного проєкту правительственного, котрый уважають задаткомъ ширшои реформы.

ПОДЯКА.

Комітетъ для торжественного перевезеня тлѣнныхъ останкôвъ бл. п. Маркіяна Шашкевича складає отсимъ прилюдну подяку всѣмъ тымъ, що своимъ трудомъ и своєю участію причинились до звеличеня сего народного свята, — а именно Єго Ексцеленціи ВПреосв. Митрополиту д-ру Сильвестру Сембратовичу за провôдъ въ походѣ похороннôмъ. Вôдтакъ дякує комітетъ ВПреп. крилошанамъ Капітулы митрополичои у Львовѣ, — обомъ крилошанамъ-делеґатамъ епископскои Капітулы въ Станиславовѣ ВПреп. Ткачуникови и Гробельскому, — дякує тымъ кôлькомъ соткамъ свѣтского духовеньства, що изъ всѣхъ сторôнъ Галичины приѣхали на се народне свято, — дякує ВП. монахамъ Чина св. Василія В. за участь въ

---

3)

Маковъ цвѣтъ.

Оповѣданье Всеволода М. Гаршина.

(Дальше.)

Выходячи до саду въ першій разъ, божевôльный передовсѣмъ, не сходячи зô ступенѣвъ ґанку, поглянувъ на сѝ червонѝ маковѝ цвѣты. Ихъ було всего два, росли собѣ припадкомъ, окремо вôдъ другихъ та на невыполенôмъ мѣсци, такъ що ихъ окружала густо лобода та другій бурянъ.

Недужій одинѣ за однымъ выходили зъ дверей, въ котрыхъ стоявъ сторожь и дававъ кождому зъ нихъ здоровый, бѣлый, бавовняный ковпакъ зъ червонымъ хрестомъ на передѣ. Ковпаки сѝ були на вôйнѣ, та ихъ сюды куныла на поторжцѣ. Але нашъ недужій, само собою розумѣє ся, придававъ сему червоному хрестови якесь особливе таємне значѣньe. Вôнъ здоймавъ ковпакъ и посмотрѣвъ зразу на хрестъ, вôдтакъ на м кôвъ цвѣтъ. Цвѣтъ бувъ яркѣйшій.

— Вôнъ побѣджає, — сказавъ недужій, — побачимо!

И зôйшовъ зъ ґанку Оглянувшись та не запримѣтивши сторожа, що стоявъ за нимъ, скочивъ на грядку та простягнувъ руку до цвѣту, але не зваживъ ся зôрвати. Почувъ жаръ та коленье въ простягнутôй руцѣ а вôдтакъ въ цѣлôмъ тѣлѣ, наче-бъ токъ якоись невѣдомои єму силы выходивъ зъ червоного цвѣту та прошибавъ цѣле єго єство. Вôнъ пôдсунувъ ся близше та простягъ руку до самои цвѣтки, але цвѣтка, якъ єму здавалось, боронила ся, выпускаючи зъ себе ѣдовитый, смертоносный подыхъ. Голова у него закрутила ся, вôнъ ще разъ змôгъ ся — и вже хопивъ за ґичку, ажь тутъ чиясь важка рука впала єму на плече. Се сторожь прихопивъ єго.

— Не вôльно рвати! — сказавъ старый хлопище. — На грядку не ходи! Тутъ богато васъ божевôльныхъ, а якъ кождому захочеть ся цвѣтки, увесь садъ рознесете! — пересвѣдчуючо сказавъ вôнъ, усе ще держачи недужого за рамя.

Недужій глянувъ єму въ лице, мовчки увôльнивъ ся вôдъ єго руки та зворушеный пôйшовъ стежкою дальше. — „О, нещастнй!“ — думавъ вôнъ, — „вы не видите, вы ослѣпленѝ ажь такъ дуже, що бороните єго. Но най буде, що хоче, я покôнчу зъ нимъ! Не нынѣ, то завтра мы змѣримо ся силою. И наколи я погибну, чи оно не всьо одно?

Вôнъ похожавъ по садѣ до самого вечера, робивъ знакомства та провадивъ незрозумѣлѝ розговоры, въ котрыхъ всякій зъ розмовляючихъ чувъ лише одвѣты на свои безглуздѝ гадки, що выражали ся дивно-таємничими словами. Недужій ходивъ то зъ однымъ то зъ другимъ, та при кôнци дня ще бôльше пересвѣдчивъ ся, що „все готове“ — якъ казавъ самъ до себе. Необавки розпадуть ся зелѣзнѝ рештки. всѣ тѝ заточенцѣ выйдуть зъ-вôдси та розбѣгуть ся на всѣ кôнцѣ землѣ, увесь свѣтъ здрôгне ся скине зъ себе стару одежу та явить ся въ новôй, чудовôй красѣ. Вôнъ майже забувъ на цвѣтку, але, выходячи зъ саду та вступаючи на ґанокъ, зновъ побачивъ у густôй, потемнѣлôй та росою вже припалôй травѣ достоменно два розжаренѝ вуглики. Тогдѣ недужій вôдступивъ вôдъ товпы та, станувши за сторожемъ, выжидавъ пригôднои хвилѣ. Нѣхто не бачивъ, якъ вôнъ перескочивъ грядку, зôрвавъ цвѣтку та обережно сховавъ єи на своѣй груди пôдъ сорочкою. Коли свѣжій, зрошенѝ листочки дôткнулись єго тѣла, вôнъ поблѣдъ мовь смерть та зъ ляку широко выпуливъ очѣ. Холодный пôтъ выступивъ єму грубыми каплями на лице.

Въ больници запалили лямпы; бôльша часть хорыхъ поклала ся на лежанкахъ, выжидаючи вечерѣ, кромѣ декôлькохъ неспокôйныхъ, що пильно крутились по коридорахъ та комнатахъ. Недужій зъ цвѣтомъ маковымъ бувъ помежи ними. Вôнъ ходивъ, судорожно притискаючи руки до грудей; здавалось, нѣбы вôнъ хоче роздавити положену на груди цвѣтку. Стрѣчаючи другихъ, вôнъ зъ-далека обходивъ ихъ, лякаючись доторкнути ся до нихъ рубцемъ одежѣ.

— Не пôдходѣть дъ менѣ, не пôдходѣть! — кричавъ заєдно.

Але въ больници мало-хто уважавъ на такѣ крики. А вôнъ ходивъ усе скорше й скорше, мѣрявъ кроки все бôльшѣ та бôльшѣ — и такъ зо двѣ годинѣ.

— Я змучу тебе; я задавлю тебе! — глухо та злôбно говоривъ вôнъ, часомъ ажь скреготавъ зубами.

Въ столову подали вечеряти. На великѣ столы безъ скатертей поставили по кôлька деревяныхъ крашеныхъ та золоченыхъ мисокъ зъ гидкою пшоняною кашею. Недужѣ засѣли на ослонахъ; всякому дали по шматкови чорного хлѣба. Ѣли деревляными ложками, по вôсѣмь люда зъ однои миски. Декотрымъ, що були на лѣпшôмъ харчи, подали вечеряти осôбно. Нашъ недужій митью проковтнувъ свою пайку, що принѣсъ сторожь до єго комнаты. Не вдоволившись симъ, вôнъ пôйшовъ ще въ загальну столову.

— Позвольте менѣ тутъ сѣсти, — просивъ вôнъ надзорця.

— Вы може не вечеряли? — спитавъ єго надзорець, наливаючи до мисокъ додатковѣ пайки кашѣ..

— Я дуже голоденъ. Та й менѣ треба сильно покрѣпити ся. Мене лишь ѣда тримає, бо-жь чей знаєте, що спати зовсѣмъ не можу...

— Ѣджте, любчику, на здоровля! Тарасе! дай но имъ ложку та хлѣба.

Вôнъ присѣвъ до однои миски, та зъѣвъ ще велику силу кашѣ.

— Ну досыть, досыть, — сказавъ вкôнци надзорець, коли всѣ кôнчили вечерати, а нашъ недужій ще сидѣвъ надъ мискою, черпаючи зъ неи одною рукою кашу а другою крѣпко держачись за грудь. — Объѣсте ся!

— Ей, кобъ то вы знали, кôлько менѣ треба силы! Прощайте, Николо Николанчу, — сказавъ недужій встаючи зъ-за стола та сильно стискаючи руку надзорцеви, — прощайте!

— Куды-жь се вы? — запытавъ надзорець усмѣхаючись.

— Я? Нѣкуда, остаюсь тутъ. Але, може бути, мы завтра не побачимо ся. Спаси-бôг вамъ за вашу доброту.

И ще разъ цупко стиснувъ руку надзорцеви. Голосъ єго дрожавъ, на очехъ выступили сльозы.

— Втихомирѣть ся, любчику, втихомирѣть ся! — одвѣчавъ надзорець. — По що такѣ дивнѝ гадки? Пôйдѣть, положѣть ся та заснѣть гарненько. Вы повиннѝ бôльше спати. Коли будете добре спати, то й скоро прийдете до себе.

Недужій почавъ плакати. Надзорець вôдвернувъ ся, щобы приказати сторожамъ скорше збирати останки вечерѣ. За пôвъ годины въ больници всѣ вже спали, кромѣ одного чоловѣка, що лежавъ нероздягненый на своѣй постели въ угловôй комнатѣ. Вôнъ увесь дрожавъ, якъ въ лихорадцѣ, та судорожно стискавъ собѣ грудь, всю насяклу, якъ єму здавало ся, нечуваною смертельною отрую.

(*Конець буде.*)

походѣ похороннôмъ, — вôдтакъ питомцямъ гр. кат. семинаріи й хорови рускои молодѣжи шкôльнои за прегарный спѣвъ похоронный, — дякує ВП. дирекціи и пп. професорамъ рускои ґімназіи, щó зô всѣми учениками явились въ тôмъ походѣ, и взагалѣ всѣмъ тымъ школамъ, щó взяли участь въ похоронахъ, — дякує ВП. рускимъ посламъ и всѣмъ кôлькадесяти делеґаціямъ рускихъ товариствъ и институцій, делеґаціямъ руского жѣноцтва, мѣщанъ и селянъ; — дякує проф. Володимирови Шухевичеви и проф. Исидорови Громницкому за впорядкованье величавого походу, — дякує ВП. членамъ філіи „Просвѣты“ въ Камѣнцѣ струмиловôй, що мощѣ Маркіяна перевезла до Львова, — дякує п. учителеви Михайлови Зельскому, що въ Новосѣлкахъ занявъ ся впорядкованьемъ похорону, — о. Исидорови Зельскому зъ Милятина, о. Володимиру Рожеевскому зъ Новосѣлокъ лѣскихъ и всему духовенству, зôбраному въ Новосѣлкахъ за вôдправу поминального богослуженя тамже, — ВП. о. совѣтникови Адольфови Василевскому за поминальне богослуженье въ церквѣ св. Параскевы у Львовѣ, — о. Данилови Танячкевичеви зъ Закомаря, о. Омелянови Дольницкому зъ Рѣпиева, послови Олекс. Барвѣньскому, п. Филипови Романишину, начальникови громадскому зъ Новосѣлокъ лѣскихъ, о. совѣтникови Михайлу Цегельскому, д-ру Ом. Огоновскому, о. віцеректорови гр.-к. духовнои семінаріи Михайлови Мрицови, послови Юліянови Романчукови — за пропамятнй слова, выголошенй пôдчасъ перенесеня мощей и надъ гробомъ; — дальше дякує комітетъ молодѣжи академичнôй, а найпаче сторожи почестнôй, — дякує братствамъ церковнымъ и взагалѣ всѣмъ тымъ, котрй своею участію показали, що имъ память безсмертного Маркіяна дорога. Вкôнци комітетъ складає щиру подяку товариству „Боянъ“ за вôдспѣванье точокъ програмы, славному артистѣ-спѣвакови Мишузѣ за вôдспѣванье двохъ рускихъ пѣсень, паннѣ Ользѣ Барвѣньскôй за деклямацію, а п. Корнилови Устіяновичу за выголошенье патріотичнои бесѣды на концертѣ. Комітетъ высказує такожь велику свою радôсть изъ-за того, що на єго покликъ зъявились тысячѣ землякôвъ на тее народне свято, щобъ показати свѣтови, що Русь живе на своѣй поконвѣчнôй земли й вмѣє вôддати честь свому будителеви.

Вôдъ Комітету Маркіянового.
У Львовѣ дня 6. листопада 1893.

Кн. Альфредъ Віндішґрецъ.

Новый президентъ міністрôвъ, кн. Альфредъ Віндішґрецъ, родивъ ся дня 31 жовтня 1851 р. въ Празѣ. Въ р. 1869 поступивъ на выдѣлъ правничій университету въ Боннѣ, а въ 1871 р. перейшовъ на университетъ въ Празѣ. Въ 1877 р. бувъ промованый на доктора правъ. Першимъ выступомъ молодого правника бувъ процесъ, якій вôнъ заступавъ передъ трибуналомъ державнымъ. Справа була така: Маґістратъ въ Празѣ вôзвавъ князя, щобы ставивъ ся до бранки войсковои. Князь зробивъ вôдкликъ до высшихъ инстанцій и опиниви ся ажь передъ трибуналомъ державнымъ. Князь опиравъ ся на тôмъ, що княжа родина Віндішґрецôвъ ажь до 1806 р. належала до нѣмецкихъ станôвъ державныхъ и артикуломъ 14-тымъ нѣмецкого акту союзного зъ 1815 р. признано всѣмъ княжимъ и ґрафскимъ родинамъ, котрй суть т. зв. reichsunmittelbar, увôльненье вôдъ всѣхъ обовязкôвъ войсковыхъ. Трибуналъ державный не увзглядниви того погляду и сказавъ въ мотивахъ свого выроку, що пôсля основныхъ законôвъ державныхъ всѣ горожане суть рôвнй передъ правомъ и що пôсля закона войскового нѣякій горожанинъ не може вôдтягатись вôдъ обовязку службы войсковои. Въ наслѣдокъ рѣшеня вступивъ князь до войска, де дôйшовъ степени надпоручника обороны краєвои.

Політичну карієру розпочавъ кн. Альфредъ зъ 1876 р., коли по смерти свого вôтця ставъ наслѣдственнымъ членомъ палаты панôвъ. Въ палатѣ панôвъ выбирано князя до рôзныхъ комісій а въ 1883 р. именовано єго на предложенье палаты панôвъ членомъ трибуналу державного. Въ тôмъ самôмъ роцѣ выбравъ фідекомісъ князя Альфреда посломъ до ческого сойму. Въ соймѣ заступавъ князь становище историчнои шляхты. Першу бесѣду выголосивъ князь при дебатѣ надъ внесеньемъ Ріґера о змѣнѣ ординаціи выборчои (1883 р.) Князь выказувавъ потребу змѣны ординаціи выборчои и сказавъ мѣжь иншимъ такъ: „Ординаціи выборчои не можна зробити однымъ замахомъ, а такожь не може ординація выборча тревати на вѣки. Ординація выборча мусить примѣнюватись до флюктуаціи населеня. Законы конституційнй, котрй не запустили корѣня въ народѣ, не можуть бути тревалй.“

Дальша дѣяльнôсть князя въ ческôмъ соймѣ вызначаєсь безбарвностію пôдъ взглядомъ національнымъ. Въ р. 1884 выступивъ противъ внесеня д-ра Гербста, щобы перевести національный подѣлъ повѣтôвъ. По заключеню вѣденьскихъ пунктацій 19 сѣчня 1890 р. станувъ князь рѣшучо и непохитно по сторонѣ тыхъ пунктацій. Князя выбрано предсѣдателемъ комісіи угодовои и вôнъ забиравъ неразъ голосъ якъ въ комісіи такъ и въ пленумъ въ оборонѣ угоды ческо-нѣмецкои. Промовлявъ за подѣломъ краєвои рады шкôльнои и рады краєвои культуры, а выступавъ противъ молодочехôвъ. Князя Альфреда выбрано членомъ нѣмецкои секціи въ радѣ культуры краєвои. Коли ческа шляхта заявилась за вôдроченьемъ выконаня угоды ческо-нѣмецкои, кн. Віндішґрецъ ставъ провôдникомъ тои ґрупы шляхты, котра встоювалась за выконаньемъ угоды. Члены тои ґрупы зложили мандаты посольскй, а кн. Віндішґрецъ оставъ ся и дальше въ соймѣ, але вже не вôдґрававъ важнѣйшои ролѣ.

Кн. Віндішґрецъ засѣдавъ такожь въ спôльныхъ делеґаціяхъ. Въ 1891 р. яко референтъ прелімінаря міністерства справъ заграничныхъ выступивъ противъ внесеня Цалінґера о приверненю свѣтскои власти папѣ. Кн. Віндішґрецъ выявивъ бажанье, щобы сю квестію порѣшити въ мирный способôвъ, порозумѣвши ся зъ Італією, котра есть союзникомъ Австріи; розвязку римскои квестіи може довершити лишь сама Італія; національна идея сотворила королѣвство італійске и Австрія не може змѣнити тыхъ вôдносинъ. — Пôдчасъ сегорôчныхъ делеґацій выбрано кн. Альфреда президентомъ австрійскои делеґаціи. Вѣдомо, що князь не дозволивъ молодо Чехамъ говорити въ делеґаціяхъ про внутрѣшнй справы ческй; такъ само выступивъ князь противъ делеґата Кляича, коли сей хотѣвъ порушити справу хорватского права державного при дискусіи надъ босаньскимъ кредитомъ окупаційнымъ. Кн. Віндішґрецъ вôдобравъ голосъ дел. Кляичеви, а коли делеґація рѣшила, щобы Кляичь дальше говоривъ, кн. Віндішґрецъ зложивъ гôдность президента. Ажь коли делеґація на внесенье Пленера ухвалила вотумъ довѣрія для князя, вôнъ провадивъ дальше президію делеґацій.

Кн. Альфредъ Віндішґрецъ есть декорованый вôдъ 1884 р ордеромъ золотого руна а сего року дôставъ титулъ тайного совѣтника. Князь есть властителемъ фідеікомісу Клядравъ и альодіяльныхъ посѣлостей Стекна та Ташавъ въ Чехіи, дôбръ Корлятке въ Угорщинѣ, Рогічь въ Стиріи и Ельофъ въ Віртемберзѣ. Въ 1877 р. оженивъ ся кн. Альфредъ зъ княгинею Аверсперґъ и зъ того подружа мае одного сына та чотири доньки.

Очищенье округа бережаньского вôдъ лихвы.

[Письмо зъ Бережанъ.]

Хотяй законъ о лихвѣ обовязує у насъ вже поверхъ лѣтъ 16, бо вôдъ 19 липня 1877 року, и бувъ найперше и спеціально выданый для Галичины та Буковины за ініціятивою и особливымъ стараньемъ галицкого сойму, то однакъ дивнымъ дивомъ вôнъ власне въ краю, для котрого мавъ служити, не найшовъ ажь до найновѣйшихъ часôвъ анѣ справедливого оцѣненя анѣ належитого приложеня въ практицѣ.

Причины того явища не далеко глядати. Недостаточне число судôвъ повѣтовыхъ, ихъ слаба обсада а до того переладованье надмѣрнымъ числомъ справъ, зъ року на рôкъ постôйно ростучимъ, то перша и найважнѣйша а до теперь ще не усунена причина, що нашй суды повѣтовй не могли вôдповѣсти вложенôй на нихъ задачи взагалѣ, а спеціально не могли успѣшно поборювати лихвы, котрои выслѣдженье въ ѣи тайныхъ норахъ и выдобутье на свѣтло дня залежало въ першôмъ рядѣ вôдъ енерґіи и пильности судôвъ повѣтовыхъ.

Не менче причинялась до того дотеперѣшна обсада судôвъ повѣтовыхъ людьми старои школы, зацѣпенѣлыми въ бюрократизмѣ, котрыхъ — зъ малыми вынимками — бôльше обходило те, щобы сякъ-такъ чимъ скорше залагодити експібіты, але дуже мало залежало на самыхъ справахъ. Не дивниця, що тй люде старои даты, не розумѣючи потребъ краю, анѣ высокои задачѣ, яка на нихъ була вложена, неохотно вôдносились до всякихъ новинъ въ законодатствѣ, зъ котрыхъ вѣявъ новый духъ, а просто непріязно мусѣли принятй такій законъ о лихвѣ, до котрого переведеня треба було закотити рукавы и добре попрѣти.

Выйшло зъ того, що спритнй жидкове, противъ котрыхъ яко ноторичныхъ лихварѣвъ въ Галичинѣ законъ той спеціяльно бувъ звернены, побачивши, що новый законъ — звѣръ, правда страшный, але не кусав, — зъ властивою тому племени безоглядностію почали дальше вести пôдпольну роботу, а результатъ бувъ такій, що въ коротêмъ часѣ села нашй почали вкрыватись формальными кольоніями жидôвскими, — хлопъ выпертый зъ грунту, почавъ рвати ся до еміґрациі, а засôбнй колись посесоры та середнй „обыватель“ — якъ то выказавъ статистикъ краевый проф. Пілятъ, — почали зникати зъ горизонту.

Що головне жерело того надмѣрного а скорого збогаченя всѣлякихъ спекулянтôвъ зъ однои стороны а зъубожѣня нашои верствы селяньскои и ремѣсничои зъ другои стороны — лежить передовсѣмъ въ лихвѣ, о тôмъ нема найменчого сумнѣву. Адже-жь нашъ ремѣсникъ та мужикъ-хлѣборобъ по мѣсточкахъ и селахъ працюе гôрко, ночи не досыпляе, а прецѣнь маєткôвъ вôнъ не збиває, а ледви самъ себе зъ родиною удержати може, та дуже радый, якъ передъ довгомъ ухоронитись годенъ, — а якій-небудь Маркусъ та Хаимъ, що не оре, не сѣе, не молотить, а симъ-тымъ гандлює, вôдъ пятки розпочавши, небавомъ и грунтъ купує, и аренду будує и въ посесоры та въ дѣдичѣ пхаєсь. Рѣчь ясна: мужикъ-хлѣборобъ та ремѣсникъ працює тяжко, та робота єго не выдатна, бо честна, а Маркусъ та Хаимъ вôдъ тяжкои роботы сторонить, марнымъ на око якимсь торгомъ орудує — та богатѣє, бо єго союзникомъ є неправный, надмѣрный зыскъ — лихва.

Лихва у найрôзнѣйшихъ формахъ и пôдъ всякими вôдмѣнами, лихва при кредитованю готового гроша, збôжа и всякого товару, лихва при замѣнѣ, лихва при купнѣ-продажи, лихва при наймѣ роботы — ото жерело, зъ-вôдки богатѣє и наживаєсь бôльша часть спекулянтôвъ, що увихають ся по нашихъ селахъ, и то причина, чому бѣднѣє нашъ хлѣборобъ, нашъ ремѣсникъ, середный власникъ та посесоръ.

Тожь зъ правдивою радостію повитати треба той новый духъ, якій вôдъ недавна повѣявъ по судахъ нашихъ и повне признанье належить ся тымъ молодымъ а енерґічнымъ судьямъ, котрй вôдчуваючи живо потребы населеня добули до борбы зъ лихомъ важке оруже закона зъ 1877 и 1881 року, що дотеперь мовь у маґазинѣ лежало безъ ужитку, и котрй при навалѣ роботы, яка спочивае на ихъ плечехъ, знайшли часъ и охоту слѣдити за лихвою, розгалуженою по нашихъ селахъ та нищити тото зѣля ажь до корѣня.

Успѣшну дѣяльнôсть въ тôмъ взглядѣ розвинувъ вôдъ недавна окружный судъ бережаньскій, а то завдяки запопадливости деякихъ судôвъ повѣтовыхъ тутешнього округа, котрй зъ правдивымъ посвяченьемъ станули до борбы зъ страшною пошестію, якъ такожь дякуючи енерґіи тутешнои ц. к. прокураторіи, котра совѣстно розслѣджує доставленый ѣй матеріялъ, не оминаючи нагоды пôднести свôй грôзный голосъ всюды тамъ, де тôлько бачить слѣдъ явнои або укрытои лихвы.

Результатомъ тыхъ снôльныхъ змаганъ було се, що дотеперь поставлено передъ трибуналъ выкуючій пятьохъ выдатнѣйшихъ промысловцѣвъ того фаху — зъ повѣтôвъ рогатиньского, ходорôвского и бурштиньского. Всѣ они, мимо того, що шукали помочи ажь у Вѣдни, въ найвысшôмъ трибуналѣ, опинились уже въ Ивановôй хатѣ, а надто вымѣрено имъ вôдповѣдну кару грошеву. Имена тыхъ честныхъ добродѣѣвъ: Сруль Зільберґъ зъ Рогатина, Абрумко Адлеръ зъ Перемышлянъ, Анчель Лемпертъ и Хаимъ Аксельрадъ зъ Букачовець и Маркусъ Сокаль зъ Болшовець повѣта бурштиньского.

Однакъ всѣхъ тыхъ фінансістôвъ закасувавъ розмѣрами своѣи дѣяльности Лейба Зальцъ зô Стрѣлискъ новыхъ повѣта рогатиньского, котрого операціи були предметомъ розправы карнои, що тревала чотири днѣ, вôдъ 24 до 27 жовтня с. р. передъ тутешнымъ трибуналомъ звычайнымъ. Стосъ актôвъ, якій доставила ц. к. прокураторія трибуналови выкуючому, вказувавъ, що тутъ мае ся дѣло зъ птицею не абы-якою и справдѣ завдавъ Лейба Зальцъ чимало труду такъ прокураторіи державнôй, закимъ тота перестудіювала плоды єго фінансовыхъ операцій, якъ и предсѣдателеви розправы, котрому припало представити цѣлый замотаный матеріялъ на розправѣ.

Въ трибуналѣ засѣли: сов. Комарницкій яко предсѣдатель, совѣтники Кашевко та Яворскій и адъюнктъ Зубрицкій яко вотанты, а авск. Калитовскій яко протоколянтъ. Обжалованый заступникъ прокураторіи Роецкій, молодый але вельми енерґічный и дѣяльный членъ тутешнои прокураторіи. Оборонця не було, бо Зальцъ, удаючи дуже бѣдного, не хотѣвъ взяти собѣ заступника. Разомъ зъ Зальцомъ засѣли на лавѣ обжалованыхъ єго жѣнка Тавба и єго 18-лѣтна донька Сура, котрй Лейбѣ помагали въ деякихъ єго интересахъ, а крôмъ того обжалованй були о фальшиву присягу, зложену въ слѣдствѣ на користь обжалованого Лейбы, хотячи тымъ способомъ єго ратувати.

До розправы стануло надъ 30 пошкодованыхъ. Розправа выказала, що округъ гандлевый Лейбы Зальца бувъ дуже широкій, бо розточивъ вôнъ свои опѣкунчй крила на кôльканацять сѣлъ повѣта бобрецкого, рогатиньского и ходорôвского. На ширшу скалю почавъ вôнъ вести свои „ґешефты“ уже вôдъ 15 лѣтъ, бо вôдъ 1878 року, хочь зъ актôвъ сконстатовано, що вже въ часахъ давнѣйшихъ, будучи молодымъ хлопцемъ, занимавъ ся лихвою. Розпочавъ, якъ каже, капіталомъ 500 зр., хоть суму тую зъ огляду на фінансовй здôбности Лейбы можна значно зредукувати; теперь мае хату зъ будынками при гостинци въ Стрѣлискахъ, десять морґôвъ грунту и кôлька тысячь срѣбныхъ на людяхъ. Готôвки, каже, не мав, бо яко великій філянтропъ все пороздававъ межи народъ. Найшло ся хиба тыхъ 400 зр., що ихъ давъ на кавцію.

Яко „Universalgeist“ Лейба торгувавъ усякимъ можливымъ товаромъ, полотномъ, збôжемъ, спôдницями, кожухами, хустками, худобиною, курми и т. и., а що „гандель“ безъ горѣвки иде пиняво, то тримавъ такожь покутный шиночокъ. Однакъ головнымъ єго „шéтіег“ було кредитованье, котре довѣвъ до досконалости. Кредитувавъ не тôлько готôвку, але й всякій товаръ: полотно, збôже, кожухи и т. п. Процентъ бравъ трохи прибôльшій, бо 100—3000%, але за те не конче жадавъ проценту готôвкою, а вдоволявъ ся пшономъ, курми або бараболею... отъ, абы хлопови лекше! Вôдъ Петра Лялюка зъ Грушатичь взявъ н. пр. вôдъ 45 кр. за оденъ мѣсяць корець бараболѣ проценту. Що то значить корець бараболѣ, якъ зародить? — и 8 шѣстокъ не варта! А страхъ якъ любили люде єго за те, що любивъ почекати! Неразъ було и рôкъ почекае, и два, и то невеличку суму. Потôмъ, правда, не дарувавъ и екзеквувавъ въ трое бôльше, не перебираючи въ способахъ, та що то значить, якъ чоловѣкъ мае вôдъ Лейбы выгоду! Бувавъ часомъ некречный, але тôлько для піякôвъ. Такъ зôзнали н. пр. Осипъ и Антôнъ Медведѣ, що зъ ихъ татуня, котрый дуже полюбивъ Лейбу и неразъ тыжднями у него гостювавъ при флящинѣ, здôймивъ разъ у зимѣ за горѣвку опанчу, а вôдтакъ добру сорочку и штанцѣ, а надѣвши на него стару жидôвску сорочку та якісь подертй „ґацѣ“, выгнавъ єго зъ аренды въ трѣскучій морозъ до дому. Трудно прецѣнь зъ піяками робити церемоніи!

Выробивъ ся Лейба Зальцъ такожь на знаменитого правника, а зъ власнои практики судовои доконавъ ся, що вексель — то найлѣпша рѣчь зъ цѣлого права. Бо до векслю доложишь и всякои претенсіи, и не видко лихвы, а страхъ якъ успѣшно дѣлае! Бувало мужичокъ и не огляне ся, якъ зъ Бережанъ надôйде наказъ заплаты, а тамъ мине якій тыждень, наказъ заплаты стае правосильный, та й вже екзекуція! То-жь полюбивъ Лейба векслѣ дуже, а що мужикъ нашъ рѣдко вмѣе виписати, то оминавъ тую перешкоду по просту въ той способъ, що вексель писавъ або самъ або єго цѣкава доня 6-лѣтна Рифка. Довжника звычайно не пытавъ ся, чи хоче пôдписати вексель, бо й на що? Чи „ґой“ розумѣе ся на векслякъ? Квоту на векси ставивъ пôсля гумору, а хиба дививъ на те, чи вставлену претенсію можна буде стягнути, чи нѣ. И такъ Марунцѣ Дякуновôй зô Стрѣлискъ, котра позичила вôдъ Лейбы 10 зр., написавъ вексель на 17 зр. 50 кр. Франкови Иванцеви зъ Пôдкаменя, що бувъ ёму виненъ лише 24 зр. 60 кр., написавъ вексель на 47 зр. Семенови Горинови зъ Дулибъ, що позичивъ вôдъ него 6 зр. готôвкою, зробивъ зъ тои квоты черезъ рôзнй маніпуляціи претенсію на 25 зр. 50 кр. и выготовивъ самъ на стôлько вексель. Подôбныхъ фактôвъ сконстатовано при розправѣ кôльканацять и звычайно справы такй кôнчили ся для довжникôвъ фатально, бо Зальцъ, замôзвавши вексель, стягавъ або цѣлу запôзвану претенсію, або въ найгôршôмъ разѣ, сли довжникъ внѣсъ замѣты, зневолювавъ єго до заключеня угоды судовои, при чôмъ звычайно непорадного мужика выводивъ въ поле.

Тая пасія до векслѣвъ пшла у Зальца такъ далеко, що вôнъ неразъ маючи правосильнй выроки и ухвалы екзекуційнй не провадивъ екзекуціи до кôнца, але списувавъ все на вексель, конечно якусь дрôбочку дочисляючи, и вексель запозивавъ до Бережанъ. И такъ Федькови Лиґакови зъ Трибуховець, противъ котрого выгравъ три баґателькы на суму 15 зр. 87 кр., — не екзеквуючи выроквъ, выготовивъ вексель на 20 зр. и той вексель запôзвавъ, а коли довжникъ внѣсъ замѣты, то Зальцъ обробивъ єго на коридорѣ судовôмъ и вымôгъ на нѣмъ угоду на 23 зр. 19 кр.

[Зъ нагоды того послѣдного выпадку треба примѣтити, що многй лихварѣ, корыстаючи зъ непорадности и невѣдомости селянъ нашихъ, дуже часто пôдъ формою „угоды судовои“, котра властиво робить ся на коридорѣ а опôсля безъ близшого розслѣдженя справы пôдписуе ся передъ судьею, — укрывають рôзнй нечистй „ґешефты“, тожь кождый совѣстный судья повиненъ передъ пôдписаньемъ угоды, не вважаючи на заяву сторôнъ, що они вже „погодили ся“, докладно розпытати довжника: зъ-вôдки повстала претенсія? що на ню зложило ся? кôлько довжникъ заплативъ а кôлько ще платити мае?]

Знавъ Зальцъ такожь рôзнй „фіґлѣ“ правничій, а до практикованыхъ частѣйше належало, що бравъ вôдъ довжника передъ терміномъ якусь квоту на сплату довгу, удавъ зовсѣмъ заспокоѣного и не казавъ ставати на термінъ, тымчасомъ самъ стававъ и позывавъ контумацію. Дуже часто знôвъ, здобувши вырокъ, страшивъ довжника екзекуцією та секвестрацією и, хочь не провадивъ крокôвъ екзекуційныхъ, стягавъ тымъ способомъ вôдъ довжника квоту далеко высшу, нѣжь бы выносила екзекуція зъ всякими можливыми коштами.

Страшну лихву бравъ Зальцъ, даючи людемъ на кредитъ збôже на передновокъ. И такъ коштувавъ у него корець ячменю на весну 10 зр, корець пшеницѣ 12 зр., корець бараболѣ 6 зр. Мимо тои драчѣ люде йшли до него, бо сидѣвъ пôдъ бокомъ и почекавъ зъ довгомъ довше, нѣжь кождый другій. Потôмъ бравъ усе на вексель, дочинювавъ, кôлько хотѣвъ, вексель позывавъ до Бережанъ, а якъ довжникъ занехавъ внести замѣты, стягавъ на пôставѣ правосильного наказу заплаты цѣлу претенсію безъ пощады. Такожь удѣлявъ позичокъ на заставы — на кожухй, опанчѣ пйлы и т. п., и заставы тотй правильно пропадали, бо коли довжникъ домагавъ ся звороту, то Зальцъ казавъ, що єго обôкрали злодѣѣ и забрали заставъ.

Трибуналъ, выслухавши пошкодованыхъ и розобравши докладно представленый при розправѣ матеріялъ, по цѣлоденнôй нарадѣ выдавъ вырокъ, засуджуючій Лейбу Зальца за єго знаня правничй, а именно за фальшованье векслѣвъ въ 9 выпадкахъ, за 2 иншй выпадки обманы, вôдтакъ за лихву доказану въ 25 выпадкахъ на три роки вязницѣ и на кару грошеву 2000 зр. евентуально 200 днѣвъ арешту. Тавбу засуджено за спроневѣренье на 6 днѣвъ арешту а Суру увôльнено. Кромѣ того покасувавъ трибуналъ всѣ лихварскй интересы и претенсіи Зальца зъ фальшивыхъ векслѣвъ, а пошкодованымъ признавъ цѣлковитый зворотъ того, що Зальцъ надôбравъ.

Выкокъ той выкликавъ въ Бережанщинѣ потрясаюче вражѣнье. Многй спекулянты повôдступали нагло вôдъ внесеныхъ уже позвôвъ, въ котрыхъ було що-небудь нечистого, и попритихали. Панiка величезна. Зачуваємо, що тутешнй лихварѣ громадно задумують еміґрувати до Америки.

Бережанинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передъ своими выборцями обговорювавъ пос. д-ръ Маґъ справу проєкту реформы выборчои. Вôнъ заявивъ ся за загальнымъ безпосереднымъ голосованьемъ однакъ домагавъ ся збôльшеня числа мандатôвъ о 100. По єго думцѣ, треба бы новыхъ выборцѣвъ подѣлити на выборчй округи пôсля числа населеня або выборцѣвъ такъ, щобы кождый округъ становивъ рôвне число душъ. Въ тыхъ округахъ выбирались бы тй новй 100 послôвъ. Дотеперѣшнй выборцѣ выбирали бы въ той самый способъ, що и теперь 353 послôвъ, однакъ мали бы такожь право голосувати въ новыхъ кругахъ выборчихъ. Але д-ръ Маґъ жадавъ, щобы выборець замешкувавъ бодай рôкъ, або два роки въ громадѣ, въ котрôй мае голосувати. Кромѣ того услôвемъ права выбору есть австрійске горожанство и повнолѣтнôсть. Цензусъ грамотности уважавъ бесѣдникъ пожаданымъ, однакъ замѣтивъ, що въ теперѣшныхъ вôдносинахъ народностевыхъ годѣ було бы єго перевести, бо „ческій начальникъ громады надто часто вôдказувавъ бы посвѣдченя, що члены громады належачй до нѣмецкои народности, умѣють читати и писати, а помѣжь Поляками и Русинами, такожь помѣжь Словѣнцями або Хорватами а Италійцями вôдносины не були бы лѣпшй.“

Минувшои пятницѣ прийшло у Вѣдни до уличныхъ демонстрацій. Передъ льокалемъ Ронахера згромадило ся бо́льше якъ 500 робо́тнико́въ, переважно соціялъ-демократо́въ мужчинъ и женщинъ, котрѝ не маючи запрошеня не могли до́стати ся до салѣ Ронахера на зборы „поступового клюбу“. Настрой зо́браныхъ на улици зъ-першу не бувъ зовсѣмъ гро́зный. Вправдѣ по́дносилисъ крики на стрѣчу ліберало́въ, що ишли на зборы, и товпа пробовала силою вдерти ся до середины, однакъ се не переходило границь звычайнои демонстрациі уличнои. Доперва, коли одинъ ко́нный поліціянтъ наперъ на густѝ лавы публики на хо́дникахъ, повстало велике обуреньє, и товпа кинула ся до входу, перервала шпалеръ поліціи и во́дтягнула ся ажь тогдѣ, коли поліціянты добули оружія и ударили на товпу. Робо́тники боронили ся палицями, кидали камѣньемъ. Одному поліціянтови вырвано и поломано шаблю. Борба тревала пять мінутъ, почо́мъ товпа цофнула ся до сусѣдныхъ улиць, лишаючи на мѣсци велике число капелюхо́въ, палиць и т. д. Одинъ робо́тникъ потерпѣвъ тяжку рану въ голову, деко́трымъ поранено рукѝ. Во́дъ Ронахера по́йшла товпа передъ мешканье ліберального посла Копна и тутъ уладила ему котячу музику. На площѣ св. Стефана прийшло до новои бо́йки. Стоячѝ тамъ три поліціянты оперли ся прибуваючо́й товпѣ, добули шаблѣ и стали рубати, однакъ ихъ побито палицями и камѣньемъ. Двохъ зъ нихъ одержали легкѝ раны во́дъ ножо́въ. Товпа попихала поліціянто́въ на передъ, и такъ они ишли на чолѣ робо́тнико́въ здовжь улицѣ Шілерштрассе ажь на Рінґштрассе. Тутъ заступила поліція товпѣ дорогу до Ронахера, а робо́тники удали ся здовжь Шоттенрінґу и розбѝшли ся. Ко́лькохъ ексцеденто́въ увязнено, и на то́мъ закончилась демонстрація. — Вѣденьскѝ ґазеты старають ся надати тымъ демонстраціямъ дуже небезпечный выглядъ и будять середъ ліберального елеме́нту немалый пострахъ.

— —

Плянъ установленя россійскои ескадры на Середземно́мъ мори, здаєсь, незабаромъ здѣйстнить ся завдяки ввѣчливости французского правительства, котре во́дда́є до розпорядимости россійскои фльоты двѣ пристани Середземного моря, имовѣрно Аячіо и Віль-Франшъ. Адміралъ Авелянъ переведе мабуть зиму на грецкихъ водахъ въ пристанихъ острова Парось, котрого ґеоґрафічне положенье во́дповѣдає якъ-разъ корабельно́й стації. Доперва зъ весною прибуде россійска ескадра до Аячіо, и ажь тогдѣ порѣшить ся питанье утвореня сталои ескадры на Середземно́мъ мори. Тымъ проектомъ займає ся дуже живо англійска праса Спеціяльный спра воздавець Times-a, що одержавъ окремый дозво́лъ во́дъ французского міністра морского и въ наслѣдокъ того звидѣвъ докладко Тульонъ и тамошный морскій арсеналъ, не въ силѣ нахвалити ся французкои маринарки. Во́нъ каже, що Анґлія не може мѣряти ся зъ Францією на Середземно́мъ мори, бо наразилась бы на певне пораженье. Можлива коаліція зъ Россією, зво́льшує ще перевагу Франціи. Зъ тыхъ сло́въ спеціяльного кореспондента Times-a заключає орґанъ лондоньского City, що Анґлія не повинна усувати ся во́дъ дипльоматичныхъ комбінацій, котрѝ привернули бы нарушену рóвновагу. И фактично побутъ россійскои ескадры на Середземно́мъ мори може стремѣти лишь до ослабленя англійского вплыву, бо тридержавный союзъ не надѣє ся небезпечности зъ того боку. Натомѣсть Россіи залежить богато на то́мъ, щобы выперти Анґлію зъ Царгорода. Она хотѣла бы въ то́й цѣли выкористати всѣ французькѝ симпатіи, тымъ бо́льше, що интересы Франціи на Середземно́мъ мори противлять ся интересамъ Анґлии. Въ Єгиптѣ, Мароко и Сиріи вплывы французькѝ и англійскѝ дознають на перемѣну всѣлякого поводженя. А солідарне дѣланье зъ Россією запевнює Франціи успѣшну помо́чь въ то́мъ напрямѣ.

НОВИНКИ.

— **Зъ комерсу по концертѣ въ день Маркіянового торжества** по́днесли деякѝ дневники одну рѣчь, котру мы поминули мончки, сподѣваючись, що не знайдесь нѣхто, хто бы схотѣвъ ею тыкати. Однакожь заговорили о нѣй двѣ часописи: Kurjer Lwowski и „Галичанинъ“. — Рѣчь була така, що академикъ М. Ганкевичъ, забравши слово въ имени молодежи радикальнои, заразъ въ починѣ промовы выразивъ ся, що Маркіяна, переслѣдуваного колись духовною єрархією яко „ревелюціонера“, нинѣ хоронили „бонзы“. Товариство зо́бране на комерсѣ було надто поважне, щобы позволило простымъ прозываньемъ обиджати когонебудь, тожь якъ то́лько упало зъ устъ радикала слово „бонзы“, сейчасъ въ цѣло́й сали запанувало обуренье и пронеслось: „вонъ!“ такъ гро́мко, що п. Ганкевичъ натисъ шапку на голову и радикально „спасъ ся бѣґствомъ“. . . Выйшовши на холодный воздухъ, певно й самъ мусѣвъ прийти до переcвѣдченя, що радикалізмъ може й не мусить маніфестувати себе — простымъ прозыванъемъ. Навѣть „Kurjer“ пятнує мізерный выступъ п. Ганкевича „нетактомъ“... То́лько одинъ „Галичанинъ“ бере въ оборону п. Ганкевича. Не завидуємо, хочь и не дивуємо ся. . .

— **Смерть Ивана Матейка** выкликала велике вражѣньє мѣжъ цѣлымъ польскимъ народомъ такъ въ Галичинѣ якъ и всюды, де Поляки живуть. Зъ усѣхъ сторо́нъ доносять про приготовленя до похорону, котрый судячи по во́дзывахъ польскихъ товариствъ и институцій, выпаде дуже величавѣ. Похоронъ бувъ первѣстно назначеный на 4 н. ст. падолиста, однако речинець сей во́дложено на второкъ 7 н. ст. падолиста. Тѣло буде зложене на крако́вско́мъ кладовищи по́сля волѣ покóйника. — Кондоленційнѝ письма и вѣнцѣ надходять въ величезно́й ско́лькости зъ усѣхъ закуто́въ Галичины, Конґресо́вки, Познаньщины а також во́дъ многихъ людей и институцій чужихъ по-за межами Польщѣ. — Загранична праса згадує про великого артиста зъ почестію и ставить его справедливо яко першого сучасного историчного маляря. — Поко́йного стрѣтили вже за житя дуже численнѝ почести. Мавъ во́нъ ко́льканацять ордеро́въ, бувъ именованый honoris causa докторомъ фільософіи на крако́вско́мъ університетѣ, бувъ членомъ института французского для штуки, членомъ академіи штукъ красныхъ у Вѣдни, Берлинѣ, академіи Рафаеля въ Урбіно, товариства наукового въ Бѣлградѣ, почетнымъ членомъ товариства приятелѣвъ наукъ въ Познани, почетнымъ горожаниномъ мѣстъ Кракова, Львова, Перемышля, Стрыя, Станиславова, Бережанъ и т. д. Такожь и по смерти не забувають Поляки на свого великого и заслуженого земляка та старають ся о ско́лько ихъ силъ почтити его достойнымъ похороно́мъ. Мѣжь иншими ухвалила онодгы рада мѣста Львова: 1) зложити срѣбный вѣнець на домовинѣ поко́йного, 2) выслати 15 члено́въ рады на похоронъ; 3) устроити осо́бный по́ездъ до Кракова по зниженыхъ о половину цѣнахъ для ро́зныхъ товариствъ и делеґацій, що выѣдуть на похоронъ; 4) устроити богослуженье въ день похорону и запросити до сно́вучасти: Товариство музичне, „Ехо“, „Лютню“, а корпораціи и молодѣжь шко́льну запросити на се богослуженье а також во́звати кущѣвъ, щобы по́дчасъ богослуженя позамыкали склепы; вко́нци ухвалено дати 3000 зр. на памятникъ, котрый мае станути въ Краковѣ. — Оріґінально заманіфестують ся на похоронѣ польскѝ малярѣ. На передвчерашныхъ зборахъ ухвалили они одноголосно зложити на домовинѣ вѣнець, уложеный зъ палетъ малярскихъ и долотъ рѣзьбарскихъ. Кожда палєта буде по́дписана властителемъ. Буде се величезный и оріґінальный вѣнець. На похоронѣ мають промовляти ґр. Стан. Тарновскій, кс. Хотковскій, директоръ Вл. Лущоевичъ и малярь Тетмаєръ — На руки президента Кракова Фрідляйна выслали руско-народнѝ товариства по причинѣ смерти Я. Матейка таку кондоленційну телеґраму: „Руско-народнѝ товариства Просвѣта, Руска Бесѣда, Наукове имени Шевченка, Педаґоґічне, Народна Рада, Льво́вскій Боянъ, Клюбъ Русинокъ Зоря и Ватра“ пересылають заявленье щирого жалю зъ причины смерти славного артиста Яна Матейка, котрый, будучи великимъ патріо́томъ польскимъ бувъ також щирымъ прихильникомъ Русино́въ“ и высылають д-ра Савчака делеґатомъ на похоронъ. Впреосв. митроп. С. Сембратовичъ выславъ во́дъ себе родинѣ Я. Матейка таку телеґраму: „Прошу приймити слова найглубшого спо́вчутя зъ причины страты незабутнои памяти артиста Яна Матейка. Нехай Богъ усмирить тяжкій бо́ль и удѣлить потѣхи засмученой родинѣ!“

— **Судья присяжный на лавѣ обжалованыхъ.** Дня 30 мая с. р. во́дбувала ся розправа судова у Львовѣ передъ судьями присяжныхъ противъ Ліпы Фляйшмана и тов. о крадѣжь. Яко головный свѣдокъ доказовый выступавъ золотникъ Борухъ Бельфъ и зо́знавъ на некористь обжалованыхъ. Пополудни передъ розправою зголосивъ ся той самъ Бельфъ до предсѣдателя трибуналу и заявивъ ему, що по́дчасъ перервы полудневои напавъ на него судья присяжный Сімхе Дорнгельмъ [котрый тогдѣ засѣдавъ на лавѣ присяжныхъ] и грубыми словами докорявъ ему, що во́нъ зо́знавъ противъ невинныхъ жидо́въ. Оповѣданье Бельфа зробило велику сенсацію, Дорнгельма усунено зъ лавы присяжныхъ и заряджено противъ него слѣдство. Онодгы стававъ во́нъ передъ судомъ присяжныхъ обжалованый о проступокъ зъ §. 300, що публично своимъ выступленьемъ хотѣвъ побудити присутныхъ до погорды и ненависти противъ Боруха Бельфа. Дорнгельмъ, 36-лѣтный золотникъ, властитель реальности при ул. Жовко́вскій, женатый, отець 4 дѣтей, доси некараный, запереченъ обжалованю Бельфа и сказавъ, що се доносъ зъ мести, бо во́нъ не хотѣвъ згаданого дня купити во́дъ Бельфа якоись шпильки. Не во́нъ Бельфа, але Бельфъ его напавъ и обидивъ на улици. При то́мъ не було нѣкого а коли Дорнгельмъ по доносѣ Бельфа хотѣвъ оправдати ся передъ трибуналомъ, не допущено его до голосу. Кро́мъ того показало ся при вчерашно́й розправѣ, що Бельфъ не мавъ на се свѣдко́въ, та що бувъ вже разъ обжалованый о фальшованье грошей та сидѣвъ въ слѣдствѣ яко по́дозрѣный о крадѣжь. Судьѣ присяжныхъ, выслухавши оборонця обжалованого признали Дорнгельма 11 голосами невинымъ, а трибуналъ увóльнивъ его во́дъ обжалованя.

— **Въ зарядѣ фундаціи бар. Ґірша** зайшли непорозумѣня и ско́нчили ся уступленьемъ чотирохъ члено́въ зъ комітету краковского. Причиною сего мають бути члены центрального заряду у Вѣдни, самѝ жиды ліберали нѣмецкѝ. Они косо дивлять ся на дѣяльно́сть галицкихъ жидо́въ и хотѣли бы, щобы ґіршо́вкѝ школы стали въ Галичинѣ розсадниками ґерманізму, до чого зновъ комітеты въ Краковѣ и у Львовѣ не можуть допустити зъ огляду на напо́ръ Поляко́въ, котрѝ радѝ бы зужиткувати мілioны Ґірша на польонізацію жидо́въ. Длятого то выступає праса польска остро противъ заряду фундаціи и домагає ся, щобы фундація перейшла по́дъ выключный зарядъ выдѣлу краєвого та щобы вѣденьскихъ жидо́въ, зъ пересвѣдченя нѣмцѣвъ-ліберало́въ, усунути во́дъ всякого вплыву на справы фундаціи.

— **Холера** Ґазета урядова доносить: Дня 3 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Богородчанахъ 1 особа, въ Ославахъ бѣлыхъ повѣта надво́рняньского 2 особы, въ Пацико́вѣ, По́длужи и Угорникахъ повѣта станиславо́вского по 1 особѣ. — Выздоровѣли: въ Горохолинѣ повѣта надво́рняньского 1 особа, въ Кнѣгинѣ, Узинѣ и Ганусо́вцяхъ повѣта станиславо́вского по 1 особѣ. — Померли: въ Богородчанахъ 1 особа, въ Ославахъ бѣлыхъ 1 особа и въ Угорникахъ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 2 н. ст. падолиста 21 недужихъ; дня 3 падолиста занедужало 6 осо́бъ, выздоровѣли 4, померли 3, отже лишає ся въ лѣченю 20 осо́бъ.

— **Доповняючій выбо́ръ** одного члена рады повѣтовои въ Жовкви зъ ґрупы мѣстъ во́дбуде ся дня 11 н. ст. грудня с. р, а такій-же выбо́ръ зъ бо́льшои посѣлости дня 12 н. ст. грудня.

— **Въ справѣ Морского Ока** доносять до Polit. Correspr., що въ коротко́мъ часѣ зберe ся комісія мѣшана, зложена зъ представителѣвъ Галичины и Угорщины для нарады надъ спо́рнымъ пытаньемъ приналежности Морского Ока.

— **Испыты письменнѝ** по́дъ наглядомъ (клявзуровѝ) и устнѝ для учителѣвъ ґімназіяльныхъ и шко́лъ реальныхъ розпо́чнуть ся у Львовѣ дня 1 н. ст. грудня с. р.

— **Еміґрація до Америки.** Въ жовтни с. р. выеміґрувало черезъ Освѣцимъ до Америки 100 осо́бъ, мѣжь ними 7 зъ Угорщины и 3 зъ Буковины; прочѝ були зъ повѣто́въ: Домброва, Горлицѣ, Ясло, Кольбушова, Коросно, Мѣлець, Новый Санчь, Новый Торгъ, Пильзно, Сянокъ, Тарно́въ. Для недостачѣ во́дповѣдныхъ легітимацій и достаточныхъ фондо́въ на дорогу, звернено зъ Освѣцима 40 о со́бъ, а мѣжь ними 7 зъ Буковины; иншѝ були зъ повѣто́въ: Березо́въ, Дрогобичъ, Горлицѣ, Ясло, Кольбушова, Лѣсько, Нисько, Перемышль, Сокаль, Живець. Въ то́мъ само́мъ часѣ вернуло зъ Америки на Освѣцимъ 397 осо́бъ, а то: зъ Угорщины 23, зъ Буковины 10, а иншѝ зъ повѣто́въ: Бяла, Броды, Бжеско Березо́въ, Бучачъ, Хшано́въ, Чорткó́въ. Домброва, Горлицѣ, Грибо́въ, Ясло, Ярославъ, Калушъ, Камѣнка, Кольбушова, Коломыя, Кракó́въ, Коросно, Лѣсько, Ланьцутъ, Мѣлець, Нисько, Новый Санчь, Новый Торгъ, Пильзно, Рогатинъ, Ропчицѣ, Ряшѣвъ, Самбо́ръ, Сянóкъ. Станиславо́въ, Старе мѣсто, Тарнобжеґъ, Тарно́въ, Товмачъ, Золочѣвъ, Жидачѣвъ и Живець.

— **Римо-кат. парохомъ въ Чернóвцяхъ** именувало правительство кс. Іосифа Шміда, дотеперь капеляна I-ои клясы при войсково́мъ шпитали ґарнізоново́мъ въ Перемышли. Новоименованый парохъ есть родомъ зъ Сучавы на Буковинѣ.

— **Живцемъ згорѣла.** Въ Семено́вцѣ повѣта льво́ского сушила селянка Шахновска ленъ въ сильно напалено́й печи. Коли во́до́ткала пѣчь, щобы выймити ленъ, бухнула поломѣнь и запалила на Шахновско́й одежу. Заки прибѣгли люде на ратунокъ, попекла ся, такъ що тѣло куснями во́дпадало зъ неи. Въ страшныхъ мукахъ пережила ще тыждень и померла дня 28 жовтня.

— **Неосторожность** Дня 28 н. ст. жовтня переѣздивъ управитель до́бръ зъ Золотникъ, п. Буда, черезъ зелѣзничій шляхъ, щобы заѣхати передъ дворець въ Тернополи. Рампа була во́домкнена, але скоро лише конѣ вступили на шины, надъѣхавъ по́ездъ та захопивши конѣ, убивъ одного а другого покалѣчивъ. На щастье на то́мъ ско́нчило ся и лише чудомъ спасли ся сидячѝ на возѣ: п. Буда, его двѣ сестры и во́зникъ.

— **Въ Лавровѣ** коло Старого мѣста во́дбуло ся послѣдными днями въ тамошно́й читальни представленье аматорске. Выставлено народну комедію написану однымъ зъ оо: Василіянъ мѣсцевого монастиря. Кро́мъ того доповнено вечерницѣ співами и деклямацією. Члены читальнѣ, самѝ селяне, во́дограли комедійку дуже добре, а співы сѣльскихъ дѣвчатъ загально подобали ся. Душею сего умыслового житя въ лавро́вско́й читальни есть игуменъ тамошного монастиря о. Симеонъ Тиховскій, котрый працює надъ просвѣтою народу.

— **Огнь.** Въ селѣ Слохиню коло Хирова погорѣла дня 31 н. ст. жовтня о $3^1/_2$ годинѣ зъ полудня церковь. Огонь повставъ зъ неосторожности. Церковь була обезпечена.

— **Дро́бнѝ вѣсти.** — Засѣданье Товариства фільольоґічного во́дбуде ся во́ второкъ дня 7 н. ст. падолиста о годинѣ $10^1/_2$ передъ полуднемъ въ V-то́й сали університету. На порядку дневно́мъ стоять: 1) Справы бѣжучѝ, 2) чо́льнѣйшѝ уступы комедіи Терентія п. з. Adelphi, во́дчитає у власно́мъ перекладѣ на польскій языкъ проф. д-ръ Єзеницкій и 3) справа науки языка грецкого, ре́ферентъ проф. К. Фішеръ.

Надо́слане.

Ball-Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** per Meter — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11.65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) Porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (4)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Похвалу за ревне удѣлюванье науки реліґіи одержали оо.: Теод. Борисъ зъ Хащева, Макс. Калиничъ зъ Жукотина и Мих. Сливиньскій зъ Тырявы волоскои.

Въ пропозицію принятѝ оо.: 1) на Михалевичѣ, дек. комарняньского, Іос. Губицкій; 2) на Ляшки завязанѝ дек. комарняньского: Андр. Прухницкій, Ант. Менциньскій, Теоф. Хомицкій, Володим. Ясеницкій, Ром Кордасевичъ, Ник. Вула, Ник. Нестеровичъ.

Мѣстодеканомъ олешицкого деканата именованый о. Ив. Кобринъ въ Олешичахъ.

Сотрудництва одержали оо.: въ Добромили Вікт. Савчакъ, въ Вербици Миронъ Лазоришакъ.

Увóльненѝ во́дъ испыту конкурсового оо.: Дим Куцерыбъ зъ Синявы, Петро Годованьскій зъ Дубровицѣ, Володим. Ольховый зъ Добрянъ, Корн. Грушкевичъ зъ Раковы, Вікт. Решетиловичъ зъ Судовои Вишнѣ, Анат. Вархолякъ зъ Орового.

Наука штука и література.

— **Львóвскій рускій народный театръ** представивъ вчера другій разъ комедію Мирного и Старицкого „Крути та не перекручуй“ передъ численно зо́браною публикою. Представленье йшло млаво, бо деякѝ артисты, и то старшѝ, не вывчили ся ролѣ и за-для того здержували скоро́сть акціи и псували вражѣньe доброи гры своихъ товаришѣвъ на сценѣ. Суфлеръ по́дповѣдавъ такъ голосно, а слухи тыхъ артисто́въ, що не вмѣли ролѣ, були чогось такъ тупѝ, що ажь нѣяково ставало дивитись на артистичну муку... Найлѣпше вывязали ся зъ своеи задачѣ панове: братя По́двысоцкѝ, Лопатиньскій и Шеремета, и панѣ Осиповичева, По́двысоцка, Лопатыньска и панна Слободо́вна. И симъ разомъ годить ся по́днести оріґінальнѝ и дуже гарнѝ строѣ панѣ По́двысоцкои. — *къ.*

Послѣднѝ вѣсти.

Результатъ голосованя при нинѣшно́мъ выборѣ въ окрузѣ Сокаль-Рава-Жовко́въ:

Въ Сокали: Ляникевичъ 116, Вахнянинъ 48, Роздѣльскій 48.

Въ Равѣ: Ляникевичъ 100, Роздѣльскій 86, Вахнянинъ 37.

Въ Жовкви: Ляникевичъ 169, Роздѣльскій 27, Вахнянинъ 3.

Во́ всѣхъ трехъ повѣтахъ одержали: Ляникевичъ 385, Роздѣльскій 161, Вахнянинъ 88.

Выбраный: c. k. starosta Lanikiewicz.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 6 падолиста. Прибувъ тутъ ґр. Голуховскій зъ Букарешту. На зборахъ робо́тнико́въ по́днесъ д-ръ Адлеръ, обговорюючи теперѣшне положенье, що, если думають, що надбѝшовъ часъ на Віндішґреца, то робо́тники готовѝ по́дняти борбу.

Софія 6 падолиста. Апеляційный сенатъ увóльнивъ Ґеорґіева, обжалованого о участь въ убійствѣ міністра Белчева. Редакторъ „Свободи-ого Слов-а“ засужденый за обиду Стамбулова на во́сѣмь мѣсяцѣвъ вязниць.

Берлинъ 6 падолиста. Станъ ґенерала Гурка есть безнадѣйный.

Парижъ 6 падолиста. Комітетъ республиканьско-соціялістичный постановивъ на найблизшо́й сесіи парляменту стремѣти до переведеня практичныхъ реформъ.

Римъ 6 падолиста. Центрумъ постановило перейти до опозиціи.

Вѣдень 6 падолиста. По́сля по́вурядовои Sonn u. Montags Ztg. має Плєнеръ стати міністро́въ на спеціяльне бажанье Поляко́въ, Відманъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ, Яворскій міністромъ Галичины, а Хориньскій міністромъ судо́вництва. Яку теку обо́ме Мадейскій — ще не знати.

Рухъ по́ездо́въ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 по́сля годинника львóвского

Приходять до Львова зъ	по́ѣзды				
	посп.		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Кринницѣ черезъ Тарно́въ (во́дъ $^1/_7$ до $^{31}/_8$)	—	—	936	—	—
Мушины-Кринницѣ и Хабо́вки черезъ Тарно́въ	—	—	—	—	941
Мушины-Кринницѣ ч. Тарно́въ або Ряшѣвъ (во́дъ $^{15}/_8$ до $^{15}/_9$)	—	601	—	—	—
Мушины-Кринницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (на дворець По́дзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радо́вцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Во́дходять зо́ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Кринницѣ, Хабо́вки via Тарно́въ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Кринницѣ ч. Тарно́въ (то́лько во́дъ $^1/_7$ до $^{31}/_8$)	—	—	—	—	736
Мушины-Кринницѣ ч. Тарно́въ	—	—	526	—	—
Мушины-Кринницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (зъ дво́рця гол)	544	320	1036	1111	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (зъ дво́рця По́дзамча)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радо́вцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины по́дчеркненѝ значать пору но́чну во́дъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційно́мъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ також въ бюрѣ информаційно́мъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Імперіяль удѣляєсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служобы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О ско́льке же по́дручники дозваляють, також вѣдомостей во́дносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь також выдаванѝ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ прямѝ білеты до ѣзды и зуставлюванѝ зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ також тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишенево́мъ можна до́стати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондуторо́въ. 4514

Надбслане.

Д-ръ Максимиліянъ Наґлєръ

отворивъ

зъ днемъ 1 н. ст. падолиста с. р.

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

ВЪ ЗБОРОВѢ. 4920 1—3

Глядаю концішієнта

заразъ.

Близшій условія пбсля умовы.

Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 1—3

Д-ръ Михайло Шварцъ

отворивъ канцелярію адвокатску

ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ

при улици Ягайлоньскбй ч. 443/5 (коло ц. к. почты.) 4918 1—0

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 6—7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великбмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібеле, манометры и т. п. Устроеня звбнкбвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вбдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навбдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дбмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякі листы заставні, 5% Обліґаціи комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услбзяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосбвъ, якъ такожь платныхъ купонбвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідиѣйше.** Переказы на ббльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вбдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 75—?

Въ 50-лѣтні роковины смерти Гр. Квѣтки Основяненка.

ЛЬВБВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“

вб готелю Жоржа.

Вб Второкъ дня 7 н. ст. падолиста 1893.

СВАТАННЯ НА ГОНЧАРБВЦѢ

Оперетка народна въ 3-хъ дѣяхъ Гр. Квѣтки-Основяненка.

ОСОБЫ:

Прокбпъ Шкуратъ, обыватель зъ за Лопанѣ	С. Пбдвысоцкій
Одарка, его жѣнка	Е. Пбдвысоцка
Уляна, ихъ дочка	М. Слободбвна
Олексѣй, паньскій пбддапый	С. Яновичъ
Павло Кандзюба, обыватель зъ за Харкова	А. Шеремета
Стецько сынъ его	А. Стечаньскій
Осипъ Скорикъ выслуж. жовнѣръ	К. Пбдвысоцкій
Тимбшъ, обыватель зъ-за Заликбвки	А. Нижанкбвскій

Дѣвчата, парубки, народъ Дѣе ся въ мѣстѣ Харковѣ ва Гончарбвцѣ.

Режісеръ К. Пбдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліс а.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр. партеръ для пп. ученикбвъ, селянъ и гарнізону 25 кр

Білетбвъ дбстати можна въ канцелярія Тов. Руска Бесѣда“, а вечеромъ вбдъ годины 6-ой при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ій вечеромъ.

Альбумъ заслуженыхъ Русинбвъ.

Цѣна 70 кр.

Дбстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Учитель домашный

для ученика 4-ои гімназіяльнои клясы найде умѣщенье у о. Темницкого въ Шидлбвцяхъ п. Гусятинъ. 4913 2—4

Вклады штучні до замкбвъ. При помочи тыхъ вкладбвъ можна перемѣнити кождый найзвычайнѣйшій замокъ на замокъ безпечности, штука 2 зр. 50 кр ; — **Цѣлковитѣ выправы кухонній**

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлює 87—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вбдъ 1 20 кр. за сотку.

Л. Тировичъ и Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляві** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминові порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4789 **РОББТНЯ** 40-156

Львбвъ, ул. Заликевича II.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **ікоиы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкбнчені прикрасы церковній.** 95—150 р.

4641

Вбдновляю старій ікоиы и иншій роботы.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручае найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львбвъ, улиця Галицка ч. 16.

Свѣчки церковні

зъ чисто-пчбльного воску

поручае найдешевше

Фабрика свѣчокъ

и бѣленя воску

ФРИД. ШУБУТА

Львбвъ, Ринокъ ч. 45.

4922 1—6

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вбдъ 25 до 65 зр

поручае 4.93 38—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львбвъ, площа Галицка 11.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ГНИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рбкъ.

2219

Тягненье вже 15 падолиста 1893.

Угорскі льосы премієвій

Головна выграна зр. 150.000

Премесы на цѣлій льосы по зр 5, на пбвъ льоса по зр. 3.

3% льосы Заведеня кред. зем. австр. I. ем.

Головна выграча зр. 45.000

Премесы на тій льосы по зр. 1·50.

Обезпеченье тыхъ льосбвъ передъ стратою при найменшбй выграній за кождый льосъ 5 кр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставій, акцій, льосы и иншій папиры вартостній по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и контбры вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Прихбдъ Боднарбвъ

при цѣсарскбй дорозѣ, 2 милѣ вбддаленый вбдъ Станиславова, станція зелѣзнича, почта и телеґрафъ въ мѣсци, есть до замѣны за иншій прихбдъ *Л. Р.* 4919 1—3

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найббльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ. бандажистъ спеціялістъ, Львбвъ, Шпитальна 4. 4905 7—30

Михайло Василиця

РОБОТНЯ СТОЛЯРСКА

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 15

полагоджує всякій замовленя по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 13—15 4802

Знана вбдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старій польскій сильній горѣвки дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевій спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеевані и одиноко правдивій 4917 если зъ нашои фабрики спровадженій 3—104

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вбльного вбдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

СКЛАДЪ КАВЫ АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пбдъ назвою 222

„СІРІЮСЪ“

у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч. 11

вхбдъ такожь въ улицѣ Тихои

поручае лишь найлѣпшій розъ Цейлонъ, Мокку и Американьску по цѣнахъ гурто-ныхъ.

КАЛЕНДАРЬ „ПОСЛАННИКА“

на рбкъ 1894

вже выпечатаный и мѣстить кромѣ части календарскои, точного устава и части информаційнои слѣдуюче:

I. Стихи: Рбкъ 1894; До гбръ; До згоды; Покаяньe (зъ устъ народа); Наша вѣра; Молитва инокинѣ; Пбдъ крестомъ; Сила молитвы; До рбдныхъ нивъ; Двѣ пѣсни матери.

II Часть религійно-поучаюча: Св. Іоаннъ Златоустый (съ образкомъ); Димитріева субота; Рускій Служебникъ; Где що зъ житя о. Боска.

III. Часть повѣсти и оповѣданя: Свята вечера; Зъ давнои бувальщаны; Зъ чужихъ-далекихъ краєвъ; Шмула Дершкбра и село Драитигузы; Не жертуй съ серцемъ, комедія въ 1 актѣ.

IV. Часть забавна: Пригоды Ивана Великого; Горькій смѣхъ и сумна правда; Загадки нового гатунку; Фрашки и небылицѣ; Смѣхъ и правда.

V. Часть: Всячина господарска; Инсераты. 4-81 8—?

Само вже содержанье говорить про вартбсть сего календаря. **ЦѢНА 35 кр.** вразъ съ пересылкою почтовою Кто бере 10 примѣрникбвъ, одинъ даромъ. Просимо о численній замовленя пбдъ адресою: *Ред кція „Посланника“, Лапшинъ, п. Бережаны*

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченбмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными повагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збільшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричномъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь майже по всѣхъ антикахъ **австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4893 3—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

Лишь **тогдѣ правдивый**, если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтбмъ папери).

Звѣстный найббльшій складъ товарбвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рбзныхъ вбддѣловъ складу, — въ котрбмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вбддѣлъ Килимбвъ.** Тяжкі тревалі килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскі диваны господарскі 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вбддѣлъ Перскихъ килимбвъ** сальоновыхъ рбзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вбкна, великій выборъ килимбвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимбвъ стѣныхъ передъ и надъ лбжка.

III **Вбддѣлъ Хбдникбвъ.** Хбдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маліля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хбдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вбддѣлъ занавѣсъ до вбконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., моднї фегерановій на гладкбмъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., ткачій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вбдмѣренї на вбкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнбмъ выкбнченю вбдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вбддѣлъ капъ на лбжка** и столы, гарнітурбвъ, колдеръ и коцбвъ. 1 гарнітуръ, що складая ся зъ двохъ капъ на лбжка и одной на стблъ (буретъ) вбдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 - 40. Обрусы кр. 83, зр 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы елербвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby вбдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вбддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкбры тигровои вбдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вбддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лбжка, поодинокій стѣняній килимки, поодинокій капы на лбжка и столы, высортованій килимы останки рбзныхъ хбдникбвъ, особливо гбдній порученя 5·0 капъ на столы зр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимбвъ до дитячихъ комнатъ 12·0 штукъ по зр 2·50

VIII **Вбддѣлъ для товарбвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрбвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскинбвій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вбдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вбдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурбвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вбдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вбддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вбдъ зр 2 и высше „Матенъ“ шляфроки и негліжѣ. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вбддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованій и кожуховій дитинній плащики и одежа, на дѣти вбдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и павьчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вбддѣлъ модныхъ капелюхбвъ** дамскихъ и дитиняыхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны вельоны, коронки, стяжки (оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцѣвъ и модняркъ

XII **Вбддѣлъ Парасолѣ** мужескій и англука дамскій, бѣлье мужеске и дамске еперовске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахляре, панчохи и спбдницѣ.

XIII. **Вбддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волбчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вбддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (16—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редактбръ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. Въ друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Веднарского.

Ч. 241. Львôвъ, Середа 27 жовтня (8 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ изъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро часть ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вôдозва.

Важка пинѣшна доба взывае кождого Русина и кождого народовця, щобъ станувъ до охороны правъ и интересôвъ народу. Не тôлько що положенье наше въ економічнôмъ, політичнôмъ, національнôмъ и церковнôмъ вôдношеню крайно невôдрадне, але на многихъ поляхъ показують ся очевиднй заходы, щобъ нашй права ще бôльше ограничити, нашу силу до решты зломити. А де тôлько заблысне яка надѣя на полѣпшенье долѣ або розширенье правъ народу та скрѣпленье его силы, заразъ и роблять ся змаганя, щобы до того не допустити.

Одною зъ найбôльшихъ потребъ нашихъ есть потреба реформы выборчои въ тôмъ напрямѣ, щобы упослѣджена доси бôльшôсть горожанъ державы здобула свои права и щобы народъ мавъ можнôсть выбирати собѣ заступникôвъ пôсля своихъ потребъ и своеи волѣ. Однакожь всякй заходы, якй робили ся рускими послами въ соймѣ и въ радѣ державнôй, а въ остатнôмъ часѣ навѣть — хотя въ недостаточный способъ — самымъ міністерствомъ, показали ся доси безуспѣшными.

Треба отже, именно теперь, де та справа станула въ першій рядъ найважнѣйшихъ и найпильнѣйшихъ справъ державныхъ, щобы и народъ самъ, и то цѣлый народъ, забравъ въ нѣй голосъ и численными петиціями до рады державнои пôдпиравъ змаганя, роблень въ его користь, та показавъ свою сильну и рѣшучу волю. Доси на вôзваньe Народнои Рады у Львовѣ и Пôдгôрскои Рады въ Стрыю надôйшло несповна триста петицій, коли всѣхъ рускихъ громадъ въ Галичинѣ есть пôвчетверта тысяча! Взываємо отже всѣ громады и всѣхъ горожанъ краю, безъ рôзницѣ народности и вѣры, щобы, у спôльнôмъ и загальнôмъ интересѣ, якъ найскорше численными петиціями, выслаными на руки рускихъ послôвъ въ Вѣдни, домагали ся реформы выборчои.

Взываємо дальше нашъ народъ, щобы, задля обговореня своихъ потребъ и заявленя своеи волѣ, збиравъ ся на вѣча. Справъ до обговореня есть дуже багато, а мы укажемо лише на згадану вже реформу выборчу, проектовану въ соймѣ змѣну закона громадского, закона повецкого, трактовану въ радѣ державнôй реформу податкôвъ и свѣжо предложеный проектъ закона о селянськихъ спôлкахъ рôльничихъ та рентовыхъ господарствахъ, справу конкуренціи шкôльнои и церковнои, законъ дороговый, реґуляцію рѣкъ и множество справъ економічныхъ въ-части дрôбныхъ або льокальныхъ, однакъ для народу неразъ дуже пекучихъ. Нехай отже, именно по мѣстахъ повѣтовыхъ але и въ-загалѣ всюды, де есть догôдне мѣсце, збирае ся народъ численно зъ кождои и найменшои громады, а интеліґенцію нашу и свѣчнѣйшихъ зъ самого люду взываємо, щобы заняли ся устроюваньемъ вѣчь.

Народна Рада готова зъ своеи стороны допомагати до надсыланя петицій доставленьемъ потрѣбныхъ формулярѣвъ а до устроеня вѣчь поданьемъ порады та евентуально и пôмочи.

У Львовѣ дня 5 п. ст. падолиста 1893.

Вôдъ выдѣлу Народнои Рады:

Юл. Романчукъ, голова. *Иванъ Белей*, членъ выдѣлу.

У Львовѣ, дня 8 н. ст. падолиста 1893.

Певно зъ найбôльшимъ огôрченьемъ приняла цѣла Галицка Русь до вѣдомости той фактъ, що при позавчерашныхъ доповняючихъ выборахъ посла до рады державнои зъ округа сокальского-равского-жовкôвского выйшовъ зъ урны выборчои ц. к. староста жовкôвскій п. Ляникевичь.

А глубско огôрчувати мусить кождого Русина не лише сама суть справы, але въ додатку и способъ, въ якій єи супротивъ Русинôвъ поведено.

Въ хвили, коли „коло“ польске зъ обома другими мѣродатными партіями рады державнои творить коаліцію пôдъ окликомъ „непарушимôсть стану посѣданя [т. зв. Besitzstand-y] и валить кабінетъ ґр. Таффого, — коли рôвночасно зъ волѣ монарха укладаєсь новый кабінетъ пôдъ тымъ-же окликомъ — въ тôй самôй хвили Русинамъ въ Галичинѣ нарушуєсь ихъ „станъ посѣданя“, хочь вôнъ и такъ уже кривдячо малый! Навѣть центральный комітетъ польскій, выступивши противъ кандидатуры проф. Вахнянина, не посмѣвъ pro foro externo заперечити въ засадѣ, що зъ того рускаго округа повиненъ выйти на мѣсце Русина пок. о. Брылиньского Русинъ, — а однакъ накинено тому округови и переформсовано — Поляка п. Ляникевича. Въ такій то способъ понято и вже въ практицѣ супротивъ Русинôвъ осущено найновѣйшій въ державѣ австрійскôй окликъ: „ненарушимôсть стану посѣданя“! Русинамъ выдерто ще одно крѣсло посольске въ радѣ державы и й такъ маленьке число членôвъ клюбу рускаго ще зредуковано на користь „кола“ польского.

При тôмъ и спосôбъ, въ якій се учинено, мусить глубоко огôрчувати кождого Русина. Нѣхто не зможе закинути Русинамъ, щобъ они въ цѣлôй акціи не выступали зъ вôдкрытымъ шеломомъ, — а тымчасомъ у высуненю ажь въ остатнôй хвили кандидатуры Поляка и то ц. к. старосты була може „otwarta przyłbica“?

Отже и що-до сути справы и що до способу поведеня єи — есть она зъ однои стороны дуже смѣлою провокаціею Русинôвъ въ Галичинѣ, а зъ другои стороны грубымъ ударомъ въ лице якъ внутрѣшнôй політицѣ державнôй такъ и инавґурованôй політицѣ правительства краєвого. Есть се новый, поважный доказъ на те, що въ нашôмъ краю шовінізмъ польскій доходить до крайныхъ границь, а правительство не може чи не хоче — для насъ остаточно на одно выходить — мати свобôдну руку, абы шовінізмъ той здержати бодай до такои мѣры, на скôлько сего вымагають добре зрозумѣлй интересы державы та краю, — поминаючи вже интересы кождои зъ обохъ народностей зъ-окрема.

О сѣмъ поучивъ Русинôвъ Галицкихъ позавчерашный доповняючій выбôръ посла въ Сокали-Равѣ-Жовкви — и той прикрый досвѣдъ не може остатись безъ вплыву на вôдносины Русинôвъ до правительства, котре нинѣ не уважае за рѣчь потрѣбну — рускій народъ въ Галичинѣ удержати навѣть въ тôмъ станѣ посѣданя, якій уже бувъ набутый!..

До ситуаціи.

Кождого дня выжидають народы Австріи зъ нетерпеливостію розвязки — а кождый день минає та кромѣ безлѣчи комбінацій не приносить нѣякого результату. Будучій президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ веде вôдъ кôлькохъ днѣвъ конференціи зъ Плєнеромъ, Гогенвартомъ и Яворскимъ, але доси не увѣнчались тй конференціи успѣхомъ. Зъ-разу голошено, що кн. Віндішґрецъ буде мôгъ цѣсареви, вертаючому въ понедѣлокъ до Вѣдня, предложити складъ нового кабінету; — тымчасомъ минувъ вже понедѣлокъ и второкъ а новый кабінетъ не зложеный. Офіціяльнй ґазеты старають ся злагодити се прикре враженье и кажуть, що переговоры поступають звôльна на передъ а позаякъ не стрѣтили доси нѣякихъ принціпіяльныхъ перешкодъ, то вже певно въ четверъ закôнчать ся и будуть предложенй цѣсареви до апробаты. Треба ждати четверга, а тымчасомъ розглянутись въ комбінаціяхъ.

Крôмъ самого президента міністрôвъ кн. Віндішґреца, лишь двѣ теки міністеріяльнй обсадженй доси дефінітивно, и то тека міністра скарбу и тека міністра для Галичины. Першу обнявъ бы д-ръ Плєнеръ, другу п. Яворскій. Соціялістъ д-ръ Штайнбахъ, що поважився заколотити спокôй буржоазіи и капіталістôвъ своими проектами податку біржевого, реформою податку грунтового въ хосенъ клясъ бѣднѣйшихъ а вкôнци проектомъ реформы выборчои пропавъ якъ камѣнь у водѣ а на его мѣсце входить проводирь лѣвицѣ д-ръ Плєнеръ, который вôдъ десятка лѣтъ туживъ за текою міністра скарбу и неразъ вже зъ тои причины зазнавъ глумливыхъ дотинкôвъ. Міністромъ для Галичины стане п. Яворскій, провôдникъ кола польского, который такъ много поклавъ заслугъ для кабінету ґр. Таффого и который ще минувшого року при буджетовôй дебатѣ надъ фондомъ діспозиційнымъ голосивъ, що колу польскому нѣколи не ити въ парѣ зъ лѣвицею. Видко, що засѣсти на фотели міністеріяльнôмъ поручь зъ централістомъ далеко лекше и выгôднѣйше, анѣжь ити въ парѣ при праци для загальныхъ интересôвъ державныхъ. Міністеръ Залескій не хоче приняти нѣякого уряду анѣ навѣть засѣсти въ палатѣ панôвъ, лише вдоволюючись своимъ мандатомъ посольскимъ и пенсією емерита-міністра.

Уступаючій кабінетъ не буде змѣненый вôдъ головы до нôгъ, бо остають ще деякй портфелѣ въ давныхъ рукахъ. И такъ теку міністра рôльництва задержить ґр. Фалькенгайнъ а міністромъ оборонy краєвои остане и дальше ґр. Вельзерсгаймбъ. Може бути, що до тыхъ двохъ міністрôвъ прилучить ся ще третій ихъ товаришъ зъ давного кабінету, ґр. Шенборнъ, бо ґр. Гогенвартъ пôднѣсъ гадку удержати ґр. Шенборна на давнôй посадѣ. Гр. Шенборнъ не давъ ще вôдповѣди, а на случай вôдмовнои вôдповѣди пôднесено зô стороны лѣвицѣ кандидатуру ґр. Хориньского, президента высшого суду краєвого у Вѣдни.

Лишають ся ще три теки міністерскй до обсадженя: міністра справъ внутрѣшныхъ, міністра просвѣты и вѣроисповѣдань та міністра торговлѣ. Теку міністра справъ внутрѣшныхъ мавъ доси самъ ґр. Таффе, але що кн. Віндішґрецъ не хоче крôмъ президентуры кабінету обняти нѣякои иншои теки спеціяльнои, то й показуе ся потреба вынайти кандидата на ту теку. Безперечно, що тека міністра справъ внутрѣшныхъ великои ваги и длятого всѣ три сторонництва хотѣли бы дôстати єи въ свои руки. Кандидатомъ лѣвицѣ на сю теку есть бар. Відманъ, бувшій намѣстникъ Тиролю и хочь зъ-разу та кандидатура не выкликала явнои опозиціи, то теперь, коли вже лишь короткій часъ до дефінітивного зложеня кабінету, пôдняслись сильнй протесты и вырынули новй кандидатуры. Зъ тыхъ кандидатуръ найповажнѣйше трактована кандидатура ґр. Кази-

---

4)

Маковъ цвѣтъ.

Оповіданье Всеволода М. Гаршина.

(*Конецъ*).

V.

Вôнъ не спавъ цѣлу нôчь. Зôрвавъ сей цвѣтъ, бо видѣвъ въ тôмъ чинѣ подвигъ, котрого бувъ обовязаный довершити При першôмъ поглядѣ крôзь скляний дверѣ червонй листочки цвѣту притягнули его увагу и єму выдало ся, що вôнъ въ сѣй хвили вповнѣ зрозумѣвъ: що єму выпало довершити на земли. Въ тôмъ яркôмъ, гарнôмъ цвѣтѣ мѣстило ся все лихо сего свѣта Вôнъ знавъ, що зъ маку роблять опіюмъ, — може бути, ся гадка, розростаючись та принимаючи чудовищй формы, заставила его выдумати щось такого. Цвѣтъ въ его очехъ олицетворявъ собою все лихо, вôссавъ въ себе усю невинно пролиту кровь [вôдъ того й бувъ такій червоный], всѣ сльозы, всю жовчь людскости. Се було тайне, страшне єство, противуположнôсть Богови, Ариманъ, що принявъ на себе скромный та невинный видъ. Треба отже було зôрвати его та вбити. Але сего мало — цвѣтови треба було при смерти не дати вылити всего свого зла на свѣтъ. Тому-то вôнъ сховавъ его на своѣй груди. Вôнъ надѣявъ ся, що на-рано цвѣтъ стратить всю свою силу. Зло цвѣту перейде въ его грудь, въ его душу, а тамъ побѣдить, або буде побѣджене. тогдѣ вôнъ самъ згине, умре, якъ честный борець, якъ першій борець людскости, тому, що доси нѣхто не осмѣлився бороти ся зô всѣмъ лихомъ свѣта.

— Они не бачили его! Я першій побачивъ. Чи-жь можу полишити его живымъ? Радше смерть!

И вôнъ лежавъ, знемагаючи въ тôй мрачнôй, неистнуючôй боротьбѣ и все опадавъ на силахъ. Въ ранцѣ цируликъ заставъ его ледви живымъ. Але все-таки черезъ кôлька хвилинъ пробудженье взяло верхъ, вôнъ скочивъ зъ постелѣ та по давному забѣгавъ до всѣхъ кутôвъ больницѣ розговорюючи зъ божевôльными грôмче та ще бôльше безъ звязи, нѣжь коли-небудь. Его не пустили до саду. Докторъ, побачивши, що єму ваги убуває а вôнъ все не спить, лишь ходить та ходить, велѣвъ єму втриснути пôдъ шкôру бôльшу дозу морфіны. Хорый не супротивлявъ ся: на щастье пôдъ той часъ его хорй гадки згодили ся зъ сею операцією.

Вôнъ скоро заснувъ: бѣшеный рухъ переставъ, такъ само зъ ушей щезъ грôмкій тактъ его порывистыхъ крокôвъ. Вôнъ забувъ на все та переставъ навѣть думати про другій цвѣтъ, що треба було зôрвати.

Однакожь вôнъ зôрвавъ другій цвѣтъ за три днѣ въ очехъ старого сторожа, що не встигъ его здержати. Сторожь пôгнавъ ся за нимъ. Недужій зъ грôмкимъ торжественнымъ крикомъ вбѣгъ до больницѣ та кинувшись до своеи комнаты, сховавъ цвѣтъ на груди.

— Ты на що рвешь цвѣты? — спытавъ сторожь, вбѣгши за нимъ у комнату. Але недужій лежавъ уже на постели зъ руками зложенымъ на грудехъ та почавъ плести таку небылицю, що сторожь лише мовчки здоймивъ зъ него призабутый въ поспѣху ковпакъ зъ червонымъ хрестомъ та й пôйшовъ. И борба внутрѣшна знова почала ся. Недужій чувъ, що зъ цвѣту выходить зло довгими змыями. Они опутували его, стискали, здавлювали всѣ члены та кормили все тѣло своимъ страшнымъ змѣстомъ. Вôнъ плакавъ та моливъ ся Богу на-сумѣшь кленучи свого ворога. До вечера цвѣтъ зôвявъ. Недужій розтоптавъ почорнѣлу ростинку, позбиравъ останки зъ долôвки та понѣсъ до купелевои комнаты. Кинувши клапоть роздавленои зелени въ розпалену камѣнным вуглемъ пѣчь, довго приглядавъ ся, якъ его ворогъ шипѣвъ, наѣжувавъ ся и наконець перемѣнивъ ся въ нѣжный, снѣжно-бѣлый попѣлъ. Вôнъ дмухнувъ и все щезло.

На другій день недужому погôршало. Страшно блѣдый, зъ запалыми щоками, зъ тускло жарѣючими очима, вже непевнымъ крокомъ та зъ-часта потыкаючись, усе ходивъ та плѣвъ, плѣвъ безъ кôнця.

— Я не хотѣвъ бы братись до насилы, — сказавъ до свого помôчника старшій докторъ.

— Але, будь-що-будь, треба... Нинѣ вôнъ важить уже всего 93 фунты. Наколи пôйде такъ дальше, за два днѣ умре.

Старшій докторъ призадумавъ ся.

— Морфіна? хльоръ? — сказавъ вôнъ на-пôвъ пытаючись.

— Морфіна вже не дѣлае.

— Кажѣть его звязати. Впрочôмъ я сумнѣваю ся, абы вôнъ подужавъ.

VI.

И недужого звязали. Вôнъ лежавъ, одягненый въ кафтанъ на божевôльныхъ, на своѣй постели, цупко привязаный широкими поясами полотняными до зелѣзного складаного лôжка. Але бѣшенй рухи не зменшались, а ще збôльшали ся. Черезъ довшій часъ вôнъ намагавъ ся увôльнитись вôдъ путъ. Наконець, разъ сильнѣйше торгнувши, перервавъ одинъ поясъ, такимъ робомъ освободивъ ноги, выповзъ зъпôдъ прочихъ путъ та зô звязаными руками почавъ гонити по комнатѣ та выкрикати незрозумѣлй рѣчи.

— А, щобъ тобѣ! — закричавъ увôйшовши сторожь. — Якій тобѣ бѣсъ помагае? Грицьку! Иване! Идѣть швидче, бо вôнъ розвязавъ ся.

Они въ трôйку накинулись на недужого та почалась довга боротьба, що втомляла зарôвно одну и другу сторону. Наконець его повалили на постѣль та звязали сильнѣйше, нѣжь першій разъ.

— Вы не розумѣете, що робите! — кричавъ недужій задыхуючись. — Вы себе погубляете! Я бачивъ третій, ще не розвинутый... Теперь вôнъ уже готовый. Пустѣть менѣ кôнчити почате! Его конечно треба вбити, вбити, вбити! Тогдѣ все буде скôнчене, все спасене! Я пôславъ бы васъ туды, але сего довершити можу лишь я одинъ. Вы погинули бы вôдъ самого дотыку!

— Мовчѣть, паничу! мовчѣть! — сказавъ старый сторожь, що оставъ ся при его постели.

Недужій замовкъ. Вôнъ постановивъ обманути сторожѣвъ. Его выдержали звязанымъ цѣлый день та полишили такъ й на нôчь. Сторожь, давши єму вечеряти, постеливъ собѣ коло него та й положивъ ся спати. За хвильку старый крѣпко заснувъ а недужій принявъ ся за своє дѣло.

Вôнъ зôгнувъ ся цѣлымъ тѣломъ, щобы дôстати до зелѣзнои передѣлки на лôжку, а намацавши єи почавъ сильно терти рукавомъ кафтана. За кôлька хвиль груба парусина подала ся и вôнъ высвободивъ одинъ палець. Теперь дѣло пôйшло скорше. Зъ неимовѣрною для здорового чоловѣка зручностью вôнъ розвязавъ позадъ себе узолъ, що нимъ були звязанй рукавы, розшнуровавъ кафтанъ а пôсля сего довго прислухувавъ ся храпѣню сторожа. Старый спавъ твердо. Недужій здоймивъ кафтанъ и вôдвязавъ ся вôдъ лôжка. Бувъ уже вôльный. Попробувавъ вôдтакъ дверѣ; они були зачиненй зъ середины, а ключь имовѣрно лежавъ у кишени сторожа. Боячись розбудити его, вôнъ не важивъ ся шукати єму по кишеняхъ, та порѣшивъ выйти зъ комнаты крôзь вôкно.

Була тиха, темна и тепла нôчь. Вôкно було вôдчинене. Звѣзды блистѣли на чорнôмъ небозводѣ. Вôнъ глядѣвъ на нихъ, вôдрôзняючи знакомй системы звѣздъ, та тѣшивъ ся тымъ, що, якъ єму выдалось, тй звѣзды розумѣють его та спôвчують зъ нимъ. Вôнъ бачивъ, якъ они мигтячи посылали єму безконечнй лучѣ, а се побôльшало въ нѣмъ безумну рѣшучôсть. Треба було вôдогнути здоровый прутъ зелѣзнои рештки, перелѣзти крôзь вузкій отвôръ до закаулка, що зарôсъ корчами а вôдтакъ перебрати ся черезъ высокій муръ. Тамъ буде послѣдня боротьба, а вôдтакъ... хоть-бы и смерть.

мира Баденіого, намѣстника Галичины, бо якъ доносять зъ Вѣдня, гр. Бадені бере участь въ конференціяхъ коаліційныхъ. Найбѣльша трудность заходила бы лишь що-до наслѣдника гр. Баденіого то-жь рѣвночасно доносять, що намѣстникомъ Галичины ставъ бы гр. Голуховскій, амбасадоръ въ Букарештѣ. Гр. Голуховскій вымовляє ся поки-що тымъ, що не знає вѣдносинъ галицкихъ. По-при гр. Баденіого згадують ще про гр. Кільмансега, намѣстника долѣшнои Австріи. — Тека міністра просвѣты и вѣроисповѣдань має припасти Полякамъ. Довгій часъ одинокимъ кандидатомъ до тои теки бувъ лишь п. Мадейскій, теперь вже круги краковскій выдвигнули кандидатуру д-ра Бобжиньского, віцепрезідента галицкои рады шкѣльнои. Хто устоить ся, се справа внутрѣшна кола польского, а на разѣ досыть згадати, що ся тека призначена для Полякѣвъ и другій два сторонництва не пѣдносять до нея претенсій. Зъ текою міністра торговлѣ досыть цѣкава справа. Та тека має зрѣвноважити нерѣвность участи сторонництвъ коаліційныхъ при роздѣлѣ посадъ міністерскихъ. Если Поляки по зложеню кабінету опинились бы лишь на двохъ фотеляхъ міністерскихъ, значить мали бы лишь теку міністра для Галичины и міністра просвѣты, то тогдѣ правительство готове зъ ресорту міністерства торговлѣ вылучити выдѣлъ комунікацій и креовати окрему теку міністра комунікацій. Тымъ міністромъ комунікацій ставъ бы президентъ державныхъ зелѣзниць д-ръ Билиньскій и Поляки мали бы трете мѣсце въ кабінетѣ Тека міністра комунікацій могла бы бути тымчасова и если бы не було потребы, можна бы ей назадъ звинути. Мабуть се й причина, що въ газетахъ появили ся вѣсти, мовь бы Билиньскій бувъ противный утвореню міністерства комунікацій. Міністромъ торговлѣ мавъ бы стати гр. Короніні, такъ бодай говорять органы нѣмецкои лѣвицѣ. „Участь гр. Короніниого въ кабінетѣ — пише Deutsche Ztg., органъ п. Плѣнера — вѣдповѣдала бы якъ особистому значѣню и становищу графа, такъ и идеи коаліційнѣй, бо клюбъ гр. Короніниого есть однымъ зъ меншихъ сторонництвъ, котре въ кождѣмъ случаю буде входити въ складъ коаліційнои бѣльшости. На кождый случай голосъ гр. Короніниого перехилявъ бы ся на сторону лѣвицѣ

Якъ и не зложить ся кабінетъ коаліційный, чи кожде сторонництво добуде собѣ въ нѣмъ по рѣвнѣй пайцѣ портфелѣвъ міністерскихъ — мусить зайти важна змѣна у внутрѣшныхъ вѣдносинахъ двохъ сторонництвъ: нѣмецкои лѣвицѣ и кола польского. Провѣдники політичнѣй обохъ сторонництвъ, Плѣнеръ и Яворскій, уступають зъ своихъ становищь и оба сторонництва лишають ся безъ провѣдниковъ. Вѣдъ енергіи и розваги політичнои провѣдника залежить если вже не цѣле, то певно въ бѣльшѣй части поведенье и значѣнье кождого сторонництва, длятого якъ лѣвиця такъ и коло польске зачали розважати свою ситуацію

Лѣвиця, якъ каже W Allg. Ztg., не має наслѣдника по д-рѣ Плѣнерѣ; анѣ гр. Кинбургъ, анѣ д-ръ Гайльсбергъ не займуть его мѣсця, бо не чують въ собѣ досыть силы гѣдно заступити такъ досвѣдного парляментариста, якимъ бувъ Плѣнеръ, и не хотять приймати на себе тяжкои одвѣчальности проводу сторонництва по далеко труднѣйшѣй якъ доси дорозѣ вже не негативнои а позитивнои працѣ парляментарнои. Лѣвиця має намѣръ выбрати до заряду партіи пять членѣвъ сторонництвъ, котрій бы по черзѣ зъ мѣсяця на мѣсяць обнимали обовязки проводиря. Ся справа має розсуджуватись на першѣмъ засѣданю клюбу лѣвицѣ заразъ по новѣмъ скликаню рады державнои Годѣ пришускати, щобы той проектъ, если буде ухваленый, мѣгъ причинити ся до одноцѣльности політичного напряму сторонництва лѣвицѣ.

Коло польске не бачить въ своѣмъ тепе рѣшнѣмъ складѣ вѣдповѣдного наслѣдника по п Яворскѣмъ, длятого буде управляти коломъ директоріюмъ, яке выбересь, а номінальнымъ презесомъ стане Беное. Була гадка выбрати презесомъ ексъ-міністра Залеского, але противить ся тому партія краковска Здає ся, що заходы деякихъ членѣвъ кола о теки міністеріяльній мусѣли причинити ся до рѣзного рода непорозумѣнь. Длятого въ дописи зъ Вѣдня до Czas-y каже ся такъ: Конечна рѣчь, щобы коло польске задержало свою дотеперѣшну взѣрцеву солідарность. Удержанье тои солідарности се найважнѣйша задача кола, а супротивъ того всякій ривалізаціи особистій, хочь они зазначують ся въ кождѣмъ сторонництвѣ парляментарнѣмъ, повиннѣ устати. Урядъ міністра въ кабінетѣ коаліційнѣмъ справдѣ не буде синекурою, але противно, выбранѣ найдуть ся середъ великихъ трудностей и клопотѣвъ.

Вкѣнци годить ся згадати о програмѣ нового правительства. Доси про програму мало говорить ся по газетахъ, а натомѣсть творить ся комбінаціи що-до особъ. Поява се вельми характеристична, що не програма а поодинокѣ особы суть головнымъ услѣвемъ кабінету. Однакъ кн. Віндішгрецъ мавъ вже уложити принціпіяльный начеркъ програмы, а вѣстку про се находимо въ Sonn- und Montags-Ztg. „Правительство буде старати ся бути сильнымъ и свѣдомымъ цѣли та намѣряє выступити противъ всякихъ скрайныхъ змагань зъ всякою енергіею. Въ першѣмъ рядѣ кабінетъ выступить рѣшучо противъ соціялістичного аґітаторства и противъ антісемітскихъ демонстрацій. Если зарядить ся въ тѣй справѣ прикрій мѣры, то не буде щадитись скрайныхъ елементѣвъ клюбу Гогенварта Що-до становища молодо-Чехѣвъ, станъ выимковый буде удержаный. Правительство не думає запобѣгати за всяку цѣну евентуальнѣй коаліц и невдоволеныхъ елементѣвъ въ клюбѣ Гогенварта; безъ тыхъ елементѣвъ навѣть будуча бѣльшость выдає ся бути запевнена.“ — Се выступленье нового правительства противъ скрайныхъ елементѣвъ заповѣдаєсь такожь въ дописяхъ зъ Вѣдня до иншихъ повѣурядовыхъ газетъ.

Выбѣръ въ Сокали-Равѣ-Жоквѣ

Вчера одержали мы такій короткій вѣсти, спис.ній въ день выбору посла:

Зъ Жовкви:

„Отъ и маємо посла! — c. k. radcę namiestnictwa i c. k. starostę Lanikiewicza. До вчера нѣхто й не подумавъ о чѣмсь подобнѣмъ, бо до послѣднои хвилѣ стояли двѣ кандидатуры: проф. Вахнянина и о. Роздѣльского. Кандидатура старосты Ляникевича була поставлена ажь въ послѣднѣй хвили и п. Ляникевичь пустивъ въ рухъ цѣлу урядову форсу аґітаційну за собою. Решту доповнила ухвала центрального польского комітету: нѣякимъ способомъ не допустити выбору Вахнянина — скорше вже нехай выйде о. Роздѣльскій, нѣжь Вахнянинъ! Мимо всеи пресіи вѣддали голосы свои на п. Вахнянина оо. Савчакъ, Радецкій и Подолиньскій. Зъ рускои інтеліґенціи голосували на старосту о. Грушкевичь [звѣстный холмчукъ] зъ Куликова и п. Іосифъ Романовичь адъюнктъ судовый зъ Мостѣвъ великихъ. Ще въ часѣ самого выбору ходили чутки, що староста нѣбы-то не приймає кандидатуры та що прийде до тѣснѣйшого выбору... Але п. Ляникевичь ставъ посломъ заразъ по першѣмъ голосованю. По выборахъ промовивъ ц. к. посолъ до выборцѣвъ по руски, дякуючи имъ за выбѣръ — и вказуючи при тѣмъ, що тутъ нема а властиво не повинно бути нѣ Русинѣвъ нѣ Полякѣвъ, бо всѣ они — лишь дѣти Найяснѣйшого монарха, тожь ему честь и многая лѣта! Вѣдтакъ одинъ селянинъ-выборець пѣднѣсъ „многая лѣта“ п. старостѣ — и выборцѣ потягнули шнуркомъ пѣдъ проводомъ писаря зѣ староства — на „частунокъ“...

Огѣрченю межи Русинами на цѣлу ту отчайдушну штучку не було мѣры

Зъ Равы:

„У насъ дива на порядку дневнѣмъ. Та й коли тому буде конець? До остатку стояли два кандидаты Русины и ще до рана дня выборчого ц. к. староста равскій — кажуть — не знавъ нѣчого о третѣй кандидатурѣ, правительственнѣй — старосты Ляникевича. Ажь рано телеґрама — кажуть, що зѣ Львова — поставила кандидатомъ старосту жовквского Въ мигъ ока староство розвинуло аґітацію за Ляникевичемъ и середъ загального заколоту кандидатура та здобула собѣ значне число голосѣвъ, бо 100 супротивъ 37 голосѣвъ на п. Вахнянина а 86 на о. Роздѣльского. Обуренье всѣхъ Русинѣвъ на таке поступованье може собѣ кождый представити.“

Зъ Сокаля:

„Несподѣвано для нѣкого выдвигнено въ послѣднѣй хвили урядову кандидатуру жовквского старосты п. Ляникевича и той, дякуючи натискови власти політичнои въ послѣднѣй хвили, выйшовъ на посла. [Голосы подано вамъ телеґрамою.] Бѣльше не пишу, бо рука дрожить зъ обуреня на такій выборчій „маневры“. Треба було чути: якъ про цѣлу ту исторію вѣдзывали ся честнѣ нашѣ выборцѣ!.. Га, не наша вина! Колись хтось може й дуже буде каятись, та абы не було за пѣзно...“

Дописи „Дѣла”

Зъ Мостискъ.

[Въ справѣ аґентуры „Днѣстра“ въ Мостискахъ.]

Зъ причины дописи зъ Перемышля въ ч. 220 „Дѣла“ п. заг. „Старостиньскій аґітаціи противъ „Днѣстра“, почувъ ся ц. к. староста мостискій п. Пуницкій обиженымъ и обявивъ свѣй гнѣвъ въ той способѣ, що мене, теперѣшного аґента „Днѣстра“ своимъ спростованьемъ въ 229 ч. „Дѣла“ публично очернивъ. Отже я упрашаю Хв. Редакцію въ интересѣ правды и на основѣ §. 19 закона прасового зъ дня 17 грудня 1882. В. з. д. ч. 63. о помѣщенье въ найблизшѣмъ числѣ „Дѣла“ отсего спростованя:

Неправда, яко-бы я не узнававъ за потрѣбне звертати увагу селянъ на змѣну аґентуры и перемѣнювавъ самовѣльно полісы. Всѣ селяне, котрій доси убезпечились черезъ мене въ товариствѣ „Днѣстеръ“, посвѣдчать по совѣсти, що кождому зъ нихъ докладно заявляю, що у мене есть аґентура „Днѣстра“, а Краковска въ задатковѣй касѣ. Тіи селяне, маючи многолѣтнымъ досвѣдомъ повне довѣріе въ мою ретельность, выразно заявляють, що нѣгде не хотять асекуруватись, тѣлько у мене, вѣддають менѣ давній полісы и просять, абы ихъ асекурувати въ „Днѣстрѣ“.

Непр вда, що селяне въ „Днѣстрѣ“ платять высшу премію, якъ въ Краковскѣмъ товариствѣ Премія въ „Днѣстрѣ“ есть така сама, якъ у Краковскѣмъ товариствѣ, а дотычно тыхъ незначныхъ зворотѣвъ селяне асекуруючій себе въ „Днѣстрѣ“ знають докладно що того звороту въ першѣмъ роцѣ не дѣстануть, ажь въ дальшихъ лѣтахъ, и платять зъ горы всю належитость. Очевидно, селянамъ не розходить ся о утрату кѣлькохъ шѣстокъ звороту, лишь о тую певность, що ихъ грошѣ не пропадуть.

Неправда, що ц. к. староста въ Мостискахъ на сесіяхъ вѣйтѣвъ лише тыми словами поучувавъ, що асекурація Краковска есть теперь у п. М., а у п К. есть асекурація „Днѣстра“, де такожь вѣльно асекурувати ся. Тій самій вѣйты менѣ и другимъ выразно оповѣдали, що п. староста наказували, абы люде асекурували ся въ товариствѣ Краковскѣмъ, бо се товариство є найлѣпше. Що п. староста не мавъ ще такои науки въ Судовѣй Вишни, се нѣчого не доказує, хиба то, що тамъ „Днѣстеръ“ не запустивъ корѣня и не має доброи аґентуры.

Чи правда, що п. староста прихильно конкомітувавъ одному учителеви прошенье его о позволенье вести аґентуру „Днѣстра“, не знаю але люде въ селѣ Л. чули, якъ п. староста въ голосъ вповѣвъ: „Ja nie dopuszczę do tego, aby nauczyciel przyjął gdzie agenturę „Dniestru“...

Дуже дивно, що п. староста мостискій не знає о аґітаціяхъ въ его повѣтѣ противъ „Днѣстра“. Поліціяне мостискій въ рынку на улицяхъ и пѣдъ вѣкнами самого п. старосты выбубнювали кличучи до людей, абы тѣлько въ касѣ задатковѣй асекурували ся — „bo jak kto da pieniądze tam na górze [у мене], to bę dzie chuchał w kułak, jak na ogień“ — а тепе рѣшный аґентъ Краковского товариства п. М. розсылає зъ картками умысныхъ пѣсланцѣвъ по селахъ повѣта мостиского и тій посланцѣ аґітують неприличными словами противъ „Днѣстра“, взывають людей, що убезпечили ся въ „Днѣстрѣ“, до п. М., а сей панъ наказує имъ, що мають ставити ся до п. старосты. Многій зъ тыхъ людей приходять до мене радити ся: чи йти до п. старосты, чи нѣ, и дивують ся, що пану старостѣ до того, де они асекурують ся. Черезъ таку сильну розгалужену по цѣлѣмъ повѣтѣ аґітацію, затягнено доси до ц. к. старост ва одного селянина зъ Ляцкои Волѣ, Францішка Ковальского — очевидно Поляка зъ чи сто полского села, котрый свѣдомо и добровѣльно перенѣсъ ся до „Днѣстра“, — и тамъ въ ц. к. старостві въ моѣй неприсутности зро блено зъ нимъ якійсь протоколъ и пѣслано до ц. к суду. Се має бути тота жалоба о обманьство, котра має покрыти т. зв. „старостиньскій аґітаціи“, а котра въ самъ разъ потверджує правду дописи „Дѣла“ въ ч. 220. Маю въ Бозѣ повну надѣю, що въ ц. к. судѣ выяснить ся справа и покаже ся: хто баламутить селянина. А що-до киненои на мене клеветы и напятнованя мене публично обманцемъ чи ошуканцемъ, то заявляю, що коли я бувши 15 лѣтъ въ Мостискахъ аґентомъ товариства Краковского и приспоривши сему товариству до 6.000 новыхъ полісъ, въ тѣмъ довгѣмъ часѣ нѣкого не ошукавъ, — то и въ мо ихъ старшихъ уже лѣтахъ нѣколи обманьства не допущу ся, а о кривду моѣй чести буду, де належить упоминатись.

Иванъ Кшеповскій.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальній зборы „Нѣдгѣрскои Рады“ въ Стрыю вѣдбудуть ся въ четверъ дня 16 с. м. На порядку дневнѣмъ стоять ось-такій справы: 1) Справозданье уступаючого выдѣлу; 2) выбѣръ нового выдѣлу; 3) внесеня и интерпеляціи членѣвъ; 4) рефератъ про теперѣшне політичне положенье и реформу выборчу [референтъ адв. д ръ Олесницкій] Початокъ зборѣвъ буде о годинѣ 12-ѣй въ полудне.

—

Стрыйска філія „Просвѣты“ и „Мѣщаньска Бесѣда“ порѣшили, увзглядняючи домаганье стрыйскихъ мѣщанъ и ремѣсникѣвъ, устроити систематичній выклады вечерами що середы и суботы для своихъ членѣвъ. На-разѣ выкладатись буде систематично: языкъ рускій [для неумѣючихъ наука читаня и писаня по руски] и література руска, руска исторія, головній основы економіи політичнои разомъ зъ найпотрѣбнѣйшими вѣдомостями зъ права торговельного и векслевого а вкѣнци вѣдъ часу до часу будуть такожь выклады зъ гіґіены и наукъ природныхъ. Въ дальшѣй перспективѣ стоить заведенье науки бухгальтеріи, чого домагають ся особливо члены товариствъ тыхъ зѣ станѣвъ купецкого и ремѣсничого. Доси нема ще учителя для бухгальтеріи, однакъ для всѣхъ прочихъ высше згаданыхъ фахѣвъ знайшлись уже люде, котрій будуть выкладати зовсѣмъ безинтересовно.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ понедѣлокъ вѣдбула ся пѣдъ проводомъ цѣсаря нарада угорскихъ міністрѣвъ въ Буда-Пештѣ въ справѣ церковно-політичнои реформы. Рѣшенье ще не запало, отже судьба обовязкового супружества ще не вѣдома. Вже внѣшній обставины казали догадувати ся, що не такъ скоро полагодить ся справа. Нарада міністрѣвъ пѣдъ проводомъ цѣсаря тревала дуже коротко, бо ледви пѣвъ годины. Зъ бургу вѣдъѣхали міністры до президента Векерлього и ту конферували бѣльше, якъ одну годину. Безпосередно потѣмъ удавъ ся президентъ міністрѣвъ до бургу, щобы зложити цѣсареви справозданье зъ постановы міністрѣвъ. О годинѣ осьмій вечеромъ зновъ зѣбрала ся нарада міністрѣвъ, щобы выслухати справозданя президента Векерлього Въ парляментарныхъ кругахъ зарѣзъ знали, що рѣшеня нема чого дожидати. До того факту привязувано найрѣзнороднѣйшій комбінаціи, але они суть хиба безосновными толками. Однакъ помимо тыхъ толкѣвъ, котрій найшли ще своє жерело въ поворотѣ цѣсаря до Вѣдня, говорять яко рѣчь певну, що міністерство ще въ протягу сего тыждня не предложить парляментови въ вѣдповѣдній формѣ оповѣщеня про передсанкцію, тымъ бѣльше, що одна часть правительственного проекту, именно що до спорѣвъ въ супружествѣ не выготовлена. Длятого-жь то въ найлѣпшѣмъ выпадку правительство предложить свій проектъ зъ кѣнцемъ падолиста. Може бути, що правительство въ короткѣмъ часѣ повѣдомить палату послѣвъ, що одержало передсанкцію короны не лишь для пріпцину обовязкового подружя, але такожь для поодинокого переведеня. Такого повѣдомленя конечно треба тому, щобы палата послѣвъ могла приступити до нарадъ надъ буджетомъ, бо середъ теперѣшного положеня панує въ парламентарныхъ кругахъ дуже велике напруженье. Нарада міністрѣвъ продовжала ся пѣзно въ ночи, однакъ зновъ безъ результатѣвъ рѣшеня. — Найновѣйшій вѣсти зъ Буда-Пешту доносять, що ситуація стає що-разъ бѣльше замотана. Всѣ реакційній сторонництва заходять ся звалити міністерство. Кріза вже майже певна Коли-бъ до завтра не прийшло вѣдъ цѣсаря потвержденье правительственныхъ предложень въ справѣ цивільного супружества, угорске правительство внесе резиґнацію. Однакъ пѣдъ вечеръ кружили вѣсти трохи спокѣйнѣйшій. Міністры Векерле и Тіса выѣхали до Вѣдня.

— —

Пѣсля тульоньскихъ и парижскихъ торжествъ проявляє ся середъ Французѣвъ певный родъ реакціи супротивъ надмѣрно горячихъ заявъ приязни для россійскихъ моряковъ, Soleil du midi одинъ зъ найповажнѣйшихъ дневниковъ Марсилія подає своимъ читателямъ такій рефлексіи: Не забуваймо, що непостойность, котра лежить въ нашѣмъ вствѣ, не повинна дати переслѣпити, що россійско французске сполученье служить интересамъ Россіи. Хто холоднокровно розбирає дѣла и розважно думає, якъ царь и его заступники при сегорѣчныхъ торжествахъ говорили о мирѣ и новыхъ запорукахъ, той зрозумѣє, що мы тымъ зневолений залишити кожду думку реванжу и вѣдзысканя Альзаціи и Льотарингіи и приймити status quo. — А „Гражданинъ“ присвячує такій епільогъ россійско-французскимъ торжествамъ: Година наспѣла — пише органъ кн. Мещерского — въ котрѣй упала занавѣса надъ россійско-французскими торжествами. Высказъ и степень горячки симпатій Французѣвъ були надто сильній и высокій, щобы можна повѣрити въ ихну трѣвкость. Бо и Французы не належать до тыхъ народѣвъ, що вызначують ся постойностію. Длятого було бы нерозумне, если бы хто хотѣвъ на саме-що выведений комедіи ставити будынокъ політичного союза. Однакъ россійскій торжества въ Франціи выдвигнули на верхъ двѣ важній справы: Разъ, торжества доказали наглядно, що французска нація такъ мало републиканьска, якъ и россійскій нарѣдъ; длятого можна надѣятись, що Французы, коли промине шалъ торжества, скажуть собѣ, що монархія есть чимсь добрымъ и шкода, що они ей не мають. Друге, торжества доставили небувалый ще примѣръ, що двѣ великій націи сполучили ся въ имени мира, щобы увѣнчати одинацятилѣтну мирну політику царя. Отже 19-те столѣтье находить дуже дивный конець.

Въ Парижи все ще на порядку дневнѣмъ пытанье реконструкціи кабінету. Президентъ міністрѣвъ Діпі хотѣвъ бы, здавсь, довершити реорганізаціи ще передъ зборами парляменту, однакъ Карно стоить на тѣмъ становищи, що кабінетъ, котрый кермувавъ выборами повиненъ въ цѣлости явити ся въ новѣмъ парлямент. И якъ небудь оно буде, скорше чи пѣзнѣйше прийде до реконструкціи кабінету, Діпі осягне апробату палаты и перестрѣй кабінету наступить въ опортуністичнѣмъ дусѣ. Передовсѣмъ мусѣвъ бы уступити міністеръ скарбу Пейтраль, яко членъ радикального сторонництва, тымъ бѣльше, що вѣнъ наглядно заявивъ свои радикальній стремленя и приготовивъ проектъ прогресивного податку доходового, котрый не найшовъ пѣдпоры въ умѣркованыхъ кругахъ републиканьскихъ. Вже навѣть вычислюють имена кандидатѣвъ на мѣсце Пейтраля, а то: Кошерого й Буляжера. Першій звѣстный въ кругахъ політичныхъ зъ

Вѣнъ попробувавъ зѣгнути зелѣзный прутъ голыми руками, але не йшло. Тогдѣ скрутивъ зъ рукава кафтана вужѣвку, зачѣпивъ нею за выковане на вершку прута ратище та й повисъ на нѣмъ цѣлымъ тѣломъ. Пѣсля безнадѣйного боротя, що майже вычерпало его послѣдній силы, ратище зѣгнуло ся, — вузкій переходъ ставъ вѣльный. Вѣнъ протискавъ ся крѣзь него, здеръ собѣ шкѣру на плечехъ, лѣктяхъ и голыхъ колѣнахъ, перебивъ ся крѣзь корчѣ та станувъ передъ муромъ. Всюды було тихо Нѣчній лямпы въ заведеню слабо свѣтили; въ тѣмъ свѣтлѣ годѣ було розрѣзнити якій предметъ. Нѣхто не запримѣтить его. Старый, що стерѣгъ его, певно спить крѣпкимъ сномъ Звѣзды мило мигтѣли лучами, що пронизували недужого до глубины серця.

— Я йду до васъ, — прошепотѣвъ вѣнъ, глядячи на небо.

Зъ обдертыми нѣгтями та покровавленымъ тѣломъ почавъ теперь шукати пригѣдного мѣсця, щобы перебрати ся крѣзь муръ. Тамъ, де муръ сходивъ ся зѣ стѣною трупарнѣ, хибувало въ мурѣ кѣлька цеголъ. Недужій намацавъ тій дѣры та й покористувавъ ся ними. Выльзъ на муръ, хвативъ за галузя вязу, що рѣсъ по тамтѣй сторонѣ, и тихо по деревѣ спустивъ ся на землю.

Теперь кинувъ ся до знакомого мѣсця коло ґанку. Цвѣтъ темнѣвъ своєю головкою а листочки гарно розвивали ся на росѣ.

— Послѣдный! — прошепотѣвъ недужій, — послѣдный! Сегодня побѣда, або смерть. Але оно для мене все одно. Погодѣть, — сказавъ вѣнъ глянувши на небо, — невдовзѣ буду зъ вами!

Вѣнъ вырвавъ цвѣтъ, помнявъ его въ рукѣ та вернувъ ся тою самою дорогою до своеи комнаты. Старый сторожь спавъ. Недужій, ледви дѣйшовъ до постелѣ, впавъ на лѣжко безъ чувства. Въ ранцѣ найшли его мертвымъ. Лице его було спокѣйне и свѣтле, вытончений черты лиця зъ запалыми глубоко очима выражали якесь горде щастье. Коли его клали на мары, попробували розтворити затулену руку та выняти макѣвъ цвѣтъ. Але рука закостенѣла и вѣнъ понѣсъ свѣй трофей у могилу...

Переклавъ ***В. Герасимовичь.***

часу, коли був міністромъ почтъ и телеґрафовъ; другій був въ сенатѣ справозавцемъ буджету на рокъ 1894.

НОВИНКИ.

— **Въ честь Маркіяна Шашкевича** вобудуе ся дня 12 н. ст. падолиста въ Сокали въ сали п. А. Ґрота декляматорско вокальный вечерокъ, котрого чистый дохідъ призначеный на фондъ будовы новои церкви въ Сокали. Проґрама вечерка: 1. Вступне слово. 2. Короткій нарисъ літературнои дѣяльности поета. 3. И. Лавровского: Пѣснь надбужаньска [„Корона золотая“]. 4. Шульгофа: Airs Bohemiens, фортепянъ. 5. Кампана: Романсъ „Глянь на той мѣсяць ясный“, дуеты, сопранъ и баритонъ зъ фортепаномъ. 6 Маркіяна Шашкевича: „Погоня“, деклямація. 7. М. Конка: „До Руси“, баритонъ-сольо въ супроводѣ хору и фортепяна. 8. Артимовского: „Пѣснь Запорожця“, цитра. 9. Е. Тарновскои: „Я помню все“, теноръ-сольо зъ фортепяномъ. 10. Завадского: Шумки украиньскій П. Ш., скрипка зъ фортепяномъ. 11. И. Воробкевича: „Зазвенѣмо разомъ брася“, хоръ. Кромѣ того вобудуе ся концертъ на віольончели. Початокъ о год. 8-ій вечеромъ. Цѣны білетовъ: крѣсло 1 зр., вступъ на салю 50 кр. не обмежаючи жертволюбія. — *Вдъ комітету.*

— **Выдѣлъ Народнои Рады у Львовѣ** просить о надсыланье залеглыхъ и бѣжучихъ вкладокъ, тымъ больше, що потребы товариства вымагають значнѣйшихъ выдатковъ. Такожь запрошуе выдѣлъ до приступлованя въ члены товариства и зъединуваня новыхъ членовъ. Зголошувати ся и вкладки присылати можна на руки касіера о. Ал. Стефановича на ул. Вірменьскій ч. 3 або черезъ редакцію „Дѣла“.

— **Четверте засѣданье секціи фільольоґічнои наук. тов. им Шевченка** вобудуе ся дня 10 н. ст. падолиста (въ пятницю) о годинѣ 7-ій вечеромъ въ канцеляріи товариства (ул. Академична ч. 8. I пов.)

— **Дирекція „Народнои Торговлѣ“** повѣдомляе Впов. Членовъ сего товариства, що почавши вдъ 2 ого падолиста сего року выплачують дівіденду по 7% вдъ удѣлу: головна каса „Народнои Торговлѣ“ у Львовѣ и касы філіяльній въ Станиславовѣ, Коломыи, Снятинѣ Заболотовѣ, Рогатинѣ, Стрыю, Дрогобичи, Самборѣ, Сяноцѣ, Перемышли, Тернополи и Бродахъ за предложеньемъ книжочки удѣловои.

— **Вправы мѣшаного хору „Львовского Бояна“** вобудуть ся завтра, въ четверъ, о годинѣ 7-ій вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Прошу всѣхъ Членовъ явити ся точно и въ комплетѣ — *В. Ш.*

— **Зъ Яворова пишуть намъ:** Дня 3 н. ст. жовтня с. р. вобудуло ся торжественне посвященье адаптованого будынку гр. Людвика Дембицкого властителя добръ яворовскихъ на помѣщенье ц. к. староства уряду податкового и канцелярій уряду евіденційного для податку грунтового. Посвященье вобудуло ся при участи Поляковъ, Русиновъ и жидовъ мѣста Яворова. При торжествѣ целебруваъ кс. пралатъ Гузарскій зъ Брухчала и о. Гординьскій зо Шкла. При самомъ посвящуваню выголосивъ патріотичну промову кс. Туряньскій, лат. парохъ зъ Яворова про давну Польщу та королевъ польскихъ, а вдтакъ о. Гординьскій зо Шкла коротку бесѣду на тематъ „любови и згоды обохъ братныхъ народовъ Русиновъ та Поляковъ“. Сю бесѣду дуже оплескувано. Зъ жидовъ нѣхто не промовлявъ. По посвященю вобудуло ся снѣданье у п. Невядомского, на котре була запрошена и брала въ нѣмъ участь вся интеліґенція яворовска, всѣ инстаґуціи правительственній и автономічній, мѣщаньство яворовске а навѣть кагалъ жидовскій але безъ рабіна.

— **На Торжество Маркіянове** выслали були такожь чч. громады Золотники и Буркановъ повѣта подгаецкого трехъ вподпоручниковъ — п. Р. Б. и чч. господарѣвъ Олексу Палихату и Ивана Фаріона — и тѣ вподпоручники взяли участь въ похоронѣ яко депутація. Подносимо се зъ признаньемъ для обохъ громадъ, котрій при всякій нагодѣ стоять и щиро подпираютъ рускій справы.

— **Зъ Николаева надъ Днѣстромъ** пишуть намъ: Не знаю, кому тамъ винній мы подяку за пяти клясову школу, але у насъ на правду пяти-клясова школа стоить лишь на папери — бо замѣсть сѣмохъ чи восьмохъ учителѣвъ [якъ законъ означуе] есть теперь при школѣ нашій т р е х ъ учителѣвъ! Та й такъ! ты, громадо, давай сѣмь комнатъ науковыхъ, справляй всякій знадобы школьній, а за то дѣти твои науки побирати не будуть, бо нема кому вчити! Теперь у насъ на науку ходить лише старша молодѣжь, т. є. зъ высшихъ воддѣловъ, а больше нѣжь повтретя сотки блукае по улицяхъ, бо „школы нема“. Щастье, що вже по садахъ и огородахъ нема нѣчого... Отъ таку то мы тутъ въ Николаевѣ маемо пяти-клясеву школу! — *Той самый.*

— **Впов. Дописувателямъ до нашои часописи** ще разъ заявляемо, що дописей и звѣстокъ безъ докладного подпису [имени, назвища, — а коли редакціи хто незнаный, то и стану та мѣсця замешканя] мѣстити не можемо, якъ взагалѣ нѣяка редакція.

— **Зъ мѣста пишуть намъ:** За стараньемъ совѣтника двора и старшого прокуратора п. Зданьского а подъ наглядомъ директора заведеня п. Мацукевича вобреставровано и помальовано въ сѣмъ роцѣ каплицю карного дому для мужчинъ у Львовѣ. За ініціятивою обохъ душпастирѣвъ заведеня Всч. о. Темницкого и кс. Клюсика вобдуло ся дня 5 н. ст. падолиста торжественне богослуженье при співучасти хорошого хорального співу питомцѣвъ рускои семинарія, и при ласкавій участи Впр. крилошанъ о. Льва Туркевича и кс. Руд. Левицкого. Подчасъ богослуженя промовивъ до вязнѣвъ дуже краснорѣчиво кс. Руд. Левицкій. Кромъ увязненыхъ були на богослуженю сов. Зданьскій, персоналъ урядниковъ заведеня и сторожа вязнича, котра также причинила ся за починомъ заступника инспектора сторожѣ п. Залеского добровольно до даткивъ персоналу на прикрашенье дому божого.

— **Снѣгъ.** Въ понедѣлокъ вечеромъ почавъ падати дощь зо снѣгомъ а вдтакъ самъ снѣгъ и черезъ ночь покрывъ улицѣ и дахи грубою верствою. Нинѣшнои ночи упавъ ще больший снѣгъ. — Велику шкоду зробивъ сей снѣгъ телеґрафамъ и телефонамъ львовскимъ. Около 150 ліній телефонічныхъ перерваныхъ, а телеґрафічні ліни ушкоджені майже въ цѣломъ мѣстѣ. Перерва въ руху телеґрафічномъ и телефонічномъ въ мѣстѣ потреваe около 14 днѣвъ.

— **Петро Ильичь Чайковскій**, славный композиторъ россійскій померъ въ недѣлю въ Петербурзѣ на холеру азійску. Петро Чайкевскій родивъ ся 1840 року въ Урали, яко сынъ директора тамошнои копальнѣ; скончивъ выдѣлъ правничій въ Петербурзѣ и вступивъ до служби державнои. По-при се вддававъ ся музицѣ, учивъ ся три роки въ школѣ Рубінштайна, а вдтакъ бувъ покликаный на професора до консерваторіи въ Москвѣ, де пребувъ до 1879 року. Вдъ сего часу мешкавъ постойно въ Кіевѣ. Писати зачавъ въ роцѣ 1867. Написавъ симфонію: „Байка зимова“ и „Фатумъ“ та цѣлый рядъ композицій на фортепянъ и голосы, дальше оперы: „Воевода“ (1869), „Опричникъ“, „Ундина“ (манускрипгъ сеи оперы запропастила десь одна дирекція театральна), „Кузнецъ Вакула“ (1876), „Орлеаньска дѣва“ (1880), „Мазепа“ и „Евгеній Онегинъ“. — Родина Чайковского украиньска.

— **Пробитье тунелю.** Зъ Мукуличина доносять, що въ суботу, дня 4 н. ст. падолиста о годинѣ 10-ій рано перебито тунель коло Ямнои, на шляху зелѣзницѣ Станиславовъ-Вороненка. Тунель маe 517 метровъ довжины и есть зъ одного боку закривленый. Высота и ширина тунелю всюды однаковій.

— **Холера** Ґазета урядова доносить: Дня 4 и 5 н. ст. падолиста занедужало на холеру азійску въ Галичинѣ: Въ Лысци повѣта богородчаньского 1 особа, въ Середномъ калуского повѣта 2 особы, въ Ендрушковцяхъ повѣта сяноцкого 3 особы, въ Посадѣ заршиньскій и въ Римановѣ того-жь повѣта по 1 особѣ. — Выздоровѣли: Въ Горохолинѣ богородчаньского повѣта и въ Середномъ повѣта калуского по 1 особѣ, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 2 особы, въ Подлужи и Пациковѣ повѣта станиславовского по 1 особѣ. — Померли: Въ Середномъ 1 особа, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 2 особы, въ Посадѣ заршиньскій 1 особа, въ Хировѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 3 н. ст. падолиста 20 недужихъ особъ; дня 4 и 5 падолиста занедужало 8 особъ, выздоровѣло 6, померло 5, отже лишило ся въ лѣченю 17 особъ. — Подозрѣній случаѣ занедужаня або смерти лучили ся въ Посадѣ заршиньскій и Ендрушковцяхъ повѣта сяноцкого, въ Яблоници повѣта косовского и въ Берегахъ долѣшныхъ повѣта лѣського. — Бактеріольоґічно сконстатовано холеру азійску въ вдходахъ особъ померших середъ подозрѣныхъ познакъ въ Зелобцяхъ повѣта бродского, въ Бани повѣта калуского и въ Посадѣ заршиньскій сяноцкого. — Дня 6 н. ст. падолиста занедужало: Въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 2 особы, въ Ланчинѣ 1 особа, въ Ендрушковцяхъ 1 особа. — Выздоровѣли: Въ Богородчанахъ и Горохолинѣ по 1 особѣ, въ Коломыи 1 особа, въ Ланчинѣ 1 особа. — Померла въ Середномъ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 5 н. ст. падолиста 17 недужихъ; дня 6 падолиста занедужало 4 особы, выздоровѣли 4, померла 1 особа, отже лишае ся въ лѣченю 16 недужихъ.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Перемыска консисторія справу зъ селомъ Дубровкою [де заносилось на другу исторію тучанску] вже полагодила въ той способѣ, що вдлучивши Дубровку вдъ Гуменця, прилучила ея до Самбора. Дубровчане дуже вдоволені зъ того и цѣле село вже успокоило ся.

— **Парцеляція** фольварку Гиравець въ жовковскомъ повѣтѣ буде переведена зъ весною 1894 року. Фольварокъ обймае 400 морґовъ доброи землѣ и подѣленый теперь на малій парцелѣ по 1—3 морґовъ. На деякихъ парцеляхъ суть будынки и дерева, якъ: дубы, сосны, березы, осики и вольхи.

— **Почетне горожаньство** надала рада мѣста Жовкви своему бурмістрови п. Евг. Розвадовскому — якъ мотивовано — за его заслуги коло подънесеня матеріяльного мѣста и за заходы коло захованя старинностей мѣста Жовкви.

— **Товариству взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** складаемо мы низше подписаній прилюдно подяку за ретельне и скоре вдшкодованье намъ страты черезъ огонь въ Подъярковѣ. Дня 7 жовтня погорѣло, вже 10-го урядникъ совѣстно зліквідувавъ намъ шкоду, а 14-ого всѣ мы достали всѣ грошѣ. За таку совѣстну и скору помочь сердечно дякуемо и всѣмъ поручаемо обезпечувати ся въ нашомъ рускомъ „Днѣстрѣ“. — Романъ Кулеба. Федько Дебринъ. Матрона Захаркова и Магда Максимова зъ Подъяркова.

— **Нападъ воякивъ.** Зъ Черновець доносять, що дня 2 н. ст. падолиста напало тамъ кількохъ воякивъ 41 полку пѣх на ул. Ратушній служницю одного тамошного урядника и такъ ей покололи баґнетами, що лежить небезпечно хора. О сѣмъ нападѣ повѣдомлено команду войскову.

— **Ришардъ Репель** (Roepell), звѣстный историкъ нѣмецкій, померъ онодгы въ Вроцлавѣ. Репель уродивъ ся 1808 року въ Ґданьску, на университетъ ходивъ въ Гали и въ Берлинѣ, габілітувавъ ся на доцента исторіи въ Гали а 1841 року ставъ професоромъ університету у Вроцлавѣ. Репель займавъ ся головно исторіею Польщѣ и написавъ кілька цѣнныхъ праць: Зъ иншихъ его праць заслугуе на увагу больше політична якъ чисто наукова публикація: Die orientalische Frage in ihrer geschichtlichen Entwickelung 1774—1830,

— **Зо Стрыя** пишуть до Dziennik a Polsk-ого: Минувшои середы мало вдбути ся посвященье хреста, поставленого на память поляглыхъ въ роцѣ 1863 Хрестъ бувъ вже уставленый, коли день передъ посвященьемъ старала ся якась злочинна рука звалити его и то при помочи ланцуховъ. Таблицю памяткову розбито а на ей мѣсце положено иншу зъ написею: „Памяти Іосифа П.“

— **Огнѣ.** Дня 30 н. ст. жовтня около 2-ои годины зъ полудня повставъ огонь на передмѣстю Облиска въ Долинѣ и знищивъ до 4-ои годины 19 загородъ зъ усѣми будынками господарскими и збожемъ. Ратунку майже не було, бо кромъ дѣтей не було нѣкого дома, всѣ выйшли на ярмарокъ до мѣста, вддаленого о 6 кільометровъ. Всѣ погорѣлцѣ самій Нѣмцѣ-кольоністы, але не всѣ були обезпечені. Завязавъ ся комітетъ ратунковый подъ проводомъ бар. Поппера, котрый даруваъ нещастнымъ матеріялу будовляного за 5000 зр. и обѣцявъ ще подати имъ грошеву подмогу. — Въ Миклашевѣ коло Львова погорѣли минувшого тыждня чотири хаты, двѣ повни стодолы и одна стырта збожа. Шкода лише въ малій части обезпечена выносить 1000 зр. — Дня 6 н. ст. падолиста навѣстивъ огонь мѣсточко Выжницю на Буковинѣ, знищену недавно повѣнею и огнемъ. Згорѣло 10 домовъ. Шкоду обчисляють на 40.000 зр. Восѣмнацять родинъ лишило ся безъ даху.

— **Поворотъ мазуровъ галицкихъ зъ Волынѣ.** На Волыни истнуе вдъ кольканацятьохъ лѣтъ досыть кольоній галицкихъ Мазуровъ. Доси толерували власти россійскій сей елемент, однако теперь рѣшили позбутись его и заявили всѣмъ кольоністамъ, що до весны 1894 року мусять выселити ся зъ Волынѣ. Правительство дае тымъ Мазурамъ землю на Кавказѣ и въ Сибѣри, але Мазуры не хотять туды ити та рѣшили вернути назадъ до Галичины. Сими днями було ихъ кількохъ въ редакціи львовского Przegląd-a emigracyjn-ого и заявили, що хотять купити кілька большихъ маетностей та розпарцелювати ихъ, щобы тутъ поселити ся.

— **Величезный процесъ** вдбувъ ся сими днями въ Гановерѣ, и зверувъ на себе увагу цѣлои Нѣмеччины въ большій мѣрѣ якъ всякій иншій справы. Въ Нѣмеччинѣ истнувала вже вдъ довшого часу шайка лихварѣвъ-жидовъ, що вызичувала офіцирамъ грошѣ, але на выставленій векслѣ не платила позичаючимъ готовкою лише частію грошми а частію льосами клясовои льотеріи. Кромъ того займала ся тота шайка шулеркою. До процесу вдзвано було больше якъ 100 офіцировъ, высшихъ и низшихъ и ихъ зо наня выкликували загальну сензацію. Процесъ скончивъ ся засудомъ головныхъ виновниковъ Маєрінка, Ферлього и Абтера на 4 роки вязницѣ кождого, Юлія Розенберґа на 750 а Зісмана на 1000 марокъ грошевои кары.

— **Увязненье фальшовниковъ грошей.** Слѣдженье за фальшовникомъ Сомполиньскимъ, котрый, якъ звѣстно, утѣкъ минувшого року зъ львовскои вязницѣ, навело поліцію на здогадъ, що Сомполиньскій, котрый ще въ 1887 и 1888 роцѣ перебувавъ подъ фальшивымъ назвищемъ въ Краковѣ и тамъ подраблявъ 10-и 20 крейцарову монету, мусѣвъ мати въ томъ мѣстѣ спольниковъ. Здогадъ оправдавъ ся, бо по довшомъ слѣдженю вдкрыла поліція цѣлу шайку фальшовниковъ грошей и сими днями увязнила ажь шѣстьохъ бронзовничихъ челядниковъ, що вже вдъ кількохъ лѣтъ пускала въ обѣгъ подроблені десятаки и двацятаки. При ревізіи найдено такожь и всѣ прилады до фальшованя грошей.

— **Зелѣзничій марки.** Угорскій міністеръ торговлѣ. Люкачь, заводить вдъ дня 1 н. ст. сѣчня оріґінальну новость, именно т. зв. зелѣзничій марки. Подорожній не будуть потребувати ихати ся до касы по білеты, лише будуть могли купувати собѣ блянкеты въ трафікахъ по ½ кр. за штуку, на котрыхъ самій собѣ напишуть стацію, куды ѣдуть, а на вольномъ мѣсци блянкету налѣплюе ся т. зв. зелѣзничій марки, що коштують только, кількo выносить заплата за переѣханый простиръ. Такій маркій будуть коштувати 25 кр., 75 кр., 1 до 5 зр. Отже если хто ѣде зъ Будапешту до Вѣдня, куды друга кляса коштуе 7 зр., то тогдѣ прилѣплюе ся на блянкетъ марки за 5 и 2 зр. Контроля буде вдбувати ся въ той способѣ, що кондукторъ передѣравить марки и забере передѣравлену часть блянкету, щобы ей предложити дирекціи до контролѣ. Если ся новость покаже ся практичною, то буде введена такожь и на зелѣзницяхъ австрійскихъ.

— **Дробній вѣсти.** Дня 11 н. ст. падолиста вдбуде ся у Львовѣ въ церкви св. Пятниць вѣнчанье п. Романа Чайковского, судового авскультанта зъ панною Іосифою Сибидло, учителькою зъ Гребенця коло Куликова.

Наука штука и література.

— Зъ друкарнѣ наукового товариства имени Шевченка выйшла книжочка **„Звѣстки о старинномъ мѣстѣ Белзѣ“** написавъ Василь Чернецкій, парохъ зъ Сѣльця белского [передрукъ зъ „Дѣла“]. Книжочку, зъ котрои дохідъ призначеный на народній цѣли, можна достати въ книгарни Института Ставропигійского або у автора по 10 кр.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція руху зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Зъ важностію вдъ 1 н. ст. падолиста войде въ житье додатокъ I. до тарыфы выимковои для перевозу вугля, важнои вдъ дня 1 серпня 1892 въ руху мѣжь Моравою и Шлезкомъ а Галичиною. Згаданый додатокъ мѣстить належитости перевозовій для стациі: Богоневичѣ-Ценжковичѣ, Богухвала, Добромиль, Громникъ, Глубочокъ великій, Клай, Надибы-Воютичѣ, Нижанковичѣ и Вольшаница. — Зъ днемъ 1 н. ст. падолиста 1893 войде въ житье додатокъ III. до зшитка III-ого, тарифы важнои вдъ дня 1 мая 1891 для руху мѣжь Австро-Уграми, Сербіею, Болгаріею и Туреччиною. — О сколько були бы симъ додаткомъ належитости перевозовій подвысшенй або наступили обмеженя, полишають ся дотеперѣшній належитости перевозовій и т. ин, ажь по день 1 грудня 1893 въ силѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** надославъ на наший руки о. Володим. Ступницкій зъ Кудринець 11 зр., на котрій зложиля Вп. оо.: деканъ Гулла зъ Борщева, Чомкевичь зъ Стрѣлковець, Алексевичь зъ Торского, Герасимовичь зъ Пилипча, Балько зъ Турильча, Кириловичь зъ Ивания по 1 зр.; Лушпиньскій зъ Кривча, Семеновъ зъ Кривча, Сваричевскій зъ Залѣся, Анастазіевскій зъ Сапогова, Бровко зъ Борщева и Н. Н. по 50 кр.; родина о. Алексевича зъ Нѣвры 69 кр., Волод. Ступницкій зъ Кудринець 1 зр. 31 кр., разомъ: 11 зр. — Дальше надославъ на руки нашои адміністрации о. Фил. Огоновскій зо Снятина 5 зр., зобраныхъ на соборчику деканальномъ въ Устью надъ Прутомъ.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надославъ выдѣлъ „Громады“ у Вѣдни 10 зр., на котрій зложили ся: Выдѣлъ „Громады“ 3 зр., пп. Кадайскій, Яновичь, Студиньскій по 1 зр., Шумскій 50 кр., Бѣгунъ 70 кр., Мазуркевичь, Курило, Мусяновичь, Богайчукъ по 50 кр., Ерастъ Бурачиньскій 30 кр., Шквара 20 кр.

— **Для вдовы по Маркіянѣ Шашкевичу** надославъ на руки нашои адміністрации о. Мих. Гулла зъ Борщево складку въ высотѣ 21 зр. 24 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 8 падолиста. Говорять, що краевій соймы будуть скликанй въ грудни и потревають до лютого. Розпорядженье що-до забороны вывозу пашѣ маe бути знесене зъ днемъ 15-того с. м.

Буда-Пештъ 8 падолиста. Міністеръ Сілядій заявивъ въ либеральномъ клюбѣ, що вѣсти о дімісіи кабінету не мають нѣякои основы.

Берлинъ 8 падолиста. Поляки здобули до пруского сойму 16 мандатовъ.

Парижь 8 падолиста. Міністерство ухвалило домагати ся у анґлійского правительства выдачѣ Корнила Герца, котрый вже поздоровѣвъ. Двяцять пять словъ соціялістичныхъ постановили утворити окрему парляментарну ґрупу.

Ріо Жанейро 8 падолиста. Перевозовый корабель зъ 1100 бразілійскими вояками затопивъ ся въ борбѣ зъ кораблемъ ворохобниковъ „Республика“. Цѣла залога погибла.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. В. Кру. въ Тов.** Такъ. — **Вп. О. Сал. въ Лу.** Зостало на 1894 рокъ 55 кр. — **Вп. А. Лук. въ Мѣл.** Заплачено до конця року. — **Вп. В. Гуз. въ Пот зол.** Вписано за жовтень — **Вп. Е. Стр. въ Сад.** Ще прийде намъ 1·50 зр. — **Вп. Ю. Ду. въ Фѣр.** Ще 2 зр. — **Вп. С. Крас. въ Лап.** Ще 6·50 зр. — **Вп. М. Круч. въ Наг.** Одержали. — **Вп. С. Куль. въ Ул.** Вписано лише до вересня а оденъ прим. выслано до Перемышля. — **Вп. М. Бер. въ Рог.** Одержали.

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пославши годинника львовского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (вдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (вдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичь	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вдходять зо Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только вдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичь	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины подчеркненій значать пору ночну вдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесґассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Імперіяль удѣляють устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О сколько же подручники дозваляють, такожь вѣдомостей вдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзниць державній прямій білеты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ книженовомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ. 4514

Надѣслане.

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

ординує якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскій число 2.

вѣдъ год. 9—5-ои. 4892 7—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Ґрубера и Штекера и быв. секундарь загальнаго шпиталя у Вѣдни.

Мешкає теперь ул. Коперника ч. 5, и ординує вѣдъ год. 10—12-ои и вѣдъ 2 5-ои. 4891 7—8

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купує и продає найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Гамицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінцій, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ

„пѣдъ Коперникомъ“,

Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінція выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґація комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услѣзяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѣвъ, якъ такожь платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідпѣйше.** Переказы на бѣльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 7 6—?

Щѣтки американьскі до змѣтаня порохѣвъ зъ килимѣвъ и хѣдниковъ по зр. 10 и 12; — **Топѣрцѣ лѣсовій** зъ 2-мя довѣльными буквами по 6 зр.

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

Л. Тировичъ ІІ. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, атики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 41-156

Львовъ, ул. Зибликевича ІІ.

ЕСЕНЦІЇ

Глядає ся солідныхъ заступниковъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозовъ, добрыхъ столовыхъ лікеровъ и Спеціяльностей доставляю въ дуже добрѣй якости.

Крѣмъ того поручаю есенціи оцту 80%-вій, хемічно чистій, до выробу делікатно острого оцту винного и звычайного. Рецепты и оп вѣщеня допаковують ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшій успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филіпъ Поллякъ

Фабрика спеціяльныхъ есенцій

ПРАҐА. 4362 7—50

ПРОШУ ЧИТАТИ! Кождого недужого зъ найбѣльшы застарѣлои рутуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 8—30

Маґазинъ и роботня

ФУТЕРЪ

М. МРОЗИНЬСКОЇ

у Львовѣ

при ул Собѣского ч. 7

поручає

вси товары входячі въ обсягъ сеи торговлѣ по **найдешевшихъ** *цѣнахъ, ґарантуючи за доброту товару.*

Выробы краєві.

4886 5—6

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончкіемъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣнє банка „Славія“	злр.	5,706.614·91
Фонды резервный и ручительный всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійни и проч всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченны и сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченный сумы въ часѣ отъ 1 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. вынагородженье шкодъ всѣхъ секцій	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на ерокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сгол шенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся. 3794

Въ Росоховатци

прилученѣмъ до Супранѣвки, повѣта складатского, сего року церковь нашу помалювавъ п. Григорій Зад рожный, бувшій ученикъ школы промысловои у Львовѣ, а наша землякъ на повне вдоволенье такъ пѣдписаного комітету, якъ и Парохіянъ. Позаякъ праця его такъ що-до егилю, кольористики, архітектуры якъ и пластики та й взагалѣ естетики не позбставляє нѣчого до желаня и о нѣй навѣть знатоки зъ фаху выказуютъ ся зъ похвалами и повнымъ пізнаньемъ, то уважаємо милымъ нам обовязкомъ зложити сему панови за его трудъ прилюдну подяку и можемо смѣло поручити его чч комітетамъ церковнымъ и приватнымъ особамъ, яко трудолюбного, совѣстного и здѣбного чоловѣка.

За комітетъ церковный ***І. Копертиньскій***, парохъ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 88—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкончені прикрасы** 4641 церковній. 96—150

Вѣдновлюю старѣ иконы и иншій ремонтую.

КУ-

фры, торбы и всѣлякій прибори до подорожи

найдешевше въ торговли

товарѣвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборѣвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Тягненье вже 15 падолиста 1893.

Угорскій льосы премієвій

Головна выграна зр. 150.000

Премесы на цѣлій льосы по зр. 5, на пѣвъ льоса по зр. 3.

3% льосы Заведеня кред. зем. австр. І. ем.

Головна выграна зр. 45.000

Премесы на тій льосы по зр. 1·50.

Обезпеченье тыхъ льосѣвъ передъ стратою при найменшій выграній за кождый льосъ 5 кр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставній, акцій, льосы и иншій паперы вартостній по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка І. 4752

Краєва фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскі въ великѣмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, про тирала безъ шву, пошвки и т ин вѣдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рѣзній, рушника, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій Бѣлье столове, дрелихи на ліберія и матерацы, полотна вѣ рижый (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ выдылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 15 32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публіки свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. ин. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій 4912 если зъ нашои фабрики спровадженій. 4—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побирания алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

Найдешевше жерело закупна.

ХРИСТІЯНЬСКЕ ТОВАРИСТВО

выробу и продажи

ОДЕЖИ ЛІТУРҐІЧНОЇ

БЪ КОРОСНѢ

тов. зареєстроване зъ обмеженою порукою

поручає власного выробу всякій въ обсягъ одяговъ и выробовъ церковныхъ входячій предметы зъ найлѣпшихъ Лѣньскихъ матеріяловъ для П. Т. греко- и римо-кат. Духовеньства:

Фелоны у всѣхъ краскахъ по зр. 16, 20, 25, 30, 50 до 400.
Капы у всѣхъ краскахъ по зр 25, 40, 50, 60, 90, 100 до 500.
Дальматики по зр. 150, 200, 300, 500 до 800 и вище.
Бальдахины на 4 дручки по зр 60, 80, 100, 150, 200 400 и выше.
Шалѣ до несеня св. Даровъ по зр. 10, 16, 18, 20, 25, 30, 50, 80, 100 до 200.
Стихарѣ коронковій, тюлевій и полотняній по зр 12, 20, 25 и высше
Кольоратки (ковнѣрѣ) по 50 кр., 1 зр., 1·25, 1·50 до 2 зр
Напафіѣ кашмірови, шовковій и оксамитній по зр. 1·50, 2, 3, 5.
Покрывала на дарохранательницѣ по зр 5, 10, 12, 18, 25 40 и в
Хоругви праперій и хрестій зъ образами на 2 стороны зъ вовняного адамашку по зр. 30, 40, 50, 60. 80 и высше шовковій по зр. 50, 80, 90, 100, 120, 150, 200 и выше.
Праперы для товариствъ „Соколъ“, цѣховъ и сторожей огневыхъ выготовлюе по дуже приступныхъ цѣнахъ и въ найкоротшомъ часѣ. При закупнѣ выробовъ Товариства у агентовъ, треба жадати легітимація и цѣвника, въ котрѣмъ кождый кусникъ назначеный постойною цѣною.

Увага: Вправдѣ выробы иншихъ фірмъ заграничныхъ можуть конкурувати цѣною, але нѣколи добротою матеріяловъ, зъ котрыхъ выготовлюємо наши выробы. 4910 3—6

Выробы до выбору и пробки вѣдворотною почтою.

Найдешевше жерело закупна.

Выробъ краєвый.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѣймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣляки роботы, входячи въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідпѣйшои роботы, вѣдповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ГОТЕЛЬ

„МЕТРОПОЛЬ“

У ЛЬВОВѢ

при ул. Панькѣвій ч. 1.

Величаво урядженый, електрично освѣтленый, заосмотреный въ водопроводы, цѣны знижені, услуга скора, комнаты зъ комфортомъ устроєній, для подорожуючихъ 20% опусту не числячи сервісу, обслуги и свѣтла електричного.

ТОРҐОВЛЯ КОРѢННА

делікатесовъ, винъ, горѣлокъ, продажъ дерева на паливо и вуґля коксового пруского. Торфъ на паливо и мука торфовъ до десінфекціи.

У ЛЬВОВѢ при улици Чарнецкого ч. 2.

РЕСТАВРАЦІЯ

и комнаты до снѣдань

пиво експортове и окоцимске, абонаментъ на обѣды мѣсячно вѣдъ зр 12 и высше.

Взглядамъ Вп. Публики поручає ся

Иванъ Важный

4927 (Импресса) 4—5

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйні до дверей, вѣконъ, штакетовъ, паркановъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бровзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 52—

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ істнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Дпатого поручаю мій обильный складъ одяговъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяга дитячій и увіформы. Такожь позволяю собѣ поручитись Вел. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблевію сурдутовъ, рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деseняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24–35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25–35, вовняный и килимковый 85–150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантій тунискій занавѣсы 95 кр., марокаиьскій 1·20 зр., рѣнесансовій 2·60 зр., модній фегерновій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы вѣдмѣрений на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнѣмъ выконченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 85, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерівскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5 80, накрытье для служебы вѣдъ зр. 1·20 и высше, шкбры тигровои вѣдъ зр. 6 50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ въ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неглїжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинної,** ватованій и кожуховій, дитиній плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннѣ, бѣлье дитинне для новонароджены и дорослыхъ.

XI **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стажки оксамитній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцѣвъ и модніярокъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єгерівске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ тлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вовняній рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ баловыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (17—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 242. Львôвъ, Четверъ 28 жовтня (9 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руснихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До ситуації.

Ситуація не змѣнила ся, бо дôси нема зложенои листы нового міністерства. Натомѣсть змѣняють ся образы ситуація мовь въ калейдоскопѣ. Ставлянье кандидатуръ ще не покôнчилось и конференціи ведуть ся дальше.

Режісеры видять, що треба змѣнити въ де-чôмъ ролѣ головныхъ осôбъ. Яворскій вôдступав свою теку міністра для Галичины Мадейскому, щобы лишь не колотити солідарности кола польского. Тека міністра просвѣты мае припасти д-рови Бобжиньскому. Роля гр. Казимира Баденього пôсля вѣденьскихъ газетъ така: безинтересовно посередничити и лагодити непорозумѣня мѣжь коаліційными.

Тека міністерства справъ внутрѣшныхъ не може найти для себе кандидата. Шансы перехиляють ся на сторону лѣвицѣ, бо маркізъ Бакегемъ мавъ згодити ся обняти сей важный и трудный урядъ. Яворскій выступивъ зъ новымъ кандидатомъ до сего портфелю, именно зъ емеритованымъ намѣстникомъ Моравы Лобдемъ.

Взагалѣ ситуація що разъ бôльше стае невыносима. Населенье бачить лишь звычайнй торги о портфелѣ міністерскй и невдоволенье росте зъ кождымъ днемъ. Навѣть самому президови кабінету, кн. Віндішгрецови, мабуть вже наскучились тй безнастанній конференціи, котрй кôнчать ся звычайно лишь новыми комбінаціями осôбъ — и вôнъ хоче зложити місію утворенья кабінету.

Лѣвиця нѣмецка, котра бачить плоды своей роботы, не хоче дати вôдчути двомъ другимъ коаліційнымъ партіямъ своей такъ бажаной переваги и удаючи смиренность апелюе до кн. Віндішгреца. „Агітація партійна — пише N. fr. Presse — стоить въ суперечности зъ яснымъ и простымъ понятьемъ правительства коаліційного и длятого треба ей усунути та чимъ скорше зложити кабінетъ. Теоретично поставленый принципъ о рôвномѣрнôмъ заступленю коаліційныхъ чинникôвъ въ кабінетѣ повинень бути переведеный и въ практицѣ, а ёсли дехто хоче зъ-пôдъ него выломитись, то наносить тымъ самымъ вже зародокъ розкладу въ будуче правительство. Не можна бы мати довѣря въ неутральность міністерства коаліційного, ёсли бы вже при его складѣ було можна пôзнати слѣды борбы партійной. Задачею президента міністрôвъ заховати въ своей особѣ рôвновагу мѣжь партіями, якй лучать ся до спôльного правительства, и ёсли президентъ возьмесь до тон задачи незручно, то дуже трудно прибде ему въ будучности осягнути рôвновагу.“

Лицемѣры.

Вôдъ часу до часу устрояють Поляки якусь маніфестацію народну, чи то зъ нагоды якогось госпіс-ы чи організаціи своихъ силъ. Досыть згадати про „соколський“ маніфестаціи зъ минувшого року а святкованье сегорôчне ювілею „пророка Єремія“ (К. Уейского). Безперечно, що тй маніфестаціи не хибляють своей цѣли: они причиняють ся до розбудженя духа народного середъ широкихъ масъ суспôльности польскои, до сконсолідованя силъ и до втягненя до спôльнои ргас-ы organiczn ои такихъ чинникôвъ, котрй доси рôвнодушно вôдносять ся до змагань и роботы проводирôвъ. Замѣтне же при тôмъ, що центръ, зъ котрого выходять тй маніфестаціи, находить ся у Львовѣ а на теренъ операційный выбирае ся головно всходну Галичину зъ населеньемъ рускимъ и засягаесь неразъ ще дальше, бо ажь по-за межѣ зеленои Буковины.

Маніфестаціи аранжують ся величаво; попри внѣшный блескъ, якій дуже легко осягнути не лишь при помочи всѣхъ институцій автономічныхъ але часомъ навѣть и урядôвъ цѣсарскихъ, головну вагу кладуть аранжеры ще на другу рѣчь, а то на слова и промовы, якй кидають ся при тôй нагодѣ до загалу суспôльности польскои, и котрыми заохочуесь ей до поступу въ передъ. Тй слова переступають вже границю правдивого, чистого патріотизму, и вводять вже на другій плянъ давнй окліки за „вôтчину“, бо се мабуть не лицюе зъ ролею, яку вôдограесь въ складѣ австро-угорскои монархіи. Але що треба доконче кинути масамъ щось такого, що ёсли бы вже ихъ не одушевило, то бодай запоморочило — вынайдено дуже зручно кôлька фразесôвъ, котрыми доси въ великимъ успѣхомъ оперуесь. Бо чи-жь не зробить се ефекту, ёсли кинесь фразесомъ: za grożone kresy, obrona przed wspólnym wrogiem, ucisk narodowości и т. н., чи не розпалить се умôвъ до заслѣпленои акціи шовіністичнои, до вôдгадуваня интенцій головныхъ провôдникôвъ? Успѣхъ тыхъ слôвъ вже даесь вôдчути въ прасѣ польскôй, а плоды тои акціи вже теперь слѣдно на провінціи, де зновъ зачинаесь зривати буря, выкликувана вже нарочно самыми Поляками.

Окликъ, киненый „пророкомъ Єремією“, що... ludowi polskiemu grozi istotne niebezpieczeństwo zruszczenia, повторены згôдно цѣлою прасою польскою, зачинае прибирати реальный видъ. Деякй орґаны старають ся умотивувати сей окликъ, бо мабуть самымъ стало встыдно въ першôй хвили, — и наводять минмй факты, котрй мають непохитно доказати правдивôсть сихъ слôвъ. Тымъ фактамъ надаесь заголовки того рода, якъ ucisk Polaków, ucisk polskiej ludności — и для бôльшои части населеня польского выстане сей заголовокъ за самъ фактъ. Придивѣмъ ся тымъ фактамъ.

Зъ Черхавы коло Самбора мѣстить Przegląd таку допись: „Часто читаемо о гнетѣ Полякôвъ пôдъ Москалемъ и нарушеню недѣль и святъ, тымчасомъ и тутъ дѣють ся подôбнй рѣчи. Тутешне село заселене Русинами, тожь и есть церковь руска та рускій выкладъ въ школѣ. Однакъ есть тутъ насъ чотирохъ Полякôвъ. Коли одному зъ нашихъ умерла дитина, о. парохъ велѣвъ за мѣсце на кладовищи заплатити 3 зр. Мôй сынокъ, числячій 8 лѣтъ, ходить до школы въ мѣсци и учить ся языка руского. О. парохъ удѣляе науки релігіи два разы на тыждень, але на жаль, мому сынови не вôльно учити ся релігіи, бо о. парохъ не позваляе ему слухати выкладôвъ и проганяе зô школы. Бѣдный хлопчина по-надъ годину стоить пôдъ школою, ажь священикъ покôнчить науку релігіи. Чи се не гнетъ Полякôвъ, чи може невôльно рускимъ священикамъ подавати науки релігіи польскимъ дѣтямъ? Фактъ сей повтаряе ся два разы на тыждень, почавши вôдъ вересня. — Що-до нарушеня святъ, лучивъ ся тутъ иншій случай. Ото 1. надолиста припадае торжественне свято польске въ цѣлôй Галичинѣ святковане; на жаль въ Черхавѣ се свято було нарушене, бо учителька Русинка велѣла тремъ польскимъ дѣтямъ, щобы 1. падолиста до школы прийшли, бо, якъ сказала не переучать ся. Зробила се длятого, щобы Полякамъ доскулити. Пытаю ся, длячого Русины такъ зъ нами поступають?“

Цѣла повысша допись се брехня и клевета и мы мусѣли бы жалѣти надъ Przegląd-омъ, що мѣстить дописи, не розглянувши жерела, зъ-вôдки походять, ёсли бы не добачали певнои систематики въ мѣщеню того рода дописей. Три родины мазурскй поселились въ Черхавѣ на ґрунтахъ Русинôвъ и ёсли бы въ тôмъ селѣ вѣявъ духъ противный Полякамъ, то певно була бы громада не дала имъ поселитись. Тй Мазуры ходять до церкви на всѣ богослуженя и беруть участь у всѣхъ обрядахъ церковныхъ, тожь певно дуже радо принесли 3 зр. въ жертву на церковь руску а навѣть певно зъ власнои иніціятивы. Инша рѣчь той четвертый Полякъ, що поселивъ ся въ Черхавѣ. До Черхавы, можна бы сказати, вѣтеръ его принесъ, а коли почувъ грунтъ пôдъ ногами, то такъ глубоко запустивъ корѣнье, що теперь цѣла громада хотѣла бы увôльнитись вôдъ такого члена громады. Се того рода людина, про котру говорять, що се найбôльша язва сѣльского народу и надъ выгубленьемъ котрои призадумують ся всѣ люде, люблячй свôй народъ. Чи-жь се диво, що парохъ мѣсцевый выручае хлопця зъ науки релігіи, знаючи, що мôгъ бы стрѣтитись зъ доносомъ до консисторіи на перетяганье дѣтей на обрядъ рускій? А впрочôмъ ёсли не бачить ся въ церквѣ черезъ цѣлый рôкъ вôтця дитины, то можна заключати, що релігія для такои людины байдужна рѣчь. А що-до другого факту, незвôльненя дѣтей польскихъ вôдъ науки въ день польского свята, то годѣ учительцѣ ломити законъ, котрый велить святкувати свята лишь пôсля обряду бôльшости дѣтей шкôльныхъ. А чейже для трохъ польскихъ дѣтей не можна нарушати порядку шкôльного, хочь бы навѣть можна було догадуватись, що вôдтакъ посыплють ся клеветы въ польскôй газетѣ.

Повысша допись свѣдчить, що такй индівіда, якъ дописуватель, знають дуже добре орієнтуватись въ ситуаціи. Они пронюхують, якъ духъ вѣе; они знають, що теперь дуже добре регабілітувати свою несвѣтлу минувшôсть и теперѣшнôсть, пôдносячи крикъ на гнетъ Полякôвъ. Они бачать, що праса польска радо дае мѣсце ихъ дописамъ, що грати въ таку дудку теперь поплачуе, та що теперь на часѣ порôвнати ucisk Polaków pod Moskalem зъ вôдносинами въ Галичинѣ.

А вже допись, помѣщена въ Przegląd-ѣ въ два днѣ пôзнѣйше, се просто провокація Русинôвъ и вказанье для интеліґенціи польскои, якою дорогою имъ поступати, якихъ средствъ мають хапати ся, щобы лишь ратувати zagrożone kresy. Зъ дописи видно не лишь, хто давъ импульсъ до того рода клеветъ, але заразомъ и зазывъ, щобы на тôй дорозѣ дальше поступати.

„Гнетъ Полякôвъ вôдъ Русинôвъ — пише ся въ дописи — есть въ Галичинѣ всходнôй на порядку дневнôмъ. Дуже мудро зробила редакція, помѣщаючи допись про Тростянець, де Полякамъ не хотять дозволити самостôйнои парохіи. Ёсли бы о кождôмъ фактѣ гнету и несправедливости заразъ писали въ ґазетахъ, подôбно якъ се роблять Русины, скорше добули бы мы якои справедливости. Не хочемо привілеѣвъ, хочемо лишь справедливости вôдъ нашихъ властей, а добути ей не можемо. Нашй уряды політичнй и автономічнй отверто се говорять, що Русины заразъ про все пишуть до ґазетъ, тожь скорше дôстають много рѣчей, котрй имъ не належать ся навѣть по справедливости. Пишемъ и мы. Може въ той способъ оборонимо нашу народнôсть на Руси.

Корнило Уейскій пôднесъ гадку товариства опѣки народу польского на Руси. Назвавъ ту справу найважнѣйшою теперь, и справедливо. Ёсли интеліґенція польска не буде мати пôдставы у люду, тогдѣ мусить собѣ зъединувати Русинôвъ въ кождôй справѣ уступками, щобы выплысти на верхъ. А по що сего? Коли опираючи ся на своемъ людѣ, можемо бути независимй. Ба, але той людъ треба просвѣтити, треба имъ заопѣкувати ся, дати ему читальнѣ и костелъ!

Въ повѣтѣ скалатскôмъ есть 36.000 Русинôвъ а 31.000 Полякôвъ. Рôзница чейже мала; а однакъ Русины мають 28 парохій а Поляки лишь 7. Де справедливôсть? Якъ же-жь тй Поляки заховають обрядъ и народнôсть, ёсли мають далеко костелъ а пôдъ бôкомъ церковь. А тутъ Русины манять ихъ всѣляки-ми способами до незаконныхъ супружествъ, до хрещеня дѣтей въ церкви, до святкованя рускихъ святъ. Припустѣмъ, приходять выборы, Русины идуть за своими священиками, бо щоденнй справы ихъ тѣсно лучать, а Поляки сидять дома, свого священика мало знають, рѣдко бачать.

Нашй урядники по мѣстахъ поставили собѣ ту засаду, щобы протеґувати Русинôвъ и зъединати собѣ за се похвалы рускихъ крикунôвъ. Коли-жь до нихъ зголосить ся Полякъ и кличе о справедливôсть, о правну охорону, кидають поданье ad acta. Староство нѣчого не зробить, ёсли Полякъ жалуе ся на яку беззаконнôсть, выдѣлъ повѣтовый нѣчого, такъ що сей хлопъ видячи байдужнôсть своихъ Полякôвъ, каже вкôнци: не варта признавати ся до народности тыхъ панôвъ Полякôвъ.

Справедливо пишете у вашôй ґазетѣ, що Русины поступають зъ візантійскимъ лицемѣрствомъ, а Поляки суть легкодушнй супротивъ того поведеня. А ёсли найде ся якійсь честный чоловѣкъ, котрый бере въ оборону гнетеного рускими вôйтами селянина, тогдѣ говорить ся про него, що „на польскôмъ кони ѣде“, а ёсли говорить ся про каплицю, парохію, тогдѣ здвигають раменами: „що тамъ релігія!“ Мабуть на университетахъ втратили нашй урядники привязанье до свого обряду, скоро вôнъ ихъ цѣлкомъ не обходить.“

И чи може бути бôльша перфідія, якъ въ повысшôй допися? Чи можна зручнѣйше вплести въ допись гнетъ польскои народности, печаливôсть о добро селянина и клевету на урядникôвъ? Якого то крутарства треба, щобы выдолкувати появу, що польскій селянинъ не хоче ити разомъ зъ тою интеліґенцією, котра накидаесь ему за провôдника и котра бы хотѣла накормити его идеями, котрыхъ вôнъ анѣ не розумѣе анѣ розумѣти не може. Гляньте на захôдну Галичину, де нема урядникôвъ, котрй бы хотѣли приподобатись Русинамъ, а побачите тамъ, якъ тамъ селянинъ вôдносить ся до интеліґенціи. Вôнъ бачить, що нѣхто не дбае про его интересы, що польска интеліґенція робить высшу політику для своей користи, и для того протестуе противъ того, засновуючи окреме, вôдрубне сторонництво політичне.

И чи не бере пустый смѣхъ, коли въ однôмъ числѣ газеты читае ся про величаня zgody obu bratnich narodów, коли проливаесь сльозы крокодилевй надъ тоастомъ якого poczciwego Rusina, котрый говоривъ про згоду, а заразъ въ другôмъ числѣ говорить ся перфідно про гнетъ Полякôвъ зô стороны Русинôвъ и накликуесь до обороны загроженыхъ интересôвъ? И чи не есть се простымъ туманеньемъ опініи публичнои, обчисленымъ на тй чинники суспôльности, котрй не знають розпôзнати факту а лишь слѣпо идуть за окликами, выдаными зъ головного центра. Не диво, що выгынають такй индівіда, котрй смѣють клеветати публично на найчестнѣйшихъ Русинôвъ та критикувати ихъ патріотизмъ. Якій засѣвъ, такй и плоды.

И треба ажь, щобы выступали Дашиньскй та прямо у очи суспôльности польскôй казали, що Поляки лицемѣрять, горлаючи на централізмъ нѣмецкій, бо своимъ поведеньемъ супротивъ Русинôвъ они гôрше поступають якъ централісты. „Скажѣмъ собѣ правду въ очи — говоривъ Дашиньскій, соціялістъ-роботникъ, на справозданю посла Леваковского — и признаймо ся, що душимо тыхъ Русинôвъ гôрше централістôвъ, що давимо всякй змаганя Русинôвъ до выбореня своихъ правъ и що не хочемо имъ нѣ крыхты вôдступити зъ неправно захопленыхъ правъ!“ Нѣхто не запротестувавъ противъ того голосу, бо кождый чувъ правду тыхъ слôвъ, — але помимо того се не вадить научати опінію публичну, що кривда дѣесь Полякамъ и треба тыхъ Русинôвъ до крайности придавити. Добре, учѣть вы свою суспôльность, починаючи зъ горы, а мы будемо робити вôдъ долу...

Про остатнй доповняючй выборы.

Зъ прасы польскои тôлько оденъ Kurjer Lwowski въ статьѣ „C. k. starosta posłem“ выступивъ нинѣ зъ критикою махінацій выборчихъ въ округѣ сокальско-равско-жовкôвскôмъ и выбору старосты Ляникевича на посла. Справедливо пôдносить Kurjer, що выборы ц. к. старостôвъ послами до парляменту [котрый мае контролювати адміністрацію правительственну] є дивоглядомъ и можливй лише въ Галичинѣ. Дальше констатуе Kurjer, що цѣлый способъ поставленя кандидатуры Ляникевича бувъ „sztuka i kawałek“ не абы-якій! Впрочôмъ Ляникевичь за кôлька мѣсяцѣвъ маe зложити мандатъ на користь якогось кандидата „z panów“, котрый въ сей хвили не мавъ ще 30 лѣтъ. Вкôнци Kurjer, для характеристики вôдносинъ, пише о тôмъ, якъ Ляникевичеви по выборѣ мѣсто Жовкôвь устроило похôдъ зъ факлями та серенаду а вечеромъ илюмінацію вôконъ, и якъ депутаціи, котра прибула зъ поздоровленьемъ, Ляникевичь у вôдповѣди сказавъ, що вôнъ олицетворюе идею „nieodzownie absolutnej jedności i zgody między narodowością polską i ruską“. Kurjer на се каже: „Прекрасный поглядъ! Пôдъ окликомъ его боремось вôдъ довгого ряду лѣтъ, але позволяемо собѣ сумнѣватись, чи такй выборы причинять ся до бажаной згоды“.

Gazeta Narodowa а ще бôльше Przegląd радують ся, що зъ выбору не выйшовъ на посла жаденъ „wróg Polaków“ т. е. Русинъ, але Полякъ староста Ляникевичь. „Есть се — пише Przegląd — Полякъ á toute épreuve, żołnierz z roku 1863... „коло“ буде мати зъ него великій пожитокъ.“ Въ тôмъ-же Przegląd-ѣ помѣстили два жовкôвскй Поляки, Евг. Розвадовскій и Маріянъ Пуницкій, маніфестъ высказуючій радôсть зъ выбору с. k. starosty посломъ и оголошенье urbi et orbi, що жовкôвка польонія и жидова заманіфестувала свôй ентузіязмъ зъ выбору с. k. starost-ы похôдомъ зъ факлями и илюмінацією. Rycerze wolności! нема що казати!

Зъ торжества Маркіянового

подаемо нинѣ згадуване вже въ „Дѣлѣ“ слово о. Омеляна Дольницкого зъ Рѣпнева, выголошене въ Новосѣлкахъ лѣскихъ въ день вôдкопаня мощей Маркіяна Шашкевича:

„Закôнчивъ житье свое, зôставляючи не тôлько молодцямъ, але й цѣлому народови памятку смерти своей за прикладъ честноты и мужества“ [*Макав. II. гл. 6. 31.*].

„Кождый священикъ зъ народу взятый — для народу поставляесь ся на служенье въ тому, що Боже, котрый бы мôгъ болѣти сердемъ за нетямущихъ и заблудшихъ, бо й самъ обложеный немощію“ [*Къ Евр. V. 1. 2*]. Такъ насъ навчае Духъ святый о священикахъ черезъ апостола народôвъ св. Павла, щобъ они, приносячи дары и жертвы за грѣхи людскй, такъ зъ народу взятй були, щобы обложенй тыми самыми терпѣнями немощи людскои, могли болѣти повнымъ сердемъ надъ терпѣнями народу, котрого мають бути передъ Богомъ посередниками. А той обовязокъ священичій есть нѣчого инше, якъ тôлько послѣдуванье за найвысшимъ Архіереемъ Исусомъ Христомъ, котрый — якъ повѣдае пророкъ Исаія — „грѣхи наша носить и о насъ болѣзнуеть“ [*гл. 53. 4*], котрый — якъ мовить св. ап. Павло — „бувши въ образѣ Божôмъ, не вважавъ бути рôвнымъ Богу, тôлько умаливъ себе, принявши видъ слуги, бувши въ подобію чоловѣчому, и здававшись видомъ якъ чоловѣкъ“ [*Къ Филип. гл. II. 6. 7.*].

И якъ Исусъ Христосъ, въ людскôмъ тѣлѣ ходячи, радо бажавъ усѣ нашй болѣзни перетерпѣти, щобъ оказати спôвчутье свое нашôй нуждѣ, и въ тôмъ спôвчутю зготувати намъ спасеніе, — такъ хоче мати Вôнъ и кождого священика, наслѣдника свого, зъ народу взятого и для народу поставленого, щобы зô спôльнои немочи взросло спôвчутье милосердія надъ всѣляку нужду чоловѣка. „Милосердую о народѣ“ [*Мар. VIII. г.*] сказавъ божественный Спаситель и длятого вступивъ на сю землю и въ нашôмъ тѣлѣ терпѣвъ нашй терпѣня та болѣвъ нашй болѣ — и „Милосердую о народѣ“ мовить кождый священикъ, що вступае въ слѣды Спасителя въ святôмъ своѣмъ урядѣ И якій-небудь терпѣня вôдселѣ на свѣтѣ будуть: голодъ, хоробы, вôйна, сирôтства, тяжкй злидні, неволя — для всѣхъ душа священика стати повинна отворомъ, щобы зъ божественнымъ Учителемъ своимъ мôгъ повторити: „Милосердую о народѣ“. „Милосердую о народѣ“ — говорить кождый зъ Апостолôвъ святыхъ, споглядаючи на темноту народôвъ, и покидае дôмъ, вôтчину, выгоды,

не боить ся гоненій, а бѣжить на весь свѣтъ проповѣдати слово св. Євангелія, про-то и кличе св. Ап. Павло: „Подобны мнѣ бывайте, яко-же азъ Христу“ [*I. Кор. гл. 4. 16*]

Хто-жь отже найгоднѣйше водповѣсть священичому званю и посланю Христовому по всѣ поколѣня? Не той, що весь свѣтъ науковый мудростію своєю въ подивъ виповаджує, „премудрость бо міра сего буйство есть у Бога“ [*I. Кор. III. 19*]; не той, по котрого устахъ вымовныхъ плывуть струѣ словъ взнеслыхъ та красорѣчивыхъ, бо якъ мовить св. Ап. Павло: „слово мое и проповѣдь моя не въ человѣческія премудрости словесѣхъ, но въ явленіи духа и силы“ [*I. Кор. II. 4.*] — але той, хто найглубше вступае по всѣхъ щеблахъ терпѣнь, болѣвъ, недостатковъ, заводовъ, нужды, сиротства, а навѣть грѣховъ и пороковъ — до глубины серця тыхъ, до котрыхъ єго Богъ пославъ, у кождой родинѣ, въ народѣ цѣломъ, — котрый найтѣснѣйше увойшовъ, вповивъ ся въ горку долю народу свого и въ томъ безконечномъ горю глядѣвъ любови Божои и бувъ въ нѣй крѣпкимъ передъ Богомъ и народомъ цѣлымъ. Такъ! — докончу розпочатого порівнання, — бо если священикъ въ житю есть другимъ Христомъ, то и по смерти Христового священика скажуть, якъ Клеопа по смерти Спасителя, що „бысть мужь пророкъ, силенъ дѣломъ и словомъ предъ Богомъ и всѣми людьми“ [*Лук. г. 4. 19.*]. Якъ житье єго було живымъ словомъ науки, такъ и смерть єго позостане вѣчнотревалою въ далекій поколѣня памяткою и незатертымъ прикладомъ честноты и скажуть о нѣмъ правнуки и внуки внуковъ ихъ те, що сказано о Елеазарѣ. И чи-жь треба на се доказовъ? чи-жь насъ всѣхъ священиковъ не переконуе о томъ сильно власна совѣсть, перечутье и внутрѣшне переконанье? Чи-жь доказовъ на се треба? Длячого-жь у кождомъ тяжкомъ горю народъ нашь глядить у вѣрѣ и у слугъ Божихъ потѣхи, водрады та помочи? Чи-жь доказовъ на се треба? Кого-жь то Богъ посылае, якъ не священиковъ своихъ до народовъ навѣщеныхъ карою допусту Божого, якъ мовить ся у пророка Исаія: „Пойдутъ бо вѣстницы лещи къ языку высоку и къ людемъ страннымъ и строптивымъ“ [*18, 2.*] Чи-жь доказовъ на се треба? Спогляньте на край рѣками слезъ та крови розораный, спогляньте на храмы Божій, на кладовища могилами застелені, на жертвенники Божій, на проповѣдницѣ людьми окружленій, на сповѣдальницѣ сльозами покуты зрошенй, чи-жь не побачите, й не почуете, посередъ вѣрного побожного народу съ священиками въ серединѣ, тои молитвы болѣзни та надѣѣ, тои жалобной скарги и просьбы горячои? Чому жь той народъ бездольный, той сирота поневѣряный, пригнобленый, не громадить ся воколо богатыхъ та крѣпкихъ? чому жь противно: зливае ся въ одну громаду воколо священьства, свого вотця духовного, наколи не въ той вѣрѣ, що священикъ съ нимъ на-вповъ терпѣти повиненъ и разомъ съ нимъ свій рідный край, свою рідну мову любити покликаный?

А если бажаете ще вымовнѣйшого доказу, о, то подпесѣть, дорогій братя, око и спогляньте на край нашь широкій и на цѣлый народъ нашь рускій. Чиѣ-жь то имя молитва наша несе нинѣ до неба? Но комъ — вже й такъ жалобній водъ вѣковъ — грубшу та тяжшу приодѣли мы жалобу? Кому-жь то у водгомонѣ сумномъ на вѣчный спочинокъ звонять днесь звоны? Кого то ховае народъ рускій якъ Макавея свого? Кого-жь оплакувати, за кимъ сумувати, за кимъ молитись взываѣ насъ нинѣ голосъ вѣчевый цѣлого народу рускаго? — О-то умеръ священикъ — пятьдесять лѣтъ минае водъ єго смерти — умеръ сынъ безталанной неньки-Руси, що умѣвъ терпѣти, умѣвъ любити зъ народомъ, а якъ за житя народъ горнувъ єго до серця свого, чекаючи водъ него въ смутку потѣхи, а въ сиротствѣ водрады, такъ и нинѣ домовина єго окружена жалобою. Анѣ величѣмъ роду свого не яснѣвъ, анѣ не полишивъ численныхъ дѣлъ науки, а прецѣнь на цѣлой земли рускій, якъ широка та довга, позоставивъ жаль по собѣ безмѣрный, а взявъ зъ собою любовь и привязанье, тугу невымовну и молитву невмовкаючу цѣлого народу. И спытаетесь: длячого? Ото длятого, бо вмѣвъ яко священикъ, яко сынъ Руси — умѣвъ терпѣти, умѣвъ любити зъ народомъ, бо вонъ по званю свому спознавъ, що „кождый священикъ, зъ народу взятый, для народу поставляѣть ся на служенье въ тому, що Боже, котрый бы могъ болѣти серцемъ, за нетямущихъ та заблудшихъ братовъ своихъ“.

Маркіянъ Шашкевичь родивъ ся передъ восѣмдесятьма роками, а отець єго бувъ священикомъ. Отже на грунтѣ житя близько споріднёного зъ народомъ, простого, сѣльского, на грунтѣ привязаня до рідной краины, на грунтѣ крѣпкой вѣры въ Бога, узрѣвъ свѣтъ божій нашь Маркіянъ. Тому-то вже въ молодечомъ вѣцѣ взявъ ся Маркіянъ зъ цѣлымъ жаромъ до науки, бажаючи служити цѣлымъ серцемъ, цѣлою душею въ хосенъ свого бѣдного, запознаного народу. Вонъ то выучувавъ ся и вдумувавъ ся цильно въ славну тяжку бувальщину народу свого, въ исторію, и переквѣдчивъ ся, що народъ нашь, втративши самостойность, спавъ немовь приголомшеный тяжкимъ сномъ и не могъ прочуняти по довгой недоли. Познѣйше Маркіянъ, ставши священикомъ, бувъ приятелемъ и добродѣемъ своихъ парохіянъ, и неодинъ зъ васъ братя сивоголовій зъ тугешной парохіи пригадуете собѣ єго яко вашого вотця духовного, зъ щирымъ любячимъ серцемъ, котрый не цуравъ ся васъ, а огортавъ васъ всѣхъ неложною братньою любовію.

Скромне, тихе, просте то житье, майже убоге, але „блаженній нищіи духомъ яко тыхъ есть царство небесное“. [*Мат. V. 3.*] Въ тишинѣ духа свого зоставъ вонъ недоглядно для людского ока, якъ зерно евангельске царства небесного, дозрѣвавъ до тои повной и звершеной величины, до тои дозрѣлои та повной красы, котру въ нѣмъ подивляе народъ цѣлый. Вонъ то майже вырѣкъ ся власного щастя, а посвятивъ цѣлого себе на жертву терпѣня та болю за всѣхъ братовъ своєи рідной краины, бо перегляньте мысль по мысли, слово по словѣ въ его письмахъ, а нема тамъ анѣ одной гадки, анѣ слова одного, котре бы не дрожало болемъ народу, кожда гадка слезою, кождѣсеньке слово каплею крови, кожде чувство неначе молитва, скарга, нарѣканье за свободою та щастьемъ рідной краины и рідного народу.

Легко приходить чоловѣкови посвятити житье своѣ на услугу рідного краю, коли золотый лучь надѣѣ яснымъ блескомъ хвалы до насъ усмѣхаѣсь, але тогдѣ, коли насъ все обманить, обругае, обсмѣе, тогдѣ засѣсти до працѣ не обѣцюючои близькои вынагороды, взятись за плугъ працѣ народнои зъ котрои заледво половина жнивъ намъ достанесь въ удѣлѣ, безъ всѣлякихъ выглядовъ вдячности у своихъ, и въ той горкой праци вытревати довгій лѣта, — то, дорогій, братя, есть прикметою высшихъ истотъ — народныхъ геніѣвъ. А такимъ бувъ Маркіянъ Шашкевичь. Видѣвъ вонъ народъ нашь нужденный, якъ вонъ сирота, поневѣраный, пригнобленый, мовь кровь сонъ нагадувавъ собѣ колишню славу свою, въ темной споминцѣ, Только було єму полекшѣ, коли въ своѣй бѣдѣ скуплявъ ся вонъ коло своихъ церковъ святыхъ и тамъ складавъ свои тяжкій жертвы зъ горя та недолѣ. Всѣ єго водцурались, встыдались навѣть бесѣдувати єго мовою называючи єи мовою хлопскою. Сумно стало молодому Маркіянови, що нашь народъ безталанный не маѣ своєи письменной мовы и познавъ добре, що Русины не пробудять ся нѣколи зъ глубокого сну, наколи имъ перше не засіяѣ зоря рідной просвѣты. Сю отже мову, котра жила въ устахъ неписьменного люду, выдобувъ Маркіянъ яко дорогу спадщину по батькахъ зъ-подъ сѣльскои стрѣхи и поставивъ єи на рівнѣ, зъ прочими мовами славяньскими. Тымъ то показавъ вонъ, що лишь живою мовою можна воскресити зъ мертвоты Русь безталанну.

И що-жь? чи всѣ послухали єго спасенного голосу? чи всѣ радо пошли за нимъ? Пускаючи въ свѣтъ першу книжочку, свою „Русалку Днѣстрову“ на рідной мовѣ, не догадувавъ ся навѣть нѣякого лиха, — але що-жь? знайшлось много такихъ, котрымъ книжка ся стала не до вподобы, и замѣсть вдяки достало сь ему поруганье та дорѣканье. Але то не зразило Маркіяна. Знавъ вонъ, що хто разъ за плугъ возьме, тому назадъ оглядатись не вольно, а при томъ завсѣгды воддыхавъ надѣею, що колись скончить ся той часъ зневаги и погорды рідного слова та що по довгой темной ночи тяжкого досвѣду заяснѣе ранокъ народного свята, и солодко звучна наша руска мова знайде мѣсце поббчь другихъ мовъ славяньскихъ. Та Маркіянъ самъ не дочекавъ ся того народного щастя. Якъ Мойсей передъ смертію своєю оглядавъ зъ горы Нававъ обѣцяну землю Хананайску, але на неи ногами своими не вступивъ, — такъ и незабутный Маркіянъ видѣвъ неначе кровь сонъ свободне водродженье свого народу, видѣвъ рідну краину, до котрои цѣле житье туживъ якъ працею и молитвами стелить ся стежка до народного щастя. И нинѣ по довголѣтной блуканинѣ манівцями зойшла вже Русь, хвала Богу, на добру та ясну дорогу, и зъ неи вже не зверне, хочь не мало ще блудныхъ свѣтилъ меркотить мутнымъ блескомъ и вабить єи назадъ на манівцѣ. Нѣ! не звабять уже Руси на невыходній манівцѣ нѣякій блудній свѣтила! она вже ста ла твердо стопою на дорозѣ, що прямо веде до видноі ясно цѣли. Русь галицка твердо стала вже на основѣ народной рускій. Не зрывае собѣ очей на чужій паланы, держить ся своєи питомои хаты! Идея народна руска — то нинѣ наша стѣна оборонна. Непростимый грѣхъ сповняе зъ насъ той, хто важить ся въ той стѣнѣ робити проломы. Идея народно-руска — то нинѣ золота напись на нашомъ прапорѣ; идея народна руска — то наше народне спасенье. Она дае намъ идеалъ безъ котрого народъ подобно якъ одиниця не жие, а живо тить. Бережѣмъ же тои идеѣ повсечасно и не даймо собѣ єи нѣкому выдерти.

А починъ до такои идеѣ народно-рускои положивъ у насъ безперечно бл. п. Маркіянъ Шашкевичь, котрого дня нинѣшного тлѣнній мощѣ переносимо зъ-водси до столицѣ нашого краю, — зложити ихъ въ могилѣ ажь до дня судного. Воддаймо-жь єму приналежну честь за се, а то въ береженю тыхъ честноть, котрыми водзначалась єго праведна душа. Оказуймо житье наше народне въ дѣлахъ, — не бавмо ся пустыми словами та сварами шкодливыми, котрій нѣкого не воскресять и новымъ не наповнять житьемъ, — але дѣлами спѣшѣмъ до меты, до цѣли, на томъ мѣсци въ томъ званю, де насъ Богъ покликавъ и умѣстивъ. Не часъ спочивати, не хвиля часъ марнувати, бо великій жнива а женцѣвъ мала горстка! Заховаймо глубоко въ серци и благовѣствуймо повсюды народню нашу идею, плекаймо, голубѣмъ ту милозвучну нашу руску мову, а передовсѣмъ бережѣмъ, держѣмъ ся крѣпко нашои святои вѣры, нашои церкви святои и нашого святого обряду.

Тяжкій йдуть часы, въ котрыхъ не обойдеть ся безъ борбы внутрѣшнои. Прийде господарь вѣяти помежи зерномъ а половою, маѣ рѣшатись помѣжь вѣрою а ложею. О, народе мой рускій! не опускай насъ! Ото споглянь, отцѣ твои духовній въ святини Божой, котрій були-сьмо тихій середъ васъ якъ мамка грѣе дѣточки свои, оттакъ бажаючи васъ, мали мы щиру волю передати вамъ не только благовѣсть Божу, але ще й свои душѣ, длятого, щобы вы були намъ дороги“. [*I. Ко Сол. II. 78*] Не опускай насъ, народе, въ батьковъ нашихъ вѣрѣ Исуса Христа, водъ котрого мы вже не пойдемъ нѣгде й нѣколи: „Господи, къ кому идемъ, глаголы живота вѣчнаго имаша?“ [*Іоанъ VI. 69*]. Не водступай народе анѣ на хвилю водъ Божихъ святинь, бо ты присягъ роспято му Спасителеви не оставити хреста єго святого ажь до смерти. „Кто ны разлучитъ отъ любви Божія? скорбь ли, или тѣ сноша, или гоненіе, или гладъ, или нагота, или бѣда, или мечь? ни высота, ни глубина а и инна тваръ кая возможетъ насъ разлучити отъ любви Божія, яже о Христѣ Іисусѣ Господѣ нашемъ“ [*Къ Рим. VIII. 35. 39*]. А мы кость зъ кости вашои, кровь зъ крови вашои, при васъ вытреваемо и при скарбахъ народу, и берегчи будемо огню Божого, якъ слуги Єговы въ переходѣ зъ неволѣ Вавилоньскои не опускали огню жертвенного ажь до дня свободы. Нехай той духъ безсмертного Маркіяна буде завдаткомъ спольного обѣту обопольнои присяги помѣжь Христомъ а Русію, вѣрою а свободою, церквою а вотчиною, священьствомъ а народомъ! „Се что добро или что красно, еже жити братіи вкупѣ; яко тамо заповѣда Господь благословеніе и животъ до вѣка“ [*Пс. 132. 1. 3*]. Вытревай народе рускій крѣпко при церквѣ, при Христѣ, при священьствѣ, бо хто озябне та опустить хрестъ, Христа и священика, той Божу справу а заразомъ справу народну опускае. Вѣра бо въ житье народу, надѣя въ єго водродженье, любовь до єго памятокъ и скарбовъ не може бути только земского походженя, — така честнота полягае на крѣпшій основѣ, якъ взгляды свѣта, и сягае высшого початку, — она плыне зъ реліґіи и сама ставсь реліґією. „Аще не Господь созиждетъ домъ, всуе трудиша ся зиждущіи; аще не Господь сохранитъ градъ, всуе бдѣ стрегій.“ [*Пс. 126. 1*]

Ну-жь про-то, братя дорогій, сполучеными силами въ крѣпку вѣру на помочь Божу берѣмъ ся до дальшои працѣ просвѣтнои Подаймо собѣ дружній руки до спольного дѣла въ хосенъ рускаго народу и маймо вѣру въ красшу будущину дорогои батьковщины. Плекаймо въ серцю нашу рідну мову, дорожѣмъ нею мовь дорогоцѣннымъ жемчугомъ, а передовсѣмъ любѣмъ щиро рідну свою крайну и цѣлый свій народъ, маючи на гадцѣ ті прекрасній слова псальмопѣвця Давида: „Аще забуду тебе Єрусалиме, забвена буди десница моя, прилипни языкъ мой гортани моему, аще не помяну тебе, аще не предложу Єрусалима яко въ началѣ веселія мого“ [*Пс. 136 5. 6*]. Аминь.

Дописи „Дѣла”

Зъ Лопатина.

[Якъ завязують ся у насъ kółka rolnicze?]

Въ недѣлю 5 н. ст. листопада с. р. въ полудне достав я таке запрошенье:

„Łopatyn dnia 5 listopada 1893 zapraszamy łaskawie Wielmosznego Pana do związku zaprowadzenia Kółka rolniczego do Łopatynie zamyślamy dnia 5 to jest dziś popołudniu około godziny 4tej w urzendzie gminy się zgromadzić zapraszający Józef Brodziak mp. Michał Kapuściński mp. Jozef Kunicki mp.“

Не надумуючи ся довго, йду о годинѣ 4½ пополудни до уряду громадского, певный, що тамъ застану вже тыхъ закладаючихъ kółko rolnicze, а бодай аранжеровъ, подписаныхъ на запрошеню мѣсцевыхъ селянъ-латинниковъ.

Однакъ на диво заставъ я только одного урядника скарбу лопатиньского, мѣсцевого управителя школы, одного писаря судового, та п. Б. [всѣ Поляки] и мѣсцевого войта [Русина]. Гарній, думаю, будуть то зборы, коли такъ красно заповѣдають ся... Уже вечеромъ около годины 5½ прийшовъ ще мѣсцевый парохъ латиньскій и кс. М., бувшій сотрудникъ латиньскій а теперь властитель реальности въ Лопатинѣ, водтакъ пп. Г. и Т. а за ними кольканацятьохъ селянъ мѣсцевыхъ, Поляковъ и Русиновъ, а по хвили, коли вже зборы зачались, и мѣсцевый парохъ рускій. Були певно такожь межи селянами и высше поданій аранжеры зборовъ, але такъ похованій десь по куткахъ, що ихъ нѣхто не видѣвъ, а якъ покаже ся зъ понизшого, нѣхто такожь и не чувъ.

Кс. М.. увойшовши до салѣ уряду громадского, ставъ на серединѣ салѣ и сказавъ: „Zeszliśmy się tutaj aby zawiązać kółko rolnicze, wybierzemy ks. K. na przewodniczącego zgromadzenia. Czy dobrze?“ Водтакъ покивавши самъ головою, повторивъ: „Dobrze, wybrany jednogłośnie“ — а нѣхто зъ селянъ анѣ пары зъ устъ не пустивъ.

Кс. К. занявъ мѣсце председателя, покликавъ мѣсцевого управителя школы п. К. на секретаря та й сказавъ: „A więc przystępujemy teraz do czytania statutów, my wszyscy rozumiemy po polsku a więc po polsku. Panie sekretarzu! proszę odczytać statut.“ Секретарь заразъ забравъ ся до читаня, однакъ п. М. [Полякъ] перебивъ: „Możeby czytać po rusku, są statuty i po rusku“. На то кс. председатель водповѣвъ: „Ależ po co po rusku? wy wszyscy rozumiecie po polsku“ и безъ найменшого запытаня присутныхъ секретарь дальше читавъ статуты по польски. Однакъ ледви перечитавъ водъ §. 1 до 13 [а есть всѣхъ §-овъ 33] кс председатель заявивъ, що больше читати не треба, бо й такъ уже всѣ все знають, та запытавъ тогды присутныхъ, чи статуты приймають.

Тогды взявъ слово п. Ч. [урядникъ-Русинъ] и зазначивъ въ бесѣдѣ рускій, що: 1) kółko rolnicze маѣ бути заложене для селянъ, а селяне не юристы, статутовъ не розумѣють, отже належало бы имъ параграфъ за параграфомъ пояснити; 2) мѣсцеве населенье въ большій части руске, по польски зовсѣмъ нѣчого або дуже мало розумѣе, то належало бы статуты перечитати по руски, особливо, що они писанй въ стилю больше урядовомъ, зъ выразами технічными, отже-жь поясненье тымъ больше потрѣбне и то по руски; 3) водчитаный „Statut towarzystwa kółek rolniczych“ нормуе по большій части только водносины kółek rolniczych до заряду центрального и повѣтового, а хотяй подае головній зачерки для поодинокого kółka rolnicz-ого, однакъ не есть статутомъ для kółka rolnicz-ого, только для „kółek rolnicz-ихъ“, якъ то наглядно §§ 1, 3 и 4 ad a) и дальшій тыхъ статутовъ показують, и належало бы застановити ся передовсѣмъ: чи заснувати kółko rolnicze на подставѣ такихъ статутовъ чи на подставѣ нашихъ, полишаючи загальнымъ зборамъ квестію, чи завязати ся маюче товариство маѣ належати до загального звязку „kółek rolnicz-ихъ“, чи нѣ.

Бесѣда та пригноблюючо подѣлала на присутну интелігенцію польску. Жаденъ зъ селянъ анѣ слова не промовивъ, натомѣсть заразъ подякувавъ ся кс. М., та сказавъ: „Proszę pana, nam tu nie chodzi o żadną politykę, a rozchodzi się nam o kwestyą ekonomiczną, a czy to będzie po polsku czy po rusku, wszystko jedno; zresztą język urzędowy kółka nie zawisł od nas tylko od centralnego zarządu kółek; jak nam powiedzą stamtąd, tak będzie.“ — По нѣмъ забравъ слово п. Т. словами: „Я хочь Полякъ, промовлю до васъ по руски, а если тамтой панъ [п. Ч.] хоче розпочати сварню: чи маѣ бути по польски чи по руски, то не уважайте на то. Я вамъ до того скажу байочку [та зачавъ звѣстну байку о батьку, трехъ сынахъ и о ломаню прутиковъ] Такъ отже чи по польски чи по руски, все одно.“ — Вконци п. Г. зновъ по польски промовивъ на тематъ „сварнѣ“ о языкъ, обѣцюючи, що якъ товариство уконститууесь, а буде большость Русиновъ, то ажь тогды „покаже ся“, якій буде языкъ — польскій чи рускій, а тымчасомъ все одно, чи по польски чи по руски, але на-разѣ най буде по польски, а змѣны статутовъ не потрѣбно; приняти ихъ якъ они е.

У водповѣди на повысшій „выводы“ заявивъ п. Ч. выразно, що єму не ходить тутъ о сварню, але о справедливость. Если по польски и по руски все одно, а присутній селяне по польски не розумѣють, то зъ огляду на то „все одно“ лѣпше вытолкувати имъ статуты по руски. Рівно-жь бувъ противный принятю статутовъ, безъ попереднього докладного выясненя ихъ селянамъ, вконци зажадавъ, щобы чи то аранжеры зборовъ, чи кс. председатель пояснили селянамъ: що зробили доси kółka rolnicze и якій есть ихъ дотепернішный розвой, бо селяне о томъ певно понятя не мають.

На то заявивъ кс. председатель: „Ponieważ widzę, że tu chodzi o jakieś spory, przeto zamykam dyskusyę, i kto jest za kółkiem rolniczem według przedłożonych statutów, niech rękę podniesie.“ Заразъ же по томъ кс. М. махнувъ рукою та заявивъ: „Przyjęto jednogłośnie“. Коли однакъ на жаданье п. Ч., щобы справдити тую „jednogłosność“, зачавъ кс. председатель числити подиесенй руки, показало ся, що тая „jednogłosność“ обмежалась до присутнои польскои интелігенціи и кольконадцятьохъ селянъ-латинниковъ. Кольконадцятьохъ же селянъ въ часѣ того выйшло. А треба знати, що въ часѣ голосованя писарь судовый панъ П., ставши собѣ помѣжь селянами, подшептувавъ кождому: „Przecież podnieście rękę!“

Але конець-кінцемъ статуты нѣбы принято и кс. председатель возвавъ присутныхъ вписувати ся въ члены „звычайній“ и „спомагаючій“. Шѣстьохъ зъ интелігенціи польскои вписало ся заразъ на спомагаючихъ, 2 на звычайныхъ, а надто на звычайныхъ вписало ся 8 селянъ-латинниковъ, 1 пекарь [Чехъ] и писарь судовый. Зъ селянъ-Русиновъ нѣхто не вписавъ ся, а зъ рускои интелігенціи вписавъ ся на „wspierającego“ только мѣсцевый парохъ рускій.

Вконци водбувъ ся выборъ заряду kółka, и то такожь въ способъ характеристичный. Ото вставъ п. Г. та сказавъ: „Na przewodniczącego proponuję Józefa Brodziaka, bo to jego [?] zasługą dzisiejsze zgromadzenie. Dobrze?“ Та самъ кивнувъ рукою — и вже по выборѣ. Тогды водозвавъ ся п. Бродзякъ: „Dziękuję panam za wybór, daj Boże, coby wszystko było najlepiej, taj coby była zgoda między Polakami i Rusinami w całym Łopatynie.“ И только то за цѣлый часъ зборовъ почули мы промовы зъ устъ селяньскихъ! Kółka rolnicze для селянъ, а нѣ одинъ селянинъ за цѣлый часъ зборовъ и устъ не отворивъ, а замѣсть поясненя статутовъ и цѣли товариства, що мало завязати ся, чули селяне цѣлый часъ только, що „po polsku a po rusku wszystko jedno“. Въ такій самъ способъ п. Г. именувавъ и прочихъ 5 членовъ заряду селянъ-латинниковъ. А якъ селяне порозумѣли водчитаный статутъ, показуе то, що коли секретарь записувавъ вступаючихъ членовъ та питавъ поодинокихъ: „A czy wy zwyczajny czy wspierający?“ — приступивъ до него оденъ зъ селянъ, та запытавъ: „прошу пана, а що то звычайный а що *всперайонцый?*“

На томъ закончились зборы, а кс. председатель подякувавъ за численну [?] участь та звертаючись въ сторону п. Ч. додавъ: „A na drugie posiedzenie zejdą się tylko zapisani, jako członkowie, bo r e s z t y nam nie potrzeba.“

Фактъ сей илюструе такъ докладно працю нашои „hierarchii społecznej“ для „biednego chłopka“, що всякій коментарѣ зайвій.

Участникъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Публична діскусія все ще не перестае займати ся с п р а в о ю р е ф о р м ы в ы б о р ч о и. Въ послѣднѣмъ часѣ скликавъ клюбъ нѣмецкихъ народовцѣвъ довѣрочній зборы, въ котрыхъ взяли участь всѣ послы до рады державнои того сторонництва зъ різныхъ сторонъ Австріи. Зборы займали ся переважно питаньемъ выборчои реформы. Референтомъ выступивъ д-ръ Штайнвендеръ и предложивъ резолюціи, котрій зборы ухвалили. По думцѣ тыхъ резолюцій нѣмецкій народовцѣ заявили ся за безпосередными выборами въ куріи селяньскій. Натомѣсть що-до справы розширеня выборчого права, они вправдѣ заявили ся за розширеньемъ ажь до найдальшихъ границь, однакъ домагали ся, щобы новій выборцѣ голосу-

вали въ окремыхъ выборчихъ кругахъ, въ которыхъ выбирали бы вôдъ 80—100 послôвъ. Дотеперѣшній выборцѣ голосували бы два разы, а то въ дотеперѣшныхъ куріяхъ и округахъ выборчихъ и въ новыхъ округахъ, утвореныхъ въ наслѣдокъ розширеня права голосованя. Нѣмецкѣ народовцѣ побоюють ся, щобы нѣмецка народность не втратила вынмкового становища, яке займае въ сучасной хвили, и жиють въ явной борбѣ зъ сторонництвомъ Плянера.

Провôдникъ старо-ческихъ народовцѣвъ въ соймѣ д-ръ Ріґеръ прибувъ онôгды до Вѣдня, щобы тутъ при твореню нового правительства збагнути ситуацію и евентуально высказати погляды свого сторонництва, котре поставило въ своѣй програмѣ яко першу точку збереженье истнуючихъ політичныхъ и народныхъ становищъ. Отже зъ его побуту у Вѣдни скориставъ кореспондентъ староческой Politik и розпытавъ его про осудъ коаліційного міністерства. „Коаліція — говорив д-ръ Ріґеръ — а именно така, до якои стремлять нѣмецкѣ ліберали, не може числити въ нѣякій способъ на трѣвкôсть и якъ-разъ маѣ въ собѣ заразину смерти. Ся обставина, що лѣвицю теперь зновъ высунено на першій планъ и що на случай здобутя вплывового становища въ кабінетѣ надѣе ся вôдзыскати свою давну власть, вже та сама обставина мусить будити въ Чехіи справедливй скрупулы. Не годжу ся зъ тою думкою, що мовь лишь внесенье выборчои реформы выкликало коаліцію. Що-до мене, я бажавъ бы бувъ, щобы судьбу того проекту выборчои реформы вчинити зависимою вôдъ опінін соймôвъ — въ тôмъ лежала бы найлѣпша запорука зберегчи автономічнй засады въ зреформованôй ординаціи выборчôй. Однакъ, на жаль, выйшло инакше, и теперь розумѣю, що коли течѣя парляменту застрягла вôдъ 10-того жовтня, провôдники сторонництвъ не мали иншого выходу зъ розвѣянои ситуаціи, якъ заключити коаліцію ad hoc. Становище, яке старо-ческй сторонництва супротивъ коаліціи, такожь супротивъ основуючого ся на нѣй кабінету замѣряють займити, есть вказане програмою членôвъ коаліціи, котрои головна цѣль: удержати сучасне status quo політичне и національне На сю програму старо-ческе сторонництво не може нѣякъ згодити ся и мусѣло бы въ ческôмъ соймѣ выснувати выплываючй зъ вôдси конечнй консеквенціи. Однакъ намѣреный кабінетъ коаліційный уважаю лишь за переходовый, по котрôмъ, если бы добра воля, далось бы дôйти до новои угоды на основѣ цѣлковитого рôвноуправня. Бути може, що новый кабінетъ признае урядово „стару угоду“, котру хотѣли Нѣмцѣ примѣнити до своихъ цѣлей, за выгаслу и въ той способъ зробить першій крокъ до „новои угоды“. — Politik подаючи розмову своего кореспондента зъ провôдникомъ старо-Чехôвъ доносить, що д-ръ Ріґеръ бувъ на довшôй візитѣ у ґр. Таффого и ґр. Гогенварта и надае тôй послѣдній візитѣ велике значѣнье. Д-ръ Ріґеръ заявивъ именемъ старо-Чехôвъ, що годилось бы при кождôмъ проектѣ выборчои реформы выслухати найперше опінін соймôвъ, що повинно було заподѣяти ся и зъ проектомъ ґр. Таффого, бо се було бы вôдповѣдало засадамъ автономічнымъ. Дальше заявивъ д-ръ Ріґеръ, що коли-бъ въ новôмъ кабінетѣ нѣмецкѣ ліберали займили домінуюче становище, а властиво, коли-бъ коаліційный кабінетъ приймивъ до своби програмы удержанье теперѣшного status quo політичного и національного, вôдъ котрымъ Нѣмцѣ розумѣють, очевидно, усуненье рôвноуправня, старо-Чехи мусѣли бы рѣшучо выступити противъ такого правительства.

НОВИНКИ.

— **Про родину Маркіяна Шашкевича** подавано доси такй вѣсти въ его житєписи: „Маркіянъ мавъ чотирохъ братôвъ: „Николая, Антона, Осипа и Захара та двѣ сестры, Марію и Юлію. Зъ братôвъ бувъ Антôнъ капітаномъ при піонірахъ, Николай священикомъ и умеръ 1838 року, а Осипъ и Захаръ пропали безъ вѣсти.“ Теперь подае п. Василь Олексюкъ учитель зъ Велдѣжа такй доповненя до сихъ вѣстей: Братъ Маркіяна Николай бувъ священикомъ въ Лолинѣ перегиньского деканата 33 роки. Въ роцѣ 1866 поѣхавъ вôнъ до Львова до институціи на Петранку, калуского деканата, загорѣвъ въ готели и умеръ несподѣвано. Николай мавъ трехъ сынôвъ. Двохъ зъ нихъ есть капітанами при войску, а одинъ есть властителемъ реальности въ Лолинѣ и секретаремъ громадскимъ въ Велдѣжи. — Сынъ Антона есть майôромъ при войску. — Захаръ мавъ бути корабельнымъ капітаномъ. Вôнъ поѣхавъ бувъ до Америки и писавъ зрôдтамъ разъ до брата Николая, пôзнѣйше не було про него нѣякои вѣсти. Осипъ справдѣ пропавъ безъ вѣсти.

— **Причинок до біографіи Маркіяна Шашкевича.** Крилошанинъ о. Яковъ Нероновичь, парохъ въ Розборѣ округлôмъ выданъ въ 1835 роцѣ „Образцы руского чистописанія“. Тогдѣ бувъ о. Нерô новичь настоятелемъ и учителемъ спѣву та руского языка въ Ставропигійскôй бурсѣ. Коли о. Нероновичь зайшовъ зъ своимъ выданьемъ до духовнои семинаріи у Львовѣ, то многй питомцѣ напудили ся сего выдавництва, а були и такй, що выданця высмѣяли. Лише одинъ Маркіянъ пôзналъ намѣры о. Нероновича та ставъ учити ся вôдъ него руского языка и скорописи. Крилошанинъ о. Нероновичь есть найстаршимъ священикомъ у всѣхъ трехъ галицкихъ епархіяхъ, бо родженый ще 1801 року.

— **Цѣсарь** именувавъ посла Олександра Барвѣньского, на представленье выдѣлу краевого, членомъ галицкои краевои радыи шкôльнои.

— **Доповняючій выборъ посла зъ мѣста Тернополь-Бережаны** розписаный на день 14 н. ст. грудня.

— **Д-ръ М. Бобжиньскій**, віцепрезідентъ радыи шкôльнои краевои выѣхавъ сегодня курієрскимъ поѣздомъ до Вѣдня. Выѣздъ сей стоить въ связи зъ покликаньемъ д-ра Бобжиньского на міністра просвѣты.

— **Мазурске сторонництво хлопске** устроюе дня 12 н. ст. падолиста вѣче въ Краковѣ зъ такою програмою: 1) Отворенье вѣча; 2) вôдчитанье двохъ резолюцій въ справѣ проекту реформы выборчои, ухваленои зарядомъ сторонництва; 3) о просвѣтѣ и сторонництвѣ хлопскôмъ; 4) о реформѣ закона громадского; 5) о проектѣ правительственнôмъ реформы выборчои и 6) внесеня.

— **Выдѣлъ товариства „Шкôльна помôчь“ въ Станиславовѣ** складае прилюдну подяку Єго Ексц. митрополитови Сильвестрови за даръ 15 зр., Хв. выдѣлови станиславôвскои рады повѣтовои за даръ 20 зр. и Вп. о. Александрови Маланюкови зъ Павшôвки за даръ 10 зр. на цѣли товариства.

— **Зъ Бережанъ пишуть намъ:** Дня 1 н. ст. падолиста державъ въ касарни войсковôй тутешный парохъ деканъ о. Теодоръ Кордуба польску проповѣдь до ново-вступившихъ въ службу воякôвъ. Позялкъ регіментъ бережаньскій есть рускій, а не якійсь мазурскій, то польскои своеи проповѣди о. деканъ бережаньскій нѣякъ не годенъ выправдати.

— **Похоронъ Яна Матейка** вôдбувъ ся передвчера при величезнôмъ здвизѣ публики. Найчисленнѣйше репрезентоване було духовеньство, бо явило ся звыжь 300 священикôвъ. Депутацій було розмѣрно мало а найменше селянъ. Вѣнцѣвъ надôслано около 500. Коло польске репрезентували: Хшановскій, Поповскій, Соколовскій, Вайґель, Сангушко и Романовичь. Похôдъ похоронный розпочавъ ся о годинѣ 9-ôй и тревавъ до 2-ои зъ полудня. При вынесеню мощей промовлявъ ґр. Тарновскій Єго бесѣда зробила велике вражѣнье и загально подобала ся, такъ якъ и бесѣда пралата Хотковского пôдчасъ богослуженя въ костелѣ. Домовину несли ученики школы штукъ красныхъ. Шнуры покрывала домовины несли представителѣ выдѣлу краевого, президенты мѣста Львова и Кракова, професоры школы штукъ красныхъ и Генрикъ Родаковскій За домовиною ѣхавъ вôзъ похоронный прикрашеный въ головахъ польскимъ орломъ, въ ногахъ гербомъ мѣста Кракова, пôсля проекту Юлія Коссака. Импонуюче враженье робивъ величезный вѣнець зъ палетъ и долотъ рѣзьбарскихъ. Були се палеты уложенй одна на другôй въ велике пôвколесо на двохъ широкихъ галузахъ пальмовыхъ. Черезъ середину высѣла широка чорна стяжка зъ написею: „Янови Матейкови“. Въ долинѣ величезна кокарда и двѣ стяжки безъ написи, зôцятй долотами рѣзьбарскими. — Въ похоронѣ взявъ участь мѣжь иншими и знаменитый малярь Илія Репинъ, звѣстный авторъ знаменитого образа: „Запорожцѣ вôдповѣдаючй султанови.“ Репинъ приѣхавъ до Кракова, щобы пôзнати Матейка, тымчас мъ наспѣвъ на похоронъ. — По 1-ôй годинѣ наспѣвъ похôдъ похоронный на кладовище, де промовляли малярѣ Лущкевичь, Бенедиктовичь и Малешевскій та академикъ Марекъ. Зъѣздъ зъ по-за Галичины бувъ дуже нечисленный.

— **Гербу зъ австрійскимъ державнымъ орломъ** — якъ пише одна львôвска ґазета — уживае обшаръ двôрскій въ Мозолôвцѣ коло Пôдгаець. Властителемъ того села есть п. Іосифъ Криштофовичь. На печатцѣ есть напись: Obszar dworski Mondzelówka а въ серединѣ державный орелъ. Сеи печатки уживае п. Криштофовичь не лише въ приватныхъ письмахъ, але такожь въ переписцѣ зъ властями державными.

— **Ґенералъ россійскои жандармеріи въ Кіѣвѣ, Новицкій**, змосковщеный Полякъ и завзятый гнобитель всего, що лише называло ся украиньскимъ, мавъ збожеволѣти, якъ про се доносять зъ Кіѣва.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 7 н. ст. падолиста занедужали въ Устрикахъ повѣта лѣського 2 особы. — Случаѣвъ смерти або выздоровленя не було. — Загаломъ лишило ся дня 6 н. ст. падолиста 16 недужихъ въ лѣченю, при було 2, отже лишае ся въ лѣченю 18 недужихъ.

— **Огнѣ.** Въ Белеєвѣ въ повѣтѣ долиньскôмъ згорѣля загороды Вайденфельда и сусѣда его Гринишина. Шкода выносить 2600 зр., а була обезпечена на 800 зр. Огонь повставъ зъ браку комина. — Въ ночи зъ дня 22 на 23 жовтня с. р. навѣстивъ громаду Кнѣгининъ два разы огонь. О пôвночи выбухъ огонь на обôйстю Федя Прихана; вôдъ того огню погорѣло 6 загородъ; двѣ годины потôмъ выбухъ огонь на обôйстю Миколы Пасиньского, вôдъ котрого погорѣвъ ще Яковъ Ткачукъ. Шкода выносить 6300 зр. и була обезпечена. Огонь бувъ мабуть пôдложеный. — Въ Грусятичахъ бобрецкого повѣта повставъ огонь дня 26 н. ст. жовтня передъ полуднемъ въ насѣцѣ господаря Гриня Могилы и знищивъ цѣле его господарство вартости 3500 зр., обезпечене лише на 700 зр. Въ тôмъ огни згорѣвъ и пятилѣтный сынъ Могилы, котрый, здаеть ся, й пôдпаливъ солому въ насѣцѣ, бавлячи ся сѣрниками. — Въ Сушици коло Хирова погорѣла дня 31 н. ст. жовтня о 3-ôй годинѣ зъ полудня новозбудована церковь. Причиною огню була неосторожность прислуги церковнои, котра забула погасити свѣтло на престолѣ.

— **Самоубійство.** Дня 6 н. ст. падолиста застрѣливъ ся на фôльварку Городница коло Скалата економъ ґр. Мих. Баворовского Іосифъ Золтикъ Передъ самоубійствомъ побивъ вôнъ немилосердно свою жѣнку и покалѣчивъ писаря громадского.

— **Зъ выставы краевои.** Дирекція галицкои выставы краевои вôзвала заступництво товариства вывозового для Чехіи, Моравы и Шлезка у Львовѣ, щобы оно захотило ческихъ выставцѣвъ присылати предметы на згадану выставу. Ческй выставцѣ можуть выставляти: 1) машины, 2) моторы для ремѣсникôвъ, 3) выробы хірургічнй, оптичнй и гігієнічнй, 4) школьнй средства помôчнй, школьнй пôдручники и т. д Ческй ґазеты взывають своихъ земляковъ до численнои участи и надѣють ся, що ческій дѣлъ придставить ся на выставѣ дуже импонуючо.

— **Величезна дефравдація** цловй вôдкрыто въ Комотовѣ въ Чехіи. Тыхъ обманьствъ допускала ся довшій часъ одна тамошна фабрика зелѣзныхъ выробôвъ. Дирекція фабрики зложила на вôдшкодованье скарбу 100.000 зр. въ золотѣ и 10.000 зр. кары. Дефравдацію выкрывъ управитель тамошои сторожѣ скарбовои, Краффе.

— **Добрій вѣсти.** Дня 23 н. ст. падолиста вôдбуде ся въ Угриновѣ коло Калуша вѣнчанье п. Василя Томовича, окôнченого богослова зъ панною Северіною Третякôвною, дочкою мѣсцевого пароха.

— Дня 14 н. ст. падолиста вечеромъ вôдбуде ся въ Долинѣ вѣнчанье п. Ив. Аліськевича, окôнченого богослова зъ панною Ольгою Витвицкою, дочкою п. Михаила Витвицкого.

Наука штука и література.

— **Львôвскій рускій народный театръ** а взглядно его зарядъ, хотячи вôддати почесть украиньскому письменникови Григ. Квѣтцѣ-Основяненкови и зôбрати деяку лепту на его памятникъ, повиненъ бувъ, коли выбравъ 3-дѣеву оперетку „Сватанье на Гончарôвцѣ“, обсадити ролѣ вôдповѣдными силами. Перше всего годилось було звернути бôльшу увагу на часть музикальну. Панна Слободôвна ще надто молоденька артистка, а до того — нѣкуды скрывати — не володѣе такимъ голосомъ щобы можна вкладати на неи бôльшй спѣвочй ролѣ. Правда, она яко Уляна грала и спѣвала, о скôлько дозволяли ѣй силы, и годѣ вынувати початкуючу артистку за те, що кôлька разôвъ поперечила ся зъ орхестрою. Сю ролю повинна була взяти панѣ Лопатиньска або панна Фіцнерôвна Такожь Шкуратъ [п. С. Пôдвысоцкій] и Шкуратиха [панѣ Пôдвысоцка] не були такими, якихъ мы бачили давнѣйше на рускôй сценѣ. Ролю п. Яновича треба було заступити п. Вôльховымъ. Хочь п. Яновичь належить до першорядныхъ силъ нашои сцены, то однакъ нѣяково робити его на силу спѣвакомъ, особливо тамъ, де вымагае ся чистого тенорового голосу. Креацію Стецька вôдтворивъ п. Стечиньскій зовсѣмъ вôдмѣнно вôдъ пок. Гриневецкого, котрый зачислявъ еи до своихъ найлѣпшихъ рôль. П. Стечиньскій мавъ дуже щасливй хвилѣ, але цѣлôсть типу казала догадувати ся, що артистъ трохи замало вглубивъ ся въ ролю и не представивъ еи пôсля обдуманого зъ горы на черку. Впрочôмъ Стецько подобавъ ся П. К. Пôдвысоцкій яко выслуженый солдатъ, показавъ менше житя, нѣжь его попередникъ въ тôй роли, пок. Стефуракъ. П. Шеремета зовсѣмъ не выглядавъ на Стецькового батька; мимо сивыхъ вусôвъ бувъ за молодый. — Немило вразила, якъ часто буває, и та обставина, що афішь розминувъ ся зъ правдою. Публика, котра — мимоходомъ сказавши — явила ся въ мѣрнôмъ числѣ, надѣяла ся побачити на сценѣ „народъ, дѣвчата и паробки“, а мѣжь тымъ усего народу дочисливъ ся кождый ажь пятеро людей — трехъ дѣвчатъ и двохъ паробкôвъ! Взагалѣ вôворкове представленье не дописало.

На вчера було зановѣджено представленье складане: 1) „Перше повмирали, потому ся побрали“ давненька украуньска маломѣщаньска комедія въ 2 дѣяхъ, 2) Одинъ дуетъ и одно сольо зъ оперетки Мілекера „Бѣдный Іонатанъ“, 3) „Яношь Иштенгазі“ комічна оперетка въ 1 актѣ Д. Млаки. Однакъ управа театру мусѣла вôдкликати представленье за-для того, що въ касѣ розпродано дуже маленько білетôвъ. Причины того треба може глядати по перше въ тôмъ, що штуки добре знанй публицѣ и въ дуже поганôй порѣ.—*кз.*

— **Д-ръ Фердинандъ Зырдловскій**, высл. професоръ університету львôвского, выдавъ у Празѣ [накладомъ фірмы Dominicus] двѣ новѣ свои працѣ: 1) Entwurf eines bürgerlichen Gesetzbuchs — цѣна 2 зр. 40 кр.,; 2) Ein Wort über die neuesten österreichi schen Civilprozessgesetzenwürfe — цѣна 20 кр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Wiener Ztg. оголошуе именованье бар. Вольфарта старостою и Ант. Свораковского секретаремъ правительства краевого, обохъ на Буковинѣ.

— **Конкурсы** Окружна рада шкôльна въ Коломыи розписуе конкурсъ на посады учительскй: управительки и 3 посады старшихъ учительокъ при женьскихъ школахъ въ Коломыи, дальше на посады учителѣвъ: въ Черемховѣ, Годахъ, Гвôздци малôмъ, Камѣнкахъ малыхъ, Ключевѣ великôмъ, Коломыи (кольонія Маріягільфъ), Кійданцяхъ, Молодятинѣ, Пядикахъ, Воскресинцяхъ, Сорокахъ, Рунгурахъ, Вербяжи нижнôмъ и Березовѣ нижнôмъ; вкôнци на посады молодшихъ учителѣвъ або учительокъ: въ Коломыи, Печенѣжинѣ и Гвôздци. Поданя треба вносити до 15 н. ст. грудня. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Перемышли розписуе конкурсъ зъ речинцемъ до 1 грудня на посаду окружного лѣкаря зъ осѣдкомъ въ Медицѣ. Платня зъ додаткомъ 800 зр. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Перемышли оголошуе конкурсъ на посаду канцеліста зъ рôчною платнею 720 зр. и 15% додаткомъ. Поданя треба вносити до 25 н. ст. падолиста. — Выдѣлъ повѣтовый въ Старôмъ мѣстѣ розписуе конкурсъ на посаду окружного лѣкаря зъ осѣдкомъ въ Старôй соли. Платня 600 зр. и 264 зр. додатку на объѣздки. Поданя треба вносити до 30 н. ст. падолиста.

— **Вôдзначеня.** Цѣсарь надавъ бурмістрови Самбора Игн. Будзиновскому и бурмістрови мѣста Ясла Альойс. Мецґерови хресты ордера Франца Іосифа — Експедиторъ почтовый у Львовѣ, Ив. Закъ одержавъ ордеръ зелѣзнои короны третои клясы.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 2 падолиста. Зложенье нового міністерства стрѣчае великй трудности. Вчера конферувавъ ґр. Віндішґрецъ зъ ґр. Туномъ, зъ Ріґеромъ и совѣтникомъ бар. Брайнеромъ, котрый выготовлюе цѣсарске письмо. Ґр. Таффе бувъ вчера на пôвгодиннôй авдіенціи у цѣсаря. Клерикалы зволѣкають зъ полагодженьемъ кризы за-для чого ліберальы побоюють ся, щобы выборцѣ не вôдпадали вôдъ ихъ сторонництва. Провôдники лѣвицѣ готовй зробити деякй уступства для клерикалôвъ, щобы лишь скоро покôнчити міністеріяльну кризу. Парляментарна комісія кола польского ухвалила поручити Бобжиньского до теки міністра освѣты. Яворскій маѣ зречи ся кандидатуры и бути дальше презесомъ кола. Говорять, що Мадейскій стане міністромъ Галичины. На міністра справъ внутрѣшныхъ мавъ Яворскій предложити бувшого намѣстника Моравы Лебля.

Буда-Пештъ 9 падолиста. Цѣсарь позволивъ Векерльому внести предложенье въ справѣ цивільного супружества.

Бѣлградъ 9 падолиста. Король Александеръ заявивъ австрійскому правительству, що вôнъ не годить ся зъ радикальнымъ напрямомъ правительства сербского, зверненымъ противъ Австріи.

Берлинъ 9 падолиста. Дотеперь вѣдомый результатъ выборôвъ до пруского сойму въ 427 округахъ. Выбрано 149 консерватистôвъ, 57 вôльноконсерватистôвъ, 88 національ-лібералôвъ, 89 членôвъ центра, 14 зъ вольнодумнои партіи людовои, 6 зъ вольнодумного звязку, 18 Полякôвъ, 2 Дунцѣвъ, 2 аґраристôвъ, 1 Вельфа и 1 дикого.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. М. Км. въ Гни.** Одержали. — **Вп. І. Гав. въ Вим.** До лиця.

Надôслане.

Дорога Приятелько!

Тѣшить мене дуже, що наше **Товариство выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ** хорошо розвиває ся и що при нѣмъ на теперь хоть кôлька нашихъ вдôвъ и сирôтъ маѣ вôдповѣдне удержанье. Не дивуй ся що удѣлы вплывають не такъ численно, — той рôкъ для кождого дуже тяжкій, але я маю певну надѣю, що въ коротцѣ всѣ Священики и всѣ Церкви будуть членами того такъ высоко добродѣйного и хосенного Товариства Зъ моихъ ощадностей пôслала я до Товариства два удѣлы, а два пôславъ мôй мужь вôдъ себе и вôдъ церкви.

Фелоны и стихарѣ, котрй купила у васъ наша Церковь перейшли всяке ожиданье якъ що-до якости такъ и що-до цѣны. Селяне не могли начудуватись фелонамъ.... Працюйте тôлько дальше такъ охотно и ревно ... трудъ честный то участь и задача всѣхъ рускихъ жѣнокъ, а въ праци тôй наша будучность.

Рôвночасно пишу до Тата и до брата, щобы безпроволочно замавляли у васъ ризы церковнй и щобы повписували ся чимъ скорше въ члены Товариства, бо тôлько зъединеными силами доберемо ся до великихъ успѣхôвъ. 4925

Цѣлую Тя сердечно

Твоя Марта, жена руского священика.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшный		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криниць черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криниць и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криниць ч.Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криниць ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	334	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криниць, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криниць ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криниць ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криниць ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (І. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Імперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выданяй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй прямй білеты до ѣзды и зуставлюванй зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 7—7

Глядаю конціпієнта

заразъ.

Близший условія пôсля умовы.

Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 2—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручая у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, піоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКѝ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Львôвъ дата печатки почтовои.

П. Т.

Маю честь повѣдомити, що я зъ причины старшого вѣку и недуги продавъ моє заведенье фабричне, истнуюче пôдъ фірмою: „ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту у Львовѣ Юлій Миколяшь“ и. Якову Шпрехерови и С-цѣ.

Дякуючи найсердечнѣйше за довѣрє, якимъ обдаровувано моє заведенье довгѝ лѣта, поручаю якъ найлѣпше моихъ наслѣдникôвъ, котрыхъ стараньемъ буде такожь Внов. Купуючихъ всесторонно вдоволити, ласкавымъ взглядамъ и остаю зъ поважаньемъ

Юлій Миколяшь.

Покликуючи ся на наведеный обѣжникъ маємо честь повѣдомити Внов. П. Т. Публику, що мы набули на власнôсть загально знану вôдъ тôлько лѣтъ ц. к. уприв. рафінерію спіритусу, фабрику руму, лікерôвъ и оцту Внов. Юлія Миколяша у Львовѣ и будемо єи дальше нести пôдъ фірмою: „Юлія Миколяша Наслѣдники, Яковъ Шпрехеръ и Спôлка.“

Хочь се дѣло ведемо доперва третій мѣсяць, можемо вже нинѣ зъ горы заневнити Вп. П. Т. Публику, що нашимъ стремленьемъ було все и буде, старати ся въ кождôмъ напрямѣ пôднирати лише краєвый промыслъ, натомѣсть знанѝ нашѝ выробы розширювати въ якъ найбôльшôй скôлькости по-за межами нашого краю.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Вп. П. Т. Публики, пишемо ся 4911 2 3

Зъ высокимъ поважаньемъ

Юлія Миколяша Наслѣдники „Яковъ Шпрехеръ и Спôлка“.

Головный нашъ складъ для мѣста Львова находить ся при ул. Коперника ч. 9.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито у здоровляю. М. ФРАНЦЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 9—30

ЮЛІЯНЪ

ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЪ

4874 *мешкає постôйно* 6 ?

ВЪ НАДВôРНôЙ.

Почта Грабôвница

продасть пароконный возъ нормальный.

4924 1 2

Ложки столовѝ (пôдъ гарантією доброты) зъ альпаки зр 6·50, зъ хиньского срѣбла зр. 14. Ложочки до кавы зъ альпаки зр. 3·50, зъ хиньского срѣбла зр. 7 за тузинъ; — **Колодки** выробу краєвого поодинôко и гарнітурами (по 6 штукъ) зъ головнымъ ключемъ по зр 2·25, 2·50, 2·75, 3, 3·50, 4 и 4·50

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оринін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 12—104

СѢЧКАРНѢ

двояки системы

1. **Бенталя ССХ** (одно колесо зъ двома ножами 95 клґ. ваги по **32 зр.**
2. **Валцевѝ** зъ трема ножами (двоє замаховыхъ колесъ) 115 клґ. ваги по **34 зр**, loco Львôвъ,

высылає на замовленье

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

4923 1—?

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарôвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручає

ЧАЙ

збору маєвого

½ клґ.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de		
	London . . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„	1·60

Звертаю особливу увагу на мою мешанку на смаку, ароматичні и добре напоєвій чай **Melange de London.**

поручає найлѣпшѝ роды

КАВЫ

знаменитѝ въ смаку и ароматичнѝ, котрѝ розсылає оплачетѝ до кождои стациі почтовои 4½ клґ. въ мѣшочку:

Порторіко	зр	9·—	½ кл.—·90
Куба грубоз.	„	9·50	„ —·96
Цейльонъ зел.	„	10·—	„ 1·—
„ лѣпша	„	10·40	„ 1·04
„ грубоз.	„	10·75	„ 1·08
„ перлова	„	10·75	„ 1·08
Ява золота	„	10·75	„ 1·08

Опакованье не числить ся. 4921 1—24

Порученя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

Коли кавалѣромъ хочешь бравымъ стати,
Мусишь у Тірінґа споднѣ купувати;
А щобы дѣвочѝ серденька пôдбити,
Не забудь въ Тірінґа жилетку купити
Однакъ, щобы въ тебе стать мала принаду,
Тобѣ тра сурдута зъ Тірінґового складу: 4908 2—4
А коли зодягнешь Тірінґа палєто,
Тогдѣ ты пôдбивъ вже всѣ жѣнки-кокеты.

ФІЛІЯ ВѢДЕНЬСКА ГОТОВЫХЪ УБОРОВЪ МУЖЕСКИХЪ

у Львовѣ улиця Ягайлоньска ч. 2., напротивъ касы ощадности.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѝ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входичои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньствъ, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Земляκôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ маґазинъ въ хорошѝ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональнѝ, Хоругви хрестнѝ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Навуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѝ и зъ бѣлого металю.

Близшѝ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѝ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 11—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рôкъ 1894.

Цѣна 50 кр., оправный 75 кр а. в.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вôрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Цѣны зниженѝ о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краєвымъ у Львовѣ

поручає свои

выробы поворозничѝ и тенетнѝ

такожь

поясы до машинъ, линвы до кафарôвъ и поромôвъ, ґурты до выбиваня вôзкôвъ, ходники на коридоры и т. п.

Всѣлякѝ роботы до прикрасы, а то: накрытя на столы, занавѣсы до вôконъ, сѣтки до дѣточыхъ лôжокъ, горбины мысливскѝ гамаки, тенеты до ловôвъ, сѣти на конѣ вôдъ мухъ и снѣгу и т. д — выготовляють ся старанно на окреме замовленье.

Товариство має свои комісовѝ склады:

у **Львовѣ**: Центральный базаръ краєвый;
въ **Перемышли**: Базаръ имени Забликевича;
„ **Станиславовѣ**: Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ **Ланцутѣ**: Товариство продукційне и торговельне;
„ **Дембици**: Товариство торговельне;
„ **Тарновѣ**: Торговля пана Антонія Свидерского.

Цѣнники даромъ и оплатно. 4507

ДИРЕКЦІЯ:

Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВѢХОВСКИЙ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% **листы ипотечнѝ**
- 5% **листы ипотечнѝ преміованѝ**
- 5% „ „ **безъ премій**
- 4½% **листы товариства кредитового земского**
- 4½% „ **Банку краєвого**
- 4½% **позичку краєву галицку** 3483
- 4% **позичку пропінаційну галицку**
- 5% „ „ **буковиньску**
- 4½% „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
- 4½% „ **пропінаційну угорску**
- 4% **угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ**

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣнны, такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѝ аркушѣ купоновѝ за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

4804 25—30

ПОСТѢЛЬ

власного выробу

Колдры студентскѝ на бавовнѣ або овечôй вовнѣ 175 цм. довгѝ 125 цм. широкѝ по зр. 3·80, 4·75, 6. **Колдры** великѝ 185—193 цм. довгѝ. 135 цм. широкѝ по зр. 4, 5, 6, 7, 8 до 15.

Матерацы волосѣнныѝ вôдъ зр 15, 17, 20, 21 до 32.

Матерацы зъ морскои ростины по зр. 7, 8, 9 до 10.

Сѣнники звычайнѝ и пружиновѝ вôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ

Подушки пѣрянѝ и волосѣнныѝ.

Простирала пôдъ колдры и до застелюваня, пошевки и т. ин.

Коцики вовняныѝ и **капы** на лôжка въ найбôльшôмъ выборѣ найдешевше поручає

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

Для пп. кравцѣвъ знаменитy вату вовняну ½ клґ. 65 кр. — 1·20 зр., на провінцію три закупнѣ 5 клґ. высылаю оплатно.

БРИ-

твы швайцарскѝ и англійскѝ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѝ приборы до голеня

поручає найдешевше

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескоτо, перфумерій и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Звѣстный найбôльшѝ складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКѝ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тажкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50 цмт 280/190 зр 15·50. цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ сѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ тунискѝ занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегеряновѝ на гладкôмъ полѝ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляневыѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (ватованѝ) зъ ґонце зр. 4, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкóры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы**, поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ сѣннѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо годнѝ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американскѝ зарукавки кожуховѝ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ барвистѝ и бѣлѝ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѝ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неглiжь. Юбки волочковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованѝ и кожуховѝ дитинѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ канелюхи и паньчохи, рукавички дитинѝ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ канелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнѝ и шовковѝ товары, якъ такожь всякѝ додатки для кравцѣвъ и модиярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волочковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (18—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѝ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 243. Львôвъ, Пятниця 29 жовтня (10 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До ситуаціи.

Вчера вôдбула ся въ бюрѣ президіяльнôмъ бар. Хлюмецкого конференція кн. Віндішґреца зъ ґр. Гогенвартомъ, д ромъ Плѳнеромъ и Яворскимъ. На тôй конференціи мали уложити листу міністрôвъ. Яворскій и ґр. Гогенвартъ предложили згôдно таку листу:

Президія кабінету кн. Віндішґрецъ; справы внутрѣшнѣ Бакегемъ; фінансы д-ръ Плѳнеръ; просвѣта и вѣроисповѣданье д-ръ Бобжиньскій; судôвництво ґр. Шенборнъ; рôльництво Фалькенгайнъ; оборона краєва ґр Вельзерсгаймбъ; міністерство для Галичины Яворскій. Тека міністра торговлѣ остала не бсаджена и полишена до диспозиціи лѣвици.

Конференція тревала довго и не довела до нѣякого позитивного результату. Д-ръ Плѳнеръ не згодивъ ся на листу головно за для теки міністерства просвѣты, жертвованои Бобжиньскому. Лѣвиця хотѣла бы доконче вôддати сю теку и Мадейскому и деякѣ ґазеты вѣденьскѣ грозять просто зôрваньемъ коаліціи, если тека не дôстанесь Мадейскому або Гавчеви.

Ситуація досыть прикра бо загально кажуть, що если нинѣ не згодять ся сторонництва на листу міністрôвъ, то кн. Віндішґрецъ зрезигнує зъ місіи утворенія коаліційного міністерства. Здає ся, що пôдъ такимъ напоромъ уступить лѣвиця. Важну ролю вôдграє въ тôй цѣлôй справѣ ґр. Казимиръ Бадені, котрый забавить у Вѣдни ажь до полагодженя крізы кабінетнои. N. fr. Presse пише: Ґр Бадені, котрому всѣ сторонництва зарôвно довѣряють и котрый при зложеню нового кабінету вложивъ на себе officium boni viri, старає ся всѣми силами ухилити своимъ вплывомъ всѣ трудности. Рôвно-жь маѳ опінія ґр. Баденіого велику вагу що-до членôвъ кола польского, котрѣ мають вôйти въ складъ нового кабінету.

Рôвно-жь и въ колѣ польскôмъ мусить бути немалый заколотъ що-до кандидатуръ на фотель міністерскѣ. До Czas-у пишуть въ тôй справѣ зъ Вѣдня: Тутешнѣ ґазеты розписують ся о непорозумѣняхъ мѣжь Поляками въ справѣ обсады посадъ міністерскихъ въ кабінетѣ кн. Віндішґреца. То-жь на жаль годѣ поминати мовчки сю прикру справу. Однакъ рôвно-жь годѣ увѣрити, щобы дѣйстно якісь, нѣчимъ неумотивованѣ неохоты мѣжь членами кола мали вôдграватн ролю въ квестіи для краю и цѣлои державы такъ важнôй. Вже и то досыть сумно, що цѣлкомъ не чути, щобы зъ польскои стороны пôдношено якій-небудь принціпіяльнѣ сумнѣвы що-до складу будучого правительства; що ажь треба було, щобы ґр. Гогенвартъ вказавъ, яке для автономістôвъ значѣнье мало бы вôдданье лѣвици двохъ найважнѣйшихъ текъ: фінансôвъ, а передовсѣмъ справъ внутрѣшныхъ; що отже зô стороны Полякôвъ мають истнувати лишь особистѣ сумнѣвы.

Кореспондентъ пригадавши давну историчну традицію „приваты“ остерѣгає передъ нею, а вôдтакъ кôнчить такъ: И я не одушевлявъ ся до тои „переваги“ чисельнои Полякôвъ въ будучôмъ правительствѣ; але ще бôльше бою ся теперѣшнои ліцитаціи in minus, бо маю пôдстаны припускати, що се зрѣканье всякихъ текъ зновъ, на жаль, маѳ жерело не въ принціпіяльныхъ, але въ инших взглядахъ. Д сѣвайте проче! Въ кождôмъ случаю невеликій то для насъ заповѣтъ до „правительства парляментарного“.

Въ справѣ доповняючого выбору посла до рады державнои зъ округа Сокаль-Рава-Жовкôвъ.

Зъ Равы рускои пишуть намъ:

„Инакше ся ждало, инакше ся склало!“ Отся приповѣдка набѣгає менѣ на мысль, коли спогадаю на выборы посла до рады державнои, що вôдбули ся у насъ 6 с. м. Сподѣвали ся мы якъ найтвердше, що зъ урны выборчои выйде посломъ проф. Вахнянинъ, а вже бодай о. Роздѣльскій, а тутъ выйшовъ c. k. starosta Józef Lanikiewicz. Про кандидатуру старосты до 6 с. м. о 8½ годинѣ зъ рана нѣхто не вѣдавъ нѣ чувавъ, ажь въ тôмъ часѣ рознесла ся злорадна вѣсть зъ бюръ староства равского, що правительство поставило кандидатуру п. Ляникевича зъ Жовквы. Намъ здає ся, що се першій выпадокъ, щобы хтось на годину передъ розпочиномъ голосованія зголосивъ свою кандидатуру и выйшовъ посломъ! Чи се конституційно? На се питанье кождый зладнає собѣ вôдповѣдь. У насъ въ Галичинѣ все можливе.

Майже до дня выборôвъ всѣ політичнѣ урядники равского староства голосили, що правительство прихильне кандидатурѣ проф. Вахнянина. Комісарѣ, що переводили правыборы, симъ разомъ зъ титулу того, що посломъ выйде Русинъ, переступали пороги священикôвъ, засѣдали за суто наложенѣ столы, зъѣдали незгôршѣ обѣды, спивали не абы-яке винце, говорили, що хотять навѣть порозумѣвати ся взглядомъ переводженя правыборôвъ и запевняли на своѳ житье й душу, що Русинъ, проф. Вахнянинъ, выйде посломъ грубою бôльшостію голосôвъ. Деякѣ священики, сторонники о. Роздѣльского, покмѣтивши, що выбôръ Русина запевненый, заявляли комісарямъ, що й они вже прихиляють ся до кандидатуры проф. Вахнянина, признаючи, що проф. Вахнянинъ маѳ лѣпшѣ кваліфікаціи на посла, нѣжь о. Роздѣльскій. А що-жь намъ принѣсъ день 6 падолиста? Гôрке розчарованье, ѣдку лють за-для пусканыхъ халамангôвъ! Бо посломъ выйшовъ не выбраный а занменованый „свыше“ c. k. starosta! Всякій иншій кандидатъ мусить собѣ промостити дорогу, мусить показати: що вôнъ до теперь доброго для народу зробивъ; мусить и не троха стратитись за-для поѣздокъ, — а тутъ „c. k. starosta“ спокôйненько сидить собѣ въ бюрѣ та тôлько смѣє ся зъ другихъ, що мусять такъ розщибати ся, закимъ выберутъ ихъ послами.

Аґітація за „c. k. starost-ою“ тревала коротко. Урядники староства равского скликували до своихъ бюръ вôйтôвъ и выборцѣвъ, знаныхъ зъ хрунѣвства, и наказували имъ, щобы голосували на „пана старосту зъ Жовквы“, а для запамятаня имени и назвиска ц. к. кандидата давали писанѣ картки. Всѣ урядники и діюрністы староства ломили пера вôдъ поспѣшного выписуваня имени и назвиска ц. к кандидата!

Мѣжь тымъ на дворѣ межи выборцями проф. Вахнянина и о. Роздѣльского заволодѣла роспука. Гей, люде добрі! Хочь ѳще въ тôй послѣднѣй хвили згодѣмъ ся на одного кандидата нашого: або на проф. Вахнянина або на о. Роздѣльского! Хтось зô сторонникôвъ „Галичанина“ скрикнувъ: „Волю голосувати на Поляка, нѣжь на Вахнянина!“ Га, що робити? Голосуймо, якъ хто знаѳ! Чей розôбьють ся голосы, прийде здаѳсь до тѣснѣйшого голосованя, бо нѣхто зъ кандидатôвъ не буде мати абсолютнои бôльшости, а при тѣснѣйшôмъ голосованю компромісъ. Добре!

Выбрано комісію выборчу, очевидно въ бôльшости польску. Розчато голосованье. Два урядники староства станули у дверехъ, ведучихъ до веранды, де засѣла комісія, — оденъ коло одного одвѣрка, другій коло другого, и давай люструвати кождого выборця своими очками та вôдъ часу до часу пôдшептувати: Józef Lanikiewicz. Выкликують одного выборця, той надходить, а урядникъ: „Ага! та вы вôйтъ! — На кого голосуѳте?“ Вôйтъ ставъ мовь врытый на порозѣ: По бокахъ урядники староства, передъ ѳго очима самъ п. староста, дальше п. маршалокъ повѣтовый... Зачинаѳ нѣбы голосувати: „Юзикъ... Юзикъ“ и стративъ языка. Помогли ѳму панове зъ комісіи, бо скрикнули за выборця: Józef Lanikiewicz. Выкликують иншого выборця, вôнъ надходить, стаѳ на порозѣ. Урядникъ при одвѣркахъ: „А то нашъ!“ панове зъ комісіи: „На кого голосуѳте?“ Выборець не знаѳ назвати кандидата. Урядникъ при одвѣркахъ вынимаѳ картку: „Ану, ану, читайте: Józef Lanikiewicz. Выкликують дальшого выборця, выборець вôйтъ, стаѳ на порозѣ, а урядникъ: „Та вы вôйтъ!“ Панове зъ комісіи: „На кого голосуѳте?“ Выборець: „Та бо я теперь не знаю, на кого голосувати. Перше казали въ старостві, що будемо голосувати на Русина, а теперь кажуть на якогось старосту...“ На лици старосты вôдбилось мале заклопотанье. Урядники при одвѣркахъ: „Що вы тамъ плетете! Кажѣть, на кого голосуѳте?“ Выборець притисненый: „Та най буде на старосту!“ Въ комісіи заголошено: Józef Lanikiewicz! Такихъ питань зъ натискомъ: „на кого голосуѳте?“ — пôдшептувань „Józef Lanikiewicz“, „то нашъ“, „вы вôйтъ“ було безъ кôнця.

По прочитаню цѣлои листы выборцѣвъ дôстали [пôсля приватныхъ записокъ]: проф. Вахнянинъ 37 голосôвъ, о. Роздѣльскій 91, а Ляникевичь 85. Комісія заголосила: хто ще не голосувавъ, най зголосить ся до голосованя. Въ тôмъ часѣ оба урядники кинули ся зъ великою ревностію наганяти опôзненыхъ выборцѣвъ и все пôдшептували: Lanikiewicz-Lanikiewicz, щобы о. Роздѣльского переголосувати. Межи опôзнеными стаѳ выборець, що мавъ дати голосъ на о. Роздѣльского. Панове зъ комісіи: „На кого голосуѳте?“ Оба урядники обсыпали выборця нападистымъ поглядомъ. Выборець встрашивъ ся и не мôгъ навѣть промовити. Якійсь жидокъ изъ-заду пôдповѣдаѳ: Lanikewicz. А панове зъ комісіи собѣ: Józef Lanikewicz. Въ тôмъ одинъ выборець, що близько стоявъ, вôдзываѳ ся: „Прошу! сей выборець ще нѣчого не повѣвъ! То зъ-заду оденъ жидокъ сказавъ: Lanikiewicz!“ Панове зъ комісіи: „То вы ще не повѣли? Повѣджте, повѣджте: на кого голосуѳте? На Ляникевича чи на кого?“ Выборець встраш ный: „Лайні-Лайні...“ А панове зъ комісіи скрикнули: Józef Lanikiewicz. И такъ нагнано Ляникевичеви голосôвъ [пôсля приватныхъ записокъ] на 96. Чому пôсля записокъ комісіи Ляникевичь дôставъ 100 голосôвъ, а о. Роздѣльскій зъ 91 лише 86, се може намъ пояснити о. Колпачкевичь зъ Гôйча, котрый бувъ при комісіи, у рядувавъ и знавъ, що стало ся, тôлько не мавъ вôдваги отворити устъ! Такъ перефорсовано кандидатуру с. k. starosty...

Мы вертали зъ выборôвъ въ роспуцѣ. Одна партія обвиновачувала другу. Певно, що партійнѣ нашѣ свары погибѣлью намъ! Чи прийде коли до злагоды? Хто знаѳ!... Мы вертали зъ выборôвъ и намъ надбѣгала думка, длячого то выборцѣ зъ парохій, де священики „твердѣ“, голосували на Ляникевича? Отъ зъ Магерова, де о. Решетило, выборець Русинъ, ще й провізоръ церковный, голосувавъ на Ляникевича! Отъ выборцѣ зъ Девятира де о. Паславскій, выборцѣ зъ Потилича, де о. Козакъ, выборцѣ зъ Улицка де о. Кунцѣвъ, голосували на Ляникевича! И такихъ выборцѣвъ було бôльше. Намъ набѣгала ще й така думка: по якôй марѣ розписувати выборы, выбирати выборцѣвъ, тѣ выборцѣ мають ще йти до повѣтового мѣста до выбору посла, тратять ся, — и хиба доповняють однои формальности — голосують! Чи не лѣпше було бы, якъ бы правительство въ Галицкôй Руси покинуло ту формальнôсть и само, именуючи, покликувало послôвъ?!

Выборець.

Катастрофа въ Сантандерѣ.

Надъ біскайскимъ заливомъ въ головнôмъ мѣстѣ однои зъ испаньскихъ провінцій въ Сантандерѣ выбухла минувшои пятницѣ на кораблі „Кабо Мачічако“ страшна експльозія динамітна, котра безъ сумнѣву належить до найгрôзнѣйшихъ подій, якій записала коли исторія нещасливыхъ выпадкôвъ. Сантандеръ, одно зъ найбôльше цвитучихъ мѣстъ Испаніи стало сегодня мѣстомъ мертвымъ. Зойки и нарѣканя пронеслись надъ ѳго розвалинами; земля застелила ся трупами и кусниками людского тѣла и вкрыла ся руинами розваленыхъ домôвъ. Майже шѣстьсотъ особъ найшло смерть, богато будынкôвъ грозить розвалинами.

„Мачічако“ выладовувавъ свои тягары, котрі складали ся зъ 2 000 тонъ зелѣза и зъ великои скôлькости петролея и динаміту; говорять, що було пятьсотъ скринь динаміту. Пополудни о год. 3-тôй займивъ ся огонь; всѣ змагання придавити ѳго, були даремнѣ. Тысячѣ особъ зôбрали ся на гребли, щобы придивити ся страшному видови. Выслано мале парове судно, щобы вôдтягнуло горѣючій корабель зъ пристани, однакъ оно не вспѣло ще доплысти до корабля, а вже полумя дôстало ся до петролея и динаміту. Наступила експльозія. Була 4-та година зъ полудня. Цѣле мѣсто и села на кôлька миль довкруги задрожали ажь до своихъ основъ. Вôкна и дверѣ розлѣтали ся, крыши падали зъ домôвъ, а муры валили ся. Надъ мѣстомъ уносивъ ся лишь огонь и поломѣнь. Самъ корабель зникъ, розбитый на міліоны атомôвъ. Телеґрафъ не мôгъ фунґувати, а мешканцѣвъ переймивъ такій пострахъ, що майже годину нѣхто не подумавъ про ратунокъ.

Найстрашнѣйшій сцены розôграли ся на гребли; сотки особъ найшли наглу смерть, богато сотокъ зраненыхъ, а много потратованыхъ. Здавалось, люде потратили розумъ. На нещастье надъѣхавъ въ хвили експльозіи поспѣшный поѣздъ мадритскій. Закимъ подорожній змогли высѣсти зъ возôвъ огонь огорнувъ поѣздъ. Подорожній стали тиснути ся до вôконъ возôвъ и тутъ не могучи выдôстати ся на дворъ, погибли въ дымѣ. Декотрі выскакуючи зъ вôконъ поубивали ся.

На другôмъ боцѣ пристани зôбрали ся цѣкавій густыми лавами, але и ихъ сила динамітнои експльозіи не пощадила, кинула ихъ сотками въ море. И хочь деякимъ удалось спасти ся, то все-таки дуже богато потонуло. Страшный се бувъ образъ. Довкола палахкотѣючій розвалины, розсыпаючій ся муры, безконечне огненне море, а середъ того стугонѣли голосы розпуки зраненыхъ, голосы помочи живцемъ погребаныхъ, смертнѣ зойки умираючихъ. Годины минали, закимъ прийшла перша помôчь зъ сусѣднои стаціи телеґрафічнои, вôддаленои о вôсѣмь кільометрôвъ. Слѣдуючои днины, по 24 годинахъ ще не можна було збагнути числа неживыхъ. Розпôзнали лишь трупôвъ: ґувернера, префекта поліціи, коменданта ґарнізону, оберста жандармеріи, начальника стаціи зелѣзничои и богато, богато офіцирôвъ, высокихъ урядникôвъ, жандармôвъ, воякôвъ и огневои сторожи. Такожь погибло 27 людей зъ горожаньскои сторожи и всѣ поліціянты мѣста.

Пôзнѣйшій депешѣ донесли, що жертвою катастрофы упавъ и пос. ґр. Помбо. Лиця трупôвъ такъ обезобразились, що ихъ годѣ пôзнати; дотеперь пôзнали всего 78 трупôвъ, мѣжь ними ґувернера. Правительство удѣлило власть Сантандеру 500 000 франкôвъ на першу пôдмогу.

„Мачічако“ укрывъ майже 1.200 скринь динаміту на покладѣ мѣжь зелѣзомъ и шкôрою. Загально высказують пôдозрѣнье, що експльодуючій матеріи були призначенѣ для соціялістôвъ и анархістôвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Дозвôлъ цѣсаря на внесенье предложеня въ справѣ цивільного супружества выкликавъ въ будапештеньскихъ офіціяльныхъ кругахъ велике одушевленье. Скоро президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле вернувъ вечеромъ зъ Вѣдня и удавъ ся просто зъ двôрця до клюбу ліберального сторонництва, де зъ выимкою ґр. Чакого, находили ся всѣ міністры и послы того сторонництва, пôднесли присутнѣ голоснѣ окліки „eljen“ и стали тиснути ся до президента, щобы высказати ѳму подяку. Надто оповѣстили ѳму, що цѣле мѣсто лагодить ся урядити ѳму похôдъ зъ смолоскипами. Д ръ Векерле заявивъ, що вôнъ не годить ся на нѣякій демонстраціи и просивъ усѣхъ, щобы своимъ вплывомъ спинили намѣрену маніфестацію. Опôсля конферувавъ президентъ міністрôвъ зъ президентомъ палаты послôвъ бар. Банфі и зъ міністрами, однакъ та конференція мала лишь приватный характеръ. Въ кругахъ опозиційныхъ справа удѣленя призволу зробила дуже пригнобляюче вражѣнье. Они не надѣяли ся тои евентуальности и думали, що кабінетъ буде мусѣвъ уступити. Тымчасомъ выйшло инакше.

Agramer Tagblatt приносить вѣсть, що хорватскій послы до рады державнои намѣрили выступити зъ клюбу Гогенварта и сполучити ся зъ всѣми дальматиньскими Хорватами до спôльнои акціи. Вже за-для неоднакового становища супротивъ выимковыхъ розпоряджень станули Хорваты въ пріпціпіяльнôй супротивности до консервативного клюбу и рѣшили ся при другôмъ читаню заявити устами пос. Кляича, що выступають зъ клюбу Гогенварта. Але подѣ, якъ ось остра бесѣда Гогенварта противъ выборчои реформы, дальше метаморфоза, котру задумавъ зготовити консервативный клюбъ, прискорили намѣры Хорватôвъ. Въ звязи зъ тымъ пишуть зъ Вѣдня до Bohem-іи: „Хорватскій и словѣньскій послы, котрі належать до клюбу Гогенварта, хотять выступити зъ него, коли-бъ міністерство коаліційне прийшло до цѣли, и сполучити ся зъ молодо-Чехами, моравскими Чехами и Русинами до сполученои славяньскои опозиціи зъ спôльнымъ комітетомъ екзекутивнымъ. Вôдповѣдній переговоры мають покôнчити ся ще передъ зôбраньемъ рады державнои.“

——

Щобы спинити дальшій зрôстъ штунды, россійскій власти зарядили деякѣ мѣры. Про се читаємо въ „Новостяхъ“: Зъ одержаныхъ въ міністерствѣ судôвництва доносôвъ зауважано, що въ ґуберніяхъ кіевскôй, подôльскôй и волыньскôй, для здержаня дальшого зросту штунды въ декотрыхъ селахъ, де ся єресь значно розвинула ся, мѣсцева власть адміністраційна признала за невôдкличне заборонити штундистамъ на основѣ приписôвъ закона о скрѣпленôй оборонѣ, збирати ся на публичнѣ молитвы, котрі вплывають шкôдливо на особы неналежачі до згаданои єреси. Виновники переступства такого розпоряджења адміністрациі були потяганѣ органами поліціи до одвѣчальности пôсля арт. 29 закона о карахъ; декотрі мировѣ судьѣ полуднево захôдного краю признавали за властиве примѣнювати згаданый артикулъ до справъ того рода, иншій зновъ, руководячи ся указомъ сенату зъ дня 14 марта с. р. въ справѣ кіевскихъ штундистôвъ, уважали, що ихъ зôбраня въ цѣли молитовъ не заборонені закономъ и выдавали въ такихъ справахъ увôльняючій выроки. Супротивъ такъ неодностайнои практики въ тôмъ предметѣ міністерство судôвництва признало конечнымъ предложити до розваги и правного рѣшеня загального згромадженя першого и касаційныхъ департаментôвъ сенату управляючого, загальну квестію о примѣненю арт. 29 закона о карахъ до виновникôвъ, котрі не выконують розпоряджења мѣсцевои власти адміністраційнои въ справѣ забороны штундистамъ публичныхъ молитовъ. Теперь сенатъ управляючій постановивъ уже пояснити, що арт. 29 о карахъ не може въ тôмъ случаю примѣнювати ся.“

——

Офіціяльный дневникъ чорногорского правительства „Глас Црногорца“ оповѣдаѳ про найновѣйшій подѣ на чорногорско-турецкôй граници: Для чорногорскихъ добрыхъ взаєминъ — каже сей дневникъ — маємо занотувати дуже немилый выпадокъ. Вôнъ дотыкаѳ питаня граничного, для котрого рѣшеня покликано мѣшану комісію. Комісарь чорногорскій и турецкій мали зôйти ся въ Бѣлополи, щобы тамъ усталити границю. Досвѣта выбравъ ся чорногорскій комісарь Гардашевичь зъ мѣсцевости Рікавачь въ дорогу до Бѣлополя и выславъ на передъ одного вояка, щобы довѣдавъ ся, чи турецкій комісарь явивъ ся на означенôмъ мѣсци. Незабаромъ вернувъ воякъ назадъ и принѣсъ вѣстку, що въ Бѣлополи находить ся дуже богато оружныхъ Арнавтôвъ и що они задумують обсадити дорогу до Ріка-

вачь. Гардашевичь пустивъ ся въ дорогу до Широкара, але ледви наближивъ ся до границѣ, Арнавты поздоровили стрѣлами такъ, що вонъ мусѣвъ вертати. На голосъ стрѣловъ збѣгли ся зъ сусѣдного села Чорногорцѣ и хотѣли собѣ вотповѣсти стрѣлами, однакъ комісарь не дозволивъ. Арнавты стрѣляли ажь до пополудня и було ихъ въ Бѣлополи вольше, якъ 1.000 людей. Гардашевичь выславъ письмо до свого турецкого товариша, въ котромъ назначивъ ему мѣсце стрѣчи. Однакъ пограничный комендантъ заявивъ послови, що комісарь вотъѣхавъ зъ того мѣсця и не думае про нѣяку стрѣчу. Въ наслѣдокъ того чорногорске правительство поробило у Порты вотповѣдни кроки.

НОВИНКИ.

— Дня 31 н. ст. жовтня 1893 вотбуло ся звычайне, зъ черги **VII ме засѣданье Рады надзираючои товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ** потъ проводомъ заступника президента Впр. о. Алексея Тороньского а при участи 12 членовъ Рады и въ присутности ц. к. комісаря правительства сов. намѣстництва п. Адольфа Гута. Рада надзираюча выслухала и приняла до вѣдомости справозданье зъ дѣяльности Дирекціи до конца третього кварталу 1893 р, розвѣдала ся про станъ и розвой товариства въ томъ періодѣ и одобрила справозданье рахункове за той часъ адміністрації. Зъ приятностію сконстатувала Рада надзираюча, що „Днѣстеръ“ розвивае ся що разъ красше и успѣшнѣйше

До конца вересня 1893 р. выдавъ „Днѣстеръ“ 10.605 полісъ на обезпечену суму 7,289 960 зр. в. а. въ 1427 мѣсцевостяхъ; межи тыми есть обезпеченыхъ 544 церквей на суму 1,298.621 зр.; 292 приходствъ въ сумѣ 784.722 зр., и 192 школъ въ сумѣ 198.787 зр.; решта припадае на обезпеченя земледлодовъ движимостей и селянскихъ будынковъ [тыхъ послѣдныхъ на около 4 мільоны зр]. — Шкодъ було до конца вересня 42 и всѣ зліквідовано вже и выплачено. Разомъ зъ коштами ліквідаційными выплачено за всѣ шкоды 13,987 зр. 19 кр., зъ котрыхъ припадае на обезпеченя приходскі 4.094 зр. 50 кр.; на школы 1.049 зр. 62 кр.; на обезпеченя селянськи 5.144 зр. 12 кр. За ти шкоды звернули товариства контръ-асекураційни суму 5.094 зр. 80 кр., отже на власномъ рахунку зостало 8 892 зр. 39 кр. Разомъ всѣ шкоды выносили лише 15% вотъ чистои преміи, узысканои до того часу.

По принятю и одобреню справозданя и рахунковъ та по залагодженю кольконъ справъ адміністраційнои натуры, рѣшила Рада надзираюча пожертвувати зъ фондовъ товариства квоту 100 зр. на кошты перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича до розпорядку комітету, що занимавъ ся тымъ торжествомъ.

Слѣдуюче засѣданье Рады надзыраючои мае вотбути ся въ мѣсяци сѣчни 1894 року. — За дирекцію *Д-ръ Стеф. Федакъ, Д-ръ Я. Кулачковскій.*

— **Польско-жидовскій аліянсъ противъ Русиновъ.** Той самъ Przegląd, що такъ верещить про гнетъ польскои народности у всходнои Галичинѣ зо стороны Русиновъ, бе себе самъ въ лице, мѣстячи таку допись зъ Копичинець: „Зъ концемъ минувшого мѣсяця вотбули ся въ нашомъ мѣстѣ выборы до рады громадскои, въ котрои доси засѣдало 29 Русиновъ а лише 7 Полякновъ и жидовъ Скончили ся они симъ разомъ цѣлковитою побѣдою полученыхъ Полякновъ и жидовъ, помимо, що ихъ бороло ся лише 300 голосуючихъ противъ 900 Русиновъ. Лише въ III. крузѣ лишило ся 12 Русиновъ, въ II-омъ же крузѣ выйшло зъ урны выборчои 8 Полякновъ и 4 жидовъ, а въ I-омъ 3 Полякновъ и 9 жидовъ. Русины невдоволени зъ такого для нихъ некористного выслѣду, внесли зараз колька протестовъ, мотивуючи ихъ тымъ, що дозволено агітувати въ выборчомъ льокали. Дотеперѣшный бурмістръ Александеръ Сафіянъ, богатый мѣщанинъ, Русинъ, выбраный теперь такожь до рады громадскои, однако чи буде дальше бурмістромъ, то велике питанье супротивъ переваги полученыхъ Полякновъ и жидовъ. — Выборы були переведени въ присутности комісаря староства зъ Гусятина п. Савицкого“. — Зъ тои дописи, зъ котрои перебиває дуже выразно незручно укрыта радость Przegląd-ового кореспондента зъ польско-жидовскои побѣды надъ Русинами, показуе ся якъ найнагляднѣйше, що Полякамъ навѣть сторонникамъ клерикального Przegląd-а, иде передовсѣмъ о нищенье Русиновъ на кождомъ кроцѣ и при помочи всякихъ можливыхъ средствъ. Если имъ того треба то деклямують на тематъ zgody bratnich narodowości и проливають крокодилячи сльозы надъ недовѣремъ Русиновъ до Полякновъ, если-жь де йде о стероризованье Русиновъ то тогдѣ лучать ся зъ жидами, противъ котрыхъ будь що-будь выступае власне той самый Przegląd, Narodów-ka и т. д. И чи супротивъ того можна брати серіозно всякі заявленя на тематъ згоды, ucisku Polaków przez Rusinów и т. ин.? Се все фарисейство!

— **Въ Перемышлян** въ недѣлю дня 12 н. ст. падолиста на такъ званомъ „Айскелерѣ“ о годинѣ 10-ой передъ подуднемъ, вотбуде ся вѣче. Програма вѣча така: 1) Обговоренье правительственного проекту реформы выборчои; 2) ухвала резолюціи въ той справѣ; 3) внесеня и интерпеляціи. Комітетъ, скликуючій ти зборы, запросивъ на нихъ послонъ соймовыхъ пп д-ра Антоневича и д ра Дворского та посла до рады державнои д-ра Вит. Левицкого.

— **Д-ръ Витовтъ Левицкій**, посолъ до рады державнои зъ мѣстъ Перемышль Городокъ запросивъ своихъ выборцѣвъ до Перемышля на день 19 н. ст. падолиста, а до Городка на день 12 н. ст. падолиста, щобы зложити справозданье посольске

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ**, яко патронъ латиньскои парохіи въ мѣстѣ Галичи, надавъ презенту на тую-жь парохію кс. Александрови Янціигерови, дотеперѣшному лат. парохови въ Нароли.

— **Огнѣ.** Дня 5 н. ст. падолиста о 1-ой годинѣ въ ночи повставъ грозный огонь въ Бобрцѣ и знищивъ 17 загородъ. Причына сего огню не звѣстна. Здаеть ся, що хтось огонь подложивъ. Шкоду оцѣнено на 20.000 зр., зъ чого було обезпеченыхъ лише 6000 зр. Збожа и пашѣ нѣхто не асекуровавъ. 85 душъ лишило ся безъ кусника хлѣба. Зъ погорѣлцѣвъ есть 14 христіянъ а 3 жидовъ. Заразъ того самого дня завязавъ ся комітетъ ратунковый подъ проводомъ маршалка повѣтового п. Незабитовского, котрый просить о надсыланье датковъ для нещастныхъ погорѣлцѣвъ. О ратунку не можна було й думати, бо подчасъ огню лютивъ ся страшный вихоръ и кождый ледве зъ житьемъ утѣкъ.

— **Дробни вѣсти.** Дня 19 н. ст. падолиста 1893 вотбуде ся въ Загорю (п. Залозцѣ) вѣнчанье п. Андрея Сондея, учителя зъ панною Анною Камѣньскою, дочкою пп. Альфреда и Маріи зъ Воляньскихъ, управителя обшарновъ дворскихъ.

Вѣсти зъ Аеп. львовскои.

Презенты одержали оо.: Муликъ на Сѣвку, Волод. Подсоньскій на Белзець, Евг. Павлусевичь на Побукъ, Іос. Рыбакъ на Настащинъ, Ив. Стоцкій на Оглядовъ и Сильв. Богачевскій на Любѣнцѣ.

На конкурсъ зъ речинцемъ до дня 20 н. ст. грудня с. р. розписана парохія Павловъ, дек. холоѣвского.

Завѣдателями поставленій оо: Мат. Поповичь зъ Буска въ Павловѣ, Іос. Зацерковный зо Скнилова въ Сѣховѣ, Богданъ Копытчакъ зъ Сорокъ въ Скниловѣ, Ом. Ваньо въ Глѣбовѣ, — а сотрудниками оо.: Ив. Рудый зъ Рогатина въ Брушгинѣ, Петро Нижанковскій зъ Бурштина въ Рогатинѣ, Корн. Слюзарь зъ Глѣбова въ Буцикахъ, Ник. Чубатый зъ Настасова Кобыловолокахъ, Ив. Гарматѣй зъ Кобыловолокъ въ Настасовѣ.

Введенй яко пароxи оо.: Исид. Зельскій въ Милятинѣ, Ив. Сендецкій въ Золотникахъ, Ив. Стрѣльбицкій въ Наваріи, Ник. Кукурудза въ Баличахъ подгорныхъ. Теод. Мурдзакъ въ Надѣтичахъ, Григ. Рыбчакъ въ Домажирѣ и Алекс. Мироновичь въ Березовици великой, а — яко завѣдателѣ оо.: Григ. Прихитко въ Верешици, Корн. Мандичевскій въ Туровци, Ксен. Роздѣльскій въ Плетеничахъ, Вас. Кузьмичь въ Покровцихъ, Волод. Розлуцкій въ Збоискахъ и Ом Король въ Куропатникахъ, а вконци Люд. Конст. Зарицкій яко сотрудникъ въ Крылосѣ.

Въ пропозиціи умѣщенй оо.: на Настащинъ 1) Волод. Розлуцкій и 2) Іос. Рыбакъ; на Деревляны: въ тернѣ 1) Волод. Дорошь, 2) Вас. Курдидикъ и 3) Евг. Чубатый, а въ списѣ: Григ. Прихитко; на Глѣбовъ: въ тернѣ 1) Юл. Мандичевскій, 2) Ив. Гаваньскій и 3) Волод. Дорошь, а въ списѣ: Ксеноф. Сосенко, Волод. Розлуцкій, Корн. Слюзаръ и Левъ Бачиньскій; на Загореччо: въ тернѣ 1) Евг. Павлусевичь, 2) Корн. Скоморовскій и 3) Ив. Величковскій, въ списѣ: Волод. Ганицкій, Іос. Мартинець и Ник. Кмицикевичь; на Холоѣвъ: въ тернѣ 1) Вікт. Гарухъ, 2) Ив. Завадовскій и 3) Стеф. Петрушевичь, а въ списѣ: Теод Бѣлевичь и Лавр. Діяковскій; на Помоняты; 1) Лонгинъ Раковскій, 2) Адамъ Витвицкій и 3) Волод. Сабатъ; на Воробѣѣвку: въ тернѣ 1) Яковъ Вацикъ, 2) Іос. Терешкевичь и 3) Волод. Поховскій, а въ списѣ: Мих. Лихновскій; на Берлоги: въ тернѣ 1) Игн. Гарасевичь, 2) Ив. Крижановскій и 3) Петро Чекалюкъ, а въ списѣ: Корн. Скоморовскій, Ант. Целевичь, Стеф. Крижановскій, Ник. Курбасъ и Ив. Тимцюракъ; на Черниховцѣ: въ тернѣ 1) Юл. Серопчковскій, 2) Іоах. Федюкъ, 3) Георг. Чубатый, а въ списѣ: Адамъ Витвицкій, Ник. Курбасъ. Корн. Мандичевскій, Як. Вацикъ, Вас. Курдидикъ Анол. Крохмалюкъ и Іос. Гоцкій; на Винники: въ тернѣ 1) Евст. Клосевичь, 2) Корн. Монцѣбовичь и 3) Ив. Сабатъ, а въ списѣ: Иполитъ Штогринъ, Сим. Конопка, Діон. Діяковскій, Теоф. Нижанковскій, Ник. Рожаньскій, Анол. Богачевскій, Илар. Варусевичь, Ант. Куниньскій, Юл. Дорожиньскій, Ив. Гургаль, Алекс. Темницкій, Орестъ Коновалець, Ник. Любѣнецкій, Ник. Курбасъ, Корн. Бачиньскій, Григ. Горнякъ и Илія Лагола.

Телеграмы „Дѣла“

Буда-Пештъ 10 падолиста. Справа цивільныхъ сопружествъ прийде на порядокъ дневный доперва за кольна мѣсяцевъ по полагодженю буджету и иншихъ залеглыхъ справъ.

Бѣлградъ 10 падолиста. Дня 16 с. м. розпочне ся процесъ противъ обжалованыхъ міністровъ. Король Александеръ надавъ австрійскому міністрови торговлѣ Бакегемови и кольком секційнымъ шефамъ ордеръ мѣста Таковы за-для заключеня торговельного договору зъ Австрією.

Прага 10 падолиста. Вчера въ роковины борбы подъ „Бѣлою горою“ поліція обсадила гору, щобы не допустити до демонстрацій.

Мадритъ 10 падолиста. Въ часѣ представленя театрального въ Барцельонѣ кинено бомбу и убито кольканацять особъ. Поліція увязнила дотеперь 50 анархістовъ.

Римъ 10 падолиста. Папа перестудивъ ся и лежить легко хорый.

Лондонъ 10 падолиста. Standard доносить, що Россія хоче такожь на всходнои части Середземного моря заложити стацію для своеи фльоты.

ЛЬВОВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“ во готелю Жоржа.

Въ Суботу дня 11 н. ст. падолиста 1893.

Краще свое латане нѣжь чуже хватане

Комедія зъ спѣвами и танцями въ 4-хъ дѣяхъ по Потехину скомпанована Л. Манькомъ.

ОСОБЫ

Семенъ Клименко, богатый хрестянинъ, держитъ постоялый (заѣздный) домъ	А. Стечиньскій
Марія, его жѣнка	А. Осиповичева
Климъ, его старшій сынъ	С. Яновичъ
Хведора, жѣнка Клима	Е. Подвысоцка
Сидоръ, молодшій сынъ	Л. Лопатиньскій
Ганна, дѣвчина	Ф. Лопатиньска
Никифоръ Олексіевичь, приказчикъ	К. Подвысоцкій
Ицко, крамарь	А. Шеремета
Сура, его жѣнка	Е Стечиньска
Абрумъ, шинкарь	А. Нижанковскій
Онисько, пяница	С. Подвысоцкій
Маруся	М. Фіцнерова
Горпина — дѣвчата	М. Слободова
Оксана	М. Радкевичѣвна
Савка парубокъ	С. Подвысоцкій
6 лѣтка дѣвчинка	Соф. Стечиньска

Дѣвчата, парубки и музиканты. — Дѣе ся въ полтавскій губерніи на Украинѣ.

Режіоверъ К. Подвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., третерядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикновъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетовъ достати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ водъ годины 6-ои пря касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ой вечеромъ.

Надоѣлане.

Д-ръ Максиміліянъ Наглеръ

отворивъ

зъ днемъ 1 н. ст. падолиста с. р.

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

ВЪ ЗБОРОВѢ. 4920 2—3

Учитель домашный

для ученика 4-ои гімназіяльнои клясы найде умѣщенье у о. Темницкого въ Шидловцяхъ п. Гусятинъ. 4913 3—4

Приходъ Боднаровъ

при цѣсарскій дорозѣ, 2 милѣ водаленый водъ Станиславова, стація зелѣзнича, почта и телеграфъ въ мѣсци, есть до замѣны за иншій приходъ *Л. Р.* 4919 2—3

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 10—30

Прилады до науки зручности (slöjd-y)

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣники илюстрованій розныхъ предметовъ до розпорядимости.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, нйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Заповѣдня зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСЯКІ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи котрѣ водворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати наводповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякі листы заставні, 5% Облігація комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Облігація довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні по найкористнѣйшихъ услобяхъ Выплата выльосованыхъ платныхъ облігацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує водворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 77—?

Товарища Радкевича Остапа прошу подати свою адресу въ моѣй личній справѣ. **В. Гой** въ Радванцяхъ, п. Витковъ новый.

Россійскій чай караванный

въ оригінальномъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый подъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши водъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4898 7—17

Замовленя высылаемо водъ 3 фунтовъ франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

во 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обоймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвонновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣляки роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвонновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонійній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣйшои роботы, водповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ розныхъ водділовъ складу, — въ котромъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Водділъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Водділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрыть на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Водділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Водділъ занавѣсъ до воконъ и дверей.** Елегантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Водділъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) водъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5 80, накрытье для служебы водъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Водділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкоры тигровои водъ зр. 6 50, 8·50, 12.

VII. **Водділъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годій порученя 5·0 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12·0 штукъ по зр 2·50

VIII. **Водділъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Водділъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечервиць, юбки трикотовій водъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неглїжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Водділъ Конфекціи дитяннои**, ватованій и кожуховій дитячій плащки и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ. капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитячне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Водділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцевъ и моднярокъ

XII **Водділъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, нахляръ, панчохи и сподниць.

XIII. **Водділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ тлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вовночковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Водділъ особный** *для высылокъ на провінцію.* 4895 (19—?)

Цѣнники даромъ и франко.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 244. Львôвъ, Субота 30 жовтня (11 падолиста) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поздяки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Яка наука выйшла для Русинôвъ зъ послѣдного выбору посла.

Про само значѣнье того выбору сказали мы вже своє слово заразъ по выборѣ. Мы сконстатували, що выборомъ Поляка ц. к. старосты п. Ляникевича нарушено Русинамъ галицкимъ ихъ станъ посѣданя, и такъ дýже малый, а до того нарушено въ способѣ пôдступный. На тôй основѣ мы сконстатували дальше, що зъ одной стороны польскій шовінізмъ супротивъ Русинôвъ не знає вже границь, а зъ другой стороны, що правительство не може чи не хоче — для насъ се на одно выходитъ — спинити того русиноѣдного шовінізму, ба що бôльше, въ сѣмъ выпадку оно само зробило шовіністамъ польскимъ прислугу таку, якой они мабуть и не сподѣвали ся. Отже се заразъ двѣ першй — не кажемо, щобы якúсь новй — науки для Русинôвъ.

Наука для Русинôвъ, що польскій rząd narodowy не перебирає въ нѣякихъ средствахъ противъ Русинôвъ — не перебирає, якъ не перебирали тй, що въ минувшôмъ столѣтю укладали „projekty na zniszczenie Rusi“. Центральный комітетъ польскій поступивъ собѣ въ сѣмъ выпадку крайно перфідно: зъ одной стороны нѣби-то не нарушає засады, що округъ выборчій належитъ ся Русинови, але зъ другой стороны заявляє ся противъ єдиныхъ двохъ рускихъ кандидатôвъ, мѣжь котрыми Русины могли выбирати — и веде черезъ польскихъ шовіністôвъ по повѣтахъ пôдземну интригу въ тôмъ дусѣ, щобы взагалѣ не выйшовъ на посла Русинъ. Видко, що противъ Русинôвъ шовінізмъ польскій въ средствахъ нинѣ не перебирає.

Друга наука та, що правительство супротивъ шовінізму польского проти Русинôвъ есть що-найменше — безсильне. Се-жь фактъ, що правительство узнало було засаду, що опорожненый мандатъ по Русинѣ повиненъ перейти знôвъ на Русина — пôсля оклику „ненарушимôсть стану посѣданя“. Онбсля-жь, по ухваленю польского центрального комітету, правительство немовь идентіфікує ся зъ тымъ комітетомъ — не допускає до выбору Русина, а чого польскій комітетъ не бувъ бы въ силѣ перебити, — оно перебиває само, кладучи кандидатомъ ц. к. старосту и форсуючи его выборъ пресівю. Рѣчь певна, що правительство не потребувало робити того, бо, если мало въ плянѣ не нарушити стану посѣданя Русинôвъ, не було небезпечности, щобы на посла выйшовъ Полякъ. Отже правительство тутъ просто пôйшло на руку центральному комітетови и — при даныхъ обставинахъ — велику пакôсть и тяжку кривду зробило справѣ рускôй — и собѣ, бо до такого правительства, котре такъ зъ Русинами поступає, Русины довѣрія мати не можуть — а если его ще бодай трохи мали, то до решты мусять стратити, — и такого правительства они пôдпирати не можуть. Вôдъ всякого правительства Русины мають право домагати ся бодай обективности — а тутъ показало ся, що правительство навѣть обективнымъ не схотѣло бути. А цѣлый способѣ кандидованя ц. к. старосты п. Ляникевича и его баламученье рускихъ выборцѣвъ, що вôнъ — risum teneatis — вступитъ до рускаго клюбу [якъ о тôмъ доносятъ зъ Жовквы до одного дневника], дальше фактъ, що урядову кандидатуру ц. к. старосты жовквôвского оповѣщувавъ телеґрамами ц. к. начальникъ жовквôвского суду п. Гавзеръ, — такй рѣчи годѣ вже й критикувати, а приходитъ ся хиба здвигнути плечима, що взагалѣ щось такого є можливе... хочь-бы и въ Галичинѣ. Такй рѣчи треба хиба на рôвнѣ поставити зъ походомъ зъ факлами та илюмінацію польскихъ та жидôвскихъ вôконъ у Жовквѣ по выборѣ ц. к. старосты п. Ляникевича...

Вкôнци зъ сего выбору выходитъ наука и для самыхъ Русинôвъ, бо й Русины тутъ не безъ вины. Хто виненъ? — кождому обективному чоловѣкови зовсѣмъ ясно.

Головный комітетъ рускій поручивъ и мы пôдпирали кандидатуру проф. Вахнянина, бо и патріотизмъ его, и вызначній способности до парляментарной дѣяльности, и вѣкъ — усе кваліфікувало его дуже добре на посла до рады державной для скрѣпленя силъ рускаго клюбу, а що п. Вахнянинъ убѣгавъ ся о мандатъ яко кандидатъ независимый рускій, о тôмъ чей-же найлучше свѣдчитъ усе, що опôсля стало ся. Не можна такожь закинути, щобы кандидатура п. Вахнянина не мала раціи въ тôмъ округѣ, бо-жь вôнъ тамъ провадивъ уже баталію выборчу и выйшовъ зъ неи побѣдоносно. Що-жь отже було розумнѣйшого, якъ щобы всѣ Русины въ округѣ згодились на сю кандидатуру и ей щиро пôдперли? Та сталось инакше. Кружокъ зъ жовквôвскои „Рускои Рады“, не розобравши докладно рѣчи, не порадивши ся зъ патріотами Сокальщины, — за-для самои опозиціи высуває кандидатуру о. Роздѣльского, 72-лѣтного старика, чоловѣка — не въ обиду ему сказавши — не маючого такихъ условій на посла. Бувъ въ тôмъ розумъ? Мы кажемо, що нѣ. Але въ дальшôй акціи мы побачили щось бôльше, якъ лишь нерозумъ. Зборы передвыборчй въ Жовквѣ и въ Равѣ показали и нельояльнôсть пôднятои акціи за о. Роздѣльскимъ. Нельояльне було то, що о. Роздѣльскій, кандидатъ кружка членôвъ, жовквôвскои Рады, въ своихъ промовахъ не пôднôсивъ нѣчого бôльше, якъ лишь те, що вôнъ живъ и жие въ згодѣ зъ Поляками... Нельояльне було несправедливе засуджуванье рускаго клюбу рады державнои... Нельояльне було и цѣле аранжма брутального поступованя супротивъ особы проф. Вахнянина на зборахъ въ Равѣ и Жовквѣ, мѣжь тымъ, якъ на зборѣ въ Сокали, де бôльшôсть була за п. Вахнянином, особа о. Роздѣльского була вповнѣ пошанована. Нинѣ, по 6-ôмъ падолиста, констатувати се можемо зъ повнымъ спокоємъ.

И що-жь выграли тй, що закаламутили чисту воду кандидатурою о. Роздѣльского? Попри загальну шкоду для всѣхъ Русинôвъ, они — нѣгде правды дѣти — ще спеціяльно скомпромітували ся. Въ Сокальщинѣ загалъ духовеньства вôддавъ голосы на проф. Вахнянина, а въ Жовквѣ о. Роздѣльскій дôставъ найменше голосôвъ и именно Жовквôвь рѣшила побѣду п. Ляникевича... И показало ся, що таки лучше було — „оглянутись на Львôвъ“, — пôдпорядкувавши всякй частковй амбіціи интересови загальному.

Дай Боже, щобы и ся третя для насъ наука не проминула марно...

Коаліційне міністерство.

Кріза кабінетна покôнчена зъ вчерашнымъ днемъ. По двохъ конференціяхъ, якй вôдбувъ кн. Віндішґрецъ зъ проводирями трехъ сторонництвъ въ бюрѣ президіяльнôмъ парляменту, прийшло до згоды що-до особъ, входячихъ въ складъ коаліційного міністерства. Конференціи тревали досыть довго. а головно розходило ся о кандидата до теки міністерства просвѣты и коли вкôнци згоджено ся на особу п. Мадейского, не було вже нѣякои перешкоды що-до листы коаліційного міністерства. Комісія парляментарна кола польского форитувала кандидатуру д ра Бобжиньского, но що противъ тои кандидатуры выступила не лишь лѣвиця нѣмецка але и бôльшôсть кола польского, то для покôнченя кризы уступивъ Яворскій, а зъ нимъ разомъ и ґр. Гогенвартъ, вôдъ кандидатуры д-ра Бобжиньского въ хосенъ п. Мадейского.

Листа міністеріяльна, предложена згôдно трема сторонництвами, представляєсь такъ: Президія кн. Віндішґрецъ, справы внутрѣшнй маркізъ Бакегемъ, фінансы д-ръ Плєнеръ, просвѣта Мадейскій, торговля ґр. Вурмбрандтъ, судôвництво ґр. Шенборнъ, оборона краєва ґр. Вельзерсгаймбъ, рôльництво ґр. Фалькенгайнъ, міністерство для Галичины Яворскій.

Въ коаліційнôмъ міністерствѣ репрезентуютъ: лѣвицю д-ръ Плєнеръ и ґр. Вурмбрандъ, клюбъ Гогенварта ґр. Фалькенгайнъ и ґр. Шенборнъ, а коло польске пп. Яворскій и Мадейскій. По-за сторонництвами стоятъ кн. Віндішґрецъ, маркізъ Бакегемъ и ґр. Вельзерсгаймбъ. До міністерства вступає пять новыхъ особъ, а то Віндішґрецъ, Плєнеръ, Мадейскій, Вурмбрандъ и Яворскій, а остаютъ чотири давнѣйшй міністры: Фалькенгайнъ, Шенборнъ, Вельзерсгаймбъ и Бакегемъ.

Листа міністеріяльна буде предложена нинѣ цѣсареви до затвердженя. Въ недѣлю оголосить урядова Wiener Ztg., що цѣсарь принявъ дімісію кабінету ґр. Таффого и поручивъ кн. Віндішґрецови утворити нове міністерство. Вô второкъ оголосить Wiener Ztg. складъ нового міністерства.

Конференціи кн. Віндішґреца зъ трема проводирями сторонництвъ тревали бôльше якъ тыждень и зъ тои то обставины можна заключати, що коаліційне міністерство не довго потревае. Коли ґр. Таффе внѣсъ проектъ реформы ординаціи выборчои, всѣ сторонництва, котрымъ выдавалось, що ихъ интересы загрожень, поквапно хопились гадки: утворити коаліцію для охороны свого стану посѣданя. Гадка була принята майже зъ одушевленьемъ и головнй засады, на котрыхъ мала опертись коаліція, були одобренй всѣми трема сторонництвами. Въ коаліційнôмъ міністерствѣ не мало мати переваги нѣодно сторонництво, а лишь мало бути заступлене рôвнорядными якъ щодо числа такъ и значѣня чинниками. А такожь и надъ програмою коаліціи не було нѣякого спору.

Здавало ся, що зложенье міністерства на такихъ даныхъ не зробитъ найменшои трудности, а тымчасомъ показало ся цѣлкомъ противно. Рôвномѣрне заступництво партій дало причину до такъ численныхъ комбінацій, що були хвилѣ, коли говорено о резигнаціи кн. Віндішґреца зъ місіи утвореня кабінету. При укладаню листы выступили на верхъ борбы партійнй, котрй вôдъ довшого часу обезсилюють всяку роботу парляментарну въ Австріи, и хочь удало ся тй борбы на разѣ усмирити, то годѣ уводитись надѣю, що они не выбухнуть на ново при першôй лѣпшôй нагодѣ. А така нагода лучитъ ся заразъ, коли лишь уступитъ ся зъ очей марево реформы ординаціи выборчои коли сторонництва побачать, що не грозитъ небезпечнôсть для ихъ стану посѣданя.

Вôдтакъ треба звернути увагу ще на другу рѣчь, котра рôвножь заповѣдає короткій вѣкъ коаліційному міністерству. Сторонництва коаліційнй поминули мовчки и не увзгляднили иншихъ елєментôвъ, входячихъ въ складъ устрою державного, елєментôвъ, котрй якъ-разъ змагають до змѣны стану посѣданя. Сторонництва коаліційнй не звернули найменшои уваги на молодо-Чехôвъ, не взяли пôдъ розвагу ихъ змаганя, а тымъ самымъ запевнили Нѣмцямъ станъ посѣданя въ Чехіи. Если коаліція могла обойти ся въ сей способъ зъ сторонництвомъ, котре заявило такъ рѣшучо свою жизненнôсть и рацію быту, то що-жь говорити про иншй чинники, котрй рôвножь выступаютъ въ оборонѣ и добуваню своихъ правъ, але на разѣ не въ силѣ выступити якъ молодо-Чехи. Надъ тыми чинниками коаліція перейшла не лишь просто до порядку дневного, але поважилась навѣть зазначити, що буде старатись вылучити ихъ зъ-помѣжь себе, такъ щобы остались лишь самй умѣркованй елєменты. Розумѣєсь, що пôдъ такою загрозою мусить выствориться контръ-коаліція поминеныхъ елєментôвъ, котра не жахнесь повести борбу на житье и смерть. Побѣда контръ-коаліціи певна, бо въ ей рукахъ средства, що порушать цѣлй масы населеня, щобы сказали свое важке слово.

Тяжко прийшлось кн. Віндішґрецови зложити кабінетъ; одушевленье, зъ якимъ взялись коаліційнй сторонництва до роботы, що разъ бôльше слабло въ часѣ цѣлои акціи, а хочь вкôнци взглядъ на загальнй интересы державнй перемôгъ сумнѣвы, — то мабуть самй союзники не вѣрять въ тривкôсть своєи роботы и мусять уважати ей лишь переходомъ до новои епохи, котрои першй вѣступы появились въ проектахъ реформъ истнуючихъ порядкôвъ и законôвъ.

Въ справѣ доповняючого выбору посла до рады державнои зъ округа Сокаль-Рава-Жовквôвь

одержуємо зъ Сокальщины двѣ дописи, котрй доповняють ся поспôльно:

Одинъ Вп. дописуватель пишé:

Звѣстно вже, що нашй три выборчй округи Жовквôвь-Рава-Сокаль списали ся знаменито при найновѣйшôмъ выборѣ посла до рады державнои, выбравши посломъ „симпатичного“ кандидата въ особѣ п. Ляникевича ц. к старôсты зъ Жовквы. Нѣ сѣло нѣ пало ставъ ся п. Ляникевичъ заступникомъ рускаго народу, и то въ трехъ чисто рускихъ повѣтахъ. Plaudite cives! Одно лише насъ дивує: длячого згаданого кандидата, ширше звѣстного зъ „приклонности“ для рускои народности, укрывано старанно до послѣднои хвилѣ пôдъ спудомъ, мовь-бы побоювано ся показати его передъ выборами на дневне свѣтло. Не входячи въ близшу аналізу, есть фактомъ довершенымъ, що п. староста — нашимъ посломъ. Взявши пôдъ розвагу розстрѣлений голосы при выборчôй урнѣ у всѣхъ трехъ округахъ, — показуєся, що выборцѣ зъ Равщины и Сокальщины тримали ся яко-тако, бо навѣть дали рускимъ кандидатамъ три голосы бôльшости. Найгôрше списала ся Жовквôвщина, хочь тамъ є політичне товариство „Руска Рада“ заснованє для обороны правъ народности. И та Жовквôвщина не була въ станѣ придбати для свого кандидата бôльше нѣжь 27 голосôвъ! Може теперь пересвѣдчать ся аранжеры, поперепадавшй при правыборахъ, що крикомъ, упоромъ та зневагами не доходитъ ся до цѣли. Тутъ потреба холоднои всесторонноі розваги, взаимного уступства та спôльнои акціи.

Теперь подамо коротко описъ выбору въ Сокали.

Выборъ у насъ вôдбувавъ ся въ будынку рады повѣтовои. Не бракувало, якъ звычайно, факторôвъ, учителѣвъ сѣльскихъ и писарѣвъ, котрй накланяли выборцѣвъ до голосованя на п. старосту. До выборчои комісіи були выбранй пп. Карчевскій предсѣдателемъ, Каплоньскій, Роєцкій, Квасниця, о Крининцкій и о. Л. Панасиньскій. Зъ рускаго духовеньства явили ся яко выборцѣ при урнѣ оо. К. Федоровичъ зъ Войславичъ, М. Фолисъ зъ Розджалова, Т. Ковальскій зô Спасова, Я. Корчиньскій зъ Торокъ, З. Коритиньскій зъ Варяжа, Е. Левицкій зъ Тартакова, І. Мосьевичъ зъ Будынина, Плєшкевичъ катихитъ зъ Сокаля, Н. Роздѣльскій зъ Сокаля, С Смулка зъ Угринова, І. Яюсъ зъ Стенятина, В. Чернецкій зъ Сѣльця-белзкого. Зъ наведеныхъ голосували: одинъ о. Я. Корчиньскій на Н. Роздѣльского; оо. І. Мосьевичъ и Коритиньскій на старосту Ляникевича, а всѣ прочй священики рускй на Вахнянина. Изъ селъ голосували на старосту: Перемилôвъ, Русинъ, Яструбичѣ, Волсвинъ, Мошкôвъ, Шмиткôвъ, Поздимиръ, Куличкôвъ, Жужель, Махибвокъ, Будининъ, Прусинôвъ Сулимôвъ, Пархачь, Безуєвъ, Переводôвъ, Клюсôвъ, Городище, Довжнѣвъ, Лешкôвъ, Тишиця, Ильковичѣ и другй, та й мѣста. Зъ усего видно, що за-для роздору партійного не було нѣякои орґанізаціи та опѣки надъ выборцями, тому не дивота, що показались сумнй результаты. Треба було чути, зъ якимъ огôрченьемъ, майже зô сльозами, нарѣкали тутъ бôльше просвѣченй селяне та мѣщане на рускій неладъ, и заявили рѣшучо, що коли не переведе ся орґанізація въ повѣтѣ, абы не повторивъ ся подôбный неладъ, та коли не заснуєь політичне товариство для Сокальщины, то они полишать руску интеліґенцію на боцѣ, а возьмуть політичну акцію въ свои руки. При тôмъ нарѣкали они на жовквôвску „Руску Раду“, котра вôдъ свого заснованя не скликала загальныхъ зборôвъ, жие дотеперь переходовымъ житьемъ. Тая „Руска Рада“ выдвигнувши на педесталь кандидата безъ порозумѣня зъ Сокальщиною, дала починъ до хаосу, зъ котрого скориставъ п. староста и ставъ нашимъ посломъ. Зъ великимъ пригнобленьемъ прислухувавъ ся я довшимъ бесѣдамъ селянъ на сей тематъ и подумавъ собѣ: Perditio in te Israel.. Одинъ зъ присутныхъ успокоивъ селянъ, словомъ зобовязавши ся на ихъ просьбы — оснувати въ скорôмъ часѣ бажане політичне товариство для Сокальщины, яке вôдъ давна вже треба було тутъ заснувати, не оглядаючись на чужихъ богôвъ.

П. Карчевскій, предсѣдатель выборчои комісіи, старый другъ п. Поляновского, памятаючій „давнй лѣпшй часы“, привезъ зъ собою въ кошику скромный запасъ корму и напоївъ, щобы селянъ, одномыслячихъ зъ польскою интеліґенцією, утомленыхъ при выборахъ, бодай трошки покрѣпити передъ вôдъѣздомъ до дому.

Другій Вп. дописуватель пише:

Я бравъ за перо кôлька разôвъ, щобы донести вамъ подрôбности зъ выбору посла до рады державнои и кидавъ то перо, бо тыкати сю справу дуже не хотѣло ся въ першôй хвили, коли чоловѣкъ бувъ пôдъ свѣжимъ вражѣньемъ всего акту выборчого.

Нинѣ тымъ обективнѣйшою выйде моя допись, бо зъ очей щезли вже тй мерзкй выборцѣ рускій [!], що якъ отара овець далисъ гнати въ ту сторону, куды звѣстнй орґаны вразъ зъ цѣлою шайкою аґітаторôвъ ихъ погнали, т. є. до голосованя за ц. к. старостою.

Мы, Сокальцане, бачили 19 жовтня зборы правыборцѣвъ въ ратуши сокальскôмъ, чули слова о. Роздѣльского зъ сентиментами до Полякôвъ и чули рѣчь проф. Вахнянина о потребахъ селяньства та маломѣщаньства, котрй вôнъ думавъ пôдносити и заступати въ парляментѣ вѣденьскôмъ. Тогдѣ ще неслись слухи по Сокали, що анѣ правительство, анѣ головный комітетъ польскій не думають нарушати права Русинôвъ до сего округа выборчого та що консеквентно справа выбору сего або другого кандидата буде справою домашною межи самыми Русинами.

Правыборы переводились у насъ пôдъ тымъ-же окликомъ. Комісарѣ выборчй приѣздили до селъ и говорили якъ найвыразнѣйше людямъ и священикамъ, що кандидатами посольскими суть лишь двѣ згаданй высше личности. Мы вôдôтхнули, бо въ-перве лучилось намъ зъ тыми комісарями не входити въ нѣяку колізію. Дня 19 жовтня почались у насъ правыборы и то въ селѣ Боратинѣ у о. Чеховича. Зъ правыборôвъ выйшло трохъ членôвъ общества им Качковского. Рѣчь нечувана! Она наводила на гадку, що правительство форитуєе кандидатуру о. Роздѣльского, головы філіи общества им. Качковского, коли выборцями робитъ членôвъ сего товариства. Мы дивили ся зъ всякимъ спокоємъ на правыборы въ другихъ селахъ. Въ самôмъ Сокали выбрано выборцями о. Роздѣльского, катихита Плєшкевича, а побôчь нихъ кôлькохъ мѣщанъ. До 28 жовтня не говорено у насъ инакше, якъ лише, що выборъ выпаде въ користь проф. Вахнянина. Казано навѣть собѣ на ухо, що краєве правительство, маючи до выбору межи Вахнянином а Роздѣльскимъ, приклонилось на сторону Вахнянина.

Коли-жь то все дѣялось та говорилось, рôвнобѣжно розвинули деякй Поляки Сокальщины акцію зовсѣмъ противну. На чолѣ ихъ станувъ п. Карчевскій, бувшій плєніпотентъ Поляновского, теперѣшный завѣдатель господарства ґр. Плятера и посесоръ парохіяльныхъ земель о. Роздѣльского. Сей п. Карчевскій жие у великôй дружбѣ зъ о. Роздѣльскимъ и здавалось, боронитъ выбору свого приятеля. Вôнъ бувъ щоденнымъ гостемъ старосты и безперестанно промовлявъ за о. Роздѣльскимъ, коли тымчасомъ пôдъ полою носивъ зовсѣмъ иншу кандидатуру. Вôнъ вештавъ ся не лишь по Сокали й Сокальщинѣ, але заѣздивъ дуже часто и до Львова, Жовквы та Равы.

Якъ звѣстно, 28 жовтня вôдбувъ свое засѣданье комітетъ центральный польскій у Львовѣ и высказавъ ся противъ обохъ рускихъ кандидатуръ а передовсѣмъ та на всякій выпадокъ противъ кандидатуры п. Вахнянина. Вôдъ сего часу повѣяло и въ нашôй Сокальщинѣ иншимъ духомъ. О. Роздѣльского оголошено

„москалемъ“, а проф. Вахнянина „wrogiem Polaków“ та „соціялістомъ“. Правыборы, що якъ-разъ кôнчили ся, переводжено вже въ иншôмъ ґустѣ. Выбирано вже выборцѣвъ такихъ, котрî бы йшли пише за розказомъ староства або дали ся стероризувати, а у воздусѣ мовь мара повисла поголоска, що кандидатъ незвѣстный. Я самъ пытавъ въ довѣрочный способъ урядникôвъ староства: що есть на цѣлôмъ дѣлѣ, — а они лише здвигали плечима и закрывали пляны, котрî въ тайнѣ дозрѣвали. Рôвночасно одержавъ я зô Львова вѣсть, що кандидатомъ нашимъ буде д-ръ Петро Стебельскій, професоръ университету львôвского. Я не вѣривъ тому, бо д-ра Стебельского нѣхто у насъ не знавъ и не знае, — але мимо всего въ менѣ родилось пересвѣдченье, що цѣла акція пôдмінована та що насъ стрѣне велика несподѣванка. Мы обчислили голосы выбôрцѣвъ и показало ся, що въ Сокальщинѣ правительство розпоряджае 107—110 голосами, на що складались выборцѣ мѣсточокъ, вôйты, писарѣ громадскî, деякî учителѣ и навѣть пôдпанки. Доходили насъ такожь вѣсти, що въ Равщинѣ такихъ самыхъ выборцѣвъ есть до 115, а въ Жовкôвщинѣ навѣть 155. Поминаю выборцѣвъ зъ мѣстъ, — они нѣколи не були нашими, — але не треба на се забувати, що вôйты, писарѣ и другî выборцѣ зъ селъ выйшли симъ разомъ зъ правыборôвъ лише длятого, що мы здали ся на льояльность правительства супротивъ нашихъ обохъ кандидатôвъ и вѣрили въ ретельнî намѣренья правительства.

Теперь уже зрозумѣете: якимъ способомъ зъ урны выборчои выйшовъ староста жовкôвскій. Въ нашôмъ повѣтѣ помôгъ ёму до выбору згаданый п. Карчевскій. Хто аранжувавъ его выбôръ въ другихъ двохъ повѣтахъ, сего я не знаю. Якъ сказано менѣ, то кандидатура п. Ляникевича выплыла въ Сокали на верхъ уже въ недѣлю въ полудне, т. е. на день передъ выборами, але не офіціяльно. Офіціяльно ажь о 8-ôй годинѣ вечеромъ. И тутъ почавъ ся вже повный рухъ. Заразъ замовлено шинокъ vis-a-vis будынку рады повѣтовои, де вôдбуваютъ ся выборы, и нанято аґентôвъ. Возы зъ выборцями завертано лише до того шинку.

Карчевскій на чолѣ ґенерального штабу, зложеного зъ усякои мѣшанины людей, розщибавъ ся на всѣ стороны. Подрукувано навѣть карточки: Józef Lanikiewicz, а бѣдни выборцѣ твердили при чаркахъ сивухи имя на память. Въ часѣ выбору посла утворено въ двохъ комнатахъ выборчихъ шпаліръ зъ аґітаторôвъ жидôвъ та другихъ обскурныхъ личностей и кождому выборцеви нашѣптувано: „Lanikiewicz“! Мимо того выходили при голосованю такî монструальности, якъ: Jajkiewicz, Łajnikiewicz, Jankiewicz и т. п., — але розумѣесь, все те записувано въ користь староты жовкôвского. Протестувати противъ того не було варта. Мы дивились на выборы якъ на дѣйстну комедію — и не лишь на нашихъ устахъ, але й на устахъ селянъ лежали слова: „На-що здались тî всѣ заходы? Радше именувати послôвъ на Русь. Менше деморалізациі и збаву дорогого часу!“ Чули мы однакожь и слова, котрыхъ годѣ повторити, а выходили они зъ душѣ дуже вже розъяренои, а та ярôсть звернена була головно противъ стану, до котрого належить п. Карчевскій, и противъ тыхъ орґанôвъ, котрî п. Карчевскому пôйшли пôдъ руку...

Въ сали выборчôй бачили мы обохъ кандидатôвъ рускихъ. Они стояли мовь зъ мрамору вытесанî, спокôйнî, а лише слѣдили весь рухъ и всю погану роботу. О. Роздѣльскій бачивъ тутъ свого щирого, довголѣтного приятеля, — проф. Вахнянинъ свого найзавзятѣйшого ворога.

Котрî рускî выборцѣ-селяне вôддали свôй голосъ на старосту, то васъ менше буде обходити, але се треба занотувати на вѣчну память, що рускій парохъ зъ Варяжа явивъ ся на выборахъ въ рогативцѣ и вразъ зъ о. Мосьевичемъ солідарно вôддали свои голосы на Ляникевича.

На конець доношу вамъ и ту поголоску у насъ, що телеґрамы о кандидатурѣ п. Ляникевича приходили зъ Жовкви самои, и то вôдъ начальника тамошнього ц. к. суду п. Гавзера. Вы на мѣсци мабуть маете подôбнî информациі. [Такъ есть! — *Ред.*]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На початку четвергового засѣданя угорского парляменту заявивъ президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле, що правительство въ силу уповажненя королѣвского внесе до 14 днѣвъ проектъ закона о цивільныхъ супружествахъ. Се заявленье приняла не лишь партія правительственна, але и частина опозиціи оплесками и окликами. По довгôмъ вôдкладаню тои справы правительство угорске выбороло уповажненье цѣсарске. Нема сумнѣву, що палата послôвъ ухвалить проектъ закона, але зъ другои стороны нема выгляду, щобы палата панôвъ змѣнила свои погляды на ту справу. Правительство буде мусѣло ужити всѣхъ способôвъ, щобы переперти проектъ въ палатѣ панôвъ Тî способы досыть примітивнои вартости. Угорске правительство не мае права именувати членôвъ палаты панôвъ и тымъ способомъ вытворити собѣ бôльшôсть. Оно обмежить свою дѣяльнôсть лишь на се, що проектованый законъ представить яко волю короля, котра вже дала на него свое уповажненье. Рôвно-жь гадае правительство зробити президентомъ палаты панôвъ ґр. Чакого, міністра просвѣты и властивого творця сего проекту та въ той способъ перехилити о пінію палаты на свою сторону. Чи се удасть ся угорскому правительству, можна дуже сумнѣвати ся тымъ бôльше, що зô стороны католицкои зачинають орґанізувати акцію опозиційну. И такъ пôсля Vaterland-у уповажненье цѣсарске на внесенье того проекту наступило лишь за-для пересвѣдченя, що католицке населенье Угорщины при помочи своихъ заступникôвъ въ соймѣ и палатѣ панôвъ зачне енерґічну акцію противъ замаху на институціи и права церкви. Проволока и неохота, зъ якою корона уповажнила д-ра Векерля до внесеня реформъ державно-церковныхъ, есть выразнымъ вказаньемъ, по чиёй сторонѣ суть симпатіи и пересвѣдченя монарха. Безпосередно по предложеню проекту о цивільныхъ супружествахъ збере ся конференція епископôвъ угорскихъ и вôзве католицке населенье до выповненя обовязкôвъ супротивъ релиґіи и морали. Показуе ся, що вже въ половинѣ серпня вôдповѣвъ Римъ на звѣстну адресу угорского епископату. Дотычна енунціяція папска зазначуе однодушну згôдность поведеня головы церкви зъ епископатомъ угорскимъ и католицкимъ населеньемъ Угорщины.

——

Зъ Бѣлграду пишуть, що до мѣста прибуло уже богато послôвъ на нову сесію скупштины, котра розпôчне ся 13-ого падолиста. Заразъ по уконституованю скупштины отворить король формально сесію престольною бесѣдою, котра майже выключно буде дотыкати внутрѣшныхъ справъ и оповѣстить некучî реформы у всѣхъ областяхъ державного житя. Передовсѣмъ на порядокъ дневный маё прийти буджетъ на р. 1894, щобы его можна полагодити ще передъ 1-шимъ сѣчнемъ 1894 р. Президентомъ скупштины маё стати Катичь.

НОВИНКИ.

— **Русины повѣта жидачѣвского** скликують повѣтове вѣче, котре маё вôдбутись въ Жидачевѣ дня 17 н. ст. падолиста о 10 годинѣ передъ полуднемъ, а на котрôмъ будуть реферaты: I. Наше положенье економічне — д-ръ Евг. Олесницкій. II. Реформа закона громадского и ловецкого — Андроникъ Могильницкій. III. Реформа выборча — о. В. Давидякъ. IV. Наше положенье політичне — д-ръ Ев. Озаркевичь.

— **Вôдъ дирекціи рускоґо театру** одержуемо отсе письмо: Позаякъ товариство Frohsinn въ послѣднôй хвили вôдкликало свое представленье въ недѣлю 12 н. ст. падолиста, а перенесло его на второкъ 14 н. ст. падолиста, а рôвножь въ середу вечеромъ займае салю для своихъ цѣлей, то рускій народный театръ выставить въ недѣлю 12 н. ст. падолиста „Гальку“, мельодраму зъ музикою Монюшка — „Украдене щастье“, народна драма въ 5 дѣяхъ, вôдзначена нагородою на конкурсѣ выдѣлу краевого д-ра Ивана Франка буде выставлена въ слѣдуючôмъ тыждни.

— **Выдѣлъ „Клюбу Русинокъ“** складае отсимъ прилюдну подяку Вп. Костеви Панькôвскому за даръ 500 примѣрникôвъ оповѣданя про Орлеаньску дѣвчину на цѣли Клюбу. Выданье се можна набути по 10 кр. черезъ всѣ книгарнѣ або въ Клюбѣ До „Клюбу Русинокъ“ вписало ся дотеперь 38 членôвъ; зъ тыхъ 10 замѣсцевыхъ, мѣжь ними Вп. панѣ Горбачевска зъ Праги зъ вкладкою 10 зр. Выдѣлъ запрошуе вступати въ члены Клюбу передовсѣмъ Русинокъ пробуваючихъ у Львовѣ. Зголошувати ся можна кождого вôвтôрка мѣжь годиною 4-ою а 6-ою въ часѣ сходинъ Клюбу въ льокали при ул. Вôрменьскôй н-ръ 2, I. поверхъ. — *Г. Шухевичева.*

— **На доходъ учениць си отъ по священикахъ** устроюе общество „Русскихъ Дамъ“ вечеръ зъ танцями въ четверъ дня 1[23] падолиста с. р. въ сали Народного Дому у Львовѣ. Туалета для дамъ візитна а для мужчинъ балева. Ґалерія: першій рядъ 1 зр., карта фамілійна для 4 осôбъ 3 зр.; другій рядъ 50 кр. вôдъ особы. Вступъ вôдъ особы 1 зр., карта фамілійна для 4 осôбъ 3 зр.; початокъ о 8 годинѣ вечеромъ.

— **Фотоґрафіи зъ похоронôвъ Маркіяновыхъ** знятî проф. Шухевичемъ удали ся вповнѣ. Значна часть сценъ изъ похоронôвъ увôйде яко илюстрациі въ часописи „Зоря“.

— **Якъ у насъ переводять ся екзекуціи податковй** доказуе пригода у Войниловѣ. Въ торжественне свято св. Димитрія дня 7 н. ст. падолиста — пише кореспондентъ — зъѣхала до Войнилова комісія екзекуційна, а провôдникъ ей не вôдносячи ся до вôйта, казавъ поліціянтови трубѣти по улицяхъ, щобы люде зносили податки, бо инакше прийде компанія войска. Середъ того трубленя надôйшовъ похоронъ и священикъ читавъ власне евангеліе. Поліціянтъ переставъ трубѣти зъ пошановани для релиґійного обряду, але провôдникъ комісіи примусивъ его до дальшого трубленя. Такî поступки выкликують огôрченье мѣжь населеньемъ, гнетенымъ вже й такъ зъ усѣхъ бокôвъ.

— **Справозданя посольскй.** Польскî послы до рады державнои: Скшиньскій и Ендже́йовичь вôзвали своихъ выборцѣвъ на зборы, щобы зложити передъ ними справозданье о дѣяльности своёй и польского кола въ радѣ державнôй. Тî зборы вôдбудуть ся: нинѣ въ Ясłѣ, де стае пос. Скшиньскій (шуринъ ґр Каз. Баденього) передъ выборцями зъ сѣльскихъ громадъ и завтра т. е. въ недѣлю въ Ряшевѣ, де пос. Ендже́йовичь зложить такожь справозданье передъ выборцями зъ мѣстъ Ряшева

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 8 н. ст. падолиста занедужало на холеру въ Галичинѣ: Въ Устрѣкахъ долѣшныхъ повѣта лѣського 1 особа, въ Ендрушкôвцяхъ повѣта сянôцкого 2 особы, въ Заршинѣ и Посадѣ заршиньскôй того жь повѣта по 1 особѣ. — Выздоровѣли: Въ Середнôмъ повѣта калуского 2 особы, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Римановѣ 1 особа. — Померли: Въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Ендрушкôвцяхъ 3 особы, въ Посадѣ заршиньскôй 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 7 н. ст. падолиста 18 недужихъ въ лѣченю; дня 8 н. ст. падолиста занедужало 5 осôбъ, выздоровѣли 4, померло 5, отже лишило ся ще въ лѣченю 14 недужихъ. — Послѣдній случаё занедужаня або смерти лучили ся въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ холера епідемічно выступала: въ Коростенку повѣта добромильского дня 31 н. ст. жовтня, въ Делятинѣ 22 н. ст. жовтня, въ Добротовѣ 19 жовтня, Гвоздѣ 10 жовтня. Микуличинѣ 23 жовтня, Надвôрнôй 26 жовтня, Букôвску 31 жовтня, Станиславовѣ 22 жовтня, Загвоздѣ 28 жовтня. — На Буковинѣ появила ся холера въ Дорошôвцяхъ надъ Днѣстромъ, въ повѣтѣ кôцманьскôмъ. Лучили ся тамъ 4 случаё, въ котрыхъ д-ръ Ключенко сконстатувавъ азійску холеру. Одинъ случай закôнчивъ ся смертію. Була се селянка. Прочî недужî живуть Пошесть выбухла мабуть въ наслѣдокъ питя рѣчнои воды. До Дорошовець выѣхавъ асистентъ санітарный д-ръ Гавликовскій. — Дня 9 н. ст. падолиста занедужало на холеру въ Галичинѣ: Въ Римановѣ 1 особа, въ Хировѣ 2 особы, въ Бани пôдъ Калушемъ 2 особы, въ Угорникахъ 1 особа. — Выздоровѣли: Въ Середнôмъ повѣта калуского 1 особа, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа. — Померли: Въ Бани коло Калуша 1 особа, въ Берегахъ долѣшныхъ повѣта лѣського 1 особа, въ Ославахъ бѣлыхъ повѣта надвôрняньского 1 особа, въ Ендрушкôвцяхъ повѣта сянôцкого и въ Заршинѣ по 1 особѣ, въ Узинѣ повѣта станиславôвского 1 особа и въ Хировѣ 2 особы — Загаломъ лишило ся дня 8 н. ст. падолиста 14 недужихъ въ лѣченю; дня 9 падолиста занедужало 6 осôбъ, выздоровѣли 2, померло 8 отже лишило ся ще въ лѣченю 10 недужихъ. — Пôдозрѣнî случаё смерти лучили ся въ Посадѣ хирôвскôй и Слохиню повѣта старомѣского. — Бактеріольоґічно сконстатовано азійску холеру въ вôдходахъ осôбъ помершихъ середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Берегахъ долѣшныхъ и въ Ендрушкôвцяхъ. — Орґанъ найвысшои рады санітарнои Das österreichische Sanitätswesen пише про холеру: Вôдъ дня 3 н. ст. серпня до 7 н. ст. падолиста рано занедужало въ Галичинѣ загаломъ 1293 осôбъ, померло 759. Доси выступила пошесть въ Краковѣ и 34 політичныхъ повѣтахъ. Зъ тыхъ въ 9 повѣтахъ занедужало на холеру по однôй особѣ, въ двохъ по 2, въ пятьохъ по 3. Тымъ способомъ удало ся майже въ половинѣ загроженыхъ повѣтôвъ изолювати зесену пошесть. — На Угорщинѣ занедужало на холеру вôдъ 18 до 24 жовтня въ 72 громадахъ 204 осôбъ, а померло 126. — Въ Боснѣ занедужало вôдъ 3 до 15 жовтня 145 осôбъ, померло 75.

— **Жидôвскій тероризмъ.** Въ Пятничанахъ коло Стрыя залюбивъ ся молодый паробокъ Михайло Кухаръ въ дочцѣ шинкаря зъ Волицѣ, Таненбавма, 18-лѣтнôй гарнôй дѣвчинѣ Обоє залюбленî рѣшили побрати ся и дѣвчина покинула родительскій дôмъ та поѣхала до Львова, де передъ кôлькома днями перейшла въ церкви св. Юра на греко-кат. вѣроисповѣданье. На хрестѣ одержала имя Александры. Коли молода неофітка вернула зô Львова, удала ся до староства въ Стрыю, щобы ёй тутъ яко малолѣтнôй выдали дозвôлъ на вѣнчанье, але що такій дозвôлъ выдае судъ, тожь вôдослано ей зô староства до будынку судового, а для безпечности додано ёй двохъ поліціянтôвъ. Вѣсть про неофітку розбйшла ся скоро помѣжь жидами и ледве Александра станула въ судѣ, збѣгла ся зъ цѣлого мѣста безчисленна товпа жидôвъ, жидôвокъ та бахорôвъ жидôвскихъ, обступила судъ та зъ крикомъ вдерла ся до середины. Розъярену жидôвску товпу не можна було въ нѣякій способъ утихомирити и доперва, коли кôлькохъ найбôльшихъ крикунôвъ замкнено силою до арешту, розбѣгли ся жиды. Перестрашену дѣвчину вôддано пôдъ опѣку кôлькохъ селянъ зъ Пятничанъ, котрî вôдвезли ей до дому родичѣвъ ей судженого. Се вже другій случай тероризованя неофітки въ Стрыю въ сёмъ роцѣ.

— **Нерôвномѣрне поступованье.** Зъ Городенки доносять до Kurjer-a Lwowsk-ого, що сими днями лучили ся тамъ майже рôвночасно два факты, котрî кидають дивне свѣтло на тамошну власть політичну. Передъ недавнымъ часомъ зголосила ся у жидôвского рабина одна католичка зъ намѣромъ перейти на жидôвску вѣру, щобы повѣнчати ся зъ якимсь жидомъ. Рабинъ Ашкенази казавъ ей свому Хаимкови обмити въ „міквѣ“ и вôдтакъ безъ нѣякихъ законôвъ повѣнчавъ ей. Власти знали про се, але держачи ся пріпцину толеранціи, нѣчого нѣкому не говорили. — Цѣлкомъ инакше поступили собѣ власти въ иншôмъ анальоґічнôмъ случаю. Паробокъ Василь Казимировичь зъ Олѣевои любивъ ся кôлька лѣтъ зъ жидôвочкою, дочкою шинкаря зъ Олѣевои. Дѣвчина перебувала найчастѣйше въ хатѣ матери Василя, де уважали ей майже за свою, обходила зъ рôднею Василя всѣ свята христіяньскî и т. д. Вкôнци вывезъ Василь при помочи кôлькохъ парôбкôвъ свою Хану до Городенки и тутъ вôддавъ ей пôдъ опѣку мѣсцевого пароха, котрый обучивши ей въ христіяньскôй вѣрѣ, мавъ зъ нею поѣхати до Станиславова, щобы ей тамъ епископъ выхрестивъ. — Коли о тôмъ дôзнала ся власть політична, выслала жандарма до родичѣвъ Василя, щобы ихъ приму сивъ погрозами выдати дѣвчину, а коли се не удало ся, арештувавъ жандармъ Василя пôдъ покрывкою, що той же разомъ зъ Ханою обôкравъ ей вôтця. Судъ пересвѣдчивъ ся о невинности парôбка и увôльнивъ его. Тогдѣ приказало староство спровадити дѣвчину вôдъ священика. Панъ комісарь уживавъ всякихъ способôвъ своеи вымовы, щобы ей вôдъ христіяньства привернути до жидôвства, а коли се не принесло успѣху, сконфронтувавъ ей зъ родичами и остаточно вôддавъ имъ ей. Кагальники очевидно заразъ ей вывезли, що й слѣдъ по нѣй загибъ.

— **Хвальный Совѣтъ Ставропиґійского Института** дарувавъ зъ початкомъ сего року школьного 10 зр. на школьнî книжки для бѣдноі молодежи рускои школы им. М. Шашкевича у Львовѣ. За даръ сей складае дирекція сеи школы Хв. Совѣтови именемъ обдарованои молодежи сердечне „Спаси Бôгъ“.

— **Обкраденье касы.** На станціи Кунка буковиньскои зелѣзницѣ льокальнои, розбили невыслѣдженй злодѣе дня 7 н. ст. падолиста касу и украли грошѣ та вартностнй паперы.

— **Вôдъ п. Миколы Ганкевича** одержали мы отсе письмо: „Хвальна Редакціе! На основі §. 19. зак. прас. прошу о поміщене слідуючого спростованя: 1. Неправдою есть, що я сказавъ: „Маркіяна, переслідуваного колись духовною єрархією, яко революціонера, нині хоронили бонзи“. Я сказавъ, що йому віддали честь „святоюрскі бонзи“ котрі його колись переслідували, маючи на думці святоюрску єрархію. — 2 Неправдою есть, що під виливом криків „вон!“ я „спасся бігством“. Довшій час ждав я еще помимо криків, хотячи докінчити свою промову. А коли по довшім часі я вийшов з салі, то се не було „спасеніе бігством“. По моім боці стояла велика частина зібраних [між котрими були свіцкі і попи], котрі жадали продовженя моеі бесіди. Вихід мій з салі спонуканий був тим, що між обома частинами, з котрих одні рішучо були за докінченем моеі річи а другі рішучо були тому противні, могло прийти до серіозного „заколоту“. Цілею мого виходу було — „спасти“ спокій комерсу. — *Микола Ганкевич.*“ [Помѣщаючи се письмо п. М. Ганкевича на основѣ §. 19. зак. прасового, полишаемо его осудови численныхъ участникôвъ комерсу, котрî були очными свѣдками прикрои сцены, яка настала потôмъ, якъ зъ устъ п. М. Ганкевича упало слово „бонзы“.]

— **Побôльшенье ґарнізону въ Черновцяхъ.** Черновецка Gazeta Polska довѣдуе ся, що въ кругахъ войсковыхъ намѣряють перенести зъ весною команду дивізіи пѣхоты, до котрои належить и 30 львôвскій полкъ зô Львова до Черновець. Крôмъ того перенесена буде вже 1 н. ст. грудня с. р. батерія артилеріи, зложена зъ 124 людей и 70 коней, зô Станиславова до Черновець

— **Брутальнôсть офіцира.** Nowa Reforma пише: Дня 7 н. ст. падолиста о 3-ôй годинѣ зъ полудня при бастіонѣ и ръ 3 въ улици Довгôй офіцаръ, здаетъ ся зъ 20 полку пѣхоты, бивъ по лици, торгавъ за волосье и бивъ шаблею вояка, котрый въ наслѣдокъ того падавъ кôлька разôвъ на землю. Се знущанье мало тревати пôвъ годины и воякъ не бувъ вôдтакъ въ силѣ сповняти приказы офіцира

— **Передъ трибуналомъ черновецкого суду** ставало онодгы 23 селянъ, обжалованыхъ о бійку и забуреньe публичного спокою пôдчасъ тамтогорôчныхъ выборôвъ до рады громадскои въ Топорôвцяхъ. Трибуналови проводивъ сов. Ясеницкій. По переведенôй розправѣ увôльнено 22 обжалованыхъ и лише Дмитра Рагозу засуджено на 8 днѣвъ арешту.

— **Юлій Фребель,** писатель и публицистъ нѣмецкій, померъ въ Ціріху въ 89-ômъ роцѣ житя. Бувъ вôнъ сестрѣнцемъ славного педаґоґа и основателя огородôвъ для дѣтей, Фридриха Фребля. Въ молодости бувъ переслѣдуваный за свои републиканьскî пересвѣдченя и перенесъ ся зъ Нѣмеччины до Швайцаріи, де ставъ професоромъ торговельнои школы. Въ 1848 роцѣ вернувъ до Нѣмеччины и бувъ выбраный посломъ до франкфуртского сойму та належавъ тутъ до крайнои лѣвицѣ. Се сторонництво выслало его и Роберта Блюма до Вѣдня пôдчасъ революціи, щобы заявити Вѣденцямъ симпатію нѣмецкого народу. У Вѣдни повѣрено имъ команду одного вôддѣлу войска, а по повстаню арештовали ихъ власти цѣсарскî и засудили на смерть, однако цѣсарь помилувавъ ихъ. Пôзнѣйше перебувавъ Фребель въ Америцѣ а вôдтакъ у Вѣдни, де выдававъ за пôдмогою Шмерлінґа ґазету Botschafter въ дусѣ панґерманьскôмъ. По упадку Шмерлінґа перенесъ ся Фребель до Монахіи и тутъ редаґувавъ Die Süddeutsche Presse. Пôзнѣйше бувъ нѣмецкимъ консулемъ въ Смирнѣ и Альжірѣ. Пôдъ конець житя поселивъ ся въ Щайцаріи. Написавъ богато творôвъ. Найважнѣйшй суть: Studien aus Amerika, Theorie der Politik и Wirtschaft des Menschengeschlechtes, велика культурно-исторична праця.

— **Вôдъ Вп. о. декана Ґригорія Словицкого зъ Козлова** одержуемо таке письмо зъ прошеньемъ о поміщенье: Дня 7 жовтня с. р. навѣстивъ страшный пожаръ село Козлôвъ повѣта каменецкого а жертвою огню впали такожь будынки приходскій, а именно дôмъ мешкальный, шпихлѣръ, возôвня, стайня и стодола. На щастье будынки тîи були обезпеченй въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстеръ“ на суму 2 500 зр. Шкоду тую выделеґована Товариствомъ „Днѣстеръ“ комісія безпроволочно зліквідувала и вôдшкодованье въ сумѣ 2 497 зр. комітетови парохіяльному на руки пôдписаного выплачено вже дня 14 жовтня. За такъ скоре и совѣстне зліквідованье и выплаченье шкоды складаю на сёмъ мѣсци именемъ комітету парохіяльного щиру подяку. — Въ Козловѣ, дня 5 падолиста 1893. *Ґригорій Словицкій* парохъ.

— **Велика зелѣзна оранжерія,** що становила одну зъ прикрасъ ювилейнои выставы огородничои въ Лиеку с. р., буде перевезена на площу львôвскои и вôддана для цѣлей огородництва. Середна часть ей призначена на зимовый огородъ, бо маё подвôйнî скла и приладъ до огрѣваня. Оранжерія маё бути выставлена до 1 цвѣтня 1894 р.

— **Про здоровлє ґен. Гурка** пишуть зъ Варшавы до краковского Czas-у: Здоровлє Гурка все однакове. Недужому не грозить нѣяка небезпечнôсть, але перебѣгъ гôстця о стôлько недобрый, що мѣсцеве запаленье въ нозѣ доси не уступае. Ґенералъ-ґубернаторъ варшавскій не выходить зъ комнаты вже третій тыждень и не приймае звычайныхъ тыждневыхъ рапортôвъ. Натомѣсть презесъ цензуры Янкуліо и начальникъ выдѣлу справъ духовныхъ Наумовъ, мають до него що день вôльный доступъ яко личнй его приятелѣ. Длятого оба они мають теперь найбôльше вплыву на всѣ бѣжучî справы.

— **Дрôбнй вѣсти.** Дня 23 см. вôдбуде ся въ Перемышли вѣнчанье панны Марусѣ Згорлякевичѣвнои, сироты по офіціялістѣ приватнôмъ, зъ п. Володимиромъ Чеховичемъ, сыномъ священика зъ Боратина. — Передвчера померь у Львовѣ инжинеръ Вяч. Ибаньскій звѣстный у Львовѣ пôдприемець рôзныхъ будôвель — Въ Пилѣ въ Познанщинѣ, де при верченю артезійскои кирницѣ въ лѣтѣ выбухла зъ великою силою вода и ледве дала затамуватись, поновила ся катастрофа, бо якъ звôдтамъ доносять вода добуваe ся знôвъ и землязападае ся.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Увôльненй оо.: Волод. Розлуцкій вôдъ завѣдательства въ Милятинѣ, Корн. Мандичевскій вôдъ завѣд. Золотникъ, Ив. Сендецкій яко парохъ Турôвки, Григ. Прихитко вôдъ сотрудництва въ Добростанахъ, Корн. Бачиньскій вôдъ завѣд. Березовицѣ великои, Волод. Яцковскій вôдъ завѣд. Остаповичь, Теод. Мурдзакъ яко парохъ Плетеничь,

Север. Наконечный вôдъ завѣд. въ Лдзѣнôмъ, Ксен. Роздôльскій вôдъ завѣд. въ Домажирѣ, Ом. Ярославичъ вôдъ сотр. въ Монастырци, Ив. Габрусевичъ яко парохъ Куропатникъ и Вас. Кузьмичъ вôдъ завѣд. Надѣтичъ.

О. Михаилъ Тупись, новопоставленый престоверъ, назначеный провізоричнымъ реґістрантомъ канцелярiи митрополичои консисторiи.

Декретъ увольненя вôдъ конкурсового испыту на 6 лѣтъ одержали оо.: Илар. Курбасъ зъ Нового села, Левъ Джулиньскій зъ Лапшина, Анат. Долинскій зъ Яхторова, Волод. Дорожиньскій зъ Мизуня, Діон. Свистунъ зъ Оплуцка и Іос. Нижанковскій зъ Дѣдушичь великихъ.

Конкурсовый испытъ зложили оо.: Ив. Баконьскій, Евг. Лопатиньскій, Ом. Король, Сим. Савуда, Ром. Красицкій, Ник. Левицкій, Волод. Поховскій, Ив. Баковичъ и Теоф. Щуровскій.

О. Юл. Дудикъ, завѣдатель Фирлѣева, одержавъ канонічну институцію на тую-жь парохію.

Консисторія вставила ся въ президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію для оо.: Корн. Дудикевича на Плугôвъ, Игн. Мулика на Сѣвку, Ив. Левицкого на Нове Село, Евг. Павлусевича на Побукъ, Іос. Рыбака на Настащинъ и Ив. Стоцкого на Оглядôвъ.

Правительство асиґнувало платню зъ релiйного фонду для приватныхъ сотрудникôвъ въ Заболотцяхъ, Сгрусовѣ, Буцикахъ и Дубрневѣ.

Митрополичій ординаріятъ вставивъ ся до дирекціи высшого богословского заведеня у Вѣдни о принятье о. Ив. Кордубы яко докторанда.

Президія намѣстництва годить ся на канонічну институцію оо.: Клим. Роснецкого на Хутаръ, Игн. Мулика на Сѣвку, Илар. Курбаса на Тлусте, Ив. Левицкого на Нове Село, Григ. Алiськевича на Осташôвцѣ.

До канонічнои институціи вôзванi оо.: а) теперь: Іос. Фолисъ на Скнилôвъ, Ив. Левицкій на Нове Село, Мих. Винницкій на Новосѣлку-Ленчь и Григор. Алiськевичъ на Осташôвцѣ; б) на мѣсяць мартъ с. р. Климъ Роснецкій на Хутаръ.

Митрополичій ординаріятъ удѣливъ похвальні грамоты зъ архіерейскимъ благословенъмъ слѣдуючимъ прихожанамъ въ Луцѣ ad Тростянець за значнѣйшi жертвы въ користь довершеня будовы тамошнои церкви: Варварѣ Дударъ, Мечиславу Гучку, Ант. Романьскому, Марiи Ярошовичь, Стеф. Петранку, Ивану Петранку и Яцент. Василюку.

Свѣдоцтво хваліфікаціи на церковного пѣвця одержавъ Ив. Драганъ.

Наука штука и література.

— **Панна Ружена Есенска**, учителька въ Празѣ, выготовила перекладъ Шевченкового Кобзаря на мову ческу. Знатоки, що читали сей перекладъ, высказують ся о нѣмъ, що цѣлкомъ удатный и вѣрно вôддавный. Имовѣрно выйде той перекладъ накладомъ ческои Академiи наукъ.

— На выставѣ образôвъ звертає на себе увагу образъ рускoго маляра зъ Монахiюмъ п. Ивасюка, представляючій **гетьмана Богдана Хмельницкого по битвѣ пôдъ Зборовомъ** композиція проста, не вимушена. Гетьманъ гарцює на прекраснôмъ чорнôмъ кони арабскои породы середъ окликôвъ Козакôвъ. На земли видко убитого панцирника. Лицарска стать гетьмана и его лице, зъ котрого свѣтить сила духа и енерґiи, понятя и вôдданя дуже удачно. Рисунокъ всюды поправный кольоратъ приемный, навѣть блескучій, а технѣчне выконанье показуе, що п. Ивасюкъ серiозно трактує штуку и дуже совѣстно працює надъ своимъ артистичнымъ образованьемъ. А якъ то тяжко, пôйме лише тотъ, хто безъ средствъ, безъ помочи чужои добивавъ ся за границею науки. О малозначныхъ похибкахъ артистичныхъ въ образѣ п. Ивасюка не варто, властиво, й згадувати. Не критикую отже, а радше звертаю его увагу на те, що той блескучій кольоритъ и тi синяво віолетнi тѣни можна бачити ранками въ Италiи и Греціи а бодай чи пôдъ и Зборовомъ — та й що образъ робивъ бы бôльше вражѣнье, коли-бъ краски одежей були трохи брудниi, якъ оно у вôйнахъ и походахъ инакше й бути не може. Взагалѣ-жь сей образъ п. Ивасюка свѣдчить ясно, що вôнъ поступивъ якъ въ рисунку такъ и въ техніцѣ та й що може смѣло братись до композицій исторично-драматичныхъ, на — хочь-бы й якъ широкихъ полотнахъ. Але до великихъ дѣлъ потреба великихъ средствъ, котрыхъ нашъ убогій а такъ трудолюбивый и талановитый артистъ не має отже повинностiю нашихъ народныхъ институцій есть — прийти ему въ помôчь, щобы не змарнувавъ ся такъ, якъ я и много иншихъ. — *К. Устіяновичь.*

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсылає наша Адмiнiстрація въ прилозѣ проспектъ на белетристично - науковый журналъ „Житє і Слово“.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 11 падолиста. Рада державна зберe ся наново мѣжь 18 а 20 падолиста.

Софія 11 падолиста. Трибуналъ апеляцiйный замѣнивъ кару митрополита Климентія зъ дожизненнои депортаціи на трилѣтну вязницю.

Атины 11 падолиста. Трікупісъ зложивъ новый кабінетъ, бо давный кабінетъ уступивъ въ наслѣдокъ того, що при выборѣ президента парляменту кандидатъ правительства дôставъ лишь 50 голосôвъ, а кандидатъ Трікупіса 102 голосôвъ.

Ріо-Жанейро 11 падолиста. Корабель Аквідабанъ зачавъ зновъ сильно бомбардувати столицю Бразилiи.

ПОДЯКА.

Выдѣлъ фiлiи „Просвѣты“ въ Камѣнцѣ струмиловôй почуває ся до милого обовязку зложити сердечну подяку всѣмъ, щó своими заходами и участію зволили причинитись до пôднесеня торжества въ Новосѣлкахъ лѣскихъ и перенпресеню мощей незабутного Маркіяна въ дни 1 і. ст. жовтня до Львова.

А именно: складаємо щиру подяку Впр. о. В. Рожеевскому парохови Новосѣлокъ, що ми мо своои недуги щиро занявъ ся уладженьемъ всего потрѣбного до торжества и, не щадячи трудôвъ нѣ кошту, отворивъ свôй гостинный дôмъ на конечне угощенье приѣзжихъ и вразъ зъ Вп. своею старенькою матерiю принимавъ ихъ зъ щиро-рускою гостинностію въ своѣмъ домѣ. Дякуємо сердечно ч. громадѣ Новосѣлокъ, що вразъ зô своимъ достойнымъ начальникомъ громадскимъ п. Филипомъ Романишиномъ такъ ревно займала ся, щобы торжество выпало якъ найкрасше, и не щадила коштôвъ та страты часу, даючи пôдводы и достатчаючи коней до утворення бандерiи, що супроводила мощѣ Маркіяна ажь до Задвôря. Не менше дякуємо чч. громадамъ Лѣска и Кудревиць, що процесiонально взяли громадну участь у вôдданю услуги колишному свому парохови Зъ окрема ще належить ся подяка начальникови громады Лѣска п. Гойничеви, пôдъ котрого проводомъ бандерія у взôрцевôмъ порядку похôдъ супроводила. Спасибôгъ и другимъ чч. громадамъ, якъ Рѣпнѣвъ, Милятинъ старый, Задвôрє, Убинье, Якимôвъ и другiй, котрiй чи зъ процесiями чи личною участію своею многочисленною звеличили сей свѣтлый обхôдъ. Честь и слава такимъ громадянамъ, що знають честь вôддати щирымъ сынамъ Руси, якимъ бувъ Маркіянъ.

Велике спаси-Бôгъ склкладаємо Впр. о. Ю. Левицкому, деканови унѣвскому, що теплыми словами запросивъ кондеканальныхъ до ґреміяльнои услуги Маркіянови и самъ зъ кондеканальнымъ Духовеньствомъ чинну в зявъ участь въ цѣлôмъ поминальнôмъ обходѣ. Велике Бôгъ-заплать Вамъ о. декане и цѣлому Всеч. Духовеньству унѣвского деканата. Рôвножь дякуємо Впр. о. декану Гр. Словицкому и Всеч. Духовеньству деканата буского за ласкаву участь, якъ такожь и прочимъ Всч. Отцямъ духовнымъ постороннымъ, що зволили прибути на похоронъ.

Сердечну подяку складаємо Св. Выдѣлови каменецкои рады повѣтовои, що зволивъ участь свою зазначити выделеґованьемъ вôдного ручника въ особѣ віце-презеса Впр. о. Сохацкого, деканата холоѣвского. Дякуємо сердечно Вбл. п. Богданови, дѣдичеви Задвôря, що зволивъ зъ найбôльшою готовостію вôдступити три пары волôвъ своихъ для перевезеня мощей Маркіяна. Спаси-Бôгъ и старенькому парохови Руды о. Мазановскому, за зложенье вѣнця вôдъ емiґрантôвъ холмскихъ. Вкôнци сердечну подяку Вп. питомцямъ духовнои семинарiи, що мимо маленького свого числа краснымъ спѣвомъ пôднесли сю поважну хвилю.

Вп. пп делеґатамъ товариствъ зô Львова пп. Ол. Барвѣньскому, д-ру Савчакови и о. Чапельскому сердечне Бôгъ-заплать а зъ дѣйстнымъ признаньемъ пôдносимо заслуги Вп. о. Зельского, пароха зъ Милятина старого, що и цѣлый тыждень передъ похорономъ и въ самъ день похорону зъ правдивымъ пожертвованьемъ трудивъ ся, порядкувавъ и своими заходами цѣлому торжеству въ Новосѣлцяхъ надавъ той справдѣ поважный, свѣтлый и величавый настрôй и выглядъ. Честь и слава най буде всѣмъ участникамъ, що вмѣли достойно почтити память Маркіянову.

За выдѣлъ — *М. Цегельскій*, голова.
К. Бардинъ, секретарь.

ВСЯКІЙ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінцiи, котрiй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнi, пйоны, сібезѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякi направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготовляють ся точно. 4185

Мед. д-ръ Райнгольдъ

лѣкарь-дентистъ

ординуе якъ давнѣйше

при улици Ягайлоньскôй число 2.

вôдъ год. 9—5-ои. 4892 8—8

ЗМѢНА МЕШКАНЯ

Спеціялістъ недугъ ушей, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

ем. демонстраторъ на клінікахъ проф. Грубера и Штекера и був. секундарь загального шпиталя у Вѣдни.

Мешкає теперь ул. Коперника ч. 5, и ординуе вôдъ год. 10—12-ои и вôдъ 2 5-ои. 4891 8—8

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
вô готелю Жоржа.

Въ Недѣлю дня 12 н. ст. падолиста 1893.

ГАЛЬКА

Мельодрама въ 4-хъ дѣяхъ, перероблена зъ оперы Остапомъ Левицкимъ. Музика Ст. Монюшка.

ОСОБЫ

Стольникъ	А. Стечиньскій
Зофія, его донька	М. Слободôвна
Янушь	Л. Лопатиньскій
Дзємба, повѣрникъ	К. Пôдвысоцкій
Антось	С. Яновичь
Галька	Ф. Лопатиньска
Старый селянинъ	С. Пôдвысоцкій
Кобзарь	Слабицкій
Селянка	Е. Стечиньска
І. Дружба	А. Шеремета
ІІ Дружба	М. Цѣшановскій
І. Гôсть	А. Нижанкôвскій
ІІ. Гôсть	И. Кордесъ

Весѣльнi гостѣ, дружбы, дружки, селяне, селянки. Дѣе ся въ минувшôмъ столѣтю.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр, паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярiи Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Въ найблизшомъ часѣ буде выставлена драма конкурсова д-ра Ив. Франка въ 5-тьохъ дѣяхъ п. з. „УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЕ“.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

П. ЧАПЧИНЬСКОГО

У ЛЬВОВѢ

перенесеный 4860 7 8

на улицю Ягайлоньску ч. 12.

до обширного и пôсля нинѣшныхъ вымогъ урядженого льокалю и поручає ся дальшимъ взглядамъ.

ріхтера скринки зъ камѣнчиками

до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимi; они суть **наймилѣйшимъ** дарункомъ рôздавнымъ для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшi якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгій лѣта и навѣть по довшôмъ часѣ можуть ще бути доповнiенi и побôльшенi.

Правдивi

Скринки якорнi зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла** загальну **похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що **ю** знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знає сеи въ своѣмъ рôдѣ одинôкои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає вôдъ пôдписаноі фірмы якъ **найскорше присылки нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитає выпечатанiй тамъ дуже прихильнi оцѣнки. — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорноі скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье. Правдивi якорнi скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВÔСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ прихъ, Питаґоръ** и т. д. **Новій шпитки** обôймають такожь дуже интересні задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивi лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I. Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Іоркъ. 4928 1—10

Пльомбы оловяні 1 клґ. 40 кр, 100 штукъ зр. 2·50

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованi рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 11—30

Дентистъ д-ръ

Б. КАЧОРОВСКІЙ

бувшій ученикъ школы берлиньскои перенѣсши свое довголѣтне

ЗАВЕДЕНЬЕ ДЕНТИСТИЧНОЕ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ год. 9—12 передъ полуднемъ и вôдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вôдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.

4914 2—7

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенi зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбінаціяхъ.

Друки, проспекты и всякі поясненя подають Аґенты, установленi у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

ВЫСЫЛКИ

на цѣлу Галичину и Буковину полагоджую вôдъ 1 клґ. франко почта, а то правдивого ароматичного чаю.

Congo, добрый сильно натягаючій за ½ клґ. 1·40 зр.
Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1·60 зр.
Kaysow добôрный зъ цвѣтомъ меляно 1·80 зр
Suchong знаменитый . . . . 2·— зр.
„ найлѣпш. ароматич 2·50 „
Попова оригінальный зъ Москвы Н-рь І. за фунтъ 2·10 зр
„ Н-ръ ІІ. „ 2·65 „
„ Н-ръ ІІІ. „ 3·35 „
Такожь высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ клґ.

Згаданi роды совѣстно поручає реномованый, выключный и годовный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

4989 (Импресса) 4—6

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнi и свѣжій славнi полотна корчиньскі въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнi, рушники, хустки до носа грубшi и тонкі вебовi бѣлi и барвистi. Бѣлье столове, дрелихи на ліберiи и матерацы, полотна вѣтрильнi (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 16—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Почта Грабôвница

продасть парокôнный возъ нормальный.

4924 2—2

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ И РОБÔТНЯ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свôй обильно заосмотреный магазинъ, де удержуємо всякі можливі роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовi футра мужескій и дамскій, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футôръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякі замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшôмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкôнченье по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 6—12

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйні до двері, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовi до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 52—?

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручає готовй Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рôзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высилає ся бôльше число фелонôвъ або прôбокъ матерій до выбору. Старй фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 1—10

Просимо о численнй замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Ц. к. уприв. Перша краєва фабрика

ВÔЗОЧКÔВЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

И ВЫРОБÔВЪ КОШИКАРСКИХЪ

заложена въ роцѣ 1850 4857 4—4

КАРОЛЕМЪ КЕЛЛЄРОМЪ

у Львовѣ, ул. св. Павла ч. 8

Головный складъ и продажъ при ул. Гродзицкихъ ч. 4 въ партерѣ.

Поручає кошѣ до подорожи, рôзного обёму, всякй въ обсягъ фабрики входячй выробы, плетенй зъ манілѣ, тростины бамбусовои и т. д. такожъ выконує всякй репараціи вôзочкôвъ и т. ин. выробôвъ кошикарскихъ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Зъ поважаньемъ

К. КЕЛЛЕРЪ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% листы ипотечнй
- 5% листы ипотечнй премійованй
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краєвого
- 4½% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, такожъ запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

Тягненье вже 15 падолиста 1893.

Угорскй льосы премієвй

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлй льосы по зр. 5, на пôвъ льоса по зр. 3.

3% льосы Заведеня кред. зем. австр. I. ем.

Головна выграна зр. 45.000

Промесы на тй льосы по зр. 1·50.

Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшôй выграноô за кождый льосъ 5 кр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставнй, акцій, льосы и иншй паперы вартостнй по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуемо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРГЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, плеща Галицка 1. 4752

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 13—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стаціи зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонійнй дзвоны якъ такожъ поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятй въ справдности, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожъ на раты).

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчъ. Найдешевшй цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки упривилеєваний и одиноко правдивй 4912 если зъ нашои фабрики спровадженй. 5—104

Одиноке ж рало въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ фірма

Тинктуры Ріхтера

Pain Expeller

Tinct. capsici compos.

приладжена въ антицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втираня, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицѣ При заступнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва" яко 4592 повздай. 36—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

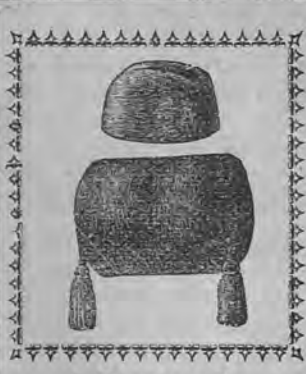

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 230/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожъ килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—85, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнй туникй занавѣсы 95 кр., марокенськй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегераовй на гладкôмъ поля зъ тороками 3·40 4·70 зр., такій занавѣсы менетовй зр 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ канъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83. зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. К цы вегерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣннй килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній порученя 500 канъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскій" зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4— зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и негліжь. Юбки волôчковй, суконнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованй и кожуховй. дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ канелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожъ фасоны, вельоны, коронки, стажки оксамитнй и шовковй товары, якъ такожъ всякй додатки для кравцѣвъ и модныхъ рôкъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и ангука дамскй, бѣлье мужеске и дамске вегерôвске, вовняный рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахляръ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожъ волôчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінгвудъ", всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4395 (20—?)

Цѣнники даромъ и франко.

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головнôмъ моѣмъ складѣ у **ЛЬВОВѢ**, Сикстуска 47

удержую лише найлѣпшй роды незапальнои НАФТЫ

зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши

и продаю еи теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 літеръ повно намѣренный **НАФТЫ**

подвôйно рафін. найлѣпшои **кришталевои** (Kaiser-Öl) Н-ръ 00 по 24 кр.
„ „ безвонноі незапальнои **сальоновои** Н-ръ 0 по 22 кр.
„ „ чистои незапальнои **господарскои** Н-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай **10 літрôвъ опускаю** зъ высше поданои цѣны 2 кр. на літрѣ **и вôдставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **бôльшôмъ купнѣ бочками** обёму около 180 літрôвъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати бôльшои скôлькости, одержить **АСИҐНАТЫ** за котрыми закуплену по найдешевшôй цѣнѣ нафту частями въ кождôмъ моѣмъ склепѣ може вôдбирати. 4858 8—10

На провінцію высылаю **НАФТУ** за наказкою вô **вторки и суботы,** ґарантуючи за **найлѣпшу** якôсть и законами приписану **незапальность.** Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючій тутъ можуть замавляти такъ въ головнôмъ магазинѣ, якъ такожъ у всѣхъ моихъ склепахъ Контора головного складу маѣ **ТЕЛЄФОНЪ** н-ръ 159. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

Sebastian Kneipp

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздôвства Кнайпа Солодова Кава есть

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бôльше поживну** каву. — **Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надае ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати** пôдроблень. ½ кільо по 25 кр. — **Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 47—52

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 245. Львôвъ, Понедѣлокъ 1 (13) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австрiи: за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на чвертъ року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр.
на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 13 н. ст. падолиста 1893.

Habemus papam! По дуже тяжкôмъ породѣ маємо вкôнци нове міністерство. Оно само назвалось коаліційнымъ и того имени не хочемо ёму вôдбирати. Властивымъ батькомъ нового міністерства ёсть самъ ґр. Таффе, або радше ёго проéктъ новелѣ до ординації выборчой. Новеля та заразъ по появѣ своéй зблизила три найбôльшій сторонництва парляментарній до себе и хоть якъ рôзнородній до теперь були ихъ змаганя, они злучили ся въ союзъ, щобы лишь не допустити до розширеня права выборчого.

Уже та обставина пояснює докладно будучу програму нового кабінету. Кабінетъ сей намѣрив за всяку цѣну не допустити до важнѣйшой змѣны дотеперѣшной ординації выборчой, хоть де-хто зъ нинѣшних союзникôвъ передъ внесеньемъ новелѣ дуже часто самъ домагавъ ся деякихъ змѣнъ ординації...

Та дарма! Часы змѣняють ся, а зъ ними и погляды. Австрія, сказано, ёсть державою несподѣванокъ, то й найновѣйшу несподѣванку тріюмвіратъ Полякôвъ, буржоазіи нѣмецкожидôвскои и клерикальных консерватистôвъ — можемо приймити зъ тою рôвнодушностію, зъ якою народы австрійскій мусѣли принимати міністерства централістичній, по-надъ партіями стоячій, автономістичній, и другій.

Однакожъ се можемо сказати, що мы и вôдъ сего кабінету не надѣємось добра для державы. Впрочôмъ сама ґенеза коаліційного міністерства зъ конечности — не даé нѣякои поруки на ёго тривкôсть. Така коаліція не вôдновѣдаé дѣйстнымъ внутрѣшнымъ вôдносинамъ Долитавщины. Въ коаліції нема народу ческого, нема и такъ званых менчостей національныхъ, нема заступникôвъ интересôвъ другихъ верствъ, а лише великій капіталъ подавъ руку елементови консервативному и шляхтѣ польскôй. Въ тôмъ мабуть лежить уже и зарôдъ скорои смерти нинѣшного кабінету.

Може бути, що новый кабінетъ выступить передъ раду державну зъ якоюсь подрôбнѣйшою програмою, нѣжь изъ самымъ протестомъ противъ новелѣ выборчои, предложеной ґр. Таффимъ. Але якій-бъ и були тій подрôбности, — они не затруть головного вражѣня того оклику, пôдъ якимъ коаліція повстала. Не хочемо бавити ся въ пророкованя, але союзъ консервативных елементôвъ мусить консеквентно выкликати сполученье всѣхъ прочихъ елементôвъ въ фалянгу опозиції. Вже нинѣ причувають дневники всякихъ сторонництвъ, що побôчь неполагодженого пытаня національного въ Долитавщинѣ вырине зъ бôльшою нѣжь до теперь силою ще пытанье соціяльне. Ґр. Таффе внѣсъ свою новелю выборчу не за-для якоись примхи та й не зъ любови або прихильности до ширших суспôльных верствъ, а просто зъ конечности. Ґр. Таффому годѣ не признати, щобъ вôнъ не знавъ: що въ долинѣ варить ся и до чого змагають низшій верствы суспôльній. Вôнъ выпередивъ пекучу майже потребу нашихъ часôвъ и тымъ намѣрявъ притупити острій кôнцѣ змагань соціялістичных. Консерватисты и великій капіталъ запротестували противъ такого лібералізму и умѣркованого поступу. Але чи будуть они въ силѣ хочь-бы найтвердшою реакційною рукою спинити широку струю часу й духа? Чи така реакція не розбудить въ интересованых верствах ще сильнѣйшои опозиції и серіознѣйших наслѣдкôвъ? Въ послѣдньôмъ роцѣ дуже клекотѣло межи робôтничою клясою якъ у самôмъ Вѣдни, такъ и на Шлеску, Моравѣ и въ Чехіи. Стрейки були на порядку дневнôмъ. На численных зборах робôтничих проявляли ся змаганя досыть грôзній. И чи думаé коаліція нинѣшна, що все те дасть ся приспати простою неґаціéю?

Тривкôсть нинѣшного коаліційного кабінету заквестіонована ще й другими обставинами. И такъ не вѣримо въ то, щобъ интересы зжидованѣлых лібералôвъ могли довго йти въ парѣ зъ интересами февдалôвъ и клерикалôвъ. Се огонь и вода. Якъ уже тяжко приходило кн. Віндішґрецови роздѣлити рôвномѣрно теки міністеріяльній межи интересованій три сторонництва, такъ ще тяжше прийдесь ёму удержати рôвновагу межи аліянтами на будуче. Покажесь то при першôй-лучшôй нагодѣ, може вже навѣть при буджетѣ. Плéнеръ, яко міністеръ скарбу, буде завсѣгды тою осію, довкруги котрои колеса машины державнои мусять обертатись. Ёго non possumus — мовьто зъ оглядôвъ чúсто фінансовых — выкличе не одну колізію. А и того годѣ забувати, що аліянты сполучились лишь на те, щобы при першôй-лучшôй нагодѣ зъ тріюмвірату зробити дуумвіратъ, а може навѣть котрыйсь зъ аліянтôвъ — найимовѣрнѣйше Нѣмцѣ — маячить уже нинѣ о самовласти. Спôлки é добрій, але не для всякои справы и не межи елементами, котрій ще вчера такъ дуже ненавидѣли себе.

При тôмъ не можемо пропустити ще одного моменту, посередъ котрого склеивъ ся новый кабінетъ. Ото рôвночасно зъ породомъ нового міністерства якійсь політикъ зъ Fremdenblatt-у поставивъ теорію, що на-теперь не можна въ Долитавщинѣ говорити о рôвноуправненю народôвъ абсолютнôмъ а лишь релятивнôмъ. Хороша теорія! Она маé означувати, що давленй доси меншости національній мають замовкнути зъ своими управненими аспіраціями и дальше ходити въ тôмъ ярмѣ, въ яке впрягли ихъ выбранй геґемоны долитавскій. Отже-жь новый кабінетъ буде не лишь реакційный на полі соціяльнôмъ, але и що-до пытаня національного намѣряé удержати несправедливый status quo?! Чи злѣпленый штучно кабінетъ розвине на стôлько силы, щобъ устоятись при тыхъ двохъ максимахъ? — мы дуже сумнѣваємось. И нинѣ вже можна передвидѣти, що наколи невдовзѣ ґр Таффе самъ лично не верне до кермы, то верне ёго новеля ординаційна, а пытанье рôвноправности національнои лише тымъ бôльше заострить ся.

——

Въ пятницю закôнчились конференції коаліційных сторонництвъ успѣшно. Уложено лісту кандидатôвъ, а цѣсарь затвердивъ ёи въ суботу. Про характеръ конференцій доносять вѣденьскій ґазеты такъ:

Въ конференціях мѣжь кн. Віндішґрецомъ а проводирами сторонництвъ приходило до поважного непорозумѣня и спорôвъ не лишь за-для обсады портфелю міністерства просвѣты але такожь за-для портфелю міністерства справъ внутрѣшных. Консерватисты домагали ся доконче, щобы портфель справъ внутрѣшных припавъ членови ихъ сторонництва. Ажь по другôй авдіéнціи, яку кн. Віндішґрецъ мавъ въ пятницю въ полудне у цѣсаря, могло прийты по завзятôй борбѣ до компромісу, що сей фортфель буде обсадженый чоловѣкомъ, неприналежнымъ до нѣякого сторонництва, именно маркізомъ Бакеґемомъ. Друге непорозумѣнье выходило зъ того, що комісія парляментарна кола польского обставала доконче при тôмъ, щобы теку просвѣты обнявъ д-ръ Бобжиньскій. Комісія парляментарна поступала въ тôй справѣ на власну руку, бо бôльшôсть кола польского була бы певно противна тôй кандидатурѣ. И мабуть на тôй справѣ була бы розбила ся місія кн. Віндішґреца, éсли бы не интервенція намѣстника ґр. Баденього, котрый зъумѣвъ наклонити комісію парляментарну кола польского до уступки.

Взагалѣ намѣстникъ ґр. Бадені много причинивъ ся до зложеня нового міністерства. О ёго місіи высказують ся зъ великимъ признаньемъ орґаны лѣвицѣ нѣмецкои. По зложеню листы кабінету бувъ намѣстникъ ґр. Бадені на авдіéнціи у цѣсаря, а вôдтакъ самъ принимавъ візити проводирôвъ сторонництвъ и новых міністрôвъ.

Кріза кабінетна мусѣла бути покôнчена передъ 12 с. м., бо того дня выѣздить цѣсарь на весѣлье своéи внуки до Баваріи. Длятого вже въ суботу вечеромъ появились въ урядовôй Wiener Zeitung вôдручній письма цѣсарскій, котрыми принимаéсь дімісію кабінету ґр. Таффого и повѣдомляéсь про именованье членôвъ нового міністерства. Тій письма звучать такъ:

„Любый ґр. Таффе! На доручену менѣ просьбу о димісію зô стороны цѣлого міністерства для королѣвствъ и краѣвъ репрезентованых въ радѣ державнôй, уважаю ся приневоленымъ удѣлити ёму ласкаво прошеного звôльненя зъ уряду. Заразомъ повѣдомляю васъ, що рôвночасно именувавъ я кн. Альфреда Віндішґреца моимъ міністромъ-президентомъ для королѣвствъ и краѣвъ, репрезентованых въ радѣ державнôй и поручивъ ёму зложенье нового міністерства. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Таффе* в. р.“

„Любый ґр. Таффе! Зъ жалемъ увôльняю васъ на власну просьбу зъ уряду мого президента-міністрôвъ и зъ уряду мого міністерства справъ внутрѣшных. Рôвножь выповняю актъ сердечного обовязку, высказуючи вамъ моé найгорячѣйше признанье и подяку за цѣлый рядъ вѣрных и знаменитых прислугъ, якій вы вôддавали менѣ и державѣ у всѣхъ ситуаціях, веденый завсѣгды найлѣпшими намѣрами патріотичными, а зъ безкористовною, повною пожертвованя печаливостію и зъ правдивымъ самовôдреченьемъ. Будьте пересвѣдченй, що все, що-небудь вы и кождый членъ уступаючого кабінету зробили хосенного для державы, се буде заховане въ моéй вдячнôй памяти. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р.“

„Любый д-ре бар. Ґавчь! Звôльняючи васъ ласкаво зъ уряду мого міністра вѣроисповѣдань и просвѣты, высказую вамъ моé признанье, именно за вашу знамениту вѣрну службу, за вашу невтомиму дѣяльнôсть, а такожь за великій заслуги, якій добули вы собѣ при розвитку и пôднесеню просвѣты, а заразомъ при пôдпираню интересôвъ всѣхъ вѣроисповѣдань, та застерѣгаю собѣ ужити васъ дальше до службы. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Таффе* в. р.“

„Любый д-ре Штайнбахъ! Звôльняючи васъ ласкаво зъ уряду мого міністра фінансôвъ и застерѣгаючи собѣ ужити васъ на ново въ службѣ, высказую вамъ моé повне признанье за знаменитй услуги, вôддаванй зъ повною пожертвованя печаливостію, а именно за успѣшній вашй заходы за-для удержаня рôвноваги въ державнôмъ буджетѣ и реґуляціи валюты. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Таффе* в. р.“

„Любый п. Залескій! Звôльняючи васъ ласкаво зъ уряду мого міністра и застерѣгаючи собѣ ужити васъ на ново въ службѣ, высказую вамъ повне признанье за знаменитй услуги, вôддаванй вôдъ довшихъ лѣтъ державѣ и вашому краєви рôдному зъ вѣрностію и пожертвованьемъ. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Таффе* в. р.“

„Любый кн. Віндішґрецъ! Именую васъ моимъ президентомъ міністромъ для королѣствъ и краѣвъ, репрезентованых въ радѣ

Жѣноче пытанье.

[Зъ нѣмецкого.]

Она вже рôкъ була за-мужемъ, вдячна, доброго серця та досыть розумна женщина. Чоловѣкъ звавъ ёи Оленкою, знакомй панею Оленою, а деколи тихцемъ и „Красною Оленою“. Мала двацять лѣтъ, гарнй синй очи, усточка коралевй, темнй буйнй косы та гнучкій станъ, мовь тополя. Чоловѣкъ любивъ ёи горячо та дуже цѣнивъ ёи, якъ жѣнку добру та благородного серця. Она выйшла за нього зъ любови — и була се пара дôбрана якъ слѣдъ, бо панѣ Олена и въ тôмъ зъ мужемъ годила ся, що яко жѣнка професора та ученого чоловѣка любила читати, та ёи умъ занимало щось бôльше, нѣжь домашне господарство та хорошій строѣ. Товариство, якимъ ёи мужь окруживъ, складало ся такожь зъ людей высшого знаня и можна сказати, що теперь якъ-разъ кôнчила она свою освѣту, бо мужь старавъ и для неи добрых книжокъ та серце въ него радувалось, що ёго жѣночка залюбки читаé. Неразъ вечерами толкували про всѣякій житьевій пытаня, котрй — що правда — звычайно она порушала. Може бути, вôнъ волѣвъ бы, щобъ она заграла ёму на фортепянѣ, бо дуже любивъ музику а она зовсѣмъ не зле грала, але она мала досыть часу на музику, коли ёго не було дома, та й волѣла розговôръ, якій часто вмѣла звернути на сторону всѣякихъ пытань житьевых та суспôльных.

Неразъ зачѣпала за пытанье рôвноуправненя жѣнокъ зъ мужчинами. Завдяки живôй ёи вдачи найбôльше запалювала ся при тôмъ пытанню, бо ёи умъ дратувала гадка, що мужь може вважати ёи низшимъ ествомъ, нѣжь самъ, хочь повтарявъ йй, що она лишь рôзна вôдъ него, се обиджало ёи а разомъ и болѣло.

— Такъ мы сотворенй лишь на те, щобы бути вашими хозяйками, думати про обѣдъ та про ваше бѣлье? — кликнула разъ сердито.

— Нѣ, — одвѣтивъ мужь, — вашимъ выдѣломъ справы внутрѣшнй родины, вы выховуéте дѣти, отже творите будучнôсть. Прошу тебе, прочитай зъ увагою книжку, що я ёи тобѣ завтра принесу: „Мудрощѣ домового ладу“.

— Обѣдъ мусить вамъ точно бути о тôй годинѣ, коли вамъ хоче ся ѣсти! — закликала Олена зъ досадою.

— И се рѣчь не безъ значѣня. Мужчина заробляé на сей хлѣбъ, що нимъ родина живить ся, тожь и маé право, щобы...

— Щобы жѣнка служила ёму покôрно! — кликнула Олена, чимъ-разъ бôльше сердита. — Вы панами свѣта, а мы... мы вашими послугачками...

— Хибно глядишь на сй справы, але полишѣмъ те пытанье, бо менѣ тяжко приходить ся выяснити тобѣ, що уладженье житя людского не може бути инше. Я думавъ, що для такого ума, якъ твôй, оно легко прийде порозумѣти, що...

— Що мы повинній покôрно приняти права, якій вы намъ накинули, называючи насъ слабшимъ поломъ, хочь се цѣлкомъ не правда. Але, славити Господа, свѣтло правды вже зачинаé сходити по надъ свѣтомъ, женщина починаé розумѣти, що она такъ добре чоловѣкомъ, якъ вы, и я сама се такъ само почуваю. Я вже не наивна дѣвчина, що брала за добру монету вашй патетичній слова про высоке пôсланництво жѣнки при домовôй ватрѣ. Сегодня я почуваю себе рôвною вамъ.

— Не перечу тобѣ та завсѣгды одно й то саме кажу, що рôвнôсть не залежить на однаковости. Дороги житя мусять бути рôзній, саме тому, що всѣхъ людей ведуть до однои цѣли, та коли-бъ не було такъ, було бы переповненье на становищахъ одныхъ а недостача на другихъ.

— А! наконець и ты щирый. Выпихаéте насъ до пекарнѣ та бавити дѣти, щобы усунути собѣ конкуренцію. Але теперь, коли вже жѣнка зрозумѣла, до чого се йде, не вдасть ся оно вже такъ легко. Ще разъ кажу, що не почуваю себе низшою вôдъ васъ та не хочу вже довше жити житьемъ тои машины домовои, що маé вамъ покôрно служити, брати на себе матеріяльный трудъ житя, щобы вы могли свобôдно рядити свѣтомъ... Ахъ! — докинула гôрко, — якій-жь се мрѣй молодости обаламучують насъ нещастных! але теперь, коли я вкôнци прозрѣла, не дамъ собѣ завертати головы гарнымъ титуломъ вестальки домовои ватры, просто сказавши — кухарки. Хочу такои дѣяльности, яка отворила бы менѣ ширшй просторы житя. Мусишь на се пристати, мусишь, бо я чую въ собѣ досыть силъ, щобы сего доказати, и умъ мôй ёсть здôбный дати менѣ инше поле дѣланя, нѣжь бути слугою..

— Оленко...

— Такъ... Не вôдкличу сего, що сказала. Поступъ — се не пуста фраза, все на свѣтѣ звершуé ся та йде на передъ, чи-жь тôлько жѣнка одна мусить стояти на мѣсци.

— Законы природы...

— То пута приковуючій насъ до обовязку вамъ служити, якъ колись невольника приковували до землѣ, що ёи вôнъ вôдтакъ зрошуваvъ потомъ свого чола.

— Оленочко! — озвавъ ся мужь поважно, — моя мати була жѣнка розсудна и всѣ, що ёи знали, поважали ёи, а прецѣнь умѣла почувати ся щасливою та другихъ робила щасливыми, ведучи таке житье, якимъ ты гордишь.

— Нѣчо на мѣсци не стоить, усе поступаé на передъ, и я хочу вôдтхнути новымъ житьемъ, покористувати ся своими здôбностями вôдповѣдно до силъ, якими мене природа надѣлила... Чи пристаéшь на се?

— Правду сказавши, не розумѣю, о що тобѣ йде?

Она гôрко засмѣяла ся.

— О права чоловѣка! — одвѣтила коротко и выйшла зъ комнаты.

Хотѣвъ ити за нею, хотѣвъ хопити ёи руку та пригорнути до грудей, завдаючи рôвночасно пытанье, чи йй не досыть бути щастьемъ ёго житя, осолодою въ хвиляхъ досвѣдôвъ судьбы, — але почувъ, що она скоренько перебѣгла ѣдальню та звернула ся до дверей своéи комнаты... Втихомирить ся на самотѣ, — подумавъ, — най тамъ. Вôдтакъ лекше дасть ся пересвѣдчити, що ёи понятя про житье хибній.

Сѣвъ сумный при столѣ та взявши книжку почавъ читати. Коли змеркло ся, вставъ и, вôдсунувши книжку на бôкъ, постановивъ пôйти до комнаты подруги та лагôдно але поважно выяснити ѣй, що суперечка, яка ёи роздратувала, не веде на дѣлѣ до нѣчого. Розпещена дитина! — шепнувъ та усмѣхавъ ся, згадуючи, яка она була красна въ тôй хвили, коли почервонѣла та зъ очима, заплылыми сльозою, доказувала ёму несправедливôсть мужчинъ, що хоче зъ жѣнокъ зробити низшій ества. — Передъ нею мы падаємо на колѣна! — додавъ въ гадцѣ — она рѣшаé про щастье та спокôй нашого житя.

— Дитина.. дитина, — говоривъ до себе та заковтавъ до зачиненых дверей. Коли-жь не чувъ нѣякого одвѣту, увôйшовъ и — о диво! — комната була порожна... Певно выйшла на мѣсто до городу, — подумавъ, коли побачивъ наразъ листъ на столѣ запечатаный, до него заадресованый. Письмо було ёи. Що се? — запытавъ неспокôйно самъ себе, — де она могла пôйти?...

Листъ давъ ёму вôдповѣдь. Выѣхала, покинула хату й мужа. — „Ты добрый та выразумѣлый для всѣхъ, — писала она, — лишень жѣнцѣ не хочешь признати тыхъ правъ рôвности, котрй ѣй належать ся“, — а по письмѣ знати було, що перо скоро бѣгало по паперѣ. — „По якôмсь часѣ розлуки, котра дасть тобѣ спромогу роздумати надъ тымъ, що я вчинила, знаю, що признаéшь правду менѣ. Не

державнôй та выжидаю якъ найскорше вашихъ внесень въ справѣ зложеня нового кабінету. — Вѣдень 11 падолиста. *Францъ Іосифъ* в. р.“

„Любый кн. Віндішґрецъ! Годячи ся на вашѝ внесеня, именую ґр. І. **Фалькенгайна** на ново моимъ міністромъ рôльництва, ґенерала ґр. Зенона **Вельсерсгаймба** на ново моимъ міністромъ для обороны краєвôй, маркґр. Оліверa **Бакегема** моимъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ, ґр. Фр. **Шенборна** на ново моимъ міністромъ судôвництва, тайного совѣтника и маршалка мого королѣвства Стирiи ґр. Ґундакера **Вурмбранда** моимъ міністромъ торговлѣ, віцепрезідента палаты послôвъ д-ра Станислава **Мадейского** моимъ міністромъ вѣроисповѣдань и просвѣты, совѣтника легаційного по-за службою, д-ра Ернеста **Плєнера** моимъ міністромъ фінансôвъ, вкôнци тайного совѣтника Аполінарія **Язерского** моимъ міністромъ. Дотычнѝ мои вôдручнѝ письма до нихъ слѣдують въ залученю. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. Кн. *Альфредъ Віндішґрецъ* в. р.“

„Любый ґр. Фалькенгайнъ! Высказуючи вамъ моє повне признанье за численнѝ заслуги, довголѣтну и повну пожертвованя вашу дѣяльность та пôдпиранье важныхъ задачь економічныхъ, входячихъ у вашь ресортъ, именую васъ на ново моимъ міністромъ рôльництва. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Кн. Альфредъ Віндішґрецъ* в. р.“

„Любый маркґрафе Бакегемъ! Звôльняючи васъ ласкаво зъ уряду міністра торговлѣ и въ признаню вашихъ знаменитыхъ услугъ, якѝ вы вôддавали зъ невтомимымъ пожертвованьемъ, а котрѝ такъ свѣтло зазначили ся въ розвитку нашои торговлѣ и вôдносинъ комунікаційныхъ, именую васъ моимъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Кн. Альфредъ Віндішґрецъ* в р.“

„Любый ґр. Шенборнъ! Въ признаню знаменитыхъ и вѣрныхъ вашихъ услугъ, вôддаваныхъ завсѣгды зъ повнымъ пожертвованьемъ, а такожь великихъ заслугъ, якѝ добули вы собѣ на теперѣшнôмъ урядѣ для розвитку вôдносинъ приватныхъ и введеня важныхъ реформъ на всѣхъ областяхъ права, именую васъ на ново моимъ міністромъ судôвництва. — Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Кн. Альфредъ Віндішґрецъ* в. р.“

Прочѝ цѣсарскѝ письма вôдручнѝ до чотирохъ новыхъ членôвъ кабінету зредаґованѝ коротко: „Любый . . . . . ! Именую васъ моимъ міністромъ . . . . . Вѣдень 11 падолиста 1893. *Францъ Іосифъ* в. р. *Кн. Альфредъ Віндішґрецъ* в. р.“

——

Заприсяженье членôвъ нового кабінету вôдбулось вчера въ недѣлю. При заприсяженю президента міністрôвъ кн. Віндішґреца за-для неприсутности міністра справъ заграничныхъ ґр. Кальнокого интервенювавъ державный міністеръ скарбу бар. Калляй. Вôдтакъ всѣ новѝ міністры складали присягу въ руки цѣсаря. Потôмъ принимавъ цѣсарь кождого міністра особно на авдієнціи.

Уступаючій президентъ міністрôвъ ґр. Таффе зазнавъ вôдъ цѣсаря, крôмъ сердечного письма пращального, ще и иншого рода вôдзначеня. Цѣсарь прислав ґр. Таффому свôй портретъ у величавыхъ рамахъ и зъ власноручнымъ пôдписомъ. [Ґр. Таффе має вже всѣ ордеры австрійскѝ.] Вчера по полудни зло-

---

дурна охота забавъ, розрывокъ свѣтовыхъ розлучує насъ, але то бажанье свѣтла, що пôдносить чоловѣка по-надъ цѣлу природу, що несвѣдома своихъ цѣлей а рядить собою лишь инстинктомъ. Я, що почуваю въ собѣ вольного духа людского, бажаю свѣтла и знаня такого, яке хоче посѣдати лише самъ мужчина выключно...“

Се бувъ грôмъ, що затрясъ цѣлымъ его ествомъ. — Шалена дитино! — крикнувъ та хотѣвъ кликати на прислужника, щобы подавъ ему револьверъ, але куды-жь вôнъ мавъ теперь повернути ся? Написавъ листъ до знакомого професора на університетѣ въ Цирiху. Дôставъ вôдповѣдь, що тамъ Олены нема, але разомъ и пораду, щобы звернувъ ся до Лондона, де богато жѣнокъ слухає выкладôвъ на всякихъ выдѣлахъ. Нещастный чоловѣчиско заразъ другои днины пустивъ ся въ дорогу, днемъ и нôчю спѣшивъ до меты — и, на щастье, не обманувъ ся. Въ Лондонѣ звернувъ ся до університетскихъ властей и вôдшукавъ свою згубу, але-жь якъ перелякавъ ся сердега, коли у властительки кватиры студентокъ дôзнавъ ся, що глядана лежить недужа. „Завсѣгды була блѣденька та сумна мовь сирôтка, — оповѣдала хозяйка, а теперь мусѣла бѣдна положити ся...“

Хвилю стрѣчи не легко описати. Олена смѣялась и плакала разомъ, цѣлувала мужа по рукахъ якъ дитина, та хотѣла таки на другій день вертатись домôвъ. Та се було неможливе, бо до силъ ще не прийшла. Коли вкôнци приѣхали домôвъ, до своєи хаты, котру она такъ неросудно покинула, очи ѣй зайшли сльозами.

— Любчику мôй! — говорила, — я нѣчо не стратила на тôй подорожи а радше навчила ся бачь сего, що жѣнцѣ, щобъ могла щасливо та розумно жити, треба попередъ усего знати, що ѣй потрѣбне, абы могла розумѣти обовязки свого покликаня. Наука — се свѣтло, для жѣнки конечне, але не самою лишь наукою живе чоловѣкъ.

Переклавъ ***Волод. Герасимовичъ.***

живъ цѣсарь ґр Таффому візиту, а вôдтакъ три уступаючій міністры: Ґавчь, Штайнбахъ и Залескій явились у Таффого зъ пращальною візитою.

Годить ся подати деякѝ біоґрафічнѝ даты новоименованыхъ міністрôвъ; чотири зъ нихъ засѣдали вже въ кабінетѣ ґр. Таффого а пять: кн. Віндішґрецъ, д-ръ Плєнеръ, Яворскій, Мадейскій и ґр. Вурмбрандъ першій разъ засядуть на фотеляхъ міністерскихъ.

Кн. Альфредъ **Віндішґрецъ**, новый президентъ міністрôвъ, родивъ ся 31 жовтня 1851 р., отже числить 43-тій рôкъ житя. Ширшу біоґрафію князя подали мы недавно.

Д-ръ Ернестъ **Плєнеръ** родивъ ся 18 жовтня 1841 р. въ Хебѣ (Еґеръ) яко сынъ бувшого міністра скарбу и торговлѣ Ігнатія Плєнера. Скôнчивши студіи правничѝ у Вѣдни и Берлинѣ та зложивши докторатъ правъ, вступивъ до служby дипльоматичнои и бувъ секретаремъ легаційнымъ въ 1865—67 при посольствахъ въ Парижи и Лондонѣ. Въ 1873 р. звôльнено его зô служby и того самого року бувъ выбраный посломъ до рады державнои зъ хебскои палаты торговельнои на мѣсце свого батька. Вôдъ того часу заступае вôнъ ту палату такожь въ ческôмъ соймѣ. Въ радѣ державнôй выступавъ д-ръ Плєнеръ дуже часто въ діскусіи надъ справами політичными, економічными и фінансовыми. Вôдъ 1889 р. уважано д-ра Плєнера проводиремъ нѣмецкои лѣвицѣ. Противъ кабінету ґр. Таффого выступавъ д-ръ Плєнеръ завзято, ажь р. 1891 спонукавъ лѣвицю заняти выжидаючо-прихильне становище. Въ соймѣ ческôмъ занявъ д-ръ Плєнеръ рôвнорядне становище зъ д-ромъ Шмейкалемъ и рѣшучо выступивъ противъ всякихъ національныхъ змагань Чехôвъ. Коли ґр. Кінбургъ ставъ міністромъ лѣвицѣ, говорено, що д-ра Плєнера покличуть на посаду президента найвысшого трибуналу обрахункового, але д-ръ Плєнеръ рѣшучо заявивъ, що тои посады не прийме. При конференціяхъ надъ зложеньемъ коаліційного міністерства интервенювавъ д-ръ Плєнеръ яко заступникъ нѣмецкои лѣвицѣ и въ тôмъ характерѣ вступае до кабінету кн. Віндішґреца.

Аполінарій **Яворскій**, тайный совѣтникъ, презесъ кола польского и теперѣшный міністеръ для Галичины — родивъ ся въ 1825 р. скôнчивъ студіи правничѝ у Львовѣ и Вѣдни. Карієру політичну зачавъ въ 1870 р., коли то бôльша посѣлôсть золочѣвского округа выбрала его посломъ до сойму. Въ колѣ польскôмъ выборовъ собѣ п. Яворскій видне становище и въ 1888 р. по смерти Ґрохольского выбрано его презесомъ кола. Въ колѣ польскôмъ выступавъ Яворскій автократично и знавъ придушити всякѝ бôльше поступовѝ змаганя. Въ повнôй палатѣ промовлявъ рѣдко, а и то не завсѣгды щасливо, бо зъ промовъ слѣдно було лишь безвзглядный автократизмъ и буту шляхотску. Годѣ не згадати про досыть нефортунный крокъ п. Яворского 14 падолиста 1891 р., коли то на вѣденьскôй біржи настала велика паніка. Тогдѣ то бувъ п. Яворскій на авдієнціи у цѣсаря и говоривъ про справу децентралізаціи зелѣзниць, а здаючи справу зъ тои авдієнціи въ колѣ польскôмъ натякнувъ про слова цѣсарскѝ, що грозить небезпечнôсть въ тогдашнôй внѣшнôй ситуаціи. Рôвножь треба згадати, що Яворскій въ имени кола польского при дебатѣ буджетовôй публично заявивъ, мовь то Полякамъ не ити нѣколи въ парѣ зъ нѣмецкою лѣвицею, а теперь по внесеню реформы выборчои злучивъ ся зъ лѣвицею до спôльнои акціи. Вкôнци памятнѝ слова п. Яворского, коли то по своємъ выборѣ на презеса кола сказавъ: „Памятаймо, що мы, коло польске, маємо боронити не лишь интересôвъ провінціи, але такожь и добро цѣлого нашого народу!“

Автентичну и вельми характеристичну біоґрафію п. А. Яворского подало було „Дѣло“ въ ч 153 зъ 1890 р, а що теперь якъ-разъ пора вôдновѣдна пригадати ѣи не лишь Русинам але и ширшому загалови, то повторяємо ѣи дословно:

„О родѣ п. Апол. Яворского публика руска думае, що се Полякъ вôдъ рода въ рôдъ и яко вôдъ такого нема що надѣяти ся, щобъ вôнъ не бувъ противникомъ Руси. Але такъ не есть. Аполінарій Яворскій не есть польского роду. Дѣдъ Аполінарія звавъ ся Петро Яворскій, придомку Пишкевичь, а бабка Тереса зъ Кропивницкихъ, загоновѝ шляхтичѣ изъ Ступницѣ зъ пôдъ Самбора. Єсть се рôдъ рускій, котрый не числивъ нѣодного члена Полька, рôдъ руского обряду, говоривъ лише руською бесѣдою, руску землю власными руками обраблявъ и рускимъ хлѣбомъ живъ. Тому рускому шляхтичеви ходачковому Петрови Яворскому забагло ся дати найстаршого сына Теодора, родженого 1784 р. до школы до Самбора, а прочѝ дѣти працювали на загонѣ та достатчали Ф деви (якъ то Теодора звали въ родинѣ) всего, чого потребувавъ въ школахъ. Федьо учивъ ся, скôнчивъ ґімназію въ Самборѣ а фільософію уже у Львовѣ, де то мѣстивъ ся межи знакомыми урядниками изъ шляхотского походженя зъ Сѣлця, але все Русинами. Такъ и Федьо бувъ Русиномъ, скôнчивъ права и умѣстивъ ся въ судѣ. Але що тогды лише Чехи и Нѣмцѣ мали вôдкрыту карієру, то землякамъ тяжко ишло зъ авансомъ. Наспѣвъ рôкъ 1848. Всѣ що не Чехъ, та Нѣмець, вписували ся въ лісту „ґвардіи народовои“. Нашъ п. Теодоръ Пишкевичь розумѣвъ, що вôнъ не Полякъ а Русинъ, вôдказавъ ся вôдъ польскои ґвардіи народовои, потерпѣвъ трохи переслѣдованя вôдъ колеґôвъ-Полякôвъ, але яко Русинъ, котрому все терпѣти треба, потерпѣвъ.. кôлька выстрѣлôвъ изъ замку Львова — а ґвардіи уже не стало... Теодоръ Яворскій давъ ся пôзнати, що вôнъ не Полякъ а Русинъ — и за то зробивъ карколомный скокъ въ авансѣ, бо ставъ совѣтникомъ апеляційнымъ у Львовѣ. Оженивши ся зъ дочкою мѣщанина-рѣзника, властителькою каменицѣ у Львовѣ, ставъ Теодоръ Яворскій чоловѣкомъ заможнымъ. Пôзнѣйше каменицю продавъ и купивъ село, а опôсля докупивъ друге село. Мавъ двоє дѣтей: сына Аполінарія теперѣшного міністра и дочку матѣрь нинѣшного маршалка рогатиньского и посла Николая Торосевича. Теодоръ Яворскій подѣливъ своє майно такъ, що Аполінарію давъ одно село а дочцѣ друге. Тіи паны теперь Поляки чистои крови. Теодоръ Яворскій мавъ брата Яцентія, котрый полишивъ ся бувъ на батькôвскôй земли и своими руками въ потѣ чола працювавъ, щобы було що вôдвезти до Самбора братови Федеви. Внукъ того Яцентія о. Іосифъ Яворскій есть нинѣ парохомъ въ Путятинцяхъ, селѣ п. Николая Торосевича.“

Д-ръ Станиславъ **Мадейскій** родивъ ся 1841 р. въ Сѣнявѣ, ходивъ до ґімназіи въ Ряшевѣ а кôнчивъ студіи правничѝ у Львовѣ и Краковѣ. Въ 1864 р. вступивъ до суду а въ 1870 р. за кабінету ґр. Потоцкого покликано его до міністерства судôвництва. Коли міністромъ судôвництва ставъ д-ръ Ґлязеръ, д-ръ Мадейскій выступивъ зъ міністерства и обнявъ нотаріятъ въ Лішкахъ пôдъ Краковомъ а вôдтакъ въ Бжеску. Въ 1879 р. бувъ выбраный першій разъ посломъ до рады державнои а вôдъ кôлькохъ лѣтъ засѣдае такожь въ соймѣ. Въ радѣ державнôй бравъ живу участь въ роботахъ комісіи судовои, именно надъ реформою закона и процедуры цивільнои, а въ колѣ польскôмъ бувъ однымъ зъ тыхъ послôвъ, що клонять ся до спôльнои акціи зъ лѣвицею нѣмецкою. По уступленю д-ра Смольки зъ президентуры палаты послôвъ, бувъ десигнованый по досыть завзятôй борбѣ въ колѣ, на другого віце-президента. Въ соймѣ занимавъ д-ръ Мадейскій рôзне становище, переходивъ вôдъ лѣвицѣ до центра и правицѣ, а знатнѣйша его промова була пôдчасъ дебаты буджетовои въ 1890 р. Въ 1879 р. габілітувавъ ся въ краковскôмъ університетѣ на доцента для процедуры цивільнои, теперь же есть дѣйстнымъ професоромъ и вже другій рôкъ ректоромъ краковского університету.

Ґр. Ґундакеръ **Вурмбрандъ** родивъ ся 9 мая 1838 р. и служивъ зъ-разу въ армiи, зъ котрои выступивъ въ ранзѣ рітмайстра. Въ 1879 р. бувъ выбраный посломъ до рады державнои зъ палаты торговельнои въ Градци а въ 1880 р. поставивъ звѣстне внесенье, щобы нѣмецку мову узнати въ Австріи мовою державною. Бувъ президентомъ Стирiи а въ соймѣ стирійскôмъ выступавъ все яко речникъ Нѣмцѣвъ.

Зъ прочихъ чотирохъ міністрôвъ, покликаныхъ на ново до кабінету, два ґр. Фалькенгайнъ и ґр. Шенборнъ суть заступниками клерикально-консервативного сторонництва а два другѝ маркизъ Бакегемъ и ґр. Вельзерсгаймбъ не зачисляють ся до нѣякого сторонництва, хочь все таки догадують ся, що Бакегемъ буде хилити ся до лѣвицѣ а ґр. Вельзерсгаймбъ до консервативно-клерикального сторонництва.

По доповняючôмъ выборѣ посла до рады державнои зъ округа Сокаль-Рава-Жовкôвь.

Въ 259 ч. краковского Czas-у подыбуємо на вступѣ статю „Z obozu ruskiego“ обговорюючу справу выбору старосты жовкôвского, п. Ляникевича. Статья та въ скороченю звучить:

Выборъ старосты жовкôвского на посла до рады державнои въ окрузѣ жовкôвско равско-сокальскôмъ бувъ дѣйстною несподѣванкою для всѣхъ, зъ выимкою хиба для сферъ мѣсцевыхъ [авторъ мабуть має на думцѣ пп. Гавзера, Пуницкого и Розвадовского зъ Жовквы, — два зъ нихъ признали ся въ Przegląd-ѣ до тои акціи — *Ред.*], котрѝ тымъ выборомъ заинтересували ся въ послѣднôй хвили... Выборъ п. Ляникевича має ту немилу сторону, що безъ потребы ярать и выкликує комбінаціи зовсѣмъ безосновнѝ. И въ рускихъ и въ польскихъ дневникахъ появивъ ся судъ, мовь-то п Ляникевичь бувъ кандидатомъ правительственнымъ, котрого правительство умысно въ послѣднôй хвили перенерло, щобы спаралізувати заневненый выборъ проф. Вахнянина. Пôсля нашихъ информацій — зовсѣмъ, якъ думаємо, певныхъ — правительство зовсѣмъ не форсувало нѣкого, а кандидатура п. Ляникевича не выйшла зовсѣмъ зъ его ініціятивы. Ухвала комітету центрального [польского], котра не ставляючи жадного кандидата, заявила лише, що кандидатура проф. Вахнянина не есть пожеланою, додаючи, що въ тôмъ окрузѣ мандатъ належить ся Русинови — та ухвала поставила цѣлу справу на дивнôмъ и тяжкôмъ становищи Якъ звѣстно, боролись тамъ зъ собою двѣ кандидатуры: о. Роздѣльского и проф. Анатоля Вахнянина. Парохъ сокальскій, звязаный добрыми и давными вôдносинами зъ суспôльностію польскою, бувъ бы може мавъ выгляды удачѣ, наколи-бъ не та обставина, що его пôдержувало сторонництво москвофільске и ужило его за оруде противъ акціи згоды и народовцѣвъ, котрыхъ кандидатомъ бувъ проф. Вахнянинъ. Про личнôсть зновъ сего кандидата кружили нещасливѝ вѣсти на котрыхъ имовѣрно оперлась и ухвала комітету центрального, а на основѣ котрыхъ и мы [кореспондентъ Czas-у“] въ одній статьѣ не могли сь заявити за выборомъ чоловѣка, котрого представлено ворогомъ Полякôвъ и радикаломъ — якъ мы пересвѣдчились а котрѝ то вѣсти були цѣлкомъ неправдивѝ... Професоръ Анатоль Вахнянинъ выступавъ уже кôлька разôвъ яко кандидатъ на посла. Не одержавъ нѣколи мандату, а зъ кождои борбы выборчои выходивъ зъ опінією чоловѣка пересвѣдчень що найменше неневныхъ. Въ остатныхъ часахъ выроблялись противъ него опініи москвофіла, ворога Полякôвъ и радикала, а противъ выробленои о собѣ опінии вôнъ нѣколи не протестувавъ выразно. [Такимъ представляли проф. Вахнянина противники, интересованѝ выборами, а що оружє чорненя у насъ не остає безъ успѣху, то не щаджено нѣколи проф. Вахнянина, тымъ бôльше, що вôнъ зъ засады майже нѣколи не простує опінiи прилюднои о собѣ. Якъ теперь оголошено его зъ одного стороны „радикаломъ“, такъ рôвночасно радикалы нашѝ оголосили его „клєрикаломъ“! — *Примѣтка Редакціи*]. Тôй опінiи о проф. Вахнянинѣ треба въ першôй лініи приписати результатъ остатного выбору. Боротьба выборча вела ся мѣжь таборомъ москвофільскимъ а народовцями; о третôмъ кандидатѣ нѣхто не думавъ, а запалу для обохъ суперникôвъ не було. Досыть було того, абы хто-небудь выповѣвъ трете назвище, щобъ около него згрупувала ся бôльшôсть. И такъ стало ся, тымъ лекше, що имя п. старосты Ляникевича було для загалу симпатичне. [О, правда!] Отже несправедливо выступило „Дѣло“ зъ пристрастною статею въ котрôй выборъ п. Ляникевича приписуе пресiи правительственнôй та шовінізмови польскому [Свѣдчать справозданя зъ выборôвъ! — *Ред.*] и твердить, що высуненье тои кандидатуры було пôдступомъ. Орґанъ украинофільскій грозить притôмъ, що „прикрый той досвѣдъ не може остати ся безъ вплыву на вôдношенье Русинôвъ до правительства“. Обжалованье несправедливе, а грозьбы пустѝ [?]. Въ выборѣ п. Ляникевича не брали удѣлу анѣ правительство анѣ шовінізмъ польскій... Думаємо, що не грозьбами, але спокôйнымъ та розважнымъ осудомъ справы можна бы дôйти тутъ до практичного и користного результату. Не знаємо, що зробить п. Ляникевичь супротивъ ухвалы комітету центрального, що мандатъ зъ того округа належить ся Русинови. Орґанъ „наумовичѣвскои идеѣ“, пôдступно и неправдиво толкуючи упадокъ народовця, вызыскуе его яко трiюмфъ табору москвофільского, хвалить ся, що вôнъ одинъ глядѣвъ ясно, не вѣрючи правительству и Полякамъ, а о. митрополитъ, Барвѣньскій и другѝ мылили ся. Пôдступне оно и неправдиве, але не дасть ся заперечити, що несподѣвана третя кандидатура и ѣи побѣда дає тымъ выводамъ барву имовѣрности. И въ сѣмъ то мѣстить ся се, що мы назвали рѣчію немилою въ тôй справѣ... Рѣшенье ситуаціи залежить, на нашу гадку, вôдъ розумного оцѣненя стану рѣчи п. Ляникевичемъ, а въ дальшôмъ наслѣдку вôдъ поведеня руского сторонництва народного и п. Вахнянина.

Отсе змѣстъ статьѣ Czas-у. Тенденцією статьѣ есть представити, що за цѣлу ту справу правительство не вôдповѣдає та що п Ляникевичь выбраный на посла противъ волѣ правительства — а лише тымъ дивнымъ дивомъ, що три старосты на свою руку переформували зъмѣжь себе одного, найвысшого рангою, на посла до рады державнои...

Дописи „Дѣла“

Зъ Коломыѣ.

[Святкованє памяти Маркіяна въ Коломыѣ.]

День перенесеня мощей Маркіяновыхъ обходжено въ Коломыи дуже торжественно. О 9-ôй годинѣ рано церковь наповнилась майже всею рускою интеліґенціею коломыйскою, а такожь многими мѣщанами и селянами. Крил. о. Кобляньскій въ сослуженю шѣстьохъ священикôвъ вôдправивъ торжественну службу Божу а до парастасу передъ прибранымъ тетраподомъ стануло одинацять священикôвъ. Краснорѣчиву проповѣдь выголосивъ о. Билинкевичь зъ Корнича, — представивъ дѣяльнôсть Маркіяна та сумный ставъ тогдѣшный на Руси, описавъ значѣнье торжества та завôзвавъ всѣхъ, передовсѣмъ наше жѣноцтво, до любви своєи вôтчины та до плеканя идеѣ Маркіяновои въ молодыхъ поколѣняхъ. Неодно око прослезилось, коли хоръ вôдспѣвавъ сумне „вѣчная память“, та не въ одныхъ грудяхъ жаль стало, чому Маркіянъ такъ скоро минувъ ся?

Вечеромъ *того жь дня* вôдбули ся въ комнатахъ „Родины“ торжественнѝ вечерницѣ. Комнаты „Родины“ и салю заповнили гостѣ зъ интеліґенціи всѣхъ сторонництвъ та мѣщанъства. О годинѣ 8-ôй на красно прибрану естраду [портретъ поета природнои величины наскіцувавъ на-борзѣ п. К.] выступивъ о. Русинъ та короткимъ, власнымъ [умысно написанымъ стишкомъ] повитавъ зôбраныхъ. Хоры молодыхъ нашихъ Боянистôвъ пôдъ управою о. Х. при вправнôмъ акомпаниментѣ панѣ Р. тримались добре; сольо, деклямаціи панны Лепкôвнои творôвъ Маркіяна, гра на фортепянѣ выпали цѣлкомъ добре, а кульмінаційною точкою бувъ знаменитый, надзвычайно занимаючій вôдчитъ проф. Пачовского про дѣяльнôсть та значѣнье Маркіяна. Вôдчитъ сей зôстанесь на довго въ памяти, — а надѣятись и въ серци всѣхъ слухачѣвъ, що такъ тиснулись, щобъ и одного слова не пропустити. На закôнченье образъ изъ живыхъ осôбъ представивъ „Русалку осѣняючу безталанну Русь а середъ загального одушевленя залунавъ нашь имнъ „Ще не вмерла Украина.

Въ часѣ вечерка [вступъ бувъ безплатный] зложили гостѣ по-надъ 20 зр. на памятникъ Маркіянови.

Коломыя якъ уже було згадано въ „Дѣлѣ“, — выслала була такожь депутацію до Львова въ котрôй взяли участь. голова „Родины“ сов. Ильницкій та професоры Сальо и Дольницкій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

По зложеню нового кабінету повинна зачати ся р о б о т а п а р л я м е н т а р н а. Першою задачею нового правительства буде означити речинець скликаня парляменту. Говорять, що палата послôвъ зберe ся мѣжь 20 а 23 падолиста. Кабінетъ задумуе выступити вже на першôмъ засѣданю палаты зъ деклярацією, а вôдтакъ продовжати порядокъ дневный зъ по-

слѣдного засѣданя. Дебата, яка зачала ся надъ проэктомъ реформы выборчои а була перервана наглымъ вôдроченьемъ палаты, буде продовжатись и се подасть нагоду правительству зазначити своє становище що-до реформы выборчои. Догадують ся, що всѣ бесѣдники, якí записались були противъ предложеня, вôдкличуть свôй голосъ и въ сей способъ буде можна закôнчити перше читанье, въ котре входять такожь всѣ внесеня послôвъ на змѣну ординаціи выборчои. Передъ Рôздвомъ загадує рада державна упоратись зъ новелею до закона о оборонѣ краєвôй, зъ розпорядженями вынмковыми и зъ провізорією буджетовою. Въ наслѣдокъ коаліціи сторонництвъ думають, що тí справы не стрѣтять нѣякои перешкоды, бо правительство буде розпоряджати по-надъ 200 голосами, (112 голосôвъ дасть лѣвиця, 56 коло польске а проче доповнить ся зъ клюбу Гогенварта, зъ котрого неминучо одна частина послôвъ вылучить ся) Въ сѣчни и половинѣ лютого будуть скликанí соймы краєвí, а вôдтакъ зберe ся знов рада державна для ухвалы буджету Але и та сесія рады не буде довга, бо спôльнí делеґациі мають зôйти ся въ Будапештѣ на веснѣ. Въ часѣ весняныхъ мѣсяцѣвъ може буде могла комісія податкова упоратись зъ реформою податковою а тогдѣ палата послôвъ взяла бы сю справу пôдъ дíскусію передъ реформою ординаціи выборчои, позаякъ по ухваленю сеи реформы треба бы розвязати раду державну и розписати новí выборы. Що-до р е ф о р м ы в ы б о р ч о и то нове правительство мае руководитись такими идеями: Вытворюєсь пята категорія выборцѣвъ зъ мѣского и сѣльского населеня, котре не оплачує нѣякого безпосередного податку. Труднôсть лежить въ тôмъ, кôлько новыхъ мандатôвъ сотворити для тои категорíи. Числять, що тыхъ мандатôвъ треба буде 80, а розложать ся они на поодинокí краѣ пôсля душ населеня и плаченого податку. Рôвночасно заведе ся высшíй цензусъ податковый для теперѣшныхъ выборцѣвъ зъ мѣскои и сѣльскои категорíи, а се що вôднаде, вôйде яко ныборцѣ до пятои новои категорíи.

НОВИНКИ.

Зъ Чернигова наспѣла до насъ телеґрафічна вѣсть, що сими днями попращавъ насъ и перейшовъ на той свѣтъ

Леонидъ Глѣбôвъ,

одинъ зъ найсимпатичнѣйшихъ старшихъ постôвъ руско-украиньскихъ, щирый народолюбець, вѣрный сынъ рôднои землѣ — Руси Украины.

Пôдъ вражѣньемъ сердечного жалю по стратѣ того мужа, такъ заслуженого въ нашôй літературѣ, кличемо зъ глубины серця, въ имени цѣлои прикарпатскои Украины:

Вѣчна Тобѣ, Леониде, память!

— **П. Юліянъ Романчукъ**, посолъ до сойму и рады державнои, запрошує выборцѣвъ зъ судовыхъ повѣтôвъ бобрецкого и ходорôвского на справозданье посольске, котре вôдбуде ся въ суботу дня 18 н. ст. падолиста о 2 ôй годинѣ пополудни въ Вôбрцѣ въ сали Рады повѣтовои

— **Дирекція руско-народного театру** повѣдомляе: Позаякъ товариство Frohsinn занимае салю для своихъ цѣлей вô второк и середу, то найблизше представленье вôдбуде ся въ ч е т в е р ъ 16 н. ст. падолиста. Того дня буде выставлене першíй разъ „У к р а д е н е щ а с т ь е“, драма зъ сѣльского житя зô спѣвами и танцями въ 5 дѣлхъ д-ра Ивана Франка, вôдзначена нагородою на конкурсѣ выдѣлу краєвого 1893 р.

— **На опорожненый мандатъ посла до рады державнои зъ мѣстъ Тернопôль-Бережаны** по Евз. Черкавскôмъ выринають рôзного рода кандидаты, а рѣшати буде въ сѣй спр вѣ становище кола польского Говорить, що въ колѣ заговорено про кандидатуру д ра Бобжиньского, котрый бы вôдтакъ мôгъ стати презесомъ кола польского; иншí высувають напередъ д ра Біндера, котрый хочь и рѣшучо належить до лѣвицѣ, то все таки бувъ бы знаменитою силою на поли економічнôмъ.

— **Вѣче мазурокого сторонництва хлопского въ Краковѣ** вôдбуло ся вчера при участи 400 осôбъ зъ повѣтôвъ: краковского, хшанôвского, вадовицкого и иншихъ пôдъ проводомъ посла Станислава Поточка. Вѣче ухвалило одноголосно резолюцію котра домагае ся реформы выборчои въ дусѣ проэкту д-ра Штайнбаха и ґр. Таффого и безпосереднього голосованя на послôвъ зъ куріи сѣльскои. До Таффого, Штайнбаха и Фалькенгейна выслано телеґрамы зъ признаньемъ, а то двомъ першимъ за внесенье проэкту реформы выборчои, а ґр. Фалькенгайнови за внесенье законôвъ о спôлкахъ селяньскихъ и рентовыхъ господарствахъ селяньскихъ, Выдавану станьчиками ґазетку для народа Krakus-а признано шкôдною для люду. Вкôнци заявило ся вѣче за полученьемъ обшарôвъ дворскихъ зъ громадами.

— **Про вчерашне вѣче въ Перемышли** доносять: Вѣче було дуже численне и вôдбуло ся въ присутности послôвъ д-рôвъ: Антоневича, Левицкого и Дворского. На порядку дневнôмъ стояла справа реформы выборчои, котру референувавъ Дашиньскí. Референтъ запытавъ рѣшучо д-ра Левицкого, чи правда се, що вôнъ ґратулювавъ ґр. Стадницкому по его промовѣ въ радѣ державнôй. Дальше выступивъ дуже остро противъ д ра Левицкого за се, що вôнъ зрадивъ выборцѣвъ прилучуючи ся до звѣстного заявленя кола польского въ справѣ проэкту реформы выборчои. Д-ръ Левицкí заперечивъ рѣшучо мовь бы вôнъ ґратулювавъ ґрафови, а вôдтакъ ударивъ сильно на ґр. Таффого за его реформу. — Д-ръ Дворскí промовлявъ три разы въ оборонѣ д-ра Левицкого, але его промовы причинили ся лише до того, що зôбранí тымъ певнѣйше дали бороненому послови вотумъ недовѣря. — Д-ръ Антоневичъ выступивъ противъ обохъ згаданыхъ послôвъ, выказувавъ несправедливôсть ординаціи выборчои и похваливъ змаганя робôтникôвъ. Бесѣду д-ра Антоневича приймили зôбранí оплесками. — Вôдтакъ промовивъ еще п. Стахура и выступивъ противъ д-ра Дворского за то, що сей назвавъ жаданье реформы выборчои „пôдбурюваньемъ“ та що не дае робôтникамъ салѣ на зборы. (Тутъ вôдозвали ся голосы: *Ганьба!*) — Вкôнци Дашиньскí въ бесѣдѣ перерываной оплесками ударивъ на Левицкого, котрый тымчасомъ выѣхавъ до Городка, внесъ резолюцію ухвалену на зборахъ у Львовѣ, вотумъ недовѣря для польского кола и высказъ обуреня для ґр. Сгадницкого. Комісарь правительственный не хотѣвъ допустити до голосованя надъ сими внесенями, але зôбранí приймили их аклямацією.

— **Страшна пригода.** Зъ Нового Санча пишуть до львôвскихъ ґазетъ: Вчера пôдъ вечѣръ о. Іосифъ Ломницкí, греко-кат. **парохъ** въ Лабовôй, повертаючи вôдъ недужого, упававъ зъ вузкои кладки скранею на камѣнь и убивъ ся на мѣсци. Однако може бути, що бувъ бы ще выратуваный, если бы не то, що коли упавъ и стративъ свѣдомôсть, звисла его голова до рѣчки, а вода затамувала вôддыхъ. Такъ его найдено.

— **Корниль Уейскí** заговоривъ знов про вынародовлюваньe польского люду на Руси. Именно на телеґраму Lwowsk-ого Koła Rań (філіи польского Schulverein-у), переслану ему въ роковины 50-лѣтного ювилею писательского, вôдновѣвъ Уейскí сими днями такъ: „Сердечна подяка за высказанí чувства для мене. Честь для Вашои працѣ, опѣкунки люду. Возьмѣть въ особливу опѣку людъ польскí на Руси опущеный, забутый, вынародовлюваный. Въ его пôднесеню розвязанье пытаня рускаго, а навязанье будучои вôдновленои уніи. Вѣрный Вашь братъ въ тôй праци — Корнилъ Уейскí.“ Мы вже разъ мали нагоду высказати ся про енунціяціи польского поета въ тôй справѣ, теперь лише годить ся пôднести, що власне вôдъ часу якъ Уейскí першíй разъ проголосивъ свои слова до депутацiн зô Львова, почали появляти ся въ Przegląd ѣ брехливí та пôдбурюючí дописи про мнимый гнетъ польскои народности зô стороны Русинôвъ. Видно, що слова Уейского, упавши на почву нездоровои зараженои шовінізмомъ польскои суспôльности починають приносити обильнí плоды, котрí до истнуючого роздору мѣжь обома народностями въ краю причинять ся и то въ дуже значнôй мѣрѣ, бо выкликують однодушный крикъ обуреня у Русинôвъ на посуненый до крайности польскíй тероризмъ и безличнôсть. — Въ послѣднôмъ числѣ помѣстивъ Przegląd знов одну допись п. з. Ucisk polskiej ludności п. Казимира Пепловского. Допись та мала на метѣ показати свѣтови якъ на долони, що бѣднымъ Полякамъ нѣкуды вже дѣтись передъ страшнымъ рускимъ тероризмомъ. Однакъ п. Пепловскому не конче повело ся зъ мотивованьемъ руского ucisku polskiej ludności, бо одинокимъ доказомъ сего ucisku есть у него тота обставина, що Поляки, спиваючи тоасты при пирахъ, спѣвають руске „Многая лѣта“! П. Пепловскí не клавъ бы сего Русинамъ у вину, если бы они за се спѣвали по празникахъ бодай: Jeszcze Polska nie zginęła, або Tam na błoniu błyszczy kwiecie, але що Русины сего не роблять, то доказъ ясный якъ сонце, що они тероризують Полякôвъ. Славно!

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Дня 10 н. ст падолиста занедужало на холеру въ Галичинѣ: Въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 2 особы, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Хировѣ 3 особы. — Выздоровѣла въ повѣтѣ надвôрняньскôмъ въ Ланчинѣ 1 особа. — Померли: Въ Горохолинѣ 1 особа, въ Хировѣ 2 особы. — За галомъ лишило ся 9 падолиста въ лѣченю 10 недужихъ; дня 10 падолиста занедужало 6 осôбъ, выздоровѣла 1, померли 3, отже лишае ся въ лѣченю ще 12 недужихъ. — Совѣтникъ намѣстництва д-ръ Меруновичь выѣхавъ до повѣта старомѣского зъ причины случаѣвъ холєры въ Хировѣ и Посадѣ хирôвскôй.

— **Д-ръ Витовтъ Левицкí**, посолъ до рады державнои, стававъ вчера передъ своими выборцями въ Городку. На зборахъ явило ся около 130 осôбъ, мѣжь ними дуже мало селянъ. Зôбранí выслухали короткого справозданя посла и дали ему вотумъ довѣря.

— **Д-ръ Теодоръ Яцѣвъ** именованый старшимъ лѣкаремъ въ ґарнізоновôмъ шпитали войсковôмъ у Львовѣ.

— **Въ справѣ дієтъ для судьѣвъ присяжныхъ** доносили мы свого часу, що судьѣ присяжнí въ Самборѣ внесли телеґрафічну просьбу до міністерства, щобы зъ огляду на елементарнí нещастя въ сѣмъ роцѣ и на довготреваючу каденцію признано имъ вôдповѣдну ремунерацію. Міністерство поручило розслѣдити сю справу высшому судови краєвому у Львовѣ, а сей вôднѣсъ ся до президіи суду окружного въ Самборѣ. Справа протягнула ся довшíй часъ и ажь теперь одержавъ п. Романъ Пасѣчиньскí, яко провôдникъ тогдѣшнои лавы присяжныхъ письмо, котрымъ повѣдомлено его, що міністерство не прихилило ся до просьбы судьѣвъ присяжныхъ.

— **Дорожня у Львовѣ** прибирае що разъ ширшí розмѣры. Всякí артикулы поживы пôдскочили въ цѣнѣ вже въ лѣтѣ, теперь прийшла черга на дерево. Осѣннí слоты спинили доставу его до зелѣзниць, а що гôрше на зелѣзницяхъ нема ваґонôвъ до перевозу дерева. Вже теперь коштуе сягъ твердого дерева 18 зр. а до того тяжко его дôстати.

— **Огнѣ.** Вчера о 9-ôй годинѣ вечеромъ повставъ огонь на двôрци зелѣзничôмъ въ Краковѣ. Сторожа огнева угасила его за пôвъ годины. Згорѣла часть даху на правôмъ крилѣ будынку стаційного

— **Консулятъ россійскій въ Бродахъ** повѣдомлено вже урядово о перенесеню его до Львова; иде лише о вынайденье вôдповѣдного помѣщеня. Въ тôй справѣ оголошуе вже россійскí консулятъ въ львôвскихъ часописяхъ що глядае мешканя у Львовѣ, зложеного бодай зъ 15 комнатъ, положеного не въ середмѣстю, но можности віллю зъ огородомъ. — Таксы паспортовí и иншí будуть вôдъ 1 сѣчня 1894 р. значно пôдвышенí.

— **Субвенціи выдѣлу краєвого.** Выдѣлъ краєвый удѣливъ 100 зр. пôдмоги на удержанье шпиталю холеричного зверхности громадскôй мѣсточка Букôвска, а 1000 зр. субвенціи на шпиталѣ холеричнí въ повѣтѣ рогатиньскôмъ именно на устроенье изоляційныхъ помѣщень въ Рогатинѣ, Бурштинѣ, Болшôвци и Букачôвцяхъ, яко мѣстахъ лежачихъ майже на граници повѣта станиславôвского, отже нараженыхъ найбôльше на небезпечнôсть занесеня холеры. — Товариству братнои помочи слухателѣвъ высшои школы рôльничои въ Дублянахъ удѣливъ выдѣлъ краєвый 100 зр. пôдмоги на выдаванье записковъ зъ выкладôвъ. — 500 зр. пôдмоги на поживу признано для мешканцѣвъ повѣта мостиского. Особливо увзгляднивъ выдѣлъ краєвый слѣдуючí громады: Мѣстичѣ, Санники, Иôдлѣски, Вишенку, Чижевичѣ, Острожець, Хлиплѣ, Пôдгаръ, Ганковичѣ, Арламôвску Волю, Буховичѣ, Довгомостиска, Зарѣче, Соколю, Раденичѣ, Конюшки, Судову Вишню, Дудятичѣ, Волосткôвъ, Волчищовичѣ, Стоянцѣ и Крукеничѣ. Рôвночасно вôднѣсъ ся выдѣлъ краєвый до правительства о пôдмоги для убогого населеня згаданыхъ громадъ зъ державныхъ фондôвъ. — Для погорѣлцѣвъ громады Негрибки въ повѣтѣ перемыскôвъ ухваливъ выдѣлъ краєвый 200 зр. пôдмоги для роздѣлу мѣжь найбѣднѣйшихъ зъ погорѣлцѣвъ.

— **Рада мѣста Вѣдня** выбрала онодгы д-ра Прікса знов президентомъ мѣста. Антісеміты выправляли при тôй нагодѣ такí сцены, що засѣданье мусѣло бути замкнене заразъ по выборѣ.

— **Нападъ** Въ Пядикахъ повѣта коломыйского напало въ ночи на 28 жовтня трехъ паробкôвъ на хату гаєвого Четердачука. Гаєвый пробудженый стукотомъ хопивъ за револьверъ и выстрѣливъ у вôкно, котрымъ влазили напастники до хаты. Мимо темноты трафивъ одного зъ нихъ въ чоло, такъ що сей упавъ на мѣсци трупомъ. Два иншí утѣкли и пôзнѣйше ихъ арештовано.

— **Дрôбнí вѣсти.** Архикнязь Леопольдъ Сальваторь повернувъ зъ Вѣдня до Львова. — Маршалокъ краєвый кн. Сангушко выѣхавъ зъ Гумнискъ до Вѣдня. — На навѣщеныхъ сегорôчною повенію зôбрано доси въ львôвскôмъ комітетѣ ратунковôмъ 17.890 зр. 74 кр.

Н а д ô с л а н е.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc) porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (1)

Посмертнí — ǂ — оповѣстки.

О. Іосифъ Ломницкí, греко-кат. парохъ въ Лабовôй мушиньского деканата, упокоивъ ся скоропостижно передвчера въ 48-ômъ роцѣ житя а 24-ômъ священьства.

Вôдозва.

„Просите а дасть ся вамъ, толците а отверзеть ся вамъ“ — голосить св. Євангеліе.

Тыми словами Спасителя загрѣтый, удае ся пôдписаный въ имени парохіянъ парохіи Бахуръ на кранцяхъ положеной, до всѣхъ Русинôвъ, щиро любячихъ св. вѣру и св. обрядъ, о ласкаве зложенье хотяй-бы й найменшихъ лептъ на докôнченье дому Божого, котрого цѣлковите вôдновленье въ сѣмъ роцѣ предпринято якъ внутрѣ такъ и зъ внѣ.

Средствъ на докôнченье того дому Божого мѣсцевí пароxіяне не мають, бо сего року черезъ выливъ рѣки Сяну болючу страту потерпѣли, такъ що й за кôлька лѣтъ не опамятають ся. Тожь я, знаючи безвыхôдне ихъ положенье, въ имени всѣхъ парохіянъ вôдзываюсь до всѣхъ Впр. Отцѣвъ духовныхъ, Вп. Братствъ церковныхъ и всѣхъ Братôвъ-Русинôвъ хотяй-бы о найдрôбнѣйшí лепты.

Допоможѣть намъ, дорогí и любí Братя, въ тôмъ такъ важнôмъ дѣлѣ! Русь наша щедра, Русь наша велика, а коли хотяй дрôбными споможе насъ лептами, то якъ Господь Богъ допоможе, незадовго стане нашъ дôмъ Божій окрасою на цѣлу околицю!

Іосифъ Мащакъ, парохъ въ Бахури и предсѣдатель комітету церковного.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили: Гостѣ на празнику въ Косовѣ 3 зр. 50 кр. — Ученицѣ женьскои учительскои семинаріи у Львовѣ 1 зр. 60 кр. — На руки Впр. о. сов. Юліяна Мандичевского пароха въ Бѣлявцяхъ и его-жь заходомъ Вп. пп. Октавъ Саля маршалокъ брôдскои рады повѣт. 10 зр., Альбертъ ґр. Цетнеръ властитель Пôдкаменя 10 зр., Володиславъ Гнѣвошь властитель Кутôвъ 10 зр., Ант. Гараніхъ властитель Загôря 10 зр, Артуръ Шнель властитель Старыхъ Бродôвъ 5 зр., Высоцкí властитель Увиня 5 зр., Володиславъ Янишевскí нотарь въ Бродахъ 5 зр., Игнатій Френкель плєніпотентъ скарбу брôдского 5 зр., Адамъ Краєвскí властитель Чехôвъ 2 зр., Леонъ Гольцеръ въ Лопатинѣ 2 зр., Фелíксъ Вестъ властитель книгарнѣ въ Бродахъ 2 зр., Спиридіонъ Телиховскí ц. к. комісарь староства въ Бродахъ 1 зр., Махновскí плєніпотентъ скарбу въ Пенякахъ 1 зр., Климентъ Немчевскí секретарь брôдскои рады повѣт. 1 зр., Иванъ Контный вôйтъ зъ Дубя 50 кр., Лаврентій Крижановскí пѣвець церковный въ Бѣлявцяхъ 10 кр., Мих. Голиновскí, Мих. Хмѣлярь, Иванъ Богданъ и Матвѣй Дацюкъ господарѣ въ Бѣлявцяхъ кождый по 10 кр., равомъ 70 зр. — П. Иванъ Гецъ властитель дôбръ въ Окоцимѣ 50 зр. — На руки нашои адміністрациі надôславъ п. Мих. Петрушевичь зъ Новицѣ 14 зр. 20 кр., зôбранí на весѣлю п. М. Петрушевича зъ панною Ольгою Целевичѣвною, дочкою о. Е. Целевича пароха въ Завою. — При нагодѣ зложеня испиту державного зложили по 1 зр., пп. Сим. Грехъ и Адальб. Маць, надстражники скарбовí.

Послѣднí вѣсти.

Староста жовкôвскí п. Ляникевичь зрѣкъ ся выбору на посла до рады державнои. Новí выборы черезъ тыхъ-же самыхъ выборцѣвъ будуть небавомъ розписанí.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 13 падолиста. Нова рада міністрôвъ вôдбула вчера по полудни перше засѣданье для уложеня працѣ парляментарнои. — Цѣсарь выѣхавъ вечеромъ до Монахіи на вѣнчанье своєи внучки.

Будапештъ 13 падолиста. На зборахъ студентôвъ ухвалено выслати до міністрôвъ депутацію зъ ґратуляціями, що выстарались у цѣсаря уповажненье на проэктъ закона о цивільныхъ супружествахъ.

Мадридъ 13 падолиста. Оголошено декретъ королевои, силою котрого завѣшуе ся конституційнí права и вольности въ Барцельонѣ. Сí розпорядженя выкликали якъ звѣстно анархістичный атентатъ въ театрѣ.

Римъ 13 падолиста. Парляментъ скликаный на 23 падолиста.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Д. Рыб.** Годять ся. — **Вп. Т. Сав. въ Дм.** Заплачено за сей рôкъ все. — **Вп. В. Мат. въ Кар.** Годять ся.

Надôслане.

ВСЯКÍ ЛЬОСЫ

купуе и продае найкористнѣйше

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрí вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати навôдповѣдь чломар на 15 кр. 4604

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовí		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	351	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненí значать пору нôчну вôдъ год. 6-ом вечеромъ до 5-ом 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Императоріяль удѣляють устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служby на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванí черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнí прямí білеты до ѣзды и зуставлюванí зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

Глядаю концішієнта
заразъ.

Близший условя пôсля умовы.

Д-ръ Теофіль Кормоть, адвокатъ въ Перемышли. 4917 3—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

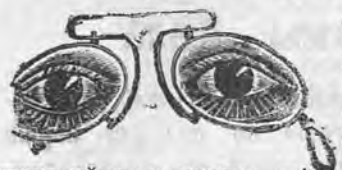

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны
У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґаціи комунальнѣ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и за границнѣ **по найкористнѣйшихъ условяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідиѣйше.** Переказы на бôльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 78—?

Львôвъ дата печатки почтовои.

П. Т.

Маю честь повѣдомити, що я зъ причины старшого вѣку и недуги продавъ моє заведенье фабричне, истнуюче пôдъ фірмою: „ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту у Львовѣ Юлій Миколяшъ“ п. Якову Ширехерови и С-цѣ.

Дякуючи найсердечнѣйше за довѣрє, якимъ обдаровувано моє заведенье довгі лѣта, поручаю якъ найлѣпше моихъ наслѣдникôвъ, котрыхъ стараньемъ буде такожь Впов. Купуючихъ всесторонно вдоволити, ласкавымъ взглядамъ и остаю зъ поважаньемъ

Юлій Миколяшъ.

Покликуючи ся на наведеный обѣжникъ маємо честь повѣдомити Впов. П. Т. Публику, що мы набули на власнôсть загально знану вôдъ тôлько лѣтъ ц. к. уприв. рафінерію спіритусу, фабрику руму, лікерôвъ и оцту Впов. Юлія Миколяша у Львовѣ и будемо єи дальше вести пôдъ фірмою: „Юлія Миколяша Наслѣдники, Яковъ Шпрехеръ и Спôлка.“

Хочь се дѣло ведемо доперва третій мѣсяць, можемо вже нинѣ зъ горы заневнити Вп. П. Т. Публику, що нашимъ стремленьемъ було все и буде, старати ся въ кождôмъ напрямѣ пôдпирати лише краевый промыслъ, натомѣсть знанѣ нашѣ выробы розширювати въ якъ найбôльшôй скôлькости по-за межами нашого краю.

Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Вп. П. Т. Публики, пишемо ся 4911 3 3

Зъ высокимъ поважаньемъ

Юліи Миколяша Наслѣдники „Яковъ Шпрехеръ и Спôлка“.

Головный нашъ складъ для мѣста Львова находить ся при ул. Коперника ч. 9.

Ваги кухонні годинниковѣ по зр. 3, 4, 5 и 6; — **Помпки до пива** по зр. 13

поручає 455

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣняки илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 89—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

рочки мужескі, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, манщеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣпники на жаданье даромъ.

Кальошѣ россійскі

признанѣ загально за найлѣпшій

поручає найдешевше

одинокій

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

въ спеціальнôмъ маґазинѣ выробôвъ ґумовыхъ.

4927 1—3

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ
БРАТôВЪ ВРОНЬСКИХЪ
у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального.

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкôры поодинôко и матеріи на покрытье футеръ въ великôмъ выборѣ. 48.6 6—8

Цѣнники на жаданье франко.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр

поручає 4·93 29—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всякои роботы, входячи въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонійнѣйшіи дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величавы и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідиѣйшои роботы, вôдповѣдно вантѣ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Найдешевше жерело закупна.

ХРИСТІЯНЬСКЕ ТОВАРИСТВО

выробу и продажи

ОДЕЖИ ЛІТУРҐІЧНОИ

ВЪ КОРОСНѢ

тов. заревстроване зъ обмеженою порукою

поручає власного выробу всякѣ въ обсягъ одягôвъ и выробôвъ церковныхъ входячѣ предметы зъ найлѣпшихъ Ліоньскихъ матеріялôвъ для П. Т. греко- и римо-кат. Духовенъства:

Фелоны у всѣхъ краскахъ по зр. 16, 20, 25, 30, 50 до 400.
Капы у всѣхъ краскахъ по зр 25, 40, 50, 60, 90, 100 до 500.
Дальматики по зр. 150, 200, 300, 500 до 800 и высше.
Бальдахины на 4 дручки по зр. 60, 80, 100, 150, 200 400 и высше.
Шалѣ до несеня св. Дарôвъ по зр. 10, 16, 18, 20, 25, 30, 50, 80, 100 до 200.
Стихарѣ коронковѣ, тюлевѣ и полотняні по зр. 12, 20, 25 и высше
Кольоратки (ковнѣрѣ) по 80 кр., 1 зр., 1·25, 1·50 до 2 зр.
Папафіѣ кашмировѣ, шовковѣ и оксамитнѣ по зр. 1·50, 2, 3, 5.
Покрывала на дарохранительницѣ по зр 5, 10, 12, 18, 25 40 и в
Хоругви прапорнѣ и хрестнѣ зъ образами на 2 стороны зъ вовняного адамашку по зр. 30, 40, 50, 60, 80 и высше, шовковѣ по зр. 50, 80, 90, 100, 120, 150, 200 и высше.
Прапоры для товариствъ „Соколъ“, цехôвъ и сторожей огневыхъ выготовлює по дуже приступныхъ цѣнахъ и въ найкоротшôмъ часѣ. При закупнѣ выробôвъ Товариства у аґентôвъ, треба жадати легітимація и цѣнника, въ котрôмъ кождый кусникъ назначеный постôйною цѣною.

Увага: Вправдѣ выробы иншихъ фірмъ заграничныхъ, можуть конкурувати цѣною, але нѣколи добротою матеріялôвъ, зъ котрыхъ выготовлюємо нашѣ выробы. 4910 4—6

Выробы до выбору и пробки вôдворотною почтою.

Найдешевше жерело закупна.

Выробъ краевый.

Маємо честь подати до прилодноп вѣдомости Всеч. Духовенъства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ маґазинъ въ хорошѣ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Єванґелія, Образы процесіовальнѣ, Хоругви хрестнѣ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лехтарѣ мосяжнѣ и зъ бѣлого металю.

Близшѣ пояснення дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву оппку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѣ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 12—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Тягненье вже 15 падолиста 1893.

Угорскі льосы премієвѣ

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлѣ льосы по зр. 5, на пôвъ льоса по зр. 3.

3% льосы Заведеня кред. зем. австр. I. см.

Головна выграна зр. 45.000

Промесы на тѣ льосы по зр. 1·50.

Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшôй выграній за кождый льосъ 5 кр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставнѣ, акціи, льосы и иншѣ паперы вартостнѣ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и контóры вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

4804

НА ЗИМУ

власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 12—30

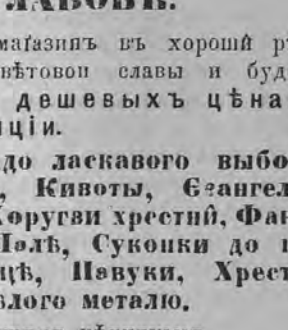

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

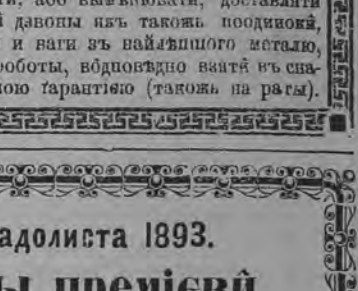

I **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50. цмт 280/190 зр 15·50. цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѣ дываны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/340 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елєґантнѣ тунискі занавѣсы 95 кр., мароканьскі 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модні фегерановѣ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., ткачі занавѣсы менетовѣ зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренѣ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елєґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерôвскі зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше, шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ лôжка, поодинокѣ стѣннѣ килимки поодинокѣ капы на лôжка и столы, высортованѣ килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдні поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американскі зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2.— „Сельскинôвѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжѣ. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованѣ и кожуховѣ. дитячѣ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитячѣ, бѣлье дитячне для новонароджоныхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стежки оксамитнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескі и антука дамскі, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахляры, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь вôдчôвѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (21—?)

МУЖЕСКУ
Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 7—35 4851

Протывъ методы лѣченя о. Кнайпа

Одинокимъ найпевнѣйшимъ средствомъ **противъ епідемічныхъ недугъ** есть тепла и суха обувь.

Медлінґска фабрика
ОБУВИ
у Львовѣ ул. Гетьманьска ч. 12

поручає П. Т. Публицѣ славну на цѣлый свѣтъ и зъ усюды признану **яко солідну и добру обувь** по цѣнахъ дивно дешевыхъ на пôдошвѣ вытисненыхъ.

Пôдъ ґарантією неперемакаюча. 4906 3—4

Дальше

кальошѣ ґумовѣ

знаменитый фабрикатъ по цѣнахъ незвычайно дешевыхъ.

Вôдставленый, але добрый товаръ и безъ сказы, продає ся о 30 до 50% низше цѣнъ нормальныхъ.

О численнѣ вôдвѣдины просить найчемнѣйше одинокій властитель

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редактôръ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 246. Львôвъ, Второкъ 2 (14) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить во второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки

Голосы прасы

о новôмъ кабінетѣ.

Подаємо понизше вôдзывы головнѣйшихъ орґанôвъ прасы, вôдзывы, які вырынули пôдъ вплывомъ першого вражѣня о зложеню нового кабінету. Тѣ всѣ орґаны занимають поки-що выжидаюче становище, бо хотять бачити перший кроки нового кабінету на політичнôмъ поли, и длятого волять оцѣнювати дѣяльнôсть уступаючого ґр. Таффого анѣжь высказувати рѣшучо свои надѣѣ о новôмъ кабінетѣ.

Czas добачає заслугу ґр. Таффого въ тôмъ, що уступаючій президентъ міністрôвъ добро цѣлости бачивъ въ успѣху всѣхъ безъ выимки частей складовыхъ монархіи, а при тôмъ доказавъ, що въ Австріи нема сторонництва, котрому вôльно бы було уважати ся за одинокого представителя идеѣ державной, отже за выключно управленый до правленя чинникъ політичный. Czas анѣ не пращає ґр. Таффого анѣ не пише ему політичного некрольоґу, бо ґр. Таффе не єсть особою політично мертвою.

Новому правительству желає Czas, щобы своимъ поведеньемъ розвѣявъ важній и великій думôвы, які насували ся на гадку перемѣны Австріи зъ конституційнои держави въ парляментарну. Желає, щобы правительство не мало такихъ епізодôвъ, якій були при єго складаню. Нове правительство повинно знати, що нѣто не буде вытворювати ему штучныхъ трудностей, а противно зъ огляду на добро держави буде старатись усувати тѣ трудности. Вкôнци апелює Czas до поодинокихъ новыхъ міністрôвъ, а двомъ польскимъ міністрамъ пригадує добро краю; коло же польске наполягає держатись дотеперѣшного становища, с. є. утримувати неперервну звязь мѣжь своєю парляментарною дѣяльностію а монархомъ.

N. fr. Presse присвятила цѣлу вступну статью уступаючому кабінетови ґр. Таффого и тѣшить ся, що увôльнено Австрію вôдъ політичного шарлятанізму. Політика ґр. Таффого причинилась до внутрѣшного розладу въ Австріи, довела національну борбу въ поодинокихъ краяхъ коронныхъ до крайности, а при тôмъ що разъ бôльше вкорочувала права горожанськй, запорученій конституцією. Яко мужь державный безъ погляду на будучнôсть, яко політикъ безъ засадъ, яко міністеръ безъ партія, робивъ ґр. Таффе черезъ пятнацять лѣтъ експеріменты и теперь уступивъ, проводженый обуреньемъ всѣхъ сторонництвъ — отсе кôнцевій слова централістичного орґану.

Vaterland пытає, чи не було иншого выходу зъ трудности, вытворенои політичною ситуацією, якъ утворенье міністерства коаліційного. Зъ многихъ сторôнъ уважають політичный союзъ сторонництва консервативного зъ лѣвицею не лишь рѣчею грôзною але просто погубною. Однакъ въ дѣйстности за-для молодо-чеськои політики консервативна и автономічна бôльшôсть стала ся неможлива. Молодочеський радикалізмъ вытворивъ идею коаліційну. При утвореню нового кабінету консервативна партія старала ся о се, щобы три найважнѣйшій теки: справъ внутрѣшныхъ, просвѣты и судôвництва не дôстали ся въ руки лѣвицѣ. Хочь маркграфа Бакегема не можна зачисляти до партія консервативнои, то все-жь вôнъ до неи зближений; єго справедливôсть и тактъ у всѣхъ національныхъ квестіяхъ, єго знанье машины адміністраційнои ще зъ часу президентуры на Шлеску, велять надѣяти ся що дѣяльнôсть нового міністра справъ внутрѣшныхъ буде хосенна та що вôнъ буде зъ далека тримати ся вôдъ централістичныхъ змагань. Вôдтакъ характеризує Vaterland и прочихъ новыхъ міністрôвъ въ сей способъ: Мадейскій Полякъ и представитель засадъ автономічныхъ то и не буде ворожо вôдносити ся до интересôвъ католицкихъ. Плєнеръ знаменита сила фахова; ґр. Вурмбрандъ може числити на симпатіи консерватистôвъ, а п. Яворскій вôдъ довгихъ лѣтъ бувъ союзникомъ партіи консервативнои. Тожь кабінетъ вôдповѣдає навѣть зъ консервативного становища сему, що въ данôй хвили можна було зробити пôдъ необходимостію спôльного дѣланя зъ лѣвицею. Не можна надто много надѣятись по новôмъ міністерствѣ, але и недовѣрѣ до него не єсть нѣчимъ оправдане.

Deutsche Ztg. пише: Стоимо въ навечерю великои епохи. Загальне вдоволенье, що зроблено пробу помиреня народôвъ въ Австріи. Пôдъ окликомъ умѣренности и ухиленя пристрастныхъ партійно-політичныхъ бажань вступає въ житье коаліція парляментарна и правительственна. Насуває ся порôвнанье мѣжь теперѣшною коаліцією а славнымъ Connubio зъ 1853 р. въ піемонтскôмъ парляментѣ мѣжь правымъ центромъ а лѣвицею. Завдяки сѣй коаліціи мôгъ Кавуръ зачати велику національну політику, котра довела династію до Медіоляну, Больонії и Фльоренціи. При твореню сего Connubio заявивъ Кавуръ, що кожде сторонництво, вступаюче до союза, не буде приневолене ховати свôй прапоръ до кишенѣ, лишь зобовяже ся не колоти нôстремъ держака лиця другого сторонництва. Сторонництва, входячій до коаліціи, скрѣпляють ту надѣю. Розходить ся лишь о се, щобы порозумѣнье, въ наслѣдокъ котрого зложено кабінетъ, на дальше удержати, а то при помочи оминаня всякихъ політичныхъ квестій, котрій бы могли вôдкрыти суперечности засадъ и дати поле пристрастямъ. Для Нѣмцѣвъ отвирають ся зновъ красшій надѣѣ; часы въ котрыхъ думано, що можна правити безъ Нѣмцѣвъ а навѣть противъ Нѣмцѣвъ, минули, надѣяти ся, на завсѣгды. Новый міністеръ скарбу д-ръ Плєнеръ буде мати, крôмъ трудностей свого ресорту, задачу, стати внутрь кабінету поборникомъ идеѣ нѣмецкои и вѣступномъ поступу. Чимъ бôльше уступають квестіи політичній, тымъ ширше поле до економічныхъ и цивілізаційныхъ задачь державы.

Politik зазначує, що кабінетъ не єсть ліберальнымъ, лишь въ найбôльшôй степени консервативнымъ. Але ґр. Гогенвартъ перенявши въ свои руки керму сеи консервативнои акціи, допомôгъ до консервованя того, що передовсѣмъ становить запоруку нѣмецко-ліберальнои силы. Ординація выборча, котру загадавъ зреформувати ґр. Таффе, єсть лишь орудьемъ нѣмецкого централізму, она була завсѣгды найуспѣшнѣйшою платформою для всѣхъ нѣмецкихъ забаганокъ гегемонічныхъ и була уложена для цѣлей несправедливои и ворожои славяньскому елєментови політики. Теперѣшный кабінетъ згодивъ ся на се, щобы истнуючій станъ рѣчи зъ инвентаремъ нѣмецко-ліберальныхъ користей полишивъ ся ненарушеный, законсервованый. Выказавши, що місія нового кабінету рôвнає ся для Чехôвъ зъ застоємъ ихъ політичного и національного розвитку, та що найважнѣйша задача кабінету стеречи ненарушимôсть нѣмецкого стану посѣдання, доходить Politik до заключеня, — що чеській народъ буде мусѣвъ вже небавомъ рѣшити ся на дорогу опозиціи. На разѣ треба выждати, бо єсть мала надѣя, що чейже тѣ мужѣ, котрій давнѣйше спôльно бороли ся противъ нѣмецкого стану посѣданя, не схотять теперь вôдбирати Чехамъ всего того якъ разъ пôдъ покрывкою ненарушимости того стану посѣдання. Але все таки вôдносины ческого народу до правительства мусять бути неприязній.

Conservative Correspondenz не одушевляє ся лістою нового кабінету и кôнчить словами: консервативнѣ не можуть поступати инакше, якъ лишь реґульовати свое становище до правительства — вôдъ случаю до случаю.

Дописи „Дѣла”

Зъ Тернополя.

[Тернопôльскій товариства: Руска Бурса, Народный Дôмъ, Подôльска рада, Просвѣта, драматичне и хоръ спѣвочій. — Въ справѣ выбору посла.]

Спѣшу подѣлити ся зъ Вами приятными вѣстями зъ нашого округа тернопôльского, того серця Подôля, котре житье и кровь свою повинно переливати у всѣ сусѣднѣ повѣты, не загрѣтѣ такъ якъ мы, до подвигôвъ на поли нашого народного житя.

Вже знаєте, що заходами кôлькохъ тутешныхъ патріотôвъ а переважно Вп. о. Г. ставъ въ Тернополи величавый будынокъ Бурсы рускои, де нинѣ до 70 убогои молодежи рускои образуєсь — пôдъ доглядомъ невтомимого провôдника и добродѣя свого — на будучихъ борцѣвъ и защитникôвъ своєи вôтчины и народности.

Но не досыть на тôмъ. Той самый кружокъ патріотôвъ зорґанізувавшись тѣснѣйше, поднявъ ся горячо великого дѣла — заснувати въ Тернополи Народный Дôмъ рускій, де бы всѣ тутешнѣ численнѣ и дѣяльнѣ рускѣ товариства знайшли свое пристанище. Горячо коло тои гадки походивъ и ввѣвъ ей въ кровь и житье [хочь еще далеко до остаточного ей переведеня] знаный зъ патріотичного жертволюбія и готовости до працѣ на поли народнôмъ п. Ю. Г.

За проводомъ тыхъ горячихъ и щирыхъ патріотôвъ взялись и другѣ до жатвы на нашôй рускôй культурнôй нивѣ. О. деканъ Гр. Чубатый скликавъ засѣданье выдѣлу Подôльскои Рады, щобы въ такъ вôдновѣднôй теперь порѣ застановити ся надъ обширною народною програмою для загального збору членôвъ тои-жь Рады, котра вправдѣ не давала о собѣ въ остатныхъ часахъ знаку житя, однакъ пробудившись разъ пôдъ подувомъ теплѣйшихъ вѣтрôвъ, певно не схоче въ-друге засипляти народнои справы. Уже давно всѣ члены зложивший вкладки выжидали нетерпеливо якогось знаку житя вôдъ выдѣлу товариства, — и отъ: надѣя сповнює ся, а товариство наше встає до роботы середъ подôльского народу по примѣру славныхъ другихъ Радъ, якъ „Народнои“ львôвскои та „Подґôрскои“ стрыйскои. Зборъ той, — докладный термінъ єго ще не означено — має вôдбути ся въ грудни с. р., а поки-що члены выдѣловій займають ся и выготовлюють свои реферати.

Коли-жь у насъ єсть що найважнѣйше, то певно просвѣта нашого бѣдного, темного народу. А якъ же тутъ не надѣятись, коли маємо такихъ борцѣвъ за неи, якъ тутешный голова філіи „Просвѣты“, котрый скрôзь по селахъ Тернопôльщины, чи то вôдчитомъ чи щирою патріотичною промовою при всякôй нагодѣ загрѣвавъ нашихъ селянъ до одушевленя и вказаня имъ высокои меты народнои.

Вкôнци годить ся тутъ згадати о товариствѣ драматичнôмъ, котре свою вôдъ кôлькохъ лѣтъ перервану працю на-ново розпочало — при рôвночаснôмъ завязаню гарного аматорского хору спѣвочого зложеного зъ мѣщанъ и зъ інтеліґенціи. Єсть то зновъ заслуга панѣ С. и пп. М. та Сг.

Про зближаючій ся выборы до рады державнои межи Русинамя поки-що нѣчого не чути. Нашій патріоты повинній застановитись и надъ сею справою, поки пора [якъ то вже давнѣйше завзывало „Дѣло“], бо въ остатнôй хвилѣ готово бути за пôзно...

Подолянинъ.

ПОВИНКИ.

— **Засѣданье фільософічно-историчнои секціи наукового товариства имени Шевченка** вôдбуде ся въ понедѣлокъ дня 20 н. ст. падолиста въ сали засѣдань товариства „Просвѣты“. На засѣданю читати буде д-ръ Кость Левицкій про новый цивільный процесъ въ Австріи. Початокъ о годинѣ 10-тôй передъ полуднемъ. Мѣсцевыхъ якъ и замѣсцевыхъ членôвъ секціи и товариства запрошує президія секціи.

— **Чи незнанье руского языка чи може ще що гôрше — єсть виною неладу на нашôй почтѣ?** Неодинъ зъ нашихъ Вп. предплатникôвъ, жалуючись на неправильне одержуванье нумерôвъ часописи, думає, що вина лежить може въ нашôй експедиціи. Тымчасомъ оно такъ не єсть: часопись наша експедіюєсь якъ найточнѣйше, а завинює почта. Не знаємо чи зъ незнаня руского письма [навѣть друкованого!] чи за-для чого иншого нумеры „Дѣла“ призначений для галицкихъ читателѣвъ блукають до Россіи та й взагалѣ свѣтами, а на примѣръ нинѣ доставляє намъ львôвска почта назадъ нумеръ „Дѣла“ зъ друкованою адресою на имя о. Константиновича, яко нѣбы неправильно намаркованый — бо експедиторъ добачивъ въ имени о. Константиновича — Константинопôль, отже треба налѣпити не 1-крайцарову, але 3-крайцарову марку! Якъ зъ того бачать нашій Вп. передплатники, бувають неразъ такій причины неправильного одержуваня нумерôвъ, що про нихъ навѣть фільософамъ не снилось бы...

— **Въ Самборѣ доконче потрѣбный адвокатъ Русинъ** — и може числити на нехибне поводженье. Рефлектуючимъ удѣлить всякихъ информацій д-ръ Корнило Чайкôвскій въ Самборѣ.

— **Фактъ, що выбраный штучками и пресіями на посла староста Ляникевичъ зложивъ мандатъ,** давъ деякимъ польскимъ дневникамъ нагоду высказати ся на той тематъ. Kurjer Lwowski радить выборцямъ усунутись вôдъ нового голосованя и въ той способъ запротестувати противъ вôдограной недавно „шопки“. Розумѣєсь, сама редакція Kurjer-а певно почуває, що се говорить на вѣтеръ. Зновъ же Gazeta Narodowa справдѣ въ фурію впадає, бо оно — каже — выходить на те, якъ написало „Дѣло“, що выборъ п. Ляникевича, переведеный „зъ найвысшою перфідією“, бувъ дѣломъ польского центрального комітету выборчого и взагалѣ Полякôвъ. А прецѣнь — воскликає Narodôwka — анѣ той комітетъ польскій анѣ взагалѣ Поляки не брали нѣякои участи въ цѣлôй тôй исторіи!.. Старый крутарь зъ Narodôwki нѣбы забувъ до крихты все, що самъ передъ выборомъ выписувавъ про ухвалу комітету польского та й нѣбы не читавъ у Przegląd-ѣ заявленя панкôвъ жовкôвскихъ и нѣчо не чувавъ про илюмінаціи въ честь выбору п. Ляникевича та походу зъ факлями при одушевленыхъ крикахъ Jeszcze Polska nie zginęła, бо.., с. k. starosta ставъ посломъ — розумѣє ся, навѣть z szczególnego zaufania poczciwego ludku...

— **Вп. панѣ Тереса зъ Шашкевичѣвъ Несторовичева** зъ Перемышля, внука бл. п. крил. Шашкевича, посѣдає — якъ довѣдуємось — оденъ листъ Маркіяна Шашкевича [писаный по польски] до брата Антона и береже єго якъ дорогу памятку по незабутномъ Маркіянѣ. Пієтизмъ свôй для славного того члена своєи родины выявила панѣ Тереса зъ Шашкевичѣвъ Несторовичева въ день похорону мощей поета у Львовѣ гарнымъ вѣнцемъ, зложеным на домовинѣ, зъ написію: „Тереса дядѣ поетѣ“.

— **Двѣ комісіи люстраційнѣ** выславъ выдѣлъ краєвый до Станиславова. Одна має розслѣдити непорядки, якій панують въ тамошнôмъ шпитали та завести ладъ разомъ зô змѣною особôвъ, а друга має сконтролювати рахунки фаховои школы столярско-токарскои, стоячои пôдъ зарядомъ бурмістра а удержуваной фондами краєвыми. Згаданій рахунки, котрій веде бурмістръ, мають бути такожь въ великôмъ неладѣ.

— **Фіскалізмъ.** Gazeta Kołomyjska пише: Василеви Якибюкови зъ Рѣчки зафантувавъ екзекуторъ податковый дуже богато движимостей за належитôсть вôтця єго Лукіяна Якибюка, котра була приписана въ урядѣ податковôмъ въ Косовѣ до Б. 292 зъ р. 1885 въ высотѣ 17 зр. 54 кр. Въ наслѣдокъ зафантованя рѣчей мусѣвъ Василь Якибюкъ заплатити згадану належитôсть для 21 жовтня 1893 пôдъ ч. 1044 и здавало бы ся, що справа вже полагоджена. Але куды! Мимо заплаченя продано ему дня 24 жовтня 1893 зафантованій движимости. Не помогли просьбы нѣ выказанье квітомъ, що вже нѣчого не виненъ. Товпа жидôвска розкупила коцы и одежу за пôвдармо на ліцитаціи, а Якибюкъ лишивъ ся буквально безъ сорочки. Той фактъ свѣдчить про пануючій неладъ въ косôвскôмъ урядѣ податковôмъ.

— **Намѣстникъ ґр. Бадені** повернувъ передвчера пополудни зъ Вѣдня до Львова. Въ суботу передъ полуднемъ передъ выѣздомъ до Львова лучила ся п. намѣстникови у Вѣдни немила пригода. Намѣстникъ ѣхавъ повозомъ черезъ Ляндгавсґассе, коли нагле сполошили ся конѣ и въ шаленôмъ розгонѣ понесли повôзъ черезъ Франценсрінґъ пôдъ ратушеви, де ихъ вкôнци задержано. Намѣстникъ, высѣвъ тутъ зъ повозу и удавъ ся въ дальшу подорожь пѣшки.

— **Загальній зборы членôвъ „Народного Дому у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 8 н. ст. грудня. Запрошеня на тѣ зборы и програмы ще не розосланѣ членамъ.

— **Львôвскихъ екзекуторôвъ податковыхъ мѣскихъ** скликавъ онодгы до ратуша президентъ мѣста п. Мохнацкій, щобы ихъ поучити, якъ маютъ поступати пôдчасъ стяганя податковыхъ залеглостей. Удѣленье оногдашної науки було наслѣдкомъ надто вже голосныхъ нарѣкань публики на безвзглядне поступованье екзекуторôвъ.

— **Пожадана змѣна.** Окружна рада шкôльна въ Перемышли зарядила, щобы почавши вôдъ сего року побирали зъ уряду податкового прелімінованій зъ додатковъ громадскихъ належитости на потребы шкôльній предсѣдателѣ мѣсцевыхъ радъ шкôльныхъ а не якъ доси було вôйты. Змѣна се дуже користна, бо звычайно вôйтъ, взявши належитôсть шкôльну, не вôддававъ ей предсѣдателеви лише самъ нею заряджувавъ. По найбôльшôй части уживавъ вôнъ сеи належитости на выдатки громадскій, неразъ на свои, и ажь вôдтакъ, коли ему що лишило ся заспокоювавъ шкôльній потребы. Зъ тои причины мали учителѣ сѣльскій бога-

то клопотôвъ, бо кожду рѣчь треба було екзекувати черезъ староство, що вилывало некористно и на вôдносины учителя до зверхности громадскои и справа звычайно протягала ся зô шкодою для школы.

— **Бар. Александеръ Бахъ**, бувшій міністеръ номеръ дня 12. н. ст. падолиста въ Унтервальтерсдорфъ пôдъ Вінеръ-Найштадтъ. Бар. Бахъ родивъ ся 1813 року. Скôнчивши студіи правничй у Вѣдни, отворивъ 1847 року канцелярію адвокатску. Тогдѣ належавъ до вольнодумцѣвъ але пôзнѣйше перейшовъ до реакціи. Покликаный до кабінету Добльгофъ-Вессенберґъ, одержавъ теку судôвництва, однако вскорѣ подавъ ся до димісіи. Другій разъ покликано его зновъ до міністерства Шварценберґъ Стадіонъ, а пôзнѣйше (1849 року) станувъ бар. Бахъ на чолѣ міністерства справъ внутрѣшныхъ и вѣвъ его до року 1859. Напрямъ правительства за часôвъ Баха бувъ чисто централістичный. Въ роцѣ 1854 одержавъ Бахъ титулъ барона.

— **Новый дôмъ приходскій** при церквѣ св. Параскевіи у Львовѣ почавъ будувати ся въ сѣмъ роцѣ. Буде се обширный и выгôдный будынокъ, въ котрôмъ найде ся такожь помѣщенье и для дяка, що доси его не мавъ. Заслуга, що прийшло до будовы сего дому, належить ся о. Василевскому, котрого заходами перебудовано ерекціональний будынки при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ.

— **Холѣра.** Ґазета урядова доносить: Дня 11 и 12 н. ст. падолиста занедужало: Въ Ендрушкôвцяхъ 3 особы, въ Римановѣ 1 особа, въ Хировѣ 7 осôбъ, въ Лавочнôмъ 2 особы. — Выздоровѣли: Въ Богородчанахъ, въ Бани повѣта калуского, въ Берегахъ долѣшныхъ и Устрѣкахъ повѣта лѣського, въ Пациковѣ и Угорникахъ повѣта станиславôвского по 1 особѣ. — Померли: Въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Римановѣ 2 особы, въ Хировѣ 5 осôбъ, въ Лавочнôмъ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 10 н. ст. падолиста 12 недужихъ въ лѣченю; дня 11 и 12 падолиста занедужало 12 осôбъ, выздоровѣло 6, померло 10, отже лишає ся въ лѣченю недужихъ на холеру 9 осôбъ, а пôдозрѣныхъ 5 осôбъ. — Пôдозрѣний случаѣ занедужаня або смерти лучили ся въ Тарнавцѣ повѣта стрыйского, въ Березовѣ повѣта старомѣского, въ Боську повѣта синôцкого и въ Калуши. — Заразины холеры сконстатовано бактеріольоґічно въ вôдходахъ осôбъ помершихъ въ Слоханю и въ Посадѣ хирôвскôй повѣта старомѣского.

— **Вп. членамъ товариства „Академична Громада“ въ Краковѣ, народовцямъ**, що зъ нагоды перенесеня тлѣнныхъ останкôвъ незабутного поета Маркіяна Шашкевича прислали 5 зр. на потребы убогои молодежи школы имени Шашкевича у Львовѣ, складає отсимъ прилюдну подяку — Дирекція сеи школы.

— **Несовѣстность правного заступника.** Двохъ селянъ — якъ пише Gazeta Przemyska — вело спôръ въ мѣстѣ Р. Позовника заступавъ адвокатъ д-ръ Ґ. католикъ, а пôзваного адвокатъ д-ръ Ґ. жидъ. Въ спорѣ перепавъ позовникъ, а его правный заступникъ д-ръ Ґ. выготовивъ для него апеляцію. Коли селянинъ прийшовъ зъ готовымъ письмомъ до Р., стрѣтивъ его тамошный головный покутный писарь и скритикувавши апеляцію написану д-ромъ Ґ., завѣвъ его до д ра Ґ., щобы тамъ выготовити иншу апеляцію. Д ръ Ґ. приймивъ селянина и обѣцявъ ему зробити апеляцію противъ свого власного клієнта, а що не хотѣвъ тратити часу, то казавъ своему писареви переписати апеляцію д-ра Ґ. на папорѣ зъ своею фірмою!

— **Процесъ противъ вôйта.** Передъ судомъ присяжныхъ у Львовѣ зачавъ ся процесъ карный противъ Ивана Гулика, котрый вôдъ року 1885 до 1891 бувъ вôйтомъ въ Воли Доброгаиьскôй пôдъ Городкомъ, и противъ Андрея Синоза, писаря зъ того села. Гуликъ бувши вôйтомъ здефравдувавъ 500 зр., зôбраныхъ зъ податкôвъ, а крôмъ того змарнувавъ и иншій грошѣ громадскій, въ чôмъ помагавъ ему писарь Синоз, котрый пôдраблявъ квіты. Коли ихъ обохъ потягнено до судовои одвѣчальности, продавъ, Гуликъ що мавъ, и зложивъ 406 зр. на покритье недобору въ касѣ громадскôй Не зробивъ вôнъ того давнѣйше, бо дома у него хорували на тифъ и всѣ грошѣ выдавъ на слабôсть. Розправа потягне ся кôлька днѣвъ.

— **Самоубійство.** Въ Станиславовѣ вôдобравъ собѣ житье Августъ Брошньовскій, учитель французского языка. Причиною самоубійства була обставина, що небôщикъ програвъ въ карты значнѣйшу квоту.

— **Куроъ краєвый для меліораційныхъ надзорцѣвъ.** Пôсля ухвалы соймовои буде отвореный вôдъ 1 н. ст. грудня новый трилѣтный курсъ практичный при краєвôмъ бюрѣ меліораційнôмъ въ выдѣлѣ краєвôмъ. Установленыхъ соймомъ 15 мѣсць фундушевыхъ зъ мѣсячною пôдмогою 25 зр. надавъ выдѣлъ краєвый отсимъ кандидатамъ: Іос. Хцюкови пôдофіцирови пѣхоты зъ Перемышля, Кар. Ритлевичеви пôдофіцирови пѣхоты зъ Тарнобжеґа, Іос. Слензакови зъ Тарнобжеґа, Володисл. Сокульскому дренареви зъ Дикова, Ив. Подставѣ пôдофіцирови зъ Бельчи въ повѣтѣ бжескôмъ, Корн. Абрагамовичеви пôдофіцирови зъ Перемышля, Меч. Миксевичеви пôдофіцирови зô Львова, Анг. Ледвинѣ пôдофіцирови зô Львова, Стан. Устяньскому пôдофіцирови зô Львова, Евг. Курибутякови и Ад Панкевичеви пôдофіцирамъ, Сгеф Нодзиньскому зъ Велички, Меч. Пшездзецкому, Кар. Городискому зô Львова и Фр. Гавзнерови зъ Радехова. Крôмъ того приймивъ выдѣлъ краєвый на той курсъ дозорцѣвъ при реґуляціи рѣкъ: Іос. Глушака, Ром. Рондевальда и Іос Русиньского. Кошты удержаня тыхъ трехъ ученикôвъ заплатить дотычній фонды реґуляційній. Вкôнця приймивъ ще выдѣлъ краєвый Андр. Грабовича зô Львова зъ мѣсячною пôдмогою 15 зр. Загаломъ вôйшло 136 подань кандидатôвъ, зъ котрыхъ всѣ выказали ся бодай окôнченою школою народною.

— **Убійство въ церки Рождества Исуса Христа въ Вефлеємѣ.** Дня 26 н. ст. жовтня около 3-ои годины пополудни убивъ 25 лѣтный Дальматинець, Николай Юричь, въ церкви Рождества И. Хр. въ Вефлеємѣ одного монаха Францисканина а другого тяжко ранивъ. Убійникъ есть австрійскимъ резервістомъ а вôдъ кôлькохъ мѣсяцевъ служивъ въ россійскôй господѣ ерусалимскôй и яко такій опроваджувавъ россійскихъ богомольцѣвъ. Згаданого дня опроваджувавъ Юричь двохъ Россіянъ до Вефлеємѣ и завѣвъ ихъ до наведеного мѣсця. Коли Францискане надôйшли зъ процесією, вôзвавъ убитый монахъ Юрича, абы уступивъ ся зъ своими богомôльцями. Юричь не послухавъ и звôдси розпочала ся борба, котра скôнчила ся смертію монаха и покалѣченьемъ другого. Убійника зловлено и вôддано австрійскому консулеви въ Єрусалимѣ Кар. Квятковскому, котрый має его выслати до Австріи.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Д-ръ Винкентій Хлопецкій, адвокатъ въ Самборѣ, померъ скоропостижно дня 12 н. ст. листопада. Вѣсть ся розбiшла ся вчера по Самборѣ летомъ блискавицѣ. Покôйный тѣшивъ ся въ мѣстѣ загальною симпатією и великимъ поважаньемъ у всѣхъ народностей. Въ житю нашôмъ народнôмъ бравъ вôнъ вôдъ двацяти лѣтъ живу участь, а въ своѣмъ часѣ своими заходами и вытревалостію головно причинивъ ся до выбору совѣтника Бережницкого на посла до сойму. Утрата покôйного тымъ тяжша, що смерть перетяла насмо житя чоловѣка въ найкрасшôмъ вѣцѣ, бо мавъ всего 40 лѣтъ. Посѣлость свою въ Бережници записавъ покôйный братови Володимирови, щирому рускому патріотови. Вѣчна покôйному память!

Наука штука и література.

— **Товариство „Просвѣта“** надрукувало за падолистъ книжочку „Забобоны та ворожбитство“ обôймаючу три аркушѣ дрôбнѣйшого друку. Книжочки на той тематъ домагали ся многій члены на передостатнôмъ загальнôмъ зборѣ членôвъ „Просвѣты“, а авторъ, що пôднявъ ся уложеня сеи книжочки — *И. О* [сѣльскій священикъ], выязавъ ся такъ славно зô своеи задачѣ, такъ що та книжочка належить безперечно до найкрасшихъ у выдавництвѣ „Просвѣты“.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надôславъ на нашй руки д-ръ Окуневскій зъ Городенки 15 зр., призбираныхъ въ рускôй читальни въ Городенцѣ и п. Семенъ Кульчицкій, пресвитеръ зъ Перемышля 2 зр. 50 кр. зъ дрôбныхъ складокъ мѣжъ пресвитерами. — Въ нашôй адміністраціи зложивъ п. Іос. Кишакевичь богословъ зôбранй межи питомцями тутешнои духовнои семинаріи 18·50 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 14 падолиста. Рада державна скликана на 23 н. ст. падолиста. — Вчера попращали ґр. Таффого торжественно всѣ члены уступаючого кабінету. — Деякй ґазеты домагають ся вôдкликаня выимковыхъ розпоряджень въ Чехіи, бо въ сей спосôбъ новый кабінетъ омине неприемности зъ молодочески стороны.

Прага 14 падолиста Вôдбулись зборы екзекутивного комітету молодоческого сторонництва и раджено надъ тактикою супротивъ нового кабінету. На зборахъ явили ся два староческй послы зъ Берна.

Берно 14 падолиста. На конференціи староческихъ послôвъ ухвалено перейти до опозиціи.

Лондонъ 14 падолиста. Въ Тонкинѣ выбухло повстанье противъ Французôвъ. — Ґледстонъ вôдповѣвъ въ палатѣ на интерпеляцію, що кн. Кобургскій дôставъ ранґу въ анґлійскôй маринарцѣ, але безъ можности вступленя до активнои службы и безъ пенсіи.

Бѣлградъ 14 падолиста. Грозить кріза кабінетна; радикалы домагають ся Пашича президентомъ міністрôвъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильнй, нйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устрояни звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлення зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою подаготовуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлою руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 12—30

Прихôдъ Боднарôвъ

при цѣсарскôй дорозѣ, 2 мілѣ вôддаленый вôдъ Станиславова, станція зелѣзница, почта и телеґрафъ въ мѣсци, есть до замѣны за иншій прихôдъ *Л. Р.* 4919 3—4

Писарь громады

33-лѣтъ. вдовець, зъ 10-лѣтною практикою писарскою глядає мѣсця зъ початкомъ нового року. Поручає ся ласкавымъ взглядамъ ***Василій Петруняка*** секретарь громады въ Гавриляку п. Обертинъ. 4930 1—4

Бритвы швайцарскій знаменатй зъ вôстрями вкладаными штука зр. 2·80, кожде дальше вôстре 85 кр. *поручає* 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякй роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, комииовй порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБÔТНЯ** 42-156

Львôвъ, ул. Зибликевича 11.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякй роботы выконує ся сгаранно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами. **Иконы**, споѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкôнчень прикрасы 4641 церковній. 97—150

Вôдновлюю старй иконы и иншій рѣчи.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙВОМЪ** [GEORG GEIB] *въ 1830 роцѣ* 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзница Калушь

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Российскій чай караванный

въ оригінальнôмъ опаковаю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручає

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опакованье безплатно. 4898 8—17

Замовленя высылаємо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

Лише 4 зр. 60 кр.

ЗИМОВЕ ПАЛЬТО ЛЬОДЕНОВЕ

въ сильного, грубого, майже не до знищеня льодену, въ теплою, грубою пôдшевкою, пôсля найновѣйшои моды, мôцно и добре зроблене, зъ пелериною и кишенями на руки, краски: бурои и сивои, однобарвній. Тй пальта чудо дешевй, продають ся en masse и нѣякій читатель не повиненъ зволѣкати, щобы ихъ собѣ не замовити. — На мѣру подає ся точна широта (округъ) грудей и довжина рукавôвъ. Такожь продає ся кôлька тысячѣвъ паръ мужескихъ штанôвъ зимовыхъ, грубыхъ, мôцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ по незвычайно дешевôй цѣнѣ 2 зр. 40 кр за пару. — Розсылка за послѣплатою. Адреса:

Апфля маґазинъ одежи

Вѣдень, I. Fleischmarkt 12/D.

4915 2—3

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильній горѣвки дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ъравнй спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczatek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеевань и одиноко правдивй 4914 если зъ нашои фабрики спровадженй 6—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНОСТЬ

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и роскусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Немецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣнъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 8—36 Leipzig.) 4851

СКЛАДЪ КАВЫ АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ назвою 2287

„СІРІУСЪ“

у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч 11

вхôдъ также въ улицѣ Тихои

поручає лишь найлѣпшій роды **Цейлонъ, Мокку и Американьску** по цѣнахъ гуртовныхъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыть на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранссансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елеґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. К цы вгерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованй) зъ гонде зр. 5, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 4·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній порученя 5·0 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волочковй, суконнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованй и кожуховй, дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 лѣтъ, капелюхи и панчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны. коронки, стежки оксамітній и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске вгерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôлочковй рукавички мужескй и дамскй „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (23—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Микôла Бадей — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Стичинскій. Друкарь зъ заведу Черлянського. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 247. Львôвъ, Середа 3 (15) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попередне застереженье. — Рекламація неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôв а въ рубрицѣ „Надсланe“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Три справоздання посольскій.

Три члены кола польского, д-ръ Витовтъ Левицкій, Адамъ Скшиньскій и д-ръ Адамъ Єнджейовичь скликали були на минувшу недѣлю зборы выборцѣвъ, щобы здати справу зъ своєи посольскои дѣяльности. Пос. Левицкій мавъ нагоду станути, крôмъ передъ выборцями въ Городку, ще передъ другими зборами людей, именно передъ зборомъ робôтникôвъ, скликанымъ на недѣлю въ Перемышли для парады надъ реформою выборчою. Справоздания двохъ другихъ послôвъ, Скшиньск го и Єнджейовича, вôдбули ся въ Ялѣ и Ряшевѣ, бо перший зъ нихъ заступае въ радѣ державнôй меншу посѣлôсть зъ округа Ясло-Коросно-Горлицѣ, другій же мѣста Ряшѣвъ и Ярославъ. На всѣхъ трехъ, а взглядно чотирохъ зборахъ порушено передо всѣмъ справу змѣны ординаціи выборчои, не лишь зô стороны самыхъ послôвъ але такожь и згромадженыхъ, а пояснения тои справы годить ся подати до загальнои вѣдомости.

Зборы робôтничій въ Перемышли аранжувавъ п. Дашиньскій зô Львова, котрый на тыхъ зборахъ мавъ референтъ о змѣнѣ ординаціи выборчои. Зборы вызначились не лишь численною участю робôтникôвъ и мѣщанъ перемыскихъ, але такожь участю трехъ послôвъ: д-ра Левицкого, д-ра Дворского и д-ра Антоневича. Участь п. Левицкого на тыхъ зборахъ була до послѣднои хвилѣ сумнѣва и длятого въ Gazet-ѣ Przemysk ôй заздалегôдъ появивъ ся зазывъ, бôльше анѣжь енергічный, щобы посолъ явивъ ся на тыхъ зборахъ.

Въ референтѣ п. Дашиньского пôднесено крôмъ пояснения и постулятôвъ що-до самои справы ординаціи выборчои, ще закиды противъ пос. Левицкого, а именно: длячого пос. Левицкій, котрый дня 18 червня с. р. обѣцявъ на зборахъ робôтничихъ въ Перемышли встоювати за загальнымъ тайнымъ голосованьемъ, пристăлучивъ ся до звѣстнои резолюціи кола, та длячого пос. Левицкій ґратулювавъ ґр. Стадницкому по его звѣстнôй промовѣ.

Пос. Левицкій заперечивъ, мовь бы ґратулювавъ ґр. Стадницкому, бо противно навѣть выказувавъ шкôдній наслѣдки сеи промовы. Що-до справы змѣны ординаціи выборчои, то вôнъ и его тѣснѣйшій приятелѣ зъ кола польского стоять за загальнымъ голосованьемъ, а що проєктъ правительственный єсть недостаточный и не усуває несправедливостей, то треба було выступити противъ него. — Така софістерія пос. Левицкого не подобала ся зобраннымъ и дались чути голосы: Тожь длячого коло польске не внесло справедливои реформы, але ждало на правительство? — Пос. Левицкій мавъ и на се питанье вôдповѣдь! — бо соймъ повиненъ занятн ся тою реформою. — Така вôдповѣдь выкликала насмѣшки у зобраныхъ: О то будемо довго на се ждати! — Вôдтакъ заслонювавъ ся пос. Левицкій тайною кола польского, а закôнчивъ фразами о патріотизмѣ и почутю національномъ, якихъ годѣ добачити въ партіи робôтничôй (протесты зô стороны робôтникôвъ). Крôмъ повысших „патріотичныхъ“ закидôвъ, поважившъ ся пос. Левицкій закинути робôтникамъ, що они теперь rządowcy, бо пôдпирають правительственный проєктъ реформы. — По тôй промовѣ выбравъ ся сейчасъ пос. Левицкій, не ждучи нѣ на репліку п. Дашиньского нѣ на резолюцію, а звинявъ са тымъ, що мусить ѣхати до Городка на посольске справозданье.

Д-ръ Дворскій, посолъ соймовый и бурмістръ Перемышля, станувъ въ оборонѣ свого передбесѣдника та выступивъ противъ реформы выборчои пôсля проєкту правительственного. Зъ такои реформы выйшли бы лишь найбôльшій нещастя, бо вже теперь справу реформы выкористовують аґітаторы, щобы пôдбурювати верствы населеня.

Цѣлкомъ иншe становище занявъ д-ръ Антоневичъ. Выказавъ велику несправедливôсть теперѣшнои ординаціи выборчои. Мѣсто Львôвъ платить стôлько податку, що цѣла шляхта, а прецѣ маe въ соймѣ лишь чотирохъ послôвъ, коли противно шляхта маe ихъ 44 Селяне повинній бы мати, єсли бы почислити плачені ними податки, не 74 але що найменше 150 послôвъ. Катастеръ пôднѣсъ податки переважно селяньскій; по выкупнѣ пропінаціи шляхта не платить вже податку заробкового а прецѣ число послôвъ шляхотскихъ не зменшило ся. Єсли въ колѣ польскôмъ уважано проєктъ правительственный за недостаточный, то можна було єго полѣпшити, а тымчасомъ егоистична шляхта, налякавшись втраты своихъ мандатôвъ, вôдкинула внесенье зъ поспѣхомъ. Колу польскому треба заявити вотумъ недовѣря. Виročôмъ кождый знае, що тутъ розходило ся головно о поваленье д-ра Штайнбаха, котрого реформы податковои не хоче шляхта допустити. — Промову д-ра Антоневича приняли зборы грôмкими оплесками.

По промовахъ послôвъ забирали голосъ деякій изъ зобраныхъ. И такъ п. Данило Стахура станувъ въ оборонѣ робôтникôвъ и реформы выборчои та выказавъ, що самъ бурмістръ пôдбурюe робôтникôвъ до ненависти, бо не хоче дати имъ салѣ маґістратскои на зборы. Але маємо бодай ту сатисфакцію — закôнчивъ п. Стахура, — що єсли вôдбуваємо зборы въ кнайпахъ, то и п. д ръ Дворскій мусить прийти до насъ до кнайпы. — Референтъ п. Дашиньскій выказавъ безъосновність и перфідію вôдповѣди пос. Левицкого та внесъ резолюцію (ухвалену у Львовѣ и Краковѣ), высказуючу недовѣрe для політики кола польского и обуренье за-для промовы ґр. Стадницкого. — Комісарь правительственный не хотѣвъ допустити тои резолюціи пôдъ голосованье — але зборы аклямацією зъ окликомъ: „Приймаємо!“ ухвалили резолюцію.

Пос. Левицкій не бувъ свѣдкомъ свого пораженя въ Перемышли, бо выѣхавъ до Городка на справозданье посольске. Въ Городку мавъ передъ собою цѣлкомъ иншу публику (мѣщанъ, переважно жидôвъ и кôлькохъ селянъ), котра не мала ще нѣколи нагоды слухати справоздания посольского. Пос. Левицкій, обговорюючи справу реформы ординаціи выборчои, станувъ зновъ на тôмъ становищи, що есть за загальнымъ, безпосереднымъ правомъ голосованя. Галичина єсть переважно селяньскимъ краємъ, тожь треба було передовсѣмъ, знести посередність выборôвъ въ куріи сѣльскôй. Зъ тои причины и заявила ся лѣвиця кола противъ проєкту, а послы Левицкій и Щепановскій выступили противъ всякои реакційнои резолюціи кола. [Шкода, що пос. Левицкій не пояснивъ, длячого пос. Романчукъ не мôгъ найти въ колѣ польскôмъ нѣ одного пôдпису до свого внесеня, хочь се внесенье якъ разъ увзглядняло населенье сѣльске. — Прим. Ред.] — По такихъ и тôмъ подôбныхъ поясненяхъ справы реформы выборчои пос. Левицкій закôнчивъ свое справозданье, оправдуючи ся ще на интерпеляцію, що не ґратулювавъ ґр. Стадницкому.

Зôбранѣ ухвалили пос. Левицкому вотумъ довѣрія и розбійшли ся домôвъ мовчки, не заявляючи надто великого заинтересования.

Посолъ зъ меншихъ посѣлостей округа Ясло-Коросно-Горлицѣ, п. Адамъ Скшиньскій порушивъ въ своѣмъ справозданю двѣ справы: станъ выимковый въ Чехіи и реформу выборчу.

Сторонництво молодо-ческе, — говоривъ посолъ — выступило пристрастно противъ правительства не лишь въ парламентѣ але и въ Чехіи, такъ що превительство мусѣло завести выимковый станъ. Завѣшенье свободы конституційнои се справа вправдѣ дуже важна, але не обходить Галичину безпосередно. Щобы се заряджене справедливо оцѣнити, треба выслухати комісію, котрôй правительство предложить тайнѣ акты и причины, якѣ спонукали его выдати се зарядженье.

Реформу выборчу внесло правительство несподѣвано, не порозумѣвши ся зъ соймами краєвыми и сторонництвами парляментарными. Внесеный проєктъ выдирае право выборче зъ рукъ теперѣшныхъ податникôвъ, а вôддае его урльопникамъ, челяди двôрскôй и чужимъ людямъ захожимъ. Противъ того проєкту выступило коло польске, бо хотѣло спинити тѣ змаганя, котрі хотѣли бы зъ парляменту зробити соціяльно-демократичнѣ палаты, де бы не знано нѣ релігіи нѣ народности. Справа реформы выборчои повинна перейти найперше черезъ соймъ, бо лишь той знае добре потребы краю. Пôсля гадки посла, найвôдповѣднѣйша реформа выборча мусить бути передискутована въ краєвôмъ выдѣлѣ, вôддана комісіи статистичнôй до розслѣду и ухвалена въ соймѣ, а вôдтакъ ажь въ радѣ державнôй.

Зъ интерпеляцій цѣкаве було запытанье селянина Навроцкого зъ Оджиконя: длячого польскѣ паны думають, що всѣ краѣ добрѣ для реформы выборчои а лишь Галичина не надае ся, та длячого хотять всюды завести загальнѣ выборы, а лишь не въ Галичинѣ? — П. Скшиньскій вôдповѣдаючи, занявъ становище opiekun-a ludku. Селяне въ нашôй суспôльности — говоривъ посолъ — вôдгравали завсѣгды poczciw-у ролю та о судьбѣ краю можуть и повинні рѣшати. Интерпеляція Навроцкого се доказъ будячои ся самосвѣдомости селянъ. Що-до выученя Галичины, то схибнѣ информаціи. Що Навроцкій побоювавъ ся такого выученя, то гарно, але се абсолютно неправда. Коло польске нѣколи про се не гадало, противно на случай реформы выборчои буде стоятн на сторожи интересôвъ и бажань zacnych i porządnych селянъ.

Зборы ухвалили вотумъ довѣря для посла, але нѣодна рука селяньска, якъ доносять Kurjer-ови Lw., не пôднесла ся за тымъ.

Посолъ зъ мѣстъ Ряшева и Ярослава, п. Адамъ Єнджейовичь такъ говоривъ про реформу выборчу: Въ колѣ польскôмъ переведено довгу дискусію; що говорено, годѣ сказати, бо звязано ся тайною, але всѣ одноголосно вôдкинули проєктъ правительственный. За загальнымъ голосованьемъ промавлявъ лишь пос. Леваковскій. [Зъ того показуе ся, що пос. Левицкій говоривъ неправду въ Перемышли.— Прим. Ред.] Коло польске тои гадки, що правительство повинно зачати реформу вôдъ выборôвъ до сойму а ажь вôдтакъ примѣнити еи до рады державнои. [Чиста перфідія, бо знаємо, яке становище занявъ соймъ до внесень рускихъ послôвъ, не допускаючи ихъ навѣть до комісій. — Прим. Ред.] Вôдтакъ зачавъ посолъ Єнджейовичь, подôбно якъ пос. Скшиньскій, выказувати, що проєктъ реформы выйшовъ бы на шкоду мѣщаньства, бо тогдѣ властитель дому або ремѣсникъ мавъ бы рôвнѣ права зъ челядникомъ або робôтникомъ. Противный загальному голосованю, бо не можна выкликувати въ Австріи борбы соціяльнои, а противно яко Полякъ мусить встоювати за пôддержанье своеи народности.

Интерпеляціи въ справѣ реформы выйшли вôдъ п. Гецева, професора гімназіяльного, и п. Клюса, майстра столярского. Оба интерпелянтыпытали, якій поглядъ посла на загальне голосованье. Зôбранѣ приняли всѣ интерпеляції грôмкими оплесками.

Пос. Єнджейовичь вôдповѣвъ, що противный загальному голосованю зъ огляду на вôдносины національнѣ. Велика небезпечність грозила бы Галичинѣ, єсли бы до голованя покликано такъ численныхъ анальфабетôвъ и выдвигнено споры національнѣ. Въ комісіи, де засѣдае, буде голосувати за розширеньемъ права выборчого (але незначнымъ и обмежаючимъ ся лишь на палаты робôтничѣ) а не за содержаньемъ status quo. Вкôнци взявъ въ оборону ґр. Стадницкого, вказуючи, що промова ґрафа розпадала ся на двѣ части: першу часть выголосивъ ґр. Стадницкій въ имени кола польского а другу въ имени власнôмъ.

Зборы ухвалили послови вотумъ довѣря.

Якъ бачимо зъ повысшихъ справоздань посольскихъ, то коло польске противне всякôй реформѣ выборчôй, нарушаючôй въ чôмъ-небудь права упривілеєванои шляхты и годить ся лишь на палаты робôтничѣ (проєктъ капіталістôвъ зъ лѣвицѣ), знаючи, що тымъ способомъ не буде нарушеный теперѣшный status quo чисельности кола польского. Софістерія, якою послугувались послы, обговорючи реформу выборчу, ажь надто бье въ очи супротивъ

Старый дзвôнникъ.

Весняна іділлія. В. Короленка.

Стемнѣло ся

Невелика оселя, що розкинулась онде надъ рѣчкою, въ лѣсѣ, тонула въ тôмъ незвычайнôмъ сумракѣ, котрого повнѣ весняній зористі ночи, коли легонька мрака, пôднимаючи ся зъ землѣ, згущае тѣни лѣсôвъ и застилае вôдкритѣ долины срѣбно-синявою пеленою... Всюда тихо, задумчиво, важко.

Село тихо дрѣмае.

Убогій хатки ледви вызначують ся темными контурами; десь-не-десь блимають огнѣ; часомъ скрипнуть ворота, забреше чуйный песъ и втихне; деколи зъ темноти масы тихо шумячого лѣса вырине яка людина, переѣде ѣздець, проскрипить вôзъ. То жителѣ одинокихъ малыхъ присѣлкôвъ збирають ся въ свою церковь стрѣчати весняный празникъ.

Церковь стоить на горбочку, въ самôй серединѣ оселѣ. Вôкна ей повнѣ блеску. Дзвôниця стара высока, темна — тоне вершкомъ въ синявѣ.

Скриплять ступенѣ сходôвъ... Старый дзвôникъ Михенчь пôднимаeсь на дзвôницю, а незадовго повисне у воздусѣ его лѣхтарня, наче пôдлетѣвша звѣзда.

Ой тяжко приходить старухови лѣзти по крутыхъ сходахъ. Не служать уже старѣ ноги, подавъ ся вôнъ самъ, не добачають очи... Часъ уже, часъ старому спочити, та Богъ смерти не посылае. Поховавъ сынôвъ, поховавъ унукôвъ, ходивъ за труною старыхъ, провожавъ и молодыхъ, а самъ таки ще жие. Ой тяжко... Много вже разôвъ стрѣчавъ вôнъ весняный празникъ, загубивъ и лѣкъ тому, кôлько разôвъ чекавъ сеи щасливои годины на тôй самôй дзвôнници. Отъ и теперь допомôгъ Господь...

Старый пôдôйшовъ до вôкна дзвôниці и сперъ ся на поруче Далѣ, довкола церкви, ледво видній були въ темнотѣ могилы сѣльского цвинтаря; старѣ хресты наче охороняли ихъ розпростертыми руками. Десь не-десь схиляли ся надъ ними березы, листьемъ ще не вкрытѣ. Вôдтамъ, зъ низу нѣсъ ся идъ Михенчу ароматный запахъ молодыхъ пупянокъ и вѣяло сумнымъ спокоемъ вѣчного сну...

Що то буде зъ нимъ за рôкъ? Чи выйде вôнъ зновъ сюда, на гору пôдъ мѣдяный дзвôнъ, щобы сильнымъ ударомъ розбудити чуйно-дрѣмаючу нôчь, чи може буде лежати... онъ тамъ, въ темнôмъ куточку цвинтаря, пôдъ хрестомъ? Господь знае... Вôнъ готовъ... а тымчасомъ позволивъ Господь ще разъ дôждати празника. „Слава тобѣ Господи!“ шепчуть старечій уста и Михенчь глядить у гору, на горю че міліонами огнѣвъ звѣздисте небо и хрестить ся.

— Михенчу, Михенчу! — кличе его зъ долу тремтячій, такожь старечій голосъ. Старый лѣтами дякъ глядить у гору на дзвôницю, навѣть прикладае долоню до моргаючихъ и слезистыхъ очей, та все таки не видить Михенча.

— Чого хочешь? я ось! — вôдповѣдае дзвôникъ, схиляючи ся зъ дзвôниці, — Хиба не видишь?

— Не виджу... А не часъ бы дзвонити? Якъ гадаешь?

Оба глядять на звѣзды. Тысячѣ Божихъ огнѣвъ мигають на нихъ зъ высоты. Блискучій „Вôзъ“ пôднявъ ся вже высоко... Михенчь уважае.

— Нѣ ще, пождѣть трохи... Чей-же знаю...

Вôнъ знае. Єму не потрѣбно годинника: Божѣ звѣзды скажуть єму, коли прийде часъ. Земля и небо, и бѣла хмарка, тихо плывуча въ синявѣ, и темный лѣсъ, невинно шепчучій долѣ, и плюскъ невиднои въ мрацѣ рѣчки, — се все єму знакоме, все єму рôдне.. Недаромъ тутъ проживъ цѣле житье.

Передъ нимъ вôджывае давно минуле. Вôнъ згадуе, якъ у-перве пôдлѣзъ зъ тѣткою на сю дзвôнницю... Господи Боже, якъ се давно було... и якъ недавно! Вôнъ бачить себе бѣлявымъ хлопчикомъ; очи его горять; вѣтеръ — не той, що пôднимае вуличну куряву, а якійсь незвычайный, высоко надъ землею махаючій своими безумными крылами — розвѣвае єму волося... Долѣ, далеко-далеко, ходять якісь тамъ люде, а такій малій, и хатки въ селѣ такожь малій, и лѣсъ подавъ ся въ задъ а округла поляна, на котрôй стоить присѣлокъ, выдаeсь такою великою, майже безъ кôнця...

— Ось она и цѣла осьде! — усмѣхнувъ ся сивый старець, поглянувши на невелику полянку.

Такъ и житье. Зъ молоду кôнця єму не бачишь... а тутъ оно все, якъ на долони, вôдъ початку ажь до сеи могилки, що онъ тамъ у кутѣ цвинтаря... И що-жь, слава Тобѣ Господи, часъ вже! Тяжку дорогу перейшовъ честно, а сыра земля — єму мати. Скоро вже, скоро!...

Та вже пора дзвонити! Глянувъ ще разъ на звѣзды и пôднявъ ся, знявъ шапку, перехрестивсь и почавъ брати шнуры вôдъ дзвонôвъ. По хвильцѣ нôчный воздухъ задрожавъ вôдъ голосного удару... Другій, третій, четвертый... одинъ за другимъ, наповняюча чуйно-дрѣмучу передпразничу нôчь полились могучѣ, протяжнѣ, звенячі и спѣвочі тоны.

Дзвôнъ замовкъ. Въ церквѣ почала ся служба. Минувшихъ лѣтъ Михенчь усе скувъ ся по сходахъ на-дôлъ и стававъ собѣ въ куточку, коло дверей помолитись та слухавъ спѣву. Но теперь лишивъ ся вôнъ такой нагорѣ. Тяжко єму; при тôмъ чувъ якусь утому. Вôнъ присѣвъ на лавочку и, слухаючи стихаючого гудѣня розколыханои мѣди, глубоко задумавъ ся. О чôмъ? Вôнъ самъ ледви мôгъ бы вôдповѣсти на се. Его лѣхтарня слабо освѣчувала дзвôницю. Глухо гудучі дзвоны тонули въ мрацѣ. Зъ долу, зъ церкви, слабымъ вôдгомономъ доходивъ спѣвъ, а нôчный вѣтеръ колыхавъ шнуры, привязанѣ до дзвонôвъ.

Старый опустивъ на груди сиву голову, въ котрôй роили ся всякѣ мысли а кожда инакше. „Тропаръ спѣвають!“ — думае вôнъ и бачить себе такожь у церквѣ. Въ крилосѣ чути зъ десять дитячихъ голосôвъ; старый священикъ, — небôщикъ отець Наумъ — выголошуе дрожачимъ голосомъ возгласы, сотки мужичихъ головъ, мовь спѣле колося вôдъ вѣтру, нагинають ся и зновъ пôдносять ся. Чоловѣки хрестять ся. Всѣ знакомѣ лица, а всѣ вже небôщики...

Осьде суворый отець, а коло него стоить старшій братъ, хрестить ся та зôтхае. Ось и вôнъ самъ, цвѣтучій здоровемъ и силою, повный надѣ на щастье, на радôсть житя. Де-жь оно, то щастье?... Старцева гадка блискае, якъ угасаюча поломѣнь, засуваючи ся свѣтлымъ острымъ промѣньемъ, освѣчуючимъ всѣ заулки пережитого житя. Безперестанный трудъ, горе, клопоты... Де оно то щастье? Тяжка доля пооре молоде лице морщинами, зôгне дужу спину, навчить зôтхати, якъ и старшого свата...

А ось, лѣворучь, середъ бабъ зô села, стоить покôрно схиливши голову его молодиця.

Добра була баба, дай ѣй Боже царство небесне! Та й богато вытерпѣла... Нужда та робота зсушили красну невѣсту. Потахли очи, красній очи молодицѣ, натомѣсть вôдбивавъ ся въ нихъ выразъ вѣчного тупого страху передъ неждаными ударами житя. А его щастье де?

фактôвъ, якй лучили ся чи то въ соймѣ чи въ радѣ державнôй при внесеняхъ Русинôвъ. Єсли бы коло польске справдѣ щиро хотѣло бодай дрôбнои змѣны реформы выборчои, то певно не було бы выступало ворожо противъ мінімальныхъ внесень рускихъ послôвъ, щобы справедливѣйше розпаювати права выборчй мѣжь населеньемъ.

Дописи „Дѣла"

Зъ Кракова.

[Вечерницѣ въ честь М. Шашкевича. — Загальнй зборы товариства „Академічна Громада". — Вѣче „Звязку сторонництва хлопского".]

День похоронôвъ першого будителя Руси Маркіяна святкувала „Академічна Громада" вечерницями, на котрыхъ голова товариства Шмігеръ державъ поглядовый вôдчитъ про станъ культурный и економічный Руси Галицкои въ той часъ, коли она дôстала ся пôдъ Австрію, а вôдтакъ про заслуги Шашкевича, характеризуючи удачно вôдносины, середъ якихъ приходилось Маркіянови жити и дѣлати, вкôнци приступивъ до оцѣнки працѣ нинѣшныхъ рускихъ хлопоманôвъ літературныхъ и економічныхъ а заразомъ тои части рускои молодежи, що лише пускае ся на патріотичнй [або космополітичнй — *Ред.*] бляґи а не робить серіозного дѣла. По вôдчитѣ вôдспѣвавъ хоръ Громады кôлька пѣсень, мѣжь иншими „На щедрый вечеръ", „Слезу", „Вы дѣвочй чорнй очи", а вôдтакъ удались Громадяне на комерсъ, на котрôмъ зôбрано 15 зр. и призначено ихъ — замѣсть на вѣнець для Шашкевича — на товариство радикалôвъ „Народну Волю" въ Коломыи. [Академики-народовцѣ прислали зновъ складку на бѣдныхъ ученикôвъ школы им. Маркіяна. — *Ред.*]

Дня 10 падолиста вôдбули ся загальнй зборы „Академічнои Громады", на котрыхъ выбрано новый выдѣлъ. Въ складъ его увôйшли: Волод. Филиповичь голова, Гукевичь заступникъ головы, Юзичиньскій скарбонникъ, А. Чайкôвскій бібліотекарь, Стефаникъ секретарь; Тресньовскій, Шмігеръ, Пасѣчницкій и Истеревичь выдѣловй; Поляньскій и Новакъ заступники выдѣловыхъ; Сафіянъ и Ф. Левицкій контрольоры касы а Ив. Чайкôвскій и Шмігеръ контрольоры бібліотеки. — Зô справозданя уступаючого выдѣлу выймаю отсй данй бôльшого значѣня: Часописей було въ товариствѣ 32. Справа фінансова стояла досыть плохо, хоть члены платили 1 зр. на мѣсяць, бо выдатки на льокаль и на часописи перевышали доходы. Рухъ умысловый въ товариствѣ бувъ досыть оживленый. Крôмъ сходинъ для обговорюваня розныхъ важнѣшихъ справъ зъ нашого національного житя вôдбуло ся въ товариствѣ кôлька вôдчитôвъ, а именно: 1) д-ръ Яросевичь референувавъ „Про значѣнье працѣ Арабажина въ россійскôмъ словари Брокгавза; 2) д-ръ Соневицкій мавъ два вôдчиты „Про россійску літературу"; 3) Якôвъ Невестюкъ державъ три вôдчиты: а) „Славянофільска політика казеннои Россіи", б) „О ненормальности мозкового житя сучасного культурного чоловѣка [пôсля науковыхъ праць псіхіятрôвъ и фізіольоґôвъ] в) „Найновѣйшй працѣ французскихъ и нѣмецкихъ ученыхъ въ справѣ профіляктики венеричныхъ хорôбъ, ихъ схôдность и рôзница зъ жаданями ставленими зъ боку соціольоґôвъ", а крôмъ того оповѣдавъ свои вражѣня зъ проѣзды пôдъ караулôмъ зъ Кіева въ Петербургъ а зъ-вôдтамъ въ Кракôвъ. Вôдчиты будили заинтересованье и викликували оживлену дискусію. — По загальныхъ зборахъ вôдбувъ ся комерсъ, на котрôмъ ухвалено взяти участь у вѣчу „Związku stronnictwa chłopskiego" въ Краковѣ дня 12 с. м.

Отже на тôмъ вѣчу явились майже всѣ академики Русины пôдъ проводомъ делеґата „Народнои Волѣ" д-ра Франка. Зъ того вѣча годѣ не пôднести деякихъ важнѣйшихъ моментôвъ. И такъ: Голова збору посолъ Ст. Потоцкъ зазначивъ, що тамъ Польща, де мужикъ польскій, — отже вказавъ, що вся сила лежить въ мужику. Дальше пôднѣсъ зъ притискомъ кс. Стояловскій, що Русинамъ галицкимъ дѣе ся до теперь кривда и Związek stronnictwa chłopskiego не повиненъ ограничати ся тôлько на признаванье Русинамъ ихъ питомыхъ правъ, але мусить злучити ся зъ рускими мужиками въ борбѣ о народнй права. Вкôнци не можна замовчати, що выступъ д-ра Франка бувъ принятый горячо, такъ, що одинъ бесѣдникъ, дякуючи Русинамъ за спôвудѣлъ, обѣцявъ, що Związek вышле свого делеґата на найблизше вѣче рускихъ мужикôвъ въ Снятинщинѣ. Взагалѣ вѣче выпало величаво, хоть въ порôвнаню до нашихъ, якъ въ Снятинщинѣ та Коломыйщинѣ, выглядало досыть мляво. Наколи у насъ выступае бôльше бесѣдникôвъ и часто забираютъ голосъ въ дискусіи, то тутъ говорили тôлько три інтеліґентнѣйшй селяне, а до того они у всякй справы жизненй вносили за богато поезіи [? — *Ред.*] та метафоричныхъ порôвнань.

По вѣчу вôдбувъ ся комерсъ, на котрôмъ були присутнй аранжеры збору: посолъ Потоцкъ, кс. Стояловскій, селяне Вуйцікъ и Шарекъ, а мѣжь иншими д-ръ Франко, редакторъ Реваковичь и Русины-академики, котрй числомъ переважали. Тутъ внѣсъ тоастъ селянинъ Вуйцікъ въ честь рускои академічнои молодежи, зазначуючи, що ему звѣстнй зъ часописей труды сеи молодежи для народнои просвѣты, а натомѣсть ярко скритикувавъ апатію и карієрôвство молодежи польскои, котра на вѣчу явилась дуже нечисленно. Пôдъ конець комерсу явили ся вôдпоручники рукодѣльничого товариства Gwiazda и запросили всѣхъ присутныхъ до свого льокалю на звычайнй недѣльнй вечерницѣ, котрй власне выпали въ день вѣча. Нашй академики явили ся и тутъ. Привитавъ ихъ одинъ зъ ремѣсникôвъ бесѣдою, въ котрôй пôднѣсъ правдивый демократизмъ рускои молодежи. Межи присутными тутъ Русинами зôбразъ ся солідный хоръ и на загальне прошенье вôдспѣвавъ зъ десять рускихъ пѣсень, яко надзвычайну часть вечерниць. По части концертовôй наступили танцѣ. Голова Gwiazd-ы розпорядивъ, щобы першй два танцѣ вôддати самымъ тôлько Русинамъ — и пôйшла коломыйка. Коло пôвночи розбйшли ся академики домôвъ, подякувавши Gwiazd-ѣ за привѣтъ.

Д-ранôвъ Тресньовскій.

Зъ-пôдъ Золочева.

[Зъ господарки золочѣвскои рады повѣтовои.]

Для цѣкавости читателѣвъ подаю пониже важнѣйшй даты зъ буджету золочѣвскои рады повѣтовои на рôкъ 1894 и такй-жь даты поданй до вѣдомости рады черезъ комісію ревізійну за рôкъ 1892. На мою думку — мы за мало звертаемо уваги на рады повѣтовй а коли де хто и звертае бôльшу увагу на нихъ, такъ то рѣдкй выпадки, и цѣлкомъ не доказуючй одностайнои роботы патріотôвъ на провінціи.

Доходы на рôкъ 1894 преліміновано на 54.723 зр. Въ тôй квотѣ приходятъ крôмъ чистыхъ властивыхъ доходôвъ, мѣжь котрыми есть квота 1200 зр., за спродажъ соли, маючй ся стягнути додатки до податкôвъ въ высотѣ 12% и 2% на дорѣзды, разомъ 24.000 + 4000 зр. Зъ выдаткôвъ важнѣйшй отсй: Платня урядникôвъ, удержанье бюра выноситъ гарну сумку 9.000 зр. Датки и стіпендіи преліміновано вельми скупо, бо лишь 966 зр., а зъ того ще на фондъ емеритальный 166 зр. При тыхъ позиціяхъ звернувъ радный о. Богачевскій увагу членôвъ рады, якъ мало выдѣлъ дбае о интелєктуальный розвôй повѣта, наколи такъ мало преліміне, та не спомагае ґôдныхъ институцій и внѣсъ, щобы въ буджетъ вставити 100 зр. на фондъ будовы рускаго театру, а 200 зр. на закупно въ товариствѣ „Просвѣта" рускихъ премій для школярѣвъ. Рада прихилилась лише въ части до того внесеня, бо на будову рускаго театру ухвалила 50 зр. а 200 зр. роздѣлено на закупно премій — рускихъ въ „Просвѣтѣ" и польскихъ.

Сплата позичокъ и довгôвъ становитъ рату на рôкъ 1894 въ квотѣ 8.476 зр. 41 кр. а вже-жь благую часть выдаткôвъ становитъ выдатокъ на дороги въ квотѣ 30.745 зр. 81 кр. При тôй позиціи о. Богачевскій промовивъ менче-бôльше такъ: Не стану переконувати васъ, панове, пôсля датъ статистичныхъ, що въ тôй благôй части выдаткôвъ зновъ благую часть становитъ грôшь рускаго хлопа, бо панове самй здоровй о тôмъ знаете, — тожъ дивно менѣ, що не респектуе ся бажань Русинôвъ въ повѣтѣ и формально надягае ся на новѣтъ чужу одѣжь не руску, бо-жь нѣ на одномъ гостинци нема нѣ одного стовпа зъ рускою краскою та рускою надписію. А то само зневоленый я сказати о цѣсарскихъ дорогахъ, особливо о рогачкахъ, де побôчь нѣмецкои написи нема рускои, лишь польска Пригадую вамъ, панове, що ще зъ початкомъ теперѣшнои сесіи рады, мы Русины подали въ тôй справѣ умотивоване и достаточно пôдписаны заосмотрене внесенье — та й що-жь? Скôнчило ся все на умѣщеню рускои написи на будынку рады, а сповненя другои части внесеня доси не видимо. Отже осмѣлююсь поспытати Хв. выдѣлъ: чи не уважае того за кривду для Русинôвъ и коли вже разъ предложитъ высше згадане внесенье до полагодженя правного? — На се выдѣлъ устами п. Шнелля, віце-маршалка рады, заявивъ, що вôдъ теперь новобудованй гостинцѣ дôстануть стовпы подвôйнй, рускй и польскй, а рогачки и дороговказы написи въ обохъ языкахъ, а на побудованыхъ уже гостинцяхъ, о скôлько старй стовпы вже знищенй, будуть мѣняти ся новыми.

Зъ справозданя комісіи ревізійнои зложили мы такй даты: Въ роцѣ 1892 мавъ выдѣлъ повѣтовый до розпорядимости 92.000 зр. Зъ тыхъ осталось лише въ претенсіяхъ 11.260 зр. 24 кр. На претенсіи складае ся бôльша часть мѣсточокъ въ повѣтѣ и обшарôвъ двôрскихъ. Одна Озѣрна винна за шарваркове 1.628 зр., Олесько громада 1.158 зр., а обшаръ двôрскій 111 зр. Коли комісія на сю обставину звернула увагу рады, то выдѣлъ вôдповѣвъ що вôнъ не здôбный и не маѣ силы — нинѣшный законъ дороговый увести въ житье!

К.

Зъ Коломыѣ.

[Ще про концертъ въ честь М. Шашкевича — Ювілей о Іос. Кобриньского зъ Мышина. Завязанье рускаго товариства жѣночого въ Коломыи и вôдновленье товариства амато ско-драматичного — „Бібліотека для молодежи" проф. Насальского].

Про богослуженье въ честь Маркіяна Шашкевича и про концертъ въ Коломыи була вже донись въ „Дѣлѣ" — то я доповню ви лише кôлькома чертами. На богослуженю церковь була повна людей, були селяне, але переважно інтеліґенція; представитель тутешныхъ „твердыхъ" явили ся въ малôмъ числѣ, и то ажь по проповѣди. На концертѣ явило ся дуже много публики, позъѣздили ся зъ всѣхъ околиць Коломыйщины. Въ програмѣ вечера замѣтный бувъ вôдчитъ проф. М. Пачовского про становище та дѣяльность Маркіяна. Вôдчитъ науково обробленый, при тôмъ перенятый сильно патріотично-національнымъ духомъ, зробивъ сильне додатне вражѣнье на публику, а на „не йдучихъ" дорогою вытыченою Маркіяномъ подѣлавъ пригноблюючо — особливо коли прелеґентъ, наводячи гадки Якова Головацкого, сказавъ „Такъ говоривъ колись-то Головацкій, доки ще живъ у Ґаличинѣ та й доки державъ ся рускои пословицѣ: лучша своя хата, нѣжь чужа палата". [Въ сѣмъ мѣсци публика зъ обохъ переповненыхъ саль высказала свою згоду зъ прелеґентомъ грôмкими оплесками.] Вкôнци прелеґентъ зазначивъ становище Русинôвъ и до сусѣдныхъ народностей, вказавши на творахъ Маркіяна толеранцію для чужои мовы й літературы. — По концертѣ вôдбувавъ ся комерсъ въ реставраціи Гумля, та на жаль... конець его бувъ, якъ звычайно буває у насъ подѣленыхъ Руснакôвъ...

Въ четверъ мин. тыждня д. 9. с. м. вôдбувъ ся въ комнатахъ „Родины" пиръ въ честь 50-лѣтного ювілею священьства о. Іосафата Кобриньского зъ Мышина. Мала се бути маніфестація „твердыхъ", та такъ не стало ся зъ тои причины, що въ пирѣ взяли участь люде зô всѣхъ сторонництвъ, заповнивши салѣ „Родины"; зôбрало ся такожъ чимало жѣнокъ и дѣвчатъ рускихъ зъ Коломыйщины. Промовляли: о. Кобриньскій, посолъ д-ръ Окуневскій, о. Сѣчиньскій, М. Павликъ и вôдпоручникъ черновецкои „Буковины" [той уже не по своему, але по московски], а у вôдповѣдь бесѣдникамъ ювілять о. Юсафатъ Кобриньскій. Всѣ бесѣдники омивали те, що могло кого-небудь дразнити. Однакожъ все-таки не обôйшло ся безъ прояву москвофільского дикуньства. Коли заинтоновано пѣсню „Ще не вмерла Украина" — о. Сабатъ зъ Рѣчки впавъ у фурію и деръ ся, вищавъ: „Jeszcze Polska nie zginęła"... Забава зъ танцями ишла весело.

Завязало ся въ нашôмъ мѣстѣ руске товариство жѣночe, а одинъ зъ професорôвъ ґімназіи пôднявъ ся держати въ тôмъ товариствѣ що недѣлѣ вôдчиты зъ исторіи літературы рускои. Такожъ зъ его ініціятивы мало завязати ся товариство спѣвоче „Коломыйскій Боянъ", але вôдступлено вôдъ той гадки, вôдновлюючи давне, черезъ три роки вôдпочиваввше — товариство аматорско-драматичне, котре пôсля статутôвъ своихъ маѣ за цѣль давати не лишь театральнй представленя, але й концерты. Отже порѣшено, абы всѣ, що зголосились на членôвъ до „Бояна", вписали ся въ члены драматичного товариства, котрого обовязкомъ буде плекати такожъ спѣвъ. При вôдновѣ сего товариства выбрано головою проф. ґімн. М. Пачовского, режішеромъ проф. ґімн. Юліяна Кобиляньского, секретаркою панну Лепкôвну, касіеромъ д-ра Кульчицкого, а дальше увôйшли до выдѣлу: п. Трембицкій яко заступникъ головы и панны Чубатôвна и Веселовска. Управу хорôвъ принявъ на себе о. Харжевскій зъ Сопова вразъ зъ головою товариства. У грудни товариство маѣ дати перше представленье.

Проф. Юліянъ Насальскій буде тутъ выдавати выпусками „Бібліотеку для молодежи". Гадка сама собою дуже похвальна, якъ бачимо зъ проспекту, — шкода лише, що межи наведеными сотрудниками видко мало першорядныхъ писателѣвъ, звѣстныхъ зъ праць на чисто-народнôй мовѣ. Але позволимо собѣ звернути увагу, що таке выдавництво може тогдѣ вôдповѣсти вымогамъ, якй ставлять ся для молодежи, если-бъ выдавало ся въ такôй правописи, якою нинѣ учать у всѣхъ школахъ — бо инакше се буде лишь баламутити молодѣжь... Се гадка педаґоґôвъ зъ школъ народныхъ и середныхъ, зъ котрыми я мавъ нагоду говорити. Навѣть одинъ зъ партіи „старои", що въ правописи фонетичнôй видить чомусь „політику", сказавъ, що выдавати нинѣ книжочки для молодежи иншою правописію а не тою, якои она учить ся й котру знае, есть „нонсенсомъ".

О. Мелхиседекъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ день уступленя кабінету Таффого представляло мѣсто Тахавъ незвычайный видъ. Мешканцѣ такъ одушевлялись упадкомъ Таффого, а зновъ такъ зрадѣли кабінетомъ Віндішґреца, що коли вѣсть про одно и друге наспѣла до мѣста, по домахъ появили ся хоругви, а вечеромъ потонуло мѣсто въ заревѣ илюмінаціи. На площахъ запалювано бенґальскй огнѣ, а улицями проходжували ся товпы людей въ супроводѣ орхестры. Ся маніфестація по-при політичну радôсть маѣ такожъ мѣсцеве значѣнье тымъ, що судьба родины Віндішґреца вже якихъ сто лѣтъ звязана зъ долею мѣста Тахавъ.

У Вѣдни вôдбули ся зборы селянъ на котрыхъ ухвалено таку резолюцію: Зъ огляду на дуже невôдрадный станъ, що зъ усѣхъ бокôвъ гнете селяньство, на загальный упадокъ того стану и на зростаюче убожество; зъ огляду на обмежене заступництво въ дотеперѣшнôмъ законодавствѣ; зъ огляду на подѣ нинѣшного означеня цѣны и невыносимои конкуренціи зборы постановляютъ скликати въ найблизшôмъ часѣ конґресъ нѣмецкихъ селянъ и запросити численнй господарскй товариства, касина и заступникôвъ поодинокихъ громадъ и краѣвъ Нѣмеччины и Австріи, щобы выкрыти лихій станъ и постановити одноцѣльну програму, найти средства и дорогу, якъ зарадити-бъ лихови и привести селяньскій станъ до его правъ, довершенности и добробыту и якъ спонукати бы законодавство аґрарне и реформы вôдповѣдно до природы того стану въ области соціяльно-політично-господарскôй

——

Въ Нѣмеччинѣ найважнѣйшою теперь справою есть квестія вынайденя доходôвъ на покрытье выдаткôвъ на армію. Найбогатшимъ на се жереломъ маѣ бути податокъ вôдъ выробôвъ тютюну и податокъ вôдъ вина. Пôсля проекту дохôдъ податковый вôдъ натурального вина маѣ принести 12½ міліонôвъ марокъ, вôдъ вина мусуючого 5½ а вôдъ вина штучного 5 міліонôвъ. Кошты стяганя и адміністраціи проектованыхъ податкôвъ вôдъ вина мають выносити 15%, отже чистый дохôдъ представлявъ бы майже 20% міліонôвъ марокъ.

НОВИНКИ.

— **Въ честь Маркіяна Шашкевича** вôдбуде ся дня 5 н. ст. грудня концертъ въ Бережанахъ, устроеный заходомъ завязуючого ся „Бояна бережаньского".

— **Вправы мѣшаного хору товариства „Львôвскій Боянъ"** вôдбудуть ся въ пятницю о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды" при ул. Вôрменьскôй ч. 2 на I. поверсѣ. Выдѣлъ взываѣ всѣхъ членôвъ, щобы явили ся точно и въ комплетѣ. — *В. Ш.*

— **Спѣвацке товариство „Львôвскій Боянъ"** розпочало въ сѣмъ роцѣ рядъ выдавництвъ музичныхъ, котрй дуже скоро поступаютъ. Недавно згадували мы, що накладомъ „Львôвского Бояна" появивъ ся утвôръ Ф. Колессы на хоръ мужескій пôдъ заг. „На щедрый вечеръ", — нинѣ приходитъ ся намъ пôднести, що накладомъ „Львôвского Бояна" славно-звѣстный хоръ Петра Нѣщиньского „Закувала та сива зозуля" вже напечатаный и сими днями буде его можна набути, а надто, що „Львъ. Боянъ" заходитъ ся выдати „Коляды" О. Нижанкôвского, котрй й выйдуть въ грудни. За оба послѣднй выдавництва буде руска публика „Боянови" певно вдячна, бо оба тй хоры сталисъ уже народными, а першій накладъ цѣлкомъ вычерпаный. Щасть Боже до дальшои такои працѣ!

— **Зъ Кіева** одержуємо звѣстку, що въ Харковѣ померъ недавно Дмитро Павловичь Пильчикôвъ, украиньскій ветеранъ, Кирило-Методіевець. Тяжкій отсей рôкъ для насъ! — пише нашъ Вп. дописуватель. — Ще не засохли сльозы на могилѣ Василя Вовка, а вже новй двѣ могилы: Дмитра П. Пильчикова и лірика-байкаря Леонида Ивановича Глѣбова, що отсе померъ въ Черниговѣ въ

Лишивъ ся у нихъ одинъ сынъ, надѣя и радôсть, та й сего перемогла людска неправда...

А ось и вôнъ, богатый ворогъ, бе поклоны, — змываѣ зъ себе кровавй сиротиньскй сльозы, — поспѣшно кладе на себе велике крестне знамя и падае на колѣна та ударяе чоломъ... И кипить-розгаряе ся у Михенча серце, а темнй ряды образôвъ суворо глядятъ зô стѣны на людске горе и на людску неправду.

Все те перейшло, все те вже онъ тамъ... А теперь цѣлый свѣтъ для него ся темна клѣтка, де вѣтеръ гудитъ въ темнотѣ, рухаючи легонько шнуры вôдъ дзвонôвъ.. „Най Богъ васъ судитъ, та судитъ!" шепче старый и похиляе сиву голову, а сльозы тихо лютъ ся по старыхъ щокахъ дзвôнника...

— Михенчу, Михенчу! Що-жь ты, може заспавъ? — кричатъ до него зъ долу.

— А говъ! — вôдгукнувъ старый и борзо скочивъ на ноги. — Господи! Хиба направду заспавъ? Може стало ся що злого..

И Михенчь привыкшою рукою, борзо хапае за шнуры. Далѣ, нѣбы муравлѣ, ворушитъ ся чоловѣча товпа; хоругви бютъ ся у воздусѣ, поблискуючи золотистою матерією. Ось обôйшли вже довкола церкви и до Михенча доноситъ ся радôсный окликъ:

— „Христосъ воскресе изъ мертвыхъ!"

И вôдбиваѣ ся сей окликъ филею въ старечôмъ серци. И Михенчу здаесь, що яснѣйше заблисли въ темнотѣ огнѣ восковыхъ свѣчокъ, и сильнѣйше зафилювала товпа, и порушились хоругви, а вѣтеръ прокинувшись зъимивъ филѣ звукôвъ и широкимъ розмахомъ понѣсъ ихъ у гору, зливаючи зъ гучнымъ, торжественнымъ звономъ...

Ще нѣколи не дзвонивъ такъ Михенчь. Здавало ся, що его переповнене старече серце перейшло въ мертву мѣдь и звуки справдѣ спѣвали й трепетали, смѣяли ся й плакали и, сплѣтаючи ся чудною вужовкою, неслись горѣ, идъ самому звѣздяному небу. И звѣзды блестѣли яснѣйше, розгорѣлись, а звуки дрожали и лились и зновъ линули до землѣ зъ любовною ласкою...

Низькій басъ сильно пôдгукувавъ и выпускавъ могучй тоны благовѣстячи небу и земли: „Христосъ воскресе!"

И два теноры, здрогаючи зъ кождымъ ударомъ звона, пôдспѣвували ему радôстно и звôнко: „Христосъ воскресе!"

А два дуже малй дишканты, поспѣшаючи, щобъ не лишитись, вплѣтали ся помежи бôльшихъ, и радôстно, цѣлкомъ такъ, якъ малй дѣти, спѣвали на перегоны „Христосъ воскресе!"

И здавало ся, що стара дзвôнница дрожитъ и хитаесь, и вѣтеръ, що обвѣвавъ лице дзвôнника, трепоче могучими крылами и вторуе „Христосъ воскресе!"

И старе серце забуло про житье, повне трудôвъ та нещасть... Позабувъ старый дзвôникъ, що житье для него звузило ся въ тѣсне пôддаше дзвôнницѣ, що вôнъ на свѣтѣ одинъ, якъ старый пень, розбитый негодою. Вôнъ чуе сй звуки, спѣвнй и плачучй, летячй идъ высокому небу и припадаючй до бѣднои землѣ, и здаѣть ся ему, що вôнъ окруженый сынами и внуками, що се ихъ радôстнй голосы, голосы старшихъ и молодшихъ, зливаютъ ся въ одинъ хоръ и спѣваютъ ему про щастье й радôсть, котрыхъ вôнъ не зазнавъ у своемъ житю... И сѣпае мотузы старый дзвôникъ, а сльозы течуть по лици и серце живѣйше бѣть ся илюзією щастя... А долѣ люде слухали й говорили одинъ другому, що ще нѣколи такъ ладно не дзвонивъ старый Михенчь...

Но наразъ бôльшій дзвôнъ несамовито задрожавъ и замовкъ. Прôрваный голосъ прозвенѣвъ недокôнчену трелю и такожъ обôрвавъ ѣѣ, неначе вслухуючи ся въ печально гудучу довгу ноту, що дрожитъ и лллѣть ся и плаче, поступѣнно стихаючи у воздусѣ... Старый дзвôникъ безсильно зваливъ ся на лавочку и двѣ послѣднй сльозы тихо котятъ ся по блѣдыхъ щокахъ...

——

Гей тамъ! пришлѣть кого на змѣну! Старый дзвôникъ уже передзвонивъ...

Переклавъ *Леонъ.*

ночи 29 [ст. ст.] жовтня. Сподѣваемо ся подати небавомъ ширший звѣстки про житье отсихъ нашихъ славныхъ робôтникôвъ — земля имъ пером!"

— **Въ справѣ збôльшеня фонду на памятникъ Тараса Шевченка** одержали мы вôдъ Вп. панны Ирены Герасимовичѣвнои таке письмо: „Щобы покôнчити серію надôсланыхъ фантôвъ на збôльшенье памятникового фонду Т. Шевченка, подаю ще до вѣдомости и свои роботы, котрѣ я призначила на згадану цѣль. Ось оня: 1) Столикъ мальованый въ маки и мотылѣ; 2) три урны мальованѣ на теракотѣ и 3) альбомъ на фотоґрафіи оправленый червонымъ плюшемъ; верхна єго сторона мережана довкруги хрещиками, на серединѣ розмальованый тушомъ портретъ Шевченка въ лавровôмъ вѣнку, котрого кôнцѣ перевязанѣ синьо-жовтою лентою зъ написею „Обніміть ся-ж брати моі — молю вас, благаю!" — дальше, у сподѣ портрету уложенѣ три гербы, а то, Галицкои Руси, Украины и Буковины сполученѣ терновымъ ланцухомъ надъ гербами виднѣють ся короны рускихъ князѣвъ, а за ними вôдзнаки, хоругви и збруя колишныхъ полкôвъ. — Загаломъ всѣ фанты надôсланѣ дотеперь представляють поважне число 743, и се число свѣдчить наглядно, що мôй покликъ до патріотизму Вп. посестеръ не прогомонѣвъ безслѣдно. Галичина, Буковина ба навѣть Угорска Русь докинула вôдъ себе цѣнну ленту, щобы увѣнчати славу безсмертного кобзаря. И мôй малозначучій голосъ вôдбивъ ся не лишь середъ интеліґентнои верствы, але дôбравъ ся такожь пôдъ соломянѣ стрѣхи до щирыхъ сердець сѣльскихъ дѣвчатъ... Тожь зъ гордостію приходить ся менѣ высказати сердечну подяку всѣмъ Вп. Посестрамъ за ихъ цѣннѣ дарунки на памятникъ Того, що такъ тепло и гарно оспѣвувавъ жѣночу долю. При тôй нагодѣ не вôдъ рѣчи буде повѣдомити, що дальшу судьбу задуманого дѣла я передала въ руки товариства „Клюбу Русинокъ", поручаючи ему остаточне полагодженье. „Клюбъ" приймивъ ся радо того обовязку и, маючи на метѣ узыскати якъ найбôльшѣ користи, вôднѣсъ ся будо зъ просьбою до міністерства о призвôлъ на фантову льотерію за емісією льосôвъ. Однакъ просьба остала безъ успѣху, бо міністерство не прихилило ся до неи мотивуючи тымъ, що фантова льотерія зъ емісією льосôвъ маѣ примѣнювати ся до добродѣйныхъ цѣлей, а не до партикулярныхъ интересôвъ певнои ґруны людей. Рѣчь та представлена G. В. цѣсареви не вôднесла такожь бажаныхъ наслѣдкôвъ. Отже не лишило ся нѣчо иншого, якъ лишь вынайти найкористнѣйшу дорогу, щобы поступаючи нею можна було полагодити цѣлу справу якъ слѣдъ. Въ тôй цѣли навязавъ „Клюбъ Русинокъ" переговоры зъ начальствомъ державнои льотериі. Рѣшенье прийде мабуть незадовго. Але поки-що годить ся ще звернути увагу и на таку обставину. Ледви кôлька мѣсяцѣвъ всего дѣлить насъ вôдъ краевои выставы у Львовѣ, значить, лучае ся найкрасша нагода добути можливо найбôльшѣ матеріяльнѣ користи за фанты, коли ихъ помѣстать ся въ рускôмъ павільонѣ. До сего наклікують поважнѣ голосы публично въ часописяхъ и приватно листами. Певна рѣчь, и нѣхто не стане сумнѣвати ся, що се ще найвôдповѣднѣйшій способъ безъ огляду на результатъ переговôрвъ „Клюбу Русинокъ" зъ начальствомъ державнои льотериі. Поминаючи всякѣ моральнѣ вдоволеня, якѣ принесла бы выстава для интересованыхъ, памятникове дѣло пôйшло бы скорою ходою, бо заграничнѣ гостѣ вôдвѣдуючи рускій павільонъ мимоволѣ мусѣли бы одушевляти ся гарными узорами нашого домашного промыслу, а маючи на увазѣ высоку цѣль выставленыхъ предметôвъ, радо прийшли бы въ помôчь намѣренôй справѣ, закуповуючи роботы Вп. Посестеръ. Дивлячи ся зъ тои точки погляду думаю, що Вп. Посестры повитають охотно сю гадку и згодять ся, щобы присланѣ фанты помѣстити на львôвскôй выставѣ краевôй. Длятого-жь, если бы котра зъ Вп. Посестеръ схотѣла докинути ще яку працю — прошу вôдносяти ся и пересылати на недвѣстну адресу: *Ирена Герасимовичівна въ Яновъ коло Львова*".

— **Авансы и перенесеня въ судахъ** Адъюнктами судовыми именованѣ отсѣ адъюнкты судôвъ повѣтовыхъ: Ом. Сохацкій въ Нижанковичахъ для Золочева, Іона Сокаль въ Бучачи для Станиславова и Мих. Несвятовскій для Перемышля. — Адъюнктами судôвъ повѣтовыхъ именованѣ авскультанты: Кароль Цулявѳъ для Журавна, Стан. Бродовичь для Кутъ, Игн. Красовскій для Турки Казим. Анґерманъ для округа высшого суду краевого у Львовѣ, Мар. Раставецкій для Рогатина, Павло Билиньскій для Бучача, Іос. Целецкій для Залѣщикъ, Ювеналъ Турекъ-Невядомскій для округа высшого суду краевого у Львовѣ, Вільг. Любіхъ для Яворова и Алекс. Лисякъ для Судовои Вишнѣ. — Міністеръ судôвництва перенѣсъ адъюнктôвъ судôвъ повѣтовыхъ: Д-ра Ив. Хомицкого зъ Журавна до Городенки, Генр. Капишовского зъ Турки до Нижанковичь и вызначивъ адъюнктови судовому въ Залѣщикахъ Ипол. Федоровичеви таку жь посаду въ окрузѣ высшого суду краевого у Львовѣ, безъ означеня мѣсця службового.

— **Засѣданье выдѣлу руского товариства педаґоґічного** вôдбуде ся въ суботу дня 18 н. ст. падолиста о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ канцеляріи товариства им. Шевченка.

— **До дирекціи руху зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** вилынуло такъ богато подань о низшѣ посады, що дирекція рѣшила всякѣ подання петентôвъ, котрѣ не покôнчали бодай середныхъ школъ т. е. ґімназій або школъ реальныхъ звертати безуспѣшно.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 13 н. ст падолиста занедужало на холеру: Въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 2 особы, въ Сидрушкôвцяхъ 1 особа, въ Тарнавцѣ повѣта стрыйского 1 особа. — Выздоровѣли въ Сидрушкôвцяхъ повѣта снятынского 4 особы. — Загаломъ лишило ся дня 12 падолиста 14 недужихъ въ лѣченю, дня 13 падолиста занедужало 6 особъ, выздоривѣли 4, отже лишаѳ ся въ лѣченю 16 особъ. — Пôдозрѣный случай смерти лучивъ ся въ Добромили. — Холеру азійску сконстатовано бактеріольоґічно въ вôдходахъ особъ померших середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Березовѣ и Вовчи долѣшнôй въ повѣтѣ старомѣсскôмъ и въ мѣстѣ Калуши. — Не сконстатовано холеры въ вôдходахъ особъ, померших въ Денисовѣ повѣта тернопôльского.

— **Самоубійство.** Оногды пополудни у власнôмъ помешканю при ул. Зеленôй ч. 3. вôдобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ револьвера урядникъ мѣскои касы хорыхъ 27-лѣтный Иванъ Володиславъ Ґадзиньскій. Причина самоубійства незвѣстна.

— **Авансы.** Зъ Вѣдня доносять польскимъ ґазетамъ, що делеґатъ намѣстництва въ Краковѣ, сов. Ласковскій, буде именованый начальникомъ дирекціи доменъ и лѣсôвъ у Львовѣ, а секретарь намѣстництва у Львовѣ кн. Левъ Сапѣга маѣ стати єго наслѣдникомъ яко делеґатъ намѣстництва въ Краковѣ.

— **Зъ Бокова** въ Пôдгаецкôмъ одержали мы зъ прошеньемъ умѣстити въ „Дѣлѣ" отсе письмо: Мы низше пôдписанѣ господарѣ зъ Бокова стратили дня 1. жовтня с. р. черезъ огонь цѣле наше господарство и чекала насъ крайна нужда, якъ бы не Товариство руске „Днѣстеръ", у котрого мы обезпечили ся. Пресвѣтла Дирекція „Днѣстра" зліквідувала нашу шкоду совѣстно, точно и скоро, бо вже до десятьохъ днѣвъ мы одержали вôдшкодованье, и то въ такôй квотѣ, якои мы й не надѣялись. Приймѣть длятого, великодушнѣ мужѣ, нашу найсердечнѣйшу подяку, а Вы братя селяне, спѣшѣть якъ найскорше обезпечувати свое добро въ товариствѣ нашôмъ „Днѣстеръ". — Иванъ Пащакъ и Данило Пащакъ господарѣ зъ Бокова, повѣта пôдгаецкого.

— **Продажь дѣтей.** Сими днями зголосили ся до одного черновецкого нотаря двѣ пары супругôвъ, передмѣщанъ, зъ готовымъ вже контрактомъ и просили о леґалізацію єго. Пôсля тои умовы продавали одни супруги другимъ свою власну дитину за 120 зр. Контрактъ бувъ списаный пôсля всякихъ вымогъ правныхъ и мѣжь иншими мѣстивъ точку, що купуючій потверджує фізичный вôдбôръ предмету въ посѣданье та зрѣкае ся всякихъ претенсій зъ титулу покривдженя понизше половины вартости. Очевидно, що нотарь вôдмовивъ леґалізаціи та представивъ сторонамъ цѣлу гидь сеи умовы. — Що на Буковинѣ лучають ся частѣйше такѣ рѣчи, доказуе черновецка Gazeta Polska фактомъ, якій лучивъ ся передъ кôлькома лѣтами. Тогдѣ опроваджувала одна родина селяньска зъ передмѣстя рошôвского помѣжь маетнѣйшихъ людей свою 18-лѣтну дочку, дѣвчину надзвычайнои уроды та хотѣла єи продати. Не найшовши купця въ Чернôвцяхъ, продала мати дочку якомусь старому бояринови зъ Молдавы за 80 зр. и доси хвалить ся, що єи одиначка носить брилянты въ ухахъ и перстенѣ на палцяхъ.

— **При катастрофѣ въ Сантандерѣ** знищила експлозія и огонь 65 домôвъ. Нурцѣ, що прибули до порту, оповѣдають страшнѣ рѣчи про те, що находять на днѣ моря. Въ деякихъ мѣсцяхъ лежать трупы людскѣ по 15 до 25 особъ на купѣ а цѣле дно засѣяне кусниками свѣжо розбитыхъ кораблѣвъ. Розмѣръ стратъ тяжко обчислити, а точне число жертвъ лишить ся на все незвѣстне. Дуже богато аґентôвъ асекураційныхъ прибуло на мѣсце катастрофы, щобы оцѣнити страты въ людяхъ. Загальну суму стратъ матеріяльныхъ обчисляють на звыжь 20 міліонôвъ франкôвъ. И все те стало ся въ однôй-однѣсѣнькôй хвили!

— **Дрôбни вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ погорѣлцямъ громады Вороцôвъ, въ повѣтѣ городецкôмъ, 300 зр. пôдмоги. — Дня 23 н. ст. падолиста вôдбуде ся въ Тури великôй, долиньского повѣта, вѣнчанье нотаріяльного кандидата п. Ром. Мокрицкого зъ панею Евгенією зъ Зарицкихъ Вергановскою дочкою мѣсцевого пароха о. Алексѣя Зарицкого. — Дня 26 н. ст. падолиста вôдбуде ся вѣнчанье п. Ивана Войнаровского, окôнченого богослова, зъ панною Софію Волошиньскою, дочкою пароха въ Далешевѣ коло Городенки.

50-крайцаровѣ льосы льотериі выставовои въ Инсбруцѣ можна одержати въ адміністраціи Дѣла".

Наука штука и література.

— **Галичина въ творѣ „Австрійска монархія въ лоовѣ и образѣ."** Редакція згаданого твору, стоячого пôдъ редакцією архикнягинѣ Стефаніи запросила на спôвроботникôвъ части, що маѣ обôймати Галичину такѣ личности: Ґр. Кароля Лянцкороньского, Володисл. Лозиньского, д-ра Ом. Дуниковского [для опису краю], д-ра Володим. Деметрикевича [для ґеольоґіи], д-ра Стан. Смольку, д-ра Анат. Левицкого, д-ра Мих. Бобжиньского [для исторіи краевои], д-ра Іос. Маєра, проф. Сим. Матуська, проф. Олекс. Барвѣньского, проф. Ив Антоневича, д-ра В. Сеґля, д-ра Людв. Ґермана, Лук. Малиновского, проф. Ив. Верхратского [для етноґрафіи], д-ра Фр Билицкого [для музики], ґр. Стан. Тарновского, д-ра Ом. Огоновского, [для літературы], проф. Волод. Лущкевича, д-ра Мар. Соколовского, Володисл. Льориньского, ґр. Волод. Дѣдушицкого [для штуки], д-ра Тад. Пілята, д-ра Володисл. Тинецкого, д-ра Волод. Шайноху, д-ра Юл. Лео, д ра Леона Билиньского и д ра Фр. Пекосиньского [для части економічнои].

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало практикантôвъ почтовыхъ: Стан. Тудоровича, Іос. Ферна або Далецкого, Людв. Малика, Мих. Змажа, Бернгар. Розенблята, Ант. Екерта и Володим. Загородникова, дальше експедиторôвъ почтовыхъ: Володим. Кириловича, Ив. Ґосляра, Ив. Стронського, Генр. Бірна и Іос. Гербста асистентами почтовыми, а дирекція почтъ призначила Тудоровича для Городка, Далецкого для Перемыля, Малика и Ґосляра для Сянока, Змажа для Пôдволочискъ, Розенблята для Тернополя, Екерта для Бялои, Загородникова и Строньского для Ряшева Кириловича для Гусятина, Бірна для Залѣщикъ и Гербста для Коломыи; вкôнци перенесла дирекція асистента почтового Тад. Шувальского зъ Перемышля до Тарнова. — Міністеръ торговлѣ именувавъ почтмайстра Юл. Опольского въ Збаражи офіціяломъ почтовымъ тамъ-же — Дирекція льотерійна у Вѣдни именувана Руд. Герстінґера асистента уряду льотерійного у Львовѣ офіціяломъ

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ розписуе конкурсъ на посады експедієнтôвъ: въ Турцѣ коло Коломыи зъ платнею 610 зр, въ Луцѣ малôй, повѣта скалатского зъ платнею 340 зр., въ Черхавѣ, повѣта самбôрского, зъ платнею 120 зр. Поданя треба вносити на двѣ перший посады до 27 н. ст. падолиста а на послѣдну до 19 н. ст. падолиста.

— Выдѣлъ повѣтовый въ Рогатинѣ розписуе конкурсъ на три посады акушерокъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Букачôвцяхъ, Пôдкамени и Липици долѣшнôй зъ рôчною платнею по 100 зр. Поданя треба вносити до 15 н. ст. грудня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускоґо театру** зложили Вп.: На руки п. Льва Василькôвича Витвицкого въ Долинѣ: Капала мулярь 50 кр., Дудзиньскій швець 50 кр., Главатый, комісарь староства 1 зр., Поліцеръ урядникъ бар. Попера 1 зр., Янковска Ядвига 1 зр., Городецкій ц. к. надкоміс. сторожи скарбовои 1 зр. Н. Н. 50 кр., Винк. Юшкевичь ц. к. поборец. подат. 1 зр., Дверницка експедиторка зъ Рожнѣтова 50 кр., Горбовый малярь 1 зр., Коляджинъ господарь 2 зр, Варивода екзекуторъ політ. 1 зр., Кочоровскій ц. к. вахмайстеръ при староствѣ 1 зр., Грабовеньскій правникъ 3 зр., Ярошь ц. к. лѣсничій зъ Ракова 1 зр., Бѣраковскій 50 кр., Хаєсъ пропінаторъ зъ Выгоды [другій разъ] 1 зр. — разомъ 17 зр. 50 кр. — Вп. панѣ М Теодоровичь учителька въ Пациковѣ 1 зр. 26 кр. [вôдъ себе 1 зр. а вôдъ своихъ учениковôвъ 26 кр.]. — Скоплякъ зъ Завишня 80 кр. яко датокъ зôбраный на кружку учительскôмъ въ Островѣ. — Д ръ Кароль Залескій зъ Сянока 1 зр. — В. Березовскій зô Львова 25 кр. — Любенюкъ зъ Дрогобича 3 зр. 25 кр. складки на весѣлю. — Хв. Выдѣлъ рады пов. въ Тернополи на руки Вп. д-ра В. Лучаковского адвоката въ Тернополи 30 зр. — Д-ръ Теоф. Окуневскій зъ Городенки складку 20 зр. 22 кр. [зложили пп. д-ръ Вайнребъ начальникъ суду городеньского 5 зр., адвокатъ д-ръ Бялковскій 3 зр., управитель дôбръ бар. Ромашкана Меркель 3 зр., канцелісты судовѣ Каратницкій, Шумляьскій и Швайсеръ по 1 зр., концепістъ староства Петро Левицкій 1 зр., касіеръ мѣскій Ґерманьскій 1 зр., Дмитро Барабашъ 1 зр., контрольоръ податковый Равскій 1 зр., учитель школы рôльничои Гродскій 1 зр. и зъ пушки въ канцеляріи д-ра Окуневского 1 зр. 22 кр.]. — О. Николай Лепкій зъ Коломыѣ 50 кр. — На руки нашои адміністраціи надôслали: О. И. Навроцкій зъ Голгочь 7 зр. 10 кр. зôбраныхъ зъ купонôвъ и о. Теод. Ковальскій зъ Явча 2 зр. 52 кр., а то 1 зр. вôдъ себе, а 1 зр. 52 кр. вôдъ щирыхъ селянъ.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 15 падолиста. На порядку дневнôмъ рады державнои, що збере ся 23 с. м. будуть тѣ самѣ справы, що стояли на порядку дневнôмъ послѣдного засѣданя передъ вôдроченьемъ рады державнои, отже продовженье дебаты надъ проєктомъ реформы выборчои.

Будапештъ 15 падолиста. Міністеръ освѣты ґр. Чакі маѣ остати президентомъ палаты вельможь, а на єго мѣсце маѣ прийти Юлій ґр. Андраші.

Берлинъ 15 падолиста. При выборахъ до рады мѣскои побѣдили соціялісты. Теперь мають въ своихъ рукахъ шесту часть мандатôвъ.

Парижъ 15 падолиста. Сенатъ отворивъ найстаршій членъ пос. Блянкъ згадуючи про французко-россійскій союзъ. Провізоричнымъ президентомъ выбраный Періеръ.

Бѣлградъ 15 падолиста. Президентомъ скупштины выбраный Пасичь.

Лондонъ 15 падолиста. Пôдчасъ послѣднои повени въ Японіи найдено 532 топельникôвъ, недостаѳ ще 477 людей. Вода знищила 3.772 домôвъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. С. Бил. въ Чер. На рôкъ 1894 вписано 2.50 зр. —

Надôслане.

Д-ръ Максимиліянъ Наґлєръ
отворивъ

зъ днемъ 1 н. ст. падолиста с. р.

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

ВЪ ЗБОРОВѢ. 4920 3—3

Д-р Андрій Кос
отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 7—7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле далекоґляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюня звонкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдвороткою почтою полагоджуємо, просимо залучатя на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛѢНЬ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґаціи комунальнѣ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ по найкористнѣйшихъ услôвяхъ. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. Порученя на біржу выконуе найсолідньйше. Переказы на бôльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 78—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшнѣй		особовѣй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/9 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславя ч. Стрый	—	—	338	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—		801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА. Годины пôдчеркненѣ значать нору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесґассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Имперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ службы на ц к. австрійскихъ зелѣзницахъ державныхъ. — О сколько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ прямѣ білеты до ѣзды и зуставлюванѣ зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кашеневôвъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовѣ до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 53—?

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскôмъ, фіґуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полихроміи, постава стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскôй, де всякѣ роботы рѣзьбарскѣ и позолот 6—10 ничій выготовлюе ся. 4887

Львôвъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

Учитель домашный

для ученика 4-ои ґімназіяльнои клясы найде умѣщенье у о. Темницкого въ Шидловцяхъ п. Гусятинъ. 4913 4—4

Прихôдъ Боднарôвъ

при цѣсарскôй дорозѣ, 2 милѣ вôддаленый вôдъ Станиславова, стація зелѣзнича, почта и телеґраф въ мѣсци, есть до замѣны за иншій прихôдъ. *Л. Р.* 4919 4—4

Знаменитий шаткôвницѣ до капусты, бураковъ и т. д. зъ 2, 3, 4, 5, 6 ножами

по зр. 1·50, 2, 2·50, 3, 3·50 и 4

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей

пôдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручає

Ляльки французкій вôдъ 75 кр.
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискій вôдъ 65 кр.
Ґумовѣ забавки, Коники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 1–8

Цѣнники илюстрованій даромъ.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякій роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБôТНЯ** 43-156
Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручає найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

У ЛЬВОВѢ

Ринокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импрéсса, Львôвъ). 1–6

МАШИНЫ
ДО ШИТЯ
ЗІНҐЕРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ християньскихъ

ручній по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.
ножній „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10% 4931 1–?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
Львôвъ, Готель Жоржа.
Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 13–30

ГОТЕЛЬ

„МЕТРОПОЛЬ“

У ЛЬВОВѢ

при ул. Паньскôй ч 1.

Величаво уряджений, електрично освѣтленый, заосмотреный въ водопроводы, цѣны зниженій, услуга скора, комнаты зъ комфортомъ устроєній, для подорожуючихъ 20% опусту. не числячи сервісу, обслуги нѣ свѣтла електричного.

ТОРГОВЛЯ КОРѢННА

делікатесôвъ, винъ, горѣлокъ, продажь дерева на паливо и вугля коксового пруского. Торфъ на паливо и мука торфова до десінфекціи.

У ЛЬВОВѢ при улици Чарнецкого ч. 2.

РЕСТАВРАЦІЯ

и комнаты до снѣданя

пиво експортове и окоцимске, абонаментъ на обѣды мѣсячно вôдъ зр. 12 и высше.

Взглядамъ Вп. Публики поручає ся

Иванъ Важный.

4907 (Импресса) 5–5

Михайло Василиця

РОБОТНЯ СТОЛЯРСКА

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 15

полагоджує всякій замовленя по найумѣренійшихъ цѣнахъ. 14–15 4802

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконуе ся сгаранно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, сповѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкôнчений прикрасы церковній.** 95–150 4641

Вôдновлюю старій иконы и иншій ръчи.

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарôвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору масного

½ кл.	Congo . . . . зр.	1·60
„	Suchong . . . „	2·—
„	Melange de	
„	London . . . „	3·—
„	Kaysow чорна „	1·—
„	Высѣвки чаѣвъ „	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ „	1·60

Спитайте особливо за ціну на чай Melange de London. Цей чай дуже ароматичний, міцний і добре настоюючий.

поручає найлѣпшій роды

КАВЫ

знаменитій въ смаку и ароматичній, котрій розсылае оптачетій до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко зр	9·—	½ кл —·90
Куба грубоз. „	9·50	„ —·96
Цейльонъ зел. „	10·—	„ 1·—
„ лѣпша „	10·40	„ 1·04
„ грубоз „	10·75	„ 1·08
„ перлова „	10·75	„ 1·08
Ява золота „	10·75	„ 1·08

Опакованье не числить ся. 4921 2–24

Поручення зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219

Тягненье вже 1 грудня 1893.

Льосы державнѣ зъ року 1864

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлѣ льосы по зр. 5, на пôвъ льосу по зр. 3.

ЛЬОСЫ тѣ также **въ ратахъ** мѣсячныхъ по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты вѣ єзентуальній выграній належать вже купуючому.

Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшой выграній; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкій

Головна выграна 600.000 франкôвъ.

Также **въ ратахъ** мѣсячныхъ по 3 зр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставній, акціи, льосы и иншій ваперы вартôстній по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Поручення зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками
до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимій; они суть **наймилѣшимъ дарункомъ** рôздвяным для дѣтей по-надъ три роки. Они дешевши якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгі лѣта и навѣть по довшôмъ часѣ можуть ще бути доповнєній и побôльшеній.

Правдивій

Скринки якорній зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ѣи знають поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одинôкои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписаної фірмы якъ найскоршои присылки нового **богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитае выѣчатаній тамъ дуже прихильній оцѣнки. — Призакупѣ треба жадати выразно: **Ріхтеръ якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку бель якора яко **фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье. Правдивій якорній скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр. аж до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВôСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громовôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т. д. **Новій шитки** обôймають такожь дуже интересній задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивій лише зъ якорôмъ.

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Іоркъ. 4928 2–10

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнерôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны яко также поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно вяятѣ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (также на расы).

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручає найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

У ЛЬВОВѢ

Ринокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импрéсса, Львôвъ). 1–6

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймае замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 82 зр. IIa по 76 зр. за 100 кільограмôвъ loco Фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільогр. по 20 кр. и 31 кр. за кільограмъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зедѣзничои. 4638

Найлѣпше и найдешевше жерело закупна

для церковныхъ парамéнтôвъ

Albert Kostner

Wien 7/2 Neustiftgasse Nr. 7

фабрикантъ матерій церковныхъ и ткачь золотомъ

поручаюсь Всечестнѣйшому Духовеньству зъ всякими церковными доставами по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ. Высылка совѣстна. 4516

Взôрцѣ на жаданье оплатно.

Кореспонденціи просить ся вести въ мовѣ нѣмецкôй.

Найдешевше жерело закупна.

ХРИСТІЯНЬСКЕ ТОВАРИСТВО

выробу и продажи

ОДЕЖИ ЛІТУРҐІЧНОИ

ВЪ КОРОСНѢ

тов. зареєстроване зъ обмеженою порукою

поручає власного выробу велкій въ обсягъ одѣждъ и выробôвъ церковныхъ входячій предметы зъ найлѣпшихъ Львôвскихъ матеріялôвъ для П. Т. греко- и римо-кат. Духовеньства:

Фелоны у всѣхъ краскахъ по зр. 16, 20, 25, 30, 50 до 400.
Капы у всѣхъ краскахъ по зр. 25, 40, 50, 60, 90, 100 до 500.
Дальматики по зр. 150, 200, 300, 500 до 800 и высше.
Бальдахины на 4 дручки по зр. 60, 80, 100, 150, 200 400 и высше.
Шалѣ до песеня св. Дарôвъ по зр. 10, 16, 18, 20, 25, 30, 50, 80, 100 до 200.
Стихарѣ коронковій, тюлевій и полотняній по зр. 12, 20, 25 и высше
Кольоратки (ковнѣрѣ) по 90 кр., 1 зр., 1·25, 1·50 до 2 зр.
Папафіѣ кашмировій, шовковій и оксамитній по зр. 1·50, 2, 3, 5.
Покрывала на дарохранительницѣ по зр. 5, 10, 12, 18, 25 40 и в.
Хоругви прапорній и хрестній зъ образами на 2 стороны зъ вовняного адамашку по зр. 30, 40, 50, 60, 80 и высше, шовковій по зр. 50, 80, 90, 100, 120, 150, 200 и высше.
Прапоры для товариствъ „Соколъ“, цѣхôвъ и сторожей огневыхъ выготовлюе по дуже приступныхъ цѣнахъ и въ найкоротшôмъ часѣ. При закупнѣ выробôвъ Товариства у агентôвъ, треба жадати легітимація и цѣнника, въ котрôмъ кождый кусникъ назначеный постôйною цѣною.

Увага: Вправдѣ выробы иншихъ фірмъ заграничныхъ, можуть конкурувати цѣною, але нѣколи добротою матеріялôвъ, зъ котрыхъ выготовлюємо нашій выробы. 4910 5–6

Выробъ краєвый.

Выробы до выбору и пробки вôдворотною почтою.

Найдешевше жерело закупна.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА
50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ПОСЛѢДНЫЙ МѢСЯЦЬ.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 1–15

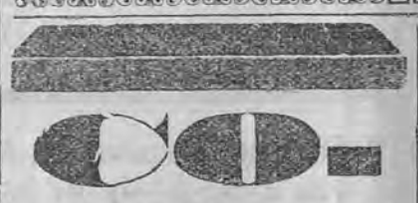

очки мужескій, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, манеты, ковнѣрки, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деспяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24–35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, дамбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдниковъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25–35, вовняный и килимковый 85–150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранссансовій 2·60 зр., мѣдній фегераковій на гладкôмъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. К цы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 5, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служобы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащôвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неглiжѣ. Юбка волочковій, суконній и шовковій

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованій и кожуховій, дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, канелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ канелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стрижки оксамитній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцôвъ и модиярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске вербôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и споднищѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волôчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (23—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 248. Львôвъ, Четверъ 4 (16) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Новый кабінетъ.

Уступленье давныхъ міністрôвъ а инсталяція новыхъ вôдбули ся въ недѣлю и понедѣлокъ. Всѣ уступаючій міністры дôстали вôдъ цѣсаря фотографію зъ власноручнымъ пôдписомъ: In dankbarer Erinnerung. Franz Joseph. Фотографія представляе цѣсаря въ уніформѣ генерала; рамы фотографіи зъ темночервоного сафяну, а на вершку блищить австрійска корона цѣсарска зъ масивного золота. Уступаючій міністры попращали гр. Таффого въ недѣлю въ полудне, а гр. Фалькенгайнъ державъ довшу промову до бувшого президента міністрôвъ. Гр. Таффе подякувавъ за сердечнѣ слова прощаня и запевнивъ міністрôвъ, що и дальше буде приязно споминати ихъ урядованье.

Мѣжь цѣсарскими письмами вôдручными, оповѣщеными въ урядовôй газетѣ, звертае бôльшу увагу письмо, въ котрôмъ именуе ся кн. Віндішгреца президентомъ міністрôвъ и поручае ся ёму зложенье нового кабінету. Се письмо цѣсарске маe лишь пôдпись цѣсаря а не маe нѣякои контрасигнатуры. Зъ тои причины пôднесли деякій вѣденьскій газеты квестію, чи се письмо цѣсарске можна уважати актомъ правительственнымъ, бо §. 1. закона о одвѣчальности міністрôвъ каже: „Кождый актъ правительственный цѣсаря потребуе до своеи важности пôдпису одного одвѣчального міністра“. Бôльшôсть згодила ся на те, що се письмо цѣсарске есть безперечно актомъ правительственнымъ, лишь его выготовленье не есть поправне пôсля буквы закона.

Инсталяція новыхъ міністрôвъ не вôдбула ся однаково у всѣхъ міністерствахъ. Въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ не було нѣякого офіціяльного прощаня бувшого шефа, гр Таффого, анѣ повитаня нового міністра маркграфа Бакегема. — Въ міністерствѣ скарбу попращавъ ся д р Штайнбахъ зъ цѣлымъ персоналомъ урядничимъ и подякувавъ имъ за успѣшну працю. Въ имени урядникôвъ вôдповѣдавъ секційный шефъ бар. Баумгартнеръ и вручивъ д-рови Штайнбахови касетку зъ фотографіями всѣхъ урядникôвъ. Новый міністеръ скарбу, д ръ Плѣнеръ обнявъ урядованье безъ офіціяльного повитаня. — Въ міністерствѣ торговлѣ вôдбулось торжественне представленье всѣхъ урядникôвъ новому шефови гр. Вурмбрандови. По промовѣ секційного шефа д-ра Віттека, вôдозвавъ ся гр. Вурмбрандъ до урядникôвъ тыми словами: Будемо старати ся, погодити интересы державы зъ интересами населеня. Пôднесенье комунікацій, розвитокъ промыслу и торговлѣ, пôддержанье здорового стану промыслового та матеріяльный и моральный добробытъ всѣхъ працюючихъ клясъ, отсе нашій задачѣ въ головныхъ начеркахъ. Надѣю ся, що при вашôй помочи осягнемо великій цѣли новôтнои державы.

Инсталяція двохъ міністрôвъ Полякôвъ д-ра Мадейского и п. Яворского вôдбула ся въ той способъ: Шефъ секційный д-ръ Рітнеръ на чолѣ всѣхъ урядникôвъ міністерства просвѣты повитавъ нового шефа короткою промовою. Міністеръ д-ръ Мадейскій вôдповѣвъ такъ: „Зъ ласки Є. Вел. наймилостивѣйшого пана стаю на тôмъ становищи. Бути выбранымъ до веденя ресорту просвѣты и вѣроисповѣдань, мусѣло бы наповнити оправданою гордостію, если бы не жахала величина перенятои одвѣчальности. Се якъ разъ той ресортъ, въ котрôмъ стережуть ся и плекають ся найвысшій добра нашого житя державного и народного. Пояснявши се близше панамъ, котрыхъ маю честь повитати, уважаю злишнымъ. Задача яка насъ вôдъ теперь лучить, есть якъ разъ въ Австріи тымъ труднѣйша, що розходить ся — зважаючи на добро цѣлои державы — о справедливе увзглядненье культурныхъ интересôвъ поодинокихъ краѣвъ и народôвъ. О кобы то намъ судилось у спôльнôй роботѣ найти вôдповѣдну дорогу и такъ поступати, щобы се дороге добро, повѣрене нашимъ рукамъ, остало ненарушене. Мою задачу утрудняють спомины на знаменитого попередника, котрого дѣяльнôсть звольнили Є. Величество зъ такимъ вôдзначеньемъ вôднести. Заохочуе мене довѣрѣ до васъ, мои панове. Въ тôмъ змыслѣ прошу васъ всѣхъ, именно же васъ, п. шефе секційный, зъ котрымъ лучить мене довголѣтна звязь найщиршои приязни, пôдпомагати мене своимъ великимъ запасомъ вѣдомостей и досвѣдомъ, а будьте певнѣ, що буду вôдносити ся до васъ якъ найприхильнѣйше и зъ повнымъ довѣрѣмъ“. — Вô второкъ передъ полуднемъ попращали ся урядники міністерства для Галичины зъ п. Залескимъ. О год. 12-тôй въ полудне прибувъ новый міністеръ п. Яворскій. П. Залескій повитавъ его и представивъ урядникôвъ. Яворскій сердечными словами дякувавъ п Залескому“ за приязну и успѣшну пôдпомогу, якои зазнававъ завсѣгды будучи президомъ кола польского. Найкраща нагорода и найгарнѣйше свѣдоцтво для уступаючого мужа державного, се слова монарха, котрыми подякувавъ за услуги вôданѣ Залескимъ цѣсареви, державѣ и рôдному краеви.“

Въ прасѣ не умовкають голосы про складъ нового кабінету. Консервативно-клерикальнѣ органы нарѣкають, що головна вага нового кабінету зложена въ руки Нѣмцѣвъ-лібералôвъ та що цѣлый кабінетъ буде слухати голосу д-ра Плѣнера. Такъ само цѣла ческа праса, безъ рôзницѣ сторонництвъ, згôдно осудила новый кабінетъ, выказуючи, що Чехамъ не сподѣвати ся нѣчого доброго по новôмъ кабінетѣ.

Польска праса заняла выжидаюче становище, хоть можна мѣжь стрѣчками вычитати вдоволенье, що Поляки розпоряджають въ коаліційнôмъ міністерствѣ двома теками. Рôвножь накликуе праса своихъ міністрôвъ, щобы все тримали ся клюбу Гогенварта и его представителѣвъ въ кабінетѣ, бо лишь тымъ способомъ не дасть ся переваги Нѣмцямъ-ліберaламъ, котрій готовій були бы вкоротити автономію краѣвъ.

До Przegląd-у пишуть такъ зъ Вѣдня: Не маемо причины бути невдоволеными зô складу нового кабінету, бо Поляки занимають въ нѣмъ таке саме становище, яке мали въ кабінетѣ Таффого передъ уступленьемъ Дунаевского, а духъ бюрократично-соціялістичный, якій такъ нефортунно зазначивъ ся въ проектѣ Штайнбаха до реформы выборчои, не буде проявляти ся въ дѣяльности нового кабінету. Допысуватель поясняе вôдтакъ, длячого Поляки мають лишь двѣ теки, замѣсть уплянованыхъ зъ початку крізы трехъ текъ, а вытолкувавши се обставиною, що и прочій сторонництва мають лишь по двохъ представителѣвъ, доходить до заключеня, що нѣмецкій консерватисты мають пять репрезентантôвъ въ кабінетѣ. Тій пять репрезентантôвъ заслугують на нашу (Полякôвъ) симпатію — каже допысуватель — хиба що до гр. Шенборна годилось бы высказати бажанье, щобы тямивъ на се, що пôсля розпоряджения цѣсарского зъ 1869 р. въ Галичинѣ польскій языкъ есть урядовымъ та щобы не вертавъ на дорогу, на яку вступивъ передъ 3 роками, коли вôдъ претекстомъ рôвноуправнения нарушивъ историчній и забезпечений розпорядженями цѣсарскими права языка польского въ Галичинѣ. Гр. Фалькенгайнъ все бувъ прихильный для Галичины, маркгр. Бакегемъ яко міністеръ справъ внутрѣшныхъ певно не дасть намъ причины до жалобы, а кн. Віндішгрецъ вôдъ молодости надто перенявъ ся пошанованьемъ до правъ историчныхъ, щобы не знавъ шанувати нашихъ дуже давныхъ правъ того рода. Впрочôмъ и намѣстникъ гр. Бадені, котрый такъ успѣшно причинивъ ся до зложения нового кабінету, одержавъ безперечно вôдъ кн. Віндішгреца запорученя цѣлкомъ вдоволяючій.

Якъ видимо зъ того послѣдного уступу допыси Przegląd-у, то не лишь Нѣмцѣ але и Поляки заняли становище ненарушимости status quo . Если ресортъ міністерства судôвництва наславъ Полякамъ стôлько страху за-для малозначного розпорядженя гр. Шенборна, що вписы до книгъ грунтовыхъ можуть доконуватись и въ языцѣ рускôмъ, то справдѣ цѣкаве було бы знати, якій запорученя дôставъ намѣстникъ гр. Бадені що-до удержаня status quo пôдъ взглядомъ політичнымъ и адміністраційнымъ? Вôдкликуватись на историчній права языка польского въ Галичинѣ, истнуючій не повныхъ 25 лѣтъ, щобы лишь не допустити до найменшои рôвноправности Русинôвъ — се выдае ся не лишь безпôдставнымъ и смѣшнымъ, але навѣть просто небезпечнымъ для самыхъ Полякôвъ, бо — якъ казавъ одинъ бесѣдникъ на зборахъ львôвскихъ — народы Европы готовій такою самою мѣрою вôдплатити Полякамъ и вказати на задавнений историчній права зъ передъ сотки лѣтъ що-до подѣлу Польщѣ. Длятого не дивно, що повысша допись кôнчить ся натякомъ на заповѣдану коаліцію „славяньску“ противъ коаліціи парляментарнои. Допысуватель не маe надѣѣ, щобы коаліція славяньска довершилась, — але коли бы до неи прийшло, то се була бы оригінальна еволюція противъ Полякôвъ, заслугуюча на похвалу зô стороны Россіи, кôнчить зъ емфазою допысувательъ. — Дѣйстно се було бы не лишь оригінальне але й дуже поучаюче для народностей славяньскихъ въ Австріи...

Новый кабінетъ представить ся палатѣ послôвъ на першôмъ засѣданю 23 с. м., а заявленя, якій зложить кн. Віндішгрецъ, суть предметомъ нарадъ на конференціяхъ міністерскихъ. Въ заявленю, побôчь програмы роботы правительства, заповѣсть ся такожь проектъ реформы выборчои. Крôмъ того повѣдомить кн. Віндішгрецъ, що выимковій розпорядженя для Чехіи остають въ давнôй силѣ, а вôдтакъ продовжатись буде дальша дебата надъ тою справою. Выимковій розпорядженя будуть затверджений, бо бôльшôсть для такои ухвалы вже запевнена.

Въ наслѣдокъ покликаня д-ра Плѣнера и Яворского до кабінету опорожнились два мѣсця презесôвъ въ клюбѣ сполученои лѣвицѣ и въ колѣ польскôмъ. Оба клюбы въ клопотѣ, кому поручити се становище и мабуть поки-що буде заведена провізорія, зложена зъ кôлькохъ знатнѣйшихъ членôвъ сторонництва. Рôвножь опорожнене мѣсце другого віцепрезидента палаты послôвъ по п Мадейскôмъ, а въ колѣ польскôмъ появились кандидатуры гр. Стадницкого, Пининьского и Д. Абрагамовича.

Ще зъ нагоды выбору посольского въ окрузѣ сокальско-равско жовкôвскôмъ.

Хто выбравъ посломъ старосту жовкôвского, п. Ляникевича? — те пытанье прояснюе ся зъ-вôльна рôзнородными допысами, умѣщеными въ краевыхъ дневникахъ. Польскій дневники всѣ майже безъ выимки судять, що анѣ правительство краеве, анѣ головный комітетъ выборчій польскій въ тôмъ выборѣ не мали рукъ своихъ. Рускій дневники подивились на цѣле дѣло зовсѣмъ инакше. Они провѣрили фактъ, що всѣ три старосты въ послѣднôй хвили по указу зъ горы форсували выбôръ старосты жовкôвского и що голосы, якій мали упасти на кандидатôвъ рускихъ, забрано для п. Ляникевича. Де-жь лежить правда?

Щобы дôзнатись правды, хочемо зовсѣмъ обéктивно представити хôдъ акціи выборчои, о скôлько мы вже про неи поинформованій.

Фактомъ есть, що дня 27 вересня центральный выборчій комітетъ рускій на засѣданю своѣмъ одноголосно заявивъ ся за кандидатурою проф. Вахнянина.

Зъ Равы донесено намъ, що тамъ-же дня 10 жовтня зъѣхались маршалки всѣхъ трехъ повѣтôвъ и на тôмъ зъѣздѣ члены выдѣлу равского, оо. Мазикевичъ зъ Диниськъ и Долошицкій зô Щирця пôднесли кандидатуру професора Вахнянина, а зôбранѣ, принявши се до вѣдомости и не рѣшивши справы остаточно, полишили пытанье кандидатуры до рѣшеня центральному комітетови польскому. Того самого дня зъѣхались въ Равѣ и всѣ три старосты та й одноголосно признали, що найвôдповѣднѣйшимъ кандидатомъ бувъ бы проф. Вахнянинъ.

Княгиня Анна Львовна.

[Зъ „Губернскихъ Очерковъ“ М. Е. Салтикова-Щедрина.]

Княгинѣ Аннѣ Львовнôй небавомъ уже мине тридцята весна. Она вже зъ резигнаціею пôзнаe, що надѣя, та надѣя, що потѣшае царя на престолѣ а хлѣбороба на нивѣ, починае ёй не дописувати. Минула пора дитинячихъ играшокъ та молодечихъ роскошей, минула пора палкихъ мрій та томлячихъ, але солодкихъ надій. Настае пора розсудку. Княгиня розумѣе се все, та свѣдомо пôддае ся своѣй судьбѣ, але то лишь такъ нехай тамъ, бо житье бье ще сильнымъ живчикомъ въ ей серци та грôмко заявляе свои права. Зъ-за того то положенье княгинѣ стае ся незавиднымъ до крайности Она се чуе, що повинна надѣѣ вôдпекатись, а тутъ надія не покидае ей серця нѣ на часочокъ. Що-разъ бôльше стае она задумчивою; очи мимохôдъ вôдрываються ся вôдъ працѣ та заедно глядять чогось въ дали; щоки ей разъ-въ-разъ червонѣють, а губы судорожно ворушать ся. Треба припускати, що она въ такихъ хвиляхъ дуже щаслива. Коли батько ей, князь Левъ Михайловичъ, старикъ вельми поважаный, але зовсѣмъ не понимаючій тайнъ жѣночого серця, жартобливо называе ей своею Антігоною, то на ей устахъ, що видно хотять зложитись до приемнои усмѣшки, проявляе ся щось квасного, що надае доброму ей серцю досыть приемного выразу. Часто-густо, посередъ дуже займаючого розговору зъ найбыстроумнѣйшимъ изъ крутогорскои молодежи, княгиня попадае въ нервовый плачь. „Антігонѣ хоче ся мужа!“ говорять тогдѣ крутогорскій паничѣ.

Загаломъ взявши, зъ княгинѣ брава дѣвчина, Она й розумна, и привѣтлива, а така добра, що й сказати годѣ, а тутъ — най ся пречь каже! — въ гôродѣ ей не люблять, або, лѣпше сказавши, не то, що не люблять, але пр сто уникають, отъ що! Говорять, наче-бъ то крôзь ей привѣтнôсть пробиваe холодъ та вымушенье, — що въ самôй ей доброте нема тои симпатичности, котра головно складае всю вартôсть доброты. Усе въ нѣй наче не выкôнчене; рухи за мало нѣжній, не заокругленій, въ головѣ не видно тои быстроты, въ очехъ не ма жару, а и уста, сказати-бъ надто тонкій та блѣдій. „А се все тому, що Антігона не маe мужа!“ запримѣчають ті злобній зъ молодежи.

Княгиня любить дѣти. Зъ-часта устроюе она вечерницѣ для дѣтей та дуже сердечно займае ся тогдѣ своими малыми гостями. Часомъ посадить собѣ на колѣна яку дитину, довго няньчить ся зъ нею, цѣлуе та бавить ей. вôдтакъ наче задумае ся, та й знонъ почне цѣлувати, але якъ болѣзно, пристрастно.! „Бачь, якъ ей розбрало!“ — глубокоумно запримѣчають Крутогорцѣ, „охъ, мужа треба Антігонѣ, мужа!“

Княгиня любить природу — тому, що ёй мужа треба; она богомôльна — тому́ щобы въ Бога мужа собѣ вымолити; она весела — тому́ надѣе ся найти собѣ мужа; она скучае — тому́, що надія на мужа обманула ей. Всюды мужь и мужь!

Слôвце „мужь“ проникае все єство княгинѣ. Она читае его въ усѣхъ очехъ, оно причуваeсь ёй у всякôмъ вымовленôмъ словѣ. А що бôльшь усего болюче, — страшне те слово падае не на здоровый орґанізмъ, а на глубоку, вѣчно пекучу рану. Княгиня намагае ся забути его, намагае ся вôбити свои чувства, втратити зôръ, слухъ, смакъ, нюхъ та дотыкъ, але всѣ змаганя даремній. „Кого ты врадувала? кого надѣлила щастьемъ? кого успокоила? чиe ество тобою просвѣчене? кому ты потрѣбна!“ шепче ёй днемъ и нôчью невôдступный голосъ, але сильнѣйшій, нѣжь голосъ крутогорскои молодежи. И княгиня хоче въ себе вмовити, що она потрѣбна батькови Той-же самъ голосъ твердить ёй: „Господи! Якъ вôдрадно, якъ тепло кипить въ жилахъ молода кровь! Якъ порывисто, якъ солодко бье ся въ груди молоде серце! Якъ любо гладить розпалений страстью щоки молодый вôддыхъ! Кôлько житя, кôлько тепла, кôлько... любови!“

И княгиня мимохôдъ опускае голову на грудь. „И якій хорошій, якій свѣтлый сей Божій свѣтъ!“ — говорить дальше той-же голосъ. — „Що за живодавна сила розлита всюды! що за звуки, ахъ що за звуки розходять ся въ воздусѣ!... Чому-жь зновъ такъ рѣзко та свѣжо робить ся въ цѣлôмъ орґанізмѣ а зъ дна душѣ незапримѣтно встають всѣ ей радости, всѣ ей свѣтлѣйшій, лѣпшій товчки!“

Очевидно, що такій гадки можуть находити на умъ лише въ „выпадкахъ“ крайныхъ та нетерплячихъ проволоки. Княгиня плаче, але мало-по-малу жерело слезъ высихае, а на сцену выступае вся жовчь, що назбиралась на днѣ ей трицять-лѣтнього серця; нôчь переходить безсонною посередъ зворушень, зродженыхъ злôбстью та роспукою... Другои днины зеркало маe честь заявити ей сіятельству, що ей личко жовте, немовь выдушена цитрина, а очи покритій пôдозрѣною вохкостью.

Княгиня попала ся въ Крутогорскъ цѣлкомъ звычайно. Батечко ей, пропутавши велике майно, почувъ потребу успокоити ся вôдъ свѣтовыхъ зворушень та выѣхати зô столицѣ, де не мавъ спромоги удержувати ся по „табели о ранґахъ“. Пôсля идеи о мужу, идея о бѣдѣ найбôльше мучила княгиню. Нахилъ до роскошей такъ сильно впивъ ся въ ей єство, що скромна дѣйстнôсть, яка ждала ей въ Крутогорску, дуже роздратовувала ей.

Все тутъ було не по ей думцѣ, товариство выдалось тяжкимъ; въ домахъ все выглядало якось нехарно; болотнистій улицѣ та деревяній хôдники наводили якійсь сумъ; вечерки зъ танцями, якій рѣдко коли устроювались въ „благороднôмъ“ кружку, вôдзначались бракомъ смаку естетичного.

Така цѣлковита неспроможнôсть втопити гнетучу скуку въ сихъ простыхъ та не трудныхъ приемностяхъ свѣта, котрій въ столици доступній для всякои порядноі жѣнки, вызвала въ серци княгинѣ потребу нового для неи чувства, чувства дружбы та довѣрчивости.

На жаль, хочь може бути и не безъ тайного обчисленя, выбôръ ей впавъ на найбôльшу крутогорску сплетницю, вдову по помершôмъ пôдъ засудомъ колежскôмъ реґістраторѣ Катерину Дементьевну Шилохвостову. Катерина Дементьевна за молоду посвятила ся управѣ честнотъ, до чого выявляла великій нахилъ, яко дама обиджена судьбою. Тій честноты мѣстили ся головно у всякихъ можливыхъ чувствахъ прихильности, до чого предметами выбирала губернскихъ тузôвъ. Нема й сумнѣву, що знакоме всему свѣту пересыченье носôвъ нашихъ губернскихъ аристократôвъ, чутке лишь на острій та смольнѣ кадила, по-надъ все руководило Катериною Дементьевною въ сѣмъ выборѣ. Удостоена интимными зносинами зъ княгинею, она вôдкрыла, що ей сіятельство зъединяе въ собѣ самôй цѣлу коллекцію жѣночихъ „совершеньствъ“. Показувало ся приміромъ, що „такихъ ручокъ та нôжокъ не може бути и въ самои принцизны“, що княгиня зъ лица выглядае найвысше на вôсѣмнацять лѣтъ; розбирало ся докладно и подрôбно всѣ формы ей тѣла, найдрôбнѣйшій подрôбности ей туалеты, та всюды замѣчало ся щось въ похвалу ласкавои панѣ.

И княгиня тихцемъ смѣяла ся а часомъ и зôтхала, а якъ солодко, спокôйно, кôлькома наворотами, достоменно такъ, якъ зôтхають вередливій и приемній дѣти, коли вже досыть наплачуть ся.

(*Дальше буде.*)

Справозданье о тôмъ пôйшло скоро потому до краєвого правительства.

Дальше звѣстно всѣмъ, що дня 10 жовтня скликали д-ръ Король и д-ръ Дрималикъ своихъ довѣрочныхъ мужѣвъ до Жовквы и поставили тамъ кандидатуру о. Роздѣльского. Звѣстно и те, що о. Роздѣльскій принявъ ся кандидатуры услôвно, т. є. на той выпадокъ, наколи бы хто хотѣвъ ставити кандидатуру о. Грушкевича зъ Куликова, а личнôсть о. Роздѣльского змогла тую кандидатуру побороти.

Опôсля въ дняхъ 17, 18 и 19 жовтня вôдбули ся въ Равѣ, Жовквы и Сокали зборы правыборцѣвъ, на котрыхъ явились оба рускій кандидаты и зложили свою исповѣдь політичну. Ухвалено при тôмъ бôльшостію голосôвъ въ Равѣ и Жовквы пôддержати кандидатуру о. Роздѣльского, а въ Равѣ поручено ѥму не вступати до клюбу рускаго, а лишитись „дикимъ“.

Почавши вôдъ д. 19 жовтня черезъ десять днѣвъ переводжено у всѣхъ трохъ повѣтахъ правыборы пôдъ выразнымъ окликомъ: Кандидатами суть лише двѣ высше згаданѣ личности, а сторона польска не поставить нѣякого кандидата, бо сей округъ выборчій бувъ въ рукахъ рускихъ и на основѣ програмы правительства центрального „uti possidetis“ — маѥ полишити ся въ тыхъ-же рукахъ. Додамо, що така сама ухвала запала и на зъѣздѣ маршалкôвъ въ Равѣ, а и правительство краєве придержалось тои максимы.

Що выборцями зъ селъ выйшли вôйты, писарѣ, учителѣ, а навѣть интеліґентнѣ Поляки, се поясняѥсь тымъ, що духовеньство, давши повну вѣру комісарямъ выборчимъ, що польскои кандидатуры не буде, прикладало мало ваги до личностей выборцѣвъ. Такимъ чиномъ стало ся, що старосты — крôмъ значного числа выборцѣвъ зъ мѣсточокъ и голосôвъ вірільныхъ [надъ 150] мали ще звыжь 150 выборцѣвъ сѣльскихъ, вôдъ нихъ самыхъ вповнѣ зависимыхъ и послушныхъ евентуальнымъ розказамъ.

Дальшимъ фактомъ ѥсть то, що центральный комітетъ польскій дня 28 жовтня признавъ вправдѣ засаду, що зъ округа выборчого жовкôвско-равско-сокальского повиненъ выйти посломъ Русинъ, але сей комітетъ спротививъ ся обомъ кандидатурамъ поставленымъ Русинами.

Правительство краєве найшло ся черезъ те, [якъ написавъ львôвскій кореспондентъ Czas-у, що пише пôдъ шифрою K.] въ трудномъ положеню, але мимо того оно не выдвигнуло нѣякои третьои кандидатуры, анѣ рускои, анѣ польскои, и до недѣлѣ т. є. до 5 падолиста, [на одинъ день передъ выборами] не було анѣ въ дневникахъ краєвыхъ, анѣ въ офіціяльныхъ кружкахъ, нѣ на устахъ интересованыхъ людей нѣякои кандидатуры окрôмъ двохъ высше зданыхъ.

Правда, були декому звѣстнѣ тѣ заходы, якій робивъ п. Карчевскій въ Сокальщинѣ, а пп. Гавзеръ, Пуницкій и Розвадовскій въ Жовквщинѣ противъ обохъ кандидатуръ рускихъ але есенцію тыхъ заходôвъ держано въ найбôльшôй тайнѣ. Яка була ся есенція, показалось по довершенôмъ уже выборѣ. Въ Przeglądѣ“ львôвскôмъ помѣстили пп. Розвадовскій и Пуницкій комунікатъ, де сказали, що кандидатуру п. Ляникевича поставивъ мѣсцевый выборчій комітетъ польскій въ Жовквы, а то длятого, бо центральный комітетъ польскій спротививъ ся обомъ рускимъ кандидатурамъ. Въ Жовквы — якъ намъ донесено пôзнѣйше — уже по выборахъ говорено собѣ, правда, тихцемъ на ухо заразъ по правыборахъ [отже межи 1 а 9 падолиста], що въ послѣднôй хвили кандидатомъ буде староста жовкôвскій, але поговôрки тѣ выдавались неимовѣрными зъ огляду на те, що нѣхто не припускавъ щобъ урядникъ політичный безъ призволеня правительства мôгъ приняти ся кандидатуры. Въ Равѣ и Сокали вырнули поголоски про кандидатуру старосты жовкôвского на день передъ выборами. Але загалъ, навѣть выборцѣ-Поляки и жиды, не знали о нѣчôмъ. Противно, всюды говорено зовсѣмъ явно, що правительство краєве велѣло старостамъ не дѣяти нѣякои пресіи на выборы, а що бôльше симпатичною для загалу ѥсть кандидатура проф. Вахнянина. Говорено такожь, — и мы се провѣрили у жерела — що деякій Поляки интерпелювали проф. Вахнянина письменно въ справахъ політичныхъ та національныхъ — и зъ ѥго вôдповѣдей були вповнѣ вдоволені.

Вѣсть о наглôй кандидатурѣ п. Ляникевича наспѣла до Сокаля ажь въ недѣлю о годинѣ 7 ôй вечеромъ и про неи заговорено въ мѣстѣ яко о рѣчи зовсѣмъ певнôй. До Равы прийшла така вѣсть ажь о 8·45 рано въ самъ день выбору. Обѣ вѣсти наспѣли телеґрафічною дорогою. И — якъ сказано намъ — телеґрама мѣстила тѣ слова: „Wskazówki Hausera dobre“. Видко зъ того, що п. Гавзеръ, судья жовкôвскій, уже передъ тымъ подававъ до Равы и Сокаля „wskazówki“, щобъ выбирано п. Ляникевича.

И ось тутъ лежить вся загадка. Розходить ся именно о питанье хто апробувавъ чи санкціонувавъ згаданѣ „wskazówki“ въ такôй формѣ и зъ такимъ авторітетомъ, що оба старосты пôдчинились имъ безусловно и въ послѣднôй хвили, въ день выборôвъ, кинули офіціяльный окликъ чи розказъ, що всѣ вôдъ нихъ зависимѣ выборцѣ, интеліґенція польска, вірилісты и жиды мають свôй голосъ вôддати лишь на п. Józefa Linkiewicza, до чого навѣть були пôдготовленѣ карточки зъ именемъ старосты?

То питанье належало бы прояснити, бо въ нѣмъ лежить суть справы. И мы бы радѣ почути вôдповѣдь на сей ребусъ зъ устъ тыхъ дневникôвъ польскихъ, що безперестанно удержують, мовь-то на выборы п. Ляникевича нѣхто не вплывавъ, т. є. анѣ краєве правительство, анѣ центральный комітетъ польскій. Се питанье мусимо лишити отвертымъ..

Въ справѣ будовы руского народного театру.

Сими днями розбславъ комітетъ будовы руского народного театру вôдозву до всѣхъ радъ громадскихъ зъ сердечнымъ покликомъ, щобы бодай найдрôбнѣйшими датками запомогли фондъ будовы. Маємо надѣю, що такъ, якъ другѣ верствы нашои суспôльности щедро причинять ся до збôльшеня фонду, такожь и громады нашѣ радо кинуть бодай малу лепту на жертвенникъ вôтчины и заявлять тымъ свое патріотичне чувство. Саме о то намъ ходить, щобы громады, яко головна и найважнѣйша часть народу, своими жертвами причинили ся до здвигненя народного театру — святинѣ штуки. Бажаємо, щобы кождый Русинъ ставъ ся участникомъ того патріотичного дѣла и щобы, прибувши колись до Львова и поглянувши на величаву будôвлю, мôгъ зъ душевнымъ вдоволеньемъ сказати: „Ся будôвля — то наша, народна, и я причинивъ ся до ѥи здвигненя!“ Такъ пышали ся Чехи, коли зô своихъ складокъ здвигнули народный театръ, а складали ся на него не лише паны, урядники и мѣщане але найбôльше хлѣборобы, и то навѣть й малѣ дѣти.

Дорогѣ Братя! знаємо, що сей рôкъ досыть тяжкій, але-жь не жадаємо вôдъ Васъ значнѣйшихъ датковъ, — дайте хочь по одному крейцарови вôдъ головы, а наросте значна сума. Ѥсть и съ Русинôвъ звыжь пôвтретя міліона, отже якъ бы кождый давъ по крейцару, мали бы мы пôвтретя міліона крейцарôвъ, або 25.000 зр. А знайдуть ся такѣ, що зможуть дати по 2, 3, 4, 5 и 10 кр. Ходить намъ передовсѣмъ о то, щобы громады датками своими заявили свôй патріотизмъ въ народнôй справѣ, бо лишь той народъ цѣнить ся въ свѣтѣ, котрый горячимъ серцемъ любить свою вôтчину и причиняѥ ся, чимъ може хочь бы и найменшимъ даткомъ до ѥи добра. Другѣ народы були довго про насъ забули, а деякимъ здавало ся, що Русинôвъ нема вже на свѣтѣ. Отже рухаймо ся и дѣлаймо для добра народного и покажѣмъ свѣтови, що мы живемо, що двигаємо ся зъ пôдъупадку та що пôднесемо ся до лѣпшои будучности и до пошанованя й чести, яка намъ належить ся. Громада великій чоловѣкъ!

Вôдъ комітету будовы руского народного театру.

Дописи „Дѣла“

Зъ Бобрецкого.

[Посвященье школы въ Пôдъярковѣ.

Въ Пôдъярковѣ, повѣта бобрецкого, вôдбуло ся дня 14 жовтня с. р. торжество посвященя ново-збудованои мурованои бляхою крытои школы.

Уже раненько выстрѣлы зъ моздрôвъ звѣщали громадянамъ и околици мѣсцеве свято. О 10 годинѣ згромадились до церкви дѣти шкôльній пôдъ проводомъ своихъ учителѣвъ и сусѣдныхъ, та й всѣ громадяне и гостѣ зъ сѣлъ сусѣдныхъ. Впр. о. Штогринъ яко ординар. вôдпоручникъ шкôльный въ сослуженю Всч. оо. Кончевича зъ Станимира, Глиньского зъ Пôдманастыря, Лопачиньского зъ Пôдсоснова и мѣсцевого пароха о. Честиньского вôдслужили службу Божу. По богослуженю двигнувъ ся похôдъ до гарно прибранои школы на водосвятье и освященье будынку. Тутъ вже дожидали при ганку: ц. к. староста Куриловичь, ц. к. инспекторъ шкôльный Лишега, маршалокъ повѣтовый Незабитовскій и пп. Бастґенъ, Франковскій, д-ръ Мохъ и сусѣдній учителѣ и учительки.

По освященю школы першій промовивъ о. Штогринъ загрѣваючи громадянъ до просвѣты, подякувавъ имъ за зложенѣ жертвы на престолъ просвѣты, потôмъ зложивъ подяку всѣмъ, що прибули на се торжество, вкôнци внѣсъ многолѣтье цѣсареви, папѣ, властямъ, духовеньству, учителямъ, родичамъ и дѣтямъ. По нѣмъ промовлявъ инспекторъ п. Лишега въ имени власти, вôдтакъ маршалокъ п. Незабитовскій, дякуючи въ имени рады повѣтовои, а вкôнци мѣсцевый учитель п. Гамаль и писарь о Гринькôвъ.

По освященю вôдбуло ся въ двохъ салѣхъ угощенье гостей и пôдношено зъ интеліґенціи й селянъ много тоастôвъ. Пôдчасъ обѣду дуже красно спѣвавъ хоръ давнѣйшій зъ Романова пôдъ проводомъ колишнього учителя п. Бурбеля. Панна Честиньска зôбрала при сѣй нагодѣ вôдъ гостей 16 зр. на фодъ будовы руского театру.

Вкôнци вôдбуло ся ще одно торжество, бо всѣ пять упрошенѣ священики охрестили дитину мѣсцевому учителеви, а кумами були пп. староста Куриловичь и маршалокъ Незабитовскій.

Слава и честь громадѣ Пôдъярковъ за ѥи подвигъ въ просвѣтѣ!

Гôстъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Жидачôвского пишуть намъ:

Дня 5 с. м. въ недѣлю вôдбуло ся **въ селѣ Яйкôвцяхъ вôдкрытье читальнѣ „Просвѣты“** заходомъ Вп. о. С. Борачка, вôйта Михайла Гамдѣя и многихъ иншихъ, старшихъ и молодшихъ громадянъ. По вечѣрни зôбрало ся по-надъ 150 громадянъ въ окремôй гарно пристровленôй хатѣ, на сю цѣль вôдступленôй. Крôмъ чужихъ селянъ бачили мы о. Пôдлѣсецкого пароха зъ Облазницѣ. О. Борачокъ теплымъ словомъ повитавъ зôбраныхъ и поясняв цѣль нинѣшного свята, а вôдтакъ, начеркнувши исторію нашого народу, вказавъ на нинѣшну першу задачу Русинôвъ — просвѣту народну и загрѣвавъ до просвѣты та до патріотизму горячими словами Тараса Шевченка. Вôдтакъ о. Пôдлѣсецкій, выбраный головою збору, накликувавъ у гарнôй своѣй промовѣ до працѣ, ощадности и тверезости, приступивъ до впису членôвъ. Заразъ вписало ся бôльше якъ 50 самыхъ письменныхъ. Потôмъ выбрано выдѣлъ а головою выдѣлу о. Борачка. Опôсля довго ще раджено надъ выборомъ часописей и книжокъ, часу сходинъ, надъ устроюваньемъ вечерницъ та вôдчитôвъ, а забирали въ тыхъ справахъ слово селяне и оба священики. Ажь пôзно въ нôчь розбѣшлись всѣ одушевленѣ. Боже помагай! — *Гôстъ приналдный.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Якъ вѣдомо зъ вчерашныхъ телеґрамôвъ на порядку дневномъ скликаной рады державной въ дни 28 с. м. буде продовжати ся перше читаньє реформы выборчои, що ѥи внесло уступившє міністерство, и перше читанье внесень выйшовшихъ зъ лона палаты дотычно реформы выборчои. Въ тôй справѣ приносить Vaterland вôдъ себе замѣтку, що предложенье реформы выборчои буде безъ сумнѣву вôдтягнене зъ порядку дневного.

Вчера передъ полуднемъ вôдбуло ся у Вѣдни згромадженье польскихъ соціялістôвъ въ справѣ реформы выборчои. Явило ся якихъ 300 участникôвъ, въ тôмъ числѣ богато жѣнок. Послы Вайґель и Волод. Гнѣвошь оправдали свою неприсутнôсть листовно. Зборамъ проводивъ роботникъ Гарасимовичь, а референтомъ бувъ Діямантъ. Промовляли: Левицкій академікъ, Русинъ Брикъ, Франкъ и иншій. Всѣ бесѣдники критикували остро поведенье кола польского и ударили передовсѣмъ на ліберальну фракцію закидаючи ѣй дволичнôсть. Такожь и шляхтѣ дôстало ся немало, а найбôльше ґр. Стадницкому за ѥго обскурну бесѣду, выголошену въ радѣ державнôй. Зборы приймили остаточно резолюцію зъ домаганьемъ заведеня безпосередного загального права выбору, высказали свое обуренье для кола польского и вôдспѣвавши роботничу пѣсню „Червоный стягъ“ розôйшли ся спокôйно домôвъ.

Безпосередно по згромадженю рады державнои приступить до своихъ нарадъ комісія для выимковыхъ розпоряджень, щобы въ короткôмъ часѣ предложити вôдповѣдній внесеня палатѣ. При тôй нагодѣ годѣ намъ поминути мовчки голосъ нѣмецкого ліберального дневника, котрый домагаѥ ся усуненя выимковыхъ розпоряджень. „Хто знаѥ — каже N. W. Tagbl. — кôлько причинъ, що спровадили выимковый станъ, треба приписати опозиціи противъ правительства ґр. Таффого. Въ кождôмъ случаю не повинно нове міністерство прикладати свого placet, не збагнувши справы, до того, що передъ тымъ стало ся и привласнувати собѣ давнѣйшій практики правительства“. — Сѝ слова псують чимало крови старôй Press-ѣ и она каже: „Погодѣть, цѣнна часопись певно знаѥ, що выимковій розпорядженя не выйшли за-для опозиціи молодо-Чехôвъ противъ кабінету Таффого. Такожь N. W. Tagbl. буде такъ само добре знати, якъ и мы, що выимковій розпорядженя оголошено длятого, що численнѣ агітаціи выйшли на верхъ, котрѣ въ знатнôй мѣрѣ були звернені противъ авторітету державы, ба навѣть не страхали ся обиды чести супротивъ короны. Отсе, а не погляды сторонництвъ або стремленя сторонництвъ треба мати на увазѣ при розглядѣ и осудѣ выимковыхъ розпоряджень. Впрочôмъ нос. д-ръ Гайльсберґъ на засѣданю рады державнои дня 13 жовтня зазначивъ становище лѣвицѣ по мысли предметового розгляду выимковыхъ розпоряджень, а мимо того пôднѣсъ остри закиды противъ міністерства Таффого.“

Въ Празѣ вôдбула ся конференція кôлькохъ вызначнѣйшихъ молодо-ческихъ послôвъ. Предметъ ихъ нарадъ становила сучасна політична ситуація. Говорять, що на молодо-ческихъ послôвъ напирають зъ усѣхъ бокôвъ, щобы порозумѣли ся зъ иншими славяньскими сторонництвами, а особливо зъ моравскими старо-Чехами. Ще въ недѣлю мавъ полагодити ся въ радѣ мѣскôй выборъ бурмістра и двохъ ѥго заступникôвъ. Однакъ до выбору не прийшло, бо компромісъ мѣжь молодо-Чехами и старо-Чехами не вышовъ ще по-за межу переговорôвъ. Дотепер намѣрювано выбрати бурмістромъ Ґреґора, але вôнъ вôдкинувъ предкладану кандидатуру тому, що молодо-Чехи не хотѣли згодити ся на ѥго засторогу, щобы кожде політичне внесенье и кожда політична интерпеляція була заголошувана на 48 годинъ передъ формальнымъ поставленьемъ. За-для того рѣшили ся старо-Чехи выслати д-путацію до бувшого бурмістра д-ра Шольца зъ просьбою, щобы приймивъ повновный выборъ.

Вчерашній телеґрамы принесли такожь и сю вѣсть, що угорскій міністеръ просвѣты ґр. Чакі маѥ уступити зъ свого становища, и то безпосередно по внесеню проекту о цивільномъ супружествѣ. Ґр. Чакі маѥ обняти президію палаты вельможь, щобы тамъ дѣлати въ интересѣ церковно політичной реформы. Теперѣшный президентъ палаты вельможь, 92-лѣтный старець бар. Вай зголосивъ уже свою дімісію зъ огляду на пôзный вѣкъ, и кажуть, що цѣсарь приймивъ ѥи. Рôвночасно кольпортують въ Буда-Пештѣ вѣсть про уступленье ґр. Тісы зъ кабінету. Пôсля опозиційныхъ дневникôвъ дімісія ґр. Тісы була бы въ звязи зъ фактомъ що вплывъ сторонникôвъ родины Тісôвъ слабне що-разъ бôльше въ нутрѣ правительственного сторонництва, и длятого всѣ члены тои родины намѣряють вôдтягнути ся до приватного житя. До поясненя дімісіи ґр. Чакого треба ще вôднести слова президента міністрôвъ д-ра Векерлього высказанѣ при розправѣ надъ буджетомъ. „Мусимо — говоривъ вôнъ — думати про се, щобы одинъ зъ насъ, не зъ політичныхъ, але зъ иншихъ взглядôвъ перервавъ дотеперѣшну свою дѣяльнôсть, або бодай перенѣсъ ѥи на инше поле“. Всѣ вказують, що тѣ слова мали на мысли міністра освѣты ґр Чакого.

——

Вчера отворивъ король Александеръ скупштину престольною бесѣдою. Бесѣда була дуже мирнои закраски. Въ нѣй зазначивъ король, що скупштину дожидаѥ важна задача, именно пôднести въ краю економічный станъ и сконсолідувати фінансы. Длятого король звернувъ увагу на буджетъ на 1894 р., въ котрôмъ заведено рôвновагу выдаткôвъ зъ доходами, такожь на торговельный договôръ зъ Россією, за-для котрого тѣснѣйше сполучили ся взаємины приязни зъ могучою державою славяньскою. Пôдчасъ подорожи короля по краю народъ заявивъ цѣнній доказы вѣрности для него и для династіи Обреновичѣвъ. Обопôльне довѣріе мѣжь королемъ а народомъ ѥсть найкрасшою запорукою гарнои будучности. Говорячи про заграничну політику король замѣтивъ, що мѣжнародній вôдносины Сербіи суть въ найбôльшôй приязни зъ всѣми державами. Сербске правительство старало ся завсѣгды, щобы зъобовязаня, котрѣ Сербія приймила на себе, сповнити льояльно, а проявляючи ся сумнѣвы полагодити приязно.

Въ Сербіи помѣчують ся познаки и мовѣрнои крізы міністеріяльнои. Здаєть ся, що австро-угорскій посолъ въ Бѣлградѣ бар. Темель мусить рѣшучо выступати противъ сербского правительства, щобы поладнати вôдносины обохъ державъ. Виновники непорозумѣнь, міністеръ справъ внѣшныхъ Николичь и міністеръ фінансôвъ Вуичь дуже притиснені до стѣны за-для реклямацій Австріи. Они думають уступити зъ своихъ мѣсць. Вирочôмъ говорять, що король Александеръ маѥ лично займити ся управильненьемъ взаєминъ мѣжь Сербіею а Австріею.

——

Нинѣ по першій разъ збираѥ ся новый французскій парлямéнтъ, въ котрôмъ переважають умѣркований республиканцѣ, або якъ ихъ зовуть у Франціи бôльшôсть мѣщаньска и капіталістична. Вôдповѣдно до тои переваги президентъ кабінету Діші, самъ членъ республиканьскои правицѣ хоче пôзбути ся зъ кабінету трохъ представителѣвъ радикального табору и длятого вже теперь говорять про крізу міністеріяльну. Певна рѣчь, радикалы не хотять зречи ся вплыву и значѣня и старають ся не допустити до того, щобы умѣркованє сторонництво правило кôлька лѣтъ краємъ. Они сполучили ся зъ соціялістами всѣхъ вôдтѣней и приготовили рядъ внесень, котрѣ мусять пôдбурити опінію публичну. Перше таке внесенье ѥсть домаганье цѣлковитои амнестіи для всѣхъ анархістôвъ, засудженыхъ на ґалеры або на вязницю. Яка-небудь судьба стрѣне то внесенье, то все таки оно маѥ загально-европейске значѣнье. Цілеръ, бувшій президентъ швайцарского правительства въ ціріхскôмъ кантонѣ выступивъ зъ статьею, въ котрôй зъ нагоды послѣдного замаху анархістôвъ въ Барцельонѣ радить, щобы всѣ державы солідарно выповѣли вôйну анархістамъ и вели ѥи такъ само безпощадно, якъ безпощадно поступають анархісты. Вôнъ радить дальше завязати „ліґу ладу“, щобы уратувати суспôльнôсть и цивілізацію. Отже внесенье французскихъ радикалôвъ доказуѥ, що Франція не приступить до такои ліґи. Такожь годѣ припустити, щобы Бельґія и Италія рѣшили ся належати до неи хочь бы за-для того, що въ нутрѣ тыхъ краєвъ могла бы дуже легко выбухнути революція.

——

Бувшій міністеръ Италіи Нікотера оголосивъ письмо до своихъ выборцѣвъ въ котрôмъ остро осуджуѥ кабінетъ Джіолітого. Въ тôмъ письмѣ говорить ся що президентъ міністрôвъ сфальшувавъ волю народа, вчинивъ зъ префектôвъ агентôвъ въ часѣ выборôвъ, поліцію уживавъ до політичного переслѣдованя, судьѣвъ уживавъ до покрыя нечести и т. д. Потôмъ заявивъ Нікотера, що въ виду того годѣ и думати о податкахъ новыхъ, противно буджетъ повиненъ бути скороченый. Однакъ скороченье не смѣѥ робити ся на рахунокъ арміи, але на рахунокъ голодныхъ возкôвъ и то въ наслѣдокъ усуненя злишныхъ повѣтовыхъ судôвъ, трибуналôвъ, высшихъ шкôлъ и поменшеня числа урядникôвъ. Для такого чоловѣка, якъ Джіоліті, чоловѣка безъ минувшости, безъ имени, що коварствомъ и пôдступомъ займивъ домінуюче становище, народъ не повиненъ дати нѣ шелюга, бо вôнъ пôдкопавъ довѣре заграничныхъ державъ до Фінансовои силы Италіи.

Оповѣстна.

Канцелярія товариства „Просвѣта“ повѣдомляѥ симъ своихъ Вп. Членôвъ, що по мысли ухвалы головного Выдѣлу вышле Календарь на рôкъ 1894, яко першу и другу книжочку за мѣсяцѣ сѣчень и лютый року 1894, лише тымъ Вп. Членамъ, котрѣ заплатили членьскѣ вкладки.

Вп. Членôвъ котрѣ залягають зъ вкладками, просимо до кôнця сего року ихъ вырôвнати и заявити, чи на дальше зволять позôстати членами Товариства.

НОВИНКИ.

— **На дохôдъ будовы дому для товариства ремѣсникôвъ „Зоря“** вôдбудеть въ суботу, 18 н. ст. падолиста, представленье театральне, зложене зъ двоактовои комедіи, оперетки и продукцій сольового спѣву. Цѣль представленя такъ гарна и симпатична, що надѣятись треба численнои участи Русинôвъ на тôмъ представленю.

— **Въ Самборѣ** — якъ намъ зъ-вôдтамъ доносять — устроює „Руска Бесѣда“ въ честь бл. п. Маркіяна Шашкевича въ четверъ 23 н. ст. ли-

...стопада 1893 въ сали касиновôй при участи товариства музичного вечеръ музикально-вокальный подля слѣдуючои програмы: 1) Слово о заслугах Маркіяна Шашкевича для Галицкои Руси. 2. Воробкевича а) Пробудилась Русь б) Синій ...чи хоръ мужескій. 3) Фантазія на тему украинськои пѣсни. — віольончеля въ супроводѣ фортепіяна. 4) Петрушева Циганьска пѣснь — фортепіянъ. 5) Деклама зъ поезій Маркіяна Шашкевича 6) Матюка Цвѣтка дрôбная — сольо тенорове зъ фортепіяномъ. 7) Вербицкого Симфонія G dur — орхестра ...ичкова 8) Миръ вамъ братя — хоръ мужескій. — Чистый дохôдъ призначеный на руску Бурсу въ Самборѣ

— **Загальнй зборы товариства „Бурса имени св. О. Николая“ въ Перемышли** вôдбудуть ся въ четверъ дня 23 н. ст. листопада с. р. точно о годинѣ 6-ôй вечеромъ, а коли бъ не було комплету, того-жь дня о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Бесѣды“ зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1. Справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу. 2. Жабôръ нового выдѣлу и заступникôвъ. 3 Выбôръ предсѣдателя и заступника предсѣдателя. 4. Внесенія и интерпеляціи. — За выдѣлъ Бурсы им. О. Николая въ Перемышли *Гр. Цеглинській* ...предсѣдателя. *Д-р Т. Кормошъ* секретарь.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ**: Пробы мѣшаного и мужескаго хору товариства драматичного въ Коломыи будуть вôдбуватись що суботы вечеромъ вôдъ годины 6-ои въ сали товариства „Родина“ [каменица Бѣлоуса, I. поверхъ]. Хто бы зволивъ такожь изъ провінціи [околицѣ Коломыѣ] брати участь въ тыхъ хорахъ, зволить ласкаво зголосити ся до головы товариства, та вписати ся яко дѣйствуючій членъ, за що нѣчого не платить ся, окрôмъ що мусить бути на кождôй пробѣ. — По тимъ вôдъ надѣлѣ д. 19 н. ст. листопада буде держати въ комнатахъ рускаго товариства „Родина“ въ Коломыи проф. польскои ґімназіи М. Павôвскій вôдчиты зъ исторіи рускои літературы, призначений головно для женщинъ: Вступъ вôльный, але за призволомъ выдѣлу. Початокъ вôдчиту завсѣгды о 7-ôй годинѣ вечеромъ.

— **На посаду греко-кат. катихита при ґімназіи въ Дрогобичи**, евентуально на таку саму посаду, що може опорожнити ся при иншôй школѣ середнôй, розписує краева рада шкôльна конкурсъ зъ речинцемъ до дня 15 н. ст. грудня.

— **Зъ Золочева пишуть намъ**: „Szczęściem wrogowi!“ — таку девізу обôбрало собѣ ново-засновуюче ся въ Золочевѣ польске товариство т. зв. ґімнастичне „Kruk“, щобы тымъ зазначити не тôлько свою окремѣшность вôдъ заложеного тутъ передъ двома роками „Sokoła“, але й бôльшу енергію въ поборюваню спôльного якогось ворога. Товариство „Kruk“ закладають сецесіоністы зъ „Sokoła“, называючій себе демократами, котрій не могли погодитись зъ „аристократами“, що становлять бôльшôсть въ „Sokoł-ѣ“. Видно, що розпадъ на партіи есть властиве и — Полякови.

— **Зборы членôвъ Народного Дому у Львовѣ**, скликаній на день 8 н. ст. грудня, вôдбудуть ся пôсля такои програмы: Дня 7 грудня вечеромъ або 8 грудня рано вписують члены свои имена до призначеного на сю цѣль книги въ комнатѣ прилеглôй до великои салѣ Народного Дому и тамъ дôстають вступній карты на зборы. Дня 8 н. ст. грудня о 8-ôй годинѣ зъ рана вôдбуде ся богослуженье въ церкви Успенія Пр. Б. По богослуженю зберуть ся члены, за оказаньемъ вступныхъ картъ, въ великôй сали Народного Дому, де предсѣдатель совѣта отворить зборы. Вôдтакъ наступить: 1) Выбôръ предсѣдателя и заступника, а такожь двохъ секретарѣвъ и заступникôвъ ихъ на часъ зборôвъ; 2) справозданье дѣяльности совѣта за часъ вôдъ послѣдныхъ зборôвъ до дня 8 н. ст. грудня 1893 р. и справозданье зъ нинѣшного стану науковыхъ фондôвъ и зборôвъ въ Народнôмъ Домѣ; 3) выбôръ контрольнои комісіи зъ 5 членôвъ; 4) перечитанье внесень совѣта и наглячихъ внесень членôвъ; 5) выбôръ секціи для розгляду внесень, предложеныхъ письменно поодинокими членами института, евентуально выбôръ иншихъ секцій; 6) справозданя секцій и нарада надъ ихъ внесенями; 7) справозданье контрольнои комісіи; 8) выбôръ предсѣдателя, 8 членôвъ совѣта и 4 заступникôвъ; 9) именованье предсѣдателя комісіи для вôдбору управы вôдъ уступаючого совѣта и вôддання тои-жь управы нововыбраному совѣтови; 10) перечитанье и принятье протоколу зъ нарадъ зборôвъ. По тôмъ закрые предсѣдатель зборôвъ нарады.

— **Староста жовкôвскій п. Ляникевичь** надôславъ до Kurjer-a Lwowsk-ого спростованье, въ котрôмъ рѣшучо заперечує вѣстку подану зъ Жовквы до „Галичанина“, мовь бы вôнъ передъ кимъ-небудь коли заявивъ, що яко посолъ вступить до рускаго клюбу. Коли-бъ я бувъ задержавъ мандатъ — пише п. Ляникевичь, — то вступивъ-бымь бувъ до польскаго кола [якъ оно й лучить żołnierzowi z roku 1863 — додамо мы вôдъ себе].

— **Народный Базаръ“ въ Лятачи** просить насъ оповѣстити, що загальный збôръ членôвъ того товариства зареґістрованого зъ обмеженою порукою вôдбуде ся въ Лятачи дня 21 н. ст. листопада с. р. о 2 год. по-полудни въ канцеляріи товариства. Дневный порядокъ: 1. Справозданье управл. совѣта адміністр. рôкъ 1892/3. 2. Змѣна §. 62. статута 3. Предложеня членôвъ. — За управляючій совѣтъ „Народного Базара“. *Алекс. Н. Кисьлевскій*, предсѣдатель. *Як. С. Богачь*, членъ совѣта.

— **Комітетъ будовы церкви въ Деговѣ** дôставъ вôдъ президіи ц. к. намѣстництва дозвôлъ збирати черезъ коллектантôвъ на докôнченье дегôвскои церкви складки въ повѣтахъ сокальскôмъ, скалатскôмъ, жовкôвскôмъ, тернопôльскôмъ, золочѣвскôмъ, борщѣвскôмъ, снятиньскôмъ, гусятиньскôмъ, каменецкôмъ, чорткôвскôмъ, бобрецкôмъ, збаражскôмъ и теребовельскôмъ. Коллектанты розбôйдуть ся вже сими днями въ згаданй повѣты, а що село Дегôвъ сего року тяжко потерпѣло вôдъ повени [тамъ то вода зруйнувала або й забрала 80 хатъ] то коллектанты всюда повинні стрѣтити щире принятье.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 падолиста. Ожидають, що кн. Віндішґрецъ зложить такожь заяву въ справѣ выимкового стану Праги. Подорожи Кальнокого до Монцы приписують політичне значѣнье. Въ тôмъ дусѣ говорять такожь італійскій дневники.

Будапештъ 16 падолиста. Міністеръ скарбу Пленеръ заявивъ кореспондентови Pesti Hirlap, що незадовго стягне міліонъ паперовыхъ рублѣвъ, щобы зменшити ажіо.

Монахія 16 падолиста. Въ замку королѣвскôмъ вôдбувъ ся величавый пиръ въ честь новоженцѣвъ. Публика витала ентузіястично австрійского цѣсаря.

Берлинъ 16 падолиста. Онодгы покôнчено друге читанье квестій тарифовыхъ, котрій становлять предметъ переговорôвъ мѣжь Нѣмеччиною а Россією.

Парижъ 16 падолиста. Въ Безансонъ появили ся на рогахъ улиць плякаты, завзиваючій до убійства россійского царя и накликуючій воякôвъ вымордувати офіцирôвъ и буржоазію на случай вôйны. Увязнено двохъ людей.

Лондонъ 16 падолиста. Провôдники ворохобникôвъ постановили на внесенье Мелля вывѣсити цѣсарску хоругвь и стремѣти до привернення цѣсарства.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. Р. Шеп. въ Доб, Такъ. — Вп Гол. въ Лад Число 236 вычерпане.

ЛЬВôВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
вô готелю Жоржа.

Въ Четверъ дня 16 н. ст. падолиста 1893.

По разъ першій:

УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЕ

Драма зъ сельского житя зô спѣвами и танцями въ 5. дѣяхъ д-ра Ивана Франка, вôдзначена нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краевого 1893 р.

ОСОБЫ

Микола Задорожный, господарь . . К. Пôдвисоцкій
Анна, его жѣнка . . . . . А. Осиповичева
Михайло Гурманъ, почтарь (сельскій листоносъ . . . . . С. Яновичъ
Олекса Бабичъ селянинъ . . . . . С. Пôдвысоцкій
Настя, его жѣнка . . . . . Е Пôдвысоцка
Вôйтъ, селянинъ . . . . . А Стечиньскій
Шльойма, арендарь . . . . . А. Шеремета
Жандармъ . . . . . А Нижанкôвскій
I. Жѣнка . . . . . М. Радкевичѣвна
II. Жѣнка . . . . . Е. Стечиньска
I Дѣвчина . . . . . Ф. Лопатиньска
II. Дѣвчина . . . . . М Фіцнерôвна
Паробокъ . . . . . Л. Лопатиньскій
Селяне селянки, парубки, дѣвчата, музиканты — Дѣя ся около 1880 р. у пôдгôрскôмъ селѣ Незваничахъ

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр. партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетôвъ дôстати можна въ канцеляріи Тов. „Руса Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Надôслане.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Маріянъ Гавранекъ

6. лѣкарь клініки гофрата Кальра у Вѣдни, лѣкарь загального шпиталю, мешкає: площа Капітульна ч. 2 на I-ôмъ повереѣ, (надъ склепомъ п. Кнавера) Ординуе вôдъ 3 годины до 5.
4933 (Импресса). 1—2

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґа, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ посполитый		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшевъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдкресленій значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 14—30

Павло Мартинôвъ

истнуюча фірма вôдъ 20 лѣтъ, поручає Вп. П. Т. Публицѣ свою

РОБôТНЮ ОБУВИ

для мужчинъ, дѣтей и духовенства по цѣнахъ приступныхъ зъ найлѣпшого матеріялу. — Зъ провінціи выстане черевичокъ одинъ або чобôтъ на мѣру. — Замовленя точно высилає ся. 8—7
4791

Зъ глубокимъ поважаньемъ
П. МАРТИНôВЪ
у Львовѣ, ул Руска ч. 3.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ
АРТИСТЪ МАЛЯРЪ
1874 *мешкає постôйно* 7 ?
ВЪ НАДВôРНôЙ.

Завѣсы французкій до дверей довгій цм 15, 16, 17, 20
100 штукъ зр. 12, 14, 16, 48
поручає 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.
Всѣлякій роботы выконує ся скоро и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами
иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншій цѣлковито выкôнчений прикрасы церковній. 99—150
4641
Вôдновлюю старій иконы и иншій рѣчи.
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 90—180
ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.
БІЛЕТЫ ВІЗИТôВІЙ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичь И. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконує **всякій роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, комииовій порталѣ, консолѣ, атики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБôТНЯ** 44-156
Львôвъ, ул. Зибликевича II.

Краєва фабрика
выробôвъ ткацкихъ
Володислава Гонета въ Корчинѣ
поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньски въ великôмъ зыборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоньшихъ вебъ, димы рôзній, рушники, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренншихъ цѣнахъ.**
Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высилає ся даромъ и оплатно.
За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 17—32
Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

АНТ. ЩЕРБА
МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ
во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайноха ч. 1.
мая честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовенъству свою вôдъ року 1873 истнуюцу
РОБôТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ
пôсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарôвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавій взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовенства, поручає ся ласкавому покровительству.
Всѣ ласкавій замовленя выконують ся въ найкоротшôмъ часѣ. 2808

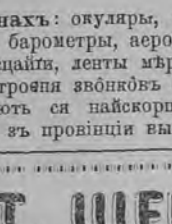
4804

НА ЗИМУ
власного выробу
КОЛДРЫ
по зр. 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 и высше.
Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає
ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВôВЪ
улиця Коперника число 7.

Вже выйшовъ
Илюстрованый Календарь Просвѣты
на рôкъ 1894.
Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.
Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вôрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Дентистъ д-ръ
Б. КАЧОРОВСКІЙ
бувшій ученикъ школы берлинъскои перенѣсши свое довголѣтне
ЗАВЕДЕНЬЕ ДЕНТИСТИЧНЕ
зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ год. 9 12 передъ полуднемъ и вôдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вôдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ незаможныхъ що день амбулятôрія вôдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.
4914 3—7

ПА-
расолъ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикôвій бѣлье Ґера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*
Павла Лянґнера
передъ тымъ 2537
Братôвъ Лянґнерôвъ
у Львовѣ улиця Галицка число 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!
При нынѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрій товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Вч. Духовенъства 4195
Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.
Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітулька 3.

Дешево на продажь
для церкви, костела або каплицѣ.
Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскôмъ, фігуры Матеры Божок и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полихромія, поставa стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскôй, де всякій роботы рѣзьбарскій и позолот 7—10 ничій выготовлює ся. 4887
Львôвъ, улиця Лычаковска 54.
ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

ИВАНЪ ГУСЬ
слова Тараса Шевченка, музика Мик. Лис.
Цѣна 60 кр.
Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

ЛЬОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ
торговля товарôвъ корѣнныхъ
у Львовѣ, улиця Баторого число 2
поручає
ЧАЙ
збору маєвого
½ кіл. Congo . . . зр. 1·60
„ Suchong . . . „ 2·—
„ Melange de London . . . „ 3·—
„ Kaysow чорна „ 1·—
„ Высѣвки чаѣвъ „ 4·30
„ Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ „ 1·60
Завѣтаю особливо увагу на мій знаменитий и добре пахучий чай **Melange de London.**
поручає найлѣпшій роды
КАВЫ
знаменитій въ смаку и ароматичній, котрій розсылає оплачетій до кождои стациі почтовои 4¾ кіл. въ мѣшочку:
Порторіко зр 9·— ½ кл.—·90
Куба грубоз. „ 9·50 „ —·96
Цейльонъ зел. „ 1·— „ 1·—
„ лѣпша „ 10·40 „ 1·04
„ грубоз „ 10·75 „ 1·08
„ перлова „ 10·75 „ 1·08
Ява золота „ 10·75 „ 1·08
Опакованье не числить ся. 4921 3—24
Порученя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

ЕСЕНЦІИ

Глядає ся солідныхъ заступниковъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозовъ, добрыхъ столовыхъ лікеровъ и Спеціяльностей доставляю въ дуже добрій якости.

Кромѣ того поручаю есенціи оцту 80%-вій, хемічно чистій, до выробу делікатно острого оцту винного и звычайного. Рецепты и оцтовѣщення долаковують ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшій успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филипъ Поллякъ

Фабрика спеціяльныхъ есенцій

ПРАГА. 4362 8—50

Кальошѣ россійскій

признанй загально за найлѣпшій

поручає найдешевше

одинокій

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

въ спеціяльномъ магазинѣ выробовъ ґумовыхъ.

4927 2—3

Маємо честь подати до прилюдної вѣдомости Всеч. Духовенства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ магазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональвій, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Певуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестной конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 13—104

Остаємо зъ высокимъ поважанѣемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевій спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеевані и одиноко правдивій 4912 если зъ нашои фабрики спровадженій. 7—104

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управителѣ Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣйшои роботы, вôдповѣдно взятій въ справности, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

„ДНѢСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **приперучене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпеченьвъ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр

поручає 4793 30—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ БРАТÔВЪ ВРОНЬСКИХЪ

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального.

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкоры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великôмъ выборѣ. 4876 7—8

Цѣнники на жаданье франко.

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ.

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·70
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кіло . . зр. 9·50

4861 14—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Лишь **тогдѣ правдивый,** если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢШКИ

(въ законно обезпеченьôмъ опаковаю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь **майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стап. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 4—18

Противъ наслѣдувачъ заряджує ся судове слѣдство.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товарист. кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзняць держазныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платій мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевій лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій за зворотомъ коштôвъ, котрій самъ приносить.

Маґазинъ и роботня

ФУТЕРЪ

М. МРОЗИНЬСКОИ

у львовѣ

при ул. Собѣского ч. 7

поручає

всѣ товары входячій въ обсягъ сеи торговлѣ по **найдешевшихъ** *цѣнахъ,* **ґарантуючи** *за доброту товару.*

Выробы краєвій.

4886 6—6

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ квѣтныхъ деснях 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24·35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыть на отоманы, лямбекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдниковъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантій туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модій фегерновій на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы меногій зр 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантôмъ выкôиченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 6·50, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерôвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 4, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкоры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôдній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ коваѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскій“ зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вôдъ 1 зр. и высше, ковиѣры вôдъ 1 зр Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковиѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неглижѣ. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховій дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонароджених и дорослых.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитиняхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вôддѣлъ Вирасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сибданцѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôдчокій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (24—?)

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ПОСЛѢДНЫЙ МѢСЯЦЬ.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручаютъ: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шелленберґъ всѣ у Львовѣ.

4853 2 15

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ: Иванъ Балоѣ. — Одвѣчалный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черлянъскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

ч. 249. Львôвъ, Пятниця 5 (17) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ що второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разôмъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Міністеръ справъ заграничныхъ, ґр. Кальнокій, выѣхавъ вô второкъ до пôвнôчнои Італіи, до мѣсцевости Монца, де якъ разъ перебувае італійскій двôръ королѣвскій. Ґр. Кальнокій прибувъ на дворець въ Монци въ товариствѣ італійскихъ достойникôвъ, міністра справъ заграничныхъ Бріна и амбасадора ґр. Нітры. На двôрци повитавъ ґр. Кальнокого здзютантъ королѣвскій ґен. Понціо-Валія и сейчасъ всѣ достойники поѣхали двôрскими екіпажами до королѣвскои віллѣ, де австрійскому міністрови вызначено апартаменты. Въ кôлька хвиль по привѣздѣ покликано ґр. Кальнокого до короля Умберта. Розмова короля зъ ґрафомъ тревала пôвтора годины, а вôдтакъ бувъ представленый ґр. Кальнокій королевôй. Вечеромъ того дня вôдбувъ ся пиръ, на котрый були запрошенѣ ґр. Кальнокій, міністеръ Брінъ, амбасадоръ ґр. Нітра и инши достойники цивільнѣ та войсковѣ. Гостина ґр. Кальнокого въ Монци покôнчилась въ четверъ поворотомъ домôвь.

Подорожь ґр. Кальнокого уважають загально політичною подѣєю и въ цѣлôй прасѣ европейскôй дала она нагоду до всѣляких коментарѣвъ. Вправдѣ пôвурядово впевняють, що австрійскій міністеръ справъ заграничныхъ бажае лишь подякувати італійскому королеви за наданье ему ордеру Авунціяты, але та версія не находитъ вѣры, бо годѣ припустити, щобы проста подяка вымагала присутности достойникôвъ Бріна и ґр. Нітры. Въ розмовѣ короля зъ ґр. Кальнокимъ буде порушена неодна квестія політична и певно по тôй конференціи замовкнуть голосы, мовь бы тридержавный союзъ розпадавъ ся. — Італійскѣ газеты присвячують гостинѣ ґр. Кальнокого довжезнѣ статѣ, подаючи по-при ширôмъ значѣню політичнôмъ сеи подорожи такожь и маленькому безпосередну причину. Tribuna каже, що на конференціи порушить ся справа гостины цесаря Франъ Іосифа на італійскôмъ дворѣ и квестія супружества князя Неаполю. Opinione догадуе ся, що міністры Кальнокій и Брінъ порушать много економічныхъ справъ. И такъ мусить обговоритись союзъ Россіи зъ Франціею та пересуненье політичныхъ силъ на Середземне море. Вôдтакъ прийде пôдъ дискусію справа цла, котра до певнои мѣры нарушае заключенѣ договоры торговельнѣ. Вкôнци треба розважити, чи Італія могла бы пôднятись новыхъ уружень при своихъ невôдрадныхъ вôдносинахъ фінансовыхъ. Орґанъ демократичный Diritto вôдзываe ся дуже скептично о користяхъ, якѣ вôднесла Італія зъ австрійскои приязни и пригадуе, що ґр Кальнокій не выповнивъ доси нѣодного бажаня Італіи а противно выперъ Італію не лишь зô Всходу але и зъ Адрійского моря. — Нѣмецка праса надаe гостинѣ велике дипльоматичне значѣнье. Гостина не выпала несподѣвано, лишь була вже обговорена вôдъ давна, и хочь годѣ ей лучити безпосередно зъ тульоньскими торжествами, то все таки стоить она въ звязи зъ подѣями, якѣ грозять Італіи вôдъ Франціи и Ватикану. Гостина ґр. Кальнокого маe бути демонстрацією противъ згаданыхъ вороговань, щобы показати, що Італія середъ тыхъ обставинъ не стоить изольована лишь може числити на симпатіи и моральну пôдмогу своихъ союзникôвъ А що австрійскій міністеръ справъ заграничныхъ заявляe тѣ симпатіи, то цѣла справа набираe ще бôльшои ваги, анѣжь якъ бы ґр. Капріві загостивъ до Монцы, бо вôдносины Нѣмеччины до Італіи суть менше скомпліковани анѣжь Австріи и ґр. Капріві есть представителемъ протестантскои держави. По Тульонѣ и по прилученю Ватикану до французско-россійского союза, уважаe нѣмецка дипльоматія гостину ґр. Кальнокого острымъ зазначеньемъ идеѣ тридержавного союза. Иншои цѣли годѣ вадавати гостинѣ ґр. Кальнокого. Поголоска, мовь бы розходилось о розширенье австро-італійского союза, не маe стôйности, хочь н. пр. Berliner Tageblatt доносить, що въ наслѣдокъ утворенья россійскои фльоты въ Середземнôмъ морѣ прийшло до договору мѣжь Анґлією и Італією на взаимну помôчь на Середземнôмъ морѣ, а що тымъ способомъ Анґлія приступила до тридержавного союза, то треба уложити новѣ точки договору мѣжь Італією и Австрією що-до фльотъ на Середземнôмъ морѣ

——

Вчера отворивъ цесарь Вільгельмъ нѣмецкій парламентъ престольною бесѣдою. Въ промовѣ дякуе цесарь парламентови, що заявляe готовôсть до спôвучасти въ акціи полѣпшенья войсковыхъ устройствъ, потрѣбного въ интересѣ безпечности державы. Многократнѣ доказы горячои симпатіи, якѣ цесарь зъ радостію вôдбиравъ послѣдными мѣсяцями въ розныхъ частяхъ державы, суть для него запорукою вдоволенья, яке вôдчуваe нарôдъ, що войску нѣмецкому запевнено орґанізацію, запоручаючу охорону вôтчины и удержанья мира. Въ справѣ покрытя выдатковъ, якѣ повстали въ наслѣдокъ збôльшенья силы презенційнои войска, будуть предложенѣ парламентови проекты законôвъ що-до оподаткованя тютюну, вина та пôдвышенья державныхъ належитостей стемплевыхъ. Зъ огляду на теперѣшну фінансову ситуацію уложено буджетъ зъ надзвычайною ощадностію. Зъ Испанією, Румунією и Сербією заключено договоры торговельнѣ, котрѣ будуть предложенѣ до конституційного затвердженя. Въ порозумѣню зъ князями союза нѣмецкого бувъ цесарь спонуканый примѣнити супротивъ Россіи надзвычайне пôдвышенье цла довозового. Розпорядженя цесарскѣ будуть поданѣ до вѣдомости парламенту. Цесарь маe надѣю, що продовженье переговорôвъ зъ Россією въ справѣ договору торговельного доведе до вôдкликаня тыхъ розпоряджень. Вôдтакъ згадуе ся про важнѣ наслѣдки дрезденьскои конференціи санітарнои и заповѣдаe ся внесенье вôдповѣдного проекту закона. Промова кôнчить ся словами: У вôдносинахъ Нѣмеччины до державъ заграничныхъ не зайшла змѣна. Тѣсна приязнь зъ державами, котрѣ суть въ союзѣ зъ нами за-для змаганя до спôльныхъ цѣлей мировыхъ, удержуe ся и дальше, а крôмъ того остаемо зô всѣми державами въ добрыхъ приязныхъ вôдносинахъ Тожь надѣю ся, що при помочи Божôй благодати мира и дальше будуть удержанѣ.

——

Въ анґлійскôмъ парламентѣ мають перевестись сеи сесіи зимовои два важнѣ білѣ: о організаціи радъ громадскихъ або парохіяльныхъ та о одвѣчальности властителѣвъ фабрикъ на случай ушкодженя роботниковъ. Заведеньемъ радъ громадскихъ ломить ся перевагу и вилывъ великихъ властителѣвъ земельныхъ. Въ кождôй громадѣ маючôй 300 душь, буде рада, котра буде мати право занимати ся адміністрацією всѣхъ мѣсцевыхъ справъ, дорогами, водою, поліцією, школою, шпиталемъ, домомъ працѣ, а що найважнѣйше вывласненьемъ зъ грунту. Сторонництво консервативне не есть противне зъ засады тому білеви, але бажало бы обмежити его въ справахъ школьництва и адміністрациі добродѣйныхъ фондацій. Правительство не обстаe твердо при своѣмъ проектѣ и длятого біль буде ухваленый зъ деякими змѣнами. — Другій біль о одвѣчальности фабрикантôвъ за ушкодженя роботниковъ маe цѣль вôддати въ руки державы опѣку надъ роботниками. Вправдѣ и доси приватнѣ товариства давали матеріяльнѣ користи роботникамъ, але за се удержували ихъ въ зависимости вôдъ себе, не дозволяючи н. пр. належати имъ до синдикатôвъ роботничихъ.

Дописи „Дѣла”

Зъ Бродôвъ.

[Святкованье памяти М. Шашкевича въ Бродахъ.]

И мы въ Бродщинѣ, разомъ зъ цѣлою Русью, обходили день 1. н. ст. падолиста, присвяченый вôдданю почести Маркіянови Шашкевичеви. Першимъ, якъ всюда при такихъ нагодахъ, бувъ Вп. о. Ярема, катихитъ ґімназіи що гадку сю пôднявъ и взявши на себе весь захôдъ, вывязавъ чя справдѣ дуже красно.

По поминальнôмъ богослуженю въ бродскôй церквѣ, на котре прибуло 12 священикôвъ зъ околиць и много мѣсцевыхъ й замѣсцевыхъ членôвъ „Просвѣты“ та общества им. Качковского, выголосивъ о. Ярема краснорѣчиво гарно обдуману проповѣдь у церквѣ — а пополудни державъ въ сали магістрату бродского вôдчитъ про Маркіяна. Зôбрана публика правдиво зъ цѣкавостью выслухала того займаючого, основного а популярного вôдчиту. Мѣщаньскій хоръ, пôдъ управою п. Рубчака, вôдспѣвавъ гарно кôлька народныхъ пѣсень.

Одно лише впадало кождому въ очи — та невыяснима байдужнôсть свѣтскои інтеліґенціи рускои въ Бродахъ, що выявила ся и симъ разомъ вôдсутностію ей при такôй незвычайнôй нагодѣ, якъ вôдданье чести Маркіянови, для котрого кождый Русинъ повиненъ почувати найбôльшу вдячнôсть. При такôй байдужности свѣтскои інтеліґенціи нашои — не дивуватись потôмъ, коли й молодѣжь росте безъ жару патріотичного. Байдужнôсть свѣтскои нашои інтеліґенціи въ справахъ рускихъ тымъ дивнѣйша, що деякѣ панове радо посѣщають на вечерки польскѣ [н. пр. sokolstwa] може навѣть и безъ запросинъ...

Говорить ся и пише ся богато у насъ про байдужнôсть люду до справъ народныхъ и наклikуесь людъ до самосвѣдомости національнои, а чи не годилось бы ще бôльше звернути ся до тыхъ Русинôвъ зъ интеліґенціи, що, добивши ся становищь, зашкарублюють ся и про справы народнѣ имъ байдуже... А прецѣнь якимъ чиномъ освѣтимо мы людъ и поведемо за собою, якъ вôнъ побачить, що покликанѣ йти передомъ въ справахъ народныхъ — сидять у хатѣ заложивши руки [та певно, оно выгôдно!], уникають селянъ, не являють ся посередъ нихъ — якъ бы повинныѣ..

Зъ-пôдъ Золочева.

[Посвященье церкви въ Луцѣ.]

Дня 7. с. м. вôдбуло ся посвященье церкви въ селѣ Луцѣ, прилученôй до парохіи Тростянець. О церквѣ тôй дописуватель „Дѣла“ уже недавно писавъ, — я-жь зô свого боку скажу, що ч. дописуватель не дармо уносивъ ся на нею, бо дѣйстно церковь представляe ся дуже гарно.

Чину посвященя довершивъ Вирeосв. митрополитъ Сильвестеръ въ сослуженю Впр. о. Л. Туркевича и Всч. оо. Стисловского, Шѣтушевского и Чемериньского при спѣвѣ потного хору зъ Золочева Впр. митрополитъ прибувъ ще днемъ попередъ на стацію зелѣзничу Зарваницю, а привитаный тутъ зôбранымъ духовеньствомъ, удавъ ся майже нôчью, дуже злою дорогою до Тростяця и тамъ заночувавъ у пароха о. Бородайкевича. На другій день удавъ ся до церкви до Луки и довершивъ чину посвященя.

На службѣ Божôй явивъ ся въ имени ц. к. старосты комісарь повѣтовый п. Завадскій [самъ староста звинявъ ся черезъ комісаря, хоробою, котрои набавити ся мавъ при посвященю школы въ Хильчичахъ, день передъ тымъ]. По службѣ Божôй, на котрôй проповѣдь выголосивъ о. Яновичь, промовивъ Вирeосвященый до зôбраного народу, заохочуючи до докôнченя церкви въ дусѣ нашого питомого руского обряду, до котрого всѣ мы повинныѣ бути привязанѣ и любячи его хоронити, — пôднѣсъ заслуги жертводавцѣвъ селянъ та мѣсцевыхъ дѣдичѣвъ, и удѣливши всѣмъ благословеня, роздавъ грамоты похвальнѣ щедрымъ жертводавцямъ зъ вôдповѣдными медаликами. Радôсть народу пôднесла ся ще бôльше, коли Вирeосвященый, минувши запрошенье панôвъ, принявъ запрошенье селянки Дударихи, котра жертвувала була на церковь 1.000 зр. По снѣданю у Дударихи вернувъ Вирeосвященый до о. пароха въ Тростянци на обѣдъ. Вôдповѣдаючи на прощальный тоастъ о. декана, вôзвавъ Вирeосвященый присутне духовеньство до солідарнои працѣ для добра церкви и народу и зазначивъ, що всѣ, котрѣ не пôйдуть зъ нимъ або пôйдуть противъ него, зайдуть у манôвцѣ Прощаный щиро всѣми вернувъ Вирeосвященый того самого дня до Львова.

К.

Вѣдень, 15 падолиста

[Зборы польскихъ роботниковъ въ справѣ загального голосованя.]

Нинѣ вôдбули ся на Margarethen въ ресторанѣ „zur Weintraube“ зборы польскихъ роботниковъ въ справѣ загального голосованя. Льокаль бувъ по берега заповненый роботниками. Яко референтъ забравъ першій слово звѣстный провôдникъ соціяльно-демократичный, Г. Діямандъ а высказавши потребу загального голосованя для роботниковъ, скритикувавъ безпощадно промову ґр. Стадницкого и выступивъ противъ лѣвицѣ въ колѣ польскôмъ а навѣть противъ пос. Леваковского за те, що при дискусіи надъ реформою выборчою не забравъ голосу въ парляментѣ безъ огляду на свôй мандатъ и солідарнôсть кола, щобы выскати дѣйстнѣ жаданя люду польского.

По Г. Діямандѣ говоривъ академикъ Евґеній Левицкій яко „Русинъ и членъ партіи радикальной“. Бесѣдникъ запротестувавъ противъ аргументу кола польского, наче-бъ реформа ґр. Таффого була особливо корыстною для Русинôвъ а некорыстною для Полякôвъ. Зваживши, що по конскрипціи зъ 1890 р. умѣючихъ читати и писати въ Галичинѣ есть всего 736.333 душь, отже мало що бôльше нѣжь число теперь вже голосуючихъ, бачимо, що проектъ ґр. Таффого не приносить по крайнôй мѣрѣ сейчасъ нѣякихъ користей, и зъ огляду національного вôнъ для Полякôвъ найменше небезпечный изъ всѣхъ проектôвъ выборчихъ, якѣ можна придумати. Не Русинôвъ а голосу польского демосу напудили ся панове зъ „кола“.

Опôсля говоривъ бесѣдникъ о конечности реформы зъ интересу чисто державного. Держава стратила зрозумѣнье для погребъ своеи суспôльности, бо парляментъ переставъ бути выразомъ змаганъ національныхъ и суспôльныхъ. Таффе тымъ державъ ся, що нѣколи не накидавъ своеи волѣ, а приноровлювъ въ ся все до готовои бôльшости, яку выказали самѣ выборы. Вôнъ читавъ цифры выборчѣ и формулувавъ ихъ внутрѣшный змыслъ. Такъ було вôдъ 1879 р., ажь поки духъ соціяльнои справедливости и національнои свободы устами молодо-Чехôвъ не продеръ ся до салѣ парляментарнои. Молодо-Чехи помѣшали цифры выборчѣ и Таффе зъ нихъ нѣчого не мôгъ вже вôдчитати. По короткôй періодѣ fortwursti-ования змѣркувавши, що зъ парляментомъ тымъ нѣчого не дасть ся зробити, вôнъ сягнувъ черезъ головы послôвъ рукою до народу, але указъ на недостачи консеквенціи самъ якъ Фавстъ, злякавши ся духôвъ, котрѣ выззавъ. Настае нова коаліція — коаліція шляхты и буржуазіи, коаліція геґемонôвъ соціяльныхъ и національныхъ. Але и тота коаліція не вдержить ся довго; бо въ нѣй нема одностайности думки, а однôкимъ ей цементомъ есть неґація, неґація правъ люду и змайоризованыхъ народôвъ. Мусить отже упасти передъ силою поступу, якъ упала колись консервативна правиця. Въ Австріи кипить вже теперь внутрѣшна боротьба народна и суспôльна; а держава завдяки теперѣшному парляментови втратила ей розумѣнье и контролю. Тымъ самымъ загальне голосованье стаe ся первôрядныимъ питаньемъ державнымъ.

Напослѣдокъ бесѣдникъ апелювавъ до солідарности роботниковъ и хлопôвъ польскихъ зъ рускими въ оборонѣ загального, безпосереднього голосованя.

По н. Левицкôмъ промовляли ще пп. Брикъ и акад. Франкъ именемъ молодѣжи. Зборы скôнчили ся о год. 1-ôй (вôдъ 9-ои) пѣснею „Czerwony sztandar“.

Омікронъ.

НОВИНКИ.

— **Завтра въ нашôмъ театрѣ представленье на дохôдъ фонду будовы дому руского ремѣсничого товариства „Зоря“.** Соромъ бы бувъ — и мы того не допускаемо — щобы завтра сала не була бôгкомъ повна! Мы вôдъ себе покликаемо всѣхъ, старшихъ и молодшихъ: Прибувайте, браття, завтра на представленье громадно! Зазнѣмъ дѣломъ тую щиру симпатію, яку почуваемо для патріотичныхъ нашихъ „Зорянъ“!

— **Нужда мѣжь селяньствомъ** Зъ Бродщины доносять, що завдяки загальнôй нуждѣ продають многи селяне зъ Боратина, Гаѣвъ старобрôдскихъ, Старыхъ Бродôвъ, Пониквы, Ясенева, Заболотова и другихъ сѣлъ свое майно за безцѣнь и идуть громадно до староства по еміґраційнѣ паспорты Паспортôвъ не выдають, бо якъ кажуть, еміґрація заборонена, а нарôдъ бѣдуе. Потягла зима, а много бѣдного народа ходить босо и трясе ся въ дрантивôй полотнянцѣ. Дрова дорогѣ и тяжко ихъ дôстати навѣть за солону заплату. Треба ѣхати ажь до Пенякôвъ и за кучку збиранины заплатити 2 зр. 28 кр., при тôмъ привôзъ коштуe 1 зр. 20 кр. А кôлько то треба бѣдному находити ся, заки выпросить коней! За роботу платять по фôльваркахъ 10 кр. денно. Збôже не уродило ся и вымокло, а що було то й се градъ вытовкъ, такъ що й найбогатѣйшѣ не мають хлѣба. Ся нужда такъ пригнобила селянъ, що они вже не дбають и о власный интересъ, бо на пр. не доносили навѣть о градобитю староствамъ, щобы одержати зниженье податковъ.

— **Въ скôльскôй Верховинѣ** упали великѣ снѣги а й морозы вже потисли а люде ще не выкопали всѣхъ бараболь. Тожь теперь можна мѣсцями выдѣти, якъ люде по поляхъ кладуть огонь щобы огрѣтись, згортають снѣгъ та добувають зъ землѣ сей кусникъ насущного хлѣба. Однако мимо того лишить ся пôдъ снѣгомъ ще досыть плодôвъ. Такъ на пр. на Бескидѣ лишило ся до 200 кôпъ вôвса въ поли, такъ само въ Оравчику. Въ Хутари гниють на-мокро звезенѣ сноны по стодолахъ. Люде не памятають такого тяжкого збору, а що бараболь, вôвса и пашѣ мало, то зъ весною можна на певно надѣяти ся голоду.

— **Паньска забавка.** Зъ Золотого Потока доносять, що дня 11 н. ст. падолиста пôзнымъ вечеромъ заалярмували мешканцѣвъ мѣсточка крики, трубы и выстрѣлы. Було се веселе товариство, що пôдъ проводомъ одного достойника зъ Бучача вертало зъ ловôвъ. Въ першôй хвили кинула ся жандармерія, щобы „панôвъ“ схаменути, але коли дôзнала ся, хто начальникомъ сеи компанійки, вôдступила вôдъ урядованя. — Супротивъ того справедливо замѣчаe одна газета, що мѣсточко не лѣсъ, щобы по-мѣжь хатами стрѣляти, та що звычайныхъ людей арештують за такѣ рѣчи.

— **Въ газетѣ звѣстного русиноѣда п. Плятона** щодня не обôйде ся безъ памфлета на Русинôвъ а „motywa“ его нинѣ — то крутарство и выдумки давного політичного kanzyerdy польского, якѣ то ще olim бували — за św. p. króla Jana IV-go. Газета п. Плятона такъ дае вже собѣ волю въ плюгавленю Русинôвъ, що годѣ вдаваги ся зъ нею за всяку рѣчь въ полемику, тымъ бôльше, що той нужденный орґанъ маe вже въ програмѣ — плюгавленьемъ Русинôвъ ратувати ся ще до якого часу, спекулюючи на глупоту середъ польскои суспôльности. А все-таки яко цѣвку публицистичнои совѣстности Narodówki ногуемо нинѣ выдумку ей, що нѣбы-то рускій головный комітетъ выборчій маe теперь предложити комітетови польскому списъ именъ кандидатôвъ на посла до рады державнои а мѣжь тыми й хотимчука о. Грушкевича зъ Куликова. Все те вôдъ першого до послѣдного слова — брехня, але и засада п. Плятона „calumniare audacter“ не пропала въ Narodówce-ѣ, та й союзникови Narodówki противъ народовцѣвъ „Галичанинови“ вийде зъ того смачный охланъ...

— **Холера.** Газета урядова пише: Дня 14 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Хировѣ 9 особъ, въ Посадѣ хировскôй 1 особа, въ Гарнцѣ повѣта стрыйского 1 особа. — Выздоровѣли: Въ Бориславѣ повѣта сяноцкого 1 особа и въ Хировѣ 1 особа. Померли: Въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Хировѣ 3 особы. — Загаломъ лишило ся дня 13 н. ст. падолиста 16

недужихъ въ лѣченю; дня 14 падолиста за недужало 11 особъ, выздоровѣли 2, померло 4, отже лишає ся въ лѣченю 21 особъ. — Заразины холеры сконстатовано бактеріольоґічно въ водходахъ особъ помершихъ середъ подозрѣныхъ познакъ въ Лавочномъ и Тарнавцѣ повѣта стрыйского. — Дня 15 н. ст. падолиста занедужало на холеру азійску: Въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 2 особы, въ Журакахъ того-жь повѣта 3 особы [подозрѣнї], въ Бани повѣта калуского 1 особа, въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа, въ Хировѣ 3 особы. — Выздоровѣло: Въ Горохолинѣ, Бани и Хировѣ по 1 особѣ. — Померли: Въ Горохолинѣ и Журакахъ по 1 особѣ, въ Хировѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 14 н. ст. падолиста 21 недужихъ въ лѣченю; дня 15 падолиста занедужало 10 особъ, выздоровѣли 3, померли 3, отже остає въ лѣченю 25 особъ. — Заразины холеры азійскои сконстатовано бактеріольоґічно въ водходахъ особы помершои середъ подозрѣныхъ познакъ въ Добромили.

— **Конець міліонера**. На дорозѣ коло Бордо у Франціи, найдено старого чоловѣка въ дуже нужденномъ станѣ и перевезено єго до одного готелю, котрого властителька помѣстила єго въ своѣмъ приватномъ мешканю, щобы єго лѣпше плекати. Дня 9 н. ст. падолиста старець померъ. Въ чересѣ, котрымъ бувъ покойный оперезаный, найдено 150.000 франковъ въ готовцѣ и цѣнныхъ папераxъ, а кромъ того депозитовѣ квіты банковъ въ Парижи, Ліонѣ, Дрезнѣ, Берлинѣ, Монахіи и Бруксели на зложенѣ тамъ сумы въ загальной высотѣ звыжь одного міліона. Въ чересѣ було кромъ того нѣмецке письмо, зъ котрого дознали ся, що покойный называє ся ґр. Кароль Мирошовскій, числивъ 60 лѣтъ, родомъ зъ Кракова и що зложивъ у одного нотаря въ Берлинѣ свое завѣщанье. — Властительку готеля арештовано, бо перемѣщенье єго до приватного мешканя выдає ся подозрѣнымъ, австрійскій-же консуль опечатавъ комнату въ котрой померъ зраданый міліонеръ.

— **Дробиї вѣсти.** Въ Потиличи коло Равы померъ авскультантъ судовый Антонъ Сьвйонткевичь, знѣстный такожь яко талановитый польскій поетъ и историкъ, въ 28-омъ роцѣ житя. — У Львовѣ померъ дня 14 н ст. А. Івернецъ начальникъ стациі зелѣзничои Зимнавода-Рудно въ 39-омъ роцѣ житя. — У Вѣдни померъ онодгы бар. Кеніґсвартеръ, банкиръ-жидъ членъ палаты панівъ, полишивши 40 міліонівъ зр. спадщины. — Кн. Віндішґрецъ командантъ львовского корпуса люструє теперь войковѣ ґарнізоны. Онодгы бувъ въ той цѣли въ Станиславовѣ, а въ коротком часѣ поѣде до Черновець.

Вѣсти зъ Аеп. львовскои.

Презенту одержали оо.: Евг. Чубатый на Деревляны и Іос. Терешкевичь на Воробѣёвку.

На конкурсъ розписана парохія Шоломыя, деканата бобрецкого, зъ речинцемъ до 4 н. ст. сѣчня 1894.

Въ пропозицію принятѣ оо.: на Тернополь въ тернѣ: 1) крил. Александеръ Бачиньскій, 2) деканъ Григорій Чубатый и 3) Левъ Джулиньскій, а въ списѣ: Анат. Долиньскій, Володимиръ Громницкій, Амвр. Крушельницкій и Єр. Алексевичь; на Суходолы: 1) Ив. Давидовичь, 2 Никиф. Клубокъ и 3) Ив. Насальскій; на Берлоги: въ тернѣ: 1) Ив. Крижановскій, 2) Петро Чекалюкъ, 3) Ник. Курбасъ, а въ списѣ: Корн. Скоморовскій, Ант. Целевичь, Стеф. Крижановскій и Ив. Тимцюракъ; на Загоречко умѣщеный въ пропозиціи додатково о. Григ. Прихитко.

До институціи на мартъ 1894 вознаї оо: Іос. Фолисъ на Скнилівъ и Евг. Павлусевичь на Побукъ.

Президія намѣстництва годить ся на канонічну институцію о. Корн. Дудикевича на Плугівъ.

Увольненї оо.: Петро Нижанковскій водъ сотрудництва въ Бурштинѣ, Ник Чубатый водъ сотрудництва въ Настасовѣ, Ив. Гарматѣй водъ сотрудництва въ Кобыловолокахъ, Мат. Поповичь водъ сотрудництва въ Буску и Мих. Мосора водъ завѣдательства въ Рыбникахъ.

Введенї оо.: а) яко сотрудники: Петро Нижанковскій въ Рогатинѣ Ник. Чубатый въ Кобыловолокахъ, Ив. Гарматѣй въ Настасовѣ, Корн Слюзаръ въ Буцикахъ; б) яко парохъ о. Ив. Габрусевичь въ Рыбникахъ, а в) яко завѣдателѣ оо.: Ом. Ваньо въ Глѣбовѣ и Мат Поповичь въ Павловѣ.

Правительство асиґнувало платню зъ фонда реліґійного для приватныхъ сотрудниковъ въ Станиславчику, Стратинѣ и Побужанахъ.

Посмертнї — ǂ — оповѣстки.

Людвика зъ Смеречаньскихъ Турчмановичева, вдова по священику епархіи перемыскои, упокоила ся дня 16 н. ст. падолиста с. р. въ Дороговѣ коло Войнилова въ 78-омъ роцѣ житя. Померша повдовѣла въ своихъ найкрасшихъ, наймолодшихъ лѣтахъ въ 1848-омъ роцѣ, а не маючи средствъ до прожитку и выхованя трехъ сыновъ, займала ся водъ року 1848 ажь до 1866 удержуваньемъ дѣтей на станціи, напередъ въ Долинѣ, потому въ Самборѣ, а вконци у Львовѣ. Тяжкими трудами [бо трималa у себе неразъ и 15 до 20 чужихъ дѣтей] выховала она цѣле поколѣнье, а именно своихъ трехъ сыновъ, священиковъ, выховала всѣ дѣти своеи найблизшои родины — Турчмановичѣвъ, Папівъ, Заячковскихъ, Герасимовичѣвъ, Гумецкихъ, Ґелитовичѣвъ, Порубальскихъ, Чичиловичѣвъ и много-много иншихъ, а при томъ богато молодежи, що не належала до еи роднѣ. Легко рахуючи — выховала покойна що-найменше 150 молодежи, займаючои нинѣ поважнѣйшї становища въ суспольности. Покойниця водзначала ся глубокою, до самопожертвованя посуненою любовію ближнього, духомъ правды, покорою христіяньскою и горячимъ патріотизмомъ рускимъ. Коли въ нашихъ кругахъ интеліґентныхъ давнѣйше мало де розговорювано по руски, — то молодѣжь мешкаюча въ Самборѣ у покойнои Турчмановичевои въ лѣтахъ водъ року 1850 до 1864 розмовляла только по руски. Коли у Львовѣ почали выдаватись рускї часописи „Слово“ и „Вечерницѣ“ — була покойна одною зъ першихъ, котра тотї часописи передилачувала и казала ихъ мешкаючой у неи молодежи, якъ хлопцямъ такъ и дѣвчатамъ читати та утверждувати ся въ патріотизмѣ рускомъ. Надъ гробомъ покойницѣ плачуть нинѣ не только еи дѣти, внуки и правнуки, але й сотки еи выхованцѣвъ и тыхъ выхованцѣвъ дѣти и внуки. Се роднї дѣти великои душѣ покойницѣ! Честь ёй праведной и вѣчна память!

Наука штука и література.

— **Руско-народный театръ.** Зъ трехъ творовъ драматичныхъ, водзначеныхъ на конкурсѣ выдѣлу краевого минувшого року, выставивъ нашъ театръ вчера: „Украдене щастье“, драму въ 5 дѣяхъ д-ра Ивана Франка. Змѣстъ и оцѣнку сеи драмы, а такожь гры поодинокихъ артистовъ подамо завтра, нинѣ скажемо лишь коротко, що д-ръ Иванъ Франко воднѣсъ на сѣмъ новомъ полі літературномъ повный успѣхъ, — а интерпретація твору нашими артистами була наглядным доказомъ, що перестудіювали свои ролѣ совѣстно и водцали ихъ залюбки. Публика [майже выключно руска] зойшлась численно и заявляла свое признанье авторови оплесками, именно по 4-той дѣи, коли по кількократномъ выкликуваню приневолила автора явитись на сценѣ. Драму „Украдене щастье“ треба зачислити до найлѣпшихъ въ нашой літературѣ и длятого дирекція нашого театру вповнѣ водповѣсть интересови публики, коли повторить сю драму у Львовѣ для тыхъ, що еи не бачили.

Завтра, въ суботу, дає нашъ театръ представленье на доходъ будовы дому товариства ремѣсниковъ „Зоря“. Гадку будовы сего дому принявъ загалъ Русиновъ дуже симпатично, то й не сумнѣваемо ся, що и представленье на ту цѣль зберe численну публику, бо мабуть годѣ й найти лучшои нагоды, щобы сполучити utile cum dulci.

Телєґрамы „Дѣла“

Жидачевъ 17 падолиста. Вѣче водбуває ся при участи бѣльше якъ 200 селянъ. Интеліґенціи мало на вѣчи, за те богато жидовъ. Рефератъ д-ра Олесницкого выкликавъ велике одушевленье. О годинѣ першой почавъ свой рефератъ п. Могильницкій.

Вѣдень 17 падолиста. На зборѣ аґрарномъ референовано справу реформы податковои, ухвалено резулюціи що-до зниженя податку грунтового. Зборы выборцѣвъ першои части Вѣдня ухвалили вотумъ недовѣря для лѣвицѣ а признанье для д-ра Кронаветера за становище въ справѣ реформы выборчои.

Прага 17 падолиста. При выборѣ президента мѣста голосувала рада мѣска три разы и дотепѣшный бурмістръ д-ръ Шольцъ, старо-Чехъ, не могъ достати бѣльшости. Ґалерія, переповненї молодо-Чехами, приняли сей результатъ оплесками.

Парижь 17 падолиста. Атентатъ динамѣтный въ Марсилія выкликавъ въ цѣломъ мѣстѣ великій переполохъ, хочь и не нанѣсъ нѣякои шкоды Увязнено 40 анархістовъ.

НА ДОХОДЪ ФОНДУ БУДОВЫ ДОМУ ТОВАР. „ЗОРЬ“.

ЛЬВОВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
въ готелю Жоржа.

Въ Суботу дня 18 н. ст. падолиста 1893.

ПЕРШЕ ПОВМИРАЛИ ПОТОМУ СЯ ПОБРАЛИ

Комедія в 2 водслонахъ зъ житя маломѣщаньского на Украинѣ. Перекладъ П. Карпенка.

БѢДНЫЙ ЮНАТАНЪ

Оперетка Мілекера.

III. Актъ: Дуетъ Іонатана и Моллѣ о фільозофічномъ поровнаню що до подружя: водспѣвають пп. Яповичь и Лопатиньска.

I. Актъ: Сольо Гарієты: „Хочь любко бути мой“ зъ супроводомъ женьского хору водспѣвае М. Фіцнеровна.

Закончить:

ЯНОШЬ ИШТЕНГАЗИ

Комічна оріґінальна оперетка Данила Млаки въ І. актѣ. Музика Воробкевича.

Режіссеръ К. Подвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліс а.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крєсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., третторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикивъ, селянъ и ґарнізону 25 кр

Білетовъ достати можна въ канцелярія Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ водъ годины 6-ои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7½ вечеромъ.

Въ Недѣлю дня 19 н. ст. листопада 1893.

По разъ другій:

УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЕ

Драма зъ сельского житя зо спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ д-ра Ивана Франка, водзначена нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краевого 1893 р.

Початокъ о годинѣ 7-ой вечеромъ.

Надоспане.

Глядаю концепієнта Русина

заразъ.

Близшій условя пболя умовы.

Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 2—4

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львовї при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 7—7

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрї водворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на водповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнї, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устрояня звонковъ електричныхъ. Всякї направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякї листы заставнї, 5% Обліґації комунальнї банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державнї и приватнї, Монеты австрійскї и заграничнї **по найкористнѣйшихъ условяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на большї мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує водворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 79—?

Писарь громады

38-лѣтъ, вдовець, зъ 10-лѣтною практикою писарскою, глядає мѣсця зъ початкомъ нового року. Поручає ся ласкавымъ взглядамъ ***Василія Петрунякв*** секретарь громады въ 4930 Гавриляку п. Обертинъ. 2—4

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 15—30

Колодки свйонтницкї ґарнітуровї (6 штукъ зъ ключемъ головнымъ) ґарнітуръ по зр. 2·20, 2·50, 2·75. 3, 3·50, 4, 4·50 и 5

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованї родныхъ предметовъ до розпорядимости.

БРИ-

твы швайцарскї и англійскї, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякї приборы до голеня

поручає найдешевше

торговля приборовъ до подорожи, бѣля мужескоro, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТОВЪ ЛЯНҐНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обобмили теперѣшнї управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитї дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новї, гармонѣйнї дзвоны якъ такожь поодинокї, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, водповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Тягненье вже 1 грудня 1893.

Льосы державнї зъ року 1864

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлї льосы по зр. 5, на полъ льосу по зр. 3.

ЛЬОСЫ тї такожь **въ ратахъ мѣсячныхъ** по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты всѣ евентуальнї выграни належать вже купующому.

Обезпеченье тыхъ льосовъ передъ стратою при найменшой выгранѣ: за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкї

Головна выграна 600.000 франковъ.

Такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставнї, акціи, льосы и инши папиры вартостнї по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ водділовъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Водділъ Килимовъ.** Тяжкї тревалї килимы сальоновї, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскї диваны господарскї 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Водділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Водділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Водділъ занавѣсъ до воконъ и дверей.** Елеґантнї туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскї 1·20 зр., ранесансовї 2·60 зр., модній фегерановї на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканї занавѣсы менетовї зр. 3·75, занавѣсы водмѣренї на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлї, кремовї и барвистї въ елеґантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Водділъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на столъ (буретъ) водъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовї зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгеровскї зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышаваній (ватованї) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы водъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Водділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнї; имітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Водділъ Перебранй килимы**, поодинокї килимки передъ ложка, поодинокї стѣннї килимки поодинокї капы на ложка и столы, высортованї килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годнї порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Водділъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американскї зарукавки кожуховї по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскинговї зр. 2, 2·50, 3, бобровї (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховї водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорни барвистї и бѣлї. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Водділъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовї водъ зр. 2 и высше. „Матень“ шляфроки и негліжѣ. Юбки волочковї, суконнї и шовковї

X. **Водділъ Конфекціи дитинної**, ватованї и кожуховї, дитиннї плащики и одежа, ня дѣти водъ 1 до 12 кѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннї, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Водділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнї и шовковї товары, якъ такожь всякї додатки для кравцевъ и модниркъ

XII **Водділъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскї, бѣлье мужеске и дамске єгеровске, вовнянї рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковї, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Водділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь водочковї рукавички мужескї и дамскї „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Водділъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (25—?)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Стрижевичь. Папѣръ въ фабр. Черлянськои З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 250. Львôвъ, Субота 6 (18) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австрій: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного строчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надосланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 18 н. ст. падолиста 1893.

Мы не похибнулись, зазначуючи, що посередъ коаліційного міністерства выявлять ся небавомъ колізіи по тôй простôй причинѣ, що переcвѣдченя и змаганя аліянтôвъ були и суть собѣ діяметрально противнй, и що лишь гроза передъ змѣною ординаціи выборчои въ користь масъ злучила давныхъ противникôвъ въ союзъ зъ собою. И ось ледви уконституувалось нове міністерство, якъ уже дневники поодинокихъ аліянтôвъ выступили зъ замѣтами противъ себе и не мають другого дѣла надъ нарѣканье, що одинъ або другій аліянтъ нещиро приступивъ до союза, а стремить тихцемъ до загарбаня всеи власти въ свои руки.

Найбôльше дорѣкань посыпалось на днихъ зъ табору консерватистôвъ. Таборъ сей не тôлько не вѣрить въ добро, яке мало бы поплысти зъ нинѣшного союза для державы, але вôнъ каже навѣть, що гр. Гогенвартъ просто зрадивъ интересы сторонництва клерикально-консервативного, вяжучи ся зъ д-ромъ Плѣнеромъ и его сторонництвомъ нѣмецко-ліберальнымъ. Дневники консервативнй взывають при тôмъ своихъ сторонникôвъ до заявленя вотумъ недовѣрія тымъ своимъ мужамъ, котрй подали руку ліберaламъ на погубу церкви и державы.

Польска праса держить ся въ великôй резервѣ и лишь несмѣло высказуесь о хосенности або шкодѣ нинѣшного союза. Явного вдоволеня не видко на лици консервативного Czas у, а тымъ менше одушевились аліянсомъ дневники демократичнои закраски.

Ческа праса просто смѣе ся зъ нинѣшного звороту внутрѣшнои політики долитавскои, а тымъ самымъ вѣрить, що ситуація теперѣшна довго неôстоить ся.

Таке саме становище заняла и праса нѣмецко-національна, сторонництво антісемітôвъ, а вôдтакъ и орґаны словѣньско-хорватскй, котрй доси пôддержували політику ґр. Гогенварта, а нинѣ имовѣрно опустять его клюбъ.

Но-при то все выринае гадка — вытворити анті-союзъ зô всѣхъ невдоволеныхъ и упослѣдженыхъ елементôвъ рады державнои. А позаякъ межи невдоволеными переважають чисельно елементы славяньскй, то розбираесь тутъ и тамъ пытанье: чи не давъ бы ся въ радѣ державнôй зложити клюбъ славяньскій — безъ Полякôвъ — котрый бы занявъ становиско опозиційне супротивъ нинѣшного тріюмвірату.

Одній ліберaлы нѣмецкй проявляють найбôльше вдоволеня зъ нинѣшного стану рѣчей. Може ѣсть се наслѣдкомъ того, що ліберaлы по довшôй перервѣ увôйшли въ складъ кабінету, а може й длятого ликують они бôльше нѣжь звычайно, що надѣють ся, мовь-то д-ръ Плѣнеръ стане душею нинѣшного міністерства и не лишь пôддержить станъ посѣданя нѣмецкого елемéнту въ Австрій, але навѣть розширить пôдорване его значѣнье.

Побôчь всего того выявивъ ся посередъ масъ народôвъ долитавскихъ замѣтнѣйшій рухъ, неприязный змаганямъ коаліціи. Позаякъ коаліція поставила собѣ за головну задачу поборoти змѣну ординаціи выборчои, задуману ґр. Таффимъ, то масы народôвъ долитавскихъ уважають нинѣшну хвилю за найвôдповѣднѣйшу, щобы численными зборами заложити протестъ противъ такои програмы нового кабінету. Рухъ сей проявивъ ся не лише въ краяхъ нѣмецкихъ, але и въ Чехіи та й въ Галичинѣ. Отже кабінетъ нинѣшный не найшовъ собѣ симпатій не тôлько у дневникарства поодинокихъ сторонництвъ, але выкликавъ навѣть интензивнѣйшу опозицію въ ширшихъ верствахъ. И длятого найбôльшій оптімістъ не може на видъ всего того вѣрити, щобы теперѣшный неприродный аліянсъ мôгъ довго устоятись.

Ми вже зъ-разу не належали до оптімістôвъ. Противно, мы указали на те, що строгій консерватизмъ не годенъ устоятись противъ сильнои струѣ змагань ширшихъ верствъ та що новый кабінетъ готовъ небавомъ увôйти въ серіозну колізію зъ масами народôвъ. Справа та порѣшить ся, по нашôй думцѣ, небавомъ. Кôлька день дѣлить насъ вôдъ хвилѣ, коли новый кабінетъ стане передъ парляментомъ и выявить свою програму. На стôлько можна ще бути терпеливымъ и незасуджувати зъ горы намѣрôвъ аліянтôвъ. Зумѣють они найти бодай посередну дорогу межи своими засадами а змаганьемъ загалу — тогдѣ продовжать собѣ житье бодай до весны. Стане-жь новый кабінетъ строго при своѣмъ консерватизмѣ клясово-капіталістичнôмъ — то ситуація теперѣшна готова скоро змѣнити ся...

Якъ шанують власти права руского языка?

Ц. к. староство въ Тернополи выдало пôдъ днемъ 31-ого жовтня окружникъ пôдъ ч. 31.505 до урядôвъ парохіяльныхъ обохъ обрядôвъ, взываючи ихъ, щобы предложили вытяги зъ метрикъ уродженыхъ въ 1875 роцѣ хлопцѣвъ, обовязаныхъ до загальногоополченя, — а що до языка, въ якôмъ вытяги мають бути выготовленй, каже:

„Zauważa się, że pomienione wyciągi tylko na drukach przypisanych [do rekrutacyi] w języku polskim ewentualnie ruskim — jednakże w ostatnim alfabetem polskim — dla uiatwienia w urzędowaniu sporządzone być mają.“ [Пôдписаный: *Bukowczyk.*]

Якь бачимо — ц. к. староство тернопôльске приписуе для языка руского письмо польске, до чого оно не маѣ права, та й трибуналъ державный уже рѣшивъ, що руске письмо ѣсть складовою частію руского языка.

Коли ц. к. намѣстництво львôвске вôдъ пару лѣтъ почало на рускй поданя вôдповѣдати по руски и рускимъ письмомъ, можна було надѣятись, що такъ само буде дѣяти ся и по староствахъ. Мѣжь тымъ — якъ вѣдомо — по староствахъ [хиба зъ деякими выимками] руске письмо неґують, на рускй поданя вôдписують польскимъ абецадломъ [такъ вôдписувало ц. к. староство каменецке товариству „Просвѣта“ въ справѣ перевезеня мощей Маркіяна Шашкевича] а выписы зъ метрикъ кажуть предкладати писанй письмомъ польскимъ. Чи не хаосъ?!

Зваживши, що ц. к. намѣстництво полагоджуе рускй поданя письмомъ рускимъ, а вже краєва рада шкôльна, — котрои президентомъ ѣсть намѣстникъ краю — полагоджуе рускй поданя письмомъ польскимъ; зваживши дальше, що ц. к. староства та окружнй рады шкôльнй не то самй вживають письма польского, але ще й вôдъ сторôнъ домагають ся „польского альфабету“, — то доперва показуе ся той хаосъ, въ нашихъ краєвыхъ вôдносинахъ, хаосъ, якій певно не можливый бувъ бы въ нѣякôмъ другôмъ краю!

А зô всего выходить, що правительство справу непошановня правъ руского языка трактуе зовсѣмъ байдужно... мимо кôлькократного заявленя заступника правительства въ соймѣ, що нѣбы оно стоить за шанованьемъ правъ языка руского...

Quousque tandem?!

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ противъ о. Илар'я Гошовского зъ Журавна о публичне насильство.]

Дня 16 н ст. листопада почала ся въ Самборѣ передъ трибуналомъ судовымъ карна розправа противъ крил. о. Иларія Гошовского, пароха зъ Журавна и заступника маршалка жидачѣвскои рады повѣтовои — та й противъ 38 спôвобжалованыхъ журавеньскихъ мѣщанъ и мѣщанокъ.

Розправу веде сов. Раппе а въ трибуналѣ засѣдають сов. Слотвиньскій и Колясиньскій та адъюнктъ Керберъ, протоколуе авскультантъ Навроцкій, обжалôвуе прокураторъ Саганекъ, а обжалованого боронять д-ры Александровичь и Корнило Чайкôвскій. До розправы вôзвано 29 свѣдкôвъ, мѣжь ними и молодого дѣдича Журавна Ант. Скшиньского [своякa намѣстника].

Прокураторія обжаловуе о. Гошовского, що вôнъ въ дняхъ 23 и 24 мая с. р. въ Журавнѣ, Побережи, Адамôвцѣ и Слобôдцѣ лично и черезъ посередникôвъ, та й въ наслѣдокъ приказу вдарити въ звôнъ на алярмъ, взывавъ бôльше число людей до загальнои помочи и опору противъ дворскои сторожи польнои въ Журавнѣ, занятои повненьемъ своѣи службы; — що дня 23 мая въ Журавнѣ, коли скликане нимъ бôльше число людей явило ся на спôрнôмъ пасовиску въ Кожушнôмъ и Островѣ, стоячи на чолѣ и посередъ зôбраныхъ, радою и похвалою а такожь заявленьемъ, що за все, що стане ся, приймае на себе одвѣчальнôсть, умысно споводувавъ, що десять мѣщанъ [въ обжалованю они названй] заприсяглому полевому, сторожеви дворскому въ Журавнѣ, Іосифови Форштови, другому стражникови Стан. Козлови и побережникови Дмитрови Свидови, котрй повнили службу на дворскôмъ обшарѣ, ставили опôръ черезъ небезпечну грозьбу и такожь черезъ дѣйстну пробу збройного нападу, абы дворакамъ зробити неможливымъ сповненье ихъ службы. Тымъ чиномъ о. Гошовскій допустивъ ся провины збѣговища зъ §. 279 з. к. а такожь спôвинны въ злочинѣ публичного насилія.

Другого обжалованого, Василя Ленцика, вôйта зъ Побережа обвиняе прокураторія о те саме, що о. Гошовского. [Сей вôйтъ и чотири спôвобжалованй селяне Ив. Мундзякъ, Иґн. Дубикъ, Ив. Головатый и Іос. Куцикъ були въ часѣ слѣдства увязненй, — прочй 34 не були увязненй.]

Причину збѣговища и публичного насилія такъ представляе актъ обжалованя: Ерекціональне пасовиско гр.-к. прихода въ Журавнѣ званé Острôвъ, граничить зъ пасовискомъ дворскимъ т. зв. Кожушнымъ. Мѣжь обома пасовисками лежить кусень землѣ, о котрый вѣвъ ся процесъ вôдъ 1873 р. Тогдѣ згодились обѣ стороны, щобы межову лінію вызначено граничными знаками на основѣ катастрального помѣру зъ р. 1848. Такъ границю ту и вызначивъ, за згодою обохъ сторôнъ, ґеометръ Хобриньскій. Довгій часъ потôмъ арендувавъ оба пасовиска одинъ и той самъ посесоръ, отже для него граница була илюзорична. Коли-жь пасовиска наймались кожде иншому посесорови, то дворскій повномôчникъ Тадей Хаєнцкій позволявъ, на просьбу тогдѣшного пароха о. Громницкого, ерекціональному посесорови пасти худобу такожь на вузкôмъ пасмѣ належачôмъ пôсля угоды до обшару дворского. Однакожь посесоры наступникôвъ о. Громницкого а особливо о. Гошовского вдерли ся въ посѣданье того пасма, а помôгъ имъ до того дворскій шафарь Мошко Шпербергъ, котрый мавъ надзирати границѣ, а пôдкупленый посесорами ерекціонального пасовиска, не донѣсъ дѣдичеви о нарушеню границѣ.

Дѣдичь Ант. Скшиньскій, довѣдавшись о

Украдене щастье

драма въ 5 дѣлахъ д-ра Ивана Франка, вôдзначена на конкурсѣ выдѣлу краєвого 1892 р.

Послѣдными лѣтами тишина залягла нашу галицку літературу драматичну; не можна було стрѣтитись зъ оріґінальными творами драматичными, а всѣ новй штуки, выставленй на нашôй сценѣ, походили зъ-за кордону. Передъ двома роками розписавъ выдѣлъ краєвый, по мысли ухвалы сôймовои, конкурсъ на творы драматичнй и комісія конкурсова признала третю нагороду драмѣ „Украдене щастье“, написанôй галицкимъ писателемъ д-ромъ Иваномъ Франкомъ. Отею драму выставивъ нашъ театръ сего четверга по досыть довгôй тяганинѣ зъ властями поліційно-цензурными.

Основа драмы така:

Въ хатѣ Миколы Задорожного зôйшлись дѣвчата и паробки на вечериньцѣ; прядуть, мотають пряжу, спѣвають. Господиня, Анна, сама въ хатѣ, бо чоловѣкъ Микола поѣхавъ до лѣса на фôрманку. Анна чогось неспокôйна, а вже цѣлкомъ збиває ся зъ толку, коли ѣй кума Настя нагадуе про дѣвованье та про те, якъ браты ей скривдили, вôддаючи за наймита ажь на десяте село. Настя розвѣдалась про се вôдъ Михайла Гурмана, зъ котрымъ любила ся Анна, заки ще пôйшовъ до войска, а про котрого браты розпустили фальшиву вѣсть, що погибъ въ Босньѣ. На вѣсть, що Михайло служить въ сусѣднôмъ селѣ, Анна стае мовь не своя, бо пригадуе собѣ, якъ она тому Михайлови кляла ся, присягала, що радше въ могилу пôйде анѣжь зъ кимъ иншимъ до слюбу стане. Але нагадавши на свого чоловѣка слюбного, не хоче мучити ся споминами про Михайла, тымъ бôльше, що выправдуе себе, складаючи всю вину на братôвъ, котрй ей обгуманили и обдерли зъ батькôвщины. Мужь Анны, Микола вертае зъ дороги, перемерзлый, нарѣкае на лихій заробокъ и на тыхъ людоѣдôвъ, що живуть людскою кервавиною. Анна выйшла заходити ся коло коней, вôдтакъ хотѣла ззути чоботы Миколѣ, коли наразъ побачила, що вôнъ покôрвавленый. Микола не хоче зъ-разу признати ся, що ему лучило ся въ дорозѣ, але въ кôнци вызнае, що его вôйтъ побивъ за крадѣжь полѣнъ. Анна обмывае лице Миколы зъ крови, а вôдтакъ разомъ засѣдають вечерять. Наразъ загримало щось до вôкна и дае ся чути голосъ щобы пустити до хаты и не дати души загибати. Микола боязливый не хоче пустити до хаты, але Анна вговорюе его. До хаты входить Михайло Гурманъ. Вона пôзнае его вôдъ разу и стае мовь нежива та лишь шепче молитвы. Вôдтакъ пôзнае и Микола Михайла та розпытуе про его минувше житье. Михайлови удае ся перелякати Миколу простою выгадкою, що вôнъ вже давно померъ а теперь вставъ зъ гробу и прийшовъ по душу Миколы. Коли-жь повечеряли, зôйшла розмова на фôрманку и тогдѣ то побачивъ Михайло, що Микола подрапаный на лици, та ставъ выпытувати ся. Микола не выявляе правды, лишь незручно выбрѣхуе ся, мовь то латры впали ему на голову. Коли-жь Микола выйшовъ по солому постелити Михайлови, Михайло приступае до Анны и зачинае згадувати про свою минулу любовь, якъ мавъ ити до войска, проклинае Анниныхъ братôвъ, що розлучили ихъ а зъ поодинокихъ голосôвъ розпуски Анны дôзнае ся, що й она не забула на давну любовь. Анна зъ жахомъ вôдпыхае Михайла вôдъ себе, кажучи: „Я слюбна жѣнка, я чоловѣка маю“. Михайло, певный своѣи переваги надъ Анною, зачинае розводити гадки, чи Анна була бы щаслива, коли-бъ чоловѣка не стало. Анну ти слова ще бôльше лякають, але она безсильна супротивъ нихъ и знае лишь напôмнути Михайла, що Богъ тяжко его покарае за лихй намѣры. Микола вносить солому и укладаючи ся до сну, самъ признае, що Анну побиває якась тяжка тоска. На тôмъ кôнчить ся перша дѣя.

Микола и Анна повставали зô сну и порають ся въ хатѣ, бо Микола выбирае ся знôвь на фôрманку, Михайло выйшовъ зъ хаты такъ досвѣта, що нѣхто й не чувъ. Анна розповѣдае сонъ: коралѣ сыпали ся по хатѣ, псы гавкали на хату зъ всѣхъ бокôвъ, до слюбу ей вбирали въ бѣле шматье — зъ того ворожать собѣ обое якесь лихо. Сходить бесѣда на Михайла; обое пôзнають, що браты пôддурили ихъ, щобы загарбати батькôвщину. Микола пытае добродушно Анну, чи любила дуже Михайла, але она не хоче про се й згадувати, бо все те минуло ся. Анна, оставши сама въ хатѣ, роздумуе, чи любила дуже Михайла и доходить до того, що мабуть дуже, бо ще й теперь на саму згадку морозъ переходить. — Але мабуть се не була любовь, лишь радше боязнь. У Михайла така сила, що вола кине на землю, а такихъ якъ Микола бере двохъ у одну жменю. Его поглядъ пронизуе на скрôзь и знати по нѣмъ, що вôнъ въ своѣй завзятости готовъ знищити нелюбого собѣ чоловѣка. А обороны противъ Михайла не найти Аннѣ у свого чоловѣка. — Въ хату входять вôйтъ, присяжный, жандармъ, спровадженй Михайломъ, котрый кинувъ пôдозрѣнье, що Микола мôгъ мати участь въ убійствѣ жидôвъ въ коршмѣ, куды переѣздивъ вчера вечеромъ. Зъ допытôвъ жандарма выходять познаки, що Микола мôгъ бути убійникомъ, тожь жандармъ заковуе Миколу, щобы вôдвести до суду. Въ хатѣ остають Михайло и Анна, бо всѣ прочй выйшли на обору глядати за дальшими слѣдами убійства. Анна, зломана симъ, що лучило ся, дрожить зъ переляку, але Михайло велить приступити ѣй до себе и она не маѣ силы опертись тому грôзному наказови. Анна бачить, що Михайло причина всему лиху, тожь старае ся пересвѣдчити его о невинности свого чоловѣка: „Вôнъ такій добрый, що й хробака дармо не розтопче!“ Михайло не хоче того слухати, бо въ него що иншого на думцѣ. „Любишь мене?“ — пытае вôнъ зъ напоромъ и Анна по неволи признае ся до того. „Но то тямь собѣ се. Знай, що вôдъ мене не втечешь! Разъ менѣ щастя всмѣхнуло ся по стôльки рокахъ, то вже я его не выпущу!“ — кличе пристрастно Михайло. Анна стараесь вговорити его, що се грѣхъ, що она мусить ломити присягу, що людч будуть зъ неи глузувати — але тй слова ще збôльшують пристрасть Михайла. „На перекôръ людямъ, на перекôръ тымъ, що насъ розлучили, пожиймо свобôдно, закушаймо щастя...“ кличе Михайло. „Чи довго-жь те щастя трѣваѣ?“ — пытае Анна. „Щастье нѣколи довго не трѣваѣ. Щастье все — день, година, одна хвилина...“ вмовляе Михайло. Пôдъ напоромъ тыхъ пристрастныхъ и грôзныхъ слôвъ Анна приpѣкае вôддатись Михайлови, а вôнъ ще й грозить, щобъ не одурила его, бо страшно пômстить ся на нѣй и на Миколѣ. — Зъ-на двору входять прочй особы и наступае сцена пращаня. Микола въ розпуцѣ, що невинно маѣ ити до вязницѣ, що лишае любу и все господарство, знае лишь таку розраду, щобы здатись на волю Божу, та таку потѣху подае тремтячимъ голосомъ Аннѣ. Анна вже не маѣ сердечныхъ слôвъ для чоловѣка, бо лишь вговорюе его не плакати при чужихъ людяхъ.

Сцена передъ коршмою. Дѣвчата и паробки збирають ся затанцювати на пущенье. Вôдъ послѣдныхъ подій минуло кôлька тыждневъ. Три кумы розповѣдають собѣ про сѣльскй новины. Микола сидить въ арештѣ, бо не хоче выявити своихъ спôльникôвъ убійства. Кума Настя знае доповѣсти, що Миколу будуть вѣшати, а якъ найблизша сусѣдка Анны, розповѣдае, що дѣе ся въ хатѣ Задорожного. Анна — каже она — вже остатна негôдниця — нѣ Бога не боить ся, нѣ сорому не маѣ передъ людьми, бо лишь разъ въ разъ заходить собѣ зъ Михайломъ а на чоловѣка забула, не вôдвѣдуе его въ арештѣ. Коли дѣвчата мають ставати до танцю, являе ся Михайло зъ Анною. Анна не хоче ити мѣжь людей, але Михайло то насмѣшкою то погордою приневолюе ей до того. „По тôмъ що стало ся, вже не можешь зважати на людскй позирки и насмѣшки“ — каже Михайло Аннѣ. Дѣвчата и паробки зачинають танцювати, а коли Михайло зъ Анною пускае ся рôвножь въ танець, то они всѣ перестають и вступають ся на бôкъ,

тôмъ постановивъ вôдновити затертî границѣ и взявъ ся до того д. 10 мая с. р. при помочи кастральной мапы, але перешкодили ему выйшовшî на пасовиско Вас. Ленцикъ, Вас. Стасишинъ, Ст. Снятиньскій и Ив. Цукорникъ. Скшиньскій внѣсъ противъ нихъ позовъ провізоріяльный Судъ журавеньскій заказавъ дальше нарушувати посѣданье спôрного кусня ажь до судового рѣшеня пôдъ карою 500 зр. або 100 днѣвъ арешту на кождого зъ пôзваныхъ. О тôй заборонѣ мусѣвъ знати о. Гошовскій Впрочôмъ Скшиньскій повѣдомивъ бувъ его нотаріяльно о тôмъ, що на основѣ угоды вôдновить границѣ д. 16 мая с. р. Але о. Гошовскій вôдповѣвъ, що угода не обовязуе его и не хоче вôдновленя границѣ. Тогдѣ самъ Скшиньскій, безъ о. Гошовского, черезъ своихъ офіціялістôвъ Зб. Михаловского и Яна Шуманьского на мѣсцяхъ означеныхъ на мапѣ зробленôй въ часѣ згоды зъ 6 червня 1874 р. повбивъ граничнî стовпцѣ и зруйнувавъ кошару ерекціонального посесора Герша Фаерштайна, о кôлько она була на грунтѣ двôрского обшару, а заразомъ поручивъ полевому Іос. Форктови стерегти границѣ.

О. Гошовскій, довѣдавшись о тôмъ, постановивъ силою удержуватись въ посѣданю спôрного кусня и при помочи вôйта Василя Ленцика, паламаря Ивана Табаки, Ив. Головатого, Ст. Снятиньского, Мат. Куцика и Тимка Герасимова взывавъ селянъ зъ Побережа, Адамôвки, Журавна и Слобôдки, щобы удались на Остpôвъ и боронили землѣ церковнон. А коли д. 24 мая вахмайстеръ жандармеріи Ом. Рошинець, взывавъ збравшихъ ся громадно на спорнôмъ пасовиску людей, щобы розбйшли ся, о. Гошовскій сказавъ: „Коли дворови вôльно боронити своихъ правъ черезъ своихъ людей, то й менѣ вôльно боронити себе черезъ своихъ парохіянъ“.

Фактъ карыгôдный лучивъ ся дня 23. мая. На спôрнôмъ грунтѣ збрало ся кôлькадесять осôбъ, мужчинъ и жѣнокъ, узброеныхъ въ палицѣ и рôльничî орудія. Полевый Форштъ бувъ тогдѣ на двôрскôмъ грунтѣ, а видячи, що товпа иде до него, звернувъ ся до Михаловского [управителя] по раду. Той припоручивъ ему взяти ще двохъ полевыхъ Козла и Свида, заосмотритись въ оруже, пôйти на двôрске пасовиско и зъ вôдтамъ записати всѣхъ участникôвъ збѣговища. Такъ и зроблено. Але коли Форштъ почавъ списувати збраныхъ, тî зъ проклонами й палицями переступили границю и хотѣли обступити двôрску сторожу. Сторожа упоминала, але надармо, а Ив. Мундзякъ ще вхопивъ Свида за шию и казавъ, що Свидъ належить чей-же до нхъ стороны а не до панъскон. Стражники вымѣрили оруже до стрѣлôвъ, але товпа не злякала ся того. Тогды сторожа уступила, а коли казала, що сповняе лишь волю пана, почула вѣдповѣдь: „То дайте намъ ясного пана мы нимъ зазначимо границѣ“. Стражники вспѣли записати имена 12 участникôвъ збѣговища — и они теперь обжалованî публичне насиліе зъ §§. 81 и 99 з. к. До того [каже актъ обжалованя] заохотивъ ихъ о. Гошовскій. Вôнъ тогдѣ похожавъ середъ розъяренои товпы казавъ, що за все бере вôдповѣдь. Надуживъ вплыву и авторітету душпастыря та заступника маршалка рады повѣтовои. А колибъ двораки не були завчасу уступились, могло було прийти до великого нещастя. Длятого о. Гошовского обжаловано о спôввину въ публичнôмъ насилію. Такъ само и вôйта зъ Побережа Вас. Ленцика, котрый того дня самъ або зъ о. Гошовскимъ ходячи вôдъ хаты до хаты, скликувавъ селянъ на Кожушне.

Знамена публичного насилія мѣстять ся въ грозьбѣ: „Дайте сюда намъ ясного пана, мы зазначимо нимъ границю!“ Обжалованî [якъ каже прокураторія] заявили тыми словами свою неприязнôсть до дѣдича Скшиньского, хотѣли мати его на мѣсци, покалѣчити и кровью его зазначити границю. Грозьбу такъ понявъ Скшиньскій, бо й загаломъ вôдъ часу, якъ зачавъ регулювати границѣ своихъ маеткôвъ, замѣчае середъ мешканцѣвъ Журавна непривязнôсть, а навѣть дôйшли его слухи, що люде хотять его вбити и у воду кинути.

О. Гошовскій, не бачучи на грôзнî наслѣдки вызванî збѣговищемъ зъ 23-ого мая, передержувавъ значне число селянъ цѣлу нôчь на 24-ого мая на Кожушнôмъ, позволивши тамъ пасти худобу и гостячи горѣвкою. Не запереча того самъ о. Гошовскій. Дня 24 мая повторило ся ще бôльше збѣговище, бо зложене зъ сто и кôлькадесять селянъ узброеныхъ въ палицѣ, мотыки и т. и. Здаеть ся сподѣвано ся новои интервенціи двôрскои сторожи або появы самого Скшиньского на спôрнôмъ пасовиску. Товчкомъ до збѣговища бувъ алярмовый звôнъ въ Побережи. Коли звôнъ почавъ бити, кинули ся селяне й селянки на пасовиско зъ крикомъ, що горить Остpôвъ. [Прокураторія толкуе слово „горить“ такъ, що церковне пасовиско попало въ нову небезпечнôсть]. О. Гошовскій зновь бувъ на чолѣ зобраныхъ селянъ и дірігувавъ. О тôмъ новôмъ збѣговищи повѣдомленый вахмістръ жандармеріи Рошинець удавъ ся зъ жандармами П. Флоркомъ, Іос. Данилкевичемъ и Евг. Яблоньскимъ на пасовище, а узрѣвши тамъ розъярену велику товпу, вôзвавъ двѣчи въ имени права розходитись. О. Гошовскій не дававъ ся наклонити, навѣть вôдозвавъ ся до вахмайстра, що коли вôльно панови, то й ему вôльно боронити ся, и ажь на друге вôзванье пôдъ загрозою арештованя сказавъ до зобраныхъ: „Коли такъ, то не маемо тутъ що робити. Розбйдѣть ся люде!“ Люде розбйшлись, а лише двохъ, що не послухали, Ив. Головатого и Іос. Куцика, жандармы арештували. Хто ударивъ у звôнъ, не дослѣджено, але [каже прокураторія] безъ сумнѣву зъ припорученя о. Гошовского, бо вôнъ при Іосифѣ Астербанѣ д. 23 мая передсказувавъ, що колибы двораки выйшли на сѣножать д. 24 мая, то селяне ударять въ звôнъ и „тутъ ще що буде“ а Ив. Головатый зôзнавъ передъ жандармомъ Флоркомъ, що вôнъ зъ наказу о. Гошовского выславъ незнакомого хлопа въ село, щобы звонивъ на алярмъ.

Отсе змѣсть акту обжалованя.

Далеко инакше представ не ся рѣчь изъ зôзнания обжалованыхъ. Важнѣйшî зôзнания подамо на другій разъ, а теперь скажемо лишь коротко. О Гошовскій запереча, мовьбы вôнъ мавъ якій намѣръ устроювати якісь збѣговища або насильства. Грунту ерекціонального мусѣвъ боронити, бо й фінансова дирекція ему се поручила. Двôрска служба вбила стовпцѣ навѣть не на спôрнôмъ поясѣ, але на пасовиску ерекціональнôмъ и розруйнувала кôлька разôвъ кошару на грунтѣ ерекціональнôмъ. О. Гошовскій не потребувавъ бôльше, якъ 8 людей — не его вина, що зôйшлось бôльше. Опору нѣколи нѣякого не ставивъ, нѣкого не пôдмовлявъ и звонити не казавъ.

Такъ само всѣ обжалованî селяне запереча закиненî имъ провины. Всѣ згôдно кажуть, що нѣхто не мавъ намѣру робити яке насильство, анѣ орудя нѣякого въ рукахъ не мали. Богато людей сходилось на Остpôвъ длятого, бо якъ оденъ ишовъ, то за нимъ пôйшовъ й другій подивити ся. Деякî свѣдки запереча свои зôзнания передъ судьею слѣдчимъ п Абанкуромъ тымъ, що п. Абанкуръ говорившъ и списувавъ протоколы по польски, а они не вмѣючи по польски, нѣчого не розумѣли, що вôнъ говорившъ и писавъ.

НОВИНКИ.

— **Посвященье нового льокалю львôвскои „Зорѣ“ въ Народнôмъ Домѣ** при ул Краковскôй ч. 17 въ партерѣ вôдбуде ся въ недѣлю дня 19 н ст. падолиста о годинѣ 12-ôй въ полудне, на котре выдѣлъ товариства запрошуе Вп. Членôвъ почетныхъ и дѣйстныхъ. — Вечеромъ того самого дня о 9-ôй годинѣ вôдбудуть ся въ „Зори“ вечерницѣ въ честь Маркіяна Шашкевича зъ вôдчитомъ. Вступъ лише за оказаньемъ запрошеня, бо льокаль за малый. — Въ нинѣшнôмъ представленю театральнôмъ, яке вôдбуде ся въ користь фонду будовы дому для „Зорѣ“ возьмуть участь пп. Концевичь и Ольговый та взагалѣ цѣлый спѣвучій персоналъ нашого театру.

— **На вчерашнôй пробѣ „Бояна“** пôднесено гадку, устроювати зъ початкомъ грудня товариский сходины львôвскихъ Русинôвъ зъ забавами и продукціями музичными. Въ тôй цѣли выбрано делеґатôвъ, щобы порозумѣлись зъ выдѣломъ „Клюбу рускихъ женщинъ“ и уложили спôльну програму для тыхъ сходинъ товарискихъ. Гадку ту приняли всѣ зъ одушевленьемъ.

— **Дирекція товариства обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ** оповѣщуе: Въ мѣсяци жовтни прибуло въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ 2.241 полісъ новыхъ на обезпечену суму 1,214.810 зр в. а. Разомъ зъ попередными выдавъ „Днѣстеръ“ до кôнца жовтня 1893 полісъ 12.846 на обезпечену суму 8,504.770 зр. в. а. Шкôдъ до кôнца жовтня 1893 зголошеныхъ було всѣхъ, разомъ зъ попередными 70, зъ котрыхъ залагоджено и выплачено до кôнца того мѣсяца 60, ліквідація прочихъ 10-хъ шкôдъ укôнчена вже въ падолистѣ. Всѣ шкоды до того часу выносять тôлько 17% вôдъ чистои преміи позысканои въ тôмъ періодѣ адміністраційнôмъ.

— **Крил. Антоній Петрушевичь** приняв участь въ выставѣ краевôй зъ 1894 року и явивъ ся онôгды на засѣданю секціи штукъ Що-жь „Галичанинъ“ на се?

— **Два тягаровî поѣзды** ударили на себе вчера въ ночи т. е. зъ 17 на 18 коло Бурштина такъ нещасливо, що возы порозбивали ся, а шляхъ цѣлковито ушкодженый. За-для того настала перерва комунікаціи мѣжь Чернôвцями а Львовомъ ажь до полудня нинѣшного дня. Зъ зелѣзничои служебы потерпѣло двохъ кондукторôвъ одинъ безъ надѣи житя а другій маe ся трохи лѣпше. Обѣ жертвы вôдставлено нинѣ до львôвского шпиталю.

— **Посвященье новозбудованого дому для „Читальнѣ“ въ Комарнѣ** вôдбудо ся дня 21 н ст. падолиста с. р. Того самого дня вôдбудуть ся въ новôмъ читальнянôмъ льокали вокально-деклямаційнî вечерницѣ.

— **Кн. Александеръ Баттенберґъ**, бувшій князь болгарскій, вôдтакъ яко ґенералъ въ австрійскôй арміи ґр. Гартенавъ, померъ вчера пополудни въ Градци. Кн. Александеръ Баттенберґъ бувъ другимъ сыномъ князя Александра Гескаго зъ его морґанатичного супружя зъ ґр. Юліею Гавке, котра по вѣнчаню одержала титулъ княгинѣ Баттенберґъ, вôдъ назвы мѣсточка, що до 1866 р. належало до Гесіи. Кн. Александеръ родивъ ся 1857 року, образувавъ ся въ школѣ кадетскôй въ Дрезнѣ и ставъ вôдтакъ поручникомъ при 24-ôмъ гескôмъ драгоньскôмъ полку. Въ роцѣ 1877—78 бравъ участь яко поручникъ à la suite 8-го россійского полку уланôвъ въ россійско-турецкôй вôйнѣ, а 1879 року покликало его болгарске собраніе на князя Болгаріи. Зъ початку ишовъ князь Александеръ на руку россійскому правительству такъ далеко, що 1881 року знѣсъ конституцію и обсадивъ всѣ высшî посады россійскими ґенералами. Однако, коли пôзнѣйше радикальна болгарска партія резвинула противъ князя и россійскои політики сильну аґітацію, мусѣвъ Александеръ подати ся и усунувъ поволи всѣхъ Россіянъ зъ болгарскои службы та пôйшовъ зъ народомъ противъ россійскихъ вплывôвъ. Въ тôмъ часѣ (1885 року) выбухла — не безъ вплыву Россіи — братоубійча болгарско-сербска вôйна. Въ тôй побѣдоносной для Болгаріи вôйнѣ давъ себе кн. Александеръ пôзпати яко знаменитый вождъ. Та не довго заживавъ славы, бо вже 1886 року, по рôзныхъ невзгодинахъ мусѣвъ пôдъ напоромъ Россіи уступити зъ престола Вôдъ того часу вôдтягнувъ ся вôдъ політичного житя, оженивъ ся зъ оперовою спѣвачкою панною Льойзінґеръ, прибравъ титулъ ґр. Гартенава и вступивъ передъ кôлькома лѣтами въ службу австрійску. Цѣлый часъ служивъ въ Градци яко полковникъ, а сего року именовано его ґенераломъ. Пôдчасъ послѣдныхъ маневрôвъ пôдъ Гінсъ вызначивъ ся дуже ґр. Гартенавъ и его уважано яко будучого начального коменданта австрійскои арміи пôдчасъ евентуальнои вôйны. Полишивъ двое дѣтей, чотиролѣтного сына Людвика и дочку, уроджену передъ кôлькома тыждняни. Бувъ се симпатичный и самостôйный характеръ, тожь всюды, де давъ ся пôзнати, стрѣчавъ любовь и привязанье. Умеръ на запаленье кишковои опоны. Похороны вôдбудуть ся въ понедѣлокъ. На похороны маe прибути депутація зъ Болгаріи.

— **Нова часопись політична** буде выходити въ Стрыю два разы въ мѣсяць почавши вôдъ 1-го сѣчня 1894 року. Мабуть се буде орґанъ „Пôдгôрскои Рады“.

— **Непошанованя рускихъ святъ.** Зъ Сколього пишуть намъ: Ц. к. судъ повѣтовый въ Сколѣмъ вôзваньемъ зъ 10 листопада с. р до ч 4786 вызначивъ [для кôлькохъ селянъ зъ Гребенова] терминъ на 20 листопада [свято св. Архистратига Михаила] с. р. на годину 8-у передъ полуднемъ въ Сколѣмъ пôдъ грозьбою примусового спроваджена [зъ пôдписомъ Якубовскій в. р.]. Чинъ сей свѣдчить, якъ заховуе ся у насъ рôвноуправненье ц. к. властями и якого пошанованя зазнае нашь обрядъ рускій!

— **Холера.** Ґазета урядова пише: Дня 16 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Пôдберезцяхъ повѣта брôдского 2 особы [пôдозрѣнье], въ Хировѣ 1 особа. — Выздоровѣли: Въ Горохолинѣ 1 особа, въ Хировѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 15 падолиста 25 недужихъ; дня 16 падолиста занедужали 3 особы выздоровѣли 2, отже лишае ся въ лѣченю 26 о-сôбъ. — Кореспондентъ Gazet-ы Przemysk ои доносить таке про холеру въ Хировѣ: Холера лютить ся страшно, що день умирае 10 до 12 осôбъ Перебѣгъ недуги наглый, бо тревае ледве вôсѣмь годинъ. Майже кожде занедужанье кôнчить ся смертію. Маемо сѣмохъ докторôвъ и сильный вôд дѣлъ жандармеріи. Нарôдъ, перепугженый смертностію, не приймае лѣкôвъ, гадаючи що лѣкарѣ его трують. Жиды утѣкають на Посаду хирôвску, до Перемышля и Самбора. Въ мѣстѣ пустки, священики зъ Св. Тайнами перебѣгають що хвилѣ уляцями. Мы вже майже здесяткованî. Холеру занесли жиды зъ Букôвска.

— **Въ справѣ жертвъ складаныхъ на рôзнî цѣли въ нашôй адміністраціи** звертаемо увагу Вп. читателѣвъ, що выказы всякихъ такихъ даткôвъ помѣщуемо якъ найскорше въ нашôй часописи. Тымчасомъ случае ся, що неодинъ читатель не доглянувши свого имени въ выказахъ, хочь оно й було напечатане, удае ся до насъ, неразъ и по кôлькохъ тыжднях, щобы датокъ нимъ присланый помѣстити ще разъ въ выказѣ, евентуальнô сказатя ему въ котрôмъ числѣ „Дѣла“ помѣщено его. Заявляемо, що намъ не можливо займати ся кореспонденцію ще за-для такихъ причинъ, бо мы маемо досыть роботы вже зъ веденьемъ рахункôвъ и пересыланьемъ чужихъ грошей въ назначене мѣсце. Длятого просимо Вп. Читателѣвъ точно переглядати всякî выказы жертвъ, мѣщенî въ нашôй часописи а въ той спосôбъ омине ся всякихъ непорозумѣнь.

— **Весѣлье цѣсарскои внучки,** кн. Августы зъ архикняземъ Августиномъ, вôдбуло ся, якъ звѣстно, дня 15 н. ст. падолиста въ Монахіи. Цивільно звѣнчавъ молоду пару того дня о 11-ôй год. передъ полуднемъ міністеръ бар. Крільсгаймъ. Вôдъ часôвъ вѣнчаня Людвика Строгого зъ дочкою цѣсаря Рудольфа, есть се вже трицята звязь супружа, що лучить Віттельсбахôвъ зъ Габсбур-

---

Михайла се лютить, бо паробки, навѣть выразно кажуть ему, що имъ робить встыдъ зъ „такою“ жѣнкою. Михайло велить ставляти паробкамъ пива, горѣвки, и навѣть вôйтъ вговорюе паробкôвъ, не робити встыду Михайлови. Зачинаeсь на ново танець, але по хвилинѣ зновъ устае. Снмъ разомъ причиною заколоту Микола, котрый зъ клуночкомъ на плечехъ, обросльій бородою, вертае зъ арешту домôвъ. Михайло удае радôсть зъ повороту Миколы и хоче пересвѣдчити его, що вôнъ причинивъ ся до выпущеня его на волю. Микола добродушно слухае того, але заразомъ иронічно дякуе Михайлови, що знавъ такъ добре доглядати за той часъ Анну. Анна не витаeсь зъ Миколою, бо каже, що се не годить ся передъ усѣми людьми, и разомъ идуть домôвъ. Михайло впрошуeсь самъ проводити ихъ домôвъ, а коли Миколѣ якось се нѣяково, то Михайло ще глумить собѣ зъ его дурноты.

Дѣя четверта въ хатѣ Миколы. Анна роздумуе пережитî хвилѣ зъ Михайломъ: „И боюсь и жити безъ него не можу. Якій страшный, якій грôзный, яка въ него сила! И чимъ страшнѣйшій, чимъ острѣйше до мене говорить, тымъ мабуть я бôльше его люблю. И нема тогдѣ въ мене своѣи волѣ, анѣ своѣи думки, анѣ силы, анѣ застановы... И вôддала-жь я ему все, що може вôддати жѣнка любому чоловѣкови. Вôнъ для мене все: и свѣтъ, и люде, и честь, и присяга.“ Въ хату вбѣгае Михайло и розпытуе, якъ поводить ся Микола, чи не бье, чи не сварить Анну и чи взагалѣ догадуeсь, що мѣжь ними зайшло. Але Аннѣ теперь се все байдуже, бо Микола обридъ ѣй, хочь заразомъ и признае, що Микола нѣ однымъ злымъ словомъ не давъ нѣчого пôзнати. Анна кидаeсь Михайлови на шию. Микола входить въ дверѣ, але побачивши се, цофае ся назадъ и запирае дверѣ. Михайло выходить зъ хаты, обѣцюючи прийти за хвилину. Микола вôйшовши до хаты, радъ бы почати розмôву зъ Анною про Михайла, але якось не маe смѣлости. Наразъ выбухае плачемъ и пытае Анны, чи она не маe для него хочь крихôтки любови, — и Анна зъ резигнацією вôдповѣдае, що все пропало. У нея теперь вже нема силы вернути до давного стану и длятого она вытерпить всяку кару за свою вину. Але Микола любить Анну, ему жаль ея, якъ власной душѣ, вôнъ не може бути ея катомъ, тожь просить, щобы бодай вважала на людей, на смѣхъ людскій. И сея просьбы не може вволити Анна, бо у нея теперь иншій панъ: „що вôнъ скаже, се она робить; ганьба то ганьба, смерть то смерть“. На се входить Михайло, а побачивши Миколу, зло маного тяжкимъ болемъ, розважуе его жартомъ, насмѣшками и чаркою вишняку. Микола въ роспуцѣ може вôдважити ся лишь пожелати здоровля Михайлови словами: „Здохъ-бысь!“, а коли Михайло обертае се въ смѣхъ и сама Анна пье здоровлье не своего чоловѣка а лишь Михайла, то Микола высказуе вже лишь смирне бажанье, щобы Михайло не показувавъ ся въ его хатѣ. Михайло хапаeсь иншого способу: вôнъ лякае Миколу, що судъ велѣвъ наглядати ему надъ нимъ ще въ справѣ звѣстного убійства, а коли Микола приголомшеный тою вѣсткою, тогдѣ Михайло дае ему рады, якъ маe вôдъ теперь жити. „Не роби комедіи, не роби галасу; не дбай про се, що довкола тебе творить ся. Тысячѣ людей живуть такъ само и не пытають ся навѣть, якъ се склало ся. Вôдъ посмѣховиска людей можна грôзьбою и силою увôльнити ся.“ По такôй радѣ выправляе Михайло Миколу на тôкъ спати, а самъ оставши зъ Анною, вговорюе ея, щобы не мучилась думками про будучнôсть: „Нѣбы то хто въ свѣтѣ знае, чимъ що скôнчить ся и до чого дôйде! Жий та дыхай, доки живешь! Будемо любити ся, доки можна. Будемо людямъ въ очи смѣяти ся, доки они насъ пôдъ ноги не вôзьмуть.“

Въ пятôй дѣи бачимо въ хатѣ Миколы поспрошуваныхъ сусѣдъ на гостину. Микола частуе ихъ горѣвкою, перепрошуе и самъ пье, бо въ тôмъ его теперь розрада. Не хоче зъразу признаватись передъ людьми, що жѣнка не варить нѣчого въ хатѣ, що не говорить цѣлыми днями до него а все лишь Михайла выглядае, але коли находить на него хвиля жалю, вôнъ тогдѣ розкрывае передъ сусѣдами свое серце и пытае порады. Сусѣды радять остро взятись до жѣнки, навѣть выбити ея, а Михайла прогнати зъ хаты. Миколѣ промовила та порада до серця и вôнъ говорить гôркî слова правды Михайлови, котрый пôдъ той часъ вôйшовъ зъ Анною до хаты. Михайло теперь бутный вже й при чужихъ людяхъ, домагае ся частунку вôдъ Миколы, а Микола плюе ему въ лице. За се кидае ся Михайло на Миколу и тяжко побивае его по головѣ. Люде кидаються боронити Миколу, але Михайло хопивши сокиру проганяе людей зъ хаты. Микола прискакуе до Михайла и пытае, якимъ правомъ смѣе проганяти его гостей, а Михайло важить ся на ее давати ему раду, щобы не марнувавъ господарства. Се доводить Миколу до лютости; вôнъ радъ бы знати, зъ-вôдки Михайло маe право давати ему таку науку Михайло пригадуе, що браты Анны и Микола вкрали ему щастье и зробили его лютымъ звѣремъ. Микола не може сего порозумѣти супротивъ свого теперѣшного нещастя и толкуе собѣ все те хиба тымъ, що Михайло причарувавъ Анну. Михайло глумить зъ такого толкованя и вказуе Миколѣ, якого рода тî чары, словами: „Бо ты вѣхоть а не чоловѣкъ!“ Се доводить Миколу до крайнои лютости, вôнъ силою хоче выкинути Михайла зъ хаты Михайло, щобы утихомирити Миколу, тыкае ему пôдъ нôсъ наказъ судовый нагляду въ справѣ убійства жидôвъ. Але се вже для Миколы не страшне; вôнъ дере папѣръ и топче ногами, а коли за се дôстае въ лице вôдъ Михайла хапае сокиру и влучае Михайла въ голову. Михайло паде на землю и чуючи близьку смерть, простягае руку до Миколы зъ прощеньемъ, а людямъ, якî вôйшли до хаты, каже, що се вôнъ самъ наложивъ на себе руку. Анна кидаeсь зъ розпукою на умираючого Михайла и кличе: „На кого ты мене покидаешь? Що я безъ тебе на свѣтѣ значу?“ — а дôстае въ вôдповѣдь вôдъ Миколы: „Анно, вспокôй ся, ты маешь для кого жити!“

Основа драмы поединча не хоплена живо зъ житя. Любовь, що пристрасно розгорѣла въ серци Михайла, заслѣплюе его и доводить до катастрофы. Михайло уважае себе нещасливымъ, вôнъ бачить зломане свое житье и длятого не жахаeсь передъ нѣякимъ чиномъ, щобы лишь зазнати хвилину того щастя, яке вôдобрали ему лихî люде. Вôнъ бувъ честный паробокъ, може троха за горячій, за палкій, але свѣтъ напоивъ его горемъ, придавивъ всякî честнѣйшî порывы серця. Вôнъ бачить передъ собою людей, котрî не дорбнують ему силою волѣ, характеру и длятого ломить ихъ, не оглядаючись на ихъ бôль, на розпуку. Доля обôйшлась зъ нимъ люто и длятого въ его поглядахъ на свѣтъ и обставины житя крайный цинізмъ и скептизмъ. Вôнъ консеквентно поступае впередъ; для него не истнують нѣ люде, нѣ цѣлый свѣтъ, бо вôнъ хоче жити своимъ житьемъ. Але ся борба, сей пробôй противъ истнуючого порядку втомлюють его и вôнъ радôстно принимае смерть зъ рукъ Миколы, вважаючи ея великою прислугою. Вôнъ самъ хотѣвъ вже давно наложити на себе руку, але рука якось не пôднималась.

А Анна се пасивный характеръ. Прибита горемъ и злиднями выйшла за чоловѣка, котрый не мôгъ пôдбити ея серця, добути любови. Неразъ стае передъ нею предметъ ея першои любови „Що за сила въ него, якій поглядъ прошибаючій, якимъ жахомъ перенимае вже самъ голосъ его“ — отсе рефлексіи Анны въ боротьбѣ мѣжь обовязкомъ а розбудженымъ чувствомъ любови. И она зъ замкнеными очима вôддаeсь чоловѣкови, котрого она любила и котрого боить ся. Для нея вже не истнують нѣякî взгляды нѣ чести нѣ обовязку, она вжѣ маe иншого пана, котрого мусять слухати. Она готова перетерпѣти найбôльшу кару и муку за свою вину, котру вповнѣ вôдчувае, але вже не добуде въ собѣ на стôлько силы, щобы придушити въ собѣ всѣ чувства, прошибаючій ея серце, ея душу. Коли-бъ бачила бодай якій найменшій обявъ енергіи у свого законного чоловѣка, коли-бъ була певна, що найде бодай най-

ями. По вѣнчаню цивільнôмъ удала ся молода пара въ товариствѣ цѣсаря Франць Іосифа и кн. регента Люитпольда до костела Всѣхъ Святыхъ, де архиепископъ Фрайзінґъ довершивъ вѣнчаня церковного. Зъ поворотомъ въ сали престольнôй приймали новоженцѣ желаня. О годинѣ 2½ зъ полудня вôдбувъ ся родинный обѣдъ въ палатѣ кн. Леопольда, а о годинѣ 5 ôй пополудни выѣхала молода пара особнымъ поѣздомъ до Зальцбурга.

— **Про галицкихъ Караимôвъ** пише одинъ зъ вѣдеиьскихъ дневникарѣвъ, що сего року подорожуваць по Галичинѣ: Про Караимôвъ знавъ я тôлько, що се жидôвска секта, заснована въ осьмôмъ столѣтью въ Вавилонѣ Ананіею бенъ Давидомъ; секта, котра вôдкинувши талмудъ и всякй коментарѣ, приймила лише приписы зъ книгъ мойсеєвыхъ. Переслѣдований жидами, розбрили ся Караимы по цѣлôмъ свѣтѣ и прийшли такожь до Галичины. Дивный се народъ. По кôльканацятьохъ столѣтяхъ истнованя всѣхъ Караимôвъ есть ледви кôлька тысячѣвъ, а й се число меншѣе зъ року на рôкъ. — Въ Галичинѣ кольонія караимска въ Кукизовѣ цѣлковито вымерла, лишило ся ихъ лише около 40 родинъ въ Галичи, а крôмъ того суть ще кольонiи въ Одесѣ, Луцку и Єлисаветградѣ. Въ Галичи займають Караимы одну уличку особну домы ихъ чистй и гарно удержанй вôдбивають користно вôдъ брудныхъ и обдертыхъ хатъ жидôвскихъ и валячихъ ел хатъ сеняньскихъ. Одежа ихъ подôбна до одежѣ мѣщанъ галицкихъ, бороды коротко стрижени, а жѣнки одежею зближають ся до сѣльскихъ молодиць Караимы займають ся рôльництвомъ и садôвництвомъ, и то выключно та безъ выимки. Мѣжь собою говорятъ по татарски, зъ чужими дуже добре по руски и богато по польски. Єсть се народъ дивно лагôдный. Нѣхто не памятае злочинъства, щобы его допустивъ ся Караимъ, хочь они дуже убогй и тяжко працюють. Селяне вôдрôзняють ихъ строго вôдъ жидôвъ, ба навѣть не знають, що се жидôвска секта Жиды зновъ переслѣдують Караимôвъ зъ незвычайною ненавистю, що не перебирае въ средствахъ и затроюе житье тымъ спокôйнымъ и роботящимъ людямъ. Що-до часу, коли Караимы прибули до Галичины не дасть ся нѣчого певного сказати. Караимы самй кажуть, що прийшли передъ 600 лѣтами, историки, що значно пôзнѣйше, бо десь коло 1580 року. На велкй спосôбъ мусять Караимы довше мешкати въ Галичинѣ якъ жиды, бо доказуе того и ихъ цѣлковита асиміляція зъ огляду на запятье, ихъ одежа, ихъ цѣлковите зрущенье и инши обставины. Однако сей народець, самъ въ собѣ замкненый, мусить въ коротцôмъ часѣ выгинути, бо вже й теперь вѣнчаня мѣжь ними рѣдкй для браку добору. — Мѣжь ихъ приписами релігійными есть такожь заборона проливати кровь и Караимъ радше дасть себе розстрѣлити, а яко воякъ не буде до неприятеля стрѣляти. Правительство увзглядняе сей ихъ приписъ релігійный и давнѣйше увôльняло ихъ вôдъ вôйска, а нынѣ уживае ихъ лишь до корпусу санітарного.

— **Нападъ селянъ на учителя** Зъ Снятина доносять до польскихъ часописей, що дня 15 н. ст. падолиста въ полудне напало около 40 селянъ въ Потôчку на мешканье учителя Рикала. Селяне выважили дверѣ, повыкидали всѣ рѣчи и обставу на улицю та поломили и понищили, що було пôдъ рукою. Учитель зъ материю утѣкли на пôдъ передъ напастниками. Порядокъ привернувъ жандармъ, котрый случайно явивъ ся въ селѣ пôдчасъ того нападу и арештувавъ двохъ провôдниковъ зъ мѣжь напастникôвъ.

— **Оповѣщенье.** Маю честь повѣдомити Вп. Публіку, що Дирекція Товариства взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“ у Львовѣ, именувала мене своимъ агентомъ на Хирôвъ и охрестнôсть. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ Высокоповажаныхъ Земляковъ, заявляю, що я готовъ служити въ справахъ обезпечень кождого часу и удѣлити охотно всякихъ пояснень — Зъ поважаньемъ *Михайло Щитинський*, агентъ „Дністра“ въ Хировѣ.

— **Почетне горожаньство** надала рада мѣсточка Колачиць инспекторови шкôлъ народныхъ Адольф. Шостковичеви и директорови гімназіи въ Яслѣ Клим. Сѣнкевичеви.

— **Бомба зъ часôвъ кримскои вôйны.** Зъ Петербурга доносять, що дня 13 н. ст. падолиста екеспльодувала въ селѣ Добрая Надежда коло Таганрога бомба, походяча зъ часôвъ кримскои вôйны и убила 9 осôбъ, а кôлька покалѣчила. Бомбу найшовъ въ земли коваль Олѣйникôвъ; одинъ старый солдатъ зъ Доброи Надежды ударивъ въ присутности кôльканацятьохъ осôбъ молоткомъ по бомбѣ, котру вôдтакъ зъ величезнымъ гукомъ розôрвало.

— **Пôдводы для войска.** Щобы забезпечити пôдводы для войска якъ для осôбъ такъ и для тягарôвъ въ окрузѣ 11 корпуса (львôвского) на рôкъ 1894 вôдбуде ся дня 21 н. ст. падолиста о 10-ôй годинѣ зъ рана розправа при помочи офертъ, въ войсковыхъ провіянтовыхъ магазинахъ въ Сганиславовѣ, Тернополи и Черновцяхъ, а такожь въ войсковыхъ стаційныхъ командахъ въ Бродахъ, Боянахъ, Чортковѣ Коломыи, Монастирискахъ, Мостахъ великихъ, Рогатинѣ Новôй Жучцѣ, Товмачи, Теребовли, Золочевѣ, Радôвцяхъ и Сучавѣ. Близшихъ вѣстей и подробиць можна дôзнати ся въ бюрахъ згаданыхъ войсковыхъ магазинôвъ, взглядно стаційныхъ командъ.

— **Непорядки въ зарядѣ громады Бялои.** Въ наслѣдокъ вôдкрытя великихъ непорядкôвъ въ рахункахъ мѣского заведеня конгумаційного для безрогъ въ мѣстѣ Бялôй, рѣшивъ выдѣлъ краевый зарядити ліквідацію того заведеня. Такожь рѣшивъ выдѣлъ краевый за-для наведеныхъ и многихъ иншихъ непорядкôвъ зарядити дисциплінарне слѣдство противъ бурмістра мѣста Бялои, д-ра Ивана Рознера. Делеґованый до переведеня слѣдства дисциплінарного совѣтникъ выдѣлу краевого, Михальчевскій, выѣхавъ до Бялои.

— **Убійство.** Въ понедѣлокъ вечеромъ убито на гостинци мѣжь Сивôвцями горѣшными и долѣшными на Буковинѣ стражника скарбового, молодого человѣка, прибувшого недавно зъ Чехій. Заходить пôдозрѣнье, що убійства допустили ся мѣсцевй селяне, котрй въ тыхъ сторонахъ ведуть пачкарство на велькй розмѣры. Одного зъ пôдозрѣныхъ о убійство арештовано.

— **Зъ жалю за судженою.** Въ Бродку на Буковинѣ мало бути недавно вѣнчанье 24-лѣтного паробка Теодора Халатинюка зъ сѣльскою красавицею, молодою дѣвчиною Катериною Скопнюкъ. На два днѣ передъ самымъ вѣнчаньемъ занедужала Катерина и померла. Молодый женихъ попавъ въ таку розпуку, що рѣшивъ себе позбавити житя и повѣсивъ ся.

— **Въ процесѣ Ивана Гулика,** вôйта обжалованого о дефравдацію на шкоду громады и мешканцѣвъ Волѣ добростаньскои въ повѣтѣ городецкôмъ, запавъ вчера засудъ. Гулика засуджено на три мѣсяцѣ вязниць. Писаря громадского Синоса увôльнено.

— **Такожь тактика!** Fremdenblatt пише: „Намъ доносять, що круги польскй намѣряють удѣлити Русинамъ одно мѣсце въ делеґаціяхъ. Крôмъ того запоручають, що Поляки не будуть ставляти свого кандидата на посла до рады державнои въ окрузѣ жовковскôмъ. — Вѣсть та не не есть новостію, бо звѣстно, що посолъ Мандичевскій засѣдавъ уже вôдъ кôлькохъ лѣтъ въ делеґаціяхъ, а що до жовковскихъ выборôвъ, то и силъ разомъ комітетъ центральный польскій не ставивъ кандидата-Поляка на сей округъ выборчій. Але выступивши безъ всякои реальнои пôдставы супротивъ кандидатуры руского комітету выборчого давъ мѣсцевымъ комітетамъ польскимъ похôнъ до дуже нечестнои акціи, котра обидила и розъярила выборцѣвъ рускихъ, то нынѣ носять ся вѣсти, мовъ то руськй выборцѣ вôдтягнуть ся зо всѣмъ вôдъ голосованя. „Fremdenblatt-ови йде очевидячки лишь о то, щобы бодай выгадками свѣтъ довѣдувавъ ся, що Поляки въ Галичинѣ страхъ якъ журять ся про Русинôвъ..

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

О. Иванъ Венгриновичь, парохъ Ходовичь дек. стрыйского, упокоивъ ся 15 н. ст. листопада по довшôй недузѣ серцявъ Ходовичахъ въ 38 роцѣ житя а 13-ôмъ священьства. Похороны вôдбудуть ся дня 18 с. м.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ концепієнта адвокатуры д ра Игн. Рознера комісаремъ повѣтовымъ extra statum. — Президія краевои дирекціи скарбу именувала практикантôвъ концептовыхъ Іос. Заблоцкого и Ив. Геттера концепіенґами, канцеліста Людв. Свораковского офіціяломъ економату, адъюнкта податкового Ром. Джулиньского и калькулята рахункового Вільг. Клімеша урядниками помôчными для справъ доменовыхъ при урядахъ продажи соли.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ инжинера Ив. Юрчиньского зъ Бохнѣ до Ясла, а адъюнкта будôвництва Фр. Голомба зô Львова до Бохнѣ. — Міністерство торговлѣ перенесло асистента почтового Ант. Комана зъ Ярослава до Вѣдня.

— **Конкурсы.** Краева дирекція скарбу розписуе конкурсъ на три посады инспекторôвъ горалень зъ речницемъ до 5 н. ст. грудня и на кôлька посадъ офіціялôвъ горалень зъ речницемъ до 28 н. ст. падолиста. — Выдѣлъ повѣтовый въ Золочевѣ оголошуе конкурсъ на посаду секретаря рады повѣговои зъ речницемъ до 10 н. ст. грудня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Бôбрцѣ оголошуе конкурсъ на посаду окружного лѣкаря зъ осѣдкомъ въ Бориничахъ Платня зъ додаткомъ 720 зр Поадня вносити до 5 н. ст. грудня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надôславъ д-ръ Т. Окуневскій зъ Городенки 5 зр., зложеныхъ о. Левицкимъ нарохомъ Городенки. Вп. о. Теод. Цегельскій парохъ въ Сгрусовѣ 20 зр. зôбраныхъ на соборчику въ домѣ о. Волянъского въ Острôвчику въ день празника св. муч. Маркіяна и 10 зр. зôбраныхъ на богослуженю за упокôй Маркіяна въ церкви теребовельскôй дня 1 н. ст. падолиста с. р., котре вôдбулось заходомъ товариства „Руска Бібліотека“ въ Теребовли при участи девятьохъ священикôвъ и великого здвигу народу.

— **На цѣли тôвариства „Соколъ“** зложили Вп. пп.: Тома Телишевскій 1 зр., Михайло Василица 1 зр, Ю. Романчукъ 5 зр, Яр. Олесн. 20 кр., Н. Н. 20 кр., С Онишкевичь 1 зр., Н. Н. найденыхъ 20 кр., Устіяновичь 1 зр., а Вікторъ Єзерскій зъ Полоничь 1 зр., о. Алискевичь 40 кр., І. Ґ. 30 кр., К. К. 10 кр., д-ръ Андрей Косъ 1 зр., разомъ 12 зр. 40 кр. Вп. Кость Паньковскій подарувавъ 500 примѣрникôвъ оповѣдання „про Хведора Христіянина и друга его Оврама Жидовина“ и 500 примѣрникôвъ оповѣдання про „Орлеаньску дѣвчину“ на цѣли товариства. Сй книжки можна купити на „Рускôй Бесѣдѣ“ ч. 2 улиця Вôрменьска по цѣнѣ 10 кр. Всѣмъ симъ Вп. пп. складаю сердечну подяку. — Панове, котрй вписали ся въ члены товариства, зволять прийти въ недѣлю дня 19 н. ст. падолиста с. в. о годинѣ 3-ôй пополудни на „Руску Бесѣду“ улиця вôрменьска ч 2. — У мене суть такожь льосы на продажь 10% чистого зиску призначую на цѣли товариства „Соколъ“. — *Володимиръ Лаврôвскій.*

— **На будову руского театру зложили** Вп.: Въ домѣ Вп. о. Бородайкевича въ Тростянци при нагодѣ посвяченя прилученои церкви въ Луцѣ зложили гостѣ 11 зр. [а именно Вп. оо.: Богачевскій 2 зр., Яновичь 2 зр., Дудикевичь 1 зр., Сподарикъ 50 кр., Долиньскій 50 кр., Леонтовичь 1 зр., Молчковскій 50 кр., Петровскій 50 кр., Ґуляй 50 кр., и Бородайкевичь 50 кр., п. Ґурка 1 зр. и панѣ М. Лисецка 1 зр. Грошѣ тй переслала на наша рука Вп. панѣ М. Лисецка.] — Вп. панна Е. Черевкôвна зôбрала при нагодѣ празника въ Диковѣ 3 зр. 70 кр. и сй грошѣ умѣстивъ Вп. Т. Савойка зъ Милкова на книжцѣ-поквітованю и просить о зазначенье сего въ „Дѣлѣ“. — О. Григорій Пасѣчницкій зъ Пѣстиня надôславъ на руки нашои адміністраціи 14 зр. 40 кр., зôбраныхъ зъ пересланыхъ комітетомъ театральнымъ купонôвъ, котрй розкупили по рôзнôй части Вп.: о. Григорій Пасѣчницкій, о. А. Пасѣчницкій, п. Вол. Чернявскій дорогомістеръ и п. Ант. Нітманъ почтмайстеръ.

Послѣдни вѣсти.

Зъ тои причины, що нашъ справозда[вец]ь за-для здержаня комунікаціи на шляху че[рез] вецкôмъ по нещастю въ Бурштинѣ опôзни свôй поворотъ до Львова, не вспѣли мы [по]нинѣ подати справозданя зъ вѣча жидачѣвского. Нотуемо лишь коротко въ найзагальнiшихъ чертахъ.

Вѣче вôдбуло ся въ нанятôй хатѣ одного жида, бо маршалокъ повѣтовый не хотѣвъ ступити салѣ рады повѣтовои. На вѣче зôбралось надъ 300 людей [звыжь 200 селянъ, мѣщанъ, священикôвъ, свѣтскои интеліґенціи, — були и жиды та й дещо Поляковъ] Вѣче вôдкривъ нарохъ о. Лукавецкій, а до президіи выбрано нотаря п. Савчиньского, а той покликавъ п. Мелешкевича и о. Сеника на секретарѣвъ.

Реферaты держали: д-ръ Олесницкій про економічне положенье; п. Могильницкій про законъ ловецкій; о. Давидякъ про реформу выборчу; д-ръ Олесницкій про реформу громадского закона, вкôнци п. Могильницкій про наше положенье політичне. Потôмъ наступили внесеня: п. Гренджолы, щобы „Пôдгôрска Рада“ петиціонувала о привернене давного ладу въ продажи соли; о. Давидяка, щобы політичнй товариства черезъ скликаныхъ мужѣвъ дорія обговорили точки спôльнои акціи всѣхъ Русинôвъ; д-ра Олесницкого, вôзвати послôв рады державнои, щобы заявились противъ заведеного выимкового стану въ Чехіи; о. Свюка, щобы громады писали всюда лише по руски и д-ра Олесницкого, щобы вѣче запротестувало противъ рескрипту галицкои дирекціи скарбу зъ 4-го липня с. р. [чи поданя орôнь писанй по руски чи по россійски].

Вѣче тревало вôдъ 10½ до 4½, безъ нѣякихъ особливыхъ пригодъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 18 падолиста. Polit. Corresp уважае візиту ґр. Кальнокого въ Монци за акъ чемности безъ нѣякого значѣня політичного. Цѣсарева удае ся зъ кôнцемъ сего, або зъ початкомъ другого мѣсяця въ довшу подорожь морску, де забавить имовѣрно до лютого 1894. Теперь ѣде до Ґібральтару.

Прага 18 падолиста. Politik доносить, що молодо-Чехи выступлять заразъ на першôмъ засѣданю зъ интерпеляціями. Именно мають запытати цѣлый кабінетъ про его становище супротивъ ческого права державного, а міністра Вурмбранда, якъ задивлюе ся на свое давне внесенье, щобы языкъ нѣмецкій дорогою закона признано державнымъ. — Молодо-Чехи и старо-Чехи заключили при выборахъ бурмістра Праги компромісъ и выбрали бурмістромъ дотеперѣшного заступника бурмістра Ґреґора.

Градець 18 падолиста. Заступникъ маршалка краевого, Юртеля, Словѣнець зложивъ свôй урядъ.

Будапештъ 18 падолиста. Правительство предложить до 8 днѣвъ въ парламентѣ проектъ закона що-до цивільныхъ вѣнчань.

Петербургъ 18 падолиста. Умеръ тутъ амбасадоръ англійскій лордъ Морієръ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп М. Фо въ Роз** Заплачено до серпня. — **Вп С. Он. въ Рем.** Годять ся. — **Вп. Г. Ле. въ Бор.** Заплачено до липня и прийде намъ ще 7·50 зр. бо 1·50 зр. потручено на залеглôстъ зъ 1892. — **Вп. М. Сли въ Тар. вол.** Одержали.

Оповѣстка.

Вже вôдъ давна завзывано зô всѣхъ сторôнъ нашого краю до выданя въ рускôй мовѣ Зôбрника законôвъ адміністраційныхъ, т. є. пôдручника, котрымъ можна бы послугувати ся въ справахъ: громадскихъ, шкôльныхъ, конкуренційныхъ, выборчихъ, дороговыхъ и иншихъ, котрй нашимъ громадянамъ найбôльше потрѣбнй.

Такій зôбрникъ пôдписаный уложивъ и выдавъ. Зôбрникъ сей мѣститъ въ собѣ: 1) вôдозву до родимцѣвъ, 2) постановы законнй що-до рускои мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ, 3) розпорядженя выданй на користь руского обряду, 4) законъ громадскій, 5) ординацію выборчу для громадъ, 6) законъ о обшарахъ дворскихъ, 7) законы шкôльнй, 8) законъ конкуренційный, 9) законъ дороговый, 10) законъ полевый, 11) законъ о заступництвѣ повѣтовôмъ, 12) повѣтову ординацію выборчу, 13) жовтневу конституцію, лютовый патентъ зъ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову, 14) про статутъ краевый, 15) соймову ординацію выборчу, 16) якъ ступати при выборахъ? 17) списъ соймовыхъ округôвъ выборчихъ въ рускôй части Галичины зъ поданьемъ числа выборцѣвъ до Сойму и до Рады державнои въ кождôй поодинокой громадѣ, 18) рôзнй формы правленя, 19) законъ основный о репрезентаціи державнôй, 20) ординацію выборчу Рады державнои, 21) державный законъ основный про загальнй права горожанъ, 22) законъ о охоронѣ особи-

---

меншу помôчь въ своѣй внутрѣшнôй борбѣ, хто знае чи не була-бъ встоялась противъ демонічнои переваги Михайла? Але она не найшла тои опоры, того захисту и длятого пôддалась зъ повною резигнаціею. Впрочôмъ ся не вязало нѣчого зъ чоловѣкомъ, нѣчого не нагадувало ѣй обовязкôвъ и длятого вага перехилилась на сторону незаконнои любови.

Микола се чоловѣкъ мягкій, податливый, безъ енерґіи и безъ волѣ. Вôнъ любить Анну сильнымъ чувствомъ, але та любовь бôльше пасивна, она не въ силѣ спонукати его до дѣла. Зъ любови до жѣнки вôнъ готовъ примкнути на все очи, щобы лишь бачити ю щасливою, а лишь просить заховати поверховно взгляды, ратувати фальшиву честь. Коли-жь бачить, що й сего, такъ дрôбного бажаня, не може добитись, вôнъ тратить рôвновагу та вôливае червака алькоголемъ. Пôдъ вплывомъ того наркотику, вôнъ набирае енерґіи, чуе, що мусить прийти до якоись розвязки и мимоволѣ стае ся судѣею въ тôй справѣ. Для него смерть Михайла есть тягаремъ, що впавъ зъ грудей, его помотанй мысли прояснюють ся, вôнъ приходить до душевного спокою.

Характеры осôбъ змальованй въ драмѣ живо и природно. Они поведенй консеквентно вôдъ завязку фабулы драматичнои ажь до ю розвязки. Умотивованй психольоґічно не разять и не наражають зрѣтеля на нѣякй несподѣванки.

Акція драмы розвиваe ся передъ очима цѣлкомъ природно и спокôйно; одна подѣя выпливае зъ другои и нема нѣякихъ промахôвъ. Авторъ знавъ дуже складно вплести въ головну акцію пôбôчнй и на ихъ тлѣ ще красше, ще бôльше выразно вызначуесь основа драмы. Безперечно, що знамените знанье психольоґіи и свѣтогляду тои верствы народу, зъ котрои взявъ авторъ тематъ драмы, причинило ся въ великôй мѣрѣ до повного успѣху цѣлого твору. Досыть згадати дѣю третю, въ котрôй авторъ веде акцію на тлѣ танцювъ передъ коршмою. Ефектъ незвычайный — се урыванье музыки и цѣлои забавы, вôдтакъ поява Миколы роблять велике вражѣнье.

Взагалѣ треба зачислити драму „Украдене щастье“ мѣжь первовзоры нашои літературы драматичнои. Драма трактована реалістично въ повномъ того слова значѣню, а помимо того авторъ знавъ задержати таку умѣренôсть, що нѣчимъ не разить зрѣтеля. А було досыть нагоды, де можна було схибнути зъ тои дороги, та лишь вправѣ писательскôй и высокому змыслови автора треба се завдячити, що не чуе ся несмаку и простакуватости.

Авторъ д-ръ Иванъ Франко першій разъ выступае на поли драматичнôмъ и вôдносить повну побѣду на цѣлôй лініи. Се повинно бути заохотою для автора до дальшои працѣ на тôмъ поли, бо вже по сѣмъ першôмъ выступѣ можна заповѣдати якъ найкрасшй успѣхи. Рôвножь треба тѣшити ся тымъ, що репертуаръ нашого театру збогативъ ся такимъ твором, котрый додавати буде ему вповнѣ заслуженои славы и блеску.

Вкôнци годить ся згадати ще про одну рѣчь. Драма „Украдене щастье“, такъ якъ була выставлена на нашôй сценѣ, есть вже другою едиціею а не первотвором автора. Комісія конкурсова выдѣлу краевого, вôдзначивши драму премією поставила заразомъ услôвье перемѣнити характеръ дѣевый головнои особы, Михайла Гурмана, котрый въ первотворѣ бувъ жандармомъ а въ перерôбцѣ мусѣвъ выйти сѣльскимъ листоносомъ. Розумѣе ся, що на такôй перемѣнѣ потерпѣвъ лишь самъ творъ. Комісія очевидно руководилась тымъ, що правительство нѣякъ не допустило бы грати штуки зъ Михайломъ яко жандармомъ. Ся примѣтка причинить ся певно до поясненя деякихъ не досыть декладно переробленыхъ сценъ.

Тремъ артистамъ п. К. Пôдвысоцкому, С. Яновичеви и п-и А. Осиповичевôй припала роля представити три головнй особы дѣевй. Всѣ они вывязались зô своѣи задачѣ дуже добре а гра ихъ свѣдчила о совѣстнôмъ перестудіованю ролѣ. П. К. Пôдвысоцкій представивъ типъ мягкого, добрящого мужика, о низькôй степени интеліґенціи. Але пôсля нашои гадки, треба бы омминати тонъ плаксивый, котрый цѣлкомъ не причиняе ся до выразнѣйшого замаркованя слабого характеру а противно осмѣшуе деякй сцены трагічнй. Впрочôмъ п. К. Пôдвысоцкій вывязавъ ся дуже добре зъ сеи труднои ролѣ. — П. С. Яновичь въ роли листоноса Михайла выбивъ ся своею грою на першій планъ. Поминувши вже саму внѣшну вдачу артиста до того рода роль (гарна стать, звôнкій сильный голосъ), мусимо зъ признаньемъ пôднести, що міміка и ґестикуляція доповняли знамените цѣлôсть гры. Певнôсть своеи переваги надъ окружаючими осôбами, якъ сего хотѣвъ авторъ, пробивала въ кождôмъ найменшôмъ руху п. Яновича и длятого гра его вязнила зрѣтеля при кождôй появѣ на сценѣ. П. Яновичь може зачислити ролю Михайла до першихъ въ своемъ репертоарѣ. — П-ѣ А. *Осиповичева* поняла пасивный характеръ своеи ролѣ и знала удержатись на тôмъ становищи черезъ цѣлу драму. Але все таки можна бы жадати бôльше житя въ цѣлôй грѣ, бôльше активнои участи въ акціи на сценѣ, бо инакше въ деякихъ уступахъ выходить рѣчь млаво. Зъ другои же стороны треба признати, що п-ѣ Осиповичева не далась пôрвати патосови, не числила на ефекты, котрымъ тамъ легко пôдпадають геройнѣ драмъ, а трактувала свою ролю вповнѣ реалістично.

Въ другорядныхъ роляхъ вызначились п. С. Пôдвысоцкій и п. Е. Пôдвысоцка. Они знали своими характеристичными ролями такъ гарно достроитись до цѣлости, а навѣть доповнити ю, що велика частина признаня, яка припала для головныхъ осôбъ дѣевыхъ, мусить розтягатись и на нихъ.

Режисерія була до певнои мѣры старанна; ансамблѣ сценічнй выходили дуже складно и удачно.

C. T. P.

стои свободы, 23) законъ о охоронѣ права домашного, 24) законъ о товариствахъ и 25) законъ про право збору.

Книжка тая, складаюча ся зъ 35 аркушѣвъ друку, коштуе оправлена зъ рекомандованою посылкою почтовою 2 зр., повинна находити ся въ кождій канцелярии громадскій и можна ю замовити у пôдписаного найлѣпше чеками щадницѣ почтовои, котрѣ можна дôстати въ кождôмъ урядѣ громадскôмъ, рускои части краю. На тôмъ чеку треба тôлько въ означенôмъ мѣсци на картѣ зложеня пôдписати ся и зложити на найблизшôй почтѣ 2 безъ нѣякои оплаты почтовои, а я по одержаню того чека сейчасъ замовлену книжку безъ жадныхъ дальшихъ коштôвъ для заплаючого вôдошлю.

Хто замовить вôдъ разу 10 примѣрникôвъ, одержить одинъ примѣрникъ даромъ.

Згаданый Збôрникъ законôвъ адміністраційныхъ можна такожь дôстати за оплатою 2 зр. въ кождôй агенціи Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“, а въ канцелярии Товариства „Просвѣта“ и въ книгарни Ставропигійскôй у Львовѣ по 1·80 за оправный а по 1·60 за зброшурованый примѣрникъ.

У Львовѣ въ вересни 1893.

Д-ръ Дамянъ Савчакъ, членъ Выдѣлу краєвого.

Проспектъ.

Выдавництво „Бібліотеки для рускои молодежи“.

Однымъ зъ найважнѣйшихъ средствъ до ухованя молодежи есть пôддавати ѣй вôдповѣдній книжки до читаня. Зрозумѣли се добре угрій народы, и въ тôмъ напрямѣ дуже богато зробили та не перестають трудити ся Нѣмци, Французы, Англійцѣ, Шведы, Россіяне, Чехи, Поляки, загаломъ кождый нарôдъ, коромy забезпеченье собѣ тревалои будучности лежить на серци, посвящаѥ богато часу, труду и силы выключно лишень на те, щобъ молодому поколѣню достарчати писемъ, подаючихъ здоровый кормъ духовный. Згадаю тутъ на прим. за „Universal-Bibliotek für die Jugend“, выдавану въ Липску, що доселѣ числить высше 250 томикôвъ найкрасшихъ повѣстей, походячихъ зъ пера славнозвѣстныхъ Гофмана, Шміда и Андерзена, або иншихъ знаменитыхъ писателѣвъ популярныхъ.

Лишень у насъ Русинôвъ на тôмъ поли ало що зроблено. Все, що доси появилось въ нашôй літературѣ, обмежуесь по найбôльшôй части на заспокоѥню духовныхъ потребъ сельского люду и старшои интеліґенціи, а на молодѣжь нашу — тоту надѣю нашои будучности — мало звернено уваги! А прецѣнь и руска молодѣжь, идучи зъ духомъ часу, хоче такожь читати, и щобъ лишень вдоволити жаждѣ читаня, бере до рукъ всѣлякого рода свои и чужій книжки, хоть они неразъ шкôдливій, часами всякою ѣдею затроенй. Чому, пытаюсь, не постаратись и намъ Русинамъ о вôдповѣдный для нея кормъ духовный? Чому не ублагородняти ѥи сердець взбрцями питоменныхъ звычаѣвъ и обычаѣвъ? Чому не пôддавати ѣй рускои книжочки, руского слова, рускои буквы?

Щобы запобѣгчи майже цѣлковитôй недостачи рускихъ книжокъ, котрѣ-бы безъ застереженя можна предложити молодежи до читаня, особливо на першôмъ степени ѥи образованя, пôдписаный, порозумѣвшись зъ многими досвѣдчеными педагогами та запросивши до участи найлучшихъ писателѣвъ, приступае зъ слѣдуючимъ Новымъ Рокомъ 1894 до выдавництва Бібліотеки для рускои молодежи.

На взôръ чужинецкихъ того рода выдавництвъ буде „Бібліотека для рускои молодежи“ складати ся зъ цѣлыхъ серій повѣстей и повѣстокъ, будьто оріґінальныхъ на основѣ народныхъ звычаѣвъ и обычаѣвъ та рускои исторіи и літературы, будьто зъ чужихъ языкôвъ переробленыхъ або переведеныхъ, и въ формѣ легкихъ оповѣдань мѣстити-ме въ собѣ все, що зможе причинити ся до ублагороднена молодого поколѣня и розширена ѥго свѣтогляду, набутого чи школьною чи домовою наукою. Стоячи на ґрунтѣ реліґійнôмъ, патріотичнôмъ и народнôмъ, буде она тымъ зеркаломъ, въ котромъ ясно и понятно вôдбивати-муть ся чесноты горожаньскій, тымъ жерелôмъ, зъ котрого променемъ легкои науки и працѣ розливати-муть ся лучѣ правдивои просвѣты, тымъ огнищемъ, при котрôмъ жаромъ нѣколи не вгасаѥмымъ молоде серце огортати-муть любовь до вôтчины и привязанье до вѣры.

Нашою задачею образованье рускои молодежи, нашимъ окликомъ вѣра, надѣя й любовь, нашимъ прапоромъ церковь свята и Русь-Мати.

Пôдъ тыми знаменами вступаѥмо въ першій рôкъ нашои дѣятельности.

Трудôвъ свого пера зволили выдавництву не вôдказати слѣдуючій Высокоповажанй П. Т. Писателѣ: оо. Василь Чернецкій, Кирилъ Селецкій, Данило Танячкевичь, Иларіонъ Стетковичь, Данило Лепкій. Сильвестеръ Лепкій, Омелянъ Глѣбовицкій, Богданъ Кирчѣвъ, Теодоръ Турула, Аполинарій Менцѣньскій, Василь Навроцкій, Матей Поповичь, Павло Дудикъ, Иванъ Пастернакъ и Бондаришинъ; п нѣ Ольга де Гримала Кобыляньска; п-ове Григорій Цеглиньскій, Стефанъ Пятка, Юліянъ Кобыляньскій, Павло Кирчѣвъ, Иванъ Петришинъ, Сильвестеръ Яричевскій, Богданъ Лепкій, Евгеній Мандичевскій, Теодоръ Яницкій, Осипъ Кокуревичь, Іеронимъ Луцикъ, Онуфрій Власійчукъ и Юрко зъ Королѣвки. Пôдписаный маѥ крѣпку надѣю, що и прочій писатель, до котрыхъ вôнъ вôдносивъ ся, не вôдкажуть ѥму своѥи патріотичнои помочи.

Дякувати невсыпущôй праци сихъ труженникôвъ, приготовляесь до печатаня богатый матеріялъ письменный, зъ котрого годить ся пôднести: „Надъ Днѣстровою сагою“, „Добрій дѣла Богъ благословить“, „Сила совѣсти“, „На перекôръ судьбѣ“, „Повѣнь“, „Невыслѣдимій суть житя стежки“, „Закопаный скарбъ“, „Доля то воля“, „Найкрасшій сонъ“, „Богъ батько сирôтъ“, „Два сины“, „Месть скривленого выхованя“, „Пригоды Телѥмаха“, „Герой пôвночи“, „Сирôтска доля“, „Середъ лѣсôвъ“, „Послѣдный баскакъ на Руси“, „На далекôй пôвночи“, „Пропащій сынъ“, „За вôтчину“, „Доля Миколы“, „Черты зъ житя Американцѣвъ“ и многій иншій.

До першого томика увôйде прехороша повѣсть Данила Лепкого пôдъ заголовкомъ: „Повѣнь“, оповѣданье зъ житя сельского люду.

Такъ заосмотривши, пôдписаный оголошуѥ запрошенье до передплаты, котра выносить одинъ зр. або двѣ корони на цѣлый рôкъ.

За одинъ зр. або двѣ корони рôчнои передплаты дôстануть передплатники въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року почтою пять аркушѣвъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою вінѣтою украшеныхъ, разомъ чотири томики о 20 аркушахъ печати на тревалôмъ сатинованôмъ папери. Повѣстей увôйде до тыхъ томикôвъ 4—8. Кождый томикъ буде по можности творити цѣлôсть и въ дорозѣ передплатнôй стояти 25 кр.; лавочна же цѣна буде значно пôдвышена.

Коли зголосить ся 300 передплатникôвъ, котрій будуть собѣ желали вôдбирати томики уже оправленій, то выдавництво, порозумѣвшись зъ переплетчикомъ, подасть интересованымъ вѣдомôсть о цѣнѣ за помочію рускихъ часописей або картокъ кореспонденційныхъ.

Пôдписаный не вôдхилить ся вôдъ жадного труду, где буде розходитись о тоѥ, щобъ вôдповѣсти жаданямъ читаючого загалу. А позаякъ „Бібліотека для рускои молодежи“ мѣстити буде того рода повѣсти, котрій не тôлько для молодежи, чи то мужескои чи то женьскои, подавати-муть богатый кормъ духовный, але и для старшихъ вѣкомъ будуть вельми принадною и розвеселяючою лектурою, то вôнъ лестить собѣ, що зô стороны Высокоповажаныхъ П. Т. Родимцѣвъ, котрымъ далекосяглôсть порушеной справы не може не лежати на серци, отсе выдавництво удостоить ся и морального и матеріяльного пôддержаня.

Приятелѣвъ рускои молодежи просить ся уклôнно о ласкаве розповсюдненье сего проспекту по всѣмъ-усюдамъ нашои вôтчины и о заохочуванье до якъ найчисленнѣйшои пренумераты.

Чистый дохôдъ призначати ся буде на преміѣ за написанье найлучшихъ повѣстей до „Бібліотеки“.

Коломыя въ день св. Димитрія 1893.

Юліянъ Насальскій, ц. к. професоръ ґімн.

Надісланє.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 3 — ?

Глядаю концінієнта Русина

заразъ.

Близшій условя пôсля умовы.

Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 3—4

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѥня звонкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ПОДЯКА.

Въ мѣсяци серпни с. р. забряла люта смерть нашому Всч. отцеви духовному Володимирови Левицкому, парохови зъ Царинського [еп. перемыскои] въ однôмъ тыждни двохъ сынôвъ и вôтця пароха въ Коблѣ. Пригнобленый тымъ наглымъ и несподѣваным ударомъ, зъ правдивою христіяньскою покорою принявъ на себе той тяжкій хрестъ, а щобы почтити память дорогихъ ему осôбъ, жертвувавъ 245 зр. на прикрашенье престола, на образъ напрестольный св. Димитрія и на цимборію, котрои прекрасна робота звертае на себе особливу увагу. Такъ не тôлько словомъ але й дѣломъ научивъ насъ, якъ маемо повинуватися ся воли Божôй. А позаякъ уже не одинъ разъ мали мы доказъ, якъ дуже лежить на серци нашому Всч. отцеви духовному добро ѥго парохіянъ и добро нашои св. церкви, почуваемо ся до милого обовязку зложити ему на сѣмъ мѣсця нашу щиро сердечну подяку. Спаси-Бôгъ Вамъ, Всч. отче, за той щедрый даръ! нехай и на дальше Всевышній крѣпить Вашій силы для добра нашого народу, а милосердіе Боже, спôвчутье и вдячнôсть Вашихъ парохіянъ нехай Вамъ будуть вôдрадою у Вашôмъ смутку и нагородою за Вашій труды.

Въ имени и зъ припорученя парохіянъ зъ Царинського и Насѣчного — *Хоминьскій.*

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“

въ готелю Жоржа.

Въ Недѣлю дня 19 н. ст. листопада 1893.

По разъ другій:

УКРАДЕНЕ ЩАСТЬЕ

Драма зъ сельского житя зô спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ д-ра Ивана Франка, вôдзначена нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краєвого 1893 р.

Режісеръ К. Пôдвысоцкій. — Капельмістръ Ф. Доліс а.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и гарнізону 25 кр

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярии Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вôдъ годины 6-ой при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

у ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякій листы заставній, 5% оліґаціи комунальній банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льдержавній и приватній, Монеты австрійскій и граничній **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ** плата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и сôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручена на біржу выконуе найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшій мѣста загранцѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручена зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 8—

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшній		особові	
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3⁰⁸	6⁰¹	9³⁶	6³⁶
Варшавы	—	6⁰¹	9³⁶	6³⁶
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	9³⁶	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	6⁰¹	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	9⁰⁶	1⁰⁸
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	6³⁶
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2⁴⁸	10⁰²	9⁴⁶	6²¹
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	2³⁴	9¹⁶	9²¹	5⁵⁵
Сучавы	10¹¹	—	7⁵⁹	12⁵¹
Кимполюнга	10¹¹	—	7⁵⁹	—
Радôвцѣвъ	10¹¹	—	7⁵⁹	—
Бергомета и Чудина	10¹¹	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—
Слободы рунгурскои	10¹¹	—	—	—
Гусятина черезъ Галичъ	10¹¹	—	7⁵⁹	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	12⁵¹
Белзця	—	—	—	5²⁶
Сокаля	—	—	8¹⁶	5²⁶
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	9⁰⁶	1⁰⁸
Стрыя	—	—	9⁵²	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	2³⁸	—
Вôдходять зô Львова до				
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3⁰¹	10⁴¹	5²⁶	11¹¹
Варшавы	—	10⁴¹	5²⁶	
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10⁴¹	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	5²⁶	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	8⁰¹
Надберезя и Тарнобжегу	—	10⁴¹	5²⁶	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6⁴⁴	3²⁰	10³⁶	11¹¹
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6⁵⁸	3³²	10⁴⁰	11³³
Сучавы	6³⁶	—	10³⁶	3³¹
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	3³¹
Гусятина черезъ Галичъ	6³⁶	—	—	—
Слободы рунгурскои	—	—	10³⁶	—
Новоселицѣ	6³⁶	—	—	—
Бергомета и Чудина	6³⁶	—	—	—
Радôвцѣвъ	6³⁶	—	10³⁶	—
Кимполюнга	6³⁶	—	—	3³¹
Сокаля	—	—	9⁵⁶	7²¹
Белзця	—	—	9⁵⁶	—
Борислава черезъ Стрый		—	7²¹	10²⁶
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	7²¹	8⁰¹
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10²⁶	8⁰¹
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	10²⁶	—
Стрыя	—	—	3¹¹	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненій значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Імперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О сколько же пôдручники дозволяють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдатній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній прямій білеты до ѣзды и уставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

Интеліґентна особа

глядае мѣсця у священника на провінціи.

Вѣдомôсть въ адміністраціи сеи часописи. 4934 1—2

Писарь громады

33-лѣтъ, вдовець, зъ 10-лѣтною практикою писарскою, глядае мѣсця зъ початкомъ нового року. Поручае ся ласкавымъ взглядамъ ***Василій Петруняка*** секретарь громады въ 4930 Гавриляку п. Обертинъ. 3—4

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При зацупненѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко 4592 правдивій. 37—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ВЫСЫЛКИ

на цѣлу Галичину и Буковину полагоджуемо вôдъ 1 кл. франко почта, а то правдивого ароматичного чаю.

Congo, добрый сильно натягаючій за ½ кл. 1 40 зр.

Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1·60 зр.

Kaysow, добрый зъ цвѣтомъ меляного 1·80 зр.

Suchong, знаменитый . . . 2·— зр.

„ найлѣпш. ароматич 2·50 „

Попова, оригинальный зъ Москвы

Я-рь I. за фунтъ 2·10 зр

„ II-ръ II. „ 2·65 „

„ II-ръ III. „ 3·35 „

Таблетки власного выробу по 1·40, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ кл.

Згаданій роды совѣстно поручае реномованый, выключный и головный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

4989 (Импресса) 5—6

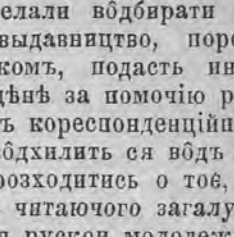

МАҐАЗИНЪ и РОБОТНЯ ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаемо свôй обильно заосмотреный магазинъ, де удержуемо всякій можливій роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовій футра мужескій и дамскій, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуемо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякій замовленя приймаемо и полагоджуемо въ якъ найкоротшôмъ часѣ и ручимо за тревале и елегантне выкôнченье по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

1865 (Импресса). 7—12

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ. бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 16—30

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 91—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вôдъ 1 20 кр. за сотку.

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнй до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 54—

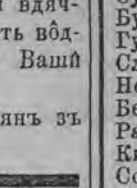

4804

НА ЗИМУ

власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 и высше.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

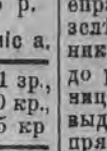

Краєва фабрика выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскій въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзній, рушники, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 18—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходять вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1.60 кр. на чверть року 1 зр.

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей
подъ фірмою
Хавчиньскій и Оберскій
ул. Кароля Людвика, число 7.
поручае
Лялькы французскій вôдъ 75 кр.
„ зъ насы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискій вôдъ 65 кр.
Гумовѣ забавкы, Коникы, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 2 8
Цѣникы илюстрованый даромъ.

Свѣчки церковнѣ
зъ чисто-пчôльного воску
поручае найдешевше
Фабрика свѣчокъ
и бѣленя воску
ФРИД. ШУБУТА
Львôвъ, Рынокъ ч. 45.
4922 2—6

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка
поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ыраевѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвкы упривилеевани и одиноко правдивѣ 4912 если зъ нашои фабрики спровадженѣ 8—104
Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.
Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.
Складъ для мыста Львова, ул. Коперника ч. 9.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ
П. ЧАПЧИНЬСКОГО
У ЛЬВОВѢ
перенесеный 4860 8-8
на улицю Ягайлоньску ч. 12.
до обширного и пôсля нинѣшныхъ вымогъ урядженого льокалю и поручає ся дальшимъ взглядамъ.

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пôвнôчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.
Знаменитый харчь. Найдешевшѣ цѣны перевозу.
Поясненя безплатно. 4590

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
а всѣ находячѣ ся въ обѣгу **5% асигнаты касовѣ** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованѣ по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218
Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ
торговля товарôвъ корѣнныхъ
у Львовѣ, улиця Баторого число 2
поручае **ЧАЙ** збору маєвого
½ кл. Congo . . . . зр. 1·60
„ Suchong . . . „ 2·—
„ Melange de London . . . „ 3·—
„ Kaysow чорна „ 1·—
„ Высѣвки чаѣвъ „ 4·30
„ Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ „ 1·60
Звертаю особливо увагу на знаменитый въ смаку, ароматичный чай **Melange de London.**
поручае найлѣпшѣ роды **КАВЫ** знаменитѣ въ смаку и ароматичнѣ, котрѣ розсылае оплачетѣ до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:
Порторіко зр 9·— ½ кл.—·90
Куба грубоз. „ 9·50 „ —·96
Цейльонъ зел. „ 10·— „ 1·—
„ лѣпша „ 10·40 „ 1·04
„ грубоз. „ 10·75 „ 1·08
„ перлова „ 10·75 „ 1·08
Ява золота „ 10·75 „ 1·08
Опакованье не числить ся. 4921 4—24
Поручена зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы. входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Лише 4 зр. 60 кр.
ЗИМОВЕ ПАЛЬТО ЛЬОДЕНОВЕ
зъ сильного, грубого, майже не до знищеня льодену, зъ теплою, грубою пôдшевкою, пôсля найновѣйшои моды, мôцно и добре зроблене, зъ пелериною и кишенями на руки, краски: буроі и сивои, однобарвнѣ. Тѣ пальта чудно дешевѣ, продають ся еп масse и нѣякій читатель не повиненъ зволѣкати, щобы ихъ собѣ не замовити. — На мѣру подае ся точна широта (округъ) грудей и довжина рукавôвъ. Також продае ся кôлька тысячѣвъ паръ мужескихъ штанôвъ зимовыхъ, грубыхъ, мôцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ по незвычайно дешевôй цѣнѣ 2 зр. 40 кр за пару. — Розсылка за послѣплатою. Адреса:
Апфля маґазинъ одежи
Вѣденъ, I. Fleischmarkt 12/D.
4915 3—3

Кальошѣ россійскѣ
признанѣ загально за найлѣпшій
поручає найдешевше
одинокій
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
въ спеціальнôмъ маґазинѣ выробôвъ ґумовыхъ.

4927 3—3

Противъ методы лѣченя о. Кнайпа
Одинокимъ найпевнѣйшимъ средствомъ **противъ епідемічныхъ недугъ** есть тепла и суха обувь.
Медлінґска фабрика
ОБУВИ
у Львовѣ ул. Гетьманьска ч. 12
поручае П. Т. Публицѣ славну на цѣлый свѣтъ и зъ усюды признану **яко солідну и добру обувь** по цѣнахъ дивно дешевыхъ на пôдошвѣ вытисненыхъ.
Пôдъ ґарантією неперемакаюча. 4906 4—4
Дальше
кальошѣ ґумовѣ
знаменитый фабрикатъ по цѣнахъ незвычайно дешевыхъ.
Вôдставленый, але добрый товаръ и безъ сказы, продае ся о 30 до 50% низше цѣнъ нормальныхъ.
О числении вôдвѣдины просить найчемнѣйше одинокій властитель
АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ.

Тягненье вже 1 грудня 1893.
Льосы державнѣ зъ року 1864
Головна выграна зр. 150.000
Промесы на цѣлѣ льосы по зр. 5, на пôвъ льосу по зр. 3.
ЛЬОСЫ тѣ також **въ ратахъ мѣсячныхъ** по зр. 10 и 5.
По заплатѣ першои раты всѣ евентуальнѣ выграні належать вже купуючому.
Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшôй выграноі; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкѣ
Головна выграна 600.000 франкôвъ.
Також въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.
Купуемо и продаемо взагалѣ всѣ листы заставнѣ, акціи, льосы и иншѣ папиры вартôстнѣ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.
Поручена зъ провінціи полагоджуемо безъ дочисленя якои небудь провізіи.
Товариство банкове и конторы вымѣны
ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ
у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Найдешевше жерело закупна.
ХРИСТІЯНЬСКЕ ТОВАРИСТВО
выробу и продажи
ОДЕЖИ ЛІТУРҐІЧНОИ
ВЪ КОРОСНѢ
тов. зареєстроване зъ обмеженою порукою
поручае власного выробу всякѣ въ обсягъ одягôвъ и выробôвъ церковныхъ входячѣ предметы зъ найлѣпшихъ Ліоньскихъ матеріялôвъ для П. Т. греко- и римо-кат. Духовеньства:
Фелоны у всѣхъ краскахъ по зр. 16, 20, 25, 30, 50 до 400.
Капы у всѣхъ краскахъ по зр 25, 40, 50, 60, 90, 100 до 500.
Лальматыкѣ по зр 1·0, 200, 300, 500 до 800 и высше.
Бальдахины на 4 дручки по зр 60, 80, 100, 150, 200 400 и высше
Шалѣ до несеня св. Дарôвъ по зр. 10, 16, 18, 20, 25, 30, 50, 80, 100 до 200.
Стихарѣ коронковѣ, тюлевѣ и полотняні по зр. 12, 20, 25 и высше
Кольоратки (ковнѣрѣ) по 80 кр., 1 зр., 1·25, 1·50 до 2 зр.
Папафіѣ кашмировѣ, шовковѣ и оксамитнѣ по зр. 1·50. 2, 3, 5.
Покрывала на дарохранательницѣ по зр. 5, 10, 12, 18, 25 40 и в
Хоругви прапорнѣ и хрестнѣ зъ образами на 2 стороны зъ вовняного адамашку по зр. 30, 40, 50, 60, 80 и высше, шовковѣ по зр. 50, 80, 90, 100, 120, 150. 200 и высше
Прапоры для товариствъ „Соколъ“, цехôвъ и сторожей огневыхъ выготовлюе по дуже приступныхъ цѣнахъ и въ найкоротшôмъ часѣ. При закупнѣ выробôвъ Товариства у агентôвъ, треба жадати легітимації и цѣнника, въ котрôмъ кождый кусникъ назначеный постôйною цѣною.
Увага: Вправдѣ выробы иншихъ фірмъ заграничныхъ, можуть конкурувати цѣною, але нѣколи добротою матеріялôвъ, зъ котрыхъ выготовлюемо нашѣ выробы. 4910 6—6
Выробы до выбору и пробки вôдворотною почтою.
Найдешевше жерело закупна.
Выробъ краевый.

4875 7 52

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купуе и продае
ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручає
4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ
а всѣ тѣ папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае
по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.
ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ вылосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ папиры цѣнні, також запавшѣ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.
До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками
до будовы зъ якоромъ

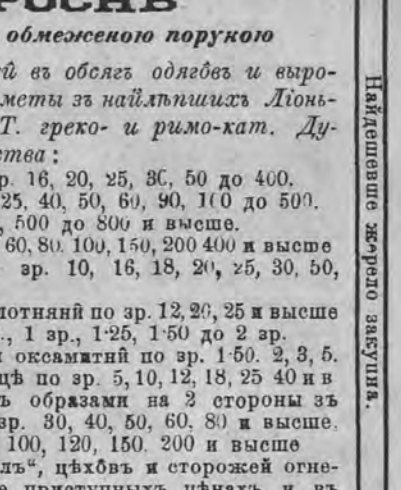

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть **наймилѣшимъ дарункомъ рôздвяным** для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшій якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѣ лѣта и навѣть по довшôмъ часѣ можуть ще бути доповненѣ и побôльшенѣ.
Правдивѣ
Скринки якорнѣ зъ камѣнчиками до будовы
се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ею знають поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знае сеи въ своемъ родѣ одиноком забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписаноі фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитае выпечатанѣ тамъ дуже прихильнѣ оцѣнки. — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку **безъ якора** яко **фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье. Правдивѣ якорнѣ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр. ажь до 5 а высше
у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.
НОВОСТЬ! Ріхтера забавка терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ и т. д. Новѣ щитки** обôймають також дуже интересні задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивѣ лише зъ якоромъ
Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,
Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.
Вѣденъ, I. Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Іоркъ. 4928 3—10

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѡдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 31—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѡвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Маємо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньствъ, Брацтвъ церковныхъ, комітетѡвъ и Поважаныхъ Землякѡвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пѡдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошѝ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовоі славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякоі конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пѡсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональнѝ, Хоругви хрестнѝ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Навуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѝ и зъ бѣлого металю.

Близшѝ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѡку противъ нечестноі конкуренціи.

Всякѝ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашоі фірмы. 4867 14—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

40% чистого зыску для вдѡвъ и сирѡтъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр и 50 кр. вписове.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

горучає готовѝ Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рѡзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылає ся бѡльше число фелонѡвъ або прѡбокъ матерій до выбору. Старѝ фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4966 2—10

Просимо о численнѝ замовленя

ДИРЕКЦІЯ

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

40% чистого зыску для вдѡвъ и сирѡтъ по священикахъ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѡдъ давна звѣстный зъ своіи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскоі . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 15—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Коли кавалѣромъ хочешь бравымъ стати,
Мусишь у **Тірінґа** споднѣ купувати;
А щобы дѣвочѝ серденька пѡдбити,
Не забудь въ **Тірінґа** жилетку купити
Однакъ, щобы въ тебе стать мала принаду,
Тобѣ тра сурдута зъ **Тірінґового** складу: 4908 3—4
А коли зодягнешь **Тірінґа** пальто,
Тогдѣ ты пѡдбивъ вже всѣ жѣнки-кокеты.

ФІЛІЯ ВѢДЕНЬСКА ГОТОВЫХЪ УБОРОВЪ МУЖЕСКИХЪ

у Львовѣ улиця Ягайлоньска ч 2, напротивъ касы ощадности.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякѝ роботы будовлявѝ** якъ сходы, цокоды, балюстры, плиты, коминовѝ порталѣ, консолѣ, атики и т. ни. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБѠТНЯ** 45-156

Львѡвъ, ул. Зибликевича II.

У Львовѣ ул. Сикстуса ч. 2.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѝ роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѝ цѣлковито выкѡнченѝ прикрасы** церковнѝ. 4641 100—150

Вѡдновляю старѝ иконы и иншѝ рѣчи.

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головнѡмъ моѣмъ складѣ у ЛЬВОВѢ, Сикстуска 47

удержую лише найлѣпшѝ роды незапальноі НАФТЫ

зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши

и продаю ви теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 ЛІТЕРЪ повно намѣренный **НАФТЫ** подвѡйно рафін. найлѣпшоі **кришталевоі** (Kaiser-Öl) П-ръ (0 по 24 кр.
безвонноі **незапальноі сальоновоі** П-ръ 0 по 22 кр.
чистоі **незапальноі господарскоі** П-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай 10 літрѡвъ опускаю зъ высше поданоі цѣны 2 кр. на літрѣ **и вѡдставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **бѡльшѡмъ купнѣ бочками** обему около 180 літрѡвъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати бѡльшоі скѡлькости, одержить **АСИҐНАТЫ** зъ котрыми закуплену по **найдешевшѡй цѣнѣ нафту частями** въ кождѡмъ моѣмъ склепѣ може вѡдбирати. 4858 9—10

На провінцію высылаю **НАФТУ** за наказкою вѡ **вторки и суботы**, ґарантуючи за **найлѣпшу якѡсть и законами приписану незапальнѡсть.** Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючѝ тутъ можуть замавляти такъ въ головнѡмъ магазинѣ, якъ такожъ у всѣхъ моихъ склепахъ. Контора головного складу маѣ **ТЕЛЄФОНЪ** н-ръ 159. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ПОСЛѢДНЫЙ МѢСЯЦЬ.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по **50 кр.** поручають: Як. Штро, А. Х. Верфѣль, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 3—15

Звѣстный найбѡльшій складъ товарѡвъ ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѡзныхъ вѡддѣлѡвъ складу, — въ котрѡмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѡддѣлъ Килимѡвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4·0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѡддѣлъ Перскихъ килимѡвъ** сальоновыхъ рѡзноі величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѡкна, великій выбѡръ килимѡвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожъ килимѡвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѡжка.

III. **Вѡддѣлъ Хѡдникѡвъ.** Хѡдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хѡдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѡддѣлъ занавѣсъ до вѡконъ и дверей.** Елеґантнѝ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модниѝ фегерановѝ на гладкѡмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр. 3·75, занавѣсы вѡдмѣренѝ на вѡкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елеґантнѡмъ выкѡнченю вѡдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѡддѣлъ капъ на лѡжка** и столы, ґарнітурѡвъ, колдеръ и коцѡвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѡжка и однои на стѡлъ (буретъ) вѡдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы ґеґерѡвскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вѡдъ зр. 1·20 и высше

VI. **Вѡддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкѡры тигровои вѡдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѡддѣлъ Перебранѝ килимы**, поодинокѝ килимки передъ лѡжка, поодинокѝ стѣнниѝ килимки поодинокѝ капы на лѡжка и столы, высортованѝ килимы, останки рѡзныхъ хѡдникѡвъ, особливо гѡднѝ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкѡвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вѡддѣлъ для товарѡвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѡвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутріа) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вѡдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѡдъ 1 зр. Великій выбѡръ боа, ґарнітурѡвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ, барвистѝ и бѣлѝ. Великій выбѡръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѡдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѡддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечервиць, юбки трикотовѝ вѡдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волѡчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вѡддѣлъ Конфекціи дитинноі**, ватованѝ и кожуховѝ, дитинниѝ плащики и одежа, на дѣти вѡдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинниѝ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ

XI. **Вѡддѣлъ модныхъ капелюхѡвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожъ фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѝ и шовковѝ товары, якъ такожъ всякѝ додатки для кравцѣвъ и модниярокъ

XII **Вѡддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске ґеґерѡвске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, паячохи и спѡдницѣ.

XIII. **Вѡддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожъ волѡчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінґвудъ“, всякій выбѡръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѡддѣлъ осѡбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (26—?)

Ц. к. привіл.

Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный у Львовѣ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Третій надзвычайнѝ Загальнѝ Зборы акціонарѣвъ ц. к. привіл. гал. акційного Банку ипотечного, котрѝ вѡдбули ся у Львовѣ дня 10 н. ст. падолиста с. р. ухвалило **побѡльшити капіталъ акційный о 1 міліонъ зр. в. а., выдаючи 5000 новыхъ акцій по 200 зр. вартости номінальноі зъ купонами, зъ котрыхъ першій буде платный 1 н. ст. сѣчня 1895.**

Выконуючи со ухвалу жертвуємо зъ высше згаданыхъ 5000 акцій по мысли §. 14*) статутѡвъ банку ипотечного посѣдаючимъ старѣ акціи

2500 новыхъ акцій по зр. 200, а крѡмъ того дальшихъ
2500 „ „ „ „ 300.

а то зр. 200 на побѡльшенье капіталу акційного, а зр. 100 на побѡльшенье фонду резервового.

Огже посѣдаючимъ старѣ акціи буде прислугувати право першеньства взяти на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр. 200, а крѡмъ того на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр. 300.

Дробы не увзгляднюють ся.

Право побору треба выконати въ речинци вѡдъ 1 до 30 н. ст. грудня 1893 включно, бо по тѡмъ речинци се право цѣлкомъ гасне.

Властителѣ старыхъ акцій, що хотять користати зъ того права, мають въ речинци вѡдъ 1 до 30 н. ст. грудня с. р. зложити свои акціи въ касѣ нашого Заведеня або въ Філіяхъ нашихъ въ Чернѡвцяхъ, въ Краковѣ и въ Тернополи, до вѡдстемпльованя и заплатити рѡвночасно припадаючу належитѡсть и оплату стемплеву по зр. 1·25 вѡдъ штуки. Вѡдъ вплатъ зложеныхъ передъ непереступимымъ речинцемъ 30 н. ст. грудня с. р. будемо бонівікувати 5% вѡдсотки въ вѡдношеню рѡчнѡмъ.

Заразомъ повѣдомляємо пп. акціонарѣвъ, що при нагодѣ выконуваня свого права побору новыхъ акцій, можуть рѡвночасно до давныхъ акцій, за зложеньемъ тальону, одержати новѝ листы купоновѝ. 4932 1—3

Львѡвъ 11 Падолиста 1893.

Ц. к. Привіл. Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный.

*) 14 статутѡвъ. При кождѡмъ выдаваню новыхъ акцій мають основателѣ Товариства на 50 лѣтъ, числячи вѡдъ дня потвердженя тыхъ статутѡвъ, право першеньства взяти al pari одну полозину, а властителѣ выданыхъ вже перше акцій право першеньства до другои полозины маючихъ ся выдавати акцій, а именно кождый акціонарь до такого числа ново емітованыхъ акцій, яке выходить зъ вѡдношеня акцій остаючихъ въ его посѣданю до полозины ново выданыхъ акцій.

Речинець и способъ, въ якій зъ того права першеньства можна зробити ужитокъ, означує Загальный Зборъ на внесенье Рады надзираючои.

Акціе, котрыхъ въ установленѡмъ и публично оголошенѡмъ речинци не взяли бы основателѣ або акціонарѣ, мають бути проданѝ на рахунокъ Товариства, а узыскана при тѡмъ звыжка надъ номінальну вартѡсть акціи, маѣ бути влучена до фонду резервового.

Лев. Кнейпъ

Необходима Катрайнер-а для кождого ґаздѡвства Кнайпа солодова есть Кава

зѡ **смакомъ звычайноі кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обѡйтись безъ шкѡдного уживаня чистои або помѣшаноі зъ сурроґатами кавы звычайноі, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу** и бѡльше **поживну** каву. — **Незрѡвнана** яко додатокъ до звычайноі кавы. **Дуже надає ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати пѡдроблень.** ½ кільо по 25 кр. — **Всюды можна дѡстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 48—52

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ридакторъ: Ивасъ Белей. — Одпѣчатный редакторъ: Михайло Ставасевичъ. Папѣръ въ фабр. Черлянськом. З друкарнѝ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 251. Львôвъ, Второкъ 9 (21) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератової а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справозданье посольске пос. Романчука.

Мѣсто Бôбрка представляло минувшої суботы цѣкавый видъ. Вôдъ полудня проходились по ринку громадки селянъ-выборцѣвъ и мѣщанъ бобрецкихъ та выжидали зъ нетерпеливостію свого улюбленого посла. Коли по 2-гôй годинѣ зъ полудня появивъ ся пос. Романчукъ на дорозѣ до рады повѣтової въ супроводѣ мѣсцевого пароха о. Дзеровича и адъюнкта судового п. Сосновского, пронеслась та вѣсть летомъ блискавицѣ и обширна саля рады повѣтової выповнилась сейчасъ по береги селянами-выборцями. Такожь явило ся кôлькох священикôвъ, деякі зъ околичныхъ дѣдичѣвъ-Полякôвъ, якъ маршалокъ рады повѣтової п. Незабитовскій и кôлькох мѣсцевыхъ урядникôвъ.

О. Дзеровичъ, представивши зôбранымъ пос. Романчука, предложивъ выбôръ президіи зборôвъ. Зôбраній одноголосно аклямацією выбрали предсѣдателемъ зборôвъ о. Іпол. Штогрина, а заступниками предсѣдателя о. Боднара зъ Пôддністрянъ и мѣщанина бобрецкого п. Козакевича. На секретарѣвъ покликано селянъ: Прибилу зъ Романова и Бѣду зъ Суходолу.

О. Штогринъ подякувавъ за выбôръ, представивъ зôбранымъ, яку честь зробивъ имъ пос Романчукъ, являючи ся на зборы, и удѣливъ голосу п. Романчукови.

Пос. Романчукъ зачавъ:

Слава Исусу Христу! Честнѣ панове выборцѣ!

Дякую вамъ за участь въ нинѣшныхъ зборахъ, дякую, що послухали мого зазыву и явили ся въ такôмъ числѣ, хочь лиха и невôдповѣдна пора певно спинила многихъ вôдъ участи. Дякую вамъ, що пôзнавши важнôсть справы та явивши ся на нинѣшнѣ зборы, хочете мати вплывъ на свои справы и вглянути, чи вашь заступникъ боронить добре и совѣстно вашій интересы въ радѣ державнôй, куды вы его выслали передъ трема роками.

Три роки доходить, якъ вы мене выбрали своимъ заступникомъ, а я доси не стававъ передъ вами. А вже-жь ваше право мати вôдъ посла справозданье. Посолъ се повномочникъ, плєніпотентъ народу, тожь треба того посла выслухати вôдъ часу до часу. Зъ ґазетъ неконче можна дôзнатись всеи правды, бо одна ґазета замовчить про вчинки посла, друга зновъ опише або вытолкує ихъ не конче вѣрно; длятого найлѣпше самого посла выпытати и зъ его устъ почути про его роботу. Я знаю свôй обовязокъ порозумѣвати си зъ вами и слухати вашого голосу. Але минувшого року я не мôгъ явитись на справозданье за-для тяжкои недуги; сего-жь року вже складавъ справозданье въ Долинѣ, спросивъ бувъ выборцѣвъ до Калуша, але за-для холєры тѣ зборы не могли вôдбути ся, а теперь стаю передъ вами.

Передъ пôвтретя рокомъ зачала ся нова каденція рады державнои, и мѣжь нововыбраными послами у Вѣдни явило ся сѣмь рускихъ послôвъ. Прийшли мы въ трудный часъ, бо ситуація парляментарна не сприяла малымъ клюбамъ послôвъ. Для малыхъ клюбôвъ пригôдна така ситуація, коли цѣла рада державна подѣлить ся на двѣ менше-бôльше рôвнѣ части, бо тогдѣ менші клюбы можуть перехилити справу на одну або другу сторону. Такъ теперь не було. По сторонѣ правительства стануло зъ-разу така значна бôльшôсть, а именно нѣмецка лѣвиця, клюбъ Гогенварта и коло польске, що правительство не потребувало оглядатись на дрôбнѣ клюбы. А се-жь природно, що для правительства выгôднѣйше порозумѣвати ся зъ численнѣйшими ґрупами послôвъ, анѣжь зъ дрôбными клюбами.

Якѣ-жь були вôдносины рускихъ послôвъ до иншихъ клюбôвъ? Зачну вôдъ найблизшихъ сусѣдôвъ, вôдъ послôвъ зъ того самого краю, вôдъ т. зв. кола польского. Показалось скоро, що зъ коломъ польскимъ не можна ити разомъ, оно має инакші интересы вôдъ нашихъ. И такъ н. пр. пôдпѣсъ и потребы рускої школьництва, именно жаданъ отворенія новыхъ ґімназій рускихъ — а коло польске выступило противъ того жаданя, подаючи неслушну причину. Коло признавало въ тôй справѣ лишь соймови компетенцію, а тымчасомъ такѣ справы полагоджувались и полагоджують ся въ дорозѣ адміністраційнôй. — Прийшла справа реформы выборчои. Нѣмцѣ и Чехи хотѣли знести посередність выборôвъ въ сѣльскихъ громадахъ. Внесеня въ тôй справѣ вôдослано до комісіи зъ 24 членôвъ, въ котрôй не було нѣ одного представителя рускои народности. Я домагавъ ся розширеня тои комісіи на 36 членôвъ, щобы вôйшовъ до неи и одинъ рускій посолъ. Коло оперло ся такому розширеню комісіи и не допустило до неи Русина. — Я поставивъ внесенье на збôльшенє о десять числа послôвъ зъ Галичины до рады державнои зъ куріи сѣльскои и удавъ ся до кола польского о пôдпертье того внесеня. Коло вôдмовило вымовляючись тымъ, що правительство не бажає порушати тои справы пôдъ теперѣшну пору. Та найшли ся иншѣ клюбы послы иншихъ народностей, котрѣ пôдперли моє внесенье. — Хотѣвъ я ставити интерпеляцію въ справѣ еміґрациі людей за границѣ нашого краю въ минувшôмъ роцѣ. Справа еміґрациі дуже важна, бо треба бы дôзнатись, яка причина спонукує народъ покидати рôдный край щобы вôдтакъ зарадити тôй причинѣ. Я вказавъ въ интерпеляціи, що народъ бѣдує, не находить достаточнои опѣки вôдъ властей и зъ розпуки втѣкае въ свѣтъ (*Голосы*: Правда!) — тожь годилось бы, щобы правительство розслѣдивши причины, усунуло тѣ недостачѣ. Я удавъ ся о пôдписы пôдъ ту интерпеляцію до кола польского и буковиньскихъ послôвъ. Деякі буковиньскі послы пôдписали, але коло польске вôдмовило пôдпису, вымовляючи ся тымъ, що я не подавъ властивыхъ причинъ еміґрациі, а именно аґітацій, въ котрыхъ добачали польскі послы головну причину. И зновъ треба було обôйтись безъ кола польского. Длятого рускі послы ишли осôбно, своєю дорогою, не оглядаючись на Полякôвъ, на послôвъ зъ того самого краю. — Рôвножь въ иншихъ справахъ, якъ н. пр. що-до вимкового стану въ Чехіи, що до проєкту правительственного въ справѣ реформы выборчои погляды рускихъ и польскихъ послôвъ рôзнили ся.

Що-до прочихъ клюбôвъ и послôвъ иншои народности, то можна сказати, що рускі послы мали у нихъ симпатію, а се заявляло ся въ тôмъ, що они не вôдмавляли свого пôдпису и пôдпоры тамъ, де Поляки вôдмовили. Найбôльше пôдпирали рускихъ послôвъ ческі послы, хочь и инші послы вôдносились прихильно до справъ, порушеныхъ рускими послами.

Рускі послы, вôйшовши до рады державнои, були тои гадки, що не лишь въ бесѣдахъ треба высказувати кривды и потребы свого народу. Бесѣда, хочь и найкрасше выголошена, прогомонить безслѣдно. Треба ставити такожь самостôйнѣ внесеня и интерпеляціи. Интерпеляціи важна рѣчь, бо правительство мусить дати вôдповѣдь на справы порушенѣ въ нихъ. Давнѣйше того не робили рускі послы, зъ выимкою хиба однои интерпеляціи о. Озаркевича. Теперь Русины поставили двѣ интерпеляціи: въ справѣ еміґрациі и обиды рускаго духовенства у звѣстнôмъ рескриптѣ — та внесенье въ справѣ реформы выборчои.

Отъ и насуваєсь гадка, якъ мають поступати рускі послы дальше, яку политику имъ вести. Чи вести имъ политику опортуністичну (утілітарну), чи засадничу, принціпіяльну? Політика опортуністична опирає ся на дрôбныхъ та хвилевыхъ користяхъ, якѣ вôдносить ся вôдъ часу до часу при рôзныхъ нагодахъ, нагинаючи ся до обставинъ: політика же засадничa опирає ся на певныхъ, сталыхъ засадахъ, безъ взгляду на хвилевѣ обставины, або дрôбнѣ користи. Я той гадки, що політика опортуністична для насъ теперь не надає ся, и моральна шкода зъ неи була-бъ бôльша анѣжь хвилева користь. Русины повинні вести політику засадничу, а именно поставити собѣ засады въ двохъ напрямахъ. Політика Русинôвъ повинна вестись въ демократичнôмъ дусѣ; у насъ повинно увзглядняютись передовсѣмъ добро люду, тыхъ найчисленнѣйшихъ а найбôльше покривдженыхъ найнизшихъ верствъ народу. Мы повинні опиратись передовсѣмъ на народѣ, тымъ бôльше що не маємо нѣ шляхты нѣ капіталістôвъ. Вôдтакъ мы повинні стояти за повною рôвноправностію народôвъ. Не можемо допустити, щобы одинъ народъ надъ другимъ старшувавъ, лише щобы выповнилось въ практицѣ се, що наказують законы писанѣ.

А на якихъ засадахъ стоять иншѣ клюбы, а передовсѣмъ коло польске. У Полякôвъ инша справа; у нихъ є не лишь простый народъ, але и шляхта та богате мѣщаньство. Въ політицѣ Полякôвъ переважає аристократичный напрямъ. Дальше: они стоять за автономією краєвъ а не народôвъ. А се дуже велика рôзница.

Рускі послы повинні тримати зъ послами, що стоять на засадахъ демократичныхъ и рôвноправности народôвъ. Се однакожь не выключає, щобы въ справахъ загально край обходячихъ, якъ регуляція рѣкъ, запомоги, будова зелѣзниць, и т. д. всѣ послы одного краю разомъ и згôдно поступали.

Супротивъ правительства повинні Русины стояти на становищи интересôвъ народныхъ и державныхъ. Они повинні звертати увагу лишь на дѣйстні интересы державы, а не на интересы правительства. Правительство змѣняє ся, а кожде має свои спеціяльні интересы та хоче ихъ переперти, и неразъ правительство иде противъ интересôвъ державы въ нашôмъ понятю. Єсли-жь не ходить о конечні интересы державы, то належить пôдпирати тôлько таке правительство, котре есть намъ прихильне. Въ противнôмъ разѣ Русины повинні выступати противъ правительства, не оглядаючись на нѣякі взгляды.

У насъ якъ-разъ зайшла теперь змѣна правительства. Загально можна сказати, що якъ за давнымъ правительствомъ нема чого жалувати, такъ на нове нема що покладати надѣй, хочь ажь по заявленю того нового правительства можна выдати остаточный судъ.

Давне міністерство, здавало ся, повинно було бути для Русинôвъ добре, бо оголосило, що стоить по-надъ партіями. На жаль, не придержувалось оно тои засады, лишь латало и пхало на передъ, опираючи ся на сильнѣйшихъ елєментахъ, а не дбаючи про слабшихъ. Справдѣ въ остатныхъ часахъ оно зробило дещо для Русинôвъ, отъ хочь бы згадати концесію на заснованье товариства обезпечень „Днѣстеръ“ (помимо неприхильнои опініи намѣстництва), а вôдтакъ деякі школы. Але оно не давало Русинамъ розвивати ся, взмагати ся въ силу — ино противно, оно пôддержувало систему: ослабляти Русинôвъ, не дати имъ зорґанізуватись. И такъ пôдкопано вплывъ и значѣнье рускаго духовенства; урядникôвъ рускои народности стеторизовано, такъ що они боять ся брати участь въ розвою свого народу; рады громадскі, одинока автономічна орґанізація Русинôвъ, повыбирані въ деякихъ повѣтахъ пôдъ напоромъ и вплывомъ старостôвъ въ сей способъ, що вôйты не такъ заступають интересъ громадъ якъ суть орудями въ рукахъ власти неразъ противъ интересу громады. Се все и таке инше пôдкопує и ослаблює нашу силу. Въ остатнôмъ часѣ міністерство, правда, зробило одну добру рѣчь, именно внесло проєктъ реформы выборчои. Та дивно, що оно власне за те упало, що добре зробило, а не за свои злі дѣла. Противъ правительства злучили ся три найбôльшѣ сторонництва парляментарнѣ, повалили его и настало нове міністерство.

Найлучше міністерство для Русинôвъ и для Австріи взагалѣ було-бы таке, що стояло бы дѣйстно по-надъ партіями.

Теперь же у насъ настало міністерство коаліційне. Засѣдають въ нѣмъ заступники трехъ сторонництвъ: нѣмецкои лѣвицѣ, консерватистôвъ и Полякôвъ. Але не виджу въ нѣмъ людей, котрі бы зъ того дали пôзнати ся, що стоять за рôвноправностію народôвъ або за добромъ простого люду, якъ се послѣдне н. пр. можна було сказати о міністрѣ д рѣ Штайнбаху. Єсли се міністерство коаліційне поставить за свою проґраму, що теперѣшный станъ національного и політичного посѣданя має бути задержаный, то Русины не можуть на се згодити ся и мусять противставити тôй проґрамѣ проґраму переведеня рôвноправности. Бо мы, Русины, покривджені, мы не можемо обстати при тôмъ, що посѣдаємо, а мусимо добивати ся того, що намъ належить ся.

Деякі вплывовѣ члены того міністерства згадували передше, що можна бы дати Галичинѣ де-въ-чôмъ выимкове становище. Мы маємо вже деякі законы, зъ-пôдъ котрыхъ вынято Галичину, отъ н. пр. §. 48-ый закона шкôльного зъ 1883 р., въ котрôмъ говорить ся о вѣроисповѣданю управителѣвъ школы. Галичину не обовязує той параґрафъ, и мы бачимо, якъ некористно се для Русинôвъ. О такôмъ выимковôмъ становищи для Галичины говорен що до реформы выборчои, именно що-до безпосередности выборôвъ зъ сѣльскихъ громадъ. Противъ тои выимки Галичины мусѣли бы не лишь рускі але и всѣ селяньскі послы, а зъ ними весь рускій и польскій народъ запротестувати.

Деякі члены коаліційного міністерства може будуть домагатись розширеня автономіи Галичины. Автономія добра рѣчь, але въ тыхъ краяхъ, де нема переваги одного народности надъ другою, одного верствы населеня надъ другою. Въ противнôмъ разѣ автономія выходить въ бôльшу некористь слабшои стороны. Най буде у насъ переведена повна рôвноправнôсть, най рôвнѣ права обовязують не лишь на папери але и въ практицѣ, тогдѣ цѣле населенье стане въ оборонѣ автономіи. Але такъ, якъ теперь стоять справы, мусѣли бы рускі послы и всѣ рускі патріоты рѣшучо выступити противъ односторонного розширеня автономіи, мусѣли бы стати передъ народомъ и втягнути весь народъ до акціи. Даремнѣ були бы крики що се пôдбурюванье: оно є тôлько ороною своихъ правъ.

На тôмъ закôнчивъ пос. Романчукъ свои погляды на загальну ситуацію політичну, а приступивъ до обговореня спеціяльныхъ справъ, якѣ трактують ся теперь въ радѣ державнôй якъ н. п. до реформы податковои, реформы процедуры цивільнои, реформы ординаціи выборчои, до проєкту о спôлкахъ селяньскихъ и господарствъ рентовыхъ и т. п. П. Романчукъ згадавъ вôдтакъ свои промовы въ комісіи буджетовôй о потребѣ регуляціи Днѣстра, о дешевôй соли для худобы, о екзекуціяхъ податковыхъ и т. п. Не повтаряємо того, бо вже въ справозданю пос. Романчука въ Долинѣ згадано о тôмъ обширнѣйше. Замѣтити лишь треба, що коли пос. Романчукъ ставъ говорити про екзекуціи податковѣ, мѣжь зôбраными дали ся чути нарѣканя на кривды селянъ. „Подавайте менѣ факты, — говоривъ пос. Романчукъ — але докладно и вѣрно списанѣ, а я буду мôгъ представити ихъ, де треба, и показати наглядно, яка кривда дѣє ся бѣднымъ селянамъ“.

По справозданю зачали деякі выборцѣ ставляти питаня и интерпеляціи. Латиньскій парохъ зъ Бôбрки кс. Тіль звернувъ увагу на малу дотацію (450 зр.) для катихитôвъ реліґіи при школахъ народныхъ въ Бôбрцѣ, такъ що нѣхто не хоче подаватись на ту посаду — а о. Дзеровичъ жалувавъ ся, що Бôбрка не могла дôстати безпроцентовои позички на будову школы зъ фонду, ухваленого соймомъ. — Пос. Романчукъ вôдповѣвъ, що, хочь тѣ обѣ справы вôдносять ся до компетенціи сойму а не рады державнои, — вôнъ радо займе ся ними.

Селянинъ Прибила зъ Романова жалувавъ ся на высокі таксы нотаріяльні и оплаты скарбовѣ при дрôбныхъ спадщинахъ. — Пос. Романчукъ пояснивъ справу таксъ и ухвалу соймову зъ сего року та обѣцявъ порушити ею въ радѣ державнôй.

За-для спôзненои поры, замкнувъ предсѣдатель о. Штогринъ зборы, высказавши въ имени зôбраныхъ повне вдоволенье зъ дѣяльности пос. Романчука въ радѣ державнôй и зазначивши, що вповнѣ годить ся зъ поглядами посла на порушенѣ справы. Селянинъ Прибила внѣсъ многолѣтство въ честь посла а всѣ зôбранѣ грôмко вôдспѣвали.

По тôй офіціяльнôй части окружили посла Романчука зôбранѣ и почали ще пытати про рôзнѣ справы, высказуючи свои потребы и бажаня. Мѣжь иншими и маршалокъ Незабитовскій просивъ посла Романчука, щобы порушивъ справу потребы запомоги на засѣвы весняні для селянъ.

Повѣтове вѣче въ Жидачевѣ.

Коротеньке справозданье зъ сего вѣча подали мы вже въ суботу, — нинѣ подаємо обширнѣйше пôсля записокъ нашого справоздавця.

По богослуженю зôбрали ся участники вѣча, котрыхъ число, якъ мы вже доносили, сягало звыжь 300 людей, въ нанятôмъ домѣ жидôвскôмъ [бо маршалокъ повѣтовый вôдмовивъ салѣ рады повѣтової] и тутъ повитавъ ихъ голова мѣсцевого комітету о. Лукавецкій пôдносячи, що незавидне положенье економічне и політичне зневолює Русинôвъ збирати ся на спôльні нарады, роздумати: въ якій способъ выдобути ся зъ загальної нужды. Потôмъ предложивъ вѣчу нотаря п. Савчиньского на предсѣдателя, а коли зборы приймили се предложенье одноголосно, п. Савчиньскій, покликавши п. Мелешкевича и о. Сеника на секретарѣвъ и представивши правительственного комісаря п. Кархезого, удѣливъ голосу першому референтови д-ру Олесницкому.

Та закимъ д-ръ Олесницкій вспѣвъ розпочати свій референатъ, правительственный ко-

місарь зажадавъ голосу и, звертаючись до предсѣдателя вѣча, просивъ по польски о помо́чь въ удержаню ладу. Присутнѝ почали домагати ся, щобы комісарь говорив по руски, а коли во́нъ заявивъ, що мимо найщиршои охоты не може, бо не вмѣе, вѣчовики-селяне кликнули въ своѣй добросердечности: „Прощаємо! прощаємо!“ По сѣмъ мало́мъ епізодѣ приступлено до порядку дневного — и д-ръ Евг. Олесницкій почавъ бо́льше-менше такъ референтувати про економічне положенье:

Панове братя краяны! Справа, про котру буду бесѣдувати — се справа господарска, що дотыкае найважнѣйшихъ хвиль житя буденного громады, повѣта, краю. Се справа, що становить насущный хлѣбъ. Нинѣ маємо застановити ся: чому мимо того, що говорять, мовь то наша земля плыне медомъ и молокомъ, намъ хлѣборобамъ тѣсно и прикро, чому намъ живесь го́рко?

Коли возьмемо на увагу списъ людности, то побачимо, що 74% т. е. $^3/_4$ частей Галичины становлять ро́льники. А коли пригляне мо ся людности руско́й, то мѣжь Русинами буде 90% ро́льнико́въ. Отже коли хто хоче Русинамъ добро зробити, мусить дбати про хлѣбороба, бо справа хлопска такъ тѣсно злучена зъ справою рускою, що одно́ безъ другои нема. Длятого всѣ змаганя Русино́въ, если они щирѝ и правдивѝ, мусять мати на метѣ поправити хлопску долю, мусять стремѣти до того, щобы вчинити мужика не лишь горожанином и духово независимымъ, але й привести его до добробыту.

Коли въ 1848 роцѣ, по панщинѣ, проѣхавъ першій разъ по руско́й нивѣ плугъ свободы, спѣвавъ тогдѣ одинъ поетъ: „Гей хто на свѣтѣ красшу долю маѳ, якъ той, що плугомъ святу землю оре!“ — але лѣта и во́дносины принесли по́знѣйше зовсѣмъ иншу пѣсоньку — и сучасный поетъ заспѣвавъ го́рко: „Гей хто на на свѣтѣ красшу долю маѳ, якъ той, що.. святу землю въ банку заставляѳ, въ довги впадае мовъ въ бездонне море, а потомъ бе́ть ся ажь остатня рація, прійде на него — банку ліцитація!“ Тѝ слова мѣстять въ собѣ сумну, дѣйстну правду.

Коли передъ сорокъ и ко́лькома роками зроблено селянъ свобо́дными, то во́дносины таки не поправились, а навпаки, казали надѣяти ся, що селянинъ не легко до́бе ся долѣ на ро́дно́й землици. Правда, знесено панщину, але за дарунокъ треба було заплатити индемнізацію [*Славно!*]. Та й станъ господарки находивъ ся въ дуже лихо́мъ положеню, добробытъ що-разъ по́днепадавъ. Селянинъ не знавъ господарства грошевого, проѣдавъ все, що заробивъ, тягары росли, ро́льництво не було въ силѣ заспокоити потребъ а промыслу не було нѣякого. Промыслъ заводили паны и то промыслъ горальняный [*Славно!*], але чи во́нъ по́днѣсъ селянина морально й матеріяльно? Отже, якъ кажу, потребы росли, ро́ля и худоба не давали нѣчого, а заграница засыпала насъ своими фабрикатами и забирала гро́шь. Торговля, купецтво находили ся въ чужихъ рукахъ, купцѣ стали панами и спекуляцією установляли цѣны. Хлѣборобъ мусѣвъ збувати все майже дармо.

Въ тако́мъ положеню остававъ селянинъ самъ, безъ помо́чнои руки. Правительство гляді́ло байдужно, мѣжь Русинами гадка самопомочи була ще нерозвита, а селянинъ самъ не бувъ въ силѣ зарадити собѣ.

Але отъ передъ 30-ма роками заведено у насъ автономію, наставъ соймъ, выдѣлъ краевый, рады повѣтовѝ, выдѣлы повѣтовѝ [*Голосы: Не треба намъ того!*], та ба! грошей не було. И хто плативъ? Хлопъ плативъ и платить, але чи маѳ зъ того якій хосенъ? Во́дъ 1865 року соймъ ухвалювавъ богато законо́въ въ господарско́мъ напрямѣ, однакъ они не принесли нѣякои по́льги, постановы не помогли и не помагають, але радше упослѣджують селянина. Правда, на чолѣ законодавства поставлено засаду: „ро́вне право для всѣхъ!“ — однакъ въ поодинокихъ постановахъ та засада не переведена. Я подамь примѣры. Законъ цивільный приписуе, що властителеви грунту прислугуе право до того, що находить ся на грунтѣ, по́дъ землею и въ воздушно́мъ стовпѣ, а краевый законъ каже: добре, то́лько полювати звѣрины не во́льно, бо зборонюе ловецкій законъ [*Смѣхъ*]. Цивільный законъ дае право до берего́въ и рѣкъ, а краевый законъ 1887 року запроваджуе ревіры и аренды [*Смѣхъ*]. Законъ цивільный приписуе властителеви право до того, що находить ся по́дъ землею, але нехай лишь довѣдають ся, що по́дъ землею укрытѝ богатства, тогдѣ они стають або монополемъ державы, або власностію капіталу, и користи тягнуть чужѝ спекулянты. Найкрасше можна пересвѣдчити ся на Бориславѣ.

Отже бачимо, законъ одною рукою дае, а другою бере. Нашѝ интересы упослѣдженѝ, а передъ ведуть законы конкуренційнѝ: дороговый, шко́льный и парохіяльный. Першій законъ дороговый — голосный и славный тымъ, що заводить чисту панщину на селянъ. Кождый властитель нумеру мусить во́дробити чотири днѣ шарварку, коли мѣжь тымъ дво́ръ обовязаный доставити лишь матеріялъ о сто́лько, о ско́лько во́нъ не перевышае 5% во́дъ податку безпосереднього въ одно́мъ роцѣ. Нѣчого и говорити, що то найнесправедливѣйшій законъ, длятого йне дивнй подѣѣ, що во́дограли ся на Мазурахъ и въ Рудеччинѣ. Нашѝ послы повинни старати ся, щобы законъ той якъ найскорше змѣнити. Дальше и конкуренція шко́льна несправедлива. Громада удержуе учителя, а хто презентуе? Значить, ты плати, а до права тобѣ зась! [*Сумно!*] На тако́мъ само́мъ во́зку ѣде також парохіяльна конкуренція. Громада платить $^5/_6$ частей, дво́ръ лише $^1/_6$ часть, и дво́ръ презентуе! Отже выходить на те що кажуть, заедно: „дай“, а нѣколи не скажуть: „на“ [*Голосы: Дають хиба то що зъ носа впаде! Славко!*]

Загало́мъ у всѣхъ законахъ, котрѝ выдавъ соймъ во́дъ часо́въ конституціи ажь до нинѣ, пробиваѳ ся гадка упослѣдити хлѣборо бо́въ, и по то́мъ змѣркуете, длячого паны добиваютъ ся такъ завзято мандато́въ посольскихъ. А тѝ, що голосують на такихъ кандидато́въ, приводять нещастье на себе, на своихъ дѣтей, внуко́въ. [*Ганьба имъ!*].

И законы державнѝ не користнѝ для насъ. По́бля закона спадкового можна наслѣджувати або на по́дставѣ тестаменту, або безъ тестаменту. При тестаментѣ приписуе законъ цивільный то́лько вымогъ и формальностей, що годѣ й збагнути всего, и часто буваѳ, що тестаментъ стаѳ неважный. Коли-жь чоловѣкъ умре безъ тестаменту, тогдѣ майно переходить на дѣти, внуки, або на брата и сестру, або навѣть и на десятый ко́лъ въ плотѣ, а про жѣнку або чоловѣка нѣчого не згадуе ся. И то маѳ бути справедливе? Що бо́льше, коли нема кро́вныхъ, то майно до́стаѳ ся фіскусови. А якъ помре бѣдакъ въ шпитали, що хто платить за него? фіскусъ чи громада? [*Голосы: Громада! громада!*] Отже кому належить ся дѣдична спадщина, якъ не громадѣ? [*Славно!*]

Ще го́рше дѣе ся зъ пертрактаціями спадковыми. Дотычный законъ выданый въ 1854 роцѣ лишь на те, щобы заводити процесы. Допустѣмъ умре чоловѣкъ и лишить 6 до 7 дѣтей. Заразъ приходить для нихъ декретъ дѣдицтва на $^1/_7$ часть. [*Славно!*] Въ слѣдъ за тымъ идуть процесы и коштують то́лько, що за тѝ грошѣ можна бы купити три спадщины! Въ интересѣ правного ладу, въ интересѣ згоды сей законъ треба зреформувати такъ, щобы кожда спадщина була подѣлена безъ процесо́въ, и щобы кождый одержавъ свою часть по справедливости. [*Славно!*]. (*Дальше буде*).

——

Завтра подамо докончене сего реферату д-ра Олесницкого, а нинѣ подаємо принятѝ вѣчемъ отсѝ резолюціи въ справахъ економічныхъ:

„Народне вѣче въ Жидачевѣ признае задля поправы економічныхъ во́дношень сельскихъ хлѣборобо́въ въ Галичинѣ за конечне жадати:

А. І. На поли законодавства судового:

а) Змѣны закона цивільного въ постановахъ его що-до спадщинъ о сто́лько, щобы формальности розпоряджень послѣднои волѣ були зменшенѝ и улекшенѝ, щобы при наслѣдствѣ безтестаментарно́мъ наслѣдство дальшои родины було ограничене въ користь оставшого супруга и щобы безнаслѣдни спадщины припадали не скарбови державному, а громадѣ, въ котрѝй померший мавъ право приналежности.

б) Змѣны патенту о пертрактаціяхъ спадковыхъ зъ 8 серпня 1854 ч. 208 В. з. д. въ то́мъ напрямѣ, щобы передъ признаньемъ спадщины переведеный бувъ ви подѣлъ, якъ фізичный такъ и табулярный, и щобы выданый на то́й по́дставѣ декретъ наслѣдства мавъ силу екзекутивы.

в) Змѣны закона судового о екзекуціяхъ въ той спосо́бъ, щобы при селяньско́й власности земско́й означене minimum грунту свобо́дне було во́дъ всякои екзекуціи.

II. На поли законодавства адміністраційного:

а) Змѣны законо́въ обмежуючихъ свобо́дну власно́сть земску меншои посѣлости а взглядно выконуваня тыхъ законо́въ въ той спосо́бъ, щобы сельскѝ хлѣборобы не були полишенѝ можности користати зо всѣхъ справъ, якѝ по́сля обовязуючихъ законо́въ зъ грунтовою власностію земскою суть сполученѝ.

б) Реформы законо́въ конкуренційныхъ, а именно дорогового, шко́льного и закона о конкуренціи парохіяльно́й въ той спосо́бъ, щобы тягары на удержанье доро́гъ розложенѝ були въ формѣ додатко́въ до оплачуваныхъ податко́въ безпосередныхъ, щобы въ тягарахъ на удержанье шко́лъ задержано бо́льшу ро́вномѣрность мѣжь престаціями громадъ а дво́рскихъ обшаро́въ и вко́нци, щобы парохіяне обовязанѝ до конкуренціи при церквѣ філіяльно́й не були ро́вночасно обовязанѝ до конкуренціи при церквѣ матично́й.

III. На поли законодавства скарбового:

а) Знесеня податку грунтового и домово-клясового а заведеня податку особово-доходового зъ увзглядненьемъ minimum екзистенціи и зъ примѣненьемъ стопы прогресійнои.

б) Знесеня податко́въ консумційныхъ во́дъ артикуло́въ до житя доконче потрѣбныхъ, а заведеня податку люксусового.

в) Увольненя спадщинъ до 500 зр. и взагалѣ всѣхъ интересо́въ до высоты 500 зр. во́дъ оплаты належитостей скарбовыхъ.

Б. На поли кредиту селяньского:

а) Переведеня конверсій довго́въ обтяжаючихъ въ хосенъ банко́въ приватныхъ або ихъ цесіонарѣвъ грунтову власно́сть нашихъ селянъ черезъ банкъ краевый або другій до того утворитись маючій институтъ краевый.

б) Удѣлюваня селянамъ правдиво потребуючимъ помочи черезъ тѝ заклады позичокъ низько опроцентованыхъ и примѣненыхъ по́дъ взглядомъ амортизаціи до характеру селяньского господарства.

в) Увольненя всѣхъ акто́въ правныхъ при повышо́й конверсіи во́дъ всякихъ оплатъ належитостей правныхъ.

Народне вѣче взываѳ всѣхъ рускихъ и взагалѣ справѣ селяньства прихильныхъ послово́въ соймовыхъ и рады державнои, щобы справу тыхъ реформъ въ тѣлахъ законодавчихъ по́днесли и всѣми силами по́двперли.

В. На поли внутрѣшнои орґанізаціи економічнои народне вѣче — взываѳ всѣхъ Русино́въ, щобы безъ огляду на ро́зницѣ суспо́льныхъ и політичныхъ пересвѣдчень, сполучили свои силы для працѣ надъ економічнымъ по́дложеньемъ селяньства, а то черезъ закладанье товариствъ економічныхъ маючихъ на цѣли охорону земскои власности селянъ, орґанізацію працѣ и помо́чь правну для хлѣборобо́въ-еміґранто́въ.

Дневникарскѝ качки...

Мусимо нинѣ звернути увагу на ко́лька дневникарскихъ качокъ, якѝ появили ся въ остатныхъ часахъ про справы рускѝ.

Neue freie Presse донесла, що рускѝ послы, нѣбы-то во́званѝ до приступленя до завязаня коаліційного клюбу славяньского, во́дмовили тому во́званю. На основѣ сеи вѣстки въ Neue freie Presse львовскій орґанъ москвофільскій, по свому звычаю, наторочивъ въ суботу богато небылиць.

Отже мы, поінформувавши ся зъ найпевнѣйшого жерела, бо зъ устъ самыхъ послово́въ рускихъ, можемо нинѣ запевнити, що доси ще нѣхто до послово́въ рускихъ не удававъ ся въ то́й справѣ и они не мали навѣть нагоды высказати своѣи гадки й волѣ.

Вчера зновъ Gazeta Narodowa подала вѣстку за Montagsrevue, що нѣбы-то въ то́й справѣ намѣстникъ Бадені вилынувъ на рускихъ послово́въ и ему треба дякувати за се, що навѣть „клюбъ рускій бо́льше зблизивъ ся до кола польского“.

Можемо запевнити, що й се донесенье Montagsrevue ѳсть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь выдумкою, бо намѣстникъ гр. Бадені зъ рускими послами о то́мъ нѣколи й не говоривъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ на послѣдно́мъ [51-бмъ] своѣмъ засѣданю зъ 15 с. м. порѣшивъ мѣжь иншими отсѝ справы:

1. Въ справѣ выданя народописнои карты Руси-Украины, выготовленои д-ромъ Григ. Величкомъ, рѣшено увбйти въ переговоры зъ львовскимъ літографомъ п. Андрейчиномъ, членомъ товариства „Зорѣ“. П. Андрейчинъ — по мысли давнѣйшои ухвалы выдѣлу — выготовивъ и доручивъ выдѣлови одинъ картоникъ мапы яко пробу своеи роботы. Проба выйшла вдоволяюче. До нагляду надъ роботою выдѣлъ упросивъ самого укладника мапы д-ра Величка и уповномо́чнивъ его порозумѣти ся зъ якимъ технікомъ для начерканя сѣтки мапы.

2. Во́дчитано письмо Вп. о. Данила Танячкевича зъ Закомаря зъ порадою, щобы выдѣлъ „Просвѣты“ выдавъ популярну книжочку зъ описомъ похоронно́въ мощей Маркіяна Шашкевича у Львовѣ, — и ухвалено выдати [въ 1894 р., бо сего року вже годѣ] выбо́ръ зъ творво́въ поета а въ додатку описъ похоронно́въ. Выготовленье тои книжочки поручено членамъ выдѣлу пп. Ол. Барвѣньскому и о. Ив. Чапельскому.

3 Принято до вѣдомости, що книжочка „Забобоны та ворожбитство“, написана о. И. О—чемъ, выйшла вже зъ друку и розсылае ся членамъ товариства

4. Ухвалено книжочку ювілейну „Просвѣты“, котра маѳ подати короткій нарисъ исторіи и розвитку товариства за часъ 25-лѣтный [во́дъ 1868 до 1893 р.], выдати за мѣсяць грудень сего року. Уложенье сеи книжочки поручено членови выдѣлу Ив. Белеѳви. На внесенье укладника ухвалив выдѣлъ, щобы въ сѣй памятно́й книжочцѣ умѣщенѝ були портреты всѣхъ дотепе рѣшныхъ головъ товариства — проф. Н. Вахнянина, Юл. Лавро́вского, Вол. Федоровича и д-ра Ом. Огоновского, та й двохъ найзнатнѣйшихъ меценато́въ „Просвѣты“ — бл. п. о. Стеф. Качалы и бл. п. Зеновія Грушкевича.

5. Членъ выдѣлу Ив. Белей по́днѣсъ справу закупна знаходячого ся на выставѣ образо́въ у Львовѣ историчного образа молодого многонадѣйного маляря п. Миколы Ивасюка въ Монахіюмъ. Образъ представляе Хмѣльницкого по битвѣ по́дъ Зборовомъ, а критикъ [п. Корн. Устіяновичъ] высказавъ ся о нѣмъ дуже похвально въ „Дѣлѣ“. Оденъ гарный образъ п. Ивасюка „Козакъ зъ дѣвчиною при кирници“ перейшовъ торо́къ на власно́сть приватну [закупивъ его зъ выставы львовскій купець п. Рідль], такъ само певно набувъ бы хтось приватный и сей образъ историчный. Однакъ бо́льша була бы користь, коли-бъ го́дни образы нашихъ сучасныхъ маляро́въ закуповувано для галерій образо́въ маляро́въ рускихъ при товаристѣ „Просвѣта“, де вже и зроблены якійсь початокъ. Се була бы користь для загалу. Зъ другого-жь боку таке закупно образо́въ було бы зъ користію такожь для молодыхъ нашихъ маляро́въ, що — якъ звычайно у Русино́въ — тяжко борючись о истнованье, мусять неразъ збувати свою го́рку працю за що-небудь, абы то́лько не терпѣти голоду й холоду. Розумѣе ся, се то́лько знеохочуе молодыхъ людей, во́дбирае у нихъ енергію до працѣ, а неразъ — якъ то по́днѣсъ въ критицѣ Ивасюкового образа Вп. п. К. Устіяновичъ — навѣть запропащуе правдивѣ таланты, що при выго́днѣйшихъ обставинахъ житя могли були богато зробити на славу своему имени и своѣи народности. У иншихъ народо́въ ѳ меценаты, що по́ддержують свои молодѝ таланты, ѳ й во́дповѣдни стіпендіи, — у насъ же Русино́въ, нѣ одного нѣ другого нема. А прецѣнь обовязокъ до по́дпоры своѣи штуки малярскои, по́дпоры своихъ маляро́въ — мусить спочивати на нашій суспо́льности. Поки-що нема иншого способу, якъ за складковѝ сумы закуповувати образы ихъ на власно́сть загалу — до галерій образо́въ „Просвѣты“. Що-до п. Ивасюка, о котрого образъ теперь рѣчь иде, то во́нъ именно належить до тыхъ молодыхъ маляро́въ нашихъ, що подають великѝ надѣѣ, и то на славу рускои народности, — бо п. Ивасюкъ щирый патріотъ рускій — а приневоленый вести тяжку боротьбу о истнованье, не мавъ бы можности розвивати, якъ слѣдъ, свого таланту. П. Ивасюкъ забираесь теперь до мальованя великого полотна „Въѣздъ Богдана Хмѣльницкого до Кіѣва“. Праця та, вже наскіцована, вымагае не лишь богато часу й труду, але й накладу. Отже тымъ бо́льше мусить суспо́льно́сть руска почутись до обовязку прийти въ помо́чь свому землякови-маляреви. Не ходить о якусь надто велику суму. Поляки закупо вують образы своихъ маляро́въ на власно́сть загалу за десятки тысячѣвъ, — тутъ же йде лишь о 500—600 зр. Таку суму зложать рускѝ патріоты, коли то́лько почують поклякъ до такои складки. Мѣжь читателями „Дѣла“ знайдесь богато такихъ патріото́въ, котрѝ, присылаючи передплату, будуть въ змозѣ докинути бодай 1 зр. на закупно образа. Такъ само й читателѣ другихъ часописей нашихъ. Деякѝ Русины зможуть причинитись й значнѣйшимъ даткомъ. Отже не треба сумнѣватись, що сума на закупно образа збере ся, а выдѣлъ товариства „Просвѣта“ може зъ повнымъ спокоѳмъ безъ обавы о нарушенье фондо́въ товариства, принати до вѣдомости о намѣрене закупно образа п. Ивасюка до галерій образо́въ въ товариствѣ — и зъ своѣи стороны рѣчь улекшити.

По обговорѣ справы выдѣлъ ухваливъ покищо выслати п. Ивасюкови до Монахіюмъ безпроволочно 100 зр. титуломъ позички комітетови, котрый взявъ на себе переведенье справы закупна образа. До комітету того належать члены выдѣлу „Просвѣты“ — кромѣ внескодавця пп. Ол. Барвѣньскій, К. Панько́вскій, о. Ив. Чапельскій и Григ. Врецьона

6. Принятѝ въ члены товариства:
Омелянъ Юськовъ въ Зворотовичахъ.
Яко́въ Зубко въ Угриновѣ.
Павло Баликъ въ Рѣпневѣ.
Симеонъ Лопухъ въ Галилеи.
Юстинъ Во́вчарукъ въ Галилеи.
Народна Спо́лка въ Колѣнкахъ.
Клявдія Олексинова въ Добро́й шляхотско́й.
Читальня Руска въ Бабинѣ.
Іосифа Маѳрова въ Вяцковичахъ.
Анто́нъ Котовичъ въ Сяноцѣ.
Дмитро Настрога въ Росоховатци.
Иванъ Вацикъ въ Тернополи.
Анто́нъ Студеный въ Дичковѣ.
О. Атан. Мойсеовичъ въ Пнѣвю.
Иванъ Добушовскій въ Миколаѳвѣ.
Читальня „Просвѣты“ въ Иваню пусто́мъ.
Михаилъ Синюта въ Комарнѣ.
Стефанъ Кравецъ въ Гарбузовѣ.
Иванъ Кречковскій въ Пѣскахъ.
Павло Гараимчукъ въ Ильковичахъ.
Григорій Онишкевичъ въ Угновѣ.

Посвященье нового льокалю „Зорѣ“ и ѳи вечерницѣ.

Якъ заповѣджено, во́дбуло ся сеи недѣлѣ посвященье нового льокалю [во́дступленого товариству „Зоря“ совѣтомъ „Народного Дому“] точно о 12 годинѣ въ полудне. Чину освященя льокалю довершивъ о. Лопатиньскій. Потомъ наступила невыбаглива перекуска при бесѣдахъ на тематъ, щобы „Зоря“ чимъ скорше могла посвятити свою власну хату. При сѣй нагодѣ зложили присутнѝ на фондъ будовы дому „Зорѣ“ 20 зр. 35 кр.

Вечеромъ о годинѣ 8 розпочались вечерницѣ „Зорѣ“ въ честь памяти Маркіяна Шашкевича. Обѣ комнатки „Зорѣ“ були такъ заповненѝ родинами ремѣсничими, що многѝ за-для недостатку мѣсця мусѣли во́дойти Вечерницѣ розпочавъ д-ръ Кость Левицкій пре гарною три чверти годины треваючою бесѣдою про значѣнье Маркіяна, про его труды для народу рускаго, та про часы, въ якихъ Маркіянъ сво́й голосъ по́днѣсъ. Гарнои и поучаючои бесѣды выслухали всѣ зъ великою увагою. По бесѣдѣ йшли на перемѣну хоры й деклямаціи. Зъ деклямацій належить по́днести выголошенье стишка „Цвѣтка дро́бная“ Маркіяна Шашкевича панночкою Ковальскою такъ хорошо и зъ зрозумѣньемъ що маленька декляматорка въ народно́мъ строю була приневолена стишокъ повторити. П. Ильчишинъ во́дделямувавъ дуже удачно стихъ Маркіяна „Побратимови“ а п. Яричевскій во́дчитавъ стихъ патріотичный свого укладу По вечерницяхъ наступили домашнѝ забавы.

Вечерницѣ тѝ во́дбули ся зъ повнымъ хо́сномъ для тутешныхъ родинъ ремѣсничихъ, бо якъ бесѣда д-ра Левицкого такъ и пѣснѣ и стихи мали настро́й патріотичный, чого власне треба. Заразомъ вечѣрницѣ тѝ вневнили товариство „Зорю“ що гадка — чимъ-скорше побудувати власну хату, ѳсть оправдана та що справа та стала ся пекучою. Публикою, котра хотѣла взяти участь въ тыхъ вечерницяхъ, бувъ бы заповнивъ навѣть салю „Народного Дому“. А треба и се мати на увазѣ, що були то майже выключно то́лько родины ремѣсничѝ нашого мѣста.

Та коли мы при словѣ, то скажемо ще й се, що голова товариства п. В. Нагорный, по́дносячи на зборяхъ „Зорѣ“ 20 грудня 1892 гадку будовы дому для „Зорѣ“ положивъ натискъ такожь на то, що въ то́мъ домѣ не то́лько мала бы мѣстити ся „Зоря, але такожь бурса ремѣсничa, якои у насъ до нинѣ небуло й нема. Кождый патріотъ нашъ чей-же зрозумѣе вагу розвою нашого ремѣсничого и мѣщаньского стану и вагу бурсы ремѣсничои рускои, де бы будущѣ ремѣсники нашѝ одержували не то́лько образованье фахове у найлучшихъ нашихъ майстро́въ львовскихъ, але такожь образованье загальне въ дусѣ патріотичномъ. Зважившн се, памятаймо о нашо́й „Зорѣ!“

Загальный збо́ръ члено́въ товариства „По́дго́рска Рада“ въ Стрыю во́дбувъ ся — якъ було заповѣджено — въ четверъ мин. тыждня. Головою товариства выбрано на-ново д-ра Олесницкого.

Д-ръ Олесницкій державъ на зборѣ промову про теперѣшне політичне становище рускаго народу, а найбо́льшу звернувъ увагу на реформу выборчу. По́днѣсъ, що правительство по-части признало потребу загальныхъ выборо́въ, але зъ причины опору „кола“ польского реформа та не могла бути переведена, кабінетъ гр. Таффого упавъ, а во́дъ нового, коаліційного кабінету Русинамъ не надѣятись до-

бра. Розбравши дѣяльность польского „кола“, що складає ся головно зъ шляхты, неприхильнои людови и дѣлаючои на некористь краю, бесѣдникъ поставивъ резолюціи, въ которыхъ запротестовано противъ стремленю тѣлъ законодатныхъ до гнету верствъ робочихъ, выказано обуренье для „кола“ польского а выступъ гр. Стадницкого напятновано яко ганьбу и соромъ, вкѣнци вѣзвано рускихъ послѣвъ, щобы всѣми силами стояли за реформою выборчою. На внесенье сел. Скоблика зъ Дашавы ухвалено признанье пос. Леваковскому, що въ „колѣ“ оденъ стоявъ за реформою выборчою. Ухвалено такожь — якъ мы вже доносили — выдавати въ Стрыю политичный двотыждневникъ „Стрыйскій голосъ“ для обороны рускихъ интересѣвъ мѣсцевыхъ и загально-народныхъ.

НОВИНКИ.

— **Вѣче повѣтове въ Рогатинѣ** вѣдбуде ся — якъ довѣдуємось — дня 4 н. ст. грудня с. р. На вѣчу будуть реферати: економічный [сей рефератъ держати буде оденъ изъ свѣтлѣйшихъ селянъ въ повѣтѣ], о проєктѣ новыхъ радъ громадскихъ, о реформѣ выборчѣй и о нашѣмъ положеню політичнѣмъ. Програма вѣча буде небавомъ оголошена въ „Дѣлѣ“.

— Въ сѣмъ тыждни вѣдбудуть ся **представленя рускоro театру** вѣ второкъ, въ пятницю [на дохѣдъ фонду будовы рускоro театру] и въ суботу.

— **Рускій комітетъ выставовый**, що займаесь участію рускихъ товариствъ въ выставѣ краевѣй, вѣдбувъ вчера засѣданье пѣдъ проводомъ д ра Дамяна Савчака. Рѣшено выбудувати навільонъ рускихъ товариствъ въ розмѣрѣ 200 квадратовыхъ метрѣвъ, и то по можности посередъ етноґрафічного вѣддѣлу. Плянъ будынку выготовить архітектъ п. Левиньскій. У выставѣ, якъ звѣстно, возьмуть участь отсѣй товариства рускій: Просвѣта, Руска Бесѣда, товариство им. Шевченка, Народна Торговля, Зоря, Днѣстеръ, Боянъ, Клюбъ Русинокъ товариство педаґоґічне, Гуцульска Спѣлка, Ватра и другій. Интересованій стороны можуть зголошуватись до дирекціи выставовои, выбранои зъ посередъ комітету, именно до проф. Володимира Шухевича при улици Чарнецкого число 26.

— **Проба спѣву „Львѣвскоro Бояна“** вѣдбуде ся въ четверъ о годинѣ 7-ѣй вечеромъ въ комнатахъ „Бесѣды Руской“. По причинѣ, що небавомъ вѣдбудуть ся сходины товариски зъ забавами и продукціями музичными, выдѣлъ „Бояна“ просить о численну участь членѣвъ въ пробѣ.

— Въ недѣлю дня 26 н. ст. падолиста о годинѣ 3-ѣй по полудни вѣдбудуть ся въ комнатахъ „Родины“ въ Коломыи **перший загальній зборы товариства „Рускій жѣночій кружокъ въ Коломыи“**. Порядокъ дневный: 1. Отворенье Зборѣвъ. 2. Вписъ членѣвъ. 3. Выбѣръ выдѣлу. 4. Справа помѣщеня и розвою „Кружка“. 5. Внесеня. Запрашаючи на сій перший зборы нашого товариства, просимо всѣхъ Посестеръ нашихъ якъ найчисленнѣйше прибути и вступити до товариства. Великои потребы того товариства нѣхто не заперечить. Посестры! Лучѣмъ ся разомъ, познакомѣмъ ся, просвѣчаймо ся и загрѣваймо ся до спѣльноп працѣ для дорогого народу, плекаймо мѣжь собою духа правдиво-народного а станемо на высотѣ задачи рускои жѣнки! — Въ Коломыи 20 падолиста 1893. *Основательки.*

— **Выдѣлъ товариства Руска Читальня въ Золочевѣ** скликує звычайній загальній зборы на день 8 н. ст. грудня с. р. на годину 2-гу зъ полудня до льокалю читальнѣ. На порядку дневнѣмъ: 1. Справозданье уступаючого выдѣлу. 2) Выбѣръ нового выдѣлу. 3. Внесеня членѣвъ. — За выдѣлъ *Рожанковскій.*

— **Въ Бучачи** истнує — вѣдъ якогось часу бѣльше на папери нѣжь на дѣлѣ — руске політичне товариство „Народна Рада“. Голова того товариства мешкає ажь въ другѣмъ повѣтѣ, а секретаремъ есть вѣдъ часу завязаня товариства молодый чоловѣкъ п. Косарчукъ — той, що то остатными часами хотѣвъ выдавати [и кѣлька разѣвъ заповѣданъ] антісеміткy часопись въ язикахъ рускѣмъ и польскѣмъ. Недавно п. Косарчукъ загадавъ собѣ скликати въ Бучачи якѣсь зборы и выготовивъ плякаты рускій польскимъ абецадломъ пѣдъ фірмою Народнои Рады. Одна часопись, пѣднѣсши той фактъ, звалила вину на товариство Народну Раду — коли на дѣлѣ завинивъ одинъ чоловѣкъ, п Косарчукъ. Русинѣвъ зъ мѣста Бучача и зъ околицѣ фактъ той спонукавъ бодай подумати надъ реорґанізацією Народнои Рады — и надѣємось, що на самѣй думцѣ не скѣнчить ся. Въ Бучачи проживає теперь посолъ К. Телішевскій, есть тамъ и адвокатъ-Русинъ д-ръ В. Дѣдошакъ, — они, яко мѣсцевій людє, повинній взяти ініціятиву въ тѣмъ дѣлѣ и поставити товариство на ноги, придбавши для него зарядъ гѣдный, позажный. Правду сказавши — въ такѣмъ повѣтѣ, де есть політичне товариство, де въ повѣтовѣмъ мѣстѣ живе посолъ и адвокатъ щирый Русинъ, — рухъ рускій повиненъ проявляти ся дуже живо. Доси повинно вже було въ Бучачи вѣдбутись окружне або повѣтове вѣче въ тыхъ важныхъ справахъ, що нинѣ стоять на порядку дневнѣмъ. Та оно ще не пропало, — нехай тѣлько бучацкій патріоты возьмуть ся чимъ скорше до зреорґанізованя тамошнои Народнои Рады и зроблять зъ неи справдѣ поважне, дѣльне и рухливе товариство політичне.

— **П. Омелянъ Каламунецкій** одержавъ на університетѣ въ Инсбруцѣ степень доктора всѣхъ наукъ лѣкарскихъ.

— **На вѣче селяньске до Снятина** переѣхало черезъ Львѣвъ — якъ доносить Dziennik Polski — шѣсть делеґатѣвъ мазурского „звязку хлопского“. Dziennik — сильно зафрапованый тою проявою — констатує „istotny ściślejszy sojusz“. . .

— **Послови д-рови Витвдови Левицкому** не пощастило ся оногды зъ справозданьемъ его въ Перемышли, мимо того, що вступу до салѣ стерегли поліцияны пѣдъ проводомъ комісаря и пускали лише тыхъ, кого узнали за выборця, отже зборъ числивъ ледво 200 осѣбъ. По одногодиннѣй промовѣ посла д ра Вонсовичь забравъ слово и поставивъ внесенье, щобы послови дати вотумъ недовѣрія. Д-ръ Н. Антоневичь, хочь такожь остро скритикувавъ поступованье т. зв демократичныхъ послѣвъ польскихъ, заявивъ ся противъ даваня д-рови Левицкому вотумъ недовѣрія, бо вѣнъ ще молодый, може колись ще придати ся. Внесенье д-ра Антоневича принято, але внесеня, щобы послови дати вотумъ довѣрія, нѣхто не смѣвъ поставити. Зборъ ухваливъ лише двѣ резолюціи: одну за знесеньемъ законѣвъ выимковыхъ въ Чехіи, а другу за розширеньемъ закона выборчого.

— **Въ процесѣ о. Гошовского** запавъ въ суботу вырокъ. О. Гошовского засудивъ трибуналъ на 10 днѣвъ звычайного арешту а всѣхъ селянъ и селянокъ [кромѣ одного] на строгій арештъ вѣдъ 7 днѣвъ до 3 тыжднѣвъ.

— **Зъ Хирова пишуть намъ**: У насъ, якъ Вамъ вѣдомо, була холера (новыхъ случаѣвъ теперь нема), отже нашій жиды придыбали якихсь двоє идіотѣвъ и повѣнчали ихъ на окопищи въ ночи зъ великимъ крикомъ и музикою. Але се нѣчого не помогло, бо холера якъ разъ найбѣльше мѣжь ними жертвъ забрала.

— **Зъ Кѣцманя пишуть намъ**: Въ Пядикѣвцяхъ въ повѣтѣ кѣцманьскѣмъ лучило ся дня 17 н. ст. падолиста велике нещастье. Въ тамошнѣй трачцѣ пукъ котелъ такъ нещасливо, що на мѣсци трое людей убивъ, а 15 поранивъ. До другого дня було вже 8 осѣбъ мертвыхъ. Та кобы на тѣмъ скѣнчило ся! Зъ Кѣцманя и Чернѣвцѣвъ зъѣхали до Пядикѣвцѣвъ комісіи.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ**: Дня 13 с. м. прихопивъ п. Іосифъ Садовскій, господарь зъ Ладанець, и вѣддавъ жандармеріи пѣдпалника М. Зеленького, пѣдозрѣного о пѣдпаленье Пѣдгородя, де — якъ була звѣстка въ „Дѣлѣ“ — згорѣло до трицять господарѣвъ. Пѣдпалникъ той бувъ уже разъ за таке караный десятьма роками вязницѣ.

— **Вѣдъ дирекціи зелѣзниць державныхъ** одержуемо отсе письмо: Поѣздъ товаровый н-ръ 385 зѣставъ на дни 17 н. ст. падолиста вечеромъ на просторони мѣжь стаціями Бурштиномъ и Букачѣвцями черезъ самъ для себе переходячій паровѣзъ наѣханый, въ наслѣдокъ чого 3 возы розбито и двохъ кондукторѣвъ потернѣло тѣлесній ушкоды. — На дни-же 18 с. м. доторкнувъ паровѣзъ поѣзду н-ръ 372 при въѣздѣ до стаціи Сѣхѣвъ кѣнця поѣзду н-ръ 313, при чѣмъ послѣдный вѣзъ товаровый зѣставъ ушкодженый, зъ подорожныхъ же и зѣ служба зелѣзничои не дѣзнавъ нѣхто нѣякои шкоды.

— **Доповняючій выборы до сойму** зъ ґруны бѣльшои посѣлости въ Сянѣцкѣмъ, на мѣсце Жигмонта Козловского, и въ Коломыйскѣмъ, на мѣсце Голѣвского, розписано на день 20 н. ст. грудня.

— **Баронъ Ив. Калрі** презесъ кола польского въ буковиньскѣмъ соймѣ, зложивъ посольскій мандатъ до галицкого сойму зъ округа бѣльшои посѣлости Снятинъ-Коломыя.

— **Ґр. Августъ Лось**, посолъ до рады державнои зъ бѣльшои посѣлости въ Самбѣрщинѣ, стававъ дня 16 н. ст. падолиста въ Самборѣ передъ 7-ма выборцями. Въ справозданю пѣднѣсъ ґр. Лось, що „коло“ польске въ борбѣ противъ реформы выборчои ишло за голосомъ лѣвицѣ и клюбу Гогенварта, а не менше и зъ свого пересвѣдченя, бо навѣть лѣвиця „кола“ польского глядѣла на реформу выборчу такъ, якъ ґр. Стадницкій. Промову Стадницкого назвавъ ґр. Лось „дуже патріотичною“...

— **Зъ Бережанъ пишуть намъ**: Въ 242 н-рѣ „Дѣла“ зъ дня 9 н. ст. падолиста була помѣщена мѣжь „Новинками“ допись зъ Бережанъ, въ котрѣй було сказано, що Вп. о. деканъ Кордуба дня 1 падолиста державъ у касарни проповѣдь до воякѣвъ по польски. Допись ся була тенденційна и розминула ся зъ правдою, бо о. Кордуба, постаравшись вѣдъ Архіерея о позволенье удѣлити благословенія, удѣливъ его по руски, дальше говоривъ проповѣдь до Полякѣвъ по польски, а другу часть тои проповѣди до Русинѣвъ по руски и по руски закѣнчивъ. [*Прим. Ред.* Зъ приятностію мѣстимо се письмо, котрого правду стверджують пѣдписи людей поважныхъ.]

— **Дирекція почтъ** оповѣщує: Зъ днемъ 1 н. ст. грудня 1893 входить въ житье урядъ почтовый въ Синковѣ коло Радехова (повѣтъ Камѣнка струмилова) зѣ звычайнымъ обсягомъ чинности. — Округъ доручень сего уряду становити будуть громады и общары двѣрскій: Синкѣвъ и Волиця барилова зъ присѣлками Дуброва, Корчѣвка, Собѣнь, Выгода и Зелене. — Рѣвночасно змѣняє ся назву уряду почтового въ Синковѣ (повѣтъ Залѣщики) на „Синкѣвъ коло Королѣвки“.

Зъ днемъ 1 н. ст. грудня 1893 входить въ житье урядъ почтовый въ Синявѣ коло Максимѣвки (повѣтъ Збаражъ) зѣ звычайнымъ обсягомъ дѣяльности. — Округъ доручень сего уряду становити будуть громады и общары двѣрскій: Синява, Синягѣвка, якъ такожь общаръ двѣрскій Шилы. — Рѣвночасно установлює ся для уряду почтового въ Синявѣ въ повѣтѣ ярославскѣмъ назву „Синява коло Ярослава“.

— **Похорон- кн. Александра Батенберґа** вѣдбувъ ся вчера о 2-ѣй годинѣ зъ полудня. Въ цѣлѣмъ мѣстѣ горѣли ґазовій лѣхтарнѣ заслонені жалѣбною тканью. При покропленю мощей була цѣла родина и небезпечно недужа вдова. На похоронѣ явили ся ще кн. Вільгельмъ віртемберґскій, міністеръ болгарскій Грековъ, президентъ болгарского собранія Петковъ, депутація арміи болгарскои зъ 5 офіцирѣвъ, депутація університету болгарского, кольоніи болгарскои у Вѣдни и студентѣвъ болгарскихъ зѣ Львова Въ заступствѣ цѣсаря прибувъ майоръ Льоняй. Дальше взяли участь въ похоронѣмъ походѣ намѣстникъ, маршалокъ краю, бурмістръ мѣста Градця, ґенералъ Райнлендеръ зъ офіцирами и т. д. На чолѣ походу похоронного ѣхавъ ґенералъ-майоръ Сетъ. Передъ каравановъ ѣхали два возы вѣнцѣвъ, зъ котрыхъ одинъ вѣзъ двигавъ вѣнцѣ зъ самои Болгаріи. За домовиною ступавъ на самѣмъ передѣ заступникъ цѣсаря майоръ Льоняй, потѣмъ заступникъ болгарского князя Фердинанда. Передъ домовиною ишовъ прикрытый чорнымъ сукномъ кѣнь, на котрѣмъ покѣйникъ доводивъ пѣдъ Сливницею. Войско творило шпаліръ ажь до кладовища. На кладовищи промовивъ по французки міністеръ Грековъ и глубоко всѣхъ порушивъ. Тѣло покѣйника зложено тымчасомъ до гробницѣ ґр. Райнінґавзѣвъ, вѣдтакъ буде оно перевезене до Болгаріи. — Спадщина по помершѣмъ мала. Всего рѣчного доходу мавъ 32.000 зр. Зъ того купивъ віллю въ Градци и доси она ще не заплачена въ цѣлости.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщує: Пѣвнѣчно-нѣмецкій рухъ товаровый зъ Галичиною и Буковиною. — Зъ важностію вѣдъ дня 1 н. ст. падолиста с. р. увѣйде въ житье додатокъ IV до часли II зшитка 3 тарифы въ высше згаданѣмъ руху. Додатокъ сей можна дѣстати въ зарядахъ звязкѣвъ.

— **Нападъ на судью.** Оногды лучила ся въ судѣ мѣско-делеґованѣмъ сек. III. у Львовѣ незвычайна пригода. Передъ судьею Цулявѣмъ въ присутности функціонаря прокураторіи Кристы вѣдбувала ся розправа карна противъ Скшиша, обжалованого о злочинъ крадежи. Скшишь належить до найнебезпечнѣйшихъ злодѣѣвъ и бувъ вже кѣлька разѣвъ кримінально караный. По переведенѣй розправѣ, въ хвили, коли судья оголосивъ засудъ Скшиша на 3 мѣсяцѣ арешту, вхопивъ тойже зелѣзный хрестъ зѣ стола и зѣ словами: „зновъ маю сидѣти въ криміналѣ, я вамъ покажу“, кинувъ хрестомъ на судью п. Цулявѣа. На щастье хрестъ не поцѣливъ головы и ушкодивъ лише лѣву руку. Очевидно Скшиша заразъ зловлено и вѣдставлено до карного суду,

— **Страшна пригода** лучила ся вчера на площи Голуховскихъ у Львовѣ. Именно вѣзъ трамваєвый переѣхавъ Файґу Клянґъ такъ нещасливо, що тота по кѣлькохъ мінутахъ померла. Клянґъ мала 54 лѣтъ, була вдовою, матерію 4 дѣтей. Поліція зарядила слѣдство, арештуючи рѣвночасно вѣзника Михайла Стемру, котрый каже, що жидѣвку хопило задне колесо воза трамваєвого.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 17 падолиста занедужало на холеру: Въ Завадкахъ повѣта старомѣского 1 особа. — Выздоровѣли: въ Хировѣ и Березовѣ повѣта старомѣского по 2 особы. — Померла въ Устрѣкахъ долѣшныхъ 1 особа. — Загаломъ було дня 16 падолиста 26 осѣбъ недужихъ; дня 17 занедужала 1 особа, выздоровѣли 4, померла 1, отже лишило ся 22 осѣбъ — Дня 18 о 19 падолиста занедужали въ Бани повѣта калуского 2 особы, въ Угорникахъ повѣта станиславѣвского 1 особа, въ Березовѣ и Хировѣ по 1 особѣ. — Выздоровѣли: Въ Горохолинѣ 1 особа, въ Журакахъ 2 особы, въ Хировѣ 1 особа. — Померли въ Березовѣ и Хировѣ по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 17 падолиста 22 недужихъ въ лѣченю, дня 18 и 19 занедужало 5 осѣбъ, выздоровѣли 4, померли 2, отже лишає ся въ лѣченю 21 осѣбъ. — Холеру азійску сконстатовано бактеріольоґічно въ Залѣщяхъ повѣта бродского.

— **Испытъ кваліфікаційный на учителѣвъ школъ народныхъ** зложили въ Перемышли: Ант. Кадикъ, Ант. Ратиньскій, Мих. Надаховскій, Вікт. Куликъ, Мар. Поздановска, Ядв. Борейкѣвна, Каз. Зборовска, Пені Шеферъ, Ап. Богданьска, Филип. Ржеховичѣвна, Анг. Киселѣвна, Ева Червиньска, Ром. Костаковска, Текля Екертѣвна и Єл. Цѣпановска.

— **На цѣли выставы краєвои** зѣбрано доси, якъ оголошує дирекція єи, 85 535 зр. на фондъ основный а 30.585 зр. на фондъ ґарантійный.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Дня 25 н. ст. падолиста вѣдбуде ся въ Довгѣй войнилѣвскѣй вѣнчанье п. Марія Рожаньскои зъ п. Володимиромъ Рудавскимъ. — Нинѣ дня 11 падолиста о 6-ѣй годинѣ вечеромъ вѣдбуде ся въ церкви Успенія Пр. Б. у Львовѣ вѣнчанье п. Володимира Гойдиша окѣнченого богослова, зъ панною Маріею Емиліею Яворскою.

— **Пишуть намъ**: Що значить реченье: Eulen nach Athen tragen? Звѣстно, що сова за-для того, що перебуває на самотѣ и вештаєсь нѣчью, була у старинныхъ Грекѣвъ символомъ глубокои невтомимои науки — зъ за того совы були у великѣмъ почитаню и удержувано ихъ много въ Атенахъ, сѣмъ осередку науки и штуки въ старину. Тожь фраза „заносити совы въ Атены“ значить тѣлько, що „робити щось злишного, непотрѣбного“. Для того интерпретація дописувателя Безстронного въ 233 ч. „Дѣла“: „дурнѣ совы що имъ и академія въ Атенахъ не поможе“ есть справдѣ дивовижною. — *Р.*

Надѣслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards
85 kr. bis **fl. 3·65** p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на Павлокому, дек. бирчаньского, одержавъ о. Гр. Пержило.

Канонічну институцію на Пяткову руску, дек. бирчаньского, одержавъ о. Ник. Котецкій.

Вѣзваній до канонічнои институціи оо.: Алекс. Хтей на Беньову, дек. высочаньского и Мих. Сапрунъ на Рыбникъ, дек. дрогобицкого

Ординаріятскими комісарями въ справахъ сервітутовыхъ именованій оо.: Алекс. Зубрицкій, парохъ въ Боську для синѣцкого деканата и Вас. Кокотайло завѣдатель деканата куликѣвского для того-жь деканата.

Вѣдпустку зъ канонічнои звязи перемыскои епархіи до архіепархіи львѣвскои одержавъ Петро Мѣскій, окѣнченый богословъ.

Завѣдательство въ Михалевичахъ, дек. комарняньского, одержавъ о. Іосифъ Губицкій.

Сотрудництво въ Купновичахъ одержавъ о. Ив. Городецкій.

Наука штука и література.

— **Въ руско-народнѣмъ театрѣ** вѣдограно въ суботу представленье складане на дохѣдъ товариства „Зорѣ“ при мѣрнѣй участи публики, а въ недѣлю другій разъ „Украдене щастье“. Артисты грали сю драму ще удатнѣйше нѣжь першій разъ, покориставшись деякими замѣтками критики. Автора драмы п. Ивана Франка и симъ разомъ выкликано на сцену а д ръ Е. Олесницкій вручивъ ему зъ авдіторіи лавровый вѣнець.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Выдѣлъ краевый именувавъ дієтарія рахункового Ад. Зелиньского архівістомъ департаменту рахункового, а д-ра Фел. Писарского безплатнымъ аплікантомъ концептовымъ въ выдѣлѣ краевѣмъ. — Краева дирекція скарбу именувала поборцями податковыми контрольорѣвъ: Меч. Шелигу, Ад. Голчиньского, Володисл. Матковского, Стеф. Садовского, Володисл. Нирковского, Ник. Форостину, Людв. Желехѣвского, Іос. Хмуру, Іос. Лекварского, Іос. Велдича, Клим. Кнапа, Мар. Манастирского, Петра Ющика, Стеф. Пуковского; дальше контрольорами адъюнктѣвъ: Іос. Гавла, Мих. Илюкевича, Кает. Пшилуского, Леоп. Пѣдфилипского, Фр. Воляньского, Жигм. Ваха, Іос. Гладика, Андр. Милашевского, Стан. Шайновского, Ом. Сѣнкевича, Ив. Рудого, Едв. Шімшаймера, Фр. Пшевозничка, Ив. Кача, Болесл. Филярского, Фр. Дембского, Корн. Мазуркевича, Іос. Томпальского, Стеф. Нодзеньского, Ив. Мардаровича, Каз. Копистиньского, Фр. Чаплиньского и Володисл. Недзвецкого, вкѣнци адъюнктами: поручника Ив. Петрановского, пѣдофіцирѣвъ Дим. Кустиновича, Валент. Клюса и Дав. Найґота, дальше практикантѣвъ Володисл. Заяця, Фр. Бесагу, Тад. Никлевича, Кал. Лоницкого, Єр. Келера, Евг. Шепаровича, Ив. Цѣхоцкого, Андр. Масковича, Володисл. Тарнавского, Отм. Цилиньского, Мих. Гурского, Фр. Датку, Володисл. Билиньского, Валер. Ґендзерского, Мих. Логаньского, Едв. Илюкевича, Альб. Мора, Іос. Бриковича, Володисл. Мажевского, Теоф. Витошиньского, Іос. Рарогевича, Каз. Вонсовича, Фр. Брожину, Ив. Сливиньского, Руд. Шеновіца, Каз. Домразка, Володим Валявского, Алекс. Ґотфріда, Володим. Нижанковского, Леона Яблоньского, Вита Яжину, Мар. Вельдого, Ант. Угрина, Мар. Манастирского, Ив. Реваковича, Володисл. Должицкого, Фр. Кендлярского, Петра Климецкого, Ив. Балицкого, Альфр. Монзена, Володим. Гойдана, Ом. Ґдалю и Альфр. Келера. — Управитель адміністрациі доменъ Надвѣрны именувавъ помѣчникѣвъ лѣсовыхъ лѣсничими: Фел. Шротмана для Зеленои, Іос. Вільмута для Довжинця, Едм. Фіріха для Салатрука и Болесл. Люстіґа для Татарова Дальше именувавъ Іос. Каштелевича зъ Босны лѣсничимъ для Голодища, Ив. Краковского для Микуличина и Жигм. Боровского для Ворохты.

— **Перенесеня.** Міністеръ судѣвництва перенѣсъ нотаря Ив. Постемпского зъ Пѣдбужа до Бирчи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Зъ Пѣдъяркова пишуть намъ**: Въ ч. 234 „Дѣла“ була помѣщена у выказѣ жертвъ на будову народного театру квота 16 зр. [котру переславъ п. Кочоровскій зъ Миколаєва]. Квоту тую зложили на руки Вп. панны Антонины Честиньскои въ день посвященя школы въ Пѣдъярковѣ зѣбранѣ гостѣ Вп. пп.: ц. к. староста бобрецкій Куриловичь 4 зр., маршалокъ рады пов. Незабитовскій 5 зр., ц. к. инспекторъ окружный Лишега 1 зр., секретарь рады пов. Франковскій 1 зр., д-ръ Мохъ 1 зр., заступникъ общару двѣрского Бастґенъ 1 зр., а решту 3 зр. зложили гостѣ дрѣбными датками.

— **На будову рускоro театру** зложили Вп. пп.: Іос. Герасимовичь парохъ въ Турю коло Топорова 3 зр, зѣбраныхъ купонами. — Филипъ Бабичь зъ Бѣлявець вѣдъ громады Бѣлявець 1 зр. — Вп. Олеся Озаркевичева зъ Городка 6 зр. зѣбраныхъ п. Кудрикомъ въ домѣ Вп. пп. Герасимовичѣвъ въ Яновѣ. На се зложились паньство Герасимовичѣ, Мільреты, Гдулы, Курцвайлѣ, пп. Курдикъ, Яворскій, Герасимовичь, Голодиньскій, паньство Візенберґи и д-ръ Озаркевичь. — Пп.: Кароль Ріхтманъ адъюнктъ будѣвництва 5 зр; Пізґръ секретарь намѣстництва 1 зр.; Гендрихъ секретарь намѣстництва 1 зр.; Морачевскій совѣтникъ судѣвництва 1 зр.; Новосѣлецкій комісарь повѣтовый 1 зр. — Гребенда зъ Жовтанець 1 зр. — М. Бараникъ начальникъ громады зъ Кобыволокъ 10 зр. зѣбраныхъ на 40-лѣтнѣмъ ювілею учительства п. Дан. Ковальского. — На руки о. Иванов ского въ Новосѣльцяхъ зложили: о. Погорецкій зъ Дрогобича 1 зр.; п. Строкуловскій 1 зр., о. Поляньскій 50 кр.. Якубовскій 40 кр., о. Хлопецкій 1 зр., панѣ Хлопецка 1 зр. 50 кр., панѣ Лопушаньска 30 кр., Н. Н. 20 кр, Кущакъ 60 кр., Нагѣрный 1 зр.. о. Ивановскій 1 зр., Ґрабовеньскій нотарь зъ Горлиць 5 зр., Пронь аптикарь зъ Ряшева 1 зр., Пѣрожиньскій комісарь фінансовый 1 зр., проф. Ґецѣвъ 1 зр — Д-ръ Корн. Чайкѣвскій, о. Григ. Чайкѣвскій и Ив. Баранецкій по 5 зр. въ книжочкахъ удѣловыхъ. — Василь и Евгенія Калитовскій зъ Трѣйцѣ 10 зр. — На руки о. Бориса сотрудника въ Комарнѣ зложили: о. Криницкій 1 зр., о. Баверъ 1 зр., Билиньскій 2 зр., о. Борисъ 1 зр. 23 кр., Вадилевичь 1 зр, Бегенъ 1 зр., Олекса Пеленьскій 1 зр., Мих. Пеленьскій 1 зр., Ил. Косъ 1 зр., Мих. Синюта 1 зр., разомъ зъ дрѣбными датками на купоны 18 зр. — На руки о. Маковея въ Солинцѣ зложили: о. Лѣщиньскій зъ Команчи 1 зр., о. Колодѣй зъ Волѣ миговои 1 зр. 25 кр., о. Ґабла 30 кр., о. Коростеньскій 20 кр., о. Хотинецкій 20 кр., Поляньскій 10 кр., Войтовичь 10 кр., Бачиньскій 10 кр., о. Маковей зъ Солинки 1 зр., разомъ 4 зр. 25 кр. — Тарнавскій зъ Бѣлого Камня 50 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 21 падолиста. Въ недѣлю вѣдбуло ся тутки посвяченье нововыбудованои сербскои церкви въ присутности сербского посла, міністрѣвъ и ґенераліціи. Цѣсаря по-

витано гимномъ и окликами. Говорять, що завязанье опозиційного сторонництва славяньского не прийде до цѣли.

Буда-Пештъ 21 падолиста. Въ суботу прийде на порядокъ дневный справа о цивільномъ супружествѣ.

Берлинъ 21 падолиста. Запевнюють, що консерватисты при помочи центра звалять въ палатѣ торговельный договоръ зъ Россію.

Бѣлградъ 21 падолиста. Комісія адресова скупштины выбрала предсѣдателемъ Ранка Тайсича.

Парижъ 21 падолиста. Президентъ кабінету Діпі одержавъ вѣдъ султана ордеръ.

Лондонъ 21 падолиста. Говорять, що Кальнокій именемъ Австро-Угорщины и Нѣмеччины згодивъ ся на редукцію італійскои арміи о два корпусы.

Берно 21 падолиста. Ческій послы моравскій постановили приступити до коаліціи славяньскои въ радѣ державнѣй противъ нинѣшного кабінету.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. С. Гр. въ Гор.** Просимо перечитати „Новинки“ до ч. „Дѣла“ 245. Заплачено до кѣнца року. — **Вп. А. Пел. въ Кни.** Ще 2 зр.

ЛЬВѢВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“
вѣ готелю Жоржа.

Вѣ Второкъ дня 21 н. ст. листопада 1893.

ГАСПАРОНЕ

Оперетка въ 3 актахъ Міллєккера.

ОСОБЫ

Графиня Санта Кроче		М. Фіцнерѣвна
Насоні, подеста Сиракузы		А. Стечиньскій
Синдульфо, его сынъ		Л. Лопатиньскій
Конте Єрмініо		Т. Ольховый
Люіджі, его другъ		М. Нижанкѣвскій
Беноццо, властитель гостинницѣ		С. Яновичъ
Сора, его жѣнка		Ф. Лопатиньска
Зенобія, товаришка	графинѣ	А. Осиповичева
Маріета, покоѣвка	графинѣ	М. Слободѣвна
Массачіо		А. Кунцевичъ
Руперто Кортічелі, полковникъ		С. Пѣдвысоцкій
Поручникъ		А. Шеремета
Маргарета	подруги Соры	Е. Пѣдвысоцка
Бянка	подруги Соры	Е. Стечиньска
Изабеля	подруги Соры	К. Радкевичѣвна
Лючія	подруги Соры	М. Радкевичѣвна

Панове и панѣ Сиракузы, жандармы, карабінеры, сторожа, пачкарѣ, моряки, селяне, селянки. Дѣе ся въ Сиракузѣ въ 1820 роцѣ.

Режісеръ А. Стечиньскій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикѣвъ, селянъ и гарнізону 25 кр.

Білетѣвъ дѣстати можна въ канцеляріи Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ вѣдъ годины 6-ои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ій вечеромъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѣня звонкѣвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѣвъ противъ стратъ при евентуальнѣмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львѣвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криниці черезъ Тарнѣвъ (вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криниці и Хабѣвки черезъ Тарнѣвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криниці ч. Тарнѣвъ або Ряшѣвъ (вѣдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криниці ч. Стрый	—	—	906	1 08	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Пѣдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радѣвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вѣдходять зѣ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криниці, Хабѣвки via Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криниці ч. Тарнѣвъ (тѣлько вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криниці ч Тарнѣвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криниці ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѣдчеркненій значать пору нѣчну вѣдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Империяль удѣляєсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служby на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О сколько же пѣдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вѣдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь такожь выдазаній черезъ ц. к. австр. зелѣзниць державнѣ прямі білеты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна дѣстать въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у конидуктѣровъ. 4514

ВЪ ЯРОСЛАВѢ

(Рынокъ, дѣмъ п. Коспуркевича)

Нова торговля корѣнна Павла Возьного

поручае свѣжій, добѣрній товары по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 4935 1—3

Михайло Василиця
РОБОТНЯ СТОЛЯРСКА
у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 15
полагоджуе всякі замовленя по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 15—15
4802

Самовары россійскій мосяжній, томбаковій и ніклевій; — Машинки універсальній до терта бѣлокъ, цукру и т. ни. по зр. 1·60

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ
горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

РУ-

кавички всякого рода;
Бандажѣ руптуровій
и всякій выробы рукавичничій
поручае найдешевше
Павло Лянгнеръ
передъ тымъ
Браты Лянґнеры
Львѣвъ. улиця Галицка ч 16.

Россійскій чай каравanный
въ оригінальнѣмъ опакованю
Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ
опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои
по цѣнахъ московскихъ
почавши вѣдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае
Б. ШАБЛОВСКІЙ
у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1
Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 48 8 9—17
Замовленя высилаємо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

ПОДЯКА.

Зарядъ гр. кат. церкви въ Литовиску деканата Залозецкого складае прилюдну подяку Высокопреподобному Отцу гр. кат. Крилошанину-Пралату, Кустосу Капітулы Станиславѣвскои Симеону Ткачуникови за прехорошій свѣтлый фелонъ зъ усѣми потрѣбными приборами въ вартости 150 зр. а. в. дарованый дня 8-го листопада 1893 яко жертва для церкви Св. ВМ. Георгія въ Литовиску деканата Залозецкого. 4937

Евгеній Ляхович, греко-кат. парохъ. *Василій Осуховскій*, *Симеонъ Гаврышкѣвъ*, *Димитрій Бойцунъ*, провізоры церковній.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власність по старій фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонѣвъ“** въ Калуши, вдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовій дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старій або ушкоджений дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшній замовленя въ давнѣйшѣй спѣльнѣй а теперь моѣй власнѣй **ліярни дзвонѣвъ** прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокій новій дзвоны якъ и на цѣлій групы. За тревалѣсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати **ихъ** Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Вдовиця по уряднику въ середнѣмъ вѣку шукае мѣсця до заряду дому и выхованя дѣтей. Близша вѣдомѣсть у о. Стефановича, катехита у Львовѣ, ул. Вѣрменьска ч. 2. 4938 1—3

Особа въ старшѣмъ вѣку пошукуе мѣсця до заряду въ домѣ **священика.**

Близшій вѣсти въ Болеховѣ на адресу: панѣ Головацка, вдова по священику. 4936 1—2

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ) у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2,
Всѣякій роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и даеся навѣть за сплатою ратами: **иконы, споведниці, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкончений прикрасы церковній.** 4641 101—150
Вѣдновляю старій иконы и иншій рѣчи.

МУЖЕСКУ Безсильнѣсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѣвъ молодости и розпусти, усуне наівно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самосхорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ ній поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжці способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ P. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 9—36 4851

СКЛАДЪ КАВЫ АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѣдъ назвою 2227
„СІРІЮСЪ“
у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч. 11
вхѣдъ такожь въ улицѣ Тихон
поручае лишь найлѣпшій роды Цейлонъ, Мокку и Американьску, по цѣнахъ гуртовныхъ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчана
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовлюе 92 - 180
ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.
БІЛЕТЫ ВІЗИТОВІЙ
вѣдъ 120 кр. за сотку.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбѣльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львѣвъ, Шпитальна 4. 4905 17—30

Л. Тировичъ П. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконуе **всякій роботы будовляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБОТНЯ** 46-156
Львѣвъ, ул. Зибликевича 11

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
вѣ 1830 роцѣ 4582
ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѢВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калуш

обѣймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнарѣвъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнійдзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѣдповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшѣмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3
запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деселяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѣвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III **Вѣддѣлъ Хѣдниківъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантній туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерянови на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вѣдмѣренй на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнѣмъ выконченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ канъ на лѣжка** и столы, ґарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ канъ на лѣжка и одной на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѣжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій канъ на лѣжка и столы, высортованій килимы, останки рѣзныхъ хѣдниківъ, особливо годній порученя 500 канъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимківъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскинівій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Мятенъ“. шляфроки и неґліжѣ. Юбки волѣчковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховій дитинній плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вѣддѣлъ модныхъ капелюхѣвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцѣвъ и модниярокъ

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, пальчохи и снѣданицѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, данькихъ и шведскихъ, якъ такожь вѣдочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжиняхъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (27—7)

ПОСЛѢДНЫЙ МѢСЯЦЬ.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шеллєнберґъ всѣ у Львовѣ.
4853 4 15

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Бѣлій. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Паперъ въ фабр. Черлянскихъ. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 252. Львôвъ, Середа 10 (22) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи завертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 22 н. ст. падолиста 1893.

Вже завтра збираєсь рада державна у Вѣдни, на котрôй передъ всѣмъ нове міністерство представить ся палатѣ, а вôдтакъ, здаєсь устами Віндішґреца, выповѣсть свою програму політичну. Яка буде та програма — можна вже нинѣ догадуватись. Коаліційне міністерство зложилось пôдъ грозою новелѣ выборчои ґр. Таффого, а то зъ цѣлею, удержати три великѣ сторонництва парляментарнѣ въ ихъ посѣданю політичнôмъ и національнôмъ. Имовѣрно прото, що нове міністерство буде добирати аргументôвъ, щобъ доказати потребу коаліціи, и буде добирати слôвъ, щобъ оправдати фактъ змѣны кабінету „примирительного“, „автономістичного“ и „стоячого по-надъ партіями“ — якъ звычайно величавъ ся старый кабінетъ — на кабінетъ „коаліційный“.

Але хотя и можна догадуватись, яка буде суть програмы нового міністерства, то все таки у насъ старчить терпеливости на стôльки, щобъ одну днину переждати й почути основу новои програмы въ повнôй автентичности. Такъ само и нашѣ послы до рады державнои не потребують заздалегôдь думати о своѣмъ становищи й о становищи народу руского супротивъ нового кабінету, поки ажь сама Пітія не розкрыє новои програмы.

Однакожь пôбôчь пытаня, яка буде програма коаліційного міністерства? — стоять на порядку дневнôмъ рады державнои справы, о котрыхъ вже нинѣ можна говорити обширнѣйше. Есть се вынимкове положенье Праги, задекретоване ґр. Таффимъ, и его новеля выборча, допускаюча ширшѣ верствы до права активного выбору. Супротивъ тыхъ справъ можуть послы рускѣ занятi вже досыть выразне становище.

Що-до вынимкового положеня Праги, а зъ тымъ и народу ческого, клюбъ рускій заявивъ ся устами пос. Романчука. Вôнъ хоче ждати на тѣ поясненя, якѣ прирекло дати правительство въ згаданôй справѣ, але готовъ лишь тогдѣ „притакнути тымъ мѣрамъ, наколи бы показалось, що Чехи бажали нарушити найвышшѣ интересы державы“. Въ противнôмъ случаю клюбъ рускій не мôгъ бы солідаризуватись зъ цѣлымъ актомъ, а повиненъ обстати за непоступимостію найвышшого добра народôвъ, т. є. свободы горожанськои и користаня зъ правъ конституційныхъ.

Зъ того становиска не потребуе клюбъ рускій сходити и супротивъ нового кабінету. Се становище було и лишилось льояльнымъ якъ супротивъ державы, такъ и супротивъ народу ческого. Оно и вôдповѣдае вповни традиційнымъ поглядамъ и переконанямъ народу руского, котрѣ — кождый признасть, — були завсѣгды ліберальнѣ. Клюбъ рускій може мати на оцѣ ту опінію, яка въ тôй дражливôй квестіи проявилась послѣдными часами на численныхъ зборахъ навѣть въ нашôй Галичинѣ, а скаже своє рѣшуче слово, доки цѣле дѣло основно не прояснить ся. Поясненя, якѣ доси дало правительство, були дуже недостаточнѣ и не оправдували рѣзькои мѣры, за яку принявъ ся ґр. Таффе въ розгарѣ антаґонізму нѣмецко-славяньского. Чи доповняючѣ поясненя будуть мати бôльшу вагу — сумнѣваємось. И мы радо повитаємо хвилю, въ котрôй бы клюбъ рускій мôгъ зъ братнього народу скинути тѣ узы, якѣ наложила на нихъ може лишь хвилева недіспозиція ґр. Таффого або хибнѣ и пересадни информаціи изъ стороны намѣстника Чехіи, ґр. Туна.

Що-до новелѣ выборчои ґр. Таффого, то клюбъ рускій повиненъ занятi зовсѣмъ рѣшучу позицію и обстати зъ всею енерґією за розширеньемъ права выборчого. На той тематъ писали мы неразъ широко и доказували, що дотепернѣшна ординація выборча пережилась и перестарѣлась, а яко така не вôдповѣдае она нѣ духови часу, нѣ новымъ потребамъ народôвъ долитавскихъ. Заразъ по внесеню сеи новелѣ давнымъ кабінетомъ сказали мы, що ґр. Таффе не для якоись примхи, анѣ зъ великои любови до ширшихъ верствъ внѣсъ ѣи до парляменту, а зъ простои конечности. Свѣдомôсть правъ політичныхъ и зрозумѣнье окремыхъ интересôвъ зросли нинѣ у низшихъ верствъ такъ сильно, що спиняти змаганье ихъ до выборотя собѣ вôдповѣднои репрезентаціи въ тѣлахъ законодатныхъ — се робота Сізіфа. Хочь бы и коаліційными силами здержувано той камѣнь, вôнъ таки выхопить ся зъ рукъ и сточить ся въ долину. Не одержали Італіоты jus suffragii зъ рукъ оптіматôвъ въ часахъ молодшого Ґраха, то выдерли собѣ се право небавомъ збройною рукою. Се льоґіка фактôвъ. А що змѣна ординаціи выборчои потрѣбна есть въ краю нашôмъ ще въ бôльшôй мѣрѣ и въ рôзнородныхъ напрямахъ нѣжь деннде, — сего доказомъ сумнѣ досвѣды, якѣ зъ соромомъ пережили мы послѣдными часами въ Ярославщинѣ, Долинѣ та Жовкôвщинѣ. На тôмъ поли може вправдѣ клюбъ рускій скоро увôйти въ суперечнôсть зъ коаліцією, але пôдъ такъ тѣсный консерватизмъ не може пôдчинитись народъ рускій у власнôмъ интересѣ.

Повѣтове вѣче въ Жидачевѣ.

(*Конецъ.*)

Тягары росли, зростала потреба гроша, котрого нѣ зъ-вôдки було взяти, а позички и кредитъ записали ся сумными буквами въ исторіи нашого хлѣбороба Въ иншихъ державахъ само правительство закладае и упорядковуе банки, котрѣ стягають довгъ ратами, але въ дорозѣ секвестраціи а нѣколи въ дорозѣ ліцитаціи. А де заложенѣ приватнѣ банки, то держава наглядае, щобъ они не выкористовували. У насъ же Нѣмцѣ, жиды, оголосили знести процентову стопу и стали закладати въ Галичинѣ банки селяньскѣ. Хлѣборобы зазичували ся такъ, що нинѣ обдовженье мужика выносить 44 міліоны зр., а кромѣ того зліцитовано 25 тысячь селяньскихъ грунтôвъ. Правительство дивило ся на се, ще и концесіи давало. Банки брали 8—10%, коли мѣжь тымъ пôсля урядовои статистики якъ паньскій грунтъ, такъ и такъ и селяньскій приносить чистого доходу 3%. Отже маючи всего 3%, якъ мôгъ хлѣборобъ заплатити въ банку 8—10%? Позичаючи въ банку, вôнъ самъ выставлявъ декретъ смерти на своє господарство. Вправдѣ въ 1887 роцѣ оголошено законъ противъ лихвы, але вôнъ истнуе лишь на папери, бо въ практицѣ банки поводять ся такъ, якъ давнѣйше. Ще гôрше дѣяло ся, коли банки банкротували. Тогдѣ жидъ купувавъ за малѣ грошѣ грунтъ, а стягавъ цѣлу суму. Выйшло на те, що банки, стали торговцями люскихъ душъ, и то въ очехъ державы. Бôльша посѣлôсть забезпечила ся банкомъ краєвымъ, але мужикъ оставъ безъ помочи. И одна-одинока помôчь — сконвертувати всѣ довги и проценты лихварскѣ. На се повиненъ найти ся грôшь, бо если найшло ся 71 міліонôвъ на выкупъ пропінаціи, если були міліоны на товариство плавбы на Дунаю, чому-жь не малось бы пожертвувати и на сю цѣль? Се-жь интересъ всѣхъ [*Славно!*] Держава повинна подбати про селянина, бо точнѣйшого податника, якъ вôнъ, не може мати. Вôнъ платить и зъ грунту и зъ хаты, платить кромѣ того додатки до додатковъ податковыхъ, платить всѣлякѣ оплаты, словомъ платить живучи, платить и умираючи. Вôнъ не укрые ся передъ податкомъ такъ, якъ капіталістъ може укрыти ся, бо знайдуть грунтъ и стягнуть податокъ и за грунтъ и за то, що книги грунтовѣ зле зложенѣ. [*Смѣхъ*]. Вже нинѣ пôдносять ся голосы, щобы знести податокъ грунтовый и домовый, а завести лишь доходовый. То не рація, щобы той, хто маe кусникъ поля, котре ледви выстае ему на удержанье, — щобы ще оплачувавъ за него податокъ. Нехай обчислять кождому податокъ доходовый и вôдшибнуть часть потрѣбну на выживленье и удержанье, але нехай та часть буде вôльна вôдъ податку. Треба роботнымъ людямъ зменшити тягары, а натомѣсть завести податки люксусовѣ. [*Славно!*].

При тыхъ упослѣдженяхъ, при роздробленю грунтôвъ [пересѣчно чотири морґи принадае на одно господарство], при обмеженôмъ доходѣ, зъ котрого треба заплатити всѣ податки, чоловѣкъ на своѣмъ власнôмъ грунтѣ есть лише чиншôвникомъ. Въ тыхъ причинахъ треба глядати „аґітаціи“ за громадною еміґрацією нашихъ селянъ за границю. [*Нужда, голодъ гонитъ!*]

Интересъ народно-рускій опирае ся саме на тôмъ, щобы зарадити тому невôдрадному станови. Зарадити можна въ подвôйный способъ; першій способъ зависить не вôдъ насъ, другій вôдъ насъ самыхъ. Що-до першого — правительство мусить переснѣдчити ся, що мужика треба шанувати, а послы, котрыхъ буде можна выбрати, если взагалѣ буде можна, повинни постояти за интересами господарскими и домагати ся полекшѣ. А друге — мы самѣ, мы всѣ повинни звернути свои силы на те, щобы пôднести селяньство. Русины вмѣють трохи працювати, вже заложили Народну Торговлю, Днѣстеръ — товариства тѣ розвивають ся. Однакъ сего ще за мало. Намъ треба товариствъ до щоденныхъ потребъ, намъ треба: 1) щобы земля не втѣкала зъ нашихъ рукъ, а 2) щобы она прибувала. Отже треба товариствъ ліцитаційныхъ, котрѣ купували бы землю, абы вôдтакъ вôдпродувати ѣи селянамъ. Взагалѣ треба господарскихъ спôлокъ, орґанізаціи въ праци. Зъ свого боку інтеліґенція не повинна жалувати въ роботѣ своихъ рукъ, и се есть поле, на котрôмъ мусять згинути всѣ споры. Бо чи Русь буде зъ *г и ы* — се дрôбниця, але чи она буде зъ грунтомъ — се не байдужне. [*Славно!*]. Въ тôмъ напрямѣ ставлю свои резолюціи!

[Резолюціи тѣ подали мы вчера.]

Въ діскусіи надъ поставленою д-ромъ Олесницкимъ резолюцією забиравъ голосъ купець п. Мих. Петрицкій а потôмъ принято ѣи одноголосно.

Зъ черги референувавъ п. Андроникъ Могильницкій про проектъ закона ловецкого.

Зачну — говоривъ референтъ — словами: „Толкущему отверзеть ся!“ — а якъ и мы будемо пукати, то таки допукаемо ся чогось. Буду говорити о законѣ ловецкôмъ. Але перше вы може спытаете: длячого бесѣдуемо о законахъ? Отже длятого, бо они кривдячѣ и недостаточнѣ для насъ. Щобы законъ бувъ добрый, вôнъ не смѣе одныхъ пôдвышати, а другихъ низше ставити, вôнъ мусить увзглядняти потребы загалу, и сли то законъ державный, то мусить мати на оцѣ потребы державы, а сли краєвый, то потребы краю.

Законъ ловецкій, або якъ мы его называемо право польованя, е дуже важный, бо тутъ розходить ся о ваше добро. Були въ насъ розпорядженя, всѣлякѣ патенты вôдъ якихъ сто лѣтъ, але то все не вôдповѣдало дѣйстнымъ потребамъ. И коли Юліянъ Романчукъ ставъ посломъ, на его руки наплывало дуже богато петицій, щобы зарадити кривдѣ, яку наносять дики и медвѣдѣ. Пос. Романчукъ поставивъ внесенье, щобы законъ ловецкій зреформувати. Внесенье вôдослали до комісіи. А референтъ ґр. Бадені сказавъ: Не бôйте ся, внесенье пôйде до комісіи, а комісія такъ уже зробить, що выйде готовый законъ зо всѣми параґрафами.

Придивѣмъ ся, якій то законъ. Вôнъ каже: право польованя можна выконувати въ дорозѣ аренды, а законъ цивільный приписуе, що право аренды може одержати той, хто маe 200 морґôвъ поля. Отже для кого то право? Прецѣнь законъ не выданый для забавы, а мужикъ не садить бульбы для дика, лишь для себе.

Сказано: арендувати може той, хто маe 200 морґôвъ поля. Але чому громада не маe права аренды? Она-жь выступае всюда яко особа правна, а тутъ законъ ловецкій не хоче ѣи признати такою и мотивуе тымъ, що колибъ громада мала право аренды, не могла бы выконувати польованя, бо хто, каже, йшовъ бы на дика? Ну, якь въ громадѣ е тысячь хлопôвъ, то прецѣнь всѣ не выберуть ся на польованье, бо за нихъ автономічна власть не пôйде жати й косити. Значить: обава пуста. Ба дальше боять ся, щобы хлопъ не застрѣливъ ся!

---

2)

Княгиня Анна Львовна.

[Зъ „Губернскихъ Очерковъ“ М. Е Салтикова-Щедрина.]

Не вважаючи на ту грубу змыслову лесть, княгиня пôддала ся Катеринѣ Дементьевнôй Шилохвостовôй; до того она почула въ собѣ потребу кадилъ. Вôдъ лести не далеко було вже й до сплетень. Княжна въ мѣть, сказати-бъ ґальванічнымъ токомъ, познакомилась зо всѣми подробицями губернского закулісового житя. Ѣй стали вѣдомѣ всѣ скрытѣ гидкости, всѣ серцевѣ недуги, всѣ журбы та болячки крутогорскои суспôльности. Сею дорогою добутѣ вѣдомости взагалѣ були дуже низькѣ. По бôльшôй части канвою служать имъ змысловѣ похоти та самѣ мрачнѣ сцены житя. Въ тôмъ мініятурнôмъ свѣтѣ, де всѣ взаимнѣ вôдносины характеризуе ся скоро та зъ дивною точностію, де всяку людину обговорюе ся до найменшои подрôбности, де наваломъ вымѣтае ся въ публику всю грязь изъ затылного двора роднного пандемонія, всѣ интересы, всѣ подѣѣ являють ся до того ступѣня вузенькими, що чоловѣкови, маючому здоровый нôсъ, робить ся млôсно.

А мѣжь тымъ, — дивне диво! — навѣть личнôсть, обдарена найнѣжнѣйшими нервами, мало коли може вôдкараскатись вôдъ сокрушаючого вилыву сего мініятурного, та такъ неправедного житя! Не часомъ, а день въ день пôдкрадае ся нишкомъ до него провінціяльна воня и грязь, та вôнъ, одной гарной днины зъ здивованьемъ будить ся сидячи по уши у всѣхъ подрôбныхъ огидахъ, якими кишить житье малого мѣсточка. Вôдъ нихъ вôдбити ся — нема нѣякои спроможности: они, якъ мухи въ Баравиньскôмъ степѣ залазять въ нôсъ, въ уха та засланяють очи. Та въ самôй рѣчи, яке бы нѣ було гидке се житье, на котре слѣпа судьба васъ осудила, все-жь оно житье, а у васъ самыхъ есть таке нестерпиме бажанье жити, що вы зъ заплющеными очима кидаете ся въ болото — въ одинoку сферу, де вамъ представляѣть ся можливôсть стратити якъ попало решту житя, що ворушить ся въ вашôмъ орґанізмѣ. И ось провінціяльне житье предкладае вамъ свои дешевѣ магеріяльнѣ принады, свою лѣнь, свои сплетнѣ, свою нетяжку та немудру розпусту. Та все се дôстаe ся такъ легко, такъ просто! Вамъ починае здавати ся, що вы щось нѣбы казочный баша, що вамъ чого лишь забажати, а все стане ся... Правда, часомъ залѣтае у вашу голову гадка, що й вашѣ бажаня стали якось бôльше ограничень, та якось и вашъ духовый виднокругъ такимъ уже ставъ, що вы лекше годитесь на що-небудь та вдоволяетесь, що загаломъ у васъ прокидае ся що негарного, вôдъ чого при иншихъ обставинахъ вамъ лице червонѣе. Але згодомъ и ся докучлива гадка починае васъ непокоити що-разъ рѣдше та рѣдше; вы навѣть самѣ спѣшитесь ѣи прогнати, якъ влѣзливого комаря, та для цѣлковитого свого вдоволеня добровôльно, якъ въ перинѣ, потопаете въ болотѣ провінціяльного житя, котрого вершокъ такъ зеленый, що, дивлячись зъ далека, можна — выбачте — принять за роскôшну зелену царину.

Такимъ чиномъ и княгиня вельми скоро почала вважати за дуже забавне се, що примѣромъ вчерашнои ночи Иванъ Якимовичъ, вернувши зъ клюбу скорше нѣжь завсѣгды, не найшовъ дома своѣи подруги, изъ за чого наступила невеличка домашня драма, яку Франпузы называють „roman intime“, такъ що показала ся потрѣбною ажь помôчь поліціи, щобы успокоити розлюченыхъ супругôвъ.

— И пôсля сего всего она показуе ся въ товариствахъ? — наивно-пытае княгиня.

— И! ласкава панѣ, — одвѣчае вдова Шилохвостова, — у нашихъ пань боки зъ мѣди а головы зелѣзнѣ!

Иншимъ разомъ слухала княгиня про те, що стало ся въ замѣскôмъ садѣ. Посваривъ ся стряпчій зъ якимсь секретаремъ. Секретарь пивъ чай а стряпчій проходивъ мимо та нѣ зъ сего нѣ зъ того грымъ секретаря въ саму „фізіономію!“ Секретарь, що не дôставъ подарункôвъ уже десять лѣтъ, крикнувъ, що стряпчій падлюка, а стряпчій, що не вôнъ падлюка, а той, що краде хустинки зъ кишенѣ — та въ-друге ударивъ секретаря по щоцѣ. Справа скôнчилась тымъ „мôй ангеле“, що до сварнѣ вмѣшавъ ся якійсь высоченный протоколістъ та лишь такимъ чиномъ помиривъ обѣ стороны, що обомъ давъ доброго прочухана. И все се оповѣдало ся зъ такою безцеремонною ясностью, яка становить головну прикмету всякого правдивого историка

Княгиня знала, кôлько ваги уживае Надія Осиповна, щобы зробити свôй бюстъ роскôшнымъ; знала, що Наталка Ивановна полѣзла бы въ болото, наколи бъ знала, що тамъ сидить мужчина; що Петро Ермолаичъ лишень до обѣду е чоловѣкомъ, а вôдтакъ до ранку другого дня стае неможливымъ; що вчера приславъ полорѣцкій городничій Федорови Платоновичу свѣжои икры въ даръ; що Вѣрочка Евлампіѣвна, выдаючи свою доню за мужъ, спрошувала по щось сусѣдôвъ зъ новѣту!

Однакожь одной гарной днины, княгиня задумала ся. Ѣ звѣстали, що Катерина Дементьевна розказувала въ однôмъ мѣсци, мовь-бы то княгиня на смерть залюбила ся въ секретари земского суду Подгоняйчиковѣ. Княгиня не хотѣла вѣрити, та вкôнци мусѣла увѣрити пôсля того, що бачила По переведеныхъ дослѣдахъ показало ся, що Подгоняйчиковъ есть рôднымъ братомъ Катерины Дементьевнои, замужнои Шилохвостовои, та що пôсля всякихъ признакъ вôнъ мавъ якійсь злобнѣ намѣры на супокôй серця княгинѣ. А признаки були ось якѣ: двѣ баньки помады та фляконикъ парфумъ, що купивъ ихъ собѣ саме пôдъ той часъ, коли его сестричка вчинилась фаворитокою княгинѣ; ґітара та бронзовый ланцюшокъ, придбанѣ въ тôмъ самôмъ часѣ новѣ штаны та наконець найденѣ въ секретарскôмъ столѣ сташи въ ѣи честь, писанѣ рукою Подгоняйчикова, та якъ можна було догадуватись, нимъ самымъ и зложенѣ.

Княгиня налякалась та й другого заразъ дня прогнали мадамъ Шилохвостову зъ князѣвского дому, а Подгоняйчикова, для примѣру другимъ, перенесли въ Оковскій земскій судъ на опорожнену посаду простого писаря.

Сл вѣсть скоростію блискавки рознеслась по мѣстѣ, та дуже вразила чиновниче населенье. Всѣ, розумѣесь, вину складали на Подгоняйчикова.

— Чувъ? — пытавъ Олекса Дерновъ у свого знакомого Гирбасова, стрѣнувши его на вулици.

— Та чувъ, — одвѣчавъ Гирбасовъ, — що-жь? самъ собѣ пива наваривъ!

— Выходить зъ того, що треба держати языкъ за зубами.

— Розумѣе ся.. такъ то бачь и выгôднѣйше.. Вже й не богато ему хибувало стати становымъ... А не зайдешь до насъ на чарочку?

Знаю: хлопъ умеръ зъ голоду, замерзъ втопивъ ся на повѣтовôй дорозѣ, але щобы вôнъ стрѣлявъ ся — того не було нѣколи. Стрѣляють ся тî, котрымъ добре на свѣтѣ, але Русинъ занадто вмѣє цѣнити свое житье Отже й тутъ обава пуста. И бачите — за-для такихъ мотивôвъ громада не маѣ права польованя.

Але йдѣмъ дальше. Звѣрята дѣлять ся на ловнî и неловнî. Ловнî звѣрята то такî, котрî стоять пôдъ охороною закона и законъ позволяѣ стрѣляти нхъ лише въ означеный часъ. Сюды належать: заяць, серна, навѣть цапъ, рôзнî птахи, отже такî лишь звѣрята, котрî нѣколи не зроблять шкоды. Але законъ приписуѣ часъ, коли можна або не можна полювати. Звычайно той часъ припадаѣ тогдѣ, коли въ поли робота, коли ще збôже стоить на пни. Ану-жь панови захочесь тогдѣ полювати по твоѣмъ поли и сполюѣ тобѣ усе збôже! Ты йдешь зъ жалобою де вôйта, вôйтъ вôдсылаѣ до староства, староство шле комісаря, комісарь ѣде, збирають ся таксаторы и кажуть: треба порозумѣти ся зъ арендаторомъ. И небоже, якъ лишь вступлять до того арендатора, ого! тогдѣ вже й шкоды нема, а ты плати ще кошты комісiи.

Неловнî звѣрята — то медвѣдь, рись, вовки, лисы — загаломъ шкôдники. Законъ каже: Хто буде просити кречненько, староста дасть цертîфікатъ. Лишь не такъ заразъ! староста мусить довѣдати ся, якъ ты справуѣшь ся въ громадѣ, часомъ навѣть: якъ ты голосувавъ при выборахъ... И, небоже, дикъ зрыѣ всю бульбу, а цертîфікату якъ не було такъ и нема.

Законъ постановляѣ, що право аренды служить на десять лѣтъ. Гай, гай! коли-бъ то арендаторы були людянî, але такихъ дасть Бôгъ! Зъ арендаторомъ годѣ выдержати одинъ рôкъ, не то десять! Отже та постанова негôдна и неумѣстна. Громаду треба признати яко особу правну, треба попанувати приватну власнôсть, бо чому ты не можешь пукнути собѣ заяця, скоро вôнъ забѣжить на твоѣ поле? — дальше треба скоротити часъ аренды и таксувати шкоды на мѣсци при помочи мужѣвъ довѣрія безъ всякихъ автономічныхъ додатковъ. За-для того ставлю резолюцію.

Резолюцію, згôдну зъ резолюцією вѣча стрыйского [длятого мы ви не подаѣмо] приймило вѣче одноголосно.

Вôдтакъ о. Вас. Давидякъ державъ рефератъ про реформу выборчу. Въ популярный спосôбъ представивъ покривдженье меншон посѣлости при выборахъ за-для того, що мусить голосувати на правыборцѣвъ. Дальше доказувавъ на пôдставѣ циселъ, о скôлько бôльша посѣлôсть заступлена сильнѣйше въ соймѣ и въ радѣ державнôй, и доказувавъ несправедливôсть подѣлу выборцѣвъ на курiи. Згадавъ про те, що навѣть самъ монархъ займивъ ся реформою выборчою, а бувшiй президентъ кабінету гр. Таффе поставивъ именемъ правительства проектъ. Вправдѣ той проектъ не може вдоволити, але все-таки треба его уважати першимъ крокомъ до безпосередного загального права голосованя. Того налякали ся Поляки, Нѣмцѣ и консерватисты и звалили правительство гр. Таффого. Зъ Полякôвъ одинъ пос. Леваковскiй заявивъ ся за выборчою реформою и упôмнувъ ся о права покривдженыхъ. Бесѣдникъ пôднѣсъ ему окликъ признания, а вѣчовики повторили се грôмкими словами. Вкôнци завôзвавъ референтъ высказувати свои домагания за реформою выборчою при кождôй нагодѣ — на вѣчахъ, згромадженяхъ и т. д., щобы той голосъ добивъ ся и до мазурôвъ, котрî въ тôй справѣ пôйдуть рука въ руку зъ Русинами. Бесѣдникъ поставивъ резолюцію таку саму, якъ на вѣчу стрыйскôмъ.

Дръ Олесницкiй говоривъ про реформу закона громадского. Дословный змѣстъ реферату разомъ зъ дотычною резолюцією бувъ поданый у насъ въ „Дѣлѣ“ зъ нагоды справозданя вѣча стрыйского.

О. Сеникъ зъ Бережницѣ навязуючи до слôвъ референта накликувавъ, щобы робота не починала ся и не кôнчила ся на одныхъ протестахъ. Насъ выперли зъ усѣхъ позицiй, въ нашихъ рукахъ остала лишь рада громадска, котру теперь хотять намъ забрати. Щобы не допустити до того, треба громаду вести образцево такъ, щобы нѣхто не посмѣвъ нѣчого закинути. До заряду громады треба выбирати людей честныхъ, тверезыхъ, письменныхъ и статочныхъ, котрî не потребували бы чужои опѣки, але щобы самî вмѣли трудити ся для добра громады. [*Славно!*]

П. А. Могильницкiй выголосивъ послѣдный рефератъ про наше полiтичне положенье. Пôсля записокъ справоздавця референтъ говоривъ бôльше-менше такъ:

Хлопы! До васъ звертаю ся ще разъ и хочу бесѣдувати про наше положенье полiтичне. А що значить положенье полiтичне? Значить то: чи намъ тутъ добре, чи зле! Але зъ першу розвѣдаймо ся: хто мы є? де мы и якъ намъ?

Хто мы? А отъ высокî могилы пôдъ Маджентою, Сольферiномъ — на нихъ не росте италiйскiй лавръ нѣ кипарисъ, але барвѣнокъ и рута окропленî рускою кровiю. Исторiя каже: де зле було, тамъ всюды слали Русина на передъ. Русинъ клавъ голову а по его трупахъ доходили до побѣды. Такî то мы въ складѣ державы.

А въ краю? Мы смирнî, привязанî до вѣры, привязанî до рôлѣ, противъ чужихъ спокôйнî, не хочемо чужого, а хочемо лише стерегти своѣ. Мы не бунтували ся нѣколи, не вôдказували ся обовязкôвъ, а заѣдно йшли тамъ, де насъ кликало добро короны и вôтчины, жертвували кровь и добутокъ. Давно мы боронили вѣру.

Та де мы и якъ намъ нинѣ? Живемо на своѣй земли, а по-при насъ жиды й Поляки. Исторiя каже, що мы нѣколи не выступали противъ нихъ ворожо, навпаки, мы приймили нхъ до себе. И якъ намъ? Жаль серце тисне! Не глядаймо далеко, ось вôдъ нинѣ пôчнѣмъ. Мы прийшли порадити ся, упôмнутись о свои права и мусимо тиснути ся въ комôрномъ у жида, хочь недавно кервавицею рускою збудована палата рады повѣтовои. Отъ маѣте wolność i braterstwo! ось вамъ za naszą i waszą wolność! Платимо податки, додатки повѣтовî, ставимо двôръ, — и чому-жь намъ не вôльно порадити ся въ тôмъ дворѣ? [*Голосы: Бять ся, щобы мы пôдлоги не помурали!*] Выходить на то: за твоѣ добро, тобѣ кольку въ ребро!

Достоиньство и обовязокъ кождого Русина велить старати ся сотворити лѣпшу для народу будучнôсть И треба признати, що вже теперь иде до лѣпшого. Нашь мужикъ заинтересувавъ ся своими правами, але того ще мало. Вы всѣ кажѣть: я не хлопъ, а Русинъ! Коли такъ будете говорити, то зрозумѣете: що вамъ належить ся. А належить ся вамъ то все, що цѣсарь давъ, а законы запоручили. Але, чи мы маѣмо що зъ того? Анѣ не вмыло ся до того, що для насъ написане.

Запровадили въ насъ житье конституцiйне, то-бъ то такiй ладъ, що цѣсарь покликавъ народы, щобы самî управляли. Почало ся то житье выпадками, революцiями и дôйшло до того, що кôлькадесять рускихъ послôвъ допустили до репрезентацiйныхъ тѣлъ. А чому? Бо коли другî бунтували ся, треба було поставити Русина, щобы боронивъ державы. И послы говорили все, высказували кривды и домагали ся правъ, але справедливôсть людска — звѣстно яка. Той добрый, хто могучiй, сила иде передъ правомъ, а я сказавъ бы и передъ уцтивостiю. И тî самî нашî приятелѣ высадили насъ, сказали, що мы народъ небезпечный! А коли небезпечный — то треба вôдобрати ему заступництво. И вôдобрали такъ, що нинѣ маѣмо ледви кôлькохъ послôвъ въ радѣ державнôй. Той станъ тревавъ вôдъ давна.

Заблестѣли неразъ, здавалось, проявы щирî, проявы повднаня. Мы простягали руку до згоды, намъ обѣцяли, прирѣкали, цѣлувались зъ нами, але якъ Юда, бо коли мы захотѣли своихъ правъ, насъ розôгнали. Найкрасшiй примѣръ такои полiтичнои подѣї на выборахъ. Чого тамъ допускають ся жандармы и жиды!

Нашî послы пробовали рôзныхъ рѣчей. Зъ-першу стояли въ опозицiи, т. є. кричали и говорили правду, однакъ не помагало нѣчого. Потôмъ загадали, чи бы не можна жити въ згодѣ. Стали радити, якъ бы найлѣпше зробити. Пôдсунули ся до насъ приятелѣ нашî и сказали: мы поладнаѣмо цѣлу справу. Пос. Романчукъ проголосивъ звѣстне заявленье и почувъ въ замѣну слова: Nic sobie nie obiecaliśmy i do niczego nie jesteśmy zobowiązani.

Такъ розпочавъ ся у насъ новый ладъ. Посыпалось повно обѣцянокъ, делiкатно въ рукавичкахъ: wszystko damy! А дали? де-жь тî обѣцянî здобутки? Обѣцяли дати руску семинарiю, а всадили Поляка-директора, обѣцяли руску гiмназiю въ Бучачи, а зробили польску, обѣцяли дати въ Коломыи руску гiмназiю, а дали паралельки. То такъ само, якъ коли-бъ ты жадавъ пôдшитя, а швець давъ тобѣ прищѣпку!

Або при выборахъ, думаѣте змѣнила ся давна система? Де тамъ! Кôлько разôвъ мы голосували на руского посла пôдъ баґнетами жандармôвъ. Кождому ребра милî, то-жь не диво, если выборець вôддасть голосъ на чужого кандидата. И коли пос. Король оспорювавъ при верифiкацiи выбôръ Єнджеевича, то комісарь гр. Лось заперечивъ мовь бы правительство мѣшало ся до выборôвъ и сказавъ: to wolny wybór wyborców! Такiй wolny wybór wyborców бувъ въ Долинѣ, де до комісiи допустили самыхъ жидôвъ, такiй самый бувъ въ Жовквѣ wolny wybór Лянкевича... И не смѣхъ то?

Коли въ насъ не буде заступникôвъ, то хочь-бы мы и якъ кричали по жидôвскихъ шинкахъ, того нѣхто не почуѣ. А своихъ послôвъ не дають намъ выбрати!

Дальше кривдять и нашь языкъ Розумный и щирый чоловѣкъ умѣѣ попанувати материну бесѣду другого. А у насъ якъ? Кажуть: мы завсѣгды приклоннî, lecz z najszczerszego serca nie możemy mówić, bo nie umiemy! Ба! то не рацiя! я маю право вымагати, щобы той, хто ѣсть мôй хлѣбъ, понанувавъ мене моимъ языкомъ. И помимо циркулярôвъ, якъ напишешь по руски, то дуже часто немовь бы въ бôкъ шпигнувъ того брата, що голосить wolność, równość i braterstwo..

И нашî свята не дôзнають такожь попанôвку. Кажуть: св. Михаилъ и св. Димитрiй [я чувъ се на власнî уха] то за мала шаржа въ небѣ, и длятого можна въ день нхъ празника вызначувати термiны. А скоро такого панника вызначувати термiны. А скоро такого панника притисне ся, и въ „Дѣлѣ“ появить ся жалоба, вôнъ оправдуѣсь, що w kalendarzu nie zaznaczone święto, bo nadrukowane czarną farbą.

Миле тобѣ твоѣ, попануй-же й чуже! Чи бачивъ хто, щобы жандармъ ишовъ до костела наглядати латиньского ксьондза? А до церкви йде, потôмъ здаѣ до староства реляцію.. И въ слѣдъ за тымъ радять реформувати руске духовеньство. Недавно хотѣли вôдôбрати рускимъ священикамъ жѣнки и завести целiбатъ, та синодъ спротививъ ся. А вы люде самî гараздъ знаѣте, зъ якими священиками було бы вамъ лѣпше, зъ жонатыми чи нежонатыми!

Отже де тî всѣ пôльги? Якъ кажу, не хочемо нѣчиѣи кривды, мы домагаѣмо ся лишь своихъ правъ. А Русинôвъ гнетуть и гнетуть и нѣхто не стане въ нхъ оборотѣ. То тôлько бѣлî круки такiй Леваковскiй и Дашиньскiй, що на зборахъ у Львовѣ упôмнули ся о права Русинôвъ. То рѣдкî голосы и нхъ придавлять. И мѣжь нами не буде такъ довго добра, доки вôдъ Полякôвъ и вôдъ правительства не дôзнаѣмо приклонности, доки на дѣлѣ не будемо нхъ братами.

Часы змѣняють ся, а зъ ними и подѣѣ. Одно мiнiстерство паде, приходить друге коалiцiйне. Народы высылають тамъ своихъ заступникôвъ, навѣть Поляки мають двохъ, — а мы? Або мы слабшî, що намъ не дали крѣсла? Видко, добре не дожидаѣ насъ. Отже супротивъ того, намъ треба збирати ся на вѣча ставити резолюцiи и домагати ся своихъ правъ.

П. Могильницкiй поставивъ резолюцію рôвнозвучну въ тôй самôй справѣ зъ резолюцією вѣча стрыйского.

Зъ порядку дневного наступили внесеня, котрî приймило вѣче майже безъ дiскусiи.

П. Гренджола зъ Мельничъ пôднѣсъ потребу згоды Русинôвъ, щобы въ той способъ боротись успѣшнѣйше о свои права. Завзывавъ, щобы все и всюды уживати рускои бесѣды и зôйшовъ на питанье правописне, доказуючи, що „ъ“ и „ы“ — то ґрунтъ рускости. Навпослѣдъ поставивъ внесенье: Вѣче поручаѣ „Пôдгôрскôй Радѣ“ внести петицію до краевого выдѣлу о приверненье давного ладу въ продажи соли.

О. Давидякъ замѣтивъ, що трета точка правно-полiтичнои резолюцiи взываѣ до орґанізацiи на внѣ. Але щобы она була можливою, треба акцiи на внутрь, а то въ тôмъ напрямѣ якъ се дѣяло ся передъ 25-тымъ падолистомъ 1890 року. По тôмъ роцѣ наступило розчарованье а мы мусимо постояти самî зъ себе. Въ полiтицѣ не можна роздроблювати силъ такъ, якъ въ литературѣ Зъ огляду на те поставивъ внесенье: Вѣче признаѣ конечнôсть сконсолiдувати всѣ рускî силы и предкладаѣ, щобы полiтичнî товариства черезъ мужѣвъ довѣрія обговорили и уложили точки спôльнои акцiи. — Такожь на внесенье о. Давидяка, вѣче запротестувало противъ того, що бучацка „народна Рада“, въ своѣмъ оповѣщеню ужила латиньскихъ буквъ. [Ся справа була выясиена вчера въ „Дѣлѣ“].

Д-ръ Олесницкiй, розповѣвши про выимковый станъ въ Чехiи, вôзвавъ вѣче, щобы запротестувало противъ такихъ крайныхъ средствъ, примѣненыхъ правительствомъ супротивъ ческого народу. Вѣче такожь приймило внесенье д-ра Олесницкого, щобъ ухвалити протестъ противъ рескрипту фiнансовои дирекцiи зъ дня 4 того липня 1893 р., котрый даѣ право урядникамъ рѣшати, чи поданье писане по руски, чи нѣ.

Наконець о. Савюкъ внѣсъ: Вѣче взываѣ всѣ уряды громадскî писати до всѣхъ властей по руски, а вôддалювати писарѣвъ, котрî не хотѣли бы писати рускимъ языкомъ.

Предсѣдатель п. Савчиньскiй сконстатувавши, що порядокъ дневный вычерпаный пôднѣсъ многолѣтье для цѣсаря и замкнувъ зборы.

Потôмъ Подгоняйчикôвъ зô всею помадою та новыми штанами на вѣки пôрнувъ у Летѣ.

Заведена на крутогорскôй приязни княгиня рѣшила ся занятись добродѣйностью. Рѣшившись на се, ви сiятельство заразъ покликала на нараду всѣхъ титулярныхъ совѣтни кôвъ та совѣтницъ, щобы могли сповнити яку ролю въ предложенôмъ княгинею благороднôмъ аматорскôмъ представленю. Выбрано штуку п. з. „И хороша и дурна“ и т. и Головну ролю мала принята, comme de raison, сама iниiяторка сего торжества; роля-жь Омеляна выпала на статского совѣтника Фурначева. Статскому совѣтникови гадали пôдхлѣбити, давши ему сю ролю, тому що его высокоблагородiе хорошо володѣли комічнымъ талантомъ; однакожь, неожидано, ся обставина погубила представленье Статскiй совѣтникъ Фурначевъ обидивъ ся; вôнъ справедливо запримѣтивъ, що въ Крутогорску тôлько ґубернскихъ секретарѣвъ, котрî, сказати-бъ, пôдходять достеменно пôдъ ролю Омеляна, що дивно а навѣть неприлично вкладати таку задачу на статского совѣтника. Представленье не вôдбуло ся, але имя Омеляна на завсѣгды прилипло до статского совѣтника Фурначева. Навѣть уличнî хлопцѣ, побачивши его зъ-далека, якъ бѣгъ зъ палаты покушати капусняку, пôдскакували та кричали, що силы: „Омелянъ! Омелянъ иде!“

Княгиня тымъ утѣшилась.

(*Дальше буде.*)

Вôдозва.

Родимцѣ! Всѣ рускî народнî товариства рѣшили взяти участь у выставѣ краевôй, котра вôдбуде ся въ слѣдуючôмъ роцѣ у Львовѣ. Мѣжь иншими и Руске товариство педаґоґічне, котре вôдъ свого засновку займаѣ ся интересами нашихъ шкôлъ, возьме участь въ тôй-же выставѣ. Старатись оно буде представити наглядно розвôй нашого шкôльництва вôдъ давнѣйшихъ до нинѣшныхъ часôвъ. Одначе, щобы товариство могло докладно и гôдно зъ тои задачѣ вывязатись, удаѣ ся отсимъ зъ просьбою до Родимцѣвъ, щобъ зволили ласкаво надсылати по змозѣ для товариства:

а) пляны шкôлъ такъ старыхъ якъ и новыхъ вразъ зъ розмѣромъ и числомъ учащаючихъ до нихъ дѣтей,

б) пляны огородôвъ шкôльныхъ,

в) средства уживанî давнѣйше до утриманя карности [н. пр. т. зв. Sprachzeichen-ы, ослячî уха и т. нн.],

г) средства помôчнî при научуваню въ школѣ [азбука рухома, таблицѣ граматичнî и т. нн.],

ґ) рускî книжки зъ часôвъ давнѣйшихъ и нинѣшныхъ, уживанî въ школѣ народнôй, якъ Букварѣ, Читанки [тутъ зачислити годить ся Псалтирѣ и Часословы],

д) подѣлы годинъ, такъ давнî якъ и теперѣшнî, дневники клясовî, катальоґи, свѣдоцтва, взôрцѣ письма, задачѣ письменнî и т. нн.,

е) розпоряджения властей до шкôлъ, особливо зъ часôвъ, коли школы були пôдъ управою Свѣтлыхъ Консисторiй, окружники, справозданя вiзитацiйнî и т. нн.,

ж) рускî пôдручники для учителѣвъ, якъ Педаґоґіки, Психольоґіи, Методики, „Газеты шкôльнî“, „Часописи шкôльнî“, „Школу“, „Домъ и школу“,

з) працѣ учителѣвъ шкôлъ народныхъ на поли літературно-педаґоґічнôмъ,

и) исторiи шкôлъ.

Неоденъ зъ Родимцѣвъ знайти може помѣжь старыми паперами рѣчи, котрî самî про себе не мають вартости и для одиницѣ млаои ваги, а зôбранî разомъ становити могуть поважный матеріялъ, даючiй намъ цѣнный образъ житя-бутя нашого шкôльництва, котрый по упорядкованю выставить Товариство на выставѣ краевôй, щобы дати спроможнôсть народностямъ, котрî будуть звѣдувати выставу, пôзнати наше шкôльництво, а тымъ самымъ и насъ.

Позаякъ выстава краева не обмежуѣсь выставою рѣчей зъ самои Галичины, тому вôдзываѣ ся Товариство зъ просьбою такожь и до Родимцѣвъ зъ Украины и Буковины якъ и Угорщины, щобъ не забували на нашу просьбу и зволили ласкаво якъ найскорше надсылати до Товариства все, що вôдносить ся до шкôльництва въ земляхъ усеи Украины-Руси.

Вôдъ Выдѣлу Руского Товариства педаґоґічного у Львовѣ, въ падолистѣ 1893.

Олександеръ Барвиньскiй, голова.
Антонъ Березиньскiй, секретарь.

Ц. к. краева рада шкôльна

выдала пôдъ днемъ 13 падолиста с. р. до ч. 22.614 таке письмо до окружнои рады шкôльнои въ Яворовѣ по причинѣ, що тота окружна рада окружниками змушуѣ громады асекурувати будынки шкôльнî лише въ Краковскôмъ товариствѣ:

„Okólnikiem z dnia 23. sierpnia b. r. l. 982 c. k. Rada szkolna okręgowa zabroniła radom szkolnym miejscowym i zwierzchnościom gminnym asekurować budynki szkół ludowych w innych towarzystwach prócz w towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie i poleciła, by te rady szkolne miejscowe i zwierzchności gminne, które zobowiązały się budynki szkolne asekurować w innych towarzystwach, zaraz po upływie terminu asekuracyjnego zabezpieczyły rzeczone budynki bezwarunkowo i tylko w krakowskiem towarzystwie asekuracyjnem. C. k. rada szkolna okręgowa powołała się przytem na okólniki c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 10. marca 1873 l. 1118 i z dnia 30. września 1875 l. 6182 zawierające rzekomo polecenie ubezpieczania budynków szkolnych tylko w rzeczonem towarzystwie krakowskiem. W skutek przedstawienia wniesionego tu z powodu powyższego rozporządzenia przez towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń „Dniestr“ we Lwowie, uchyla c. k. Rada szkolna krajowa z urzędu powyższe rozporządzenie c. k. Rady szkolnej okręgowej, gdyż rady szkolne miejscowe, których rzeczą jest starać się o ubezpieczenie budynków szkolnych, według §. 2 ustawy z dnia 5. maja 1886 Dz. u. kr. Nro 56 i §. 16 instrukcyi o stawianiu budynków szkolnych z dnia 13. kwietnia 1875 Dz. u. kr. Nro 37 pod względem wyboru towarzystw asekuracyjnych nie są krępowane żadnymi przepisami w ogóle ani też specyalnie powołanymi wyżej okólnikami c. k. Rady szkolnej krajowej, które niczego więcej nie zawierają prócz zawiadomienia o udzielonych przez krakowskie towarzystwo asekuracyjne zniżeniach opłat asekuracyjnych od budynków szkolnych.

D. j. w.

Rada szkolna krajowa Cz. 22614/893 Czestnomu Towarystwu wzaimnych obezpeczeń „Dniester“ u Lwowi na pyśmo z dnia 20/10 1893 Cz. 1158/B., kotoroho pryłohy sia zwertaje, do widomosty. U Lwowi, 13. łystopada 1893.

Badeni m. p.

Таборъ польскiй противъ Руси.

Дневники польскî принесли вчера двѣ статьѣ противъ Русинôвъ, обѣ цѣкавî зъ огляду на нинѣшну ситуацію политичну.

Мы онодгы занотували, що офіціозный Fremdenblatt „сконстатувавъ“ нову „концесію“ для Русинôвъ зô стороны Полякôвъ, а именно, що польске „коло“ вôдъ теперь уступить Русинамъ оденъ мандатъ до спôльныхъ делеґацій. Fremdenblatt оголосивъ се яко нѣбы першій наслѣдокъ коалiцiи Плевнера, Гогенварта и Собеского II-ого.

Вычитавши про сю „нову“ концесію въ Fremdenblatt-ѣ, мы лише здвигнули плечима, бо хто якъ хто, а орґанъ мiнiстерства справъ заграничныхъ повиненъ чей-же знати, що вжѣ за весь часъ теперѣшнои каденцiи засѣдаѣ въ спôльныхъ делеґаціяхъ одинъ Русинъ — пос. о. Мандичевскiй. Однакожь — якъ теперь показуѣ ся — пôднесенье тои справы въ Fremdenblatt-ѣ не було безъ усякого значѣня, бо середъ польского табору выступаѣ аґітація противъ того, щобы теперь, якъ польске „коло“ увôйшло въ союзъ зъ нѣмецкою лѣвицею, польскî послы не полишали анѣ одного мѣсця въ делеґаціяхъ для посла руского. Выразъ тôй аґітаціи давъ вчера Dziennik Polski, вôдознавши ся зовсѣмъ ясно въ тôй справѣ.

„Коло польске — пише Dziennik — показуѣ ся въ коалiцiи бôльше льояльнымъ нѣжь треба. Оно видко стараѣсь не лише выповнити строго й докладно всѣ обовязки, якî накладаѣ коалiцiя, але що бôльше — пôсля бажаня деякихъ рѣшаючихъ у насъ сферъ, усунути всѣ трудности опозицiйнî, на якî може натрафити кабінетъ Вiндiшґреца, окупити спокôй хочь-бы й значными жертвами. Послы рускî до коалiцiи не належать, а однакъ межи послами польскими мавъ стати намѣръ — вôдступити имъ оденъ мандатъ делеґацiйный зъ Галичины. Оправданои рацiи на то нема. Число мандатôвъ делеґацiйныхъ есть таке дрôбне, що малый гуртокъ послôвъ рускихъ мабуть

самъ нѣколи не фантазувавъ о высыланю свого делеґата до спо́льныхъ делеґацій. Skąd — пытае Dziennik — Polacy do tego przychodzą, by Rusinom taki mandat darować? czem ci sobie na to zasłużyli? Єдиною розумною интенцією могло бы бути хиба приѣднанье Русино́въ до коаліціи, але й такою жертвою спокою не окупить ся. Rusini bywają często nienasyceni — а надто не бачимо найменшои раціи, для-чого якъ-разъ Поляки мають на свои кошты „kaptować“ для правительства нецевныхъ приятелѣвъ. Поляки досыть жертвували для коаліціи. Є иншѣ, котрѣ бо́льше мають зъ неи хо́сна, нѣжь мы. На всякій спосо́бъ не маємо зъ неи то́лько, щобъ мы мали бути скорѣ до новыхъ жертвъ...“

Не допускаємо, щобы Dziennik Polski не знавъ, що во́дъ ко́лькохъ уже лѣтъ засѣдае одинъ Русинъ въ делеґаціяхъ — отже повыше наведенѣ слова его можуть свѣдчити лишь о то́мъ, що коаліція Полако́въ зъ Нѣмцями выкликуе въ таборѣ польско́мъ апетитъ — просто пожирати Русино́въ. Свѣдчить о то́мъ и той безвстыдный тонъ, якимъ Dziennik говорить о Русинахъ... Видко, що въ таборѣ польско́мъ неприязно́сть до Русино́въ не то не пригасае, але разъ-у-разъ взмагае ся...

Свѣдчить о то́мъ и по́днятый польскимъ табором на цѣло́й лініи крикъ на тематъ: „ucisk Polaków przez Rusinów“. Той крикъ починае творити вже сталу рубрику въ дневникарствѣ польско́мъ — и то не то́лько въ консервативно́мъ, але и въ т. зв. демократично́мъ.

Т. зв демократична Nowa Reforma, щобы въ жертю Русино́въ не остатись позаду Przegląd-y, Gazet-ы Narodow-oи, Dziennika Polsk-ого e tutti quanti — помѣстила онодгы вступну статью п. заг. „Rutenizowanie ludu polskiego“. Въ статьѣ то́й N. Reforma каже:

„Прово́дники руского люду, послы, дневникарѣ и духовеньство почали въ послѣдныхъ рокахъ управляти нову політику супротивъ Полако́въ. Во́дъ довшого вже часу видко горячій заходы ихъ въ то́мъ напрямѣ, щобы насъ здискредитувати въ опініи цивілізованого свѣта и вказати рускому людови нове жерело ненависти до насъ. Въ парляментѣ послы, въ дневникахъ рускихъ статьѣ на цѣлій стовицѣ, въ прасѣ загранично́й насыланій зъ мутныхъ жерелъ дописи голосять на всѣ стороны, що Поляки въ Галичинѣ гнетуть народно́сть руску, нищать вѣру греко-католицку, латинізують Русино́въ, будуючи новій каплицѣ и ставляючи костелы. Що бо́льше, недавно мали мы нагоду стрѣтити ся зъ заакидомъ, що всѣ польскій товариства oświaty, kółek rolniczych, szkoły ludowej и т. д. — всѣ потворено лише въ то́й цѣли, щобы здушити Русь, погребсти Русино́въ... Се клевета, абы добре имя наше обкинути болотомъ передъ цивілізоваными народами Европы... Однакъ теперь выявида ся причина, котра склонила Русино́въ вступити на ту огидну дорогу. Ходить о то, абы бодай на якійсь часъ заслонити дѣяльно́сть руского духовеньства середъ polskiego люду у всхо́дно́й Галичинѣ. По́сля листо́въ приватныхъ и публично въ дневникахъ оголошеныхъ Русины въ остатныхъ часахъ кинули ся цѣлою силою до rutenizowania polskiego ludu, мешкаючого у всхо́дно́й части краю. Осѣлый тамъ Мазуръ-кольоністъ держить ся во́дпорно супротивъ тыхъ замахо́въ, але польскій хлопъ тамъ уродженый, непорадный, боязкій, дворомъ опущеный, улягае — и нинѣ в вже цѣлѣ села, осады колись польскій, цѣлкомъ зрусченѣ. [Тутъ N. Reforma наводить ко́лька парохій, де нѣбы-то Polacy — а властиво Русины лат. обряда — przepadli dla polskości] Тысячѣ люду польского [?] зрусчено, — кличе N. Reforma, — a sprytni działacze ruscy мають ще сто́лько чола, абы, минаючи ся просто зъ правдою, кричати на алярмъ, що мы Поляки людъ рускій польщимо. То перфідія не абы-яка. Головною причиною легкого рутенізования польского люду в браковъ ко́стело́въ у всхо́дно́й Галичинѣ... Хлопъ польскій, маючи далеко до костела, хрестить дитину въ церквѣ. А совѣсть успокоить ему „pop“, кажучи, що одинъ Богъ и одна вѣра. Въ той спосо́бъ росте людъ рускій, а зменшаюсь польскій... Гнетъ и выпародовлюванье польского люду Русинами есть на порядку дневно́мъ. На небезпечно́сть зъ тои стороны звернувъ увагу К. Уейскій, подавъ навѣть гадку утвореня товариства, котре бы опѣкувало ся людомъ польскимъ на Руси. Справу тую назвавъ Уейскій найважнѣйшою въ теперѣшно́й хвили. И справедливо...“

Такъ пише вже навѣть N. Reforma! — отже окликъ: „walka przeciw Rusinom na Rusi“ — обнявъ уже цѣлу лінію польску, въ то́мъ взглядѣ нема вже подѣлу на консерватисто́въ та демократо́въ — окликъ „гей же на Русино́въ!“ сполучивъ усѣхъ въ одну фаляну. Що тутъ йде о вынародовлюванье Русино́въ а не о що пише, се й посвѣдчивъ самъ К. Уейскій, котрый, якъ звѣстно, величавъ ся тымъ, що во́нъ выкорѣнивъ языкъ рускій зъ ко́лькадесятьохъ родинъ рускихъ въ своѣмъ селѣ. А щобы такій заходы покрыти, мусить ся кричати: Rusini uciskają Polaków! Але цѣлый свѣтъ знае, якъ стоить дѣло, и цѣлый свѣтъ скаже на се приповѣдкою: само мѣхъ дре, а квичить...

НОВИНКИ.

— **Въ Коломыи** во́дбудуть ся въ товаристве „Родина“ въ недѣлю дня 26 н. ст. падолиста послѣдній сего року вечерницѣ зъ танцями. На сій вечерницѣ выдѣлъ „Родины“ запрошуе членовъ и взагалѣ руске родины. Вступъ: для членовъ 40 кр., для нечленовъ 80 кр. Початокъ вечериць о годинѣ 8-о́й вечером.

— **Вѣча мазурского „Звязку сторонництва хлопского“** во́дбули ся въ Мысленицяхъ и Лимановѣ. На обохъ вѣчахъ зо́бранѣ селяне ухвалили домагати ся во́дъ сойму, щобы получивъ обшары дво́рскій зъ громадами сѣльскими и щобы роздѣливъ ро́вно мѣрно податки, а во́дтакъ ухвалено выслати петицію до кола польского зъ жаданьемъ заведеня безпосередного загального тайного права голосованя при выборахъ до рады державнои и до сойму.

— **Въ справѣ гнету податкового**, выкликаного безнастаннымъ по́двысшуваньемъ фасій чиншевыхъ, во́дбули ся въ недѣлю о 3-о́й годинѣ зъ полудня въ сали ратушево́й у Львовѣ зборы члено́въ товариства властителѣвъ реальностей по́дъ проводомъ головы товариства п. Як. Левицкого. По оживлено́й дискусіи, въ котро́й наведено богато факто́въ гнету, ухвалено выслати до цѣсаря, до міністра скарбу и судо́вництва та до кола польского депутацію, котра мае представити теперѣшне тяжке положенье властителѣвъ реальностей и жадати деякихъ полекшь.

— **Въ шпитали станиславо́вско́мъ** обо́ймуть господарство на будуще сестры Феліціянки. Выдѣлъ краевый пытавъ въ то́й справѣ магістратъ мѣста Станиславова и одержавъ во́дповѣдь, що репрезентація мѣста не маѣ нѣчого противъ того, щобы монахинѣ обо́ймили адміністрацію шпиталю.

— **Въ Станиславовѣ** намѣряють єзуити зыбудувати на власно́мъ ґрунтѣ при ул. Заболотово́вско́й велику каплицю. Каплиця, котрои будова розпо́чне ся зъ весною, буде коштувати около 20.000 зр.

— **Зъ кругово́въ адвокатскихъ.** Субститутомъ померш ого послѣдными днями въ Самборѣ адвоката д ра Винкентія Хлопецкого именованый самбо́рскій адво катъ д-ръ Іосифъ Штаєрманъ.

— **Посвященье православнои церкви у Вѣдни.** Дня 19 н. ст. падолиста во́дбуло ся у Вѣдни посвященье сербскои православнои церкви. Посвященя довершивъ буковиньскій и дальматиньскій митрополитъ Морарію-Андрѣевичь. Въ торжествѣ взявъ участь цѣсарь, президентъ міністро́въ кн. Віндіш ґрецъ, міністры Мадейскій и Яворскій, намѣстникъ ґр. Кільмансеґъ, сербскій посолъ, ґенералія, представителѣ мѣста и представителѣ сербскои громады у Вѣдни. Цѣсаря повитавъ представитель сербскои громады полковникъ Стоичь, завѣривши его о льояльности и вдячности сербского народа въ Австро-Угорщинѣ, Босні и Герцеґовинѣ для цѣсаря и его дому и подякувавъ за щедрый даръ, котрымъ цѣсарь причинивъ ся до выбудованя церкви. Цѣсарь во́дповѣдаючи высказавъ свою радо́сть зъ причины, що мо́гъ взяти участь въ посвященю дому Божого и заявивъ, що вѣрить въ льояльно́сть православныхъ по́дданыхъ. По богослуженю выйшовъ цѣсарь зъ церкви, прощаный окликами „живіо!“ Въ церкви були такожь депутаціи босні́йскихъ баталіоно́въ, стоячихъ залогою у Вѣдни.

— **Холєра.** Ґазета урядова пише: Дня 20 н. ст. падолиста занедужало на холєру: Въ Залѣ́зцяхъ повѣта бро́дского 1 особа, въ Римановѣ 2 особы, въ Тарнавцѣ повѣта стрыйского 1 особа. — Выздоровѣла въ Ендрушко́вцяхъ повѣта сяно́цкого 1 особа. — Померла въ Залѣ́зцяхъ 1 особа. — Заголомъ лишило ся дня 29 падолиста 21 недужихъ въ лѣченю, дня 20 падолиста занедужало 4 осо́бъ, выздоровѣла 1, померла 1, отже лишае ся въ лѣченю 23 осо́бъ. — Въ во́дходахъ особы померш ого середъ по́дозрѣныхъ познакъ въ Журакахъ повѣта богородчаньского не сконстатовано бактеріольоґічно азійскои холеры.

— **Візованье паспорто́въ до Румунії.** Лучали ся случаѣ, що горожанамъ австрійскимъ зъ Галичины и Буковины, що мали візованій паспорты во́дъ румуньского посольства у Вѣдни, зборонювано вступу до Румунія. Причина сего лежить въ то́мъ, що румуньскій репрезентаціи дипльоматичній и консулярній, зъ выимкою консуляту въ Черно́вцяхъ, одержали 18 н. ст. вересня с. р. порученье, щобы не візовали паспорто́въ осо́бъ, походячихъ зъ Галичины и Буковины, бо се застережено выключно румуньскому консулятови въ Черно́вцяхъ.

— **Бурѣ морскій.** Зъ усѣхъ прибережныхъ мѣстъ надъ океаномъ Атлянтійскимъ въ Анґліи и Франціи доносять про страшній бурѣ, яки во́дъ ко́лькохъ днѣвъ лютять ся въ тыхъ сторонахъ. Множество кораблѣвъ потонуло и то якъ на повно́мъ мори такъ и въ пристанях Страты въ людяхъ величезній. Бурѣ лютять ся и на суши та роблять великій спустошеня. Рухъ телеґрафічный и зелѣзничій дуже припо́зненый за для ушкодженыхъ дрото́въ телеґрафічныхъ и великихъ заметей снѣговыхъ.

— **Западаюче мѣсто.** Звѣстна катастрофа, яка навѣстила була сего лѣта мѣсточко Пилу въ Познанщинѣ при верченю артезійскои кирницѣ повторила ся сими днями. Онодгы въ ночи сторожѣ пильнуючій кирницѣ, коло котрои працюють по́дъ проводомъ техніка Баера, учули якійсь шумъ, а во́дтакъ сильный по́дземный гурко́тъ. Они поутѣкали, бо земля тряслася имъ по́дъ ногами. На другій день запали въ землю на ко́лька центиметро́въ помпы и иншій прилады, що лежали коло кирницѣ, а земля попукала въ ко́лькохъ мѣсцяхъ. Се було заповѣтомъ катастрофы, котра лучила ся день по́знѣйше, о годинѣ 2-о́й пополудни. Якъ разъ коли робо́тники по́йшли на обѣдъ запало ся середъ великого гуркоту цембринье кирницѣ по́дъ землю, а на мѣсци кирницѣ утворивъ ся мочаръ На щастье при помочи руръ справлено воду до рѣки, щобы не залила улицѣ. Наслѣдки сеи катастрофы можуть бути дуже гро́зній, бо можливо що добуваюча ся зъ великою силою вода, выкине зо́ споду пѣсокъ и глину та выкличе дальше западанье землѣ а на мѣсци нинѣшнои людноі дѣльницѣ въ Пилѣ утворить ся ставъ. Зъ тои причины пануе въ мѣсци великій переполохъ. Катастрофа принесла доси шкоды на 962.863 марокъ.

— **50.000 зр.** выносить головна выграна **великои инсбрукскои 50-кр. льотеріи.** Тягненье **вже 6 н. ст. грудня 1893.**

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Володимиръ Гуцулякъ, ученикъ V-ои ґімназіяльнои клясы въ Коломыи упокоивъ ся въ першихъ дняхъ падолиста въ Мышинѣ. Яко сынъ бѣдного селянина зъ Мышина, удержувавъ ся покійный самъ, удѣляючи лекціи другимъ ученикамъ. Вызначувавъ ся талантомъ Недостатокъ бувъ причиною тяжкои недуги, во́дтакъ сухотъ, а вко́нци тифа, на котрый померъ.

Наука штука и література.

— Зъ друкарнѣ Ставропігійского Института выйшла книжочка зъ образкомъ апробована Ординаріятомъ перемыскимъ до ч. 7370 — п. заг. **„Пацлавъ и чудотворна св. икона Матери Божои въ церквѣ Пацлавско́й“** написавъ Василь Чернецкій парохъ зъ Сѣльця-белского. Дохо́дъ зъ розпродажи книжочки призначеный на доко́нченье мурованои церкви въ Пацлавѣ, ширше звѣстно́мъ мѣсци богомо́льно́мъ. Книжочку [въ обемѣ 9 сторо́нъ во́сьмки] можна до́стати въ книгарни Ставропігійско́й у Львовѣ по 8 кр.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: До ц. к. дирекціи руху зелѣзниць державныхъ увойшло такъ много подань о посады низшихъ категорій, що ц. к. дирекція маючи пренотованыхъ на подо́бній посады далеко бо́льше кандидато́въ якъ далось бы ихъ примѣстити въ цѣло́мъ роцѣ, рѣшила всякій поданя петенто́въ, котрій не ско́нчили що найменше середныхъ шко́лъ т. є. ґімназій або школы реальнои во́дмовно полагоджувати, щобы просячихъ не уводити надѣю одержаня посады. Остерѣгае ся отже петенто́въ высше згаданыхъ категорій, абы зберегли собѣ непотрѣбныхъ выдатко́въ на просьбы о посады при зелѣзници и радше старали ся о инше занятье.

Во́дъ дня 15 н. ст. падолиста входить въ житье XI додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы фрахтовои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Во́дзначеня.** Старшій совѣтникъ суду краєвого у Львовѣ Кар. Камѣньскій одержавъ при переходѣ на пенсію титулъ совѣтника двора. — Командатъ 11 корпуса у Львовѣ, фельдцайґмайстеръ кн. Людвикъ Віндіш ґрецъ, одержавъ великій хрестъ ордеру Леопольда.

— **Пересеня.** Намѣстникъ перенѣсъ комісаря повѣтового ґр. Володим. Михаловского зо́ Львова до Кракова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На нову церковь въ Шляхтово́й** повѣта новоторгского въ селѣ по́въ милѣ во́ддаленом во́дъ Щавницѣ, знаного мѣсця купелевого, на тую найдальшу руску крѣпость на заходѣ, жертвували до сегодня Впов. Добродѣѣ: Впр. оо. Григорій Конистяньскій деканъ мушиньскій 1 зр., Іоанъ Конистяньскій зъ Криницѣ 2 зр., Софронъ Поляньскій зъ Тилича 1 зр., Іоанъ Прислоньскій зъ Фльоринки 1 зр., Теофіль Качмарчикъ зъ Бѣльцаревои 1 зр. 50 кр., Петро Сандовичь зъ Брунаръ 1 зр., Петро Цапиньскій зъ Ростокъ 1 зр., Володимиръ Полошиновичь зъ Камянои 1 зр., Григорій Сприсъ зъ Жегестова 50 кр., Емануилъ Красицкій зъ Во́княнъ 1 зр., Антоній Матюкъ деканъ ярославскій 1 зр., Левъ Гриневецкій зъ Быкова 1 зр., Іосифъ Мохнацкій зъ Мацѣевои 1 зр., — Впов. пп. Василь Сасъ Яворскій зъ Бережанъ 11 зр., Петро Вѣтошиньскій зъ Нового Санча 2 зр., Григорій Грозикъ зъ Кракова 2 зр., Володимиръ Лавро́вскій зъ Щавницѣ 3 зр., Корнило Левицкій зъ Лонцка 1 зр., Кульчицкій Іосифъ зъ Будзанова 5 зр., и Вп. панѣ Стефанія Гриневецка зъ Черновець 1 зр. Надто прислали зъ Америки выеміґрувавшій туда на заробокъ парохіяне 128 доляро́въ [302 зр.], ч. Адамъ Кристинякъ 100 зр., а кромѣ того зо́брано значнѣйшу квоту въ селѣ во́дъ кождого нумеру дому, во́дъ кождои родины и при ро́знихъ нагодахъ, Такъ фондъ на будову новои церкви выносить теперь до 1000 зр. Суму сю узбирано въ рокахъ во́дъ 1890 до 1893. Значно бы по́бо́льшивъ ся сей фондъ и сего року, кобы не такій ро́къ тяжкій. Парохіяне зо́бднѣли черезъ огонь, що навѣстивъ ихъ дня 7 липня с. р. та й черезъ неврожай. Уже теперь люде купують усе до ѣды якъ бы на правдиво́мъ передно́вку, ярмарки позамиканѣ во́дъ вересня, — однымъ словомъ бѣда велика! Ко́нчачи се складаю всѣмъ дотеперѣшнымъ Вповаж Добродѣямъ-жертводавцямъ велике Спаси-Бо́гъ въ имени убогихъ парохіянъ а будучимъ жертводавцямъ подаю до занотованя адресу: „Урьдъ парохіяльный руско-кат. въ Шляхтово́й почта Щавница“. — *Михайло Шумило* самост сотрудникъ въ Шляхтово́й.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надо́славъ на нашій руки о. Т. Березовскій зъ Дубравки 50 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 22 падолиста. Полуднево-словѣньскій послы Кляичь, Булатъ, Короніні и Клюнъ постановили поки-що не выступати ще зъ клюбу Гогенварта. Зборы робо́тнико́въ радили надъ квестією загального стрейку, щобы выбороти загальне право голосованя. Рѣшенье ухвалъ во́дрочено.

Берно мор. 22 падолиста. Пос. Межникъ зложивъ всѣ реферати, якій мавъ въ комісіи буджетово́й палаты послово́въ за-для змѣны політичнои ситуаціи.

Бѣлградъ 22 падолиста. Надѣють ся въ тыхъ дняхъ дімісіи кабінету.

Берлинъ 22 падолиста. Прийшла сюды вѣсть зъ Варшавы, що тамъ увязнено майже 80 осо́бъ, по́дозрѣныхъ о нігілістичный заго-во́ръ. Се въ бо́льшо́й мѣрѣ студенты.

Римъ 22 падолиста. Osserv. Romano приписуе заслугу папѣ, що союзъ французско-россійскій до́йшовъ до цѣли.

Парижь 22 падолиста. Палату отворивъ Періръ згадавши про візиту россійскои ескадры. Во́дтакъ Діпі во́дчитавъ декларацію, въ котро́й правительство обѣцюе вести практичну політику.

ПОДЯКА.

Тяжкою недугою навѣстивъ мене Всевышний тои осени, котра на ко́лька тыжднѣвъ прикувала мене до ложа слабости; моѣ житье висѣло лише на волоску и всѣ, котрій мене бачили, сумнѣвали ся, щобы я мо́гъ ще по́днести ся. Однако за ласкою Божою мужь глубокои науки, невтомимои працѣ и повный посвяченя для недужихъ. Д-ръ В. Кебузиньскій зъ Перемышля, привернувъ менѣ здоровлє.

Не було для Васъ, Вп. Пане Докторъ, нѣ злои дороги нѣ по́знои поры, зъ всею готовостію спѣшили Вы до ложа нетерпеливо выжидаючого Васъ хорого, сѣльского священика, слѣдили уважно перебѣгъ слабости, радили и помагали и ратували менѣ житье.

Не въ силѣ я въ иншій спосо́бъ Вамъ за се во́ддячити; приймѣть отже тыхъ ко́лька простыхъ бо зъ серця походячихъ сло́въ во́дъ мене яко подяку и будьте пересвѣдченій, що въ молитвахъ моихъ всегда Васъ споминати буду. Богъ най крѣпить Вашій силы и удѣляе Вамъ здоровля, щобы Вы якъ найдовше для добра людскости могли трудити ся. — Сто́бно 19 падолиста 1893. — *Анатоль Сѣнкевичь*, парохъ. 4939

Рухъ по́ездо́въ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 по́сля годинника львовского

Приходять до Львова зъ	по́ѣзды поспѣшный		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарно́въ (во́дъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабо́вка черезъ Тарно́въ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарно́въ або Ряшѣвъ (во́дъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (на дворець По́дзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радо́вцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичь	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Во́дходять зо́ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабо́вки via Тарно́въ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарно́въ (то́лько во́дъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарно́въ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (зъ дво́рця гол)	644	320	1036	1111	—
По́дволочискъ и Бродо́въ (зъ дво́рця По́дзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	381	1056
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	381	—
Гусятина черезъ Галичь	638	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радо́вцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	381	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины по́дчеркненій значать пору но́чну во́дъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційно́мъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційно́мъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улица Третого мая ч. 3. готель Имперіяль удѣляесь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служ́бы на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О ско́лько же по́дручники дозваляють, такожь вѣдомостей во́дносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаесь такожь выдатній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній прямій білєты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишенево́мъ можна до́стати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторо́въ. 4514

Надо́слане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 4—?

Обезпеченье льосо́въ противъ стратъ при евентуально́мъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, пло́ща Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ во́дворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на во́дповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Глядаю концінієнта Русина
заразъ.

Близший условя пôсля умовы.

Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 4–4

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ** цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны
У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґаціи комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Львôвы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и львôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Поручена на біржу выконує найсолідніше.** Переказы на бôльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 81—?

Дешево на продажь
для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный въ стилю романьскôмъ, фіґуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокі, въ полихроміи, послава стояча и богато мищихъ рѣчей можна глядати въ робôтни рѣзьбарскій, де всякі роботы рѣзьбарскі и позолотя 8–10 ничій выготовлює сп. 4887
Львôвъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

ЛЕОПОЛЬДЪ
ЛИТИНЬСКІЙ
Львôвъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйні до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лыскучі, готові до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 55—

СѢЧКАРНѢ
двоякои системы

1. **Бенталя ССХ** (одно колесо зъ двома ножами 95 клґ. ваги по **32 зр.**
2. **Валцевѝ** зъ трема ножами (двоє замаховыхъ колесъ) 115 клґ. ваги по **34 зр.**, Ісо Львôвъ,

высылає на замовленье

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ. 4923 2—?

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будôвляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовѝ порталѣ, консолѣ, аттики и т. пи по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБÔТНЯ** 47-156
Львôвъ, ул. Зибликевича 11.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціалістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 18—30

Задля безвартностныхъ наслѣдувань треба жадати все

Tinct. capsici comp.
(Pain-Expeller)

зъ котвою и вôдкидати коробки безъ котвы яко неважні. 4592

МАШИНЫ
ДО ШИТЯ
ЗІНҐЕРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручні по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.
ножні „ „ 27, 38, 45, 58 зр.

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10% 4931 2—?

Іосифъ Иваницкій
механикъ
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:
Львôвъ, Готель Жоржа.
Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

Мѣры деревляні до збожа въ рôзныхъ родахъ, штука 1. 2, 5, 10 літр. ¼ ½ гект. кр. 90, 1·10, 1·25, 2, 3·50 5·50, зр.

поручає 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники ілюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей
пôдъ фірмою
Кавчиньскій и Оберскій
ул. Кароля Людвика, число 7.

поручає

Ляльки французкій вôдъ 75 кр.
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискі вôдъ 65 кр.
Гумовѝ забавки, Коники, табельки, чака и т. ич.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 3 8

Цѣнники ілюстрованій даромъ.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якь такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціалістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ
заложеный року 1869.

Съ окончєнїемъ года 1892 выковили:

Выказанное имѣнє банка „Славія“	злр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ
въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и
удѣляетъ пожички
ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ силяты ажь до 12 лѣтъ.

Сгол шенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся. 3·94

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ТОВАРИСТВО
для выробу и торговлѣ
ризъ церковныхъ
ВЪ САМБОРѢ

поручає готовѝ Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рôзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высилає ся бôльше число фелонôвъ або прôбокъ матерій до выбору. Старі фелоны приймають ся до направы и перероблення.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 3—10

Просимо о численні замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôть по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Тягненье вже 1 грудня 1893.
Льосы державнѝ зъ року 1864
Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлѝ льосы по зр. 5, на пôвъ льосу по зр. 3.
ЛЬОСЫ тѣ такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты вшѣ евентуальні выграні належать вже купуючому.

Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшôй выграній; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкі
Головна выграна 600.000 франкôвъ.

Такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставні, акціи, льосы и инші папиры вартôстні по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны
ШЕЛЛЕНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ
у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ЕСЕНЦІИ

Глядає ся солідныхъ заступниковъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозôвъ, добрыхъ столовыхъ лікерôвъ и **Спеціяльностей** доставляю въ дуже добрôй якости.

Крôмъ того поручаю **есенціи** оцту 80%-вй, хемічно чистій, до выробу делікатно остpого оцту винного и звычайного. Рецепты и оп вѣщеня допаковують ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшій успѣхи
Цѣнники розсилаю даромъ.

Каролъ Филипъ Поляякъ
Фабрика спеціяльныхъ есенцій
ПРАГА. 4162 9–5?

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прилядами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскі сильні горѣвки дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь и йлѣпшои якости браевѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвка управительскаи и одиноко правдивѝ 4 12 если зъ нашои фабрики спроваджені 9–104

Одиноке ж рѣдко въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничыхъ бôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найспільнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Занвляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

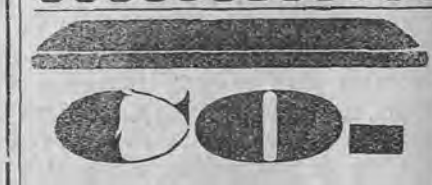

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА
50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

Передпослѣдный
ТЫЖДЕНЬ.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 5—15

очки мужескі, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше
Павло Ляпгнеръ
передъ тымъ
БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ
у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ
ВЪ ГАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкі тревялі килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24–35 Голяндскі диваны господарскі 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантні тунискі занавѣсы 95 кр., мароканьскі 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модній фегерановѝ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·30, 7·50, 9·50, 12 40 Обрусы кр. 83, зр 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовѝ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерôвскі зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышивані (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служby вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкóры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдаи порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавя кожуховій по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиній“ зр 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѝ вôдъ зр 2 и высше. „Матень“ шляфроки и неглїжь. Юбки волочковій, сукоиній и шовковій

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинноі**, ватованій и кожуховій дитиній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитиній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѝ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь волôчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудь“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (28–?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Папиръ въ фабр. Черлянськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 253. Львôвъ, Четверъ 11 (23) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить во второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и наложитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попередне застереженье. — Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія приймають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

До ситуаціи парляментарнои.

Запонѣджень засѣданя трехъ бôльшихъ клюбôвъ парляментарныхъ вôдбули ся вчера въ середу. На тыхъ засѣданяхъ явили ся въ колѣ польскôмъ и въ клюбѣ лѣвицѣ нѣмецкои новѣ міністры коаліційнѣ та пращаючись зъ своими товаришами клюбовыми, давали пояснения и погляды на ситуацію парляментарну.

Въ колѣ польскôмъ явились міністры Мадейскій и Яворскій, вôдтакъ бувшій міністеръ Залескій та два члены палаты панôвъ кн. Чарторыйскій и Цоль. Засѣданье отворивъ віцепрезесъ кола Бенос, удѣляючи голосу п. Яворскому.

Змѣстъ промовы п. Яворского такій: Факты, акій зайшли въ осени, спонукали теперѣшну ситуацію парляментарну. Коло польске вже на початку сесіи зъ 1891 р. заявило, що у вôдносинахъ до иншихъ сторонництвъ загадуе удержати становище вôльнои руки. Маючи се пересвѣдченье, що крѣпка бôльшôсть есть необходимо потрѣбна до переведеня найважнѣйшои роботы парляментарнои — було коло польске тои гадки, що помимо симпатій и антипатій иншихъ сторонництвъ бôльшôсть безъ лѣвицѣ нѣмецкои неможлива. Въ тôмъ дусѣ промовлявъ бесѣдникъ зъ поручення кола два разы въ палатѣ въ 1891 р.

Правительство Таффого змагало утворити бôльшôсть. Средства до того заповѣджень не були вôдповѣднѣ. Внесенье реформы выборчои довело до негативнои коаліціи трехъ великихъ сторонництвъ. Коло польске не було въ засадѣ противне реформѣ выборчôй, однакъ не могло згодити ся на ей змѣстъ и на способъ ей внесеня.

При переговорахъ зъ Плѣнеромъ, Гогенвартомъ и Віндішгрецомъ руководжено ся засадою и змагано до того, щобы колу польскому забезпечити рôвне становище въ кабінетѣ и у вôдносинахъ зъ иншими сторонництвами. Подрôбнѣ пояснена тыхъ переговорôвъ подасть Яворскій довѣрочно на вôдповѣднѣ пытаня. Щобы коаліція була способна до житя, мусить предложитись сторонництвамъ програма, на засадахъ котрои буде можлива спôльна акція и сполученье. Завтра, выслухавши програмы буде мати коло нагоду высказати о нѣй свою гадку.

По заявленю, що складае гôднôсть презеса кола польского, перейшовъ Яворскій коротко парляментарну дѣяльнôсть кола польского въ часѣ, коли бувъ его презесомъ и вказавъ на успѣшнѣ заходы около доповненя університету львôвского, опусту належитостей скарбовыхъ и будовы зелѣзниць подôльскихъ. Теперѣшнѣ обставины, коли складае гôднôсть презіди кола, певно не суть пригôднѣйшѣ вôдъ тыхъ, коли обнимавъ презідію кола.

Яко міністеръ коаліційный и яко посолъ — кôнчивъ Яворскій — буде завсѣгды ити зъ коломъ польскимъ. Чувства необмеженои вдячности для монарха и консервативнѣ засады, котрѣ якъ доси такъ и на дальше репрезентую, оживляють мене и теперь. Придержуюсь ихъ и теперь. Я консерватистъ пôдъ тымъ взглядомъ, що придержую ся старого порядку рѣчей, не длятого, мовь бы той порядокъ бувъ старый, але длятого, що добрый, а не цофаю ся передъ новымъ порядкомъ на стôлько, о скôлько вôнъ добрый.

На сю промову вôдповѣвъ п. Беное, высказуючи подяку кола польского для п. Яворского за его дѣяльнôсть.

П. Яворскій пôднѣсъ дотеперѣшну повну заслугъ дѣяльнôсть п. Залеского. — Залескій подякувавъ колу польскому за се, що успѣшно пôдпирало его въ часѣ урядованя, та заявивъ, що вôдъ теперь безъ особистои амбіціи хоче яко звычайный рядовый воякъ вôддати до розпорядимости для добра краю свôй досвѣдъ, опертый на 36-лѣтнôй дѣяльности.

Міністеръ Мадейскій промовивъ коротко. Ставши міністромъ, складае дотеперѣшну гôднôсть віцепрезідента палаты послôвъ и мандатъ члена комісіи парляментарнои Въ будучности буде дѣлати завсѣгды въ порозумѣню зъ коломъ польскимъ. Будучи міністромъ зъ текою, не можé теперь всего сказати, а зробить се ажь по предложеню правительствомъ програмы.

По тыхъ заявленяхъ зачалась дискусія. Пос. Подлевскій домагавъ ся помѣстити въ комунікатѣ кола польского подрôбный змѣстъ переговорôвъ зъ правительствомъ и хто именно довершивъ коаліцію. Комісія парляментарна кола поступила собѣ самовôльно безъ уповаженя кола. — Пос. Леваковскій тои гадки, щобы коло залишило того рода дискусію Она була бы вôдповѣдна на зборахъ скликуваныхъ на посольскій справозданя; теперь же шкодить лишь повазѣ кола польского и обохъ міністрôвъ-Полякôвъ. Скоро они стали міністрами, треба ихъ такъ довго пôдпирати, доки не пересвѣдчимо ся, що не вôдповѣдають намъ.

На тôмъ перервано дискусію, а продовженье ей вôдложено на нинѣ, коли правительство предложить свою програму Прихильники коаліціи старають ся усунути зъ-пôдъ дискусіи внесенье Подлевского. Віцепрезідентъ кола, Беное, заповѣвъ на нинѣ заявленье кола що-до свого становища політичного.

Крôмъ того мають вôдбутись доповняючи выборы до комісіи парляментарнои кола и порѣшенье справы презеса кола. До комісіи парляментарнои мають вôйти, крôмъ давныхъ членôвъ Пининьского, Абрагамовича и Беного, ще пп. Щепановскій и Енджейовичь. Поважна частина кола польского есть противна провізоріи въ справѣ презіди кола и хоче выбрати презеса.

Въ клюбѣ сполученои лѣвицѣ нѣмецкои явились на засѣданье міністры Плѣнеръ и Вурмбрандъ. Обохъ повитано оплесками.

Міністеръ д-ръ Плѣнеръ забравъ голосъ и выголосивъ довшу промову такого змѣсту: Вже передъ кôлькома тыжднями, въ часѣ послѣдного засѣданя клюбу, справы прибрали такій оборотъ, що показалась необходимою спôльна акція трехъ бôльшихъ сторонництвъ не лишь противъ реформы выборчои але такожь для вытворени новои ситуаціи по літичнои. При переговорахъ що-до зложеня нового міністерства звертавъ ся бесѣдникъ о пораду до обохъ товаришôвъ зъ презіди сторонництва, до Кинбурґа и Гайльсберґа, та до бар. Хлюмецкого.

Акція прибрала конкретный видъ. Цѣсарь покликавъ кн. Віндішґреца до зложеня нового кабінету. Якъ самъ бесѣдникъ такъ и ґр. Вурмбрандъ уважали своимъ обовязкомъ, яко совѣстныхъ політикôвъ, не вôдмовити спôвдѣланя въ тôй змѣнѣ, котра була въ интересѣ сторонництва. Політична одвѣчальнôсть вымагае, щобы въ ситуаціи, вытворенôй самыми сторонництвами, они самѣ взяли въ свои руки дальше ей уформованье. Се уформованье есть у насъ безперечно труднѣйше, анѣжь въ иншихъ краяхъ, бо бôльшôсть, зложена зъ одноцѣльного сторонництва, не истнуе въ Австріи. Нове правительство може оперти ся лишь на коаліціи трехъ сторонництвъ.

Въ тôмъ полученю рôзнородныхъ сторонництвъ мѣстить ся и зародокъ трудностей та перепонъ, котрыхъ годѣ перецѣнювати, але котрѣ радше треба оминати при помочи доброи волѣ. Лѣпше пôдпирати теперѣшну ситуацію, анѣжь вертати до давнѣйшого стану рѣчей. або выкликувати комбінацію зъ поминеньемъ нѣмецкои лѣвицѣ. Очевидно, що въ новôй комбінаціи анѣ правиця анѣ лѣвиця не можуть выступати зъ принціпіяльными жаданями. Натомѣсть, коли порозумѣють ся тѣ сторонництва, можна перевести въ дѣйстнôсть цѣлый рядъ важныхъ реформъ, котрѣ бы инакше не перевелись. Если та коаліція зазначить ся вôдповѣдно въ складѣ правительства и если правительство найде вôдповѣдну пôдпору коаліційныхъ сторонництвъ, въ такôмъ случаю не есть выключена можливôсть надати цѣлôй адміністраціи державнôй сильнѣйше и живѣйше житье.

Яко членъ нового правительства — говоривъ д-ръ Плѣнеръ — прошу о довѣрѣ а такожь о се, щобы сторонництво пôдперло цѣле правительство. Бо если сторонництво приймае нову ситуацію, то не може вôдмовити своѣи пôдпоры новому кабінетови, тымъ бôльше, що дальшою консеквенціею коаліціи есть зближенье трехъ великихъ сторонництвъ, яке взагалѣ выплывае зъ загальнои політичнои конфіґурациіи Довѣрѣ и симпатія, якою вы мене окружали, буде для мене завсѣгды наймилѣйшою згадкою. Сего довѣря дуже потрѣбую на моѣмъ новôмъ становищи и вôдкликуюсь на давнѣ спомины и давну приязнь. Если хочете, щобы проба яку вы розпочали, удала ся, въ танôмъ случаю не доводѣть до того, щобы заразъ на початку настало мѣжь нами недовѣрѣ и заявѣть де-що політичнои терпеливости, доки нова комбінація не вжие ся. А що мои особистѣ вôдносины політичнѣ зъ членами сторонництва удержую въ цѣлôй повни, то-жь ся хвиля не есть днемъ пращаня, але початкомъ нового щасливого порядку рѣчей, котрый давнѣ звязи скрѣпить, а може такожь для добра вôтчины принесе успѣхъ и плоды. (Промову приняли присутнѣ оплесками и окликами въ честь д-ра Плѣнера.)

По Плѣнерѣ промовивъ міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ и рôвножь просивъ о довѣрѣ пôднору и раду при выповнюваню труднои задачѣ, яку перенявъ на себе. Можу надѣяти ся — говоривъ міністеръ — що для добра нашои дорогои Австріи вы пôдпоможете не лишь мене але и цѣлый кабінетъ, котрый въ трудныхъ часахъ принявъ на себе велику задачу сполучити умѣренѣ, державу пôдтримуючѣ сторонництва, пôдпирати загальне добро мирною але невпинущою працею и скрѣпити спôльну австрійску идею державну. Якъ кождый зъ насъ, такъ и цѣле сторонництво мусить дати доказы великого самовôдреченя и політичнои умѣренности. Удержуючи порозумѣнье зъ власнымъ сторонництвомъ, зъ котрымъ вôдъ многихъ лѣтъ мы чуемо ся сполученѣ у всѣхъ великихъ квестіяхъ принціпіяльныхъ, маемо такожь задачу оставати въ контактѣ зъ иншими партіями, входячими до коаліціи, и удержувати по можности взаимну згоду мѣжь сторонництвами. Въ порученôмъ менѣ ресортѣ вступаю въ слѣды мого дуже заслуженого попередника и буду старати ся пôсля его взôрця добути собѣ пôдпору всѣхъ сторонництвъ въ справахъ предметовыхъ. Бо-жь цѣль пôднесеня комунікаціи, розвитку промыслу и торговлѣ та скрѣпленя горожанъ у великôй борбѣ конкуренційнôй народôвъ есть безперечно цѣлею спôльною и може числити на пôдпомогу всѣхъ патріотôвъ.

Предсѣдатель засѣданя пос. Гайльсберґъ подякувавъ міністрамъ и заявивъ, що нѣмецка лѣвиця годить ся на коаліцію, яко на одиноку дорогу выходу зъ истнуючои безвыхôднои ситуаціи та надѣе ся, що въ той спôсôбъ дôйде ся до рѣшучого полѣпшеня и успѣшного сконсолідованя вôдносинъ публичныхъ. Лѣвиця вѣрить словамъ, высказанымъ міністрами и довѣряе имъ.

Въ клюбѣ Гогенварта вôдбулось засѣданье безъ участи міністрôвъ. Ґр. Гогенвартъ розповѣвъ коротко, якъ настала кріза и якъ ей полагоджено. Клюбъ порѣшивъ приступити до принціпіяльнои дискусіи надъ новою ситуаціею ажь по оголошеню заявленя правительственного.

Посолъ д-ръ Левицкій передъ выборцями въ Перемышли.

[Пôезя записокъ нашого кореспондента.]

Мы вже коротко доносили о посольскôмъ справозданю д-ра Вятовда Левицкого въ Перемышли а нинѣ подамо де-що бôльше про той - якъ называе его Kurjer Lwowski — „sejmik relacyjny pod opieką policyi“.

Засѣданье вôдкрывъ выбраный на предсѣдателя д-ръ Дворскій и покликавъ на секретарѣвъ адвоката д-ра Т. Кормоша и кс. д-ра Галянта.

Посолъ Левицкій, забравши слово, говоривъ ось-такъ:

Послѣдный разъ зôбрала ся рада державна пôдъ прикрымъ вражѣньемъ нерозважного кроку правительства т. е. заведеного стану выимкового въ Празѣ и околици. Мотивы того кроку правительство держить въ тайнѣ, але я на основѣ информацій зъ рôзныхъ бокôвъ, можу запевнити, що мотивы були недостаточнѣ. Коли прийде до голосования надъ тою справою, я усуну ся вôдъ голосованя. Рôвно-жь т. зв. законъ трутнôвскій, вôдбираючій соймови право що-до округôвъ судовыхъ, я уважаю за шкôдный и противконституційный.

Другою засадничою справою ставъ проектъ реформы выборчои ґр. Таффого, що покликувавъ широкѣ верствы до удѣлу въ житю публичнôмъ. Проектôвъ въ радѣ державнôй передъ тымъ було богато у всякôмъ на-

---

3)

КНЯГИНЯ АННА ЛЬВОВНА.

[Зъ „Губернскихъ Очерковъ“ М. Е. Салтикова-Щедрина.]

Пôсля сеи невдачѣ княгиня загадала устроити льотерію на добродѣйнѣ цѣли. До участи запросила всѣ личности, звѣстнѣ зъ жертволюбивости для ближнього. Въ розсланыхъ на сю цѣль запрошеняхъ згадувалось про сльозы котрѣ належало обтерти, про старцевъ-калѣкъ, про вдовицѣ „обремененѣ“ дѣтворою, котру належало приодѣти, та про сироты. Одного пречарного ранку крутогорскѣ чиновника, пробудивши ся, зъ здивованьемъ побачили, що по улицяхъ тихого Крутогорска — журчать потоки сльозъ, а площѣ та вулицѣ наповненѣ дрожачими вôдъ холоду голыми сирôтками. И княгиня не даромъ вôдзывалась до чуткихъ сердець Крутогорцевъ. Першимъ на ей голосъ обôзвавъ ся управитель одной зъ палатъ, якъ grand seigneur и самъ онѣкунъ безлѣчи дѣтворы, прославши табакирку зъ позитивкою; за нимъ поспѣшивъ членъ строительнои комісіи, котрого подруга пожертвувала подушку зъ выгафтованымъ Туркомъ, граючимъ на флетѣ. Черезъ тыждень кабінетъ княгинѣ наповнивъ ся всѣлякими дорогоцѣнными рѣдкостями. Тутъ бувъ и окаменѣлый ракъ и вѣчна скора собака въ видѣ presse-papier, але головну ролю все-таки грали всѣлякого рода вышиваня. Княгиня вельми радувала ся. Она безперестанно говорила про сихъ м-и-л-ы-х-ъ бѣдакôвъ, та называла ихъ не инакше, якъ лишь с-в-о-и-м-и с-и-р-ô-т-к-а-м-и. Розумѣе ся „ей участь въ тôмъ була дуже мала“; розумѣе ся, она лишь устроювала все, „elle ne faisait que courir au devant des voeux de l'aimable société de Krutogorsk“, тымъ то й она такъ переняла ся, „si pénetré:“ святостью обовязку, що впавъ на нея! — та въ сѣмъ и лише въ сѣмъ мѣстила ся ей „скромна заслуга“. Наколи-бъ nous autres не спѣшили на стрѣчу de toutes les miseres, що точать, oui, qui rongent — c'est le mot — нашу бѣдну суспôльнôсть, чи-жь можна було бы сказати, що мы сповнили свою задачу? Зъ другого боку, наколи-бъ не було бѣдакôвъ тихъ м-и-л-ы-х-ъ бѣдакôвъ, не було-бъ и жертволюбивости, не було-бы кому обтирати носôвъ та очей, et alors ou serait le charme de cette exsistence! Княгиня широко розводилась на тему приемностей жертволюбивости, и ты казавъ бы она на-скрôзь перенята честнотою любви ближнього, такъ що панны Фигуркины, пильно вважаючи на кожде ей слово та наслѣдуючи кождый ей рухъ, запевнювали, що въ часѣ льосованя фантôвъ зъ ей головы вылѣтало щось електричного.

Та, на жаль, и льотерія скôнчила ся. Начальникъ огневои сторожи роздавъ по два цѣлковѣ кождому безносому старцеви, якій лише пôдъ сю пору появивъ ся въ Крутогорску, старцѣ вôднесли тѣ грошѣ до акцізного вôддѣлу — та й зновъ усе притихло.

И зновъ лишила ся княгиня сама одна зô своею томлячою скукою, зъ безпредметовою трѣвогою, зъ невыносимымъ бажаньемъ выговорити ся, подѣлити ся зъ кимъ-небудь жаждою любови й щастя, котра якъ червакъ, сточила ей бѣдне серце. Зновъ воздухъ наповнивъ ся звуками та выпарами, вôдъ якихъ на серци робить ся млôсно а въ головѣ жарко.

Одного разу выпало княгини доконче увôйти въ комнату, що була призначена для дежурного чиновника. На сей разъ дежуривъ Павло Семенычь Техоцкій, молодый чоловѣкъ, дуже скромный, зъ хорошимъ блѣденькимъ лицемъ. Павло Семеничь, побачивши княгиню, трошки змѣшавъ ся, а княгиня, побачивши Павла Семенича, зъ-легка почервонѣла. У нея въ рукахъ було письмо, и се письмо, не знать чому, выхопилось и... впало на долôвку. Техоцкій зôрвавъ ся пôдняти ну и.... пôднявъ. Княгиня подякувала, але безъ нѣякои змѣны въ голосѣ, якъ бы того може ждали декотрѣ читателѣ, що зъ малку ще вѣрять въ якусь симпатію душь.

— Не могли-бъ вы, добродѣю, вôднести сего письма на почту? — поспытала княгиня.

Техоцкій взявъ письмо та выйшовъ зъ комнаты.

Мимо малои ваги сеи пригоды — она велике зробила вражѣнье на княгини. Не знати чому, ѣй выдало ся, що Техоцкій належить до тыхъ переслѣдуваныхъ та страждучихъ, що о цѣлу голову высше стоять вôдъ прочои товпы довкруги себе, и тому то они повинни кождый крокъ свого житя напятнувати пожертвованями та борбою. Она не мала часу або й не завдала собѣ труду подумати, що такѣ люде, наколи они ще водять ся по бѣлому свѣту, высоко держать голову та гордо выставляють свôй цѣкавый нôсъ на поталу вѣтрамъ, а не похнюплюють ся въ дôлъ, якъ саме було зъ Техоцкимъ.

Княгиня саму себе вважала одною зъ „незапримѣченыхъ“, тому́ то цѣлкомъ природно, що ей душа бажала стрѣтити такого жь „незапримѣченого“. Вôдъ двацять пятого року житя свого, се-бъ то зъ того часу, коли гадка про роскошѣ житя показалась крайне сумнѣвною, княгиня почала вже думати про горду страсть, та въ думцѣ будувала для себе, посередъ вѣчно бурливого океану житя, непри-ступну скелю, зъ котрои шпилю она „незапримѣчена“ зъ усмѣшкою горести та легковаженя глядѣла-бы на плохеньку марноту людску. Чи добре оно, що й Техоцкого одѣла въ ту саму одѣжь, въ якôй сама въ думцѣ любувала ся? Серце такъ легко находить то, до чого постôйно стремить ся! Продѣлъ, якій лежавъ мѣжь нею а бѣднымъ маленькимъ чиновникомъ канцелярии ей батечка, дававъ лишь новои поживы ей уявѣ, дратуючи ей та що часинки пôдбурюючи се стремленье до незвѣстного, яке у всякои жѣнки заводить велике пануюче терпѣнье.

Княгиня стала ще бôльше задумчивою, а рôвно зъ тымъ якоюсь бôльше дѣяльною. Она що разъ частѣйше устроювала зôбраня и всякѣ можливѣ товарискѣ розрывки та дуже заходилась, щобы въ нихъ брало участь можливо найбôльше молодыхъ людей. Часами удавало ся ѣй стрѣчатись на тыхъ зôбраняхъ зъ Техоцкимъ, и хотяй, пôсля свого становища въ ґуберніяльнôмъ свѣтѣ, ѣй не лицювало нѣ говорити нѣ танцювати зъ нимъ, однакъ она тогдѣ була надъ высказъ щасливою. Вернувшись домôвь, сѣдала коло вôкна и серце ей робилось театромъ тыхъ некучихъ роскошей, що сушать чоловѣка, а рôвночасно втягають его въ себе зъ надприродною силою. Слова любови, повнѣ скуки та мольбъ, тихо пестили ей слухъ, губы ей почували чийсь палкій поцѣлунокъ, а въ жилахъ легко пробѣгала тонка, зъѣдлива струя огню... Томлячѣ, але заразомъ приемнѣ мрѣе.

Однакъ стрѣчѣ зъ Техоцкимъ не могли бути частѣ. Показало ся, що тому́, щобы ввôйти до святинѣ роскошѣ, що зовесь касиномъ, треба було кождого разу приносити полтинника, а се правило, неможливе для малыхъ чиновникôвъ, тымъ неможливѣйше було для Те-

прямѣ, бо се фактъ, що теперѣшна система выборча есть несправедлива. Цайтгаммеръ внѣсъ бувъ уже давно, щобы по мѣстахъ знизити цензъ выборчій до 5 зр. [се й ухвалено]; д-ръ Кронаветтеръ вносивъ, щобы въ куріи сѣльскій завести выборы безпосередній; послы Славикъ и Пернерсторферъ зажадали загального безпосереднього голосованя, ниші послы жадали, абы роботникамъ дати репрезентацію черезъ комнаты роботничій; були такожь внесеня [мѣжь тыми й посла Романчука] за збольшеньемъ числа послівъ рады державнои. Проектъ гр. Таффого выкликавъ въ колѣ польскомъ велике вражѣнье. Засѣданье въ тій справѣ вѣдбуло ся вже вечеромъ того дня, якъ Таффе внѣсъ свій проектъ, а комісія парляментарна прийшла до кола зъ готовымъ внесеньемъ. Коло ухвалило, що зъ оглядівъ на интересы державній, та народній и на засады автономічній не годить ся на проектъ Таффого. Тогдѣ я, забравши слово шестый зъ черги, сказавъ: „Мене выбрано на основѣ програмы демократичнои, а тутъ иде о поваленье засадъ демократичныхъ; менѣ таке внесенье не перелѣзе крізь горло“ и я поставивъ внесенье абы додати застереженье, що „коло польске не выключае въ засадѣ гадки розширеня права выборчого дорогою вѣдповѣдаючою нашимъ засадамъ автономічнымъ“. Я поставивъ сей додатокъ длятого, бо я пересвѣдченый, що справа реформы выборчои не зійде вже зъ порядку дневного и не треба замикати очей и ушей на те, що навкруги дѣе ся. Я беру рѣчь такъ, що оглядъ на автономічній засады кола, не є фінтою не є выкрутомъ кола, бо думаю, що слово „автономія“ маѣ ще свій вальоръ и соймъ зрозумѣе [?] вагу справы реформы выборчои. Лѣвиця соймова піднесе сю справу, бо покликанье найширшихъ верствъ до удѣлу въ житю публичномъ вѣдповѣдае традиціямъ [?] народу польского. Реформа выборча повинна стремѣти до того, щобы репрезентація державы була оперта на голосованю безкуріяльномъ, безпосереднімъ и загальномъ. Цензъ податковый треба знести, бо особливо у насъ, за-для обставинъ економічныхъ, бѣльша часть людности не платить такого податку, якій приписуе ординація выборча. Але не буде зле для краю, коли въ правѣ выборчомъ буде увзглядненый цензъ интеліґентности. Цивілізація у насъ росте. Въ 1879 р. було въ галицкихъ школахъ 180.469 дѣтей, по 10 лѣтахъ було 349.340 а по 15 лѣтахъ 530.000. Цензъ интеліґентности въ правѣ выборчомъ буде великимъ товчкомъ до просвѣты, премією за просвѣту. Дотычно селянъ — то треба зробити ще богато: треба зрівнати „хлопівъ“ зъ „интеліґенцією“ що-до тягаровъ дороговыхъ, громадскихъ, конкуренційныхъ и т. д., треба сполучити обшары двірскій зъ громадами [се повинно бути категоричнымъ постулятомъ демократіи польскои], а тогдѣ нема чого бояти ся загального голосованя, тогдѣ выйде гідна репрезентація польска и руска та й обѣ будуть ити згідно.

Кабінетъ гр. Таффого упавъ. Кабінетъ той бувъ неразъ якъ візъ у болотѣ, а коло польске все було тыми волами що вытягали его зъ болота. Вкінци мусівъ упасти, а причинъ було більше: програма его була хитка, не удалась ему угода ческо-нѣмецка, кокетувавъ зъ лѣвицею, завівъ станъ выимковый въ Чехіи. Чотирнацятьлѣтна ера Таффого звала ся автономістичною, але такою не була. За управы Таффого сильно зросли выдатки, особливо на мілітаризмъ. Въ 1880 р. выдатки выносили 412 міл. а на 1894 р. вже 618 міл. [на войско въ 1880 роцѣ 70 міл. а въ 1893 вже 110 міл.]. Правда, зросли й доходы [въ 1880 роцѣ 400 міл. а на рокъ 1894 619 міл.], але кабінетъ гр. Таффого дуже понідносивъ податки. Що кабінетъ Таффого не бувъ автономістичный свідчить о томъ такожь се, що за него розпаношивъ ся бюрократизмъ по міністерствахъ.

Теперь наставъ новый кабінетъ коаліційный. Всѣ три сторонництва мають своихъ людей въ кабінетѣ, але Поляки мають лишь двохъ, хочь належались имъ три, отже Поляківъ покривджено. Однакъ Поляки не дадуть собѣ зробити кривды. Коло польске маѣ нинѣ місію посередничити межи Нѣмцями а Чехами, а Поляки, хочь не годять ся на політику молодо-Чехівъ, повинні памятати, що они Славяне. Міністромъ просвѣты ставъ Полякъ, можна бы помогти Славянамъ; тека п. Мадейского — то великій екзаминъ для Поляківъ, чи они спосібні до управы.

Полякамъ треба теперь добивати ся того, щобы намѣстника піддати підъ одвѣчальність соймови. Таффе не дававъ собѣ о томъ говорити. Дальше треба добивати ся, щобы добра камеральній віддано въ адміністрацію краю и справы культуры краевои до розпорядимости сойму, а що найважнѣйше, щобы розширити атрибуції краевои рады шкільнои. Дальше треба домагати ся, щобы фондъ пропінаційный перейшовъ на власність краю, а се не есть неможливе, бо відъ Пленера можемо дістати тільки, кілько лишь заправимо. Вкінци треба натискати на потребу реґуляції рѣкъ, на реґуляцію платнѣ урядниківъ и пенсій для ихъ вдівъ та сиріт. Тымъ справамъ мін. Пленеръ прихильный, а коло польске не буде ставити ему перепоны. Я жь відъ себе буду старати ся, щобы ті справы якъ найскорше станули на порядку дневномъ

По сімъ справозданю посла забравъ слово д-ръ Вонсовичь и такъ промовивъ:

П. посолъ самъ признавъ, що заведенье стану выимкого въ Чехіи есть несправедливостію, а заповідае, що лишь усуне ся відъ голосованя. Чому-жь то лишь тільки? Вінъ повиненъ рѣшучо выступити противъ. *[Оплески.]* Поляки повинні прецѣнь голосувати противъ, не забувати о Щпільберґу, а що нинѣ пости гло Чехівъ, може завтра постигнути и ихъ. Що-до реформы выборчои — то нинѣшна система выборча, якъ и самъ п. посолъ признае, есть зла й несправедлива. И справдѣ: Нѣмцѣ мають більше выборцівъ и послівъ, централісты горою, одна верства гнете другу, одна народність другу. Що суспільність зъ тои системы невдоволена, свідчить найлучше фактъ, що въ радѣ державній поставлено аж 17 внесень о змѣну. П. посолъ нѣбы то стоить за загальнымъ безпосереднымъ тайнымъ голосованьемъ, але инакше говоривъ и говорить а инакше робить *[Оплески.]* Каже, що недемократична ухвала кола не могла ему перелѣзти крізь горло, а въ основѣ рѣчи вінъ згодивъ ся на задержанье нинѣшнои системы, сівши разомъ зъ другими на коника автономіи и патріотизму. Покликуватись на соймъ — то бляґа! *[Оплески.]* Въ соймѣ годѣ було переперти поббільшенье числа послівъ зі Львова о двохъ а зъ Кракова о одного. *[Ганьба!]* П. посолъ писавъ о відрубности Галичины. А що-жь тогдѣ стало бы ся зъ Чехами та Поляками на Шлезку? П. посолъ стоить нинѣ за цензомъ интеліґентности, а прецѣнь вже й теперь голосуе одна третина, що не вмѣе читати й писати. Въ радѣ державній найлучше було внесенье Славика, котре дае Галичинѣ 100 послівъ замѣсть 63. Чому п. посолъ не підперъ того внесеня? Бо вінъ инакше обѣцювавъ, инакше писавъ въ Przeglądѣ, инакше говоривъ, а инакше робивъ! *[Оплески.]* Ще недавно въ Городку заявивъ ся за загальнымъ голосованьемъ безъ рестрикцій, а нинѣ вже говорить о цензѣ интеліґентности — та блахманить намъ очи сподѣванками на Пленера. *[Браво!]* П. посолъ взагалѣ не сповнивъ свого посольского обовязку, мимо обѣцянокъ не поступавъ по мысли ідеалівъ Костюшка и Мицкевича, длятого я вношу дати ему вотумъ недовѣрія.

Пос. Левицкій у відповѣдь відкликавъ ся на уставъ кола польского, котре не позволяе свому членови голосувати противъ ухвалы кола, хиба усунутись відъ голосованя.

Д-ръ Н. Антоневичь промовивъ по руски:

Поступованя кола польского въ справѣ реформы выборчои нѣякъ оправдати не можна. Оно не здобулось анѣ на одно внесенье! *[Оплески.]* Та й солідарність кола не повинна обовязувати тамъ, де йде о кривду народу. *[Оплески.]* Я демократія польскои не можу поважати, бо она лучить ся зъ консерватистами тамъ, де йде о гнетенье слабшого, и досвідъ тамъ, де йде о гнетенье слабшого, и досвідъ учить, що демократы, порісши въ пѣря, переходять до табору шляхотского. Въ 1850 р. введено засаду куріяльну, а чи ліберали польскій піднесли противъ того свій голосъ? А якъ уложено ординацію выборчу до радъ повітовыхъ? Ліберали мѣскій лучать ся зъ більшою посѣлостію и разомъ гнетуть села. Правда, лѣвиця здобула ся остатнымъ часомъ въ соймѣ на „реформу выборчу“, але на яку? На поббільшенье числа послівъ зі Львова и Кракова о трехъ! *[Смѣхъ.]* Русины ухилили ся відъ голосованя, бо обурило ихъ, що лѣвиця польска не маѣ навѣть на тільки доброи волѣ, щобъ станула за безпосередными выборами въ куріи сѣльскій! *[Оплески.]* Нехай лѣвиця, если называесь демократичною, справдѣ станесь такою, нехай зблизить ся до хлопа и роботника, — нехай не бляґуе. Шляхта страшила ліберавівъ Русинами и спільно Русинівъ душили й душать, хочь зле на томъ выходять. Нехай п. посолъ прийме сій царій замѣтки и въ колѣ най заявить, що мусить ити за волею выборцівъ. Я того жадаю відъ него, а противлюсь заразъ давати ему вотумъ недовѣрія. Пождѣмъ, може п. Левицкій знайде нагоду показати, що есть справдѣ демократичнымъ посломъ. Польскій ліберальній послы тяжко завинили супротивъ Русинівъ, стаючи разомъ зі шляхтою противъ рівноуправненя Русинівъ. Нинѣ выбирають послівъ шляхотскій „бецирки польскій“. Кілько Русинівъ есть въ соймѣ и радѣ державній? Русины елементъ демократичный, то зъ польскими демократами легко могли бы порозумѣти ся на основѣ: „люблю своє, шаную чуже“. Поляки тои основы доси не держались. А що выйшло? Для нихъ гірше. Згода межи Полякомъ а Русиномъ лекша нѣжь межи паномъ а хлопомъ. А хлопъ и роботникъ почали думати о собѣ, піднесли голову Русины идуть зъ ними, а що-жь Поляки? що они зроблять зъ związkiem chłopskim на Мазурщинѣ? Може не бачать ще більшои нинѣ ямы мѣжь хлопомъ а паномъ? не поучивъ о томъ ихъ выборъ кс. Пастора въ Ярославщинѣ? Нехай же п. посолъ піднесе то въ колѣ польскомъ и дѣлае тамъ въ томъ напрямѣ, абы поєднанье мѣжь Поляками и Русинами настало ще підъ окликомъ національнымъ, а не соціяльнымъ, — нехай п. посолъ и коло польске бере въ оборону слабшихъ. *[Оплески.]*

Пос. Левицкій відповівъ: Незгода мусить смутити кождого, хто хоче добра краю але незгода та выходить зъ насъ самыхъ. Я горячій демократъ и болѣю надъ тымъ, що незгода панує навѣть въ демократичномъ таборѣ. Информаціи посла Антоневича, якъ и всякій, радо приймаю, а коли не маю довѣрія у выборцівъ, зложу мандатъ.

Д-ръ Антоневичь ще разъ забравъ слово и внѣсъ, щобы не дебатувати надъ вотумъ недовѣрія для посла, а тільки припоручити ему, щобы информаціями, высказаными на зборѣ выборцівъ, заслонивъ ся противъ зелѣзной солідарности въ колѣ польскомъ.

Внесенье се принято и ухвалено устилізованій д-ромъ Вонсовичемъ двѣ информаціи: посолъ буде дѣлати въ колѣ въ томъ напрямѣ, абы коло голосувало противъ стану облоги въ Празѣ и за заведеньемъ загального безпосереднього тайного голосованя.

По короткомъ вступномъ словѣ крил. о. Роздѣльского, обзнакомившого численну зібрану мѣсцеву публику зъ цѣлью вечерка и его програмою, забравъ слово о. Вас. Чернецкій зъ Сѣльця белского и въ краснорѣчивій та займаючій бесѣдѣ начеркнувъ ґенезу интелектуального розвою Русинівъ зъ часівъ передъ конституцією и по конституції, а навѣвши чинники прихильній и ворожій піднесеню рускои интеліґенціи, особливо священьства, заключивъ, що именно Маркіянъ бувъ тымъ мужемъ, що всѣвъ поборотя всѣ перешкоды житьевій, а прихильній чинники ужити на збогаченье ума свого, котрого плоды зложивъ опісля на народномъ жертвеннику.

По томъ наступили продукціи хору мѣшаного и часть музикальна. Руска пѣснь, выведена грудью маломѣщаньства, припала всѣмъ до вподобы. Особливо подобалась пѣснь композиціи М. Копка „До Руси“ зъ сольомъ барітоновымъ о. А. Г. и на жаданье публики була повторена. Умѣвтно була выконана гра на фортепянѣ панѣ Е. Г., котра дістала відъ публики щире узнанье. Рівно й деклямація панны М. П. загально подобалась и принята була публикою дуже симпатично. До звеличаня вечерка причинилась не мало панна Б. Д. своимъ звінкимъ милымъ голосомъ-сопраномъ и панна Е. Д. знаменитымъ акомпаняментомъ на фортепянѣ. Загально подобалась и продукція на цитрѣ п. Мик. а короною була гра на віолончели п. Ю. Будзыновского. Молодый той артистъ, звѣстный уже изъ выступівъ концертовыхъ въ столици, запоручае своимъ пізнаньемъ тайны музики и перфектнымъ выконаньемъ гры велику надѣю — и силою тою будемо могли повеличатись

Належить піднести, що публика польска відносила ся до сего вечерка симпатично и она значно причинилась до заповненя салѣ, бо руска публика зъ околицѣ, кромѣ о. Ковшевича зъ родиною не могла черезъ непогоду и лиху дорогу до Сокаля дібрати ся.

При тій нагодѣ высказуемо подяку всѣмъ особамъ, котрі причинилась до звеличеня памяти Маркіяновои и жертвами своими поббільшили фондъ будовы церкви въ Сокали. Именно зложили на ту цѣль Вп. пп. Войтовичь нач. зел. стації въ Сокали 5 зр., д-ръ Яюсь 3 зр., Іос. Завадскій 2 зр., о. Левицкій зъ Тартакова 2 зр. и о. деканъ Яюсь 1 зр. Спаси-Бігъ!

Комітетскій.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Минувшои недѣлѣ дня 12 с. м. відбули ся **загальній зборы академічного товариства „Ватра“.**

Зборы відкрывъ голова товариства Ив. Копачь слух. фільософіи, промовою про внутрѣшный розвій товариства такого змісту: Незаможність рускои академічнои молодежи и то якъ-разъ найживійшои ей части, широко розвинена безидейність, що є выплывомъ схоластичного, мертвого выховання по нинѣшныхъ школахъ середныхъ, а відбиткомъ апатіи и анеміи цілои суспільности, найпаче же розпатентованье и такъ вже малочисленнои рускои академічнои молодежи на кілька маленькихъ гуртиківъ, зъ котрыхъ одинъ про другого нѣчо й знати не хоче, щобы, борони Боже, не зайти въ діскусію зъ собою, — була причиною, що и въ „Ватрѣ“ житье не било такъ, якъ бы слідъ було въ громадѣ молодыхъ, живыхъ, здоровыхъ та свобідныхъ людей. Товариство по просту не могло бы було може й истнувати, наколи-бъ товариства „Просвѣта“ и „Руска Бесѣда“ не відступили були „Ватрѣ“ безплатно комнаты, за що голова зложивъ имъ подяку, такъ само якъ и соймови краевому за запомогу въ квотѣ 100 зр. и иншимъ добродѣямъ за книжки та грошеві датки. Все-жь таки не було ще такъ зле зъ житьемъ въ товариствѣ, наколи и далеко-далеко щасливший сусѣды Поляки высказувались неразъ зъ похвалами про него, хоть остаточно се доказъ хиба на те, що деинде було ще гірше. До додатныхъ сторінъ житя въ товариствѣ зачисливъ бесѣдникъ насамперед відчиты и діскусіи, зъ котрыхъ въ своємъ часѣ подано коротенькій справозданя до публичнои відомости; зазначивъ однакъ, що члены показували мало громадского-соціяльного образованя и мало зрозумѣня вартости такихъ діскусій, являючись на нихъ не все численно, лишь по индівідуальній симпатіи до рѣчи и особы прелеґента. Дальше відбувала ся въ товариствѣ громадска наука россійскои мовы, котрои знанье кождому Славянинови а именно Русинови необхідно потрібне. Товариство выдало своимъ коштомъ и заходомъ „Наймичку“ Тараса Шевченка зъ поясненями для галицко-руского народу. Выдѣлъ товариства закупивъ до бібліотеки товариства мѣжь иншими книжками: Windelband-a Geschichte der Philosophie, Пыпина и Спасовича „Исторію славяньскихъ литературъ“, Дашкевича „Отзывъ о сочиненіи Петрова“ и Vargha Civil-Proces. Вкінци высказавъ бесѣдникъ щиру подяку відъ себе и відъ товариства всѣмъ тымъ товаришамъ, що своимъ характеромъ и трудомъ уже въ другомъ роцѣ истованя зъєднати товариству поважанье и пошановокъ на зверхъ.

По справозданю за рокъ 1892/93 и по удѣленю абсолюторіи уступаючому выдѣлови приступлено до выбору нового выдѣлу.

Головою товариства выбрано Остапа Макарушку студента фільософіи. Ново-выбраный голова, подякувавши товаришамъ за довѣріе, зазначивъ, що успѣшна праця въ товариствѣ кождомъ, а вже-жь передовсѣмъ въ академічномъ, зависить не відъ головы, не відъ выдѣлу, а відъ гурту всѣхъ членівъ-товаришівъ. Стараньемъ выдѣлу буде улекшувати працю товаришамъ збогаченьемъ бібліотеки, удержуваньемъ найзнаменитшихъ часописей и періодичныхъ письмъ, конституованьемъ научныхъ кружківъ, а стараньемъ членівъ — громадною а живою участію въ товарискихъ сходинахъ, відчитахъ

Дописи „Дѣла“

Зъ Сокаля.

[Вечерокъ въ честь Маркіяна Шашкевича.]

Музикально-вокальный вечерокъ, устроєный въ честь памяти Маркіяна Шашкевича въ Сокали минувшои недѣлѣ, выпавъ підъ кождымъ взлядомъ свѣтло.

хоцкого, що бувъ найменчимъ зъ найменчихъ. Дізнавшись про се княгиня розлютилась; після слівъ Сафоны, котра після всякои имовѣрности приходила ій природною сестрою она зробилась „зеленійшою“ відъ травы.

До того и въ туалетѣ Техоцкого не все було въ порядку, а недостатки туалетні були такъ очевидній, що не могли не вдарити въ очи навѣть заслѣпленои княгинѣ. Фракъ бувъ и короткій и вузкій, рукавы наче путами стискали руки, швы побѣлѣли, гузики вытерлись, на камизолѣ блестѣли якійсь скляній гузики, а рукавиць цілкомъ не було... словомъ неприлично та й годѣ! Хочь душа княгинѣ рвала ся до переслѣдуваныхъ та забутыхъ, але она бажала, щобъ ті забуті були убрані прилично, щобъ мали бѣлі рукавиці та лякированій черевики. Якъ се мило: Чайльдъ-Гарольдъ зъ блѣдыми щоками, высокимъ чоломъ — та въ плохенькомъ чорномъ фраку! Княгиня мала де-що зайвыхъ грошенятъ, що зберегли ся зъ купна всѣлякого жѣночого шматя, — належало ті грошѣ якимъ-небудь чиномъ вручити Техоцкому.

Павло Семеничь зновъ дежуривъ и зновъ княгиня навѣдалась до дежурнои комнаты. Выпало ій написати якусь адресу на кувертѣ.

— Чому вы не буваєте въ касинѣ? — спытала цілкомъ несподівано та зворушенымъ дрожачимъ голосомъ.

Техоцкій змішавъ ся и не одвітивъ нѣ словечкомъ.

— Вы гарно пишете, — зновъ промовила княгиня, дивлячись на его почеркъ.

Але Техоцкій спустивъ очи въ низъ та зновъ нѣ чичиркъ.

— Де вы вчили ся?

— Въ школѣ урядничихъ дѣтей, ваше сіятельство, — відповівъ скоренько и спаленівъ якъ ракъ.

Княгиня задумалась. При всій ей екзальтації сполученье слівъ: „сіятельство“ та „школа урядничихъ дѣтей“ звучало такъ невідповідно, що аж вразило ей.

— Гарно, — сказала она, — приходѣть завтра. Менѣ сподобавъ ся вашь почеркъ, я найду для васъ роботу.

Княгиня вышукала на-борзѣ якусь стару рукописну поему, завважала, що блудно написана, та другои днины передала рукопись Техоцкому.

— Зможете відчитати се письмо? — спытала.

— Зможу, такъ есть, ваше сіятельство! — одвітивъ Техоцкій.

— Чому вы говорите менѣ: „ваше сіятельство“?

Техоцкій мовчавъ.

— Порядній люде говорять просто „княгине“ — сказала она та хвильку такъ буцімъ про себе задумалась.

— Вы читаєте що?

— Нѣ, нѣяково...

— Що-жь робите?

— Служу...

— А дома?

Техоцкому зробилось нѣяково.

— Вы читали-бъ, — сказала княгиня и кивнула головою на знакъ, щобы відійшовъ.

Якъ Техоцкій выйшовъ, Аннѣ Львовній зробилось надмірно прикро: мале значінье та неотесаність Техоцкого такъ ярко выступили на верхъ, що она почала побоюватись за свои чувства. Саме въ тій хвили ввійшовъ до ей комнаты князь-батечко. Она кинулась ему лицемъ до груди и гірко заплакала.

— Що се! що зъ тобою, душечко? — запытавъ его сіятельство, сильно налякавшись.

— Менѣ скучно, тужно, батечку, — одвічала княгиня прикидаючись наразъ довірчивымъ шіснацятьлѣтнымъ дівчаткомъ.

Его сіятельство, сказавши правду, бувъ собѣ простенька людина, а на справахъ жѣночихъ вже цілкомъ не розумівъ ся. Однакъ вінъ удавъ, наче бъ то вінъ думавъ про що, фізіономія его приняла потішный видъ, а руки нескладно якось бовтались у воздусѣ.

— Вже жь справдѣ, я не знаю душечко, чого тобѣ хоче ся! — сказавъ вінъ сильнійше подумавши, — тажь ты перша личність въ мѣстѣ.. Ій Богу, не знаю, чого тобѣ хоче ся! — и тяженько зітхнувъ, наче-бъ візъ зъ тягаромъ вытягнувъ підъ гору.

— Батечку мій! яке то найпосліднійше мѣсце на свѣтѣ? — зновъ поспытала княгиня.

— Якъ то нѣбы найпосліднійше?

— Ну такъ, найпосліднійше, ось таке, де всѣ приказують, а самъ нѣкому не приказуешь, де заставляють писати, дежурити...

Князь задумавъ ся

— Се-бъ то якъ дежурити? — запытавъ вінъ, — дежурять душечко чиновники, mais on n'en parle pas...

— Ну, а яке мѣсце высше відъ чиновника?

Князь вельми втішивъ ся, що трафляе ся нагода высказати передъ донечкою свои адміністративній відомости, и заразъ же пояснивъ ій, що чиновникъ то понятье загальне, ось примѣромъ такъ, якъ рыба: є чиновники-осетрѣ, якъ его сіятельство, и є чиновники-пискорѣ. Буває ще окремый рідъ чиновника — чиновникъ-щупакъ, котрый въ часѣ жиру поглочує пискорівъ, але осетрѣ, ma chére enfant, c'est si beau, si grand, si sublime, що на таку маленьку рыбочку якъ пискорь не годить ся навѣть звертати уваги. Княгиня признала ся що она знае одного такого пискоря, що у него старенька мати, une gentile petite vieille, et très proprette, — ій Богу! — и пять сестеръ, котрыхъ вінъ одинока підпора. И тому-то, щобы ся підпора була сильнійшою, треба бы, якъ лишь можна скоро, бодай, бодай на окуника...

(*Конецъ буде.*)

дискусіяхъ и забавахъ заявляти, що товариші интересують ся всѣмъ тымъ, чимъ молодѣжь академічна интересуватись повинна. Товариш-голова не сумнѣваюсь, що въ товарискихъ зносинахъ члены „Ватры“ заявляти будуть супротивъ себе якъ найбольшу выразумѣлость и толеранцію въ индівідуальныхъ поглядахъ. Відносины „Ватры“ до иншихъ товариствъ остануть ті самі, що й минувшого року.

По сѣмъ наступивъ выборъ выдѣлу товариства, въ складъ котрого увійшли отсі члены товариші: Иванъ Маслякъ студ. правъ яко заступникъ головы, Ярославъ Грушкевичь студ. фільос. яко бібліотекарь, Осипъ Ганинчакъ студ. правъ яко скарбникъ, Иванъ Копачь, ст. філь. яко контрольоръ, Осипъ Иванівъ студ. фільос. яко писарь, Иванъ Раковскій студ. фільос., Микола Ластовецкій студ. фільос., Володимиръ Левицкій студ. фільос. и Михайло Рибачокъ студ. фільос. На заступниковъ выдѣловыхъ выбрано: Григорія Питляра студ. правъ, Юліяна Федусевича студ. правъ, Сильвестра Яричевского студ. фільос. и Володимира Сѣнгалевича студ. правъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Перманентна комісія для кодексу карного розпочала во второкъ дальші засѣдания подъ проводомъ заступника председателя д-ра Фандерліка. Комісія приймила на внесенье д-ра Зачека уступъ арт. 1 новелѣ що-до оборонцѣвъ, котрі не належать до стану адвокатского, въ такій формѣ: На ихъ жаданье можна приймати въ лісту всѣхъ докторовъ правъ, що суть членами учительского тѣла правничого або державно наукового выдѣлу, дальше нотарѣвъ, котрі фактично вождають ся нотаріятови и испытованыхъ до уряду судейского, котрі суть державными урядниками въ активній службѣ. Испытованыхъ до уряду судейского, до адвокатуры або нотаріяту, кандидатовъ адвокатуры або нотаріяту втягненыхъ на лісту палаты адвокатовъ або нотаріяту можна приймати на лісту оборонцѣвъ на ихъ просьбу, если ихъ принятю не противлять ся поважні причины. Урядники державні можуть лишь тогдѣ бути принятї на лісту оборонцѣвъ, коли предложать дозволъ водъ дотычной службовои власти. — Потомъ вывязала ся довша дебата надъ §. 401, котрый остаточно приймила комісія въ такій формѣ: Противъ постановы трибуналу державного першои инстанціи, котрою усуває ся просьба о водроченье добровольнои кары на короткій часъ, прислугує право жалобы до трибуналу державного другои инстанціи, котра має внести ся въ протягу трохъ днѣвъ. — Просьбу о водроченье кары, до чого не покликаный трибуналъ першои инстанціи, треба предложити трибуналови другои инстанціи до рѣшеня. — Трибуналъ державный другои инстанціи має право дозволити на водроченье кары ажь до одного року, и то зъ особливыхъ важныхъ причинъ, а то навѣть тогдѣ, коли кара переходить шесть мѣсяцѣвъ. — Міністеръ судовництва, котрому предложено просьбу о водроченье кары, може зарядити водроченье ажь до рѣшеня — Опосля внесъ референтъ д-ръ Зачекъ додатокъ до §. 411 карнои процедуры, котрый комісія приймила девятьма голосами противъ трохъ. Референтомъ для палаты пословъ выбрано д-ра Зачека.

Въ Градци водбули ся онодгы зборы нѣмецко-народныхъ мужѣвъ довѣрія, щобы приготовити орґанізацію, котра обіймала бы всѣхъ свѣдомыхъ нѣмецкихъ народовцѣвъ въ Стиріи. Зборы ухвалили цѣлый рядъ постановъ, передовсѣмъ признали потребу такои орґанізаціи, незалежнои водъ якого-небудь правительства, а маючои на цѣли лишь політику, стремѣючу до добра власного народу. Дальше зборы поднесли, що подставою тои політики есть въ першій лініи береженье нѣмецкихъ интересовъ народныхъ, такожь переведенье суспольныхъ и економічныхъ реформъ въ дусѣ удержаня стану середного, поправы долѣ працюючихъ клясъ, поступу по думцѣ політичнои свободы и втягненя клясъ, позбавленыхъ горожанскихъ правъ, до політичного и народного житя. Въ цѣли переведеня орґанізаціи выбрано поки-що комісію, зложену зъ сѣмохъ членовъ.

Въ президіяльномъ бюрѣ палаты пословъ конферували вчера деякій члены лѣвицѣ надъ выготовленьемъ лісты пословъ, котрі малы бы увойти до заряду нѣмецко-ліберального сторонництва. Ухвалено поставити девять кандидатовъ: Бера, Гайльсберґа, Коппа, ґр. Кінбурґа, Русса, бар. Шаршміда, Зіса, Авг. Вебера и бар. Відмана. — Побочь засѣдань клубовъ палаты пословъ, водбуло ся такожь засѣданье партій конституційнои въ палатѣ панівъ, щобы обговорити становище супротивъ міністерства коаліційного.

Въ понедѣлокъ пополудни розпочали ся въ архіепископскій палатѣ у Вѣдни конференціи епископовъ долитавскихъ. На порядку дневномъ стоить мѣжь иншими справа уложеня нового катехізму. Въ конференціяхъ беруть участь: кардиналы ґр. Шенборнъ и д-ръ Ґруша, кн. архіеп. Галлєръ зъ Сольногороду, кн. еписк. д-ръ Міссія зъ Любляны, еписк. д-ръ Канъ зъ Целовця, еп. Солецкій зъ Перемышля, д-ръ Баверъ зъ Берна и д-ръ Доппельбаверъ зъ Лінцу. Надѣють ся, що въ дальшихъ засѣданяхъ конференціи возьмуть участь и иншій князѣ церкви.

НОВИНКИ.

— **Заповѣджене на завтра представленье въ рускомъ театрѣ** на доходъ фонду будовы руского народного театру, якъ и представленье въ суботу не водбудуть ся, бо товариство Frohsinn водмовило театрови салѣ [ажь мабуть до вовторка другого тыждня] а деинде такожь не було можна достати салѣ.

— Въ сю суботу, дня 25 н. ст. падолиста устроюють товариства „Клюбъ Русинокъ“, „Руска Бесѣда“ и „Ватра“ въ своихъ комнатахъ [при ул. Ворменьскій ч. 2] **вечерницѣ для своихъ членовъ и ихъ родинъ.** Вступъ на покрытье коштовъ 20 кр. Особныхъ запросинъ комітетъ не розсылає.

— **Руска Бесѣда въ Перемышли** устроює въ суботу дня 25 н. ст. падолиста въ комнатахъ власныхъ вечерокъ зъ танцями. Початокъ о годинѣ 8-ій вечеромъ. Вступъ якъ звычайно. — *Водъ выдѣлу Рускои Бесѣды.*

— **Петиціи селянъ.** Якъ доносять польскій ґазеты, зачинають вже и мазурокій громады высылати петиціи до рады державнои за реформою выборчою. Доси выслали такій петиціи селяне зъ кількохъ громадъ повѣта мѣлецкого, коросненьского и березовского. Кожда петиція мѣстить по кількадесять подписовъ.

— **Сегорічній жнива въ Галичинѣ** були, поеля справозданя міністерства рольництва, найгоршій въ цѣлій монархіи. Въ наслѣдокъ безнастанныхъ дощѣвъ приповзнили ся они значно въ сѣмъ роцѣ, такъ що въ многихъ сторонахъ при кінци вересня овесъ ще не бувъ выжатый. Зборъ пшеницѣ и жита есть загаломъ горшій якъ середный. Були вправдѣ декуды, особливо на Подолю, добрі збори, але не бракувало такожь цѣлкомъ лихихъ въ Галичинѣ західній и повночній. Овесъ давъ слабый зборъ середный, такъ само ростины стручкові, що сего року дойшли о много позднѣйше якъ звычайно и утерпѣли въ наслѣдокъ ночныхъ приморозковъ. Бараболѣ дали такожь слабый середный зборъ, а мѣсцями цѣлкомъ злый. До того гниють сегорічній бараболѣ, бо зобранї переважно зъ мокрого грунту. Значно лѣпшій бараболѣ буковиньскій. Що-до засѣвовъ озимыхъ, то погода при кінци вересня и въ жовтни помогла имъ и они выглядають досыть добре.

— **Дорожня у Львовѣ,** яка сего року панує, под несе ся значно водъ Нового року, а то въ наслѣдокъ подвысшеня громадского додатку до податку домово-чиншового. Доси выносивъ сей додатокъ 3, 4 и 5%, а водъ Нового року має бути подвысшеный на 5, 6 и 7%. Очевидно, що и мешканя мусять подорожѣти, а для мешканцѣвъ Львова заповѣдає ся сегорічна зима дуже сумно. Сягъ дровъ дойшовъ вже до 20 зр., коли ще передъ 2 мѣсяцями коштувавъ 15 зр., літеръ бараболь коштує 4 кр., фунтъ вепровины 33 кр. а телятина 34 кр., мѣжь тымъ якъ передъ рокомъ можна було се мясо достати по 28 и 26 кр. Такимъ чиномъ ставъ Львовъ однымъ зъ найдорожшихъ мѣстъ въ Австріи.

— **Змѣна власности.** Маєтности Жулинъ и Розгорче, въ повѣтѣ стрыйскомъ, купила водъ жида Ґартенберґа пп. Бараньскій за 240.000 зр Передъ недавнымъ часомъ купили пп. Бараньскій Семигиновъ въ томъ самомъ повѣтѣ водъ жида Рінґля. Рінґель купивъ бувъ Семигиновъ водъ попереднього властителя за 180.000 зр. и по кількалѣтній нищачій господарцѣ, вырубавши самыхъ лѣсовъ за 80.000 зр. продавъ село за таку саму цѣну якъ купивъ.

— **Президентъ мѣста Львова** засуспендувавъ за подкупство двохъ урядниковъ магістрату, а то старшого инжинера Камѣньского и кондуктора дорогового Щудловского. Поступки тыхъ двохъ функіонарѣвъ водкрыла и оповѣстила періодична праса. Рада громадска одобрила зарядженье президента и поручила передати цѣлу справу судови.

— **Убійство поліційне.** Сими днями водбувъ ся передъ судомъ присяжныхъ въ Краковѣ процесъ противъ редактора ґазеты робітничои Naprzód, Ивана Енґліша, котрый помѣстивъ въ своїй ґазетѣ вѣсть, мовь бы поліцияны убили въ арештѣ горожанина краковского Фридриха Ротера, поломивши ему ребра и розбивши голову. Розправа тягнула ся кількa днѣвъ. Свѣдки потвердили, що поліцияны принесли Ротера до арешту вже безъ памяти и кинули нимъ такъ сильно въ кутъ, що той розбивъ собѣ черепъ головы. Кромъ того наводили свѣдки и иншій драстичній факты нелюдского поведеня поліціи зъ увязнеными. Кількохъ свѣдковъ засуджено, на внесенье прокуратора, за фальшивій зознаня на арештъ. Судьѣ присяжній выдали уневинняючій вердиктъ и на основѣ сего увольнивъ судъ Енґліша водъ обжалованя.

— **Холєра.** Ґазета урядова пише: Дня 21 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 2 особы, въ Залозцяхъ повѣта брідского 1 особа, въ Хировѣ 4 особы, въ Посадѣ хировскій 2 особы, въ Березовѣ и Засадкахъ повѣта старомѣского по 1 особѣ. — Выздоровѣли: Въ Бани повѣта калуского 1 особа, въ Хировѣ 2 особы. — Померли: Въ Горохолинѣ 1 особа, въ Хировѣ 2 особы, въ Посадѣ хировскій и Засадкахъ по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 20 падолиста 23 недужихъ въ лѣченю, дня 21 падолиста занедужало 11 особъ, выздоровѣли 3, померло 5, отже лишає ся въ лѣченю 26 особъ. — Подозрѣный случай смерти лучивъ ся въ Коропци повѣта бучацкоог.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

О. **Іосифъ Грабиньскій,** тит. совѣтникъ митрополичои Консисторіи зъ крилошаньскими водзнаками, членъ комісіи управляючои фондомъ вдовъ и сиротъ священичихъ архіепархіи львовскои, віцедеканъ унѣвскій и парохъ въ Куткорѣ, членъ „Народного Дому“ и иншихъ товаристъ т. зв. старои партіи, упокоивъ ся дня 22 н. ст. падолиста въ 61 роцѣ житя а 37-омъ священьства. Въ покойнику тратить тая партія одного зъ выдатнѣйшихъ своихъ людей на провінціи, чоловѣка поважного и енерґічного. Похоронъ водбуде ся дня 24 н. ст. падолиста о годинѣ 8 рано зъ дому подъ ч. 13 при ул. Жигмонтовскій у Львовѣ по водправленомъ богослуженю въ храмѣ св. Юрія на кладовище Личаковске.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** повѣдомлює, що зъ днемъ 20 н. ст. падолиста введено зновъ безпосередный переходъ возовъ особовыхъ при поѣздахъ поспѣшныхъ Н-ры 1/301 и 302/2 мѣжь Вѣднемъ а Сучавою.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Водзначеня.** Цѣсарь надавъ титулъ шамбеляна совѣтникови двора и старостѣ въ Краковѣ Каз Лясковскому.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Сяноцѣ розписує конкурсъ на 12 посадъ акушерокъ окружныхъ зъ осѣдками въ мѣсцевостяхъ: Посадѣ сянöцкій, Мриголодѣ, Тиравѣ волоскій, Загорю, Команчи, Вислоцѣ великомъ, Буковску, Новотанци, Заршинѣ, Боську, Римановѣ и Яслискахъ. Рочна платня 100 зр. Поданя треба вносити до 31 н. ст. грудня. — Дирекція львовского шпиталю загального оголошує конкурсъ на посаду писаря зъ рочною платнею 700 зр и зъ правомъ до трехъ пятилѣтныхъ додатковъ по 100 зр. Поданя треба вносити до 30 падолиста. — Въ турчаньскомъ повѣтѣ опорожненї посады учительскій: въ Боберцѣ, Борини, Ботли, Хащевѣ, Яблонцѣ выжній, Ясеници замковій, Краснімъ, Ломній, Лосинци, Матковѣ, Михновци, Мохнатомъ, Розлучи и Жукотинѣ, вкінци двѣ посады молодшихъ учителѣвъ въ Турцѣ. Поданя треба вносити до 25 н. ст. грудня. — Въ мостискомъ повѣтѣ опорожненї посады учительскій: по одній посадѣ старшихъ учителѣвъ въ Мостискахъ и Судовій Вишни, римо-кат. катихита въ Мостискахъ, молодшого учителя въ Мостискахъ и Судовій Вишни; дальше посады учителѣвъ въ Хоросници. Годиняхъ, Калниковѣ, Малновскій воли, Мѣстичахъ, Острожци, Подлѣскахъ, Шешеровичахъ и Вовчищевичахъ; вкінци посада старшого и молодшого учителя въ Чернявѣ. Поданя треба вносити до 15 н. ст. грудня. — Въ повѣтѣ старомѣскомъ опорожненї посады учителѣвъ въ Биличи, Болозвѣ горѣшній, Бусовискахъ, Коблѣ старомъ, Коневѣ, Либуховій, Мшанци, Недѣльній, Полянѣ, Росохахъ, Стрѣлбичахъ, Стрѣлкахъ, Сушици риковій, Терлѣ, Тершовѣ, Тисовици, Воли кобляньскій, Вовчи долѣшній и чотири посады молодшихъ учителѣвъ и учительокъ въ Старомъ мѣстѣ, Старій попѣ и Старій соли. Поданя треба вносити до 25 н. ст. грудня. — Магістратъ Станиславова розписує конкурсъ на посаду секундаря при тамошномъ шпитали зъ рочною платнею 400 зр. Поданя треба вносити до 20 грудня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На стіпендію имени Маркіяна Шашкевича** зложили въ нашій адміністрациі Вп.: о. Т. Березовскій зъ Дубравки 1 зр., п. Вас. Мацюракъ. богословъ въ Перемышли 5 зр. 50 кр., зложеныхъ товаришами богословами IV року въ Перемышли.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 23 падолиста. Доносять зъ Ґрусалиму, що Юричь, урядникъ россійского консуляту, а австрійскій подданый, котрый въ церквѣ Рождества въ Вефлеємѣ убивъ священика, утѣкъ въ дорозѣ до Австріи.

Бѣлградъ 23 падолиста. Больше якъ 60 пословъ не явило ся въ скупштинѣ. Президентъ возвавъ ихъ телєґрафічно.

Парижь 23 падолиста. Найскрайнѣйша лѣвиця и републиканцѣ водтѣни прогресистовъ ухвалили разомъ поступати въ часѣ розправъ надъ програмою правительства.

Римъ 23 падолиста. Стрейкъ телєґрафічныхъ урядниковъ ще не покончены.

Ріо Жанейро 23 падолиста. Вѣсть про заснованье бразилійского цѣсарства показує ся поки-що неоправдана.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Ю. Гав. въ Мах.** Одержали.

Надосланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далеко зяды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Маріянъ Гавранекъ

б. лѣкарь клініки гофрата Кальера у Вѣдни, лѣкарь загального шпиталю, мешкає: площа Капітульна ч. 2 на І-омъ поверсѣ, (надъ склепомъ п. Кнавера) Ординує водъ 3 годины до 5.

4933 (Импресса). 2—2

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі водворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на водповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 поля годинника львовского

Приходять до Львова зъ	поспѣшній		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (водъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (водъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Водходять зъ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только водъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины подчеркненї значать пору ночну водъ год. 6-ом вечеромъ до 5-ом 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесґассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч. 3. готель Імперіяль удѣлявсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служби на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О сколько же подручники дозваляють, такожь вѣдомостей водносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь такожь выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній прямій білеты до ѣзды и уставлюваній зшитки по свѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ. 4514

480₄

НА ЗИМУ

власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 и высше.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВОВЪ

улиця Коперника число 7.

Глядаю заразъ

домового учителя для ученика II-ои клясы ґімназіяльнои. — *Чвартацкій* — ц. к. судья повѣтовый. 4940 1—3

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 19—30

Ванны довгій по зр 16 и 18, насѣдовій по зр. 6 и 750

поручає 4545

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій розныхъ предметовъ до розпорядимости.

Вдовиця по уряднику въ середнѣмъ вѣку шукає мѣсця до заряду дому и выхованя дѣтей. Близша вѣдомость у о. Стефановича, катехита у Львовѣ, ул. Ворменьска ч. 2. 4938 2—3

Краєва фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскій въ великомъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. водъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, дымы рознѣ, рушники, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дредихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 19—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ той причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Интеліґентна особа

глядає мѣсця у священика на провінціи.

Вѣдомость въ адміністрациі сеи часописи. 4934 2—2

Писарь громады

33-лѣтъ, вдовець, зъ 10-лѣтною практикою писарскою, глядає мѣсця зъ початкомъ нового року. Поручає ся ласкавымъ взглядамъ ***Василія Петруняка*** секретарь громады въ 4930 Гавриляку п. Обертинъ. 4—4

Л. Тировичъ II. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комины порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 43-156

Львовъ, ул. Зибликевича II.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 93—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЬ

4874 *мешкає постійно* 8 ?

ВЪ НАДВОРНОЙ.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр

поручає 4.93 32—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

4861 16—104

Вѣдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оринтн. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТОВЪ ВРОНЬСКИХЪ

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального.

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свой обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкоры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великомъ выборѣ. 48,6 8—8

Цѣнники на жаданье франко.

Маємо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Землякѣвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пѣдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пѣсля жадания, Киоты, Евангелія, Образы процесіональвй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Лавуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшій поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестной конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 15—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товаровъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручає

ЧАЙ

збору масвого

½ кл.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de London . . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„	1·60

Звертаю особливо увагу на знаменитій въ смаку, ароматичный и добре пятаючій чай **Melange de London.**

поручає найлѣпшій роды

КАВЫ

знаменитій въ смаку и ароматичній, котрій розсылає оплачетій до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко	зр	9· — ½ кл.	—·90
Куба грубоз.	„	9·50 „	—·96
Цейльонъ зел.	„	10·— „	1·—
„ лѣпша	„	10·40 „	1·04
„ грубоз	„	10·75 „	1·08
„ перлова	„	10·75 „	1·08
Ява золота	„	10·75 „	1·08

Опакованье не числить ся. 4921 5—24

Порученя зъ провінціи полагоджую вѣдворотною почтою.

„ДНѢСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймає обезпеченя вѣдъ шкодъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **поббльшає ся** наростаючими вѣдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає также въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бѣльшихъ селахъ, якъ также 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

4875 8—52

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обоймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвонов загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвонов по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнй дзвоны якъ также поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, водповѣдно взятй въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантіею (также на раты).

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Львовъ ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣякій роботы выконує ся скоро и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и инший цѣлковито выкончень прикрасы церковній. 4641 103—150

Водновлюю старій иконы и инший рѣчи.

Львовъ ул. Сикстуска ч. 2.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ водділовъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I **Водділъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50. цмт 280/190 зр. 15·50. цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Водділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимовъ сѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Водділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35; вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Водділъ занавѣсъ до вокон и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы водмѣрені на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Водділъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и однои на столъ (буретъ) водъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егеровскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы водъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Водділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Водділъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій сѣнний килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ ходниковъ, особливо годій порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Водділъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣровъ и боя, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боя, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Водділъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій водъ зр 2 и высше. „Матенъ“. шляфроки и неглѣжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Водділъ Конфекціи дитинної,** ватованій и кожуховій, дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Водділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцевъ и модняровъ.

XII **Водділъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егеровске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподниці.

XIII. **Водділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ тлясе, даньскихъ и шведскихъ якъ также водочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Водділъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (29—?)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% **листы ипотечній**
5% **листы ипотечній преміованій**
5% „ „ **безъ премій**
4½% **листы товариства кредитового земского**
4½% „ **Банку краевого**
4½% **позичку краеву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
4½% „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
4½% „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскій облігаціи индемнізаційній**

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій вылосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, также запавшій купоны за готовку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справдешныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштовъ, котрій самъ поносить

МАҐАЗИНЪ И РОБОТНЯ ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свій обильно заосмотреный маґазинъ, де удержуємо всякій можливій роды шкоръ кожуховыхъ, готовій футра мужескій и дамскій, также ковнѣры, зарукавки, шапочка и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пѣсля найновѣйшихъ фасоновъ. Также удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякій замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшомъ часѣ и ручимо за тревале и елегантне выкончене по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

1865 (Импресса) 8—12

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Чорланьскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Неднарского.

Ч. 254. Львôвъ, Пятниця 12 (24) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє выстереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надослане“ по 20 кр. в. а

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічка.

Рада державна.

На вчерашне засѣданье рады державной явились послы майже въ повнôмъ комплетѣ. Ґалеріи були переповненѣ. Президентъ Хлюмецкій, отворивши засѣданье, вôдчитавъ письмо президента кабінету, повѣдомляюче о довершенôй дня 11 падолиста номінаціи своєй и членôвъ міністерства.

Вôдтакъ забравъ голосъ президентъ кабінету кн. Віндішґрецъ и зложивъ слѣдуюче заявленье:

„Є. Вел. цѣсарь зволили мене найласкавѣйше займенувати своимъ президентомъ міністрôвъ. Въ тôмъ характерѣ маю честь представити ся выс. палатѣ, а заразомъ представити и нове міністерство Є. Величества. Нове правительство утворене въ наслѣдокъ спôльной акціи політичной трехъ великихъ сторонництвъ палаты послôвъ. То-жь звертає ся въ першôмъ рядѣ до тыхъ сторонництвъ и высказуе надѣю, що они будуть зъ довѣремъ окружати его дѣяльнôсть и удержувати мѣжь собою взаимно добрѣ вôдносины парляментарнѣ.

„Правительство заявляе, що першою и найважнѣйшою своєю задачею політичною уважае сотворити въ порозумѣню зъ тыми сторонництвами обмисту реформу выборчу, котра бы, задержуючи истнуючу доси конституційну репрезентацію ґрупъ интересôвъ и узглядняючи точно вôдносины поодинокихъ королѣвствъ и краєвъ коронныхъ, дѣйстно розширяла се право выборче, надаючи его верствамъ населеня, котрѣ доси того права не мають, а именно робôтникамъ; заразомъ та реформа маe забезпечити дотеперѣшну точку тяжкости політичныхъ правъ мѣщаньства и селяньства, та потягне за собою имовѣрно пôбôльшенье числа членôвъ палаты послôвъ, а такожь ревізію пôдѣлу округôвъ выборчихъ.

„Ажь до поры, коли довершить ся реформа выборча, правительство уважае вôдповѣднымъ не порушати иншихъ великихъ політичныхъ квестій и хоче черезъ той часъ, дбаючи рôвночасно о удержанье державного становища и силы оружной монархіи, звернути ся зъ цѣлою енергіею до економічной и фінансовой задачѣ. Правительство приймае умовлену зъ Угорщиною акцію въ справѣ заведеня металічной валюты и буде змагати до того, щобы ви статочно и оглядно дальше вести. Рôвно-жь правительство кладе велику вагу на се, щобы въ дорозѣ парляментарного порозумѣня реформа безпосередныхъ податкôвъ була полагоджена.

„Признаючи велику вагу політицѣ соціяльнôй въ теперѣшнôй системѣ адміністрації державной та необходимости опѣки надъ клясами робôтничими, зверне правительство спеціяльну увагу на се такъ незвычайно важне въ теперѣшныхъ часахъ поле дѣяльности и застерѣгае собѣ внести въ тôй справѣ свого часу вôдповѣдни проєкты.

„На успѣшнôмъ переведеню реформы судôвництва, котра дотыкае по бôльшôй части безпосередно интересôвъ хоронячого ся пôдъ опѣку права населеня, залежить правительству у высокôй степени. Хосенни реформы, якѣ мають на цѣли пôднести моральнѣ и матеріяльнѣ вôдносины, а въ наслѣдокъ того просвѣту и добробытъ, стоять въ звязи зъ интересомъ всѣхъ горожанъ, тожь и обходять такожь рôвномѣрно всѣ сторонництва палаты. Правительство буде щасливе, если на тôмъ поли рôзницѣ сторонництвъ щезнуть и всѣ схотять зойти ся разомъ при спôльнôй роботѣ патріотичнôй.

„Отвертôсть и щирôсть въ житю публичнôмъ, повне пошановане значѣня институцій парляментарныхъ, успѣшне пôдпомаганье всѣхъ управненыхъ интересôвъ економічныхъ, крѣпка и на высотѣ своєи задачѣ стояча адміністрація, енергічне нищенье всѣхъ елементôвъ, що шкодять супокоєви державы и загальному добру — отсе головнѣ засады, на якихъ буде опирати са правительство при веденю публичныхъ справъ. Правительство въ своєй трудной задачи надѣе ся довѣрія и пôдпомоги всѣхъ горожанъ добромыслячихъ, котрѣ вôдчувають въ серци добро народу и для котрыхъ повага Австріи есть дорога.“

Заявленье президента князя Віндішґреца перерывали часто живыми оплесками послы трехъ сторонництвъ коаліційныхъ, коли противно мѣжь молодо-Чехами далось чути негодованье, именно при устуnѣ де говорить ся про елеметы, небезпечнѣ для супокою державы.

По вôдчитаню заявленя зажадали послы Герольдъ и Фандерлікъ голосу. (Въ палатѣ неспокôй и негодованье.) Президентъ палаты бар. Хлюмецкій заявивъ, що не може дозволити дискусіи, бо се противить ся регулямінови, хиба що вôдкличе ся до палаты.

Приступлено до порядку дневного. Вôдчитано предложеня правительственнѣ въ справахъ: закупна скарбомъ державнымъ зелѣзницѣ льокальной Чернôвцѣ-Новоселица, будовы зелѣзницѣ Галичь-Острôвъ (Тернопôль) зъ бôчнымъ шляхомъ Бережаны-Пôдгайцѣ, продовженя закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ зъ 17 червня 1887 р., увôльненя вôдъ стемплѣвъ и оплатъ скарбовыхъ при комасаціяхъ грунтовыхъ. — Палата вôддала честь покôйному послови Майслєрови.

Пос. Герольдъ и товаришѣ поставили нагляче внесенье отворити дискусію надъ заявленьемъ кабінету. Пос. Герольдъ мотивувавъ наглячôсть внесеня, вказуючи, що цѣле населенье державы маe право дôзнати ся сейчасъ, яке становище занимають представителѣ народу супротивъ програмы правительства. Програма поминае мовчки найважнѣйшу квестію, бо квестію національну, представляючи такъ мовь бы та квестія не истнувала. Нарôдъ ческій не маe представителя въ кабінетѣ. Коаліційный кабінетъ увзглядняе лишь деякѣ сторонництва. Крôмъ Полякôвъ иншѣ народы славяньскѣ не суть заступленѣ въ кабінетѣ. Длятого треба выяснити ситуацію и Славяне мусять сейчасъ зазначити, що не мають нѣякого довѣря до такого правительства.

Пос. Кайцль пôдпиравъ наглячôсть внесеня, покликуючись на слова програмы правительства, де говорить ся про щирôсть и отвертôсть въ житю політичнôмъ. Длятого доконче треба пояснити ситуацію. Супротивъ нового правительства, опираючого ся на бôльшости лишь деякихъ клясъ, мусить зложити ся ліґа всѣхъ упослѣженыхъ пôдъ взглядомъ політичнымъ, національнымъ и соціяльно-політичнымъ.

Пос. Дав. Абрагамовичь въ имени кола польского заявивъ ся противъ наглячости внесеня, бо до такон дискусіи буде досыть часу при провізоріи буджетовôй.

Пос. Фандерлікъ (старо-Чехъ зъ Моравы) есть за дискусією, бо коаліція заповѣдае зорґанізовану борбу противъ ческого народу. Длятого старо ческе сторонництво переходить до опозиціи.

Пос. Гайльсберґъ въ имени лѣвицѣ нѣмецкой заявивъ ся противъ наглячости.

Пос. Люегеръ бажавъ бы, щобы правительство сейчасъ пояснило, кого розумѣе пôдъ словомъ „деструкційнѣ елєменты“ та близше означило свою загадану реформу выборчу. Дивне, длячого коло польске и лѣвиця боять ся дискусіи, и остерѣгавъ скоалізовану бôльшôсть передъ терроризованьемъ меншости. Противъ коаліціи буржоазіи вытворить ся коаліція нѣмецкихъ и славяньскихъ представителѣвъ народу, щобы вести завзяту борбу.

Пос. Лятінія (Хорватъ) жалувавъ ся на непошанованье бажань хорватского народу и пôдпиравъ наглячôсть.

Пос. Вашатый выказувавъ, що не було причинъ до уступленя попереднього правительства. Въ програмѣ нового правительства не згадуе ся про выимковѣ розпорядженя въ Чехіи та про точки угодовѣ. Фактъ, що въ новôмъ кабінетѣ остали деякѣ давнѣ міністры, а передовсѣмъ міністеръ судôвництва, есть доказомъ, що буде вестись дальше антіческа політика. Нове міністерство назвавъ Вашатый: sonderbar gemischte Gesellschaft.

Пос. Бянкині промовлявъ по хорватски, закидаючи новому міністерству, що хоче нѣмецкой гегемоніи и гнету Славянъ.

Приступлено до голосованя надъ внесеньемъ Герольда. Наглячôсть внесеня вôдкинено 179 голосами противъ 81. За внесеньемъ голосували: всѣ Чехи (молодо-и старо-Чехи), Словѣнцѣ, Хорваты, нѣмецкѣ націоналы, антісеміты, Романчукъ и Телишевскій та Кронаветтеръ.

Вôдтакъ пос. Пацакъ поставивъ наглячôсть внесеня на змѣну закона прасового. Змѣна закона мала бы бути въ тôмъ напрямѣ, щобы прокураторія подавала сейчасъ при конфіскатѣ ґазетъ вôдповѣднѣ мотивы конфіскаты. — Палата вôдкинула наглячôсть, а внесенье буде трактуватись регуляміново.

Приступлено до дальшои дебаты надъ проєктамы реформы выборчои.

Пос. Гайльсберґъ поставивъ внесенье, щобы замкнути дальшу дебату зъ тои причины, що правительство заповѣло свôй проєктъ реформы. — Всѣ бесѣдники, записанѣ до голосу, вычеркнули ся зъ листы бесѣдникôвъ, а промовляли лишь пос. Гавкъ (антісемітъ) и молодо-Чехъ Бжезновскій. Пос. Гавкъ заявивъ ся за загальнымъ голосованьемъ. — Пос. Бжезновскій говоривъ по чески за проєктомъ ґр. Таффого. Заповѣвъ, що на будуче буде завсѣгды говорити лишь по чески.

Всѣ внесеня передано комісіи для змѣны ординаціи выборчои. Комісію побôльшено — на внесенье пос. Романчука — зъ 24 на 36 членôвъ.

По полагодженю дрôбнѣйшихъ справъ — мѣжь иншимъ интерпелювавъ пос. Воганка, длячого не принимають италійскихъ грошей паперовыхъ при оплатѣ цла въ Италіи — замкнено засѣданье.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ суботу, а на порядку дневнôмъ мѣжь иншимъ выбôръ віцепрезідента палаты на мѣсце Мадейского.

——

Рôвночасно вôдбуло ся засѣданье палаты панôвъ.

Президентъ кабінету кн. Віндішґрецъ вôдчитавъ те саме заявленье правительства, що и въ палатѣ послôвъ, а вôдтакъ додавъ ще отсѣ слова: „Правительство позваляе высказати собѣ надѣю, що палата панôвъ, котру справедливо называють забороломъ австрійского патріотизму и уважають єи корпорацією, въ котрôй звычайно усмирюють ся суперечности, истнуючѣ мѣжь сторонництвами, що та палата зволить удѣлити єму своєи прихильнои пôдпомоги при повненю єго тяжкои задачѣ.“

По полагодженю формальностей, поставивъ бар. Чедикъ внесенье на пôдвышенье пенсій урядникамъ державнымъ низшихъ рангъ. Внесенье вôдослано до комісіи буджетовои.

Ухвалено безъ дискусіи розпорядженье цѣсарске що-до запомоги для потерпѣвшихъ при сегорôчнôй повени та законъ о выдаваню дешевои соли для худобы

——

Вчера вечеромъ, по засѣданю палаты послôвъ, вôдбули ся засѣданя трехъ бôльшихъ клюбôвъ. Найцѣкавѣйше и найбôльше важне було засѣданье клюбу Гогенварта.

На початку засѣданя въ клюбѣ Гогенварта вôдчитавъ ґр. Гогенвартъ письмо десяти послôвъ словѣньскихъ и хорватскихъ, въ котрôмъ тѣ послы заявляють, що за-для змѣненои ситуаціи політичнои выступають зъ клюбу Гогенварта. — Вôдтакъ зачалась дебата політична. Пос. Діпавлі поставивъ таку резолюцію: „Клюбъ консерватывный уважае своимъ обовязкомъ заявити, що стоить непохитно при засадахъ дотеперѣшнои політики, именно що-до квестій релігійныхъ, національныхъ політичныхъ и соціяльно-економічныхъ, та лишь на случай увзгляднення тыхъ засадъ може пôдпирати правительство.“ Пос. Шуклье поставивъ другу резолюцію: „Клюбъ консерватывный тревае непохитно при конституцію запорученôй рôвноправности всѣхъ народностей и ужие всѣхъ средствъ, щобы ту рôвноправнôсть перевести.“ — Обѣ резолюціи принято одноголосно.

Вôдтакъ повѣдомивъ ґр. Гогенвартъ, що и пос. Цалінґеръ выступивъ зъ клюбу. Зъ того видно, що клюбъ Гогенварта розпавъ ся Зъ 65 членôвъ того клюбу вже выступило 11. Зъ Словѣнцѣвъ остали ще лишь Шуклье и Клюнъ. Рôвножь клерикалы мають выступити.

Подѣ въ клюбѣ Гогенварта були обговорюванѣ живо въ кругахъ парляментарныхъ. Клюбъ Гогенварта, найчисленнѣйшій по лѣвици зъ коаліційныхъ сторонництвъ, мусить зойти на трете мѣсце. Говорено, що ґр. Гогенвартъ хоче зложити мандатъ посольскій. Рôвножь розпущено вѣсть, що ґр. Фалькенгайнъ уважаный за мужа довѣря клюбу Гогенварта въ кабінетѣ, хоче податись до дімісіи.

Коаліянты задумують притягнути до спôлки клюбъ Коронініого, бо лишь въ сей спосôбъ можна бы перевести загадану реформу выборчу. Проєктъ побôльшеня числа послôвъ вымагае $^2/_3$ бôльшости голосôвъ, с. в. 237 голосôвъ. Нѣмецка лѣвиця, коло польске и зредукованый клюбъ Гогенварта, при помочи италійскихъ послôвъ и клюбу Коронініого, не дали бы ще того числа до бôльшости и правительство мусѣло бы оглянутись за ласкою меншихъ клюбôвъ або тыхъ „деструктивныхъ елєментôвъ“. — Зъ тыхъ прогностикôвъ не вѣщують довгого житя новому кабінетови.

Коло польске вôдбуло вчера довго треваюче (6 годинне) засѣданье. Міністеръ Мадейскій давъ короткѣ пояснення що-до деякихъ точокъ програмы правительственнои Змѣстъ тыхъ пояснень буде завтра оголошеный. Мівістеръ Яворскій бувъ присутный на засѣданю до кôнця. Зъ членôвъ палаты панôвъ явились Чарторыйскій, Цоль и Подлевскій.

Подлевскій цофнувъ своє внесенье, щобы пояснити переговоры попереджаючѣ коаліцію сторонництвъ, а натомѣсть поставивъ резолюцію, що коло польске и на будуче не буде оглядатись на коаліцію а задержить політику вôльнои руки. Поляки повинни стояти на выжидаючôмъ становищи (Gewehr beim Fuss), не анґажувати ся въ нѣякôмъ напрямѣ и не вдавати ся въ тревалѣ звязи зъ нѣоднымъ клюбомъ.

Надъ тою резолюцією вывязалась довша дискусія, котру однакъ узнано довѣрочною. Многѣ бесѣдники выступали за рôвноправностію Славянъ и вказували на небезпечнôсть ґерманізаціи. Коаліція кола польского зъ лѣвицею нѣмецкою противъ всѣхъ прочихъ Славянъ маe бути дуже неполітичнымъ крокомъ. Вôдтакъ ставлено всѣлякѣ внесеня що-до деклярації кола. Всѣ внесеня вôдослано до комісіи парляментарнои кола, а комісія здасть справу на нанѣшнôмъ засѣданю кола.

Рôвножь нинѣ маe запасти ухвала що-до кандидата на мѣсце віцепрезідента палаты послôвъ по Мадейскôмъ. Такожь маe довершитись выбôръ презеса кола, а кандидатами суть: Беное, Билиньскій, Залескій и Щепановскій. Беное заявивъ рѣшучо, що гôдности презеса кола не прийме пôдъ нѣякимъ услôвемъ.

Найбôльше задоволена зъ ситуаціи лѣвиця нѣмецка. На засѣданю клюбу лѣвицѣ ухвалено резолюцію такого змѣсту: Лѣвиця высказуе надѣю, що правительство не нарушить основныхъ законôвъ и буде старати ся здѣйстнити заповѣджену програму. Лѣвиця готова пôдпирати правительство и спôльно порозумѣти ся зъ союзными сторонництвами, щобы улекшити парляментови полагодженье конечныхъ справъ.

Презесомъ клюбу лѣвицѣ выбрано д-ра Гайльсберґа, а заступникомъ ґр. Кинбурґа.

Клюбъ славяньскій въ радѣ державнôй

противъ коаліціи нѣмецко-польскои готовъ мабуть за короткій уже часъ стати фактомъ довершенымъ.

Ініціятива до завязаня славяньского клюбу, въ котрôмъ були бы заступленѣ всѣ австрійскѣ народы славяньскѣ — розумѣесь кромѣ Полякôвъ — выйшла вôдъ молодо-Чехôвъ ще передъ крізою кабінету ґр. Таффого, а именно по послѣднôй програмовôй заявѣ Таффового кабінету. И, якъ звѣстно, Словѣнцѣ вже тогдѣ хотѣли выступити зъ клюбу Гогенварта, а здержавъ ихъ Гогенвартъ лише запевненьемъ, що цѣлый его клюбъ есть противный тôй програмѣ правительства, отже выступило лише 5 Словѣнцѣвъ, а прочѣ остали ся. Ініціяторы клюбу славяньского розумѣли справу такъ, що клюбъ той бувъ бы бôльше коаліцією, заступники кождого народу мали бы въ клюбѣ свою автономію. Такъ скоалізованый клюбъ славяньскій числивъ бы около 80 послôвъ: до 40 молодо-Чехôвъ, 10 старо-Чехôвъ, 15 Словѣнцѣвъ, 8 Хорватôвъ и Серба зъ Дальматіи, вкôнци Русинôвъ. И стало ся такъ, що якъ передъ упадкомъ кабінету гадка про клюбъ славяньскій не мала великого выгляду на удачу, такъ теперь, по коаліціи Нѣмцѣвъ зъ Поляками, коаліція ґрупъ славяньскихъ стала ся наче конечностію.

Першѣ, що заявили вже свое приступленье до клюбу славяньского, то Моравяне. Передъ выѣздомъ моравскихъ послôвъ до Вѣдня пос. Жачекъ на зборѣ народного клюбу въ Бернѣ проголосивъ становище, якого будуть теперь держатись моравскѣ Чехи въ радѣ державнôй.

„Моразскѣ послы ческѣ — сказавъ Жачекъ — вступають противъ теперѣшного правительства въ рѣшучу енергічну опозицію — и то лише пôсля глубокого свого пересвѣдченя и зъ огляду на интересы своихъ выборцѣвъ та й цѣлого ческого народу. Чому-жь вступаемо въ опозицію? Бо вже досыть самого того, що въ кабінетѣ засѣдае провôдникъ тои партіи, котра просто неґуе всѣ змаганя и жадання всѣхъ партій ческого народу. Якъ же-жь будемо мы вести опозицію? Мы самѣ певно за слабѣ, але попередъ всего будемо въ союзѣ зъ молодо-Чехами. Та й тото було бы ще за мало, отже мусимо приєднати и прочѣ славяньскѣ народы, зъ выимкою Полякôвъ: Славянъ зъ Дальматіи, Сербôвъ и Хорватôвъ, ґрупу Словѣнцѣвъ и галицкихъ Русинôвъ. Противъ коаліціи правительственнои мы ставимо коаліцію славяньску. Нехай нѣхто не закидуе, що мы, вôдтягаючи Славянъ зъ клюбу Гогенварта, ослаблюемо той клюбъ, а тымъ самымъ чинимо прислугу лѣвици. Закидъ сей неоправданый, бо мы хочемо звалити правительство, а клюбъ Гогенварта творить одинъ стовпъ правительства. Впрочôмъ хто, якъ не самъ Гогенвартъ, зробивъ Плєнера міністромъ? Ґр. Гогенвартъ, хочь великій політикъ, тяжко хибивъ симъ разомъ. Бо хто выгравъ? Не Гогенвартъ, бо Фалькенгайнъ и Шенборнъ були и перше въ міністерствѣ. Выграли ворога Гогенварта и консерватизму, ввѣвши до кабінету Плєнера и Вурмбранда. Але клюбъ Гогенварта мавъ въ програмѣ не лишь консерватизмъ, но и рôвноправнôсть народôвъ. Яка-жь теперь для Словѣнцѣвъ и Хорватôвъ охорона въ новôмъ кабінетѣ? За програму „удержанье національного стану посѣданя“ они красно подякують, бо-жь они мусять бороти ся о національне истнованье. Они якъ и мы мусять за-для обороны своихъ народôвъ станути противъ сего правительства въ опозиціи. Задачею моравскихъ послôвъ буде — всѣми силами старатись довести до такои славяньскои коаліціи — и мы надѣемось, що се удасть ся. Якъ оно уладить ся, чи бôльше клюбôвъ сполучить ся черезъ спôльну парляментарну комісію, чи утворить ся одинъ або два клюбы — годѣ знати, але не йде о форму, а о спôльну акцію противъ правительства на основѣ спôльныхъ интересôвъ.“

По зъѣздѣ послôвъ до Вѣдня ведуть ся безперечно переговоры Чехôвъ зъ другими славяньскими послами. Пôсля найновѣйшихъ вѣ-

стей Словѣнцѣ вже выступили зъ клюбу Гогенварта... Почуємо чей-же небавомъ, якъ поступить собѣ клюбъ рускій...

НОВИНКИ.

— **Загальнѝ зборы товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 4 н. ст. грудня (22 падолиста) о годинѣ 3-тôй пополудни въ великôй сали „Народного Дому“ зъ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Выбôръ головы и 2 заступникôвъ єго; 2) выбôръ 18 членôвъ старшины и 3) выбôръ 3 провѣрникôвъ. — *Володимиръ Лаврôвскій.*

— **Загальнѝ зборы деканальныхъ вôдпоручникôвъ** въ справахъ вдовично-сирôтского фонда станиславôвскои епархіи вôдбудуть ся дня 5 н. ст. грудня въ Станиславовѣ. На дневнôмъ порядку стоить 14 справъ, дотыкаючихъ згаданого фонда, а мѣжь ними справа змѣны статутôвъ. Въ касѣ того фонда було зъ кôнцемъ вересня въ цѣнныхъ паперахъ, щадничихъ книжкахъ и ин. 116.226 зр. 52½ кр., а фондъ диспозиційный выносивъ 9589 зр. 85½ кр

— **На вôдновленье катедральнои церкви въ Станиславовѣ** зôбрано доси зъ добровôльныхъ жертвъ 6816 зр. вôдъ рускоѓо духовеньства и вѣрныхъ станиславôвскои епархіи. Ся сума надто мала, щобы можна зъ нею приступити до вôдновы згаданои церкви, то-жь станиславôвскій епископскій ординаріятъ взыває зновъ духовеньство и вѣрныхъ до дальшихъ жертвъ на тую-жь цѣль.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ**: Дня 22 с. м. померъ у Вѣдни на аневризмъ д-ръ Омелянъ Бриковичь лѣкарь студентского Krankenvereiu-у, бувшій членъ „Сѣчи“, спосôбный операторъ и спеціялістъ для хоробъ дѣточихъ. Мимо того, що живъ кôльканацять лѣтъ на чужинѣ, покôйный нѣколи не перестававъ интересувати ся справами своєи вôтчины и бравъ живу участь въ житю рускои вѣденьскои кольонiи. Щиро та прихильно вôдносивъ ся покôйникъ до бувшого товариства „Сѣчь“, то на памятку дружно прожитыхъ хвиль зложили бувшѝ Сѣчовики величавый вѣнець на єго могилѣ та корпоративно взяли участь въ єго похоронахъ.

— **Ідіотизмъ.** Дописи, якѝ появляють ся вôдъ якогось часу въ Przegląd-ѣ пôдъ постôйною вже рубрикою: Ucisk narodowości polskiej, мають по-при комічну сторону и богато глупого. Въ 269 числѣ Przegląd а жалує ся якійсь ксьондзъ на сей нововынайденый ucisk и добачує єго въ отсихъ двохъ страшныхъ рѣчахъ: 1) польскій хлопъ (тутъ розумѣє кореспондентъ Русина латиньского обряда) несе дуже часто свою дитину до хресту до мѣсцевого рускоѓо пароха, замѣсть до вôддаленого неразъ и 2 милѣ латиньского костела а 2) економы по дворахъ и фôльваркахъ говорять до робôтника по руски а не по польски. Дѣйстно импонуюча льоґіка. Зъ того, що латинникъ иде добровôльно до церкви, — бо-жь єго нѣхто до сего не силуѣ, — и зъ того,що економъ-Полякъ говорить до робôтника по руски (хочь се неправда), выходить у быстроумного Przegląd-ового кореспонда, що Русины гнетуть Полякôвъ! Мимо того ся допись цѣкава тымъ, що авторъ вôдкрывае причину, длячого Поляки кинули ся теперь зъ подвôйною завзятостію на польщенье Руси. Вôнъ пише: „Теперь, супротивъ близького розширеня права голосованя, конечно будити въ Полякахъ ще не зрусченыхъ (читай: въ Русинахъ-латиньскихъ) свѣдомôсть своєи народности и боронити ихъ всякими способами передъ зрусченьемъ. Тогдѣ будемо операти ся на своихъ голосахъ, не потрѣбуючи постôйными уступками, позыскувати хвилево голосы рускѝ. Русины роблять уступку зô своихъ голосôвъ на ô лѣтъ, а Поляки роблять уступку зô своихъ правъ на вѣки. Заводѣмъ польскѝ читальнѣ, парохіи и каплицѣ, а тогдѣ дамо собѣ самѝ раду на Руси“.

— **Пôдмоги на шпиталѣ холеричнѝ.** Выдѣлъ краєвый ухваливъ на онодашнôй сесіи удѣлити громадѣ мѣста Березôвъ 500 зр. на устроенье шпиталя холеричного. На тую саму цѣль удѣлено громадѣ мѣста Хирова 300 зр. и выдѣлови повѣтовому въ Стрыю 1000 зр.

— **Послѣднѝ правыборы въ Куликовѣ** представляли дуже сумный образъ. Давнѣйшими лѣтами являло ся до правыборôвъ якихъ 500 мѣщанъ, теперь-же зôйшло ся ихъ всего около 30, вчисляючи и тыхъ 7, щô були выбранѝ выборцями. Въ часѣ выборôвъ стоявъ въ дверяхъ поліціянтъ и роздававъ картки зô списомъ кандидатôвъ, а при столѣ сидѣвъ о. Грушкевичь и пôддававъ мѣщанамъ, на кого мають голосувати. Выборцями выйшли вправдѣ рускѝ мѣщане, але самѝ сторонники п. Лянкевича.

— **Кн. Адамъ Любомирскій** померъ передвчера нагло на ударъ серцевый въ Мижинци. Кн. Любомирскѝ родивъ ся 1852 року, бувъ женатый зъ ґр. Замойскою и полишивъ три дочки. Похоронъ вôдбуде ся въ Мижинци.

— **Кандидатъ на посла зъ мѣста Тернопôль-Бережаны** д-ръ Вільгельмъ Біндеръ, консулентъ правный австро угорского банку, заявивъ въ отвертôмъ писмѣ до выборцѣвъ того округа, що помимо выгляду єго кандидатуры не може старати ся о мандатъ зъ причинъ політичныхъ.

— **Самоубійство арештанта.** Арештантъ черновецкого карного суду краєвого, Иванъ Карпюкъ, котрый мавъ вôдсидѣти кару довшои вязницѣ за участь въ крадежи, повѣсивъ ся онодгы на гаку вôдъ лямпы въ сали парадъ суду краєвого въ Черновцяхъ.

— **Засудъ смерти.** Свого часу доносили мы, що дня 28 н. ст. липня с.р. закравъ ся до хаты Єлены Веренки въ Луковцяхъ на Буковинѣ жебракъ и забравъ рôзнѝ рѣчи. Побачивъ се 8-лѣтный сынъ Єлены, Василь и не хотѣвъ злодѣя пустити. Тогдѣ ухопивъ злодѣй дитину, занѣсъ за хату и ножемъ пôдрѣзавъ горло, такъ що хлопець на мѣсци погибъ. Вертаючи зъ поля, бачила сю сцену зъ далека нещаслива мати Василя, прибѣгла зъ крикомъ въ село и спонукала увязненье убійника. Онодгы вôдбула ся въ Черновцяхъ противъ сего злочинця розправа передъ судомъ присяжныхъ. Убійникъ, Дмитро Катаричукъ, палоговый злодѣй, що вôдсидѣвъ кôлькома наворотами 11½ лѣтъ у вязници, признавъ ся до вины, лише оправдувавъ ся тымъ, що не мавъ намѣру убити хлопця и лише боронивъ ся передъ нимъ, бо Василь єго не пускавъ. Присяжнѝ потвердили вину Катаричука а судъ засудивъ єго на кару смерти.

— **Холєра.** Ґазета урядова пише: Дня 22 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Лютовискахъ повѣта лѣського 4 особы [пôдозрѣнье], въ Микуличинѣ 2 особы, въ Хировѣ 1 особа. — Выздоровѣли: Въ Бани повѣта калуского 1 особа, въ Єндрушкôвцяхъ 1 особа, въ Березовѣ повѣта старомѣского 1 особа и въ Тарнавцѣ повѣта стрыйского 1 особа. — Померли: Въ Залôзцяхъ 1 особа, въ Лютовискахъ 3 особы, въ Микуличинѣ 2 особы, въ Римановѣ 1 особа и въ Хировѣ 3 особы. — Загаломъ лишило ся дня 21 н. ст. падолиста 26 недужихъ въ лѣченю; дня 22 падолиста занедужало 7 осôбъ, выздоровѣли 4, померло 10, отже лишає ся въ лѣченю 19 осôбъ.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

На конкурсѣ розписанѝ парохіи: Заболотôвъ, дек. коломыйского, наданя приватного, зъ речинцемъ до кôнця падолиста; дальше Березôвъ выжный и Ключѣвъ великій, дек. пѣстиньского, цѣсарского наданя, зъ речинцемъ до 15 н. ст. грудня. Обѣ послѣднѝ парохіи выставленѝ на конкурсъ другій разъ на жаданье намѣстництва.

Папскими шамбелянами именованѝ пралаты капітулы оо.: архипресвитеръ Вас Фаціевичь и архидіаконъ Ив. Литвиновичь.

Завѣдателемъ бучацкого деканата именованый о. Юліянъ Левицкій парохъ Жизномира, а о. Ив. Коцюба въ Олеши титулярнымъ совѣтникомъ львôвскои митрополичои консисторіи.

До конкурсового испыту припущенѝ оо.: Ал. Баляцкій, Ом. Ковальскій, Стеф. Крушельницкій, Ив. Крижановскій, Мих. Лакуста, Конст. Цѣсикъ, Евст. Шмериковскій, Ром. Шмигельскій и Петро Янкевичь.

До канонічнои институціи вôзванѝ оо: Конст. Мудракъ на Хриплинъ, дек. станиславôвского, Ал. Воляньскій на Краворôвню, дек. косôвского, Титъ Войнаровскій на Балинцѣ, дек. коломыйского, Ив. Велигорскій на Иванье, дек. залѣщицкого, Яр. Майковскій на Голоскôвъ, дек. товмацкого, Ал. Гелитовичь на Косôвъ мѣсто, Ал. Билинкевичь на Вовчкôвцѣ, дек. снятиньского и Нест. Сопевицкій на Иванье пусте, дек. кудринецкого.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Стефанъ Гаврисевичь, пароxъ въ Бѣлôмъ Камени, олеського деканата, упокоивъ ся сими днями въ 65-ôмъ роцѣ житя, а 41-ôмъ священьства.

О. Кароль Тилявскій, парохъ въ Дубщи, деканата бережаньского, упокоивъ ся въ сихъ дняхъ въ 58-ôмъ роцѣ житя, а 28-ôмъ священьства.

Д-ръ Омелянъ Бриковичь, докторъ медицины упокоивъ ся по довгôй недузѣ у Вѣдни дня 21 н. ст. падолиста с. р. въ 46-ôмъ роцѣ житя. Покôйный бувъ щирымъ сыномъ Руси и въ житю вѣденьскихъ Русинôвъ бравъ завсѣгды живу участь. Мощѣ покôйника зложено дня 23 падолиста на головнôмъ кладовищи вѣденьскôмъ.

Левъ Стадниченко одинъ зъ выдатнѣйшихъ рускихъ мѣщанъ-патріотôвъ въ Коломыи упокоивъ ся сегодня у Львовѣ въ домѣ свого сына въ 63 роцѣ житя. Похоронъ вôдбуде ся въ недѣлю пополудни.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 24 падолиста. Міністеръ ґр. Кальнокій поѣде зъ Фльоренціи до Венеціи и зъ вôдтамъ верне до Вѣдня.

Будапештъ 24 падолиста. Вчера експльодувала бомба, пôдкинена якимсь злочинникомъ, але не зробила нѣякои шкоды.

Монахіюмъ 24 падолиста. Соймъ баварскій бôльшостію 76 противъ 67 голосôвъ вôдкинувъ внесенье лібералôвъ що до знесеня привилеѣвъ податковыхъ шляхты.

Римъ 24 падолиста. Посолъ Имбріяні поставивъ внесенье, щобы поставити пôдъ обжалованье цѣлый кабінетъ за скандалы банковѝ.

Софія 24 падолиста. Въ недѣлю, яко въ роковины побѣды пôдъ Піротомъ, буде перевезене тѣло ґр. Гартенавъ-кн. Батенберґа до Болгаріи. Окрема депутація выѣде по тѣло до Цариброду.

Надôслане.

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѝ листы заставнѝ, 5% Обліґації комунальнѝ банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѝ и приватнѝ, Монеты австрійскѝ и заграничнѝ по найкористнѣйшихъ узловяхъ Выплата выльосованыхъ платныхъ облігацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. Поручена на біржу выконує найсолідніѣйше. Переказы на бôльшѝ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручена зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 52—?

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далеко ліпшѝ барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовлюють ся точно. 4185

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНІО ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѝ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Тягненье вже 1 грудня 1893.

Льосы державнѝ зъ року 1864

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлѝ льосы по зр. 5, на пôвъ льосу по зр. 3.

ЛЬОСЫ тѝ такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты всѣ евентуальнѝ выграни належать вже купуючому.

Обезпеченье тыхъ льосôвъ передъ стратою при найменшôй выраній; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкѝ

Головна выграна 600.000 франкôвъ.

Такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставнѝ, акціи, льосы и инши ґанеры вартôстнѝ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Поручена зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Особа въ старшôмъ вѣку пошукує мѣсця до заряду въ домѣ священика.

Близшѝ вѣсти въ Болеховѣ на адресу: панѣ Головацка, вдова по священику. 4936 2—2

Свѣчки церковнѝ

зъ чисто-пчôльного воску

поручає найдешевше

Фабрика свѣчокъ

и бѣленя воску

ФРИД. ШУБУТА

Львôвъ, Ринокъ ч. 45.

4922 3—6

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4965 20—30

Діямanты до рѣзаня скла по зр. 2

поручає 4585

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Л. Тировичь II. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякѝ роботы будôвляны** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комины порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБôТНЯ** 49-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА

50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

Передпослѣдный **ТЫЖДЕНЬ.**

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: М. Йонашь, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шеллєнберґъ всѣ у Львовѣ.

4853 6—15

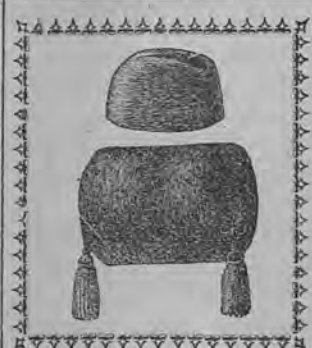

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/180 зр. 15·50, цмт. 325/360 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ тунискѝ занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегерановѝ на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 - 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѝ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваны (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы**, поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣнниѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôдныѝ поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиѝ“ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ барвистѝ и бѣлѝ. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѝ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волôчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинноі**, ватованѝ и кожуховѝ дитинниѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинниѝ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стежки оксамитнѝ и шовковѝ товары, якъ такожь всякѝ додатки для кравцѣвъ и модиярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске еербовске, вовняны рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôлôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4395 (30—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Бачай. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Вітушинскій Цамѣръ въ друк. Чарнецькои З друкарнѝ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 255. Львôвъ, Субота 13 (25) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної строчки инсератової а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стшпка.

У Львовѣ, дня 25 н. ст. падолиста 1893.

Кожда днина, а майже кожда година приносить намъ множество вѣстей зъ боєвища вѣденьского, де кипить и варить ся якъ въ папініяньскôмъ горшку. Ледви, по великихъ трудахъ, зложилось коаліційне міністерство зъ трохъ найбôльшихъ сторонництвъ парляментарныхъ, якъ уже насипли глухй вѣсти, що два міністры яко сторонники клюбу гр. Гогенварта, Шенборнъ и Фалькенгайнъ, намѣряють выступити зъ коаліції. Ледви подали собѣ руки до взаимної оборони своихъ окремѣшныхъ интересôвъ три найчисленнѣйшй клюбы, якъ уже насипла вѣсть позитивна, що клюбъ консервативно-клерикально-національный гр. Гогенварта розпадаєсь, а навѣть самъ провôдникъ єго задумавъ вôдсунутись вôдъ життя політичного. Ледви здавалось, що три згаданй сторонництва чисельною силою зможуть бодай на якійсь часъ удержатись при кермѣ державнôй, якъ уже наступивъ фактъ, що всѣ невдоволенй елементы рады державної сполучують ся въ фалянгу славяньского клюбу и стають въ явнôй опозиції до свѣжо заповѣдженої системы.

Невôдрадный образъ, а мабуть наслѣдки такої мутної ситуації будуть ще невôдраднѣйшй.

Де-жь глядати за причинами всего того? Причины лежать дуже близько и ихъ спостереже кождый, хто обєктивно, безъ пристрасти приглядавъ ся внутрѣшнôй політицѣ Долитавщины, яку вôдъ початку еры конституційної вели всякй кабінеты австрійскй. Розбирати ту політику, кожду зъ окрема, годѣ на сѣмъ мѣсця. Критика исторіи скаже колись, що жаденъ зъ кабінетôвъ не пôднявъ ся на становище выше, безсторонне, увзглядняюче въ рôвнôй мѣрѣ интересы всѣхъ народôвъ долитавскихъ, тымъ менше и интересы верствъ, а кождый зъ нихъ опиравъ ся на случайныхъ, пригôдныхъ и вузкоглядностію подиктованыхъ даныхъ зъ хвилевыми успѣхами. Тожь и не дивота, що всѣ тй системы політичній ломились и падали одна по другôй при сильнѣйшôмъ пôдувѣ протівного вѣтру, а побôчь того невдоволенье безпастанно мусѣло рости и ширшати такъ, що нинѣ — мимо коаліції — Долитавщина представляєсь такъ хаотичною, якъ може ще нѣколи.

Хто нинѣ вдоволеный? Намъ здаєть ся, що нѣхто. Клерикалы называють гр. Гогенварта зрадникомъ справъ церкви, а консервативно-февдальній елементы подали руку ліберальмъ нѣмецкимъ лише зъ огляду на высшй интересы державній. Сторонництво Плєнера бажало бы повороту централізму нѣмецкого, а польска делеґація бажала-бы повнои автономії для Галичины и переваги шляхты надъ всѣми иншими верствами. Націоналы нѣмецкй позирають куды инде, бодай въ меншôй мѣрѣ на Вѣдень. Антісеміты радй бы вызволити Нѣмцѣвъ австрійскихъ зъ неволѣ буржоазіи жидôвскои. Словѣнцѣ протестують противъ ґермонізаціи Каринтіи и полудневои Стиріи. Полудневй Тирольцѣ бажають подѣлу Тиролю пôсля етноґрафічныхъ границь. Хорваты и Сербы дальматиньскй протестують противъ италіянщеня ихъ земель. Чехи та Мораване бажають реконструкціи свого королѣвства. На Шлезку, въ Буковинѣ та въ Галичинѣ завзята боротьба національна, а побôчь всѣхъ тыхъ рôзнородныхъ змагань выринає повсюды ще грôзна справа соціяльна.

Намъ здає ся, що кн. Віндішґрецъ не буде мати на сгôлько досвѣду політичного, щобы сей ґордійскій узолъ розмотати — хочь, зъ другои стороны, розмотанье не трудне. На мечи, котрымъ бы треба розтяти сей узолъ, повинній стояти два слова: рôвноправнôсть народôвъ и справедливе увзглядненье интересôвъ поодинокихъ верствъ. Чи возьмесь за таке дѣло кн. Віндішґрецъ? — сумнѣваємо ся. Вже сама коаліція звязала єму руки. Анѣ въ програмѣ д-ра Плєнера, анѣ въ програмѣ „кола“ не находились нѣколи згаданй основы національній и соціяльній. Тутъ и тамъ перше мѣсце займавъ завсѣгды звычайный еґоизмъ. Одинъ клюбъ Гогенварта стоявъ бодай въ части за рôвноправностію народôвъ, а на нещастье клюбъ сей — першій розпадаєсь.

Яка жь будучнôсть?...

Справы парляментарнй.

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского покôнчено дводневу дебату надъ заявленьемъ правительства и десиґновано членôвъ до поодинокихъ комісій.

Въ дебатѣ надъ заявленьемъ правительства забирало голосъ до двацять бесѣдникôвъ. Противъ коаліціи не заявивъ ся нѣодинъ членъ кола. Горячо за коаліцією промавляли: Щепановскій, Рутовскій, Єнджейовичь, Соколовскій, Вол. Ґлєвошь и Вєльовейскій. Въ часѣ дискусіи цофнули Щепановскій и Залескій поставленй резолюціи, а натомѣсть Левицкій и Пининьскій поставили новй резолюціи. Въ резолюціи Пининьского пропущено слово „вдоволенье“, котре мѣстило ся въ резолюціи Щепановского.

По дискусіи приступлено до голосованя надъ резолюцією Подлевского, въ котрôй сказано, що коло бажає вести дальше політику вôльнои руки. За сею резолюцією голосували лишь Подлевскій и Голуховскій Вôдтакъ пôддано пôдъ голосованье резолюцію Пининьского: „Зважившн, що програма правительства вôдповѣдає змаганямъ „кола“ въ акціи парляментарнôй въ часѣ теперѣшнои сесіи законодатнои; зважившн, що „коло“ числить на се, що правительство узнає своимъ обовязкомъ пошанувати въ цѣлости нашй автономічнй засады, дати доказы прихильности для интересôвъ нашого краю та що супротивъ всѣхъ народностей буде руководити ся засадами справедливости; вкôнци зважившн, що пôсля гадки „кола“ наближенье умѣреныхъ сторонництвъ при строгôмъ задержаню рôвнорядности трехъ великихъ сторонництвъ парляментарныхъ, вôддѣлає користно на внутрѣшнй и внѣшнй вôдносины монархіи — заявляє коло польске, що пôдпирати буде акцію правительства пôсля оголошенои програмы.“ — Резолюцію принято 32 голосами противъ 9.

При десиґнаціи членôвъ до доповняючихъ выборôвъ комісійныхъ выйшли зъ голосованя: До комісіи парляментарнои: Пининьскій, Д. Абрагамовичь, Єнджейовичь (contra Водзицкій), Щепановскій и Хшановскій. Беное буде вести провізорично президію „кола“. — До комісіи буджетовои: Пентакъ contra Рапапортъ. — До комісіи правничои: Рушковскій (contra Подлевскій). — До комісіи для выимковыхъ розпоряджень: Щепановскій и Хшановскій. — До комісіи податковои: Левицкій. — До комісіи валютовои: Розвадовскій. — На віцепрезидента палаты послôвъ десиґнованый Давидъ Абрагамовичь 32 голосами противъ 10.

Передъ засѣданьемъ кола вôдбулась довѣрочна нарада надъ справою політики Ватикану що-до католицкихъ костелôвъ въ Россіи. (Про ту нараду гл. „Переглядъ політичный“).

——

Клюбъ Гогенварта розподає ся. Якъ звѣстно, сей клюбъ дѣлить ся на три ґрупы: февдалôвъ зъ Чехіи и Моравы, консервативно-клерикалôвъ и полудневославяньскихъ послôвъ. Отся третя ґрупа зачала теперь вôддѣлятись вôдъ клюбу Гогенварта. Десять послôвъ зъ полудневославяньскои ґрупы (чотирй Хорваты и шѣсть Словѣнцѣвъ) заявили, що выступають зъ клюбу. Хорваты рѣшили ся основати свôй власный „полудневославяньскій“ клюбъ зъ тыми дальматиньскими Хорватами, котрй досй не належали до клюбу Гогенварга, щобы захôвати вôльну руку супротивъ заявленя правительственного. Въ чисто економічныхъ квестіяхъ загадують они занятй супротивъ правительства обєктивне становище, а выступленье зъ клюбу Гогенварта мае мати лишь ту цѣль, щобы въ національныхъ квестіяхъ запевнити собѣ повну свободу.

Зъ клюбу выступили: Кляичь, Булатъ, Борцичь, Супукъ, Ферянцичь, Кушаръ, Ґрегорецъ, Ґрегорцичь, Альфр. Коронінї и Наберґой — а лишили ся поки-що ще отсй словѣньскій послы: Глобочникъ, Клюнъ, Пфайферъ, Повше, Робичь, Шуклье и Вошнякъ.

Рôвножь и одинъ членъ ґрупы клерикальної, пос. Цалінґеръ, заявивъ, що выступає зъ клюбу Гогенварта, и хто знае, чи его примѣръ не буде мати деякихъ наслѣдкôвъ.

——

Въ уґрупованю членôвъ палаты панôвъ маѣ настати певна змѣна. И такъ ґазеты донесли, що кн. Чарторыйскій выступивъ зъ правицѣ и прилучивъ ся до лѣвицѣ. О партіяхъ въ палатѣ панôвъ можна таке сказати: Вôдъ початку еры парляментарнои ажь до 1879 р., коли ґр. Таффе обнявъ президентуру, були въ палатѣ панôвъ лишь двѣ партіи. Лѣвиця обнимала членôвъ т. зв. партіи конституційнои (Verfassungspartei) а правиця всѣхъ членôвъ давнои партіи державнои (Rechtspartei). Зъ початкомъ еры Таффого мала лѣвиця значну бôльшôсть. Сю пропорцію скинувъ ґр. Таффе не лишь кôлькома именованями новыхъ членôвъ палаты панôвъ, але и тымъ, що зложивъ пôдъ проводомъ кн. Метерніха середну партію. До тои партіи належали всѣ, що не хотѣли прилучитись до правицѣ, але заразомъ були готовй пôдпирати правительство. Въ сей спôсôбъ теперь въ палатѣ панôвъ такій чисельній вôдносины ґрунь: правиця пôдъ проводомъ кн. Кароля Шварценберґа зъ 70 членами, середна партія пôдъ проводомъ кн. Метерніха зъ 40 членами и лѣвиця пôдъ проводомъ кн. Шенбурґа зъ 50 членами. Прочй члены палаты, числомъ до 20, не належать до нѣякои партіи. Теперь же выринула гадка, розвязати середну партію, бо бôльшôсть клонить ся до лѣвицѣ. По такôй змѣнѣ лѣвиця скрѣпилась бы значно и числомъ перевысшила бы правицю.

Перший стрѣлы опозиції.

Якъ уже вѣдомо нашимъ читателямъ, заразъ на першôмъ засѣданю рады державної новый кабінетъ и скоалізована трôйка знайшли ся въ дуже немилôй ситуації, зазнавши болючо першихъ стрѣлôвъ опозиції.

Коли президентъ палаты д-ръ Хлюмецкій не хотѣвъ дозволити д-рамъ Герольдови и Фандерликови забрати слово надъ проголошеною програмою нового кабінету, внесъ д-ръ Герольдъ нагляче внесенье въ тôмъ дѣлѣ и вывязалась палка дебата надъ внесеньемъ, дуже цѣкава а страшно немила для нового правительства. Внесенье д-ра Герольда, правда, перепало, але сама дебата выкликала велике вражѣнье въ палатѣ и въ цѣлôй державѣ, на всякій спôсôбъ некористне для нового правительства, а по друге, при голосованю въ сѣй справѣ першій разъ зазначивъ ся прилюдно розпадъ клюбу Гогенвартового, одного зъ стовпôвъ правительства. Хôдъ дебаты подали мы вже вчера коротенько, нинѣ-жь подаємо єго ширше.

Д-ръ Герольдъ, мотивуючи своє внесенье, говоривъ: Я хотѣвъ то, що сказано въ моѣмъ внесеню, внести устно, бо зъ заявленя міністра-президента выходило, що за новои еры маѣ хоронитись парляментарній институція, и я думавъ, що справдѣ въ нашôмъ парляментѣ буде можливе то, що можливе у всѣхъ парляментахъ, коли настає нове правительство и проголошуѣ нову програму. Я ставивъ внесенье устно на пôдставѣ § 39 реґуляміну, котрый постановляє, що на заявленя правительства можна заразъ отворити дискусію. А коли ре

---

4)

КНЯГИНЯ АННА ЛЬВОВНА.

[Зъ „Губернскихъ Очерковъ“ М. Е. Салтикова-Щедрина.]

(*Конецъ.*)

За тымъ часомъ Павло Семеничь, зъ природнои людскои слабости, поспѣшивъ повѣдомити о своѣмъ превеликôмъ щастю свого сердечного друга Петруся Трясучкина. Трясучкинъ дôстававъ платы всего пять рублѣвъ мѣсячно, та черезъ те й загартувавъ ся достоту въ тôмъ горнѣ житьевого горя. Родичѣ назвали єго на хрестинахъ Петромъ, але звычай утвердивъ за нимъ имя Пѣтуха и вôнъ зъ тымъ зовсѣмъ освоивъ ся. Декотрй дразнили єго такожь принцомъ та вашимъ превосходительствомъ; вôнъ и на тй пробзвища обзывавъ ся, взагалѣ въ сихъ справахъ бувъ цѣлкомъ байдужный. Тôлько справжне имя єго, Петро Ивановичь, якось дико звучало въ єго усѣ и нимъ мало хто такъ кликавъ єго.

Молодй колежскій реґістраторы та канцелярійній чиновники выбрали єго своимъ мужемъ довѣрія въ справахъ серця, тому, що вôнъ знавъ всякому дати добру пораду. Хочь бурѣ житя порозносили де що зъ єго туалеты, однакъ нѣхто не мôгъ дати лѣпшои порады що-до краски пантальонôвъ, яка могла бы нѣжнѣйше подѣлати на серце.

Трясучкинъ выслухавъ уважно простодушнои сповѣди свого друга, оповѣданя, що въ богато де-чôмъ могло-бъ наґодати єму исторію любови Отелля, наколи-бъ тôлько Трясучкинъ знавъ про истнованье того завистного Мавра. А все-таки вôнъ запримѣтивъ, що тутъ „братику, пахне Подгоняйчиковомъ“.

— Тутъ, братику, дѣло треба вести уважно, — мовивъ дальше, — такъ, щобы й самъ чортъ нѣчого не догадавъ ся. Ты, братику, по приятельски поступивъ, що звѣривъ ся менѣ; я на тыхъ дѣлахъ розумѣю ся, якъ слѣдъ! Я братику, на тыхъ справахъ уже неразъ попѣкъ ся! Не даромъ же я бѣдувавъ, не даромъ три мѣсяцѣ мешкавъ у шафѣ карнои палаты... кватиры бачь не було... отъ що!

— Ну, якъ же ты думаѣшь, Пѣтяху! тутъ бы можна выграти славну штуку!

Трясучкинъ покивавъ головою.

— Ты лишь м-е-н-е послухай! — говоривъ вôнъ таємничимъ голосомъ — Тутъ, бра' усе зависить вôдъ того, якъ поведешь дѣло! Може бути славна штука, може бути й недобра штука можна стати становымъ, а можна бути й нѣчимъ .. Розумѣешь!

— Та воно-бъ добре, кобы становымъ!

— Ты сказавъ становымъ, братику, прекрасно! Отже треба робити такъ, щобы справдѣ стати становымъ. А якъ будешь становымъ, возьми мене до себе на секретаря! Менѣ бра' що! Менѣ кусочокъ хлѣбця та мѣсце на припѣчку! я бра' Спартанець! Ѣй Богу, три мѣсяцѣ въ шафѣ проживъ!

— Якъ то въ шафѣ?

— А такъ таки, брате, въ шафѣ. Ты думаѣшь, що може письмо яке про мене въ шафѣ лежало? Де тамъ! самъ своєю власною особою мешкавъ въ шафѣ, въ сосновôй шафѣ! тутъ братику и ночувавъ!

— Такъ ось, якъ то мы выглядаємо! — говоривъ Техоцкій, приглядаючись въ кусокъ зеркала, що висѣвъ на стѣнѣ убогои комнатки, котру той замешкувавъ въ домѣ провінціяльної секретаревои Оболдуєвои, — въ насъ, бачь, княгинѣ люблять ся! А мабуть во но тое! — мовивъ вôнъ дальше, пригладжуючи початки вусôвъ, до чого взагалѣ всѣ канцеляристы чують якусь особливу слабôсть, — зъ неи дѣвка, хоть куды! А якій бра' ручки у неи... роскôшь! ажь манить, ажь за душу хапає!

— Що ручки! — одвѣчавъ Трясучкинъ, — тутъ головне дѣло не ручки, а становымъ стати! ось объ чôмъ тобѣ думати!

И на дружнôй нарадѣ порѣшено о ручкахъ думати, якъ лишь можна найменче, а всѣ силы звернути до однои цѣли — посады станового.

Ваше сіятельство! куды вы попались? що вы доброго вчинили? що за тайна якась провина лежить на вашôй совѣсти, що ось такій Трясучкинъ, такій гидкій обôдранець, осмѣлюєсь мѣшати вашй дѣвочій пышноты зъ мѣсцемъ станового пристава? О пробô'! Всѣ воды рѣки Крутогорки не въ силѣ змыти сего пятна, що впало на вашу особу!

Княгиня й справдѣ нидѣе и вяне. Ще въ дѣточихъ лѣтахъ она чула, що одна зъ ей grandes tantes, princesse Nina, втѣкла зъ якимсь возьнымъ, ѣй розказували про сю подѣю, comme d' une chose sans nom, ба навѣть лякаючись замарати уяву княгинѣ, не розвивали передъ нею всѣхъ подробиць, а высказували ся загальными слôвцями, що ей своячка допустилась vilenie. И ось теперь та сама vilenie повторяєть ся зъ нею! Тому мабуть, що возьный а Техоцкій въ сути рѣчи одно и то само; тому, що й батько увѣряє, що чиновники, ma chére enfant, ce sont de ces gens, dont on ne parles pas, люде, про котрыхъ и не говорити.

А мѣжь тымъ серце говорить грôмче, нѣжь усѣ доказы розсудку; серце дрожить та тьохкає, ледви лишь княгиня почуе звуки голосу Техоцкого, дрожить якъ мышка, побачивши для себе нехибну смерть, побачивши ласого, товстого кота.

И чимъ вôнъ ей заполонивъ? що могло заставити ей, княгиню, знизитись до бѣдного, нѣкимъ не запримѣченого чиновника? Розумъ говорить, що всему виною порожнета, цѣлковитый бракъ дѣяльности душѣ, скука, скука и скука! Але чому-жь не Трясучкинъ, а якъ-разъ Техоцкій давъ серцю сего корму, якого оно бажало? Княгиня зô страхомъ повинна признати, що тутъ истнують якійсь смутнй рôзницѣ, що навѣть се нещасне зборище людей, на яке всяка порядна женщина повинна глядѣти цѣлкомъ безпристрастными очима, перестає бути тымъ зборищемъ, а навпаки, въ нѣмъ вызначують ся для неи зовсѣмъ а зовсѣмъ выразнй постати, межи котрыми она починає вже розрôзняти гарныхъ вôдъ поганыхъ, дурныхъ вôдъ мудрыхъ, наче-бъ то они всѣ не були однаковй — o, mon Dieu, mon Dieu! И за симъ всѣмъ княгиня не може взяти на увагу и сеи обставины, що мабуть Техоцкій зовсѣмъ навѣть не людина, що єму можна велѣти любити себе, такъ само, якъ можна велѣти занести листъ на почту. Та-жь се для него мабуть все одно!

Въ тôй боротьбѣ, въ тыхъ сумнѣвахъ минає кôлька мѣсяцѣвъ. Техоцкій, завдяки новому положеню, яке займає теперь черезъ княгиню, та новому одягови, якій княгиня всунѣла єму придбати якось на свôй коштъ, всунувъ ся у высше крутогорске товариство. Вôнъ уже говорить про княгиню безъ покоры, вже не называє ей сіятельствомъ та й взагалѣ веде себе якъ джентельменъ, що пôсля крутогорскои пословицѣ *сальныхъ свѣщъ не тьотъ, стекломъ не закусываетъ*. Сама княгиня, стрѣпувши єго въ товариствѣ, помаленьку заводить зъ нимъ розмову. Розмова межи ними вôдзначає ся звычайно простотою та невымушеностью.

— Читали вы Оссіяна? — пытає княгиня, бо ѣй приходить охота порôвнати себе зъ одною зъ мрачныхъ геройнь сего барда.

Техоцкій паленѣе та закусує губы. Єму въ-перше въ житю приходить ся чути про Оссіяна.

— Вы прочитали-бъ, — говорить княгиня

ґулямінъ нѣчого не каже, чи передъ поряд'комъ дневнымъ не смѣе вестись дискусія, то моє устне внесенье було зовсѣмъ оправдане. Президія-жь, давши право промовити міністрови-президентови, мусить такъ само дати право кождому послови. Я думавъ, що въ интересѣ правительства и парляментарныхъ институцій дебата надъ тымъ заявленьемъ повинна бути отворена, бо правительственна програма маѳ далекосягаюче значѣнье для цѣлои державы. Наглячѣсть мого внесеня опираѳсь на тѣмъ, що вся суспѣльнѣсть въ державѣ маѳ право знати, якъ глядить на тую програму палата и яке станови ще займають супротивъ неи поодинокѣ сторонництва. Я думавъ, що конечно треба зразъ высказатись о програмѣ, котра не мѣстить анѣ згадки про найважнѣйшѣ и найжизненѣйшѣ питаня австрійскѣ, особливо-жь не тыкаѳ анѣ словомъ питань національныхъ [*гучнѣ оплески*] мовь-бы въ Австріи не було и знаку якихсь національныхъ спорѣвъ. Я думавъ, що можу выступити зъ своимъ внесеньемъ тымъ бѣльше, що правительство звернуло ся лише до певныхъ сторонництвъ палаты, щобы взяли участь въ парляментарнѣй акціи, якъ коли-бъ мы не мали вже законѣвъ основныхъ, пѣсля котрыхъ кождому послови, сторонництву и народови служить и мусить служити право брати участь въ справахъ державы. Я думавъ, що мусимо выступити зъ наглячимъ внесеньемъ, бо маѣмо передъ собою коаліційне правительство, котре каже, що хоче пѣдпирати миръ и єдність въ державѣ, а въ тѣмъ правительствѣ, хочь оно усуваѳ всякѣ політичнѣ питаня, ческій нарѣдъ, а вынявши Полякѣвъ, и нѣякій другій нарѣдъ не маѳ заступника, — бо маѣмо передъ собою кабінетъ, котрого самъ складъ єсть уже програмою, що говорить голоснѣйше, нѣжь всякѣ иншѣ програмы. Я думавъ, що можу поставити таке внесенье ще й длятого, бо правительство каже, що хоче въ цѣлѣй акціи своѣй поступати явно, щиро и ясно, отже такъ само мусить поступати и парляментъ. Єсть се по мысли програмы правительства, бо вы, панове, заразъ по проголошеню програмы будете знати, що славяньскѣ народы а особливо нарѣдъ ческій до тои програмы и до тыхъ правительственныхъ партій нѣякого довѣрія не маѳ й не може мати. [*Гучнѣ оплески вѣдъ Славянъ.*] Отже взываю васъ, особливо васъ три великѣ сторонництва, до котрыхъ звернулось правительство, ухвалѣть дискусію, щобы стало ясно для народѣвъ, котрѣ не беруть удѣлу въ рѣзныхъ конвентікляхъ сѣлки, але ждуть рѣшеня великихъ питань політичныхъ на основѣ управленя всѣхъ народѣвъ Австріи. [*Гучнѣ оплески.*]

Пос. д-ръ Кайцль: До слѣвъ мого товариша докину де-що. Єсть се дуже характеристичне для сеи новои еры, що по такѣй важнѣй заявѣ правительства президентъ палаты просто голосить, що нѣкому не удѣлить слова. А выясненя потрѣбно заразъ, бо о богато рѣчахъ въ тѣй заявѣ нема й згадки, а друге сказано неясно.

Каже правительство: „щирѣсть и правда въ житю публичнѣмъ“. [*Смѣхъ.*] Панове зъ лѣвицѣ оплескали сѣ слова. Коли такъ, то ну! давайте свои бесѣды, свои програмы! Не бѣйтесь дебаты! не ховайтесь за президента палаты, абы заборонити намъ слово! Що звязало три великѣ сторонництва въ коаліцію? Опозиція противъ Таффового проекту реформы выборчои. Зъ того, що програма правительства стоить за тымъ, абы пытаня національнѣ и політичнѣ усувати, що неясно говорить проти елементѣвъ деструктивныхъ, що хоче боронити нинѣшного політичного права мѣщаньства и селяньства — якъ коли-бъ ходило о набутѣ права выборчѣ! — зѣ всего того бачу, що тутъ не йде о коаліцію сторонництвъ державныхъ, але о формальну коаліцію клясового правительства и клясовои бѣльшости. Длятого треба, щобы тота нова система стала ясною тутъ и въ цѣлѣй державѣ. [*Оплески.*] Годѣ менѣ теперь выкладати наше становище супротивъ правительства, де заступленѣ найсуперечнѣйшѣ засады такого Вурмбранда а Мадейского, а скажу лише, що цѣле инсценізованье нинѣшного правлѣня выкликало одну рѣчь: противъ клясового правительства и клясовои бѣльшости нову коаліцію елементѣвъ сильныхъ, котрои вы, панове зъ правительства, не смѣете называти „малою“ [бо-жь само наше сторонництво заступаѳ 6 міліонѣвъ супротивъ польского клюбу, що заступаѳ 3 міліоны], коаліцію богато елементѣвъ выдѣдичныхъ соціяльно, політично и національно. Тота коаліція зъ довѣрѣмъ въ успѣхъ стаѳ до бою противъ вашого фронту! [*Гучнѣ оплески.*]

Пос. Абрагамовичъ заявляѳ, що коло польске не хоче теперь дискусіи надъ програмою правительства.

Пос. д-ръ Фандерликъ [старо-Чехъ моравскій]: Стою за наглостію дебаты, щобы сторонництва, котрѣ не належать до коаліціи, могли зазначити своѳ становище. Нарѣдъ хоче якъ найскоршого выясненя. Зъ проголошеног програмы бачимо, що коаліція зложила ся противъ тыхъ, що платять меншѣ податки, и противъ горожанъ не маючихъ ще нинѣ правъ політичныхъ. Новый кабінетъ, зъ огляду на личности его, выглядаѳ якъ боѣва орґанізація противъ політичныхъ стремлень народу ческого. Длятого мусимо нинѣ заявитись противъ нового правительства яко найвѣрнѣйша опозиція Его Величества. Въ опозиціи будемо все йти льояльно и законно, „не факційно“, але уживати будемо всѣхъ законныхъ способѣвъ. Пѣднимаѣмо бѣй на цѣлѣй лінии за рѣвноправнѣсть народу ческого и я пересвѣдченый, що цѣлый нарѣдъ пѣйде за нами и вытреваѳ, доки не дѣбѣсь правъ ему належныхъ. [*Оплески.*]

Пос. Гайльсберґъ заявивъ въ имени клюбу лѣвицѣ, що лѣвиця не хоче теперь дискусіи.

Потѣмъ промовивъ антісемітъ д-ръ Люеґеръ:

Коли чуѳ ся програму нового міністерства, то передъ всѣмъ треба шукати, въ якѣй точцѣ єсть печеня, а въ якѣй ґарнірованье. Въ програмѣ приходить уступъ, котрый, якъ менѣ здаѳ ся, маѳ певне значѣнье. Въ програмѣ бо говорить ся такожь про выпертье въ задъ деструктивныхъ (Пос. Гавкъ: заколочуючихъ спокѣй), такъ, заколочуючихъ спокѣй елементѣвъ. [Оклики: Велика правда! Пос. Гавкъ: Цѣлкомъ на ладъ Віндішґреца (ganz windisch graetzisch)!] Вы розумѣете, що я цѣкавый, хто властиво тѣ деструктивнѣ елементы. (Живый смѣхъ.)

Я цѣкавый довѣдатись, чи молодо-Чехи се тѣ деструктивнѣ елементы, чи може старо-Чехъ Фандерлікъ такожь деструктивный елементъ. (Смѣхъ мѣжь молодо-Чехами.) Я цѣкавый, чи нѣмецкѣ націоналы се тѣ деструктивнѣ елементы; бо що я той деструктивный елементъ, то се мабуть дуже правдоподѣбно. (Живый смѣхъ.) Я цѣкавый, чи заступники хорватскои народности, котра прецѣ єсть чисто чорно-жовтою народностію, вже такожь стали ся деструктивными елементами. Такѣ рѣчи мусять бути сейчасъ пояснены. (Притакуваня мѣжь молодо-Чехами, Хорватами и антісемітами.) Годѣ ждати! Бо або міністерство маѳ вѣдвагу точно означити, що розумѣѳ ся пѣдъ тымъ словомъ, и тогдѣ се треба сейчасъ сказати, або оно не маѳ вѣдваги — а тогдѣ такѣ слова не смѣють кидати ся публично.

Коли заступники кола польского и спорученои лѣвицѣ заявили, що дебата потрѣбна, але треба ждати ажь до провізорія буджетового, то тымъ самымъ выставляють собѣ свѣдоцтво убожества. Тажь въ міністерствѣ сидять вправнѣ бесѣдники, котрѣ чейже будуть въ станѣ збити евентуальнѣ напады сейчасъ и ex abrupto. Тажь тамъ сидить (звертаючись до лѣвицѣ) вашъ головный бесѣдникъ, чейже вѣнъ не забувъ говорити, вѣдъ коли ставъ міністромъ. (Веселѣсть мѣжь антісемітами, молодо-Чехами и Хорватами.) Отвертѣсть и правда, сказавъ новый президентъ міністрѣвъ. Если хоче ся бути отвертымъ и правдомовнымъ, не треба довго студіовати. Але если глядаѳ ся фѣрточки або вымѣвки, но то треба собѣ довго голову ломити.

Тожь длячого сей жахъ передъ дебатою сейчасъ? (Пос. д-ръ Брзорадъ: Нечиста совѣсть!) Парляментъ складаѳ ся зъ двохъ частей: зъ бѣльшости и зъ меншости. (Смѣхъ мѣжь лѣвицею.) Менѣ здаѳ ся, вамъ зновъ дуже весело, вѣдъ коли маѣте тамъ пару міністрѣвъ. (Веселѣсть мѣжь молодо-Чехами и антісемітами.) Будьте певнѣ, що мы вамъ вже будемо знати выгнати тую веселѣсть. (Смѣхъ.) Обѣ части парляменту мають рѣвнѣ права парляментарнѣ, и если нове міністерство дѣйстно поставило въ свою програму, беречи парляментарнѣ права, то повиненъ бувъ новый президентъ міністрѣвъ встати и сказати: Стою тутъ, годѣ менѣ инакше, говорѣть о менѣ або такъ або такъ.

Я бы бажавъ рѣвножь вѣдъ панѣвъ бѣльшости, щобы они не жахали ся такои дебаты и признали право меншости. Бо если бы не було опозиціи въ тѣй палатѣ, то властиво тутъ не було бы нѣкого. (Смѣхъ.) Безъ насъ вы властиво не знали бы, що маѣте робити въ тѣй палатѣ. Тожь шануймо права меншости и голосуйте за тымъ, щобы дебату сейчасъ зачати.

— Бесѣдникъ примѣтивъ, щобы не задержувати ся дебатою надъ Тафовымъ проектомъ реформы выборчои, бо сей проектъ по нинѣшнѣмъ заявленю міністерскимъ цѣфненый, хочь не формально, то таки матеріяльно.

Хочемо знати, якъ нова реформа выборча буде выглядати. Если знаѳ N. fr. Presse, то и мы можемо знати, и якъ разъ за-для опублікованои статьѣ въ N. f. Pressee потрѣбно, щобы заразъ занятн становище. Хочемо знати, чи дѣйстно се по воли міністерства, спровадити заступництво интересѣвъ великого мѣшка грошевого и чи всѣ выборцѣ мають бути подѣленѣ на три ґрупы, на ґрупу, котра маѳ дуже много, на другу, котра маѳ ще дрѣбочку и вѣдтакъ на велику ґрупу, котра цѣлкомъ нѣчого немаѳ.

Хочемо се все заразъ знати и не хочемо ждати, ажь прийде пѣдъ нараду провізорія буджетова. Прошу васъ, не грати пѣдъ тымъ взглядомъ зъ меншостію (Смѣхъ), не грати! Слово парляментъ походить вѣдъ „говорити“ и если вы може хочете насъ переголосувати, то вповнюмо васъ, мы сполученѣ въ коаліцію партіи опозиціи, Нѣмцѣ и Славяне, бо при борбѣ за права люду не роблю нѣякои рѣзницѣ (Оплески вѣдъ антісемітѣвъ и молодо-Чехи), вповнюю васъ, що мы народолюбнѣ послы, безъ взгляду чи належимо до нѣмецкои чи славяньскои народности, рѣшили ся такожь въ дѣйстности выбороти выдѣдиченымъ доси народамъ ихъ права народнѣ. Мы выступимо противъ тыхъ скоалізованыхъ партій, котрѣ представляють ся ворогами народу зъ всѣми парляментарными средствами а тогдѣ побачимо, хто властиво побѣдить.

Вы маѣте до выбору, чи хочете мати спокѣй чи борбу найскрайнѣйшими средствами. Будете поступати зъ нами непарляментарно, то не дивуйтесь, що й мы хопимось средствъ, котрѣ вамъ выдають ся непарляментарными. (Живѣ оплески вѣдъ антісемітѣвъ, молодо-Чехѣвъ и Хорватѣвъ.)

Пос. Лятіна [Хорватъ]: Обовязкомъ Хорватѣвъ єсть подати при сѣй нагодѣ руку братамъ Чехамъ и всѣмъ славяньскимъ народностямъ. Я уважаю за рѣчь конечну, щобы такъ звязло проголошена нинѣ програма правительства була розвита ширше, абы можна про неи высказатись. При дебатѣ надъ проектомъ реформы выборчои заявивъ ся ґр. Гогенвартъ противъ того, щобы вѣдъ верствъ посѣдаючихъ щось вѣдбирати, а давати непосѣдаючимъ. А прецѣнь наука Спасителя вѣдъ двохъ тысячь лѣтъ стремить до чого иншого. Коли правительство того не узнаѳ, то не може числити на довѣріѳ послѣвъ христіяньскихъ. Ґр. Стадницкій говоривъ о вплывѣ нѣвнѣчнои державы. Сумно, що въ Австріи треба бояти ся того вплыву навѣть тогдѣ, коли йде о якусь трохи поступову реформу выборчу. Дивую ся, що міністеръ Плѳнеръ нинѣ мовчить про т. зв. станъ політичного посѣданя, о котрѣмъ говоривъ яко посолъ. Не знати, чи правительство въ тѣмъ дѣлѣ стоить на становищи свого члена Плѳнера, чи думаѳ ступити на иншу дорогу. Австрія не була, не єсть и не буде будѣвлею натуральною, якъ то уявляють собѣ Нѣмцѣ. Австрія єсть будѣвлею штучною, але дѣломъ майстерскимъ не єсть и не станесь нимъ черезъ акцію Плѳнера и его товаришѣвъ. [*Гучнѣ оплески.*]

Д-ръ Вашатый. Отся жива дебата за наглостію внесеня Герольда свѣдчить, що нове правительство и штучно скоалізована бѣльшѣсть починаѳ своѳ панованье не дуже пѣдъ щасливою звѣздою. Она зачинаѳ забороною слова. Давнѣйше, за „фракційнои“ опозиціи того не бувало ажь нова ера отсимъ зачинаѳ ся. Чи єсть якій парляментъ въ свѣтѣ, де бы нове правительство представляло ся заступництву народному и предложило свою програму, а не давало й слова сказати! Тогдѣ, коли була инша бѣльшѣсть, панове зъ лѣвицѣ кричали: „нужденный парляментъ! — нинѣ-жь, коли такъ вѣдбираѳсь свободу слова, мусить ся сказати: „найнужденнѣйшій парляментъ! коаліція для насилія!“ Дебата надъ програмою повинна бути отворена вже хочь-бы длятого, що правительство говорить провокуючо о елементахъ деструктивныхъ и хоче ихъ згнести. Мы знаѣмо, що се мы, бо президентъ міністрѣвъ, читаючи се, кинувъ окомъ на насъ. Якѣ-жь мы деструкторы? що жадаѣмо своихъ правъ и шанованя законѣвъ? Правительство каже, що при т. зв. реформѣ выборчѣй хоче хоронити станы мѣщаньскій и селяньскій, але не каже, чи хоче хоронити и бѣльшу посѣлѣсть. [*Веселѣсть.*] Коли оно хоче пѣддержувати теперѣшну кривду, то оно не буде сильне, але хоре, може шеститыждневе. За опозиціею буде стояти бѣльшѣсть народѣвъ. Всѣ выдѣдичѣнѣ стоять по нашѣй сторонѣ, они голосують зъ нами, а штучно скоалізована бѣльшѣсть, ухвалюючи законы, буде чинити насиліе. О вымковѣмъ станѣ въ Празѣ нове правительство не каже й слова, хочь черезъ то упало правительство ґр. Таффого. Ся мовчанка єсть початкомъ кѣнця правительства. Уже то, що ґр. Шенборнъ лишивъ ся въ кабінетѣ, доказуе, що єсть намѣръ дальше кривдити нарѣдъ ческій, а президентъ кабінету не знаѳ сказати, що вѣнъ гадаѳ робити въ справѣ ческѣй. Нѣ, се міністерство єсть мертвороджене. Починаѳ такъ само, якъ міністерство ґр. Таффого. Коли пѣднести жалобы, оно втѣкаѳ зъ палаты. Але така цѣкава компанія міністрѣвъ, якъ отся, ще не засѣдала нѣколи на встрійскихъ лавахъ міністерскихъ. [*Гучнѣ оплески.*]

По послѣ Вашатѣмъ промовивъ ще п. Біянкіні по хорватски за допущеньемъ дебаты — и приступлено до голосованя. Результатъ голосованя звѣстный уже нашимъ читателямъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣсть, мовь бы Ватиканъ мавъ згодити ся на заведенье россійскои літурґіи въ латиньскихъ церквахъ въ Россіи, занепокоила галицкихъ Полякѣвъ до того ступеня, що ся справа була навѣть предметомъ приватныхъ нарадъ въ колѣ польскѣмъ. Зѣбранѣ послы постановили звернути ся до компетентнои особы, щобы засягнути близшѣ информаціи, и выслали въ тѣй цѣли пос. Залеского, Ручку и ще другихъ двохъ послѣвъ до папскои нунціятуры, щобы спытали: скѣлько правды мѣстить ся въ повышѣй вѣсти. Нунцій мавъ заперечити, мовь бы Ватиканъ намѣрявъ вводити россійскій языкъ до латиньскои літурґіи. — Въ тѣй самѣй справѣ кс. Пасторъ помѣстивъ въ ч. 270 львѣвского Przegląd-а зъ дня 25 с. м. письмо, въ котрѣмъ каже, що будучи разомъ зъ кс. Хотковскимъ и Конпиньскимъ на авдіенціи въ одного зъ найвысшихъ достойникѣвъ церкви маѳ повномѣць зъ найкомпетентнѣйшого жерела заявити, що папа не дозволить нѣколи вводити россійскій языкъ до латиньскои літурґіи, и що сѣ вѣсти вымѣрений на те, щобы ослабити довѣріе Полякѣвъ до римского престола. Натомѣсть Kurjer Lwowski говорячи про авдіенцію послѣвъ Залеского, Ручки и товаришѣвъ у нунція доноситъ, що вправдѣ нунцій заперечивъ намѣры Ватикану въ справѣ введеня россійского языка до латиньскои літурґіи, однакъ давъ выминаючу вѣдповѣдь що-до заведеня церковныхъ спѣвѣвъ, проповѣдей — взагалѣ т. зв. богослужень додатковыхъ въ языцѣ россійскѣмъ по латиньскихъ церквахъ Россіи.

Въ угорскѣмъ парляментѣ веде ся теперь дебата надъ буджетомъ міністерства просвѣты и вѣроисповѣданя. По бесѣдахъ деякихъ послѣвъ забравъ голосъ міністеръ Чаки и заявивъ, що вѣнъ вѣдъ давна признаѳ потребу помноженя університетѣвъ и въ тѣй цѣли скликавъ особну анкету. Незадовго предложить палатѣ дотычнѣ проекты, якъ такожь и предложеня що-до розширеня політехнічныхъ заведень. Вѣнъ уважаѳ заснованье третого, четвертого, ба навѣть пятого університету дуже пожаданымъ, однакъ мусить отверто и щиро заявити, що то пытанье не напираѳ ще теперь такъ дуже, бо дожидають розвязки задачѣ о много важнѣйшѣ и бѣльше пекучѣ. Само заснованье третього університету не усуне переповненя на університетѣ буда-пештеньскѣмъ. Що-до пытаня конґруы міністеръ пѣдносъ, що годить ся зъ кѣнцевымъ внесеньемъ, бо интереси державы, церкви, просвѣты и гуманізму вымагають, щобы бѣдуючому духовеньству низшому вызначити вѣдповѣдну дотацію. Коли-бъ прийшло ся дожидати, доки не полагодять ся великѣ принципіяльнѣ пытаня, котрѣ вяжуть ся зъ тою справою, тогдѣ мусѣло бы духовеньство ще довго и на дармо числити на то управильненье. Зъ тыхъ причинъ міністеръ прийнявъ предложенье кардинала Вашарого, на пѣдставѣ котрого окрема комісія епископату маѳ роздумати надъ пытаньемъ доставы конечныхъ средствъ. А що до управильненя конґруы стоять въ розпорядимости лишь доходы епископствъ и капіталъ а дальше тому, що властителѣ одного и другого розпоряджають тыми доходами зовсѣмъ свобѣдно и независимо, длятого треба пѣдождати на рѣшенье пралатѣвъ. — Въ справѣ автономіи католикѣвъ міністеръ пѣднѣсъ при послѣднѣй дебатѣ надъ буджетомъ, що, якъ довго спостерѣгаѳ у католицкихъ епископѣвъ серіозный намѣръ, самымъ поладнати ту справу, отже вѣчливѣсть велить выждати на становище епископату, котре опѣсля можна буде оцѣнити. Вѣдъ пяти рокѣвъ его міністерства, вѣнъ все выповнивъ дане слово. А коли интересованѣ круги прийнили его планъ, въ многихъ громадахъ католицкихъ Угорщины привернено автономію. Ту автономію треба будувати зъ долу и розвивати ѳи дальше. Навпослѣдъ зазначивъ міністеръ, що удержавненье елементарныхъ школъ нинѣ ще неможливе за-для фінансового положеня державы и за-для супротивленя вѣроисповѣдностей. Вѣнъ запевнивъ, що нѣякою мѣрою не хоче нарушувати автономіи вѣроисповѣднои, однакъ не выдасть интересѣвъ угорскои державы однѣй одинокѣй конфесіи. По тыхъ словахъ поручивъ принятье буджету.

крихту розлючена, що розмова могла бы стати интересною, а урывае ся.

Взагалѣ княгиня, маючи нагоду читати богато та пильно, любить прирѣвнювати себе зъ геронями всякихъ романѣвъ. Бѣльшь усѣхъ припавъ ѣй до серця Жоржь Зандъ, та ѣй цѣлкомъ безъ жарту выдае ся, що она — Valentine, а Техоцкій — Benoit.

И ось они стрѣнулись, и стрѣнулись наконець въ чотири очи. Се дѣялось въ замѣскѣмъ парку, куды княгиня часто ѣздила на прогульку. Жарке лѣтне сонце ще высоко стояло на небозводѣ, але высокѣ сосны и ялицѣ середъ котрыхъ була прорѣзана аллея для гуляючихъ, доволѣ хоронили вѣдъ его лучѣвъ. У воздусѣ було страшно сухо та жарко; сильный запахъ сосны, наче-бъ навмысне побуджуючи, дѣлавъ на нервы; въ парку було тихо и мертво. Крутогорцѣ зовсѣмъ не охотники до романтичныхъ прогулькъ, а тымъ бѣльше о шестѣй годинѣ. Въ сѣй порѣ кождый спѣшить ся спекатись щоденныхъ візитъ статского совѣтника Храповицкого, а не то, щобъ ити на прохѣдъ. Княгиня ходила багато и почервонѣла; въ такихъ хвиляхъ она була навѣть зовсѣмъ не погана, та выдавалась ботато молодшою, нѣжь справдѣ була. Очи ѳи були вохкѣ а при тѣмъ и блестѣли, уста на-пѣвъ отворенѣ, вѣддыхъ горячій, грудь филювала наче-бъ зъ якои втомы. И треба-жь того, щобы саме въ такѣмъ незвычайнѣмъ положеню стрѣнутись — зъ кимъ? — зъ предметомъ всѣхъ задушевныхъ бажань, зъ Павломъ Семеничемъ Техоцкимъ.

Що сеи стрѣчи она навмысне не обдумала, нехай послужить за доказъ ся обставина, що скоро лише побачила Техоцкого передъ собою, она... зѣмлѣла...

Нѣякои людины не було близько, то Техоцкому хотя-не-хотя прийшлось пѣддержати ѳи та посадити на лавочцѣ. Не знать, якъ оно склало ся, досыть, що коли княгиня отворила очи, то головка ѳи спочивала на плечи любого. Проснувшись, она жахнула ся, але мабуть завдяки ошоломляючому пѣдъ той часъ воздухови, головка ѳи въ-друге впала на плече Техоцкого. Такъ проминуло кѣлька хвилинъ, и Техоцкій навѣть набравъ смѣлости обняти ѳи сіятельство за станъ. Княгиня здрѣгнулась, але наколи-бъ тутъ бувъ въ сю пору посторонный чоловѣкъ, то нѣ на хвильку не подумавъ бы, що се дрожанье походить вѣдъ неприемного чувства, а лише зъ якогось страстного загального вдоволеня, наче-бъ то ѣй до сеи поры було студено, а якъ-разъ теперь по всему тѣлѣ розлилось благодатне тепло. Княгиня навѣть не глядѣла на свого обожателя, она вся теперь чулась лише въ собѣ и дивила ся въ зовсѣмъ противный бѣкъ. Но коли-бъ она могла поглянути въ очи Техоцкому, коли-бъ ѳи станъ, що его обнимала рука любого ѣй канцеляриста, хочь на хвильку одареный бувъ дотыкомъ, она пересвѣдчилась бы, що его зѣръ тупый, почула бы, що ся рука не загрѣта внутрѣшнымъ огнемъ.

Техоцкій мовчавъ, княгиня й собѣ не могла й слова промовити. У него мовчанка була результатомъ тупости чувства, у неи зворушеня, що охватило все ѳи єство. Вкѣнци не выдержала и заплакала.

— Ваше сіятельство! — прошепотѣвъ Техоцкій

Але княгиня не чула и дальше плакала.

— Ваше сіятельство! — зновъ почавъ Техоцкій, — я маю до васъ одну покѣрну просьбу.

Княгиня перестала плакати та подивилась на него. Техоцкій впавъ на колѣна.

— Ваше сіятельство! — говоривъ вѣнъ, хопивши ѳи за ручку, — буду Бога за васъ молити! заступѣть ся за мене у его сіятельства!

Княгиня встала.

— Чого-жь вамъ треба? кажѣть! — спытала она сухо.

— Менѣ?... Въ Оковскѣмъ... уѣздѣ... опорожняе ся... посада... станового... пристава...

— А! — крикнула княгиня и зъ достоиньствомъ пѣйшла дальше аллеею.

На жаль, розвязка сеи исторіи не дѣйшла мене. Знаю лише, що вѣдъ сего часу дотепнѣйшій крутогорскій чиновники, не знать за-для чого, прозвали княгиню — „глитай-бабою“..

Переклавъ ***В. Герасимовичъ.***

Мѣжь россійскими сектарямъ т. зв. старовѣрцями московскои епархіи проявивъ ся послѣдными часами великій неспокой. Новоименованый митрополитъ московскій Сергій ясно давъ пôзнати старовѣрцямъ свою непріязнôсть. Коли прийшла до Сергія депутація старовѣрцѣвъ, щобы по звычаю потягти его хлѣбомъ и сôлью, вôнъ заявивъ, що вôдъ вôдступникôвъ православнои церкви не може приймити привѣту. Всѣ просьбы старовѣрцѣвъ остались безуспѣшными и депутація мусѣла вôдôйти зъ нѣчимъ. Впрочôмъ и правительство займае ся теперь укладомъ способôвъ на здавленье сектарства.

Въ Нѣмеччинѣ стоять теперь на порядку дневнôмъ справы торговельныхъ договорôвъ зъ Испанією, Румунією и Сербією. Допускають, що въ палатѣ найде ся бôльшôсть, котра ухвалить повысшй договоры. Вся опозиція аґрариствъ звертае ся противъ договору съ Россією, котрый выйшовъ зъ ініціативы правительства и мае внедовзѣ прийти до цѣли. Противъ договору зъ Россією заявивъ ся такожь недавно вестфальскій звязокъ селянь-скій. Однакъ мимо того ліберальна и народно-ліберальна праса уважае ту акцію немѣродайною и каже, що вôдкиненье торговельного договору зъ Россією черезъ парлямент ъ єсть немовѣрне.

НОВИНКИ.

— **Дирекція рускаго народнаго театру** доносить: „Театръ забавить у Львовѣ ще лишь одинъ тыждень и дасть отсй 4 представленя: Въ понедѣлокъ на дохôдъ будовы театру: „Пôдгôряне“, мельодраму Гушалевича-Вербицкого; — въ середу: „Мужичку“, драму конкурсову Писанецкого [першій разъ]; — въ пятницю: „Катрю Чайкôвну“, драму конкурсову Нат. Кибальчичь [першій разъ], — а въ суботу на остатне представленье буде выставлена третій разъ драма конкурсова Ивана Франка: „Украдене щастье“. — Білєты розкуплений на вôдкликане бенефісове представленье „Пôдгôрянъ“, яке мало вôдбутись въ пятницю, важний и на представленье въ понедѣлокъ“. — Подаючи се письмо до вѣдомости Вп. Публики не сумнѣваємо ся, що на сихъ послѣдныхъ въ теперѣшнôмъ сезонѣ 4 представленяхъ нашого теару саля Frohsinn-a заповнить ся по береги. — Зô Львова вôдъѣде театръ до Бродôвъ.

— **Въ нинѣшныхъ вечерницяхъ въ комнатахъ „Руской Бесѣды“** возьме участь крôмъ товариствъ „Руской Бесѣды“. „Клюбу Русинокъ“ и „Ватры“ такожь товариство „Львôвскій Боянъ“.

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣхавъ дня 22 н. ст. падолиста въ справахъ родинныхъ до Жеґестова.

— **Нова зелѣзница**. На четверговôмъ засѣданю рады державнои внесло правительство проектъ закона о будовѣ зелѣзницѣ зъ Галича на Пôдвысоке, Потуторы, Козову до Острова, коло Тернополя, зъ бôчными шляхами зъ Потуторôвъ до Бережанъ и до Пôдгаєць. Загальный коштъ будовы цѣлого шляху выносить 10,100.000 зр. Поведенье обохъ бôчныхъ шляхôвъ зависить вôдъ участи краю и особъ интересованыхъ, котрй мають зложити 1 мілiонъ зр. Шляхъ Галичь-Острôвъ яко головна зелѣзница другои степени мае бути выкôнченый въ роцѣ 1894, будова-жь обохъ бôчныхъ шляхôвъ, яко нормальныхъ зелѣзниць льокальныхъ, мае розпочатись въ 1895 роцѣ, а скôнчена буде: будова шляху Потуторы-Бережаны въ роцѣ 1896, а Потуторы-Пôдгайцѣ въ роцѣ 1897.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 21 н. ст. падолиста 1893: 1) Установити другу посаду катихита греко и римо-кат. для народныхъ шкôлъ въ Тернополи вôдъ 1 н. ст. лютого 1894; 2) установити другу посаду римо-кат. катихита для народныхъ шкôлъ въ Стрыю; 3) установити посады катихитôвъ обохъ обрядôвъ для 6 клясовои школы народнои въ Камѣнцѣ струмиловôй; 4) вылучити громаду Залѣсье зô звязи шкôльнои въ Велесневѣ, повѣта бучацкого и зорґанізувати осôбну школу народну въ Залѣсю вôдъ 1 н. ст. вересня 1894; 5) вылучити громаду Долобôвъ зô звязи шкôльнои въ Новосѣлкахъ гостинныхъ, повѣта рудецкого, и зорґанізувати осôбну школу народну въ Долобовѣ вôдъ 1 н. ст вересня 1894; 6) вылучити громаду Волицю зô звязи школы народнои въ Двôрцяхъ повѣта жовкôвского, и зорґанізувати осôбну школу народну въ Волици вôдъ 1 н. ст вересня 1894; 7) перемѣнити школу народну: въ Ляцкôй Воли, повѣта мостиского, на дво-клясову вôдъ 1 вересня 1894; 8) затвердити именованье о. Стефана Хиляка на греко-кат. духовного члена до окружнои рады шкôльнои въ Дрогобичи; 8) затвердити выбôръ вôдпоручника рады повѣтовои, Винк. Краиньского, въ Сокали; 9) затвердити выборы на представителѣвъ учительства: Дмит. Хировского, учителя 6-клясовои школы мужескои въ Стрыю до тамошнои окружнои рады шкôльнои; Ив. Рампалу, учителя школы народнои въ Яблôнцѣ нижнôй до окружнои рады шкôльнои въ Турцѣ, Ник. Воляньского учителя въ Задаровѣ до окружнои рады шкôльнои въ Бучачи; Ап. Домбровского учителя въ Клепаровѣ до окружнои рады шкôльнои замѣскои у Львовѣ; 10) вызначити на другого представителя учительства до окружнои рады шкôльнои въ Бучачи директора тамошнои гімназіи Іос. Сенкевича, а до такои-жь рады въ Рудкахъ управителя тамошнои 5-клясовои школы народнои Ив. Гофмана; 11) именувати учителями шкôлъ народныхъ: Ванду Мярковску и Мар. Корнерôвну старшими учительками а Соф. Бромильску молодшою учителькою 4-клясовои школы женьскои въ Мостискахъ, Алексан. Юричиньского учителемъ въ Плотичи, Володисл. Видавничa молодшимъ учителемъ 6-клясовои школы мужескои въ Тернополи, Мал. Квасника управителемъ 2-клясовои школы въ Раковци, Павла Побѣгущого учителемъ въ Постолôвцѣ; 12) именувати Мар. Косовского заступникомъ учителя въ Бучачи; 13) признати пятилѣтнй додатки: директорови гімназіи Франца Іосифа у Львовѣ, Войт. Бесядскому, пятый; директорови женьскои семинаріи учительскои въ Перемышли, кс. Іос. Фалатови, другій; проф. въ V-ôй гімназіи у Львовѣ, Жигм. Кунстманови, другій; проф. гімназіи въ Ряшевѣ, Людв. Козакевичеви другій; 14) дозволити на заведанье одноразовои науки въ гімназіяхъ въ Сяноцѣ и Новôмъ Санчи; 15) приймити до вѣдомости справозданя инспекторôвъ шкôльныхъ зъ люстрациі гімназіи въ Золочевѣ и приватнои гімназіи езуитôвъ въ Бонковичахъ коло Хирова; 16) апробувати кôлька пôдручникôвъ шкôльныхъ, мѣжь ними Ол. Барвѣньского: „Выимки зъ народнои літературы украиньско рускои XIX вѣку. Часть II;“ 17) поручити до бібліотекъ шкôльныхъ кôлька книжочокъ въ польскôмъ язицѣ.

— **Въ рускôмъ театрѣ** вôдбуде ся въ понедѣлокъ представленье на дохôдъ фонду будовы руского народного театру у Львовѣ Вôдограный буде мельодраматъ Ив. Гушалевича „Пôдгôряне“ зъ музикою Вербицкого. Высока цѣль, на яку дае нашь театръ се представленье, повинна спонукати всѣхъ Русинôвъ львôвскихъ явити ся завтра якъ найчисленнѣйше въ сали „Frohsinn-y.“

— **Петицію зъ 21.386 пôдписами** предложивъ бар. Чедікъ палатѣ панôвъ на ей першôмъ засѣданю. Єсть се петиція австрійскихъ урядникôвъ державныхъ, въ котрôй пôдносять, що вôдъ 20 лѣтъ нѣчого для нихъ не зроблено, що зъ помѣжь всѣхъ иншихъ категорій урядникôвъ, стоячихъ въ службѣ публичнôй они найгôрше платнй та що на таке матеріяльне упослѣдженьи цѣлкомъ не заслугують. Щорôчный надзвычайный додатокъ, говорить петиція, не мае нѣякого значѣня, а се негôдне такои великои державы якъ Австрія, щобы позваляти своимъ урядникамъ терпѣти недостатокъ. Само пôдвысшенье теперѣшнои платнѣ не поможе ще, конечне крôмъ того єсть заведенье змѣны дотыкаючои ранґъ. Дуже малый процентъ державныхъ урядникôвъ не зможе по найдовшôй и найвѣрнѣйшôй службѣ дôйти до высшои ранґи якъ до IX. А доходы въ тыхъ трехъ найнизшихъ ранґахъ такй скупй, що истнованье майже не можливе. Урядники державнй не живуть вôдповѣдно до свого стану, ихъ малй вымоги стали вже пословицею, але просять бодай о забезпеченье передъ бѣдою и нуждою. Урядники жадають утвореня праґматики службовои, знесеня тайныхъ кваліфікаційныхъ табель, установленя двохъ речинцѣвъ апанcу рôчно, реформы що-до ранґъ, знесеня кавцій службовыхъ, управильненя платнѣ и зрôвнаня становища урядникôвъ державныхъ зъ войсковыми.

— **Пôдвысшенье платнѣ урядникамъ и робôтникамъ при жупахъ.** Wiener Ztg. доносить, що міністеръ скарбу д-ръ Плєнеръ пôдвысшивъ о 10% платню для урядникôвъ и робôтникôвъ при жупахъ въ Галь и Галяйнъ. Таке само пôдвысшенье наступить вскорѣ и для сôльныхъ жупъ въ Галичинѣ и Буковинѣ и буде обовязувати вôдъ 1 н. ст. падолиста с. р. Адміністрація скарбу рѣшила ся на се пôдвысшенье платнѣ, хочь доходы зъ монополю сôльного значно зменшили ся, бо пересвѣдчена, що робôтники, котрй доси вели ся взôрцево, потрѣбують конче такои помочи.

— **Нападъ на картярѣвъ.** Сими днями лучила ся въ Бродахъ така пригода. Коло 11-ои годины вечеромъ сидѣло при зеленôмъ столику въ касинѣ чотирохъ панôвъ мѣжь ними трехъ женатыхъ. Нагле розлягъ ся выстрѣлъ и куля влетѣла вôкномъ въ скляныхъ дверяхъ до комнаты. По кôлькохъ мінутахъ упавъ другій стрѣлъ, куля ударила въ помôстъ, вôдбила ся, трафила въ дверѣ и упала знов на помôстъ. Перепуджений любитель гры позрывали ся зъ крѣселъ та хотѣли бѣчи по поліцію, коли вôдозвавъ ся ще третій а вôдтакъ четвертый выстрѣлъ. Поліція прибула на мѣсце, але не застала вже нѣкого пôдозрѣного. Кажуть, що таку штуку зробила свому чоловѣкови котрась зъ жѣнокъ, щобы вôдстрашити его вôдъ картъ.

— **Выдѣлъ краєвый** ухваливъ выслати на руки выдѣлу повѣтового въ Бôбрцѣ 300 зр. титуломъ пôдмоги для погорѣлцѣвъ громадъ Звенигородъ, Пôдднѣстряны и Молодинче, щобы сю квоту роздѣлити мѣжь найбѣднѣйшихъ селянъ, навѣщеныхъ огнемъ; такожь переславъ до выдѣлу повѣтового въ Сяноцѣ 100 зр для погорѣлцѣвъ въ Мриголодѣ.

— **Быстроумнôсть львôвского експреса.** Одинъ пан ок хотячи дôстатись до театру, а не могучи лично зайти до касы, прикликавъ експреса, давъ ему 5 зр. и велѣвъ купити першорядне крѣсло за 1 зр. По якôмсь часѣ вернувъ експресъ, але не зъ білетомъ, лишь таки зъ крѣсломъ овиненымъ въ солому, котру купивъ въ добрôй вѣрѣ за 1 зр. 90 кр. въ складѣ меблѣвъ. А щобы до крыхти сповнити приказы, експресъ уважавъ за свôй обовязокъ сторгувати крѣсло въ складѣ меблѣвъ, котрый находить ся въ театральнôмъ будынку.

— **Огнѣ.** Въ Бабинѣ въ Самбôрщинѣ наробивъ огонь шкоды на 2635 зр. Пôдозрѣвають, що огонь бувъ пôдложеный. — Въ Мриголодѣ згорѣло 18 господарствъ разомъ зô всѣмъ сегорôчнымъ збôжемъ. Шкода выносить звышь 15.000 зр., а якъ погорѣлцѣ дбали про себе, найлѣпшій доказъ, що тôлько двохъ въ нихъ було обезпеченыхъ по 150 зр. Мабуть дѣти були причиною сего страшного огню. — Въ присѣлку Дубинѣ коло Теглова въ Равщинѣ пôдложивъ хтось огонь пôдъ фôльваркомъ Каннера и Ремера. Всѣ будынки господарскй згорѣли; шкода 10.700 зр. була обезпечена на 8410 зр. Огонь пôдложивъ мабуть парôбокъ Иванъ Ландсй. — Въ Ганôвцяхъ въ жидачѣвскôмъ повѣтѣ згорѣло пять загородъ селяньскихъ, вартости 2000 зр. Шкода була обезпечена на 1000 зр. — Въ Долинѣ на передмѣстю Загôре шкода вôдъ огню дня 4 с. м. выносить до 859 зр.

— **158-лѣтный процесъ.** Зъ початкомъ вôсѣмнацятого столѣтя купили два братя Камѣньскй, селяне зъ Крешовичь въ нинѣшнôмъ повѣтѣ ряшевскôмъ, вôдъ властителя того села, Федоровича, двѣ парцелѣ багнистого грунту, простору 8 морґôвъ. Наслѣдникъ Федоровича не признавъ правности купна того грунту и звôдси пôйшовъ процесъ, що зачавъ ся ще 1735 року. Грунтомъ володѣли то Камѣньскй то двôръ и се тревало такъ ажь до 1850 року. Въ тôмъ роцѣ при нагодѣ индемнізаціи, недавъ тогдѣшный властитель Крешовичь, отець теперѣшнои дѣдички п. Людмилы Федоровичевои, тй спôрнй парцелѣ передъ комісією индемнізаційною яко свою власность. Однако мимо того лишили ся Камѣньскй въ посѣданю закупленого передъ лѣтами кусника землѣ. Ажь 1867 року розпочавъ двôръ зновъ процесъ, а служба дѣдички зôгнала селянъ зъ грунту. Та Камѣньскй доказали, що ихъ родина володѣе грунтомъ бôльше якъ 100 лѣтъ и длятого вôдзыскали свою власность. Вскорѣ по тôмъ продала п. Людмила Федоровичева свои добра братови д рови Адамови Федоровичеви, старостѣ въ Ряшевѣ, за 93.000 зр., а ряшевскій судъ окружный признавъ ему право власности тыхъ спôрныхъ 8 моргôвъ. Але селяне якъ перше такъ и теперь управляли свою землю, ажь одного дня зôгнала ихъ служба двôрска вôдъ роботы зъ поля. Зъ того прийшло до бійки и майже всѣ мешканцѣ села мусѣли ставати передъ судомъ яко обжалованй о публичне насильство. Однако судъ ряшевскій увôльнивъ обжалованыхъ, бо Федоровичь не бувъ въ спокôйнôмъ посѣданю грунту и лише трехъ селянъ засуджено за бійку. Противъ того засуду внесъ ряшевскій прокураторъ вôдкликъ и теперь прийшла справа передъ трибуналъ касаційный у Вѣдни. Трибуналъ по довгôй нарадѣ знесъ увôльняючій засудъ и звернувъ справу судови першои инстанціи до переведеня новои розправы. — Обжалованй селяне выслали були на сей процесъ до Вѣдня двохъ потомкôвъ сихъ Камѣньскихъ, що купили спôрный грунтъ. Оба они не розумѣючи нѣ слова по нѣмецки прислухували ся уважно розправѣ. Коли имъ вôдтакъ переведено засудъ трибуналу касаційного, заломили руки, що процесъ, котрого кошты переносять вартôсть спôрного грунту о много тысячѣвъ, мусить розпочати ся на ново.

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Дня 23 н. ст. падолиста занедужало на холєру: Въ Залôзцяхъ 2 особы, въ Микуличинѣ 1 особа, въ Хировѣ 2 особы. — Выздоровѣли въ Хировѣ, Посадѣ хирôвскôй и въ Засадцѣ ad Стара ропа по 1 особѣ. — Загаломъ лишило ся дня 22 падолиста 19 недужихъ въ лѣченю; дня 23 падолиста занедужало 5 осôбъ. выздоровѣло 3, отже лишае ся въ лѣченю 21 осôбъ.

Посмертнй — ∓ — оповѣстки.

О. Іосифъ Дудикевичь, совѣтникъ митрополичои консисторіи, парохъ въ Ковалѣвцѣ, упокоивъ ся нинѣ въ 71-ôмъ роцѣ житя, а 47-ôмъ священьства. Похороны вôдбудуть ся вô второкъ 28 с. м. въ Ковалѣвцѣ.

Господарство промыслъ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю жовтня 1893 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 640 внесень на суму 2,154.917 зр. а. в. а выставлено поліцъ 541 на суму 1,891.019 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1893 р. внесено 6.175 внесень на 20.633.899 зр. а. в., а выставлено 5.354 поліцъ на суму 17,744.493 зр а. в. Зановѣджений, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1893 р. выносять 1,472.994 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1892 року 141.876.438 зр. въ капіталахъ и 184.913 зр. а. в. въ рентахъ на 53 527 поліцахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 34,062 383 зр. а. в. Заплачений шкоды въ 1892 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,955.362 зр. а в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 253,099.377 зр. 58 кр. а. в.

Товариство признае належачимъ до чинной арміи або обороны краєвои на случай вôйни важность забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинной служби, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Наука штука и література.

— „**Зоря**“ **въ ч. 21-ôмъ** подае: конець повѣсти Ив. Левицкого „Помѣжь ворогами“, дальше стихъ Анела „Надгорода“ и Стешенка „Сонеты“, продовженье драмы Старицкого „Въ темрявѣ“, стихъ Левка Боровиковского „Вечѣръ“; потôмъ Исторія літературы рускои д-ра Ом. Огоновского [продовженье про Якова Головацкого], вôдтакъ описъ покоронôвъ Маркіяна Шашкевича, оповѣстка про смерть Леонида Глѣбова, оцѣнка науковои и літературнои дѣяльности ческого писателя Ед. Єлінка и бібліоґрафія. Се число прикрашене портретомъ Едварда Єлінка и гарными илюстраціями: „Чорна Рада въ Нѣжинѣ“ та „Рѣка Днѣстеръ коло Могилева подôльского“. — Россійско-украиньскій словарь яко додатокъ „Зорѣ“ мѣстить слова вôдъ измызгать до истребить [стор. 301—316].

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Для вдовы по Маркіянѣ Шашкевичу** надôслала п. Евгенія Березовска зъ Дубравки 1 зр.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 25 падолиста. Рада державна мае радити до 15 грудня, бо 19 грудня зберуть ся соймы и будуть радити що-найменше до половины сѣчня, евентуально до половины лютого Контркоаліція поставила кандидатуру пос. Клянча на віцепрезідента палаты послôвъ противъ Давида Абрагамовича, котрого форитуе коло польске.

Берлинъ 25 падолиста. Пôдчасъ розправъ надъ торговельными договорами выголосивъ Капріві дуже остру бесѣду противъ аґрариствъ.

Римъ 25 падолиста. Перше засѣданье парламенту було дуже бурливе. Радикалъ Имбріяні выступивъ противъ кабінету и заявивъ, що кожде внесенье на обжалованье кабінету буде пôдпирати. Міністерство Джіоліттого подало ся вчера до дімісіи.

Петербургъ 25 падолиста. Сенатъ засудивъ кн. Мещерского редактора „Гражданина“ на десять днѣвъ арешту за обиду одного ґубернатора.

Царгородъ 25 падолиста. Середземна ескадра россійска вôдвѣдае слѣдуючого мѣсяця Стамбулъ. Въ тôй цѣли ведуть ся переговоры надъ Босфорокъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвіконы, льорнеты, бінокле, далеко зяды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, цйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЪ ЯРОСЛАВѢ

(*Ринокъ, дôмъ п. Коструркевича*)

Нова торговля корѣнна

Павла Возьного

поручае свѣжй, добôрнй товары по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 4935 2—3

Найдешевшій маґазинъ забавокъ для дѣтей

пôдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручае

Ляльки французкй вôдъ 75 кр.
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискй вôдъ 65 кр.
Гумовй забавки, Коники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 4 8

Цѣнники илюстрованй даромъ.

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручае найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

у Львовѣ

Ринокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импресса, Львôвъ). 2—6

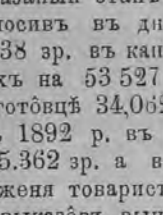

4804

НА ЗИМУ

власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 8, 10, 12, 14 и высше.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

Львôвъ

улиця Коперника число 7.

ВЫСЫЛКИ

на цѣлу Галичину и Буковину полагоджую вôдъ 1 кл. франко почта, а то правдивого ароматичного чаю

Congo, добрый сильно натягаючій за ½ кл. 1 40 зр.
Honing, родинный дуже добрый въ смаку 1 60 зр.
Kaysow добôрный зъ цвѣтомъ меляно 1·80 зр.
Suchong знаменитый . . . . 2·— зр.
„ найлѣпш. ароматич 2·50 „
Попова оригінальный зъ Москвы
Н-ръ I. за фунтъ 2·10 зр
„ Н-ръ II. „ 2·65 „
„ Н-ръ III. „ 3·35 „

Такожь высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80 и найлѣпшій 2·20 за ½ кл.

Згаданй роды совѣстно поручае реномованый, выключный и головный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

4989 (Импресса) 6—6

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАнЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 21—30

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ антицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою „**котва**“ яко 4592 **правдивй.** 38—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 94—180
ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНІЙ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ
вѡдъ 1·20 кр. за сотку.

Л. Тировичъ И. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБѠТНЯ** 50-156
Львѡвъ, ул. Зибликевича 11.

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пѡвнѡчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскѡмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**
Знаменитый харчь. Найдешевшій цѣны перевозу.
Поясненя безплатно. 4590

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
вѣ 1830 роцѣ 4582
ВѠДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѠВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обѡймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѡдлиля доси вже **1.558 дзвонѡвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѡдѡймають ся всѣляки роботы, входячи въ обсягъ вѡдливальнѣ дзвонѡвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вѡдповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшѡмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Знана вѡдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѡвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникѡвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка
поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвій спеціялы якъ: Народѡвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѡвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѡвка и т. ин. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій 4914 єсли зъ нашои фабрики спроваджений. 10—104
Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѡльного вѡдъ податку и вже оподаткованого.
Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѡдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.
Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

Звѣстный найбѡльшій складъ товарѡвъ
ВЪ ГАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3
запрошує отсимъ до оглядинъ рѡзныхъ вѡддѣлѡвъ складу, — въ котрѡмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѡддѣлъ Килимѡвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ дессеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.
II. **Вѡддѣлъ Перскихъ килимѡвъ** сальоновыхъ рѡзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѡкна, великій выбѡръ килимѡвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѡвъ стѣныхъ передъ и надъ лѡжка.
III. **Вѡддѣлъ Хѡдникѡвъ.** Хѡдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѡдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.
IV. **Вѡддѣлъ занавѣсъ до вѡконъ и дверей.** Елєгантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегеранови на гладкѡмъ пола зъ тороками 3·40 4·70 гр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вѡдмѣренй на вѡкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елєгантнѡмъ выкѡнченю вѡдъ зр. 2·25 и высше.
V. **Вѡддѣлъ капъ на лѡжка** и столы, гарнітурѡвъ, колдеръ и коцѡвъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѡжка и однои на столъ (буретъ) вѡдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерѡвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вѡдъ зр. 1·20 и высше.
VI. **Вѡддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкѡры тигровои вѡдъ зр. 6·50, 8·50, 12.
VII. **Вѡддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѡжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лѡжка и столы, высортованій килимы, останки рѡзныхъ хѡдникѡвъ, особливо гѡдній поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкѡвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50
VIII. **Вѡддѣлъ для товарѡвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѡвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѡдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѡдъ 1 зр. Великій выбѡръ боа, гарнітурѡвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выбѡръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѡдповѣдными шапочками и зарукавками.
IX. **Вѡддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вѡдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“. шляфроки и негліжь. Юбки волѡчковій, суконній и шовковій
X. **Вѡддѣлъ Конфекціи дитяпнои**, ватованій и кожуховій, дѣтяній плащики и одежа, на дѣти вѡдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитяній, бѣлье дитяне для новонародженыхъ и дорослыхъ.
XI. **Вѡддѣлъ модныхъ капелюхѡвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.
XII. **Вѡддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій. бѣлье мужеске и дамске єгерѡвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахляры, панчохи и сѡбдницѣ.
XIII. **Вѡддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волѡчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбѡръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.
XIV. **Вѡддѣлъ осѡбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (31—?)

Фільтры углевій до чищеня воды по зр. 1·50, 2, 3·50, 4·50, 7·50
поручає 4595
ПЕТРО ХЩОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованій рѡзныхъ предметѡвъ до розпорядимости.

Глядаю заразъ
домового учителя для ученика II-ои клясы ґімназіяльнои. — *Квартацкій* — ц. к. судья повѣтовый. 4910 2—3

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.
Перше товариство въ Ріецѣ (Фіуме) для заморского вводу
ПФАВЪ и Сѡлка, Ріека.
Можна дѣстати въ найпершихъ торговляхъ рѣзныхъ и спеціяльностей, дрогеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, каварняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута. 4843 1—?

Вѡдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ
Фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого орияи. опакован. зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кіло . . зр. 9·50
4861 17—104

Ріхтера скринки зъ камѣничками
до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимій; они суть **найміліймъ дарункомъ рѡздвянымъ** для дѣтей по-надъ три роки Они дешевши якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгій лѣта и навѣть по довшѡмъ часѣ можуть ще бути доповнений и побольшеній.
Правдивій
Скринки якорній зъ камѣничками до будовы
се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ей знають поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадая вѡдъ пѡдписаной фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитає выключатині тамъ дуже прихильній оцѣнки. — Призакупнѣ треба жада и выразно: **Ріхтеръ якорнои скринки зъ камѣничками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержатя меньше вартне наслѣдуваньє Правдивій якорній скринки зъ камѣничками до будовы можна дѣстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр аже до 5 зр. и высше
у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВѠСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвѡдъ, Сокритель гнѣву, Убійникъ мухъ, Питаґоръ и т. д. Новій зшитки** обѡймають такожь дуже интересній задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивій лише зъ якоромъ
Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,
Перша авст. угорска ц. и к. привіл фабрика скринокъ зъ камѣничками до будовы.
Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нюрнбергъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Йоркъ. 4048 5—10

Ц. к. привіл.
Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный у Львовѣ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Третій надзвычайній Загальній Зборы акціонарѣвъ ц. к. привіл. гал. акційного Банку ипотечного, котрій вѡдбули ся у Львовѣ дня 10 н. ст. падолиста с. р. ухвалило **поббольшити капіталъ акційный о 1 міліонъ зр. в. а., выдаючи 5000 новыхъ акцій по 200 зр. вартости номінальной зъ купонами, зъ котрыхъ першій буде платный 1 н. ст. сѣчня 1895.**

Выконуючи сю ухвалу жертвуємо зъ высше згаданыхъ 5000 акцій по мысли §. 14*) статутѡвъ банку ипотечного посѣдаючимъ старій акціи
2500 позыхъ акцій по зр. 200, а крѡмъ того дальшихъ
2500 „ „ „ „ 300.
а то зр. 200 на поббольшенье капіталу акційного, а зр. 100 на поббольшенье фонду резервового.

Отже посѣдаючимъ старій акціи буде прислугувати право першеньства взяти на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр. 200, а крѡмъ того на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр 300.

Дробы не увзгляднюють ся.

Право побору треба выконати въ речинци вѡдъ 1 до 30 н. ст грудня 1893 включно, бо по тѡмъ речинци се право цѣлкомъ гасне.

Властителѣ старыхъ акцій, що хотять користати зъ того права, мають въ речинци вѡдъ 1 до 30 н. ст. грудня с. р. зложити свои акціи въ касѣ нашого Заведенія або въ Філіяхъ нашихъ въ Чернѡвцяхъ, въ Краковѣ и въ Тернополи, до вѡдстемпльованя и заплатити рѡвночасно припадаючу належитѡсть и оплату стемплеву по зр. 1·25 вѡдъ штуки. Вѡдъ вплатъ зложеныхъ передъ непереступимымъ речинцемъ 30 н. ст. грудня с. р. будемо бонифікувати 5% вѡдсотки въ вѡдношеню рѡчнѡмъ.

Заразомъ повѣдомляємо пп. акціонарѣвъ, що при нагодѣ выконуваня свого права побору новыхъ акцій, можуть рѡвночасно до давныхъ акцій, за зложеньемъ тальону, одержати новій листы купоновій. 4932 2—3

Львовъ 11 Падолиста 1893.

Ц. к. Привіл. Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный.

*) 14 статутѡвъ. При кождѡмъ выдаваню новыхъ акцій мають основателѣ Товариства на 50 лѣтъ, числячи вѡдъ дня потвердженя тыхъ статутѡвъ, право першеньства взяти ad pari одну половину, а властителѣ выданыхъ вже перше акцій право першеньства до другои половины маючихъ ся выдавати акцій, а именно кождый акціонарь до такого числа ново емитованыхъ акцій, яке выходить зъ вѡдношеня акцій остаючихъ въ его посѣданю до половины ново выданыхъ акцій.
Речинець и способъ, въ якій зъ того права першеньства можна зробити ужитокъ, означує Загальный Зборъ на внесенье Рады надзираючои.
Акціи, котрыхъ въ установленѡмъ и публично оголошенѡмъ речинци не взяли бы основателѣ або акціонарѣ, мають бути проданій на рахунокъ Товариства, а узыскана при тѡмъ звыжка надъ номіналну вартѡсть акціи має бути злучена до фонду резервового

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздѡвства Кнайпа Солодова есть Кава

зѡ смакомъ звычайнои кавы. Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обѡйтись безъ шкѡдного уживаня чистои або помѣшанои зъ суррогатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много смачнѣйшу здоровѣйшу и бѡльше поживну каву. — Незрѡвнана яко додатокъ до звычайнои кавы. Дуже надає ся для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — Старанно оминати пѡдроблень. ½ кіло по 25 кр. — Всюды можна дѡстати.
Правдива лишь въ бѣлыхъ пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 49—52

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Водяницкого

Ч. 256. Львôвъ, Понедѣлокъ 15 (27) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Що дѣє ся въ клюбѣ рускôмъ?

Щобы напевно вôдповѣсти на се питанье, треба бы мати прямо информацiи зъ клюбу, а — на жаль — клюбъ рускій комунікатôвъ зъ своѣи дѣяльности не подає черезъ дневники до вѣдомости загалу, длятого рускі часописи мусять информацiи свои про те, що дѣє ся въ клюбѣ, брати зъ чужихъ дневникôвъ — нѣмецкихъ та ческихъ

Отже подаємо нинѣ за тыми часописями такій вѣсти про клюбъ рускій:

Рускій клюбъ, числячій теперь по смерти пос. Брилиньского шѣстьохъ членôвъ вôдбувъ въ пятницю и суботу два засѣданя пôдъ проводомъ пос. Романчука, щобы нарадитись надъ нововытвореною ситуацiею політичною и надъ становищемъ клюбу до нового кабінету. Змѣстъ нарадъ подає такъ Neue freie Presse: Деякі члены бажали занятi цѣлкомъ окреме становище вôдъ польского кола, а зновъ деякі хотѣли задержати дотеперѣшнѣ близшій зносины зъ коломъ. A Narodni Listy пишуть: Нарада не могла бути покôнчена, бо ще нема всѣхъ послôвъ рускихъ у Вѣдни. Мѣжь присутными на нарадѣ послами не було єдности гадокъ. Деякі, головно пос. Барвѣньскій, промовляли за тымъ, щобы клюбъ оставъ въ дотеперѣшныхъ вôдносинахъ и въ рѣшучôй зависимости[?] супротивъ кола польского; иншій противно заявили бажанье повнои независимости.

Змѣстъ нарадъ другого засѣданя нѣгде не поданый, лишь оголошено ухвалену резолюцію: „Мы застерѣгаємо собѣ повну резерву и цѣлкомъ вôльну руку супротивъ правительства и коаліцiи та займемо въ кождôмъ поодинокôмъ случаю таке становище, якъ сего вымагає зъ одноі стороны интересъ державный а въ другои стороны нашъ національный и народный интересъ.“

Narodni Listy обговорюючи внутрѣшну ситуацію парляментарну такъ ще пишуть: „Еще бôльшу печаливôсть, анѣжь о Словѣнцѣвъ въ клюбѣ Гогенварта, заявляє коаліція и ей управа о клюбъ рускій. До того помôчный є наброъ зô Львова и Вѣдня. Самъ клюбъ ще не рѣшивъ ся що-до свого становища супротивъ славяньскихъ ґрупъ опозиційныхъ. Що-до тои справы, то въ клюбѣ є два напрямы. Одинъ, репрезентованый Романчукомъ и Телишевскимъ, щиро опирає ся на приступленю до славяньскои коаліцiи опозиційнои, а въ другôмъ, де верховодять Барвѣньскій и Охримовичь, боронять становища, щобы галицкі Русины не зрывали цѣлковитои стычности зъ своими польскими краянами. Доси Романчукъ мабуть побѣдивъ на стôлько, що его політичні товаришѣ вôдкинули яку-небудь орґанічну звязь зъ коломъ польскимъ, а тымъ самымъ зъ правительственною коаліцiєю, та що о вôдносинахъ до правительства ухвалено отсю резолюцію. (Тутъ подана повыша резолюція.) Свои нарады що-до вôдносинъ зъ прочими независимыми клюбами славяньскими буде продовжати клюбъ рускій въ понедѣлокъ. Правительство за посередництвомъ Полякôвъ обѣцює имъ золотi горы, однако можна надѣятись, що сей клюбъ вступить на основѣ постулятôвъ рôвноправности народôвъ и розширеня права выборчого зъ прочими ґрупами у формальну коаліцію, звязану спôльнымъ комітетомъ екзекутивнымъ. Але єсли бы мѣжь галицкими Русинами взяли перевагу рѣшучі приятелѣ правительства, то можливо, що мѣжь ними дôйшло бы до розрыву.“

Подаючи сі вѣсти про клюбъ рускій, можемо за рѣчь певну принятi нинѣ лишь те, що въ клюбѣ борють ся зъ собою два погляды: Романчука, котрый стоить на основѣ проголошенои передъ выборцями въ Бôбрцѣ політики прінціпіяльнои, и Барвѣньского, котрый стоить за політикою опортуністичною [очевидно не такъ далеко йдучою, якъ то Narodni Listy вже зъ якоюсь дозою злобы представляють].

Рôзница тыхъ поглядôвъ проявила ся вже въ голосованю надъ внесеньемъ пос. Герольда Чому пос. Барвѣньскій не голосувавъ тутъ солідарно зъ пп. Романчукомъ и Телишевскимъ, годѣ вгадати, бо прецѣнь внесенье Герольда лежало и въ интересѣ Русинôвъ, котрі до коаліції не належать, отже такъ само, якъ Чехи й Словѣнцѣ, потребували пояснення програмы правительства.

Резолюція клюбу рускаго, подана въ чужихъ дневникахъ, свѣдчила бы о тôмъ, що клюбъ въ цѣлости своѣй хилить ся на сторону політики прінціпіяльнои. Бажати бы тôлько, щобы выдержавъ на тôмъ становищи — абы не дôйшло до того, що вѣщують Narodni Listy — до розрыву...

Окружне вѣче въ Рогатинѣ

въ цѣли обговореня найважнѣйшихъ справъ теперѣшнои хвилѣ вôдбуде ся дня 4 н. ст. грудня въ сали повѣтовôй.

Передъ вѣчемъ вôдправлене буде о годинѣ 8-мôй рано въ церквѣ парохіяльнôй богослуженье.

Вѣче розпôчне ся о годинѣ 10 рано зъ такою програмою: 1. Вôдкрытье вѣча. 2. Выбôръ президiи. 3 Справа реформы ординацій выборчихъ. 4. Справа реформы закона громадского. 5. Наше теперѣшне положенье політичне. 6. Рефератъ економічный. 7. Внесеня.

Въ Рогатинѣ дня 27 листопада 1893.

За комітетъ: Іосифъ Макогоньскій. — Левъ Рудницкій. — Володимиръ Чировскій. — Иванъ Маркевичь. — Стеф. Городецкій. — Волод Филиповскій — Єронъ Кмицикевичь. — Д-ръ Терлецкій. — Д-ръ Галяревичь. — Ант. Воробець.

Рада державна.

На засѣданю палаты послôвъ въ суботу — поставивъ пос. Гофманъ зъ товаришами питанье до міністра скарбу, чи вôнъ предложить проектъ закона що-до систематичного управильненя и пôдвышеня платнѣ урядникôвъ державныхъ и слугъ.

Вiцепрезідентъ д-ръ Катрайнъ вôдчитавъ письмо ґр. Таффого, въ котрôмъ высказує ся подяка якъ президiи палаты такъ и цѣлôй палатѣ за прихильнi вôдносины въ часѣ єго урядованя.

Приступлено до порядку дневного, а именно до выбору другого віцепрезідента палаты.

Пос. Кайцль зажадавъ, щобы при выборахъ до президiи була увзгляднена такожь меншôсть. и длятого просить, щобы выбôръ вiцепрезідента поставити на дальшôй точцѣ порядку дневного, бо загадали деякі послы пôдпирати выбôръ д-ра Клянча, а вôдповѣдні картки ще не выпечатанѣ.

Віцепрезідентъ згодивъ ся, вôдложити выборы ажь на третю точку порядку дневного, а за той часъ приступлено до дебаты надъ справозданьемъ комісiи буджетовои о пôдмозѣ для австрійскои маринарки торговельнои.

Въ проектѣ того закона предкладаєсь запомогу для властителѣвъ кораблѣвъ при ихъ будовѣ, а вôдтакъ премiи за ѣзду зъ товарами. Въ дебатѣ надъ справозданьемъ забирали голосъ послы зъ Побережа. Коли пос. Бянкінi розпочавъ свою промову по хорватски, а вôдтакъ продовжавъ по нѣмецки, давъ ся почути въ палатѣ смѣхъ. — Пос. Вашатый: Зъ чого тутъ смѣятi ся? Вы самі выставляєте ся на смѣхъ зô своимъ нѣмецкимъ образованьемъ. (Лѣвиця перечить.) — Пос. Бжезновскій: Не лишь самі Нѣмцѣ платять податки. — Пос. Вашатый: Повинні-сте встыдати ся, се роблять лишь жиды. — Въ палатѣ неспокôй и віцепрезідентъ безперестанно дзвониvъ.

По тôмъ интермеццо приступлено до выбору другого віцепрезідента. Голосувало 258 послôвъ, а зъ того числа вôддано 185 картокъ на Дав. Абрагамовича а 55 на д-ра Клянча. — Віцепрезідентъ Д. Абрагамовичь подякувавъ за выбôръ и запевнивъ, що въ своѣмъ урядѣ буде руководитись обективностію и безпартійностію.

Рôвно-жь вôдбули ся деякі доповняючі выборы до комісій. Выбранi: до комісiи для вывмковыхъ розпоряджень Хшановскій и Щепановскій; до буджетовои комісiи Пентакъ и ґр. Штіркъ; до зелѣзничои Залескій; до комісiи для судôвництва д-ръ Рошковскій; до перманентнои комісiи податковои Левицкій и Шіръ; до валютовои Розвадовскій и Ваґнеръ; до комісiи для реформы выборчои Менґеръ.

Пôдъ конець засѣданя поставлено кôлька интерпеляцій, мѣжь иншимъ питавъ бар. Дінавлі зъ товаришами міністра скарбу: 1) чи правда, що міністерство скарбу застановило печатанье и выдаванье нотъ ґульденовыхъ? — 2) чи схоче міністеръ скарбу вôдповѣсти бажанямъ населеня що-до задержаня нотъ ґульденовыхъ? — 3) а єсли нѣ, то въ якій спôсôбъ схоче міністеръ оправдати се зменшенье средствъ обѣговыхъ, а взглядно якъ се направити?

На тôмъ замкнено засѣданье, а слѣдуюче вызначено на второкъ зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: Дальша дебата надъ запомогою для маринарки торговельнои, справозданье комісiи войсковои о пôднесеню контінґенту рекрутôвъ и о новели до закона для обороны краєвои, справозданье комісiи промысловои що-до розширеня закона о обезпеченю на случай нещастныхъ пригодъ.

——

Молодо-Чехи пильно заходять ся, щобы сполучити внѣшно всѣ славяньскі ґрупы въ одну звязь. Въ тôй цѣли предкладають выбрати комітетъ екзекутивный, до котрого выслали бы всѣ славяньскі ґрупы по рôвнôмъ числѣ заступникôвъ. Сей проєктъ поки-що ще не прийшовъ пôдъ нарады славяньскихъ ґрупъ.

Доси були въ палатѣ послôвъ отсі славяньскі ґрупы: молодо-Чехи, моравскі Чехи, клюбъ рускій и чотири Дальматинцѣ. По выступленю зъ клюбу Гогенварта чотирохъ Дальматинцѣвъ и шѣстьохъ Словѣнцѣвъ, уконституувавъ ся зъ тыхъ сецесіоністôвъ новый клюбъ полуднево-славяньскій. Сей клюбъ выбравъ презесомъ Клянча а заступникомъ презеса Ферянчица. Вôдтакъ роблять ся заходы, щобы до того клюбу приступили не лишь чотири Дальматинцѣ пôдъ проводомъ Бянкініого, але ще й сербскій посолъ зъ Дальматіи Данаръ.

Въ клюбѣ Гогенварта лишило ся ще сѣмь Словѣнцѣвъ, але и они пôдписали резолюцію, въ котрôй заявили, що єсли правительство и коаліція не дасть имъ певнои запоруки ще сеи сесіи рады державнои, т. є. до Рôздвяныхъ святъ що-до заспокоєня національныхъ и культурныхъ домагань полудневыхъ Славянъ въ Побережу, що до рôвноправности Словѣнцѣвъ въ Каринтіи и що до привернення ґімназіи въ Крань, то они прилучать ся до независимого клюбу полуднево-славяньского противъ правительства коаліційного.

Пос. Лінбахеръ спросивъ бувъ въ суботу на нараду послôвъ, котрі не належать до нѣякого зъ трехъ бôльшихъ клюбôвъ. Нарада мала цѣль, утворити новый клюбъ, котрый мавъ бы задачу зреорґанізувати вôдносины парляментарнi въ той спôсôбъ, щобы и тi послы, котрі не належать до бôльшихъ клюбôвъ, могли засѣдати въ комісіяхъ. Сей новый клюбъ называвъ бы ся: „Союзъ до выборенія парляментарныхъ правъ (Verband zur Verfechtung parlamentarischer Rechte), а належали бы до него „дикі“ послы, що доси не прилучились до нѣякого клюбу. — Пос. Лінбахеръ представивъ головнi точки програмы того нового клюбу, а именно що-до захованя правильности при вписуваню бесѣдникôвъ, при выборѣ ґенеральныхъ бесѣдникôвъ и при выборѣ до комісій. Въ дебатѣ не було принціпіяльныхъ рôзниць, а забирали голосъ мѣжь иншими Лінбахеръ, Пернерсторферъ, Кайзеръ, Патай, Гавкъ, Гесманъ, Кронаветеръ и Романчукъ.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ въ Жовкôвщинѣ

помѣстивъ передъ двома недѣлями краковскій Czas передову статью яко допись зô Львова, котрои змѣстъ подали мы и въ „Дѣлѣ“. Въ статьѣ тôй выступивъ дописуватель львôвскій [К.] въ оборонѣ личности проф. Вахнянина противъ рôзнородныхъ инсинуацій, киданыхъ львôвскими дневниками на проф. Вахнянина яко кандидата на посла до рады державнои зъ округа выборчого Рава-Сокаль-Жовкôвъ. По тôй статьѣ, въ котрôй Czas за выбôръ старосты Лянкевича не робивъ вôдвѣчальными анѣ правительства анѣ центрального комітету польско-

Надъ свѣжими могилами.

[Вовкъ — Манжура — Стрижевскій — Пильчиковъ — Глѣбовъ.]

Рôкъ 1893 бувъ намъ вельми багатый и на латы и на дрôбнi сльозы! Щедрою рукою одну за одною насыпавъ вôнъ по Украинѣ новi могилы! Не давъ вôнъ высохти сльозамъ на могилѣ Василя Вовка-Карачевского въ Кіевѣ, якъ вже зяє яма, щобъ принятi останки Ивана Манжуры въ Катеринославѣ! Слѣдомъ за нею выростає могила надъ молодыми кôстками Ивана Стрижевского въ Сквирѣ. Хмара смерти сунеть ся далѣ, украинське небо охмарюєть ся шырше: въ Харьковѣ, де обрѣй охмаривъ ся ще на веснѣ подѣями плачливыми выростає нова могила, що приняла въ себе велику силу, великого трудовника нашого Дмитра Пильчикова. Нарештѣ въ жовтнѣ и надъ тихою Десною въ невеличкому Черниговѣ видає буйный дощь журбы и слѣзъ черезъ неспôдѣваный „недуґъ“ разомъ кôлькохъ молодятъ — а небавомъ въ ночи на 29-ого жовтня переставляєть ся нашъ лірикъ-байкарь Глѣбовъ.

Тяжко! а про те
Не плачь Украино!
Не плачь, а крепись:
До свѣту, до волѣ
Жвавѣйше горнись!

А вже-жь слѣзми не запобѣжишь лиху. Правда, та правда й те, що наболѣлому серцю и звеволеному духу не можна спинити слѣзъ! Та й не треба ихъ спиняти, нехай вони льють ся, кому льють ся! Вода камѣнь пробиває, а щирі сльозы надъ помершими — може чи не стануть намъ вавилоньскими слѣзми жидôвъ „пôдъ вербами въ полѣ“, та може й змыють полуду зъ очей, дадуть бачити нашi выразки, що заскоринѣли, поняли ся корою байдужости... Може, гадаю я собѣ, сльозы надъ помершими прибавлять намъ хочь крихôтку свѣдомого почутя власноі поваги національноі... Живый живе гадає, то такъ и я, бо чую, що хоча плоть и немощна, а про те духъ ще бадьорный.

Помѣжь отыми назваными вгорѣ небôжчиками наймолодшимъ бувъ Иванъ Прокоповичь Стрижевскій. Єму не було ще й трицяти.

Скôнчивши правникомъ університетъ въ Кіевѣ, вôнъ ставъ за кандидата „на судебныя должности при кіевскомъ окружномъ судѣ“.

Чудный и жалôстный бувъ до недавна гуртъ молодыхъ людей освѣченыхъ, гуртъ сплодженый судовыми статутами року 1864 — отсі „кандидаты“! Торôкъ чи позаторôкъ трохи полагоджено сю „институцію“, а то вони, отсі кандидаты, нагадували менѣ щось таке, що скидалось на безправныхъ освѣченыхъ кренакôвъ при судахъ. Яку захоче голова суду, таку й накине роботу на кандидата, и кандидатъ мусить справляти ѣѣ ретельно, не вважаючи на те, що праця єго дарова, безплатна. Найбôльшь накидали на кандидатôвъ роботы у слѣдчихъ: чи занедужає часомъ слѣдчій, чи куды на вôдпочинокъ выпросить ся, чи такъ у його роботы по саму шию, — заразъ на помôчника єму „кандидата“! Жваво молода сила тягне за слѣдче вiз, тягне мѣсяць, другій, часомъ пôвъ року, перекидаючи ся зъ села въ село, зъ „участка“ до другого, и за свою працю, коли добуде рублѣвъ 20 за мѣсяць, такъ се ще й гараздъ. А трапить ся кандидатомъ така отъ людина якъ бувъ небôжчикъ Иванъ Прокоповичь, що не навчила ся лебезувати, гнути ся, пôдхлѣблювати старшинѣ судовôй — людина, що йде просто, нѣколи не збуваючись почутя власноі поваги, — така людина не швидко попаде зъ кандидата на яку сталу посаду и доки попаде „на медъ“, добре наѣсть ся „сыровцю“ та набє собѣ боки на драбинастому возѣ.

Отакъ було и зъ Стрижевскимъ. Чотири чи пять рокôвъ кандидатувавъ вôнъ, перекидаючись зъ повѣта на повѣтъ. Убожество и бракъ хочь абы-якихъ достатковъ зъ одного боку, зъ другого — добрôсть безъ краю и высока совѣстнôсть въ справахъ слѣдчихъ, высоке почутье правды, справедливости и пошанованя особы и волѣ людей пôдсудныхъ пôдъ слѣдство — забирали у його не тôлько увесь часъ, не давали єму вôльноі годины, а забрали у його и чисто все молоде здоровє... докандидатувавъ ся вôнъ до сухотки .. На веснѣ вôнъ зваливъ ся бувъ зъ нôгъ. Провѣдуючи єго, я бачивъ, що вôнъ на Божôй дорозѣ... а вôнъ сердешный бувъ певенъ, що у його „тôлько не геть великій катаръ“... Зъ самого початку мая, немовь на глумъ, зробили єго слѣдчимъ. Се пôдбадьорило єго. А до того почало ся весняне тепло — вôнъ пôдвѣвъ ся. Цѣлый мѣсяць все „набиравъ ся силы“ въ Сквиру, куды єго призначено слѣдчимъ. Въ червни въ передодень выѣзду до Сквиры вôнъ зайшовши до мене попращати ся, цѣлый вечеръ балакавъ про намѣчену собѣ роботу до „Записокъ товариства имени Шевченка“ зъ исторіи украинньско-литовскихъ вôдносинъ. Вôнъ бувъ певенъ, що на Рôздво выстачить сю роботу и самъ привезе ѣѣ, а я не бувъ певенъ, чи перетягне вôнъ до Рôздва. Дѣйсне не минуло и двохъ мѣсяцѣвъ, якъ вôнъ полѣгъ .. Выдатнѣйшою рисою єго вдачѣ була добрôсть безъ краю. Фактôвъ на се чимало и цѣкавi вони, та тяжко про ихъ згадувати...

Манжура Иванъ — лѣтъ на девять чи й бôльше старшій за Стрижевского. Особисто я єго не знавъ, а доводило ся тричи чи що листувати ся.

Въ осени року 1888 довелось менѣ бути въ Харковѣ — и небôщикъ Потебня показавъ менѣ чималый зшитокъ Манжурныхъ поезій, „похрещеныхъ“ вже „властною рукою“ цензора. Потебня вельми вболѣвавъ надъ червоными хрестами и вагавъ ся: чи пускати въ свѣтъ Божій отыхъ недобиткôвъ, чи лѣпше не вôдрôзняти ихъ вôдъ гурту „охрещеныхъ“ и выдати вкупѣ деинде. Те, що попрочитувавъ менѣ Потебня, причарувало мене и мовою и поетичными образами. Инче вѣяло на мене свѣжимъ духомъ и красою козацкихъ думъ. Я притьмомъ радивъ Потебни друкувати „Степовi спѣвы та думы“. И на веснѣ року 1889 Потебня надрукувавъ ихъ въ Петербурзѣ.

Отсе якось въ жовтни трапило ся менѣ читати въ „Кіевскôй Старинѣ“ статью професора Сумцова про Манжуру. Д. Сумцовъ вболѣвав, що про отсі „Степовi спѣвы та думы“ не було въ нашому письменствѣ вôдповѣднои имъ рецензіи, а лишень въ „Зорѣ“ була докôрлива звѣстка. Не читавъ я останньои, якось проминувъ, и не скажу, яка вона, але памятаю добре, що въ „Правдѣ“ була хочь невеличка, але прихильна Манжурѣ и, зъ мого погляду, правдива оцѣнка творôвъ поета-етнографа.

Про житье Ивана Манжуры менѣ вѣдомо опрôчь того, що подає д. Сумцовъ, ще де-що зъ жерелъ недрукованыхъ.

(*Дальше буде.*)

го, спытали мы въ „Дѣлѣ“: хто-жь именно выбравъ п. Ляникевича посломъ? — и питанье се лишили отвертымъ, въ надѣи, що польскій дневники, котрі неразъ чують, якъ трава росте, розкрыють намъ вкінци тайну сего выбору. Мы ждали, однакожь не дождались відповѣди. И цѣла справа була бы ще на якійсь часъ для ширшихъ кружківъ лишилась містерією, наколи-бъ Czas зъ 25 падолиста не подавъ намъ новыхъ ревеляцій зъ того поля.

Авторъ довшои статьѣ въ Czas-ѣ полемізує насамперед зъ Gazet-ою Narodow-ою за ви погляды на справу руску, кажучи, що домородній політики польскій, á la Gazeta Narodowa, по ділетантски відносять ся до справы рускои и симъ наносять ѣй велику шкоду. Они воюють лише шумными фразами, патріотичными окликами, а передовсѣмъ підступомъ и нещиростію, хочь відъ Русинівъ жадають завсѣгды щирости.

Відтакъ авторъ поясняє выборъ старосты Ляникевича. Тутъ завинивъ — по его гадцѣ — польскій комітетъ центральный, выступивши противъ обохъ кандидатуръ рускихъ, а не поставивши третьои. Въ наслѣдокъ того выборцѣ не могли голосувати на п. Вахнянина, не хотѣли на о. Роздѣльского яко кандидата москвофілівъ, и мусѣли пошукати за кандидатурою старосты, мовь-то зъ конечности. [!] Авторъ не соромить ся того, що свои давній инсинуаціи противъ проф. Вахнянина въ Czas-ѣ відкликавъ опісля въ другій статьѣ, скоро лишь пересвѣдчивъ ся, що они полягали на хибныхъ информаціяхъ. Староста Ляникевичь — каже авторъ — зложивъ мандатъ, бо зрозумѣвъ, що „выборъ его бувъ результатомъ не конче совѣстнои аґітаціи колькохъ его приятелівъ“. Про выборы подало „Дѣло“ докладній вѣдомости, котрыхъ нѣхто доси не посмѣвъ заперечити. Выборъ п. Ляникевича передевено на основѣ ложныхъ телеґрамъ, що нѣбы-то походили зъ жерела правительственного, а поручали выборъ старосты

Що-жь дѣяти теперь? — пытає авторъ и відповѣдає: — Теперь належало бы хибу сю направити — и радить, щобы комітетъ польскій наново занявъ ся цѣлою справою и заявивъ ся ясно за сею або тою кандидатурою. „Мы певній того, — каже авторъ, — що мужѣ, засѣдаючій въ комітетѣ, возьмуть ще разъ підъ зрѣлу розвагу замѣты, зробленій кандидатови народовцѣвъ, розслѣдять докладно підношенй факты [!], а наколи дѣйстно покаже ся, що п. Вахнянинови стала ся кривда въ опініи, спростують ви відважно и явно. Самъ авторъ статьѣ въ Czas-ѣ не хоче крушити копія въ оборонѣ п. Вахнянина, але при тімъ звертає увагу на то, що передчасній суды и въ розъясненю выдаванй выроки заподѣяли Полякамъ не одно лихо. Вінъ накликує до холодного розслѣдженя справы и наколи комітетъ польскій буде мати до выбору мѣжь кандидатомъ народовцѣвъ а иншимъ, то нехай заявить ся за — меншимъ зломъ, т. є. за кандидатурою проф. Вахнянина.“

Таке вычитали мы въ Czas-ѣ зъ 25 падолиста. Ревеляція що-до выбору п. Ляникевича цѣкава. Его выбрано на основѣ ложныхъ телеґрамъ нѣбы-то урядовыхъ, высланыхъ зъ Львова зъ підписомъ высшого урядника намѣстництва, а поручаючого выборъ старосты. Такого підступу выборчого лѣтопись Галичины ще не записала. А ставляє то нашій відносины краєвій въ дуже невідрадне свѣтло. Треба було добирати ажь такихъ способівъ, щобы повалити кандидатуру Русина! Фактамъ тымъ майже не хоче ся вѣрити. А справдѣ оно було такъ! Бо, якъ довѣдуємось, наспѣли въ недѣлю въ полудне [5 н. ст. падолиста] до Равы и Сокаля телеґрамы, що мовь-то хтось „санкціонувавъ“ ухвалу комітету жовківского, щобы выбирати п. Ляникевича [тій телеґрамы були зъ підписомъ судьѣ п. Гавзера], а того-жь самого дня и на другій день розтелеґрафовано до обохъ выборчихъ мѣстъ зъ Львова мовь-то офіціяльно, що „wskazówki Hausera dobre“.

Мы вѣримо, що де-хто хотѣвъ бы сю погану рѣчь теперь направити. Хочемо навѣть вѣрити въ добрій интенціи кореспондента „Czas-у“, котрый на видъ такихъ надужить справедливо соромить ся. Але — се мабуть пуста робота. Розъяренье національне розвинулось у насъ вже такъ сильно, що нема надѣѣ, щобы комітетъ центральный польскій змѣнивъ свою постанову що-до кандидатуры проф. Вахнянина. Професорови Вахнянинови — якъ — намъ сказано — вложено въ уста такій слова: „Хлопы! пождѣть, мы вамъ дамо знати, коли прийде часъ Ляхівъ рѣзати!“ Таке мавъ сказати колись на публичномъ, передвыборчомъ зборѣ до селянъ не фуріятъ, що утѣкъ зъ Кульпаркова, але професоръ Вахнянинъ!

Що нема — якъ мы высше сказали — надѣѣ, абы комітетъ польскій змѣнивъ свою постанову, се видко зъ голосу Dziennik-a Polskoго у відповѣдь на высше наведену статью въ Czas-ѣ. Dziennik называє жаданье высказане въ Czas-ѣ — „просто наивнымъ“, бо центральный комітетъ польскій, ухваливши свою постанову по зрѣлій розвазѣ, скомпромітувавсь бы супротивъ краю, коли-бъ свою постанову взявъ назадъ. „Для комітету центрального — кінчить Dziennik — нема нинѣ дороги иншои, якъ перше: вінъ не схоче видѣти въ радѣ державній анѣ о. Роздѣльского анѣ проф. Вахнянина, и обохъ мусить поборювати. Нехай Русины выступлять зъ иншимъ кандидатомъ — менше заангажованымъ противъ Поляківъ, якъ проф. Вахнянинъ [що взывавъ селянъ „Ляхівъ рѣзати“?! — *Ред.*] а тогдѣ комітетъ центральный, а зъ нимъ выборцѣ польскій займуть становище неутральне. Се одиноке властиве становище.“

Слова тій Dziennik-a подаємо безъ коментаря, бо й на що ихъ коментувати?

Кабінетъ Джіолітіого.

Въ два днѣ по отвореню италійского парляменту подавъ ся кабінетъ Джіолітіого до дімісіи. Дімісія кабінету не була спонукана нѣякимъ фактичнымъ станомъ рѣчей, значить ся, кабінетъ не хотѣвъ спробувати, чи въ парляментѣ розпоряджає більшостію, лишь зробивъ се просто підъ моральнымъ напоромъ. Навѣть опозиція италійского парляменту не була безпосередною причиною крізы кабінетнои, бо ви выступы обмежали ь на ексцесы въ часѣ засѣдань, — лишь вина сеи подѣѣ паде выключно на особы, входячій въ складъ кабінету.

Италія відчуває підъ теперѣшну пору на собѣ всѣ наслѣдки руины фінансовои, до котрои въ великій мѣрѣ причинились банкротства зъ минувшого року кількохъ найперших банківъ. Въ банкротствахъ була заангажована держава, бо тій банки мали право пускати въ обѣгъ грошѣ паперовій, значить ся, въ ихъ рукахъ лежавъ кредитъ державный Банкротства наступили не лишь въ наслѣдокъ лихои господарки, але ще въ більшій мѣрѣ за-для простыхъ обманьствъ и браку контролѣ. Въ италійскій господарцѣ фінансовій показалась коррупція и Италія мусѣла признатись, що и въ неи „панаміно“. Головній и безпосереднй виновники банкротствъ підійшли до вязницѣ, а слѣдство мусѣло выказати всѣ причины лиха відъ самого початку ажь до послѣднои розвязки. Италія пійшла за примѣромъ Франціи и поручила слѣдство, побочь властей судовыхъ, ще окремій комісіи парляментарній, зложенній зъ сѣмохъ членівъ. Комісія выповнила совѣстно своє дѣло и якъ разъ мала предложити своє справозданье парляментови. Отсе то справозданье було моральною и безпосередною причиною дімісіи кабінету Джіолітіого.

Справозданье комісіи закидає злочины обманьства не лишь увязненымъ урядникамъ банковымъ, але такожь и многимъ высшимъ урядникамъ міністерскимъ и вісьмомъ посламъ, мѣжь иншимъ кн. Санъ Донато, Нікотерѣ, ексміністрови Мічельому. Всѣ тій обвинені знали брати зъ банку римского тысячѣ лірівъ, при чімъ выкористовували свои вплывы посольскій. Нікотера, яко міністеръ справъ внутрѣшныхъ, спонукавъ директора банку римского Танльонґа дати позичку трехъ міліонівъ лірівъ на якійсь вуглекопы, котрій показались простымъ обманьствомъ. Соціялістичный посолъ Маффеі рівно-жь бравъ відъ директора Танльонґа грошевій запомоги на выдавництво своєи ґазеты Il Momento. По вычисленю фактівъ каже справозданье, що міністры Нікотера, Кріспі, Мічелі, Джіолітіі и Ґрімальді знали дуже добре відъ 1889 р. о положеню банку римского, але не лишь не выявляли того, но противно закрывали, таили и чинно причинялись до замазаня справы. Вправдѣ могли міністры руководитись при тімъ гадкою, направити лихо мовчки и не розголошувати его, але вже самъ фактъ, що банкъ римскій въ 1890 р. противзаконно пустивъ въ обѣгъ паперового гроша на кільканацять міліонівъ, не дасть ся нѣчимъ оправдати.

Розумѣє ся, що по такімъ справозданю стає ся вже неможливымъ президентъ міністрівъ, котрому просто закидаєсь затаюванье злочину. А коли причинять ся до того ще такій факты, якъ тій, що паперы, сконфіскованій у Танльонґа, щезли въ поліціи и не дістались до рукъ судьѣ слѣдчого, що Джіолітіі поважив ся предложити королеви директора Танльонґа до займенованя сенаторомъ, що свѣдомість про обманьства банковій переходила въ спадщинѣ зъ одного кабінету на другій, зъ Кріспіого на Рудініого и на Джіолітіого, — то и не дивота, що президентъ міністрівъ найлѣпше робить подаючись зъ цѣлымъ кабінетомъ до дімісіи, а не выжидаючи осуду заступниківъ народу.

Але мабуть на простій формѣ, на дімісіи, не скінчить ся, бо вже теперь піднеслись поважній голосы, щобы поставити цѣлый кабінетъ Джіолітіого въ станъ обжалованя. Може бути, що уступаючій кабінетъ безпосередно не причинивъ ся до обманьствъ банковыхъ, але на кождый способъ вінъ відповѣдає и за провины своихъ попередниківъ, если не розкрывъ ихъ въ своємъ часѣ.

Хто наступить по Джіолітімъ, ще не знати, а лишь догадують ся, що король мабуть покличе до зложеня нового кабінету або Цанарделіого, теперѣшного президента палаты послівъ, або Бріна, міністра справъ заграничныхъ зъ уступаючого кабінету, або навѣть Кріспіого. Бо и дѣйстно нема много аматорівъ до сего уряду, коли зважить ся, яка тяжка задача выжидає новый кабінетъ и якій вымоги ставляють ся до него: усунути дефіцитъ въ господарцѣ державній, піднести кредитъ, усунути ажіо золота, постаратись о достаточну скількість гроша, оживити торговлю и промыслъ, втихомирити голосы розпуки селянъ, зменшити тягаръ податковый и т. д. и т. д. А при тімъ всѣмъ ставити опіръ опозиціи парляментарній, котра мовь скажена кусає всѣхъ на всѣ боки.

Опозиція италійского парляменту вступала въ теперѣшну каденцію зъ намѣромъ, не щадити нѣкого а противно хопитись найкрайнѣйшихъ средствъ. Першій два засѣданя парляменту замыкались при пекольномъ крику опозиціи, крику, якимъ не може повеличатись нѣякій парляментъ европейскій. Послѣдне засѣданье палаты відбулось підля взірця попередныхъ.

На початку того засѣданя пытавъ Кавальоті презід. палаты, длячого замкнувъ такъ скоро попередне засѣданье и не давъ ему поставити внесеня. Мое внесенье — говорить Кавальоті — було відгомономъ нашои зворушеної совѣсти. Мы, вільній заступники вільного народу (смѣхъ) мали право его поставити. А що вы не дали менѣ голосу, то вы тяжко обидили цѣлу палату. (Галасъ.) Но но, галасуйте; ваша година вже выбила. (Смѣхъ и оклики: Мантѣй! Упривілейованый Като!) — Имбріяні зрывавсь и кричить: Подлі! Вы бороните (вказуючи на фотелѣ міністерскій) безчестника! — Міністеръ скарбу Ґаліярдо (въ гнѣвѣ): Я честнѣйшій відъ васъ, вы скарикатурованый Донъ Кіхоте! (Оплески.) — Имбріяні: Що вамъ треба Ґаліярде? Менѣ нѣякого дѣла зъ вами! — Ґаліярдо: Але менѣ; вы глупый крикуне зъ чередою туманівъ! (Оплески, смѣхъ, крики.) — Коляяні успокоює Имбріяніого, гладячи его по лици и по лысинѣ. Коли устали крики, президентъ Цанарделі відповѣвъ на закидъ Кавальотіого, відчитавши стенографічній протоколы зъ попередного засѣданя, а відтакъ удѣливъ голосу Джіолітіому.

Середъ гробовои тишины промовивъ Джіоліті: Заки приступлю до рѣчи, заявляю, мои Впов. товарищѣ, що мы не маємо иншого бажаня, якъ вернути назадъ на нашій мѣсця посольскій, щобы бороти ся противъ всѣхъ закидівъ и противъ кождого. (Смѣхъ на горѣшныхъ лавкахъ. Кавальоті кличе: Выкруты!) Джіоліті продовжаючи: Нѣ, се, що велѣло намъ доси мовчати, були причины высшого порядку. (Неспокій.) Побачите. Впрочімъ маю честь повѣдомити, що кабінетъ вручивъ королеви свою дімісію. — Имбріяні: Прочь зъ тыхъ фотелівъ! — Джіоліті до Имбріяніого: Хочь бы вы и якъ намагали, то ваша грязь не скаляє моихъ черевиківъ. (Оплески въ центрѣ.) — Имбріяні въ зворушеню кличе якійсь незрозумѣлій слова, а відтакъ кричить разъ по-разъ: Драбъ! Міністерство драбівъ! Лицемѣръ! — и кричить такъ довго, доки цѣла палата не перекричала его. — Джіоліті говорить дальше: Є. Величество застерегли для себе рѣшенье а я прошу закрыти засѣданя ажь до рѣшеня короны. — Зъ ґалерій крикнувъ хтось: Злодѣй! — Въ палатѣ наразъ всѣ: Хто се? Выкинути его! Слуги кидають ся на виновника, зачинаєсь бійка, крикъ, а президентъ дзвонить. Имбріяні и Кавальоті хотять говорити, але Цанарделі кричить: Нѣ словечка більше! Хто за внесеньемъ правительства, зволить встати! — Зъ выимкою скрайнои лѣвицѣ всѣ встають. Кавальоті грозить рукою. Засѣданье замкнене.

IO-лѣтный ювілей театру ческого.

Десять лѣтъ минуло 18-ого сего мѣсяця якъ Чехи по спаленю театру въ роцѣ 1881, по двохъ рокахъ потімъ відкрыли театръ свій народный въ Золотій Празѣ. Величавый будынокъ, красу мѣста, двигнули они дрібными лептами. Не для пустои чванливости, а тымъ менше для зисківъ матеріяльныхъ постаравъ ся горемъ и Нѣмцями довго томленый нарідъ о власну сцену. Чехи чули конечність, щобы поручь зъ другими культурными народами Европы послужити Мельпоменѣ и вытворити окрему свою народну драму и оперу. Коли докінчено величавои будовы и дано въ нѣй перше представленье сценічне, мавъ теперѣшный міністеръ фінансівъ долитавскихъ выразитись: „Но лѣтахъ загостять сюды нѣмецка штука и языкъ нѣмецкій“. Однакожь такъ не стало ся. Противно, театръ лишивъ ся выключно ческимъ а зъ того часу розвинулись література драматична, опера и балетъ до такихъ розмірівъ, що ческій Нѣмцѣ можуть тому розвоєви лишь позавидувати. Нарідъ ческій давъ живый доказъ того, що потребує штуки и вмѣє одушевитись всѣмъ, що благородне и красне.

Відъ початку заснованя Чехи ведуть театръ свій у власномъ зарядѣ. Господарка и управа артистична спочивають въ рукахъ окремого товариства, що не выходить на якій-небудь зыски, а лишь саму штуку має на оцѣ. Предприемець мусить заробити, товариство не хоче зарібку. Въ тімъ и суть удачѣ. А рівнобѣжно зъ тою безкористностію иде артистичный провідъ, котрый не журить ся днемъ завтрашнымъ, а більше того займавсь артистичнымъ ідеаломъ.

Театръ ческій служивъ доси народній и интернаціональній штицѣ. Вінь плекавъ и розвивавъ свою літературу и драматичну музику, але не забувавъ подавати народови свому щолучшій взоры зъ чужихъ репертуарівъ. Щасливо стало ся, що управа артистична вмѣла завсѣгды межи тыми двома напрямами удержати рівновагу. А и се замѣтно, що лихоты драматичнои нѣколи не впроваджувано на сцену.

Якъ великій зрістъ проявила сцена ческа въ послѣдныхъ десятьохъ лѣтахъ, о тімъ говорять найлучше числа. Коли въ давнѣйшімъ провізоричномъ театрѣ орхестра складала ся зъ 36 людей, то нинѣ число се дохопить до 70. Такъ само збільшивъ ся хоръ зъ 47 на 70 людей, а побочь того и персоналъ балетничій. Знаменитыхъ артистівъ драматичныхъ числять Чехи на десятки. Не менше славній и силы оперовій, а все — люде свои, патріоты, у себе дома выобразованій, слава ихъ есть одно, що слава народу. Ческа сцена підняла ся за той десятлѣтный періодъ такъ высоко, що найзнаменитшій артисты европейскій, Аделіна Патті, Туроля, Сара Бернардъ, Моджевска, Кокелінъ, Мержвиньскій и другій радо гостили въ Празѣ. Штуки класичній рецитативнои драмы и найбільшій европейскій оперы выконувались уже въ театрѣ ческімъ. А якъ громадно не лише мешканцѣ Праги але и зъ ческихъ краєвъ являлись на представленя, доказомъ сего та обставина, що товариство доси не попало въ дефіцитъ, хочь удержанье сцены и персоналу артистичного коштує річно 365.000 зр., а зъ фондівъ краєвыхъ и відъ мѣста Праги запомога річна выносить лише 29.000 зр. Въ 1884 р. т. є. въ першихъ мѣсяцяхъ по відкрытю нового театру, поѣзды зелѣзницѣ перевезли до Праги до 50.000 людей.

Підъ конець десятилѣтя театръ ческій переѣхавъ зъ цѣлымъ персоналомъ своимъ на выставу музичну до Вѣдня — и самій Нѣмцѣ признали ему пальму майже першенства. Хто бувъ въ часѣ выставы въ Празѣ, пригадає собѣ, зъ якою великою старанностію, свѣтлостью, точностью и зъ якимъ артизмомъ выконано въ честь рускихъ гостей оперу Сметаны „Продана дѣвчина“ другу „Въ кирници“ и балетъ Excelsior. Такъ дбають народы про штуку, наколи хотять станути на рівни зъ другими народами культурными. Нѣякій жертвы для нихъ не за великій, а партійній взгляды [молодо-ческій чи старо-ческій] кождый лишає дома.

Мы умысно подали короткій поглядъ на плеканье штуки драматичнои въ Празѣ, щобы тымъ загрѣти суспільность нашу якъ до численнѣйшого навѣщуваня нашого театру, такъ и ревнѣйшого збираня та складаня датківъ на будову рускаго театру у Львовѣ. Додамо до того, що „Бесѣда Руска“, перенявши відъ несповна року управу театру у власній руки, підійшла може несвѣдомо тою дорогою, якою йшли Чехи. И въ насъ бувъ бы поступъ, наколи-бъ загалъ більше заинтересувавъ ся институцією театру, а тымъ подавъ „Бесѣдѣ“ спроможність при збільшеныхъ фондахъ постаратись о добрій силы артистичній и о правильне образованье теперѣшного персоналу. Признаємо, що театръ нашъ находить ся въ фазѣ переходовій та що о блискучімъ его розвою годѣ думати передъ здвигненьемъ окремого будынку. Але чи вже й нинѣ не могли-бъ на нашій сценѣ підготовлятись вартнѣйшій творы зъ посторонныхъ літературъ драматичныхъ, драмы нашій историчній, що налягли порохомъ, та оперы Лисенковій, якъ: „Рождвяна нічь“, „Утоплена“, „Тарасъ Бульба“, и другій творы музичній галицкихъ композиторівъ? Надъ симъ пытаньемъ варта призадуматись, а загалъ рускій, именно на провінціи, повиненъ выйти зъ тои апатіи и задеревенѣлости, въ яку попавъ на власну шкоду и на шкоду для сцены рускои.

Н. В.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Отвореньє французского парляменту, якъ вчера телеґрамы звѣстили, наступило при щільно заповненій палатѣ Президентъ палаты Каз. Періѣръ, отворюючи засѣданье, згадавъ про гостину россійскои ескадры въ Тульонѣ и въ Парижи и піднесъ зъ наголосомъ дружбу а взглядно союзъ Франціи зъ Россією. Завдяки тому союзови Франція займила сегодня таке становище, яке ѣй належить ся. — По президентѣ палаты забравъ слово президентъ міністрівъ Діпі и зложивъ именемъ правительства заяву, въ котрій зазначено, що Франція послѣдными выборами дала доказъ, що бажає політики практичнои зъ вылученьемъ всѣхъ дразливыхъ квестій. Длятого правительство буде поборювати змаганя стремлячі до ревізіи конституціи, до роздѣлу церкви відъ державы, до змѣны системы выборчои и заведеня одноцѣльного прогресивного податку. Дальше правительство не вяже ся зъ нѣкимъ, хто въ політичныхъ своихъ пересвѣдченяхъ не поважає права загального голосованя, права власности и свободы индивідуальнои та свободы працѣ. Правительство буде енергічно выступати противъ всѣхъ, хто буде заходити ся коло підбурюваня або вводженя неладу. — Що-до закона школьного и войскового — правительство уважає ихъ ненарушимими здобутками, тожь займе ся законами, котрі дотыкають богато суспільныхъ питань. — Прелімінарь буджету на рокъ 1895, котрый увзгляднює вже конверсію 4½-процентовои ренты и буде внесеный зъ початкомъ слѣдуючого року, мѣстить въ собѣ проекты управильненя справы банковои у Франціи, предложеня економічній, проектъ закона о експльодуючихъ матеріялахъ и о правѣ товариствъ. — Въ справахъ внутрѣшныхъ правительство буде старатись успокоити умы и буде боронити енергічно публичного ладу, а на внѣ — буде старати ся стерегти и хоронити права Франціи, берегти мѣжнародній відносины и удержати кольоніяльній посѣлости. — Дальше занва правительства вказує на здобутки республики, котрі зновъ поставили Францію въ першімъ рядѣ народівъ и звернули до нея симпатіи, котрыхъ характеръ и вага проявили ся въ незабутный способъ въ жовтневыхъ торжествахъ, и кінчить відзваньемъ до парляменту, щобы заразъ заявивъ, чи кабінетъ має его довѣріе. — Лѣвиця и центръ приймили ту заяву правительства гучными оплесками. Натомість одинъ посолъ зъ табору соціялістівъ розвинувъ соціялістичній теорій, назвавъ заяву президента міністрівъ выповѣдью войны соціялістамъ и внесъ вотумъ недовѣрія. Діпі збивавъ теорій соціялістичній, но тімъ палата 264 голосами противъ 241 відрочила продовженье дебаты и ставленье интерпеляцій.

Зъ Риму доносять, що тамошне муніціпіюмъ наложило новозаведеный податокъ, котрый обчислює ся підля особистыхъ доходівъ також на кардиналівъ, мешкаючихъ въ Римѣ. Кардиналы запротестували въ спільномъ письмѣ, покликуючи ся на те, що ихъ доходы походять зъ патрімоніюмъ папы, котре за-для екстеріторіяльности Ватикану стоить по-за италійскими правами. Муніціпіюмъ відкинуло протестъ кардиналівъ и здасть ся они внесуть рекурсъ до компетентного суду.

НОВИНКИ.

— Зъ Бережанъ пишуть намъ: Поминки бл. п. Маркіяна Шашкевича постановили Русины бережаньскій обходити на дни 5 н. ст. грудня с. р. зъ найбільшою величавостію, а то по причинѣ, що Маркіянъ ходивъ колись школяремъ до тутеш-

нои ґімназіи. Въ той день вôдправить ся передъ полуднемъ въ тутешнôй парохіяльнôй церквѣ при спôвудѣлѣ всего содеканального священь ства и запрошеного духовеньства зъ иншихъ деканатôвъ поминальне богослуженье за упокôй душѣ великого покôйника, на котрôмъ спѣвати буде сполученый хоръ ново-основаного товариства „Бережаньскій Боянъ“ и тутешнои „Рускои Бурсы“. Вечеромъ вôдбуде ся въ сали тутешного „Мѣщаньского касина“ перший великій концертъ „Бережаньского Бояна“ зъ такою програмою:

1. Вступне слово — выголосить д ръ Андрѣй Чайкôвскій.
2. Вахнянина „Живемъ живемъ“, хоръ мужескій — вôдспѣвае „Береж. Боянъ“.
3. Souppé „Ouverture“, скрипка въ супроводѣ фортепяна — выконають о Барановскій и Панѣ Ф.
4. Топольницкого „Quodlibet зъ народныхъ пѣсень“ — вôдспѣвае хоръ мѣшаный „Береж. Бояна“.
5. Деклямація — выголосить о. Ол. Бобикевичъ зô Стрыя.
6. Матюка „Цвѣтка дрôбная“, сольо сопранове — Панна Д—а.
7. Paufler-a „Сонъ“, сольо барітонове — вôдспѣвае о. Рыбакъ.
8. Нижанковского „Славяньскій имны“.

По концертѣ вôдбуде ся комерсъ за спеціяльными запрошеньями въ льокали, котрый подасть ся до вѣдомости публики въ день концерту. Вступъ на комерсъ безъ запрошеня зобороненый. Хто бы зъ особъ постороннихъ хотѣвъ бути на комерсѣ, а не дôставъ черезъ неувагу запрошеня въ тôмъ тыждни, зволить въ тôй справѣ листовно вôднестись до адвоката д ра Андрѣя Чайкôвского въ Бережанахъ.

— **Вечерницѣ**, устроєни рускими товариствами въ суботу, выпали дуже добре и згромадили тôлько гостей, що комнаты „Бесѣды“ ледве змогли ихъ помѣстити. Крôмъ родинъ рускихъ зô Львова явили ся такожь гостѣ зъ провінціи. До кадриля стануло трицять кôлька паръ. Весела забава протягнула ся до 6-ои годины зъ рана и всѣ гостѣ розходячись бажали, щобы якъ найскорше могли зôбрати ся на другій вечерницѣ. Танцямъ проводивъ зъ великою вмѣлостью и житьемъ п. Дрималикъ.

— **Для нашихъ дѣтей у Львовѣ** задумують руски товариства устроити дня 17 н. ст. грудня, яко въ навечерє св. о. Николая вечерницѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Вечерницѣ такій, устроюваній Поляками по всѣхъ мѣстахъ Галичины що року, вôдбули ся у насъ першій разъ заходомъ львôвскихъ рускихъ товариствъ минувшого року въ комнатахъ „Народнои Торговлѣ“. Хто знае, яку утѣху справляють такій обходы дѣтямъ, сей невинно повитае сю вѣсть зъ радостію.

— **На честь артистокъ и артистôвъ нашого театру** устроила вчера львôвска „Руска Бесѣда“ гостину въ комнатахъ „Народнои Торговлѣ“. На гостину прибувъ цѣлый персоналъ театру, голова „Бесѣды“ д-ръ Савчакъ зъ членами выдѣлу, и иншій Русины, деякій зъ родинами, заповнили гостинну комнату „Торговлѣ“. Першій т астъ внѣсъ д-ръ Савчакъ на честь артистокъ и артистôвъ, котрій мимо крізы, яку перебувъ театръ, держать штуку на вôдповѣднôй высотѣ, старають ся всѣми силами двигнути нашъ театръ якъ найвысше. — По тôмъ тоастѣ пôйшли иншій, на честь самои институціи, народу и поодинокихъ людей, що своими працями причиняють ся до ей розвою. Отже передовсѣмъ въ честь директора, „душѣ“ театру п Гуляя за здоровье першорядныхъ українськихъ драматикôвъ Кропивницкого и Карпенка Карого та галицкого д-ра Франка, въ честь пань Вахнянинової, Шухевичевои, Калитовскои и Нагôрнои, що явились на гостинѣ, на честь пп. Вахнянина и Савчака, выдѣлу „Бесѣды“ и ще разъ тоастъ въ честь персоналу театру та на єго згоду и єдность. По гостинѣ перенесла ся значна часть товариства до комнатъ „Бесѣды“ и забавляли ся тамъ до пôзна въ ночи.

— **Ревізія у Львовѣ.** Въ суботу пополудни зробила львôвска поліція ревізію у шевця Петра Еліясевича, провôдника львôвскихъ независимыхъ соціялістôвъ. При ревізіи забрано найдену въ єго ложку кашту друкарску и т. зв. „вінкелякъ“, кôльканацять брошуръ и манускриптôвъ. Звôдси удала ся поліція до льокалю товариства робôтничого Swit при ул. Скарбкôвскôй ч. 43, перевела тутъ ревізію и забрала кôлька брошуръ.

— Въ четверъ вôдбувъ ся у Львовѣ **зъѣздъ делеґатôвъ всходнои Галичины за-для выставы краєвои.** Изъ справоздань, якій делеґаты складали лично або письменно, выходить, що велика часть нашого священьства, селяньства и мѣщаньства заповѣла въ рôзнородныхъ дѣлахъ выставы свою участь Замѣтна рѣчь, що многій люде належачій до табору „Галичанина“ беруть участь въ выставѣ, а зъ того выходить, що ихъ не переконали єго арґументы. Коли-жь такъ многій Русины и зô всѣхъ сторонництвъ беруть участь въ выставѣ, вôдзываємо ся до нихъ зъ категоричнымъ вôзваньемъ, щобы не лише на своихъ оказахъ подавали рускій написи, але и въ тôмъ напрямѣ поучували нашихъ селянъ и мѣщанъ, бо лишь тою дорогою замаркуємо не лишь нашу участь въ выставѣ, але и нашу жизненôсть. — На тôмъ засѣданю заявивъ ґр. Володимиръ Дѣдушицкій, що поставить въ етноґрафічнôмъ дѣлѣ сѣльске обôйстье сторôнъ „Броды-Камѣнка-Сокаль“, про що мы онодги въ „Дѣлѣ“ вже згадували. Отже стануть въ части етноґрафічнôй выставы чотири загороды: подôльска, гуцульска, наддністряньска и полѣска, а посередъ нихъ буде виднѣти церковь гуцульскои архітектуры.

— **Четверта повінь Днѣстра.** Зъ Николаєва доносять, що на просторѣ вôдъ Горуцка, въ дрогобицкôмъ повѣтѣ, до Надятичь, въ повѣтѣ жидачѣвскôмъ, выливъ сими днями Днѣстеръ. Кôлькасотъ стиртъ сѣна и тысячѣ копиць отавы стоить у водѣ и буде имовѣрно стояти такъ цѣлу зиму. Дѣе ся се майже кождого року, вода забирае людямъ майна на тысячѣ, а заповѣданои вôдъ тôлькихъ часôвъ реґуляціи сеи рѣки годѣ дôждатись.

— **Станиславôвска консисторія** выдала сими днями таке розпорядженье: Зъ причины що на письмахъ урядовыхъ лучають ся печати урядôвъ парохіяльныхъ и деканальныхъ невôдповѣдній зъ огляду на форму або написи, то розпоряджуе ся: 1) Форма печатокъ якъ урядôвъ парохіяльнымъ, такъ и деканальныхъ маѣ бути округла, а не овальна; 2) на печатцѣ уряду парохіяльного маѣ бути зображеный празникъ церкви матернои або знамя хреста грецкого осьмикôнчастого, зъ написью довкола печатки: „Печать гр.-кат. уряду парохіяльного въ ...“; 3) на печатцѣ уряду деканального маѣ бути зображене знамя грецкого хреста осьмикôнчастого зъ написью довкола печатки: „Печать уряду деканального Н. Н...кого“.

— **Зъ надъ Прута пишуть намъ:** Въ Лужанахъ лучила ся сими днями така пригода: Єсть тамъ дво клясова школа, оденъ надучитель и одна учителька [Полька] Дня 23 с. м. приходить тамошный парохъ о. Данъ [Волохъ] парохъ Лужанъ до школы, до клясы учительки и своимъ поведеньемъ выгнавъ ей зъ клясы. Она побѣгла пожалуватись до надучителя Орзы [Русина]. Надучитель по годинѣ веде учительку назадъ до клясы. Тамъ застають ще о. Дана и той по маленькôй пересправѣ устнôй зваливъ надучителя до землѣ и добре збивъ. Надучитель приѣхавъ зъ учителькою до Кôцманя на жалобу а вôдси выѣхавъ до Чернôвцѣвъ. Дня 25 с. м. выѣхала зъ Кôцманя комісія політична и судова до Лужанъ для констатованя того злочину.

— **Будова селяньскихъ хатъ на выставѣ краєвôй** поступае скоро напередъ, мимо несприяючихъ условинъ атмосферичныхъ. Хата подôльска зъ обôйстьемъ вже пошита соломою. Гуцулы будують терпеливо свою церковцю, котра стане на однôмъ зъ горбкôвъ площи выставовои.

— **Крадѣжь.** Польскій ґазеты доносять, що секретарь кôнныхъ перегонôвъ Мецішевскій здефравдувавши 15.000 зр. пропавъ въ безвѣсти.

— **Выдѣлъ краєвый** покликавъ до обнятья выкладôвъ въ школѣ господарства лѣсового у Львовѣ п. Мих Янечка, дотеперѣшного урядника державного при зарядѣ дôбръ надвôрняньскихъ.

— **Мощѣ кн. Александра Батенберґа** перевезено въ пятницю въ ночи зъ гробницѣ на дворець зелѣзничій въ Градци, а въ суботу рано выслано ихъ особнымъ поѣздомъ до Болгаріи. Тымъ поѣздомъ поѣхали рôвночасно братя покôйного Генрикъ и Францъ-Іосифъ та ґр. Ербахъ-Шенберґъ яко представителѣ родины, дальше ґенералъ-адъютантъ вел. кн. Геского Вернгеръ, совѣтникъ кабінету Менґесъ и болгарскій депутаціи. Домовины не будуть вже отвирати. На домовинѣ зложено: колпакъ, шаблю и плащь, котрій носивъ померший въ битвѣ пôдъ Сливницею. Разомъ зъ домовиною повезено такожь всѣ вѣнцѣ. — Въ Болгаріи стрѣчено похоронный поѣздъ дуже торжественно. Зъ усѣхъ сторôнъ зъѣхало ся множество народу и депутацій. Мѣста по-при зелѣзницю були удекорованій Въ Софіи на двôрци дожидали поѣзду мѣжь иншими и кн. Фердинандъ зъ женою. — Болгарске собраніе рѣшило поставити въ честь покôйного два памятники. одинъ на гробѣ, другій, историчный въ мѣстѣ. Вдовѣ кн. Александра рѣшило правительство выплачувати дальше 50.000 франкôвъ рôчно, котрій побиравъ покôйный. — Царь выславъ до матери кн. Батенберґа кондоленційну телеґраму въ найтеплѣйшихъ словахъ; такій жь телеґрамы выслали и всѣ вел. князѣ россійскій.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 24 н. ст. падолиста занедужала на холеру въ Горохолинѣ 1 особа. — Выздоровѣли въ Горохолинѣ повѣта богородчаньского 1 особа, въ Бани повѣта калуского 1 особа и въ Микуличинѣ 1 особа. — Померла въ Хировѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 23 падолиста 21 недужихъ въ лѣченю; дня 24 падолиста занедужала 1 особа, выздоровѣли 3, померла 1, отже лишае ся въ лѣченю 18 особъ. — Холеру азійску сконстатовано бактеріольоґічно въ вôдходахъ особъ померших въ Лютовискахъ повѣта лѣського и въ Засадцѣ повѣта старомѣского. — Не сконстатовано холеры въ вôдходахъ особы помершои въ Коропци повѣта бучацкого.

— **Мѣжнародна конференція зелѣзнича.** Дня 21 н. ст. падолиста розпочали ся въ Будапештѣ наради мѣжнароднои зелѣзничои конференціи, въ котрôй беруть участь представителѣ 40 зелѣзниць: бельґійскихъ, баварскихъ, французскихъ, голяндскихъ, нѣмецкихъ, австро-угорскихъ и швайцарскихъ. Въ нарадахъ розходить ся о установленье правильныхъ поспѣшныхъ поѣздôвъ товаровыхъ въ 11 напрямахъ зъ Угорщины черезъ Австрію до Швайцаріи, Франціи и Нѣмеччины для перевозу товарôвъ, котрій скоро псують ся.

— **Дрôбній вѣсти** Людвикъ Волиньскій, властитель бôльшои посѣлости въ Галичинѣ, померъ у Вѣдни въ 26-ôмъ роцѣ житя. — Въ Голосковичахъ коло Бродôвъ застрѣливъ ся жандармъ Индра; у Львовѣ строивъ ся коновалъ Драпаликъ. — Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ въ суботу вечеромъ до Кракова, де вчера удѣлявъ авдієнцій. — Онодгы померла въ Радеховѣ дочка ґр. Станислава Баденього, Єлисавета. — Презесомъ академіи наукъ въ Краковѣ выбраный зновъ ґр. Стан. Тарновскій. — У Львовѣ померъ сими днями въ шпитали звѣстный бруковый „ґенералъ“, Пшибильскій. Свого часу бувъ Пшибильскій учителемъ языка французского та италійского и збожеволѣвъ по смерти своеи жѣнки, хочь деякій казали, що вôнъ удававъ божевôльность, щобы безъ працѣ жити зъ добровôльныхъ жертвъ,

Надôслане.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Müsterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schutzfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hoflief.), **Zürich** versendet gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (5)

ъ

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Въ пропозицію принятій оо.: на Великополе: 1. Орестъ Коновалець, 2. Ник. Курбасъ и 3. Григорій Прихитко; на Ольховець: Левъ Залужный самъ одинъ; на Повѣтно: 1. Ант, Куницкій, 2. Вол. Лотоцкій и 3. Юл. Твардієвичь.

Завôзваный до канонічнои институціи на Плугôвъ о. Корн. Дудикевичь.

Рада шкôльна краєва розписала на конкурсъ зъ речинцемъ до дня 15. грудня посаду катихита греко-кат. обряду при ґімназіи въ Дрогобичи.

Завѣдателемъ деканата бобрецкого именованый о. Иполитъ Штогринъ зô Стрѣлокъ.

Митрополича консисторія вставила ся до президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію оо.: Евг. Чубатого на Деревляны, Іос. Терешкевича на Воробѣвку и Волод. Пôдсоньского на Белзець.

На конкурсъ розписаній парохіи: Звыжень дек. залозецкого и Лукавица Нижна, дек. стрыйского, зъ речинцемъ до дня 16 н. ст. сѣчня 1894.

Петро Мыйскій окôнченый богословъ одержавъ грамоту принятія до львôвскои архіепархіи.

Речинець до ординаціи назначеный на 12 н ст. грудня, а до вношеня подань до 8 н. ст. грудня с. р.

Канонічну институцію на Осташôвцѣ одержавъ о. Григ. Алискевичь.

Завѣдательства одержали оо.: Мар. Заячкôвскій зъ Батькова въ Перепельникахъ, а Он. Чубатый зъ Осташовець въ Петриковѣ.

Президія намѣстництва годить ся на канонічну институцію оо.: Сильв. Богачевского на Любѣнцѣ и Ив. Стоцкого на Оглядôвъ.

Увôльненый вôдъ завѣдательства въ Сѣховѣ о. Ад. Витвицкій.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Пресвитератъ одержали дня 26 н. ст. падолиста: Фр. Щепковичь, Наз. Чабанъ, Вас. Загаєвичь, Алекс. Выковичь, Ив. Дуцько, Сим. Кульчицкій, Дам. Гура, Перо Лучечко, Бронисл. Гоцкій, Володим. Гоцкій, Вас. Паращакъ, Іос. Шандровскій, Ант. Фолисъ, Петро Кузикъ, Вас. Фартухъ, Дмир. Маркôвъ, Ив. Дуркотъ, Григ. Косарь Ом. Гомза.

Правительство призволило на дотацію для сотрудника въ Лишни на одинъ рôкъ.

Увôльненый вôдъ испыту конкурсового о. Ив. Дашкевичь парохъ въ Тустановичахъ.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Власть правити двѣ литургіи одержавъ о. Теоф. Кобляньскій, парохъ въ Гаврилôвцѣ и завѣдатель парохіи Виноградъ на часъ завѣдательства.

Вôдъ конкурсового испыту увôльненый на 6 лѣтъ о. Іос. Левицкій изъ Сидорова, гусятиньского деканата.

Канонічній институціи одержали оо.: Петро Илевичь на Городокъ, залѣщицкого деканата; Кон. Мудракъ на Хриплинъ, станиславôвского деканата.

Консисторія вôдновила ся до намѣстництва о позволенье на канонічну институцію запрезентованыхъ оо.: Ив. Велигорского на Балицѣ, Нест. Соневицкого на Иванье пусте, Евг Филиповича на Стѣнку, Евг. Проскурницкого на Городницю коло Городенки, Алексея Руденьского на Богородчаны (мѣсто), Спирид. Ганкевича на Устьечко коло Залѣщикъ, Ник. Бачиньского на Милованье коло Станиславова и Евг. Ступницкого на Вербôвцѣ коло Городенки.

Завѣдательства одержали оо: Ом. Гавацкій въ Бобулинцяхъ Єрон. Баранъ въ Угриновѣ долѣшнôмъ коло Станиславова, Ом. Ковальскій въ Серетѣ и новопоставленый пресвитеръ о. Алексей Навроцкій въ Корневѣ коло Городенки.

Сотрудниками начначеній оо.: Ден. Билиньскій въ Погорилôвцѣ на Буковинѣ и Мих. Бровкнъ Борщевѣ (приватнымъ сотр.), дальше новопоставленій пресвитеры: Прокôпъ Гукъ въ Коропци, Теод. Чорный приватнымъ въ Говиловѣ, Волод. Левицкій прив. въ Устью зеленôмъ, Мих. Баричко прив. въ Ниврѣ, Евг. Даниловичь прив. въ Джуринѣ, Иполитъ Бабякъ прив. въ Потôрцяхъ и Ал. Шарковскій прив въ Зозулинцяхъ.

Введеній оо: Адр. Должаньскій яко другій сотрудникъ въ Чернôвцяхъ, Орестъ Кисѣлевскій яко експон. сотрудникъ въ Раранчи на Буковинѣ, Авдія Билинкевичь яко прив. сотрудникъ въ Вовкôвцяхъ кудринецкого деканата и Алексей Навроцкій яко завѣдатель Корнева.

Испытъ на церковныхъ пѣвцяхъ зложили: Григ. Галько зъ Рыбного и Ант. Медведскій зъ Тисьменицѣ.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 27 падолиста. Бувшій міністеръ скарбу, д-ръ Штайнбахъ, именованый президентомъ сенату при найвысшôмъ трибуналѣ судовôмъ.

Будапештъ 27 падолиста. Оголошено розпорядженье цѣсарске що до установленя окремого двору королѣвского для Угорщины. — Сими днями маѣ вôдбутись конференція епископôвъ пôдъ проводомъ примаса Васаріого и буде радити надъ предложенями церковно-політичными.

Парижь 27 падолиста. Кабінетъ Діпі подавъ ся до дімісіи и Карно принявъ ей. Казимиръ Періе и Мелінъ вôдкинули предложенье зложити новый кабінетъ.

Римъ 27 падолиста. Доси нѣхто не принявъ ся місіи зложити новый кабінетъ.

Софія 27 падолиста. На похороны кн. Батенберґа выслала Сербія депутацію.

Надôслане.

Глядаю концѣпієнта Русина
заразъ.
Близший услôвя пôсля умовы.
Д-ръ Теофіль Кормошь, адвокатъ въ Перемышли. 4917 4—4

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае
Контора вымѣны
КІЦА и ШТОФФА
у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.
При порученяхъ зъ провінціи, котрій вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôд повѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далеко ліды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроюня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ
Дôмъ банковый и Контора вымѣны
у Львовѣ
купуе и продае всякій листы заставнѣ, 5% Обліґації комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскій и заграничні **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 83—7

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хаббôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунґурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичь	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хаббôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	351	1056
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичь	636	—	—	—	1056
Слободы рунґурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ удавленя, здуття и т. ин. (въ формѣ руры зъ дроту стального) по зр. 6
поручає 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Интеліґентна особа
глядае мѣсця у священика на провінціи.
Вѣдомôсть въ адміністрациі сеи часописи. 4934 2—2

Вдовиця по уряднику въ середнôмъ вѣку шукае мѣсця до заряду дому и выхованя дѣтей. Близша вѣдомôсть у о. Стефановича, катехита у Львовѣ, ул. Вôрменьска ч. 2. 4368 3—3

Куплю пару молодыхъ, повозовыхъ коней безъ блуду, масти гнѣдои домашнього хову, 16½—17 мѣры. — Зголошеня письменнї: Адміністрація добръ гр. кат. Митрополіи у Львовѣ.
4943 1—3

Дентистъ д-ръ
Б. КАЧОРОВСКІЙ
бувшій ученикъ школы берлинськои перенѣсши свое довголѣтне

ЗАВЕДЕНЬКЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул Сикстускій ч. 23 (стара почта) партеръ вдъ год. 9—12 передъ полуднемъ и вдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.
4914 4—7

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшнѣй нечестнѣй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрї товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ звѣстный вдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одягівъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформівъ и одягівъ для Всч Духовеньства. 4695

Замовленя пбеля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітулька 3.

Оповіщенє.

Місто Комарно розписуе конкурс на посаду ветеринаря міського, котрому за всякі чинности ветеринарно-поліційні платити буде 700 корон річно. Примічає ся, що Комарно лежить в осередку розлеглих дібр Кароля гр. Лянцкороньского. Зголошувати ся можна до кінця місяця грудня с. р.

Д-р Яклиньский, начальник громади. 4944 1—3

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконуе ся скоранно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, споведниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншѣ цѣлковито выкончені прикрасы церковнѣ.** 4641 104—150

Вдновляю старѣ ихоны и иншѣ рѣчи.

У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАНЦІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальня 4. 4905 22—30

ЛЕОПОЛЬДЪ
ЛИТИНЬСКІЙ
Львовъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вокон, штакетовъ, парканівъ и т. п гарно лискучѣ, готовѣ до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 56—

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО
ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошѣ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пбеля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональнѣ, Хоругви хрестнѣ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Навуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѣ и зъ бѣлого металю.

Близшѣ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѣ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 16—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація залѣзнича Калушь

обоймили теперешнїй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водили доси вже **1.558 дзвонівъ загальнои ваги 1780 сотнарівъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвонівъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонійнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідшѣшои роботы, водповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Коли кавалѣромъ хочешь бравымъ стати,
Мусишь у **Тірінґа** споднѣ купувати;
А щобы дѣвочѣ серденька подбити,
Не забудь въ **Тірінґа жилетку** купити
Однакъ, щобы въ тебе стать мала принаду,
Тобѣ тра сурдута зъ **Тірінґового** складу: 4908 5—4
А коли зодягнешь **Тірінґа** палето,
Тогдѣ ты подбивъ вже всѣ жѣнки-кокеты.

ФІЛІЯ ВѢДЕНЬСКА ГОТОВЫХЪ УБОРОВЪ МУЖЕСКИХЪ

у Львовѣ улиця Ягайлоньска ч 2., напротивъ касы ощадности.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вдъ 25 до 65 зр

поручае 4198 33—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Вже выйшовъ

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты
на рокъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Ворменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Тягненье вже 1 грудня 1893.

Льосы державнѣ зъ року 1864

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлѣ льосы по зр. 5, на повъ льосу по зр. 3.

ЛЬОСЫ тѣ такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты всѣ евентуальнѣ выграшѣ належать вже купуючому.

Обезпеченье тыхъ льосовъ передъ стратою при найменшой выгранои; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкѣ

Головна выграна 600.000 франковъ.

Такожь въ ратахъ мѣсячныхъ по 3 зр.

Купуємо и продаємо взагалѣ всѣ листы заставнѣ, акціи, льосы и иншѣ паперы вартостнѣ по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуємо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ
у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ
торговля товаровъ корѣнныхъ
у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору масного

½ кл.	Congo . . . . зр.	1·60	
„	Suchong . . . „	2·—	
„	Melange de London . . . „	3·—	
„	Kaysow чорна „	1·—	
„	Высѣвки чаєвъ „	4·30	
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаєвъ „	1·60	

Звертаю особливу увагу на знаменитій зъ смаку, ароматичный и добре напитковій чай **Melange de London.**

поручае найлѣпшій роды

КАВЫ

знаменитій въ смаку и ароматичній, котрій розсылае оплачвои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко зр	9·—	½ кл.	—·90
Куба грубоз. „	9·50	„	—·96
Цейльонъ зел. „	10·—	„	1·—
„ лѣпша „	10·40	„	1·04
„ грубоз „	10·75	„	1·08
„ перлова „	10·75	„	1·08
Ява золота „	10·75	„	1·08

Опакованье не числить ся. 4921 6—24

Порученя зъ провінціи полагоджую вдворотною почтою.

Знана вдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прилядами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерівъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевѣ спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеіованій и одиноко правдивѣ 491? если зъ нашои фабрики спроваджені. 11—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарівъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшомъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ премійованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ вылъосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнні, такожь запавшѣ купоны за готівку, безъ нѣякого вдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вдчисленьемъ справдешныхъ коштівъ.

До ефектівъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштівъ, котрѣ самъ поносить

У всѣхъ моихъ склепахъ и въ головномъ моѣмъ складѣ у ЛЬВОВѢ, Сикстуска 47

удержую лише найлѣпшій роды незапальнои НАФТЫ

зъ рафінеріи Адама Скшиньского въ Либуши

и продаю ги теперь по можливо найнизшихъ цѣнахъ а то:

1 літеръ повно намѣренный НАФТЫ подвійно рафін. найлѣпшои **кришталевои** (Kaiser-Öl) Н-ръ 00 по 24 кр.
„ „ безвоннои незапальнои **сальоновои** Н-ръ 0 по 22 кр.
„ „ чистои незапальнои **господарскои** Н-ръ 1 по 20 кр.

Купуючимъ наразъ бодай **10 літровъ опускаю** зъ высше поданои цѣны 2 кр. на літрѣ **и водставляю безпроволочно** замовлену **НАФТУ власнымъ возомъ до дому.**

При **большомъ купнѣ бочками** обему около 180 літровъ

даю ще значный рабатъ.

Однако хто не хотѣвъ бы у себе переховувати большои скількости, одержить **АСИҐНАТЫ** за котрыми закуплену по найдешевшій цѣнѣ нафту частями въ кождомъ моѣмъ склепѣ може водбирати. 4858 10—10

На провінцію высылаю НАФТУ за наказкою во вторки и суботы, ґарантуючи за найлѣпшу якість и законами приписану незапальність. Зъ провінціи замовленя прошу адресувати до головного складу СИКСТУСКА 47. Купуючій тутъ можуть замавляти такъ въ головномъ магазинѣ, якъ такожь у всѣхъ моихъ склепахъ. Контора головного складу маѣ **ТЕЛЄФОНЪ** н-ръ 159. На жаданье цѣнники франко.

Петро Мйончиньскій.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ розныхъ вддѣловъ складу, — въ которомъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вддѣлъ Килимовъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рознои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вддѣлъ занавѣсъ до оконъ и дверей.** Елегантнѣ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модні фегерановѣ на гладкомъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вдмѣренѣ на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантномъ выконченю вдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітурівъ, колдеръ и коцівъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вдъ зр. 5·30, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерівскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкоры тигровои вдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вддѣлъ Перебранѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ ложка, поодинокѣ стѣнѣ килимки поодинокѣ капы на ложка и столы, высортованѣ килимы, остатки рознихъ ходниковъ, особливо годнѣ поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вдъ 1 зр Великій выборъ боа, ґарнітурівъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащівъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вдъ зр 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и негліжѣ. Юбки волбчковѣ, сукопнѣ и шовковѣ

X. **Вддѣлъ Конфекціи дитинноі**, ватованѣ и кожуховѣ дитинѣ плащики и одежа, на дѣти вдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинѣ, бѣлье дитинне для новонароджены и дорослыхъ.

XI. **Вддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцівъ и модниярокъ.

XII **Вддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске єгерівске, вовняны рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахляре, панчохи и спдниці.

XIII. **Вддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волбчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (12—?)

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА
50 кр. ЛЬОТЕРІЯ
Передпослѣдный ТЫЖДЕНЬ.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 6—15

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Стрыжевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бединарского.

Ч. 257. Львôвъ, Второкъ 16 (28) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія приймають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однôго стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а. **Подяки** числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки

У Львовѣ, дня 28 н. ст. падолиста 1893.

Вôдносины сторонництвъ въ радѣ державнôй укладають ся зъ кождымъ днемъ выразнѣйше и вже нинѣ можна выразно назначити: якій народности и партіи пôдпирають нинѣшне коаліційне правительство, а якій стоять противъ него або бодай вôдносять ся до него недовѣрчиво.

Пôдпирають правительство безусловно тѣ народности и партіи котрій займають упривілеєване становище въ державѣ — чи то яко народôсть въ мѣшаных краях майоризуюча и гнетуча другу, хочь-бы й чисельнѣйшу або рôвно чисельну, чи то яко верства або каста захопивша въ свои руки провôдъ політичный та выкористуюча єго лише въ свôй интересъ и не допускаюча розширеня правъ політичных на другій верствы, абы тôлько не втратити нѣчого зô свого выключно упривілеєваного доси становища. Якій се народности и партіи — звѣстно.

Въ интересѣ тых народностей и партій уложило коаліційне міністерство и свою програму, проголошену въ палатѣ міністромъ-президентомъ кн. Віндішґрецомъ, а при голосованю надъ внесеньемъ д-ра Герольда — щобы правительство заразъ близше пояснило ту свою програму — проявило ся першій разъ прилюдно: хто безусловно пôдпирає правительство и єго програму, а хто стає въ опозиціи. И показало ся, що правительство и єго програму пôдпирають передовсѣмъ: коло польске [въ интересѣ свого упривілеєваного становища польского супротивъ Русинôвъ и шляхотского супротивъ усѣхъ иншихъ верствъ въ краю], Нѣмцѣ-лібералы [въ интересѣ такожь упривілеєваного становища свого въ краях ческой коруны и въ краях альпейских зъ мѣшаными народностями, а вôдтакъ въ интересѣ привілею капіталу], феодалы ческій [зъ консерватизму противного розширеню правъ політичных на ширшій верствы суспôльности], Румуны та Італіяне [въ интересѣ рôвно-жь упривілеєваного свого становища національно-політичного въ дотычных краях зъ мѣшаными народностями.] — Въ опозиціи же станули: Чехи [якъ молодо-ческій клюбъ такъ и старо-Чехи моравскій], Словѣнцѣ, Хорваты й Сербы и на-половину клюбъ рускій [всѣ тій народности, самій славяньскій, въ интересѣ обороны своих національных и політичных правъ] До того ще приходять: по одномъ боцѣ клеркалы [займаючій бôльше выжидаюче становище] а по другôмъ антісеміты, яко сторонництва характеру — одно церковного а друге соціяльного. — Такъ розглянувши ся въ подѣлѣ народностей и сторонництвъ при голосованю надъ внесеньемъ Герольда, выходить якъ найвыразнѣйше на те, що мы въ горѣ сказали: що нинѣшне правительство и єго програму пôдпирають лишь упривілеєваній народности и верствы та касты въ своих власных интересах, абы лишь удержати ся при своѣмъ дотеперѣшнôмъ упривілеєванôмъ станѣ посѣданя.

Зъ огляду на се выходить само собою и становище рускаго клюбу, яке вôнъ повиненъ бувъ заняти супротивъ коаліційного правительства и єго програмы заразъ при першôй нагодѣ. Такою нагодою було внесенье д-ра Герольда.

Клюбъ рускій лише въ половинѣ голосувавъ за внесеньемъ д-ра Герольда, а именно голосували за нимъ лише послы Романчукъ, голова клюбу, и Телишевскій. Мы — а безперечно зъ нами всѣ Русины — стоимо тутъ за дорогою тых двохъ послôвъ, котрі вôддали свои голосы за внесеньемъ д-ра Герольда, а не можемо вôдгадати мотивôвъ, котрі могли спонукати декого зъ решты клюбу заразъ на вступѣ зазначувати свою несолідарнôсть зъ головою клюбу въ такôй справѣ, де прецѣнь навѣть не йшло о вотумъ недовѣрія для правительства, а тôлько о близше поясненье єго програмы. Могли Словѣнцѣ, котрі складали часть клюбу Гогенварта [що належавъ до коаліціи!], голосувати за внесеньемъ, чому-жь не мôгъ бы того вчинити кождый посолъ рускаго клюбу, — клюбу, нѣчимъ зъ коаліцією и єи правительствомъ не звязаного, — клюбу, котрого рады при укладѣ коаліціи нѣхто не пытавъ, ба що бôльше, безперечно на коштъ національных и політичных правъ того народу, котрого заступництвомъ въ радѣ державнôй єсть клюбъ рускій, мусѣли порозумѣти ся in camera charitatis пп. Яворскій зъ Плєнеромъ... Длячого-жь бы выясненье програмы нового правительства, заповѣдаючои status quo у вôдносинах національных и політичных на користь нинѣ упривілеєваных, мало не лежати въ интересѣ рускаго народу, може найтяжше зô всѣх народôвъ въ тôмъ взглядѣ упослѣдженого?

Такои політики мы не розумѣємо — и глубоко жалѣємо, що заразъ на вступѣ, и то въ такôй рѣчи, де не йшло не то о поваленье нового кабінету, але навѣть о удѣленье єму вотума недовѣрія — проявила ся несолідарнôсть мѣжь послами рускаго клюбу. А солідарнôсть клюбу була тутъ потрѣбна, бо клюбъ рускій при нагодѣ внесеня д ра Герольда повиненъ бувъ и мусѣвъ своимъ голосованьемъ за внесеньемъ зазначити, що вôнъ зъ одного боку єсть сторонництвомъ вповнѣ самостôйнымъ мѣжь сторонництвами рады державнои, а зъ другого боку, що вôнъ супротивъ коаліційных партій, их правительства и правительственнои програмы лишає собѣ вольну руку, свободу дѣланя.

Намъ здаєть ся, що всѣ Русины въ краю — кождый, хто тôлько докладно розбере обставины, при якихъ прийшло до крізы парляментарнои, до упадку кабінету ґр. Таффого и до вытвореня [по довгихъ торгахъ мѣжь нѣмецкою лѣвицею и коломъ польскимъ] міністерства коаліційного, а вкôнци уважно розбере програму нового правительства, — мусить признати, що клюбъ рускій не може вести нинѣ ниякои політики, якъ політику независиму, політику вôльнои руки, політику — якъ ей назвавъ голова рускаго клюбу передъ своими выборцями въ Бôбрцѣ — пріндіпіяльну. Не иде тутъ о безголову опозицію правительству лишь для самои опозиціи — безъ огляду на правдиве добро державы, — але якъ заступники ческого, словѣньского и других славяньских народôвъ, покривджені въ своих правах національных и політичных рѣшили ся [декотрі навѣть позрывавши звязи зъ давными своими правдиво щирыми союзниками] станути въ опозиціи и пôдняти боротьбу противъ усего, що скоалізованій партіи зô своимъ правительствомъ починати або залишати будуть на некористь чи то майоризованых народôвъ чи безправных верствъ суспôльных, — такъ и заступники рускаго народу не можуть знайтись на инакшôй дорозѣ, бо они опинились бы на манôвци — и не повели бы народу за собою...

Справы парляментарній.

Комісія для выимковых розпоряджень вôдбула вже кôлька засѣдань для передвступных нарадъ. Гофратъ Чапка предложивъ многій акты, дотычно ексцесôвъ, якій лучили ся въ Празѣ въ послѣднôмъ роцѣ, и выказувавъ, що тій ексцесы були выкликані пôсля пляну. Передовсѣмъ пôднесено ексцесы, якій лучили ся при выборах до рады мѣскои въ Празѣ. Вôдтакъ предложено акты що-до напастей хочь бы и зъ найменшои причины на поліцію прагску, а се має бути доказомъ великого роздразненя населеня. Дальшій акты вôдносились до ушкодженя чужои власности, до напасти на поодинокій верствы людности, до выбитя вôконъ въ шляхотскôмъ касинѣ, до замазуваня цѣсарскихъ орлôвъ на скринках почтовых и трафікахъ, а такожь до зрываня вывѣсокъ на публичных будынках. Вôдтакъ вôдчитано акты дотычно подій зъ 17 на 18 серпня с. р. на улицях Праги, розкидуваня писемъ зô змѣстомъ головнои зрады и що-до чинности тайного товариства „Омлядины“, котре укладало и переводило всѣ демонстраціи на улицях. Вкôнци вôдчитано акты що-до молодо-ческого вѣча на Софійскôмъ островѣ.

По тôмъ забравъ голосъ гофратъ Гольцкнехтъ, щобы умотивувати розпорядженье що-до завѣшеня судôвъ присяжных Вôдчитавъ многій довѣрочній розпорядженя міністерства судôвництва до прокураторій державных, щобы доказати, що вже въ липни 1892 показало ся, мовь бы обєктивне поступованье супротивъ ґазетъ не выставало, и длятого высказувано въ тых письмах бажанье, щобы выступати противъ ґазетъ субєктивно. Однакъ прокураторіи вôдповѣли що при політичных процесах передъ судьями присяжными нема що й думати про засудженье. На доказъ того навѣвъ гофратъ Гольцкнехтъ чотири случаѣ увôльняючих вердиктôвъ въ політичных процесах прасовых.

Всѣ тій передвступній нарады вôдбувають ся на тайных засѣданях и ажь въ середу вôдбуде ся публичне засѣданье, на котрôмъ приступить ся до мериторичнои нарады.

——

Въ комісіи войсковôй предложивъ референтъ своє справозданье о новелѣ до закона для обороны краєвои.

Справозданье вказує на сусѣднѣ державы, а передовсѣмъ на Россію, якъ они побôльшають вôдъ двацяти послѣдных лѣтъ свой континґенты рекрутôвъ и новыми орґанізаціями скрѣпляють свои арміи. И такъ н. пр. въ Росіи континґентъ рекрутôвъ выносивъ въ 1874 роцѣ 150.000 людей, въ 1884 р. збôльшивъ ся на 221.000 а въ 1893 р. зрôсъ на 262.000 людей. Россійска армія має взагалѣ: 2,830.000 сталого войска, 655 000 выслужених воякôвъ, приналежных до ополченя, 286.000 козакôвъ всѣх трехъ категорій, 75.000 охотникôвъ, разомъ 3,846.000 выправлених воякôвъ. Супротивъ того и Австро-Угорщина мусѣла взятись за реорґанізацію своих силъ войсковых. Запровадивши загальне ополченье, звôльнила оборону краєву вôдъ ей первѣстных обовязкôвъ а заразомъ призначила ей до походу на вôйну разомъ зô сталымъ войскомъ. Вôдповѣдно до того треба перевести орґанізацію обороны краєвои и понести вôдповѣдній кошты. Пôдвышенье презенційного стану воякôвъ и вôдповѣдне побôльшенье числа офіцирôвъ вымагає рôчно збôльшеня выдаткôвъ о 2,117.288 зр., а одноразового выдатку 252.779 зр. Побôльшенье активных офіцирôвъ и креованье лѣкарѣвъ обороны краєвои вымагає рôчно 989.931 зр. а одноразового екстраординаріюмъ 30.820 зр.; побôльшенье числа кавалеріи обороны краєвои вымагає рôчно, 1,008.927 зр., а одноразового екстраординаріюмъ 1,033.533 зр. Такъ отже згадана орґанізація обороны краєвои обтяжить ординаріюмъ буджету о 4,116.126 зр. а заразомъ одноразово екстраординаріюмъ о 1,317.132 зр. Зъ тых выдаткôвъ вставлено на 1894 р. въ буджетъ 1,129.698 зр., а вôдтакъ що року буде збôльшатись той выдатокъ о 1 міліонъ зр.

Пос. Тільшеръ заявивъ ся противъ предложеня новелѣ а тымъ самымъ противъ принятя справозданя. Оборона краєва — говоривъ бесѣдникъ — вôдповѣдає и теперь вже вповни своѣй задачи доповняти стале войско. Длятого по-що зновъ якоись новои орґанізаціи, а тымъ самымъ и новых жертвъ фінансовых? Нову орґанізацію мотивуєсь интересами державы зъ огляду на прочій европейскій великій державы, якъ Франція, Нѣмеччина и Россія. На Італію, котра такожь належить до тридержавного союза, справоздавець призабувъ, а именно зъ тои причины, що вôнъ навѣвши за примѣръ сю велику державу, мусѣвъ бы тымъ самымъ заперечити мотивы, якими, пôдпирає свое справозданье Бо и Італія побôльшувала такъ довго свои силы военній, доки не опинилась надъ фі-

---

2)

Надъ свѣжими могилами.

(Вовкъ Манжура — Стриженскій — Пазьчиковъ Глѣбовъ.)

(Дальше.)

Невымовно тяжке и скорботне житье Манжуры. Родивъ ся вôнъ въ Харковѣ року 1851. „Батько мôй, — повѣдавъ Манжура въ листѣ до Сумцова — недугувавъ заповѣмъ“.

Зъ сего недуга — якъ каже Сумцовъ — се-бъ то зъ великого алькоголізму, полѣгъ и Йванъ. Може воно й справдѣ такъ. Може горѣлка головнымъ чиномъ спричинила ся вкоротити вѣку талановитому поетови и етнографу — и мои знаємій зъ Катеринослава, що знали Манжуру осôбисто, казали, що вôнъ занадто „бивъ муху“, — але-жь, на мою думку, вкороченю вѣка Манжуры спричавъ и доглядъ поліціи. Не скажу, за що вôнъ придбавъ собѣ оту опѣку, додамъ тôлько, що для чоловѣка чуткого, перепятливого та ще й недужого доглядъ поліціи — се така варварска трута, що руйнуе орґанізмъ моральный и, гôрше за всякій алькоголізмъ, вкорочуе вѣку. Не могла ся трута не вилывати и на Манжурынъ духъ. Се менѣ добре було знати зъ єго листу писаного въ червнѣ року 1889, де вôнъ, подаючи чиюсь адресу на листы до його, высловивъ ся про причину, що не дае єму одержувати листôвъ на власну адресу.

Батьки Манжуриній були люде вбогій. Бабуся єго по матери була — каже вôнъ — „москвичка“ — вона взяла Ивана до себе, але якъ було єму пять рокôвъ, батько выкравъ єго у неи. Черезъ недоглядъ своєи матери хрещеной хлопя попало въ „часть“ [арештанську при поліціи] Бувъ я — каже Манжура — тогдѣ „непомнящимъ родства“, ѣвъ зъ арештанського казана, доки якійсь сторожь зъ пожарных не взявъ єго за сына. Небавомъ вôнъ опинивъ ся въ шпитали, и тутъ зустрѣвъ ся зъ батькомъ... Вôдъ часу якъ выдужавъ Манжура „до 9-лѣтнього свого вѣку вôнъ обôйшовъ зъ батькомъ 12 самых тôлько ґубернскихъ мѣстъ, пройшовши 6000 верстовъ“! Въ Бѣлгородѣ [курскои ґубернiи, здаєть ся 90 верстовъ вôдъ Харкова] малого Ивана взяла до себе княгиня Волконска, „одягла єго въ шовкъ и въ черевики та вôддала до попа въ науку“. Але небавомъ зъ-вôдсѣль забравъ єго батько, щобъ вôддати на выхованье до якогось багатиря Алферова. Прийшовши въ село Боромлю, старый Манжура, своимъ звычаємъ, запивъ и не вôдпускавъ вôдъ себе сына, щобъ той не втѣкъ. Въ шинку прожили вони три днѣ. Малому Иванови поталанило якось выдурити у батька карбованця грошей и втѣкти. На дорозѣ поталанило єму зустрѣти свого бѣлгородского вчителя о. Григорія Курдюмова. Иванъ дôставъ ся зновъ до Бѣлгороду, „але вже не въ тій умовы“... Вôддали єго до 2-ои ґімназіи въ Харковѣ, та зъ 5-ои клясы треба було єму выйти. Трохи згодя принято єго до институту ветеринарѣвъ у Харковѣ, та зновъ и тутъ не скôнчивъ вôнъ науки. Не скажу запевне, що саме спричинило ся тому, що вôнъ мусивъ небавомъ покинути институтъ. Хто казавъ менѣ, що спричинило ся тому „піяцтво“, хто звертавъ на „якусь исторію політичну“, а хто на „задирливу и грубіяньску вдачу“. Д. Сумцовъ чомусь те-жь примовчавъ сю причину, каже тôлькы, що Манжура, покинувши институтъ року 1870—71, поселивъ ся у свого товариша по ґімназіи въ Катеринославщинѣ и за єго запомогою почавъ свои екскурзіи етноґрафічній по Катеринославщинѣ и Херсонщинѣ. Живъ вôнъ тодѣ по простых хатах, по пасѣках, по курѣняхъ, зазирнувъ и въ глибѣнь житя народного. Назбиравъ тодѣ Манжура чимало коштовного матеріялу етноґрафічного и передавъ єго до геоґрафічного товариства у Кіѣвѣ.

Зôбраный Манжурою матеріялъ бувъ вельми коштовный, та не увесь той матеріялъ пощастило геоґрафічному товариству кіѣвскому спожити такъ, якъ бы того можна бажати. Тôлькы частину єго спожито въ Россіи и заведено до зôбрника „Народныя преданія и разсказы“, зредаґованого ще п. Драґомановымъ. Небавомъ геоґрафічне товариство було скасовано [1876 р.]. „Сила историчных пѣсень украиньскихъ, записаных Манжурою, зъ тыхъ, що вôнъ передавъ геоґрафічному товариству, лишила ся — каже д. Сумцовъ [въ „Кіевскôй Старинѣ“] — або зовсѣмъ не надрукована [а де-жь вони теперь? спытаю ся], або надруковано частину въ одному мало-вѣдомому и забороненому въ Россіи выданю заграничному“. Мабуть не помылю ся я гадаючи, що д. Сумцовъ розумѣе тутъ споруджене въ Швайцаріи д. Драгомановымъ выданье пѣсень політичных. Коли такъ, дакъ се выданье дѣйстне заборонене въ Россіи и хочь зъ того бере мене превеликій жаль, але-жь, скажу до речи, що ледви чи можна пристати до думки професора Сумцова, що „тій пѣснѣ можна було бъ надрукувати и въ Россіи, звѣстно, не додаючи до нихъ коментарѣвъ політичных, бôльшôсть котрых вельми негрунтовній и хилкій“ [„Кіевская Старина“, сентябръ, стор. 346]. Промовчу-жь про те: на чиѣмъ боцѣ тутъ правда, але не можна менѣ не побажати, щобъ проф. Сумцовъ швидче довѣвъ чиномъ реальнымъ свои нарѣканя та й выдавъ тій самій пѣснѣ, вôдкинувши вôдъ нихъ коментаріе політичній.

Вертаю ся до особы небôжчика Манжуры. Року 1875 розпочавъ ся въ Герцеговинѣ рухъ проти гнобительства турецкого. Той рухъ небавомъ, якъ вѣдомо се, сплодивъ вôйну Сербіи зъ Туреччиною. На запомогу Славянамъ выволити ся зъ ярма рушили тодѣ Славяне и зъ инчихъ краѣвъ, — рушали вони и зъ Россіи. Урядъ россійскій не заборонявъ своимъ зневоленымъ Славянамъ ити бити „дружественную державу“ и выволяти Славянъ-братôвъ зневоленых на другому краю Европы. Славяньскій комітеты въ Петербурзѣ, Москвѣ, въ Кіѣвѣ одкрыто вербували и выряжали охочихъ на пôдмогу „революціонерамъ“ Отожь рухъ той не минувъ и не мôгъ минути й Украины. То бувъ рухъ высокій, благородный; до його снонукали властивій зъ природы украиньскому народови найблагороднѣйшій порываня глибокого гуманізму, волѣ и загально-людского добробыту. На превеликій жаль, той благороднѣйшій рухъ не бувъ оброзумленымъ. Выходила зъ його чудна и керваво-тяжка мѣшанина сплоджена высокими порываними благородного серця безъ гармонія зъ холодною критикою розуму. Инакше сему й не можна було бути, инакше й не бувае у людей, де трохи-що не зовсѣмъ нема выхованя політичного, обпертого на досвѣдахъ житя историчного и обставинъ сучасных. Значна частина Украинцѣвъ понесла на чужину за чужу волю — свою кровь и головы. Мѣжь ними бувъ и Манжура. Єму, якъ и инчимъ Украинцямъ, довело ся покôштувати добуткôвъ необрозумленои мѣшанины „французскаго съ нижегородскимъ“.

(Дальше буде.)

нансовою руиною; тожь треба побоюватись, що мы колись мусимо сказати, що годѣ намъ довше нести жертвы и тягары.

Справозданье принято — а мовь бы у вѳдплату за ухвалений міліоны принято додатково ще отсю резолюцію: „Взываѥ ся правительство, щобы розважило квестію запомоги для безпомѳчныхъ родинъ, котрыхъ выживителѣ суть покликанѣ до вправъ войсковыхъ, и предложило якъ найскорше палатѣ проѥктъ закона, управильняючій тѣ запомоги.“

——

Комісія буджетова выбрала презесомъ, на мѣсце д-ра Плѥнера, д-ра Русса 20 голосами на 22 голосуючихъ. Такимъ самымъ числомъ голосѳвъ бувъ выбраный Д. Абрагамовичъ другимъ заступникомъ презеса на мѣсце д-ра Мадейского. — Рефератъ міністерства судѳвництва призначено д-рови Пентакови (на мѣсце Мадейского), а рефератъ про почты и телеґрафы д-рови Екснерови (на мѣсце д-ра Русса). — Найблизше засѣданье комісіи въ середу.

Комісія зелѣзнича выбрала презесомъ, на мѣсце Яворского, пос. Залеского.

Въ комісіи для ненарушимости посольскои порозділювано реферати щодо жадань на судове слѣдство противъ поодинокихъ послѳвъ, а вѳдтакъ ухвалено резолюцію въ справѣ пос. Спинчица. Въ резолюціи каже ся, що внесенье пос. Пацака що-до справы Спинчица поставлене було 3 мая 1892 р., комісія полагодила ѥго 28 лютого 1893 р., а помимо того президія палаты послѳвъ не поставила доси тои справы на порядку дневнѳмъ. Зъ огляду на се, що полагодженье тои справы лежить не лишь въ интересѣ комісіи и цѣлои палаты, але и професорови Спинчицови належить ся вѳдъ парляменту вповнѣ заслужена сатисфакція, уповажняѥ комісія свого презеса ґр. Коронініого поставити интерпеляцію до президента палаты и старати ся, щобы справа якъ найскорше була полагоджена.

——

Програма політичного клюбу, заініціованого гофратомъ Лінбахеромъ, ѥсть така:

„1. Маѥ поставитись внесенье по мысли реґуляміну, що зъ задержаньемъ означеной годины на вписы до листы бесѣдникѳвъ, послы мають бути вписуваній до листы пѳсля ихъ зголошеня. Рѳвночасно зголошуючій ся послы мають тягнути жеребъ; пѳзнѣйші вписы доконують ся особисто. Выбѳръ бесѣдникѳвъ ґенеральныхъ вѳдбуваѥсь пѳсля реґуляміну лишь жеребомъ, а вѳдступати выбѳръ другому послови не дозволяѥсь. При внесеню на замкненье дебаты треба завсѣгды сконстатувати пропорцію голосѳвъ.

2. Листы презенційній засѣдань комісійныхъ мають оголошуватись, щобы ухилити той непорядокъ, що послы не выповняють перенятій на себе зобовязаня.

3. Зъ тои самои причины треба реґуляміново установити, що нѣякій посолъ не смѣѥ належати до бѳльше якъ трехъ комісій, а дотеперѣшный ключь до роздѣлу мандатѳвъ комісійныхъ маѥ такъ змѣнитись, щобы такожь и тѣ послы, котрій не належать до нѣякого клюбу, мали забезпечені тымъ самымъ мандаты комісійній. Въ тѳй цѣли злучать ся дикій послы въ „клюбъ для оборони парляментарныхъ правъ“, а придѣленій тому клюбови мандаты роздѣлять, добровѳльно зголосивши ся, жеребомъ.

4. Пѳдчасъ поры засѣдань маѥ ужитись одно засѣданье въ кождѳмъ тыждни на полагодженье петицій и перший читаня внесень ініціятивныхъ; ѥсли внескодателѣ зрѣкають ся мотивованя, то сейчасъ маѥ наступити придѣленье тыхъ внесень до дотычныхъ комісій. Внескодателѣ мають завсѣгды голосъ дорадчій при нарадахъ комісійныхъ надъ ихъ внесеньемъ.

Тѣ внесеня маѥ выстилізувати пос. Лінбахеръ яко наглячій внесеня и поставити ихъ въ палатѣ, поговоривши про се зъ презесами тыхъ клюбѳвъ, по котрыхъ можна надѣятись, що постоять за доброю и справедливою справою. Рѳвно-жь мають уложити послы Лінбахеръ и д-ръ Кравсъ статуты „клюбу для оборони правъ парляментарныхъ“ та зарядити вее потрѣбне до введеня въ житье того клюбу.“

Загальній зборы товариства „Пѳдґѳрска Рада“ въ Стрыю

вѳдбулись въ четверъ дня 16 н. ст. падолиста при значній участи членѳвъ. Зборы вѳдбувались по-разъ перший въ своѣй рускій хатѣ т. ѥ. въ комнатахъ ново-выбудованои каменицѣ Рускои Бурсы въ Стрыю.

Коли комнаты заповнились по-надъ сотку членѳвъ товариства, вѳдкрывъ зборы голова адвокатъ д-ръ Олесницкій вступною промовою: Хочь выдѣлъ Пѳдґѳрскои Рады — говоривъ д-ръ Олесницкій — не сповнивъ богато ще задачь своихъ, то все-таки глядить зъ вдоволеньемъ въ уплывшій періодъ своеи дѣяльности, бо удало ся ѳму довести до консолідаціи рускихъ силъ въ стрыйскѳмъ пѳдґѳрю и дати починъ до розбудженя житя політичного. Русины Стрыйщины спѳзнали, що перша наша задача ѥсть — выробляти свѣдомѳсть и силу мѣжь народомъ и силою сею боротись о права народній. Сила не выробить ся черезъ роздрѳбненье, а черезъ зъединенье — а до сего зъединеня якъ-разъ найпригѳднѣйшимъ терѳномъ ѥсть праця на поли доходженя и оборони політичныхъ правъ нашого народу, бо тутъ стоять передъ нами спѳльній точки, стоять справы, де всѣ мы однако упослѣженій и покривженій, тожь уже самъ розумъ и тактика велить ити намъ тутъ разомъ. Той засады держалась Пѳдґѳрска Рада и поступованье ѳи знайшло загальне одобренье въ краю, а коли у декого стрѣчались мы зъ неохотою а навѣть вороґованьемъ, коли деякій рускій часописи — „Правда“ — узнали за вѳдповѣдне поименно нятнувати людей стоячихъ нинѣ на чолѣ товариства яко идучихъ блудною дорогою, — то се не зведе насъ зъ выбранои дороги [*сильній оплески*], се не зупинить нашои акціи — надъ наругами перейдемо спокѳйно и зъ чистою совѣстію до порядку дневного — а трудитись будемо й дальше вѳдъ окликомъ систематичнои тревалои а солідарнои працѣ надъ горожаньскимъ и політичнымъ освѣдомленьемъ народу и ѳбороною нашихъ правъ народныхъ [*ґрѳмке загальне притакненье.*]

Опѳсля вѳдчитавъ секретарь о. Ол. Бобикевичъ справозданье уступаючого выдѣлу, зъ котрого выймаѥмо отсій даты: Уступаючій выдѣлъ старавъ ся передовсѣмъ освѣдомлювати и познакомляти своихъ членѳвъ зѳ справами стоячими на дневнѳмъ порядку сучасного публичного житя и при кождѳй нагодѣ высказувати въ справахъ тыхъ свою опінію и свои домагання. Пѳдґѳрска Рада була першимъ рускимъ товариствомъ політичнымъ въ Галичинѣ, котра справу реформы ординаціи выборчои не лишь на зборахъ въ обѳмистѳмъ рефератѣ членамъ своимъ пояснила, але й перша занялась збираньемъ въ тѳмъ напрямѣ петицій до рады державнои и выслала тыхъ петицій надъ 50 зъ округѳвъ стрыйского, жидачѣвского а почасти зъ калуского и долиньского. — Пѳдґѳрска Рада заняла ся въ минувшѳмъ роцѣ переведеньемъ доповняючихъ выборѳвъ трохъ членѳвъ зъ сельскои ґрупы до стрыйскои рады повѣтовои и вѳднесла мимо сильнои контръаґітаціи знамениту побѣду, бо листа ѳи одержала 195 голосѳвъ на 240 голосуючихъ. — Коли минувшого року вѳдбувалась учительска конференція въ Стрыю и прислано на сю конференцію самій польскій темы, вѳдиѣсъ ся выдѣлъ Пѳдґѳрскои Рады заразъ до краєвои рады школьнои зъ представленьемъ, а наслѣдкомъ того було, що прислано заразъ чотири темы рускій. — Пѳдґѳрска Рада дала ініціятиву до того, що стрыйскій Русины внесли до рады мѣста Стрыя петицію о рускій побочь польскихъ написи на улицяхъ мѣста и о названье трохъ улиць именами рускихъ поетѳвъ. Пѳдґѳрска Рада занялась стилізацію сеи петиціи и зѳбраньемъ пѳдписѳвъ. — Дальше пѳднесла она гадку, щобы стрыйскій Русины пѳдняли кроки до одержаня руского языка выкладового въ народній школѣ на передмѣстю Ланахъ. — Для познакомленя своихъ членѳвъ зъ найважнѣйшими бѣжучими справами устроивъ уступаючій выдѣлъ кѳлька сходинъ а вѳдтакъ дня 29 н. ст. вересня окружне вѣче. На сходинахъ реферовано справы: 1) про задачѣ політичныхъ товариствъ — д-ръ Олесницкій; 2) про важнѳсть закладаня читалень — Андрѣй Берникъ; 3) про товариства асекураційній — Андроникъ Могильницкій; 4) про реформу податкову — д-ръ Олесницкій; 5) про значѣнье и задачѣ репрезентацій повѣтовыхъ — д-ръ Олесницкій. На вѣчи реферувала: 6) про реформу выборчу — о. В. Давидякъ; 7) про громады окружній — д-ръ Олесницкій; 8) про законъ дорожовый — Григ. Скобликъ; 9) про реґуляцію рѣкъ — Андр. Берникъ; 10) про законъ ловецкій — Андр. Могильницкій; 11) про політичне положенье Русинѳвъ — д-ръ Е. Озаркевичъ. — За ініціятивою выдѣлу Пѳдґѳрскои Рады скликано такожь повѣтове вѣче въ Жидачевѣ, на котрѳмъ всѣ пять рефератѳвъ обняли члены выдѣлу Пѳдґѳрскои Рады, а именно: д-ръ Олесницкій, п. Могильницкій и о Давидякъ. На день 13 жовтня 1893 р. скликавъ бувъ выдѣлъ Пѳдґѳрскои Рады повѣтове вѣче до Сколього, однакъ староство стрыйске заборонило то вѣче по причинѣ холеры. Выдѣлъ порѣшивъ устроювати вѣча скрѳзь по цѣлѳмъ Пѳдґѳрю и ще въ роцѣ 1893 намѣривъ скликати повѣтовій вѣча въ Дрогобичи, Сколѣмъ и въ Долинѣ взглядно въ Болеховѣ.

На внесенье п. Тишовницкого приймили зборы зъ признаньемъ справозданье уступаючого выдѣлу и удѣлили выдѣлови абсолюторію.

Наступили выборы до нового выдѣлу — и выбраній яко выдѣловій пп.: д-ръ Олесницкій, д-ръ Озаркевичъ, о. Давидякъ, п. Могильницкій, п. Тишовницкій, Андрѣй Берникъ и Григорій Скобликъ, а яко заступники пп. о. Ол. Бобикевичъ, о. Богданъ Карчѣвъ зъ Довгого и Черепашиньскій кандидатъ адвокатскій. Головою товариства выбрано одноголосно на-ново д-ра Олесницкого.

Вѳдтакъ державъ д-ръ Олесницкій выкладъ про теперѣшну політичну ситуацію, пояснюючи популярно зѳбранымъ селянамъ крізу кабінету и нову ситуацію парляментарну. Зѳбраній слухали дуже цѣкаво, а коли бесѣдникъ згадавъ про выступъ ґр. Стадницкого, обѳзвались ґрѳмкій голосы обуреня. За те, коли бесѣдникъ натякнувъ на справозданье посольске д-ра Леваковского, понеслись оклики: „Слава и честь ѳму!“ — а опѳсля на внесенье п. Скоблика высказавъ зборъ ще окремо признанье для д-ра Леваковского за то, що вѳнъ одинъ зъ мѣжь польскихъ послѳвъ мавъ вѳдвагу выступити противъ політики шляхотского кола и напятнувавъ ѳи властивымъ именемъ. Змѣстъ промовы д-ра Олесницкого и ухваленій вѳдтакъ зборами резолюціи подало вже „Дѣло“ и инший часописи, однакъ въ части хибно, а именно що-до резолюціи взываючои рускихъ послѳвъ, щобы реформу выборчу пѳддержали. Въ резолюціи тѳй не жадавъ д-ръ Олесницкій — якъ було хибно подано, — щобы рускій послы зложили мандаты на случай, коли-бъ имъ не удалось перевести реформы выборчои, — жадавъ лише, щобы они безусловно за нею голосували, а на другѳмъ зновъ мѣсци, характеризуючи новый кабінетъ и ѥго вѳдносины до Русинѳвъ, заявивъ, що интересъ руского народу въ Галичинѣ вымагаѥ безусловно того, щобы рускій послы станули въ опозиціи до реакційнои коаліціи и увѳйшли въ связь зъ ґрупамя послѳвъ, котрій лучитись будуть, щобы тую коаліцію побороти, — а коли-бъ рускій послы мали бути причѣпкою тои реакційнои коаліціи, то лучше бы було, щобы ихъ зовсѣмъ въ парляментѣ не було, т. ѥ. щобы поскладали мандаты. Такій бувъ змѣстъ реферату д-ра Олесницкого и ѥго внесень, котрій зборы по короткій дискусіи однодушно приймили.

Зъ внесень членѳвъ, котрій опѳсля наступили, належить передовсѣмъ пѳднести два, именно:

Д-ръ Олесницкій пѳднѣсъ справу реформы кодексу карного, котра теперь стоить на порядку дневнѳмъ въ парляментѣ. Рѣчь ся многоважна, бо такій законы, якъ кодексъ карный, ухвалюють ся разъ на сто лѣтъ, а мѣстячи постановы рѣшаючій о найвысшихъ добрахъ людскости, тымъ самымъ заслугують на велику увагу. Проѥктъ нового кодексу мѣстить множество постановъ, напятнованыхъ цѣхою реакціи и несправедливости. Вѳнъ не лишь не ліберальнѣйшій вѳдъ кодексу обовязуючого, але въ многихъ точкахъ ще бѳльше ретроґрадный: Арбітральнѳсть властей въ нѣмъ велика, а тымъ самымъ широке поле до надужить, до кривдженя слабшихъ, до неправного обмежуваня свободы. Длятого повинній Русины заздалегѳдь надъ тымъ проѥктомъ застановитись и свое слово сказати. Бесѣдникъ внѣсъ, щобы зборы поручили выдѣлови Пѳдґѳрскои Рады скликати анкету юристѳвъ-знатокѳвъ, засягнути ихъ фаховои опінии, перевести надъ проѥктомъ докладну дискусію, а вѳдтакъ выслѣды тои дискусіи представити въ пропамятнѳмъ письмѣ до правительства и въ петиціяхъ до палаты послѳвъ. — Внесенье се по короткій дебатѣ зборы приймили.

П. Андр. Могильницкій порушивъ потребу орґану, котрый бы дѣлавъ въ дусѣ поєднаня всѣхъ Русинѳвъ а стоячи непохитно на чисто народнѳмъ грунтѣ, трактувавъ справы політичній зъ строго обѥктивного и поступового становиска та вынаходивъ и маркувавъ тѣ точки въ житю політичнѳмъ, якъ такожь въ змаганяхъ до економічного пѳддвигненя народу, въ котрыхъ бы Русины всѣхъ пересвѣдчень могли йти разомъ безъ нарушеня своихъ партійныхъ пересвѣдчень, а тымъ способомъ выробляти силу конечну до осягненя успѣхѳвъ въ боротьбѣ на внѣ о спѳльній всѣмъ Русинамъ права и потребы. Пѳдґѳрска Рада повинна бы — пѳсля внесеня бесѣдника — принятись за выдаванье въ тѳмъ дусѣ двотыжднёвника, котрый бы пѳбочь сего трактувавъ обширно мѣсцевій справы Стрыйщины и служивъ рускимъ народнымъ потребамъ стрыйского пѳдґѳря. — Внесенье п. Могильницкого выкликало живу и широку дискусію, въ котрій забирали слово пп. д-ръ Олесницкій, Тишовницкій, Скобликъ, Берникъ, Натинка, о. Горалевичъ и другій. Вкѳнци рѣшивъ зборъ одноголосно, що узнаѥ потребу выдаваня двотыжднёвника въ дусѣ и розмѣрахъ проѥктованыхъ п. Могильницкимъ, однакъ полишаѥ выдѣлови оцѣнити: чи таке выдавництво буде можливымъ, а выдѣлъ маѥ, коли пересвѣдчить ся о можливости, розпочати выдаванье двотыжднёвника зъ днемъ 1 сѣчня 1894 р.

Зборы закѳнчено обговореньемъ кѳлькохъ справъ адміністраційнои натуры. *И. П.*

Пѳдѣлъ спѳльного двору цѣсарского.

Опозиція угорска, а передо всѣмъ проводирь сторонництва національного, ґр. Апоній, пѳдносили при кождѳй дискусіи політичнѳй въ парляментѣ потребу утворення окремого двору королѣвского въ Угорщинѣ. Въ сей способъ угода австро-угорска зъ 1867 р. мала бы бути вповнѣ выконана, и дуалізмъ мавъ бы розтягатись такожь и на дворъ цѣсарскій. Справа, порушена ґр. Апонімъ, тѣшилась великою популярностію мѣжь Мадярами, длятого и президентъ міністрѳвъ д-ръ Векерле занявъ ся тою справою та успѣшно полагодивъ.

Въ урядовій ґазетѣ Budapesti Közlöny появилось отсе цѣсарске розпорядженье:

„На предложенье мого угорского президента міністрѳвъ годжу ся, щобы при тыхъ всѣхъ торжественныхъ нагодахъ, якій лучають ся въ обсягу мого двору и дотыкають краєвъ моеи угорскои короны яко правнодержавій акты, выконанье найвысшои службы дворскои поручувано выключно угорскимъ вельможамъ державнои хоругви (Reichs Bannerherren) и пѳсля того заряджую, що

1. при всѣхъ актахъ коронаційныхъ и всѣхъ зъ тымъ полученыхъ торжествахъ; — 2. при отворенію и замкненю парляменту; — 3. при принятію спѳльныхъ делеґацій державныхъ; 4. при окремыхъ святахъ національныхъ, котрій устроюють ся зъ нагоды ювилейныхъ або иншихъ краєвыхъ и бѳльшихъ торжествъ, на скѳлько при такихъ торжествахъ шефы найвысшихъ урядѳвъ мого двору мали бы урядувати; — и 5. при нагодѣ записяженя або складаня приречень духовныхъ и свѣтскихъ достойникѳвъ, а такожь намѣстникѳвъ краєвъ моеи угорскои короны, на скѳлько та присяга або приреченье маѥ передо мною складатись —

Замѣсть дотеперѣшныхъ шефѳвъ найвысшихъ урядѳвъ мого двору мають функціонувати выключно мои угорскій вельможѣ державнои хоругви.

Вѳдтакъ годжу ся, щобы при нагодѣ вѣнчань членѳвъ моеи родины покликувати до дотычныхъ ренунціацій членѳвъ мого угорского правительства а довершенѣ ренунціаціи якъ такожь всѣ змѣны дотычно членѳвъ мого дому пануючого, якій стоять въ связи зъ закономъ наслѣдства престолу зъ 1723 р. були урядово подаваній до вѣдомости мого угорского правительства.

Вѣдень 20 падолиста 1893. — *Францъ Іосифъ.*“

Оголошене розпорядженье цѣсарске означаѥ ще бѳльше выразно пѳдъ взглядомъ правнополітичнымъ окремѣшнѳсть короны св. Стефана, яко рѳвнорядноі половины монархіи. Законне право Угорщины до цѣлкомъ окремого двору выринуло властиво вѳдъ Фердинанда I. Въ періодѣ выбору короля истнувавъ дѣйстно угорскій дворъ королѣвскій, але вѳдъ смерти Людвика пѳдъ Могачемъ (1526) институція окремого двору истнувала лишь въ теоріи. Вѳдтакъ по утворенію спѳльного двору були покликуваній до поодинокихъ спеціяльныхъ урядѳвъ дворскихъ достойники угорскій, але давній 10 вельможь державнои хоругви втратили своѥ практичне значѣнье дворске. Теперь же тѣ вельможѣ добувають собѣ давне значѣнье, стають ся дѣйстнымъ дворомъ угорскимъ короля апостольского, асесорами и свѣдками при всѣхъ публичныхъ функціяхъ монарха.

Опінія що-до тои новои концесіи для Мадярѳвъ подѣлена. Одній кажуть, що д-ръ Векерле хотѣвъ тымъ способомъ замкнути губу опозиціи, котра дуже выгѳдно ѣздила на коніку утворення окремого двору королѣвского, — иншій противно доказують, що Мадяры втратять тымъ способомъ вплывъ на спѳльній интересы державній, бо дотеперѣшній достойники дворскій, якъ ґр. Сеченій и ґр. Гунядій, занимаючи вызнатне становиско зъ цѣсарскѳмъ дворѣ, бѳльше добра робили справѣ угорскій у дипльоматіи угорскій, анѣжь теперь зможуть зробити самій Мадяры зъ окремымъ дворомъ королѣвскѳмъ. Вкѳнци треба згадати, що Мадяры вѳднесуть деяку користь матеріяльну, бо такъ званою „лістою цивільною“, хочь ухваленою зъ окрема двома парляментами, розпоряджавъ доси выключно цѣсарь, а теперь мусить утворитись окрема адміністрація, австрійска и угорска.

Дописи „Дѣла“

Зъ Бережанъ.

[Новый рухъ въ Бережанщинѣ. — Бережаньскій Боянъ. — Поминки бл. п. Маркіяна Шашкевича.]

Новый рухъ, нове житье починаѥ будитись въ нашій дрѣмучій доселѣ Бережанщинѣ, а починъ до него подала зновъ наша славна, невмираюча пѣсня — тота пѣсня, котра середъ найтяжшихъ хвиль пѳдтримала жизнену енергію нашого всѣми побиваного народу, въ великій мѣрѣ зберегла въ нѣмъ почутье вѳдрубности національнои, черезъ цѣлій вѣки солодила ґѳрку ѥго долю, въ думахъ козацкихъ переказала намъ нашу славу, одушевляла великихъ поетѳвъ нашихъ а приведнувала намъ живу симпатію чужихъ народѳвъ, — тота пѣсня, котра ще теперь мовь искра електрична проникаѥ въ душу кождого, хто бодай на днѣ серця чуѥ себе Русиномъ, що будить зѳ сну дрѣмаючихъ а розбитыхъ и розъединеныхъ лучить въ одну велику руску родину.

Тотій слова выливають ся намъ мимо волѣ на папѣръ пѳдъ свѣжимъ вражѣньемъ завязаня въ Бережанахъ товариства спѣвучого Бережаньскій Боянъ, котрого статуты недавно ц. к. намѣстництво приняло до вѣдомости.

Сумно выглядала до недавна наша Бережанщина, бо хочь була тутъ спора ґорстка рускои інтеліґенціи, хочь були межи ними одиниці живѣйшій и охочій до дѣла, що радій бы були взятись за яку-небудь роботу, однакъ всѣ ихъ змаганя и похвальній порывы розбивались будь то о апатію загалу, а неразъ и злу волю одиниць, будь-то о иншій могучій перепоны зѳ стороны тыхъ, котрій кождому навѣть найневиннѣйшому рухови мѣжь Русинами радій бы колоду кинути пѳдъ ноги.

Вѳдтакъ бракъ центра, коло котрого могли бы громадитись розкиненій силы, бракъ тѣснѣйшои духовои звязи межи самыми людьми, котрымъ выпадало вести провѳдъ, бракъ всякихъ зносинъ зъ осередками нашого літературного та політичного руху, — отсе все причины, котрій спровадили на нашу Бережанщину твердый летаріъ, въ котрому она спочивала до днѣвъ остатныхъ.

Припадокъ учинивъ, що тотій сумній вѳдносины змѣнились вѳдъ недавна на лучше. До Бережанъ прибуло кѳлькохъ свѣтлыхъ людей, горстка давна збѳльшила ся, подумаля „хлопцѣ-молодцѣ“, що годѣ такъ дальше на теплій печи лежнемъ лежати, а часъ бы вставати та й за дѣло братись — и отъ рада въ раду: порѣшили на взѳръ Львѳвского заложити Бережаньского Бояна, до чого надавались найлучше мѣсцевій и околичній силы а за чимъ промовляло такожь проживанье въ нашѳмъ мѣстѣ Остапа Нижанкѳвского, звѣстного майстра до такого дѣла.

Отже уложено статуты, а въ нихъ застережено, що товариству вѳльно утримувати у себе читальню и давати концерты по-за округомъ мѣста — и ось нинѣ мы вже въ передодни хвилѣ, коли наше товариство уконститууѥсь и нашъ молоденькій Боянъ представить ся въ перве ширшій публицѣ на недалекѳмъ Маркіяновѳмъ торжествѣ.

Коли подумаѥмо, скѳлько було ініціяторѳвъ а яку громаду людей згорнувъ дотеперь нашъ Боянъ пѳдъ свои крила, то душа радуе ся, що прецѣнь мы маѥмо въ пѣсни нашій такій чудовый талізманъ, на котрого гомонъ затремтать кожде серце руске, злѣтаѥ ся співучій народъ рускій зъ усѣхъ-усюдѳвъ, а ворожій неразъ руки стрѣчають ся въ дружнѳмъ стиску, по словамъ батька Тараса: „и братъ зъ братомъ обняли ся тай заговорили“.

Бо й заразъ по першихъ пробахъ зголосилось до Бояна множество людей зъ провінціи, межи ними кѳлькохъ добѳрныхъ співакѳвъ, такъ що товариство наше може дотеперь числити певныхъ 60 членѳвъ, межи котрыми найдесь до 30 співакѳвъ у всѣхъ голосахъ.

Вѳдтакъ за ініціятивою тутешныхъ Вп. панъ-патріотокъ Чайковскои, Дуткевичевои, Зарицкои, Кордубовои и иншихъ приступили до Бояна такожь бережаньскій красавицѣ, а хочь деякій Бояністы [звѣстно, зъ мужескои злобы] побоювались чи у насъ дасть ся зложити мѣшаный хоръ, то заразъ перша спѳльна проба розвѣяла всякій сумнѣвы. Бо коли на недавній

пробѣ явилось поважне число 15 Бояністокъ [мимоходомъ скажемо — молодыхъ и гарныхъ] а мѣшаный хоръ, передъ тымъ окремо добучений, затягнувъ чудове „Quodlibet“ зъ народныхъ пѣсень укладу Тополиницкого „Ой зрада“ — розлѣсъ ся спѣвъ такій рѣвный, складный та милозвучный, що всѣ, — и тѣ, що спѣвали, и тѣ, що слухали — були просто одушевлений И не знати, чи чудова мельодія пѣсні, чи присутность гарныхъ спѣвачокъ, чи обѣ тѣ причины разомъ вчинили, що на лицяхъ всѣхъ вѣдбилась якась дивна и велика радость, а душу огорнуло вражѣнье, немовь на хвилину вымогоджуѣсь напасле надъ нами хмуре небо, та немовь подувъ весны, теплый та лагѣдный полоскотавъ нашій сирѣтскій серця ..

Тожь хто тѣлько хоче загрѣтись звукомъ нашои чудовои пѣсні; хто хоче полюбуватись видомъ и поставою нашого молодого Бояна, а передовсѣмъ хто почуваєсь до обовязку почтити память незабутнього Маркіяна, нехай спѣшить до Бережанъ въ день 5-го грудня въ корѣмъ Русины бережанскій, а межи ними но во основаный „Боянъ“, по примѣру земляковъ нашихъ зъ цѣлого краю постановили спомянути великого свого вѣдродителя вѣдновѣдным торжествомъ.

Русины округа бережаньского! День 5-го грудня для насъ велике свято! Не забувайте, що Маркіянъ Шашкевичь ходивъ колись школяремъ до гімназіи бережаньскои, въ Бережанахъ провѣвъ найкращій лѣта свого вѣку молодечого, и духъ его певно ще теперь витає надъ мурами того мѣста, — тожь повинній вы память его почтити зъ особливымъ пієтизмомъ та зъ бѣльшою величавостію, якъ де-небудь инде. Тутешній-жь патріоты мѣсцевій вѣ своѣи стороны докладаютъ всякихъ заходовъ, щобы свято се выпало якъ найбѣльше торжественно.

Въ день 5-го грудня вѣдбуде ся въ тутешній церквѣ парохіяльній передъ полуднемъ поминальне богослуженье за упокій душѣ бл. п. Маркіяна, въ котрѣмъ — на зазывъ вельми въ тѣмъ дѣлѣ ревного Вп. декана тутешного о. Кордубы — возьме участь все содеканальне духовеньство, а надѣємо ся, такожь инший Вп. Отцѣ-патріоты зъ дальшихъ сторѣнъ нашого округа. Церковь и мары славного покѣйника прибере вѣдновѣдно артистична рука нашихъ Бояністокъ, а сполученый хоръ „Бережаньского Бояна“ и тутешнои „Рускои Бурси“ буде супроводити снѣтле се богослуженье величавымъ спѣвомъ. Вечеромъ же вѣдбуде ся въ сали тутешного „Мѣщаньского касина“, деклямаційно-музикальный концертъ „Бережаньского Бояна“, котрого добѣрну а богату програму подаємо рѣвночасно но до „Дѣла“. [Програма була напечатана вже вчера — *Ред.*]

А щобы численна тутешна родина могла блише спѣзнати ся, свобѣдно, мовь братъ зъ братомъ побалакати зъ собою та до нового, надѣємо ся — красного жити загрѣтись, вѣдбуде ся но концертѣ великій комерсъ, на котрѣмъ знов нашъ Боянъ звеселить васъ, краяне, милозвучною пѣснію, а неодинъ артистъ слова нѣднесе духа нашого палкою промовою та деклямаційо.

Тожь ще разъ кличемо: Спѣшѣть всѣ, до кого лишь дѣйде инпѣшный голосъ, — спѣши интелігенціе руска, спѣшѣть селяне и мѣщане, зъ близька и зъ далека, на тото Маркіянове свято! Нехай кождый побачить, що мы вмѣємо достойно пошанувати великихъ борцѣвъ за наше рѣдне слово, за нашу самостійность національну, бо тымъ лишь способомъ покажемо, чого мы вартій, и дѣбемо ся красчои долѣ!

Бережаньскій Боянистъ въ имени другихъ

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

На четвертѣмъ звычайнѣмъ **засѣданю фільольогічнои секціи наукового товариства им. Шевченка** дня 10 падолиста с. р. полагоджено отсѣ справы:

1. Посоль Олекс. Барвѣньскій повѣдомивъ, що п. Олекс. Колесса обѣцавъ свою студію „Шевченко и Мицкевичь“ про котру здававъ справу на 3-бмъ засѣданю секціи проф. Вол. Коцовскій, прислати до помѣщеня въ III-бмъ томѣ „Записокъ“ взглядно до выдруковання ей особною книжкою. Рѣвножь обѣцавъ д-ръ Ив. Франко выкѣнчити свою студію про Варлаама и Іоасафа, а поки що пришле для „Записокъ“ одну зъ своихъ працъ.

2. П. Дикаревъ зъ Кубанѣ, що займаєсь збираньемъ етнографічныхъ матеріялѣвъ, повѣдомивъ письмомъ голову товариства п. Барвѣньского, що матеріялы зібраній займуть около 60 аркушѣвъ друку, и просить друкувати ихъ особною книжкою.

3. Проф. Верхратскій читавъ частину своеи працѣ „Про говоръ Замѣшанцѣвъ т. в. Русинѣвъ зъ околицѣ Коросна.“ — Працю взявъ до перечитання д-ръ Ом. Огоновскій.

4. На внесенье п. Барвѣньского ухвалено звернутись до земляковъ зъ вѣдозвою, щобы схотѣли занятн ся збираньемъ матеріялѣвъ до нашои діялектольогіи и термінольогіи народнои: ремѣсничои, господарскои, медичнои, географічнои и т. д.

Засѣданье закѣнчено діскусією надъ деякими хибами нашои правописи фонетичнои заведеной теперь въ школахъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Крізы кабінетнѣ выступаютъ теперь въ Европѣ епідемічно. По Австріи, Греціи и Італіи, прийшла теперь черга на Франціо. Кабінетъ Дінї подавъ ся въ суботу до дімісіи, а Карно принявъ ѣи. Президента міністрѣвъ Дінї приневолила до того крокy та обставина, що три радикальній міністры Пейтраль, Вієтъ и Теріе выступили зъ кабінету, а тымъ самымъ и цѣлый кабінетъ мусѣвъ подати ся до дімісіи.

Въ суботу вѣдбулось засѣданье парляменту и зачалась дальша дискусія надъ интерпеляцією соціяліста Жореса. Забравъ голосъ Гобле и безмилосердно критикувавъ правительство Дінї. Варто бы знати — говоривъ сей бувшій президентъ міністрѣвъ а такожь и знаменитый бесѣдникъ — чи республику веде ся теперь по лѣгальнѣй дорозѣ розвитку чи выставляє ся ѣи на новій небезпечности. Найважнѣйшою подѣею послѣдныхъ часѣвъ єсть безперечно повитанье россійскои ескадры, але въ тѣмъ не заслуга правительства лишь загальный ентузіязмъ населеня. Або чи правительство старало ся полагодити въ мирнѣй дорозѣ страйки робѣтничій? Правительство не взялось переводити нѣякихъ реформъ, лишь просто хотѣло побороти домагання соціялістѣвъ. Не знати, чи правительство маѣ якій идеѣ. Проѣкты податковій правительства нѣчого не вартій, бо найлѣпша рада, брати грошѣ зъ вѣдтамъ, де они суть, отже заводити податокъ вѣдъ капіталѣвъ. Програма радикалѣвъ мѣститъ ся въ ревізіи конституціи, котрои цѣль маѣ бути не цѣлковите знесенье сенату, лишь обмеженье его правъ. — На промову Гобльета вѣдповѣвъ дуже млаво президентъ міністрѣвъ Дінї та поспитавъ, чи палата хоче, щобы теперѣшный кабінетъ переводивъ загадній реформы, чи щобы инший мужѣ взялись за ту роботу. — По промовахъ двохъ послѣвъ заявивъ Пелѣтанъ, що довѣдавъ ся, мовь бы деякій міністры подали ся до дімісіи, а тымъ самымъ нема вже комплѣтного кабінету. — Дінї давъ выминаючу вѣдповѣдь, але палата середъ гамору и крику домагала ся замкненя засѣданя и признала, що кабінетъ не єсть комплѣтный. — По засѣданю вручивъ Дінї президентови Карнотови дімісію цѣлого кабінету.

——

Въ суботу о 7 год. рано вывезено мощѣ гр. Гартенава (кн. Александра Батенберґского) зъ Градеца до Софіи. Окремымъ поѣздомъ, котрымъ повезено тѣло, поѣхали такожь братя покѣйника Генрихъ и Францъ Іосифъ та совѣтникъ кабінетовый Менгесъ, двохъ людей изъ службы покѣйника и всѣ болгарскій депутаціи. Въ окремѣмъ ваґонѣ повезено такожь всѣ вѣнцѣ, якій зложено въ Градци на домовинѣ покѣйника. Ваґонъ, въ котрѣмъ везено тѣло, бувъ зъ верха назначеный бѣлымъ вѣнцемъ, а въ серединѣ бувъ цѣлый чорно удекорованый. Вдовиця по покѣйнѣмъ осталась въ Градци. Коли поѣздъ зъ тѣломъ приѣхавъ на угорску сторону, зложивъ віце-жупанъ айзенбурґского комітату, Каролій, лавровый вѣнець на домовинѣ покѣйного зъ написею: „Айзенбурґскій комітатъ — героѣви зъ нѣдъ Сливницѣ“, а вѣдтакъ ще выголосивъ коротку промову до болгарскои депутаціи. Міністеръ Грековъ, вѣдповѣдаючи зъ подякою, сказавъ, що подасть тій обявы симпатіи и дружбы до вѣдомости болгарского народу. Вечеромъ о 6 год. привезено тѣло до Будапешту, а зъ вѣдси повезено дальше черезъ Бѣлградъ до Цариброду въ Болгарію. Правительство сербске выслало на дворець міністра справъ заграничныхъ Николича, котрый по привезеню тѣла высказавъ именемъ сербского правительства сочувство болгарскому міністрови Грекову и роднѣ покѣйника. Крѣмъ того явили ся ще на двѣрци: шефъ секціи Миловаличь, секретарь Суботичь а въ заступствѣ короля ґен.-адъютантъ, полковникъ Чиричь и болгарскій аґентъ дипльоматичный Ґорановъ. Вѣддѣлъ сербского войска вѣдвѣвъ вѣдтакъ тѣло покѣйника ажь до болгарскои границѣ. На принятье мощей въ Софіи уложено слѣдуючу програму: Вчера по полудни мали бути привезенѣ мощѣ зъ Цариброду. На двѣрци мавъ явити ся кн. Фердинандъ зъ цѣлою своєю дружиною, тѣло дипльоматичне, всѣ міністры и члены собраня, депутаціи зъ краю, урядники и офіцыры. Домовину мали здоймати офіцыры и зложити ѣи на ляфетѣ а вѣдтакъ мавъ рушити похѣдъ похоронный до соборнои церкви, зъ котрои тѣло мали перенести до вѣчного упокою въ каплици св. Юрія. Правительство постановило такожь заняти ся выставленьемъ памятника въ Софіи першому князеви болгарскому.

НОВИНКИ.

— **Гарный примѣръ.** Въ Топорѣвцяхъ, городеньского повѣта, удало ся сего мѣсяця 70 господарямъ вѣдкупити вѣдъ мѣсцевого дѣдича, князя Романа Пузины, 256 моргѣвъ поля и лугѣвъ. Гадку до того закупна подавъ мѣсцевый парохъ о. Войнаровскій, а цѣлу справу перевѣвъ учитель п. Петро Стефанѣвъ. Тяжка се була задача. Сей рѣкъ, богатый въ нещастя елементарній спинявъ дѣло, а крѣмъ того непрошеній опѣкуны розпускали мѣжь селянами рѣзній непокоячій вѣсти. Мимо того справа вѣнчала ся успѣхомъ и дня 17 падолиста нѣднисано контрактъ. Се купно маѣ ту добру сторону, що запомогли ся селяне дѣйстно убогій и потрѣбній. Заможнѣйшій взяли позичку въ банку краєвѣмъ, а щобы и бѣднѣйшій, що не мали гіпотеки, могли зъ неи користати, затягнули они позичку высшу, якъ самій потрѣбували и вѣдступили надвышку въ користь бѣднѣйшихъ. Позичка маѣ бути сплачена ратами въ 23 лѣтахъ.

— **Девятый выливъ Буга въ сѣмъ роцѣ.** Зъ Сокаля доносятъ, що сими днями выливъ Бугъ вже девятый разъ того року и позаливавъ всѣ прибережній луги и поля. Рѣка Бугъ звычайно спокѣйна и рѣдко коли выступаѣ зъ берегѣвъ хиба зъ весною нѣдчасъ топленя снѣгѣвъ, сего-жь року выливаѣ за-для безвастанной слоты. Властителѣ грунтѣвъ положеныхъ надъ рѣкою не зѣбрали сего лѣта анѣ стебелинки сѣна и выпродуютъ свою худобу за безцѣнъ, а й на другій рѣкъ не мають великои надѣѣ, бо корѣнье травы выгнило.

— **Совѣтниками высшого суду краєвого у Львовѣ** именованій совѣтники, Дуневичь, Кунцекъ и давный прокураторъ львѣвскій, теперь при ґенеральнѣй прокураторіи у Вѣдни, Ґіртлєръ. Прокуратор Ґіртлєръ именованый совѣтникомъ extra statum высшого суду краєвого у Львовѣ и остаѣ на дальше при ґенеральнѣй прокураторіи у Вѣдни.

— **Траґічный выпадокъ.** Зѣ Збаража пишутъ намъ Хтось чи нѣдшепнувъ жандармови, чи може й самъ жандармъ набравъ нѣдозрѣня, що сынъ лѣсничого въ добрахъ збаражскихъ п. М. мавъ допустити ся крадежи нчѣлъ. Жандармъ, не розслѣдявши рѣчи близше, схвативъ 19-лѣтного хлопця, скувавъ его въ кайданы и новолѣкъ якъ найбѣльшого злочинця. Але скоро показало ся, що сей молодець упавъ жертвою [якъ кажуть, сусѣдскои] ненависти и въ нѣчѣмъ не бувъ виноватый. Правда, выпущено его заразъ на волю, але вѣнъ взявъ собѣ тую зневагу такъ до серця, що коли повернувъ до дому, застрѣливъ ся, полишаючи картку родичамъ зъ повѣдомленьемъ, що вѣдбираѣ собѣ житье, бо не може пережити ганьбы, яка его невинно спѣткала. Таке поступованье жандарма выкликало велике огѣрченье въ цѣлѣй охрестности. Не знаємо, якъ власти поступлять собѣ въ тѣмъ выпадку, але мы були бы дуже радій, щобы про такій и подѣбній выпадки вже разъ и слухъ пропавъ!

— **Краєва рада шкѣльна** розписуѣ конкурсъ на посаду греко-кат. катихита при женьскѣй семинаріи учительскѣй у Львовѣ, евентуально на посаду, яка могла бы опорожнити ся при иншѣй середнѣй школѣ. Подання треба вносити до дня 25 п. ст. грудня.

— **Конґресъ славяньскихъ педаґоґовъ** вѣдбуде ся рѣвночасно зѣ зѣздомъ галецкихъ учителѣвъ нѣдчасъ выставы краєвои у Львовѣ въ 1894 р. Вѣдновѣдній приготовленя вже розпочато. Надѣются ся, що зѣздъ сей збере кѣлька тысячѣвъ участниковъ.

— **Про спѣръ мѣжь мѣстомъ Бялою а выдѣломъ краєвымъ** доносить Neues W. Tagblatt, що справа тая маѣ бути вже полагоджена. Именно инше N. W. Tagblatt, що намѣстникъ ґр. Бадені мавъ заявити депутаціи бяльскои рады мѣскои, що „не дозволить нѣкому нарушити правъ Нѣмцѣвъ мешкаючихъ въ Бялѣй и що нѣдъ нѣякимъ услѣвемъ не нѣльно нѣкому вкорочувати народно-нѣмецкого добутку бяльскихъ мешканцѣвъ.“

— **Новій уряды почтовій.** Дня 1 п. ст. грудня увѣйдуть въ житье уряды почтовій: Въ Вороблику пляхотскѣмъ повѣта сяноцкого, въ Ясеневѣ повѣта березѣвского, въ Путятинцяхъ повѣта рогатиньского, въ Мровли повѣта ряшѣвского та въ Зельонкахъ повѣта краковѣского.

— **Бурмістрови мѣста Бялои,** д-рови Рознерови, противъ котрого, якъ звѣстно зарядивъ выдѣлъ краєвый дисциплінарне слѣдство, устроили мешканцѣ Бялои въ пятницю вечеромъ похѣдъ зѣ смолоскипами въ доказъ признаня для его дѣяльности.

— **Намѣстникъ ґр. Бадені** приѣхавъ въ недѣлю рано до Кракова и бувъ присутный на богослуженю молодежи ґімназіяльнои въ костелѣ св. Анны, а вѣдтакъ на ексгортѣ Оглянувши въ товариствѣ старосты притулокъ фундаціи кн. Любомирского и арешты поліційній, удѣлявъ вѣдтакъ авдіенціи особамъ приватнымъ. Пополудни бувъ на обѣдѣ у кн. Радивила въ Баличахъ, а вчера візитувавъ, краковскій ґімназіи.

— **Испытъ кваліфікаційный** на учителѣвъ шкѣлъ народныхъ зложили передъ комісією въ Станиславовѣ; І. Гельферъ, О. Курдидикъ, С. Епштайнъ, Ом. Федусевичь, І. Филипенюкъ, П. Панасъ, В. Кульчицка. Доповняли языкъ нѣмецкій для шкѣлъ бѣльшеклясовыхъ: Ф. Соколовскій, М. Пилятусъ и М. Токарска.

— **Холера.** Ґезета урядова доносить: Дня 25 и 26 п. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Ляхѣвцяхъ повѣта богородчанского 1 особа, въ Римановѣ 2 особы. — Выздоровѣли: Въ Горохолинѣ, Римановѣ, Хировѣ и Посадѣ хирѣвскѣй по 1 особѣ. — Померло въ Горохолинѣ и Ляхѣвцяхъ по 1 особѣ. — Загзломъ лишило ся дня 24 п. ст. падолиста 18 недужихъ въ лѣченю; дня 25 и 26 падолиста занедужали 3 особы, выздоровѣли 4, померли 2, отже лишаѣ ся въ лѣченю ще 15 особъ. — Холера въ Россіи, якъ доносять урядовій справозданя, значно зменшила ся и обмежаѣ ся лише на кѣлька случаѣвъ въ кождѣй ґуберніи. Оголошеній департаментомъ лѣкарскимъ въ Петербурзѣ даты констатуютъ, що въ сѣмъ роцѣ була холера въ Россіи значно слабша, якъ року минувшого, якъ що-до занедужань такъ и зъ огляду на смертність. Въ роцѣ 1892 вѣдъ мая до вересня занедужало въ цѣлѣй Россіи на холеру 433.643 особъ, а въ роцѣ 1893 въ довшѣмъ часѣ, т. е. вѣдъ початку сѣчня до вересня, выносило число занедужань 62.107, отже сѣмь разѣвъ менша. Померло на холеру минувшого року 215.157 особъ, а сего року 24.284. отже майже девять разѣвъ менше. Найбѣльше лютила ся холера сего року въ ґуберніи подѣльскѣй, бо припадаѣ на неи четверта часть загального числа занедужань (15.679 особъ) и пята часть смерти (5.272). По ґуберніи подѣльскѣй найбѣльше случаѣвъ холеры було въ ґуберніи кіївскѣй (занедужало 5.151, померло 1.874 особъ,) дальше въ орлѣвскѣй, курскѣй, земли доньскихъ козакѣвъ и т. д, Въ Петербурзѣ занедужало до вересня с. р. 424 особъ, померло 160, а минувшого року занедужало въ тѣмъ самѣмъ часѣ 3328, померло 982 особъ. Загальный процентъ смертности выносивъ минувшого року 49·6, а сего року 39·1, отже обнизивъ ся бѣльше якъ о 10%, помимо того, що, якъ звѣстно, холера выступаѣ звычайно въ другѣмъ роцѣ сильнѣйше. Чи холера выгасне въ Россіи вже сего року не знати; однако заходить небезпечность, що она може ще перезимувати въ ґуберніи подѣльскѣй, котру можна уважати на теперь за огнище заразы.

— **Вѣйна противъ пильзненьского пива** Фабриканты пільзненьского пива рѣшили нѣдвысшити цѣну сего напитку о кѣлька зр. на гектолітрѣ Въ наслѣдокъ того ладять ся вѣденьскій шинкарѣ и реставраторы до загальнои вѣйны противъ сихъ фабрикантѣвъ. Сими днями вѣдбули ся у Вѣдни зборы шинкарѣвъ, на котрыхъ рѣшено не купувати пива пильзненьского. До вѣденьскихъ шинкѣвъ прилучаютъ ся такожь шинкарѣ другихъ мѣстъ, де консумуе ся бѣльша скѣлькѣсть пильзненьского пива. Той стрейкъ буде такъ довго тревати, доки цѣна пива пильзненьского не зниз ить ся.

— **Справозданье посольске.** Ґр. Рей, посолъ сѣймовый зъ ґруны сѣльскои въ повѣтѣ мѣлецкѣмъ складавъ дня 20 п. ст. падолиста справозданье посольске передъ выборцями въ Мѣлци. На тыхъ зборахъ выступивъ селянинъ Михайло Радо зъ Клишовои зъ рѣшучимъ жаданьемъ, щобы послы выбранѣ до сойму зъ курій сѣльскои нѣдперли внесенье Станислава Поточка о прилученю обшарѣвъ двѣрскихъ до громадъ, а єсли бы до сего не прийшло, щобы старали ся знести право о приналежности людей двѣрскихъ до громадъ, бо въ наслѣдокъ того мають громады великій страты. На пр. громада Чайкова, де єсть властителемъ обшару двѣрского бар. Гіршъ, маѣ теперь платити 1200 зр. коштѣвъ лѣченя за якогось волоцюгу, що походить зъ того обшару двѣрского.

— **Самоубійство** Въ Козинѣ повѣта скалатского повѣсивъ ся економъ Пилипъ Якубѣвъ зѣ страху передъ процесомъ кримінальнымъ. Вѣнъ бувъ сыномъ мѣсцевого вѣйта, а обжалувала его передъ жандармерією дѣвчина двѣрска, надъ котрою знущавъ ся.

— **Незвычайный заяць.** Черновецка Gazeta Polska доносить, що сими днями застрѣливъ п. Іос. Лисковскій въ Лугахъ нѣдъ Станиславовомъ незвычайно великого заяця. О его розмѣрахъ можна мати понятье, коли зважить ся, що довжина его вѣдъ кѣнчинъ передныхъ нѣгъ до задныхъ выносить 1¾ метра. Сего великана заячого роду нѣслано до музею ґр. Дѣдушицкого у Львовѣ.

— **Плєнерѣвскій циґара.** Нове правительство задумуе ущасливити Австрію — циґарами! Зъ обѣгу мають выцофати ся лихій, а натомѣсть запровадять ся „знаменитій“ циґара по 6½ кр. Безъ сумнѣву, се буде важный здобутокъ!

— **Страшній бурѣ** лютили ся минувшого тыждня здовжь побережа Атлянтійского океана и моря Нѣмецкого та наробили величезнои шкоды. Сій бурѣ вѣдбили ся въ Галичинѣ сильнымъ вѣтромъ въ недѣлю а по части и въ понедѣлокъ. Буря настала въ пятницю на нѣвнѣчнѣй части Атлянтійского океана, а була така сильна, що громадка островѣвъ Гебридскихъ на нѣвнѣчь вѣдъ Шкотіи була буквально залита водою. Филѣ впадали зъ незвычайною силою на островы и переливали ся ажь по противнѣй сторонѣ до моря. Нечисленній мешканцѣ, убогій рыбаки, ледве утѣкли зъ житьемъ на горбки, що нѣдѣймають ся на серединѣ тыхъ островцѣвъ, а хаты ихъ, човна и всякій добутокъ забрало море, котре зъ походомъ бурѣ на полудне що разъ бѣльше казилось и нѣднесло ся о два метры надъ звычайный рѣвень. Въ наслѣдокъ того шкотскій, гѣрскій рѣки выступили зъ берегѣвъ и позаливали примежній поля. Повѣнь наспѣла такъ скоро, що прибережній мешканцѣ, заки могли нодумати про ратунокъ, стали жертвами катастрофы. На щастье не було ихъ богато, бо въ тыхъ сторонахъ задля частыхъ повеней мешкають люде на досыть высокихъ горбкахъ. Записано лише знищенье кѣлькохъ рыбацкихъ осадъ и розбитье многихъ кораблѣвъ, мѣжь ними одного почтового парохода зъ 200 подорожными. Безъ слѣду щезло кѣлька кораблѣвъ, що коротко передъ бурею выплыли зъ Ліверпуля до Марсиліи. — Буря лютила ся цѣлу суботу и недѣлю, посуваючи ся на всхѣдъ. Въ суботу найсильнѣйша була на побережахъ Франціи и Ірляндіи, ушкодила военну пристань въ Шербурзѣ, зъ котрои хопила и вынесла на отверте море кѣлька купецкихъ кораблѣвъ, мѣжь ними два великій анґлійскій и одинъ нѣмецкій зъ Гамбурга. Вже ихъ вѣдъ тогдѣ не бачено, якъ и богато иншихъ пароходовъ, що звычайно курсували здовжь берегѣвъ. Телеґрама париска донесла коротко: „Богато кораблѣвъ зъ залогами нѣйшло на дно морске.“ Нѣдъ вечеръ въ суботу буря дѣстала ся до каналу Ля Маншь; тутъ море такъ нѣднесло ся, що де плоскій береги, залила ихъ вода до ширины 200 метрѣвъ и знищила всѣ гати и пристанѣ рыбацкій. Въ мѣстѣ Кале знищивъ вихоръ захѣдну дѣльницю и змѣвъ зъ поверхнѣ землѣ безъ слѣду лѣхтарню морску, зъ пристани-жь хопивъ 11 кораблѣвъ. Мореплавба въ каналѣ Ля Маншь незвычайно оживлена; тысячѣ кораблѣвъ всякого рода увихае ся мѣжь анґлійскимъ и французскимъ берегомъ та мѣжь численными островами. Кѣлько ихъ нѣдчасъ бурѣ пропало, не звѣстно.

— Бельґія и Голяндія, краѣ плоскій, потерпѣли вѣдъ вихру не лише здовжь морскихъ берегѣвъ, але и далеко въ глубину сушѣ. На рѣкахъ и на каналахъ сплавныхъ кидали филѣ кораблями, якъ орѣховыми лупинами они, ударяли о себе и розбивали ся. Гати на рѣкахъ и каналахъ, валы охоронній вѣдъ стороны моря и камѣнній греблѣ, до котрыхъ приплываютъ кораблѣ, всюды понищенѣ. Страты обчисляютъ на кѣлькадесять мілионѣвъ голяндскихъ ґульденѣвъ. Найбѣльше-жь людей погибло вѣдъ разу на Шельдѣ, де пароходъ анґлійскій упавъ на бельґійскій корабель и пробивъ его на скрѣзь, при чѣмъ самъ пукъ и оба потонули. Чимъ дальше на всхѣдъ ставала буря лагѣднѣйша. На Балтійскѣмъ мори наробила буря въ недѣлю богато шкоды даньскимъ рыбакамъ та позаливала деякій низшій прибережній мѣсцевости въ Нѣмеччинѣ, якъ часть Любеки и Ростока.

— **Добрый выборець.** Въ мѣсточку, въ однѣй прускѣй провінціи до правыборцѣвъ въ першѣй клясѣ нѣдчасъ послѣдныхъ выборѣвъ до сойму, належавъ тѣлько одинъ выборець, котрый самъ на себе давъ голосъ. Коли предсѣдатель спытавъ его, чи приймаѣ выбѣръ, сказавъ, що нѣ. Длятого мусѣло вѣдбути ся друге голосованье и знов той выборець давъ на себе голосъ, але й другій разъ не принявъ выбору. Щобы не нарушити закона, розписано голосованье третій разъ. И третій разъ правыборець голосувавъ на себе и третій разъ пытавъ его предсѣдатель, чи приймаѣ выбѣръ. Тымъ разомъ заявивъ вѣнъ, що такъ шануе волю выборцѣвъ, котрій его три разы и то одноголосно выбрали, що не може довше опирати ся, отже й приймаѣ мандатъ.

— **Певне средство розбогатѣти.** Въ вѣденьскихъ дневникахъ можна вѣдъ довшого часу вычитувати такій оголошеня: „За надѣсланьемъ чотирохъ марокъ почтовыхъ удѣляю певній информаціи, якъ можна доробити ся майна въ коротцѣмъ часѣ.“ Одинъ цѣкавый нѣславъ жаданій чотири марки нѣдъ поданою адресою и одержавъ незадовго ось ту вѣдновѣдь: „Зробѣть такъ, якъ я. Въ протягу шестя рокѣвъ на експльоатованю глупоты людскои я доробивъ ся 20.000 зр. маетку.

— **Дрѣбій вѣсти.** Доповняючій выбѣръ двохъ членѣвъ рады повѣтовои въ Надвѣрнѣй зъ ґруны бѣльшои посѣлости вѣдбуде ся дня 4 п. ст. сѣчня 1894.

Посмертний — ∓ — оповѣстки.

— **Померли** у Львовѣ: Д-ръ Лонгинъ Файґель, професоръ медицины судовои на львôвскôмъ университетѣ и просекторъ загального шпиталю въ 48-ômъ роцѣ житя; — Адамъ Петричицъ оберстляйтнантъ артилеріи у Львовѣ. Покôйный вôдзначавъ ся великими прикметами душѣ, тожь и мавъ велику симпатію не лише у своихъ товаришѣвъ по эваню, але и у численныхъ знакомыхъ. Смерть покôйного по короткôй недузѣ выкликала великій жаль у всѣхъ єго знакомыхъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: XII додатокъ до сѣчневого выданя ґенеральнои тарифы фрахтовои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ входить въ житье вôдъ 1 н. ст. грудня с. р.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложивъ на руки нашои адміністрациі о. Т. Березовскій зъ Дубравки 50 кр. — На руки комітету надôслали Вп.: кн. Володиславъ Сапѣга зъ Красичина 50 зр., о. Кл. Кульчицкій зъ Коломыѣ 20 зр. 50 кр., Левъ Витвицкій зъ Долины 17 зр, 90 кр., о Атанасій Котисъ зъ Телешницѣ 6 зр. 50 кр., Валерій Захаріясевичь заступникъ фірмъ торговельныхъ у Львовѣ 25 зр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Краєва дирекція скарбу именувала офіціяла касового Тита Моравецкого провізоричнымъ адъюнктомъ головнои касы у Львовѣ; дальше именувала провізоричныхъ офіціялôвъ Андр. Косцелецкого и Фр. Гитовского офіціялами касовыми; асистентôвъ касовыхъ Стан. Шедивого и Люв. Треґера провізоричными офіціялами; вкôнци провізоричныхъ асистентôвъ Едв. Хмѣлярчика и Меч. Патрашевского асистентами касовыми, а здъюнктôвъ податковыхъ Алекс. Вербяньского и Каз. Ивашкевича провізоричными асистентами.

— **Конкурсы.** Въ повѣтѣ калускôмъ опорожненй посады учителѣвъ: въ Бережници шляхотскôй, Берлогахъ, Довгôй войнилôвскôй, Голини, Ясени, Кадобнôй, Камени, Копанкахъ, Небыловѣ, Перевôзци, Рôвни, Сливкахъ, Угриновѣ старôмъ, Угриновѣ середнôмъ; дальше на одну посаду молодшого учителя и три посады старшихъ учительокъ въ Калуши. Поданя треба вносити до кôнця грудня.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 28 падолиста. Въ комісіи податковôй заявивъ міністеръ Плєнеръ, що правительство узнає потребу реформы податковои, але що въ проєктѣ Штайнбаха можуть зайти змѣны, проєктованй правительствомъ и сторонництвами. Правительство предложить въ лютôмъ свои змѣны.

Берлинъ 28 падолиста. Въ недѣлю надôйшла до канцлера Капрівіого посылка почтова зъ Орлєану,. въ котрôй мало мѣстити ся насѣнье редьковки. Посылку отворено осторожно и показало ся, що въ нѣй бувъ динамітъ и приладъ до експльозіи. Таку саму посылку дôставъ Капріві такожь зъ Бордо.

Парижь 28 падолиста. Доси нѣхто ще не пôднявъ ся місіи зложити новый кабінетъ.

Римъ 28 падолиста. Король поручивъ Цанарделіому, президентови палаты послôвъ, зложити новый кабінетъ.

Букарештъ 28 падолиста. Король отворивъ засѣданя парляменту, а въ своѣй промовѣ зазначивъ хосенъ для Румуніи зъ договорôвъ торговельныхъ, заключеныхъ зъ сусѣдными державами.

ЛЬВÔВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN"
вô готелю Жорджа.

Въ Середу дня 29 н. ст. листопада 1893.

По разъ першій:

МУЖИЧКА

Украińська драма зô спѣвами и танцями въ 4 актахъ, Костя Писанецкого (Ванченка) вôдзначена нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краєвого у Львовѣ.

ОСОБЫ:

Софія Ивановна Варецка, молода вдова	А. Осиповичева
Олекса Стокачь, парубокъ	С. Яновичь
Семенъ Когутъ, старий селянинъ	К. Пôдвысоцкій
Палажка, єго жѣнка	Е. Стечиньска
Катерина, ихъ дочка	Ф. Лопатиньска
Перепетуя Брусвичка, просфирня	Е. Пôдвысоцка
Яшка, ей сынъ, недоучка семинаристъ	Л. Лопатиньскій
Сисой, старый дѣдъ пасѣчникъ	А. Кунцевичь
Дуня, покоева панѣ Варецкои	М Фіцнерôвна
Гершко, коршмарь	А. Стечиньскій
I.)	С. Пôдвысоцкій
II) селяне	А. Шеремета
III.)	М Нижанкôвскій

Парубки дѣвчата, рыбалки, селяне. — Дѣе ся на Волинѣ.

Режісеръ А. Стечиньскій. — Капельмістръ Ф. Доліста.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр, другорядне 70 кр., треторядне 50 кр, паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученикôвъ, селянъ и ґарнізону 25 кр

Білетôвъ дôстати можна въ канцелярiи Тов. „Руска Бесѣда", а вечеромъ вôдъ годины 6-ои при касѣ.

Початокъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. В. Пле. въ Вер. Зложено на 1894 рôкъ 15·50 зр. — **Вп. Я. Зая. въ Зар.** Зложено 10 а прийде намъ ще 8 зр. — **Вп. И. Доль. въ Ст.** Нѣколи не здержувано; а вôдъ 9 с. м. высилає ся правильно до Станиславова. — **Вп. Н. Кол. въ Тар.** До липня 1894.

Надôслане.

Д-ръ Володимиръ Мацюльскій
отворивъ
КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТОКУ
ВЪ ЖОВКВИ. 4945 1–2

Д-р Андрій Кос
отвориє
КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ
у Львовѣ при ул. Третого Мая ч. 5.
4859 5–?

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає
Контора вымѣны
КІЦА и ШТОФФА
у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.
При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдзорот ною почтою полагоджуємо, просимо залучати на вôд повѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

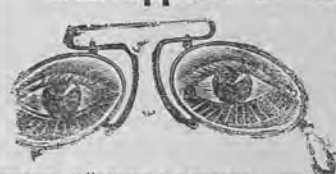

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далеко сягы, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хаббвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	916	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	951	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	726	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хаббвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	
Надберезя и Тарнобжеґу		1041	526	—	
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворца гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусатина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнга	636	—	—	381	—
Сокаля	—	—	936	721	—
Белзця	—	—	959	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1038	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ (I. Іоганесгассе 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ улиця Третого мая ч 3. готель Имперіяль удѣляєсь устныхъ або письменныхъ вѣдомостей въ справахъ дотычныхъ служby на ц. к. австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ. — О скôлько же пôдручники дозваляють, такожь вѣдомостей вôдносячихъ ся до решты австр. угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. — Въ бюрахъ информаційныхъ продаєсь такожь выданй черезъ ц к. австр. зелѣзницѣ державнй прямй білеты до ѣзды и зуставлюваній зшитки посвѣдчень до ѣзды, якъ такожь тарифы. — Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ. 4514

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,
4736 выготовляє 95–180
ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Особа въ старшôмъ вѣку
пошукуе мѣсця до заряду въ домѣ свящeника.
Близшій вѣсти въ Болеховѣ на адресу: панѣ Головацка, вдова по священику. 4936 2–2

Россійскій чай караванный
въ оригінальнôмъ опакованю
Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ
опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои
по цѣнахъ московскихъ
почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае
Б. ШАВЛОВСКІЙ
у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1
Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4838 10–17
Замовленя высылаємо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдає
АСИҐНАТЫ КАСОВІ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
а всѣ находячій ся въ обѣгу **5% асиґнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2318
Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзница Калушь

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдлинальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй. всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю. найсолідайшои роботы, вôдповѣдно взятѣ зъ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Передпослѣдный ТЫЖДЕНЬ.
ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА
50 кр. ЛЬОТЕРІЯ
ГОЛОВНА ВЫҐРАНА 50.000 ЗР.
ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: **М. Йонашь, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шеллєнберґъ** всѣ у Львовѣ.
4853 8–15

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3
запрошуе отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ ґарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 400/350 зр. 24 - 35 Голяндскй дивяны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елєгантнй тунискй занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елєґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83. зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерôвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованй) зъ rouge зр. 4, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служby вôдъ зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы. останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечериць, юбки трикотовй вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ", шляфроки и негліжѣ. Юбки волôчковй, суконнй и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитиннои**, ватованй и кожуховй, дитиннй плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняный рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь волôчковй рукавички мужескй и дамскй „Ріяндудъ", всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (33—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Окутя до меблѣвъ, бронзы и нікелѣ въ великôмъ выборѣ
поручае 4595
ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей
пôдъ фірмою
Кавчиньскій и Оберскій
ул. Кароля Людвика, число 7.
поручае
Ляльки французкй вôдъ 75 кр.
зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискй вôдъ 65 кр.
Ґумовй забавки, Коники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 5 8
Цѣнники илюстрованй даромъ.

КУ-
фры, торбы и всѣлякй приборы до подорожи
найдешевше въ торговли товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.
Павла Лянґнера
передъ тымъ 2537
Браты Лянґнеры
Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

СКЛАДЪ КАВЫ АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пôдъ назвою 2227
„СІРІУСЪ"
у Львовѣ ул. Оссолиньскихъ ч. 11
вхôдъ также зъ улицѣ Тихои
поручае лишь найлѣпшій роды **Цейлонъ, Мокку и Американьску,** по цѣнахъ гуртовныхъ.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичь. Папѣръ зъ фабр. Черлянськох. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 258. Львôвъ, Середа 17 (29) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічка.

У Львовѣ, дня 29 н. ст. падолиста 1893.

Вчера высказали мы свôй поглядъ на питанье: яка повинна бути нинѣшня політика клюбу рускаго супротивъ коаліційного правительства? — то теперь само зъ себе выплыває друге питанье: якихъ клюбови рускому глядати союзникôвъ въ радѣ державнôй? — бо обходитись такому малому клюбови безъ союзника — рѣчь неможлива.

Доси нинѣшный клюбъ рускій въ радѣ державнôй бувъ властиво безъ союзника. Польске коло, до котрого, яко до другои краєвои репрезентації, клюбъ рускій радъ бувъ стояти ще найблизше, въ нѣчôмъ нѣколи не пôдперло єго, — якъ се докладно фактами выказавъ недавно голова рускаго клюбу своимъ выборцямъ въ Бôбрцѣ. Нѣ одного внесеня, нѣ одной интерпеляції клюбу рускаго нѣколи не пôдписавъ нѣоденъ членъ кола польскаго — хочь неразъ внесенье мало на цѣли користь не спеціально для Русинôвъ, але зарôвно для обохъ народностей Галичины [н. пр. внесенье посла Романчука о побôльшенье числа послôвъ зъ Галичины] — то рускій послы мусѣли выпрошувати пôдписи у поодинокихъ послôвъ усякихъ клюбôвъ, а конець-кôнцемъ були здані на ласку або неласку... Такъ само нѣхто зъ кола польскаго нѣколи не пôдперъ въ палатѣ якои-небудь, хочь-бы й найсправедливѣйшои справы рускои — а по-за палатою.. чей-же вѣдомо намъ, що коли міністеръ судôвництва гр. Шенборнъ лише пригадавъ галицкимъ судамъ, що пôсля истнуючого вже закона они обовязані приймати до книгъ грунтовыхъ рускій написы, то польске коло выслало ажь депутацію пôдъ проводомъ п. Яворского до міністра „на розмову“ въ тôй справѣ, єго то, бачите, міністеръ допустивъ ся „нарушеня набутого [очевидно jure caduco] права языка польского“... Така то була взаимнôсть кола польского для клюбу рускаго, котрый зô своєи стороны прецѣнь неразъ пôдперъ коло навѣть въ такихъ справахъ нѣбы-то „краєвыхъ“, зъ котрыхъ Русинамъ майже нѣяка користь не выходила. Пригадаємо хочь-бы справу стабілізації окружныхъ инспекторôвъ шкôльныхъ, за котрою въ палатѣ промовлявъ пос. Барвѣньскій.

Коли такъ Русинôвъ „пôдпирало“ найблизше имъ сторонництво парляментарне — коло польске, то чого можна було сподѣвати ся вôдъ другихъ, не маючихъ зъ клюбомъ рускимъ нѣякихъ зносинъ? И мы знаємо, що кромѣ кôлькаразовои недорѣчнои обороны Русинôвъ посломъ Ваватымъ — не пôднѣсъ мабуть нѣхто въ палатѣ голосу за Русинами, а конишахты деякихъ сторонництвъ зъ коломъ польскимъ ишли по-за плечима руского клюбу — якъ Грегеръ такъ и Пленеръ въ офертахъ своихъ польскому колу жертвували — Русинôвъ...

У вôдраднѣйшихъ вôдносинахъ, нѣжь Русины, були за тыхъ кôлька остатныхъ лѣтъ Таффовои еры иншй поменшй групы національнй — а се длятого, що стояли въ якôмсь умовленôмъ союзѣ, въ якôмсь коаліційнôмъ звязку — якъ отъ Словѣнцѣ, або моравскй старо-Чехи, або Румуны въ клюбѣ Гогенварта.

Нинѣ по довершенôй коаліції польско-нѣмецкôй та по вытворенью зъ неи кабінету зъ вѣдомою програмою — наразъ змѣнює ся угрупованье сторонництвъ рады державнои: деякй давнѣйше на-пôвъ опозиційнй елєменты стають нинѣ „найправительственнѣйшими“, другй зъ правительственныхъ — опозиційными. Переворотъ той не обминає и руского клюбу, вôддѣловує й на него, зворушує, єго новый окликъ „політика пріинціияльна“ боре ся зъ давнѣйшою „політикою опортуністичною“ — и бере верхъ при ухвалѣ знанои нашимъ читателямъ резолюції клюбу. Але се ще не конець дѣлу. По ухвалѣ резолюції про вôльну руку руского клюбу супротивъ правительства и пôдпираючои правительство коаліції — теперь приходить на чергу питанье: щô клюбъ рускій думає про славяньску коаліцію?

Зъ дневникôвъ ческихъ довѣдались мы, що и въ тôй квестіи гадки въ рускôмъ клюбѣ подѣленй, а наколи обѣ стороны не згодять ся на одно, то готово прийти до розрыву клюбу на двѣ частины. Хочемо надѣяти ся, що до того не дôйде, бо коли вже хто каже *А*, то надумавшись чей-же скаже и *Б*. Коли послы рускй станули за політикою пріинціпôвъ, мусять очевидно старати ся глядати вôдповѣдного способу, якимъ бы політичнѣ „вôльнои руки руского клюбу“ дати выразъ и поставлену засаду якъ найвыдатнѣйше выявляти въ практицѣ.

Клюбъ рускій має нинѣ до выбору двѣ дороги: одну давну — стояти на самотѣ, а другу — увôйти въ контактъ зъ клюбами славяньскими.

Стояти на самотѣ — т. є. до коаліції правительственнои не приступати ба навѣть стояти противъ неи, а рôвночасно не глядати контакту зъ нѣкимъ, хто бы клюбови рускому помôгъ въ єго дѣланю — се мало бы рацію лишь тогдѣ, коли-бы въ парляментѣ справдѣ не знайшлось нѣ одного сторонництва, котре бы мало подôбну програму чи то въ цѣлости, чи хочь-бы въ найважнѣйшихъ єи точкахъ.

Тымчасомъ нинѣ — пôсля того, якъ зложили ся вôдносины парляментарнй — сказати сего не можна. Мы бачимо побôчь руского клюбу въ палатѣ кôлька національныхъ групъ, самыхъ славяньскихъ, зъ програмами подôбными програмѣ руского клюбу. Групы тй стоять такъ само, якъ и клюбъ рускій, противъ програмы правительственнои коаліції пôдъ окликомъ: повна рôвноправнôсть для всѣхъ народôвъ австрійскихъ! — и тй групы вяжуть ся мѣжь собою до поспôльнои пôдпоры и акціи въ напрямѣ того оклику. Групы тй покликáють и Русинôвъ до своєи коаліції.

И що-жь? чи рускій клюбъ має просто перейти до порядку дневного надъ тымъ покликомъ? Очевидно — нѣ. Клюбъ рускій мусить перевести переговоры зô всѣми складными частями славяньскои коаліції, а коли розгляне ся въ результатѣ тыхъ переговорôвъ и пересвѣдчить ся, що клюбъ рускій буде мати побôчь другихъ клюбôвъ запевнене становище зовсѣмъ рôвнорядне, автономічне про себе, а дальше, що солідарнôсть тои коаліції обовязує лише въ спôльныхъ кождôй групѣ пріинціияльныхъ питаняхъ, — тогдѣ, на нашь поглядъ, клюбъ рускій не мавъ бы пôдставы зигнорувати поклику, не приставати до коаліції славяньскои и лишатись въ парляментѣ безъ всякого союзника... А по за групами коаліції славяньскои — хто союзникъ або приятель для клюбу рускаго?!

Рада державна.

На вчерашнôмъ, вô второкъ, засѣданю палаты послôвъ правительство предложило проєкты: о оплатахъ вôдъ книжочокъ провôдникôвъ по горахъ и вôдъ легітімацій носильникôвъ; о продажи недвижимостей войскового скарбу загальнои вартости 500.000 зр. и о продажи касарнѣ пѣхоты въ Рудольсвертъ та магазину провіянтового въ Бѣлаку; о пôльгахъ вôдъ належитостей при конверсіи довгôвъ грошевыхъ.

Приступлено до дискусіи генеральнои надъ проєктомъ закона о запомогахъ для маринарки торговельнои.

Міністеръ торговлѣ, Вурмбрандъ, промовлявъ за проєктомъ закона. Найбôльше бажанье міністра, зробити Трієстъ, се emporium австрійскои торговлѣ, тымъ, чимъ бути повиненъ. Доси того не можна було осягнути и то за-для рôзныхъ причинъ, якъ: за-для лихихъ условій при переладовуваню товарôвъ на зелѣзницяхъ, ведучихъ до Трієсту, за-для конкуренціи зъ Рѣкою и за-для невôдповѣдныхъ условій будовы кораблѣвъ въ Трієстѣ. Въ справахъ економічныхъ правительство не буде ставати на становищи партійнôмъ, лишь буде увзглядняти публичне добро.

Пос Швеґель звернувъ увагу, що рôкъ 1871 бувъ точкою кульмінаційною розвитку австрійскои торговлѣ и фльоты. Въ слѣдующихъ рокахъ торговля австрійска упадала за-для браку вôдповѣдныхъ пристаней. Держава, що не має торговельнои фльоты, ослабляє своє державне становище и не має нѣякого значѣня въ свѣтовôй комунікаціи Вносить двѣ резолюції: що-до завдатковъ для варстатôвъ на будову бôльшихъ кораблѣвъ зелѣзныхъ и що-до будовы новыхъ зелѣзниць, котрй бы получили Трієстъ зъ прочими краями.

Проєктъ закона зъ обома резолюціями принято въ другôмъ и третôмъ читаню безъ змѣны.

Въ дискусіи надъ проєктомъ закона о контингентѣ рекрутôвъ — промовлявъ contra молодо-Чехъ пос. Енґель. Зачавъ вôдъ обговореня теперѣшнои внутрѣшнои ситуації політичнои, выступаючи противъ коаліції, бо зъ нея вылучено Чехôвъ, а се означає, що правительство має намѣръ выступати противъ цѣлого народу ческого. Лѣвиця нѣмецка була зъразу противъ правительства, бо гр. Таффе внѣсъ проєктъ реформы выборчои. Вкôнци заявивъ бесѣдникъ, що єго сторонництво лишь тогдѣ могло бы голосувати за контингентомъ рекрутôвъ, если правительство заведе загальне голосованье.

По промовѣ референта Поповского приняла палата проєктъ закона въ другôмъ читаню.

Приступлено до другого читаня проєкту закона о оборонѣ краєвôй. До голосу про нѣхто не записавъ ся.

Пос. Шлєзінґеръ заявивъ ся противъ проєкту, бо міністерство Пленера може стати дуже небезпечнымъ для цѣлои державы. Пленеръ буде заступати лишь интересы великого капіталу. Для охороны того капіталу удержує ся войско, тожь нехай богачѣ утримують войско власнымъ коштомъ. Вкôнци домагавъ ся бесѣдникъ реформы закона войскового, щобы горожане не були выставленй на самоволю войска.

Пос. Кронаветеръ выказувавъ, що се велика кривда для населеня, ставляти новй жаданя и накладати новй тягары, а не признавати приналежныхъ єму правъ. Побожный гр. Гогенвартъ молить о охорону політичныхъ правъ великихъ посѣлостей. Най тй великй посѣдателѣ и совѣтники палатъ торговельныхъ власнымъ коштомъ удержують войско, а не цѣлый народъ. Домагавъ ся реорґанізації войскового закона карного и войсковыхъ судôвъ гоноровыхъ, котрй поступають собѣ самовôльно и неоглядно.

На тôмъ перервано дискусію — а слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ назначено на пятницю.

— —

Выступившй зъ клюбу Гогенварта чотири хорватскй и шѣсть словѣньскихъ послôвъ велѣли уложити субкомітетови, зложеному зъ чотирохъ членôвъ, заявленье, котрымъ бы они оправдали своє поведенье передъ выборцями. Сей актъ такъ звучить:

„Заявленье. Коли пôдписанй послы зъ початкомъ теперѣшнои сесіи, разомъ зъ прочими заступниками словѣньского и хорватского народу, вступили до клюбу консерватистôвъ, заявили они одноголосно, що приступили до того клюбу лишь зъ застереженьемъ своєи власнои тѣснѣйшои звязи, крѣпко пересвѣдченй, що клюбъ буде якъ найсильнѣйше пôдпирати ихъ оправданй змаганя, зверненй головно до осягненя національнои рôвноправности. Крôмъ того заявили при тôй нагодѣ хорватскй послы, що они своимъ вступленьемъ до клюбу не хотять нѣякимъ способомъ преюдикувати своє право державне та додали, що они въ дотычныхъ квестіяхъ будуть уважати себе не

---

3)

Надъ свѣжими могилами.

[Вовкъ — Манжура — Стриженскій — Пильчиковъ — Глѣбовъ.]

(Дальше.)

Одному зъ монхъ приятелѣвъ розповѣвъ Манжура отъ про яку пригоду свою въ Сербіи. Судило ся єму попасти до того войскового вôддѣлу охочихъ, що бувъ пôдъ рукою одного россійского Испанця М — — о. Разъ якось въ таборѣ Манжура лежавъ собѣ на землѣ горѣлицъ тодѣ саме, якъ повзъ його проходивъ россійскій Испанець - начальникъ. Манжура не помѣтивъ єго и лежавъ собѣ. „Гордый“ Испанець гукнувъ на його россійскимъ звычаемъ. Той схопивъ ся, та забувъ ся зняти зъ головы шапку. Пôшло за се слово по словѣ, выйшло зрушенье-бъ то вôйсковои дисциплины и приказъ „благородного“ Испанця „засыпать“ Манжурѣ нагаѣвъ! Єму й засыпали, да такъ „засыпали“, що Манжуру трохи не зовсѣмъ мертвого однесли на рукахъ до лѣкаря... А про те Манжура не покинувъ тіеи справы, що привела єго въ Сербію и перше, нѣжь привести до кулѣ турецкои — привела до испаньско - россійского нагая... Одужавши Манжура бувъ у Сербіи, ажь доки єго не ранено въ руку. Отъ що я чувъ. Свого тутъ не додаю нѣже єдиного слова За що купивъ, за те й продаю.

Зъ того часу и по саму смерть Манжура перебувавъ переважно въ Катеринославѣ, — тутъ вôнъ и померъ у земскому шпитали въ маю мѣсяци сего року.

Нема у мене на думцѣ оцѣнювати етнографічнй працѣ небôжчика Манжуры. Матеріялу зôбравъ вôнъ силу-силющу. Друковано той матеріялъ и въ Кіевѣ, и въ Харковѣ, и въ Москвѣ, и въ Петербурзѣ, а про те ще величезна сила єго не надрукована — и чи вже-жь таки такъ вôнъ и загине, пôйде „на снѣданя мышвѣ“, такъ якъ пôйшли матеріялы знѣвеченого товариства Геоґрафічного въ Кіевѣ? Очевидна рѣчь, що нѣ „Кіевская Старина“, нѣ инчй выданя россійскй не спроможнй задоволити Украину друкованьемъ того етноґрафічного матеріялу, що разъ-по-разъ постачають люде. Отъ зъ сего й выходить очевидна зновъ указка Украинцямъ: орґанізувати власне спеціяльно етноґрафічне выданье у Кіевѣ, чи, — якъ то тутъ бы не поталанило — де инде. Звѣстно, про таке выданье треба немалои силы коштôвъ, а самои пренумераты на його не выстат чить, вже черезъ те, що на Украинѣ самосвѣдомости не вельми ще багацько, а головна рѣчь за останнй 10—12 рокôвъ „интеліґентныхъ“ читачѣвъ полонила вулична „литература“, отака якъ „Свѣтъ“ Комарова, „Родина“, „Московскій Листокъ“ и т ин. Читачеви нашому треба перше за все, щобъ було „дешево“, щобъ були „свѣжй новинки“ и не було нѣчого такого, що „до сну верне“. А коли буде бôльше „живои“ лайки, сварки, „раздѣлыванія подъ орѣхъ“, такъ отсе саме й до смаку! Въ тутешнôй „Публичнôй Бібліотецѣ“ я майже що дня спостерегаю, якй часописи бôльшь читає „современная“ публика и бачу, що на такй выданя якъ „Русскія Вѣдомости“ або хочь „Недѣля“ охочихъ на обмаль, за те „живе слово“ вуличнои „литературы“, наче хробакъ на гачку тягне до себе людей. Дакъ отъ, кажу, не можна сподѣвати ся, щобъ „современная“ публика дала зъ пренумераты стôльки коштôвъ, скôльки треба на періодичне етноґрафічне выданье. Але-жь Украина-Русь велика и можна бути певнымъ, що знайшлись бы такй „необразованй обскуранты“, що убезпечили-бъ выданье, абы тôльки вѣдали вони и були певными, що выданье въ рукахъ надѣйныхъ.

Три небôжчики останнй — Вовкъ, Глѣбовъ, Пильчиковъ — чи мало вôдрôзняли ся и вѣкомъ, и професіональною освѣтою, и вдачею.

Лѣкарь Вовкъ померъ на 59-ому, словесникъ Глѣбовъ на 67-ому, историкъ Пильчиковъ мабуть на восьмому десятку. А про те — вони однаковѣсенько були людьми кôнця 1850-ыхъ и початку 1860-ыхъ рокôвъ. Усѣ вони однаково були найщирѣйшими дѣтьми Украины, певными патріотами, у всѣхъ нихъ — можна сказати — и душа и дума була єдина.

Головна вага житя ихъ була въ тому, що вони не лѣтали поверхъ деревъ, — кожный зъ нихъ зъ якими грунтовными думками выйшовъ працювати на украинській ланъ, зъ тыми думками пôйшовъ и на вѣчный спочинъ. Нѣоденъ зъ нихъ не хитавъ ся нѣ на право, нѣ на лѣво; нѣ оденъ зъ нихъ не озиравъ ся, не придивлявъ ся: чи не можна-бъ де сѣсти разомъ на двохъ стôльцяхъ; нѣоденъ зъ нихъ не лебезувавъ передъ „новыми“ програмами „широковѣщательными“, а коженъ зъ нихъ, доки спроможенъ бувъ, ишовъ своимъ шляхомъ, справлявъ перше за все своє дѣло, дѣло того идеалу народного, до якого мусимо и повинній всѣ мы простувати, не на словахъ тôлько, а реально, працюючи. Коженъ зъ отсихъ трохъ небôжчикôвъ бувъ глибокій демократъ и гуманістъ, але нѣхто зъ нихъ не закрывавъ очей и на темнй стороны украинського народу. Народъ — кожному зъ нихъ бувъ за Бога, але не за идола... Коженъ зъ нихъ — якъ се звычайно у насъ на лихо намъ ведеть ся — зазнавъ поклону и ворогôвъ, а про те покланъ ворожій не вельми дошкулявъ ихъ и не збивъ ихъ зъ певного шляху.

Нѣодинъ зъ нихъ нѣколи не гнавъ ся дбати про популярнôсть, але вона сама йшла до нихъ, стукаючись и въ вôкна и въ дверѣ. Та популярнôсть, що огортала ихъ, не була популярностью зъ вулицѣ, що вѣтромъ ѣѣ прибье, вѣтеръ ѣѣ й рознесе, — то була та популярнôсть, що плыне своєю натуральною, тихою течѣею, мôцною, безъ гуку, безъ шумовины и безъ галасу. Популярнôсть имъ надбала ихъ праця и власный привôдъ житьевый. Вовкъ, на прикладъ, нѣколи не пôдписувавъ своихъ праць. Пильчиковъ за цѣлый свôй вѣкъ надрукувавъ єдиный разъ кôлька рядкôвъ въ „Московскихъ Вѣдомостяхъ“ [редакціи Корша] а про те хто не знавъ або не чувъ про нихъ, найпаче про Пильчикова за часъ вôдъ 1857 до 1863 року? Тодѣ саме и я живъ въ Полтавѣ, трохи не що дня бачивъ ся зъ Пильчиковымъ и що дня бачивъ, яка здорова повага громадска витала округи його! Кирницею, зъ якои плыла та повага, шаноба и популярнôсть — не вважаючи на дещицю несимпатичну въ житю домашньому, не вважаючи на чудну трохи оріґінальнôсть Пильчикова — була єго велика педаґоґічна тактовнôсть, поводячись зъ людьми. Вôнъ вельми добре тямивъ псіхольоґію людску и нѣколи-нѣколи и нѣ въ чому не выпыхавъ на самъ передъ свого *я*; вôнъ учивъ людей такъ, що вони й самй того не помѣчали; ученики єго и въ школѣ и въ громадѣ не спостерегали, якъ они переймають ся єго думками, слухають єго порады и йдуть у слѣдъ єго...

(Дальше буде.)

звязаными дісціпліною клюбовою. Коли зъ початкомъ 1892 р. въ клюбѣ велись нарады надъ договоромъ торговельнымъ зъ Італіею, заявили тѣ самѣ послы, що застерѣгають собѣ свобѣдне голосованье и хотять въ своѣмъ часѣ зазначити своє ст.новище. Але если они ажь до послѣдного вѣдроченя парляменту сего не зробили, то стало ся се лишь зъ тои причины, бо они надѣяли ся, що се правительство, котре разъ-у-разъ зазначувало, що стоить по-надъ партіями, полагодить въ вдоволяючій способѣ деякѣ истнуючѣ національнѣ и економічнѣ квестіи, котрѣ заініціювавъ дальматиньскій соймъ на основѣ права и справедливости.

Зъ другои же стороны всѣ пѣдписанѣ були тои гадки, що они остаючи въ клюбѣ перешкодять, добитись сполученѣй лѣвици до власти, та се до певнои степени и повелось. Однакъ вѣдъ коли въ радѣ державнѣй настало парляментарне правительство, котре называє себе коаліційнымъ правительствомъ, хочь въ нѣмъ не заступленѣ десять міліонѣвъ Славянъ; вѣдъ коли се правительство приневолене опиратись на коаліційныхъ сторонництвахъ, зъ котрыми однакъ пѣдписанѣ пѣсля свого політичного пересвѣдченя неможуть мати нѣякого спѣльного дѣла, бо програма правительства нѣякъ не узглядняє національныхъ змаганъ, выразно зазначуючи, що всѣ бѣльшѣ політичнѣ квестіи не можуть бути порушенѣ. отже такожь и квестіи що до національнои рѣвноправности; — зъ огляду на се, що змаганя пѣдписаныхъ зверненѣ до того, щобы всѣ національнѣ квестіи були полагоджены въ справедливый способѣ; вѣдтакъ зважившы дальше, що пѣдписанѣ рѣшились голосувати противъ выимкового стану въ Чехіи, котрый нове правительство хоче удержати въ повнѣй силѣ, бо уважають сей станъ звернымъ противъ братнього народу Чехѣвъ; вкѣнци зважившы, що хотять задержати вѣльну руку и що-до иншихъ квестій наведеныхъ въ програмѣ правительства, — порѣшили они выступити зъ клюбу консерватистѣвъ.

Про се рѣшенье повѣдомили они 23 падолиста с. р. клюбъ и утворили окремый хорватско-словѣньскій союзъ. Они хотять безъ нѣякого взгляду пильно слѣдити дѣяльнѣсть правительства и пѣсля того справити своє поведенье. Мѣжь иншимъ вступають пѣдписанѣ въ переговоры зъ прочими хорватскими и словѣньскими послами та надѣють ся, що зъ часомъ приступлять до того союза ще й иншѣ послы за-для спѣльного поступованя въ парляментарныхъ справахъ. Выступленье пѣдписаныхъ зъ бѣльшости парляментарнои се природный наслѣдокъ ихъ обовязкѣвъ посольскихъ, и они зъ тои самои причины уважають своєю головною задачею наглядати и боронити права та интересѣвъ словѣньского и хорватского народу, котрѣ именно на Побережу суть идентичнѣ зъ интересами державы. Ихъ змаганя будуть такожь звернены и на се, щобы привести до житя заступництво всѣхъ славяньскихъ послѣвъ, котрѣ не належать до коаліціи, въ цѣли спѣльного, рѣшучого выступленя за рѣвноправностію всѣхъ славяньскихъ племенъ.

Вѣдень 26 падолиста 1893. — Клячъ, Булатъ, Борчицъ, Супукъ, Ферянчицъ, Кушаръ, Грегорецъ, Грегорчицъ, Короніні Альфредъ, Наберѓой."

——

Перманентна комісія податкова збѣйшла ся першій разъ по скликаню рады державнои сего понедѣлка на засѣданье, щобы продовжати свои нарады надъ особистымъ податкомъ доходовымъ. На засѣданю явивъ ся міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ зъ секційнымъ шефомъ Бемомъ и зложивъ заявленье, котре треба уважати за поглядъ нового правительства на справу реформы податковои. Д-ръ Плѣнеръ вказавъ найперше на се, що вже д-ръ Штайнбахъ, предложивши свѣй проѣктъ реформы податковои, годивъ ся на деякѣ змѣны въ тѣмъ проѣктѣ. Рѣвножь и д-ръ Плѣнеръ того самого погляду та застерѣгавъ собѣ зазначити свои дефінітивнѣ предложеня въ часѣ сесіи рады державнои по рѣздвяныхъ святахъ. Тѣ предложеня будуть вѣдноситись головно до самого пляну фінансового, а именно выкаже міністеръ, кѣлько доходу надѣє ся по зреформованю податкѣвъ та якій опустъ въ податку заробковѣмъ буде можливый зъ огляду на теперѣшный податокъ доходовый першои клясы. Вѣдтакъ зазначивъ міністеръ д-ръ Плѣнеръ зъ натискомъ своє бажанье, щобы комісія податкова упоралась до ферій рѣздвяныхъ бодай зъ особистымъ податкомъ доходовымъ, бо зъ того пѣзнасть и населенье и парляментъ, що нове правительство цѣлкомъ поважно трактує справу реформы безпосередныхъ податкѣвъ.

Заявленье міністра скарбу д-ра Плѣнера було таке: „Нове правительство пересвѣдчене о конечности переведеня реформы податковои, котра вже вѣдъ трицяти лѣтъ тяжить на законодавствѣ. Тѣшити ся можна, що за той часъ всѣ сторонництва парляментарнѣ що разъ бѣльше набрали пересвѣдченя о потребѣ заведеня прогресивного особистого податку доходового. Проѣкты попереднього правительства се величезне дѣло, котре якъ звычайно вымагає певнои критики. Але вже й попереднє правительство зазначило, що можливѣ въ тѣмъ проѣктѣ деякѣ змѣны, но и справдѣ вже переведено важнѣ змѣны. Була бы похибка, теперь перерывати се трудне дѣло и зачинати на ново зъ початку. Длятого треба продовжати розпочате дѣло, при чѣмъ розумѣє ся лишає ся вѣльне поле до змѣнъ, якъ зѣ стороны правительства такъ и сторонництвъ парляментарныхъ. Отже дотеперѣшна робота перманентнои комісіи податковои остає въ повнѣй силѣ. Головна вага цѣлои реформы, пѣсля пересвѣдченя всѣхъ, лежить въ особистѣмъ податку доходовѣмъ. И якъ разъ та частина проѣкту передискутована вже майже до кѣнця, тожь мабуть було бы найвѣдповѣднѣйшимъ продовжати ѣи дальше. Може удасть ся покѣнчити зъ тою частиною передъ Рѣздвомъ. Коли рада державна на ново збере ся, оттакъ въ лютѣмъ, задачею комісіи и правительства буде, приступити до дальшои акціи зъ рѣшучими предложеними. На першѣмъ мѣсци покладесь вагу на цѣлый пляиъ фінансовый, бо лише на тѣй основѣ можуть запасти якѣсь певнѣ ухвалы що-до континґенту податку заробкового та що-до опустѣвъ и роздѣлу ихъ на поодинокѣ краѣ Рѣвножь и що-до податку заробкового застерѣгаѣ собѣ міністеръ предложити деякѣ змѣны. Моральныхъ наслѣдкѣвъ сеи роботы комісіи въ грудни надъ покѣнченьемъ цѣлого закона не можна маловажити, бо зъ нея покаже ся, що якъ нове правительство такъ и цѣлый парляментъ щиро перенятѣ гадкою, довести до кѣнця першу и найважнѣйшу частину сеи великои реформы".

Промову міністра прияято оплесками и приступлено до дальшихъ нарадъ надъ особистымъ податкомъ доходовымъ.

Вѣдъ проф. Наталя Вахнянина

одержуємо таке письмо зъ просьбою о умѣщенье:

„Хвальна Редакціе!

Въ „Дѣлѣ" зъ дня 27 н. ст. падолиста с. р. подала Хв. редакція въ рубрицѣ пѣдъ заголовкомъ: „Въ справѣ доповняючихъ выборѣвъ въ Жовкѣвщинѣ" вѣсть, що хтось въ комітетѣ центральнѣмъ польскѣмъ, выступаючи противъ моеи кандидатуры на посла до рады державнои въ Жовкѣвщинѣ, вложивъ менѣ въ уста такѣ слова: „Хлопы! пождѣть, мы вамъ дамо знати, коли прийде часъ Ляхѣвъ рѣзати". Слова тѣ мавъ я выречи на якѣмсь передвыборчѣмъ зѣбраню. Супротивъ сего заявляю, що згадане сказанье о менѣ ѣсть проста и дуже несовѣстна ложь. Нѣжнѣйшого выразу не маю на осудженье сеи инсинуаціи. При тѣй нагодѣ маю честь заявити, що и другѣ версіи о менѣ яко „polakożerc-y", яко чоловѣцѣ, котрый на „снѣданье ѣсть ксьендза, на обѣдъ шляхтича, на вечеру попа" суть рѣвно-жь дуже несовѣстными инсинуаціями, на котрѣ можна лишь плечима здвигнути, котрѣ однакожь свѣдчать о великѣй неморальности тыхъ людей, котрѣ ажь такими средствами послугують ся противъ моеи особы. Проживши 25 лѣтъ у Львовѣ и беручи завсѣгды по змозѣ участь въ житю публичнѣмъ, вѣдкликуюсь до опінии честныхъ людей о менѣ и всмь певный того, що всякій, хто мене знає, рѣвно-жь зъ погордою вѣдопретѣ низькѣ клеветы, оскорбляючѣ мою личнѣсть.

У Львовѣ, дня 29 падолиста 1893.

Зъ поважаньемъ

Наталь Вахнянинъ.

Справы краєвѣ.

[Поглядъ на господарство галицкого фонду краєвого въ лѣтахъ 1886 1890.]

Краєве бюро статистичне при выдѣлѣ краєвѣмъ выдало теперь нову працю, котра подає поглядъ на господарство гал. фонду краєвого въ лѣтахъ 1886 до 1890. Урядовѣ матеріялы були пѣдставою до сеи працѣ, котру дуже совѣстно обробивъ п. Стефанъ Коморницкій. Зъ сеи працѣ выймаємо важнѣйшѣ числа.

За пять лѣтъ (вѣдъ 1886 до 1890) пересѣчно рѣчно выносили выдатки: Кошты репрезентаціи краєвои 107.051 зр., значить 2·44 прц. всѣхъ выдаткѣвъ; кошты заряду 255.379 зр., кватерункове жандармеріи 131.750 зр.; шупасництво 19.392 зр.; кошты щѣпленя 59.512 зр.; лѣки для епідемічно хорыхъ 5.768 зр.; кошты лѣченя 755 542 зр.; краєвѣ заклады санітарнѣ 47.898 зр.; заклады и цѣли добродѣйнѣ 19.845 зр.; выдатки на цѣли просвѣты и образованя 758.142 зр. (17·25 прц.); удержанье памятникѣвъ историчныхъ и святинь 13 556 зр.; выдатки на цѣли краєвого господарства 438.032 зр.; дороги краєвѣ и запомоги дороговѣ для повѣтѣвъ и громадъ 860.012 зр. (19·57 прц.); водни будовы 147.127 зр.; вѣдсотки и амортизація позичокъ взятыхъ краємъ 536.983 зр.; позички и запомоги для громадъ 194.511 зр.; субвенціи для зелѣзниць 20.000 зр.; рѣзнѣ выдатки 26.038 зр. Загаломъ выдатки за тыхъ пять лѣтъ выносили пересѣчно рѣчно 4,395.560 зр. а. в.

Зъ повысшого обчисленя видко, що найбѣльше выдаткѣвъ иде на дороги (19 57 прц.); потѣмъ на просвѣту (17·25 прц.); на кошты лѣченя (17·19 прц.); амортизацію позичокъ (12·21 прц.); — послѣдне мѣсце занимають выдатки на удержанье памятникѣвъ и церковъ (0·31 прц.).

Отже найбѣльше грошей выдає край на дороги. Авторъ згаданои книжки доказує, що тѣ выдатки що-року меншають не длятого, щобы выдѣлъ краєвый менше занимавъ ся дорогами, тѣлько длятого, що вже край въ тѣмъ взглядѣ далеко поступивъ, бо добрыхъ дорѣгъ уже богато, а теперь треба тѣлько ихъ удержувати. Теперь край може зъ подвѣйною енерґіею заняти ся просвѣтою и краєвымъ господарствомъ.

Вѣдтакъ выдає край найбѣльше на просвѣту и образованье, бо пересѣчно выдавъ 82 71 прц. зъ загальнои сумы за пять лѣтъ. Та рубрика выдаткѣвъ зростає зъ кождымъ рокомъ, тому що шкѣлъ бѣльше и учителѣ лучше платнѣ. Авторъ доказує, що въ послѣдныхъ десяти лѣтахъ вѣдъ р. 1881, въ котрѣмъ то часѣ краєвый фондъ выдавъ на цѣли шкѣльництва народного 5,203.904 зр., въ тѣмъ самѣмъ часѣ пѣднѣсъ ся въ краю процентъ людей умѣючихъ читати и писати зъ 11·34 на 18·75 т. є. о 7·41 прц., а загальне ихъ число зросло майже въ двое, бо о 563.544. Отже станъ просвѣты въ краю пѣднѣсъ ся и то досыть значно, хочь и далеко ще намъ до такого стану просвѣты, якъ ѣсть въ иншихъ провінціяхъ монархіи.

Правдивѣ приходы фонду краєвого въ лѣтахъ 1886 до 1890 выносили пѣсля поодинокихъ вѣддѣлѣвъ пересѣчно рѣчно: Зъ минувшихъ лѣтъ остало ся въ касѣ 52.738 зр; вѣдсотки вѣдъ хвилевыхъ льокацій 150.208 зр.; приходы зъ краєвыхъ дорѣгъ 454.124 зр.; приходы зъ рѣльничихъ шкѣлъ дотованыхъ зъ фонду краєвого 164.869 зр.; рѣзнѣ приходы 14 893 зр.; зъ позичокъ взятыхъ на рѣзнѣ цѣли 528.450 зр; зъ додаткѣвъ до податкѣвъ 3,382.088 зр.

Краєвый фондъ не має богато жерелъ, зъ котрыхъ мавъ бы власнѣ доходы, — головну рубрику мусять становити додатки до безпосередныхъ податкѣвъ, котрѣ становлять майже три чверти загальнои сумы краєвыхъ приходѣвъ.

На кѣнци своеи працѣ подавъ п. Коморницкій таблицю, що мѣстить станъ довгѣвъ краєвыхъ зъ кѣнцемъ р. 1892. Загальна сума довгѣвъ краєвого фонду выносить суму 8,749.222 зр. 48 кр.

Дописи „Дѣла"

Зъ Борщева.

[Святкованье памяти Маркіяновои. — Завязанье въ Борщевѣ політичного товариства на народнѣй програмѣ.]

Ждавъ я зъ дня на день дописи зъ нашого затишного та по-части забутого кутика — сказано „глухого" — а ждавъ я въ повнѣй надѣи, що чиясь зручнѣйша рука возьме за перо, абы подѣлити ся зъ ширшимъ кружкомъ рѣднѣ нашои по народности, веселою и вѣдрадною вѣсткою зѣ сторѣнъ нашихъ. Не вычитавши доси такои дописи въ нашѣй многоцѣннѣй часописи „Дѣло", беру ся самъ за нея.

Дня 31 н. ст. жовтня святкували мы въ столици повѣта нашого, въ мѣсточку Борщевѣ, свято Маркіянове, а симъ память нашого народного вѣдродженя. Гадка пѣднесена о. Ом. Глѣбовицкимъ зъ Циганъ въ кружку приватнѣмъ, щирымъ и ревнымъ заходомъ Впр. о. декана Гуллы, оо. Левицкого зѣ Скалы, Глѣбовицкого, Сѣменовича зъ Волковець, п. Кобриньского адъюнкта судового зъ Борщева, осущилась, якъ на такъ мале мѣсточко, дуже свѣтло.

Рано вже заповнилась досыть простора церковь запрошеными на згадане торжество гѣстьми мѣсцевыми, а въ великѣй части й замѣсцевыми, навѣть зѣ сторѣнъ подальшихъ. Службу Божу соборну вѣдправивъ сов. о. Савчиньскій парохъ Гермаковки зъ оо. Сѣменовичемъ и Анастазіевскимъ зъ Сапогова зъ діяконами оо. Рудницкимъ зъ Высѣчки и Бальком зъ Турильча. Пѣдчасъ службы Божои спѣвавъ прегарно хоръ мѣщанъ борщѣвскихъ пѣдпертый голосами выслуженыхъ спѣваковъ семинарскихъ оо. Левицкого зѣ Скалы и Левицкого зъ Бурдяковець та Герасимовича зъ Пилявича. По заамвонньй молитвѣ выголосивъ о. Глѣбовицкій пречудну проповѣдь переплѣтану цитатами зъ письмъ Маркіяновыхъ, повну патріотичного жару и милои науки цѣнити своє, цѣнити рѣдну бесѣду, котру Господь Богъ чудеснымъ майже способомъ вѣдъ заглады зберѣгъ и пѣднѣсъ до красы та силы, що нею заговорили люде науки, героѣ та велитнѣ народнѣ. Тою проповѣдію загрѣлись свои, а чужѣ, выслухавши ѣи поважно, мусѣли призадуматись, що течѣ розвою нашого вже нѣяка сила здержати не вспѣє. — До парастасу довкола тетрапода цвѣтами и свѣтломъ пристроеного стануло 22 священикѣвъ зъ деканатѣвъ кудринецкого и скальского. Мѣжь гостями бачили мы начальника суду п. Новацкого, лат. пароха кс Волошиньского, комісаря староства п. Вычолковского, поборця податкового п. Кравса, віцемаршалка рады повѣтовои п. Юзефовича, инспектора окружного п. Добровольского и много иншихъ.

По богослуженю зѣйшлись свои люде на спѣльный братнѣй обѣдъ до льокалю касинового, вѣдступленого комітетови выдѣломъ, на котрого чолѣ стоить нотарь п Витославскій. Тутъ мовь рѣдня засѣлы мы сердакъ и сурдутъ, капота и риза священича, всѣхъ до 80 особѣ, и пѣдъ проводомъ любимого нашого ветерана-патріота, все неустрашимого борця за нашѣ святощѣ народнѣ Впр. о. декана Гуллы зъ Борщева, понеслись теплѣ вѣдъ серця плывучѣ бесѣды.

Першій промовивъ о. Гулла, навязуючи бесѣду свою до факту, що коли 50 лѣтъ тому порозумѣла лише горсточка людей идею Маркіянову, то нинѣ вже тысячѣ нею одушевляють ся, — отже повна надѣя, що наколи дорогою нимъ вказаною будемо ступати, наколи плекати-мемо горячу любовь до рѣдного слова, загорять серця міліонѣвъ правдивыхъ сынѣвъ Руси до спѣльнои працѣ на нивоньцѣ нашѣй, „що дай Господи Боже якъ найскорше!" — Потѣмъ выголосивъ коротку а ядерну бесѣду п. Кобриньскій зъ такою провѣдною гадкою: Святкуемо нинѣ память славного вожда народного и гордимось тымъ, що зрозумѣли его. Вѣнъ повѣвъ насъ пѣдъ стрѣху курнои хаты, отже, вѣрнѣ его заповѣтови, народнымъ духомъ дыхаймо, для народу жиймо, подвигаючи его культурно й матеріяльно, отираючи часто заплаканѣ его очи. — П. Крочакъ, доволѣ освѣченый мѣщанинъ зъ Борщева, зреасумувавъ коротко здобутки поступу нашого народного въ короткѣмъ часѣ и заключивъ: мы вже не пропадемо! — П. З. Грушкевичь, учитель зъ Залѣся коло Кудринець, мужь свѣтлый и щирый патріотъ, котрого нѣколи тамъ не хибне, де кличе его совѣсть яко сына Руси-Украины, высказавъ тую правду, що лише тогды стане Русь на крѣпкихъ пѣдвалинахъ, коли дѣти ѣи придержуватись будуть идей Маркіяновыхъ, покинувши чуже, въ своѣмъ розлюбують ся.

П. Стефанъ Жоминчукъ, господарь и пѣвець зъ Сапогова, смѣлымъ та крѣпкимъ словомъ пѣднѣсъ, якъ мило и сердечно намъ людямъ одной гадки разомъ зѣбранымъ, а абы се могло бути частѣйше, внѣсъ въ имени зѣбраныхъ селянъ и маломѣщанъ, щобы интеліґенція застановилась надъ завязаньемъ якого товариства въ повѣтѣ, котре могло бы намъ подавати нагоду до частѣйшихъ зборѣвъ и взаимного порозумѣня. На красну сю, повну практичныхъ гадокъ а несподѣвану промову вѣдповѣли зѣбранѣ ентузіястичными оплесками. Тутъ треба було бачити братѣвъ-хлѣборобѣвъ, якъ они загрѣлись тыми гадками, якъ они гордились, що зъ-межи нихъ выступивъ такій речникъ, що сердакъ селяньскій вкрывае такъ горяче серце, и живо выявляли волю, що они всѣ стоять за такимъ товариствомъ. Мило було глядѣти на нихъ, якъ они прислухувались довшѣй рѣчи о. Сѣменовича, що обговорювавъ поданый тематъ и розвивавъ загальный начеркъ такого товариства, дуже тутъ потрѣбного, а пѣсля теперѣшныхъ нашихъ потребъ народныхъ оно конечно повинно бути політичнымъ а основанымъ на програмѣ нашѣй народнѣй. Тутъ, при згадцѣ на батька нашого Маркіяна — говоривъ о. Сѣменовичь — подаймо собѣ руки и станьмо якъ одинъ мужь одною гадкою перенятѣ и йдѣмъ спѣльно до меты Богомъ намъ на свѣтѣ призначенои а Маркіяномъ ясно вказанои, а такъ заслужимо собѣ на повагу у чужихъ и на любовь у своихъ. На запытанье о. Сѣменовича: „Чи хочете такого товариства?" — „Хочемо, хочемо!" понеслись грѣмко голосы у вѣдповѣдь.

На внесенье о. Гуллы выбрано заразъ тымчасовый комітетъ, котрый має занятн ся заснованьемъ въ повѣтѣ товариства політичного на народнѣй програмѣ. До комітету увѣйшли: о. Гулла яко голова, п. Сальвицкій адъюнктъ судовый яко заступникъ, оо. Сѣменовичь и Глѣбовицкій яко секретарѣ, о. Балько, п. Дроздовскій [дуже свѣтлый и дуже дѣяльный мѣщанинъ и бурмістръ Борщева], п. Чорнѣта мѣщанинъ и будовничій зѣ Скалы та п. Жарскій мѣщанинъ зъ Озерянъ яко члены згаданого комітету.

На закѣнченье промовивъ ще о. Глѣбовицкій въ такѣмъ въ такѣмъ змыслѣ: Намъ Русинамъ треба въ многѣмъ де-чѣмъ поправитись. Є у насъ хибы якъ у верстви низшои такъ и высшои, хибы, котрѣ нашому достоиньству народному чимало сорому наносять и за політичне наше неповодженье мы въ многѣмъ самѣ винни. Тожь почуймо ся вже разъ до тои чести и гордости національнои, не понижуймо имени свого дотеперѣшными хибами, а особливо тою историчною податливостію нашою, навѣть тамъ, де ви цѣлкомъ не треба, а выберемо собѣ поважанье.

Вкѣнци зѣбрано датокъ для вдовицѣ по Маркіянѣ [котрый въ „Дѣлѣ" уже бувъ оголошеный] а по вѣдспѣваню имну нашого „Ще не вмерла Украина" всѣми, мовь-бы єдиными устами, розбійшли ся мы одушевленѣ, бажаючи собѣ поспѣльно „до побаченя" на загальныхъ зборахъ запроектованого товариства и зъ твердою вѣрою, що вже невдовзѣ и въ наше вѣконце засьяє сонце:

Гость.

Зѣ Станиславова.

[Въ справѣ будовы рускои духовнои семинаріи. — Справа написи рускои на будынку державныхъ зелѣзниць и названя деякихъ улиць мѣста именами заслуженыхъ Русинѣвъ. — Нещасливе село Княгининъ зъ безнастанными пожарами.]

Межи мѣсцями, на котрѣ рефлектовано въ цѣли выбудованя на нихъ рускои духовнои семинаріи въ Станиславовѣ, займає реальнѣсть тутешнього руского приходства непослѣдне мѣсце. Теперѣшный парохъ згодивъ ся на вѣдступленье тои реальности пѣдъ будову семинаря, за що яко вѣдшкодованье давали бы ему рѣчно 600 зр., хотяй пароxъ зъ огляду на дорогѣ чинштѣ за мешканя зѣ стайнею, возовнею и огородомъ зажадавъ 700 зр. — суму зовсѣмъ скромну на теперѣшнѣ тутешнѣ вѣдносины найму Тожь и капитула мала згодити ся въ имени будучихъ парохѣвъ.

Ходить чутка що роблено зъ мѣродатныхъ кругѣвъ предложенье: чи бы комісія завѣдуюча фондомъ вдѣвъ и сирѣтъ по священикахъ станиславѣвскои епархіи не внесла оферты на будову семинаря [фондъ має 116 000 зр.] а правительство за те платило бы значный чинш [невѣдомо ще, якъ высокій], котрый въ однѣй части у высотѣ теперѣшнои квоты процентѣвъ вѣдъ згаданыхъ капіталѣвъ бувъ бы ужитый на пѣдпиранье вдѣвъ и сирѣтъ а прочою частію чиншу амортизовано бы капіталъ вдовичого фонда черезъ сорокъ лѣтъ. Дня 5 н. ст. грудня зъѣдуть ся вѣдпоручники вдовичо сирѣтского фонда, але тая точка урядово не поставлена пѣдъ нарады, — то може вѣдбуде ся тѣлько довѣрочна нарада въ тѣй справѣ. Грошѣ выдавани на знесеный вѣденьскій рускій семинарь мають бути обернены на потребы тутешнои семинаріи.

Будынокъ дирекціи зелѣзниць державныхъ въ нашѣмъ мѣстѣ выведеный уже пѣдъ дахъ. Въ горѣ виднѣють поля, на котрыхъ бы легко можна умѣстити и руску напись. Належало бы тѣлько завчасу пригадати, де слѣдъ.

Незадовго буде рада мѣста Станиславова давати назвы деякимъ улицямъ. По прикладу Стрыянъ повинни бы и тутешнѣ Русины домагатись назвъ улицъ въ честь вызначныхъ заслуженыхъ особѣ рускои народности, а члены рады мѣскои Русины повмѣють переконати раду о справедливости того домаганя — и Станиславѣвъ, столиця рускихъ епископѣвъ, чейже дѣстане бодай улицѣ имени Шевченка, якъ уже мають мѣста Золочѣвъ и Коломыя, та Маркіяна Шашкевича.

Частѣ огнѣ въ селѣ Княгининѣ пѣдъ самымъ мѣстомъ Станиславовомъ — де ще наше руске селяньство має ся економічно взглядно

добре, завдяки своєй предприємчивости та можности заробку, и длятого ще не потребує капітулювати передъ розпираючимъ ся елементомъ чужимъ — грозять селяньство то цѣлковито знищити. Тутешнй селяне майже всѣ асекурують ся по рôзныхъ товариствахъ краєвыхъ и позакраєвыхъ, але новѣйшими часами вже не можуть користати зъ добродѣйства обезпеченя, бо дирекціи асекураційныхъ товариствъ поручили своимъ аґентамъ не приймати зъ Княгинина селяньскихъ будынкôвъ до обезпеченя. Станиславôвскй часописи [Stanisławowski Kurjer и Stanisławowska Gazeta] за причину пожарôвъ подають тôлько пôдпаленье и винять власть громадску о нездарнôсть та бракъ енергія въ выслѣджуваню злочинцѣвъ. Зъ огляду на фактъ, що вôдъ кôнця серпня до кôнця листопада с. р. лучивъ ся огонь зъ десять разôвъ и то въ деякихъ ночахъ рôвночасно въ двохъ мѣсцяхъ вôдъ себе вôддаленыхъ, а мѣсцевымъ орґанамъ безпечности не удало ся анѣ злочинця выкрыти й укарати, анѣ чуйностію спинити пожары, — то ся обставина заслугує на те, щобъ ви подати до загальнои вѣдомости, абы высшй власти безпечности приńшли въ помôчь власти мѣсцевôй, котрои силы видко за малй и недостаточнй. Говорять, що нашъ посолъ Гурикъ въ интересѣ селянъ тую справу въ старостві станиславôвскôмъ уже пôднѣсъ, кобы лишь зъ успѣхомъ!

Въ Княгининѣ за той короткій часъ згорѣло: Дня 24 серпня шопа и комора Вайсбаха. — Дня 24 серпня 8 господарствъ зô всѣми забудованями. Огонь перервавъ дощь зливный, бо станиславôвска сторожа охотнича [якъ писала Gazeta Stan. зъ 2 вересня с. р.] незначну взяла участь въ ратунку, пôдчасъ найгрôзнѣйшого огню запивала въ поблизькихъ коршмахъ, а селяне стояли безчинно зъ заломаными руками. — Дня 11 вересня стодола и оборôгъ зô зôбжемъ Лѣтанюка. — Дня 13 жовтня стодола и обороги Семаня Гуцуляка, а въ часѣ гашеня сего огню пôдпалено 2 домы на другôмъ кôнци села. — Дня 20 жовтня цегольня. — Дня 22 жовтня 5 домôвъ, а въ часѣ догашуваня того огню выбухъ ще грôзнѣйшій пожаръ коло церкви. — Дня 20 листопада 2 стодолы зô зôбжемъ. — Дня 22 листопада оборôгъ зô зôбжемъ вôйта Когутяка. Ще того огню не угашено, а вже злочинна рука пôдпалила недалеко стирту сѣна того-жь вôйта. — Дня 23 листопада пôдпалено оборôгъ передъ полуднемъ.

Станиславôвскй часописи вôдказують, що сторожа мѣста удержує ся теперь лишь для Княгинина. При послѣдныхъ огняхъ она и на часъ явила ся и зъ натугою трудилась, щобы локалізувати огнѣ. Тымчасомъ княгининьска сторожа огнева мае бути дуже занедбана...

При неприниманю селянъ княгининьскихъ до асекурації и при нездарности властей безпеченьства въ выкрываню пôдпалникôвъ, а дальше зъ огляду, що за морґъ грунту въ рѣонѣ селяньскихъ забудовань въ Княгининѣ платять и 3000 зр., — то чи не будуть помалу выпертй зъ-вôдтамъ селяне рускй а ихъ осѣды чи не захопить елемент чужій?! Будь-що-будь, загадочна рѣчь — тй безнастанній пожары..

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣденьскй ґазеты займають ся увагами и информаціями въ справѣ теперѣшнои ситуації політичнои. Пôсля Extrapost правительство домагае ся рѣшучо ухвалы стану выимкового, однакъ мае намѣръ знести его за разъ по затвержденю. Рôвночасно комітетъ мае предложити цѣсареви внесенье на занмененье міністра для Чехіи. На се становище мабуть назначеный кн. Фердинандъ Лобковичъ. Зъ табору лѣвицѣ вôдзывають ся голосы, котрй дорадждують правительству вдоволити ся ухвалою комісіи и знести выимковый станъ въ часѣ ферій рады державнои. Въ великôй політичнôй діскусіи, котра розвине ся зъ початкомъ грудня при нарадахъ надъ буджетовою провізорією, головнымъ речникомъ правительства мае бути міністеръ скарбу д-ръ Плеверъ, що по першій разъ забирае голосъ зъ лавы правительственнои. — Montagsrevue вôдзывае ся зъ пронізю о будучности нового правительства. Згадана ґазета, мимоходомъ сказавши, пôвофіціяльна, — передбачує, що Поляки опущенй всѣми Славянами, найдуть ся въ прикрôмъ положеню, и не вѣрить, щобы кабінетъ мôгъ числити на загальный розъемъ, котрого бажае. Такъ само Sonn- und Montags Ztg. допускае, що на случай имовѣрного, цѣлковитого розбитя клюбу Гогенварта, коло польске не схоче оставати въ аліянсѣ зъ лѣвицею. Аліянсъ къ лѣвицею стоявъ для Полякôвъ вже давно отворомъ, однакъ они безъ клюбу Гогенварта не хотѣли приступити. Вѣсть, немовь бы гр. Гогенвартъ мавъ заявити кн. Віндішґрецови, що рѣшивъ ся усунути ся вôдъ парляментарного житя, коли бъ розкладъ въ внутрѣ консервативного клюбу розвивавъ ся дальше и дальше — выдае ся згаданôй ґазетѣ правдивою. Впрочôмъ ся вѣсть гомонить що-разъ выразнѣйше въ кругахъ посольскихъ.

——

Предложенй правительствомъ проекты торговельныхъ договорôвъ зъ Испанією, Сербією и Румунією вôдславъ нѣмецкій парлямент по довгôй и дуже оживленôй діскусіи до комісіи. Противъ вôдсылання до комісіи голосували вольнодумцѣ, демократы и соціялісты, уважаючи нарады комісіи за непотрѣбнй. Нѣмеччина хоче управильнити свои торговельнй вôдносины зъ згадаными державами въ той самый способъ, въ якій управильнила Австро-Угорщина зъ Италією, Бельґією и Швайцарією. Давнѣйше була Испанія найважнѣйшимъ ринкомъ збутя нѣмецкого спірітусу, бо уживала его до приправы вина, котре высилала до Франціи, коли тамъ фільоксера попищила винницѣ. Вôдъ половины сего року Франція пôднесла значно мыто вôдъ испанъского вина, и ексортъ упавъ, а зъ тымъ зменшивъ ся вывôзъ нѣмецкого спірітусу до Испаніи. Отже при договорѣ торговельнôмъ ходило нѣмецкому правительству узискати обниженье мыта вôдъ алькоголю, однакъ заходы остали безъ успѣху. Натомѣсть Испанія признала значнй пôльги для картофлянои мучки, котре такожь є продуктомъ нѣмецкого рôльництва. При тôмъ годить ся пôднести, що нѣмецкй фабрикаты одержали певнй привилеѣ, дуже користнй для нѣмецкого промыслу. Въ Сербіи нѣмецке рôльництво не мае нѣякого хôсна, за те промыслъ буде користати зъ експірації австрійско сербского торговельного договору, котрый запевнивъ Австро-Угорщинѣ вызнатнй привилеѣ. Теперь ся перôвнôсть устане, а Нѣмцѣ въ Сербіи будуть вести конкуренцію зъ Австро-Угорщиною. Зъ Румунією заключила Нѣмеччина тымчасовый договôръ въ р. 1892, котрый мае обовязувати обѣ державы до кôнця 1893 року. Румунія есть дуже важнымъ ринкомъ для нѣмецкого промыслу, що потрафивъ выперти австрійскй выробы звôдтамъ въ наслѣдокъ мытовои вôйны, що розгорѣла ся кôлька рокôвъ въ задъ мѣжь Австрією а Румунією. Теперь оточила ся Румунія мытовою тарифою збôжевою въ протекційнôмъ дусѣ, однакъ та тарифа не принесла пожаданыхъ результатôвъ такъ, що теперѣшне правительство румуньске розпочало переговоры въ справѣ заключеня торговельныхъ договорôвъ фаховыхъ зъ обниженьемъ мыта. Нѣмцѣ одержать въ проектѣ предложенôмъ парляментови користи „державы найбôльше упривілеёованои“. — Отсе коротке справозданье зъ діскусіи надъ поодинокими торговельными договорами въ парляментѣ, котрй наробили стôльки клопоту канцлереви и правительству нѣмецкому. Розходить ся о то, яка судьба дожидае тй договоры. Пôсля обчисленя одныхъ дневникôвъ, опозиція буде за слаба, щобы звалити тй договоры, — другй-жь дневники подають, що договôръ зъ Румунію, а имовѣрно такожь и зъ Сербією не найде въ парляментѣ бôльшости голосôвъ и упаде. Що-жь стане ся тогдѣ? Чи парляментъ буде розвязаный, чи канцлеръ Капріві упаде жертвою? Се пытанье не скоро порѣшить ся, бо комісія для договорôвъ не выготовить до двохъ недѣль свого реферату, а мѣжь тымъ надôйде речинець святочныхъ ферій для парляменту. Тымчасомъ буджетъ есть вôдъ вчера предметомъ оживленои дискусіи ґенеральнои, котра розвине ся мабуть дуже широко и стане всесторонною критикою цѣлои політики якъ внутрѣшнои, такъ и заграничнои.

——

Якъ грибы по дощи выринають въ Европѣ крізы кабінетнй. До ряду крізъ, якй довершили ся въ Австріи, Греціи, Італіи, Франціи, приступила ще к р і з а к а б і н е т у в ъ С е р б і и. Въ часѣ неприсутности шефа кабінету, президента міністрôвъ Докича, котрый зложеный тяжкою недугою перебуває въ Абазіи, внесли міністры поданье о дімісію. Міністерство Докича, покликане до правительства по переворотѣ цвѣтневôмъ сего року, стояло цѣлый часъ на непевныхъ ногахъ. Але послѣдный ударъ завдали ёму мабуть дефравдації въ зарядѣ публичныхъ фондôвъ, котрй саме теперь выкрыто. Наслѣдникомъ Докича мае стати Пашичъ, теперѣшный посолъ при петербургскôмъ дворѣ и звѣстный провôдникъ радикальнооо сторонництва. Король Александеръ мае въ тыхъ дняхъ рѣшити о складѣ нового кабінету.

НОВИНКИ.

— **Адміністрація нашои ґазеты** пригадує Вповажанымъ передплатникамъ, що вже за пôвтора мѣсяця скôнчить ся рôкъ 1893 и длятого годилось бы выровнати всѣ зобовязаня передплаты. Конець року се дуже важна пора для цѣлого свѣта торговельного и промыслового, бо въ тôмъ часѣ треба замкнути рôчнй рахунки и выровнати залеглости; — отсе жь и головна причина сеи пригадки нашои адміністрації, котра рôвножь мусить выповнити свои зобовязаня супротивъ друкарнѣ, фабрики паперу и т. п. Впов. передплатники зволять се взяти пôдъ розвагу и чимъ скорше выровнати свои залеглости, щобы якъ зъ одной стороны вынагородити довгу теперливôсть нашои адміністрації, такъ зъ другои стороны не наразитись на прикрй наслѣдки занедбаня своихъ обовязкôвъ. Гадаємо, що отся пригадка вповнѣ выстане до удержаня дальшихъ добрыхъ вôдносинъ мѣжь адміністрацією нашои ґазеты а нашими Впов. передплатниками.

— **Другй вечерницѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ** вôдбудуть ся въ недѣлю, дня 3 н. ст. грудня. Чистый дохôдъ изъ вступу и буфету, котрый уладжує „Клюбъ Русинокъ“ призначеный на фондъ будовы руского театру. Вступъ для членôвъ руско-народныхъ товариствъ и ихъ родинъ по 25 кр. вôдъ особы.

— **Вправы мѣшаного хору „Львôвского Бояна“** вôдбудуть ся завтра, въ четверъ дня 30 падолиста. Зъ огляду на недѣльнй вечерницѣ, прошу всѣхъ членôвъ, щобы въ комплетѣ и точно явили ся о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. — *В. Ш.*

Комітетъ будовы руского театру вôдбувъ вчера 28 н. ст. падолиста засѣданье пôдъ проводомъ сов. о. Ильницкого. Зô справозданя референтôвъ показало ся, що збиранье складокъ на будову поступае досыть пиняво. Вôдъ 4 жовтня до 28 падолиста станъ касы побôльшивъ ся зъ 6.593 зр. на 7547 зр. Єсть се не начна сума въ виду широкихъ заходôвъ комітету. Комітетъ сей розôславъ въ своѣмъ часѣ книжочокъ купоновыхъ на кôлькадесять тысячь зр., зъ чого доси не вилынуло ще богато гроша. Крôмъ того розôславъ комітетъ вôдозву до всѣхъ [74] радъ повѣтовыхъ, проеячи о надсыланье даткôвъ, удавъ ся такожь до 102 радъ мѣскихъ и до 2430 зверхностей громадскихъ, але результатъ тыхъ заходôвъ досыть слабый. — На внесенье сов. Мандичевского рѣшено теперь застукати до галицкихъ банкôвъ, щадниць и товариствъ задатковыхъ. — Совѣтникъ Ильницкій предложивъ поданье до намѣстництва зъ просьбою о продовженье призволу збиранья складокъ на рôкъ 1894, а инспекторъ краєвый п. Ив. Левицкій приймивъ на себе обовязокъ уложити поданье до міністерства зъ просьбою о призволенье на збиранье даткôвъ и въ другихъ краяхъ Долитавщины. Въ виду тыхъ широкихъ заходôвъ, помноженя пушокъ по торговляхъ и письмъ до приватныхъ особъ, щобъ они на будову театру нашого занялись устроюваньемъ вечерокôвъ декляматорскихъ и забавъ товарискихъ — комітетъ мае повну надѣю, що патріоты нашй розвинуть въ краю бôльшу якъ доси енергію. Кожду нагоду, кожду хвилю належало-бъ выхôснувати, щобы бодай дрôбною лептою запомогти дѣло, котре духовому розвоеви нашому принесе на певно значнй користи, а свѣтови покаже, що и Русинъ вôдчувае потребы культурныхъ народôвъ Европы. — Додамо ще, що дир. п. Вас. Нагôрный приймивъ ся обовязку постаратись въ найкоротшôмъ часѣ о те, щобы въ продажи находились листовый папѣръ и куверты зъ окремыми прикрасами, зъ котрыхъ чистый дохôдъ вплывавъ бы такожь до фонду будовы.

— **Отворенье читальнѣ „Просвѣты“** вôдбуде ся въ недѣлю дня 3 н. ст. грудня въ Добровлянахъ коло Дрогобыча.

— **Нищенье лѣсôвъ** въ збаражскôй маєтности, власности краєвого банку не устає. Зъ початку хотѣвъ банкъ краєвый выкорчувати лѣсы, а то нѣбы за-для того, щобы можна лекше перевести парцеляцію посѣлости. Власти заборонили корчувати, але не могли заборонити вырубу лѣсôвъ, до чого й взяли ся теперь жидôвскй спекулянты. Мимо того паливо страшно подорожѣло и доохрестнй селяне мусять купувати дрова за россійскою границею, въ примежнôй Волыни.

— **Селянина Карчемного зъ Гаёвъ старобрôдскихъ**, арештованого ще передъ 10 тыждняи, выпущено онодгы на волю и застановлено слѣдство судове, яке противъ него вело ся. Дальше слѣдство буде вести староство.

— **Посвященье новои церкви** вôдбуло ся дня 9 н. ст. падолиста въ Волошиновôй коло Старого мѣста. Чину посвященя довершивъ деканъ о. Щавиньскій при участи оо.: Билиньского, Брика, Грицикевича, Добряньского и Дороша. Ся церковь збудована коштомъ и заходомъ львôвского горожанина Ивана Половчака Яворского, родôмъ зъ Волошиновои.

— **Обманьства вôдзнаками.** Недавно донесли польскй часописи, що проживаючій у Львовѣ польскій малярь Янъ Стика, звѣстный творець патріотичного образа Polonia, именованый членомъ парискои Académie artistique scientifique et litteraire и що одержавъ вôдъ сеи академіи золотый медаль за свои малярскй творы. Мѣжь тымъ показало ся, що сей малярь упавъ жертвою обманьства. Медаль одержавъ вôнъ дѣйстно, але не золотый лише безвартный и то не вôдъ згаданои академіи, бо такои въ Парижи нема, лише вôдъ шайки обманцѣвъ въ Лювіеръ въ Бельґіи, въ провінціи Генô. Тй обманцѣ розтягнули свою дѣяльнôсть на артистôвъ цѣлого свѣта, а теперь выбрали собѣ за операційный теренъ Конґресôвку и Галичину. Они посылали артистамъ дипльомы, а вôдтакъ за значною грошевою оплатою медалѣ. Крôмъ маляра Стики обманули въ той способъ кôлькохъ музикôвъ польскихъ въ Варшавѣ и Краковѣ та трехъ у Львовѣ.

— **Новый міністеръ вѣроисповѣдань и просвѣты.** Д-ръ Мадейскій, приѣзжае нинѣ до Кракова, щобы попрацати ся зъ університетомъ, котрого ректоромъ бувъ вôнъ минувшого року и теперь аж до свого именованя. Въ працаню возьмуть участь всѣ професоры въ тоґахъ и слухателѣ університету. Въ полудне мае д-ръ Мадейскій удѣляти авдієнцій, а о 5-ôй годинѣ зъ полудня вôдбуде ся обѣдъ въ сали краковского товариства обезпечень, устроеный въ честь міністра університетомъ и академією наукъ.

— **Знижкй карты зелѣзничй для ученикôвъ.** Совѣтники мѣскй у Вѣдни Ґецъ и Бахофенъ доручили сими днями директорови зелѣзниць д рови Билиньскому петицію, щобы удѣлювано ученикамъ зниженыхъ білетôвъ ѣзды на всѣхъ зелѣзницяхъ державныхъ монархіи. Президентъ обѣцявъ прихилити ся до сей петиціи.

— **Зъ Грималова** доносять, що технічнй роботы надъ зелѣзницею Борки-Грималôвъ вже покôнчивъ инспекторъ Ранценберґъ. Дворець грималôвскій мае пôсля проекту стояти не пôдъ самымъ мѣстомъ, але буде вôдсуненый о два кільометры на бôкъ, щобы служивъ не лише Грималову, але такожь Остапю и Глѣбову. Проектъ сеи зелѣзницѣ мае прийти вже на найблизшôй сесіи соймовôй пôдъ нараду.

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить: Дня 27 н. ст. падолиста занедужало на холеру: Въ Хировѣ 1 особа и одна тамъ же померла. — Загаломъ лишило ся дня 26 н. ст. падоста 15 недужихъ въ лѣченю; дня 27 занедужала 1 особа, померла 1, отже лишає ся въ лѣченю 15 особъ.

— **Въ справѣ выдаткôвъ на кватерунокъ жандармеріи** выславъ выдѣлъ краєвый меморіялъ до міністра Яворского, просячи его, щобы промовивъ въ користь галицкого фонда краєвого при зуставленю буджету державного на 1894 рôкъ. Краєвый фондъ поносить зъ того титулу великй жертвы. Досыть сказати, що въ сегорôчнôмъ буджетѣ краєвôмъ представляе кватирунокъ жандармеріи въ розходахъ поважну суму 132.887 зр. Выдѣлъ краєвый просить о зрôвнанье вынагороды, котру держава звертае за кватирунокъ жандармеріи, зъ вынагородою за кватирунокъ арміи, а то вôдповѣдно до кôлькаразовыхъ резолюцій, якй зъ тôй справѣ приймивъ соймъ въ послѣдныхъ лѣтахъ.

— **Студентскй демонстраціи.** Дня 27 и 28 н. ст падолиста була вѣденьска клініка ґінекольоґічна мѣсцемъ дуже бурливыхъ демонстрацій студентскихъ противъ проф д-ра Шавты. Д-ръ Шавта обôймивъ катедру по проф. Кар. Бравнѣ передъ двома роками и бувъ перше професоромъ університету въ Празѣ. Вже вôдъ довшого часу були студенты невдоволенй зъ Шавты за-для его строгости при риґорозахъ, а теперь при наближаючôмъ ся испитѣ рѣшили устроити ёму велику демонстрацію. Дня 27 падолиста, коли д-ръ Шавта по довшôй перервѣ за для недуги мавъ розпочати выклады, зôбрало ся въ сали ґінекольоґічнои клініки звыжь 500 студентôвъ зъ намѣромъ демонструвати. Тымчасомъ Шавта не приńшовъ на выклады, лише его асистентъ д-ръ Герцфельдъ. Отже студенты выправили Герцфельдови овацію, а на неприсутного Шавту посыпали ся крики: Pereat! На другій день зъявивъ ся въ сали Шавта и студенты доти кричали, тупали ногами та свистали доки професоръ не выйшовъ зъ салѣ. Того самого дня заявивъ деканъ выдѣлу медичного, що выклады на клініцѣ ґінекольоґічнôй засистовано. Нинѣ мае проф. Шавта пытати при риґорозахъ. Єсли бы демонстраціи противъ него повторили ся, наступить заразъ застановленье всѣхъ выкладôвъ на выдѣлѣ медичнôмъ.

— **Огнѣ.** Дня 10 н. ст. падолиста повставъ огонь въ Хлѣвчанахъ, повѣта равского, и знищивъ цѣлковито пять загородъ селяньскихъ зô всѣми зôбраными въ нихъ плодами и знарядами господарскими. Огонь бувъ пôдложеный. Пôдозрѣного о пôдпаленье Ивана Тикерка арештовано и вôдставлено до суду.

— **Заборона громаднои ѣзды жидôвъ** до Сиріи и Палестины. Міністерство справъ внутрѣшныхъ повѣдомило всѣ політичнй власти, що турецке правительство заборонило рѣшучо впускати до Сиріи и Палестины жидôвъ, єсли они ѣдуть въ бôльшôмъ числѣ. О сёмъ мають бути повѣдомленй австрійскй жиды. Поодинокимъ подорожуючимъ особамъ жидôвского походженя дозволено перебувати въ Палестинѣ и Сиріи найдовше одинъ мѣсяць.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Иванъ Панькôвскій, ученикъ школы промысловои, сынъ бл. п. священика зъ Ришковои Волѣ померъ по довгôй и тяжкôй недузѣ у Львовѣ.

Наука штука и література.

— **„Не такъ склалось якъ ждалось. Оповѣданье старого бурлака“.** Пôдъ такимъ заголовкомъ опустила друкарню Мих. Бѣлоуса въ Коломыи брошурка трьохъ аркушёвъ друку въ формѣ звычайнои 16-ки, въ котрôй розказуе ся перебѣгъ житя звѣстного, колишного артиста рускои сцены, а теперѣшного аґента „Днѣстра“ п. Тита Гембицкого. Брошурка написана досыть цѣкаво и вводить читателя на Украину мѣжь шляхту, зъ котрои походить п. Гембицкій, представляючи пôдносины ей въ посороковыхъ рокахъ. Языкъ „оповѣдання старого бурлака“ справдѣ заносить стареччиною, тожь и храмае. Цѣна брошурки 15 кр., а дôстати ей можна у п. Т. Гембицкого въ Сяноцѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** надôслали на руки нашои адміністрації Вп. пп: Андр. Гургула зъ Рогатина 9 зр. 10 кр., зôбраныхъ на весѣлю у о. Галевича въ Залановѣ; Ос. Билиньскій зъ Комарна 15 зр. 67 кр., зôбраныхъ п. Мих. Колтуномъ зъ Клѣцка дня 21 н. ст. падолиста на вечерницяхъ рускои читальнѣ въ Комарнѣ; о. Юр. Куницкій зъ Игровицѣ 11 зр. 50 кр., зôбраныхъ п. Кл. Куницкою при нагодѣ именинъ пп. Ерасна и Мих. Ходоровскихъ въ Малашôвцяхъ, на котру то суму зложились Вп. пп.: о. Ходоровскій 1 зр. вôдъ себе и 2 зр. вôдъ малого Юліяна, п-ѣ Ходоровска 1 зр.; проче зложили: о. Авдиковичъ зъ Ивачева, п-ѣ Скоморовска, п. Скоморовскій, кс. Ив. Гвоздзьовскій зъ сестрою, пп. Кончевичѣ зъ Иванчанъ, Куницкй зъ Игровицѣ и п. Прісе; дальше надôславъ п. Ол. Ротко окôнченый богословъ зъ Новицѣ 11 зр 68 кр., зôбраныхъ п. Ол. Глодзиньскихъ и дружкою панною Людм. Березôвскою на его весѣлю зъ панною Соф. Петрушевичёвною въ Новици дня 16 н. ст. падолиста. На сю суму зложили Вп. пп.: молодй 1.60 зр., Любинецка 67 кр., Грушкевичева 20 кр., Боднарчукова 50 кр, Келебаёва 20 кр. Лѣщиньска 50 кр., М Петрушевичева 50 кр., Ол. Петрушевичь 81 кр., М. Сенекôвна 1 зр., Кравсôвна 30 кр., Боднарчукъ 1 зр., Келебай 50 кр., Глодзиньска 1 зр. Петрушевичь 50 кр. Головкевичь 50 кр., Березиньскій 30 кр,, о. Е. Целевичь 40 кр., о. В. Глодзиньскій 40 кр., о. К Целевичь 30 кр., Лѣщиньскій 30 кр., М Петрушевичь 50 кр.

— **На закупно образа Ивасюка** до ґалерія образôвъ въ тов „Просвѣта“ надôславъ на нашй руки о. Ив. Порайко зъ Бучача 50 кр.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надôславъ о Іос Яворскій зъ Путятинець 1 зр. 90 кр., зôбраныхъ въ Рогатинѣ.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 29 падолиста. Міністерство торговлѣ позволило бар. Конопцѣ розпочати будову льокальнои зелѣзницѣ зъ Тарнова до Щутина. Ґр. Таффе выѣхавъ до Италіи, поверне ажь въ сѣчни.

Будапештъ 29 падолиста. Незадовго въ Турочь ст. Мартонѣ мае вôдбути ся конґресъ Сербôвъ, Словакôвъ и Румунôвъ.

Берлинъ 29 падолиста Доносять, що такій самый замахъ, якій вчинено на канцлера Капрівого динамітною посылкою, звернено такожь на цѣсаря Вільгельма, пересылаючи и ему пекольну машину.

Римъ 29 падолиста. Цанарделі приймивъ місію утвореня кабінету. Складъ его ще не звѣстный.

Петербургъ 29 падолиста. Пôсля наспѣвшихъ вѣстей задумуе перскій шахъ выбрати ся въ червни 1894 р. въ подорожь по Европѣ. Шахъ поѣде найперше до Петербурга, потôмъ до Берлина, Лондону и поверне на Вѣдень.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібеле, манометры, и т. п. Устроени звонкѣвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѣвъ противъ стратъ при евентуальнѣмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати на вѣд повѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякі листы заставні, 5% Об лігаціи комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услѣвяхъ.** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѣвъ, якъ такожъ платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніше.** Переказы на бѣльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 84—?

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ розписуе конкурсъ на такі силы артистичні для сцены рускои: 1) тенора-соліста до роль любовныхъ въ штукахъ народныхъ и въ оперетках; 2) баса до хору и дрѣбнѣйшихъ рѣль у всякихъ штукахъ; 3) артистки драматичнои по можности музикальнои; 4) артистки до характеристичныхъ рѣль жѣночихъ.

Зголошеня приймае выдѣлъ на адресу „Руска Бесѣда“ у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. — до 25 н. ст. грудня 1893. 4946 1—4

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львѣвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ: поспѣшный		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криниці черезъ Тарнѣвъ (вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криниці и Хабѣвки черезъ Тарнѣвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криниці ч. Тарнѣвъ або Ряшевъ (вѣдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криниці ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворець Пѣдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радѣвцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1011	526		736
Мушины-Криниці Хабѣвки via Тарнѣвъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криниці ч. Тарнѣвъ (тѣлько вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криниці ч Тарнѣвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криниці ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѣвцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	656	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	311	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѣдчеркненій значать пору нѣчну вѣдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

ЕСЕНЦІИ

Глядае ся солідныхъ заступниковъ.

до безпрозволочного певного выробу всѣхъ спіритуозѣвъ, добрыхъ столовыхъ лікерѣвъ и Спеціяльностей доставляю въ дуже добрѣй якости.

Крѣмъ того поручаю **есенціи** оцту 80%-вій, хемічно чистій, до выробу делікатно острого оцту винного и звычайного. Рецепты и оцтовѣщеня допаковують ся даромъ.

Ручать ся за найлѣпшій успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филипъ Поллякъ

Фабрика спеціяльныхъ есенцій

ПРАҐА. 4362 10—50

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старі польскі сильні горѣвки. дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости бравей спеціяльи якъ: Народѣвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѣвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѣвка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій 4914 если зъ нашои фабрики спроваджені. 12—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѣльного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

40% чистого зыску для вдѣвъ и сиротъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручае готовій Фелони, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ дѣзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылае ся бѣльше число фелонѣвъ або прѣбокъ матерій до выбору. Старі фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 4—10

Просимо о численній замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

40% чистого зыску для вдѣвъ и сиротъ по священикахъ.

ПРОШУ ЧИТАТИ !

Кождого недужого зъ найбѣльше застарѣлои рутуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львѣвъ, Шпитальна 4. 23—30

Маґлѣ комнатній по зр. 24 поручае

ПЕТРО ХИПОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

Глядаю заразъ

домового учителя для ученика II-ои клясы ґімназіяльнои. — *Чвартацкій* — ц. к. судья повѣтовый. 4940 3—3

Куплю пару молодыхъ, повозовыхъ коней безъ блуду, масти гнѣдои домашнего хову, 16½—17 мѣры. — Зголошеня письменній: Адміністрація дѣбръ гр. кат. Митрополіи у Львовѣ. 4943 2—3

рочки мужескі, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, крапатки, шлейки, и т. п.

поручая найдешевше

Павло Ляґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрѣвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Краева фабрика

выробѣвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарні и свѣжі славні полотна корчиньска въ великѣмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вѣдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рѣзні, рушника, хустки до носа грубші и тонкі вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильні (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортѣвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробѣвъ ручить ся. 4573 20—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

НАРОДНА ТОРҐОВЛЯ

приймае замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 82 зр. IIa по 76 зр. за 100 кільоґрамѣвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрѣмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вѣдъ кільограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зелѣзничои. 4038

Тягненье вже 1 грудня 1893.

Льосы державні зъ року 1864

Головна выграна зр. 150.000

Промесы на цѣлі льосы по зр. 5, на пѣвъ льосу по зр. 3.

ЛЬОСЫ тѣ такожъ **въ ратахъ мѣсячныхъ** по зр. 10 и 5.

По заплатѣ першои раты всѣ евентуальні выграні належать вже купуючому.

Обезпеченье тыхъ льосѣвъ передъ стратою при найменшій выграній; за кождый льосъ 20 кр.

Льосы Турецкі

Головна выграна 600.000 франкѣвъ.

Такожъ **въ ратахъ мѣсячныхъ** по 3 зр.

Купуемо и продаемо взагалѣ всѣ листы заставні, акціи, льосы и инші папери вартѣстні по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Порученя зъ провінціи полагоджуемо безъ дочисленя якои небудь провізіи.

Товариство банкове и конторы вымѣны

ШЕЛЛЄНБЕРҐЪ и КРАЙЗЕРЪ

у Львовѣ, площа Галицка 1. 4752

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный, въ стилю романьскѣмъ, фіґуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полихроміи, постава стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскій, де всякій роботы рѣзьбарскі и позолот-9—10 ничій выготовлюе ся. 4887

Львѣвъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4789 **РОБОТНЯ** 51-156

Львѣвъ, ул. Заблоцкевича 11.

МАШИНЫ

ДО ШИТЯ

ЗІНҐЄРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручні по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.

ножні „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10%. 4931 3—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львѣвъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львѣвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйні до дверей, вѣконъ, штакетѣвъ, парканѣвъ и т. п гарно лискучі, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 57—

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѢДЛИВАЛЬНО ДЗВОНѢВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѣймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвонѣвъ загальнои ваги 1780 сотнарѣвъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожъ поодинокѣ, всякои велычины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѣдповѣдно взятій въ сность, въ найкоротшѣмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожъ на раты).

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

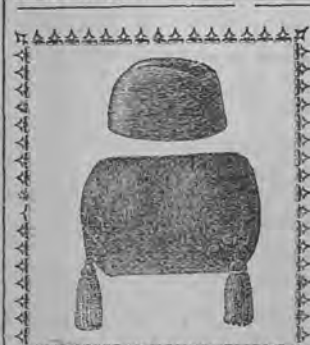

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкі тревалі килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскі диваны господарскі 300/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожъ килимѣвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елеґантній туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскі 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фетеркновій на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вѣдмѣренні на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантнѣмъ выкінченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ канъ на лѣжка** и столы, ґарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ канъ на лѣжка и одного на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовій зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерѣвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (вятованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служвы вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѣжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лѣжка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдаї поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскі зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“. шляфроки и неґліжѣ. Юбки волѣчковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованій и кожуховій, дитинні плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожъ фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожъ всякій додатки для кравцѣвъ и моднярокъ

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єгерѣвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґласе, данськихъ и шведскихъ, якъ такожъ волѣчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (34—?)

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ склад. Чорлинськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 259. Львôвъ, Четверъ 18 (30) падолиста 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и наложитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрiи: за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовок а въ рубрицѣ „Надôсланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числить ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справы парляментарнѣ.

Вчера вôдбула комісія для вынимковыхъ зарядженъ свое послѣдне засѣданье и порѣшила остаточно предложенье правительства. Засѣданье вôдбулось такъ:

По заявленю міністра Бакегема, що міністерство коаліційне есть за удержаньемъ стану вынимкового въ Празѣ и околици — забравъ голосъ пос. Коницъ (зъ лѣвицѣ) представляючи яркими красками небезпечности, якѣ мають грозити въ Чехіи, (мѣжь иншимъ, що члены родины цѣсарскои зазнають обиды) и зъ тои причины треба вынимковый станъ доконче удержати. Если Чехи поправлять ся, то буде можна ухилити вынимковый станъ.

Пос. Барайтеръ, нѣмецкій націоналъ, заявивъ ся противъ вынимкового стану, бо порядне законодатство повинно вновни выстати до удержаня ладу.

На питанье Барайтера заявивъ міністеръ Бакегемъ, що навѣть если бы парляментъ не принявъ вынимкового стану за-для заснованя кôлькохъ основныхъ законôвъ, то правительство помимо того не усунуло бы вынимкового стану.

Пос. Пацакъ полемізувавъ зъ софістеріями Конца и вôдкликувавъ ся до членôвъ комісіи, щобы при осудѣ предложеного матеріалу були справедливѣ, бо тутъ розходить ся о вкороченье найважнѣйшихъ правъ народу. Памятайте слова — закôнчивъ бесѣдникъ — hodie mihi, cras tibi. Если маете ще почутье права и справедливости, то голосуйте зъ нами противъ вынимкового стану.

Міністеръ Бакегемъ ще разъ промавлявъ въ оборонѣ вынимкового стану, доказуючи, що тайне товариство Omladina устроювало систематично рôзнѣ демонстрациі и ексцесы.

Пос Герольдъ выказувавъ, що вынимковый станъ не хоронить публичного порядку. Сей станъ заведено лишь въ интересѣ політичного сторонництва. Звѣстный Ріголетто (Рудольфъ Мрва) выступавъ яко агентъ поліційный, устроювавъ демонстрациі Omladin-ы и ширивъ пѣснѣ революційнѣ. Бесѣдникъ напоминавъ нѣмецку лѣвицю, щобы не ишла на услуги реакціи. Вкôнци вниесъ, щобы станъ вынимковый вôдкинено.

Послы Францъ Коронініі, ґр. Деймъ и Фухсъ заявили ся за вынимковымъ станомъ, бо за заведеньемъ его бувъ такожь и найвысшій трибуналъ.

Послы Альфредъ Коронініі и Фандерликъ узнали вынимковый станъ цѣлкомъ неумотивованымъ.

Въ имени кола польского заявивъ ся Д. Абрагамовичъ за удержаньемъ вынимкового стану за-для „доказаныхъ деякихъ тенденцій анархістичныхъ“, однакъ надѣе ся, що станъ вынимковый буде ухиленый, скоро лишь наступить спокôй.

При голосованю станъ вынимковый принято 6 голосами на 12 и выбрано пос. Фухса референтомъ тои справы. Пос. Герольдъ зголосивъ вотумъ меншости.

——

На послѣднôмъ засѣданю комісіи буджетовои интерпелювали послы д-ръ Бернрайтеръ и д-ръ Менґеръ нового референта буджету судôвництва, д-ра Пентака, чи вôнъ готовъ предложити комісіи въ найкоротшôмъ часѣ рефератъ зъ предложеня правительственного що-до полѣпшеня становища судьѣвъ повѣтовыхъ, бо годилось бы, щобы се предложенье було полагоджене въ палатѣ ще передъ феріями Рôздвяными. Д-ръ Пентакъ запевнивъ, що полагодженье тои справы передъ феріями буде можливе.

Вôдтакъ выбрано на мѣсце пос. Козловского секретаремъ комісіи пос. Романчука. Принято предложенье правительства щодо увôльненя вôдъ стемпля и оплатъ скарбовыхъ при заокругленю посѣлостей ґрунтовыхъ.

——

Клюбъ Коронініого (ліберального центра) дôставъ запросины вôдъ нѣмецкои лѣвицѣ, щобы пôдпиравъ зô своеи стороны бôльшôсть коаліційну. Заразомъ высказала лѣвиця бажанье, удержувати дружнѣйшѣ зносины зъ клюбомъ. Клюбъ Коронініого вôдбувъ довшу нараду и ухвалившъ одноголосно резолюцію, пôсля котрои клюбъ готовъ пôдпирати правительство припускаючи, що засады клюбу и оправданѣ бажаня населеня, репрезентованого его членами, будуть увзглядненѣ въ бôльшôй мѣрѣ анѣжь доси. Вôдтакъ поручивъ клюбъ своѣй президіи, щобы сторонництву сполученои лѣвицѣ заявила готовôсть клюбу до удержуваня зъ нимъ якъ найлѣпшихъ вôдносинъ.

——

Въ колѣ польскôмъ мають приступити незадовго до выбору президіи. Якъ доносять вѣденьскѣ ґазеты, мають бути выбранѣ: презесомъ Беное, а заступниками презеса: ґр. Шининьскій и Щепановскій.

Зъ Вѣдня доносять до польскихъ ґазетъ, що правительство внесе проєктъ реформы выборчои ще передъ святами, але заразомъ передасть его соймамъ краєвымъ до выданя опінія. Если бы се дѣйстно наступило, то Поляки могли бы величатись новою побѣдою, бо, якъ звѣстно, згадано въ деклярации кола польского про компетенцію соймôвъ въ тôй справѣ.

——

Діскусія надъ новымъ закономъ для обороны краєвои зачала ся на засѣданю палаты послôвъ вô второкъ. Вже та сама обставина, що contra записало ся сѣмь бесѣдникôвъ: Шлезінґеръ, Кронаветеръ, Форманекъ, Бянкіні, Кляпчь, Гофманъ-Веленгофъ и Квекичь, а ґро нѣодинъ бесѣдникъ, выкликала не лишь смѣхъ въ палатѣ, але и явно выказала, якого рода нашѣ парляментарнѣ вôдносины и якими засадами руководить ся теперѣшне псевдо-парляментарне правительство. Знаючи на певно, що за предложенями буде бôльшôсть коаліційныхъ сторонництвъ уважають тѣ сторонництва непотрѣбнымъ задавати собѣ труду зъ вôдповѣдею закидôвъ, а просто мовчки ихъ поминути. Промова пос. Кронаветера була знаменита и подаємо ей обширнѣйшій змѣстъ.

Пос. Кронаветеръ выходить зô становища, що се велика несправедливôсть, жадати вôдъ населеня загальнои, рôвнои и безпосереднои службы войсковои, якъ довго не надасть ся ему рôвне, безпосередне и загальне право голосованя. Дивує ся, якъ могли тѣ чотири члены кабінету, котрѣ вже належали до попереднього кабінету и въ тôмъ характерѣ прилучили ся до предложеня выборчого ґр. Таффого, котре опирає ся на принціпѣ рôвности, могли прилучити ся до програмы нового правительства, бо въ тôй програмѣ заступає ся цѣлкомъ противный принціпъ що-до реформы выборчои. Если бы предложено проєктъ выборчій ґр. Таффого, то вôнъ (бесѣдникъ) бувъ бы голосувавъ за отсимъ закономъ для обороны краєвои. Дивне и се, що ґр. Гогенвартъ, котрый внѣсъ таку велику интерпеляцію въ справѣ знамени хрестного въ школахъ и котрый стоить на чолѣ партіи, называючои ся христіяньскою, цѣлкомъ отверто сказавъ, що мѣра політичного управненя може залежати лишь вôдъ посѣданя а не вôдъ чого иншого, що его партія не стерпить, щобы коли-небудь заступники безземельныхъ масъ осягнули вилывъ на публичнѣ справы. Если стоить ся на тôмъ становищи, то треба лишити въ спокою тѣ безземельнѣ масы и що-до службы войсковои. Тѣ масы дуже добрѣ пти на зарѣзъ, але до права выборчого не мають достаточнои власности. Въ старинѣ не давано оружя невôльникамъ, рôвножь и въ середныхъ вѣкахъ пôдданѣ та крепаки не мали оружя. Зъ жахомъ розповѣдає одинъ римскій историкъ, що разъ, коли понеслось Hannibal ante portas, вынимково роздано оруже невôльникамъ. Коли небезпечнôсть минула, вôдобрано имъ назадъ зброю.

Але и средства на потребы войсковѣ складають переважно тѣ масы, бо-жь они платять податокъ вôдъ кавы, податокъ вôдъ нафты, высокій податокъ вôдъ пива, — за кожде куплене кіло цукру платять 11 кр. податку, мусять купувати нужденный тютюнъ по соленыхъ цѣнахъ, пючи чарку горѣвки добре за ню платять, коли противно дѣдичь, що має горальню, дôстає ще премію за выробъ горѣвки. Се якъ разъ найбѣднѣйшій, що найвысшій процентъ зô своего доходу мусять платити на податокъ. Если бы служба войскова була выконувана въ способъ вôдповѣдаючій правамъ політичнымъ, то мусѣли бы бôльшій властителѣ, а радше табулярнѣ властителѣ — бо се не правда, щобы они були бôльшими властителями, такъ якъ взагалѣ въ Австріи все не есть правда — давати 24 процентъ до обороны краєвои, мѣста и палаты торговельнѣ 39 прц. а населенье сѣльске 36 процентъ. Отсѣ верствы повинны самѣ давати воякôвъ и самѣ ихъ удержувати.

Предложеный законъ зносить рôзницю мѣжь обороною краєвою и сталою арміею. Годилось бы подумати, на яке нелюдске трактованье выставленѣ тѣ міліоны людей. Все ще нѣчого не зроблено для реформы войскового закона карного, хочь зô всѣхъ сторôнъ домагають ся того. Се-жь не байдужне, що вôдъ теперь міліоны людей будуть мусѣли пôддаватись черезъ два роки тайнôй инквізіційнôй процедурѣ. О много бôльше вôдповѣдало бы парляментови, замѣсть повалити ґр. Таффого за его реформу выборчу, сказати ему: якъ довго не зреформуєсь войскова процедура карна въ гуманный способъ, не будемо накладати на населенье новыхъ тягарôвъ за-для войска. Се було бы и вольнодумно и ліберально и взагалѣ щось бы зробило ся для населеня. (Пос. Пернерсторферъ: Але не було бы дипльоматично!) Истнуюча войскова процедура карна противить ся запорученому конституцією принціпови явности и устности. По-при звычайну войскову процедуру карну вытворила ся въ дорозѣ адміністраційнôй ще й друга процедура, котра не опирає ся на нѣякôмъ законѣ; се давнiй войсковѣ суды гоноровѣ, котрѣ теперь называють ся радою гоноровою. Рада гонорова се цѣлкомъ незаконный судъ, котрый не судить пôсля якихъ небудь матеріяльныхъ нормъ карныхъ, лишь самъ собѣ творять законъ карный. Отсе страшный, просто варварскій станъ; а тому станови хоче парляментъ пôдчинити теперь міліоны людей.

Бесѣдникъ вказавъ на нагляданье и переслѣдованье соціялъ-демократôвъ у войску. Жандармамъ наказуе ся, розслѣдити політичнѣ переcвѣдченя рекрутôвъ и резервістôвъ и записати собѣ пôдозрѣныхъ о соціялъ-демократизмъ, а хочь бы такій чоловѣкъ бувъ не знати якъ порядным и добрымъ воякомъ, то лишить ся на все простымъ воякомъ. Чи се справедливо и вôдповѣдає гôдности державы, пôддержувати таке тайне шніцльованье? (Пос Пернерсторферъ: Nie honorowo ale zdrowo!)

Бесѣдникъ пригадуе, що заразъ по скликаню рады державнои внесено интерпеляцію що-до нелюдского трактованя воякôвъ, а на сю интерпеляцію нема ще доси вôдповѣди. Міністеръ обороны краєвои вôдкличе ся певно зновъ на §. 289 а) войскового закона карного, бо въ тôмъ параґрафѣ высказанѣ дуже гарнѣ засады. Але хто лишь разъ придививъ ся екзецирцѣ воякôвъ, то той пôзнасть, що сей параґрафъ стоить лишь на папери. Истнуюча войскова процедура карна мѣстить навѣть постанову що-до обмеженои публикациі выроковъ войскового суду, але въ практицѣ поступає ся такъ, що навѣть вояки не знають нѣчого о засудахъ за зле трактованье. Певно, що если бы тѣ справы були закономъ управильненѣ, то и не лучались бы бôльше.

Вкôнци предложивъ пос. Кронаветеръ чотири резолюціи: Въ першôй резолюціи взываєсь правительство, предложити законъ выборчій, котрымъ бы запоручивъ кождому горожанинови, котрый выповнивъ або готовый выповнити обовязокъ службовый, загальне, рôвне и безпосереднє право выбору до палаты послôвъ. Въ другôй резолюціи взываєсь правительство, щобы сейчасъ застановило наказы тайныхъ справоздань о політичнôмъ пересвѣдченю рекрутôвъ, резервістôвъ и всѣхъ иншихъ особъ приналежныхъ до войска, черезъ жандармôвъ и органы поліційнѣ та передаванье тыхъ тайныхъ справоздань властямъ войсковымъ — Въ третôй резолюціи завзываєсь знести гоноровѣ рады войсковѣ яко противконституційну институцію. — Въ четвертôй резолюціи завзываєсь правительство предложити проєктъ войскови процедуры карнои, опертый на принціпѣ явности и устности та завести войсковѣ суды присяжнѣ.

Если приймете — закôнчивъ пос. Кронаветеръ — тѣ чотири резолюціи, то можете про мене ухвалити и пяту резолюцію, предложену

---

4)

Надъ свѣжими могилами.

[Вонкъ Манжура — Стрижевскій — Пильчиковъ — Глѣбовъ.]

(Дальше.)

Дмитро Павловичь Пильчиковъ родомъ въ елисаветградского [колишнього бобринецкого] повѣту въ Херсонщинѣ, сынъ вельми убогихъ мѣщанъ. Высшу освѣту придбавъ собѣ въ кіевскому университетѣ. Товаришь его по университету Михайло Корнієвичь Чалый розповѣвъ менѣ, що Пильчиковъ скôнчивъ университетъ не пôзнѣйшь 1845 року, а може й 1844. Перебуваючи на университетѣ вôнъ живъ въ убогôй хатинѣ на „Провальѣ“ за Графскимъ Переулкомъ на Печерску. [Тодѣ и университетъ бувъ на Печерску]. Живъ вôнъ у купѣ зъ студентомъ Кедровымъ и таки любивъ пожартувати зъ Кедрова. На лекціи до университету вôнъ майже що не ходивъ, за те въ господѣ книжки зъ рукъ не выпускавъ, найбôльшь любивъ вôнъ читати лѣтописи. Память у него була незвычайна, — що було разъ перечитавъ, того вже вôнъ не забувъ. Сю видатну рису коженъ помѣчавъ у його и вона цѣлкомъ зберегла ся у й го ще и року 1888, коли я бачивъ ся зъ нимъ останнимъ разомъ. Другою прикметною рисою его зъ молоду и до старости була любовь до лѣтописной мовы; въ звычайнôй розмовѣ орудувавъ вôнъ нею, наче мовою рôдною, живою, украиньскою. Ще на университетѣ, — якъ казавъ менѣ д. Чалый [такъ само потôмъ и въ Полтавѣ,] любивъ Дмитро Павловичь надавати своимъ знаемымъ прізвища всякихъ „мужѣвъ“: той бувъ у його „мужь разума“, той „мужь прозорливости“, той „мужь сквернословія“ и т. д.

Скôнчивши университетъ, Пильчиковъ доки не выѣхавъ у Полтаву, перебувавъ у Кіевѣ и приятелювавъ зъ Костомаровымъ, Шевченкомъ, Кулѣшемъ, Бѣлозерскимъ, Марковичемъ и належавъ до Кирило-Мефодіевского товариства. Доля тодѣ, якъ попало ся оте товариство, заступила ся за його. Товариство не держало реестра товаришѣвъ — а доносчикъ студентъ Олексѣй Петровъ не назвавъ чомусь Пильчикова въ своему доносѣ и такимъ чиномъ Дмитро Павловичь не попавъ въ лабеты „третього отдѣленія“ и дôставъ собѣ учительство въ Полтавѣ въ кадетскому корпусѣ. Зъ-першу учивъ вôнъ самôй исторіи, а потôмъ дано ему ще політичну економію и статистику.

Не скажу, черезъ що саме Дмитро Павловичь не любивъ, варувавъ ся говорити про Кирило-Мефодіевске товариство. Разъ тôлько вôнъ згадавъ намъ про його. Се було въ той день, коли въ квѣтни року 1861 посадили мы въ Полтавѣ дуба на споминъ про Шевченка и зъ Василемъ Труновымъ и Грицькомъ Гавриленкомъ [обидва полтавскѣ мѣщане, останнiй — столярь и великій приятель Котляревского Йвана Петровича] прийшли до Пильчикова, такъ бесѣда натурально не сходила зъ споминокъ про Шевченка Отодѣ Дмитро Павловичь, згадавши часы перебуваня Шевченка у Кіевѣ, згадавъ и про Кирило-Мефодіевске товариство, высловивъ намъ програму товариства и признавъ ся, що й вôнъ бувъ товаришемъ. Останне я чувъ и зъ устъ Костомарова, якъ вôнъ останнимъ разомъ бувъ у мене въ Кіевѣ, здаеть ся 1882 або 1883 р. Розслядуючи мôй альбомъ фотографій, Микола Йвановичь зъ першого погляду пôзнавъ Пильчикова, розпытувавъ, де вôнъ и що робить, и мѣжь иншимъ повѣдавъ, що й Дмитро Павловичь бувъ „Кириловцемъ“.

Учителювати тодѣ, та ще у вôйсковôй гімназіи, для людей зъ душею и зъ живою думкою — було не легко. Програма науки була примѣряна, розмѣряна и одмѣряна на стôльки, скôльки „треба було доброму воинови и слузѣ отечества“. Програма та „пѣла три родныя пѣсни“... Учитель мусѣвъ пильно озирати ся всѣма сторонами, щобъ нѣде и нѣ въ чому не переступити програмового Рубікону. Того мало: вôнъ повиненъ бувъ нѣвечати всякій погляды політико-економістôвъ, скоро погляды ихъ не вôдповѣдали поглядамъ програмы Певне, що до року 1855 Пильчиковъ свою науку обмежувавъ програмою та урядовыми пôдручниками. Гадаю такъ, бо тодѣ я не знавъ его, — та якъ инакше бъ и можна було! То бувъ часъ тьмы!...

Спôзнавъ ся я зъ Пильчиковымъ мабуть року 1857 — и часъ, що проживъ зъ нимъ въ Полтавѣ — до року 1863 — я вважаю за лѣпшій часъ мого вѣку молодого. Послѣ того мы бачили ся тôлько двичи: року 1870 вôнъ приѣздивъ до мене въ Катеринославъ а въ осени року 1888 я бувъ у його въ Харковѣ.

Людина жива, чутка до всего доброго, вôльного, прекрасного; людина жвава, перенятлива, зъ душею поетичною, зъ глибокимъ переконаньемъ украиньскимъ, зъ широкими поглядами політичными и зъ здоровенною ерудиціею историчною — вôнъ заразъ же прича рувавъ мене до себе. Въ житю моему не багацько людей, щобъ я бувъ до нихъ такимъ вдячнымъ, якъ до Дмитра Павловича за той свѣтъ, що отъ уже тридцять шесть лѣтъ свѣтить менѣ на стежцѣ мого житя и працѣ за-для Украины-Руси.

Послѣ того, якъ насъ лаха доля розвела геть далеко одинъ вôдъ одного, найпаче послѣ року 1880 до мене приходили злосливѣ вѣсти про Пильчикова. Всячину верзли про його. Не нявъ я вѣры тымъ звѣсткамъ, але зъ другого боку у мене передъ очима переходила цѣла низка хамелеонôвъ! Найчервонѣйшихъ колишнихъ радикалôвъ молодыхъ — я бачивъ на поліцмайстерскому стôльци!... Недавній кому-ністъ стоявъ на чолѣ лихварѣвъ-банкирôвъ и очима, що запосили саломъ, нѣчого вже не добачавъ опрôчь дівідендъ!... Я бачивъ, що мѣжь людьми пôдъ кôнець 1870-ыхъ и зъ початку 1880-ыхъ рокôвъ ставъ ся велачезный переломъ и на лѣво и на право! Я бачивъ явище нове, незвыкле, я бачивъ найпаскуднѣйше явище; починавъ панувати найгрубѣйшій егоизмъ, прикрытый часто-густо фразами, позичеными найчастѣйше зъ Маркса!... Отаке паскудне, скажу — просто подле двоедушіе найбôльшь почало вызначати ся тогдѣ, коли послѣ 1881 року люде во истину честнѣ, переконанѣ принишкли, — бачили, що наступила орґія хаосу та реакціи, и примушенѣ були взяти узбôчь и замовкнути... За те-жь ажь млôсно стае, якъ згадаешь, якою щедрою рукою на ихъ головы вергали по-за плѣчми отѣ двоедушнѣ „дѣячѣ“ найбруднѣйшу клевету! А брехнѣ и клевета така рѣчь, що вôдъ нихъ щось така лишаеть ся на превелику шкоду загального нашого поступу — и менѣ ажь тричи дивно стае, коли бачу, що й люде дѣйсне честнѣ и поступовѣ не встоюють часомъ проти напирання течѣи двоедушія, єзуитизму прикрытого лібералізмомъ въ кишени и не свѣдомо стають помôчниками темныхъ силъ, запомагаючи имъ брехнями, злословіемъ та гидкими инсинуаціями.

Отожь я не нявъ вѣры гадкимъ звѣсткамъ про Пильчикова але чадлива атмосфера не давала менѣ нехтувати ихъ цѣлкомъ — така вже сила того чаду громадского и така вже несила чоловѣка проти „моды“... А треба сказати, що отся капостна „мода“ затѣяла Сатаною и въ письменство, навѣть въ письменство народôвъ дѣйсне культурныхъ. Та дякувати Богови проти неи, яко проти лиха людского, починають уже говорити люде авторітетнѣ, якъ отъ философъ Гартманъ. И певна рѣчь, що слушный часъ не за горами; блука-

комісію войсковою. — Пос. Пернесторферъ: Най говорить міністеръ! — На сѣмъ перервавъ віцепрезидентъ д-ръ Катрайнъ дискусію.

Переслѣдуванье Русинôвъ на Буковинѣ.

Часопись „Буковина“ принесла въ остатнôмъ числѣ ось таку вступну статью:

Вôдъ коли занявъ теперѣшный митрополитъ-Волохъ мѣсце православного митрополита на Буковинѣ, вôдъ тогдѣ руководить ся православна консисторія крайною ненавистію до всего, що руске. Всякій духовый кормъ, якій выдає интелігенція руска для рускаго народу, щобъ его культурно пôднести, чи то въ формѣ ґазетъ, чи якихъ-небудь книжокъ и письмъ, все те не дозволено консисторією черновецкою уживати рускому народови уже зъ-давна. Впередъ, за президентôвъ Піна и Пачого, розсылала наша консисторія такі заказы тайно, теперь же, пôдчасъ еры Воляна и Тиминьского выступила она вже явно проти рускаго календаря православного, и то навѣть зъ интердиктомъ, котрый помѣщаємо тутъ дословно:

„Отъ якогось часу выдаетъ общество „Руска Бесѣда“ въ Черновцахъ, которого комитетъ — якъ звѣстно — состоитъ по большой части изъ греч.-кат. Русиновъ зайшлыхъ изъ Галичины, и стоячи подъ ихъ вплывомъ [!], ни будучи до того ни приглашеное, ни званое, календары въ мовѣ, яка не употребляетъ ся въ насъ подъ надписію „Буковиньскій православный календарь на рôкъ 18....“ — Не взглядняючи мову, въ якой сіи календары писанія, содержатъ они значніи недостатки, блуды въ ритуали и въ числахъ [датахъ] нашои церкви оголошенія новыхъ Святыхъ, установленія праздниковъ не празднуемыхъ въ восточной церквѣ, выпущенія неподвижныхъ праздниковъ, перикопôвъ Евангельскихъ и Апостольскихъ посланій, систиматичного ряду въ спѣвѣ Осмогласника [Октоиха], а въ Алманасѣ каррикатуры поученій уставу церковного, портреты лицъ, памятниковъ и т. д., которіи где инде можуть бути благопріятными, но въ насъ и въ нашои православной церквѣ не суть они лишень безполезными, противно дуже опасными, оказуючи на оттыскъ уніятско-галицкого календаря. Церковь наша православно-восточна есть церквою первоначалною, основаною Іисусомъ Хрістомъ и на установленіяхъ св. Апостоловъ и вселенскихъ соборовъ. Поученія Ей и всѣ установленія въ Ей лонѣ сохранили ся ажь до сегодня въ цѣлости и есть то нашою святою должностію сохранити безъ измѣненія и въ цѣлости все, що мы пріймили отъ нашои Матери-Церкви. А понеже — якъ намъ ся звѣстило ся — много священниковъ и нашихъ мірянъ купуютъ и употребляютъ навить въ душпастырской службѣ сіи календары призначеніи на тое, абы впровадити замѣщательство и опасность въ церковь, то *рѣшила духовная консисторія въ своимъ засѣданію отъ 28 Сент. [10 Окт.] 1893 строго запретити* [*заказати*] *купованье и употребленіе* помянутого [!] календаря.

Оголошаючи сіе запрещеніе [интердиктъ], приказуемъ строго, абы не лишень душпастыры самін ихъ не куповали, но такожь сколько возможно спиняли впровадженье ихъ межи діецизанами, которіи могли-бы отдалити ся отъ нашои церкви и пріймити цѣлкомъ чужіи и опаснін установленія. Особливо завзываемъ протоереевъ деканалныхъ *подъ ихъ личною отвѣчательчостію*, совѣстно, стдегчи [!] надъ выполненіемъ помянутого приказу и тойчасъ насъ увѣдомити, если душпастыры маловажили-бы сымъ запрещеніемъ, или може ёму супротивляли ся, абы призвати ихъ до одвѣчательности и отповѣдно съ ними поступати.

Изъ созѣта архіепископской консисторіи Буковины. *Силвестръ, Стефанеллі.*“

Що-жь могло бути причиною до такого, доси у насъ неслыханого кроку митроп. консисторіа? Не вже-жь календарь?! — Бо все, що про сей календарь сказано въ тôмъ интердиктѣ, є простою и свѣдомою неправдою.

Неправда се, мовь бы выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ складавъ ся переважно зъ уніятôвъ. Бо Пѣгуляки, Руснаки, Поповичѣ, Дашкевичѣ, Никоровичѣ, Федоровичѣ, Шпойнаровскій, Климы и т. д. — то самій щирій православнй людe. Але у митрополита и у консисторіи тй людe то вже уніяты, бо у нихъ кождый свѣдомый православный Русинъ, що не ставъ ся ще поштуркачемъ и заушникомъ румунізаторôвъ або хочь-бы москалѣвъ, такъ якъ н. пр. Тиминьскій, Купчанко, Козаркевичь, Кириловичь и переважна часть православныхъ священикôвъ рускихъ и др. — то у нихъ проскрибованй уніяты, а навпаки, кождый запроданець уніятъ-Русинъ, якъ н. пр. Волянъ, Шанковскій, Калужняцкій и др. — то у нихъ самй православнй чистои крови. У однихъ и другихъ народныхъ зрадникôвъ они навѣть радять ся, якими способами Русинôвъ православныхъ удалось бы заголомшити.

Неправда такожь и се, мовь-бы літературне товариство „Руска Бесѣда“ не було покликане и званe до выдаваня рускаго православного календаря, бо до выдаваня календарѣвъ не потребує нѣхто патентôвъ. Гершь Чопъ и Екгартъ выдають календарѣ, котрй и католики и протестанты и православнй купують ба й навѣть сама консисторія выдає черезъ Academi-ю ortodox-у волоскій календарь православный, де подає такожь римо-католицкій, протестантскій, ба навѣть жидôвскій календарь. А прецѣнь не найшло ся опрôчь черновецкои ще жаднои другои такои мізернои консисторіи, щобы такй плюгавй интердикты на календарѣ въ свѣтъ пускати. А то тому, бо черновецкôй консисторіи не ходить о православіе, не ходить о ширенье христіяньскои любови мѣжь вѣрными, она лишь одну задачу має передъ собою: вôити всякими, хотьбы и якъ нелюдскими и нехристіяньскими способами кождый проявъ рускаго житя мѣжь буковиньскими Русинами, — тому кинулась она на православный календарь рускій, мовь здичѣлый вôлъ на червону плахту.

Въ слѣпôй пристрасти бере ся консисторія навѣть критикувати въ рускôмъ календарѣ руску мову! Неслыхана зухвалôсть! Тажь зъ членôвъ теперѣшнои консисторіи нѣхто навѣть кôлька слôвъ не вмѣє склепти по руски, а вжежь брати ся критикувати руску мову якъ якій знавець — се вже проста безстыднôсть. Чому вы, о. Сильвестеръ и о. Стефанеллі, що пôдписали-сте свôй циркулярь, не спытали впередъ себе: вôдки у васъ є „приглашеніе“, вôдки „званіе“ до критикованя рускои мовы!? Такй два, що одинъ зъ нихъ хиба церковну псалтирю годенъ прочитати, а другій и того не вдасть, бо рускои книжки не мавъ нѣ одинъ нѣ другій зъ роду въ рукахъ, отакй уважають себе „званными“ и „приглашенными“ до критикованя рускои мовы!! Кобы такъ имъ Купчанко, Козаркевичь, Марковъ, Галипъ, Шкурганъ, Калужняцкій и т. п. вшкварили по московски календарь рускій, якъ до теперь Academia ortodoxa, то але! Тогдѣ бы вôнъ бувъ православный и въ мовѣ, яка ся „употребляє въ насъ“. Та вже выбачайте высокопреподобнй отцѣ консисторскій, мы не можемо ити що-до рускои мовы пôсля вашого смаку; мы хочемо, щобы нашй календарѣ рускій народъ читавъ и ихъ розумѣвъ, и тому пишемо ихъ у живôй мовѣ.

Що-до блудôвъ ритуальныхъ, новыхъ святыхъ и пр. закидôвъ єзуитскихъ черновецкои консисторіи противъ рускаго православного календаря, — на що она не подає нѣ одного факту, — то можемо сказати, що тй закиды чистй православно-єзуитскй выдумки. Календарь той выдає Ом. Поповичь, щирый православный чоловѣкъ зъ дѣда-прадѣда, старшій и бôльшій навѣть автохтонъ православный, нѣжь о митрополитъ, архимандритъ Калиновскій и др. такй фарисейскй покровителѣ православія.

Не подобає ся такожь нашимъ злющимъ опѣкунамъ у рускôмъ календарѣ памятникъ гетьмана Хмельницкого у Кіѣвѣ. Хмельницкій бувъ славнымъ борцемъ за православіе проти римского католицизму, за православну Русь проти римско-катол. Польщѣ. И чому-жь мавъ бы бути образъ памятника Хмельницкого опаснымъ для *насъ* и для нашои православнои церкви?! Для „*насъ*“ — значить для такого митрополита якъ Мораръ-Андрієвичь и для єго консисторскихъ поплечниковъ, може бути, що такй образки не безъ страху и опасности, але для православія противно! Образки такихъ могучихъ и славныхъ борцѣвъ за православіе и Русь православну якъ-разъ здôбнй пôднести православіе и православну Русь! Але-жь бо того власне боить ся нашъ т. зв. православный, а властиво волоскій митрополитъ и єго така сама консисторія, бо прийшовши до силы, прогнала бы православна Русь такихъ фарисейскихъ опѣкунôвъ православія изъ православнои церкви, якъ колись Христосъ проганявъ шахраѣвъ правды изъ жидôвскихъ божниць, а въ найновѣйшôмъ часѣ Болгаре свого змосковщеного митрополита.

Каже, що той памятникъ вказуе „на вôдтискъ уніатско-галицкого календаря“! О фарисеѣ надъ фарисеями! То якъ уніятско-семигородскій календарь волоскій подасть образъ „alui Stefan cel mare“ и вы той образъ помѣстите такожь и въ вашôмъ волоскôмъ календарѣ, якъ уже й мѣстили-сте, то вже тымъ загрожене православіе волоске? О фарисеѣ надъ фарисеями! Не о православіе вамъ ходить, а о знѣвеченье буковиньскои Руси. Вы тремтите передъ кождымъ проявомъ рускаго житя на Буковинѣ и хочете вашимъ интердиктомъ запудити и тыхъ кôлька свѣдомыхъ рускихъ священикôвъ православныхъ, що вже починають поволи протестувати проти нелюдскои румунізаторскои роботы черновецкои консисторіи, вамъ на думцѣ мрѣѣ, що вамъ ся вдасть рускій нарôдъ заспокоити волоскимъ календаремъ и рускій календарь такимъ чиномъ зовсѣмъ убити. Не дурѣть, фарисеѣ, себе та й не дурѣть свѣтъ! До такои злобы, до такои зухвалости, до выявленя такои безграничнои ненависти противъ всего, що руске, мôгъ митрополитъ и єго консисторія посунути ся лише зъ огляду на мало розвинену свѣдомôсть середъ рускаго народу и рускаго духовеньства; бо-жь коли-бъ се вôнъ посмѣвъ зробити супроти свѣдомого народу, то такій крокъ не лишивсь бы безкарно. Крайный часъ, щобы вже разъ правительство вглянуло въ роботу консисторіи и владики и не дало допатати имъ нарôдъ рускій.

Наконецъ подаємо ще для тыхъ, котрымъ ся нова справка консисторіи не цѣлкомъ ясна, ей правдиву исторію.

Вôдъ 1874-го до 1886-го року побирала „Руска Бесѣда“ на выдавництво рускаго календаря православного 100 зр. запомоги изъ православного релігійного фонду. То було митрополитови Моравеви-Андрієвичеви сôлью въ оцѣ. Длятого постарала ся черновецка консисторія въ міністерствѣ, щобы тыхъ 100 зр. запомоги давати дальше товариству Academia ortodoxa, котра приймила на себе обовязокъ выдавати православный календарь по половинѣ рускій и волоскій! Міністерство приклонилось до того жаданя. Але Academia ort doxa брала тыхъ 100 зр., а рускаго календаря православного зъ рукъ Academia ortodoxa не видѣвъ нѣхто и до нинѣ, хиба що додавала до волоского календаря свого де-що въ чисто московскôй мовѣ, и то мало нѣбы заступати рускій календарь! Противъ такого поступованя внесла „Руска Бесѣда“ жалобу до міністерства и просила на-ново о запомогу 100 зр. призначену на выдаванье рускаго календаря.

Отсего настрашила ся консисторія. Ану — думає она — увзгляднить міністерство оправдане жаданье рускаго товариства! Треба рускій календарь иншимъ способомъ убити: выдаймо интердиктъ, заказъ на рускій календарь. Загадали, порадились и гримнули интердиктъ! Они знають дуже добре, що нарôдъ рускій ихъ календаря зъ церковно-московскими прихвостнями не може читати. Але митрополитъ и консисторія власне лишь того хочуть.

То имъ байдуже, що народови рускому, коли вôнъ не буде мати свого рускаго календаря, напихати-муть аґенты, якъ свого часу о. Євг. Козакъ, календарѣ московскій пôдъ претекстомъ, що то календарѣ православнй и рускій; имъ байдуже, що невинныхъ, бо несвѣдомыхъ людей тягали за такій календарѣ по судахъ; противно, они того навѣть хочуть, щобы могли опôсля вказувати ще на нельояльнôсть Русинôвъ!

Они знають такожь, що, вбивши православный календарь рускій, нарôдъ буде мусѣвъ купувати галицкй календарѣ, т. зв. уніятскй, але они й того хочуть и чатують на те, якъ паукъ на муху, щобы мати опôсля нагоду горлати на унію и выпускати такй бридкй интердикты, якъ отсей проти однѣського православного календаря рускаго.

Оттакій то нашъ митрополитъ, така наша консисторія!

Фарисеѣ! Не вбивъ ще жаденъ и найлютѣйшій тиранъ розвою людского духа, хиба, що притупивъ и придавивъ єго на якійсь часъ, тожь и вамъ не вдасть ся вдушити руске житье у буковиньско-рускôмъ народѣ, але будете безсовѣстнй тяжко вôдповѣдати за люте гоненье и переслѣдуванье невинного народу!

Арештованя въ Черниговѣ.

Не першій разъ сего року приходилось намъ записувати на тôмъ мѣсци сумными буквами про арештованя нашихъ братôвъ за кордономъ — се надто часто повтаряючій ся фактъ, котрый невеселымъ вôдгомономъ вôдбиває ся о нашй серця. Ледви втихли вѣсти про увязненя въ Харковѣ, а вже пишуть до тутешныхъ часописей про новй арештованя въ Черниговѣ.

„Въ початку жовтня с. р. — пишуть до „Народа“ — зроблено въ Черниговѣ ревізію у В. Т. Андрѣевского, семінариста Новодворского, у панночокъ В. И. Деишь и Реутовскои; троѣ ихъ замкнено въ тюрму, а панну Деишь арештовано домашнымъ арештомъ. Причина такои гуманности до Деишь лежить въ тому, що мати єи досыть важна особа — начальниця жѣночого епархіяльного духовного училища, а до того на сей часъ була при смерти и слабує она недугомъ серця; слабôсть така, що вымагає абсолютного спокою; жандармы онасилувались, щобъ увôзъ доньки не вôдправивъ на той свѣтъ матери.

Арешты зроблений жандармами не зъ власнои ініціативы, а по переднису зъ департаменту поліціи. Въ Петербурзѣ, чи Варшавѣ арештовано Свидерского. Сей самъ, чи хтось зъ єго приятелѣвъ написавъ листъ на адресу Реутовскои, щобъ тая передала Деишь. Въ сему листѣ, кажуть, якійсь Сидоровъ передупереджавъ саму Деишь и багацько нашихъ осôбъ, въ чôмъ — не звѣстно. Зъ симъ листомъ и захоплено Реутовску, котра признала, що листъ писаный єи двоюроднымъ братомъ Свидерскимъ, а зъ Деишь она незнаєма. Реутовска справдѣ лишь звычайна кисейна баришня панночка, нерозвинена и далека вôдъ всякои політики; мабуть просто була передаточною инстанцією, якъ особа, на котру не могли звернуть уваги жандармы, бо Деишь знала, що за нею слѣдять и, якъ теперь выявилось, переписка арештованыхъ вже кôлька мѣсяцѣвъ читалась на почтѣ. Ще лѣтомъ въ публицѣ носились слухи, котрй нѣбы выходили вôдъ жандармôвъ, що за Деишь, Андрѣевскимъ и товаришами слѣдять и можуть не сьогоднѣ-завтра злапати. Деишь, кажуть, упросила жандармôвъ не робити трусенницѣ, щобъ не турбували матери; тй нѣбы то повѣрили ѣй на слово, що она сама вôддасть все, що есть забороненого и допоминались головнымъ робомъ листôвъ вôдъ Свидерского. Она нѣбы то вынесла имъ бажанй листы и три украиньскй ґазеты, але они остатне кинули.

У Андрѣевского трусенница тягнулась вôдъ обѣду до пôзного вечера, и такожь дошукувались листôвъ вôдъ Свидерского, а нарештѣ нѣчого не найдено; попадались украиньскй выданя и листы, але жандармы не звертали уваги на се.

Остатнього очевидячки арештовано черезъ те, що фактъ близького знайомства єго зъ Деишь бувъ ясно установленый. Годѣ сказати, зъ якого поводу арештовано Новодворского. На другій день зроблено ще ревізію „Общественной Библіотеки“, де Деишь була членомъ выдѣлу и бібліотекаркою. Тамъ тожь шукали листôвъ Свидерского, чи не похованй де. Зроблено ще ревізіи у кôлькохъ семінаристôвъ.

Публику обхопила страшенна паніка, арештованыхъ числено десятками; про деякихъ панночокъ ходили сталй слухи, що они арештованй, и публика не хотѣла вѣрити, що они цѣлй. Андрѣевскій и Деишь справдѣ були дуже популярй середъ молодежи, особливо остатня мала широкй знайомства; звычайно, тыхъ, кого числили въ одній компаніи, тыхъ и числили арештоваными. Тутъ выявилась страшно непохвальна риса публики выдавати зъ головою, своими балачками, людей, про котрыхъ жандармы й не догадувались.

Перше усього, публика рѣшала, що ихъ увязнено за те, що хтѣли „возстановить Малороссію“. Богъ єго зна, зъ якои речи въ публицѣ живе переконанье, що Украинцѣ хотять вôддѣлити Украину въ окрему державу, и сему вѣрить не тôлько широка публика, а й иногдѣ освѣченй елементы загально-рускаго напрямку. Дивно, що се переконанье живе у жандармôвъ! Знов розказують, що въ Варшавѣ чекали проѣзду царя и готовилось „покушеніе“. Єсть знов чутка, що жандармы напали на слѣдъ потайного товариства „Прогрессъ“, до котрого мавъ належати Свидерскій и арештованй.

Свидерскій самъ въ початку 80-тыхъ рокôвъ бувъ въ черниговскôй семинаріи Єго заслано на Сибѣръ за революційно-радикальну пропаґанду загально-русского напряму. Повернувши зъ Сибѣру, вôнъ служивъ въ Варшавѣ, листувавъ ся зъ Деишь, зъ котрою вôнъ давно вже знайомый. Єго арештовано при побутѣ въ Петербурзѣ. Єсть чутка, що арешты були и тамъ, а такожь въ Варшавѣ. Въ Кіѣвѣ арештовано студента университету Румянцева. Жандармы певнй, що вôддѣлы сего товариства — въ Питерѣ, Варшавѣ и Мглинѣ (повѣтове мѣсто черниговскои ґуб.). Въ Мглинѣ осередкомъ має являтись одинъ земскій начальникъ и єго тесть, політичный, тôлько прощеный. По ихъ думцѣ, туды тягнули и Черниговцѣ на чолѣ зъ Деишь.

Теперь арештованыхъ вôдвезено до Варшавы. У Деишь мати вмирає, у Андрѣевского зосталась жѣнка и двоє дѣтей безъ кусника хлѣба; Реутовска, кажуть, збожеволѣла вôдъ такои несподѣванки. Деишь була при матери, але архіереѣ знайшли, що такôй особѣ не личить бути въ училищи, що се погано вплыне на дѣвчатъ, и выселили єи зъ училища Звычайно, єи заразъ вôдвезено въ тюрму, а звôдти до Варшавы. Теперь духовнй добиваються, щобы выселити и матѣрь такои злочинки и скинути зъ посады начальницѣ. Хто-жь бôльше гуманный.

Друга допись зъ Чернигова до „Народу“ вказуе, що высокй круги войсковй у Россіи починають бридити ся шпіонствомъ. Ось она:

„Певно кождый освѣченый чоловѣкъ на Украинѣ чувъ про подѣѣ ґубернатора Анастазіева въ Черниговщинѣ. Девізою сего славного адміністратора було реченье: Кождый вѣрный гражданинъ повиненъ бути шпигомъ и доносчикомъ. При такôй девізѣ єму було замало жандармского надзору, вôнъ вважавъ жандармерію бездѣяльною, и не обходилось безъ конфліктôвъ мѣжь нимъ и жандармскимъ полковникомъ. Одного жандармского полковника (Астафіева) Анастазіевъ навѣть выперъ зъ Чернигова. Звычайно, що вôнъ поліціи надавъ функцій спеціяльно-жандармскихъ. Якъ теперь выявилось при нагодѣ, котру мы розповѣмо, Анастазіевъ выдавъ наказъ поліціи слѣдити, де бувають зборища, особливо у великихъ панôвъ, и розбзнавати черезъ челядь, хто власне бувъ у панôвъ. Треба завважати, що зъ многими мѣсцевыми панами, котрй займають значнй посты (посады) по выборамъ и по назначеню зъ центра, Анастазіевъ бувъ у ворожбѣ почасти особистôй, а по части принціпіяльнôй; вôнъ не выносивъ скôлько-небудь самостôйнои думки, погляду, вôдповѣди, котра покликуеть ся навѣть на законъ. Розумѣеть ся, єму цѣкаво було знати, хто въ кого бува на картахъ, якй взагалѣ истнують особистй вôдносины мѣжь єго супротивниками. Тымъ бôльше вôнъ вважавъ потрѣбнымъ подôбне слѣдство, що многихъ зъ нихъ вôнъ вважавъ „неблагонадежными“. Хто єго зна, чи строго выповняла сей наказъ поліція при новому ґубернаторови Веселкинѣ, котрый, по єго власнымъ словамъ, держить ся гуманнои політики и всюды додержуеть ся закону, але якъ почались въ жовтни въ Черниговѣ обшукуваня и арешты, поліція стала выповняти сей наказъ. Городовый пôйшовъ до дівізіонного ґенерала Голубева, выкликавъ зъ пекарнѣ знайому прачку ♦ ставъ розпытувати, хто бувъ, чи бува въ го-

---

нина духова и моральна спинить ся: люде XX-ого вѣку дивити-муть ся на минуле розсудливо, ясными очима и бачити-муть, що люде оббреханй и оклеветанй були своими думками, вчинками и працею реальною ґеть близше до нихъ нѣжь отй „поступовй“ двоєдушники, що чи свѣдомо чи несвѣдомо служили и Богови и чортови.

Було у мене на думцѣ, вертаючись изъ заграницѣ до господы лѣтомъ року 1885, взяти на Харкôвъ, побачити ся зъ Пильчиковымъ и подивити ся: де и въ чому правда? Але дякуючи „добрыхъ людей“ — трапила ся така, бажана для „добрыхъ людей“ пригода, що я мусѣвъ два роки „не рипати ся“... А коли въ осени 1888 р. побачивъ ся я зъ Пильчиковымъ, коли цѣлыхъ три днѣ перебувъ зъ нимъ зъ ранку до вечера, то й запевнивъ ся, що духовый и моральный Дмитро Павловичь якимъ бувъ, такимъ и є.

Плоть єго — правда — була немощна, вельми пôдтоптана, але єго духъ, духъ Украинця буявъ, хочá, зовсѣмъ натурально, не можна було вже тому духови вызначати ся такъ, якъ вызначавъ ся въ рокахъ вôдъ 1857 до 1863. Винй були тому не тôльки старечй лѣта, але ґеть бôльшь житьевй обставини нашй и людe. Треба сказати, що въ въ житю родинному Пильчикову не поталанило: перша єго дружина [зъ роду Юрьевыхъ] осиротила єго, лишивши єму маленького сынка „Колютку“ [сей „Колютка“, нинѣ Микола Дмитровичь професоруе въ харьковскому университетѣ, а свѣтъ ученыхъ вѣдає єго и по за межами Россіи]. Легко зрозумѣти, якъ не легко було вдôвцеви, обтяженому службою урядовою, пѣклувати ся про доглядъ свого маленького одинчика, та ще вдôвцю зовсѣмъ непризвычаєному до господарки родинной.

Дмитро Павловичь побравъ ся въ друге, здаеть ся на веснѣ року 1862 зъ учителькою зъ дѣвочого института. Але — якъ потôмъ вôнъ самъ казавъ менѣ въ Катеринославѣ — оженившись, вôнъ попавъ зъ огню въ полумя, и отсе то „полумя“ ґеть здорово попекло єго благу душу украиньску, повну ліризму... Ліризмъ Украинця не мавъ снаги злити ся гармонічно зъ реалізмомъ Рязанки... Було й друге лихо не мале: Дмитро Павловичь зъ-малку низькоокій — не вмѣвъ вберегти своихъ очей и черезъ те вельми часто и тяжко недугувавъ на очи. А сей недугъ вельми-превельми вплывавъ на духъ єго и шкодивъ єго незримôй, але реально-користнôй роботѣ на украиньскому поли розвитку національного.

(*Дальше буде.*)

стяхъ у ґенерала. На его нещастье иде ґенералъ; городовый шмигъ за ворота. Ґенералъ его на допыты; городовый зъ переляку ему всю правду и выложивъ. Ґенералъ заразъ до поліцмайстра, але не заставъ дома. Черезъ кôлька днѣвъ, 17 жовтня були оглядины. Чи вже справдѣ на оглядины публика товпилась, бувъ непорядокъ, чи ґенералови хотѣлось „сорвать злость“: „Подать полицмейстра!“ — Поліцмайстеръ явивъ ся, ставъ трохи звôльна. — „Какъ ты стоишь?!“. Поліцмайстеръ ставъ на вытяжку. — „Доложить губернатору, что такого безпорядку я еще не видѣлъ! иначе я буду телеграфировать военному министру!“ — И се при всѣхъ, на площи, де тысячѣ народу. Чимъ скôнчить ся сей скандалъ въ „благородномъ семействѣ“ — хто его зна! Але ґенерала, якъ кажуть, за „живое задѣло“. Тогдѣ, не заставши поліцмайстра, ґенералъ кричавъ дежурному околодочному надзирателеви: „Что, у мене соціялисты бывають? Вицегубернаторъ, по вашему, соціялистъ! Паннинъ (жандармскій полковникъ) соціялистъ?!“ — Блаженній невидящій, имъ и ґенералови въ тому числѣ здаѣть ся, що тôлько за соціялістами й слѣдять. А проте за-для многихъ Россіянъ — що сѣре, такъ и вовкъ: за кимъ слѣдять, хто маѣ нещастье вважатись „неблагонадежднымъ“, вôльнодумцемъ — той есть „красный“ (се-бъ то террористъ, революціонеръ, радикалъ и що хочете) и соціялістъ.

Ґубернаторови совѣстно признатись, що поліція дôйшла до геркулесовыхъ стовпôвъ глупости, то вôнъ выправдуеть ся тымъ, що до ґенерала въ двôръ зайшли санітары, и се, мовь, его образило!“

Въ справѣ арештованя въ Черниговѣ одержуѣ також и львôвска „Правда“ таку допись:

„Темна хмара трусениць и арештôвъ не минула и нашого сонного мѣста. 8/20 жовтня жандармы по наказу зъ Петербурга трусили и арештували Вѣру Дейшѣвну, Реутовску, Василя Андрѣевского и семінариста Новодворского. А якъ Дейшѣвна була бібліотекаркою „Общественной“ бібліотеки такъ и остатню перетрусили. Дейшѣвну лишили були въ арештѣ дома, въ кватирѣ ей неньки, уважаючи на те, що стара Дейшиха (начальница дѣвочои епархіяльнои ґімназіи) вельми не здужае, при смерти; а останныхъ трохъ закинули въ острогъ. Учора по наказу зъ Петербурга Дейшѣвну, Андрѣевского и Новодворского жандармы повезли, хто каже до Петербурга, а хто до Варшавы. Останнье бôльше певне, бо повезено ихъ на Кіѣвъ. Що спричинило ся отсѣй халепѣ, запевне невѣдомо. Зъ того, що гуторять тутъ, певнымъ тôлько отъ що: Кôлька лѣтъ назадъ, здаѣть ся въ р. 1887, якъ приѣхавъ до нашои семінаріи новый ректоръ протопôпъ Марковъ, вôнъ заходивъ ся „выкурювати зъ семінаріи духъ“. Щось трохи чи не 20 семінаристôвъ останнои клясы вôнъ выгнавъ зъ семінаріи, а свѣтска адміністрація позасылала ихъ, кого куды примѣркувала. Щобы выстежити той „духъ“, Марковъ уживъ найогидливѣйшихъ езуитскихъ заходôвъ, та то давна рѣчь и про неи були у Вашому журналѣ певни звѣстки. Мѣжь отыми семінаристами бувъ Андрѣевскій и Свидерскій: першого заслали на чотири роки до батька въ село Рожнôвку, борзненского повѣту, а останнього „въ мѣста не столь отдаленныя“. Торôкъ дозволено жити Андрѣевскому въ Черниговѣ, а Свидерскому въ Варшавѣ, зъ вôдкôль ему, вôдповѣдно якôйсь его приватнôй посадѣ, трапляло ся ѣздити до Петербурга и дальше. Звôдсѣль идуть вже звѣстки, котрыхъ я не вôдважу ся назвати зовсѣмъ певными.

Кажуть: чи въ Варшавѣ, чи въ Петербурзѣ выстежили товариство потайне, що хотѣло спорудити атентатъ. Помѣжь арештованыхъ попавъ ся и Свидерскій. Знаемый его, Сидоровъ, вѣдаючи, що Свидерскій, по старôй памяти листуванъ ся инколи зъ Дейшѣвною и зъ Андрѣевскимъ, та не маючи ихъ адресôвъ, написавъ до своеи знаемои Реутовскои, просячи передати его листъ Дейшѣвнôй. Тымчасомъ тамъ десь, чи въ Дорпатѣ,, чи що стежили за перепискою Сидорова та опрôчь того у Свидерского знайшли листы Дейшѣвны и Андрѣевского, листы, кажуть, зовсѣмъ невинни, але-жь досыть и ихъ, щобъ пощукувати людей и дати имъ покоштувати трусениць и острогу.

Друга редакція трохи вôдрôзняѣть ся. Кажуть, що въ Варшавѣ поліція по якомусь звычайному карному злочинству арештувала одного товарища потайного товариства. Скоро довѣдало ся про арештъ товариство и не знаючи певнои причины арешту, стало на тôй думцѣ, що отсе жь арештувати-муть теперь усѣхъ товаришѣвъ; що се-бъ то поліція выстежила истнованье товариства. Отъ ради обережности и примѣркували собѣ вырядити одного свого товарища гонцемъ до всѣхъ мѣстъ, де ихъ товаришѣ, щобъ застерѣгъ ихъ. Гонець безпечно сѣвъ на зелѣзницю и поѣхавъ собѣ. Минувши другу стацію, поѣздъ зупинивъ ся середъ поля. Ввôйшло до ваґону два жандармы, арештували гонця того, забрали у его рекомендацію и адресы, самого его вернули етапомъ до Варшавы, а зъ его рекомендацією и адресами поѣхавъ аґентъ поліціи и скрôзь выстеживъ усѣхъ и вся! Тогдѣ ото й пôйшли арешты на провінціяхъ.

Третя редакція додае, що той, на кого выпавъ жеребъ спорудити атентатъ, злякавъ ся, пôйшовъ до жандармôвъ, повинивъ ся и все розповѣвъ имъ.

Що-до нашихъ Черниговцѣвъ, такъ певна рѣчь, що они винни хиба въ тому, що листували ся и за те мусять якъ кажуть, „справляти похмѣле, хочь нѣчого й не пили.“ Найгôрше зазнае лиха Андрѣевскій, чоловѣкъ зовсѣмъ недужій, убогій; его родина: жѣнка и двое немовлятокъ, лишили ся безъ хлѣба. Додамъ ще такій подробицѣ. Реутовска, яко людина вельми молода и нѣ до чого неприкаянна, кажуть, недалеко вôдъ того, щобъ збожеволѣти; сидячи въ тюрмѣ страшенно сумуе, рве на собѣ волосье и одежу и бѣть ся голою объ стѣну. Що-до Дейшѣвны, такъ тутъ нашi жандармы выйшли геть-геть бôльшь гуманнѣйше, нѣжь пашь новый епископъ Антоній. Вôнъ ставъ вымагати, щобъ стара Дейшиха заразъ выбирала ся зъ кватиры начальницѣ училища; а коли жандармы стали ему казати, що се рѣчь неможлива, що не можна имъ взяти въ острогъ дочку вôдъ матери, котра на божôй дорозѣ, и нѣкому-бъ було доглядати ѣи, та на останку дочцѣ жалко-жь матери, такъ епископъ на се все мовивъ: „Коли жалко, нехай бере свою матѣрь зъ собою въ острогъ.“

— Се прискорить смерть недужои — каже жандармъ.

— Все одно вмирати, чи сьогоднѣ, чи завтра, чи у себе на кватирѣ, чи въ острозѣ.

Що можна на се сказати?“

ПЕРЕҐЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ сихъ дняхъ, якъ звѣстно, розбôйшлась була вѣсть, що Ватиканъ згодивъ ся на заведенье россійского языка до літурґіи по латиньскихъ церквахъ у Россіи, а слѣдомъ за тымъ оповѣстила Neue fr. Presse, що и повторили навѣть польскій ґазеты, що сею справою заинтересувало ся коло польске и выслало до вѣденьскои нунціятуры кôлькохъ послôвъ, щобы поинформували ся, скôлько правды въ голошеныхъ вѣстяхъ. Нунцій мавъ заперечити, мовь бы Ватиканъ намѣрявъ заводити россійскій языкъ до латиньскои літурґіи, натомѣсть давъ выминаючу вôдповѣдь що-до заведеня россійского языка въ т. зв. додатковыхъ богослуженяхъ. Отже супротивъ донесеня N. fr. Presse послы Ручка, Пасторъ и Копиціньскій оголосили спростованье, въ котрôмъ заявляють, що въ вѣденьскôй нунціятурѣ не були, не засягали нѣякихъ вѣдомостей, то-жь и не одержали нѣякои вôдповѣди що-до заведеня славяньскои літурґіи, а також не одержали выминаючои вôдповѣди що-до заведеня славяньскихъ церковныхъ спѣвôвъ и проповѣдей въ языцѣ россійскôмъ. „О скôлько знаемо — пишесь мѣжь иншимъ въ тôмъ спростованю — одинъ зъ епископôвъ звернувъ ся въ тôй справѣ до мѣсця найбôльше компетентного о поясненье и одержавъ вôдповѣдь, котра обомъ повысшимъ вѣстямъ завдае неправду, а именно, що такимъ фальшивымъ вѣстямъ не треба имити вѣры, бо св. Отець на подôбній жаданя Россіи нѣколи не згодить ся.“ — Neue fr. Presse помѣщуючи отсе спростованье замѣчуѣ вôдъ себе: Чи въ тôй формѣ дементована вѣсть правдива, або неправдива, довѣдаемо ся зъ ходомъ часу.

Въ справѣ трутнôвскôй одержала староческа Politik такій телеґрафічній информаціи: Сими днями гостивъ тутъ президентъ прагского суду краевого высшого Румлеръ и совѣтникъ того-жь суду Понертъ, щобы подякувати цесареви за наданій имъ вôдзначеня и рôвночасно зложити міністрови судôвництва справозданье о станѣ праць около розмеженя судовыхъ повѣтôвъ въ Чехіи. Зъ добре поинформованого боку запевнюють, що комісія для розмеженя повѣтôвъ рѣшучо пôдôйме зновъ роботы. Ся комісія мала зôбрати ся ще передъ крізою кабінетною, и лишь выпадки політичній припôзнили ѣи скликанье. Дальшимъ доказомъ, що акція около розширеня повѣтôвъ не устае, есть обставина, що передъ кôлькома днями надôслано до прагского суду высшого еляборатъ дотычно розмеженя повѣта либерецкого. Нема сумнѣву, що проектъ трутнôвскій буде зновъ предложеный ческому соймови, однакъ невѣдомо дотеперь, чи то наступить заразъ по отвореню сойму, чи може трохи пôзнѣйше.

НОВИНКИ.

— **Руско народный театръ** выставить въ пятницю дня 1 н. ст. грудня по разъ третій драму д-ра Франка „Украдене щастье“, а въ суботу дня 2 н. ст. грудня яко послѣдне представленье драму Н. Кибальчичевои, вôдзначену першою нагородою на конкурсѣ выдѣлу краевого 1892 р. пôдъ заголовкомъ: „Катря Чайкôвна“. Ролю Катрѣ обняла п. М. Е. Фіцнерôвна. Надѣятись — що руска публика заповнить по береги два послѣдній представленя.

— **Рады громадскій** въ Старôмъ мѣстѣ и Журавици розвязанй. Причиною сего задарженя суть, якъ звычайно, непоридки въ адміністрації.

— **Ярославскихъ П. Т. Патріотôвъ** прошу, щобы пояснили, якъ далеко поступила справа заснованя бурсы въ Ярославѣ, и чи теперь въ тôмъ взгляді що робить ся. — *Селюхъ.*

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Дня 21 н. ст. падолиста обходивъ п. Михаилъ Кочиркевичь, директоръ VI-клясовои школы женьскои въ Перемышли, 40 лѣтный ювилей своеи служby учительскои. Щобы почтити ювілата, занявъ ся выбраный до того комітету устроеньемъ сего торжества. По богослуженю въ катедральнôй церкви зôбрало ся духовеньство, представителѣ властей школьныхъ, учителѣ, учительки и молодѣжь школьна въ призначенôй сали, де явивъ ся ювілатъ и тутъ зложено ему свои желаня. Першій промовивъ инспекторъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ п. Релінґеръ, дальше промовляли предсѣдатель рады школьнои окружнои професоръ ґімназіи п. Голиньскій, п. Евгенія Цѣпановска, учителька школи выдѣловои женьскои и катехитъ о. В. Кондрацкій. — Въ промовахъ высказано признанье за довголѣтну и тяжку працю п. М. Кочеркевича и зложено желаня, щобы ще довго мôгъ для добра молодежи трудитись.

— **Зъ Коломыѣ** одержуемо отсе письмо: Комітетъ, занимавшій ся устроеньемъ вечера въ честь Вп. о. Іосафата Кобриньского въ день 9 н. ст. падолиста на засѣданю своемъ дня 22 н. ст. падолиста рѣшивъ высказати щиру подяку всѣмъ тымъ П. Т. Землякомъ, котрй въ день вечера зволили такъ численно зъ своими родинами прибути и своими лентами причинили ся до покрытя тыхъ коштôвъ, якй, до такъ свѣтло удавшого ся вечера, були конечній. Всего приходу було 120 зр. 28 кр., а выдаткôвъ 120 зр. 67 кр., въ наслѣдокъ того оказавъ ся недобôръ 39 кр., котрый комітетъ покрывъ. — При тôй нагодѣ замѣчае ся, що хтось при выходѣ зъ вечера на скорости взявъ чи замѣнявъ бѣлу мантильку; просить ся проте о ласкаве вôдôсланье пôдъ адресою: товариство „Родина“ въ Коломыи. — Коломыя 28 падолиста 1893. — *Комітетъ.*

— **Люстрації староствъ.** Послѣдными днями переводивъ ґр. Лось ревізіи староствъ въ Снятинѣ и Косовѣ, а теперь переводить таку ревізію совѣтникъ двора Гільдъ въ старасвѣ сокальскôмъ.

— **Про именованье д-ра Емилія Штайнбаха президентомъ сенату** при найвысшôмъ трибуналѣ доносять зъ Вѣдня, що цѣсарь поручивъ міністрови судôвництва зарядити, щобы д-ръ Штайнбахъ фунґував яко першій президентъ сенату. Се зарядженье походить звôдси, що д-ръ Штайнбахъ и по своемъ именованю задержуе ранґу міністра, але яко міністеръ стоить въ службѣ по-за ґр. Кинбурґомъ, котрый есть такожь президентомъ сенату. Пôсля статута найвысшого трубуналу установленыхъ есть пять посадъ президентôвъ. Зъ тыхъ пятьохъ посадъ було въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ обсаженыхъ лише три; двѣ посады президентôвъ не були обсаженій бо постôйнй сенаты, для котрыхъ тй посады були призначенй, а именно угорскій и льомбардско-венецкій не истнували. Въ сенатахъ, котрй творено пôсля потребы, вели провôдъ о скôлько число президентôвъ сенату не выставало и о скôлько першій або другій президентъ сенату незасѣдавъ въ якôмъ сенатѣ, звычайно найстарший службою совѣтники двора. Отже теперь обсаджено одно опорожнене мѣсце, однако въ буджетѣ судôвництва мусить вставити дотацію для новоимеваного президента, бо доси вставлювано въ буджетъ платню лише для трехъ президентôвъ.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить, що дня 28 н. ст. падолиста занедужавъ и померъ на холеру азійску въ Тарнавцѣ повѣта стрыйского робôтникъ, що прибувъ зъ Угорщины. Впрочôмъ не донесено про нѣяке занедужанье, выздоровленье або смерть, отже лишае ся въ лѣченю ще 15 недужихъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Въ Снятинѣ померь старшій инспекторъ податковый Выспяньскій. — Иванъ Вольфартъ, пенсіонованый поборець податковый, померъ въ Коломыи. — „Ґенералъ“ Пшибильскій, якъ доносить зъ львôвского шпиталю, не умеръ, лише лежить въ шпиталю тяжко недужій. — Намѣстникъ ґр. Бадені, звізитувавши ґімназіи и семінарію учительску въ Краковѣ, повернувъ вчера рано до Львова.

— **Остереженье передъ наслѣдуваньемъ.** В. Маґера правдивый чищеный транъ рыбячій продае ся теперь лише въ такихъ тригранныхъ фляшкахъ, що маютъ по внѣшнôй етикетѣ ще й перепаску осмотрену законною маркою, такъ якъ се представлено въ дотычнôмъ анонсѣ. Таку фляшку можна на першій поглядъ пôзнати и вôдрôзнити вôдъ фальшованои.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на опорожнену парохію regiae collationis въ Лелюховѣ надало намѣстництво о. Игн. Вислоцкому, дотеперѣшному адміністраторови тои-жь парохіи.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

— **О. Лука Ляховичь,** парохъ въ Калагарôвцѣ деканата скалатского, упокоивъ ся нинѣ дня 30 н. ст. падолиста въ 64-ômъ роцѣ житя, а 38-ômъ священьства. Покôйный бувъ свого часу катихитомъ ґімназіяльнымъ. Похоронъ вôдбуде ся въ суботу въ Калагарôвцѣ.

Наука штука и література.

— **Львôвскій рускій народный театръ** выставивъ вчера по першій разъ, вôдзначену другою нагородою конкурсовою чотири-дѣєву драму Костя Писанецкого „Мужичка“. Близшу оцѣнку и змѣстъ драмы подамо въ слѣдующôмъ числѣ.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 30 падолиста. Говорять, що соймы будуть скликанй: галицкій 19 грудня, горѣшнои Австріи 18, а моравскій 28 грудня.

Будапешъ 30 падолиста. Вчера предложило правительство на засѣданю сойму проектъ закона о судахъ адміністраційныхъ, котрый приймили послы зъ великимъ одушевленьемъ.

Берлинъ 30 падолиста. Капрівому надсылають ґратуляціи такожь и пануючій дворы. Пачки динаміту походять мабуть вôдъ нѣмецкихъ пôдданыхъ.

Парижь 30 падолиста. Спіле пôдôймивъ ся утвореня нового кабінету. Вôнъ маѣ остати міністромъ справъ заграничныхъ. Спіле есть звѣстный яко противникъ Россіи.

Петербургъ 30 падолиста. Journal de St. Petersbourg домагае ся вôдъ державъ спôльнои акціи противъ соціялістôвъ и анархістôвъ.

Лондонъ 30 падолиста. Въ часѣ послѣдного землетрясеня въ Персіи згинуло 20.000 осôбъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. Ю. Гав. въ Мах. Одержали. — **Вп. В. Нас. въ Яв.** Вôдôбрано и вписано 6 с. м. на рахунокъ 2·50 зр., а до кôнця року прийде намъ ще 10 зр. — **Вп. Т. Кек. въ Янч.** За сей рôкъ заплачено все.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôда повѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 24—30

Оповіщенє.

Місто Комарно розписуе конкурс на посаду ветеринаря міського, котрому за всякі чинности ветеринарно-поліційні платити буде 70 корон річно. Примічае ся, що Комарно лежить в осередку розлеглих дібр Кароля ґр. Лявцкороньского. Зголошувати ся можна до кінця місяця грудня с. р.

Д-р Яклиньский, начальник громади. 4944 2—3

Власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

Колдры на овечôй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

улиця Коперника число 7.

1—30 (Импресса.) 4941

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякій роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБÔТНЯ** 52-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндештрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйнй дзвоны якъ також поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятй въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (також на раты).

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрея Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 96—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 34—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Львинй головы до завѣшуваня килимôвъ, бронзовій або нікльованій по кр. 45, 65 и 1·20 зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохи ч. 1.

мая честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовеньству свою вôд року 1873 истнуючу

РОБÔТНЮ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

пôсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарôвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавій взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовеньства, поручая ся ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавій замовленя выконують ся въ найкоротшôмъ часѣ. 2808

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оранж. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кіло . .	зр. 9·50

4861 18—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

„ДНѢСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстровн“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупілярныхъ паперахъ, **побольшае** ся наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ,“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установлений у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимй; они суть **наймилѣйшимъ дарункомъ** рôздавнымъ для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшй якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгй лѣта и навѣть по довшôмъ часѣ можуть ще бути доповнений и **побôльшений.**

Правдивй

Скринки якорнй зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ,** и котру всѣ, що ею знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знае сеи въ своемъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитае выпечатанй тамъ дуже прихильнй оцѣнки. — Призакупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтеръ якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ **якора** яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье Правдивй якорнй скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр аж до 5 гр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВÔСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т. д. **Новй вшитки** обймають такожь дуже интересній задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивй лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска д. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Іоркъ. 4928 6—10

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарôвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае **ЧАЙ** збору маєвого

½ клґ.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de London . . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„	1·60

Звертаю особливо уваґу на знаменитый въ смаку, ароматичный и добре пятаючій чай **Melange de London.**

поручае найлѣпшій роды **КАВЫ**

знаменитй въ смаку и ароматичній, котрй розсылае оплачетй до кождои стаціи почтовои $4^3/_4$ клґ. въ мѣшочку:

Порторіко	зр	9·—	½ кл.	—	·90
Куба грубоз.	„	9·50	„	—	·96
Цейльонъ зел.	„	10·—	„	1·	—
„ лѣпша	„	10·40	„	1·	04
„ грубоз	„	10·75	„	1·	08
„ перлова	„	10·75	„	1·	08
Ява золота	„	10·75	„	1·	08

Опакованье не числить ся. 4021 7—24

Порученя зъ провінціи полагоджую вôдворотнею почтою.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыжденикъ педаґоґічно-науковый. выходить вôдъ 1 червня 1859 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Маємо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жадання, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональнй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Певуки, Хресты, Лехтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 17—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

$4^1/_2$%	листы ипотечнй
5%	листы ипотечнй преміованй
5% „	„ безъ премій
$4^1/_2$%	листы товариства кредитового земского
$4^1/_2$% „	Банку краєвого
$4^1/_2$%	позичку краєву галицку 3483
4%	позичку пропінаційну галицку
5% „	„ буковиньску
$4^1/_2$% „	угорскихъ зелѣзниць державныхъ
$4^1/_2$% „	пропінаційну угорску
4%	угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсцевй папери цѣнний, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справедшихъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить

Остерѣгае ся передъ фальсіфікатами!

Перше товариство въ Рієцѣ (Фіоме) для заморского ввозу равдивый лишь зъ головою мурина.

ПФАВЪ и Спôлка, Рієка.

Можна дôстати въ найпершихъ торговляхъ корѣнныхъ и специяльностей, кондиторіяхъ, кавариях; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута. 4843 2—?

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случанхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь **майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 5—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

Павло Мартинôвъ

иствуюча фірма вôдъ 20 лѣтъ, поручае Вп. П. Т. Публицѣ свою

РОБÔТНЮ ОБУВИ

для мужчинъ, дѣтей и духовенства по цѣнахъ приступныхъ зъ найлѣпшого матеріялу. — Зъ провінціи выстане черевичокъ одинъ або чобôтъ на мѣру. — Замовленя 4791 точно высылае ся 9—?

Зъ глубокимъ поважаньемъ

П. МАРТИНôВЪ

у Львовѣ, ул. Руска ч. 3.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деseняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50. цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4·0/350 зр. 24–35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзноі величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдниковъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25–35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантнй туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегеряновй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елеґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ канъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 6·50, 7·50, 9·50, 12·40. Обрусы кр. 83. зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовй зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єґерôвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнй; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы,** поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôдй поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимкôвъ до дитячихъ колнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·30, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и негліжѣ. Юбки волочковй, суконній и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинноі,** ватованй и кожуховй дитиней плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 лѣтъ, капелюхи и панчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамитній и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцевъ и модныярокъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єґерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахляре, панчохи и спôданцѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковй рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (35—?)

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ ВЪ Середу.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручаютъ: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4352 9—15

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Балай. — Одвічальный редактôръ: Михайло Стефанівъ. Панёнь за друк. Чайковскихъ. В друкарни Наукового тов. ім. Шевченка під зарядом К. Беднаровскоі.

Ч. 260. Львôвь, Пятниця 19 падолиста (1 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найвизначнѣйшихъ повѣстей“ выходить що второкъ, и що второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишь на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Рада державна.

Вчерашнє, въ четверъ, засѣданье палаты послôвъ зачало ся интерпеляціями.

Пос. Турнеръ питавъ, чи міністеръ скарбу гадає предложити новый законъ о належитостяхъ скарбовыхъ.

Пос. Цалінґеръ питавъ, чи правдивѣ донесеня ґазетъ, мовь бы въ недѣлѣ, припадаючій сего року на 24 и 31 грудня, суточникъ недѣльный мавъ бути залишеный. Интерпелянтъ звертає увагу, що выданье такого розпорядженя можливе лишь въ порозумѣню зъ церковными властями. — Вôдтакъ питавъ Цалінґеръ, чи скоро будуть выданій въ дорозѣ законодатнôй и адміністраційнôй заряджения що-до суточнику недѣльного, котрій бы не стояли въ суперечности зъ божими заповѣдями о святкованю недѣль.

Въ дальшôй дискусіи надъ закономъ о оборонѣ краєвôй заявивъ пос. Дінавлі въ имени своихъ товаришівъ політичныхъ, що здержать ся вôдъ голосованя надъ симъ закономъ, щобы не выпереджати ухвалъ тирольского сойму. Бесѣдникъ жалувавъ ся на мілітаризмъ, котрый що разъ бôльше ширить ся и бере верхъ та на вôдтяганье силь робучихъ въ наслѣдокъ дволѣтнои служби въ оборонѣ краєвôй. Закôнчивъ запевненьемъ, що знана вѣрнôсть Тиролцівъ певно вынагородить евентуальній змѣны, якимъ пôддаде одноцѣльна організація войска зъ огляду на тирольскій вôдносины.

Пос. Форманекъ выступивъ противъ закона, бо въ тôй справѣ лишь соймъ ческій есть компетентный та жалувавъ ся на зле трактованье ческихъ резервістôвъ. (Оплески мѣжь молодо-Чехами.)

Міністеръ обороны краєвои, ґр. Вельзерсгаймбъ заявивъ, що свого часу подавъ свою програму, вказуючи на портепе, на котрôмъ есть монограмъ цѣсарскій и двоголовый орелъ. Монограмъ цѣсарскій вказуе міністрови, що для него рѣшаюче. Та его програма не найде певно нѣякихъ противникôвъ. Австрія не належить до державъ, що ведуть передъ въ тягарахъ войсковыхъ, лишь до тыхъ, що зъ неминучои конечности мусять пôддатись тôй конечности. Хто нинѣ не досыть сильный, сей буде завтра на дармо боротись и втратить всѣ права. Опозиція числить на се, що законъ и безъ нея буде ухваленый. Міністеръ тои гадки, що если бы опозиція знала, що вôдъ ея вотумъ зависить сила оборонна державы, то мала бы досыть патріотизму, щобы голосувати за предложеньемъ.

Вôдтакъ полемізувавъ міністеръ зъ высказами Кронаветера. Хочь не есть противникомъ загального права голосованя, то однакъ та квестія повинна обговорюватись при иншôй нагодѣ. Що до мнимыхъ доносôвъ о політичныхъ переступленяхъ воякôвъ, то на се давъ міністеръ поясненье вже минувшого року. Резолюцію Кронаветера въ тôй справѣ годѣ принята, бо законодатна власть передала выключно войсковôй управѣ наглядъ надъ поведеньемъ воякôвъ. Рôвно-жь годѣ принята резолюцію що до судôвъ гоноровыхъ. Квестія поединкôвъ не може рѣшатись на тôмъ мѣсци, бо якъ разъ институція судôвъ гоноровыхъ заведена на се, щобы споры гоноровій рѣшати не лишь при помочи оружя. Инимій случаѣ злого трактованя воякôвъ старавъ ся міністеръ вôдперти. Деякихъ неправильностей годѣ на жаль оминути, однакъ на случай жалобы вымѣрюсь повна справедливôсть. Въ интересѣ армін не можна терпѣти ексцесôвъ, бо вôдъ того зависить духъ и вартôсть войска.

Переходячи до промовы Діпавліого, запевнивъ міністеръ, що вôнъ щирый прихильникъ Тиролю. Проектъ закона о оборонѣ краєвôй буде предложеный тирольскому соймови та будуть въ нѣмъ увзглядненій интереси краю. Міністеръ приречъ увзгляднити бажаня що-до покликуваня резервістôвъ ажь по жнивахъ — та просивъ палату послôвъ, щобы супротивъ интересôвъ державы не заострювали національныхъ споровъ.

По міні трѣ промовляли пос. Відманъ за предложеньемъ, а пос. Клячъ противъ зо взглядôвъ політичныхъ. Пос. Клячъ выказувавъ, що его сторонництво супротивъ нового правительства мусить перейти до опозиціи. Въ новôмъ правительствѣ зо всѣхъ Славянъ лишь одинъ Поляки мають представителѣвъ. Програма правительства анѣ слôвцемъ не згадуе про квестію національну, котра для Славянъ есть жизненною.

Принято замкненье дискусіи и выбрано на генерального бесѣдника противъ закона пос. Банкініого.

Пос. Банкіні промовляв по хорватски. Выступивъ противъ тридержавного союза. Австрія повинна боронитись противъ Нѣмеччины и Ігалія а не противъ Россіи. Вкôнци поставивъ резолюцію, щобы въ оборонѣ краєвôй языкъ краєвый бувъ службовымъ.

Референтъ Поповскій полемізувавъ зъ высказами Банкініого. Россія ставсь небезпечною для Европы вже за-для своеи надмѣрнои величины. О славяньскôй толеранціи Россіи свѣдчить хочь бы ся обставина, що заказують тамъ уживати языка польского въ каварняхъ и реставраціяхъ.

Пос. Вашатый кличе: Въ Австріи заказано уживати рôдного языка навѣть въ приватнôй розмовѣ. — Віцепрезідентъ Катрайнъ: Вы не маєте голосу! — Вашатый: Кадетамъ и офіцирамъ не вôльно въ Австріи уживати рôднои мовы! — Катрайнъ звонить. — Вашатый: Прошу читати указы австрійскій... — Катрайнъ: Прошу о спокôй.

Поповскій назвавъ примѣръ, що одинъ лѣкарь у Вильнѣ бувъ засужденый на кару грошеву за уживанье языка польского въ каварнѣ... — Вашатый: Въ Австріи переносять офіцирôвъ ческои народности до Босны и Герцеґовины! — Поповскій: Въ Россіи бачимо, якъ тамъ полагоджують ся квестіи языковій, та можемо пôзнати, якого щастя зазнали бы тій паны, що добачають въ Россіи свôй идеалъ, если ихъ земляки, поселенѣ въ кольоніяхъ россійскихъ, зачинають на собѣ зазнавати наслѣдкôвъ примѣненя до нихъ россійскихъ розпоряджень языковыхъ. (Притакуванье мѣжь польскими послами).

Вашатый: Насъ въ своѣй хатѣ роблять щасливыми. Въ Празѣ не вôльно голосно говорити по чески. — Катрайнъ: Вже кôлька разôвъ просивъ я васъ о спокôй Тожь взываю васъ до порядку. (Оплески.) — Вашатый: Дѣйстно, мы у себе дома маємо щастье. (Въ палатѣ окліки: Спокôй! Тихо!)

Поповскій: Треба великои, незвычайнои вôдваги, порôвнувати вôдносины въ Австріи зъ россійскими. Ґратулюю вамъ тои вôдваги (сказавъ бесѣдникъ звертаючись до Вашатого). Вôдтакъ полемізувавъ зъ высказами Кронаветера, котрый вôдмовивъ свого голосу для предложень, доки не буде заведене загальне голосованье. Треба звернути увагу на програму правительства, де заповѣджено реформу выборчу зъ увзглядненьемъ тыхъ верствъ населеня, котрій доси не брали участи въ голосованю. — Пос. Кронаветеръ: Домагаємо ся загального, рôвного права выборчого! — Поповскій: Отсе якъ разъ квестія погляду. Вы гадаєте, що такъ довго безпечнôсть державы загрожена изъ внѣ, доки не заспокоить ся ваших домагань. Если бы кождый посолъ робивъ ухвалу потрѣбныхъ квотъ на узброенье зависимою вôдъ заспокоеня его бажань, то передъ тымъ ще залили бы насъ тутъ Татары и Моголы та мы бы втратили всѣ нашій права.

При поименнôмъ голосованю ухвалено 170 голосами противъ 61 перейти до спеціяльнои дебаты. Противъ голосували Чехи, антісеміты, полудневій Славяне и Цалінґеръ. Клерикалы, Тирольцѣ и Італіянцѣ здержали ся вôдъ голосованя.

Пос. Барайтеръ поставивъ нагляче внесенье о змѣну закона зъ 5 мая 1869 р. въ тôмъ напрямѣ, щобы правительство, заводячи выимковый станъ, було обовязане предкладати сій розпорядженя палатѣ послôвъ не до вѣдомости а до ухвалы, та на случай неухваленя щобы правительство мусѣло сейчасъ цофнути розпорядженя. Те саме маз вôдноситись и до засистованя судôвъ присяжныхъ.

Палата вôдкинула наглячôсть внесеня и придѣлила его до комісіи.

Законъ о контингентѣ рекрутôвъ приняго въ третôмъ читаню.

Пос. Пернерсторферъ интерпелюзавъ въ справѣ увязненя членôвъ соціялістичного товариства Sil-ы.

Слѣдуюче засѣданье назначено на нинѣ, пятницю.

— —

Контръ-коаліція славяньскихъ сторонництвъ майже вже дозершена, бо згоджено ся на головній засады тои коаліціи. Вчера вôдбулось засѣданье вôдпоручникôвъ сторонництвъ славяньскихъ и на тôмъ засѣданю вôдчитано письмо пос. Романчука, въ котрôмъ повѣдомляе, що клюбъ рускій вже на найблизшôмъ своѣмъ засѣданю рѣшить ся що-до свого становища супротивъ славяньскои коаліціи.

Агентатъ на ґр. Капрівого и на цѣсаря Вільгельма.

Завдяки щасливому случаеви нѣмецкій канцлеръ ґр. Капріві и цѣсарь Вільгельмъ остали въ живыхъ, бо атентатъ не удавъ ся, хочь бувъ обдуманый дуже проворно. Цѣль того проступного кроку була бы зовсѣмъ незрозумѣла, коли-бъ ей не пояснювали инший атентаты, правдѣ такожь невдалій, але выконуваній въ послѣдныхъ часахъ зъ бôльшимъ поводженьемъ. Анархістамъ розходить ся о то, якъ впрочôмъ про се свѣдчать найновѣйшій ихъ дѣла въ Барцельонѣ, щобы єдино нищити, безъ огляду на обставину, хто впаде жертвою анархістичного динаміту. Тожь и симь разомъ рѣчь байдужна, хто фабрикувавъ бомбы присланій зъ Орлеану. Могли се бути якъ Нѣмцѣ, такъ и Французы — все одно, бо анархісты не руководять ся пріпціпомъ народностевымъ, отже и о патріотизмъ годѣ ихъ посуджувати.

Пôсля берлиньскихъ газетъ уладжено атентатъ на перших достойникôвъ нѣмецкои державы такъ: Въ недѣлю дня 26 падолиста с. р. одержавъ ґр. Капріві побôчь звычайныхъ листôвъ такожь коробочку зъ Орлеану, а до неи долучене письмо зъ такимъ змѣстомъ: „Маю честь переслати Тобѣ, пане ґенерале, пробку незвычайного роду насѣня редькôвки котре сѣе ся въ грудни, щобы зъ него мати овочь въ лютôмъ, — сему родови зимно не шкодить.“

Коли майоръ Ебмаеръ, по перечитаню повышого письма, забиравъ ся переглянути змѣстъ коробочки и хотѣвъ перше здôймити вѣчко, достерѣгъ на своѣй руцѣ чорній зерня та, котрій пôзнавъ, що се були зернята пороху. Заразъ повѣдомивъ вôнъ поліцію, и она докладно переглянувши змѣстъ коробочки потвердила, що въ нѣй находить ся експльодуюча матерія, котра могла выбухнути при отвираню вѣчка.

Така сама посылка, такожь зъ Орлеану, и зъ такимъ самымъ письмомъ, якъ до Капрівого, прийшла и на адресу цѣсаря Вільгельма. Ту пересылку передано до кабінету цивільного и она тутъ щасливымъ выпадкомъ збудила пôдозрѣнье, тожь до експльозіи не прийшло.

Одна и друга коробка, въ котрôй мала находити ся пекольна машина, представляе форму неповного квадрату, задовжки 14 сантіметрôвъ. По звычаю надходячій пересылки до канцлера складають ся на бюрку въ роботни майора Ебмаера. Отже, коли сей послѣдный достерѣгъ на своѣй руцѣ зернята пороху, зсунувъ ихъ до попѣльницѣ и запаливъ. Пересвѣдчивши ся, що се справдѣ порохъ, передавъ коробочку до поліціи, котра, вложивши ея до воды, обережно пôдняла вѣко. Въ серединѣ находила ся пекольна машина, така сама якъ ся, що експльодувала въ лѣтѣ на вартѣ поліційнôй въ Шпандавѣ.

Нѣмецке правительство повѣдомило зразъ французку амдасаду и она приобѣцяла помôчь, щобы выкрыти справникôвъ невдалого атентату. Рôвночасно вôддано пекольну машину до хемічного розслѣду. Имовѣрно машина мѣстить въ собѣ нітроґліцерину и порохъ.

Сей подвôйный атентатъ выкликавъ въ Нѣмеччинѣ велику сензацію и загальне обуренье. Въ парляментѣ одинъ зъ бесѣдникôвъ консервативного сторонництва, именно пос. Фреґе, хочь політичный противникъ ґр Капрівого, высказавъ именемъ палаты чувства для канцлера, дякуючи рôвночасно Провидѣнью за уратованье першого урядника державы.

Письмо зъ Тернополя.

Просимо Свѣтлу Редакцію о помѣщенье въ „Дѣлѣ“ описаної понизше пригоды, котра глубоко розворушила всѣхъ Русинôвъ мѣста Тернополя и готова выкликати за собою ваговитій наслѣдки.

Се справа обсады парохіи рускои въ мѣстѣ Тернополи.

Якъ звѣстно, у насъ въ Тернополи, въ наслѣдокъ великихъ здôбностей адміністраційныхъ бурмістра п. Леона Козьминьского, заведено въ липни 1892 р. господарку правительственно-комісарску и на чолѣ мѣста поставлено комісаря староства п. Бол. Студзиньского, котрого тутъ называють „wielkorządcą“.

Въ часѣ сего „wielkorządztwa“ померъ тутешный парохъ рускій о. Фортуна. Скоренько по его смерти розписала Консисторія конкурсъ [и то не на три мѣсяцѣ але на шесть недѣль] а въ чотири тыждні по уплывѣ конкурсу прислала пропозицію — не черезъ деканатъ, але просто „Свѣтлôй Президіи Заряду магістратского“.

Теперь починае ся цѣла — праса organiczna. Провінціядъ Єзуитôвъ патеръ Папстъ бере въ Тернополя цѣлу акцію обсады парохіи рускои въ свои руки и розвиває завзяту агітацію за о. Джулиньскимъ зъ Лапшина. По-за Тернополемъ Е. Е. п. намѣстникъ взываe до себе комісаря п. Студзиньского и поручае ему переформсувати въ т. зв. „байратѣ“ о. Джулиньского, бо на тôмъ дуже залежить Впреосв. митрополитови. Кромѣ того дôставъ въ такôмъ дусѣ зô Львова порученье тернопôльскій староста п. Зазадскій. П. Студзиньскій, вернувшись зô Львова, заявивъ партіи єзуитскôй, що скличе „байратъ“ для справы наданя презенты тогдѣ, „jak będziecie mieli trzech pewnych za ks Dżulińskim“ — бо въ „байратѣ“ засѣдае шесьохъ христіянъ.

И що-жь дѣе ся? Двохъ — Козьминьского и Живицкого оброблюють Єзуиты [говорять, що черезъ ихъ жены], отже йшло ще о третього, а то була рѣчь трудна, бо два Русины, д-ръ Лошавъ и д-ръ Свистунъ честно и крѣпко стояли за волею мѣщаньства и интеліґенціи, не лишь Русинôвъ, але й Полякôвъ. До волѣ галу прилучились рѣшучо и два латинники пп. Погорецкій и Караѣсь. Отже трудна справа! Але на грубый сукъ ужито грубого клина. Дня 28 с. м. удали ся пп. староста Завадскій, комісарь Студзиньскій и два Єзуиты до мѣщанина Караѣся — и тутъ новагою урядовою зъ одной стороны а облестными словами зъ другои — вымогли на темняку, що вôнъ приречъ голосувати зъ тамтыми двома, а для певности Єзуиты казали ему заприсягнутись! Потôмъ заразъ на другій день т. є. на 29-ого листопада комісарь скликавъ на полудне „байратъ“. Караѣсь, роздумавши собѣ, що выступае противъ волѣ народу, задумавъ бувъ сховати ся и не пôйти на засѣданье, але Єзуиты тому запобѣгли, бо Єзуитъ кс. Козель ще до дня вызолѣкъ его зъ лôжка и державъ въ своѣй келіи такъ, що жѣнка его не могла дôстатись до него, и спровадивъ его ажь о 12-ôй годинѣ до салѣ магістрату. Въ сали явили ся всѣ шесть членôвъ. Русины разомъ зъ п. Погорецкимъ запротестували противъ компетенціи „байрату“ презентувати парохôвъ, бо вôнъ маe лишь тымчасовый зарядъ мѣста и полагоджуе лише справы наглій, а презентованье пароха не е справою наглою и служить лише радѣ мѣскôй. По семъ заявленю до протоколу Русины выйшли, зôставъ ся лишь п. Погорецкій, але на запытанье комісаря, чи хоче голосувати, заявивъ, що нѣ, а тôлько хоче „przyglądzeć się waszej komedyi“. Такъ три Поляки пп. Козьминьскій, Живецкій и зневоленый Караѣсь занменували для Русинôвъ тернопôльскихъ парохомъ о. Джулиньского.

Цѣла ся пригода тяжко зворушила и огôрчила не лишь Русинôвъ тернопôльскихъ, але й справедливыхъ Полякôвъ. Межи мѣщаньствомъ рускимъ запанувало таке огôрченье, що выслали до Львова депутацію до Впреосв. митрополита, а кромѣ того обдумують и всякій иншій способы для обороны права и справедливости ..

[*Прим. Ред.* Якъ довѣдуемо ся, нинѣ була у Впреосв. митрополита депутація зъ Тернополя, зложена зъ чотирохъ особъ.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Членъ нѣмецкои лѣвицѣ пос. д-ръ Шавпъ зложивъ мандатъ посла до рады державнои. Причины тои резиґнаціи д-ра Шавпа, котрый вôдъ року 1870 засѣдавъ въ радѣ державнôй яко заступникъ торговельнои палаты въ Лінцу, треба глядати въ тôмъ, що его, найстаршого члена комісіи буджетовои, номинено при выборѣ на предсѣдателя тои-жь комісіи.

— —

Бôльша часть російского міністерства неспособна вже до правительства. Въ петербурскихъ кругахъ оповѣдають, що вôдъ довшого часу недужій міністеръ комунікацій Кривошеинъ займае ся на серіо гадкою уступити зъ становища. Такъ само оповѣдають, що міністеръ судôвництва Манассеинъ, въ наслѣдокъ зруйнованого здоровля за-для надмѣрнои роботы, высказавъ бажанье вôдтягнути ся до затишного житя. Его наслѣдникомъ уважають державного секретаря Муравьева. Вôнъ уходить за личного ворога судôвъ присяжныхъ такъ, що на случай, коли бы зайшли змѣны въ міністерствѣ, и вôнъ ставъ міністромъ судôвництва, реформа судôвъ присяжныхъ не була бы выключена. Теперѣшный помôчникъ Муравьева, Неклодовъ, займивъ бы мѣсце свого шефа. Міністеръ вôйны Ванновскій маe назадъ вернути зъ Альжиру до Петербурга, щобы зновъ обняти свôй урядъ.

— —

Кріза кабінету у Франціи продовжае ся. Діпі вôдказавъ ся, и то невôдклично, президентуры нового кабінету. Свою вôдмову мотивуе въ той способъ, що коли бы бôльшôсть палаты уважала его за мужа довѣрія, то пôдоймила бы цофнену интерпеляцію Мілеранда и на закôнченье діскусіи програмовои въ мотивованôмъ дневнôмъ порядку высказала бы для его міністерства вотумъ довѣрія. Такъ отже зъ мотивôвъ вôдмовы ясно, що Діпі не маячать ся, мовь бы вôнъ мавъ довѣріе въ палатѣ. Парляментарна бôльшôсть выступила противъ его негактового и неконстатуційного поведеня супротивъ радикалôвъ и противъ арбітрального и безвзглядного голошеня опортуністичнои політики. Умѣркованій елементы політичній выйшли правдѣ скрѣпленій зъ послѣдныхъ выборôвъ, однакъ годѣ забувати, що партія радикальна ще досыть сильна, а соціялісты маютъ въ парляментѣ таку репрезентацію, якои не надѣялись ся. Кромѣ того роботничій рухъ обнимае у Франціи що-разъ ширшій масы. Значить опортуністична політика, котра не хотѣла увзглядняти роботничого законодавства, выявила въ тôмъ напрямѣ найслабшу сторону. Якъ Діпі такъ и Періе, котрый рôвножь есть противникомъ концентраціи республиканьскои не хотѣвъ пôдôймати ся складу нового кабінету Въ такôмъ положеню находить

ся теперь Карно. Вонъ не хотячи наразити ся радикаламъ, постановивъ вынайти таку личность, котра бы могла утворити коаліційный кабінетъ и оперти ся въ палатѣ на мѣшаной бо́льшости, зложеной зъ опортуністовъ и радикало́въ. Такъ отже у Франціи готовъ засѣсти зновъ мѣшаный кабінетъ, котрый буде вести політику республиканьскои концентраціи. Говорять, що Буржоа мав по́дняти ся утвореня нового кабінету.

——

Також и въ Испанiи заносило ся на кабінетну крізу, однакъ Сагаста зъумѣвъ полагодити дѣло, именувавши маршалка Мартінеца Кампоса головнокомандуючимъ по́дъ Мелілею. Война зъ Кабилями и замахи анархістовъ вже во́дъ давна по́дкопували и по́дкопують ґрунтъ по́дъ ногами кабінету Сагасты. Внутрѣшнѣ во́дносины Испанiи нѣколи не вызначували ся спокоемъ, а теперь, коли розгорѣла ся война зъ Кабилями и динамітнѣ бомбы зворушили опiню публичну, то по́сля звычайного ладу рѣчей обуренье звернуло ся въ першой лiнiи противъ правительства. На разѣ удало ся втохомирити голосы, однакъ чи се втихомиренье хвилеве на довго запоручить трѣвкость кабінету — покаже недалека будучность.

——

Отворенье звычайнои сесiи румуньского парляменту во́дбуло ся при звычайной церемонiи въ присутности наслѣдника престола. Король отвираючи парляментъ, по́днѣсъ въ своѣй престольной бесѣдѣ, що супружество наслѣдника престола поблагословило небо сыномъ, въ чо́мъ лежить запорука певнои будучности краю. Опо́бля згадавъ про мирне розположенье европейскихъ державъ, зазначивъ розвитокъ а поступъ Румунiи и заповѣвъ реформы зъ области фінансовои, торговельнои и войсковои. Присутнi послы приняли бесѣду гучными оплесками.

НОВИНКИ.

— **Новозавязане товариство „Бережаньскій Боянъ“** выбрало на першихъ своихъ загальныхъ зборахъ дня 26 н. ст. листопада с. р. до выдѣлу одноголосно пп.: Матвѣя Кашевка ц. к. совѣтника суду краевого головою, о. Михаила Соневицкого совѣтника консисторского и ц. к. катихита ґімназiи заступникомъ головы, о Остапа Нижанко́вского дiрiґентомъ, паню Іосифу Фрайндову жену учителя школы мѣскои заступницею дiрiґента а выдѣловыми адвоката д-ра Андрѣя Чайко́вского, професора ґімназiи Бронислава Старецкого и суд. авскультанта Иронима Калитовского; вко́нци заступниками выдѣловыхъ: паню Марiю Тополь-ницку, жену комісаря дирекцiи скарбу, и суд. авскультанта Тадея Дияковского. Выдѣлъ уконституував ся въ той спосо́бъ, що касiеромъ выбравъ д-ра А. Чайко́вского, господаремъ Бр. Старецкого а секретаремъ Иронима Калитовского. — Взываемо нашихъ краяно́въ зъ близшои и дальшои околицѣ, щобы численно вписували ся до товариства нашого, де кождого приймемо зъ отвертыми руками а де кождый найде нагоду — провести не одну веселу и приятну хвилю, и то невеликимъ коштомъ, бо вписове выносить лише 50 кр. а вкладка мѣсячна ро́вно-жь одну лишь корону.

— **Нѣмецко-руска ґімназiя въ Черно́вцяхъ.** Буковиньска краева рада шко́льна, якъ пише Gazeta Polska, полагодила во́дступленiй ѣй соймомъ буковиньскимъ петиціи Русино́въ черновецкихъ въ той спосо́бъ, що рѣшила представити міністерству просвѣты внесенье, щобы въ Черно́вцяхъ отворено другу ґімназію, поки-що низшу, зъ языкомъ выкладовымъ нѣмецкимъ але зъ рускими клясами паралельными.

— **Москвофільске товариство анадемичне „Буковина“ у Вѣдни** було, якъ звѣстно, розвязане намѣстництвомъ Австрiи долѣшнои по нападѣ на Вирeосв. митрополита, коли тойже вертавъ зъ Риму. Противъ того зарядженя внесено рекурсъ до міністерства справъ внутрѣшныхъ, котре — якъ довѣдуе ся льво́вскій кореспондентъ крако́вского Czas-у — знесло розпорядженье намѣстництва и симъ реституувало „Буковину“. Кореспондентъ дуже дивуе ся сѣй постановѣ міністерства, бо въ розпорядженю намѣстництва сконстатовано найяснѣйше и то на основѣ признаня самыхъ обжалованыхъ, що цѣлый зарядъ и члены „Буковины“ передъ устроеньемъ демонстрацiи були въ Café international и тамъ обговорювали справу демонстрацiи, а во́дтакъ ѣи выконали. „Отже не по́дпадае сумнѣвови, — каже дальше кореспондентъ Czas-у, — що тутъ мало ся до роботы зъ формальною постановою устроити політичну демонстрацію, а що така постанова есть переступленьемъ статуто́въ товариства, то здаеть ся кождый знае, навѣть хто тыхъ статуто́въ не читавъ. Очевидно я не читавъ рѣшеня міністерства, отже не можу догадати ся, яки́ мотивы наведено для его справданя. Однако на кождый спосо́бъ мусѣли бы се бути мотивы, зъ огляду правничого дуже важнi и рѣшаючi, бо прецѣ міністерство мусѣло собѣ ясно здати справу зъ політичнои далекосяглости свого кроку. Мусѣло знати, що такiй крокъ не може причинити ся до змо́цненя супротивъ Русино́въ тои політики, яку заинавґурувало ся въ краю по звѣстныхъ деклараціяхъ соймовыхъ п. Романчука, тои політики, котру Высокопреосвященый митрополитъ такъ щиро по́дпирае. Студентскi демонстрацiи певно не ослаблять позиціи достойного Князя Церкви въ краю; але змо́цнитя ѣи не можуть такiй розпорядженя, якъ теперѣшне въ справѣ „Буковины“. Бо коли и суды залишили въ то́й справѣ доходженя, то послѣднымъ выслѣдомъ теперѣшного розпорядженя есть се, що виновники по́длого нападу выходять зъ цѣлои справы цѣлкомъ безкарно. Вже въ найблиз. шо́й будучности побачимо, чи рѣшенье мiнiстерiяльне було зъ огляду правничого конечне“.

— **Учителѣ шко́лъ середныхъ въ Австрiи** внесли петицію до рады державнои, въ котро́й домагають ся полѣпшеня ихъ теперѣшного положеня. Петиція по́дперта обширнымъ еляборатомъ, де по́дносить ся зъ однои стороны малу платню учителѣвъ въ Австрiи въ поро́внаню зъ иншими державами, а зъ другои стороны вказуе ся на бракъ авансу и взагалѣ на велике обмеженье видо́въ до насуненя на высшi посады. Зъ огляду на се домагае ся петиція, щобы учителямъ шко́лъ середныхъ признано взагалѣ по́двысшенье посто́йнои платнѣ, дальше щобы замѣсть дотеперѣшныхъ пятилѣтныхъ додатко́въ по 200 зр., заведено трилѣтнi додатки по 150 зр. и щобы учитель мо́гъ дослужити ся 9 такихъ додатко́въ, во́дтакъ домагае ся петиція, щобы вже по признаню четвертого додатку трилѣтного настушало посуненье дотычного учителя до 8-ои ранґи, а по додатку 7-бмъ до ранґя семои. Вко́нци жадае ся по́двышеня платнѣ для директоро́въ и признаня имъ шестои ранґи.

— **Дотепнi обманники.** До готелю одного французского мѣста заѣхало трьохъ молодыхъ людей, котрi представили ся комісарями свѣтовои выставы въ Антверпiи. Они стали вести такъ роско́шне житье, що ихъ конто въ протягу пару днiвъ наросло на сотки франко́въ. Вечеромъ третои днины явивъ ся четвертый го́сть, выказавъ ся господареви готелю яко тайный аґентъ полiцiйный оъ Парижа и оповѣстивъ, що глядить за трома збманниками. Прито́мъ показавъ фотоґрафiи тыхъ трьохъ людей, зъ котрыхъ господаръ по́знавъ мнимыхъ комісарѣвъ. Аґентъ уложивъ плянъ ловлѣ, а господарь обѣцявъ помагати. Коли наспѣвъ часъ вечеряти, аґентъ засѣвъ за столомъ въ гостинницi, велѣвъ побо́чь стравъ подати собѣ що-найлѣпшого вина и въ той спосо́бъ дожидавъ пташко́въ. И справдѣ, по хвили увойшли они въ гостинницю и засѣли напротивъ тайного аґента. Тогдѣ во́нъ по́днѣсъ ся, вказавъ на ту тро́йцю и оповѣстивъ гостямъ, що се небезпечнi преступнѣ, котрыхъ во́нъ мае увязнити. Они хотѣли утѣкати, але господарь разомъ зо́ службою заступивъ имъ дорогу. Аґентъ приказавъ покликати дорожку, щобы во́двезти ихъ до полiцiйного бюра. Коли уже засѣли въ дорожку, аґентъ спытавъ господаря, чи тi три пташки заплатили ему рахунокъ, а почувши заперечаючу во́дповѣдь, заявивъ, що перетрусивши ихъ кишенѣ въ полiцiи, во́нъ во́до́шле найденi грошѣ на покрытье его жаданя. Во́зникъ затявъ конѣ и поѣхавъ, а господарь до нинѣшного дня дожидае тайного аґента и обѣцяной присылки грошей, бо всѣ они замѣсть до бюра полiцiйного поѣхали на зелѣзничiй дворець.

— **По́двысшенье платнѣ робо́тникамъ салiнарнымъ.** Цѣсарь зарядивъ, щобы управильнити платню робо́тнико́въ салiнарныхъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ. Въ наслѣдокъ того наступить по́двысшенье платнѣ о 10%.

— **Стіпендія для ремѣсника.** Выдѣлъ краевый розписуе конкурсъ на одну стіпендію въ высотѣ 400 зр. зъ фундацiи краевои выставы ро́льничои и промысловои у Львовѣ зъ р. 1877, призначеной для ремѣсniко́въ и промысловцѣвъ, котрi вже въ краю фахово образованi, хотять свою науку доповнити за границею. Теперь стіпендія буде надана бляхареви. Кандидаты мають найдальше до 30 н. ст. грудня с. р. внести поданя до выдѣлу краевого.

— **Почетне горожаньство** надала рада громадска Старого мѣста нотареви Мар. Владичиньскому за заслуги положенi коло по́днесеня мѣста и за ревну спо́вучасть коло во́дбудованя спаленого костела.

— **Испытъ на учителя шко́лъ народныхъ** передъ комісiею испытовою въ Станиславовѣ зложивъ мѣжь иншими п. М. Пiльтошь, а не Пилятусъ, якъ було хибно подано.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 29 н. ст. падолиста занедужало на холеру азійску: Въ Залóзцяхъ 1 особа, въ Люговискахъ повѣта лѣського 2 особы, въ Берестянахъ повѣта самбо́рского 1 особа (по́дозрѣнье) и въ Забережи повѣта станиславо́вского 4 особы (по́дозрѣнье). — Выздоровѣло: Въ Залóзцяхъ повѣта бро́дского 1 особа, въ Римановѣ 1 особа, въ Березовѣ и Хировѣ по 1 особѣ. — Померло: Въ Залóзцяхъ 1 особа, въ Лютовискахъ 2 особы, въ Берестянахъ 1 особа, въ Угорникахъ и Забережи по 1 особѣ и въ Хировѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 28 н. ст. падолиста 15 недужихъ въ лѣченю, дня 29 падолиста занедужало 8 осо́бъ, выздоровѣли 4, померло 7, отже лишае ся въ лѣченю ще 12 недужихъ.

— **Дро́бнi вѣсти.** Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ выѣхавъ оногды зо́ Львова до бар. Якова Ромашкана въ Городенцѣ на ловы. — Маршалокъ краевый кн. Сангушко повернувъ передвчера по-полудни до Львова. — Въ Потоцѣ коло Лопатина померъ властитель бо́льшои посѣлости Войт. Карневскій.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 1 грудня. Во́дбула ся велика нарада войскова по́дъ проводомъ цѣсаря, на котро́й бувъ и архикнязь Албрехтъ, и она во́дносить ся до реорґанізаціи артилеріи и обсады ко́лькохъ мѣсць ґенерало́въ. У міністра Бакегема во́дбули ся довѣрочнi нарады провóдникóвъ скоалізованыхъ партій въ справѣ реформы закона промыслового.

Будапештъ 1 грудня. Въ суботу предложить правительство парляментови законъ щодо обовязковыхъ слюбо́въ цивільныхъ. Епископы оголосять спо́льный пастирскій листъ, зверненый противъ правительственного проекту.

Прага 1 грудня, При тѣснѣйшихъ выборахъ до рады мѣскои побѣдили молодо-Чехи здобувши всѣ чотири мандаты. Всѣхъ молодо-Чехо́въ засѣдае теперь 39, а старо-Чехо́въ 48.

Софія 1 грудня. Нинѣ буде оголошена реконструкція кабінету Стамбу́лова.

Римъ 1 грудня. Цанарделi уложивъ уже лiсту кабінету. Во́нъ самъ обнимае, побо́чь президентуры, теку справъ внутрѣшныхъ, Саракко справы заграничнi, Сонніно теку судо́вництва, а Ваччелі теку фінансо́въ.

ПОСЛѢДНЕ ПРЕДСТАВЛЕНЬЕ.

ЛЬВО́ВСКІЙ РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“ во́ готелю Жоржа.

Въ Суботу дня 2 н. ст. грудня 1893.

КАТРЯ ЧАЙКО́ВНА

Драма въ 5. дѣяхъ а 7. во́дслонахъ Н. Кибальчичевои, во́дзначена першою нагородою на конкурсѣ Выдѣлу краевого 1892 р.

ЦѢНЫ МѢСЦЬ: Крѣсла въ першихъ рядахъ 1 зр., другорядне 70 кр., треторядне 50 кр., паркетъ 40 кр., партеръ для пп. ученико́въ, селянъ и ґарнізону 25 кр.

Білето́въ до́стати можна въ канцелярiи Тов. „Руска Бесѣда“, а вечеромъ во́дъ годины 6-ои при касѣ.

Почато́къ о годинѣ 7-ой вечеромъ

Надо́слане.

Д-ръ Володимиръ Мацюльскій

отворивъ

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТОКУ

ВЪ ЖОВКВИ. 4945 2-2

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „по́дъ Коперникомъ“, Львово́въ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великóвъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнi, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѣня звоно́въ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ пр овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосо́въ противъ стратъ при евентуальнóмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ во́дворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и во́да повѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дóмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякi листы заставнi, 5% Обліґації комунальнi банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державнi и приватнi, Монеты австрійскi и заграничнi по найкористнѣйшихъ усло́вяхъ. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосо́въ, якъ такожь платныхъ купоно́въ безъ дочисленя провізіи. Поручена на біржу выконуе найсолiднѣйше. Переказы на бо́льшi мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручена зъ провінціи выконуе во́дворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 85—?

Найлѣпше и найдешевше жерело закупна

для церковныхъ парамentóвъ

Albert Kostner

Wien 7/2 Neustiftgasse Nr. 7

фабрикантъ матерiй церковныхъ и тканъ золотомъ

поручаюсь Всечестнѣйшому Духовеньству зъ всякими церковными доставами по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ. Высылка совѣстна. 4516

Взо́рцѣ на жаденье оплатно.

Кореспонденціи просить ся вести въ мовѣ нѣмецко́й.

ПА-

расолъ у великóмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскi и россійскi. Бѣлье мужеске, выробы трикове бѣлье Ґера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товаро́въ модныхъ, прибо́ро́въ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Брато́въ Лянґнеро́въ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаденье даромъ.

Знана во́дъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, зао́смотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеро́въ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдniко́въ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраєвѣ спеціялы якъ: Народо́вка, Dziennik, Szczutek, Карпато́вка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереnóвка и т. и. горѣвки управительованѣ и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджены. 4915 14—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ во́льного во́дъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшiй, здоровлю не шко́дный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручае найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

У ЛЬВОВѢ

Ринокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импресса, Львово́въ). 4—6

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА

50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ въ Середу.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручаютъ: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4852 10—15

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбо́льше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ. бандажистъ спеціялістъ, Львово́въ, Шпитальна 4. 4905 25—30

Дзво́нки до саней, кулистѣ, нікльованѣ по 90 кр. и 1 зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѣ ро́зныхъ предметóвъ до розпорядимости.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВО́ДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНО́ВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обо́ймали теперѣшнiй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и во́длили доси вже **1.558 дзвоно́въ загальнои ваги 1780 сотнаро́въ.** Заявляють, що и на дальше по́до́ймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ во́дливальнѣ дзвоно́въ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ також поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолiднѣйшои роботы, во́дповѣдно взятѣ въ сна-дности, въ найкоротшо́мъ часѣ, за пятилѣтною ґарантiею (також на раты).

При закупнѣ товаро́въ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Ставничий. Друкарня въ заб. Чорлиньскои. З друкарнi Наукового тов. iм. Шевченка, пiд зарядомъ К. Бездарского.

Ч. 261. Львôвъ, Субота 20 падолиста (2 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить що второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разом съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числить ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Латино-польска интриґа.

[Письмо вôдъ Збаражского.]

Вôдъ якогось часу зашумѣло по польскихъ дневникахъ противъ Русинôвъ и руского духовеньства на тематъ „ucisk Polaków przez Rusinów w Rusi“ та „ruszczenie polskiego ludu“ — и нашѣ braciа бють у дзвôнъ на гвалтъ противъ Русинôвъ у Галичинѣ, якъ бы противъ Москалѣвъ въ Россіи! А що початокъ до того нового „hejże na Soplicę!“ давъ шовінізмъ латино-польскій зô Збаражчины, — то мы, знаючи добре тую околицю, хочемо справѣ сѣй трохи приглянутись

У насъ на граници въ остатныхъ часахъ побудовано много величавыхъ мурованыхъ церквей переважно жертволюбивôстію прихожанъ, навѣть фундаціями поодинокихъ госпôдарѣвъ, при ревныхъ заходахъ нашого духовеньства. Приходъ у насъ найменшій числить до 2.000 душь зъ прилученымъ однымъ селомъ, а найчастѣйше бувають зъ двома й трома селами у вôддаленю бôльше якъ милю — а зъ однымъ священикомъ. Такъ Клебанôвка зъ Коршилôвкою и Яцôвцями, Медянъ зъ Пенькôвцями и Воробѣвкою Нове-село зъ Голошинцями, Сухôвцями и Козярами, Добриводы зъ Чумалями и Новиками — и т. д. въ повѣтѣ збаражскôмъ. Капелянія у насъ найменше числить 700—1000 душь або й бôльше. Отже зъ одной стороны трудъ нашихъ священикôвъ значный, а зъ другои, при матеріяльнôмъ упадку народу, бытъ ихъ невôдрадный, то й живуть спокôйно, тихо занятѣ обовязками свого звання.

Инакше клиръ латиньскій. Вôнъ остатними часами розконцентрувавши тутъ свои парохіи на части — або поскладавъ новѣ приходы зъ костелами парохіяльными, або капеляніи, а въ селахъ, де находить ся ледви кôльканацять душь латиньского обряду, побудувавъ каплицѣ зъ готовыхъ фондôвъ. Въ той способôъ, при помноженю каплиць и костелôвъ, помножилось и священьство обряду латиньского.

Латиньскій клиръ не може нарѣкати на священьство руске, бо оно було по християньски терпиме — неразъ навѣть були въ польскихъ дневникахъ звѣстки, що одинъ або другій священикъ рускій взявъ навѣть участь въ посвященю нового костела чи каплицѣ.

Але зрôстъ той костелôвъ и каплиць впавъ у мысленне око самого руского народу, котрый нинѣ поступивъ значно въ передъ у просвѣтѣ и въ знаню свого обряду та въ привязаню до него. Не диво-жь, що черезъ те клиръ латиньскій побачивъ ся заведенымъ въ своихъ надѣяхъ на польщенье та латиньщенье руского народу – бо каплички и каплицѣ, при маленькôмъ числѣ парохіянъ лат. обряду, стоять неразъ пустками. Отже щобы була покрыта невдача задумôвъ клира латиньского, котрый не мае тôлько занять въ душпастирствѣ, якъ священики рускій, — пускають ся выдумки на руске духовеньство и кидае ся гучный окликъ въ польскій газеты на тематъ „ucisk Polaków przez Rusinów“ та „ruszczenie ludu polskiego“...

На сфінґуваный той „ucisk“ — подаесь и причина ложна. Кажуть, що нема костелôвъ и каплиць на Руси — тымчасомъ ихъ есть ажь надъ мѣру й потребу. Нарѣкають на индиферентизмъ панôвъ-коляторôвъ, що не хотять складати фонды на будову каплиць и на удержанье душпастирѣвъ [такъ взывають гр. Голуховского, щобы зложивъ въ намѣстництвѣ 3000 зр.], а зô всего видко, що тутъ не йде о оборону вѣры, а тôлько о латиньщенье и польщенье руского народу. Ба, що бôльше, напастують навѣть цѣсарскій уряды й суды, бючи на нихъ, що они нѣбы-то помагають Русинамъ русчити и гнести Полякôвъ, — але хто именно помагавъ, кого и де — того не кажуть, и не диво, бо все те лишь фікція и злоба.

Найбôльше нѣбы-то угнетеный мае бути повѣтъ збаражскій, а мы бачимо, що въ тôмъ повѣтѣ латиньскій клиръ положеный далеко користнѣйше нѣжь рускій. Въ Підволочискахъ, котрѣ належали до Токôвъ, есть костелъ зъ священикомъ въ мѣсци; въ поблизу въ Росоховатци каплиця; въ Мединѣ каплиця зъ вікаріемъ: въ Токахъ пôсля ерекціи есть новопобудованый костелъ зъ парохомъ; о пôвъ милѣ въ Кошлякахъ костелъ зъ священикомъ; поблизько въ Голошинцяхъ зновъ каплиця; въ охрестности самого Збаража каплицѣ въ Снявѣ, Стрыѣвцѣ, Чагарахъ, а коли додати чинъ Бернардинôвъ зъ кôлькома священиками, що въ тыхъ сторонахъ мають свои приходы — мусить кождый признати, що Полякамъ на Руси не зле дѣе ся, нѣякого „ucisku“ для нихъ не видко, — а навпаки руске духовеньство остаесь въ реґресѣ, взявши на увагу такій приходы, якъ Клебанôвка, Доброводы и иншій зъ трема церквами а зъ однымъ священикомъ.

Чи пôднята аґітація противъ духовеньства руского а навѣть противъ властей може выйти на добро державы й церкви, заснованои на правдѣ, — на се кождый самъ дасть собѣ вôдповѣдь. А що-до самои рѣчи — то мы показали, що bracia нашѣ „молотять солому“. Своимъ же безпамятнымъ крикомъ дають хиба доказъ, що мимо своихъ фондôвъ та каплиць не мають вплыву на нарôдъ рускій... Се именно доводить ихъ до такого вôдчаяня, що хапають ся за фікціи, за ложь и за клеветы...

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ пятницю, засѣданю палаты послôвъ зачалась спеціяльна діскусія надъ закономъ о оборонѣ краевôй.

Пос. Кляичь внѣсъ вылученье зъ-пôдъ того закона округôвъ Котаръ-Дубровникъ, бо таке вылученье истнуе фактично вже вôдъ року 1868.

Пос. Францъ Коронініе зазначивъ, що загальна вѣра въ удержанье мира не звôльняе вôдъ обовязку скрѣпленя силы оружнои державы. Предложеный законъ не есть, якъ говорено, наслѣдкомъ тридержавного союза; таке вôдчуваютъ бôльше богатшій провінціи, котрымъ труднѣйше оббйтись безъ робучихъ силъ. Вôдносины дальматиньскій будуть увзгляднені при покликуваню до службы тыхъ Дальматинцѣвъ, котрі суть занятѣ по-за границями свого краю. Вкôнци просивъ міністеръ принятн §. 1-шій такъ, якъ ухвалила комісія.

Пос. Гофманъ-Веленгофъ взявъ въ оборону тридержавный союзъ противъ закидôвъ. Если бы не союзъ, то и выдатки войсковій були бы бôльшій и безпечнôсть монархіи менша. Промовлявъ за знесеньемъ обороны краевои а прилученьемъ ея до сталои арміи. Поручавъ лѣпше харчованье воякôвъ.

Міністеръ гр. Вельзерсгаймбъ прирѣкъ старатись о лѣпшій харчь для войска та запевнити многій користи матеріяльнѣ пôдъофіцирамъ обороны краевои, котрі мають служити третій рôкъ въ активнôй службѣ.

Пос. Вашатый остро накинувъ ся на тридержавный союзъ, доказуючи, що лишь Россія и Франція суть природными союзниками Австріи. Вôдтакъ критикувавъ вôдносины въ австрійскôй арміи. Судôвництво войскове есть гôрше въ Австріи анѣжь въ Россіи и Болгаріи. Зъ вояками зле обходять ся; передовсѣмъ воякôвъ ческои народности трактуе ся найгôршими словами. Слова такій, якъ „псы ческій“, „бестіи ческій“, суть на дневнôмъ порядку. Полемізуючи зъ Поповскимъ, сказавъ, що Поляки сѣють ненависть до Россіи и розповсюднюють неимовѣрнѣ вѣсти, вговорюючи въ Европу, що царь щоденно на снѣданье есть кôлькоро дѣтей польскихъ. Вкôнци заявивъ, що Чехи, при поведеню, яке зазнають, цѣлкомъ не мають охоты платити податокъ крови и майна.

По тôй промовѣ принято §. 1-шій пôсля ухвалы комісіи и приступлено до дальшихъ параґрафôвъ.

При §. 7-ômъ промовлявъ пос Зайхертъ, щобы въ оборонѣ краевôй заведено команду въ краевôмъ языцѣ.

При §. 12-ômъ, де говорить ся, що оборона краева на розказъ цѣсаря може бути ужита по-за границями власного краю — забравъ голосъ пос. Кронаветеръ, выказуючи, що та постанова нарушае основнѣ законы. — Пос. Зісъ выголосивъ патріотичну мову, дивуючись, що надъ такъ жизненною справою такъ довго дебатуе ся. — Пос Шаманекъ накинувъ ся на міністра судôвництва Шенборна за вôдносины въ Чехіи на поли судôвництва. На основѣ ложныхъ звнань якого-небудь свѣдка засуджують Чехôвъ, а прокураторія не карае кривоприсяжникôвъ. — Пос. Кронаветеръ полемізувавъ зъ „поспѣхомъ патріотичнымъ“ пос. Зіса.

На тôмъ закôнчилась дискусія и палата ухвалила всѣ параґрафы закона пôсля предложеня комісіи. Крôмъ того принято двѣ резолюціи референта Поповского: Щобы емігрантамъ зробити деякій пôльги при покликуваню до войска и вправъ; — та щобы приступити до реформы войсковои процедуры карнои.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ вô второкъ.

——

Послѣдній засѣданя палаты послôвъ вôдбували ся при дуже малôй участи послôвъ бо многій послы занедужали на инфлюенцу. Рôвножь и за-для перешкодъ въ президіи палаты, треба було перерывати часто засѣданя. Президентъ Хлюмецкій недужій на инфлюенцу, а другій віцепрезидентъ Д. Абрагамовичь занедужавъ на запаленье вены въ нозѣ, тожь весь обовязокъ президованя нарадамъ паде на самого д ра Катрайна. Недуга Д. Абрагамовича досыть небезпечна, бо побоюють ся спиненя круженя кровы.

———

Дебата надъ вынимковыми розпорядженями въ Празѣ мае зачатись — якъ доносять Narodni Listy — уже вô второкъ. Зъ чеcкои стороны будуть промавляти крôмъ референта меншости, д ра Герольда, ще послы д-ръ Едвардъ Ґреґеръ, Бляжекъ, Кафтанъ и Пацакъ; въ имени полудневыхъ Славянъ Спинчицъ, нѣмецкихъ націоналôвъ д-ръ Барайтеръ а въ имени антісемітôвъ д-ръ Люеґеръ.

Славяньска коаліція.

О нарадахъ славяньскои коаліціи пишуть такъ вѣденьскій газеты: Въ четверъ передъ полуднемъ вôдбула ся конференція заступникôвъ опозиційныхъ сторонництвъ славяньскихъ. Въ тôй конференціи взяли участь: за клюбъ молодо-ческій послы: д-ръ Енґель, дръ Герольдъ и д-ръ Кайцль; за клюбъ моравскихъ Чехôвъ послы Фандерлікъ и

---

5)

Надъ свѣжими могилами.

[Кôвкъ Манжура — Стрижевскій — Пильчиковъ — Глѣбовъ.]

(Дальше.)

Выдатнѣйшій часъ его працѣ бувъ часъ вôдъ 1858 до 1863 року. Не було тодѣ такои подѣѣ громадско-поступовои, щобъ биля неи не працювавъ Пильчиковъ — коли не яко ініціяторъ, дакъ яко робôтникъ. Недѣльній и суботній школы [ихъ було въ Полтавѣ, мѣстѣ невеличкому, зъ 30.000 людности — пять] щоденна школа, народній читання, народня бібліотека, народній театръ, літературно-музичній ранки и вечерѣ, публичній вôдчити, дѣвоча ґімназія и таке инче — усе те, чимъ тодѣ справедливо пышала ся Полтава и придбала собѣ, жартомá, звѣстно, назву — Афинъ, зъ усѣмъ отымъ зъединано наймення и праця Дмитра Павловича. Але опрôчь публичнои працѣ — була у його ще й хатня праця. Вôнъ згуртувавъ биля себе людей. Гуртували ся биля його, яко биля батька-проводиря его учнѣ школьній, молодята безвусій. Гуртувались и люде дорослій. Останній збирали ся до його въ хату що суботы: одну суботу збирали ся самій тôлькн украиньскій громадяне и радили ся про справы народно-украиньскій, другои суботы приходивъ кожень, хто хотѣвъ, не вважаючи якихъ думокъ хто тримавъ ся. Такимъ чиномъ хата Пильчикова зробилась огнищемъ новинокъ, якихъ въ россійскихъ часописяхъ не можна було здыбати... Читавъ ся тутъ и „Колоколъ“ и таке инче. Хата Пильчикова зробила ся и гортомъ, де гартували ся нашій думки, и кирницею, що була зъ неи ініціятива працѣ й роботы на користь загальну. До украиньского гуртy мѣжь инчими належали тодѣ [нинѣ вже померші — земля имъ перомъ! Милорадовичка, Труновы Василь и Петро, Григоренко Грицько, Ковальскій, Силвестровичь, Куликъ Василь, Шохинъ и инчій. Про людей живыхъ ще не згадую, — дай имъ Боже вѣку довгого.

Першою значною чисто „громадскою“ працею була орґанізація книгарнѣ, де-бъ продавали ся всѣ украиньскій книжки. Се дѣло припоручивъ гуртъ Василю Трунову, зарадивши его и грошима. Гуртовыми заходами була выдана шкôльна граматика по методѣ Золотова, скомпонована Стронинымъ [вôнъ до спеціяльно украиньского гурту не належавъ] и Прописы Запомагаючи усѣмъ недѣльнымъ школамъ гуртъ спеціяльно власнымъ коштомъ и працею здержувавъ щоденну школу вечѣрню. Въ отыхъ грошахъ, що збиравъ Костомарôвъ, на книжки, найбôльшь прийшло зъ Полтавы. Люде зъ сего гурту працювали, якъ змогли и зумѣли, въ „Основѣ“, въ „Черниговскому Листку“ Глѣбова и по инчихъ часописяхъ россійскихъ. Зъ сего гурту выйшла ініціятива здаѣть ся першого на Украинѣ „Общества грамотности“. Але я не пишу спеціяльныхъ споминокъ, тымъ то про роботу полтавскихъ громадянъ, згуртованыхъ тодѣ коло Пильчикова, на сему нехай буде и край!

Згадаю ще про одну пригоду, що характеризуе популярнôсть Пильчикова взагалѣ. 12 марта 186[illegible] въ недѣлю призначено було оголосити маніфестъ царскій про знесенье крепацтва. Оголошенье — своимъ звычаемъ повинній була власти зробити першь за все въ соборѣ пôслѣ торжественнои службы Якъ же его було не пôйти до церкви на таку высокои ваги урочисту подѣю? Пôйшовъ и Дмитро Павловичь и ставъ собѣ биля того мѣсця, де звычайно стае було губернаторъ и инчій власти. Треба сказати, що Пильчиковъ бувъ людина занадто розкидлива и неохайна до своеи одежѣ; одежа его вымагала чиеготобудь стороннього догляду, а самъ вôнъ нѣколи не доглядавъ ѣѣ, нѣколи не звертавъ уваги, чи вона цѣла, чи чиста. Ото жь зъ часу, якъ вôнъ овдовѣвъ и доки не приѣхала до його старенька неня его, одежу его та й взагалѣ хатню господарку доглядавъ паробокъ Кузьма, людина незвычайно глевтяковата. Якось лѣтомъ чи мôль чи мыши проѣли саме на видоцѣ, на спинѣ велику дѣрку на версѣ Пильчиковои шубы-кожуха. Кузьма догадавъ ся полатати и посадивъ латку, завбôльшки въ двѣ долонѣ та на лихо взявъ на латку сукно зовсѣмъ инчого кольору нѣжь верхъ на кожусѣ. Дмитру Павловичу зовсѣмъ про те байдуже було... А у насъ — рѣчь вѣдома — „по платью встрѣчаютъ“. Стоить ото собѣ въ тому чудному кожусѣ Дмитро Павловичь въ церквѣ и нѣ гадки. Ажь ось приѣхавъ поліцмейстеръ полковникъ Гескетъ, людина пиндючна, загониста, та до того й нова ще въ Полтавѣ. Зъ виду вôнъ не знавъ Пильчикова. Глянувши на його и помѣтивши на спинѣ чудну оту латку Кузьмину, бравый полковникъ имкнувъ собѣ, що то стоить швець або кравець, чи якій инчій ремесникъ. А тодѣ губернаторъ Волковъ завѣвъ такій звычай, щобъ на урочистій службы ремесникôвъ и взагалѣ „сермяжниковъ“ се-бъ то людей простыхъ, одягненыхъ не по паньски, не пускала поліція до церкви. Гескетъ звелѣвъ заразъ якомусь поліціянтови вывести Пильчикова зъ церкви. Пильчиковъ ставъ змагати ся, що церква про всѣхъ людей, и мусѣвъ нарештѣ высловити: хто вôнъ такій. [Посада його и чинъ були доволѣ значній] Гескетъ все-таки стоявъ на своему. Тодѣ коло Пильчикова зббравъ ся великій гуртъ кадетôвъ, ґімназистôвъ и инчихъ дорослыхъ вже людей, и сказали, що вони не дадуть вывести Пильчикова зъ церкви. Нарештѣ вôйскова душа Гескета вгамувала ся, та не вгамувались сторонній люде. Въ приказѣ поліцмейстра вывести зъ церкви чоловѣка — вони зовсѣмъ справедливо бачили образу не тôлькн Пильчикова, але взагалѣ образу людей. Пôдчасъ службы Гескетови доводило ся кôльки разôвъ выходити зъ церкви и зновъ вертати ся Треба було протискати ся ёму мѣжь густымъ натовпомъ, отодѣ то коженъ разъ боки его и коштували громадскои вôдповѣди на его вчинокъ. Та на тому не скôнчило ся те, выйшло ще гôрше. Скоро скôнчивъ ся молебенъ и вышовъ Гескетъ зъ церкви, его вхопивъ за груди биля самѣсенькихъ дверей собору начальникъ телеґрафу въ Полтавѣ инжінеръ Викторъ Лобода и спытавъ его: „Якъ вы посмѣли образити Пильчикова?“ Не памятаю вже яка була розмова далѣ мѣжь ними, памятаю тôльки, що насъ кôльки чоловѣка немовь импетомъ кинулись на Гескета и мы его „винесли пôдъ боки“ на майданъ та заразъ же Лобода, Стронинъ, Щелканъ, Криштофъ и я прирадили собѣ йти до губернатора въ господу и притымомъ вымагати, щобъ покаравъ Гескета за образу Пильчикова. Доки мы дôйшли до губернаторского дому, до насъ пристало чимало людей, що особисто не були знаемій зъ Пильчиковымъ, але вважали за свôй обовязокъ заступити ся за його Ледви ввôйшли мы до губернаторскои салы, якъ прийшли те-жь заступити ся за Пильчикова директоръ и инспекторъ кадетского корпусу ґенералы баронъ Икскуль-фонъ-Гільдебрандъ и Коровавъ и корпусный протопопъ отець Катрановъ. Губернаторъ мусѣвъ нарядити цѣлу комісію, щобъ зробила слѣдство, але слѣдство не надъ самымъ тôльки Гескетомъ, а й „надъ тыми, хто образивъ Гескета“. Потягли до слѣдства и неповинного Пильчикова, и Лободу, и Стронина и мене, и ще кôлькохъ чоловѣка. Тогдѣшній судовій порядки були такій, що нехай вони снять ся тому, що гребле рве! Комісія, звѣстно, не могла

д-ръ Зачекъ; за клюбъ полудневыхъ Славянъ послы д-ръ Клячъ и д-ръ Ферянчицъ; за независимыхъ сербо-хорватскихъ послôвъ Спинчицъ и дръ Ляґіна. Вôдъ посла Романчука надôйшло письмо, що рускій клюбъ рѣшить справу на своѣмъ найблизшôмъ засѣданю. По нарадѣ надъ спôльнымъ заступництвомъ и спôльными точками програмы запала така ухвала: „Представителѣ славяньскихъ сторонництвъ австрійскои палаты послôвъ, зôбраній дня 30 падолиста, годять ся що-до признанія хосенности славяньскои коаліціи на основѣ рôвноправности и заступництва спôльныхъ интересôвъ Славяньства, якъ такожь що до потребы безпроволочного установленя спôльнои комісіи“ — Ся ухвала подасть ся теперь до вѣдомости всѣхъ згаданыхъ повыше клюбôвъ.

Narodni Listy подають таке справозданье зъ тои конференціи: Послы Кайцль, Герольдъ и Енґель вказували на деякі справы, котрі пôсля гадки послôвъ молодоческихъ повинні бы бути долучені до спôльнои програмы. Отсе справы: переведенье повнои рôвноправности, домаганье загального, безпосереднього и рôвного права голосованя и охорона народныхъ интересôвъ славяньскихъ. Въ тôй цѣли установлено бы спôльну комісію парляментарну, въ котрôй бы можна вырозумѣтись вôдъ случаю до случаю такожь и въ иншихъ справахъ, розумѣє ся, завсѣгды зъ вылученьемъ якои небудь майоризаціи. — Пос. д-ръ Ферянчицъ высказавъ бажанье, щобы основа спôльнои програмы була такъ сформулована, абы не було найменшои перепоны до приступленя иншихъ сторонництвъ. — Пос. д-ръ Фандерлікъ згодивъ ся въ цѣлости, а клавъ передовсѣмъ вагу на автономію. — Вкôнци ухвалено, що присутні представителѣ мають розповѣсти въ своихъ клюбахъ про хôдъ дебаты, въ котрôй признано одноголосно успѣшность славяньскои коаліціи на основѣ рôвного права и обороны спôльныхъ интересôвъ славяньства, а такожь конечность безпроволочного зложеня спôльнои комісіи парляментарнои.

Дописи „Дѣла“

Зъ Комарна.

[Посвященье дому читальнѣ мѣщаньскои.]

Въ народнôмъ розвою Русинôвъ вôдграває дуже значну ролю читальня. И справдѣ! Читальня ширить мѣжь членами просвѣту; въ читальни осередить ся житье народне и політичне; въ читальни пôзнають люде свѣтъ и людей, довѣдують ся зъ часописей про лѣпшій порядки и старають ся ихъ у себе завести.

Але не о кождôй читальни можна таке сказати. Остатными лѣтами мали мы въ Галичинѣ кôлька сотъ читалень, але зъ многихъ мало було пожитку — або повпадали заразъ по завязаню, або ледви животѣли. Причиною того було слабе заинтересованье читальнею зô стороны интеліґенціи, а за тымъ ишла неохота мѣжь самыми членами.

Такъ само було и зъ нашою читальнею въ Комарнѣ. Заснована передъ десятьма лѣтами розвивала ся зъ початку красно, але потôмъ зачала укладатись до сну. И була бы цѣлкомъ заснула, коли-бъ частина членôвъ не була спинила тои дрѣмоты. Они зôйшли ся и врадили збудувати дôмъ читальняный и зложили на ту цѣль заразъ около 300 зр., а далѣ и робота, передана въ руки головы читальнѣ п. Мих. Калимона, пôйшла скорымъ ходомъ. Нинѣ стоимо передъ довершенымъ фактомъ, бо збудовано дôмъ читальняный коштомъ около 1.500 зр., на що зложили ся переважно самі читальники.

Дня 21 падолиста с. р. въ попразенъ св. Михаила вôдбуло ся посвященье ново-збудованого дому. Чину посвященя довершили мѣсцевій священики оо. В. Метикъ и С. Борисъ та й замѣсцевый о. Косоноцкій зъ Подолець.

По посвященю наступивъ вечерокъ, на котрôмъ, побôчь членôвъ мѣщанъ явила ся майже вся интеліґенція мѣсцева По привитаню гостей вôдбулись продукціи хоральній, деклямаціи и вôдчитъ. Пôдъ управою учителя п. Петра Будзиньского вôдспѣвано гарно кôлька пѣсень. Деклямовано „Празникъ у Таковѣ“ Федьковича, „Побратимови“ Маркіяна Шашкевича вôдтакъ малый школярикъ Михась Ольховый вôддеклямувавъ гарно першу пѣсню зъ „Лиса Микиты“ Ив. Франка, мѣщанинъ п. Дмитро Ольховый выголосивъ власный стихъ „Своя хата“. На лицяхъ мѣщанъ видно було радôсть зъ того торжества, — то було задоволенье зъ довершеня такого похвального дѣла. На вечерокъ наспѣли й телеґрамы: вôдъ бувшого нашого нотаря Вп. В. Лушпиньского зъ Косова зъ щедрымъ даткомъ 25 зр., вôдъ Вп. пп. Павлиша и Бенѣцкого зъ Рудокъ и вôдъ о Калимона зъ Ришковои Волѣ. Наспѣли и поздоровні письма вôдъ Всч. оо. Паука, Прухницкого и Ольхового, а дальше посыпали ся грошевій датки вôдъ Вп.: д-ра Андрѣя Коса у Львовѣ, д-ра Михайла Коса зъ Хорватіи, вôдъ посла Телишевского и кандидата нотаріяльного Базилевича зъ Бучача и вôдъ о. Павла Пеленьского зъ Золочева. За все те нехай имъ буде сердечна подяка!

По вечерку наступило угощенье и танцѣ. Весела забава протягла ся до 3-ои годины зъ рана.

Такъ то вôдбувъ ся празникъ посвященя дому читальняного. Выбудованье власнои хаты для читальнѣ повинно мати для мѣщанъ тій добрій наслѣдки, що они будуть на будуще численно вписуватись въ члены, будуть просвѣчати ся и набирати гарту до борбы въ оборонѣ своѣи рôднои справы. Бо й на що инакше здалось бы будувати читальню? Красный розвôй нашои читальнѣ повиненъ мати вплывъ и на сусѣдні села. Наша читальня повинна бути розсадникомъ просвѣты въ цѣлôмъ окрузѣ комарияньскôмъ, де на жаль нема ще жаднои читальнѣ. Але то лишь тогды може наступити, коли наша читальня буде своимъ краснымъ розвоемъ служити за примѣръ другимъ. Для того мѣщане якъ и интеліґенція, котрôй просвѣта народна лежить на серци, повинній постаратись о найкрасшій розвôй нашои читальнѣ, а тогдѣ доперва выплатять ся кошты и мозолы понесенї при будовѣ власного дому.

Антôнъ Лящ- ій

Зъ Городка.

[Шовінізмъ польского ксьондза и єго ненависть до русчины.]

Передъ кôлькома днями були тутешній люде очевидцями прикрыхъ сценъ, якій выкликавъ въ костелѣ латинскій парохъ мѣсцевый. Ото прийшли зъ Черлянского передмѣстя молодята до шлюбу. Всьо було въ порядку якъ слѣдъ: и сирота-княгиня предложила сиротинську карту, и князь яко повнолѣтный не потребувавъ нѣякого дозволу, и дружба принѣсъ хорошій коровай, и свѣдки були ще тверезій — та мимо того всього пробощь уперъ ся и анѣ суди Боже молодята звѣнчати! А причину вынайшовъ дуже „документну“ — свѣдоцтво оповѣдей вôдъ руского пароха изъ стороны молодого було написане — horribile dictu — по руски! Отсе одно непростиме crimen до тои степени розъярило приспаный шовінізмъ ксенжуня, що всякій представленя та просьбы зголоднѣлыхъ уже довгимъ выжиданьемъ гостей весѣльныхъ вôдбивались о єго твердій слухи якъ горохъ о стѣну.

„Nie umiem czytać — i basta!“ була стереотипна вôдповѣдь старого пароха на влѣзливій супліки парохіянъ. — „Та якъ же то могло бы бути, щобы єгомость не вмѣли по руски читати, покôнчивши такій высокій школы? — каже смѣливѣйшій оденъ староста, — тажь я ино три класы на селѣ вывчивъ, а заразъ перечитаю тото письмо!“ Але й сей аґументъ ad hominem не помôгъ — и збаламучені христіяне мусѣли удаватись ажь до старостваo интервенцію, та ажь ледви по довгихъ заходахъ та короводахъ удалось подружити затурбованій молодята.

И се не одинокій случай нетерпимости сего пробоща супротивъ руского письма. Єще въ свѣжôй памяти нашôй подôбный фактъ, якій лучивъ ся зъ цѣлкомъ схожими акцесоріями зъ карткою посмертною по руски выставленою зъ недалечкого села К. Картки тои не принявъ пароxъ по самôй тôй причинѣ, що й высше подана, а на другôй чистôй сторонѣ вшкваривъ власноручно такій едиктъ: „Kartka ta mogłaby być wystawioną po turecku albo po chińsku, ale po rusku nie jesteśmy obowiązani czytać i takowych nie przyjmujemy“. — А въ тôмъ, може оно бути и правда, що самъ пароxъ, выйшовшій изъ старои школы, не вмѣє читати по руски, але жь тымъ годѣ звиняти ся, бо має завсѣгды при боцѣ двохъ сотрудникôвъ, зъ котрыхъ якъ не оденъ то другій, яко люде выйшовшій зъ новѣйшои школы, вмѣють певно по руски, а єсьмо певній, що своему пароxови сотрудникъ помочи своѣи въ тôмъ дѣлѣ певно не вôдмовивъ бы.

Тожь дѣйстно не знаємо, що тутъ бôльше подивляти: чи кастову горôжливôсть та безмежну надутôсть певнои части польского клиру, чи тое „братерске“ завзятье та запеклу нетерпимôсть супротивъ всього, що лишь пахне рускимъ духомъ? Вправдѣ Городокъ нашъ сильно перепольщеный, такъ що анѣ на публичныхъ анѣ на приватныхъ будынкахъ не побачишь хочь-бы на лѣкъ рускои буквы, зъ выимкою хиба рады повѣтовои, де ще заходами бл. п. патріота Трещакôвского умѣщена руска напись, — та помимо того тутъ єще нема Польщѣ „od morza do morza“. Самі парохіяне стояти безсторонно, мусѣла вона тягти руку за поліцію. Мы дали собѣ слово, хочь-бы що, а добивати ся, щобъ Пильчикова не займали. За насъ стояли усѣ нашій депутаты: Короваєвъ, полковникъ Забѣла, и учитель права въ ґімназіи Вакуловскій. Слѣдство тягло ся кôлькі мѣсяцѣвъ и скôнчило ся на тому, що Гескетъ прилюдно попрохавъ Пильчикова выбачити єго вчинокъ. Мы торжествували побѣду, та не на довго...

Небавомъ Лобода мусѣвъ переѣхати на службу ажь до Смоленьска, Щелкана повезли въ Астрахань, Стронина, а потôмъ и Лободу зъ Смоленьска потягли до петропавловского „готелю“ въ Петербурзѣ. Зъ початку року 1863 Стронинъ опинивъ ся въ Мезенѣ, Лобода въ Красноуфимску, Шимановъ въ Курску, я въ Тотьмѣ... Комісія пôдъ проводомъ князя Голицина обвиноватила насъ и космополита Стронина „за разпространеніе малорусской пропаганды“... Справедливôсть вымагає сказати, що ота комісія, що засудила мене на заслане, нѣ про що не спытала мене нѣже единымъ словомъ и при ревізіи у мене не знайдено нѣчого „противозаконнаго“.

Небавомъ, черезъ два чи що роки и Пильчиковъ пôйшовъ на пенсію зъ учительства въ корпусѣ. Пôсля того вôнъ учителювавъ щось недовго въ Херсонѣ въ ґімназіи. Потôмъ живъ въ Одесѣ, нарештѣ перебравъ ся до Харкова, купивъ собѣ невеличкій домикъ и тутъ зложивъ свои кôстки благородній. Ще живучи въ Одесѣ вôнъ умовивъ Лисавету Ивановну Милорадовичку дати грошѣ и самъ одвѣзъ ихъ въ Галичину, яко фондъ на орґанізацію товариства имени Шевченка. Такимъ чиномъ дѣйстнымъ осадчимъ товариства бувъ Дмитро Павловичъ — и товариству сему годить ся запопадливо взяти ся, щобъ були добрі житьеписи Пильчикова и Милорадовички и щобъ залю товариства оздобляли гарні портреты отыхъ осадчихъ... Вже-жь не забуде товариство и про Михайла Жученка.

(*Конецъ буде.*)

НОВИНКИ.

— Пригадуємо, що **загальні зборы товариства ґімнастичного „Соколъ“** вôдбудуть ся въ понедѣлокъ дня 4 н. ст. грудня о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ великôй сали Народного Дому. Хто зъ не-членôвъ бажавъ бы одержати запрошенье, зволить зголосити ся у п. Володимира Лаврôвского въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“.

— **Загальні зборы членôвъ „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи** вôдбудуть ся дня 8 н. ст. грудня 1893 о годинѣ 3-ôй пополудни у власнôмъ льокали товариства

— **Руско народный театръ** кôнчить зъ днемъ 2 н. ст. грудня свои выставы у Львовѣ и переѣздить до Бродôвъ, де вже вôвторокъ дня 5 н. ст. грудня вôдбуде ся перше представленье. Выставлено буде „Выхованець“, комедія зô спѣвами и танцями въ 3 дѣихъ А. Янчука. Представленя будуть вôдбувати ся кождои: недѣлѣ, вôвтôрка, четверга и суботы.

— **Вечерницѣ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ** вôдбудуть ся, якъ було заповѣджено завтра т. є. въ недѣлю дня 3 н. ст. грудня. Чистый дохôдъ зъ вечерниць призначеный на фондъ будовы народного театру. — Вступъ для членôвъ и родинъ рускихъ товариствъ 25 кр. вôдъ особы. Початокъ о годинѣ 8 ôй вечеромъ.

— Завтра, въ недѣлю т. є. 3 н. ст. грудня вôдправить **Впреосв. митрополитъ въ церкви СС. Василіянокъ** при ул. Зибликевича у Львовѣ **Читану службу Божу** о год. $8^1/_2$. Вечеромъ того дня вôдбуде ся въ комнатахъ института дѣвочого деклямаційно-музикальный вечерокъ. Вступъ вôльный лише для запрошеныхъ Початокъ точно о годинѣ $5^1/_2$.

— **Зъ Бережанъ пишуть намъ**: Дня 5. н. ст. грудня вô второкъ о 10 ôй годинѣ зъ рана, вôдправить ся въ церкви парохіяльнôй въ Бережанахъ поминальне Богослуженье за упокôй душѣ бл. п. Маркіяна Шашкевича. Того самого дня вечеромъ устроює „Бережаньскій Боянъ“ въ память Маркіяна Шашкевича свôй першій концертъ въ сали мѣщаньского касина. Початокъ о 8-ôй годинѣ вечеромъ. Вступъ на салю 1 зр, білеґъ для родины зъ 4 особъ 3 зр. Крѣсла зарезервованій для дамъ. Для селянъ ученикôвъ и ґарнізону вступъ на салю 50 кр. Ґалерія 20 кр.

— **Дирекція „Народнои Торговлѣ“** повѣдомляє, що змушена була продажъ спірітусовыхъ напиткôмъ на келишки въ складѣ стрыйскôмъ застановити, а то зъ слѣдуючои причины: Вôдъ отворенія складу „Народнои Торговлѣ“ въ Стрыю ажь по падолистъ сего року истнувала мѣжь „Народною Торговлею“ а арендарями оплатъ пропінаційныхъ въ Стрыю умова така, що за дозвôлъ продажи горѣвокъ и румôвъ на келишки оплачувала „Народна Торговля“ крôмъ звычайнои належитости 15 кр. ще 12 кр вôдъ кождои до складу спроваджености літры напередъ. — Вôдъ падолиста сего року обнявъ аренду пропінацій въ Стрыю кн. Санѣга зъ Красичина. Зарядъ сеи новои аренды жадає теперь черезъ своего повномочника п. Вишневского, щобы належитôсть разъ вже попередньôй арендѣ уплачену вôдъ запасôвъ, якій ще на складѣ находять ся, и єму ще, отже другій разъ, заплатити. Дальше забороняє новый зарядъ аренды спроваджувати звычайну горѣвку и пиво окоцимске и велитъ побирати горѣвку тôлько у него, а замѣсть пива окоцимского, шинкувати выключно тôлько пиво красичиньске. Уважаючи се поступованье и жаданье аренды пропінаціи несправедливымъ и ограниченьемъ свôбоды купецтва въ услуженю гостей пôсля ихъ бажаня, рѣшила дирекція, якъ высше сказано, келишкову продажъ горѣвокъ и румôвъ якъ такожь продажъ пива на склянки въ складѣ стрыйскôмъ поки-що заспстувати, сподѣваючись, що П. Ч. Гостѣ и члены „Народнои Торговлѣ“ признають сю постанову вôдповѣдною. Тымъ однакъ не застановляє ся продажъ горѣвокъ, румôвъ и конякôвъ фляшками.

— **Голодъ** навѣстивъ городецкій повѣтъ, особливо село Майданъ и Заѣздъ коло Янова. Въ Майданѣ померло вже зъ голоду двоє дѣтей, а двѣ жѣнки лежать недужій и попухлі дожидають зъ дня на день голодовои смерти, бо въ обохъ хатахъ нема буквально нѣчогôсенько до ѣды. Ще гôрше дѣє ся въ селѣ Заѣздѣ. Тамъ живлять ся люде лише корѣнцями, але й тыхъ тажко имъ добути, бо въ Заѣздѣ панує необмежено пôдлѣснячій п. Круна и горе тому, кого вôнъ зловивъ бы въ лѣсѣ. Обôдре, побє и ледве живого пустить Причина голоду цѣлковитый недорôдъ Земля и безъ того ялова, пѣсокъ и рѣняки. Бараболѣ анѣ слѣду, а про зерно нема що й згадувати.

— **Демонстраціи студентôвъ** лучили ся въ краєвôй школѣ рôльничôй въ Черниховѣ. Зъ причины выдаленя одного ученика, загрозили всѣ прочій дирекціи заведеня, що выступлять зô школы, єсли дирекція не прийме выдаленого назадъ. Дирекція замкнула заведенье и повѣдомила про се телеґрафічно выдѣлъ краєвый. — Справа выдаленя згаданого ученика такъ представляє ся, пôсля донесень польскихъ часописей. Ученикъ III-го року, Яцковскій, що впрочôмъ добре себе веде, повѣдомивъ онодгы дирекцію, що лежить недужій на ногу и не може прийти до клясы. Однако лѣкарь заведеня, д-ръ Михаликъ, заявивъ, що недужій може перейти ся на выклады въ выгôдноѣ обуви. Ученикъ управивъ ся, бо — якъ казавъ — чує въ нозѣ прикрый бôль и хотѣвъ остати въ лôжку. Директоръ заведеня п. Лащиньскій приказавъ тогдѣ Яцковскому рѣшучо ити до клясы та загрозивъ єму на случай непослуху выдаленьемъ. Яцковскій не пôйшовъ и теперь на выклады и директоръ, принѣсши єму документы, выдаливъ его зô школы. Товариші Яцковского, довѣдавшись про се, выслали до директора депутацію зъ просьбою, щобы вôдкликавъ своє зарядженье и щобы укаравъ Яцковского въ иншій способъ; такъ само просивъ о то й Яцковскій, а коли директоръ вôдмовивъ, выступили всѣ ученики зъ заведеня и вôдъѣхали громадно (72 особъ) пôдводами до Кракова. Въ Краковѣ хотѣла дирекція и делеґатъ намѣстництва Лясковскій полагодити сю справу и переговорювали зъ учениками. Однако переговоры не довели до нѣчого, бо ученики хотѣли цѣлковитои амнестіи для всѣхъ, а власти обѣцяли имъ простити пôдъ услôвемъ выдаленя кôлькана-цятьохъ студентôвъ. Якъ доносить Kurjer Lwowski, має молодѣжь завтра розъѣхатися ся домôвь.

— **Краєва рада шкôльна** на просьбу Русинôвъ бережаньскихъ, позволила, щобы всѣ ученики бережаньскои ґімназіи въ день поминокъ за бл. п. Маркіяна Шашкевича — уряджуваныхъ заходомъ тутешныхъ патріотôвъ а головно новозаснованого товариства „Бережаньскій Боянъ“ — 5 н. ст. грудня с. р. були вôльній вôдъ науки шкôльноѣ, а дирекція ґімназіи зарядила, щобы цѣле тѣло учительске взяло вразъ зъ учениками участь въ поминальноѣмъ богослуженю. За те Русины тутешній высказують краєвôй власти шкôльноѣ повне признанье. — *Бережанинъ.*

— **Новый процесъ еміґраційный.** Зъ Яела пишуть до Kurjer-a Lwowsk-ого: Въ грудни с. р. вôдбуде ся тутъ розправа передъ трибуналомъ присяжныхъ противъ тутешного секретаря староства о надужитье урядовои власти. Справа есть идентична зъ процесомъ, що вôдбувавъ ся передъ кôлькома роками въ Вадовицяхъ о пашпортовій надужитя американьскихъ еміґрантôвъ зъ тою вôдмѣною, що тамъ були спôльниками бюра еміґраційного люде приватній, тутъ-же урядникъ зъ діюрністами. Урядникъ сей за короткій часъ свого побуту въ Яелѣ придбавъ собѣ каменичку и капіталикъ такъ великій, що за полишенье себе на воли пôдчасъ слѣдства зложивъ 6000 зр. кавціи. Не можна лише зрозумѣти, якъ могло таке надужитье процвитати такъ свобôдно въ самôмъ урядѣ, тымъ бôльше, що вѣсть о продаваню паспортôвъ до Америки була въ Яелѣ и охрестности голосною тайною и треба було ажь случаю въ краковскôй поліціи, щобы справа выйшла на верхъ. До розправы покликано звыжь 100 свѣдкôвъ мѣжь иншими и самого п. староству. Розправѣ буде проводити лично президентъ тутешного суду Подвинъ, котрый добре знає справу вадовицку, бо тогдѣ бувъ тамъ совѣтникомъ судовымъ.

— **Россійскій консулятъ**, котрый, якъ звѣстно, переносить ся зъ Бродôвъ до Львова, вынаймивъ льокаль для себе въ однôмъ зъ домôвъ при ул. Францисканьскôй, близько товариства ремѣсничого Gwiazda.

— **Про порядки на зелѣзници трансверсальноѣй пишуть намъ зъ Копичинець:** Слѣдуючій фактъ заслугує, щобы бувъ поданый до прилюдноѣ вѣдомости и служивъ пересторогою для подорожуючихъ трансверсальною зелѣзницею: Зô стороны доѣзду до стаціи зелѣзничои въ Копичинцяхъ находить ся двоє дверей, такъ до себе подôбныхъ, що необзнакомленый зъ розкладомъ частей дворця легко може зблудити и замѣсть до почекальнѣ, вôйти до иншои части будынку. Лучило ся таке для 2 с. м. п. С. а 24 с. м. о. М, що власне вôйшли въ дверѣ другій и думаючи, що находять ся при дверяхъ почекальнѣ, отворили тій-жь и внали въ пивницю стрôмкими сходами, може на три сяжнѣ глубоку. Именно о. М. упавъ въ тую пивницю такъ нещасливо, що тяжко потовкъ ся, до чого причинили ся ще злѣтаючій за нимъ цебрики и коновки, положенї на першихъ сходахъ. Треба додати, що нѣ сѣни нѣ сама пивниця не освѣтленій и дѣйстне чудо, що люде въ тôй пивници на смерть не забавають ся. Бюро котрогось урядника помѣщене зъразъ коло дверей згаданоѣ пивницѣ, и дивно, що той урядникъ на крикъ спадаючого о. М. не ласкавъ бувъ выйти; може и знавъ, що ся стало, але вѣдай для него такій выпадки не були новиною — Жадаємо проте вôдъ дирекціи желѣзниць, щобы взяла въ опѣку подорожныхъ черезъ поставленье написи остерѣгаючои або въ якій небудь иншій способъ лиху зарадила, запобѣгаючи впрочôмъ немілымъ наслѣдкамъ для самои дирекціи. — *З. Л.*

— **Жидôвскій пявки.** Зъ Синевôдска нижного въ повѣтѣ стрыйскôмъ доносять, що въ маетностяхъ жида Ґартенберґа занятыхъ есть постôйно коло вырубу лѣса около 100 роботниковъ. Платня ихъ мінімальна, а до того два касіеры Ґартенберґовій: Сімонъ Тамсе и Оберлендеръ вôдтягають тымъ бѣднымъ невольникамъ вôдъ кождого зароблено ґульдена по 2 кр. касіерного. Се касіерне то галицка спеціяльнôсть жидôвска. Оно побирає ся взюды, де лише якій богатѣйшій жидъ занимає бôльше число роботниковъ, а що се значить для жидôвскихъ наставниковъ, доказує Борыславъ, де сотки жидовы дораблює ся грубыхъ грошей лише зъ побиранья касіерного. Касіерного побирають жиды не лише по 2 але й по 3, 4, а навѣть по 5 кр. вôдъ зароблено ґульдена.

— **Змѣна ординаціи выборчои для громадъ мѣстъ Львова и Кракова.** Выдѣлъ краєвый ухваливъ предложити соймови на найблизшôй сесіи два проекты законôвъ: одинъ обôймаючій додатокъ до §. 1 ординаціи выборчои для громады мѣста Львова; дру-

гій, обóймаючій додатокъ до провізоричного статута для мѣста Кракова. Пóсля тыхъ проекгóвъ мають одержати право выбирати радныхъ: а) техніки, котрí покóнчили свои студіи въ однóй зъ высшихъ шкóлъ технічныхъ въ Австріи и зложили испытъ дипльомовый або державный зъ добрымъ успѣхомъ; б) кандидаты нотаріяльní, котрí мають вже всѣ услóвя закономъ приписанí до одержаня посады нотаря.

— **Пóдмоги на шпиталѣ холеричнí.** На оногдашнóмъ засѣданю ухваливъ выдѣлъ краевый удѣлити громадѣ Порохникъ и Старомѣсто по 300 зр. пóдмоги на устроенье шпиталѣвъ для холеричныхъ недужихъ.

— **Новí уряды податковí** вóйшли въ житье зъ вчерашнимъ днемъ въ Куликовѣ, Заторѣ, Тяжковичахъ, Радимнѣ, Уляновѣ, Переворску и Радловѣ.

— **Участь въ выставѣ краевóй** заповѣла мѣжь иншими и ґенеральна дирекція зелѣзниць державныхъ. Про розмѣры выставы зелѣзничои [першои въ Австріи] свѣдчать найлѣпше цифры. Именно замовила дирекція 960 метрóвъ квадр. въ гали машиновóй а бóльше якъ 1000 метрóвъ на вóльнóмъ мѣ ци. Выказъ предметóвъ призначеныхъ на выставу ще подрóбно не зуставленый, однако здаеть ся, що перше мѣсце займе тутъ фабрика Каз. Липиньского зъ Сянока, котрого вóдъ якогось часу пóдпирае ґенеральна дирекція зелѣзниць державныхъ.

— **Холѣра.** Ґазета урядова пише: Дня 30 н. ст. падолиста занедужало на холеру въ Залóзцяхъ повѣта брóдского 3 особы. Случаѣвъ выздоровленя и смерти не було. Отже загаломъ лишає ся въ лѣченю зъ попереднými недужими 15 особъ. — Зъ причины, що холера въ повѣтахъ коломыйскóмъ и надвóрняньскóмъ выгасла, знесено ревізію лѣкарску подорожныхъ и пакункóвъ на стаціяхъ въ Коломыи и Станиславовѣ.

— **П. Василь Мацькóвъ зъ Печенѣжина** просить насъ сповѣстити стсе его письмо: Маю честь повѣдомити Хвальнí Уряды парохіяльнí, Зверхности громадскí и Заряды школъ народныхъ, якъ и всѣхъ Вп. Громадянъ повѣта судового печенѣжиньского, що Свѣтла Дирекція товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ заменувала мене своимъ аґентомъ на згаданый повѣтъ судовый. Отже прошу умильно о ласкавí зголошеня внесень на обезпеченье вóдъ огню будынкóвъ, збóжа и иншихъ движимостей. Поручаючи ся ласкавымъ взглядамъ, пишусь зъ глубокимъ поважаньемъ — *Василь Мацькóвъ* въ Печенѣжинѣ дня 26. падолиста 1893.

— Журналъ „Базаръ“ пише про котвовí коробки Ріхтера: „Ріхтера коробки зъ камѣнчиками належать до такихъ дарункóвъ рóздвяныхъ, котрí нѣколи не выходять зъ моды, не потрѣбують заохоты а мимо того заслугують вповнѣ, щобы ихъ родичѣ купували дѣтямъ на рóздвяне деревце. Фірма Ріхтера и Ски у Вѣдни, що выроблюе т. зв. котвовí коробки зъ камѣнчиками до будовы, заходить ся совѣстно вóдповѣсти Публицѣ якъ що-до величины, такъ и що-до цѣнъ своихъ выробóвъ. Она выдала доси 23 родóвъ тыхъ коробокъ въ цѣнѣ вóдъ 35 кр. до 56 зр. а до того продае т. зв. доповняючí коробки. Про вартѣсть педаґоґічну коробокъ Ріхтера нѣщо й говорити, великy ихъ вартóсть признали всѣ поваги науковí на тóмъ полю“.

Вѣсти зъ еп. станиславóвскои.

Презенту на опорожнену парохію цѣсарского надання въ Текучи надало намѣстництво о. Мих. Мисулѣ, дотеперѣшному парохови въ Русовѣ.

Посмертнí — ǂ — оповѣстки.

Стефанъ Стефуракъ, учатель ґімназіяльный зъ Сучавѣ, померъ тамъ-же въ 48-мóмъ роцѣ житя.

Наука штука и література.

— **Львóвскій рускій народный театръ** представивъ въ середу дня 29 падолиста нагороджену на конкурсѣ выдѣлу краевого чотиро-дѣеву драму К. Писанецкого (Ванченка) „Мужичка“. Змѣстъ драмы такíй:

Молода дѣдичка Варецка прибувши зъ мѣста до свого села, нудить ся страшенно. Ся нудьга зневолюе ей продати чимъ скорше свóй маетокъ, и она выбирае ся сама до жида арендаря, щобы сторгувати село. Однакъ жидъ не хоче заплатити ей стóлько, скóлько она жадае, торгъ не приходить на разѣ до цѣли, и дѣдичка забираесь вóдходити до дому. Але ось на вулици стрѣчаѣ молоду закохану пару, — Олексу зъ Катрусею. Вдатный парóбокъ упавъ ѣй въ око, она поставила его займити. Покликала Олексу до себе, велѣла ему заходити у двóръ и розкохала парóбка. Олекса справдѣ залюбивъ ся въ дѣдичцѣ и вызнавъ ей свое коханье переплѣтаючи оповѣданьемъ про грижу совѣсти за-для того, що покинувъ Катрусю. Панѣ слухала любовнои рѣчи, одушевляла ся гарною его бесѣдою и ствла назначувати ему сходины въ пасѣцѣ. Се поведенье дѣдички зготовило ѣй немилí наслѣдки. Сѣльска „просфирня“ выдаючись за интеліґентну жѣнку задумала высватати ей за свого сына, дурноватого Яшку. Увóйшла до неи зъ своимъ намѣромъ, однакъ Варецка высмѣяла и ей саму и ей предложенье такъ, що „просфирня“ попала въ гнѣвъ и вылаяла дѣдичку. Мѣжь тымъ родичѣ Катрусѣ и собѣ прийшли до панѣ просити, щобы она забирала ся зъ села и вóддала судженого ихъ дочцѣ. Варецка справдѣ задумалась и рѣшила, будь-що-будь сторгувати село за яку-небудь цѣну и переселити ся у городъ. Пóслала по жида, добила торгу и велѣла прислузѣ ладнатись на завтра въ дорогу. Та въ тóмъ увóйшовъ до неи Олекса спытати: не вже-жь она таки справдѣ кидае село? Дѣдичка выявила ему свое рѣшенье, та просила его зайти у пасѣку, щобы въ останне попращати ся. На потайныхъ сходинахъ, коли Варецка розцѣловувала ся зъ Олексою, выхопила ся зъ за корчѣвъ укрыта Катруся и пробила дѣдичку довженнымъ ножемъ голосячи: Ось тобѣ мужича пóмста!

Се коротенкíй змѣстъ драмы, котра — мимоходомъ сказавши — не є ориґінальною, лишь переробкою однои драмы россійского писателя Островского.

Яка-жь тенденція штуки? Авторъ хотѣвъ мабуть уявити деморалізаційный вплывъ двора на мужикóвъ. Тожь заразъ въ першóй дѣи стрѣчаемо пóдъ коршмою, при чарцѣ, чумусь дуже розумныхъ, а не звычайныхъ мужикóвъ, котрí балакають про высокí рѣчи, про Анґлійцѣвъ, про паровí вынайденя, — и сею явою хотѣвъ авторъ, здаеть ся, зъобразити сферу людей, середъ котрыхъ розвине ся цѣла акція. Однакъ бесѣда мужича маe зъ акцією драмы стóлько спóльного, що пястукъ зъ носомъ. Такъ само и слѣдуючí явы не держать ся цѣнко цѣлости. Недостача акціи, сляхневí діяльноґи, ще довшí монольоґи [въ самóй пятóй дѣѣ ихъ ажь три] переходять черезъ драму такъ, що ледви можна змѣркувати, о що властиво розходить ся.

А дальше, чому авторъ наименувавъ свою драму „Мужичкою“, коли правдивою героинею являе ся дѣдичка — годѣ зрозумѣти. Вже зъ самого змѣсту можна легко пóзнати, що Катруся, се дуже блѣденькíй характеръ, котрый выступае лишь епізодично. На сценѣ, она гóсть рѣдкíй, лишь въ пятóй дѣѣ вóддеклямовуе довгíй монольоґъ, вóдтакъ ще довше стоить, буцѣмъ укрыта въ корчахъ, и мовчить держачи въ рукахъ здоровенный нóжь, а навпослѣдъ убивае нѣ звóдси, нѣ звóдти свою соперницю-паню. Не мотивуе, не слѣдно на пѣй нѣякои психольоґіи, — досыть, она убивае, щобы стати героинею бо такъ авторъ хотѣвъ. И панѣ Варецка не представляе глубшого интересу. Вóдъ самого початку ажь до кóнца драмы, она одна и та сама Варецка. Знуджена, не паходить у себе навѣть засобу слóвъ, повтаряе вѣчно тí самí звороты такъ, що просто стае люкрецією. Нѣ тѣни розвитку у неи зъ розвиткомъ драмы. Парóбокъ Олекса выйшовъ радше зъ фантазіи автора, чимъ схопленый зъ буденного житя. За кождымъ его крокомъ тягнесь богато неконсеквенцій; тутъ божить ся передъ Катрусею, що ей не покине, а тутъ заразъ такъ и привязуе ся до дѣдички. Въ сальонѣ, у нóгъ Варецкои, выснуваe такí рефлексіи на тему серця, якихъ мóгъ бы позавидувати ему неодинъ брукóвый левъ. И чувство у него нѣбы мѣшане, бодай такъ треба здогадуватись, бо зъ одного боку его тягне до дѣдички, а зъ другои стороны вóнъ не забуваe про Катрусю. Але-жь того всего не видно, у его нутрѣ не шалѣе буря, вóнъ вправдѣ сентіментальный, однакъ пустый лишь декляматоръ. Впрочѣмъ кождый иншій сѣльскій парóбокъ, коли-бъ бувъ на мѣсци Олексы, инакше розправивсь бы зъ дѣдичкою. Найкрасшимъ типомъ у драмѣ — се безперечно просфирня. Зъображена вѣрно, безъ пересады. Се забытокъ давнои пóпóвскои родины, характеръ на скрóзь чесный До лѣпше вдатныхъ характерóвъ можна зачислити такожь недоука-семінариста Яшку, а вже зовсѣмъ нѣяково оправдати, чому авторъ представивъ родичѣвъ Катерины бóльше комічными, чимъ того вымадае зовсѣмъ некомічна ситуація. Взагалѣ дѣевíй лиця драмы начеркненí лишь поверховно, психольоґія ихъ неясна, а акція млава. Чимъ саме заслужила ся штука на нагороду — се рѣчь артистичнои чи конкурсовои комісіи.

Ґра артистóвъ була того вечера старанна. Панѣ Лопатиньска зъ ролѣ Катерины зробила то, що дало ся. Панѣ Осиповичева, яко Варецка, держала ся свобóдно, хочь годилось було звернути увагу на стараннѣйше ухарактеризованье. Варецка ледви могла бы притягнути до себе молодого парóбка немолодыми морщинами. Клясично вóдтворила панѣ Пóдвысоцка креацію просфирнѣ, а панѣ Стечиньска вóддала добре маму Катрусѣ. П. Яновичь створивъ зъ Олексы то, що начеркнувъ авторъ, значить, типъ неясный и нескóнченый. Въ роли Яшки бувъ п. Лопатиньскíй въ першóй дѣѣ за богато идіотичнымъ, опóсля гравъ добре. Всѣ прочí артисты пп.: К. Пóдвысоцкíй, Стечиньскíй, панна Фіцнерóвна и другí вóддали свои поменшí ролѣ безъ закиду.

Вчера выставлено по разъ третій драму д-ра Франка „Украдене щастье“. Якъ при другóмъ представленю тои штуки артисты держали ся гарно, такъ вчера, кромѣ п. К. Пóдвысоцкого и панѣ Пóдвысоцкои можна було помѣстити певный рóдъ недíспозиціи. Найлѣпше удала ся пята дѣя. Суфлеръ пóдповѣдавъ трохи за голосно. Взгалѣ на вчерашнóмъ продставленю хотѣли артисты показати силу свого слуху — *к*.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову театру** зложили Вп. пп: о. Кароль Левицкíй 1 зр., о. Курмановичь 1 зр., зъ картъ 98 кр., п. Ляховичь 50 кр., п. Студиньскíй 50 кр., п-нѣ Фолисова 50 кр., п-на Галькевичь 50 кр., п. Пикульскíй 40 кр., Доманикова 30 кр., Козакъ 30 кр, Тиминьска 20 кр., Чеховскíй 20 кр., Стисловска 10 кр., Березиньска 10 кр., Боровска 10 кр., Люксъ 10 кр., Сѣдлярь 10 кр., Лукасевичь 10 кр., п-тво Воляньскí 2 зр. 52 кр. Разомъ 9 зр. 50 кр. — На весѣлю у о. Струминьского въ Скварявѣ зóбрано 14 кр. 62 кр.— Рада громадска въ Бобдурахъ 1 зр. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Бохни 10 зр. — Рада громадска въ Мисленицяхъ 10 зр. — О. Дан. Тапячкевичь зъ Закомаря 88 кр. — Рада громадска въ Ланьцутѣ 10 зр. — Рада громадска въ Любинкахъ 3 зр. — О. Березовскíй 2 зр. 34 кр,. зóбраныхъ у о. Гавацкого въ Перемиловѣ. — Климъ Кульчицкíй 20 зр. 50 кр. — Михалевскíй совѣт. скар. 10 зр. — Валерій Захаріясевичь 25 зр. — О. Котисъ зъ Телешницѣ 6 зр. 50 кр. — На руки п. Волошиньского старосты въ Лимановѣ зложили пп.: Волошиньскíй староста 3 зр., Фрішь адюнктъ податковый 50 кр., Н. Н. 50 кр.. Старжевскíй секретарь повѣт. 50 кр, Атлясъ ветеринарь 50 кр, Розборскíй комісарь повѣтовый 50 кр., Н. Н. 50 кр., Кухановичь конценістъ скарб. 50 кр., д-ръ Крудзельскíй адвокатъ 1 зр. Ребенъ адъюнктъ судовый 1 зр., д-ръ Млодецкíй адвокатъ 1 зр., Лопатинеръ адъюнктъ судовый 50 кр., Яворскíй адъюнктъ судовый 50 кр., Чернецкíй канцелістъ 50 кр., Пшеворскíй почтмайстеръ 50 кр., Н. Н. 50 кр, Н. Н. 50 кр., Н. Н. 50 кр, Тилька геометеръ 50 кр., разомъ 14 зр., — Кн. Володиславъ Сапѣга зъ Красичина 50 зр. — О. Туркевичь зъ Пониквы вел. 2 зр. — О. Сенишинъ зъ Бересздовець 1 зр. — На руки п. Гроблевского нотаря въ Винникахъ зложили пп. Ежекъ надинспекторь 1 зр., Вегемінь 50 кр. Михальскíй 50 кр, Мазачь 20 кр., Шретеръ 20 кр., Мойсеовичь 50 кр., Ческа 10 кр., Понель 50 кр., Фіріхъ 50 кр., Бобінъ 20 кр., Адамскíй 20 кр., Красицкíй 1 зр. 60 кр., Н. Н 5 зр.; разомъ 11 зр. — На руки п Лисовского нотаря въ Балигородѣ зложили пп. Чвартацкíй начальникъ суду 2 зр. Невиньскíй адъюнкъ судовый 2 зр, Лисовскíй нотарь 2 зр., кс. Пельчарь 50 кр., зó складокъ 1 зр. 60 кр.п. Струцъ и Рідель 60 кр.; разомъ 8 зр, 70 кр. — На руки п Адама Витвицкого секретаря мѣского въ Долинѣ зложили на весѣлю п. Алискевича зъ пою Ольгою, сестрою п. Витвицкого пп. и оо.: Ив. Алискевичь 2 зр., Марія Витвицка 1 зр. Адамъ Витвицкíй 1 зр., Даниловичева 1 зр., Марія Лопатиньска 1 зр. Вол. Валявскíй 1 зр., Траунфельнеръ 1 зр., Вол. Кульчицкíй 1 зр., Ом. Билинкевичь 1 зр., Апт. Заячкóвска 1 зр., Іос. Лопатиньскíй 1 зр., Мих. Пачовскíй 1 зр., Левъ Витвицкíй 1 зр., п-на Алискевичѣвна 50 кр, Лотоцкíй 50 кр., Іос. Пачовска 50 кр., Маль. Лотоцка 50 кр., Олекса Макаревичь 50 кр., Ол. Телиховска 30 кр., Терлецкíй 20 кр. Грициновна 20 кр., Шадурска 20 кр., Сорочиньскíй 20 кр., Ст. Витвицкíй 20 кр., Витвицка 10 кр.; разомъ 17 зр. 90 кр. — Тутъ треба звернути увагу, що п. Витвицкíй вже по третій разъ при кождóй нагодѣ занявъ ся складками на будову театру, за що комітетъ складае ему сердечну подяку, якъ но менше и всѣмъ высше наведенымъ Вп. жертвувателямъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 2 грудня. Говорять, що справа выборчои реформы прийде пóдъ нарады парляменту ще передъ Рóздвяными святами.

Буда-Пештъ 2 грудня. Въ угорскóмъ соймѣ вела ся дебата надъ буджетомъ краевои обороны. Міністеръ Феервари доказувавъ потребу 1.150 офіцирóвъ.

Берлинъ 2 грудня. Въ нѣмецкóмъ парляментѣ мотивувавъ кн. Ґомпешь внесенье, котре домагае ся покликаня єзуитóвъ до Нѣмеччины, щобы побороти соціялізмъ. По бесѣдѣ кóлькохъ соціялістóвъ парляментъ приймивъ внесенье центра, щобы покликати єзуитóвъ, 173 голосами противъ 136.

Парижь 2 грудня. Спіле стрѣнувъ перепоны въ утвореню нового кабінету, натомѣсть пóдиявъ ся тои місіи Періе и, здаесь, вже нинѣ складъ нового міністерства прийде до цѣли.

Новый Йоркъ 2 грудня. Бразилійскí ворохобники побѣдили правительственнí войска коло Ріо Неґро. Ворохобники забрали тысячь полонникóвъ.

Надóслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львовѣ при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 6—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пóдъ Коперникомъ“, Львóвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великóмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнí, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звóнкóвъ електричныхъ. Всякí направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосóвъ противъ стратъ при евентуальнóмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрí вóдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вóдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Особа въ старшóмъ вѣку

пошукуе мѣсця до заряду **въ домѣ священика.**

Близшí вѣсти въ Болеховѣ на адресу: панѣ Головацка, вдова по священику. 4936 2—2

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

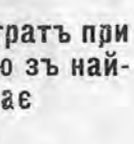

загально звѣстне, лагодяче бóль втиранье, можна дóстати по цѣнѣ 1·20 зр, 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождóй аптицѣ При закупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою „**котва**“ яко 4592 **правдивí.** 39—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

ПОДЯКА.

П. Стефанъ Томасевичь, рускíй артистъ-малярь, украсивъ того року мурована церковь въ Каровѣ и выконавъ артистичну роботу образóвъ fresco на мурѣ и въ дóльнóй лінiи олѣйно на китованóмъ мурѣ къ загальному признаню прихожанъ и посѣщаючихъ нашу церковь — за дуже умѣрену цѣну. Складаючи ему за то прилюдно подяку, можемо совѣстно п. Томасевича яко уталантованого, мало ще знаного рускаго маляра артиста Всечестнѣйшимъ Отцямъ, Честнымъ Братствамъ церковнымъ и Громадамъ поручити.

Въ Каровѣ дня 25 листопада 1893.

О. Викторъ Матюкъ парохъ, Панько Дужíй, Теодоръ Пóддубчишинъ и Євдокимъ Дужíй, провізоры церковнí. Титонъ Мазуръ вóйтъ. Климъ Мазуръ заступникъ.

Маемо честь подати до прилюдноси вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетóвъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пóдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошí рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаемо до ласкавого выбору въ числѣ пóсля жадання, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональní, Хоругви хрестнí, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Лавуки, Хресты, Лихтарѣ мосяжнí и зъ бѣлого металю.

Близшí поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаемо начу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякí замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 18—104

Остаемо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимí; они суть **наймилѣшимъ дарункомъ рóздвянымъ** для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшí якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгí лѣта и навѣть по довшóмъ часѣ можуть ще бути доновленí и побóльшení.

Правдивí

Скринки якорнí зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ,** и котру всѣ, що ей знають поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одиноки забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадае вóдъ пóдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нозого богато **илюстрованого цѣнника** и нехай перечитае выпечатанí тамъ дуже прихильнí оцѣнки. — Приzакупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье Правдивí якорнí скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дóстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВОСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громовводъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т. д. **Новí зшитки** обóймають такожь дуже интересní задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивí лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ. Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ. 4928 7—10

Дентистъ д-ръ Б. КАЧОРОВСКІЙ

бувшій ученикъ школы берлиньскои перенѣсши свое довголѣтне

ЗАВЕДЕНЬЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускóй ч. 23 (стара почта) партеръ вóдъ год. 9—12 передъ полуднемъ и вóдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вóдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вóдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.

4914 5—7

Куплю пару молодыхъ, повозовыхъ коней безъ блуду, масти гнѣдои домашнего хову, 16½—17 мѣры. — Зголошеня письменнí: Адмінистрація дóбръ гр. кат. Митрополіи у Львовѣ.

4913 3—3

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнní

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львóвъ, ул. Коперника ч 7.

4942. (Импресса.) 1—30

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 26—30

Кльосеты комнатнѝ зъ помпкою автоматичною по 30 зр.

поручає 45-5

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Кашітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ВЪ ЯРОСЛАВѢ

(Ринокъ, дôмъ п. Костуркевича)

Нова торговля корѣнна Павла Возьного

поручає свѣжѝ, добôрнѝ товары по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 4935 3—3

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. спакован. зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 1?—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

равдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Ріецѣ (Фюме) для заморского вивозу

ПФАВЪ и Спôлка, Ріека.

найпершихъ торговляхъ корѣнныхъ и спеціяльностикахъ, кондиторіяхъ, кавярняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

Можна дôстати въ найстей, дрогеріяхъ, аптик

4843 3—?

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

NASM

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчь. Найдешевшѝ цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калуш

обôймили теперѣшнѝ управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и зôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідавѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

48?9 59

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА

50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ въ Середу.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шеллєнберґъ всѣ у Львовѣ.

4853 12-15

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50. цмт. 280/190 зр 15·50. цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегерановѝ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр. 3·75 занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83. зр 1·20 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (ватованѝ) зъ rouge зр. 5, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы,** поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣнниѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдныѝ порученя 50 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорныѝ барвистѝ и бѣлѝ. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѝ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинноі**, ватованѝ и кожуховѝ дитинниѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинниѝ, бѣлье дитинне для новонароджены хъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны вельоны, коронки, стяжки оксамітнѝ и шовковѝ товары, якъ такожь всякѝ додатки для кравцѣвъ и модныркъ

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ якъ такожь волôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (37—?)

П. к. привіл.

Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный у Львовѣ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Третѝ надзвычайнѝ Загальнѝ Зборы акціонарѣвъ ц. к. привіл. гал. акційного Банку ипотечного, котрѝ вôдбули ся у Львовѣ дня 10 н. ст. падолиста с. р. ухвалило **побôльшити капіталъ акційный о 1 міліонъ зр. в. а., выдаючи 5000 новыхъ акцій по 200 зр. вартости номінальноі зъ купонами, зъ котрыхъ першій буде платный 1 м. ст. сѣчня 1895.**

Выконуючи сю ухвалу жертвуємо зъ высше згаданыхъ 5000 акцій по мысли §. 14*) статутôвъ банку ипотечного посѣдаючимъ старѝ акціи

2500 новыхъ акцій по зр. 200, а крôмъ того дальшихъ
2500 „ „ „ „ 300.

а то зр. 200 на побôльшенье капіталу акційного, а зр. 100 на побôльшенье фонду резервового.

Отже посѣдаючимъ старѝ акціи буде прислугувати право першенъства взяти на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр. 200, а крôмъ того на кождыхъ 6 штукъ старыхъ акцій одну нову акцію по цѣнѣ зр 300.

Дробы не увзгляднюють ся.

Право побору треба выконати въ речинци вôдъ 1 до 30 н. ст. грудня 1893 включно, бо по тôмъ речинци се право цѣлкомъ гасне.

Властителѣ старыхъ акцій, що хотять користати зъ того права, мають въ речинци вôдъ 1 до 30 н. ст. грудня с. р. зложити свои акціи въ касѣ нашого Заведенъ або въ Філіяхъ нашихъ въ Чернôвцяхъ, въ Краковѣ и въ Тернополи, до вôдстемпльованя и заплатити рôвночасно припадаючу належитôсть и оплату стемплеву по зр. 1·25 вôдъ штуки. Вôдъ вплатъ зложеныхъ передъ непереступимымъ речинцемъ 30 н. ст. грудня с. р. будемо боніфікувати 5% вôдсотки въ вôдношеню рôчнôмъ.

Заразомъ повѣдомляємо пп. акціонарѣвъ. що при нагодѣ выконуваня свого права побору новыхъ акцій, можуть рôвночасно до давныхъ акцій, за зложеньемъ тальону, одержати новѝ листы купоновѝ. 4932 3—3

Львôвъ 11 Падолиста 1893.

Ц. к. Привіл. Галицкій Акційный Банкъ Ипотечный.

*) 14 статутôвъ. При кождôмъ выдаваню новыхъ акцій мають основателѣ Товариства на 30 лѣтъ, числячи вôдъ дня потвердженя тыхъ статутôвъ, право першенъства взяти al pari одну половину, а властителѣ выданыхъ вже перше акцій право першенъства до другои половины маючихъ ся выдавати акцій, а именно кождый акціонарь до такого числа новоемітованыхъ акцій, яке выходить зъ вôдношеня акцій остаючихъ въ его посѣданю до половины новоыданыхъ акцій.

Речинець и способъ, въ якій зъ того права першенъства можна зробити ужитокъ, означуе Загальный Зборъ на внесенье Рады надзираючои.

Акція, котрыхъ въ установленôмъ и публично оголошенôмъ речинци не взяли бы основателѣ або акціонарѣ мають бути проданѝ на рахунокъ Товариства, а узыскана при тôмъ звыжка надъ номінальну вартôсть акціи, маe бути лучена до фонду резервового

Лев. Кнейпъ

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздôвства КНАЙПА СОЛОДОВА есть КАВА

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бôльше поживну** каву. — **Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надаe ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати пôдроблень. ½ кільо по 25 кр. — Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 50—52

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

З накладомъ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 262. Львôвъ, Пнедѣлокъ 22 падолиста (4 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских(ъ) (ят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком(ъ)

въ Австрін:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одном строчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Годинки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Замахи латинщеня и польщеня Русинôвъ.

Зъ Ярославщины одержуємо отсѣ два заміткй письма, котрѣ подаємо поки-що безъ коментарѣвъ.

Перше письмо:

Послѣдными часами розбслала окружна рада школьна въ Ярославѣ обѣжникъ, котрого змѣстъ наводжу дословно:

L. 1789 R. S. O. Okólnik do wszystkich Rad szkolnych miejscowych okręgu jarosławskiego. — W niektórych miejscowościach tutejszego okręgu zamieszkałych przez ludność w przeważnej części należącej do obrz. gr. k. wolnemi od nauki szkolnej są tylko święta uroczyste obrz. gr. k. a w dnie świąteczne obrz. rz. kat. odbywa się nauka szkolna. Zwyczaj ten stoi w rażącej sprzeczności z postanowieniem §. 10. regulaminu szkolnego i rozporządzenia Wys. ck. Ministerstwa W. i O. z dnia 31/12 1875 L. 19109 i wydanem na tej podstawie rozporządzeniem Wys. ck. Rady szkolnej krajowej z d. 25/11 1878 L. 12.358 w którem w §. 2. punkt 1. wyraźnie postanowiono, że w Galicyi wschodniej mają być wolnemi od nauki szkolnej wszystkie święta uroczyste tak rzymsko jak i grecko katolickie, a rok szkolny kończyć się ma 15. lipca każdego roku. W zamiarze usunięcia powyżej wymienionej niewłaściwości, zarządza ck. Rada szkolna okręgowa, że na przyszłość we wszystkich szkołach położonych w miejscowościach zamieszkałych przez ludność obrz. gr. k. mają być nie tylko święto grecko ale i rzymsko-kat. wolnemi od nauki szkolnej. Jarosław 8/11 1893 *Szczurowski* ck. starosta.

Обѣжникъ сей есть — якъ то кождый легко може добачити — вымѣреный противъ всѣхъ тыхъ школъ и громадъ рускихъ, въ котрыхъ дѣтей лат. обряда або зовсѣмъ нема, або можна бы ихъ на пальцяхъ почислити. Въ тыхъ то рускихъ школахъ дѣйстно не обходжено доси лат. святъ, бо не заходила зовсѣмъ потреба, а за те, що святочныхъ днѣвъ у школѣ було менше, рôкъ школьный кôнчивъ ся звычайно зъ кôнцемъ червня. Такъ було вôдъ давна, за попередныхъ инспекторôвъ, и въ тôмъ не бачивъ нѣхто нѣчого дивного анѣ противзаконного. Но теперь, за нового инспектора п. Новаковского, звѣстного зъ нетерпимости для Русинôвъ, видко той старый ладъ не до вподобы, а наслѣдкомъ того и повысшій обѣжникъ. Но годѣ, — Polska być musi! — хотяй бы и зъ кривдою Русинôвъ. Дивує насъ лишь те, що обѣжникъ сей зовсѣмъ нѣчого не згадує про тѣ школы въ Ярославщинѣ, де зовсѣмъ не обходять рускихъ святъ, мимо того, що до школы ходять и руски дѣти, а селъ такихъ есть богато. Отъ примѣромъ наведу лише Пиводу, Шôвско, Майданъ, Вôльку букôвску, Острôвъ и другѣ, не згадуючи вже про громады зъ населеньемъ рускимъ по тôмъ боцѣ Сяну.

Но тутъ богато вины лежить по сторонѣ нашихъ священикôвъ, котрѣ байдужно глядять на те, що въ ихъ школахъ Русины мусять въ свои свята ходити до школы.

Взагалѣ школы у насъ пообсаджуваній — зъ дуже малыми выимками — выключно учителями Поляками, котрѣ, бачучи зъ одной стороны байдужнôсть руского священика, зъ другой стороны зъ почутя патріотизму польского, а вкôнци пôдъ напоромъ властей шкôльныхъ, котрымъ така неґація всего, що руске, подобав ся, — позваляють собѣ нечуваныхъ рѣчей. Руского языка по тыхъ школахъ або зовсѣмъ не учать, а коли де учать, то — пожаль ся Боже! — вся наука кôнчить ся хочь-бы и въ бôльше-клясовыхъ школахъ на Букварѣ, такъ що катихитъ не въ силѣ дати дитинѣ до рукъ катихизму, бо не втне, не прочитає. Отъ такій то у насъ гараздъ! Коли трафить ся учитель Русинъ, то гôрка его доля! — хочь-бы й найлучше вчивъ, не знайде у властей признання, а вкôнци стероризованый почавши вôдъ латиньского катихита ажь до инспектора, боячись секатуры, кладе уха по собѣ та грає въ польску дудку. Таке лучило ся учителеви Русинови въ Маковиску, котрый, выховавши тутъ майже цѣле одно поколѣня, „ze względów służbowych“, — на тôмъ выгôднôмъ конику — переѣхавъ ся на старôсть на иншу посаду. Розумѣє ся що такій негôдный поступокъ вôдстрашує другихъ.

Взагалѣ въ Ярославщинѣ вôдъ якогось часу дуже замѣтный есть аґресивный напôръ — выперти, вынищити все що тôлько руске. Місіи тои пôдняли ся въ першôмъ рядѣ ксьондзы польскѣ [якъ то бачили мы на Тучапахъ], котрѣ, маючи по рускихъ селахъ ледви по кôлькохъ латинникôвъ, заохочені до того зазывомъ Корнила Уейского, увихають ся по селахъ и по школахъ та радѣ бы кождого Русина перекабатити на Поляка, а зъ кождои польскои душечки — хочь-бы двѣ зробити! И де лишь рускій священикъ не звертає на се уваги, часто-густо заходы ихъ вѣнчають ся успѣхомъ. Знаю священикôвъ, котрѣ власне на такихъ загроженыхъ позиціяхъ проявляють незвычайну байдужнôсть, такъ, що за цѣлый Божій рôкъ не заглянуть до школы на науку релігіи, на испытахъ не показують ся, выручаючи ся тутъ латиньскимъ ксьондзомъ. Навпаки-жь катихитъ польскій ѣде до школы, хочь-бы мавъ лишь двоє або троє дѣтей, а не маючи кого вчити, лишає на свою годину рускѣ дѣти, торочить имъ небылицѣ про Польщу та забиває имъ головы польскими молитвами й пѣснями. Противъ такихъ надужить вôдважсь ся клиръ ярославскій зъ жалобою до Впр. Консисторіи въ Перемышли, а тая повинна вглянути въ сю важну справу и енергічно выступити противъ такого насилуваня дѣтей та польщеня Русинôвъ. Священикъ самъ не годенъ тутъ нѣчого зарадити, вôнъ не має вплыву, щобы тую аномалію усунути. Стрѣчає вôнъ тутъ на рôзнѣ перепоны. Учитель Полякъ, радый такôй польонізаторскôй місіи польского катихита, лишає — мимо заборони руского катихита — дѣти на годину релігіи польскои, покрываючи свôй поступокъ пляномъ науки и тымъ, що дѣтей годѣ на одну годину выганяти зô школы и зновъ казати имъ сходити ся, — якъ бы то не можна було пляну змѣнити и на науку релігіи вызначити послѣдну годину. Горе такому учителеви, що посмѣвъ бы послухати руского священика, — посыпались бы на него „szlachetne“ доносы до властей шкôльныхъ и „fora ze dwora“! Взагалѣ священикъ рускій, хочь-бы вôнъ бувъ и предсѣдателемъ шкôльнои рады мѣсцевои, есть высшими властями шкôльными ігнорованый на кождôмъ кроцѣ, вôнъ не має нѣякого вплыву на школы, инспекторъ шкôльный, навѣщуючи школы не уважає навѣть за вôдповѣдне зробити ему візиту — кажу, хочь бы той рускій священикъ бувъ и предсѣдателемъ школы. Вôнъ мусить рôвнодушно дивити ся, якъ рускѣ дѣти спѣвають по школахъ рôзнѣ krakowiaki, Jeszcze nie zginęła, Z dymem pożarów, або Kto mi powie, że Moskale są nam braćmi, nas Lechitów, temu pierwszy w łep wypalę pod kościołem Karmelitów“ [sic!] Се не взяте зъ воздуха, се фактъ, котрый розказувавъ менѣ сусѣдъ священикъ, котрому мушу вѣрити. А вкôнци яка-жь причина була бы не повѣрити, коли въ нашôй богоспасаємôй Галилеѣ все можливе...

Пôсля розпорядженя шкôльнои рады краєвои зъ дня 13 жовтня 1874 ч. 8835 [гляди Збôрникъ д-ра Савчака] обовязокъ высылати пôдводы по священика тяжить на тыхъ жителяхъ мѣсцевости, де є школы, котрѣ належать до того самого вѣроисповѣдання взглядно обряду, до котрого належить той священикъ, — коротко сказавши: латинникъ нехай привозить лат. катихита а Русинъ руского. Тымчасомъ катихиты латиньскѣ не кажуть громадамъ, мимо ихъ опору, присылати по себе пôдводы, лише наймають собѣ ихъ, а грошѣ за тѣ пôдводы вôдъ 30 – 40 зр. рôчно, якъ-до вôддаленя школы, вписує окружна рада шкôльна силомôцью, противъ ухвалы мѣсцевои рады шкôльнои до буджету шкôльного, такъ що сей тягаръ поносить цѣла громада [отже и жидъ], мимо того, що Русины, маючи свого священика въ мѣсци, не повинні поносити сего тягару. Коли окружна рада шкôльна не усуне тои аномалії то мы вôднесемо ся до краєвои рады шкôльнои о усуненье сеи кривды. И докоряй тутъ нашому селянинови, що вôнъ не має довѣрія до школы, не горне ся до неи, до просвѣты, коли тутъ просвѣту такъ посыпують перцемъ, що годѣ й пролыкнути!

Тому-жь братя священики! — въ чиихъ грудяхъ бье ще руске серце, нехай крѣпко боронить нашого обряду и языка въ своихъ школахъ, а кому дбє ся кривда, такъ недалека дорога рекурсу до Львова або й Вѣдня, а кривда мусить бути усунена! Чей-же мы Русины не вынятй ще зъ-пôдъ правъ чей-же мы ще не въ выимковôмъ станѣ, якъ Чехи нинѣ. А сли не вѣрите въ успѣхъ вашихъ заходôвъ, такъ дивѣть на школу въ Сѣнявѣ, де не учено по руски и рускихъ святъ не обходжено, а прецѣнь на домаганя пароха и громадянъ — якъ то въ часописяхъ торôкъ було пôднесено — краєва рада шкôльна усунула сю аномалію и наказала вчити по руски и свята рускѣ обходити. Чому-жь того самого не можна зробити и де инодѣ? Лишь бôльше печаливости, патріотизму и вытревалости, а не дамось — насъ бôльше тутъ!

Друге письмо:

Ярославскій політичный округъ называє ся „мѣшанымъ“ въ тôмъ змыслѣ, що въ нѣмъ приходять по-при селахъ зъ мѣшаными мешканцями, такожь чисто-мазурскѣ села зъ малою примѣшкою Русинôвъ, якъ и на вôдворôтъ — чисто рускѣ села, до котрыхъ заблукавъ ся хиба деякій ремѣсникъ або слуга латиньского обряду. Переважаючимъ же елементомъ пôсля конскрипціи есть рускій. Зъ тои причины мѣсцями такожь и по школахъ не буває нѣ одной дитины обряду латиньского. На сѣй пôдставѣ по школахъ зъ бôльшостію рускихъ дѣтей обходять ся свята пôсля обохъ обрядôвъ, хочь по школахъ зъ перевагою лат. обряду дѣтей — якъ въ Шôвску, Лôвцяхъ, де навѣть есть руска церковь, и въ другихъ — дѣти руского обряда бувають кривдженѣ, бо въ тыхъ школахъ обходять ся свята вже лишь пôсля одного, и то латиньского обряду. За то по чисто рускихъ и чисто мазурскихъ школахъ [бо единицѣ годъ брати въ рахубу] перестерѣгано доси що-до святъ календарь корѣнного населеня. Пôсля того въ школахъ першои категоріи кôнчивъ ся рôкъ шкôльный зъ днемъ 15-ого липня, въ другихъ же зъ послѣднымъ днемъ червня.

Кому вѣдомый убутокъ силъ робочихъ по селахъ за-для войсковои службы, той не подивує, що зô школъ обходячихъ подвôйнѣ свята, заразъ зъ першими днями липня — коли то сѣнокосы и жнива зачинають ся — родичѣ забирають свои дѣти до господарства, черезъ що наука терпить и шкôльнѣ лавки до 15-го липня стоять майже пустками. Натомѣсть въ одностайныхъ школахъ, хотяй за-для хибленои системы науковои родичѣ до нихъ не мають выключного довѣрія, то таки доси годили ся зъ судьбою, бо ихъ дѣти вже зъ першимъ днемъ липня ставали имъ до помочи при горячихъ роботахъ.

Помѣтивши такѣ обставины – бувшій инспекторъ п. Релінґеръ, чоловѣкъ широкого знаня педаґоґічного, безсторонный и школьництву душею вôдданый, загадавъ бувъ погодити обовязки шкôльныхъ дѣтей зъ вымогами ихъ родичѣвъ — и длятого давъ ініціятиву до обѣжника вôдъ ярославскои окружнои рады шкôльнои зъ дня 20 сѣчня 1892 ч. 1430, котрымъ тая запытала всѣ мѣсцевѣ рады шкôльнѣ, чи они зъ огляду на мѣсцевѣ обставины не схотѣли бы 6-недѣльный або 8-недѣльный часъ вакаційный роздѣлити и зъ него призначити: 2 тыждні на весняні роботы, два на жнива, а два на збôръ бараболь. Однакожь мѣсцевѣ рады шкôльнѣ — розваживши, що часъ робочій межи 1-имъ липнемъ а послѣднымъ серпнемъ есть для селянина найгорячѣйшій — нѣодна не користала зъ проекту, то и осталось по давному. Тогдѣ згаданый обѣжникъ не дотыкавъ ся ще рускихъ школъ.

Доперва зъ сегорôчнымъ шкôльнымъ рокомъ прибувшому до насъ инспекторови п. Новаковскому [добре знаному Русинамъ колись инспекторови жидачѣвскому — *Ред.*] якось не подобали ся школы зъ самостôйнымъ рускимъ характеромъ. Длятого вôнъ заразъ на вступѣ почавъ чинити закиды дотычнымъ учителямъ, що не обходять въ своихъ школахъ такожь латиньскихъ святъ, а въ слѣдъ за тымъ появивъ ся ось-такій односторонный, бо мазурскихъ школъ не дотыкаючій, руску же народность кривдячій а св. обрядъ понижаючій та рускій чувства, въ такъ великôй мѣрѣ дразнячій, ось-такій обѣжникъ ярославскои окружнои рады шкôльнои:

[Текстъ обѣника наведеный вже въ першôмъ письмѣ.]

Такимъ чиномъ дѣти рускій по рускихъ школахъ безъ найменшои причины засуджені проводити безчинно днѣ, въ котрыхъ могли бы вôдбувати науку, а по послѣдньôмъ червни замѣсть родичамъ при найгорячѣйшихъ рôчныхъ роботахъ помагати, два тыждні въ школѣ довше мучити ся, або пôдъ наслѣдками примусу шкôльного въ занепокоєню вôдъ школы ухилятй ся, — остаточный выслѣдъ: ще бôльше знеохоченье селянъ до нинѣшныхъ школъ.

Але погляньмо на мериторичну сторону

---

6)

Надъ свѣжими могилами.

[Вовкъ — Манжура — Стрижевскій — Пильчиковъ — Глѣбовъ.]

(*Конецъ*).

Про житье Леонида Ивановича Глѣбова нема що довго говорити. Воно доволѣ вѣдоме и Украинцямъ и Галичанамъ. Додамъ тôлькы ось що:

И его — якъ и Пильчикова — житье родинне було охмарене, и вôнъ рано овдовѣвъ. И вôнъ — якъ и Пильчиковъ — тяжко хорувавъ на очи, ажь доки й не ослѣпъ Коли его нѣ за що, нѣ про що примусили покинути учительство въ ґімназіи и вôнъ лишивъ ся хлѣба насущного, — до його зъ запомогою благородною прийшло Черниговске губерске Земство: воно дало ему посаду начальника земскои друкарнѣ. На сѣй посадѣ вôнъ и померъ.

И по смерти Глѣбова Земство выразно высловило свою шанобу до його.

Леонидъ Ивановичъ померъ 29 жовтня, а 30-ого були зборы повѣтового земства въ Черниговѣ. Скоро начало ся засѣданье, гласный Василь Хижнякъ, оповѣстивши про смерть Глѣбова, додавъ:

„Глѣбовъ довго бувъ учителемъ въ нашôй ґімназіи и выдававъ въ Черниговѣ часопись [Черниговскій Листокъ“ въ рокахъ 1861—63] Часопись его мала велику вагу, яко органъ краєвый, бо тамъ свѣдомо показувано наше житье и его потребы. Хто знавъ Леонида Ивановича, той вѣдає, що се бувъ чоловѣкъ, що свою працю по всѣхъ сферахъ своєи роботы, вôддававъ дѣлу такъ любовно, безкористно, якъ тôлько можна. Я вважаю за свôй обовязокъ высловити отсе передъ зôбраньемъ и сподѣваю ся, що воно пошанує память небôжчика.“

Заразъ пôслѣ Хижняка озвавъ ся гласный Шрагъ и промовивъ:

„Саме пôдъ годину тяжкои подѣї смерти Леонида Ивановича — не можна зробити оцѣнки его дѣяльности добродѣйнои, и я скажу тôлькы отъ що: Отутъ мѣжь нами есть немало небôжчиковыхъ учнѣвъ и запевне вони памятають его великій вплывъ добродѣйный. Вôнъ бувъ найлѣпшимъ нашимъ учителемъ. Гуманізмъ та любовь до молодѣжи скрôзь пронизували его. Вôнъ сѣявъ въ душѣ своихъ учнѣвъ почутье любови и шанобы до людей, до свого рôдного краю. Але опрôчь того велика вага и вплывъ его були и въ сферахъ геть бôльшь широкихъ. Я розумѣю те поважане становище, яке небôжчикъ займавъ въ украиньскому письменствѣ. Славетный украиньскій поетъ и байкарь — вôнъ придбавъ собѣ величезну повагу скрôзь, де тôлькы чути украиньско-руску мову. Своими літературными працями и выдатнымъ талантомъ вôнъ вельми багацько запомôгъ розвитку украиньскои мовы. На користь рôднои мовы вôнъ не покидавъ працювати до самои смерти“.

Усе зôбранье — на ознаку своєи шанобы до памяти помершого — встало и прирадило пôслати на домовину Глѣбова вѣнокъ вôдъ Черниговского повѣтового Земства, а въ день похорону 1-ого листопаду зôбранье прирадило не збирати ся въ ранцѣ, щобъ можна було гласнымъ бути на похоронахъ.

До справедливои оцѣнки д. Шрага я мушу додати, що мене дивувала свѣжôсть духа и красы въ вѣршахъ Глѣбова. Коли я читавъ его вѣршѣ, присланй менѣ 29 квѣтня сего року, я дивувавъ ся ихъ высоко поетичнôй, свѣжôй красѣ. Коли-бъ я запевне не вѣдавъ, що тѣ вѣршѣ Леонидъ Ивановичъ писавъ за кôлька день до 29 квѣтня, я не понявъ бы вѣры, що то писавъ старый 67-лѣтный дѣдъ! Тутъ — поручь зъ высокимъ почутьемъ горожаньскимъ лило ся свѣже, прекрасне почутье молодощѣвъ!

Велика свѣжа, чиста сила его безсмертного духа ще бôльшь дивувала и тѣшила мене, коли я бачивъ ся зъ нимъ въ маю сего року. Хочь якъ тяжко було менѣ помѣтити, що здоровье Леонида Ивановича на Божôй вже дорозѣ, але я не сподѣвавъ ся, що бачу ся зъ нимъ останнимъ разомъ...

Страта Леонида Ивановича для нашого письменства незвычайно тяжка: яко байкарь вôнъ не лишивъ собѣ наступника! Наступникомъ его яко лірика — мы маємо молодого письменника В. И. Самôйленка — дай тôлькы Боже ему здоровя доброго та вѣку довгого! А що-до байкарѣвъ — такъ у насъ ихъ теперь геть чисто нема.

Похоронили Леонида Ивановича 1 листопаду на лѣшому въ Черниговѣ гробовищи Троицкому биля самои церкви. На похоронѣ була велика сила людей, бувъ и губернскій маршалъ ґрафъ Милорадовичъ.

Вѣнкôвъ положено на домовину вôсѣмъ: „Кияне ветеранові українського письменства.“ — „Славетному байкарю-поетові від прихильників.“ — „Незабвенному Руководителю Земская типографія.“ — Далѣ були вѣнки вôдъ губернскои и повѣтовои земскои управы, — вôдъ мѣськои думы, — вôдъ мѣського банка и вôдъ черниговского купецтва.

Зъ кватиры Глѣбова и до гробовища — вельми далеко — домовину несли на рукахъ. Вѣко — нашимъ звычаемъ — несло жѣноцтво, переважно дѣвчата.

Надъ могилою Глѣбова промовляли Рашевскій и Павелко, а Самôйленко и Журавскій прочитали свои гарнѣ вѣршѣ-сльозы по украньски. Гофштетеръ прочитавъ вѣршѣ по россійски.

Якъ справлено въ Харковѣ похороны Пильчикова — не скажу, але похороны Вовка и Глѣбова свѣдчать намъ, що приспана самосвѣдомôсть Украинцѣвъ по-трохи починає прокидати ся — и не залье ей нѣяка течѣя... Скоро люде почынають тямити, що „память народного поета повинна бути намъ святощами, а шанoба до нея обовязокъ кожного, кому є дорогою честь національна и власне добре наймення, то певна рѣчь, що розумѣнье сіеи истины дасть свои плоды добрѣ въ свôй часъ.

Нехай же пребудуть зъ нами до вѣку наймення дорогихъ намъ людей, що спочили сего року тяжкого! Нехай отсимъ небôжчикамъ земля перомъ! — а мы живѣ люде, шануючи память помершихъ и дякуючи имъ за ихъ працѣ, гадаймо про живе!

О. Конiський.

9/21 листопаду 1893.

обѣжника и розважмо наведенѝ въ нѣмъ рескрипты, на котрыхъ вонъ опираѥсь.

Першій рескриптъ міністерства просвѣты зъ 21 грудня 1875 ч. 19109 управильняючій въ середныхъ школахъ протягъ повечерій школьныхъ, празнинъ и часу науки — въ уступѣ 2 каже: „Въ тоцѣ року школьного мають, кромѣ недѣль и припадаючихъ днѣвъ святочныхъ кат. церкви, въ закладахъ науковыхъ у всходнѝй Галичинѣ .. зъ огляду на значну фреквенцію ученикôвъ грецкого обряду обходити ся надто приказанѝ днѣ святочнай грецкои церкви.“ Отже чи можна тутъ розумѣти школы, въ котрыхъ нема дѣтей другого обряду, якими суть рускѝ школы ярославского округа, та чи не цѣлкомъ ясно тутъ сказано, що доперва въ школахъ зъ значною фреквенцією другого кат. обряду мають ся обходити подвойнѝ свята, якъ то вже дѣе ся по мѣшаныхъ школахъ зъ переважнымъ числомъ рускихъ дѣтей, а не дѣе ся примѣромъ въ ярославскôй гімназіи, въ ярославскôй дѣвочôй школѣ, въ Лôвцяхъ, въ Шôвску и другихъ селахъ, де приходить значне число рускихъ дѣтей а обходять ся тôлько однѝ лат. свята?!

Чимъ зможе обѣжникъ ярославскои рады шкôльнои оправдати и другій рескриптъ краевои рады шк. зъ 23 цвѣтня 1891 ч. 7484? Чи и тутъ не стоить выразно пôдъ Н. уст. 1: „Вôльными вôдъ науки суть: всѣ недѣлѣ и урочистѝ свята католицкѝ одного або двохъ обрядôвъ пôсля того, чи до школы учащае молодѣжь одностайна або мѣшана що-до обряду“? Отже тутъ выразно сказано, якъ маѥ бути въ котрôй школѣ, а дальше додано що-до святкованя Рôздва Христового пôдъ а): „въ школахъ, де обходять ся свята урочистѝ пôсля одного обряду [вôльнѝ вôдъ науки] Навечерье властивого свята Рôздва Христового и слѣдуючѝ всѣ днѣ ажь до Нового Року дотычного обряду включно.

Де-жь въ тыхъ уступахъ або ѝ у цѣлôмъ рескриптѣ есть мова, щобы по рускихъ школахъ, обходжено и латиньскѝ свята. Тожь кровь бурить ся въ чоловѣцѣ на видъ такои вопіючои кривды, яку обѣжникъ ярославскои рады шкôльнои, на загладу Русинôвъ въ Ярославщинѣ вымѣреный, наносить Русинамъ и ихъ св. церквѝ. Длятого вôдкликуѥмо ся до дотычныхъ властей, щобы схогѣли тую анормальность усунути.

Угорскій законъ супружій.

Въ суботу предложило угорске правительство парляментови дальшѝ проекты загаданои реформы церковно-політичнои, именно проектъ закона супружого и проектъ закона о релігіи дѣтей зъ мѣшаныхъ супружествъ. Парляментъ, именно партія правительственна, приняла внесенѝ проекты оплесками.

Проектъ закона супружого подѣленый на десять частей и мѣстить 167 параґрафôвъ.

Въ першôй части говорить ся про зарученины, котрѝ не потягають за собою нѣякихъ правныхъ зобовязань. Для малолѣтыхъ при заключеню супружества потрѣбный дозвôлъ законныхъ заступникôвъ. Вôдтакъ сирецізовано детайлічно вôдшкодованя, ѥсли одна особа зъ зарученыхъ вôдступае безъ достаточнои причины.

Въ другôй части говорить ся про перешкоды и заборону супружества. Доспѣлôсть супружа унормована для мужчинъ на 18 а для женщинъ на 16 рôкъ житя, однакъ може міністеръ судôвництва дати діспензу въ поодинокихъ случаяхъ. Малолѣтнѝ а такожь особы пониже 24 лѣтъ можуть заключати супружество важне лишь за дозволомъ законного заступника. Ѥсли обое родичѣ живуть, то рѣшаючимъ ѥсть дозвôлъ вôтця, а ѥсли отець не жие, то дозвôлъ матери. Ѥсли родичѣ жиють въ сепараціи, то право дозволу матери розтягае ся лишь на тѝ дѣти, котрѝ суть пôдъ ѥи опѣкою. Перешкода супружества задля спорôдненя унормована такъ: Не можуть заключати супружества а) спорôднѝ въ простôй лініи, б) рôдня, хочь бы лишь по вôтци або лишь по матери, в) супругъ зъ спорôднеными въ простôй лініи другого супруга, хочь бы супружество було въ сепараціи або неважне Законне або незаконне походженье не робить нѣякои рôзницѣ въ тôмъ взглядѣ. Перешкодою супружества ѥсть вôдтакъ убійство супруга або наставанье на житье, безъ взгляду, чи дотычна особа була злочинникомъ чи лишь брала участь. Рôвно-жь бракъ духовои силы ѥсть перешкодою супружества.

Забороны супружества означенѝ такъ: Малолѣтнѝ, котрѝ однакъ вже досягли 20 рôкъ житя, можуть заключати супружество лишь за дозволомъ свого законного заступника. Посвояченье зъ рôднею родичѣвъ становить заборону супружества, однакъ король може дати діспензу на предложенье міністра судôвництва. Рôвножь и адоптація становить заборону супружества, але міністеръ судôвництва може дати діспензу. Заборонене супружество мѣжь опѣкуномъ, ѥго потомками и выхованцемъ, якъ довго истнуе опѣка. Заборонене супружество мѣжь особами, засуджеными за чужолюбство, а діспензу удѣляе король. Въ §. 28-ômъ говорить ся, що не можуть заключити супружества безъ дозволу своихъ властей церковныхъ тѝ особы, котрымъ не вôльно входити въ звязи супружѝ за-для высвяченя або якого обѣту. Рôвножь увзглядняють ся приписы закона войскового при заключеню супружества.

Трета часть говорить про заключенье супружества. До заключеня потрѣбна свобôдна згода сторôнъ. Насильство, похибка або обманенье выключають свобôдну згоду. Передъ заключеньемъ супружества мусять ити заповѣди, котрѝ довершае сей урядникъ, що компетентный до заключеня супружества. Супружество може довершитись ажь въ три днѣ по послѣднôй заповѣди. Супружество мусить бути заключене передъ компетентнымъ урядникомъ політичнымъ, бо въ противнôмъ случаю ѥсть цѣлкомъ неважне.

Такими урядниками суть: а) ведучій метрики въ своѥмъ повѣтѣ; б) першій урядникъ муніціпіи; в) найвысшій судья повѣтовый; ґ) бурмістръ въ мѣстѣ зъ магістратомъ; д) австро-угорскѝ послы и консулѣ въ межахъ своѥи власти, ѥсли супруги суть угорскими горожанами, або бодай самъ мужчина.

Заключенье супружества вôдбуваѥсь въ такій спосôбъ: Обое рôвночасно присутнѝ новоженцѣ мусять въ присутности двохъ свѣдкôвъ особисто заявити, що они заключають супружество. По тôмъ заявленю маѥ урядникъ оголосити, що они суть супругами по мысли закона. Свѣдки мусять числити що найменше 16 лѣтъ и розумѣти актъ супружества. По заключенôмъ супружествѣ записуе урядникъ супружество въ реестръ вѣнчань.

Розвязанье супружества наступае: а) черезъ смерть одного супруга, б) черезъ судове розвязанье. Тѝ квестіи обговорюѥсь въ пятôй части проѥкту. Супружество може бути розвязане лишь въ наслѣдокъ выроку судового. Розвязаня може зажадати супругъ, ѥсли другій супругъ допустивъ ся чужолюбности або противприродного блудства; знаючи, що супружество истнуе, заключивъ друге супружество; вôдтакъ въ наслѣдокъ вѣ роломного полишеня, убійчого намѣру на житье, тяжкого ушкодженя тѣлесного, умысного нарушеня здоровля, або въ наслѣдокъ правосильного засудженя на смерть, на пять лѣтъ вязниць пôдчасъ супружества, навѣть въ тôмъ случаю, ѥсли злочинъ бувъ доконаный передъ супружествомъ и затаѥный передъ супругомъ. На просьбу одного супруга може бути рôвножь розвязане супружество, ѥсли обовязки супружѝ тяжко суть нарушенѝ умыснымъ поведеньемъ одного супруга; ѥсли дѣтей намовляѥсь до злочину або неморального житя; ѥсли одинъ зъ супругôвъ ѥсть засуженый и на менше якъ пять лѣтъ вязниць, але судья зваживши обставины набравъ пересвѣдченя, що въ наслѣдокъ того такъ заколочене супружество, що дальше пожитье спôльне неможливе. Позовъ роздѣльный маѥ бути внесеный до шѣсть мѣсяцѣвъ по оголошеню засуду або по тôмъ часѣ, коли о нѣмъ довѣдано ся; по десяти лѣтахъ задавняѥсь позовъ зъ тыхъ причинъ. На случай чужолюбности заборонене заключенье супружества зъ тою особою, зъ котрою допущено ся того злочину. Супружество устаѥ зъ хвилею, коли вырокъ роздѣльный стане правосильнымъ. Роздѣлена женщина виновна не смѣе уживати дальше имени свого мужа; невиновна може носити дальше имя мужа, але се мусить бути сказане у выроку. Дальше говорить ся про аліментацію для женщины и дѣтей. Признае ся рôвножь пробы помиреня, але лишь передъ судьею, евентуально въ часѣ процесу о роздѣлъ вôдъ стола и ложа. Ѥсли той роздѣлъ тревавъ бôльше якъ два роки, то кождый зъ супругôвъ може жадати, щобы вырокъ роздѣлюючій бувъ перемѣненый въ розвязуючій.

Въ конôцевыхъ параґрафахъ говорить ся про кары на урядникôвъ, фунґуючихъ при актѣ супружества. Урядникъ, що зъ свѣдомостію причиняе ся до заключеня незаконного супружества, допускае ся провины и може бути покараный вязницею вôдъ двохъ до шести мѣсяцѣвъ та утратою уряду. Въ случаю недбалости накладае ся кара до тысячь коронъ, а на случай повтореня утрата уряду. §. 145-тый звучить: „Сей священикъ або взагалѣ особа управнена до релігійного обряду, котра бере участь при церковнôмъ полученю (въ проѥктѣ закона вже не говорить ся про церковне супружество лишь о полученю), заки стороны не выказали ся, що заключили супружество передъ цивільнымъ урядникомъ, допускае ся провины, за котру накладае ся грошева кара ажь до высоты тысячь коронъ: на случай повтореня тои провины накладае ся кара вôдъ одного мѣсяця до двохъ и кара грошева тысячь коронъ. Ѥсли покаже ся, що супружество заключено передъ урядникомъ, то се поведенье ѥсть лишь проступкомъ и карае ся 300 коронами. Однакъ се поведенье не пôднадае карѣ ѥсли церковне сполученье наступило въ наслѣдокъ небезпечности смерти одного супруга.“

Вкôнци каже ся, що юдикатура въ справахъ супружихъ належить до королѣвскихъ трибуналôвъ судовыхъ. Важнôсть вже истнуючихъ супружествъ маѥ осуджуватись пôсля теперѣшныхъ нормъ правныхъ. Ѥсли способнôсть до нового заключеня супружества була обмежена давными нормами правными, то розпоряджденя нового закона зачинають обовязувати. Ѥсли роздѣлъ вôдъ стола и ложа бувъ зарядженый попередною юдикатурою зъ тыхъ самыхъ мотивôвъ, що суть и въ теперѣшнôмъ законѣ, то стороны можуть зажадати перемѣны роздѣлюючого выроку на розвязуючій. Зъ хвилею оголошеня сего закона перестають обовязувати давнѝ приписы що-до супружествъ. Правосильнôсть того закона розширить ся въ дорозѣ адміністраційнôй на Реку и дотычный округъ.

Проектъ закона о релігіи дѣтей мѣстить такѝ постановы: Новоженцѣ всякого вѣроисповѣданя можуть передъ заключеньемъ супружества умовитись, до якого законно признаного вѣроисповѣданя мають належати ихъ дѣти. Они можуть умовитись, до якои конфесіи буде належати поодиноко кожда дитина. Та умова маѥ податись до вѣдомости цивільнои власти або бути особисто зголошена передъ нотаремъ. Ѥсли бы не було умовы, то всѣ дѣти идуть за вѣроисповѣданьемъ вôтця, ѥсли се вѣроисповѣданье належить до законно признаныхъ. Отець, що не належить до нѣякого законно узнаного вѣроисповѣданя, орѣкаѥ, въ якôмъ вѣроисповѣданю законно признанôмъ мають выховуватись дѣти. Ѥсли отець нѣчого въ тôмъ взглядѣ не розпорядить, а мати належить до законно признаного вѣроисповѣданя, то дѣти выховують ся у вѣроисповѣданю матери. Ѥсли обоѥ родичѣ не належать до законно признаного вѣроисповѣданя, то власть опѣкунча рѣшае що-до вѣроисповѣданя дѣтей. Незаконнѝ дѣти идуть пôсля вѣроисповѣданя матери. Сей законъ зачинае обовязувати рôвночасно зъ закономъ о обовязковôмъ супружествѣ цивільнôмъ.

Мотивы правительственнѝ до выимковыхъ заряджень въ Чехіи.

Передвчера на явнôмъ засѣданю комісіи для выимковыхъ заряджень предложило правительство членамъ комісіи обѥмистый матеріялъ для мотивованя своихъ розпоряджень. Змѣстъ того матеріялу подае Reichsraths Correspondenz въ сей спосôбъ:

„Заступникъ правительства совѣтникъ міністеріяльный бар. Чапка вôдчитавъ найперше многѝ статьѣ ґазетнѝ та зазначивъ, що дуже вызнатне мѣсце мѣжь мотивами до выимковыхъ заряджень для Праги займае якъразъ становище празкои прасы, котра своими численными статьями пôдбурюючими спонукувала власть до частои интеренціи. Пôдбурованье противъ одноцѣльнои звязи державнои и навѣть, хочь дуже осторожно, противъ особы цѣсаря, пôдбурованье противъ власти державнои, противъ иншихъ народностей, противъ поодинокихъ клясъ и станôвъ, нарушенье релігіи и пôдбурованье противъ товариствъ релігійныхъ, одобренье незаконныхъ вчинкôвъ — отсе злочины, котрѝ спонукували до частои конфіскаты ґазетъ. Успѣхъ того средства бувъ дуже часто проблематичный, бо рôвночасно зъ передачою обовязковыхъ нумерôвъ власти вôдбувалась експедиція, тожь ґазеты помимо конфіскаты доходили до рукъ передплатникôвъ и були читанѝ зъ тымъ бôльшою цѣкавостію та дальше ширенѝ. Заступникъ правительства навѣвъ многѝ высказы, вказуючѝ на головну зраду, ґазеты Neodvislost, вôдтакъ кôлька числъ Čas-у, въ котрыхъ безчестилось христіяньскѝ догмы и католицкихъ священикôвъ, вкôнци вôдчитавъ оповѣщуванѝ въ „Народныхъ Листахъ“ письма признаня за поведенье молодоческихъ послôвъ въ часѣ послѣднои сесіи соймовои, пôдчасъ котрои грожено „ческимъ кулакомъ“ и завзывано до ужитя насильства, та згадавъ, що многѝ числа тои ґазеты мусѣли бути сконфіскованѝ за помѣщенье пôдбурюючихъ промовъ, проголошеныхъ на всѣлякихъ зборахъ.

Друга точка вôдносить ся до зборôвъ товариствъ и вѣчь, на котрыхъ накидали ся поодинокѝ бесѣдники на одноцѣльну звязь державну, на правительство и ѥго орґаны, а навѣть втягали въ дискусію корону та пôдбурювали до ненависти противъ національныхъ противникôвъ и соціяльныхъ клясъ, передовѣмъ же противъ шляхты. На деякихъ зборахъ зазначено, що, ѥсли до осягненя намѣренои цѣли не выстають законнѝ средства, то треба хопитись всякихъ средствъ и оружій. На деякихъ зборахъ такожь натякнено, що не буде можна числити на ческій нарôдъ въ хвили небезпечности. Якъ пôдбурюючѝ були н. пр. бесѣды, выголошенѝ на зборахъ 26 мая, показуе ся найлѣпше зъ вôдзывôвъ ґазетъ; празка „Politik“ заявила, що зъ ясныхъ причинъ не може повторити дуже значнои части промовъ и высказôвъ за-для ихъ пôдбурюючого змѣсту, вôдтакъ Narodni Listy многѝ мѣсця промовъ выповнили точками, а третя ґазета Česka Straz заявила, що промовы выкликують революційный ентузіязмъ.

Дальша часть мотивôвъ обговорюе збѣговиска по улицяхъ и ексцесы, що лучали ся въ Празѣ и околици такъ часто и въ такихъ розмѣрахъ, якъ въ нѣякôмъ иншôмъ краю коронномъ. Те саме вôдносить такожь до киданя камѣньемъ або до загроженя безпечности особы иншимъ способомъ та до злобного ушкодженя чужои власности. Жертвами тыхъ ексцесôвъ були: нѣмецкій дôмъ народный и нѣмецке касино, нѣмецке товариство ремѣсниче, шляхотска ресурса, передъ котрою выправлено галасливѝ демонстраціи зъ битьемъ вôкôнъ и окликами pereat, нѣмецкій театръ лѣтный, де на сцену кидано камѣнье, вôкна маршалка краевого и котрый-небудь льокаль сторожи поліційнои. Ѥсли якій пяниця або збитошникъ выбье кôлька вôконъ, но то ще нѣчого грôзного; але ели сотки людей на даный знакъ збѣгають ся, ѥсли они сходять ся въ тôй цѣли, щобы устроити демонстрацію пôсля пляну и програмы, то се ѥсть гого рода поява, що не можна маловажити ѥи значѣня. Заступникъ правительства вказуе на повтаряючѝ ушкодженя скринокъ почтовыхъ въ Празѣ и околици взглядно на ушкодженя цѣсарскихъ орлôвъ на вывѣскахъ трафікъ, а такимъ поведеньемъ заявляло ся ненависть супротивъ держави. Одна часть населеня Праги явно заняла вороже становище супротивъ орґанôвъ сторожи безпечности, котре выявляло ся навѣть въ случаяхъ коли поліція выступала въ интересѣ публики, бо дуже часто поліцію чинно зневажувано и арештованыхъ вôдбивано. Въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ не минувъ въ Празѣ нѣодинъ тыждень, щобы не лучили ся бодай бôльшѝ демонстраціи, сходины и походы по улицяхъ або битье вôконъ и т. п. По бôльшôй части тѝ ексцесы були пôдготовленѝ пôсля пляну, якъ се сконстатовано въ судовôмъ слѣдствѣ. Вкôнци вказуѥсь на ексцесы, якѝ вôдбули ся дня 17 серпня, въ навечѣрье уродинъ цѣсарскихъ; при тыхъ ексцесахъ рôзного рода товпы переходили зъ крикомъ по улицяхъ мѣста, хотѣли вдерти ся до люкалю шляхотского касина серенаду войсковыхъ музикъ заглушали крикомъ, розбили великѝ вôкна въ одноѝ реставраціи, повноѝ гостей, и въ готели „zum Kaiser von Oesterreich“, покалѣчили до крови сына властителя готелю, въ многихъ домахъ выбили вôкна, побили лѣхтарнѣ ґазовѝ, напали зъ кіями на поліцая и примусили ѥго пустити на волю арештованого збитошника, пищихъ поліцаѥвъ пообкидали камѣньемъ, одному зъ нихъ при крикахъ: „бийте на смерть“ выдерли шаблю и до крови поранили кіями, а вкôнци порозкидали картки, зъ змѣстомъ вказуючôмъ на злочины противдинастичнѝ и головнои зради.

Заступникъ правительства навѣвъ вôдтакъ кôлька подѣй, котрѝ однакъ за-для своихъ антідинастичнои тенденціи а такожь за-для слѣдства, яке веде ся теперь въ тôй справѣ, не надають ся до трактованя на публичнôмъ засѣданю комісіи. До тыхъ подѣй причисляють ся картки, маючѝ змѣстъ злочинôвъ антідинастичныхъ и головнои зради та дѣяльнôсть тайного товариства „Омладины“; въ тыхъ справахъ веде ся теперь судове слѣдство карне.

Вкôнци згадуе ся въ справозданю правительства про подѣ, обговоренѝ блызше на довѣрочнôмъ засѣданю, якѝ лучили ся 12 вересня въ одноѝ зъ першихъ реставрацій Праги, въ присутности численнои публики безъ ѥи протесту, подѣ, котрыми нарушено въ простацкій спосôбъ пошанованье для родины цѣсарскои, и котрѝ найлѣпше доказують, до якого степени вже дôйшло роздразненье населеня, пôдбурюване прасою и публичными зборами.“

Справы краевѝ.

[Проектъ закона для меншихъ мѣстъ и мѣсточокъ та для сѣлъ.]

На послѣдноѝ сесіи предложивъ выдѣлъ краевый соймови проектъ закона будôвничого для меншихъ мѣсцевостей, т. ѥ. для сѣлъ и меншихъ мѣстъ та мѣсточокъ. Зъ недостачѣ часу не прийшовъ сей проектъ въ другôмъ читаню на порядокъ дневный палаты, тôлько звернено ѥго выдѣлови краевому разомъ зô справозданьемъ и дотычнымъ проектомъ адміністраційнои комісіи. Найважнѣйша змѣна, яку комісія вносила у своѥмъ проектѣ, ѥсть та, що не жадае ся будовы будынкôвъ зъ огнетревалого матеріялу, отже при будынкахъ поверховыхъ, будовы зô склепѣнями и сутеренами, анѣ при будовахъ на цѣли публичнѝ и промысловѝ. Натомѣсть зазначила комісія у своѥмъ справозданю, що забезпеченя вôдъ пожарôвъ треба шукати у вôддаленю вôдъ себе будынкôвъ покрытыхъ соломою.

Щобы соймъ принявъ проектъ, выдѣлъ краевый згодивъ ся зъ повысшимъ внесеньемъ комісіи и вôдступивъ вôдъ жаданя, щобы навѣть въ зазначеныхъ повысше выпадкахъ уживано огнетревалого матеріялу. Але выдѣлъ краевый думае, що въ кождôмъ случаю друге основне услôвѥ безпечности вôдъ огню, т. ѥ. докладно означене вôддаленье будынкôвъ, и то не лише соломою, але и ґонтами або дошками покрытыхъ, маѥ бути въ законѣ зъ цѣлою консеквенцією и безоглядностію введене, ѥсли маѥ бути мова взагалѣ о забезпеченю и противъ огню и противъ що-разъ дальше йдучои парцеляціи рустикальныхъ ґрунтôвъ. Зъ тои причины выдѣлъ краевый не може передовсѣмъ згодити ся зъ думкою комісіи, котра принимае въ засадѣ лише 10-метрове вôддаленье межи будынками зъ матеріялу неогнетревалого и робить заразомъ ѥ вôддаленье зависимымъ вôдъ обставинъ, чи мѣсце на ѥ дозволить, бо коли мѣсця мало, то даѥ дозвôлъ и на чотирометрове вôддаленье.

Зъ дотеперѣшнои практики и гадокъ великого числа выдѣлôвъ повѣтовыхъ про первѣстный проектъ будôвничого закона для сѣлъ звѣстно, що всѣ закономъ дозволенѝ выимковѝ пôльги стають ся на селѣ правиломъ, а — що не менше важне — дають выгôдну нагоду до надуживаня урядовои власти зô стороны мѣсцевыхъ властей. По думцѣ выдѣлу краевого такъ бы и стало ся, що замѣсть десять метрового вôддаленя межи домами позваляли бы правильно на чотирометрове, черезъ що годѣ було бы выконувати поліцію огневу и не було бы надѣѥ на поправу вôдносивъ на будуче.

Выдѣлъ краевый предкладавъ такожь у своѥмъ проектѣ, щобы рада громадска мала право ухвалювати зô взглядôвъ поліційныхъ и острѣйшѝ приписы якъ що-до будôвельного матеріялу, такъ и вôддаленя будынкôвъ взагалѣ. Проектъ комісіи обмежуе пôдъ тымъ взглядомъ раду громадску лише до выпадкôвъ, въ котрыхъ иде о будову въ мѣсцяхъ громады, тѣсно забудованыхъ, а крôмъ того важнôсть подôбнои ухвалы робить проектъ комісіи зависимою вôдъ затвердженя рады повѣтовои.

По думцѣ-жь выдѣлу краевого не треба вязати дотеперѣшнои атрибуціи мѣсцевои власти, тымъ бôльше, що можуть бути выпадки, въ котрыхъ треба конче въ интересѣ якоись части громады, хочь она не надто тѣсно забудована, уживати до неи острѣйшихъ приписôвъ поліційно-будôвляныхъ, якъ н. пр. въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ суть купелѣ або стаціи кліматичнѝ.

Дальше змѣнила комісія проектъ выдѣлу краевого такъ, що въ мѣсцевостяхъ, де ѥ купелѣ або стаціи кліматичнѝ, при дорогахъ, улицяхъ и площахъ, на тôмъ просторѣ, де находять ся мешканя, призначенѝ для купельныхъ гостей, мають будувати ся тôлько головнѝ будынки на пôдмурованю, высокôмъ на пôвъ метра, а всѣ иншѝ лише въ подвôрю за головнымъ будынкомъ.

Натомѣсть комісія опустила дальшѝ услôвя выдѣлу краевого, що будынки головнѝ мають стояти фронтомъ до дорôгъ, улиць и площь у вôддаленю що-найменше 10-метровôмъ, безъ огляду на се, чи будынокъ муроный чи деревляный, — взглядно 15-метровôмъ, ѥсли бы маѥ бути крытый соломою; що мають бути обсадженѝ деревами и що вôддаленье господарскихъ будынкôвъ маѥ такожь выносити 10, взглядно 15 м. вôдъ власного и вôдъ забудованъ сусѣдного головного будынку.

Ставляючи повысшѝ услôвя, маѥ выдѣлъ краевый передовсѣмъ на увазѣ цѣль самои

мѣсцевости и цѣль будовы, призначенои на побутъ хорого, котрый теперь за дорогій грошѣ має дуже лихе помѣщенье, неразъ близько ставнъ, кльоакъ и гноѣвокъ. Того бажали и закопаньскій гостѣ и лѣкарѣ тамошнѣ въ петиціи. Длятого й лишивъ выдѣлъ кр. въ новôмъ проектѣ тѣ услôвя.

Комісія усунула вкôнци зъ проекту постанову, що коминôвъ на балькахъ або деревляныхъ пôдкладахъ не вôльно закладати Выдѣлъ краевый пôдносить, що першою причиною численныхъ пожарôвъ есть власне дерево або въ коминъ впущене, або надто близько присунене до комина. Отже если бы законъ мавъ дозволити и на дальшѣ тѣ самѣ вынимковѣ постановы, то и дальше не будуть коминôвъ мурувати, хочь оно конче потрѣбне для безпечности.

Выдѣлъ краевый звертає увагу сойму на опінію поважного числа выдѣлôвъ повѣтовыхъ, котрѣ жадали не лише безвзглядного введеня мурованыхъ коминôвъ при новыхъ будôвляхъ, але вносили навѣть, щобы и въ истнуючихъ уже то завести Если не можна ще жадати будовы зъ матеріялу огнетревалого, щобы въ той способъ бути все безпечнымъ вôдъ огню, то въ кождôмъ случаю по думцѣ выдѣлу краевого треба его заступити вôддаленьемъ будынкôвъ и мурованьемъ коминôвъ.

НОВИНКИ.

— **Загальнѣ зборы рускаго товариства педаґоґічного у Львовѣ** вôдбудуть ся не 8 н. ст. грудня с. р., якъ мы недавно доносили, але 2 н. ст. лютого 1894 зъ звычайнымъ порядкомъ дневнымъ.

— **Трупа рускаго народнаго театру** выѣхала сегодня зô Львова до Бродôвъ и дасть тамъ въ протягу трохъ недѣль дванацять представлень. Не потребуємо пригадувати, що публика руска повинна пôдпомогчи свою институцію.

— **Въ мѣстѣ Городенцѣ** — якъ намъ зъ-вôдтамъ пишуть — вôдбуде ся въ четверъ дня 14 н. ст. грудня рано въ церквѣ богослуженье въ память Маркіяна Шашкевича, въ котрôмъ возьме участь все духовенство деканальне, — пополудни о 2-ôй годинѣ вôдбудуть ся конституючій зборы повѣтового товариства політичного, котрого статуты ц. к. намѣстництво вже приняло до вѣдомости, — а вечеромъ вечериць въ память Маркіяна, въ котрыхъ выступлять зъ продукціями головно хоръ селяньскій зъ Поточискъ и дѣти селяньскій зъ Тишковець.

— **За упокôй душѣ бл. п. о. Алекс. Радзикевича** бувшого декана стрыйского а пароха въ Шоломыи, першого члена-основателя Рускои Бурсы стрыйскои и головного ей подвижника, вôдбуде ся заходомъ товариства дня 8 н ст. грудня о годинѣ 9-ôй въ мѣскôй церкви стрыйскôй заупокôйне богослуженье, на котре выдѣлъ запрошує вѣрныхъ.

Того-жь таки дня о годинѣ 11-ôй рано а въ случаю передвиджеными статутами о годинѣ 3 зъ полудня въ льокали при улици Хоша **загальнѣ зборы членôвъ Бурсы**, пôсля слѣдуючого порядку дневного: 1) Справозданье зъ дотеперѣшнои дѣяльности выдѣлу; 2) справозданье касове; 3) выборъ выдѣлу и комісіи до провѣреня рахункôвъ; 4) справа отвореня интернату зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ; 5) самостôйнѣ внесеня членôвъ. Важность справъ [а именно 4 та точка] стоячихъ на порядку дневнôмъ каже надѣятись, що Вп. Земляки численною участію въ парадахъ дадуть доказъ, що щиро интересують ся сею першою а такъ важною институцією нашого Пôдгôря. — За выдѣлъ товариства: *Ст. Дубравскій* предсѣдатель, *Ив. Вахнянинъ* секретарь.

— Вчера въ недѣлю, вôдбувъ ся **въ Институтѣ Василіянокъ львôвскихъ вечерокъ вокально музикальный** зъ добôрною програмою. Хоръ дѣвчатъ, въ супроводѣ фортепияна, вôдспѣвавъ Бортняньского „Благослови“, Матюка „До рускои пѣсни“и Воробкевича „Пробудилась Русь“ зъ похвальною певностью и чистотою интонаціи. Се заслуга о. Евг. Гузара. Рôвно-жь миленько выпало сольо панны Я. Соболтôвнои, що вôдспѣвала Матюка „Родимый краю“. На фортепянѣ продукувались панны Охримовичѣвна, Д. Левицка, Коритковна и Соболтôвна Панна Е. Гамчикевичѣвна выголосила Третяка „Моя молитва“, панна О. Величкôвска Шевченкову „Сироту“ а панна Н. Навроцка „Любовь вôтчины“, прозу Дениса зъ-надъ Серета. Все йшло гладко, а численно зôбранѣ спрошенѣ гостѣ радувались дѣйстнымъ поступомъ выхованиць Института, котрый вôдъ лѣтъ плекає молоде жѣноче поколѣнье, дбаючи якъ о образованье, такъ и о патріотичне выхованье повѣреныхъ собѣ дѣвчатъ рускихъ. [Институтокъ есть сего року 35.] Вечерокъ почтивъ своею присутностью Г. Ексц. митрополитъ Межи гостями бачили мы крилошанъ оо. Сѣнгалевича, Бѣлецкого, Туркевича д-ра Дельковича, оо. Дольницкого, Мельницкого, Лепкого и другихъ; зô свѣтскихъ гостей бачили мы д-ра Федака, проф. Вахнянина зъ женою, паню Гузареву, судію Дольницкого и другихъ По продукціяхъ забравъ слово Впреосвященый и навязуючи до свята Введеня у храмъ Пресв. Богородицѣ, загрѣвавъ молодѣ выхованицѣ до и слѣдуванья житя и честнотъ Марія, а вôдтакъ до любови своеи вôтчины, народу и рускои мовы. Щирѣ слова Впреосвященого зробили на дѣвчатъ сильне вражѣнье. Дай Боже, щобы сей нашъ розсадникъ выдавъ для нашои Руси якъ найкрасшѣ плоды!

— **Міністерство справъ внутрѣшныхъ** увзглядниło рекурсъ выдѣлу вѣденьского товариства „Сѣчь“ противъ розпорядженя намѣстництва низшо-австрійского, котре дня 27 червня с. р. було розвязало товариство „Сѣчь“ за маиму спôвучасть зъ товариствомъ „Буковина“ въ демонстраціи противъ Г. Е. митрополита Сембратовича. Подаючи сю звѣстку зъ Вѣдня, додамо, що міністерство такъ само знесло розпорядженье того намѣстництва, котрымъ оно рôвночасно розвязало було москвофільске товариство „Буковина“. Не треба й казати, що межи радикалами и москвофілами запанувала зъ тои причины велика радôсть.

— **Другій вечериць устроєній вчера рускими товариствами въ льокаляхъ „Рускои Бесѣды“** удали ся пôдъ кождымъ взглядомъ дуже гарно. Вокальну часть вечериць розпочавъ мѣшаный хоръ „Бояна“, опôсля йшли на перемѣну сольо спѣвы, хоры мужескѣ, деклямаціи и гумористичнѣ монольоґи. Въ выповненю проґрамы взяли участь такожь и члены нашого театру, тожь годить ся пôднести сольоспѣвы панѣ Лопатиньскои, дуетъ панѣ Лопатиньскои и панны Фіцнерôвны, деклямацію панны Слободôвны и монольоґи п. Лопатиньского. Въ часи забавнôй обнявъ провôдъ п. Дрималикъ и зготовивъ гостямъ чимало веселыхъ несподѣванокъ. Панѣ довѣдували ся на основѣ ґрафольоґу про свою вдачу, панове кучували жѣнки на ліцитаціи и т. д., — словомъ забава йшла охочо и невымушено до пôзнои ночи. Гостей явило ся дуже богато и то якъ мѣсцевыхъ, такъ и зъ провінціи. Въ часѣ вечериць удержувавъ зъ всякимъ пожертвованьемъ „Клюбъ Русинокъ“ выбагливый буфетъ, зъ котрого чистый доходъ призначивъ на фондъ будовы рускаго театру. Неструджеными и справдѣ найбôльшого признаня достойными господинями були панѣ: З. Герасимовичева зъ Янова, Г. Шухевичева зô Львова, В. Шухевичева зъ Красова и Федакова зô Львова. Заходомъ отсихъ Вп. пань буфетъ принѣсъ красный доходъ, котрый подасть ся незадовго до публичнои вѣдомости.

— **Чудовище безъ коментаря.** Въ ц. к. староствѣ чешанôвскôмъ лежить ось-така просьба:

Swietne ck. Starostwo!

Podpisany wnosi do Sw. ck. Starostwa prośbę o udzielenie mu ordera podając powody co następuje:

1. Jestem proboszczem lat 56 a urodziłem się r. 1807.
2. Pełnię urząd dziekana lat 36.
3. Sam wypełniam wszystkie funkcye parafialne.
4. Nigdy żadnej zapomogi z fund. relig. nie otrzymałem.
5. Korresponduję z Władzami w języku polskim.
6. Nie znam różnicy w narodowości.
7. W domu mówię po polsku.
8. Przyjmuję u siebie polską szlachtę.
9. Mam dwa losy czerwonego krzyża, przeto należę do tego towarzystwa.
10. Kilka lat temu dałem forszpan do J. dla wojskowych, za które żadnego wynagrodzenia nie otrzymałem, i wiele innych podałbym dowodów.

Przeto mam nadzieję, że Sw. ck. Starostwo za moje zasługi udzieli order. — К . . . . . ,

— **Змѣна власности.** Тыми днями набула Іосифа Рильска частину дôбръ Дубрôвка зъ приналежностями пôдъ Сянокомъ вôдъ Маріи Шеліскои.

— **Доповняючій выборы зъ округа Жовкôвъ-Рава-Сокаль** на мѣсце уступившого жовкôвского старосты п. Ляникевича розписанѣ на день 14 грудня.

— **Зелѣзница Галичь-Острôвъ.** Онодгы донесли мы о предложеню правительства въ справѣ новои зелѣзницѣ, що має получити давнѣ шляхи зелѣзниць Черновецкои и Кароля Людвика. Сей шляхъ дуже важный, причинить ся значно до пôднесеня и оживленя подôльскихъ сторôнъ. Завдяки сѣй зелѣзници будуть полученѣ мѣста Бережаны (11·2 кільометрôвъ) и Пôдгайцѣ (5·8 кільометрôвъ) зъ сѣтею зелѣзниць державныхъ безпосередно, мѣжь тымъ, якъ Рогатинъ (7·2 кільометрôвъ) буде значно до зелѣзницѣ зближеный, а зъ часомъ получить ся зъ нею безпосередно. Шляхъ Галичь-Острôвъ вынесе 102 кільометры, перейшовши рѣчку Гнилу Липу, звертає ся въ напрямѣ пôвнôчнôмъ на долину Нараєва, дотыкає Болщôвця Скоморохъ, Липицѣ и вôдъ Пôдвысокого звертає ся на пôвнôчный всхôдъ. Дальше, переступаючи Золоту Липу, иде въ напрямѣ мѣсцевости Потуторы. Въ тôмъ мѣсци стане бôльша стація, зъ котрои выйдуть два бôчнѣ шляхи: на пôвнôчь до Бережанъ и на полудневый всхôдъ до Пôдгаець (до одной мѣсцевости 7, до другои 23 кільометры). Вôдъ Потуторъ иде головный шляхъ въ напрямѣ Кривого и Козовои, дотыкаючи мѣсцевостей Слобода, Денисôвъ и Ходачкôвъ, а переступивши Серетъ доходить до Острова, котрый буде такожь стацією зелѣзницѣ льокальнои Тернопôль-Копичинцѣ. — Бôчный шляхъ Бережаны-Пôдгайцѣ пôйде всхôднымъ (лѣвымъ) берегомъ Золотои Липы, дотыкаючи мѣсцевостей Божикôвъ и Заставчикъ. Будова головного шляху розпôчне ся на другій рôкъ, будова поперечницѣ Бережаны-Пôдгайцѣ въ роцѣ 1896, другій въ роцѣ 1897. — Коштъ будовы головного шляху обчислено на 8,330.000 зр. (с. е. 81.746 зр. вôдъ 1 кільометра); шляхъ до Бережанъ буде коштувати 385.000 зр. (55.797 зр. вôдъ 1 кільометра), а шляхъ до Пôдгаець 1,385.000 зр. (59.188 зр. вôдъ 1 кільометра). Для розпочатя будовы вставляє правительство въ буджетъ на рôкъ 1894 першу рату въ высотѣ 3,500.000 зр.

— **Холєра.** Дня 1-го грудня занедужало на азійску холєру въ повѣтѣ сянôцкôмъ: въ Римановѣ и Лодынѣ по 1 особѣ; въ повѣтѣ лиськôмъ: въ Лютовискахъ 1 особа; померла въ станиславôвскôмъ повѣтѣ въ Забережу 1 особа; выздоровѣла въ повѣтѣ стрыйскôмъ въ Тарнавцѣ 1 особа. Отже дня 1-го грудня занедужали 2 особы, выздоровѣли 2 особы, померла 1, лишило ся въ лѣченю 14 особъ Познаки холеры азійскои ствержено въ деектахъ помершихъ особъ въ Берестянахъ въ повѣтѣ самбôрскôмъ, и въ Забережу въ повѣтѣ станиславôвскôмъ.

— **Торговець живымъ товаромъ передъ судомъ** Передъ коломыйскимъ судомъ стававъ онодгы Лейзоръ Ленць зъ Утороп, одинъ зъ тыхъ покутныхъ доставцевъ робôтникôвъ до Румунiи, про котрого неразъ писалось по ґазетахъ. Актъ обжалованя закинувъ ему: 1) що вôнъ въ р. 1892 бравъ въ Уторопахъ по 1 зр. ва выдатки паспортовѣ и за-для того нанѣсъ шкоду якимъ сто робôтникамъ въ сумѣ 25 зр.; 2) въ Онести въ Румунiи разомъ зъ Маркусомъ Инслеромъ замкнувъ въ прачкарни 18 робôтникôвъ, вôдôбравъ имъ паспорты и тымъ робомъ зневоливъ ихъ до надобовязковои кôлькодневои працѣ; 3) въ тôмъ самôмъ часѣ и въ тôмъ самôмъ мѣсци знасилувавъ всѣлякими способами вôдъ Маріи Ковалишинъ и 26 инших робôтникôвъ датки грошевѣ, котрѣ ему не належали ся; 4) задержавъ и привласнивъ собѣ 50 зр., котрѣ одержавъ на страву для робôтникôвъ и 5) задержавъ и привласнивъ собѣ бѣле робôтниць вартости 50 зр. Зъ переведеного слѣдства въ обжалованымъ и пôсля зôзнань переслуханыхъ свѣдкôвъ доказано вину Лейзора Ленца, и трибуналъ засудивъ его на пять мѣсяцевъ арешту и на заплату коштôвъ судовыхъ. Той вырокъ може стане пострахомъ для численныхъ торговцевъ живымъ товаромъ и спинить ихъ выкористовуваня, котрыхъ жертвою падавъ темный сѣльскій нарôдъ.

— **14.554 спадкоємцевъ.** Въ цѣлôй Бельґіи выкликує велику сензацію величезный процесъ, въ котрый замотаныхъ есть не менше якъ 14 554 особъ. Въ тôмъ процесѣ розходить ся о спадщину вдовы Менсъ, по першôмъ чоловѣцѣ Вергеґенъ. Згадана вдова, що мешкала въ Антверпіи въ прегарнôй палатѣ и уходила за дуже богату, полишила завѣщанье, котрымъ установила спадкоємцями всѣхъ своякôвъ першого чоловѣка по вôтци и по матери ажь до 12-ои степени, о скôлько они зголосять ся у выконавця завѣщаня до шѣстьохъ мѣсяцевъ по его оповѣщеню. Вѣсть про се заѣщанье выкликала у Фландскихъ провінціяхъ, де назвище Вергеґенъ дуже розповсюднене, великій рухъ. Кождый, що звавъ ся Вергеґенъ, або, що пригадувавъ собѣ, що колись якійсь его предокъ называвъ ся Вергеґенъ, выготовлявъ собѣ родовôдъ и нѣсъ его до выконавця завѣщаня Въ той способ дôйшло до того, що доси зголосило ся правдивыхъ або мнимыхъ спадкоємцевъ ажь 14.554. Зъ тыхъ выступило судово вже 8403 и розпочали вже 35 процесôвъ, мѣжь тымъ якъ прочій 6151 ждуть лише нагоды, шобы й собѣ кинути ся въ борбу. Тѣ процесы повстали за-для деякихъ дивныхъ додатковыхъ постановъ, котрыхъ повно въ завѣщаню. Зъ тымъ всѣмъ найбôльше клопоту має судъ. Треба лише подумати на розглядъ всѣхъ предложеныхъ родоводôвъ, зъ котрыхъ одинъ має 16 квадратовыхъ метрôвъ поверхнѣ! И що будуть мати зъ того спадкоємцѣ? Найбôльша ихъ часть такъ якъ нѣчого, бо майно вдовы, котре обчислювали спадкоємцѣ на сотки мілiонôвъ, выносить въ дѣйстности три мілiоны. Найщасливѣйшій спадкоємцѣ, що посвоячений въ кôлькохъ поколѣняхъ, одержать може по кôлькасотъ або по кôлька тысячевъ франкôвъ, всѣ-жь прочій грошѣ зъѣсть процесъ котрый може тревати и кôлькадесять лѣтъ. Отже дуже справедливу замѣтку зробивъ одинъ зъ ведучихъ процесъ адвокатôвъ, коли сказавъ до свого товариша: „Добре розваживши, то панѣ Менсъ зробила властиво спадкоємцями адвокатôвъ.“

— **Закрытье выставы въ Чікаґо.** Дня 30 н. ст. жовтня въ полудне ударено послѣдный разъ въ дзвôнъ свободы, артилєрія дала 21 выстрѣлôвъ зъ пушокъ, фляґи опустили ся зъ маштôвъ и на тôмъ закôнчено выставу. Въ тôй хвили дано приказъ замкнути всѣ льокалѣ для забавъ и розрывокъ и приступлено заразъ до пакованя образôвъ. Выстава колюмбійска була урядово отворена вôдъ дня 1 н. ст мая до 30 жовтня, т. е. 179 днѣвъ. Въ тôмъ часѣ було гостей за платными вступами 21,477.218, або пересѣчно около 120.000 денно. Разомъ зъ білетами вôльными оглянуло за той часъ выставу 27.529.410 особъ. Се число есть менше о 5 мілiонôвъ вôдъ фреквенціи на послѣднôй выставѣ парискôй. Зъ нагоды выставы одержало мѣсто два дары вôдъ своихъ горожанъ. Фільдъ, властитель найбôльшого складу товарôвъ лôктевыхъ въ Чікаґо, дарувавъ мілiонъ долярôвъ на збудованье музею, де помѣстять ся предметы, що лишили ся зъ выставы и були жертвуванѣ мѣсту заграничными державами и поодиноними выставцями. Тѣ предметы будуть помѣщенѣ покищо въ готовôй вже ґалєріи штукъ красныхъ, де вôдбували ся конґресы науковѣ пôдчасъ выставы. Другій даръ, 200.000 долярôвъ, походить вôдъ Поттеръ Пальмера, мужа предсѣдательки вѣча жѣночого на выставѣ, и призначеный на устроєнье постôйнои выставы працѣ жѣнокъ. Панѣ Пальмеръ одержала вôдъ женщинъ зôбраныхъ на вѣчу гарный медалiонъ зъ погрудьемъ зъ одной стороны Изабелѣ католицкои, а зъ другои зъ ей власнымъ. Оба погрудя окружають написи, зъ одной стороны: „Она своею щедротою уможливила вôдкрытье Америки“, а зъ другои: „Она своими трудами на выставѣ колюмбôйскій вôдкрыла для працѣ жѣнокъ новѣ видноокруги.“

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пропозицію принятѣ: на Туре дек. старосамбôрского оо. Вас. Фидикъ, Генр. Ильницкій, Теоф. Левицкій. Сев. Ясеницкій, Ант Венгриновичь, Іос. Дубъ, Вол. Насальскій, Альб. Добрянскій и Макс. Калимôнъ: на Замочокъ дек. жовкôвского оо. Ат. Тустановскій, Ал. Кунцевъ. Ил. Крайчикъ, Макс. Калиничь, Ив. Петрикъ, Вол. Насальскій, Юл. Гумецкій, Іос. Долошицкій, Леонт. Желехôвскій, Ник. Колтунюкъ, Евст. Пелехъ, Ив Калужняцкій, Фил. Кисѣлевскій, Вас. Романовскій, Ант. Хилякъ, Ив. Савчакъ, Петро Погорецкій.

Завѣдательства дôстали оо.: Юл. Негребецкій въ Билинѣ великôй, Теодос. Дуркотъ въ Лабовôй, Брон. Давидовичь въ Ольшанику а *сотрудництва*: въ Островѣ дек. перемыского о. Евг Хоминьскій [самостôйне] и о. Вол. Дуркотъ въ Дальовôй.

Канон. институцію дôстали оо. Сильв. Баранецкій на Пяновичѣ а Як. Борковскій на Багновате.

Вôдзнаки крилошаньскій дôставъ о. Ив. Маляркевичь.

Вôдъ испыту конкурсового увôльненѣ оо. Сильв. Конистяньскій, Клим. Конистяньскій, Теоф Скобельскій и Фил. Подолиньскій.

Вôдпустку до епархіи станиславôвскои дôставъ укôнч. богословъ Ив. Сѣменовичь.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ асистентôвъ санітарныхъ д-ра Ом. Лебедовича въ Мостискахъ и д-ра Ант. Янишевского въ Камѣнцѣ лѣкарями повѣтовыми II-ои клясы. — Міністеръ судôвництва именувавъ совѣтника поліційного въ Краковѣ, д-ра Іос. Кайзера, совѣтникомъ суду краевого въ Вадовицяхъ. — Краева дирекція скарбу именувала адъюнкта податкового, Алекс. Миговича контрольоромъ податковымъ.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ лѣкарѣвъ повѣтовыхъ: д-ра Ґуст. Беляньского зъ Бохнѣ до Кракова, д-ра Меч. Дембовского зъ Лѣська до Бохнѣ, д-ра Яц. Яблоньского зъ Чешанова до Лѣська, концепіста санітарного д-ра Льва Розенбуша зô Львова до Долины и асистента санітарного д-ра Іос Петерса зъ Долины до Чешанова. — Дирекція почтъ перенесла асистента почтового Володисл. Ґавла зъ Кракова до Ряшева.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову дому для „Зорѣ“** жертвовали Вп. пп.: д-ръ Щасный Сельскій 1 зр.; К. Кахникевичь 50 кр.; на посвященю льокалю зôбрано 20 зр. 30 кр.; п-а Корнилія Матковска 1 зр.; Сембратовичь Михаилъ 15 зр.; о. Стефановичь Александеръ 1 зр.; Глиньскій Станиславъ 54 зр. 11 кр. — Разомъ вôдъ 20 грудня 1892 р. 2015 зр. 15 кр. Сердечне „спаси Бôгъ“ складає за тѣ жерт. вы и поручає се важне дѣло ласкавôй памяти П. Ч. пнатріотамъ *Василь Нагôрный* голова товариства

Телєґрамы „Дѣла“

Рогатинъ 4 грудня. Вѣче вôдбуває ся при участи бôльше якъ 400 людей. Нарады ведуть ся поважно.

Вѣдень 4 грудня. Вчера зъ нагоды вôдчиту кн. Ліхтенштайнана на тематъ: Купуйте лишь у христіянъ, прийшло до бôйки мѣжь антісемітами и соціялістами. Поліція арештувала кôлька осôбъ. Соймъ галицкій має бути скликаный доперва на 28 с. м.

Бѣлградъ 4 грудня. Король приймивъ дімісію кабінету Докича и поручивъ Ґруичови зложити нове міністерство.

Парижъ 4 грудня. Кабінетъ Періе зложить нинѣ въ парламентѣ декларацію, въ котрôй заповѣсть вôдкиненье ревізіи конституціи, реформы податковои и роздѣлу церкви вôдъ державы, а кромѣ того поборюванье соціялізму.

Римъ 4 грудня. Нинѣ має зложити ся кабінетъ Цанарделього.

Лондонъ 4 грудня. Анархісты мимо забороны хотѣли вôдбути зборы. Кôнна поліція розôгнала товпы.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшевъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичь	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичь	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичь	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібеле, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны у Львовѣ

купуе и продае всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґацій довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні по найкористнѣйшихъ услобяхъ. Выплата вильосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. Порученя на біржу выконуе найсолідніше. Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе водворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 86—?

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ вильосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі водворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и водповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ розписуе конкурсъ на такі силы артистичні для сцены рускои: 1) тенора соліста до роль любовныхъ въ штукахъ народныхъ и въ оперетках; 2) баса до хору и дробнѣйшихъ ролъ у всякихъ штукахъ; 3) артистки драматичнои по можности музикальнои; 4) артистки до характеристичныхъ ролъ жѣночихъ.

Зголошеня приймае выдѣлъ на адресу „Руска Бесѣда“ у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2. — до 25 н. ст. грудня 1893. 4946 2—4

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“.

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старі польскі сильні горѣвки дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деревовка и т. и. горѣвки уприв. леваний и одиноко правдивій 4914 если зъ нашои фабрики спровадженій. 15—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного водъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого аъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковато уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 27—30

Кльосеты комнатні зъ помпкою автоматичною по 30 зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКЫЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметовъ до розпорядимости.

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товаровъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору маевого

½ кл.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de London . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·—
„	Высѣвка чаёвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаёвъ	„	1·60

Завертаю особливо увагу на знаменитый въ смаку, ароматичный и добре напаюючій чай Melange de London.

поручае найлѣпшіи роды

КАВЫ

знаменитій въ смаку и ароматичный, котрій розсылае оплачей до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко	зр.	9·—	½ кл —·90
Куба грубоз.	„	9·50	„ —·96
Цейльонъ зел.	„	1·—	„ 1·—
„ лѣпша	„	10·40	„ 1·04
„ грубоз	„	10·75	„ 1·08
„ перлова	„	10·75	„ 1·08
Ява золота	„	10·75	„ 1·08

Опаковане не числить ся. 4921 8-24

Порученя зъ провінціи полагеджую водворотною почтою.

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей

подъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручае

Ляльки франпускі водъ 75 кр
„ аъ масы камѣи „ 35 кр.
Игры товарискі водъ 65 кр.
Гумові забаяки, Коники, табельки, чака и т. ня.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 6 8

Цѣнники илюстрованій даромъ.

МАҒАЗИНЪ И РОБОТНЯ ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаемо свій обильно заосмотреный магазинъ, де удержуемо всякій можливій роды шкброкъ кожуховыхъ, готовій футра мужескій и дамскі, такожь ковнѣры зарукавки, шапчка и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пбсля найновѣйшихъ фасонбвъ. Такожь удержуемо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футерь мужескихъ и дамскихъ.

Всякій замовленя приймаемо и полагоджуемо въ якъ найкоротшбшъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантно выкбиченье по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

1865 (Импресса) 9—12

ПОДЯКА.

Почуваемось до обовязку зложити щиру подяку всѣмъ Преподобнымъ Отцямъ, котрі зволили потрудити ся около похоронбвъ бл. п. Стефана Гаврисевича, пароха Бѣлого Каменя. Передовсѣмъ дякуемо о. Декану Карпу Винтоняку, о. Декану и Совѣтнику Симеону Пѣтушевскому и о. Декану и крилошанину кс. Стефанови Курисеви за провбдъ въ похоронахъ, о. Данилу Танячкевичу и Димитрію Бахталовскому за трогательні промовы, отцямъ же Ярославови Стеткевичови, Юліянови Левицкому и Іосифови Фолисови за парастасы надъ тѣломъ, якъ такожь и за участь въ похоронахъ, наконець дякуемо за участь въ похоронахъ отцямъ Атаназіеви Пашковскому, Іосифови Вергановскому, Льву Чемериньскому и кс. Подвѣньскому.

Юлія Гаврисевичъ вдова, Юліянъ, Стефанія Боурдонъ Юстинъ дѣти.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цокоды, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 53-156

Львовъ, ул. Зибликевича 11.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҒРАФІЧНЕ Андрѣя Андрейчана

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 97 180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҒРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

водъ 1·20 кр. за сотку.

Оповіщенє.

Місто Комарно розписуе конкурс на посаду ветеринѣря міського, котрому за всякі чинности ветеринарно-поліційні платити буде 700 корон річно. Примічае ся, що Комарно лежить в осередку розлеглих дібр Кароля гр. Лянцкороньского. Зголошувати ся можна до кінця місяця грудня с. р.

Д-р Яклиньскій, начальник громади. 4914 3—3

РУ.

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч 16.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйні до дверей, вокон, штакетовъ, паркановъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бровзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 58—?

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҒАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНО ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обойміли теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны перелівати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонійній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніишои роботы, водповѣдно взятій въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ позавтра.

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 50.000 ЗР.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4352 13—15

Зъ приємностію подаю до вѣдомости П. Т. Публики, що я побочь моби, численно ласкавыми взглядами надѣлюванои

ДРУКАРНЮ

въ Станиславовѣ, при ул. Бельведерскій ч. 5.

отворивъ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЛІТОҒРАФІЧНЕ

въ котромъ будуть выконуватись вруистачно всякого роду замовленя, именно: портреты, мапы, илюстрації, пляны, ноты, дипломы, благожелания, оголошеня, запрошеня, етикеты, білеты, всякого роду автографы и т. д. и т. д.

Якъ друкарня, такъ и літоґрафія суть заосмотрені усовершеными машинами посѣшными и потрѣбными приладами пбсля вымоги новочасныхъ, такожь способными силами роботными и артистичными — отже всѣ порученя въ крузѣ друкарскомъ и літоґрафічномъ будуть полагоджувались на загальне вдоволенье.

Поручаючи предприемства мои ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, пишусь зъ поважаньемъ

4949 1—3 **СТАНИСЛАВЪ ХОВАНЕЦЬ.**

Краева фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Гонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарні и свѣжій славні полотна корчиньскі въ великомъ выборѣ, а то: полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т ин водъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рбзні, рушники, хустки до носа грубій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣ рильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 21—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

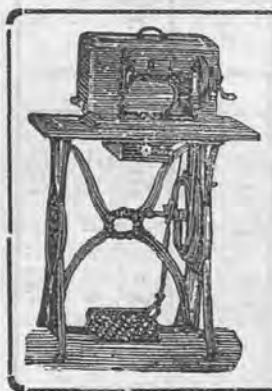

НА РАТЫ МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр

поручае 4793 35—?

ЛЮДВИКЪ ҒАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши водъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҒНАТЫ КАСОВІЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячій ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованій по 4½% водъ 15 мая 1889.** 2213

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ истнуючій водъ р. 1848 и тѣшучій ся водъ сего часу великою симпатією. Діятого поручаю мій обильный складъ сдягбвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескі и хлопячій, якъ такожь одяга дитячій и уніформы. Такожь позвалюю собѣ поручитись Вел. Духовенству яко спеціялістъ въ роблено сурдутовъ, рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҒАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҒАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рбзныхъ вбддѣловъ складу, — въ котромъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вбддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 8·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмг. 240/160 зр 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вбддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рбзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вбкна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣиныхъ передъ и надъ лбжка.

III **Вбддѣлъ Хбдниковъ.** Хбдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хбдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вбддѣлъ занавѣсъ до вбконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерновій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75 занавѣсы вбдмѣренй на вбкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнбмъ выкбиченю вбдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вбддѣлъ капъ на лбжка** и столы, гарнітурбвъ, колдеръ и коцбвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лбжка и одной на стблъ (буреть) вбдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12·40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егербвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вбдъ зр. 1·20 и высше, шкбры тигровои вбдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VI. **Вбддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкбры тигровои вбдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вбддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ лбжка, поодинокій стѣній килимки поодинокій капы на лбжка и столы, высортованій килимы остатки рбзныхъ хбдниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вбддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вбдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вбдъ 1 зр Великій выборъ боа, гарнітурбвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вбдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вбддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерянць, юбки трикотовій вбдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и нетіжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вбддѣлъ Конфекціи дитинної,** ватованій и кожуховій дитячій плащики и одежа, на дѣти вбдъ 1 до 14 лѣтъ, канелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитинне для новонароджоныхъ и дорослыхъ.

XI. **Вбддѣлъ модныхъ канелюховъ** дамскихъ и дитяныхъ прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стежки оксамитній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцевъ и моднярокъ

XII **Вбддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егербвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Вбддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, тлясе, данскихъ и шведскихъ, якъ такожь волбрковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вбддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (38—?)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Бандъ. — Одповѣдный редактбръ: Мигайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черкавскои. Друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Беднарского.

Ч. 263. Львôвь, Второкъ 23 падолиста (5 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:	за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр.	на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр.	на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . 16 зр.	на пôвъ року . . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лишe на попереднe застереженьe. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошения принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовôв а въ рубрицѣ „Надсланe“ по 20 кр. в. а

Подячки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Віцепрезідентомъ палаты панôвъ именувавъ цѣсарь тайного совѣтника гр. Франца Фалькенгайна, старшого брата міністра рôльництва. Гр. Фалькенгайнъ ôсть одным зъ проводирôвъ стороннúцтва консервативного.

Montagsrevue, орган гр. Таффого, застановля ся въ послѣднôмъ числѣ надъ тривкостію кабінету Віндішгреца и надъ позицією, яку въ нѣй занимае елемент консервативный. Консерватывнй — пише згадана газета — суть бибулою въ головнôй книзѣ лібералôвъ и Полякôвъ. Кабінетъ Віндішгреца може статись одноцѣльным лишь тогдѣ, коли перемѣнить ся въ кабінетъ правдиво ліберальный. Першою пробою тои перемѣны ôсть реформа выборча Таффого. Тою дорôгою можна дôйти до згоды мѣжь всѣми народами Австрiи, бо ліберали всѣхъ народôвъ получать ся въ тôй справѣ. По такôй згодѣ выпаде бибула зъ головнои книги австрійскои.

Въ газетах польскихъ появила ся знôвъ справа Морского Ока а заразомъ и пригадка для міністра Галичины п. Яворского, що не повинень засыпляти тои справы, лишь прискорити ей порѣшенье зъ тою самою енергією, зъ якою ступавъ, будучи президомъ кола польского. У вôдповѣди на тѣ голосы помѣстивъ Сзаз таку допись зъ Вѣдня: Въ справѣ Морского ока нагромаджено стôлько суперечныхъ мѣжь собою актôвъ, мапъ и помѣрôвъ, що годѣ порѣшати справу въ бюрѣ и при столику. Длятого австрійске правительство признало конечнôсть спôльнои реамбуляціи геометричнои спôльного грунту и въ тôй цѣли порозумѣло ся зъ угорскимъ правительством. Реамбуляція мае цѣль: выготовити мапу, на котрôй бы були зазначений всѣ помѣры, якѣ доси роблено на спôрнôмъ грунтѣ. Розумѣе ся, що реамбуляція ще не полагоджуе самои справы, анѣ не установляе границь. Ажь на основѣ сеи мапы возьмуть ся оба правительства до дальшои працѣ, именно вызначать и вышлють мѣшану комісію на мѣсце спору для вытыченя границь. Правительство угорске пристало на згадану пропозицію и зъ обохъ сторôнъ вызначено технікôвъ для реамбуляціи. Розумѣе ся, що тѣ помѣры не можуть вôдбуватись въ зимѣ, але ажь на веснѣ, и длятого спôрна квестія мусить остати до тои поры въ завѣшеню.

На суботнѣшнôмъ засѣданню комісіи буджетовои заявивъ пос. Межняк, що дальше не може референтувати про діспозиційный фондъ тому, що ему годѣ промовляти въ дусѣ новои бôльшости коаліційнои На его мѣсце выбрано референтомъ пос. Нальфи. На тôмъ засѣданю явивъ ся першій разъ въ характерѣ міністра д ръ Плѣнеръ Въ своѣй промовѣ пôднѣсъ, що працею въ комісіи набравъ великого досвѣду, котрымъ покористуеъсь для добра державы. Яко репрезентантъ правительства буде улекшувати комісіи працю, однакъ просить членôвъ комісіи, щобы ему помагали и вôдносились до него зъ повнымъ довѣріемъ. Плѣнерови вôдповѣдавъ д-ръ Русзъ, предсѣдатель комісіи, почôмъ розпочали ся нарады надъ предложеньемъ правительства въ справѣ змѣны закона дотычно забльнення вôдъ певных належитостей конвертованых довгôвъ гипотечных. Референтувавъ пос. Пининьскій. Въ дискусіи надъ тымъ предложеньемъ пôднесено такожь, щобы тѣ пôльги розтягнути и на конверсію довгôвъ приватных, бо законъ вôдносить ся лишь до конверсіи довгôвъ характеру публичного. Міністеръ Плѣнеръ заповѣвъ, що правительство предложить до конверсіи приватнои окремый законъ. По тôй заявѣ міністра комісія приймила въ цѣлости предложенье правительства. Потôмъ референтувавъ пос. Пентакъ предложенье правительства що-до пôднесеня певного числа повѣтовых судѣвъ до семои класы рангу. Пос. Беръ замѣтивъ, що въ тôмъ правительственнôмъ предложеню бачить лишь певный рôдъ провізоріи, бо пôдкомітетъ, котрый займае ся управильненьем платнѣ державных урядникôвъ, займе ся такожь справою урядникôвъ судовых. Комісія приймила предложенье правительства и назначила референтомъ въ палатѣ послôвъ д-ра Пентака.

Внесеный угорскимъ правительством проектъ закона о цивільных вѣнчаняхъ выкличе завязту борбу, не такъ въ самôмъ парламентѣ, де мабуть вже запевнена бôльшôсть для проекту, якъ радше въ цѣлôмъ краю, де католицке духовенство готовить ся вже не на жарты до завзятого опору. Три великій вѣча католикôвъ, якій вôдбули ся ще передъ внесеньемъ проекту, именно въ Еденбургѣ, Коморнѣ и Шабацѣ, свѣдчать, що епископатъ католицкій готовъ пожертвувати всѣ свои силы до побореня проекту. Розумѣе ся, що въ тôй справѣ рѣшати буде також становище Ватикану, и длятого важна вѣсть, яку одержала Polit. Correspondenz вôдъ свого допису-вателя ватиканьского. Пôсля сеи вѣсти, мавъ папа заявити на авдіенціи, удѣленôй послѣдными днями кардиналови Галімбертіому, що безъ огляду на тѣ рôзницѣ поглядôвъ, якѣ мѣжь Австро-Угорщиною а Ватиканомъ въ одной або другôй квестіи можуть повстати, не перестане вôнъ вôдноситись до цѣсаря Франц-Іосифа зъ найвысшою и найсердечнѣйшою симпатією. Папа высказавъ вôдтакъ надѣю, що вôдносины мѣжь Ватиканомъ а австро-угорскимъ правительством вôдзыскають свôй традиційный характеръ дружный и сердечный, а взглядно его задержать и на дальше.

——

Приверненье ордену Єзуитôвъ въ Нѣмеччинѣ ухвалено теоретично на засѣданю парляменту дня 1 го грудня. Внесенье дотычне ставляло сторонництво католицкого центра правильно що року вôдъ кôлькохъ лѣтъ, однакъ безъ успѣху навѣть тогдѣ, коли кн. Бісмаркъ ставъ жити на мирнôй стопѣ зъ церквою католицкою и зъ папою. По упадку кн. Бісмарка, два роки тому назадъ, католицкій центръ поновивъ свое внесенье, але канцлеръ Капріві въ характерѣ президента прускаго кабінету заявивъ ся рѣшучо противъ него, въ наслѣдокъ чого внесенье цофнено, щобы охоронити его вôдъ упадку. Въ теперѣшнôй сесіи оно знôвъ появило ся на столѣ дневного порядку и перейшло при голосованю 173 голосами противъ 136. Представителѣ рады звязковои, именно канцлеръ Капріві и міністеръ справъ внутрѣшныхъ Беттіхеръ не вôдзывали ся въ часѣ розправы, то-жь заходить сумнѣвъ, чи правительство вôднесе ся приклонно до того внесеня при третôмъ читаню Правительство мусить зложити свою рѣшучу заяву ще передъ тыми засѣданями парляменту, на котрых мае порѣшитись судьба торговельных договорôвъ зъ Испанією, Сербією и Румунією, а такожь и судьба проектôвъ податковых. Вôдъ поведеня правительства въ справѣ Єзуитôвъ буде зависѣти, чи сторонництво центра разомъ зъ сторонництвами політично спорôдненими будуть голосувати „за“ договорами и проектами податковыми, чи „противъ“ нихъ. Пôсля всякои имовѣрности правительство згодить ся на знесенье баніції зъ ордену Єзуитôвъ тому, щобы не выставляти на непевну судьбу торговельных договорôвъ и предложень податковых, бо се справы далеко бôльшого значѣня, чимъ пытанье: чи вôльно буде Єзуитамъ истнувати въ Нѣмеччинѣ, чи нѣ. Перебѣгъ засѣданя, на котрôмъ теоретично рѣшено знести баніційный законъ и привернути Єзуитôвъ до Нѣмеччины, выглядавъ такъ: Внесенье поставивъ и мотивувавъ провôдникъ центра пос. Гомпешь. Противъ него выступивъ провôдникъ консерватистôвъ бар. Мантайфель заповѣдаючи именемъ свого сторонництва, що буде голосувати противъ внесеня. Таку саму заяву зложивъ Марбахъ именемъ вôльно-консервативного и Марквардзенъ въ имени народно-ліберального сторонництва. Натомѣсть одна часть консерватистôвъ заповѣла здержатись вôдъ голосованя, а Лютце провôдникъ антісемітôвъ полишивъ своимъ сторонникамъ свободу въ голосованю. Рѣшучо противъ внесеня заязивъ ся вольнодумный звязокъ. Соціяльно-демократичне сторонництво и сгорончицтво вельфійске постановило голосувати за внесеньемъ, а такожь и коло польске. По генеральнôй дебатѣ приступлено до другого читаня, а потôмъ до голосованя, котрого результатъ поданый въ горѣ.

——

Сензаційна вѣсть наспѣла зъ Софіи, именно про атентатъ на князя Фердинанда. Колишный дезертиръ болгарскои арміи, а теперь въ россійскôй службѣ войсковôй офіциръ, по имени Ивановъ, намѣривъ убити кн. Фердинанда Однакъ на стації зелѣзничôй передъ Софією его пôзнали давнй товарищ и арештували. Вôнъ признавъ ся до свого намѣру; хотѣвъ сповнити атентатъ въ часѣ похоронôвъ гр. Гартенава. Грошѣ на дорогу и оружіе доставили ему его краяны Грувъ и Бендеревъ, тѣ самій, що въ исторіи болгарскихъ атентатôвъ вôдграють вызначну ролю. Иванова осаджено въ вязници. Тутъ пручавъ ся и кидавъ ся вôнъ немовь бѣшеный кличучи: Навѣть и нинѣ я забивъ бы князя. Признавъ ся, що вже въ Филипополи хотѣвъ выконати атентатъ на князя, однакъ не найшовъ нагоды, бо князь тогдѣ недужій не выходивъ зъ дому.

Змѣны въ кабінетѣ вже довершенй, и Стамбуловъ повѣдомивъ онодги про се собраніе. Міністеръ освѣты Живковъ устунивъ, а его теку обнявъ тымчасомъ Стамбуловъ. Міністеръ судôвництва Станковъ именованый міністромъ торговлѣ и рôльництва, Цоминовъ міністромъ судôвництва, а предсѣдатель палаты Петковъ міністромъ робôтъ публичных.

——

Банкротство найбôльшого италійского заведеня фінансового Credito Mobiliare выкликало въ цѣлôмъ свѣтѣ фінансовôмъ и політичнôмъ велике вражѣнье. Ся институція, що осгавала въ зносинах майже зъ всѣма бôльшими европейскими институціями, була заснована въ р 1863 и мала філіи въ Римѣ, Фльоренціи, Генуи, Медіолянѣ, Неаполю, Палермо, Туринѣ и Барі. Она займала ся не тôлько фінансовыми дѣлами, але мала такожь въ своѣмъ кругѣ дѣланя справы торговельнй. Той банкъ вывозивъ на велику скалю вино и оливу, покликавъ до житя цѣлый рядъ товариствъ акційных, а кромѣ того бравъ участь въ консорціи, котра мала на цѣли купно италійскои ренты, що въ наслѣдокъ ажія золота страшно спадае. Вôнъ закупивъ 20.000 власных акцій, щобы здержати знижку ихъ курсôвъ. Коли пôдъ напоромъ непевных вѣстей о станѣ банку властителѣ вкладокъ ощадностей и вѣрителѣ зъ бѣжучого рахунку зажадали звороту своихъ фондôвъ, банкъ не мôгъ вдоволити жаданямъ зголошуючих ся, бо мавъ по бôльшôй части або власнй акціи, або ренту италійску. Якійсь часъ манили ся надѣею, що Banca nationale прийде въ помôчь загроженôй институціи и позичить 15.000 000 лірôвъ. Однакъ народный банкъ зажадавъ поруки всѣхъ членôвъ рады надзираючои, и о се розбили ся переговоры. Очевидно акціи Credito Mobiliare упали, а зъ тымъ и акціи ренты италійскои. Однакъ здае ся, що вѣрителѣ выйдуть ще незгôрше, а тôлько акціонарѣ понесуть певнй страты. На италійскихъ біржахъ заволодѣла нечувана паніка; страту въ капіталахъ обчислюють загально на 30 міліонôвъ франкôвъ. Credito Mobiliare зажадало мораторіи, и здаеть ся судъ згодить ся на то жаданье.

Дописи „Дѣла”

Зъ Лемкôвщины

[Тяжка доля и нужда народу]

Въ Лютовискахъ появились два выпадки наглои смерти [пôдозрѣвають холеру] Умерли два жиды. Зъ тои нагоды наставъ мѣжь народомъ въ доохрестных селахъ, що лежать пôдъ самыми полониками за Лютовисками — якъ Полонинське, Бôберка, Дидьова, Локôть, Дзвôнячь и т. д. — такій страхъ и жаль, що рôвнае ся плачеви. Та не зъ боязни передъ смертію .. Бойко на смерть рôвнодушный... разъ умирати треба, скорше чи пôзнѣйше. Вôнъ здаесь въ тôмъ на волю Божу... Богъ всему газда. Помôчь лѣкарску не уважають за помôчь до здоровля, тôлько до смерти, шепчуть собѣ на ухо, що нѣбы докторы троять людей... Въ Хировѣ — повѣдають — лишь тотй померли, що коло нихъ були докторы... Такожь дуже противнй зарядженямъ санітарнымъ, называють ихъ выгадками панôвъ, що сидять по „повятахъ“ та рôзне выгадують, щобы за дармо хлѣба не ѣсти. Тотй повяты — кажуть люде — не потрѣбай, онн лише роблять велику тѣсноту межи людьми.. а доброго нѣчо не выгадують.

Причиною сего голосу народу ôсть его нужденный бытъ матеріяльный, на котрый мало у насъ звертаесь уваги, а прецѣнь знайшлись бы бодай якій-такій способы ратованя. Отъ хочь-бы тѣ повѣтозй — чи они дбають о честный и дбалый зарядъ громадскій? о добро громадске? абы були шпихлѣрѣ громадскй та касы на лихй роки, а коли они де ѣ, то чи назирають, щобы добре розвивались на запомогу народови такъ битому недолею?

Боротьба о житье, о насущный хлѣбъ, тяжка праця — лягли на гôрскій нарôдъ цѣлымъ тягаромъ. Длятого вôнъ на все рôвнодушный, нѣяка поступова гадка не береся его бо вôнъ гадае лишь о тôмъ, якъ бы себе й дѣти выживити, выйти зъ лихого року, бо надѣесь все року лѣпшого пôсля засады: Богъ карае и милуе.

Остатнй два роки выпали дуже лихй одинъ гôршій нѣжь другій, одинъ передновинокъ тяжшій вôдъ другого Якъ бы ще впали одинъ-два роки такй, то й насъ бы вже не треба, то були бы „останковй“ роки, бо вже й теперь стала страшна тѣснота мѣжь людомъ у горахъ! Бульба не вродилась [вже бôльша половина людей не маеѣй насѣня] такъ само капуста, огороднина Лѣпшй нивы Сянъ и потоки позабирали зъ землею або позамулювали 11 серпня с. р. Лишивъ ся людемъ на пожитокъ хиба лихій овесъ по верхахъ, що братъ брата не уродивъ, бобу по троха та жита у богатшихъ по кôлька корцѣвъ а у бѣднѣйшихъ по кôлька фасокъ. Капусту по-найбôльше купували. Люде бѣднѣйшй радять собѣ такъ, що, абы на довше ѣды стало, хлѣба не допѣкають, капусты й бобу не доварюють; кажуть, що такъ сытнѣйше и дѣти тôлько не зъѣдять .. Якъ хлѣба, такъ бракъ и пашѣ. Люде кажуть, що зъ худобою уже не вылѣзти на зелену мураву... Одно черезъ слоты и студѣнь не дородило, а друге забравъ Сянъ. Продати худобы не можна, бо нѣхто не звѣдуесь, а коли звѣдуесь, то дае за корову 6 –8 зр. Впрочѣмъ поле пустѣло дуже, бо люде збѣднѣли, не досѣваютъ и мало худобы тримаютъ, хочь не своен а жадôвскои. Своя худоба въ тыхъ горахъ мало у кого ѣ — свою худобу попроѣдали люде на передновинки, а ѣ вже й такй, що имъ не стало худобы, то поробили контракты на грунты. Отъ теперь умерь въ Лютовискахъ на холеру Дувидъ [Давидъ Сегель] а людей взяла велика тревога, бо людямъ безъ него не буде житя. Въ тыхъ всѣхъ дооколичныхъ селахъ бôльша половина худобы — то его худоба. Будуть же людей тягати по судахъ, будуть великй присяги, худобу будуть вôдбирати и спродувати, а другого такого тысячника нема, абы помôгъ-позичивъ [Повѣдають, що Дувидъ крôмъ великои худобы на селахъ лишивъ сорокъ тысячь грôшми.] А ось прийде передновинокъ, то людямъ бѣднѣйшимъ его не перебути. Буває не одинъ бѣдака лишить дѣти голодни дома, а самъ иде до мѣста, розкрутити имъ на ѣду. Неразъ находить ся вôдъ рана до пôзного вечера, не може у нѣкого розкрутити, а у Дувида розкрутивъ! Правда, Дувидъ рахувавъ собѣ мало-що не пôвъ-крейцаровый процентъ, але учинивъ и не давъ дѣтямъ зъ голоду померти На худобу дававъ дуже охотно, бо такій „гиндель“ провадивъ: сплачувавъ худобу людямъ, коли выпало, що худоба була туна а на грошѣ тѣсно, а потому мавъ великй зыски, якъ упавъ дорогій часъ на худобу.

Той плачь народу въ нуждѣ кличе нашу интеліґенцію и Выс. правительство до помочи и ратунку вже хочь-бы пôсля закона Божого, любви ближнього. „Другъ друга тяготы носите а такъ законъ Христовъ исполнити“! Нарôдъ бо загибае въ тяжкôй неволи лихварскôй. Нужда, борба о „бути або небути“ навѣть не позваляе ему въ нѣякій способѣ нарушити лихварскои неволѣ, бо вôнъ не чуе ся здôбнымъ животѣти безъ неи. Потопаючій хапаесь бритвы. Такій анормальный станъ довго вже не потягне, спровадить загладу, и нарôдъ прочуваe ви та каже, що теперь живй мусять завидувати умершимъ...

Самъ нарôдъ не въ силѣ выратуватись зъ бѣды, якъ не выратуесь потопаючій посередъ воды, коли не може добитись анѣ до одного анѣ до другого берега, и мусить пропадати, коли нѣхто не подасть помочи. Ему конечно потрѣбно помочи! Длятого — якъ то кажуть — руками й ногами треба взятись передовсѣмъ нашôй патріотичнôй интеліґенціи, якъ духовнôй такъ и свѣтскôй, за роботу економічну — надъ тымъ трудитись всюды и всѣмъ, де лишь можна и якъ можна, абы справа економічна нашого народу стала першою нашою патріотичною роботою. Индівідуальна самопомôчь ѣ недостаточна, нѣчо не вдѣе, — намъ треба товариствъ, и то, якъ д-ръ Олесницкій сказавъ, товариствъ до щоденных потребъ народу — господарскихъ спôлокъ — и старати ся, щобы тіи спôлки пôдпомагали край й держава!

НОВИНКИ.

— **Про вчерашне вѣче въ Рогатинѣ** одержуемо нинѣ таку поки-що коротку звѣстку: Вѣче вôдбуло ся при великôмъ здвизѣ народу. При рефератѣ о. Городецкого про загальне голосованье правительственный комісарь п. Матковскій перервавъ вѣче, розвязуючи его. На интервенцію у ц. к старосты дальше ведено нарады, але реферату о реформѣ выборчôй уже не докôнчено. Другй реферати були выголошенй при великôмъ одушевленю зôбраного народу. Вѣче скôнчило ся о годинѣ 4 ôй.

— **Друге засѣданье секціи природописно-лѣкарскои** вôдбуде ся въ пятницю 8 п. ст. грудня о годинѣ 6-ôй вечеромъ въ сали Товариства наукового имени Шевченка при ул. Академичнôй ч. 8.

— **„Наталка Полтавка“ на сценѣ въ Парижи.** Украиньска труна драматична Деркача переѣздила онодги крôзь Галичину до Парижа, щобы тамъ передъ французскою публикою дати цикль представлень. На перше представленье, котре, якъ довѣдались вôдъ артиста згаданои трупы п. Григорія Алекс. Степняка, вôдбуде ся въ четверъ 7-мого н ст. грудня, призначена наша, вѣчно свѣжа „Наталка Полтавка“. Цѣкаво буде знати, якъ вôднесе ся выбаглива французска публика до мельодійных звукôвъ украиньскои пѣсни и слова.

— **Въ Бережанахъ** завязавъ ся сими днями передвыборчій комітетъ, зложеный зъ 60 членôвъ, котрый мае займити ся переведеньемъ доповняючого выбору посла до рады державнои зъ мѣстъ Тернопôль Бережаны на мѣсце д-ра Чарковского. Выбôръ вôдбуде ся дня 23 н. ст. грудня. Провôдникомъ комітету передвыборчого выбрано бурмістра Бережанъ, Гертлера, а его заступникомъ нотаря Морвіца. Доси зголосивъ свою кандидатуру въ тôмъ комітетѣ лише п. Рамскій, президентъ окружного суду въ Бережанахъ.

— **Ucisk Polaków przez Rusinów** — а радше новый доказъ ucisk-у подае псевдо-ліберальный орган импрессаріѣвъ скарбкôвзкого театру звертаючись зъ жалобою до дирекціи почть на почтового урядника въ Косовѣ за те, що вôнъ, отвадно лишь зъ браку переказôвъ зъ польскою написею, продавъ зъ конечности якомусь шовіністови переказъ зъ написею руською. Ну, и hejże na Sopliсę.

— **Кольпортажа картокъ.** Въ маю с. р. краковска партія соціялістична породавала мѣжь робôтникôвъ такій картки: „Жадаю загальнаго, безпосереднього тайного права голосованя для кождои

одиницѣ, безъ рôзницѣ пола, вôдъ 21 року житя". Тѝ картки мали служити до обчисленя числа приклонникôвъ загального голосованя и зъ пôдписомъ дотычного властителя мали долучитись до петиціи маючои въ тôй справѣ выслати ся до рады державнои. Поліція добачила въ розповсюдненю картокъ переступство кольпортажи, а карный судъ въ Краковѣ засудивъ кôлькохъ робôтникôвъ на великѝ грошевѝ кары, а взглядно на кару арешту. Отже въ наслѣдокъ рекурсу розбиравъ апеляційный трибуналъ сю справу ще разъ и знѣсъ вырокъ першои инстанціи.

— **Зниженье карты ѣзды на австрійскихъ зелѣзницяхъ** одержали державнѝ урядники, и то, урядники першихъ вôсьмохъ ранґъ можуть користуватись зниженою цѣною лишь въ першôй або другôй клясѣ. Урядники девятои, десятои и одинацятои ранґи можуть користати такожь зъ обниженя въ третôй клясѣ. Розпорядженье входить въ житье зъ днемъ 1-го сѣчня 1894 року, и пôсля него будуть платити урядники въ особовыхъ поѣздахъ за першу клясу 2 кр., за другу 1 кр., а за трету 0·9 кр. вôдъ кільометра. Въ поспѣшныхъ поѣздахъ буде коштувати перша кляса 3 кр., друга 1·5 кр., а трета 1·2 кр. вôдъ одного кільометра.

— **Стіпендія.** Выдѣлъ краевый розписуе конкусъ на одну стіпендію зъ фонду краевого, почавши вôдъ першого пôвроку сего року шкôльного, о рôчныхъ 500 зр. для убогихъ ученикôвъ народности польскои або рускои, середныхъ або высшихъ шкôлъ торговельныхъ въ Австріи. Поданя треба вносити до 15 н. ст. грудня до выдѣлу краевого на руки власти шкôльнои и залучити до него свѣдоцтво хресту, убожества и моральности та свѣдоцтво шкôльне зъ послѣдного пôвроку.

— **Процеоъ о парканъ.** Въ судѣ карнôмъ при ул. Городецкôй у Львовѣ засѣдавъ онодгы на лавѣ обжалованыхъ бурмістръ мѣста Львова п. Едмундъ Мохнацкій. Обжаловуючимъ бувъ проф. Єґерманъ. Справа пôйшла о парканъ, котрый свого часу выставивъ проф. Єґерманъ при ул. Театиньскôй, а котрый вôдтакъ бувъ розбраный на приказъ директора уряду будôвничого Гохберґера зъ тои причины, що пôсля его ореченя той паркань бувъ неестетичный и поведеный такъ, що стоявъ на грунтѣ громадскôмъ. Ся рѣчь прийшла пôдъ дискусію рады громадскои и тогдѣ п. Мохнацкій сказавъ що проф. Єґерманъ „забравъ' чи „заграбивъ" власнôсть громадску. Проф. Єґерманъ обидивъ ся тымъ и обжалувавъ голову мѣста и директора уряду будôвничого о клевету. Обжалованый президентъ Мохнацкій боронивъ ся тымъ, що вôнъ опиравъ ся на выказѣ Гохберґера, а Гохберґеръ користаючи зъ того, що обжалованье було внесене по уплывѣ приписаного речинця, не зъявивъ ся цѣлкомъ въ судѣ. Въ наслѣдокъ того цофнувъ проф Єґерманъ свою жалобу, а судъ увôльнивъ бурмістра вôдъ обжалованя.

— **Въ львôвскôй поліціи** зайшли зъ днемъ 1 н. ст. грудня деякѝ змѣны. Старшій комісарь поліціи п. Соболякъ обôйминъ прасове бюро въ державнôй прокураторіи, а шефомъ бюра, котрому пôдлягають санітарнѝ и шинкарскѝ справы, ставъ комісарь п. Янкевичъ, що бувъ доси цензоромъ при прасовôмъ бюрѣ въ державнôй прокураторіи. П. Янкевичеви придѣленѝ урядники пп. Завалкевичъ и Собота.

— **Въ справѣ загального голосованя** внесли петиціи на адресу товариства „Русскои Рады" у Львовѣ, щобы ихъ переслати до рады державнои 161 громадъ зъ 9191 пôдписами.

— **Въ Коломыи** мають бути заведенѝ телефоны, бо зголосило ся вже достаточне число абонентôвъ. Крôмъ того буде Коломыя получена телєфонічно зъ Печенѣжиномъ. — Новый будынокъ касы щадничои въ Коломыи буде електрично освѣтленый.

— **Вôйна противъ пильзненьского пива.** Вѣденьскій комітетъ шинкарѣвъ и властителѣвъ готелѣвъ ухваливъ онодгы звернути ся до всѣхъ шинкарѣвъ въ Австро-Угорщинѣ и Нѣмеччинѣ зъ вôзваньемъ, щобы заперестали шинкувати пильзненьске пиво. Дальше ухваливъ комітетъ установити въ кождôй дѣльници Вѣдня комітетъ, котрый маѣ займати ся наглядомъ, щобы нѣгде пильзненьского пива не продавано.

— **Самоубійства.** Въ недѣлю о 8-ôй годинѣ рано вôдобравъ собѣ у Львовѣ житье Тадей Старакъ, 20 лѣтный складачь, напивши ся карболевои кислоты. Причина самоубійства не звѣстна. — Въ четверъ минувшого тыждня о 6 ôй годинѣ рано застрѣливъ ся въ Станиславовѣ въ касарни оборoны краевои фельдфебель 70 баталіону, Теофіль Котовскій. Причиною самоубійства були вôднoсины службовѝ. — Дня 2 н. ст. грудня застрѣливъ ся въ Перемышли воякъ 77 полку пѣхоты. Смерть наступила заразъ. Причина самоубійства не звѣстна.

— **Змѣна власности.** Часть маєтности Дубрôвка въ сяноцкôмъ повѣтѣ перейшла вôдъ п. Маріи Шелискои на власнôсть п. Іосифы Рильскои.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 2 н. ст. грудня занедужало на холеру: Въ Залôщяхъ 1 особа, въ Римановѣ 2 особы. — Дня 3 грудня не було нѣякого занедужаня. — Выздоровѣла въ Хировѣ 1 особа. — Померла въ Залôщяхъ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 1 н. ст. грудня 14 недужихъ въ лѣченю; дня 2 и 3 грудня занедужали 3 особы, выздоровѣла 1 и померла 1; отже лишає ся ще въ лѣченю 15 недужихъ.

— **На кару смерти** засуджено въ Коломыи селянку Анну Воляньску за удушенье власного чоловѣка и Парашку Рошко за участь въ тôмъ убійствѣ. Матери помагала такожь дочка Катерина и лише за-для молодости одержала засудъ на 9 лѣтъ вязницѣ.

— **Про фальшованье чаю** появила ся сими днями книжочка въ польскôмъ языцѣ, написана А. Буковскимъ. Чай фальшують не лишь у насъ, але й въ Хинахъ. Зъ початку додавано до него лише нешкôднѝ примѣшки, пôзнѣйше не лише додавано вербове листье, але й просто продавано се листье за чистый чай. Листье вербове заступила згодомъ яфина (черница) въ полученю зъ кусниками вугля, бибулою, соломою, цибулею, хлѣбомъ, пѣрьемъ и т. ин. рѣчами. Найновѣйше есть фабрикованье т. зв. чаю кавказкого, котрый представляє мѣшанину яфины зъ листьемъ вымоченого чаю, перемѣшаного зъ глиною, пѣскомъ и мосяжнымъ порошкомъ. Авторъ подає цѣкавѝ подробицѣ що-до тыхъ фальшованъ и вказуе на способы розпôзнаваня ихъ.

— **Страшна сцена.** Черновецка Gaz. Polska доноситъ про траґічну сцену, яка розôграла ся въ жидôвскôй родинѣ въ Іозефсфальва на Буковинѣ. Подруги Берґманы, люде убогѝ, мали то щастье, що имъ рôкъ въ рôкъ родила ся дитина. Передъ несповна рокомъ, прийшло знова на свѣтъ немовля — осьме зъ черги, а передъ кôлькома днями Берґманова повила наразъ двое здоровыхъ и сильныхъ дѣтей. Берґманъ попавъ въ таку роспуку, бачучи у себе десятеро живучихъ дѣтокъ, що намѣривъ страшну думку, котру и довершивъ. Въ ночи задавивъ трое наймолодшихъ дѣтей, а спамятавшись утѣкъ до Румуніи. Жѣнку его, котра о выпадку донесла жандармеріи, арештовано и вôддано сучавскому судови.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Въ вѣденьскôмъ Kunstverein-ѣ повставъ дня 2 н. ст. грудня огонь и знищивъ богато выставленыхъ образôвъ

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на парохію Камѣнку цѣсарского надання надало намѣстництво о. Володим. Полошиновичеви, дотеперѣшному адміністраторови тои парохіи.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Презенту на Пасѣчну цѣсарского надання надало намѣстництво о. Дмитр. Луговому, дотеперѣшному парохови въ Цуциловѣ.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Иванъ Скобельскій, выслуженый деканъ и парохъ въ Лишни, дрогобицкого деканата, предсѣдатель філіи Общества Качковского и Бурсы св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи, упокоивъ ся передвчера въ 69-ôмъ роцѣ житя а 41-ôмъ священчьства. Покôйный належавъ до дѣяльнѣйшихъ людей старшои партіи. Бувъ членомъ многихъ рускихъ товариствъ и институцій а свого часу черезъ 12 лѣтъ директоромъ народнои и злученои зъ нею низшои школы реальнои въ Самборѣ.

Наука штука и література.

— **Писаня М. Шашкевича, Вагилевича и Головацкого** [И. Онишкевича „Руска Бібліотека" т. III] зъ переднымъ словомъ В. Коцовского [великои вôсѣмки ст. XLIII + 382] можна дôстати по цѣнѣ 1 зр. 50 кр., зъ пересылкою 1 зр. 75 кр. въ товариствѣ „Академічне Брацтво" у Львовѣ ул. Кракôвска ч. 12.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На руки наукового товариства именн Шевченка** зложили: *На памятникъ для Шевченка*: І. І. у Львовѣ 10 зр, Антôнъ Березиньскій зô Львова 50 кр., Н. Н. зъ Рогатина 2 зр, Федоръ Яковл Руденко, артистъ въ трупѣ театральнôй Саксаганьского на Украинѣ 2 зр., Василь Чайченко и М. Загôрня зъ Россіи 6 зр., Глѣбовицкій зъ Бережанъ зôбраныхъ на весѣлю 5 зр., Питомцѣ рускои семинаріи духовнои у Львовѣ 5 зр. — *На памятникъ Волод. Барвѣньского* о. Ник. Левицкій зъ Лецôвки 1 зр — *На памятникъ Ивана Гриневецкого* вилынула складка въ Надвôрнôй Т. Р. К. 2 зр. — *На стіпендію имени Волод. Барвѣньского*: І. Кульчицкій зъ Будзанова 2 зр. — *На будову руского театру*: Титъ Решетиловичь пôдофіциръ 11 полку уланôвъ въ Ярославли 1 зр., о. Никол. Левицкій зъ Бубнища 1 зр. *Для бѣдныхъ ученикôвъ школы имини Марківна Шашкевича*: о. Гавр. Боднаръ зъ Свистѣльникъ 50 кр., Корнило Устіяновичь 2 зр., о. Яремкевичь зъ Лобôзвы зôбраныхъ на соборчику деканальнôмъ въ Коростнѣ 3 зр. 32 кр,. пов. Олекс. Барвѣньскій зъ Вѣдня 5 зр. — *На будову дому товариства „Зоря" у Львовѣ* пос Олекс. Барвѣньскій зъ Вѣдня 2 зр. [за білетъ на представленье театральне.]

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 5 грудня. Вчера замкнено засѣданя комісіи для выимковыхъ законôвъ. Партіи коаліційнѝ задумують зложити коротку заяву на пленумъ палаты такъ, що дебата потреваєвсего два засѣданя.

Бѣлградъ 5 грудня. Опозиція скликуе въ цѣлôмъ краю згромадженя взываюча до мытовон вôйны зъ Австрією.

Берлинъ 5 грудня. Друге читанье торговельныхъ договорôвъ назначене на день 11 грудня.

Парижъ 5 грудня. Вчера представивъ ся новый кабінетъ Періе зложивъ именемъ правительства заяву въ котрôй высказавъ ся противъ ревізіи конституціи и противъ роздѣлу державы вôдъ церкви. Опозиція приймила заяву дуже неприхильно и поставила внесенье амнестіи для буланжистôвъ Рошефорта м Дільона. Внесенье упало бôльшостію всего 31 голосôвъ.

Римъ 5 грудня. Міністерство Цанарделього уже уконституувалось. Всѣ теки зъ выимкою теки міністра скарбу вже обсадженѝ. Маніфестъ радикалôвъ выданый до народу домагає ся справедливого роздѣлу податкôвъ, зменшеня буджету войскового и зредукованя цивільнои лісты короля.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр·овінціи выготовляють ся точно 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдзоротною почтою подагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Вже выйшовъ

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рôкъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта" ул. Вôрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбôльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львôвъ, Шпитальна 4. 4905 28—30

Дзвôнки до саней, пôдбитѝ флянелею пара зр. 7·50 и 10 *поручає* 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Россійскій чай караванный

въ оригінальнôмъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4398 11—17

Замовленя высылаємо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнѝ управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдѣймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ сназсти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

АРТУРЪ КОСЦИЦКІЙ

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Комісовѝ склады товарôвъ лише

найлѣпшои якости

пôдъ знамекемъ

КАВА СІРІЮСЪ

1/2 клґ. найлѣпшои 1 зр.

ЧАЙ россійскій и китайскій вôдъ зр. 2 до 6 зр

КАКАО голяндске 1/16 клґр. 30 кр. 1/2 клґр. 1·90 зр.

ШОКОЛЯДЫ французкій и швайцарскій 1/4 клґр. 40 кр. и высше, шоколядки 1 кр., 3 кр.

КОНЯКИ знаменитѝ вôдъ 2 зр. до 3·75 зр. фляшка.

ШАМПАНЪ французкій 5 зр. и **РУМЪ.** 2227 1—?

ВАНІЛІИ лѣсочка 15 и 20 кр.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯГНЕНЬЕ ВЖЕ ЗАВТРА.

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по 50 кр. поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штоффъ, Сокаль и Лілієнъ, Августъ Шелленбергъ, всѣ у Львовѣ.

4853 14 15

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоночыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегерановѝ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр 3·75, занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и однои на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерôвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служобы вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы**, поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣнныѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдѝ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 - 2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американскій зарукавки кожуховѝ по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ барвистѝ и бѣлѝ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѝ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованѝ и кожуховѝ, дитинѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинніѝ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѝ и шовковѝ товары, якъ такожь всякѝ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахляры, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ", всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (39—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редактеръ: Михайло Стаусвичь. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. З друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 264. Львôвъ, Середа 24 падолиста (6 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ кôжд второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну рокъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. У Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôвъ а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а.

Подяки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 6 н. ст. грудня 1893.

Дня 14 грудня вôдбудуть ся доповнюючй выборы посла до рады державнои зъ округа выборчого Жовквôвь-Рава-Сокаль. До урны выборчои приступлять тй самй выборцѣ, що голосували дня 6 падолиста. На кого жь мають они вôддати свои голосы? Се питанье задає собѣ нинѣ кождый Русинъ и вôдповѣдає, що посломъ до рады державнои зъ сего округа повиненъ бути Русинъ — разъ длятого, що округъ сей переважно заселеный Русинами, а вôдтакъ и на пôдставѣ програмы нинѣшного міністерства коаліційного, котре, беручись за керму управы запоручило поодинокимъ народамъ — ненарушимôсть ихъ національного та політичного посѣданя. На тыхъ основахъ поставивъ головный комітетъ выборчій рускій заразъ по смерти пок. о. Брилиньского кандидатомъ на округъ жовквôвскій проф. Наталя Вахнянина, а зъ другои стороны и центральный комітетъ польскій признавъ, що мандатъ посольскій зъ сего округа належить ся Русинови.

Що зайшло въ часѣ першихъ выборôвъ дня 6 падолиста, о тôмъ нашй читателѣ знають докладно. На фактъ сей хотѣли бы мы кинути грубу опону непамяти, въ надѣи, що щось подôбного не повторить ся, а антагонізмъ, якій выявивъ ся несподѣвано супротивъ личности кандидата руского, не мавъ нѣякихъ дѣйстныхъ пôдставъ. Мы думаємо навѣть, що суды о поважнôй личности кандидата руского вже вырôвнялись, а высшй взгляды політичнй наказували бы, на цѣлу справу подивитись зъ становиска зовсѣмъ обєктивного.

Головный комітетъ рускій, зôбравшись дня 30 падолиста пôдъ проводомъ заступника головы крил. о. Туркевича, розôбравъ основно и всесторонно всѣ згаданй обставины и порѣшивъ одноголосно поставити и теперь кандидатуру проф. Наталя Вахнянина на округъ выборчій Рава-Сокаль-Жовквôвь. Для выборцѣвъ рускихъ, що стануть до урны дня 14 грудня, повинно ся рѣшенье комітету бути указкою, щобъ они свои голосы вôддали лишь на проф. Вахнянина. Выборцѣ зъ мѣсточокъ и мѣстъ згаданого округа, переважно Поляки, повиннй, по нашôй гадцѣ, пôддержати его кандидатуру рôвно-жь солідарно, коли выяснилось що замѣты, чиненй его особѣ, були зовсѣмъ безосновнй.

Бôльше слôвъ на той тематъ казати — рѣчь зайва, Особа кандидата, характеръ его, переконаня національнй, суспôльнй та політичнй и способности его вôдъ давна звѣстнй ширшимъ кругамъ не лишь рускимъ, але й галицкимъ. Тожь маємо и повну надѣю, що выборцѣ згаданого округа не дадуть увлечи ся можливымъ постороннымъ вплывамъ и зъ добрымъ зрозумѣньемъ справы, безъ упередженя, вôддадуть голосы свои на проф. Наталя Вахнянина, котрого кождый щирый Русинъ радъ бы повитати посломъ до парляменту вѣденьского, для скрѣпленя клюбу руского въ позитивнôй его праци для добра народу руского.

Вѣче народне въ Рогатинѣ.

[Письмо дописувателя „Дѣла“]

На вѣче прибуло надъ 500 селянъ, 30 священикôвъ и кôлькохъ свѣтскихъ зъ інтеліґенціи рускои та мѣщанъ, такожь кôлька пань и одна селянка зъ Липицѣ горѣшнои. Саля рады повѣтовои не могла помѣстити всѣхъ — то богато селянъ стояло на подвôрю, а навѣть вôдходили за-для браку мѣсця. Нарôдъ импонувавъ своимъ святочнымъ строємъ и повагою.

Вѣче заповѣдало ся величаво уже зъ початку. По богослуженю о 8-ôй годинѣ збиравъ ся нарôдъ до салѣ повѣтовои. О 10-ôй годинѣ явивъ ся правительственный комісарь п. Матковскій. О. І. Макогоньскій отворивъ зборы короткою а щирою мовою и его выбрано одноголосно предсѣдателемъ зборôвъ

Предсѣдатель о. Макогоньскій давъ слово о. Городецкому яко референтови о змѣнѣ ординацій выборчихъ. О Городецкій въ ядернôй и основнôй на цифрахъ опертôй бесѣдѣ выказувавъ слабй стороны теперѣшнои ординаціи выборчои, а коли згадавъ о легкости перекупства практикованого при нинѣшнôй ординаціи и переходивъ до дальшихъ точокъ ей безпôдставности, кажучи: „Крôмъ того сама устава допомагає...“ — перервавъ ему комісарь бесѣду заявленьемъ, що розвязує вѣче пô тôй причинѣ, що о. референтъ сказавъ, мовь-бы устава допомагала до перекупства. Всякй представленя, комісареви не помогли, ажь удало ся трехъ священикôвъ до ц. к. старосты, а той, выслухавши ще й комісаря, позволивъ вести дальше нарады, а тôлько залишити референтъ о реформѣ выборчôй. Тымъ чиномъ найважнѣйшій референтъ и резолюціи его убито однымъ замахомъ. Цѣле то интермецо тревало годину, а цѣла исторія выглядала мовь-бы укартована и переведена въ незвѣстнôй цѣли.

Референтъ о проектованыхъ збôрныхъ громадахъ выголосивъ ясно и переконуючо д-ръ Андрѣй Чайкôвскій адвокатъ зъ Бережанъ, а нарôдъ бесѣду его перерывавъ голосными окликами, заявляючи, що не хоче й чути о новыхъ якихсь штучкахъ. Дотычну резолюцію принято одноголосно.

Референтъ економічный выголосивъ о. Ап. Филиповскій, вказуючи цифрами на наше невôдрадне положенье економічне и накликувавъ нарôдъ до тверезости та ощадности.

Селянинъ ч. Антôнъ Воробець зъ Залужа заразъ на початку свого реферату економічного выкликавъ мѣжь селянами повне вдоволенье, що ихъ товаришъ вôдъ плуга промовляє гарно и ясно. Въ своѣй бесѣдѣ навязавъ вôнъ згадку про рухъ мѣжь селянами мазурскими и вказувавъ на несправедливôсть уставъ дороговои, ловецкои и о рыболовли, — однакъ уже тутъ комісареви щось не подобало ся и черезъ предсѣдателя перерывавъ его бесѣду а вкôнци й вôдобравъ ему слово. Всѣхъ зачудувало се поступованье комісаря, бо п. А. Воробець говоривъ дуже розважно а тематъ его бесѣды бувъ взятый зъ реферату д-ра Олесницкого на вѣчу въ Жидачевѣ.

Референтъ політичный выголосивъ [въ заступствѣ д-ра Андрѣя Коса зô Львова, котрый въ остатнôй хвили давъ знати, що за-для недуги не може прибути на вѣче] д-ръ Чайкôвскій, а нарôдъ зъ повною свѣдомостію заявлявъ въ вôдповѣдныхъ мѣсцяхъ бесѣды свои уваги, радôсть або невдоволенье. Резолюціи подôбнй якъ на вѣчу въ Жидачевѣ нарôдъ принявъ одноголосно.

При внесеняхъ — одинъ селянинъ, домагавъ ся давного способу продажи соли, а другій жалувавъ ся на непорядки въ господарцѣ громадскôй въ Рогатинѣ. Вкôнци забравъ слово о. І. Яворскій зъ Путятинець. Вказувавъ, що рогатиньскій повѣтъ не маючи своихъ заступникôвъ анѣ у Вѣдни анѣ у Львовѣ мусить збиратись на вѣча и заявляти въ той способъ свою волю. Отсе вѣче есть першимъ крокомъ въ рогатиньскôмъ повѣтѣ. На тôмъ не повинно все скôнчити ся. Треба часто сходитись и порозумѣвати ся заохочуватись та орґанізувати ся. Треба вести роботу не лише въ долинѣ мѣжь собою, орґанізуючи ся въ товариства просвѣтнй, економічнй й політичнй, але й домагати ся сильнымъ голосомъ також помочи зъ горы. Вкôнци бесѣдникъ згадавъ про потребу въ Рогатинѣ своеи хаты и звѣстивъ що статуты „Народного Дому въ Рогатинѣ“ уже высланй до Львова.

По вычерпаню порядку дневного о. предсѣдатель закôнчивъ зборы, вôзваньемъ зôбраныхъ до заявы вдячности монархови, за свôбоду зборôвъ окликомъ „многая лѣта“.

Зъ отсего вѣча можна прийти до оттакихъ гадокъ:

1. Нарôдъ чує самъ конечну потребу якоись самооборони, коли вôнъ бѣгцемъ горне ся до купы и спѣшить на вѣче.

2. Нарôдъ якъ зъ одного стороны одушевлявъ ся, коли почувъ, що бесѣдуєсь о рѣчахъ близько дотыкаючихъ его, такъ зъ другои стороны понѣсъ зъ собою до дому огôрченье, що ему „навѣть плакати не дають“.

3. Селяньство въ Рогатинщинѣ є въ великôй мѣрѣ просвѣчене.

4. Въ повѣтѣ хибує доброи орґанізаціи.

5. Есть въ повѣтѣ якась невидима сила діявольска, що паралізує всяку честну роботу около двигненя нашого народу.

6. Священьство ревно опѣкує ся своимъ народôмъ, а прибувши численно на вѣче, заявило, що доля народу лежить ему на серци.

7. Надто строге становище [не входжу въ близшй причины того] заняте правительственнымъ комісаремъ, наводило всѣхъ на гадку, мовь бы правительство нерадо глядѣло на всякій проявъ народного житя нашого — и сама конституція черезъ тую строгôсть не зыскала на повазѣ.

8. Въ мѣстѣ Рогатинѣ дає ся дуже вôдчувати недостатокъ свѣтского Русина на независимôмъ становищи — якимъ може бути Русинъ-адвокатъ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, вô второкъ, засѣданю палаты послôвъ правительство предложило проектъ закона о удѣленье запомоги въ квотѣ 800.000 зр. для краєвъ коронныхъ, навѣщеныхъ голодомъ. Зъ тои квоты призначено 500.000 зр. для Чехіи. Для Галичины припадає найвысше 200 000 зр., котра то квота призначена не лишь для околиць навѣщеныхъ повенею, але такожь для погорѣлцѣвъ Гусятина.

Пос. Турнеръ интерпелювавъ міністра скарбу, чи не гадає вôнъ пôдвысшити податокъ біржевый зъ 10 кр. до высоты 1 зр. вôдъ кождого замкненя (Schluss).

Палата приняла законъ о оборонѣ краєвôй въ третôмъ читаню.

Вôдтакъ зачали ся нарады надъ справозданьемъ комісіи промысловои въ справѣ розширеня закона о обезпеченяхъ вôдъ нещастныхъ пригодъ.

Референтъ пос. Найвіртъ вказувавъ, що пôсля нового закона пôвъ міліона людей буде користати зъ обезпеченя.

Пос Ебенгохъ протививъ ся вчисленю робôтникôвъ рôльныхъ и лѣсовыхъ до категорій обезпеченыхъ.

Вôдтакъ промавляли послы Гальвіхъ, Менґеръ, Левицкій, Плєсъ и заступникъ правительства Пляпартъ. Пос. Левицкій въ своѣй промовѣ высказавъ радôсть, що правительство взяло въ свою програму переведенье реформъ соціяльныхъ. Соціяльнй реформы суть першимъ обовязкомъ сегочаснои державы. Предложеный законъ треба уважати першимъ крокомъ до розширеня институціи обезпеченя вôдъ нещастныхъ пригодъ, бо вôдтакъ мусять наступити обезпеченя на случай старости и неспособности до працѣ. Заявивъ въ имени кола, що будуть голосувати за предложенымъ закономъ. Лишь треба спротивитись проектови правительства, втягаючому въ категорію обезпечень також робôтникôвъ промыслу будôвляного, именно теслѣвъ и бляхарѣвъ, бо се було бы великимъ обтяженьемъ дрôбныхъ промысловцѣвъ. Міністерство справъ внутрѣшныхъ

Перше выступленье Казимира Вел. на Руси.

Написавъ *д-ръ В. Милькович.*

Найважнѣйша хвиля въ исторіи Руси т. є. занятье Руси Казимиромъ Вел. ще мало пояснена, хочь и много о тôмъ писано. Головною прачиною сего есть безперечно бракъ жерелъ, але не треба ще й забувати, що бувъ се часъ рухливый, такъ богатый въ наслѣдки, що не знати, на що бôльшу звертати увагу, а черезъ те затемнюв ся найважнѣйша, бо правна сторона сего питаня, а то тымъ бôльше, що й судъ историкôвъ, мимо ихъ найщирѣйшои волѣ, зависѣвъ бôльше-менше вôдъ становища, яке они зъ національныхъ або релігійныхъ оглядôвъ занимали. Въ моихъ „Студіяхъ критичныхъ надъ исторіею руско-польскою“ [Часть I] порушивъ я декотрй питаня дотыкаючй сего найважнѣйшого періоду рускои исторіи, мѣжь иншими и се, чи Казимиръ, занимаючи Русь, занявъ ён для себе т. є. на власнôсть польскои короны, чи занявъ ён, якъ кажуть, лише въ имени короля угорского и державъ яко власнôсть угорскои короны. На пôдставѣ доказôвъ историчныхъ сказавъ я — въ суперечености до иншихъ, — що Казимиръ хотѣвъ Русь загорнути для себе, бо яко спокрôвненый съ послѣднымъ княземъ Руси думавъ, що має до сего право, що зъ подôбными претенсіями выступила и Угорщина та що обѣ державы злучивши ся помагали собѣ поспôльно въ походахъ военныхъ на Русь, але такъ, що кожда сторона обставала за своимъ правомъ, ажь въ р. 1350 погодили ся такъ, що Людвикъ вôдступивъ Казимирови свое regnum Russiae пôдъ певными услôвями въ досмертне посѣданье.

Противъ сеи гадки що-до подѣлу Руси выступивъ п. Прохаска въ своѣй рецензіи помѣщенôй въ „Kwartalnik-y historyczn-ômъ“ въ посѣдньôмъ выпуску зъ року 1893, обставши за тымъ, що Казимиръ вôдъ самого початку т. є. вôдъ року 1340 выступавъ лишь яко повномочникъ або [якъ выражає ся] яко мандатарь угорскои короны, що воювавъ Русь выключно въ интересѣ Угорщины, та що року 1350 дôставъ тую Русь лишь въ досмертне посѣданье. Пишучи свои „Студіи“ торкнувъ ся я кôлька разôвъ малои розвѣдки п. Прохаски „W sprawie zajęcia Rusi przez Kazimierza Wielkiego“, помѣщеной въ „Kwartalnik-y historyczn-ômъ“ 1892 р. [стор. 1—28] а уважаючи п. Прохаску за чоловѣка обєктивнои науки, полемізувавъ я зъ нимъ такъ, якъ яло ся людямъ науки. Тымчасомъ п. Прохаска въ своѣй высше згаданôй рецензіи а радше въ пасквілю [бо лишь такъ его рецензію назвати бы належало] давъ доказы, що ему не дуже йде о совѣстну критику, але о що инше. Отже закимъ приступлю до самои рѣчи, мушу въ интересѣ историчнои правды схарактеризувати коротко способъ, якимъ воює мôй рецензентъ.

Поминаю се, що мôй рецензентъ старавъ ся всякими способами вôдмовити вартости моимъ „Студіямъ“, що закинувъ менѣ, яко-бы я своеи гіпотезы не доказавъ и не увзгляднивъ всѣхъ жерелъ историчныхъ, и що вôнъ поставивъ натомѣсть свою розвѣдку яко взорець всѣмъ, котрй бы коли о тôмъ предметѣ писати хотѣли, бо лише въ нѣй [пôсля его думки] усе доказано и ясно выложено. Ходить менѣ о рѣчь, о закиды реальнй. Побачмо-жь: якй они.

На стор. 691 каже п. Прохаска, що я припускаю подѣлъ Руси на угорску и польску въ роцѣ 1350. — Не знаю, чи п. рецензентъ читавъ зъ увагою мою розвѣдку, бо я того не сказавъ, а лише, що передъ рокомъ 1350 Казимиръ и Людвикъ, помагаючи собѣ посполу, дѣлили ся рускими землями, и що въ р 1350 король Людвикъ вôдступивъ свою часть Казимирови.

Подôбно закидує менѣ п. Прохаска, якобы я признававъ кооперацію Казимира и Короля угорского въ справахъ рускихъ доперва вôдъ р. 1350, т. є. вôдъ угоды. И того не мôгъ я сказати — по перве, що Кароль угорскій вмеръ уже 1342 року [на що не памятавъ п. Прохаска], по друге я цѣлкомъ выразно сказавъ, що Угорщина и Польща дѣлили ся рускими землями.

На стор. 693 учить мене п. Прохаска: що то є реверсалъ, хотячи показати, мовь-бы я не знавъ того. Тымчасомъ въ цѣлôй моѣй розвѣдцѣ того слова реверсалъ навѣть нема, а противно, я на стор. 37 [бо лишь до нея можуть вôдносити ся его слова о реверсалахъ] говоривъ о грамотахъ *рôзныхъ* що-до змѣсту а не *рôвныхъ*, якими є реверсалы.

Подôбными закидами обсыпує мене п. Прохаска майже въ кождôмъ реченю, на що, розумѣюсь, и вôдповѣдати годѣ, а найлѣпше вывязавъ ся вôнъ зъ ролѣ рецензента на стор. 696, вынайшовши навѣть якесь куріозумъ наукове въ моѣй розвѣдцѣ — бо ему мабуть здавало ся, що до задачѣ критика належить вынайти конечно куріозумъ наукове. И отъ въ чѣмъ полягає се куріозумъ наукове: Поклікуючи ся на стор. 53 моеи розвѣдки на одну грамоту зъ року 1355, выпечатану въ „Додатку“, не замѣтивъ я при коректѣ похибки друкарскои, що замѣсть 1355 выпечатано у мене 1345. Най кождый безсторонный осудить, чи покликувавъ бы ся якій авторъ на грамоту выпечатану въ его книжцѣ, если-бы она дѣйстно не була тамъ выпечатана? И кождый справедливый рецензентъ признавъ бы авторови, що то похибка друкарска, тымъ бôльше, що нѣякои подôбнои грамоты зъ року 1345 нема, а зъ року 1355 есть ихъ ажь пять. И отъ! сю похибку выкориставъ п. Прохаска и роздувъ ей ажь до величины наукового куріозумъ. Коли п. Прохаска, глядячи на силу за куріозами, не мôгъ лучшого що вынайти, то я вже можу бути спокôйный.

Крôмъ того не подобали ся п. Прохасцѣ ще ось-такй рѣчи, що я н. пр. на стор. 14 и 15 уживъ порôвнаня, що політика якъ и наука того часу ставала ancilla theologiae. Коли-бъ мôй рецензентъ бувъ де-що бôльше знавъ о середновѣчнôмъ схоластицизмѣ, то була-бъ ему ся фраза не выдала ся дивною, бо она була дуже вживана и дуже утерта, а крôмъ сего надає ся до того часу, бо-жь прецѣнь цѣлый захôдъ напиравъ въ имя вѣры католицкои на схизматицкій всхôдъ, роздаючи напередъ ще не здобутй землѣ всходу, кому попало.

Не обôйшло ся и безъ дотепу въ рецензіи п. Прохаски, якимъ безперечно є згадка про Полтву, о котрôй я мавъ выразити ся, що она була доброю дорогою торговельною на пôвнôчь. — Що-до Полтвы то она передъ 700 лѣтами мусѣла цѣлкомъ инакше выглядати якъ нинѣ. Цѣла околиця покрыта була великими лѣсами та багнами и Полтва лучила въ собѣ до 20 бôльшихъ потокôвъ, зъ котрыхъ кождый поодинокій незрôвнано бôльшій бувъ, якъ нинѣшна Полтва. [О тôмъ писавъ знатокъ рускои бувальщины о. А. Петрушевичъ въ „Начаткахъ города Львова“,] Мимо сего нѣхто не думає о правильнôй плавбѣ по Полтвѣ; могло се дѣятись, якъ при многихъ иншихъ рѣкахъ, лише при высшôмъ станѣ воды, коли можна було сплавляти тратвами. Нѣгде не закладано столичныхъ мѣстъ, де не було хочь бы якоитакои комунікаціи воднои, и Полтва могла вôддавати якiсь услуги, а чи заразъ коло Львова чи въ своѣмъ дальшôмъ бѣгу, сего не знаємо. Вкôнци и не о то ходить, бо я не клавъ на Полтву саму великои ваги, а хотѣвъ лише сказати, що она по-неволи вказувала дорогу на пôвнôчь, и длятого сказавъ я выразно на стор. 8, що Бугъ провадивъ Русь до Вислы, бо хотѣвъ-ємь сказати, що Русь, покинувши порѣче Днѣстра, мусѣла звернутись на пôвнôчь.

Позволю собѣ звернути увагу ще на одинъ закидъ п. Прохаски. Межи претендентами до спадщины по Тройденовичу вычисливъ я и Москву. На се каже п. Прохаска, що про Москву тогдѣ ледви свѣтъ почавъ говорити, та що я неслушно поклавъ ей межи претендентôвъ. Вычисляючи всѣхъ, хто лише зголошувавъ ся по надднѣстряньску Русь, не мавъ я на оцѣ самъ рôкъ 1340, бо-жь говоривъ-ємь и про князѣвъ шлескихъ, котрыхъ яко претен-

повинно покликувати до прибочної рады обезпечень (Versicherungsbeirath) також робôтникôвъ, для котрыхъ заведено цѣлу институцію. Кошты заряду институціи обезпечень суть надто высокій, бо платять ся марки презенційні и ремунерації для членôвъ заряду зъ вдовичого и сирôтского гроша робôтникôвъ.

По тôмъ замкнено дискусію и выбрано ґенеральныхъ бесѣдникôвъ: Морсея contra а Берирайтера pro.

Слѣдуюче засѣданье палаты нинѣ, въ середу.

——

Комісія для выимковыхъ зарядженьвъ Чехіи вôдбула свое послѣдне засѣданье для ухвалы справозданя референта д-ра Фухса. Справозданье повторяє мотивы правительства и кôнчить ся резолюцією, щобы палата послôвъ приняла до вѣдомости оба выимковій розпорядженя. Резолюцію принято безъ дебаты. Молодо-ческій послы д-ръ Герôльдъ и д-ръ Пацакъ не явились на засѣданю и оправдали свою неприсутнôсть недиспозицією. На предложенье ґр. Пининьского высказано при кôнци справозданя бажанье, щобы правительство звольнило якъ найскорше знести выимковый станъ въ Празѣ и околици.

——

Клюбъ консервативный назначивъ на своѣмъ послѣдньôмъ засѣданю членôвъ до доповняючихъ выборôвъ до комісіи для реформы выборчои. Назначено: барона Діпавлього, Гаґенгофера и ґр. Сильва-Таруку, а одно вôльне мѣсце, котре снмъ разомъ клюбъ консервативныхъ має роздати, предложено д-рови Патаєви. Вôдтакъ вела ся діскусія надъ правительственными предложеніями о обезпеченю робôтникôвъ и о будовѣ новыхъ зелѣзниць, а клюбъ порѣшивъ голосувати за справозданями комісій.

——

Комісія буджетова приняла референтъ д-ра Пентака о предложеню правительственнôмъ що-до придѣленя певнои части судьѣвъ повѣтовыхъ до семои клясы ранґи. — Вôдтакъ вела ся діскусія надъ предложеньемъ що до державнои запомоги. Послы Романчукъ и Пининьскій домагали ся пôдвысшеня запомоги для Галичины. Міністеръ Бакегемъ заявивъ, що дальша запомога може бути ще признана — Вкôнци ухвалила комісія змѣненый палатою панôвъ законъ що-до отвореня медичного выдѣлу въ львôвскôмъ университетѣ.

——

Коло польске вôдбуває теперь дуже рѣдко засѣданя, а то — якъ каже вѣденьскій кореспондентъ N. Reform-ы — за-для справы выбору презеса. Вôдповѣдного кандидата на презеса не має коло и здавалось бы, що жде на якусь нову личнôсть, котра могла бы вôйти до кола по выборахъ Тернопôль-Бережаны або Жовкôвь-Рава-Сокаль. Рôвножь мабуть коло жде опінїи соймового кола польского въ тôй справѣ.

На послѣдньôмъ засѣданю назначено на членôвъ комісіи выборчои: Пининьского и Генцля. Вôдтакъ вôдбула ся довѣрочна нарада що-до становища кола супротивъ коаліціи славяньскои и супротивъ руского клюбу. Якій поґляды высказано въ часѣ сеи нарады, поки-що не знати, але певно, що бувъ заступленый въ діскусіи також поґлядъ кореспондента вѣденьского N. Reform-ы. Сей кореспондентъ такъ каже: Палата послôвъ буде вести нарады найдальше до 17 с. м. Послѣдне ей засѣданье передъ святами вôдбуде ся въ суботу 16 с. м. Палата має полагодити станъ выимковый и провізорію буджетову. Обѣ справы выкличуть живу и бурливу дискусію, а опозиція, яка орґанізує ся, буде мала нагоду выпробувати свои силы. До борбы стане не лишь „коаліція славяньска“, але и антісеміты, нѣмецкій національ та послы Кронаветеръ и Пернерсторферъ.

дентôвъ до Руси знаємо зъ року 1325, и про иншихъ, — по простy вычисливъ я всѣхъ. Чому-жь п. Прохаска чепивъ ся Москвы? и то такъ нещасливо! Бо коли забавивъ ся въ знатока рускои исторіи, то повиненъ бувъ знати, що власне тогдѣ ханы татарскій окружали найбôльшою ласкою князѣвъ московскихъ, котрыхъ надъ всѣхъ вывысшали и котрій першу ролю на Руси грали; дальше, що въ р. 1340 вмеръ князь московскій великій Иванъ Калита, котрый, хочь коронованый на вел. князя въ Володимири надъ Клязмою, пересиджувавъ въ Москвѣ и стягнувъ туда також архіепископа Петра, такъ що Москва була не лишь політичнымъ але й церковнымъ осередкомъ Руси. Дальше повиненъ бувъ знати п. Прохаска, що той самъ Иванъ Калита бувъ першимъ, котрый вôдновивъ претенсіи до *всѣхъ земель рускихъ*, принявши вôдновѣдный титулъ, и що вôнъ лише зъ тои самои причины хотѣвъ мати въ Москвѣ престолъ митрополичій. Дальше невѣдомо п. Прохасцѣ и се, що и сынъ Ивана Симеонъ, котрый въ тôмъ для насъ важнôмъ роцѣ 1340 наслѣдивъ по вôтци московскій престолъ, ту саму гадку плекавъ дальше. Вôнъ се певно бувъ, що постаравъ ся черезъ митрополита свого у императора грецкого Іоана Кантакузена о рѣшенье [въ вересня 1347], що всѣ рускій землѣ мають пôдлягати митрополитови кіївскому*) котрый власне въ Москвѣ пересиджувавъ. А ходило тутъ власне о митрополію галицку. Отже менѣ здаєсь, що я не согрѣшивъ, поклавши Москву мѣжь претендентôвъ до нашои Руси, але п. Прохасцѣ здавало ся инакше.

Сихъ кôлька слôвъ выстане, щобъ оцѣнити змыслъ критичный п. Прохаски, котрый видко умѣє закидати, але не доказати.

А теперь звернемось до самои рѣчи.

(*Дальше буде.*)

*) Acta patriarchatus constantinopolitani.

Було бы вельми прикро, если бы коло польске выслало зô своєи стороны речника котрый бы взявъ участь въ діскусіи надъ выимковымъ станомъ, стаючи по сторонѣ гнобителѣвъ противъ гнобленыхъ. Если коло польске вже не може стояти тамъ, де ему годилось бы станути зъ огляду на честь и „интересъ народу“, то най бодай „мовчить“ и такои справы не боронить. — Мабуть коло польске такъ и зробить, щобы було niehonorowo ale zdrowo.

Зъ нагоды вôдъѣзду нашого театру зô Львова.

Сегорôчна гостина нашого театру у Львовѣ дала намъ незатертій доказы, що репертуаръ его збогативъ ся та що гра артистôвъ стала лучтою нѣжь була давнѣйше. Се й признала найлѣпше сама публика, що горнулась до театру такъ численно, якъ нѣколи. Про се высказалась вже й наша праса, бо майже по кождôмъ представленю явилась въ нашихъ часописяхъ критика, якъ штукъ драматичныхъ такъ и гры артистôвъ, — розумѣєсь, що тутъ головну ролю грало зрозумѣнье рѣчи самыми критиками а часомъ може й гуморъ, вôдъ чого нѣякій критикъ принагôдный нѣколи не буває вôльный. Якъ тамъ и стоить дѣло, все-жь треба сконстатувати великій поступъ въ грѣ артистôвъ и значне збогаченье репертуару театрального добрыми а навѣть знаменитыми творами.

Але тымъ ще далеко не вычерпаный напрямъ, въ якôмъ нашъ театръ повиненъ поступати въ передъ. Цѣль нашого театру є не лишь подавати образки быту и житя нашого люду, але й поучати публику въ напрямѣ естетичнôмъ и етноґрафічнôмъ. Щобы цѣлôсть представленя вôдповѣдала вповнѣ гадцѣ автора, щобы ей публика зрозумѣла якъ слѣдъ, треба кромѣ акціи и слôвъ ще й правдивого внѣшного представленя житя народного. Чи може — спытаю я — сцена н. пр. зъ пожитя родинного нашого простолюдина, представитись якъ слѣдъ у комнатѣ, котрои стѣны прикрашенй дивовижными малюнками, якій подыбуємо въ т. зв. „мальованыхъ покояхъ“ суспôльности „сурдутовои“? А чи не бачили мы въ комнатѣ мужицкôй крученыхъ меблѣвъ, столôвъ накрытыхъ капами турецкими, туалетъ, порцеляны и пр?

Возьмѣмъ хочь-бы сцену послѣдну зъ „Катрѣ Чайкôвнои“. Посередъ стола, вкрытого бѣлою скатеркою, стоить миска велика [страшно брудна] а поручь ей двѣ гарнй може й правдивій японьскій філіжанки! Чи се не пронія? Або лôжко въ тôй сценѣ! — просто крѣсла плетенй покрытй капою турецкою, а верхъ того величезнй нѣмецкій подушки! А рôзнорôдній крѣсла, и плетенй и деревянй? Додаймо до того уложенье тыхъ меблѣвъ безъ всякого знаня [н. пр. лôжко пôдъ вôкномъ] и просто безъ змыслу естетичного — чи се могло сцену пôднести? Чи може публика, що повинна бачити илюзію правдивои сцены, зрозумѣла докладно сю сцену зъ житя народного?! Або чи не зачудувавъ ся слухачь, котрый зъ самого початку въ тôй драмѣ бачить Катрю, що се дочка маґнатки [такъ була она представлена] коли наразъ почує въ актѣ третôмъ зъ устъ матери Катриои ось-якй слова: „Я покинула пышнй палаты та стала жити у тôй бѣднôй хатѣ“? Тажь она просто неправду говорить, бо сама сидить у не абы-якихъ фотеляхъ новомодныхъ сальону парискаго, котрого стѣны вкрытй червоными адамашковыми тапетами! А батько Катрѣ Чайкôвны, якъ зъ устъ матерѣ выходить, бувъ собѣ просто чоловѣкъ заможнѣйшій та такій, що убиравъ ся въ сурдутъ, бо ґімназію скôнчивъ, але ему ще далеко до того паньства, хочь его жѣнка роду справдѣ паньского. Чи-жь не краще зрозумѣє драму той, хто ей лишь прочитає, якъ той, що ей бачивъ на сценѣ, котра его збаламутила? Або чи у драмѣ „Мужичка“ вôдгали два улiѣ, що стоять посередъ сцены, справдѣ видъ пасѣки? Треба було хиба до афіша заглянути, та вычитати зъ него, що старый дѣдъ — то пасѣчникъ! Про змѣну явъ нема вже що й говорити. Тутъ артисты выходять собѣ на боки, куды попало, не вважаючи навѣть на се, що въ комнатѣ сѣльскôй скрôзь на Руси-Украинѣ лишь одній дверѣ!

А костюмы? Про нихъ красче бы було промовчати! А се найкраща рѣчь нашои сцены, найбôльше притягаюча! Пригадаймо собѣ драму „Украдене щастье“. Люта зима! Де хто зъ дѣвыхъ лиць закутавъ ся просто въ кожухъ, а вôйтъ ходить у легонькôмъ незапятôмъ сѣраку зъ розщѣпканою сорочкою.. А що цѣкавѣйше — на вечерницяхъ у велике пущенье [зима] танцюе молодиця закутана въ кожусь, що здаєсь немовь-бы хтось яку брылу пôдкидавъ зъ мѣсця на мѣсце, а парубокъ скинувъ зъ себе легоньку сердачину и тне поручь неи присюды у сорочцѣ! Або чи се не диво, що, чи сцена лѣтна чи зимова, всѣ паробки и мужики ходять у смушевыхъ шапкахъ? Або чи се не диво, що оденъ стрѣпуе снѣгъ низъ кожуха, а другій вбѣгає на сцену безъ опанчѣ, та ще до того, мовь на глумъ, розказуе про велику студѣнь! Ну, або паробокъ у чоботахъ, синихъ шаравархъ, у сердацѣ, розумѣєсь, зъ шапкою на головѣ, а комѣрчикъ его сорочки — замѣсть вузкою застяжкою або гарасѣвкою снятый великою червоною або синьою кокардою! Се можна було бачити кождого представленя А коли покажесь бôльше люду на сценѣ, здаєсь, що се нестра збôрка рôзнородного убраня, що се выстава строѣвъ народныхъ. Отъ вольмѣмъ хочь-бы драму „Украдене щастье“. Усе дѣе ся въ одномъ селѣ, а прецѣнь оденъ має бѣлу сукману округа богородчаньского другій чорну городеньского, третій сиву сокальского, а зновъ нашій патягъ кипарикъ гуцульскій, а зновъ одна кума синій жупанъ мѣщаньскій зъ Надвôрны... а бôльша часть жѣнокъ мала такій убраня, що можна було припускати, що дѣло ведесь хиба на Украинѣ. О костюмахъ нашихъ артистокъ просто скажу, що се якась чудасія. На ихъ убраню побачить усе, мѣшаєсь оно якъ горохъ зъ капустою, кобы лишь богато червоного, а ще бôльше блискучого, чисто выгаданого самою артисткою, але лишь оріґінальности нема. Одна и та сама артистка носить на собѣ немовь музей одежъ и окрасъ зô всѣхъ закуткôвъ Украины-Руси а все те примащене взоромъ зъ якогось жѣночого журнала, що здерновану и знеохочену жѣнку XIX-ого столѣтя хоче вдоволити бодай чудачною модою. Не дай Господи, щобъ нашй дѣти брали вôдси взôръ на свои народнй костюмы!

Нехай, скаже хто, за остро скартавъ я ту важну часть нашихъ представлень — форму внѣшну комнатъ и артистôвъ та артистокъ, тымъ бôльше, що сего року бачили мы и въ тôмъ напрямѣ великій поступъ! — Признаю се, и власне для того, що новый зарядъ Народного театру поручь зъ товариствомъ „Руска Бесѣда“ мають якъ найбôльшу волю пôднести ту вельми важну институцію, — чого доказомъ сегорôчнй представленя, — пôдношу се прилюдно, бо знаю, що справедливôсть моихъ закидôвъ вповнѣ узнають и невтомимо дѣлати будуть до тои цѣли, щобы нашъ театръ ставъ институцією першою, абы Русины нимъ могли повеличатись, а тогдѣ певно на картахъ исторіи розвою рускаго народу товариство „Руска Бесѣда“ буде мати одно зъ найяснѣйшихъ мѣсць. Уже се превелика заслуга заряду театрального, що довѣвъ до того, що нинѣ усѣ нашй артисты и артистки розмовляють мѣжь собою по руски, а навѣть складають прилюдно доказы свого патріотизму. Впрочѣмъ, выказуючи хибы, я вказую дорогу, якъ намъ поправити належить въ нашôй народнôй сценѣ, щобъ она справдѣ була пріютомъ силъ артистичныхъ и вôддавала сцены зъ житя люду такъ, якъ они є. Розумѣю, що наша провінціональна трупа не може мати складу убрань и пр., але певно може мати або повинна до того стремѣти, щобы мала характеристичнй убраня 2–3 стрефъ Руси-Украины, припустѣмъ: гуцульскои, покутскои и украинъскои. Прошу лишь представити собѣ образець зъ живыхъ особъ, вѣрно етноґрафічно убраныхъ, въ хатѣ пристроенôй на той-же ладъ — при знаменитыхъ творахъ, якихъ уже маємо, и при знаменитôй грѣ, якою сего року нашй артисты повеличались, — чи найдесь нашому театрови рôвня на всѣмъ свѣтѣ. А до того намъ конче треба стремѣти въ виду выставы краевои, на котру збересь чимало Славянъ зъ рôзныхъ закуткôвъ свѣта! Та чи не посунесь тымъ и справа руска на передъ?!

Волод. Шухевичъ

Зъ Угорскои Руси.

Мадяре готовлять ся святкувати тысячлѣтье свого истновання, а при тôй нагодѣ хотять повеличатись своими добутками національными и політичными за весь той часъ. Однакъ прелюдія до того загаданого имну похвального не конче выходить по мысли Мадярôвъ. Вôдъ двохъ лѣтъ розгорѣвъ сильный національный рухъ мѣжь деякими народностями немадярскими, котрй не хотять порозумѣти великои идеѣ державнои Мадярôвъ, а хотять жити своимъ власнымъ питомымъ житьемъ. Передъ въ пробужденю сеи національнои самосвѣдомости ведуть Румуны, котрй словомъ и дѣломъ положили свое veto противъ дальшои мадяризациі и насильства. Змаганя Румунôвъ не промынули безслѣдно въ Угорщинѣ, бо проявивъ ся такій самый рухъ и мѣжь иншими народами короны св. Стефана. Вправдѣ Мадяре зумѣли поки-що своею зелѣзною рукою придавити тй першй проявы самосвѣдомости народнои, але скорше чи пôзнѣйше идея національна мусить взяти верхъ и вôднести побѣду надъ гнобителями.

Здавало ся, що при такихъ сприяючихъ обставинахъ пробудять ся и угорскй Русины зъ свого довгого сну та возьмуть ся щиро до працѣ надъ своимъ народнымъ вôдродженьемъ. Першй проблески тои працѣ появились були и мы радо витали всякй вѣсти того рода, якъ н пр. про вѣче не-мадярскихъ народностей, про орґанъ спôльный всѣхъ пригнобленыхъ Мадярами народôвъ и т. п. Вправдѣ не можна було дôзнатись про першй симптомы сего розбужденя нашихъ братôвъ Русинôвъ таки безпосередно вôдъ нихъ самыхъ, бо тамъ дѣйстно „все мовчить“, придавлене зъ одной стороны Мадярщиною а зъ другои зашкорупѣлою церковщиною — але все таки зъ сердечныхъ покликôвъ и вôдзывôвъ иншихъ народôвъ, Словакôвъ и Румунôвъ, можна було змѣркувати, що и мѣжь Русинами починає зорѣти. На жаль, наша радôсть мусить уступити въ виду факту, якій наводимо понизше.

Мѣжь Русинами угорскими найшовъ ся князь церкви, котрый посмѣвъ въ листѣ пастирскôмъ, написанôмъ розумѣе ся по мадярски, завôзвати пôдданне собѣ духовенъство до мадяризациі руского народу при помочи народнои школы. Симъ зрадникомъ власного народу есть епископъ мукачѣвскои епархіи д-ръ Юліюсь Фірцакъ. Не досыть для епископа Фірцака, що мадярска мова есть обовязкозымъ предметомъ науки въ школахъ народныхъ въ силу основныхъ законôвъ мадярскихъ — вôнъ взыває ще духовенъство, котре має въ своихъ рукахъ управу школы народнои, щобы передовсѣмъ клало найбôльшу вагу на науку мадярскои мовы, бо тымъ способомъ докажуть Русины свою льояльнôсть супротивъ мадярскои идеѣ державнои, а духовенъство заслужить собѣ признанье угорского правительства. Д-ръ Фірцакъ высказуе вкôнци въ листѣ пастирскôмъ надѣю, що вже першй десятки лѣтъ въ другôмъ тысячлѣтю истновання мадярскои державы побôльшать ряды коренныхъ Мадярôвъ змадяризованою молодшою ґенерациєю Русинôвъ мукачѣвскои епархіи. Отже робота мусить бути интензивна и скора...

Не диво, що мадярскй ґазеты радо пôдхопили сей листъ пастирскій д-ра Фірцака и ставляють его примѣромъ для епископôвъ прочихъ не-мадярскихъ народностей, якъ мають выховувати свою „паству“ и якъ заявляти свою льояльнôсть. На щастье, не найдесь мабуть въ Угорщинѣ бôльше такихъ пастирѣвъ, бо они мають до наслѣдуваня примѣръ румуньского епископа Павла, котрый за свôй патріотизмъ мусѣвъ терпѣти напасти мамярскихъ шовіністôвъ. Д-ръ Фірцакъ добуде собѣ признанье правительства мадярского, але заразомъ и проклонъ власного народу, коли сей нарôдъ прокине ся зъ своєи мертвоты и стане до борбы за свôй найдорожшій скарбъ: за свое житье національне. Тогдѣ не лишь д-ръ Фірцакъ, але и тй его попередники, на котрыхъ вôнъ покликує ся въ своѣмъ листѣ пастирскôмъ, будуть записанй въ исторіи народу руского пôдъ такимъ именемъ, на яке они заслугують.

Листъ пастирскій д-ра Фірцака звучить такъ въ своѣй повнôй основѣ:

„Звязи братныхъ чувствъ и вдячного признаня лучать рускій нарôдъ Угорщины, сего члена політично нероздѣльнои, одноцѣльнои народности мадярскои, зъ пнемъ національного тѣла, зъ мадярскою расою, котра заспувала вôтчину и кермувала ей судьбою.

Частина предкôвъ руского народу прилучила ся передъ тысячь роками зъ власнои волѣ и симпатіи въ Кіѣвѣ до Мадярôвъ, що глядали тогдѣ своєи вôтчины, и стала ся въ сей способъ участникомъ при оружнôмъ добутю краю; друга галузь руского народу, уроджена въ самôмъ краю, пôзнала въ славнôмъ дѣлѣ добутя краю політичну місію сеи хороброи, рицарскои и шляхотнои націи та поручила добровôльно свою судьбу ей проводови; трета частина найшла за часôвъ нашого короля Людвика Великого пôдъ проводомъ Теодора Коятовича сердечне принятье и привѣтный осѣдокъ у стôгъ пôвнôчно-всхôдныхъ Карпатъ.

По такôй историчнôй минувшости цѣлкомъ природно, що нѣколи не мали приступу въ серцю того народу нѣякій иншій чувства, а въ его дѣлахъ нѣякій иншій аспіраціи, якъ лишь такій, котрй до того змѣряли, щобы, пôдъ мудрымъ проводомъ засновуючого державу и покликаного до знатнои ролѣ въ серци Европы племени мадярского, сконсолідувати нашй політичній вôдносины та въ рамахъ нашои старинной конституціи причинитись до щастя и силы одноцѣльнои и нероздѣльнои націи мадярскои. Рôвно-жь природно, що рускій нарôдъ завсѣгды и передовсѣмъ ідентіфікувавъ свои власній интересы зъ интересами мадярскои націи та, скôлько разôвъ услôвя истнованя нашои народности сего вымагали, завсѣгды при боцѣ тои послѣднои боровъ ся и проливавъ кровъ за ту свободу конституційну, котрои плодôвъ уживає въ повнôй рôвноправности зъ шляхотною расою мадярскою.

Нашй переказы сягаючй ажь до добутя краю, старанно плекана солідарнôсть нашихъ интересôвъ, згадка на зазнанй добродѣйства и природный напôръ, що заохочуе якъ поодинокихъ людей такъ и цѣлй народы до неперерывного розвитку: се вже безперечно вымагае, щобы мы ту націю, котрои членами єсьмо и въ котрôй мы при ей помочи бажали бы вславитись и зазнати поважаня, пôдпирали вѣрно у всѣхъ тыхъ змаганяхъ, якй можуть збôльшити довѣре народности въ свои силы и пôднести ей моральну вартôсть.

Исторія вчить а славнй примѣры жевй доказують, що головнымъ услôвемъ культурного розвитку державъ и довершеня великихъ національныхъ идей есть, щобы горожане одной державы, хочь бы они говорили кôлькома мовами, мали одну всѣмъ спôльну мову, при помочи котрои они бы взаимно порозумѣвали ся и серцемъ та душею могли близше стати. Отсю цѣль видно въ нашôмъ законодатствѣ, котре въ XVIII. артикулѣ основнôмъ зъ 1879 р. высказало ся за обовязковою наукою мадярскои мовы, яко урядовои мовы державнои, у всѣхъ народныхъ школахъ.

Въ глубокôмъ пересвѣдченю посилѣшили тогдашнй, патріотичнй епископы греко-католицкихъ епархій Мукачева и Пряшева, ще передъ ухваленьемъ згаданого закона, заявити у спôльнôмъ письмѣ пропамятнôмъ высокому правительству, що обовязкова наука мадярскои мовы въ школахъ народныхъ есть безусловною конечностію та що рускій нарôдъ повитає законне розпорядженье тыхъ обовязкôвъ яко запоруку свого власного розвитку и своєи лѣпшои будучности.

Щобы наша заявлювана вôдъ тысячу лѣтъ льояльнôсть гôдно була продовжена супротивъ національныхъ аспіраціи въ наближаючôмъ тысячу лѣтъ, уважаємо своимъ необходимо патріотичнымъ обовязкомъ, вести порученый нашому проводови рускій нарôдъ всѣми силами дознаня мадярскои мовы, яко урядовои мовы державнои, щобы въ интересѣ добра вôтчины тй ей дѣти, котрй завсѣгды мали одній и тй самй чувства, на будуче могли також и що-до мовы взаимно розумѣти ся. Тяжка се безперечно задача, яка пôдъ тымъ взглядомъ накладає ся на Всч. священикôвъ яко директорôвъ школъ и на ревне учительство моєи епархіи. Сю патріотичну роботу спиняють передовсѣмъ топоґрафічній вôдносины гористого краю и звѣстна бѣдность руского народу, бо взагалѣ тй причины суть перепонами нашои просвѣты народнои.

Однако сильна воля и невтомима ревнôсть перемагають всяку перешкоду, а я переконаный о вашôй крѣпкôй воли та о вашôмъ одушевленю для тои справы. Если я по-прз вашу одушевлену готовôсть розважу ще й ту обставину, що нашъ нарôдъ, котрого научати мадярску мову завзываю васъ въ моѣй вôтцѣвскôй любови и цѣлымъ теплом моего патріотичного чувства, добачає свою найбôльшу гордôсть въ дѣтяхъ, коли бачить ихъ поступы въ мадярскôй мовѣ; и если зважу, що высоке правительство пôдпоможе отей на-

ший патріотичний змаганя, то я помимо всякихъ трудностей и перепонъ, уповаючи на Бога и на притягаючу силу угорскои идеѣ державнои, высказую повну надѣю, що мункачѣвска епархія въ першихъ десяткахъ другого тысяча дѣтъ истнованя нашои вѣтчины побѣльшить контингентъ горожанъ мадярскои мовы о сотки тысячѣвъ молодшои генераціи.

Удѣляючи вамъ мое епископске благословенье, остаю вашимъ вѣтцемъ во Христѣ — Юліянъ епископъ."

Справы краєвѣ.

[Орґанізація институцій краєвыхъ дозорцѣвъ меліораційныхъ]

Зъ кѣнцемъ листопада с. р. скѣнчило ся першихъ три роки краєвого курсу для дозорцѣвъ меліораційныхъ; отже прийшла пора орґанізаціи сеи службы на взѣръ угорскои службы дозорцѣвъ меліораційныхъ у Кошицяхъ.

Краєвѣ дозорцѣ будуть помѣчными краевому бюрови меліораційному и мають задачу: выконувати роботы публичнѣ, веденѣ инжинерами бюра, приватнѣ и консерваційнѣ роботы при публичныхъ пѣдприемствахъ меліораційныхъ пѣдъ надзоромъ инжинерѣвъ бюра.

Выдѣлъ краєвый жадае установы такихъ катеґорій дозорцѣвъ: Меліораційныхъ кондукторѣвъ зъ рѣчною платнею 600 зр., додаткомъ на мешканье 100 зр. и на ѣзду 100 зр. — Старшихъ дозорцѣвъ зъ рѣчною платнею 540 зр. — Меліораційныхъ дозорцѣвъ зъ платнею 360 зр.

Пѣдчасъ роботы въ поли будуть дозорцѣ и старшѣ дозорцѣ мати заплачену подорожь (третя класа зелѣзницею, а 66 кр. вѣдъ одного кільометра кѣньми) и дѣту по 50 кр. денно, або замѣсть того мешканье и удержанье. Ученики кр. курсу практичного дѣстануть пѣдчасъ роббѣтъ у поли крѣмъ такихъ самыхъ дѣтъ и заплаченои подорожи, мѣсячну платню по 15 зр.

Платню, додатокъ на мешканье и на ѣзду кондукторѣвъ будуть давати консерваційнѣ фонды публичныхъ предприемствъ меліораційныхъ, а дозорцямъ и ученикамъ дотычнѣ фонды будовы, або властителѣ грунтѣвъ.

Дозорцѣ придѣленѣ експозитурамъ до выконувания приватныхъ меліорацій будуть одержувати платню за часъ, коли не занятѣ въ поли, зъ фонду краєвого, зъ дотаціи експозитуръ на удержанье дозорцѣвъ тренарскихъ.

Принятье дозорцѣвъ, що буде залежати вѣдъ укѣнченя практичного курсу при меліораційнѣмъ бюрѣ и зложеня испыту головного, а такожь число дозорцѣвъ мае рѣшати выдѣлъ краєвый.

Ранґу старшого дозорця буде мѣгъ одержати дозорець, обзнакомленый зѣ справою, дѣлый въ службѣ, по кѣлькалѣтнѣй практицѣ; а мѣсце кондуктора такій же дозорець, котрый до того буде знати маніпуляцію канцелярійну и веденье рахункѣвъ.

Число дозорцѣвъ буде залежати вѣдъ розмѣрѣвъ роббѣтъ.

Именованѣ выдѣломъ краєвымъ дозорцѣ одержують емеритуру такъ, якъ урядники маніпуляційнѣ. Въ тѣй цѣли мае бути утвореный окремый фондъ, до котрого мають вплывати: оплаты дозорцѣвъ (4 процентъ побиранои платнѣ); щорѣчна дотація сойму по 500 зр. почавши вѣдъ року 1895; добровѣльнѣ датки властителѣвъ грунтѣвъ, на котрыхъ працювали дозорцѣ. Недоборы емеритального фонду дозорцѣвъ мае покрыти краєвый фондъ.

Предложенье въ тѣй справѣ внесе выдѣлъ краєвый на найблизшѣй сесіи соймовѣй.

Просьба выдѣлу товариства „Шкѣльна Помѣчь у Львовѣ".

Всеч. Члены та Добродѣѣ львѣвского товариства „Шкѣльна Помѣчь"!

Якъ въ минувшихъ рокахъ просили мы о ласкавѣ дары для найменшои и найбѣднѣйшои молодежи шкѣльнои, заповнюючои русконародѣ школы у Львовѣ, такъ и сего року змушенѣ мы вѣдозвати ся зновъ до Вашихъ щирыхъ сердець зъ горячою просьбою о поповну грошеву помѣчь въ користь найменшихъ а дуже бѣдныхъ братчикѣвъ и сестричокъ, рѣдныхъ дѣточокъ рускихъ найбѣднѣйшихъ родинъ у Львовѣ.

Дорожня, а зъ нею голодъ и крайна нужда заглянула вже въ закутки львѣвскихъ бѣдакѣвъ, заповняючихъ нашѣ церкви и школы. Що они ѣдять та чамъ и якъ прокормлюють свои дѣти при степенуючѣй ся зъ дня на день дорожни, се знае лишь Всевышнѣй. Но серце крае ся на видъ босои та майже нагои дитины, коли въ часѣ студени голодна спѣшить рано до школы въ надѣи, що за пильнѣсть въ наукахъ и за добре поведенье взагалѣ, дѣстане чоботята, одежину, книжки и приборы до дальшои науки.

Запевняемо Васъ, Всечестнѣй Добродѣѣ, о вдячности маленькихъ школярикѣвъ и школярокъ, бѣдныхъ ихъ родичѣвъ та опѣкунѣвъ за дѣяльну помѣчь въ часѣ найбѣльшои потребы. Они не мають ученыхъ словъ подяки для Васъ, але ихъ тиха сльоза, сплываюча по ихъ лици въ хвили запомаганя ихъ дѣточокъ, говорить найбѣльше и найвымовнѣйше. Спѣшѣть длятого, Дорогѣ Братя и Всеч. Добродѣѣ, зъ новыми жертвами для найбѣднѣйшихъ рускихъ школярикѣвъ и школярокъ у Львовѣ. Присылайте Свои лепты радо на руки нѣдписаного выдѣлу товариства „Шкѣльна Помѣчь у Львовѣ", котрый Вамъ небаномъ здасть справу зъ своѣи цѣлорѣчнои дѣяльности. Вашъ грѣшь не нѣйде марно, вѣнъ приходяче руску дитину и допоможе ѣй до дальшои безперерывнои науки, до выходу въ люде.

Для примѣру наводимо вже въ нинѣшнѣй просьбѣ имена горячихъ народолюбцѣвъ, що и безъ зазыву та просьбы поспѣшили и зъ своими жертвами на цѣли нашого товариства. На нашѣ руки зложили вже сими днями Добродѣѣ: о. Кир. Вѣнтонякъ зъ Утѣшкова 4 зр. 50 кр., д-ръ Щасн. Сельскій зѣ Львова 2 зр., д-ръ Коссакъ зѣ Львова 5 зр., д-ръ Стеф. Федакъ зѣ Львова 1 зр., о. І. Дудкевичь зъ Рудна 1 зр, д-ръ Петро Сушкевичь 1 зр., панѣ Михайлина Сушкевичева зѣ Львова 1 зр., п. Василь Нагѣрный зѣ Львова 1 зр., д-ръ Кость Левицкій зѣ Львова 1 зр., п І. Бѣчай зѣ Львова 1 зр., о. Евг. Гузаръ зѣ Львова 50 кр., п. Іос. Ганинчакъ зѣ Львова 50 кр., п. Кирило Кахникевичь зѣ Львова 50 кр, о. І. Каратницкій зъ Довгого 50 кр., панѣ Ольга Ґеоргерова 50 кр., п. Аполинарій Ничай зѣ Львова 50 кр., панѣ Юлія Врецьонова 1 зр., п. Мих. Спожарскій зѣ Львова 50 кр., п. Теод. Квинтюкъ зъ Кривчичь 50 кр., п. Игнат. Климкѣвъ зъ Лопушны 50 кр., ученикъ Вас. Шуль зъ Городиславичь 50 кр., п. Ник. Басайчукъ зъ Гвозда 50 кр., о. Алекс. Алиськевичь зъ Перепельникъ 50 кр., о. Алекс. Стефановичь зѣ Львова 1 зр. — За сѣ першѣ дары складаемо симъ прилюдно сердечну подяку и просимо дуже новыхъ Добродѣѣвъ о надсыланье дальшихъ великодушныхъ жертвъ.

Вѣдъ выдѣлу „Шкѣльна Помѣчь у Львовѣ". *О. Олекс. Стефановичь*, заступникъ головы *Гр. Врецьона*, касіѣръ.

НОВИНКИ.

— **Проба „Львѣвского Бояна"** вѣдбуде ся сего тыждня въ пятницю (не въ четверъ) въ льокали „Рускои Бесѣды" точно о годинѣ 7-ѣй вечеромъ. По причинѣ, що пѣдготовлено новѣ утворы до пробы, просимо о численну участь. *В. Ш.*

— **Зъ „Народнои Торговлѣ".** Зъ нагоды десятыхъ роковинъ вѣдкрытя першого склепу „Народнои Торговлѣ" у Львовѣ вѣдправить ся въ пятницю 8 н. ст. грудня с. р. о 9 годинѣ рано въ церквѣ Успенія Пресвятои Богородицѣ у Львовѣ богослуженье за всяке прошенье, на котре Вп. Членѣвъ товариства симъ запрошуемо. — *Дирекція.*

— **Суспензія громадскихъ начальникѣвъ.** Староство дрогобицке суспендувало сими днями вѣйта громады Дережичь, що бувъ такожь членомъ дрогобицкои рады повѣтовои. Зъ вѣйтомъ суспендованый и писарь, а що присѣлокъ Монастыръ-дережицкій мавъ такожь того самого писаря то староство суспендувало и вѣйта присѣлка. Всѣ тѣ суспендованѣ мали сильну протекцію и довгій часъ господарили въ своихъ громадахъ якъ имъ хотѣлось, ажь вкѣнци господарка выйшла вже така що й протекціи не помогли. Се вже 20 чи 21-ій случай суспензіи вѣйта въ дрогобицкѣмъ повѣтѣ.

— **Обкража церкви.** Дня 2 н. ст. грудня побачила вечеромъ о 8-ѣй годинѣ варта церковна въ Рокитнѣ коло Львова, що дверѣ церкви були отворенѣ. По близшѣмъ розглядѣ пересвѣдчено ся, що якійсь незвѣстный злочинець, вываживши вѣкно въ захристіи, розѣгнувъ зелѣзнѣ шгабки и такъ влѣзъ до середины. Тутъ розбивъ скарбону братства церковного та забравъ зъ неи 18 зр. 69 кр. и скарбону сестрицъ, звѣдки забравъ 12 зр. 40 кр., разомъ 31 зр. 9 кр. Вѣдтакъ якъ добрый знакомый отворивъ одни дверѣ, що замыкаюсь ся зъ середины и спокѣйно выйшовъ.

— **Въ Римановѣ**, якъ звѣдтамъ пишуть, вѣдбувають ся торги въ понедѣлокъ, однакъ если на понедѣлокъ припадае яке латиньске свято, то торгъ вѣдкладае ся на второкъ. Рускѣ свята не увзглядняють ся. Зъ уваги на се, внесло минувшого року 18 рускихъ священикѣвъ зъ околицѣ просьбу до рады громадскои въ Римановѣ, щобъ она увзглядняла такожь рускѣ свята та вѣдкладала торги на иншій день. Священики мотивували просьбу тымъ, що рускій селяне, беручи участь въ свои свята въ торгахъ, деморалізують ся и занедбують богослуженье. Та здаеть ся рада зложила просьбу ad acta, бо доси навѣть не вѣдповѣла. . .

— **Въ дрогобицкѣмъ „Соколѣ" польскѣмъ** прийшло сими днями до орыґінального стрейку. Дня 25 н. ст. падолиста на вечерку устроенѣмъ въ тамошнѣмъ „Соколѣ" въ честь Мицкевича мала п. Ольга Ланьцутска, управителька школы женьскои вѣдчитъ, въ котрѣмъ высказала ся про жидѣвъ яко про чужій елементъ. Тѣ слова выкликали незвычайный рухъ въ цѣлѣмъ Дрогобичи. Жиды, сей пануючій елементъ въ Дрогобичи були до крайности обурены и якъ стѣй выступило зъ Сокола трицять и кѣлька жидѣвскихъ членѣвъ Рѣвночасно выслали обиджены сыны Израиля письмо до п. Ланьцутскои, въ котрѣмъ дякують ѣй за те, що выповѣла отверто, якъ Поляки задивлюють ся на жидѣвъ. Таке громадне выступленье жидѣвъ зъ товариства кинуло пострахъ на Соколѣвъ Полякѣвъ и теперь зачали ся переговоры. Якъ они скѣнчать ся, не знати, але кореспондентъ Kurjer-a Lwowsk-ого мае надѣю, що Поляки зновъ повитають мѣжь собою милу жидѣвску дружину. Поки-що приступило назадъ до товариства лише siedmiu druhów пѣдъ проводомъ Арона Жупника, редактора нѣмецкои ґазеты Drohobyczer Handelszeitung. Не завидуемо дрогобицкому Соколови такои дружины.

— **Внучка австрійского цѣсаря княжна Єлисавета баварска**, молодша дочка кн. Леонтольда и архикн. Ґізелѣ, повѣнчала ся минувшои недѣлѣ въ Ґенуи зъ 23-лѣтнымъ пѣдпоручникомъ баварскимъ бар. Людвикомъ Зеґрідъ-Буттенгаймомъ. Вѣнчанье вѣдбуло ся тихо, въ присутности родичѣвъ молодыхъ. 19 лѣтна княжна пѣзнала на двѣрскѣмъ бали молодого офіцира и полюбила его, але родичѣ не хотѣли призволити на се вѣнчанье. Княжна звѣрила ся въ Ишли цѣсареви, котрый вѣдтакъ наклонивъ родичѣвъ, що они призволили на се супруже.

— **Въ красвѣй школѣ рѣльничѣй въ Черниховѣ**, звѣдки — якъ мы онодгы доносили — выступили були всѣ ученики, розписано новѣ виписы, котрѣ будуть тревати до дня 12 н. ст. грудня включно.

— **Зимовѣ маневры** войскъ корпусѣвъ краковѣского и перемыского мають вѣдбути ся, якъ кажуть, въ сѣчни мѣжь Краковомъ а Перемышлемъ.

— **Джонъ Тіндель**, знаменитый анґлійскій ученый, уродженый 1820 року померъ сими днями въ Лондонѣ. Тіндель образувавъ ся въ Анґліи и Нѣмеччинѣ, а вѣдъ 1853 року бувъ професоромъ фізики въ Royal Institution въ Лондонѣ. Вѣнъ вызначивъ ся своими працями про діямаґнетизмъ, поляризацію свѣтла, промѣнисте тепло, розходженье голосу и про ледовцѣ. Найславнѣйша праця Тінделя була: Heat as a mode of motion (Тепло яко родъ руху).

— **Нерозслѣджены краѣ.** На послѣднѣмъ засѣданю Товариства ґеоґрафічного въ Лондонѣ обговорювавъ предсѣдатель Маркгамъ справу, якѣ краѣ мають ще розслѣдити подорожники и ґеоґрафы. Богато слухателѣвъ довѣдало ся зъ зачудованьемъ, що майже четверта часть Канады доси не розслѣджена та що простѣръ Сполученыхъ Державъ ще точно не вымѣреный. Богато есть ще до роботы въ европейскихъ Альпахъ. Въ розслѣджуваню аркгичныхъ краѣвъ полишила ся теперь Анґлія по заду. Въ Африцѣ — говоривъ прелеґентъ — суть три великѣ просторы, котрѣ можна уважати цѣлкомъ незнаными, а то: пустиня Сагара, край на полудне вѣдъ неи до Вадай и высокорѣвнѣ надъ горѣшнымъ Нілемъ до океану Индійского. Не знаемо ще степени довжины ґеоґрафічнои, пѣдъ котрою лежить Хартумъ, а положенье водопадѣвъ Вікторіи на рѣцѣ Замбезі, хочь многѣ подорожнѣ звиджували ихъ, есть такожь незнане. Въ Азіи не розслѣджено ще полудневои Арабіи; цѣлѣ долины надъ Евфратомъ, цѣлѣ просторы Персіи, Непаля, Бармы, Кореи и т. д. суть для насъ загадкою Такожь що до фізичнои ґеоґрафіи моря не достае намъ богато вѣдомостей.

— **Холєра.** Ґазета урядова пише: Дня 4 н. ст. грудня занедужола на холеру: Въ Римановѣ 1 особа. — Выздоровѣло: Въ Хировѣ и Забережи по 1 особѣ. — Померли въ Римановѣ 2 особы. — Загаломъ лишало ся дня 3 н. ст. грудня 15 особъ въ лѣченю; дня 4 грудня занедужала 1 особа, выздоровѣли 2, померли 2, отже лишае ся въ лѣченю 12 недужихъ.

— **Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла"** розсылае наша адміністрація проспектъ на выдавництво „Бібліотеки для руского молодежи".

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на опорожнену парохію цѣсарского надання въ Поворознику надало намѣстництво о. Льву Вляньскому дотеперѣшному пароховi въ Яслискѣй Воли.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ секретаря повѣтового Брон. Визимирского зъ Перемышля до Ланьцута и призначивъ канцеліста Изид. Нижиньского до службы при староствѣ въ Перемышли. — Высшій судъ краєвый у Львовѣ перенѣсъ ведучого книгу грунтову при судѣ повѣтовѣмъ въ Жовкви Фр. Пивоцкого до суду окружного въ Станиславовѣ и именувавъ канцелістовъ судовыхъ Дмит. Береского зъ Золочева, ведучимъ книги грунтовѣ при судѣ окружнѣмъ въ Залочевѣ а Володисл. Малецкого у Львовѣ, ведучимъ книги грунтовѣ при судѣ повѣтовѣмъ въ Жовкви.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ рады повѣтовои въ Долинѣ розписуе конкурсъ на двѣ посады лѣкарѣвъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Рожнѣтовѣ и Велдѣжи. Платня обохъ лѣкарѣвъ буде выносити по 700 зр. и по 400 зр. додатку на обѣздки. Поданя треба вносити до 25 н. ст. грудня. — Мѣсточко Угновъ розписуе конкурсъ на посаду мѣского лѣкаря зъ платнею 350 зр. рѣчно. — Въ повѣтѣ скалатскѣмъ опорожненѣ посады учителѣвъ: въ Фащовцѣ, Калагарѣвцѣ, Рожискахъ, Саджавкахъ, Орѣхѣвци, Чернишѣвцѣ, Лежанѣвцѣ, Новосѣлцѣ, Скалатѣ, двѣ посады въ Пѣдволочискахъ и посады молодшихъ учителѣвъ: въ Скалатѣ, Пѣдволочискахъ, Колодѣѣвцѣ, Краснѣмъ, Заднишѣвцѣ. Поданя треба вносити до кѣнця грудня. — Мѣсточко Галичь розписуе конкурсъ на посаду мѣскои акушерки зъ рѣчною платнею 80 зр. Поданя треба вносити до 26 грудня. — Дирекція лѣсѣвъ и доменъ розписуе конкурсъ на кѣлька посадъ лѣсничихъ зъ речинцемъ до 27 грудня. — Магістратъ Бережанъ розписуе конкурсъ на посаду инспекгора поліціи зъ рѣчною платнею 700 зр. Поданя треба вносити до кѣнця грудня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На фондъ будовы руского театру** вплынули до комітету перемыского отсѣй дальшѣ жертвы: На руки панѣ Цеглиньскои зложили: Всч. о. Калиничь 3 зр. 80 кр. и Н. Н 40 кр. — Панѣ меценасова Кормошева зѣбрала 36 зр. 50 кр., а на тую суму зложили Вп. панѣ Островска зъ Нижанковичь 50 кр, дрѣбными жертвами 1 зр. 64 зр, Евген. Гординьскій 1 зр. 20 кр., Алекс. Кормошева 2 зр., Ив. Матковскій 2 зр. 77 кр., д-ръ Теофіль Кормошь 10 зр. 64 кр., о. Ив Кормошь 1 зр., о. Ив. Стрыйскій 1 зр., Алекс. Ярема 1 зр. о. Омелянъ Кормошь 2 зр. 5 кр., Іосифъ Яворскій 1 зр., п. И. Туркезичь 1 зр., Н. Н. 1 зр., Берестъ 1 зр., Д. Чеховскій 1 зр., о. М. Конко 1 зр., о. Б Ярема 1 зр., Гаращкъ 50 кр, Гудзьо 1 зр., К. Попелева 50 кр., Д. Гординьскій 30 кр., Єт. Кормошева 50 кр., Ив. Ольшаньскій 40 кр., о. Сг Онишкевичь 50 кр., о. Крил. Чеховичь 2 зр. — Дальше вплынуло зъ картового на Бесѣдѣ 80 кр. а зъ пушки на Бесѣдѣ 6 зр. 10 кр. — На руки Вп. п. Цеглиньскои и Конковои зложили: Преосв. епископъ д-ръ Юліянъ Пелешь 100 зр., Впр. оо. крил Войтовичь 100 зр., крил. Чехозичь 30 зр., крил. Подолиньскій 30 зр., крил. Литиньскій 5 зр., крил. Матковскій 5 зр., крил. Волошиньскій 5 зр., о. Кондрацкій 15 зр. До кѣнця н. ст. падолиста зѣбравъ комітетъ перемыскій усего 592 зр. 5 кр. — П. Северинъ Жуковскій нотарь зъ Буковска, прислявъ на фондъ будовы руского театру 10 зр., а то: 4 зр. вѣдъ себе, а 6 зр. за проданѣ купоны.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 6 грудня. Нарады надъ выимковымъ станомъ Праги и околицѣ розпѣчнуть ся въ понедѣлокъ.

Буда-Пештъ 6 грудня. Въ угорскѣмъ соймѣ при дебатѣ надъ рубрикою буджету „Удержанье королѣвского двора" заявивъ президентъ міністрѣвъ Векерле, що до утворення осѣбного двора въ Пештѣ не треба окремого законодавства. Угры повинны старати ся, щобы королѣвскій двѣръ не мѣшавъ ся до політики и не ставъ въ суперечности зъ ихъ правнодержавными интересами. Палата приймила одноголосно повысшу рубрику.

Софія 6 грудня. Слѣдство въ справѣ атентату на кн. Фердинанда вже покѣнчене.

Берлинъ 6 грудня. Въ комісіи члены центра згодили ся на торговельный договѣръ зъ Румунією, застерѣгаючи ся противъ договору зъ Россією.

Парижъ 6 грудня. Палата выбрала президентомъ Діпі 251 голосами противъ 213.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. М. Дер. въ Заб. Прийде намъ ще за сей рѣкъ 60 кр. — **Вп. К. Лев. въ Кал.** Вѣрно. — **Вп. П. Гар. въ Ост.** На рѣкъ 1894 зѣстае 1 зр. — **Вп. С. Нов. въ Шлях.** Прийде намъ за сей рѣкъ ще 50 кр. — **Вп. М. Дзер. въ Топ.** Одержали и дякуемо.

Надѣслане.

I.

На письмо зъ Тернополя въ 260 числѣ „Дѣла", котре въ многихъ точкахъ е невѣрне и несправедливе, не даю на-разѣ нѣякои вѣдповѣди, бо уважаю, що личнѣ справы не надають ся до публичного обговореня. Вѣдношеня въ Тернополи суть менѣ цѣлкомъ чужѣ, а при такъ баламутныхъ вѣдомостяхъ не можу собѣ здати нѣякого справозданя, а то тымъ бѣльше, що зъ письмъ мѣщанъ до мене писаныхъ выходило бы цѣлкомъ щось другого... Заявляю отже, що въ короткѣмъ часѣ приѣду до Тернополя, щобы розглянутись въ ситуаціи и пѣсля того на щось рѣшитись. Въ моѣмъ житю ишовъ я все тѣлько правою дорогою и длятого прошу бути певнымъ, що коли бы я зауважавъ, що дѣйстно сталось щось противъ „права и справедлівости", якъ сказано въ тѣй дописи, въ такѣмъ случаю готовъ есмь вѣдкликатись до рѣшеня новои рады.

Л. Джулиньскій.

II.

Дня 29 листопада с. р. зѣстали Вы, Высокопреподный отче Джулиньскій, запрезентованѣ на парохію въ Тернополи. Якими дорогами Вы, Высокопреподобный Отче, презенту тую одержали не намъ судити о тѣмъ, — але завѣрюемо Васъ, що анѣ для Васъ анѣ для насъ пѣдписаныхъ прихожанъ евентуальна инсталяція Ваша не була бы приятною. Не вѣрте пѣдлестнымъ словцямъ неморального Василька Кордубы, не дѣлайте насилія нашѣй совѣсти и зречѣть ся — впрочѣмъ незаконнои презенты. О то Васъ, Ваше Высокопреподобіе, умильно просять пѣдписанѣ прихожане мѣста Тернополя.

Въ Тернополи дня 3 грудня 1893.

Іоакимъ Оноферко. Григорій Оноферко. Миколай Постригачь. Іоанъ Маракъ. Андрей Мурый. Григорій Яремовичь. Павло Тучапскій. Павло Нищота. Стефанъ Махницкій. Іоанъ Нищота. Лука Чубатый. Яковъ Чумакъ. Антоній Кучинѣжка. Григорій Майка. Іоанъ Острожиньскій. Іоанъ Бурбела. Данилъ Михаловичь. Онофрей Лысый. Иванъ Лысый, Миколай Кордуба. Дмитро Михаловичь. Илія Михаловичь. Спиридіонъ Михаловичь. Петро Бзґанъ. Семеонъ Баґанъ. Матвѣй Глухій. Григорій Остапюкъ. Мартинъ Зарихта. Миколай Пацалуйко. Димитрій Калманъ. Кѣндратъ Пацелуйко. Кѣндратъ Туровскій. Михаилъ Кордуба. Іоанъ Ришитуха. Петро Чубатый. Павло Чубатый. Миколай Грубринъ. Іоанъ Михаловичь. Сямеонъ Чубатый. Володимиръ Чубатый. Василій Оноферко. Іоанъ Караушь. Яковъ Бѣляникъ. Теодоръ Мисула. Іоанъ Скачилѣсь. Михаилъ Бѣляникъ. Димитрій Чубатый. Андрѣй Оноферко. Александрѣй Оноферко. Василій Мисула. Иванъ Чубатый. Петро Грубринъ. Ив. Бутринъ. Гр. Бутринъ Тома Кордуба. Лука Рѣзничокъ. Макс. Рѣзничокъ. Юліянъ Острожиньскій. Теодоръ Рѣзничокъ. Онофрей Мурѣй. Семко Зарихта. Димитрій Мелникъ. Димитрій Фалендишь. Василій Бриковичь. Андрей Солтицкій. Стефанъ Кравчинюкъ. Антоній Томасъ. Ів Кравчилюкъ. Илія Сеньковскій. Теод Остапюкъ. Иванъ Джусъ. Стефанъ Галганюкъ. Микола Острожиньскій. Илія Бекесевичь. Кость Зарихта. Теодоръ Заячкѣвскій. Стефанъ Пацалуйко. Іосифъ Горко. Стефанъ Литвинъ. Сямеонъ Антонишинъ. Максимъ Рудый. Іоакимъ Ленцюкъ. Димитрій Сорочиньскій. Михаилъ Остапюкъ. Иванъ Кучерѣнка. Андрей Стельмахъ. Володимиръ Бріль. Михаилъ Кучерскій. Онофрикъ Оноферко. Спир. Чикалъ. Онофрей Вацикъ. Тома Бекесевичь. Петро Дрогобицкій. Леонъ Кловань. Михаилъ Солтицкій. Сямеонъ Чумакъ. Сямеонъ Сеникъ. Остапъ Острожиньскій. Стефанъ Дубенскій. Сямеонъ Чубатый. Михаилъ Чубатый. Михаилъ Литвинъ. Антѣнъ Галикъ. Андрей Литвинъ. Петро Плисюкъ. Михаилъ Плисюкъ. Миколай Фетчукъ. Іоанъ Мисула. Андрей Мисула. Якимъ Мисула. Павло Бекесевичь. Базилій Бекесевичь. Григорій Коморовскій. Василь Чубатый.

Надѣслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 7—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“, Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѳмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звѳнкѳвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѳвъ противъ стратъ при евентуальнѳмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѳдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вѳдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дѳмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услѳвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѳвъ, якъ такожь платныхъ купонѳвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бѳльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѳдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 87—?

Альбумъ заслуженыхъ Русинѳвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѳстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Рухъ поѣздѳвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѳсля годинника львѳвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнѳвъ (вѳдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѳвки черезъ Тарнѳвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѳвъ або Ряшѣвъ (вѳдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворець Пѳдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радѳвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вѳдходять зѳ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабѳвки via Тарнѳвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѳвъ (тѳлько вѳдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнѳвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця Пѳдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѳвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѳдчеркненій значать пору нѳчну вѳдъ год 6-ом вечеромъ до 5-ом 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнѳмъ ц. к. австр. зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетѳвъ полосныхъ, окружныхъ, довѳльно зуставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладѳвъ ѣзды въ видѣ кишеневѳмъ Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

СѢЧКАРНѢ

двоякои системы

1. **Бенталя ССХ** (одно колесо зъ двома ножами 95 клґ. ваги по **32 зр.**
2. **Валцевѝ** зъ трема ножами (двоє замаховыхъ колесъ) 115 клґ. ваги по **34 зр.**, loco Львѳвъ,

высылає на замовленье

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

4923 3—?

Знана вѳдъ многихъ дѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѳвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѳвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскі сильній горѣвки дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраєвій спеціялы якъ: Народѳвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѳвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій 4914 єсли зъ нашои фабрики спровадженій. 16—104

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѳльного вѳдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѳдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѲДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѲВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѳймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѳдлили доси вже **1.558 дзвонѳвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѳдѳймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вѳдливальнѣ дзвонѳвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармовѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѳдповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшѳмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, сповѣдниці, жертовники, проповѣдниці, лавки и инший цѣлковито выконченій прикрасы** церковній. 4641 105—150

Вѳдновлюю старі иконы и инший ремонтую.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львѳвъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйні до дверей, вѳконъ, штакетѳвъ, парканѳвъ и т. п. гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 59—?

Дешево на продажь

для церкви, костела або каплицѣ.

Престолъ зъ дерева дубового природного, частями зложеный въ стилю романьскѳмъ, фігуры Матеры Божои и св. Іосифа, два ангелы 120 цм. высокій, въ полі-хроміи, постава стояча и богато иншихъ рѣчей можна оглядати въ роботни рѣзьбарскій, де всякій роботы рѣзьбарскій и позолот-10—10 ничій выготовлює ся. 4887

Львѳвъ, улиця Лычаковска 54.

ТАДЕЙ СОКУЛЬСКІЙ.

КУ-

фры, торбы и всѣлякій прибори до подорожи

найдешевше въ торговли **товарѳвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборѳвъ тоалетныхъ и т.п.**

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львѳвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ВЕЛИКА ИНСБРУКСКА 50 кр. ЛЬОТЕРІЯ

ТЯҐНЕНЬЄ о 8-мій год. вечеромъ **СЕГОДНЯ.**

Головна выграна 50.000 зр.

ЛЬОСЫ по **50 кр.** поручають: Як. Штро, А. Х. Верфель, тов. банкове и контора вымѣны Шелленберґъ и Крайзеръ у Львовѣ.

4352 15—15

ПЕРЕСТОРОГА!

Сухъ Петро родомъ зъ Чижикова пѳдъ Львовомъ шукаючій мѣсця на пѣвця церковного, 20 лѣтъ числячій, есть крайне здеморалізованый чоловѣкъ и обманець, передъ котрымъ Вч оо. приходникѳвъ остерѣгає ся. — **Кирилъ Левицкій**, приходникъ въ Вербовѣ 4950 1—3

ПѲДЯКА.

Впов. п. Д-рови Ю КОНКОЛЬНЯКОВИ примаріеви шпиталя загального въ Станиславовѣ складаю симъ прилюдну подяку за выратованье мене зъ тяжкои недуги, бо лише его щасливій операціи и печаливій опѣцѣ пѳдчасъ реконвалесценціи завдячую свое житье Приймѣть Впов. Пане Д-ре слова глубокои вдячности и сердечни подяки.

А. Шепаровичъ въ Станиславовѣ. 4952 1—1

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЄ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 98—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вѳдъ 1 20 кр. за сотку.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗІНҐЄРА

спроваджую лише повными ваґонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручні по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.
ножні „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10% 4931 4—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львѳвъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

Нобѳчный заробокъ

зр. 2160 рѳчно постѳйного удержаня

можуть заробити особы кождого стану, котрі схотять займити ся роботою въ вѳльныхъ годинахъ. Оферты пѳдъ W. 6688 до РУДОЛЬФА МОССЕ 4951 въ Празѣ. 1—4

Малій точила ручній въ зелѣзнѳй оправѣ по зр. 2·40 и 3

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 54-156

Львѳвъ, ул. Зибликевича II.

Найдешевшій маґазинъ забавокъ для дѣтей

пѳдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручає

Ляльки французкі вѳдъ 75 кр
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискі вѳдъ 65 кр.
Ґумовій забавки, Коники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 7—8

Цѣнники илюстрованій даромъ.

При надходячихъ святахъ поручає ся

НА КОЛЯДЫ

образы и образки зъ рускими текстами, медалики, хрестики и т. ин.

знанои католицкои фірмы

КАРОЛЯ ПЕЛЛЯТА (POELLATH)

въ Шробенгавзенъ въ Баварін.

4953 Цѣны дуже приступній. 1—2

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рѳкъ.

2219

МУЖЕСКУ Безсильнѳсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѳвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескі силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 10—36 Leipzig.) 4851

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбѳльше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялістъ, Львѳвъ, Шпитальна 4. 4905 29—30

Звѣстный найбѳльшій складъ товарѳвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѳзныхъ вѳддѣлѳвъ складу, — въ котрѳмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѳддѣлъ Килимѳвъ.** Тяжкі тревалі килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ дѣсеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскі диваны господарскі 290/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѳддѣлъ Перскихъ килимѳвъ** сальоновыхъ рѳзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѳкна, великій выборъ килимѳвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѳвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѳжка.

III. **Вѳддѣлъ Хѳдниковъ.** Хѳдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѳдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѳддѣлъ занавѣсъ до вѳконъ и дверей.** Елеґантній тунискі занавѣсы 95 кр., мароканьскі 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегеряновій на гладкѳмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вѳдмѣренй на вѳкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлі, кремовій и барвистій въ елеґантнѳмъ выкѳнченю вѳдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѳддѣлъ капъ на лѳжка** и столы, ґарнітурѳвъ, колдеръ и коцѳвъ. Ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѳжка и одной на стѳлъ (буретъ) вѳдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерѳвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5·80, **накрытье для служby** вѳдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вѳддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожній; імітація шкѳры тигровои вѳдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѳддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѳжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лѳжка и столы, высортованій килимы, останки рѳзныхъ хѳдниковъ, особливо гѳдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимкѳвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вѳддѣлъ для товарѳвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѳвъ и боа, американьскі зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѳдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѳдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурѳвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѳдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѳддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вѳдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжь. Юбки волѳчковій, суконній и шовковій

X. **Вѳддѣлъ Конфекціи дитиннои**, ватованій и кожуховій, дитиннѣ плащики и одежа, на дѣти вѳдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѳддѣлъ модныхъ капелюхѳвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцѣвъ и модняровъ

XII **Вѳддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єгерѳвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѳдницѣ.

XIII. **Вѳддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вѳлѳчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѳддѣлъ осѳбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (40—?)

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 265. Львôвъ, Четверъ 25 падолиста (7 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

на границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.

у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однôй стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

У Львовѣ, дня 7 н. ст. грудня 1893.

Фактъ, що вже кôлька славяньскихъ клюбôвъ въ радѣ державнôй звязало ся въ коаліцію противъ правительственнои коаліціи польско-нѣмецкои — та що скоалізованѣ Славяне покликують и клюбъ рускій [єдиный ще клюбъ славяньскій, що стоить вôдособленый] прилучитись до славяньскои коаліціи — выкликує богато гамору въ орґанахъ сторонництвъ правительственныхъ. Особливо проявляє ся сильне змаганье — не допустити, щобы послы рускѣ приступили до славяньскои коаліціи. И при сѣй нагодѣ показує ся дуже наглядно, що народъ рускій, — хочь такъ маловаженый та кривдженый, хочь засуджено єго на таке малочисельне заступництво въ радѣ державнôй — все-таки має въ державѣ и для державы свою вагу, котрои годѣ збаґателізувати. И не диво! — то народъ тримільоновый, маючій вже нинѣ почутье своєи національности и свѣдомый приналежныхъ єму правъ народныхъ и політичныхъ, а до того народъ маючій уже ґеоґрафічнымъ положеньемъ своимъ велике значѣнье въ державѣ и для державы. Такого народу чей-же не вôльно легконажити, здавати єго на чиюсь ласку або неласку, — а коли оно такъ дѣєсь, то нехай же тѣ, що допускають до того, беруть на себе и одвѣчальнôсть за наслѣдки своєи політики супротивъ Русинôвъ — за невдоволенье и огôрченье середъ народу рускаго и за той напôръ загалу рускаго на своихъ заступникôвъ въ радѣ державы, щобы тому невдоволеню народу въ краю дали рѣшучій выразъ.

Мы розумѣємо, що польскихъ політикôвъ глубоко мусѣло дôймити заявленье посла Романчука передъ выборцями въ Бôбрцѣ, що Русины мусять вести політвку пріпціпіяльну — розумѣємо и всѣ напады за те на голову рускаго клюбу по дневникахъ польскихъ, почавши вôдъ Narodówk-и а скôнчивши на Czas-ѣ, — розумѣємо и накликуваня въ Czas-ѣ иншихъ послôвъ клюбу рускаго, щобы они всѣми силами ставили опôръ проголошенôй голобою клюбу політицѣ пріпціпіяльнôй, але мы тымъ бôльше мусимо стояти за політикою пріпціпôвъ. Чи пріпціпы, засады — то понятье чогось злого, шкôдного? Не вже-жь політика не повинна мати нѣякихъ пріпціпôвъ, нѣякихъ засадъ? Намъ здаєсь, що нѣ, — пріпціпы, засады мусять бути регуляторомъ політики заступникôвъ народу рускаго. И тôлько зла воля може вытягати зъ заявленія посла Романчука въ Бôбрцѣ такій заключеня, що політика пріпціпіална — якъ силує ся доказувати Czas нѣбы то негує засады народовцѣвъ характеризуючій ихъ яко сторонництво національне и політичне. Нѣ, навпаки — політика така має якъ-разъ тѣ засады маркувати и утверджувати — и она въ нѣчôмъ не суперечить програмѣ народнôй ухваленôй зборами „Народнои Рады“.

Не сумнѣваємо ся, що въ клюбѣ рускôмъ справа та стане вповнѣ ясною и не сповнять ся задушевнѣ гадки тыхъ нашихъ приятелѣвъ, що такъ навыкли до традиційнои своєи супротивъ Русинôвъ засады: divide et impera...

Справы парляментарнѣ.

На засѣданю рады державнои въ середу предложило правительство проєктъ закона, котрымъ уповажняє ся правительство до провізоричного управильненя вôдносинъ торговельныхъ зъ Испанією.

Пос. Тавше предложивъ нагляче внесенье въ справѣ дальшого зниженя тарифы фрахтовои для сѣна и соломы на державныхъ и приватныхъ зелѣзницяхъ. — Бесѣдникъ мотивувавъ внесенье, покликуючи ся на ситуацію въ околицяхъ Чехіи, навѣщеныхъ голодомъ. — Палата ухвалила наглячôсть внесеня и передала внесенье комісіи буджетовôй.

Въ дальшôй дискусіи надъ закономъ о обезпеченю робôтникôвъ вôдъ нещасть, промавляли ґенеральнѣ бесѣдники.

Пос. Морсей, зъ клюбу консерватистôвъ, промавляючи contra, заявивъ, що институція обезпеченя єсть дуже непопулярна у сѣльского населеня. Робôтники при побиранію платнѣ суть выставленѣ на рôзнѣ прикрости, а знôвъ институція обезпеченя єсть синекурою для деякихъ особъ, бо кошты адміністрації суть за великѣ. Вôдтакъ выказувавъ мотивы, за-для котрыхъ єго політичнѣ товаришѣ суть противнѣ зачисленю сѣльскихъ робôтникôвъ до истнуючого закона о обезпеченяхъ. О много важнѣйша рѣчь, постаратись о заосмотренье на старôсть робôтникôвъ фабричныхъ, неспособныхъ до працѣ, бо на ихъ удержанье выдають теперь громады сѣльскѣ великѣ грошѣ.

Пос. Бернрайтеръ, бесѣдникъ pro, боронивъ институції обезпечень. Она не вымагає великихъ коштôвъ адміністраційныхъ. Найбôльше лихо въ тôмъ, що предприємцѣ предкладають фальшивѣ фасіи. Полемізуючи зъ Морсеємъ жадавъ бесѣдникъ розширеня обезпеченя такожь на робôтникôвъ рôльныхъ и то передовсѣмъ на працюючихъ у дѣдичѣвъ

Референтъ пос. Найвіртъ выступивъ противъ промовы Морсея и заявленя Левицкого въ имени кола польского, доказуючи, що робôтники по дворахъ дôстають таку нужденну платню, що вмирають зъ голоду. Патріярхальнѣ вôдносины на селѣ не зарадять лиху.

Ухвалено перейти до спеціяльнои дискусіи

При §. 1-шôмъ промовлявъ пос. Кронаветеръ за розширеньемъ обезпеченя такожь на робôтникôвъ рôльныхъ и лѣсныхъ.

Пос. Пининьскій заявивъ, що коло польске прихильно вôдносить ся до предложеного закона, але мусить застеречись противъ розширеня обезпеченя на робôтникôвъ рôльныхъ и на теслѣвъ та каменярѣвъ, бо се було бы лишь обтяженьемъ дрôбного промыслу въ хосенъ великихъ предприємцѣвъ. Єсли бы прийшло до голосованя надъ внесеньемъ Кронаветера, то коло польске мусѣло бы голосувати противъ. Такъ само голосовало бы и при §. 10., де говорить ся про теслѣвъ и каменярѣвъ. Що-до тыхъ послѣдныхъ, то можна розширити законъ лишь на предприємства концесіонованѣ, а знôвъ що-до обезпеченя робôтникôвъ рôльныхъ, то компетенція въ тôй справѣ належить до соймôвъ краєвыхъ.

Принято §. 1—9 пôсля предложеня комісіи

Слѣдуюче засѣданье палаты назначено на четверъ.

— —

Про довѣрочну нараду въ колѣ польскôмъ не подыбуємо въ польскихъ ґазетахъ нѣякои вѣстки. Натомѣсть вѣденьскѣ ґазеты доносять, що коло польске уповажнило свою комісію парляментарну порозумѣтись зъ рускимъ клюбомъ и въ тôй справѣ мають навязатись переговоры зъ мужами довѣря рускаго клюбу.

Въ справѣ внутрѣшнои орґанізаціи кола польского загадано змѣнити статуты кола въ тôмъ напрямѣ, щобы такожь польскѣ члены палаты панôвъ могли бути презесами кола польского. По переведеню такои змѣны має стати презесомъ кн. Адамъ Сапѣга або кн. Юрій Чарторыйскій. Однакъ єсли бы оба не хотѣли приняти тои гôдности, тогдѣ має бути выбраный презесомъ кола д-ръ Бобжиньскій, котрого выбôръ до рады державнои загадано переперти.

— —

Пôдъ нарады комісіи буджетовои на вторковôмъ засѣданю прийшла найперше справа активованя выдѣлу медичного въ львôвскôмъ університетѣ. Проєктъ дотычного закона бувъ вже ухваленый палатою послôвъ, але палата панôвъ зробила въ нѣмъ деякѣ змѣны. Референтъ Беръ и послы Пининьскій и Пентакъ боронили становища, яке заняла палата послôвъ при своѣй першôй ухвалѣ. Оба послѣдни бесѣдники зазначили, що єсли бы палата послôвъ ухвалила законъ пôсля змѣны палаты панôвъ, то зъ того не можна ще робити преюдикату на подôбнѣ случаѣ. Пос Стірк тои гадки, що треба принять змѣну пôсля ухвалы палаты панôвъ, бо тымъ способомъ полагодить ся скорше цѣла справа, котрои вагу и потребу признають загально. Ухвалено законъ пôсля змѣны палаты панôвъ. — Вôдтакъ прийшла справа запомоги державнои для поодинокихъ краєвъ. Послы Романчукъ и Кайцль поставили внесенье на побôльшенье тои запомоги, першій для Галичины, другій для Чехіи. Пос. Пининьскій рôвножь тои гадки, що визначена для Галичины квота за мала. — Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ заявивъ, що квоты запомоговѣ вставлено до предложеня на основѣ розслѣдôвъ, довершеныхъ політичными властями, длятого годѣ тѣ квоты збôльшати. Єсли край и повѣты причиняють ся зъ своєи стороны до тои акціи запомоговои, а помимо того покаже ся дальша потреба запомоги, то правительство може дальшу акцію зарядити. — Референтъ Беръ тои гадки, що комісія не може змѣняти цифръ правительства, а знôвъ на власну руку робити доходженя, она не въ силѣ. Впрочôмъ запомога правительства 800.000 зр. досыть значна. — Ухвалено безъ змѣны предложенье правительства, а внесеня послôвъ Романчука и Кайцля вôдкинено.

Справы краєвѣ.

[Проєктъ заведеня въ Галичинѣ рôльничо-поправляючои кольонїи для малолѣтныхъ и закладу примусовои працѣ для старшихъ вязнѣвъ.]

На послѣднôй сесіи представивъ выдѣлъ краєвый соймови широке справозданье, оперте на датахъ, котрѣ въ иншихъ провінціяхъ зôбравъ членъ выдѣлу д-ръ Дамянъ Савчакъ, въ справѣ заведеня въ нашôмъ краю кольонїи рôльничо-поправляючои для малолѣтныхъ хлопцѣвъ. Выдѣлъ краєвый жадавъ вôдъ сойму уповажненя до купна на власнôсть краю маєтку въ середнôй Галичинѣ для заведеня тамъ такои кольонїи для 150 хлопцѣвъ. Тому що соймъ не полагодивъ сего справозданя, выдѣлъ ухваливъ предложити єго знôвъ на найблизшôй сесіи, але заразомъ рѣшивъ поробити въ торôчныхъ внесеняхъ основнѣ змѣны въ тôмъ напрямѣ, що крôмъ кольонїи для хлопцѣвъ, жадає ще уряджења другого закладу для примусовои працѣ для старшихъ вязнѣвъ.

Выдѣлъ краєвый думає, що рôвночасно зъ заведеньемъ кольонїи для хлопцѣвъ, треба й закладу працѣ для старшихъ вязнѣвъ, бо за тымъ промовляють причины не лише моральнои натуры, але и практичнѣ. Кольонїя для хлопцѣвъ може ажь въ будучности бути користна для суспôльности, а закладъ для старшихъ вязнѣвъ може й заразъ давати хосенъ, скоро зважить ся, що замкненьемъ у тôмъ закладѣ кôлькохъ сотъ найгôршихъ, непоправныхъ, а до працѣ способныхъ волоцюгъ и дармоѣдôвъ увôльнить ся сейчасъ суспôльнôсть вôдъ того шкôдного и небезпечного елемéнту, а громады и край вôдъ безнастанныхъ выдаткôвъ зъ причины выдалюваня ихъ шупасомъ до громадъ, до котрыхъ належать.

Огвираючи закладъ и для старшихъ, створить ся рôвночасно — по думцѣ выдѣлу краєвого — жерело, котрого продукцією господарскою будуть покривати ся недостачѣ, якѣ пôдъ тымъ взглядомъ може показувати кольонїя для хлопцѣвъ; бо по силѣ хлопцѣвъ и зъ причины переважаючого въ такôй кольонїи систему выхованя не можна сподѣзати ся, аніж жадати такого результату фізичнои працѣ, щобы малолѣтнѣ лише зъ власнои працѣ могли зовсѣмъ удержати ся.

Єсли соймъ въ попередныхъ ухвалахъ тôлько разôвъ заявивъ ся за системою поправно карныхъ закладôвъ, опертыхъ на господарствѣ рôльнôмъ, то нинѣ нема иншои рады,

---

2)

Перше выступленье Казимира Вел. на Руси.

Написавъ *д-ръ В Милькович.*

(*Дальше.*)

* * *

Вѣдомо, що головными претéндентами до рускихъ земель по смерти Болеслава Тройденовича були: Польща, Литва, Угры и Татаре, — послѣднымъ ходило лишь о продовженье свого панованя на Руси. Суперники сѣ угрупували ся такъ, що по однôй сторонѣ станули Угры и Польща, по другôй Татаре и Литва. Казимиръ польскій и Людвикъ угорскій шли рука въ руку не лишь длятого, що лучивъ ихъ сукцесійный трактатъ вышгородскій зъ року 1339, силою котрого мавъ оденъ наступити по бездѣтнôй смерти другого въ обохъ державахъ, але и интересъ католицкои вѣры, котрои були горячими приклонниками. Заразъ по смерти Тройденовича впали Угры и Польща а зъ другои стороны Литва зъ Татарами на Русь и зачала ся борба, котра, якъ вѣдомо, скôнчила ся побѣдою Польщѣ и Угоръ. Не есть нашою цѣлію розказувати тутъ цѣлу исторію тои завзятои и важнои въ наслѣдки борбы, насъ обходить лишь перший починъ сеи борбы. Знаємо, що якъ Польща такъ и Угры мали правнѣ претенсіи до Руси, отже ставимо теперь питанье высше вже зазначене: Якъ Казимиръ и Людвикъ погодили ся що-до Руси? чи выступили яко рôвнѣ собѣ аліянты, зъ котрыхъ оденъ увзглядняючи права другого, чи якъ кажуть другѣ, Казимиръ, узнавши безусловно лучше право угорскои короны до цѣлои Руси выступивъ лише въ интересѣ Людвика и Угорщины. Розумѣє ся, що ходить намъ лишь о першу фазу сеи борбы о Русь, а взглядно о перший трактаты мѣжь Казимиромъ и Людвикомъ, бо лишь тѣ неясни и ще не вытолкованѣ.

Перша фаза рускаго питаня закôнчила ся въ роцѣ 1350 згаданымъ уже трактатомъ мѣжь Казимиромъ а Людвикомъ, въ котрôмъ Людвикъ вôдступивъ regnum Russiae Казимирови въ до смертне посѣданье. На пôдставѣ сеи угоды догадували ся, що Казимиръ давъ ся лише выкористати Людвикови дѣлаючи въ интересѣ угорскои короны. Сю стару теорію заступає и п. Прохаска, котрый хотячи ясно поставити се питанье, пôйшовъ ще дальше, бо сказавъ, що Казимиръ вôдъ самого початку выступавъ лишь яко мандатарь угорскои короны, котрои интересы заступавъ. Якѣ-жь доказы мають на се речники сеи гіпотезы? Ото маємо слѣды — каже и Прохаска, — що Людвикъ посылавъ заразъ въ роцѣ 1340 вôйско на Русь въ помôчь Казимирови, и наводить слова однои грамоты угорскои зъ року 1340, де є рѣчь про вôйско выслане in Rutheniam *). Въ сѣй грамотѣ, выставленôй 15 мая, навѣть нема сказано, чи Людвикъ посылавъ въ роцѣ 1340 своє войско дѣйстно въ *помôчь* Казимирови и въ цѣли занятя Руси. Знаємо, що зъ початкомъ того-жь року впали Татаре до Угоръ и на Русь — и длятого мусимо догадувати ся, що ходило тутъ передовсѣмъ о вôдпертье нападу татарского. Але хочь-бы ходило и о Русь, то зъ сего факту, що Людвикъ славъ войско на Русь, нѣхто крôмъ п. Прохаски не мôгъ бы выснувати теорію, мовь-бы то Казимиръ признавъ цѣлу Русь Людвикови и лишь для него працювавъ, бо на пôдставѣ сего можна лише сказати, що оба королѣ спôльну почали акцію на Руси. Але буйна фантазія п. Прохаски змогла зô слôвъ згаданои грамоты ще бôльше выснувати — и вôнъ каже: Jest to niewątpliwe świadectwo, że Karol w czasie pierwszej zaraz wyprawy Kazimierza na Ruś odbył taką samą wojenną wyprawę z wojskiem węgierskiem!*) II. Прохаска закинувъ менѣ и то en bloc, що я грамоты зле толкую. Якъ толкує п. Прохаска, побачимо. Въ згаданôй грамотѣ єсть рѣчь лишь о тôмъ, що Кароль угорскій пôславъ свого Палатина Вільгельма зъ войскомъ на Русь, а п. Прохаска додавъ сейчасъ, що Кароль *самъ* туда ходивъ. Але моєму рецензентови здає ся, що досыть вже, якъ вôнъ orsus ab alto скаже щось, думаючи, що доказôвъ вôдъ него нѣхто жадати не буде, лише що треба присягати in verba magistri. Єсли бы бувъ п. Прохаска переглянувъ лучше Codex Andegavenus, котрый видко мавъ въ рукахъ, а крôмъ сего Fejer, Codex Hungariae Часть VIII, 4, томы 5 и 6, то бувъ бы мôгъ зъ грамотъ пересвѣдчити ся, що Кароль угорскій не мôгъ навѣть въ сѣмъ часѣ бути на Руси, бо знаходимо єго на Уграхъ въ Вышгородѣ и Дамасѣ, де выставляє грамоты. О тôмъ отже, мовь-бы то Кароль самъ выправляє ся на Русь, и рѣчи не може бути, а тымъ менше о тôмъ, що вже въ походѣ зъ року 1340 Казимиръ воювавъ выключно въ єго интересѣ. На доказъ своєи гіпотезы наводить п. Прохаска ще мѣсця зъ иншихъ грамотъ, въ котрыхъ рѣчь про те, що Татаре напали Угры и Польщу и т. д., и знôвъ выводить зъ того, що то все доказы на єго теорію. Жалую, що п. Прохаска не може розрôзнити, що кооперація Угоръ и Польщѣ въ справахъ рускихъ а признанье Казимиромъ выключно правъ угорскихъ до Руси — се два вôдрубнѣ вôдъ себе питаня. Оба королѣ могли чейже помагати собѣ, и дѣйстно помагали собѣ, але зъ сего нѣхто бы не выснувавъ теорію, що Казимиръ все, що дѣлавъ, дѣлавъ безкористно. Не треба однакъ забути сказати, що п. Прохаска оперъ свою теорію головно на слова грамоты зъ року 1350 въ тôй добрôй думцѣ, що оперъ єи якъ-бы на скалу та що теперь и „врата адова не преодолѣють єи“. Дотычный уступъ сеи грамоты, выпечатанои такожь и въ моихъ „Студіяхъ“ въ Додатку наведемо. Въ першôй части сеи грамоты говорить Людвикъ о тôмъ, що вôдступає своє regnum Russiae Казимирови пôдъ певными услôвями. Опôсля каже: Subsidium *autem* et auxilium contra cruciferes de Pruscia et alios quoslibet super factis dumtaxat praedicti regni Russiae, dum et quando expediens fuerit et oportunum iuxta *modum prioris compositionis inter dominum Carolum regem genitorem nostrum ac ipsum dominum regem Poloniae habitae.. comprestabimur domino regi Poloniae.* Зъ сего п. Прохаска выводить, що Казимиръ ще зъ Каролемъ мусѣвъ заключити угоду дотычно Руси, будучи ще за житя Болеслава Тройденовича добре поінформованымъ, що на Руси дѣє ся, — що Тройденовичъ не удержить ся, а дальше, що Людвикъ, зобовязавши ся давати помôчь Казимирови, дѣйстно дававъ єи, але розумѣєсь лишь длятого, бо цѣла Русь мала єму припасти. Питаємо: Коли бы Казимиръ и Кароль мали заключити угоду, що цѣла Русь має бути угорска? Позаякъ Кароль умеръ вже 16 липня 1342 р., то п. Прохаска догадує ся, що той першій договôръ мѣжь Каролемъ а Казимиромъ дотычно Руси станувъ 1339 р. въ Вышгородѣ, де оба королѣ заключили зъ собою трактатъ сукцесійный. Знанѣ суть бôльше-менше всѣ важнѣйшѣ договоры зъ оріґіналôвъ або вôдписôвъ, коли-жь якѣ не доховали ся до нашихъ часôвъ, то се будуть менше важнѣ и взагалѣ лишь дуже мало буде тыхъ пропавшихъ, длятого не треба при кождôй нагодѣ говорити, що мусѣвъ якійсь договôръ истнувати, лишь вôнъ затративъ ся. Договôръ вышгородскій — для исторіи Угорщины, Польщѣ и Руси такъ важный — знаный намъ зъ вôдпису и єсли бы тамъ написано було щось и о Руси, то певно и то дôйшло бы було до насъ, бо се була рѣчь великои ваги. Тымчасомъ въ тôмъ договорѣ нема о Руси и згадки. Чому? Бо й не могло бути,

*) Codex Andegavenus IV. 26.: „quia rex prefatos [nobiles de Rozgon] in quadam expeditione regni nostri proficua in Rutheniam una cum Willhelmo palatino... profecta fore denotans.“

*) Стор. 20 въ наведенôй розвѣдцѣ.

тôлько купити потрѣбну до того землю, а вôдтакъ уже на пôдставѣ мѣсцевыхъ обставинъ выробити пляны и обчислити кошты такъ щодо будынкôвъ и ихъ уряджень, якъ и що до системы господарки. Иде о то, щобы вязнѣ могли мати вôдповѣдне, а для закладу найкористнѣйше занятье.

Отже треба купити вôдповѣдний два обшары грунтôвъ; одинъ зъ нихъ, занимаючій 150 до 200 морґôвъ, призначеный для хлопцѣвъ, мавъ бы лежати менше-бôльше въ серединѣ краю; другій для старшихъ, занимаючій 600 до 900 морґôвъ, лежавъ бы у всхôдній части краю.

Пôсля приближеного обчисленя на купно фôльварку для хлопячои кольонiи разомъ зъ будынками, котрѣ треба поставити, ихъ урядженьемъ господарскимъ, потрѣбно 204.000 зр.; а на те саме на кольонiю для старшихъ 389.000 зр., отже разомъ 593.000 зр. На ту цѣль мае край теперь фондъ полiцiи краевои 134.257 зр.; дальше пôсля §. 2 закона зъ 24 мая 1885 ч. 90 В. з. д. причиняе ся до коштôвъ такихъ закладôвъ скарбъ державный, що найменше въ пропорцiи 40 процентъ загальныхъ коштôвъ, що може вынести около 237.200 зр; а решту можна бы сплатити позичкою, затягненою на гiпотеку маеткôвъ, що мало бы купитись, до половины ихъ вартости. А коли розважити, що та загальна сума 593.000 зр. може що-найменше о 25 процентъ знижити ся зъ причины, що урядженье будынкôвъ и господарствъ за-для мѣсцевыхъ выгôдъ може менше коштувати; а высокôсть запомоги державнои не можна такожь уважати остаточною (такъ думае выдѣлъ краевый); — то можна сподѣвати ся, що на тѣ заклады фондъ краевый не дасть нѣчого або мало-що.

Опираючи ся на датахъ, зôбраныхъ въ иншихъ закладахъ якъ у Студѣнци въ Царствѣ польскôмъ, въ Корнайбурзѣ, Единбурзѣ и Бернѣ моравскôмъ, выдѣлъ краевый пересвѣдченый, що умѣщенѣ въ нашихъ кольонiяхъ засудженѣ, именно повнолѣтнiй, зъ приходôвъ такого господарства будуть самiй удержувати ся, такъ, що по добрôмъ вывѣнованю такого закладу въ нормальныхъ обставинахъ не повиненъ фондъ краевый нѣчого докладати до удержаня его.

Тому выдѣлъ краевый рѣшивъ жадати вôдъ сойму уповажненя до закупна на власнôсть краю двохъ гарныхъ маеткôвъ, зъ котрыхъ одинъ призначено бы на кольонiю хлопцѣвъ а другiй для старшихъ вязнѣвъ.

Дописи „Дѣла"

Зъ-надъ Днѣстра.

[Поминки Маркiяна въ Рогатинѣ и Войниловѣ.]

Не вычитавши доси въ часописяхъ звѣстокъ про святкованье памяти Маркiяновои въ нашôй сторонѣ, подаемо — хочь опôзнено — двѣ звѣстки про поминки въ Рогатинѣ и въ Войниловѣ, абы хто не подумавъ, що наша сторона остала позаду другихъ у вôдданю чести пробудителевi Галицкои Руси.

День перенесеня мощей незабутного нашого Маркiяна обходила рогатиньска Русь поминальнымъ богослуженьемъ, устровнымъ тамошною фiлiею „Просвѣты". Многѣ патрiоты выбрали ся були до Львова, щобы тамъ вôддати честь тому, що будивъ Русь зô сну, але й весь нарôдъ хотѣвъ вôддати належну честь свому поетови, длятого зôбравъ ся, щобы помянути его не злымъ тихимъ словомъ. Церковь и тетраподъ украшено вѣнцями и цвѣтами. Службу Божу вôдправивъ о. деканъ Рудницкiй зъ Черча въ сослуженю оо. Яворского, Iосифовича, Нижанкôвского и Рудого. Проповѣдь выголосивъ о. Иванъ Рудый. Выступъ Маркiяна порôвнавъ проповѣдникъ зъ тымъ свѣтломъ, котре нежданo зôйшло середъ тем-

рявы, щобъ освѣтити тую тернисту дорогу, котрою ступавъ нашъ нарôдъ, — порôвнавъ зъ дороговказомъ, що то показавъ намъ, блукаючимъ въ темрявѣ, тую дорогу, котрою маемо йти, наколи хочемъ станути поручь другихъ народôвъ славяньскихъ. Дорогою тою есть: правдиве образованье, плеканье нашои мовы, просвѣта народна на матѣрнôй бесѣдѣ та пôддвигненье народу моральне й матерiяльне. До парастасу станули ще оо. деканъ Макогоньскiй, Дзеровичь, Кучиньскiй, Любѣнецкiй и Терлецкiй, разомъ десять священникôвъ. Въ церквѣ явили ся такожь представителѣ властей, молодѣжь школьна и деякѣ панѣ зъ околицѣ. Молодѣжь мѣщаньска вôдспѣвала цѣле богослуженье дуже удачно.

У мѣсточку Войниловѣ память Маркiяна звеличано заходомъ выдѣлу читальняного тов. „Свѣтъ" номинальнымъ богослуженьемъ. Прибраный тетраподъ украшено портретомъ Маркiяна въ живôмъ вѣнци. [Портретъ привѣзъ парохъ о. Мандзѣй и по парастасѣ дарувавъ его читальни.] Въ выголошенôй пôдчасъ богослуженя проповѣди о. Мандзѣй начеркнувъ образъ дѣяльности Маркiяна середъ сумного тогдѣ стану на Руси и вôзвавъ парохiянъ, щобы по примѣру Маркiяна любили свою вôтчину и рôдну мову. На богослуженю явили ся члены товарыства „Свѣтъ", декотрi радний громадскi зъ начальникомъ [хочь вôнъ Нѣмець] и молодѣжь школьна але безъ управителя школы п. Новаковского и безъ учительки п. Кравсъ — и се всѣхъ дуже вразило...

Зъ-цôдъ Жидачева.

[Илюстрацiи до „угнету Полякôвъ на Руси".]

Зô всѣхъ сторôнъ Руси галицкои чути нарѣкання, що клiръ латиньскiй выступае нинѣ такъ агресивно, якъ се може не дѣялось и за небôщки рѣчи-посполитои. Уважаючи конкордiю необовязуючою, перетягають латиньскi ксьондзы чимъ-разъ бôльше Русинôвъ на латиньскiй обрядъ. Въ цѣлôй тôй роботѣ видно обдуману органiзацiю, певный планъ поступованя. Щобы-жь сю роботу якось заслонити, узнано за добрый тактичный способъ — пôдняти въ польскихъ часописяхъ гармiдеръ про ucisk Polaków na Rusi. Щобы выправдувати передъ опiнiею публичною агресивнi змаганя и приголомшити не дуже чутливу совѣсть, треба було заалярмувати: Rusini ruszczą łacinników! rząd krzywdzi Polaków na Rusi! — и т. д. А якъ то Русины uciskają Полякôвъ, наведу деякi факты.

Русины зъ Пôдгорець, села прилученого до парохiи Станьковець, поставили собѣ були нову мурована церковь заходомъ бувшого пароха о. Д Бородайкевича. Позаякъ рускiй парохiяне не мали вôдповѣдного мѣсця на церковь, то одинъ зъ латинникôвъ пôдгорецкихъ жертвувавъ кусень огорода на боже, и причинивъ ся ще даткомъ грошевымъ до будовы церкви. Такъ само и другi латинники помагали рускимъ парохiянамъ, мотивуючи се тымъ: „Богъ одинъ... а мы будемо такожь ходити до церкви". Коли церковь була готова и парохiяне хотѣли ю посвятити, латиньскiй парохъ зъ Березовець кс. Iоахимъ Мотыкевичь [говорять, що вôнъ зъ рускаго роду, зъ Мотыкôвъ] постаравъ ся о те, що вôйтъ пôдгорецкiй [латинникъ] вôддавъ ему ключь церковный, на тôй пôдставѣ, що латинники помагали при будовѣ церкви, — и повторила ся исторiя давныхъ польскихъ часôвъ, коли то забирали рускiй церкви и перетворювали на костелы. Справа оперла ся о Консисторiю, переходила дуже пиняво всѣ можливi закамарки святоюрскi, а кс. Мотыкевичь кинть собѣ зô всѣхъ — и се ему байдуже, що грибъ кинувъ ся въ мокрôмъ мурѣ. Теперь опорожнивъ ся прихôдъ Станьковцѣ и мае прийти новый парохъ. При сѣй нагодѣ спекулюесь — кажуть — на якiсь „сдѣлки" на некористь нашого обряду и народу, котрый выставивъ собѣ дôмъ божiй. Осмѣляемось звернути увагу нашои Консисторiи, щобы енергiчнѣйше взялась до дѣла, а заразомъ подаемо сей прикладъ ucisku Полякôвъ на Rusi до прилюднои вѣдомости и просимо Przegląd-ы e tutti quanti, щобы се перепечатали.

Можемо служити ще й де-чимъ бôльше зъ недалекои околицѣ: Одинъ латиньскiй ксьондзъ заказавъ въ селѣ Н. дѣтямъ латиньского обряду [есть ихъ всего 2 на 140 дѣтей] спѣвати руску молитву „Царю небесный", бо то grzech, za który czeka piekło, а приказавъ имъ въ часѣ рускои молитвы выходити. — Въ другôмъ селѣ лучивъ ся комiчный выпадокъ. Захотѣло ся професорови выѣхати до мѣста, а на заступника упросивъ лат. ксьондза катихита. Кс. катихитъ ужився того часу дуже продуктивно: почавъ говорити рускимъ дѣтямъ, що Rusin ma czarne podniebienie, але няй лишь кождый высповѣдаесь у него и запричастить ся, то вже выйде настоящiй Полякъ. По такôй науцѣ дѣти, выйшовши зô школы, давай переконуватись, чи дѣйстно Русинъ мае чорне пôднебѣнье? — почавъ одинъ другого валити на землю и силомôць переконуватись. Ледви старшi порозганяли дѣтвору домôвь. — Въ одномъ зновъ селѣ лат. священикъ не хотѣвъ вписати до книгъ метрикальныхъ, яко куму — жену одного урядника зелѣзничого, а се зъ тои причины, що — якъ сказавъ: Pani Rusinka. Ажь коли тая панѣ загрозила, що у вôдповѣдньôй дорозѣ буде глядати сатисфакцiи за обиду, змякъ нашъ frater in Christo ..

Такъ представляе ся ucisk Polaków na Rusi... Biedni męczennicy!"

Безсторонный.

Зъ Тернополя.

[Въ справѣ обсады парохiи тернопôльскои.]

Въ справѣ презенты данои о. Джулиньскому зъ Лапшина подае ся до прилюднои вѣдомости и для успокоeня зворушеныхъ умôвъ, що противъ ухвалы, котрою надано презенту, внесли управненi въ 14-дневнôмъ речинци рекурсъ до высшои власти, отже ухвала тая не есть ще правосильна.

До помѣщеноi въ пятницю мин. тыждня дописи въ справѣ наданои т. зв. „байратомъ" презенты о. Джулиньскому треба ще де-що додати.

До „байрату" покликано трехъ членôвъ зъ выбранои рады громадскои, а трехъ зъ поза рады — и якъ-разъ три члены рады громадскои запротестували противъ того, мовь-бы „байратъ" мавъ право накидати мѣсту пароха; — его повина выбрати повна рада громадска. П. комiсарь Студзиньскiй, уповаючи въ то, що уплянована рѣчь мусить удати ся, зарядивъ голосованье зъ трема членами „байрату", що не е членами рады, отже не е выразомъ волѣ мѣста. Якъ п. комiсареви залежало на переформованю справы чимъ скорше, — видко зъ того, що спровадивъ хорого на инфлюенцу п. Козьминьского и реконвалесцента зъ довгои слабости п Живицкого — и тѣ калѣки надали презенту, доскулюючи Русинамъ до живого. Тôлько жь Русины не дадуть собѣ на головѣ кôлки тесати, а, вѣрячи, що ще есть на свѣтѣ якась правда и справедливôсть, будуть законными дорогами добивати ся ей usque ad finem.

Право патронату стоить высше надъ симпатiи або антипатiи патрôвъ Єзуитôвъ. Длячого Єзуиты такъ горячо заняли ся справою обсады рускои парохiи въ Тернополи, — про се кружать всякi вѣсти. Всѣ годять ся на одно: що Єзуиты радi мати въ Тернополи такого пароха рускаго, котрый бы не мôгъ займати ся парохiею — а о Джулиньскiй [якъ самъ каже] старавъ ся о прихôдъ въ Тернополи лише длятого, щобы мôгъ заложити собѣ тамъ друкарню на свои выдавництва. Хто лише знае, кôлько заходôвъ вымагае друкарня, той зрозумѣе, що о. Джулиньскому весь часъ забирати буде друкарня и вôнъ въ приходѣ трудитись не зможе .. а въ такôмъ Тернополи парохъ мусить трудитись въ парохiи таки не абы-якъ! Але кромѣ тои загальнои догадки мусимо занотувати ще одну, досыть розширену. Ото говорять, що патры-Єзуиты, мусячи въ короткôмъ часѣ вôддати костелъ и будынки правнымъ властителямъ Доминиканамъ, думають, чи не примѣстились бы на якiйсь часъ въ одной зъ трехъ церковь... якъ се они практикували въ Ланьцутѣ, а въ новѣйшихъ часахъ въ Станиславовѣ...

Впрочôмъ якi бы тамъ собѣ й мали пляны патры Єзуиты, то наша власть духовна и ц. к. правительство повиннi мати на оцѣ передовсѣмъ добро Русинôвъ тернопôльскихъ, для котрыхъ парохiя обсаджув ся и на такôмъ становищи повиннi станути обѣ власти супротивъ сумного факту, якiй зайшовъ въ Тернополи. Недавно правительственный комiсарь урядивъ бувъ таку саму штуку зъ запрезентованьемъ учительокъ до женьскои школы, — а краева рада школьна, розглянувши ся въ дивогляднôмъ протоколѣ выборчôмъ, вôдкинула цѣлый склеeный п. комiсаремъ апаратъ. Чи-жь Впреосв Ординарiятъ мавъ бы менше право супротивъ ще бôльшихъ неправильностей? Та-жь презенту пôдписавъ „асесоръ", котрый асесоромъ не есть и нѣколи не бувъ!

На нашу допись въ ч. 260 „Дѣла" помѣстивъ о. Джулиньскiй вôдповѣдь въ „Галичанинѣ" [таку саму, яка вчера була помѣщена въ „Дѣлѣ" — *Ред.*] и тамъ каже, що наша допись „въ многихъ точкахъ невѣрна и несправедлива", а заразъ по тôмъ признае, що „вôдношеня въ Тернополи для него зовсѣмъ чужi". Отже: де правда? Коли вôдносины тернопôльскi ему чужi, то якъ може судити, чи наведене въ дописи есть „невѣрне и несправедливе". О правдѣ зможе о. Джулиньскiй пересвѣдчити ся зъ вôдкрытого письма до него мѣщанъ тернопôльскихъ, — побачить, що въ Тернополи нема „чогось иншого". Коли вкôнци о. Джулиньскiй заявляе, що хоче приѣхати до Тернополя и на мѣсци розглянути си въ ситуацiи, — то просимо его: нехай не удаесь до патрôвъ-Єзуитôвъ [тымъ бôльше, що его протекторъ кс. Цозель заразъ по довершенôмъ фактѣ нагле выѣхавъ зъ Тернополя и кажуть, що навѣть его ректоръ кс. Мишкевичь не знае, куды], а нехай удасть ся до всеи интелiгенцiи рускои й польскои, а тая певно найлучше его поинформуе и поможе ему вглянути у властивый, правдивый станъ рѣчи...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На засѣданю угорскои палаты послôвъ при дебатѣ надъ буджетомъ, именно при позицiи буджету: „Удержанье королѣвского двора" розвинула ся дуже цѣкава дискусiя надъ ренунцiяцiями т. в. зреченьемъ ся правъ до престола, котре складають женьскi члены цѣсарскои родины при заключеню супружества. Пос. Угронъ назвавъ тi ренунцiяцiи правнодержавными документами, противъ чого выступивъ президентъ мiнiстрôвъ д-ръ Векерле и заявивъ: Тi акты мають значѣнье правне, однакъ чисто приватнои натуры, о скôлько обмежують ся на тôмъ, що на подставѣ ренунцiяцiи членъ цѣсарского дому зрѣкае ся права спадщины ab intestato до родинныхъ добръ и не може мати претенсiи до нѣчо о, якъ лишь до умовленои суммы, если очевидно въ завѣщаню голова дому ему нѣчого бôльше не запише. То перша часть значѣня ренунцiяцiи, чисто приватно-правнои натуры, котра не входить въ кругъ законодатныхъ розпоряджень. Однакъ ренунцiяцiи мають такожь и правно-державне значѣнье. Той, хто пôдписуе ренунцiяцiю не зрѣкае ся правъ до престола. Вôнъ не вырѣкае ся престола, але стверджуе документами на ново, що супротивъ установленого наслѣдства престола нѣякихъ иншихъ не буде мати претенсiй, натомѣсть не вôдступае вôдъ приналежного мѣсця въ наслѣдствѣ. Се тôлько нове торжественне признанье права наслѣдства, назване въ артикулахъ закона 1 и 2 зъ р. 1873. Отже се не есть нѣякiй актъ, котрый потребувавъ бы потвержденя закона и не потягае за собою зъ точки погляду закона державного нѣякихъ наслѣдкôвъ. Але тому, що ренунцiяцiи, помимо того, що не мають нѣякого значѣня правно-державного, суть такъ торжественными актами, що годить ся, абы члены угорского правительства були при нихъ, — и се мы выпросили у цѣсаря. Коли-бъ при такôй ренунцiяцiи вôдступлено вôдъ звычайнои формы, обовязкомъ членôвъ угорского парляменту буде звернути на то увагу и выступити передъ законодавство; зреченье ся правъ до престола мае значѣнье тôлько тогдѣ, коли его потвердить законъ.

Новый президентъ французского кабiнету Казимiръ Перiе зложивъ въ парляментѣ именемъ правительства декларацiю новозаснованого мiнiстерства. Саля засѣдань и галерiи переповнились будь послами будь публикою, а въ льожахъ дипльоматôвъ засѣли въ першôмъ рядѣ амбасадоръ Австро-Угорщины, Нѣмеччины и Италiи. Передъ отвореньемъ засѣданя тиснули ся послы всѣхъ фракцiй до нового президента мiнiстрôвъ, щобы ему зложити желаня. Найсердечнѣйше стискавъ ему руку уступаючiй президентъ кабiнету Дiпi. Потôмъ, заразъ по отвореню засѣданя, забравъ першiй голосъ Перiе и вôдчитавъ таку заяву: Нѣколи сильнѣйше, якъ въ сучаснôй хвили не выявляла Францiя бôльшого нахилу до республики, нѣколи бôльше омерзѣня до системы реакцiй, бôльше пошанованя для свободы мысли и совѣсти, нѣколи не погубляла Францiя политики абстракцiйныхъ формулокъ бôльше рѣшучо и нѣколи енергiчнѣйше не жадала удержаня ладу супротивъ теорiй певнои

бо-жь прецѣнь живъ ще князь рускiй и квестiи рускои ще тогдѣ жаднои не було, бо хто-жь мôгъ знати, коли Тройденовичь умре, або чи вмре безъ потомкôвъ. Отже и догадка п. Прохаски о якôмсь договорѣ дотычно Руси зъ року 1339 не мае нѣякои пôдставы. А если ходить о наведеный высше уступъ грамоты зъ року 1350, то зъ него зновъ не можна тôлько вносити, кôлько позваляе собѣ вносити п. Прохаска. Я умысно пôдчеркнувъ въ наведенôмъ уступѣ слово *autem*, бо тымъ хотѣвъ писарь сеи грамоты зазначити, що въ тôмъ уступѣ буде рѣчь о чôмъ иншôмъ. Если-жь въ першôй части була рѣчь о Руси, то теперь хотѣли оба контрагенты уложити ся що-до иншихъ точокъ, т. е. тутъ що-до Хрестоносцѣвъ, навѣть въ сѣмъ случаю, сли-бы зъ ними за-для Руси прийшло бороти ся. Отже въ тôмъ уступѣ згадують оба про угоду ще давнѣйше заключену, силою котрои Кароль мавъ Казимирови помагати противъ ордена Хрестоносцѣвъ. Отже тутъ ходить о угоду взглядно о помôчь, яку ще Кароль зобовязавъ ся давати Казимирови *проти Хрестоносцевъ* — а се цѣлкомъ иная рѣчь! И теперь буде намъ все ясно. Мы знаемо, що Кароль дѣйстно помагавъ Казимирови, а навѣть ще его вôтцю Володиславови Локеткови въ его борбахъ зъ орденомъ*); мы знаемо дотычнi угоды, бо и на зъѣздѣ вышгородскôмъ була о тôмъ бесѣда, и если они въ роцѣ 1350 покликують ся на якусь давнѣйшу умову, то за нею не треба довго глядати, бо о тôмъ неразъ була бесѣда, а навѣть, якъ сказано, въ Вышгородѣ року 1339. Въ сей способъ не треба намъ глядати за

якимсь пропавшимъ договоромъ дотычно Руси, бо згадка въ грамотѣ зъ року 1350 тыкае ся Хрестоносцѣвъ, що въ роцѣ 1350 и на случай „super factis Russiae" мусѣли розширити. Отже зъ часу вôдъ 1339 до 1342 до смерти Кароля не було жадного писаного договору мѣжь Уграми а Польщею дотычно занятя Руси, а такъ вôдпадае сторонникамъ гiпотезы, що Казимиръ занявъ Русь лише въ имени угорскои короны, найважнѣйша пôдстава! Але очевидно, толкуючи жерела такъ, якъ п. Прохаска, можна бы много доказати. Однакъ не забудьмо и на иншi доказы, якi находимо у п. Прохаски. Казимиръ завоювавъ, якъ звѣстно, часть землѣ рускои ще передъ рокомъ 1349. До сего примѣчае п. Прохаска въ своѣй рецензiи [стор. 694], що поза-якъ въ договорѣ зъ року 1350 нема выразно сказано, що Людвикъ признае Казимирови сю часть [т. е. н. пр. землю сяноцку] яко безпосередну *власкôсть* польскои короны, то мусить ся вносити, що Людвикъ, вôдступаючи Казимирови regnum Russiae, розумѣвъ пôдъ тымъ все, т. е. такожь и сяноцку землю. На таке толкованье грамотъ мы зновъ нѣякъ згодити ся не можемо. Що въ грамотѣ сказаного нема, сего не треба до нея вкладати. Казимиръ, воюючи на Руси и маючи въ посѣданю часть рускои землѣ, не потребувавъ, щобы ему то допервa въ роцѣ 1350 вôдступивъ угорскiй король, котрый очевидно потребувавъ лише то вôдступати, що самъ мавъ въ рукахъ. Если-жь ходить о выраженье, яке въ грамотѣ находимо, т. е. regnum Russiae, — то жалуемо, що п. Прохаска сего не пояснивъ; може було бы ему хоть се удало ся. Канцелярiя угорска не знала выраженя regnum Russiae. Правильный титулъ, якiй носили королѣ угорскi, бувъ: rex Galiciae et Lodomeriae. Чому-жь сего старинного правного титулу, на котрôмъ головно опирали ся правнi претенсiи Угорщины до Руси, не ужився въ роцѣ 1350 канцлеръ угорскiй стилiзуючiй грамоту? Вôдповѣдь проста: бо не мавъ уже до сего права, бо цѣлои Руси не мавъ уже Людвикъ въ рукахъ. Вѣдомо, що въ тôмъ самôмъ часѣ заключеный бувъ договôръ зъ Литвою, котрôй мусѣли вôдступити землю володимирску*), котру Литва держала въ рукахъ и де вже панувавъ Любартъ Гедиминовичь, якъ побачимо низше. Отже видно, що пôдъ тымъ regnum Russiae не треба собѣ представляти все можливе и що выраженье се не дае намъ зовсѣмъ права заключати, що пôдъ нимъ Людвикъ розумѣвъ такожь и пр. землю сяноцку, „to bramę Węgier" — якъ выражае ся зъ емфазою п. Прохаска, хочь-бы тымъ самымъ титуломъ, що и володимирску. Подôбно, якъ regnum Poloniae называло ся все regnum Poloniae, хочь и бракувало якои землѣ, чи тамъ шлескои чи поморскои, чи якои иншои, — такъ и regnum Russiae называло ся въ 1350 роцѣ regnum Russiae, хочь и бракувало землѣ володимирскои, сяноцкои и перемыскои. Длятого титулуе ся Дмитро Детко староста землѣ львôвскои „capitaneus terrae Russiae", хочь володимирска земля до него не належала. Дипльоматiя угорска, шукаючи за якимсь новымъ выраженьемъ замѣсть неможливого вже regnum Galiciae et Lodomeriae поступила собѣ осторожно и хитро, але хочь и ужила загального терминy regnum Russiae, то все-жь не слово, але дѣйстный станъ посѣлостей рѣшае, що пôдъ тымъ могло розумѣти ся. Однакъ уже сама змѣна стилизацiи доказуе, що не всѣ землѣ мôгъ Людвикъ мати на гадцѣ. Отже всѣ доказы, якi нагромадивъ и Прохаска, щобы пôдперти свою теорiю, нѣчого не доказують. И я повторяю ще разъ: Людвикъ потребувавъ вôдступати лишь то, що ще самъ державъ въ рукахъ, и длятого ставлю еще разъ пытанье: Якi землѣ посѣдавъ передъ рокомъ 1349 Казимиръ, а якi Людвикъ ?

*) Про те згадуе и оденъ прускiй хронiстъ Peter von Dusburg „Script. rerum Prussic." I 218: Rex Ungariae misit Lotheconi 8000 contra ordinem. . . In hoc exercitu fuit quidam comes magister Wilhelmus capitaneus Ungarorum. Есть то той самъ, про котрого згадуе ся въ наведенôй грамотѣ зъ 15 мая 1340 р.

*) Грамота выпечатана въ „Студiяхъ критичныхъ" въ „Додатку".

(*Дальше буде.*)

школы. Бажанямъ Франціи вôдповѣмо, если публичными справами будемо кермувати всѣ-цѣло и сильно, если соціялістичнымъ доктринамъ не противоположимо погорды, а плôдну дѣяльность публичныхъ властей. Беремо одвѣчальность за правлѣнье власне въ тôй цѣли, щобы правити при помочи всѣхъ законôвъ, що становлять спадщину правительства, руководячись притôмъ надѣями народу. Кабінетъ думае, що податки мусять роздѣлитись въ справедливôй мѣрѣ и що передовсѣмъ набутый капіталъ повиненъ поносити бôльшій жертвы. — Дальше заповѣдае заява кôлька реформъ фінансовои натуры, именно ревізію гипотечныхъ книгъ, змѣну податку вôдъ напитковъ, управильненье вôдносинъ мѣжь державою а французскимъ банкомъ и передвступнй студіи до утвореня касы въ цѣли заосмотрюваня робôтникôвъ. Кабінетъ буде охоронювати економічну працю попереднього періоду законодатного, прийде въ помôчь рôльництву и промыслови, займе ся кредитомъ рôльничимъ и питаньемъ обезпечень рôльничихъ; предложить проектъ закона о товариствахъ, але вôдкине роздѣлъ церкви вôдъ державы и ревізію конституціи. Французска політика загранична — а незабутнй выпадки доказують, що въ тôмъ кругѣ зникли всякй рôзницѣ думокъ — буде завсѣгды руководити ся тымъ, чого домагае ся достоиньство народу, котрый вже досыть могутный, щобы голосно заявити, що щиро бажае мира, и котрый вже доволѣ сильный, щобы на всѣхъ точкахъ землѣ боронити своихъ правъ и интересôвъ своѣи торговлѣ и промыслу. Заява кôнчить ся высказомъ надѣи, що кабінетови удасть ся розпорошити упередженя и переcвѣдчити противникôвъ льояльностію своихъ слôвъ и сталостію своихъ постановъ. Всѣ репрезентанты народу мають рôвнй права до свободы, если уживають мирнои збруѣ; кабінетъ вѣрить, що зъѣднае собѣ спôвдѣланье бôльшости, котра рѣшить ся служити тôй самôй справѣ, що и кабінетъ — Коли Періе покôнчивъ читати и опускавъ трибуну, въ сали понеслись довготревалй оплески и втихли ажь тогдѣ, коли вôнъ займивъ свое мѣсце. Заразъ по бесѣдѣ Періера забравъ голосъ посолъ Паскаль-Груссе и поставивъ нагляче внесенье, въ котрôмъ домагавъ ся вôнъ загальнои амнестіи для засудженыхъ за політичнй злочины и переступства. Однакъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ Райналь спротививъ ся наглячости и палата ухвалила приступити до діскусіи. Внескодавець мотивувавъ свое внесенье звертаючи увагу, що амнестія выйде въ користь проскрібованымъ булянжистамъ. Не було бы булянжизму, коли-бъ правительство сповняло свôй обовязокъ, отже амнестія буде амнестіею не лишь для засудженыхъ, але и для судьѣвъ. Се внесенье поборювавъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ доказуючи, що амнестія есть средствомъ політичнымъ, а впрочôмъ не надôйшла ще хвиля амнестіи для зрадникôвъ вôтчины. На се крикнувъ булянжистъ Мері: Ты нѣкчемный, коли смѣешь такъ говорити! Президентъ палаты вôзвавъ Мерого, щобы вôдкликавъ свои слова, и вôнъ доперва по довшôй хвили цофнувъ, коли пояснивъ ему президентъ палаты, що міністеръ не нападавъ на его особу Райналь глядѣвъ на се холоднокровно, а коли сцена втихомирилась, говоривъ дальше и вôзвавъ палату, щобы вôдкинула внесенье що-до амнестіи. Промовлявъ ще булянжистъ Роше и на тôмъ скôнчила ся діскусія загальна. Перехôдъ до діскусіи спеціяльнои вôдкинено 297 голосами противъ 226. — Паражскй дневники констатують, що заява Періера зробила майже на всѣхъ добре враженье. Навѣть декотрй радикальнй газеты высказують вдоволенье, що міністерство звертае ся радше до лѣвицѣ, нѣжь на бôкъ правицѣ. Такожь и таборъ соціялістôвъ не скрывае, що заява вôдзывае ся до него въ формѣ лагôднѣйшôй, чимъ перше коли-небудь. Результатъ голосованя надъ внесеньемъ Груссета становивъ рôдъ несподѣванки, и коли-бъ не голосы консервативнй, правительство було бы упало. Зъ того выводить Figaro заключенье, що зовсѣмъ нема сталои бôльшости правительственнои, и що правительство мусить поступати дуже обережно, щобы удержати ся довшій часъ. Консервативна праса пригадуе, що кабінетъ Періера мусить рѣшучо числити ся зъ правицею вôдъ хвиль голосованя надъ внесеньемъ що-до амнестіи, а орґаны радикальнй користають зъ того и представляють парляментарне положеньe правительства въ найчорнѣйшихъ краскахъ.

——

Італійскій кабінетъ Цанарделього не може скомплетуватись; не въ силѣ вынайти чоловѣка, котрый обнявъ бы теку міністерства фінансôвъ. Взагалѣ про сей новый кабінетъ ходять дуже неприхильнй вѣсти. Називають его загадочнымъ и кажуть, що вôнъ складае ся зъ людей, за котрыми не промовляе нѣчого, хиба лишь то одно, що всѣ они суть личными приятелями президента кабінету. Вôдносины Італіи, якъ економічнй, такъ и політичнй, находячись въ дуже оплаканôмъ станѣ не можуть числити на поправу при такôмъ складѣ нинѣшного міністерства. Длятого-жь то декотрй дневники дораджують Цанардельому, очевидно въ ироніи, щобы постаравъ ся бодай о добрыхъ секретарѣвъ державныхъ у всѣхъ міністерствахъ, котрй могли бы выручати панôвъ міністрôвъ.

НОВИНКИ.

— **Непошанованье недѣль.** Зъ Городенщины пишуть намъ: „Дня 20 н. ст. падолиста приказавъ жандармъ Кобыльскій зôгнати вôйтови въ Серафинцяхъ всѣ безроги, бо вôнъ буде ревідувати. Отже люде, що мали ити на вечѣрню гонили на приказъ жандарма свинѣ. Не знаемо чи знае про се д. к. староство, намъ бачить ся, що нѣ, та що жандармъ мусѣвъ се зробити на власну руку, тымъ бôльше, що вôнъ день передъ тымъ писавъ до нашого вôйта, щобы сей въ недѣлю приказавъ зôгнати всѣ свинѣ“.

— **Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣзджае въ суботу рано до Дашавы коло Стрыя на посвященье церкви.

— **Пос. Олександра Барвѣньского** приймавъ въ понедѣлокъ цѣсарь на авдіенціи.

— **Зъ Американьскои Руси.** О. Поляньскій, бувшій префектъ львôвскои духовнои семинаріи а опôсля до недавна катихитъ ґімназіи дрогобицкои, выѣхавши до Америки, прибувъ тамъ дня 6 минувшого мѣсяця. — Въ Mayfield Русины зложили въ трохъ мѣсяцяхъ 3.500 долярôвъ на заплату довгу за выбудувану церковь. а опôсля въ кôлькохъ дняхъ зложили 400 долярôвъ на заплату дзвонôвъ. Завели у себе й орхестру, котра — якъ пише „Свобода“ — може грати и передъ монархами.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 4 н. ст. грудня: 1) перемѣнити одноклясову школу народну въ Єзуполи, повѣта станиславôвского на триклясову вôдъ 1 н ст. вересня 1894; 2) именувати учителями шкôлъ народныхъ: Мирослава Винярского, молодшимъ учителемъ 2-клясовои школы въ Крогулци; Вас. Стеткевича, учителемъ въ Яблоновѣ, Ядв. Екертôвну, учителькою въ Раковôй и Стан. Залеского, управителемъ 2-клясовои школы въ Борщевичахъ; 3) приймити до вѣдомости справоздання краевыхъ инспекторôвъ шкôльныхъ зъ люстрацій ґімназій въ Дрогобичи, Бродахъ и Станиславовѣ; 4) апробувати до ужитку въ школахъ середныхъ книжку: „Дръ Степанъ Смаль-Стоцкій и Федоръ Ґартнеръ. Руска граматика“. Львôвъ 1893 Накладомъ фонду краевого. Цѣна въ оправѣ 1 зр.

— **Зъ Ярослава пишуть намъ:** У вôдповѣдь п. Селюхови на запытанье въ ч. 259 „Дѣла“ — доношу въ имени комітету бурсового, що по оголошеню статутôвъ принятыхъ ц. к. намѣстництвомъ до вѣдомости якъ и по оголошеню вôдозвы до патріотôвъ щобы вступали въ члены товариства або бодай присылали датки на бурсу въ Ярославѣ — за цѣлый рôкъ ледви оденъ о. Кир Селецкій прославъ 1 зр. Такъ иде наша справа на передъ! — За комітетъ *В. Романовскій*.

— **Слѣдство дисциплінарне** зъ причины демонстраціи противъ Впреосв. митрополита, заряджене сенатомъ академічнымъ у Вѣдни покôнчено сими днями. Крôмъ двохъ виновникôвъ демонстраціи, Алексевича и Яворского, выдаленыхъ зъ университету, потягнено до одвѣчальности 11 академикôвъ Русинôвъ, зъ котрыхъ 10 увôльнено вôдъ всякои вины, а одинъ одержавъ нагану вôдъ сенату академічного.

— **Зъѣздъ делеґатôвъ касъ хорыхъ.** Въ пятницю о 9-ôй годинѣ рано розпôчнуть ся въ сали ратушевôй у Львовѣ наради першого зъѣзду делеґатôвъ касъ хорыхъ зъ Галичины. Нинѣ о 8-ôй годинѣ вечеромъ вôдбудуть ся довѣрочнй сходины делеґатôвъ для взаимного познакомленя въ реставраціи при ул. Коперника ч. 8.

— **Доповняючй выборы** посла на соймъ краевый зъ куріи бôльшои посѣлости въ окрузѣ коломыйскôмъ на мѣсце уступившого бар. Капрого розписанй на день 20 н. ст. грудня. Того самого дня вôдбуде ся тамъ-же доповняючій выбôръ такожь другого посла на соймъ краевый зъ тои самои куріи на мѣсце гр. Голѣевского.

— **Про нашй вôдносины шкôльнй** пише: Szkolnictwo Ludowe: Недостача учителѣвъ народныхъ есть першимъ и найбôльшимъ нещастьемъ въ нашôй системѣ шкôльнôй. Тысячѣ шкôлъ, въ которыхъ повинно працювати по кôлька силъ учительскихъ, обходить ся однымъ учителемъ. часто безъ кваліфікаціи. Сотки шкôлъ стоять замкненй, бо не можна найти учителѣвъ навѣть безъ кваліфікаціи Якъ мало есть учителѣвъ фаховыхъ доказуе се, що навѣть въ окружныхъ мѣстахъ не достае по кôлька силъ учительскихъ, хочь сй посады для початкуючихъ учителѣвъ найлѣпшй а ще недавно старали ся о нихъ. Въ наслѣдокъ того учить теперь одинъ учитель по 100, 150, а навѣть и бôльше дѣтей. Чи-жь можна въ такихъ обставинахъ говорити про результаты науки? Учитель мусить переходити правдивй муки, а до того выставляти себе на легкодушнй закиды що теперѣшна школа нѣчого не варта. А теперь та змѣна книжокъ шкôльныхъ, чи не вытворила незносимыхъ вôдносинъ. Давнй книжки, призначенй для убогихъ ученикôвъ, вôдославъ учитель до окружнои рады шкôльнои, а новыхъ не дôставъ. Селянинъ не въ силѣ купити новыхъ книжокъ, бо ¾ людности боре ся теперь зъ такою нуждою, що не мае чимъ прикрыти своихъ голыхъ костей, не мае кусника вôвсяного хлѣба, або дрôбки несоленои бульбы. Отже зъ того выходить таке, що дѣти приходять до школы безъ книжокъ, а учителеви не лишае ся нѣчого иншого, якъ партачити науку. Завдяки тымъ обставинамъ вôдчужуемо нашь людъ що разъ бôльше вôдъ школы, мілiоны анальфабетôвъ зростe певно, а що гôрше зростуть зъ жалемъ въ серци, що имъ науку утруднено. А зъ такихъ товпъ чого-жь може край надѣятись на будуще?...

— **Неимовѣрна поголоска.** Краковскй часописи доносять, якъ кажуть, — зъ певного жерела — що теперѣшный віцепрезидентъ краевои дирекціи скарбу, д-ръ Коритовскій, мае бути покликаный до міністерства скарбу на шефа секційного, а его мѣсце мае займити совѣтникъ міністеріяльный Йоркашь-Кохъ, сынъ бувшого віцепрезидента дирекціи скарбу. Мимо того донесеня не знають про се нѣчого у Львовѣ.

— **Посаги для дѣвчатъ.** Выдѣлъ краевый оголосивъ конкурсъ на три посаги по 251 зр. зъ фундаціи посаговои Макс и Франца Сѣмяновскихъ для убогихъ и моральныхъ дѣвчатъ христіянокъ безъ рôзницѣ обряду, дочокъ мѣщанъ всѣхъ мѣстъ и мѣсточокъ Галичины зъ выимкою Львова и Кракова. Поданя треба вносити до 28 н. ст. лютого 1894 и залучити: 1) свѣдоцтво хресту, 2) моральности, 3) убожества, 4) доказъ, що отець петентки бувъ мѣщаниномъ одного зô згаданыхъ мѣстъ. Першеньство мають сироты безъ вôтця и матери. Подавати ся можуть лише дѣвчата, що скôнчили 17-ый а не переступили 24 ого року житя.

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить, що дня 5 н. ст. грудня не було нѣякого нового случаю недужаня на холеру. — Выздоровѣли въ Залôзцяхъ повѣта брôдского 2 особы, а въ Римановѣ 1 особа. — Померла въ Римановѣ 1 особа. — Загаломъ лишило ся дня 4 грудня въ лѣченю 12 недужихъ, дня 5 грудня выздоровѣли 3, померла 1 особа, отже лишае ся въ лѣченю ще 8 недужихъ.

— **Нова орґанізація войскъ боснійскихъ** наступить зъ днемъ 1-го сѣчня 1894 року. Истнуючй чотири полки герцеґовиньско-боснійскй одержать числа вôдъ 1 до 4. Кождый полкъ буде мати свôй штабъ, чотири баталіоны полевй зъ числомъ вôдъ 1 до 4, кождый баталіонъ по чотири компаніи, вôдтакъ баталіонъ доповняючій буде подѣленый на чотири доповняючй компаніи, зъ котрыхъ въ часѣ покою, буде лишь одна кадра.

— **Въ львôвскôй школѣ ветеринаріи** выносить въ сѣмъ роцѣ число слухателѣвъ 122. Зъ того припадае на 1-ій рôкъ 57, на 2-ій 42, на 3-ій 33.

— **Убійство дитины.** Дня 30 н. ст. падолиста найшовъ робôтникъ черляньскои фабрики утоплене немовля, дѣвчину, въ ставѣ. Жандармерія розпочала слѣдство и вôднайшла въ Городку матѣрь котра признала ся, що передъ 4 днями утопила дитину. Дитину похоронено на кладовищи въ Малковичахъ, а матѣрь вôдставлено до городецкого суду. Розôйшла ся поголоска, що она мала въ суботу умерти въ арештѣ.

— **Головна выграна** при вчерашнôмъ тягненю 50-крайцаровои льотеріи выставовои въ Инсбруцѣ, вартости 50 000 зр. припала на серію 2601 н-ръ 31.

СЛЬОЗА РУСИНКИ ЗЪ ЛЕМКôВЩИНЫ

на могилу Маркіяна Шашкевича.

Нова могила у Львовѣ.

Нова могила останки покрыла,
Що Русь святу обожали,
Що своимъ словомъ и дѣломъ
Руску мову воскрешали.

О Маркіяне! Чимъ мы нинѣ
Бѣдній Тебе повитаемъ,
Коли окрôмъ слѣзъ надѣѣ
Мы нѣчого ще не маемъ!

Бо хоть зерно що-сь засѣявъ
Вѣрній сыны управляють,
То бурѣ, громы и тучѣ
Позбирати имъ не дають.

Но не сумуй нашь Маркіяне!
Що-сь засѣявъ — будемъ жати
И о Тобѣ соловѣю
Всегда мило споминати.

Зъ кождой горсти, що зôжнемо
Будемъ вѣнцѣ Ти сплѣтати
И дорогу могилоньку
Вдячно, щиро прибирати

А Ты Бога просъ за нами —
Духъ Твôй най насъ осѣняе
И противъ ворогôвъ нашихъ
Силу, волѣ намъ додае!

Антонія Константиновичева.

Лосье надъ Рономъ въ Лемкôвщинѣ.

Господарство промысловъ и торговля.

— **Дирекція почтъ** оповѣщуе: Почавши вôдъ дня 15 н. ст. грудня с р знижае ся належитости переказовй для обороту межи Австро-Уграми а краями окуповаными въ слѣдуючій способъ: до 20 зр. 10 кр., надъ 20 зр. до 50 зр. 20 кр., надъ 50 зр. до 150 зр. 40 кр., надъ 150 зр. до 300 зр. 60 кр., надъ 300 зр. до 500 зр. 1 зр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Львôвскій высшій судъ краевый именувавъ практиканта концептового намѣстництва Тад. Стшелецкого и практиканта судового Іос Шміда авскультантами судовыми. — Намѣстникъ именувавъ офіціялôвъ рахунковыхъ намѣстництва Володисл. Саганка и Марк. Кучабиньского ревідентами рахунковыми, асистентôвъ: Мих. Андроховича и Брон. Сукупа офіціялами и практикантôвъ: Аполин. Теодоровского и Кар. Вальтера асистентами рахунковыми. — Дальше именувавъ намѣстникъ канцелістôвъ Бронисл. Визимирского и Юл. Венґлиньского секретарями повѣтовыми. канцеліста дирекціи доменъ Станислава Залеского офіціяломъ намѣстництва и слугу урядового намѣстництва Изидора Нижиньского канцелістомъ намѣстництва. — Краєва дирекція скарбу именувала контрольора уряду продажи соли Володисл. Мизерского управителемъ, а контрольора въ Качицѣ на Буковинѣ, Кар. Банко, контрольоромъ урядôвъ продажи соли.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа Ивасюка** для музею „Просвѣты“ надôслали на руки пашои адміністраціи Вп. пп.: о. А. Матюкъ зъ Ляшокъ 1 зр., д-ръ Кочиркевичь зъ Нового Санча 2 зр.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** одержали мы вôдъ д-ра Кочиркевича зъ Нового Санча 2 зр.

— **Для Шкôльнои помочи у Львовѣ** прислався на нашй руки д-ръ Кочиркевичь зъ Нового Санча 2 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 7 грудня. Соймъ галицкій мае бути скликаный на день 10 сѣчня. Реформа выборча мае прийти доперва въ осени на порядокъ дневный. Правительство думае перевести перше реформу податкову.

Бѣлградъ 7 грудня. Король затвердивъ нову листу сербского кабінету.

Берлинъ 7 грудня. Нѣмецкій парляментъ радивъ надъ проектомъ правительства що-до пôдвышеня належитостей стемплевыхъ. Того предложеня боронивъ баварскій міністеръ фінансôвъ.

Петербургъ 7 грудня. Пôсля царского указу выдаленье жидôвъ вôдложено до 13 червня 1895 року. Въ спеціяльныхъ выпадкахъ мають ґенералъ-ґубернаторы вôдложити выдаленье на часъ ще пôзнѣйшій.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнй		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	656	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки череэъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч.Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	656	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца Пешту и Хирова черезъ Стрый)		—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—		341	—	

ЗАМѢТКА Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно уставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды. тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

При львôвскôмъ складѣ КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ зъ кухнею.

Мѣдъ патока 1 кільоґр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковй 1 кл. 32 кр.
Орѣхи волоскй 1 кл. 40 кр.
Орѣхи турецкй 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковй 1 кл. 30 кр.
Мигдалы I-а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухй 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. ¾ літ. 80 кр.
Мѣдъ питный фл. ½ літ. 60 кр.
Вино фляшка ¾ літрова вôдъ 40 кр.
Свѣчки столовй Ia пачка на 500 грам. по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

4956 1—6

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі водворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и відповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ розписуе конкурсъ на такі силы артистичні для сцены рускои: 1) тенора-соліста до роль любовныхъ въ штукахъ народныхъ и въ оперетках; 2) баса до хору и дробнѣйшихъ ролъ у всякихъ штукахъ; 3) артистки драматичнои по можности музикальнои; 4) артистки до характеристичныхъ ролъ жѣночихъ.

Зголошеня приймае выдѣлъ на адресу „Руска Бесѣда“ у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2. — до 25 н. ст. грудня 1893. 4946 3—4

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Столики зелѣзні (умывальнѣ) по зр. 3·50, 5, 6·50 и 9

поручае 4575

ПЕТРО ХИНОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рознихъ предметовъ до розпорядимости.

Власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВОВЪ

улиця Коперника число 7.

2—30 (Импресса.) 4941

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 36—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старій фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ляр̆ню дзвоновъ“** въ Калуши, одзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовій дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старі або ушкоджені дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшні замовленя въ давнѣйшій спольній а теперь моїй власній **ляр̆ни дзвоновъ** прошу о ласкавій замовленя такъ на поодинокій нові дзвоны якъ и на цѣлі групы. За тревалость матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвоновъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своіи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Імперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 20—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261. **ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.**

БРОВАРЪ

І. ЛІЛІЄНФЕЛЬДА и СПОЛКИ

у Львовѣ ул. Майзельса ч. 8.

4782 5—12 *поручае:*

у ЛЬВОВѢ		на ПРОВІНЦІИ	
¼ гект. пива мар. 3 зр. 25 кр		½ гект. пива марцевого 5 зр.	
¼ „ бочку	4 „ 75 „	½ „ бочку	8 „

Всякихъ информацій устныхъ и письменныхъ удѣляе Зарядъ бровару Лілієнфельда и Сполки.

ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261 **ТЕЛЄФОНУ н-ръ 261.**

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB] 4582

въ 1830 роцѣ

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обоймили теперѣшні управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новій, гармонѣйні дзвоны якъ такожь поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, водповѣдно взятій въ сталости, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Маемо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ магазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаемо до ласкавого выбору въ числѣ посля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фавы, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Сукопки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лехтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаемо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 19—104

Остаемо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць держазныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае водъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, також запавшій купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣсцевій лишь за водчисленьемъ справедшныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштовъ, котрі самъ поносить

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товаровъ корѣнн[illegible]ъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору маєвого

½ кл.	Congo	зр. 1·60
„	Suchong . . .	„ 2·—
„	Melange de London . . .	„ 3·—
„	Kaysow чорна	„ 1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„ 4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„ 1·60

Звертаю особливу увагу на знаменитый въ смаку, ароматичный и добре пятлаючій чай **Melange de London.**

поручае найлѣпшій роды

КАВЫ

знаменитій въ смаку и ароматичній, котрі розсылае оплачетій до кождои стаціи почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко	зр 9·—	½ кл.	—·90
Куба грубоз.	„ 9·50	„	—·96
Цейльонъ зел.	„ 10·—	„	1·—
„ лѣпша	„ 10·40	„	1·04
„ грубоз	„ 10·75	„	1·08
„ перлова	„ 10·75	„	1·08
Ява золота	„ 10·75	„	1·08

Опакованье не числить ся. 4921 9—24

Поручення зъ провінціи полагоджую водворотною почтою.

Остерѣгае ся передъ фальсіфікатами!

равдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Ріцѣ (Фюме) для заморского ввозу

Спółка, Ріека.

ПФАВЪ и С-ка

Можна достати въ найперших торговляхъ корѣнныхъ и спеціально-стей, дрогеріяхъ, аптикахъ, кондиторіяхъ, кавариях: у Львовѣ у п. Фридриха Шубута. 4843 4—?

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыжднівникъ недаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

СО-

рочки мужескій, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфровъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нынѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнайомого дѣйстно добрі товары дешево купити. Для того звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ звѣстный водъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато засмотреный складъ одяговъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформовъ и одяговъ для Всч. Духовеньства 4·95

Замовленя посля мѣры выготовляють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рознихъ воддѣловъ складу, — въ котромъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Воддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Воддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рознои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Воддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Воддѣлъ занавѣсъ до вокон и дверей.** Елегантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фетерынковій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·5[illegible], 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантномъ выкончено водъ зр 2·25 и высше.

V. **Воддѣлъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буреть) водъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83. зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерівскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы водъ зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Воддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки рознихъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Воддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскій“ зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, злож[illegible]ныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Воддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій водъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и негліжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Воддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованій и кожуховій дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Воддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стажки ксамітній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцевъ и моднярокъ

XII **Воддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерівске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Воддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Воддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (41—?)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одпічальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Папѣръ зъ фабр. Чорлянськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 266. Львôвъ, Пятница 26 падолиста (8 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:	за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр.	на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр.	на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.	

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 8 н. ст. грудня 1893.

Сегодня минає двацять и пять лѣтъ, якъ въ роцѣ 1868-ômъ дня 8 н. ст. грудня вôдбули ся перший конституюючій зборы славного нинѣ на всю Русь-Украину — товариства „Просвѣта“ у Львовѣ.

Тогдѣшна наша молодѣжь академічна — при помочи де-що старшихъ патріотôвъ, а головно д-ра Корнила Сушкевича, Наталя Вахнянина и Олександра Борковского — довершила дѣла епохального въ исторіи розвою галицко-руского народу.

Заснованьемъ товариства „Просвѣта“ — для освѣчуваня люду руского и то въ дусѣ народнôмъ — тогдѣшна молодѣжь наша поставила дѣло просвѣты народнои на єдино властиву, реальну основу — то й не диво, що товариство здобувало собѣ зъ кождымъ рокомъ що-разъ бôльше довѣрія середъ интеліґенціи рускои и середъ люду та новаги у своихъ и чужихъ, доки не дôйшло по двацять и пятьохъ лѣтахъ до нинѣшнои своеи славы на всю Русь-Украину.

Исторію дѣяльности и розвою товариства „Просвѣта“ за тыхъ двацять и пять лѣтъ будемо мы мати нагоду подати небавомъ пôсля памятнои книжочки ювілейнои, яку выдѣлъ товариства выдасть сего мѣсяця. Нинѣ-жь въ 25-лѣтный ювілейный день основаня товариства зазначимо лише въ найголовнѣйшихъ чертахъ, що:

„Просвѣта“, перше товариство для освѣченя масъ народу руского, сотками тысячь своихъ книжочокъ популярныхъ за двацять и пять лѣтъ, славно потрудилось для постановленои молодыми патріотами-основателями задачѣ — „выховати людъ свѣчнѣйшій, народности своеи свѣдомый, не тôлько кровью але й духомъ зъ интеліґентною верствою рускою злученый, въ котрôмъ народность руска узыскає пôдпору, яка не лише всѣ напоры вороґôвъ переможе, але й нову будучность, красшу долю для цѣлого руского народу колись роздобуде“.

„Просвѣта“ — кромѣ новыслшои найбôльшои своеи заслуги — положила немалу заслугу и для розвою шкôльництва руского, взявши на себе выдавництво першихъ учебникôвъ рускихъ для шкôлъ — въ дусѣ народнôмъ и поклавши тымъ основу на пôзнѣйше.

„Просвѣта“ черезъ довгій роки була єдинымъ товариствомъ народовцѣвъ рускихъ а й до нинѣ есть найповажнѣйшимъ середъ усѣхъ нашихъ товариствъ, — она бувала и бувае до нинѣ покровителькою многихъ другихъ товариствъ нашихъ якъ у Львовѣ такъ и по цѣлôмъ краю.

„Просвѣта“, розвиваючи ся поступнѣйше що-разъ красше й ширше и осягнувши значнй вже успѣхи въ напрямѣ просвѣты народу, — розширила передъ кôлькома роками обемъ своеи дѣяльности — пôбôчь просвѣты такожь на пôднесенье добробыту руского народу — и въ тôмъ другôмъ напрямѣ ставить нинѣ перший кроки вôдповѣдною орґанізацією по краю.

Въ день 25-лѣтного ювілею „Просвѣты“ годѣ намъ знайти красшого желаня для сего много заслуженого товариства надъ желанье, щобы пощастило ся єму стôлько придбати собѣ заслуги для руского народу дѣяльностію для тои новои своеи задачѣ — пôддвигненя добробыту руского народу, скôлько вже доси придбало собѣ успѣшною дѣяльностію въ напрямѣ просвѣты народу.

Того певно бажають єму разомъ зъ нами такожь тысячѣ єго членôвъ — и кличуть нинѣ зъ щирои груди грôмко:

Дорога наша „Просвѣта“ най живе, росте и процвѣтає для добра и на славу руского народу!

Рускій клюбъ а коло польске.

Передъ кôлькома днями подали мы за вѣденьскими часописями вѣсть, що коло польске на однôмъ изъ засѣдань своихъ розбирало справу порозумѣня зъ клюбомъ рускимъ. Нинѣ зновъ можемо подати въ тôй справѣ ревеляціи вѣденьского кореспондента Now-oи Reform-ы, умѣщений въ нинѣшнôмъ [281-ômъ] нумерѣ тои-жь час писи.

„О вчерашнôмъ [д. 5 грудня] засѣданю кола польского, котрого нарады постановлено задержати въ тайнѣ, доносить Neue freie Presse и инши вѣденьскій дневники, що коло польске — ухвалило старатись о порозумѣнье зъ клюбомъ рускимъ и выделеґувало комісію въ цѣли веденя переговорôвъ зъ згаданымъ клюбомъ.

Переговоры вже розпочали ся.

Русины ставлять деякій услôвя, взглядно жаданя дотыкаючій головно шкôльництва. Они жадають именно, щобы зъ рускихъ паралельокъ въ Перемышли утворено самостôйну ґімназію руску, а кромѣ того, щобы уряджено тамъ для ученникôвъ переходячихъ до рускои ґімназіи курсъ пôдготовляючій, такій, якъ вже истнуе у Львовѣ. Такого-жь курсу пôдготовляючого жадають они и для Коломыѣ.

Опôсля жаданя ихъ обôймають семинаріи учительскій, а то въ тôмъ напрямѣ, щобы мужеска семинарія учительска въ Самборѣ и маюча отворитись така-жь семинарія въ Сокали мали при утраквістичнôй системѣ перевагу руску, а зновъ щобы въ женьскихъ семинаріяхъ учительскихъ у Львовѣ и Перемышли засада утраквізму була строго переведена.

Вкôнци ставить клюбъ рускій жаданье, щобы посередній выборы зъ громадъ сѣльскихъ до сойму и до рады державнои були знесенй и щобы тй округи выбирали до законодатныхъ тѣлъ безпосередно, отже такъ само, якъ мѣскій округи выборчй. — Однакъ се послѣдне жаданье стрѣчае сильну опозицію зô стороны кола польского.

Судячи зъ дотеперѣшного ходу перегово-

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю палаты послôвъ вела ся дальше спеціяльна дискусія надъ законом о обезпеченю роботникôвъ.

При артикулѣ 7-ômъ заступникъ правительства совѣтникъ Гардъ боронивъ постановы, пôсля котрои обовязково до закона о обезпеченю втягненй роботники зелѣзничй будуть вылучений вôдъ вôдшкодованя на основѣ закона о одвѣчальности зелѣзницѣ (Haftpflichtgesetz). Вôдтакъ полемізувавъ зъ высказами пос. Люеґера, котрый до того артикулу поставивъ поправку, щобы заряды зелѣзничй були обовязанй до вôдшкодованя для роботникôвъ зелѣзничихъ.

Пос. Кайцль промовлявъ за внесеньемъ Люеґера и домагавъ ся, щобы законъ о одвѣчальности зелѣзн цѣ и дальше удержати въ силѣ.

Пос. Люеґеръ закинувъ правительству, що оно боронить бôльше интересôвъ зелѣзницѣ, анѣжь бажало бы полагодити совѣстно квестію обезпеченя роботникôвъ.

Пос. Патай выступивъ въ оборонѣ внесеня Люеґера, зазначивши, що не потреба наслѣдувати несправедливостей истнуючихъ въ Нѣмеччинѣ.

При голосованю вôдкинено внесенье Люеґера 100 голосами противъ 66.

Вôдтакъ принято дальшй артикулы закона безъ змѣны, та резолюцію комісіи що-до розширеня обезпеченя на службу почтову и телеґрафічну та резолюцію Морсея, щобы комісія промыслова безъ проволоки розслѣдила квестію пôдвысшеня о 60% ренты максимальнои для особъ занятыхъ при зелѣзницяхъ.

Законъ о обезпеченю роботникôвъ принято въ другôмъ читаню.

Приступлено до предложень о будовѣ зелѣзниць.

Въ дискусіи надъ зелѣзницею Галичь-Острôвъ молодо ческій посолъ Кафтанъ пôднѣсъ, що за сей рôкъ се вже третя зелѣзница для Галичины та що се нагорода для кола польского за помôчь, подану правительству въ борбѣ противъ люду. Коаліція забираe ся пôдъ взглядомъ политичнымъ и економічнымъ забойкотувати ческій нарôдъ.

Пос. Вашатый добачивъ въ будовѣ сеи зелѣзницѣ выкиненый грôшь на пôдготовленя до авантурничои вôйны противъ Россіи.

По промовѣ референта Швеґля принято законъ о будовѣ зелѣзницѣ въ другôмъ читаню.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ суботу.

Зборы членôвъ „Народного Дому“.

По годинѣ 10-тôй, коли въ сали зôбрало ся до 50 членôвъ, переважно священникôвъ, — отворивъ о. крил. Делькевичъ зборы, повитавши зôбраныхъ въ имени управляючого совѣта. Вôдтакъ спомянувъ имена 34 членôвъ, котрй въ послѣдныхъ трохъ рокахъ упокоили ся, и завôзвавъ зôбраныхъ вôддати честь ихъ памяти повстаньемъ зъ мѣсця. [Зôбранй повстають.] На мѣсце упокоившихъ ся приступило новыхъ 33 членôвъ.

О. Делькевичъ сконстатувавъ вкôнци, що суть присутнй вôдпоручники всѣхъ трехъ капітулъ, а то крилошане: о. Бачиньскій, Матковскій и Тороньскій.

Президію зборôвъ зложено въ сей спôсôбъ, що аклямацією выбрано: о. Т. Лѣсевича зъ Кутъ предсѣдателемъ, крил. о. Ал. Бачиньского заступникомъ предсѣдателя, секретарями д-ра Павенцкого и о. Гоцкого а заступниками секретарѣвъ проф. Саноцкого и о. Пелехатого.

О. Лѣсевичъ подякувавъ за выбôръ и просивъ зôбраныхъ, щобы вели нарады безпристрастно, безсторонно и коротко.

Приступлено до другои точки порядку дневного. Секретарь Народного Дому п. В. Лаґола вôдчитавъ справозданье зъ дѣяльности совѣта вôдъ 8 грудня 1890 р. до 8 грудня 1893.

Членôвъ Народного Дому есть 330. Маетокъ институціи складае ся зъ каменицъ у Львовѣ, зъ селъ Бѣлки и Костенѣвъ та бібліотеки зъ 40.000 томами. Доходы зъ обохъ селъ

---

3)

Перше выступленье Казимира Вел. на Руси.

Написавъ *д-ръ В. Милькowичь.*

(*Дальше.*)

Въ моихъ „Студіяхъ“ вôдповѣвъ я, що Казимиръ посѣдавъ передъ рокомъ 1349 землю сяноцку и перемыску, и теперь зôстаю при тôмъ Дотычно сяноцкои земли — се признае и п. Прохаска, хоть иншимъ титуломъ; дотычно же земли перемыскои — то я звернувъ увагу на вôдносины церковнй, лишь не мôгъ я сего обширнѣйше обговорити. Я згадавъ за латиньске епископство перемыске, що его заложивъ Казимиръ. Мôй п. рецензентъ ломивъ собѣ надъ симъ голову [стор. 696] не розумѣючи, чому бы то мала бути вода на мôй млынъ. Не розумѣвъ, бо пôсля него мусѣла бы въ сѣмъ случаю земля сяноцка и перемыска належати до *храковскои діецезіи*. Очевидно, що п. Прохаска о епископствѣ любускôмъ, котре до юрисдикціи на рускôй земли мало право, нѣчого не чувъ, наколи о тôмъ не згадавъ. Дальше не розумѣвъ длятого, бо каже, що епископство латиньске въ Перемышли заложила королева угорска Марія сестра Ядвиги, т. є. около року 1384. Тымчасомъ се давно вѣдома рѣчь, що лат. епископство перемыске заложене значно давнѣйше. Коли? Зъ грамоты папскои зъ 18 сѣчня 1353 р. списаной въ Авіньонѣ*) довѣдуемо ся, що папа Иннокентій VI. назначае на перемыскій престолъ епископскій Русина зъ Кросна Николая, пріора Домініканôвъ судомирскихъ, на мѣсце помершого епископа Ивана. Очевидно, що сей Иванъ бувъ епископомъ перемыскимъ передъ рокомъ 1350. Мы знаемо певно, що князѣ рускій не закладали жадного епископства латиньского на Руси. Може заложивъ Болеславъ Тройденовичь? Але о тôмъ нѣхто нѣколи не чувъ и впрочôмъ чому-жь бы мавъ Тройденовичь або хто другій передъ нимъ закладати епископство латиньске въ Перемышли а не у Львовѣ або въ Галичи, єсли вже того було треба? Длятого мусимо заключати, що оно було заложене лише за волею Казимира по роцѣ 1340, може бути за спôвудѣломъ епископа любускаго. Єсли бы бувъ Перемышль належавъ до 1349 р. до Литвы, то она, завзята неприятелька католицизму, була бы не стерпѣла лат. епископа въ Перемышли и о осадженю епископа нѣхто бувъ бы не мôгъ и подумати, хоть-бы навѣть сама фундація наступила була давнѣйше, бо такій епископъ мусѣвъ мати якусь опору. Длятого и сумнѣвати ся о тôмъ не можна, що по-при Сяноцкъ такожь и Перемышль належавъ межи рр. 1340 а 1349 до Польщѣ, — с. є. належали землѣ лежачй на заходѣ надъ Сяномъ.

А якій-жь земли посѣдала Угорщина передъ роками 1349? Опираючись на грамотѣ зъ р. 1350, повторимо у вôдповѣдь на се пытанье, лише слова высше сказанй, що Людвикъ вôдступавъ то, щó самъ у рукахъ державъ, т є. землю львôвско галицку. И жерела дѣйстно стверджують, що Львôвъ належавъ ще передъ рокомъ 1349 до Угорщины, т. є. тогдѣ, коли землѣ сяноцка и перемыска були въ рукахъ Казимира. Не зважаючи на угоду Дмитра Детка старосты львôвского зъ Казимиромъ зъ р. 1340, бо она очевидно не удержала ся, о чôмъ говорить и Чариковскій, звертаю увагу лишь на грамоту Людвика угорского зъ 20 мая 1344, выслану зъ Буды до того-жь старосты до Львова, въ котрôй вôнъ сему старостѣ „fideli suo“ *наказуе*, щобы вôдъ купцѣвъ кошицкихъ, котрй звыкли зъ товарами ходити на Русь, не побиравъ высшихъ мытъ, якъ побираe вôдъ купцѣвъ польскихъ.*) Зъ сего видко, що той староста бувъ Людвика пôдданымъ, коли вôдбираe вôдъ него наказы. Може бути, що сей Дмитро Детко уважавъ и Хана татарского, котрого на помôчь кликавъ за свого зверхника о стôлько, що — за згодою Людвика — плативъ єму данину, але найблизшимъ єго паномъ бувъ король угорскій. О якôмсь безпосереднôмъ пановању Казимира у Львовѣ нѣчого не чуємо, — видко, що тогдѣ львôвско-галицка земля була въ рукахъ Людвика, котрый лучше якъ отець єго Кароль умѣвъ и мôгъ своихъ правъ до Руси доходити. А такъ земля сяноцка и перемыска були въ рукахъ Казимира, львôвско-галицка въ рукахъ Людвика. Якъ не знаходимо зъ сего часу жадныхъ слѣдôвъ панованя Казимира у Львовѣ, такъ и не маємо зъ другои стороны жадныхъ слѣдôвъ панованя угорского въ Сяноцѣ и Перемышли. Що вôдъ сего часу до 1349 р панувавъ у Львовѣ Людвикъ а не Дмитро Любартъ Гедиминовичь, якъ декотрй думають, се выходить зъ грамоты императора грецкого Іоана Кантакузена зъ вересня 1347, въ котрôй грамотѣ императоръ титулуе єго лишь: duci *Vladimiriae**), бо Любартъ посѣдавъ лишь Волынь! Єсли-жь теперь вернемо до грамоты зъ року 1350, то мусимо сказати, що Людвикъ, вôдступаючи свое regnum Russiae Казимирови, мôгъ пôдъ тымъ розумѣти лише львôвско-галицку землю. Рôвно не можна сумнѣвати ся о тôмъ, що до р. 1350 такъ Казимиръ якъ и Людвикъ держали кождый свою часть яко свою власнôсть.**) Трактатъ вышгородскій не вплывавъ на ихъ вôдносины такъ дуже, щобъ они уважали свои посѣлости за спôльнй. Кождый зъ нихъ носивъ ся ще зъ иншими гадками, дбавъ о интересы своеи короны, бо самй не знали, що ще будучнôсть принести може.

И иншй обставины се потверджують.

По смерти Тройденовича поспѣшивъ Казимиръ пôдъ Львôвъ, якъ каже Длугошь, а занявши Львôвъ и забравши скарбъ княжій, вернувъ скоро домôвь Жадне жерело не згадуе про те, щобы вôнъ вчинивъ се въ имя трактату зъ Уграми. Жерела польскй, рускй, ческй, италійскй и нѣмецкй знають лише сказати, що Казимиръ пшовъ на Русь, бо уважавъ, що маe до нея право яко спокрôвненый зъ послѣднымъ княземъ Руси, и що занявъ єи для себе. Навѣть сучасній хроністы не знають, яко-бы Казимиръ мавъ забирати Русь не для себе, лишь для Угоръ. И чи можемо мы думати о тôмъ, щобы Казимиръ зрѣкъ ся уже року 1340 своихъ претенсій до Руси на рѣчь Людвика? Треба знати, що не зважаючи на трактатъ вышгородскій зъ р. 1339 стоявъ Казимиръ въ приязнѣйшихъ вôдносинахъ до Люксембурґôвъ якъ до Кароля угорского. Зъ початкомъ червня 1340 прийшли до Кракова Кароль моравскій, сынъ Яна короля чеcкого, зъ братомъ своимъ въ гостину до Казимира. Тутъ уложено плянъ, що Казимиръ женить ся зъ ихъ сестрою Маргаритою. Въ липню слѣдуючого року поѣхавъ Казимиръ въ тôй цѣли до Праги. Лицарскій король ческій мавъ великій вплывъ на Казимира. Якже-жь можна думати, щобы молодый король польскій надѣючій ся ще потомства, мôгъ зречи ся всѣхъ правъ до Руси на рѣчь Угоръ? Прецѣнь головною єго думкою було йти на Русь! И чи вôнъ мавъ бы то робити лише въ користь Угорщины?

* * *

Инша рѣчь, чи Казимиръ дôставши въ р. 1350 вôдъ Людвика землю львôвско-галицку злучивъ обѣ части разомъ, чи адмініструвавъ кожду осôбно. Се пытанье дуже трудне, бо чи мавъ Русь Казимиръ, чи якъ опôсля стало ся, Людвикъ, — то все старавъ ся кождый для себе цѣлу Русь придбати. Що якась рôзница

*) Theiner Mon. Polon.

*) Fejer Cod. dipl. Hung. часть IX Т. I 209.

*) Acta patriach. constantinop. I. 265.

**) П. Прохаска и тутъ не порозумѣвъ, о що менѣ ходило, и длятого каже въ своѣй рецензіи [стор. 691], що мовь бы я припускавъ що *до-перва 1350* наступивъ подѣлъ Руси на польску и угорску, коли тымчасомъ я лише взявъ рôкъ 1350 за выхôдну точку моихъ доказôвъ.

суть вже теперь активнѣ, бо вже въ сѣмъ роцѣ лишило ся 800 зр. чистого доходу, по сплаченю давныхъ довгôвъ. Посесоромъ сѣлъ есть Мошко Фаерштайнъ.

Приходы институціи въ трехъ послѣдныхъ рокахъ не були однаковѣ, а то за-для того, що затягано разъ бôльшѣ, разъ меншѣ позички. Найбôльше приходу було въ 1892 р., бо по-надъ 47.000 зр. Чиншъ зъ каменицѣ приносивъ до 28.000 зр. рôчно. Каменицю на Стрыйскôмъ вôдступае ся институтови Василіянокъ, а чиншъ рôчный платить Впреосв. митрополитъ въ сей способѣ, що удержуе своимъ коштомъ чотири воспитанницѣ, порученѣ совѣтомъ Народного Дому.

Фонды, зложенѣ въ Народнôмъ Домѣ на всякого рода фондаціи и легаты, умѣщенѣ почасти въ книжочкахъ львôвскои щадницѣ, а по-части въ книжочкахъ упавшого банку заставничого (шматяного). Льокацію въ тыхъ книжочкахъ заставничого банку довершили самѣ легаторы; зъ умѣщеныхъ фондôвъ верне ся Народному Домови не все а лишь якась частина. Такожь и „Заведеніе“ сплачуе деякѣ фонды, якъ н. пр. фондъ стіпендіи Петра Целевича. Рôвно-жь и въ тôмъ случаю фондаторъ самъ зложивъ свои грошѣ въ „Заведенію“. Въ послѣднôмъ роцѣ вплынувъ бôльшій легатъ пок. Теодора Бѣлоуса, именно реальность и каменица на Надвôрняньскôмъ передмѣстю въ Коломыи, зъ застереженьемъ, щобы Народный Дôмъ удержувавъ тамъ воспиталище дѣвоче. Не богато доходу приходить зъ тои реальности, бо за житя Т. Бѣлоуса бôльша часть убікацій не була замешкана, а тымъ самымъ все було запущене. Теперь приносить каменица до 1100 зр доходу, вôдтягнувши же вôдъ сего розходы въ сумѣ 500 зр., лишае ся рôчно чистого доходу 600 зр., а такою сумою не можна нѣякимъ способомъ удержати воспиталище, хиба щобы вплынули якѣсь ще дальшѣ жертвы.

Будова церкви поступае звôльна наперед, и сего року роботы коштували до 5.000 зр. Взагалѣ выдано на будову церкви вôдъ початку роботы доси 121.000 зр. Але ще буде потреба дуже много а много грошей до выкôнченя будовы.

Бібліотеку и музей не можна було отворити, бо нема фондôвъ, а затягати новѣ довги досыть небезпечно. Але совѣтъ буде старатись зложити фонды на ту цѣль.

Довги института выносять 41.000 зр., зъ чого 3.000 зр. есть интабульованыхъ на реальности, а прочѣ довги неинтабульованѣ. Вôдъ интабульованого довгу платить ся 5%, а вôдъ неинтабульованого 4%. Сей неинтабульованый довгъ затягненый на поодинокихъ фондаціяхъ, якъ н. пр. на фондъ общества Качковского въ квотѣ 28.000 зр. и т. п. Тѣ довги затягненѣ на будову церкви.

Вкôнци совѣтъ поставивъ загальнымъ зборамъ до ухвалы отсѣ внесеня: 1) Дозволити на интабуляцію на реальностяхъ Народного Дому квоту 60.000 зр. капіталу общества Качковского; 2) Продати якусь реальность у Львовѣ за 900 зр.; 3) Креовати посаду скриптора бібліотеки зъ платнею 800 зр. рôчно.

По вôдчитаню справозданя забравъ голосъ катихитъ о. Ал. Стефановичь и мотивувавъ свое внесенье, щобы совѣтъ чимъ скорше отворивъ бібліотеку, бодай частково, значить ся хочь бы два днѣ въ тыждни. Рôвно-жь уважае о Стефановичь злишнымъ креовати новѣ посады скриптора.

О. Делькевичь пояснивъ, що въ справѣ бібліотеки поставивъ совѣтъ вôдъ себе внесеня, длятого ажь пôзнѣйше може вестись дискусія въ тôй справѣ.

П. Марковъ запытуе совѣтъ о точне поясненье справы реальности на Стрыйскôмъ, де воспиталище Василіянокъ, — именно що реальность варта, кôлько могла бы принести доходу, чи права Народного Дому забезпеченѣ певно на реальности и т. п.

На пытанье п. Маркова вôдповѣвъ предсѣдатель въ сей способѣ, що та справа буде пôзнѣйше обговорена

До комісіи контрольнои выбранѣ оо.: Билинкевичь, Стеткевичь, Пелехатый, Дуткевичь и проф. Плешкевичь. Комісія приступила до контролѣ справоздань и рахункôвъ.

Д-ръ Ив. Добряньскій пояснювавъ справу внесеня совѣта що-до интабуляціи 60.000 зр. фондаціи Качковского. Пôсля легату Мих Качковского выходить, що тыхъ 60.000 зр. маe становити фондъ літературный, зъ котрого вôдсотки мають ужитись по половинѣ на выдаванье політичнои часописи и на пôдпомогу літературныхъ выдавництвъ. Сей фондъ маe заинтабулюватись на реальностяхъ Народного Дому. Довгѣ лѣта, бо вôдъ смерти пок. Качкôвского (1874 р.) бувъ спôръ мѣжь властею фондаційною (намѣстництвомъ) а институтомъ що-до высоты капіталу фондаційного; вкôнци згоджено ся, що цѣлый капіталъ маe выносити зъ днемъ 1 сѣчня 1893 р. 60 000 зр. Вôдтакъ був другій спôръ, на якихъ реальностяхъ маe обезпечитись той капіталъ; вкôнци згоджено ся, що можна заинтабулювати на трехъ каменицяхъ. Що-до процентôвъ, то Народный Дôмъ буде платити вôдъ капіталу такѣ вôдсотки, якѣ платить львôвска каса щаднича. По поясненю справы поставивъ д-ръ Добряньскій зборамъ до ухвалы такѣ резолюціи: Зборы годять ся и призволяють, щобы институтъ Народный Дôмъ предпринявъ всѣ кроки для зреалізованя фондаціи заснованои Мих. Качковскимъ въ завѣщеню зъ 1864 р. Для переведеня тои справы дозволяесь институтови интабуляція и плаченье вôдсоткôвъ вôдъ сеи фондаціи.

Ухвалено вже внесеня що-до интабуляціи и выплаты процентôвъ комітетови фондаційному, коли наразъ пôднесено сумнѣвы, въ якѣ руки дôстануть ся выплаченѣ проценты и хто буде входити въ складъ комітету фондаційного. Въ наслѣдокъ того реактивовано ухвалу и зачалась нова дискусія. Д-ръ Добряньскій вôдчитавъ завѣщанье Качковского и пояснювавъ, що Народный Дôмъ робить добрый интересъ въ тôй справѣ (дôстае великій капіта... на малый процентъ), а зновъ намѣстництво хоче наперед забезпеченя капіталу и вôдтакъ ажь буде переговорювати що-до складу комітету. Впрочôмъ намѣстництво може вôддати капіталъ кому иншому, если Нар. Дôмъ не схоче на себе заинтабульовати. Що-до складу комітету, то въ завѣщаню нѣчого ясного не сказано, бо говорить ся о вôдпоручникахъ капітулъ, Ставропигіи и о народолюбцяхъ. — По поясненю д-ра Д. Кулачковского, приняли зборы такъ сформуловане внесенье, що проценты будуть выплачуватись комітетови, якій маe выбратись пôсля завѣщаня пок. Качковского.

Секретарь Лагола реферувавъ справу продажи частины реальности на Замарстиновѣ, яку мѣщанинъ львôвскій Петро Ляничь дарувавъ 1887 р. Народному Домови. Дарована частина есть $^1/_8$ частею цѣлои реальности. Цѣла реальность дуже запущена, и длятого найлѣпше буде, если продасть ся ту частину за 900 зр. Дотычне внесенье принято по довшôй діскусіи. О. Решетиловичь хотѣвъ пересвѣдчити зобраныхъ, щобы не продавати реальности лишь зреставрувати ѣи, бо теперь земля иде въ гору, а капіталы въ дôлъ падуть. Треба було довгихъ пояснень п. Лаголы, о. Делькевича и о. Лепкого, що цѣла реальность нѣчого не варта, щобы полагодити справу пôсля внесеня совѣта.

На тôмъ перервано засѣданье ажь до годины 3-ои по полудни.

Дописи „Дѣла“

Зъ Станиславова.

[Просьба до Епископского Ординаріята въ Станиславовѣ.]

Вже бôльше нѣжь вôдъ року наука релігіи въ станиславôвскôй школѣ промысловôй — для ученикôвъ рускои народности зовсѣмъ не удѣляе ся. Рѣчь неимовѣрна, а однакъ правдива!

Чуемо тутъ безнастанно лишь нарѣканя на „радикалізмъ“, индиферентизмъ“ и т. п., але щобы тѣ, що нарѣкають, застановили ся поважно надъ причинами того явища — про те нѣкому не въ головѣ. Тому-то й не дивниця, що руска катедра и пôдчасъ „всенощного“ свѣтить пусткою, — за те мѣщаньство руске розпираe муры польскои колегіяты въ латинськѣ свята.

Отже мы, глядячи зъ жалемъ на те, що вже бôльше нѣжь вôдъ року нема науки рускои релігіи въ тутешнôй промысловôй школѣ, и подаючи се до вѣдомости Преосв. Епископского Ординаріята — просимо въ имени своихъ дѣтей, щобы справа катихита въ тôй школѣ була вже разъ полагоджена.

Станиславôвскѣ парохіяне.

Зъ Шамокина [въ Америцѣ].

[Орґанізація Русинôвъ въ Шамокинѣ.]

Русины въ Шамокинѣ — дякуючи обставинѣ, що въ сѣмъ мѣстѣ живе кôлькохъ интелігентныхъ Русинôвъ, щиро вôдданыхъ справѣ народнôй — переводять у себе досыть широку орґанізацію національну. Наведемо деякѣ институціи Русинôвъ шамокиньскихъ.

Въ Шамокинѣ завѣвъ о. Констанкевичь першу руску школу. До тои школы ходить 36 дѣтей рускихъ. Якъ на Шамокинъ — початокъ добрый. Книжки шкôльнѣ спровадивъ о. Констанкевичь зъ краю.

Дальше заложивъ о. Констанкевичь въ Шамокинѣ читальню и хоръ мѣшаный. Читальню вписано въ члены львôвского товариства „Просвѣта“. Хоръ мѣшаный числить 28 членôвъ спѣвакôвъ и спѣвачокъ, а мѣжь ними деякѣ орудують прекрасными голосами. Дірігентомъ хору есть докторъ медицины п. Володимиръ Сѣменовичь, котрый мимоходомъ сказавши — здобувъ собѣ тутъ яко лѣкарь широку славу. Хоръ спѣвае вже цѣлу службу Божу зъ нотъ и богато пѣсень свѣткихъ. Хоръ сей маe ся вписати въ члены „Бояна Львôвского“.

Русь тутъ въ Америцѣ стоить высоко. Хто знае Русинôвъ у Галичинѣ, а привѣхавъ бы сюда и побачивъ, якъ тутъ нашѣ люде крѣпко тримають ся свого и старають ся о просвѣту — здивувавъ бы ся немало, бачучи охоту и здôбность Русина до поступу. И не диво, тутъ не путае Русина той гнетъ польскій старого краю...

Оно йшло бы въ Америцѣ ще красше, та бракъ народови провôдникôвъ. Священикôвъ, що дбають про народъ, есть всего чотирохъгалицкихъ — прочѣ 17 угорскихъ встыдають ся й говорити по руски — чистѣ „біснесôвцѣ“ [ґешефтярѣ], для котрыхъ Богомъ — доляръ, а все иншe нехай бѣсъ бере! Народъ зъ тыхъ мадяронôвъ [або якъ де-хто тутъ ихъ называe — зъ „гонведôвъ“] незадоволеный, — та що-жь бѣдный вдѣе? Коли-бъ то були галицко-рускѣ священики, котрымъ справа народу щиро лежала бы на серци, можна бы тутъ зробити дуже а дуже богато

Въ Галичинѣ мало знають про нашѣ вôдносины, однакъ мы тутъ — не лишь интелігентнѣ одиницѣ але й людъ — уважно слѣдимо за ходомъ и поступомъ своихъ братôвъ въ Галичинѣ — пôчнемо незабавомъ брати живѣйшу участь въ галицко-рускихъ справахъ. А мы тутъ будь-що-будь сила, котра на щось може придати ся — бо Русинôвъ въ Америцѣ есть уже до сто и вôсѣмдесять тысячь...

Рухъ въ рускихъ товариставхъ

Зъ Вѣдня пишуть намъ:

Товариство вѣденьскихъ Русинôвъ „Громада“ вôдбуло въ послѣдныхъ часахъ двое сходинъ.

На першихъ сходинахъ, якѣ вôдбули ся дня 12 падолиста, вôдсвятковано вправдѣ тихо але дуже поважно память першого поета Галицкои Руси Маркіяна Шашкевича. Зборы вôдкрывъ заступникъ головы п. М. Бѣгунъ глубоко обдуманымъ стихомъ, въ котрôмъ звеличивъ память Маркіяна и заявивъ, що кождe руске серце, яке бажае добра своему народови, мусить ити дорогою щирои працѣ и мусить щирою душею полюбити матѣрну мову. По выголошеню сего стиха посыпались сердечнѣ оплески Громадянъ, зобраныхъ въ дуже поважнôмъ числѣ, бо було по-надъ 60 осôбъ. — Дальше выголосивъ академикъ С. популярный вôдчитъ про житье и дѣяльность Маркіяна Шашкевича, характеризуючи докладно часъ выступу Маркіяна и его дѣяльность, яко писателя, священика и чоловѣка. При тôмъ прелегентъ вôзвавъ Громадянъ, щобы й на чужинѣ шанували свою рôдну мову, котрою насъ мати пестила, колысанки спѣвала, въ свѣтъ выправляла. — Зъ дальшихъ промовъ належить пôднести сердечну промову о. д-ра Теофіля Сембратовича о значѣню свята Маркіянового для Русинôвъ — и промову поважного роботника Будзанюка о важности „Громады“ для вѣденьскои рускои кольонія. — Бесѣды переплѣтавъ хоръ „Громады“, хочь може не такъ добôрный якъ передъ феріями, коли пятнацять соловѣевъ вѣденьского духовного семинаря не жалували грудей, щобы розбити тяжкѣ хвилѣ житя на чужинѣ нашою любою, народною пѣснію. Въ питомцяхъ-народовцяхъ вѣденьского семинаря, горячихъ патріотахъ, сердечныхъ бесѣдникахъ, добрыхъ спѣвакахъ утратила вѣденьска руска „Громада“ богато, тожь зъ вдячностію згадуемо имена: Мих. Петрушевича, Вас. Дубицкого, Мик. Стисловского, Прок. Гука, Волод. Терлецкого, Осипа Пелеховича, Ив. Баричка, Мик. Садовского, Ивана Цѣцькевича, Ив. Туркевича, Вол. Кочеркевича, Романюка, Петра Саврѣя, Ив. Алиськевича и Мих. Коцюбы. Та сердечность, той жаръ до роботы, якій одушевлявъ тыхъ молодыхъ людей для „Громады“, нехай не опускае ихъ въ цѣлôмъ житю для справы украиньско-рускои, а ихъ имена нехай колись такъ красно запишуть ся въ исторіи руского народу, якъ дотеперь згадують ся въ розвою „Громады“! — На сходинахъ явили ся також о. Пюрко, д-ръ Гнатовскій зъ родиною, п. Дякôвъ и богато другихъ.

Другѣ сходины „Громады“ вôдбули ся дня 4 н. ст. грудня. На нихъ явивъ ся нашъ достойный посолъ и членъ „Громады“ професоръ Барвѣньскій. Сходины вôдкрывъ заступникъ головы товариства, повитавши всѣхъ зобраныхъ гостей и членôвъ. Потôмъ проф. Барвѣньскій державъ популярный выкладъ про розвôй галицко-рускихъ товариствъ просвѣтныхъ и економічныхъ. Вôдчитъ немало заинтересувавъ всѣхъ зобраныхъ. Въ промовахъ академика С., роботника Шквиры и богато другихъ членôвъ „Громады“ зроблено проф. Барвѣньскому сердечну овацію за его труды не лишь яко професора, писателя, члена рады шкôльнои, выдавця „Историчнои Бібліотеки“ и посла, але також за его сердечность и пожертвованье для „Громады“. — При гомонѣ „Ще не вмерла“ розôйшлись Громадяне домôвъ зъ тою надѣею, що на головныхъ зборахъ, якѣ вôдбудуть ся дня 10 н. ст. грудня, являть ся и другѣ нашѣ послы-народовцѣ.

К Люнинь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Депутація професорôвъ оломунецкихъ шкôлъ середныхъ, зложена зъ Танабавра, Уржедничка и Лянера — якъ довѣдуе ся Czas — явилась онодги у міністра просвѣты Мадейского и у міністра скарбу Плѣнера, щобы именемъ професорôвъ австрійскихъ шкôлъ середныхъ вручити петицію въ справѣ полѣпшеня матеріяльного ихъ положеня и суспôльного становища. Міністеръ Мадейскій высказавъ вдоволенье, що професоры самѣ взяли въ свои руки поправу ихъ быту и признавъ, що мѣжь урядниками зъ академічными студіями професоры найгôрше вынагороджуванѣ. Правительству мусить залежати на тôмъ, щобы оно працювало при помочи всецѣло вдоволеного апарату. Надто кождый професоръ середнои школы маe обовязокъ дальше образувати ся самъ науково и не лишь учити ученикôвъ, але такожь ихъ выховувати, а сему обовязкови може лишь тогдѣ вдоволити въ цѣлôй основѣ, коли буде вôльнымъ вôдъ матеріяльнои журбы, що доси, на жаль, не маe мѣсця. — Міністеръ Плѣнеръ заявивъ, що справу полѣпшеня быту учителѣвъ приймили круги посольскѣ симпатично, тожь безъ сумнѣву она буде полагоджена на вдоволенье петентôвъ. — Петицію, заосмотрену пôдписами 3040 професорôвъ, предложивъ пос. Промберъ палатѣ послôвъ и на его внесенье втягнено ѣи въ цѣлости до протоколу.

Кріза кабінету въ Сербіи мала дуже острый характеръ, а то тому, що рѣшуча бôльшôсть радикальна въ скупштинѣ домагала ся, щобы мѣсце Докича займивъ провôдникъ радикалôвъ Пашичь. Однакъ король не хотѣвъ допустити до того, тымъ бôльше, що радикалізмъ пôдъ егідою Докича довѣвъ до такихъ пустокъ въ касѣ, що не було чимъ выплатити платнѣ урядникамъ и войску. За-для того хотѣвъ король поставити на чолѣ кабінету ґенерала Ґруича, котрый менше дбае о оплески товпы и не такъ несимпатичный для сусѣдныхъ державъ, якъ Пашичь. И саме зъ тыхъ причинъ Ґруичови не легко приходило ся найти товаришѣвъ, котрѣ згодились бы зъ нимъ разомъ станути передъ невеликою прихильностію скупштины. Остаточно по кôльканацятьохъ дняхъ зложивъ Ґруичь такій кабінетъ: самъ обнявъ, побôчь президіи, теку справъ заграничныхъ и теку міністерства вôйны, Вуичь теку скарбу, Милосавлевичь справъ внутрѣшныхъ, Максимовичь судôвництва, Станковичь роботъ публичныхъ и Вешничь теку міністра освѣты. Новый складъ кабінету можна уважати лишь реконструкціею, бо тôлько Ґруичь и Вешничь суть въ нему новыми личностями. Д-ръ Миленко Вешничь есть професоромъ высшои школы и посломъ зъ округа Валіево. — Король затвердивъ уже кабінетъ Ґруича въ повысшôмъ складѣ, значить кріза покôнчена. Вѣденьска праса майже однодушно высказуе бажанье, щобы новый кабінетъ займивъ супротивъ Австріи прихильнѣйше становище.

Мы вже звѣстили коротко, що президентомъ французкои палаты выбрано Дініого. Безъ сумнѣву сей выбôръ треба уважати побѣдою кабінету Періера, однакъ побѣдою такъ нерѣшучою и непевною, що она майже рôвняе ся моральному пораженю. Правительственна бôльшôсть складаюча ся при голосованю надъ внесеньемъ Паскала-Ґруссета зъ 31 голосôвъ збôльшила ся теперь о 7; се свѣдчить, що результатъ понедѣлкового голосованя не бувъ случайный. Теперь нема уже сумнѣву, що міністерство не въ силѣ опирати ся выключно на републиканьскихъ сторонниц-

---

заходила, се старавъ ся я въ „Студіяхъ критичныхъ“ выказати. Я звернувъ мѣжь иншимъ увагу на титулы старостôвъ: capitaneus sanocensis и capitaneus Russiae [львôвскій] або capitaneus premisliensis и capitaneus Russiae, котрѣ то титулы подыбуемо въ грамотахъ. Старосту сянôцкого подыбуемо вже 1352 р. поббчь старосты руского т. в. львôвского: Зъ того вносивъ я, що сянôцка земля не числила ся до Руси а властиво до regnum Russiae. П. Прохаска, збиваючи мою теорію, каже [на стор. 695], що землю сянôцку хочь-бы вже длятого не можна уважати за часть Польщѣ, бо маемо грамоты, въ котрыхъ н. пр. выразно стоить: castellania sanocensis in terra Russiae або districtus premisliensis in terra Russiae. А чи такѣ мѣсця вывертають мою гіпотезу? Я на стор. 44 сказавъ выразно, що и Сянôкъ и Перемышль называно vulgariter Русію, бо жь прецѣнь ажь до року 1340 до Руси належали и рускими були и що трудно було тую назву зъ публичного уживанья усунути. Але що инше назва офіціяльна! П. рецензентъ чей-же признасть, що хочь тѣ землѣ и называно рускими, они адміністраційно могли бути злученѣ зъ сумежными землями польскими. На доказъ сего позволю собѣ звернути увагу на округъ ряшѣвскій, котрый колись також належавъ до Руси а о котрôмъ рѣшучо сказати можемо, що анѣ за Казимира анѣ за Людвика не належавъ уже адміністраційно до Руси, а мимо сего читаемо въ грамотѣ зъ 10 сѣчня 1354*): opidum Rzeszoviense cum suo toto districtu in terra Russiae situm. Подôбно було и зъ округомъ сянôцкимъ по роцѣ 1340. Казимиръ, маючи невелику часть Руси, мусѣвъ ѣи злучити адміністративно зъ одною польскою землею. Пытаемо: зъ котрою? Если переглянемо всѣ тѣ грамоты, въ котрыхъ приходить яко свѣдокъ capitaneus sanocensis, то все подыбуемо его въ окруженю урядниковъ краковскихъ, рѣдше судомирскихъ, але нѣколи разомъ зъ рускими свѣдками. Зъ сего можна лише вносити, що земля сянôцка и по роцѣ 1350 належала адміністративно до землѣ краковскои, надъ котрою стоявъ ґенеральный староста.

П. Прохаска зробивъ увагу, що и на Руси бувъ ґенеральный староста и що лишь для того называвъ ся староста львôвскій capitaneus Russiae а староста сянôцкій capitaneus sanocensis. Оно бы було красно, если бы п. Прохаска лише сказавъ бувъ: вôдъ коли такъ було, бо що були ґенеральнѣ старосты, то вѣдома рѣчь, але чи були заразъ вôдъ року 1350? — бо певна рѣчь що адміністрація мусѣла бути инша передъ р. 1350, а инша по р. 1350., и що навѣть по р. 1350 змѣняла ся. Першу згадку про ґенерального старосту руского подыбавъ я въ р. 1361 въ грамотѣ зъ 21 жовтня*), въ котрôй Казимиръ титулуе Оту пилецкого ґенеральнымъ старостою Руси. Передъ Отою пилецкимъ бувъ Авраамъ старостою рускимъ т. в. львôвскимъ, але той нѣколи не титулуе ся capitaneus generalis, а зъ сего чей-же лишь тôлько можна вносити, що нимъ не бувъ. И взагалѣ мы довгій ще часъ и по р. 1361 не знаемо жадныхъ иншихъ старостôвъ крôмъ сянôцкого и львôвского**) але позаякъ староста сянôцкій обертае ся въ иншихъ кругахъ, то видко, що та часть не належала до Львова. Але хотяй бы Казимиръ и злучивъ бувъ Сянôкъ зъ Львовомъ, то ще не можна бы сказати, що вôнъ то здѣлавъ длятого, бо уважавъ и Сянôкъ за власность угорску. Маючи обѣ части въ рукахъ, не думавъ вôнъ выдавати ихъ колись Угорщинѣ и длятого мôгъ ихъ сполучити а мôгъ и не лучити адміністративно. Се зновъ пытанье для себе. Певно лишь тôлько можемо сказати о земли сянôцкôй, що за Володислава Опольского за короля Людвика прилучена була до Львова.

Выказавши достаточно, що Казимиръ не яко мандаторъ угорскои короны выступивъ въ р. 1340 на Руси, лише въ своѣмъ власномъ интересѣ, можемо теперь обговорити и докладнѣйше розказати исторію політичну Руси мѣжь рр. 1340 до 1349.

* * *

*) Kod. M. polski I. 310.

**) Що Длуґошь пôдъ р. 1344 каже, що Казимиръ зробивъ Дашка старостою перемыскимъ, то не заслугуе на вѣру, якъ взагалѣ цѣле оповѣданье Длуґоша о справахъ рускихъ того часу.

(*Дальше буде.*)

*) Rzyszczewski Cod. Pol. I. 209.

твахъ, єго мусять пôддержувати консерватисты своими сорокъ голосами. Ся обставина, може и немила для членôвъ кабінету, однакъ може стати въ наслѣдкахъ дуже користною для Франціи, бо удержить міністерство на дорозѣ умѣркованя и не дозволить сходити на бôчнй дороги, на котрыхъ дотеперѣшнй правительства старали ся добути собѣ популярнôсть. Радикальный контркандидатъ Діпіого, Брiссо, одержавъ 213 голосôвъ, въ того можна заключати, що парляментарна кампанія прибере дуже поважнй розмѣры и зготовить богато небезпечностей для правительства, котрого деклярація, якъ здавало ся въ першôй хвили, выкликала таке користне вражѣнье. Годѣ зрозумѣти правдивои причины того нечайного звороту, якій выявивъ ся въ нутрѣ палаты, зараз по бесѣдѣ міністра справъ внутрѣшныхъ Райналя. Кажуть, що цѣлый зворотъ треба приписати вплывови Констанса и личнымъ амбіціямъ деякихъ послôвъ, що невдоволений зъ складу кабінету тымъ, що ихъ помининено. Кромѣ того и сенатъ огôрчивъ ся на Періера за то, що вôнъ вôдступивъ вôдъ дотеперѣшного звычаю и не покликавъ до кабінету двохъ членôвъ сенату зъ котрыхъ одинъ одержувавъ звычайно теку міністра судôвництва. Теперь лишь міністеръ освѣты Спіле входить въ складъ сенату.

——

Нѣмецка праса нотуе дуже покванно важнй слова цѣсаря Вільгельма, котрй высказавъ сими днями, приймаючи у себе на авдіенціи депутацію гановерского синоду провінціонального. Сй слова стоять въ звязи зъ ухваленымъ въ парляментѣ внесеньемъ Гомпеца въ справѣ допущеня Єзунтôвъ въ границѣ нѣмецкои держави. Цѣсарь звернувъ ся до предсѣдателя синоду, тайного совѣтника Остена зъ высказомъ пересвѣдченя, що лишь церковь и средства, котрыми церковь розпоряджає, можуть успѣшно побороти анархістичнй змаганя супротивъ истнуючого ладу суспôльного. Въ тыхъ словахъ добачуе Germania закидъ противъ протестантского синоду, мовь бы єго вплывъ не дѣлавъ уморальняючо и додатно. Въ слѣдъ за тымъ заключають, що се невѣрнй вѣсти, будьто бы пруске правительство задумувало выступити зъ опозицією противъ внесеня Гомпеца въ нутрѣ звязковои рады. Однакъ мимо того вѣсти о стôлько имовѣрнй, що гр. Айленберґъ выявивъ велику симпатію тымъ сторонницямъ, котрй голосували противъ внесеня, а надто ихъ байдужне поведенье въ часѣ парадъ надъ внесеньемъ казало догадувати ся, що они числять певно, що правительство не допустить, щобы ухвала парляменту одержала обовязуючу силу. Берлиньскій кореспондентъ Vaterland-у помѣчуе, що консервативный таборъ, выступаючи за задержаньемъ выимковыхъ законôвъ супротивъ Єзунтôвъ, руководивъ ся одинокимъ мотивомъ ненависти до католицизму. Ще рôкъ тому назадъ пôдозрѣвали Капрівого, що вôнъ мабуть потайки приймивъ католицку вѣру, бо не йде въ тôй справѣ разомъ зъ протестантами. Въ парляментарныхъ кругахъ звернула на себе увагу та обставина, що католикъ кн. Фірстенберґъ, вагуючись мѣжь сторонництвомъ народ по ліберальнымъ а вôльно-консервативнымъ, голосувавъ противъ внесеня.

Въ нѣмецкôмъ парляментѣ ведуть ся дальшй дебаты надъ проектомъ податку стемплевого. Дебаты дуже оживленй, а въ нихъ бере замѣтну участь баварскій міністеръ скарбу бар. Рідель. Справа проекту мае полагодитись ще передъ святочными феріями; инший проекты фінансовй, т. є. проекгъ податку вôдъ тютюну и вôдъ вина прийдуть на дневный порядокъ допєрва въ сѣчни слѣдуючого року. — Справа торговельныхъ договорôвъ зъ Сербією и Румунією вже порѣшена въ комісіи. Договôръ зъ Румунією принятый 12 голосами противъ 8, а договôръ зъ Сербією 13 голосами противъ 7.

НОВИНКИ.

— **Загальнй зборы членôвъ товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 12 н. ст. грудня о 7 бй годинѣ вечеромъ въ комнатѣ взôрцевои руско-народнои школы въ Народнôмъ Домѣ въ слѣдуючôмъ порядку: 1) Вôдкрытье зборôвъ; 2) справозданье касіера зъ цѣлорôчнои дѣяльности товариства; 3) справозданье контрольнои комісіи; 4) выбôръ нового выдѣлу на слѣдуючій рôкъ; 5) внесеня членôвъ въ дѣлахъ розвою товариства — Выдѣлъ мае честь повѣдомити о сѣмъ Вп. членôвъ сего товариства и запросити до громаднои участи. — *О. О. Стефановичъ. Гр. Врецьона.*

— **Зъ Долины пишуть намъ:** Сими днями вышле мѣсто Долина до рады державнои на руки посла Романчука петицію въ справѣ заведеня безпосередныхъ выборôвъ и збôльшеня числа послôвъ зъ курій сѣльскои и маломѣскои. [Петиція оперта на взôрци поданôмъ львôвскою „Народною Радою.] Петицію покрыли численнй пôдписы зъ мѣжь інтеліґентнои верстви и мѣщаньства, пôдписали також радни мѣста и бурмістръ.

— **Въ селѣ Дашавѣ**, въ повѣтѣ стрыйскôмъ, вôдбуде ся въ недѣлю дня 10 н. ст. грудня посвященье новои мурованои церкви, збудованои въ греко-рускôмъ стилю о трехъ верхахъ пôсля плянôвъ п. Василя Нагôрного коштомъ 19.000 зр. Чину посвященя довершить Впреосв. митрополитъ.

— **Єпископска консисторія въ Перемышли** розписала конкурсы: 1) на посаду професора богословія при епархіяльнôй семинаріи въ Перемышли зъ речинцемъ до 23 н. ст. грудня и 2) на посаду катихита при ґімназіи въ Дрогобичи зъ речинцемъ до 15 н. ст. грудня. Поданя о першу посаду треба вносити до епископского ординаріяту, о посаду другу до краевои рады шкôльнои.

— **Ucisk Polaków przez Rusinów.** Яка мама, такй дѣти, якій Плятонъ и Narodowa — такй и читателѣ. Дайте дѣтямъ добру поживу, будуть здоровй и гарнй, а кормѣть ихъ отрубами зъ фабрики Platon-а, то зъ нихъ выйдуть замѣсть людей, самй пôвголовки, котрй якъ-разъ нагодять ся пôдъ обсервацію псіхіятро-патетичну. Що се не говоримо на вѣтеръ, найкрасшимъ доказомъ найновѣйша допись до Narodow-ои якогось економа зъ-пôдъ Медики, а читателя Плятонового орґану. Сей панъ економъ, мабуть за-часто и таки десь найрадше пробуваe въ товариствѣ телятъ, коли выливаючи свои высокопарнй продукты мозковй на папѣръ, не въ силѣ выеманциповатись вôдъ справдѣ телячого розуму. Вôнъ пише: „Нема сумнѣву, що ucisk такій [нѣбы Полякôвъ на Руси] истнуe, а моральнымъ справникомъ єго суть рускй священики. Селяне переважно то правдива громада баранôвъ, менше або бôльше злобныхъ, якъ правдивымъ баранамъ яло ся. Думають они такъ, якъ думае священикъ, котрый перебуваe мѣжь ними. Хлопъ нашъ, особливо рускій, побитись въ коршмѣ при горѣвцѣ, украсти що кому, коли лучить ся нагода, то самъ потрафить, священика до того не потребуe, бо то не высша політика. Однакъ робити рôзницю, що сей Полякъ, а той Русинъ, то робить тôлько пôдбуреный, бо самъ є за лѣнивый и за темный. Отже священикъ рускій говорячи „ты Русинъ не вдавай ся зъ Ляхами, не голосуй на Ляха, бо то панъ, а панъ за тобою не промовить“ настроюе своихъ парохіянъ неприхильно до Полякôвъ. Въ школѣ вже заправляе ся неразъ дѣти рускй до ненависти противъ Полякôвъ, и потôмъ повтають тй ненастанній сварнѣ и колотнечѣ, зъ котрыхъ выторюе ся тревала ненависть. Сй дѣти школьній выростають на великихъ людей, стають священиками, урядниками и т. д., а вщеплена въ нихъ за-молоду ѣдь розширяе ся такъ, що єи дальше по селахъ защѣплюють. Коли бы власть духовна руска острѣйше карала поодинокй выпадки — и т. д. — то була бы милость і zgoda“. — Що-жь сказати на те, якъ не поґратулювати п. Platon-ови и его Narodow-ôй такихъ телячихъ дописувателѣвъ!?

— **Чимъ Русинови доѣхати кôнця**, якъ нема о що зачѣпити, най свѣдчить отсе орґінальне письмо, яке, мы на власнй очи оглядали въ орігіналѣ:

„Oświadczam niniejszem, że w dniu 15 listopada b. r. powracając z przechadzki z ks. Wojtowiczem, po drodze opowiadałem mu, co ale wspominałem o tym c. k. Inspektorowi WP. Howorce, że P. Paweł Kirczów pokazywał mi pewnego dnia którego niepamiętam pismo po rusku czyli po rosyjsku napisane, na którem był p. Paweł Kirczów i kilku innych podpisanych, ja zaś ani pisma tego ani podpisów nieodczytywałem. Opowiadałem dalej c. k. Inspektorowi Howorce i ks. J. Wojtowiczowi, że P. Paweł Kirczów zachęcał mię do podpisania się na tem piśmie i mówił, że za to możemy dostać 300 rubli, jeżeli będziemy działać w korzyść komitetu sławiańskiego t. j. prawosławnego. Oświadczam przeto teraz, że całe to opowiadanie było z mej strony z m y ś l o n e, albowiem będąc rozdrażnionym z powodu nieprawdziwych dla mnie zeznań przez p. P. Kirczowa w czasie dochodzenia dyscyplinarnego, chciałem mu przez to zaszkodzić tak przed władzą jako też w opinii publicznej a względnie tylko przed ks. Wojtowiczem; oświadczam dalej, że w całem tem opowiadaniu nie ma a n i t r o c h ę prawdy, gdyż P. Paweł Kirczów ż a d n e g o takiego pisma nigdy mi nie pokazywał, do podpisania nie zachęcał ani też o wynagrodzeniu rublami, lub też w ogóle o c z e m ś p o d o b n y m n i g d y nie wspominał. Odwołuję więc stanowczo że owe opowiadanie tak przed k. Inspektorem WP. Haworką jako też przed ks. J. Wojtowiczem oczynione, które z ust p. P. Kirczowa nie wychodziło i proszę P. Pawła Kirczowa, aby poczynione kroki sądowe w tej sprawie względem mnie zaniechał. *St. Bałborzyński.*

Той тамъ St. Bałborzyński е управителемъ 4-клясовои школы въ Яричевѣ новôмъ. Чи потрѣбно може якихъ коментарѣвъ о моральнôй вартости такого ширителя честнотъ и моральности мѣжь молодѣжю?!

— **Почтовй марки за кару.** Вôдъ 1 н. ст. лютого 1894 буде введена на нашихъ почтахъ нове поступованье що-до неоплачуваныхъ листôвъ. Именно уряды почтовй будуть самй налѣплювати марки на листахъ неоплачуваныхъ, а листоносы вôддаючи листы будуть стягати належитôсть. Також въ тôмъ случаю, коли-бъ листъ бувъ за низько офранкованый, долѣпить урядъ почтовый на нѣмъ тôлько марокъ, кôлько буде потреба. Тй марки будуть называти ся портовыми и будуть такъ само зроблений, якъ старй, краска ихъ буде темнобура а вартôсть по 1, 3, 5, 10, 20 и 50 крейцарѣвъ.

— **Архикнягиня въ процесѣ зъ правительствомъ.** Найбогатѣйшимъ архикняземъ въ Австріи есть Фридрихъ яко будучій спадкоемець по архикнязю Альбрехтѣ. Жена єго Изабеля, унаслѣдила въ роцѣ 1880 по своемъ дѣду, князю де Лінь, маетнôсть Топорôвъ въ Галичинѣ. Заплачено податокъ спадковый, ажь вôдтакъ кôлька лѣтъ пôзнѣйше наложивъ фіскусъ знова около 3000 зр. додатку, бо при первѣстнôмъ вымѣрѣ помылено ся. Архикнягиня вôдмовила заплаты и перевела процесъ черезъ всѣ инстанціи. Сими днями знѣсъ найвысшій трибуналъ оплату за-для задавненя,

— **Покутне писарство** нищило многй лѣта населенье турчаньского повѣта, особливо селяне терпѣли великй метеріяльнй и моральнй шкоды. Сю язву выкоренивъ вкôнци звѣстный зъ своеи енергічнои дѣяльности начальникъ повѣчового суду въ Турцѣ, п. В. Прокопчицъ, за що здобувъ собѣ симпатію и признанье цѣлого населеня турчаньского повѣта. Длятого зъ великимъ жалемъ довѣдалось оно, що п. Прокопчицъ не забавить вже довго въ Турцѣ, бо мае перейти вскорѣ на иншу посаду. Загально побоюють ся, щобы по вôдходѣ сего судьѣ не вернула ся давна всемогучôсть покутныхъ писарѣвъ.

— **Обманьство.** Якійсь спекулянтъ, Іосифъ Берґеръ въ Градци, помѣщуе майже у всѣхъ часописяхъ оповѣстки, що продае найлѣпшій стирійскій яблока, 500 штукъ по 4 зр., а 1000 штукъ по 7 зр. зъ опакованьемъ. Тымчасомъ показало ся, що се обманьство, а именно що-до рода яблокъ, бо коли якійсь панъ зъ-пôдъ Березова замовивъ собѣ у Берґера 500 штукъ яблокъ, заплативъ за нихъ зъ пересылкою 6 зр. 50 кр. и дôставъ яблока безъ опакованя, потовчений и такй малй, що лише часть ихъ доходила величины курячого яйця, прочій жь не були бôльшій якъ волоскй орѣхи, рода и смаку звычайныхъ лѣсниць, а що-до вартости то могли коштувати найбôльше 1 зр. 50 кр. Зъ уваги на се, що сего року пануе недостатокъ овочей та що не одинъ зъ читателѣвъ мôгъ бы дати заманити ся, подаемо сихъ кôлька слôвъ для остороги.

— **Свѣтлому Выдѣлови станиславôвского руского товариства „Шкôльна помôчь“** за справленье пятьомъ ученикамъ теплыхъ плащôвъ складае пôдписаный именемъ обдарованыхъ щиру подяку. — Зъ Зараду чотиро-клясовои школы имени Чацкого въ Станиславовѣ, дня 5 грудня 1893 *Владиславъ Кудельскій* управитель школы.

— **Холера.** Газета урядова доносить: Дня 6 н. ст. грудня занедужала на холеру азійску въ Хировѣ 1 особа, а въ Плотичи повѣта тернопôльского 3 особы (пôдозрѣнье). — Выздоровѣла въ Хировѣ 1 особа. — Померла въ Залôщяхъ 1 особа, а въ Плотичи 2 особы. — Дня 5 н. ст. грудня лишило ся недужихъ 8 осôбъ; дня 6 н. ст. грудня занедужали 4 особы, выздоровѣла 1, померли 3, отже лишае ся въ лѣченю 8 осôбъ.

— **Убійникъ на замовленье.** Трибуналъ касаційный у Вѣдни роздивлювавъ дня 4 н. ст. грудня справу убійства, яке лучило ся на весну с. р. въ одномъ селѣ повѣта перемыского. Въ тôмъ селѣ жила селянка Клявдія Баханевичева. Мала старого мужа и цѣле село знало про се, що она удержуе зносины любовнй зъ молодымъ паробкомъ Миколою Пискоремъ. Знавъ про се и чоловѣкъ. Вкôнци опротивѣвъ старый Баханевичь любовнôй панѣ и они порѣшили позбутись єго. До спôлки приймили собѣ ще молодого паробка Коханевича, котрый обовязавъ ся убити старця, а за се мавъ дôстати 150 зр. и одно теля. Старого намовлено, щобы пôйшовъ перепачкувати тютюнъ. Въ тôй выправѣ супроводжала єго жѣнка. Въ лѣсѣ сѣли щобы вôдпочити Баханевичева стала спѣвати, а се було умовленымъ знакомъ, щобы Кохановичь довершивъ убійства. И дѣйстно Коханевичь выскочивъ зъ корчѣвъ приложивъ цѣвку стрѣльбы до головы старця, але стрѣльа не выпалила. Баханевичь видячи на що заносить ся, зôрвавъ ся и ставъ утѣкати, та за нимъ пустили ся жѣнка и Коханевичь, здогонили єго, убили и вкинула дорова зъ водою. Однако убійникôвъ выкрыто, а судъ перемыскій засудивъ Баханевичеву и Коханевича на кару смерти а Пискоря за участь въ убійствѣ на 8 лѣтъ тяжкои вязницѣ. Засудженй зголосили вôдкликъ неважности, але трибуналъ касаційный вôдкинувъ єго и затвердивъ вырокъ трибуналу судьѣвъ присяжныхъ въ Перемышли.

— **Выставова льотерія въ Инсбруцѣ.** При оногдашнôмъ тягненю сеи льотерии припала — якъ мы вчера донесли — голова выграна на серію 2061 н-ръ 31, друга выграна вартости 5000 зр. припала на серію 4687 н-ръ 69, третя выграна вартости 2000 зр. на серію 2081 н-ръ 86. По 1000 зр. вартости выграли: сер. 1988 н-ръ 65, сер. 3798 н-ръ 78, сер. 4957 н-ръ 4. По 500 зр. вартости выграли: сер. 123 н-ръ 39, сер. 441 н ръ 58, сер. 1775 н ръ 47, сер. 2577 н-ръ 48, сер. 4870 н-ръ 86 и сер. 5426 н-ръ 38. Дальшй выграній подамо скоро одержимо листу тягненя.

— **Мамо**, правда, що на деревце дôстану знова доповняючу скриночку? Подôбне пытанье завдае много дѣтей своимъ родичамъ передъ святами, а осторожнѣйшій додають крôмъ того: Але памятай мамо, число мусить бути таке а таке, а на коробцѣ мусить бути котва, бо инша скринка не була бы вôдповѣдна до моихъ двохъ скриночокъ котвичныхъ. И такъ дѣйстно есть, якъ о тôмъ довѣдуемо ся зъ дуже гарного цѣнника фірмы Ф. Ад. Ріхтера и С-ки у Вѣдни, длятого жь и мы поручаемо читателямъ осторожнôсть при купнѣ скринокъ будôвляныхъ. Справдѣ було бы дуже неприятно, пересвѣдчити ся ажь на самій свята, що куплена скринка не есть одною зô славныхъ котвичныхъ скринокъ будôвляныхъ лише безвартностнымъ наслѣдуваньемъ; тогдѣ значна часть святочнои радости була бы для всѣхъ страчена.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Теодора зъ Богачевскихъ Цегельска, вдова по священику, померла скоропостижно въ Плуговѣ дня 27 падолиста с. р. лишаючи по собѣ загальный жаль Покôйна, овдовѣвши держала на станціи учениковъ довгій часъ впередъ у Львовѣ а опôсля въ Бережанахъ и Золочевѣ. Выховавши своихъ дѣтей двоe, а по при нихъ зъ пôвъ сотки чужихъ и крôвныхъ, покôйна осѣла на стало въ Струсовѣ при своемъ сынѣ, тамошнôмъ пароху. До Плугова приѣхала пôдчасъ слабости свого брата и осталась на короткій часъ, щобъ полагодити роднинй дѣла и заопѣкуватись сиротами — та тутъ постигла єи скоропостижна смерть. Правôсть, патріотизмъ, весела вдача зъединувала ѣй серця всѣхъ. Похороны вôдправились дня 29 падолиста въ Плуговѣ. Вѣчна покôйнôй память!

Телеґрамы „Дѣла“

——

Вѣдень 8 грудня. Wiener Ztg. оголошуе рескриптъ цѣсарскій скликуючій краевй соймы: долѣшнои Австріи, Стиріи, Моравы и Гориціи на день 19 грудня, соймы: Чехіи, Краины и Шлеска на 28 грудня: Австріи горѣшнои, Истріи и Тріесту на день 3 сѣчня, а соймъ галицкій, буковиньскій, далматиньскій и сольногородскій на день 10-того сѣчня 1894 р.

Буда-Пештъ 8 грудня. Вчера скôнчила ся конференція епископôвъ. Незадовго появить ся пастирскій листъ противъ обовязковыхъ цивільныхъ слюбôвъ.

Берлинъ 8 грудня. Въ парляментѣ прийшло въ часѣ розправы надъ стемплевымъ податкомъ до скандальныхъ сценъ за-для нетактовнои бесѣды антісеміта Лібермана.

Белградъ 8 грудня. Ґруичь въ бесѣдѣ програмовôй запевнивъ Австрію, що нове правительство додержить всѣхъ договорôвъ.

Римъ 8 грудня. Цанарделі зрѣкъ ся місіи утворення нового кабінету за-для того, що не мôгъ обсадити теки міністра скарбу.

Надôслане.

Д-р Андрій Кос
отворив
КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ
у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.
4859 8—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікѣры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае
Контора вымѣны
КІЦА и ШТОФФА
у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.
При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ
Дôмъ банковый и Контора вымѣны
У ЛЬВОВѢ
купуе и продае всякй листы заставнй, 5% Обліґації комунальнй банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державнй и приватнй, Монеты австрійскй и заграничнй **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ також платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніше.** Переказы на бôльшй мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 88—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшевъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	284	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	351	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	351	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	351	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ інформаційнôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Інформаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Машинки американьскій до сѣканя мяса найпрактичнѣйшій зъ доси знаныхъ системовъ по зр. 4·50

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рѳзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякій роботы будовляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комииовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 55-156

Львовъ, ул. Зибликевича II.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 99-180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѳдъ 1·20 кр. за сотку.

Юліянъ ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЪ

1874 *мешкає постійно* 10

ВЪ НАДКѲРНѲЙ.

ЕСЕНЦІИ

Глядає ся солідныхъ заступниковъ.

до безизводочного певного выробу всѣхъ спіритуозовъ, добрыхъ столовыхъ лікерѳвъ и Спеціальностей доставляю въ дуже добрѳй якости.

Крѳмъ того поручаю есенціи оцту 80%-вій, хемічно чистій, до выробу делікатно острого оцту винного и звычайного. Рецепты и оп вѣщеня допаковують ся даромъ.

Ручать ся за найлѣпшій успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филипъ Поллякъ

Фабрика спеціальныхъ есенцій

ПРАГА. 4362 11—50

Найдешевшій маґазинъ забавокъ для дѣтей

пѳдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручає

Ляльки французкій вѳдъ 75 кр.
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товарискій вѳдъ 65 кр.
Ґумовій забавки, Коники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 8-8

Цѣнники илюстрованій даромъ.

Свѣчки церковній

зъ чисто-пчѳльного воску

поручає найдешевше

Фабрика свѣчокъ

и бѣленя воску

ФРИД. ШУБУТА

Львѳвъ, Ринокъ ч. 45.

4922 4—6

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львѳвъ ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса) 2—30

БРИ-

гевы швайцарскій и англійскій, **ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и** всякій **приборы до голеня**

поручає найдешевше

торговля приборѳвъ до подорожи, бѣля мужескоτо, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТѲВЪ ЛЯНҐНЕРѲВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончѣнємъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣн'е банка „Славія“	злр.	5,706.614·91
Фонды резервный и ру ительный всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійній и проч всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажъ до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868 94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаєтъ

въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ,

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляєтъ пожички

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіємъ и на

срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголошенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная причимаютъ ся. 3794

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѲДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѲВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѳймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѳдлили доси вже **1.558 дзвонѳвъ загальнои ваги 1780 сотнарѳвъ.** Заявляють, що и на дальше пѳдѳймають ся всѣляκой роботы, входячои въ обсягъ вѳдливальнѣ дзвонѳвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ также поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідиѣйшои роботы, вѳдповѣдно взятій въ сначасѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

равдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Ріецѣ (Фіуме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спѳлка, Ріека.

Можна дѣстати въ найперших торговляхъ корѣнныхъ и спеціально-стей, дроґеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, кавариихъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4843 5—?

„LE GRIFFON“

PRAWDZIWY FRANCUSKI PAPIER

ZWAŻAĆ NA MARKĘ

NAJLEPSZY

NAJPOSZUKAŃSZY

NAJBARDZIEJ SŁUŻĄCY ZDROWIU

„CYGARETOWY PAPIER“

STRZEC SIĘ PRZED WSZELKIMI NAŚLADOWANIAMI.

MARQUE DÉPOSÉE

4874-10-52

Знана вѳдъ многихъ дѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѳвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѳвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки. дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ также найлѣпшои якости ьраєвій спеціялы якъ: Народѳвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѳвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. н. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій 4914 єсли зъ нашои фабрики спроваджеиій. 17—104

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѳльного вѳдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѳдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимій; они суть **наймилѣйшимъ дарункомъ** рѳздвяным для дѣтей по-надъ три роки. Они дешевшій якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгій лѣта и навѣть по довшѳмъ часѣ можуть ще бути доповнєній и побѳльшеній.

Правдивій

Скринки якорній зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ею знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одиноκои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає вѳдъ пѳдписаноі фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитає выпечатаній тамъ дуже прихильній оцѣнки. — Призакупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ **якора яко фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье. Правдивій якорній скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дѳстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр ажь до 5 зр. и высше 4928 8-10

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НѲВѲСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвѳдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т д **Новій взинтки** обѳймають такожь дуже интересні задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивій лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Іоркъ.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **иконы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкѳнчені прикрасы церковній.** 4641 106—150

Вѳдновлюю старій иконы и иншій рѣчи.

Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. у Львовѣ

Краєва фабрика выробѳвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньскій въ великѳмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простиряла безъ шву, пошевки и т. ин. вѳдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рѳзній, рушники, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортѳвъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробѳвъ ручить ся. 4573 22—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про добро ту ихъ и зъ тои причины осмѣлюю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вѳдъ шкѳдъ огневыхъ пѳдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнижшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключені зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнѳсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побѳльшає ся** наростаючими вѳдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установлені у всѣхъ мѣстахъ и бѳльшихъ селахъ, якъ также 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Звѣстный найбѳльшій складъ товарѳвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѳзныхъ вѳддѣлѳвъ складу, — въ котрѳмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѳддѣлъ Килимѳвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24-35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѳддѣлъ Перскихъ килимѳвъ** сальоновыхъ рѳзноі величины, накрыть на отоманы, лямбрекины до вѳкна, великій выбѳръ килимѳвъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимѳвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѳжка.

III. **Вѳддѣлъ Хѳдниковъ.** Хѳдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѳдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѳддѣлъ занавѣсъ до вѳконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегеряновій на гладкѳмъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр 3·75, занавѣсы вѳдмѣренй на вѳкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнѳмъ выкѳнченю вѳдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѳддѣлъ капъ на лѳжка и столы,** ґарнітурѳвъ, колдеръ и коцѳвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѳжка и одноі на стѳлъ (буретъ) вѳдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12-40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерѳвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вѳдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѳддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкѳры тигровои вѳдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѳддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ лѳжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лѳжка и столы, высортованій килимы, останки рѳзныхъ хѳдниковъ, особливо гѳдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20-2·50. **Килимкѳвъ до дитячихъ комнатъ** 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѳддѣлъ для товарѳвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрѳвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій вѳдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѳдъ 1 зр. Великій выбѳръ боа, ґарнітурѳвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выбѳръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѳдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѳддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, **юбки трикотовій** вѳдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волѣковій, суконній и шовковій

X. **Вѳддѣлъ Конфекціи дитиннои,** ватованій и кожуховій, дитиннй плащики и одежа, на дѣти вѳдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѳддѣлъ модныхъ капелюхѳвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вольоны, коронки, стажки оксамітній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцѣвъ и модніярокъ.

XII **Вѳддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерѳвскє, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѳдницѣ.

XIII. **Вѳддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волѣковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбѳръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѳддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (42—?)

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 267. Львôвъ, Субота 27 падолиста (9 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ во второкъ, и во второмъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Справы парляментарнѣ.

Про переговоры клюбу руского зъ коломъ польскимъ нотуємо нинѣ ще такѣ вѣсти зъ дневникôвъ чужихъ:

Вѣденьскій Deutsches Volksblatt довѣдуе ся, що въ справѣ переговорôвъ клюбу руского зъ коломъ польскимъ, коло польске готово згодити ся на жаданя Русинôвъ въ справахъ шкôльныхъ — однакъ цѣле порозумѣнье може розбити ся о жаданье Русинôвъ, щобы замѣсть посередныхъ выборôвъ въ куріи селяньскôй завести выборы безпосередній.

Прагска Politik одержала пôдъ днемъ 6 грудня вѣсть зъ Вѣдня, що Русины жадаютъ мѣжь иншимъ: основаня рускои ґімназіи въ Дрогобичи, побôльшеня числа рускихъ шкôлъ народныхъ у исходній Галичинѣ, — дальше: одного мандату въ австрійскôй делеґаціи, але не въ такій способôъ, якъ доси, що польске коло именувало кандидата до делеґаціи, тôлько выбôръ кандидата маѣ належати рускому клюбови, — вкôнци заведеня безпосередного голосованя въ куріи селяньскôй. „Коло польске — кôнчить дописуватель Politik-и — идучи за примѣромъ лѣвицѣ що-до клюбу Коронінього — щиро заходить ся перетягнути Русинôвъ до коаліціи правительственной и се мабуть ёму й удасть ся.“

Порôвнавши вѣсть подану въ Pol'tik зъ вѣстію кореспондента N. Reform-ы, бачимо въ Politik мѣжь жаданями Русинôвъ що-до шкôльництва — руску ґімназію въ Дрогобичи, а потôмъ ще справу мандату до спôльныхъ делеґацій,

Молодо-ческій Narodni Listy доносячи о справѣ переговорôвъ польского кола зъ клюбомъ рускимъ — пôдносятъ зъ натиском, що се дѣе ся зô страху, щобы Русины не приступили до коаліціи славяньскои, бо тогдѣ при коаліціи правительственній лишились бы Поляки самі одинъ зъ мѣжь всѣхъ народностей славяньскихъ въ Австріи. Коли-бъ не гадка коаліціи славяньскои — правительство и ей партіи не були бы интересували ся Русинами, — а такъ готовій имъ зробити деякій уступки въ шкôльництвѣ. Таки вже — кôнчать Narodni Listy — выходить якась користь изъ славяньскои коаліціи... ——

На засѣданю палаты послôвъ въ четверъ предложивъ міністеръ скарбу проектъ закона о провізоріи буджетовôй вôдъ 1 сѣчня до 31 марта 1894 р. Проектъ придѣлено комісіи буджетовôй, котра на засѣданю въ суботу буде надъ нимъ радити. Мабуть не буде въ комісіи нѣякои дебаты надъ проектомъ. Опозиція вдоволить ся голосованьемъ контра. Въ повнôй палатѣ потреваѐ дебата що найменше три днѣ, бо всѣ сторонництва хотятъ выкористати сю нагоду до обговореня новои ситуаціи політичнои и до зазначеня свого становища супротивъ коаліційного міністерства.

Нарады палаты послôвъ поступаютъ звôльна, хочь на порядку дневнôмъ ставляѐ президія и по кôльканацять справъ. Щобы упоратись зъ дрôбнѣйшими справами, треба буде мабуть крôмъ засѣданя въ суботу зарядити ще одно вечѣрне засѣданье. Вôдтакъ на другій тыждень буде займатись палата послôвъ лишь двома справами: выимковыми розпорядженями и провізорією буджетовою. Въ понедѣлокъ, второкъ и середу буде вестись дискусія надъ выимковыми розпорядженями, а дальшій три засѣданя лишатъ ся для провізоріи буджетовои. Рôвножь вже теперь говорятъ, що тримѣсячна провізорія не выстане и треба буде ей продовжити, бо рада державна збере ся ажь въ половинѣ лютого и не упорае ся зъ буджетомъ до кôнця марта.

——

Въ поодинокихъ клюбахъ ведутъ ся теперь нарады надъ справозданьемъ комісіи о выимковыхъ зарядженяхъ. Клюбъ консерватистôвъ ухваливъ, приняти выимковій розпорядженя по мысли внесень бôльшости комісіи. — Клюбъ Коронініого рôвножь ухваливъ, голосувати за розпорядженями, але рôвночасно заявити, щобы выимковый станъ бувъ чимъ скорше знесеный, якъ лишь настануть нормальній вôдносины.

Vaterland оголошуе ухвалу проводирѣвъ сторонництва католицко-консерзативного, котрі заявили, що приступленье до коаліціи бôльшости було бы небезпечностію для засадъ того сторонництва, вôдтакъ що бажаютъ собѣ змѣны ординацій выборчои на основѣ заступництва станôвъ, вкôнци що уважаютъ пожаданымъ спôльно поступати зъ сторонництвомъ католицко-соціяльнымъ.

——

Змѣстъ справозданя комісіи буджетовои (референтъ д-ръ Пентакъ) о влученю однои части судьѣвъ повѣтовыхъ до семои ранґи такій: Одна часть начальникôвъ судôвъ повѣтовыхъ переходитъ въ сему ранґу зъ постепенною платнею 2000, 2200 и 2400 зр. та додаткомъ активальнымъ 280 зр., взглядно 350 зр. Рôвножь и титулъ совѣтникôвъ краєвыхъ судôвъ признаѐсь тымъ судьямъ повѣтовымъ. Хосенъ зъ того для судьѣвъ ще и той, що вдовицѣ побирати будутъ рôчну платню 480 зр., а на кожду сироту припаде по 84 зр. Таке полѣпшенье становища судьѣвъ цѣлкомъ оправдане, бо доси неодинъ судья не мôгъ добитись авансу на совѣтника при судѣ колеґіяльнôмъ и кôнчивъ свою карієру урядничу на становищи судьѣ повѣтового. Вôдносины матеріяльній на провінціи, именно выхованье дѣтей, рôвножь даютъ ся вôдчути судьямъ повѣтовымъ. Въ наслѣдокъ повысшого розпорядженя, заохотятъ ся судьѣвъ до бôльшои ревности въ службѣ и до довшого оставаня на своѣмъ урядѣ, що зновъ причинитъ ся у великôй мѣрѣ до лѣпшихъ вôдносинъ въ судôвництвѣ. Вкôнци треба и на се зважити, що округи судôвъ повѣтовыхъ не суть однаковій що до свого розмѣру та обсягу справъ, длятого годить ся завести певне степенованье въ платнѣ судьѣвъ повѣтовыхъ. — Въ справозданю высказуѐсь такожь надѣя, що фінансы державній дозволятъ, щобы и платня прочихъ урядникôвъ державныхъ, именно низшои ранґи, була полѣпшена.

——

Юридично-політична комісія палаты панôвъ ухвалила новелю що-до орґанізаціи трибуналу адміністраційного. Пôсля сеи новелѣ креуе ся при трибуналѣ адміністраційнôмъ посада другого президента зъ платнею 8.000 зр. и додаткомъ службовымъ 3.000 зр. рôчно. Совѣтники, що черезъ десять лѣтъ служатъ при тôмъ трибуналѣ, дôстануть додатокъ службовый 1000 зр. рôчно. Сей додатокъ обчислюѐсь при вымѣрѣ емеритальнои пенсіи. При именованю президентôвъ сенату и совѣтникôвъ трибуналу адміністраційного подаѐ першій президентъ, а въ ёго заступствѣ другій, свою опінію до рады міністерскои.

Зборы членôвъ „Народного Дому“.

——

Пополудневій нарады зачались вôдъ того, що нотарь вôдчитавъ протоколъ зъ нарадъ и ухвалъ, якій запали на ранѣшнôмъ засѣданю. Президія зборôвъ пôдписала протоколъ и звôльнила нотаря вôдъ дальшои присутности на нарадахъ.

Именемъ комісіи контрольнои внѣсъ о. Ант. Билинкевичъ: 1) дати абсолюторію уступаючому выдѣлови, 2) заявити признанье инжинірови Гавришкевичеви за веденье будовы церкви, 3) подякувати о. Крижановскому за безкористовне и точне веденье касы, а канцеляріи Народного Дому за печаливôсть и совѣстну працю. — Зôбранй ухвалили тй всѣ внесеня комісіи контрольнои, зъ додаткомъ крил. о Бачаньского, щобы признанье и подяку для и Гавришкевича и о. Крижановского подати на письмѣ.

На порядокъ дневный нарадъ прийшло трете внесенье управляючого совѣта: системізувати посаду скриптора бібліотеки зъ рôчною платнею 800 зр.

По короткôмъ мотивованю сего внесеня о. Делькевичемъ — промовивъ проф. Саноцкій въ сей способôъ: Мене и кождого зъ насъ мусить разити се полученье двохъ именъ: скриптôръ и Богданъ Дѣдицкій. Намъ годить ся цѣлувати руки такого заслуженого человѣка якъ Богданъ Дѣдицкій, а не робити ёго скриптôромъ за невелику платню 800 зр. Длятого вношу, щобы надати тôй посадѣ, яку маѐ системізуватись, титулъ бібліотекаря а не скриптора.

Иншій бесѣдники, якъ н. пр. о. Чировскій, вносили змѣну на титулъ кустоса и платню 1000 зр.

О. Делькевичь мусѣвъ вказувати збранымъ, що тутъ може бути бесѣда лишь о системізованю посады, бо право наданя прислугуе совѣтови по розписаню конкурсу. [Голосы: Мы бажаемо, щобы ту посаду надати Дѣдицкому.] Впрочôмъ и пôдвышати платню не конче лось, бо треба буде приняти помôчника бібліотекареви и ёму рôвножь платити.

Зборы приняли внесенье совѣта зъ поправкою, що се буде посада кустоса а не скриптора.

Предсѣдатель зборôвъ о. Лѣсевичь долучивъ до тои дискусіи внесенье, поставлене о. Стефановичемъ, щобы якъ найскорше отворити при бібліотецѣ читальню. — За тымъ внесеньемъ не промавлявъ нѣхто, лише всѣ противъ внесеня, мотивуючи бракомъ средствъ матеріяльныхъ на удержанье читальнѣ. Вôдтакъ пôднесено и формальный закидъ, именно що внесенье о. Стефановича не ёсть пôдписане пяти членами, и длятого треба перейти надъ нимъ до порядку дневного. Коли-жь предсѣдатель зажадавъ голосованя, хто пôдпираѐ внесенье о. Стефановича и не пôднеслась нѣодна рука за тымъ — о. Стефановичь змѣнивъ свое внесенье на резолюцію. Однакъ якось не прийшло до голосованя за сею резолюцією.

При слѣдуючôй точцѣ нарадъ: внесеня членôвъ — вôдчитано письмо о. крил Малиновского, въ котрôмъ вказуе ся на потребу змѣны бурсы въ тôмъ напрямѣ, щобы удержувати въ нѣй такожь хлопцѣвъ, що ходили бы на науку ремесла.

Въ довшôй дискусіи выказували всѣ бесѣдники, що змѣна така доконче потрѣбна, що вже крайна пора зробити сей крокъ на передъ, бо Русины вôдчуваютъ бракъ середного стану, именно независимыхъ ремѣсникôвъ. Впрочôмъ, якъ говорили деякій бесѣдники, тратить ся марно многій силы охочій до науки, котрій прогнанй зъ бурсы за лихій поступъ въ наукахъ ґімназіяльныхъ, могли бы дуже добре надаватись до ремесла — Вкôнци поручено совѣтови, занятись тою справою и по точнôмъ ей розслѣдженю, ввести въ житье.

П. Ром. Бачиньскій поставивъ интерпеляцію до управляючого совѣта, длячого не даѐ салѣ на представленя рускаго театру и просивъ о поясненье цѣлои справы.

Пос. д-ръ Антоневичь рôвножь пôдперъ ту интерпеляцію. Рускій театръ — казавъ — се институція народна и Народный Дôмъ рôвножь народна институція, длятого выдаѐ ся дивнымъ, що одна другу не пôдпираѐ. Треба бы роздумати, чи не найшовъ бы ся якій способôъ полагодити цѣлу справу.

Въ имени совѣта подавъ п. Глиньскій мотивы, якій спонукали совѣтъ до вôдмовленя салѣ. И такъ найперше вôмовна ухвала загальныхъ зборôвъ въ 1890 р.; вôдтакъ статистика выказуе, що будынки, призначенй на представленя театральній, дуже часто горятъ, а тымъ бôльша небезпечность пожару була бы въ сали Народного Дому, де нема нѣ куртины зелѣзнои; треба бы платити высшу асекурацію, бо замѣсть 70 зр. прийшлось бы платити 2 - 3000 зр.; всѣ „сокровища“ народній: бібліотека, музей Народного Дому, кабінеты ґімназіяльній могли бы пропасти. Совѣтъ вôдмовивъ салѣ товариству „Муза“ на аматорскій представленя, а коли „Муза“ вôдкликалась до магістрату о ореченье, чи дѣйстно саля Народного Дому не надае ся до представлень театральныхъ, комісія магістратска орекла, що при теперѣшнôй конструкціи салѣ не можна бы дати дозволу на представленя театральній въ сали Народного Дому.

Д-ръ Ив. Добрянській вôдчитавъ письмо комісіи магістратскои Въ письмѣ сказано, що комісія, покликана товариствомъ „Муза“ до выданя свого ореченя, узнала салю Народного Дому за невôдповѣдну до представлень, бо стеля салѣ ёсть деревляна и нема вôдповѣднои комунікаціи въ сали.

Катихитъ о. Ал. Стефановичь забравъ голосъ и промовивъ въ сей способôъ:

Театръ маѐ въ житю кождого народу дуже велике значѣнье. Се зрозумѣли Русины въ 60-ыхъ рокахъ, отворили для него сю салю, и нѣкому не приходило тогды на гадку, щобы руска сцена мѣстила ся деинде, якъ не въ „Народнôмъ Домѣ“. Пôзнѣйше зачали пôдноситись обавы передъ огнемъ; але се було рôзно. Одинъ совѣтъ подѣлявъ таку обаву и вôдказувавъ салю; другій не узнававъ тои обавы

---

4)

Перше выступленье Казимира Вел. на Руси.

Написанъ *д-ръ В. Мильковичь.*

(*Дальше.*)

Не знати, зъ якихъ причинъ пустили ся Татаре зимою 1339 р. на Русь и до Угоръ и затревожили Польщу. Ходили вѣсти, що голодъ змусивъ ихъ выйти зъ краю Але на чолѣ орды стоявъ тогдѣ предприємчивый та хоробрый ханъ Узбекъ, одинъ зъ найбôльшихъ ханôвъ татарскихъ, котрый не лишь умѣвъ мечь носити, але бувъ и добрый політикъ а при тôмъ ліберальный и приятель культуры. Въ ёго столици и въ цѣлôй державѣ вôльно було христіянамъ будувати церкви та молити ся по христіяньскому звычаю. Вôнъ зблизивъ ся до Риму, переписувавъ ся, якъ и сынъ ёго Чанибекъ, зъ папою, гостивъ у себе величаво папескихъ и другихъ легатôвъ Мало сего! — вôнъ принимавъ місіонарѣвъ и позволявъ голосити слово Боже. Тымчасомъ разъ въ ночи напала хана якась шайка въ ёго палатѣ и пôдложивши огонь, хотѣла ёго вôбити. Показало ся, що мѣжь тыми були и христіяне и длятого цѣлу вину звалено на христіянъ. Стало ся се имовѣрно въ зимѣ 1339 р. Розлюченый ханъ ставъ ще гôршимъ ворогомъ христіяньства и вôдъ сего часу шле рôкъ-рôчно хмары Татаръ на Угры и Польщу. Въ лютôмъ 1340 р. надыбуемо вже Татаръ на граници Угорщины, котру они зачали пустошити*). Чи лише слѣпе чувство мести вело товпы татарскій на Угры, Русь и Польщу? Якійсь конкретній пляны мусѣвъ великій Усбекъ мати! Въ 1339 р. змѣнили ся обставины въ Польщи. По смерти жены Анны Ґедиминôвнои почувъ Казимиръ, що треба ёму теперь оглядати ся за иншимъ аліянтомъ**), тымъ бôльше, що и вôдносины ёго до ордену Хрестоносцѣвъ були дуже напятій и треба ёму було и зъ сеи стороны глядати обезпеки. Тожь при кôнци року звязавъ ся вôнъ зъ Уграми угодою вышгородскою проти всѣхъ а тымъ самымъ проти Литвы, Хрестоносцѣвъ и Татаръ. Се не могло подобати ся Узбекови. Але були ще й близшій причины, котрі ёго настроювали проти Польщѣ и Угоръ Князь рускій Болеславъ Тройденовичь, котрого Татаре осадили на престолѣ рускôмъ, ставъ поклонникомъ католицизму, переслѣдувавъ Русь и православіе и зближавъ ся що разъ бôльше до Польщѣ. Бояре рускій ненавидѣли ёго за те, жалували ся передъ ханомъ на него и Узбекъ самъ мусѣвъ зрозумѣти, що зъ католицкою вѣрою упаде и ёго панованье на Руси. А ходило ёму головно о данину**) И въ часѣ коли Татаре станули на рускôй земли, отруили бояре Тройденовича. Се стало ся около 25 марта 1340 р.

Закимъ будемо дальше розказувати, мусимо попередъ справдити хронольоґію послѣдуючихъ фактôвъ, надъ чимъ ще нѣхто належито не застановивъ ся. О смерти Тройденовича и о походѣ Казимира подаѐ докладнѣйшій дати такъ звана лѣтопись Траски и Длугошь. Зъ нихъ всѣ черпали и имъ вѣрили.

Хто перечитаѐ зъ увагою мѣсце въ лѣтописи Траски пôдъ р. 1340 *), мусить признати, що самъ лѣтописець бувъ дуже слабо поінформованый о справахъ и що вôнъ дуже пересаджувавъ, такъ що ёго оповѣсть зô становиска историчнои критики до нѣчого не придаѐ ся. Вôнъ розказуе такъ: Boleslaus filius Troydeni Ducis Mazoviae princeps Ruthenorum a suis inpocinnatus circa festum annunciationis b. Marie ex hac vita migravit. Hic *dicitur* suis multum fuisse violentus ipsos capiens et pecunias ab ipsis extorquens, filias eorum et uxores rapiens et easdem dehonestans nec non alias gentes sicut Bohemos et Almannos super ipsos inducens. Unde *videtur* quod compulsi tot iniuriis talem sibi mortem procuraverunt. Вже самъ лѣтописець, говорячи: dicitur, videtur, признаѐ ся, що самъ не бувъ добре поінформованый, а те, що вôнъ закидаѐ князеви, е просто неможливе. Мы знаемо зъ певныхъ жерелъ, що князь насильно запроваджувавъ вѣру католицку на Руси и що се було головною причиною ненависти бояръ до него, але щобы вôнъ мавъ такихъ рѣчей допускати ся и сироваджувати Чехôвъ и Нѣмцѣвъ противъ Руси, то о тôмъ и думати не треба, хиба лѣтописець розумѣвъ пôдъ тымъ закладанье мѣстъ на нѣмецкôмъ правѣ. Дальше розказуе лѣтописець, що Казимиръ, довѣдавши ся про смерть Тройденовича, прийшовъ около Пасхи зъ малымъ вôйскомъ на Русь, де здобувши и спаливши Львôвъ забравъ скарбы и вернувъ назадъ и що ще того самого року около Іоана Хрестителя выправивъ ся зъ 20.000 вôйска зновъ на Русь, здобувавъ замки та твердинѣ и побивъ 80.000 або й бôльше руско-татарского вôйска *безъ нѣякои страты* зô своеи стороны. Ясна рѣчь, що въ сѣмъ лѣтописцеви нѣхто вѣрити не буде.

Але ходить ще о близше означенье часу, коли то стало ся и могло статись. Отже пôсля сего лѣтописця Болеславъ бувъ отруеный около Благовѣщеня (circa festum Annunciationis), опôсля около Великодня мавъ выправити ся Казимиръ на Русь першій разъ, а около Івана Купала другій разъ. Докладнѣйше подаѐ даты Длугошь. Вôнъ каже: Болеславъ бувъ отруеный на само Благовѣщенье, с. е. 23 марта [!], а въ тыждень по Великодни пôйшовъ Казимиръ на Русь. Львôвъ якійсь часъ боронивъ ся и ажь голодъ примусивъ залогу пôддати ся польскому королеви. Казимиръ — розказуе дальше Длугошь, — занявши Львôвъ, пôйшовъ на Волынь, здобувъ замокъ володимирскій и занявъ цѣлу волыньску землю и доперва теперь вернувъ до Кракова. Однакъ не затержуючи ся довго, рушивъ въ день Івана Купала зновъ на Русь и теперь каже ёму Длугошь зновъ здобувати мѣста й городы: Перемышль, Галичъ, Луцкъ, Володимиръ, Сянôкъ, Любачѣвъ, Теребовлю, Тустань и другій. Кромѣ лѣтописця Траски и Длугоша не подаѐ намъ нѣяке друге жерело дать хронольоґічныхъ. Однакъ спытаймо, чи поданій ними даты правдивій? Въ роцѣ 1340 припала Пасха на 16 цвѣтня. Если отже Болеславъ на Благовѣщенье [25 марта] бувъ отруеный, то Казимиръ, котрый власне тогдѣ находивъ въ Пыздрахъ коло Ґнезна въ Великопольщи*), мôгъ ажь десь при кôнци марта о тôмъ довѣдати ся. Теперь мавъ бы въ протягу 18 днѣвъ зôбрати вôйско, щобы пôйти на Львôвъ. Мы лишь о орденѣ Хрестоносцѣвъ можемо сказати, бо знаемо се

*) Fejer Cod. Hung. VIII., 6, 175 або Hurmuzaki Documente I. 657.

*) Начаду Литвы боялн ся въ Польщи ще въ червню 1339, о чѣмъ въ грамотѣ зъ 23 червня (Kodeks Mazow. 50) говорить ся.

**) Сей мотивъ подаѐ и Янко Чарнковскій. Mon. Bl. hist. II. 622.

*) Monum. Poloniae histor. II.

*) Kod. Wpolski II. 530., 531.

(именно за Юл. Геровского) и призволявъ салю. Такъ само дѣяло ся й на загальныхъ зборахъ: зборы въ р. 1884 не узнали небезпечности и ухвалили приймати театръ до салѣ; зборы въ р. 1887 вѳдказали ѳи.

Однакъ пѳдношенй обавы выдають ся менѣ неоправданими. Напередъ що-до частыхъ пожарѳвъ въ заграничныхъ театрахъ, то наша сцена не може зъ ними зовсѣмъ рѳвнатись. По чужихъ театрахъ находить ся по 100 и бѳльше кулісъ, сягаючихъ ажь до стелѣ; ѳсли що займе ся, то тамъ дѣйстно величезный матеріялъ запальный. Крѳмъ того велика маса зрѣтелѣвъ стискаѳ ся звычайно при выходахъ и спиняѳ тымъ всяку акцію ратункову. У насъ лишь по 2 або 3 кулісы, не сягаючй зовсѣмъ высоко, такъ що навѣть въ случаю якого запаленя не мало бы що горѣти; зрѣтелѣвъ немного, котрй въ случаю небезпечности выпорожнили бы салю въ однѳй хвили безъ всякого стиску. Але щобы и тутки усунути всяку небезпечнѳсть, обдумано средства осторожности. Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ зъобовязавъ ся въ послѣднѳй просьбѣ: обтягнути сцену и всѣ кулісы метерію незапальною (такъ що огонь не мѳгъ бы ихъ навѣть ймити ся), удержувати въ часѣ представленя помпіѳрѳвъ, сикавку и достаточну скѳлькѳсть воды. Я говоривъ зъ фаховыми инжинірами, а они узнали тй средства цѣлкомъ достаточными, выключаючими всяку небезпечнѳсть. Указанье на бібліотеку ѳсть такъ само безъ пѳдставы, бо дверѣ, якй провадили туды зъ салѣ, суть нинѣ замурованй.

Совѣтъ покликуѳ ся на комісію магістратску, котра вѳзвана сюды потвердила, що саля не кваліфікуѳ ся на театральнй представленя. Я звѣдувавъ ся въ сѣй справѣ у жерела и скажу: Комісія не прийшла сама, але ѳи вѳзвано, и она заявила, що саля не збудована пѳсля найновѣйшихъ принсѳвъ театральныхъ, а тымъ самымъ не може дѳстати формального призволеня на представленя. Очевидно комісія мусѣла такъ высказатись. Ѳсли бы однакожь не взывано сюды комісіи (такъ сказано менѣ въ компетентнѳмъ мѣсци), могли бы були представленя (при ужитыхъ средствахъ осторожности) безпечно тутъ даватись, якъ дають ся въ другихъ саляхъ львѳвскихъ, котрй такожь не мають потрѣбныхъ кваліфікацій театральныхъ.

Намъ жаль нашои сцены. Не досыть, що мусить цѣлый рѳкъ тынятись по мѣсточкахъ въ остатныхъ дѣрахъ жидѳвскихъ, навѣть тутъ у Львовѣ не може она достойно выступити передъ свѣтомъ, и тулить ся въ малыхъ невыгѳдныхъ льокаляхъ, платячи за нихъ ѳще величезный чинш (н. пр. послѣднымъ разомъ 600 зр.).

Всѣ народы цѣнять высоко значѣнье театрѳвъ и старають ся удержувати ихъ на вѳдповѣднѳй высотѣ. Богатй народы сыплять мілѳны на ту цѣль. И нашь соймъ призначуѳ рѳчно значну квоту, не вѳдказуѳ значнои запомоги й для нашого театру. Навѣть въ Россіи, де всѣми силами старають ся наше національне житье здушити, призволяѳ правительство на украиньскй представленя не лишь въ рускихъ земляхъ, але и въ Россіи. Передъ кѳлькома днями вѳзвано одну украиньску трупу ажь до Парижа. Ѳсли отже чужй оцѣняють значѣнье нашого народного театру, о скѳлько-жь бѳльшимъ обовязкомъ ѳсть то сего института, пѳддержувати такъ важну институцію, якъ рускій театръ. Нашь театръ вѳдъ часу свого заснованя поступивъ до теперь значно напередъ. Наша драматична література збогатила ся дуже; театръ заслугуѳ отже на всяку пѳддержку. (Голосы: А що-жь робити по ореченю комісіи магістратскои? Уже пропало!) „Нар. Дѳмъ“ а въ нѣмъ саля збудованй не на то, щобъ стояла на показъ, а для розбуджуваня національного житя у галицкихъ Русинѳвъ.

Ѳсли вже спроваджено сюды комісію, то нема иншого выходу, лишь треба приступити до реконструкціи салѣ въ частяхъ найконечнѣйшихъ, щобы она кваліфікувала ся й офіціяльно на театральнй представленя. Вправдѣ се потягне бѳльшй кошты, але оно выплатить ся за кѳлканацять рокѳвъ; самъ рускій театръ буде радо платити чинш за вынаѳмъ салѣ.

Ставлю внесенье: Поручаѳ ся совѣтови, щобы въ короткѳмъ часѣ приступивъ до реконструкціи салѣ.“

Промова о. Стефановича мусѣла зрѳбити на присутныхъ велике вражѣнье, разъ за-для основности пѳднесеныхъ замѣтѳвъ, а друге за-для горячои любови до всего рѳдного, якъ се пробивало ся зъ кождого слова бесѣдника. Се мабуть не подобало ся деякимъ, бо давались чути голосы: „Мы се все знаѳмо!“ „Говорити о самѳй справѣ!“ „Голосуймо!“ „А що перше, чи церковь чи саля театральна!“ и т. п. — и часами стававъ такій гамѳръ, що треба було ажь покликѳвъ д-ра Кулачковского: „Свобода слова!“, щобы бесѣдникъ мѳгъ спокѳйно покѳнчити свою промову.

По промовѣ инжиніра Джулиньского, котрый вказувавъ, що реконструкція салѣ вымагала бы великихъ коштѳвъ, а навѣть треба бы цѣлый Народный Дѳмъ до основъ неребудувати — ухвалено пѳддати внесенье о. Стефановича пѳдъ голосованье, чи найдесь пять членѳвъ, котрый бы пѳдперли се внесенье. При голосованю не найшлось навѣть пять членѳвъ, бо лишь о Стефановичь пѳднявъ руку за своимъ внесеньемъ. Зѳбранй вѳддыхнули лекше, мовь бы упавъ имъ камѣнь зъ грудей.

Приступлено до послѣднои точки нарадъ, до выбору предсѣдателя и членѳвъ управляючого совѣта. Предсѣдателемъ выбрано аклямацію о. крил. І. Дельквевича, а до выдѣлу вѳйшли: о. Павликовъ, о. Петрушевичь, о. Крижановскій, о. Лепкій, Джулиньскій, Глиньскій, Ром. Бачиньскій и д-ръ Кулачковскій. Заступниками выдѣловыхъ выбранй: Плешкевичь, Волиньскій, Сивулякъ и д-ръ Шараневичь.

Предсѣдателемъ комісіи, котра маѳ вѳдобрати майно институціи вѳдъ уступаючого совѣта а передати ѳго новому совѣтови, выбрано крил. о. Бачиньского.

На тѳмъ закѳнчились зборы. Предсѣдатель зборѳвъ о. Лѣсевичь подякувавъ зѳбранымъ, що такъ поважно и безсторонно (?) вели нарады. Ѳсть ще въ насъ духъ, — говоривъ о. Лѣсевичь — се показали нинѣшнй зборы. Вправдѣ не много того духа, бо зъ рѳзныхъ сторѳнъ вѣѳ намъ неприязный духъ, але все таки видно мѣжь нами житье. Може въ тѳмъ Домѣ зникнуть квасы и непорозумѣня, бо институтъ буде выповнювати свою задачу: буде нести въ нарѳдъ просвѣту и побожнѳсть. Мы зъ провінціи ободряемо ся тутъ; мы побачили, що ще не ѳсть такъ страшно, якъ мы гадали, та що робить ся своѳ дѣло. — Промову закѳнчивъ многолѣтствомъ въ честь цѣсаря и Впреосв. митрополита, а зѳбранй пѳднесли трикратный окликъ.

ваньемъ двохъ членѳвъ „Буковины“, студентѳвъ Яворского та Алексевича и зарядженьемъ слѣдства противъ прочихъ участникѳвъ демонстраціи. Слѣдство се переведено доперва минувшого мѣсяця; по переслуханю всѣхъ членѳвъ „Буковины“ и кѳлькохъ Сѣчовикѳвъ сенатъ засудивъ лишь послѣдного голову „Буковины“ правника М. Копыстяньского на „ректорске упѳмненье“. Всѣхъ другихъ увѳльнено.

Въ пару тыжднѣвъ опѳсля послѣдный голова „Сѣчи“ д-рандъ мед. п. Бурачиньскій отримавъ у вѳдповѣдь на свѳй рекурсъ противъ розвязаня товариства слѣдуючій міністеріяльный рескриптъ:

„Das hohe k. k. Ministerium des Inneren hat laut Erlasses vom 13. November 1893. Z. 2833/M. J. dem Rekurse des Vereines „Sicz“ in Wien gegen die Entscheidung der hohen k. k. n. ö. Statthalterei vom 25. Juni d. J. Z. 44373, mit welcher derselbe aufgelöst wurde, Folge zu geben und die angefochtene Entscheidung zu beheben befunden, weil durch die gepflogenen Erhebungen nicht nachgewiesen erscheint, dass der obgenannte Verein als solcher sich an der am 8. Juni d. J. am Nordbahnhofe in Wien wider den gr. kath. Metropoliten Dr. Sylvester Sembratovicz veranstalteten Demonstration betheiligt hat. Hievon wird die geehrte Vereinsleitung im Sinne vorbezogenen hohen Ministerial-Erlasses und des Erlasses der hohen k. k. n. ö. Statthalterei vom 22. November 1893. Z. 81563. mit dem Beifügen in Kenntniss gesetzt, dass unter Einem mit Rücksicht auf die über hierämtliche Intervention seinerzeit erfolgte Sicherstellung des Vereines-Vermögens an das magistratische Bezirksamt für den XVII. Wiener Gemeindebezirk die Verständigung von der Aufhebung des Auflösungs Erkenntnisses ergeht. Wien am 28. Nov. 1893. Haberle.“

На пѳдставѣ сего рескрипту отворено въ притомности урядника зъ магістрату льокаль товариства „Сѣчи“, а 4 с. м. вечеромъ вѳдбули ся першй офіціяльнй сходины бувшихъ Сѣчовикѳвъ. Пѳсля привѣтнои промовы головы Бурачиньского вписали ся всѣ зѳбранй опять за членѳвъ и умовились, щобы при найблизшѳй суботѣ скликати загальнй зборы для выбору нового выдѣлу.

Друге товариство „Буковина“, якъ звѣстно, реституовано такожь подѳбнымъ рескриптомъ міністерства.

В. Щ.

Дописи „Дѣла”

Зъ Вѣдня.

[Рескриптъ міністерства що-до розвязаня „Сѣчи“.]

Розвязанье двохъ студентскихъ товариствъ „Сѣчи“ та „Буковины“, и замкненье гр кат. духовнои семинаріи не були ще повнымъ епілѳгѳмъ вѣденьскои веснянои демонстраціи. Доповнивъ ѳго університетскій сенатъ релѳ-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Конфліктъ мѣжь громадскою управою мѣста Бялы а галицкимъ выдѣломъ краєвымъ вже полагодженый. Въ тѳй справѣ пише Neue fr. Presse: Якъ звѣстно, галицкій выдѣлъ краєвый цофнувъ свого часу розпорядженье для магістрату Бялы, щобы въ переписцѣ зъ выдѣломъ краєвымъ уживати языка польского. Въ червни с. р. пѳднѣсъ зновъ краєвый выдѣлъ жаданье польскихъ написѳвъ по улицяхъ мѣста Бялы, домагавъ ся, щобы польскимъ членамъ громадскои рады було вѳльно, супротивъ постановъ инструкціи, послугувати ся языкомъ польскимъ въ переписцѣ, щобы магістратъ кореспондувавъ зъ галицкими громадами по польски и щобы зарядъ мѣского публичного шпиталю бувъ польскій. Вѳдъ принятя тыхъ жадань вчинивъ краєвый выдѣлъ зависимымъ допущенье нѣмецкои кореспонденціи зъ магістратомъ. Въ тѳмъ часѣ припадаѳ высылка краєвого совѣтника Михальчевского, щобы поинформувавъ ся въ мѣскѳй управѣ и розглянувъ ся въ вѳдносинахъ мѣста. Михальчевскій загрозивъ, що громада мѣ ста буде розвязана и натомѣсть прійде комісарь правительства, коли-бъ магістратъ не вѳдповѣвъ поставленымъ условіямъ краєвого выдѣлу. Рѳвночасно пущено въ свѣтъ неправдиву вѣсть, що противъ бурмістра д-ра Рознера заряджено дисциплінарне слѣдство. Д-ръ Рознеръ внѣсъ жалобу до намѣстника гр. Баденього и явивъ ся самъ, яко провѳдникъ депутаціи громадскои управы дня 23 м. м., щобы лично представити цѣлу справу. Гр. Бадені заявивъ, що жаданя краєвого выдѣлу не основують ся на законѣ, осудивъ остро поведенье урядника Михальчевского и сконстатувавъ, що управа громады Бялы поступила собѣ зовсѣмъ коррѳктно. Вѳзвавъ д-ра Рознера, щобы повѣдомивъ своихъ мандантѳвъ, що права нѣмецкого населеня Бялы не будуть покривджень и що ихъ станъ національный посѣданя не може бути нарушеный. Тй самй слова почула депутація вѳдъ віце-президента краєвого выдѣлу д-ра Хамца. Д-ръ Рознеръ повѣдомивъ на зборахъ довѣрочныхъ мужѣвъ про результатъ своєи интервенціи, а зборы высказали бурмістрови вотумъ довѣрія и уладили ему похѳдъ зъ смолоскипами.

— —

Новый кабінетъ сербскій представивъ ся онодгы скупштинѣ. Генералъ Груичь вѳдчитавъ програму правительства, въ котрѳй дотыкаючи вѳдносинъ заграничнои політики, зазначивъ становище нового міністерства супротивъ Австро-Угорщины. Дотычне мѣсце звучить: „Що-до заграничнои політики буде правительство старати ся, удержати приязнй и корректнй вѳдносины зъ усѣми державами, а се осягне тымъ, що обопѳльнй права однои державы супротивъ другои буде респектувати и всѣ зобовязаня, котрыхъ пѳдняло ся одно правительство супротивъ другого, буде сповняти точно и совѣстно. Королѣвске правительство постановило твердо пошанувати мѣжнародній права и мѣжнародній договоры льояльно и справедливо додержувати. Правительство вѣрить и надѣѳ ся, що не буде нѣякои причины, котра бы заграничнй вѳдносины Сербіи могла заколотити на якѳй-небудь точцѣ, и що мы зможемо посвятити ся зъ повнымъ спокоѳмъ справамъ внутрѣшнои політики.“ Впрочѳмъ заповѣдаѳ програма продовженье політичного напряму кабінету Докича, що вже запоручаѳ складъ нового міністерства, дальше упорядкованье фінансѳвъ, орґанізацію армін, пѳднесенье господарки краю, поправу комунікаційныхъ средствъ и предложенье въ тыхъ справахъ вѳдповѣдныхъ проєктѳвъ, котрй повинні вдоволити всѣ сторонництва. — Скупштина приймила бесѣду шефа кабінету гучными оплесками и окликами: жівйо!

Радикальне сторонництво постановило не поборювати кабінету Груича тому, що вѳнъ приймивъ въ свою програму продовженье політики кабінету Докича. Радикалы хотять зъ першу приглянути ся роботѣ нового міністерства. Коли-бъ потвердила ся вѣсть, що посолъ въ Петербурзѣ, Пашичь, справдѣ не хотѣвъ бы приймити президія скупштины, а на ѳго мѣсце выбрано бы президентомъ першого віце-президента Катича, то въ тѳмъ дѣлѣ треба бы добачувати познаку, що радикалы навернули ся на дорогу умѣркованя. Прихильне подекуды ставовище радикалѳвъ супротивъ кабінету Груича можна було пѳзнати зъ бесѣды радикальныхъ дневникѳвъ, коли Груичови повѣрено місію утворити новый кабінетъ Прим. „Одјек“ добачивъ въ покликаню Груича доказъ, що король поступивъ собѣ въ дусѣ чисто конституційнѳмъ, и що всѣ супротивнй вѣсти не мають нѣякои основы. Натомѣсть уступившому міністерству Докича присвятили бѣлградскій дневники не дуже лестнй спомины. Ліберальна „Застава“ обвинила ѳго, що вѳнъ лишивъ по собѣ яко сумну спадщину, загальный хаосъ въ краю и незвычайно заостреный конфліктъ зъ Австро-Угорщиною. Другй ліберальнй газеты закинули радикаламъ, що они, коли взяли правительство въ свои руки за-для перевороту зъ дня 13 цвѣтня, сотворили дуже небезпечну гру, котра колись зверне ся противъ нихъ самыхъ. Радикалы можуть ще утворити одинъ, або два кабінеты, але и для нихъ наспѣе „чорна пятниця“, и тогдѣ такъ само ихъ усунуть, якъ они усунули ліберальне правительство.

— —

Нововыбраный президентъ французкои палаты Дінпі обнявъ онодгы першій разъ провѳдъ, повитавши послѳвъ короткою бесѣдою, въ котрѳй пѳднѣсъ, що все буде стремѣти до того, щобы заслужити собѣ на выявлену, неоцѣнену почесть. Авторітетъ президента выплываѳ зъ волѣ и доброи охоты послѳвъ и выключаѳ всяку партійнѳсть. Вѳнъ шануѳ свободу слова ажь до найдальшихъ границь и зверне всю свою амбіцію на то, щобы удержати традиціи, сотворенй ѳго славными попередниками. Ѳсли ему давнѣйше уходило деколи бути надто живымъ, ба навѣть шорсткимъ при атакахъ въ борбѣ идейнѳй, то теперь тымъ дужше буде старати ся заховати приличну куртоазію и умѣркованье повѣренои ему высокои функціи. Горячимъ чувствомъ здоровить вѳнъ товаришѣвъ въ тѳмъ законодатнѳмъ тѣлѣ, котре маѳ французкѳй демократіи заплатити довѣрѣмъ, успѣшною и плѳдною роботою. Талантѳвъ не хибуѳ, они дожидають лишь нагоды до працѣ, щобы оправдати надѣѳ републики и вѳтчины. — По бесѣдѣ, перерыванѳй частыми и довго неумовкаючими оплесками, горнули ся до нового президента послы, щобы ему поґратулювати. Одинъ зъ першихъ прийшовъ шефъ кабінету Казиміръ-Періе, щобы Дінпіому стиснути руку. Потѳмъ палата приступила до звычайного порядку дневного.

— —

Справа мароканьска, а взглядно подѣѣ пѳдъ Мелілею будять поважнй обавы, щобы конфліктъ мѣжь Испанією а пѳвдикими Кабилями не ставъ мѣжнародною справою мароканьскою. Представителѣ заграничныхъ державъ въ Мадритѣ информували ся у правительства испаньского що-до місіи мар-

---

зъ грамотъ, що вѳнъ бувъ въ силѣ змобілізувати ся въ протягу двохъ недѣль а навѣть въ десятьохъ дняхъ. Але ще можна бы припустити, що Казиміръ зѳбравъ на-скорѣ вѳйско и около 20 цвѣтня рушивъ въ похѳдъ на Русь, — однакъ мы знаходимо Казимира 15 мая въ Краковѣ, де вѳнъ того дня выставляѳ двомъ судецкимъ мѣщанамъ привілеѣ**) и де вѳнъ дожидаѳ двохъ братѳвъ люксембурскихъ Кароля и Ивана, котрй й дѣйстно при кѳнци мая або въ першихъ дняхъ червня станули въ Краковѣ. Отже чи можливо, щобы вѳнъ вѳдъ 20 цвѣтня до 14 мая ходивъ на Русь и вернувъ, здобувши ѳи, и то ще въ додатку примусивши Львѳвъ *голодомъ* до капітуляціи! Не тыжднѣвъ але мѣсяцѣвъ на се треба було. Дальше кажуть оба лѣтописцѣ, що вѳнъ въ-друге выправивъ ся на Русь въ день Іоана Крестителя т. ѳ. около 24 червня. И истинно, мы вѳдъ сего часу ажь до 2 жовтня не находимо Казимира въ Краковѣ Знаѳмо, що Казиміръ любивъ выставляти грамоты такъ, що ѳсли вѳнъ сидѣвъ въ Краковѣ або деннде въ Польщи, то нема мѣсяця, щобы ѳго канцелярія не выдала якои грамоты. Зъ сеи причины мусимо заключати, що Казиміръ мусѣвъ въ тѳмъ часѣ находити ся на якѳмсь походѣ воѳннѳмъ. И теперь розумѣвсь мусимо принати, що вѳнъ въ липни, серпни и вересни бувъ на Руси. Зъ другои стороны зновъ знаѳмо зъ певныхъ жерелъ, що вѳнъ тогдѣ Руси не здобувъ, якъ се хотять оба хроністы.

Зъ Татарами разомъ стояла въ поли и Литва, котра такожь уважала, мовь-то она маѳ право до Руси. Кароль угорскій довѣдавшись о тѳмъ, выславъ въ цвѣтни войско зъ своимъ палатиномъ Вільгельмомъ на Русь, щобы вѳдперти Татаръ, може и Казиміръ выславъ свои полки, — але силамъ татарско-литовскимъ не могли они оперти ся. Тожь слали посольство до папы, щобы позволивъ голосити хрестовый похѳдъ проти Татаръ а до цѣсаря Людвика и другихъ князѣвъ слали послѳвъ зъ просьбою о помѳчь. Цѣсарь вѳдмовивъ, лишь папа розвинувъ цѣлу свою штуку дипльоматичну, що-

**) Muczkowski i Rzyszczewski III. 207.; Kod. Mpolski III. 37.

бы боронити христіяньство. Грамотою зъ дня 1 серпня наказавъ вѳнъ архіепископови Ґнѣзненьскому и епископамъ краковскому и вратиславскому голосити похѳдъ хрестовый, о чѳмъ повѣдомивъ и Казимира. Дня 17 серпня писавъ папа до хана Узбека, оправдуючи христіянъ, що они ѳго не хотѣли вѳити и просячи, щобъ залишивъ пустошити Угры и Польщу. Подѳбнй письма выславъ папа до жены ѳго Тайдалѣ и до сына Тинибека. Тымчасомъ Казиміръ стоявъ вѳдъ липня зъ войскомъ на Руси. Тогдѣ отже мѳгъ вже здобути и спалити Львѳвъ. На тѳмъ и скѳнчило ся все, — у Львовѣ удержати ся анѣ цѣлои Руси здобути вѳнъ не мѳгъ. Въ жовтни и въ слѣдуючихъ мѣсяцяхъ бачимо ѳго у Львовѣ, тожь о якѳйсь акціи зъ ѳго стороны на Руси не може бути й бесѣды. Се було неможливе не лишь длятого, що силамъ литовско-татарскимъ не мѳгъ оперти ся, але и зъ сеи причины, що вѳнъ ще не погодивъ ся зъ орденомъ, котрый займавъ усе вороже становиско супроти Польщѣ.

Одинъ хроністъ зъ швайцарского мѣста Winterthur такъ званый Vitoduranus пише пѳдъ рокомъ 1341 о справахъ рускихъ и видно, що ѳ досыть добре поинформованый. Вѳнъ каже, що коли рускій бояре струнли Тройденовича, Казиміръ, ѳго крѳвнякъ, поспѣшивъ на Русь и зъ богатымъ полономъ вернувъ до дому. Въ слѣдъ за тымъ прийшло, щобъ се пѳмстити, такъ много Татаръ на Русь, що Угры и Польща не могли имъ опертись о своихъ силахъ. Тогдѣ — оповѣдаѳ дальше хроністъ — удали ся Казиміръ и Людвикъ угорскій до цѣсаря Людвика зъ просьбою о помѳчь, представляючи, що загрожене цѣле христіяньство, що ѳсли не поможе ся, то люде стратять вѣру въ Бога христіяньского, бо скажуть: „де-жь ѳ Богъ нашъ, на котрого мы уповали“. Але цѣсарь нѣмецкій, прочитавши се письмо, засмѣявъ ся и сказавъ: „Тажь они могучй королѣ, няй самй боронять ся!“ Дальше оповѣдаѳ Vitoduranus, що Татаре загнали ся ажь до Польщѣ, облягли тутъ якесь мѣсто, певно Люблинъ, и що тутъ побивъ ихъ Казиміръ, по чѳмъ они пустили ся до Прусъ.*) Мы бы и сему лѣто писцеви не вѣрили, коли-бъ не одно папске письмо зъ 29 червня 1341, котре ѳго вѣсти вповнѣ потверджуѳ**), а крѳмъ сего ще иншй подаѳ намъ вѣсти. Подѳбно розказують и рускій хроністы а такожь и ческій Бенешъ и Францъ зъ Праги.

Стративши Львѳвъ и не могучи оперти ся Татарамъ и Литвѣ, мусѣвъ Казиміръ погодити ся зъ ними. И се ѳсть одна зъ цѣкавыхъ сторѳнъ характеру сего короля польского. Вѳнъ, чоловѣкъ уносливого темперамету, горячій хочь нещасливый въ любови, хоробрый въ бою, бувъ мимо сего склоннѣйшій до спокѳйнои економічнои працѣ державнои и длятого податливый а заразомъ не любячій ризикувати все лишь honoris causa. Вѳнъ охотно годивъ ся зѳ всѣми окружаючими ѳго сусѣдами — ворогами своими. Вѳнъ годивъ ся зъ Хрестоносцями, зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ, зъ Чехами, зъ Литвою и зъ Татарами, але нѣколи при такихъ договорахъ не думавъ на серіо — и то вже a priori. При всѣхъ угодахъ, якй Казиміръ заключавъ, можна сказати, що вѳнъ лишь причаивъ ся, щобы дочекати догѳднѣйшои хвилѣ. Тую лыкаву славяньску натуру одѣдичивъ вѳнъ по своѳмъ вѳтци, що такожь лише тымъ способомъ воскрѣсивъ Польщу, котру сынъ теперь зробивъ могучою.

*) Script. rer. Prussicarum II 738. Що Татаре мали пустити ся на Прусы, се здавалось бы потверджати письмо епископѳвъ прускихъ зъ 3 грудня — Voigt. Cod. dipl. Pruss. III 34 — де они о страсѣ передъ Татарами говорять, але комбінація політична свѣдчить проти сего и каже догадувати ся, що епископы прускій хотѣли лишь передъ папою оправдати начальника Ордена, котрый тайно сприявъ Руси и Татарамъ, а вѳзваный вѳдъ папы, щобы йшовъ у помѳчь Польщи, тымъ лише хотѣвъ вымовити ся, що мовь-то мусить стеречи власного краю.

**) Theeier Mon. Polon. 434 Nr. 566 а такожь и Francisсus Pragensis.

(*Конецъ буде.*)

шалка Мартінеца Кампоса. Въ самôй информаціи нѣчо незвычайного, але въ квестіи можна добачити, що мѣстить ся небезпечнôсть мѣжнародного непорозумѣня. На се вказує лондоньска допись до Polit. Corr., въ котрôй зъ наголосомъ пôднесено, що кабінетъ Ґледстона мусить числити ся, побôчь иншихъ заграничныхъ трудностей, такожь и зъ мѣжнароднымъ заколотомъ на Середземнôмъ мори въ наслѣдокъ походу Испанцѣвъ противъ Кабилôвъ. Чи справдѣ оно зъ неясной поки-що мароканьскои справы готовый выринути якійсь поважнѣйшій зворотъ въ мѣжнародныхъ вôдносинахъ державъ — сего годѣ на разѣ збагнути. — Мѣжь тымъ маршалокъ Кампосъ мавъ заявити, що испаньскй силы пôдъ Мелілею за слабй, щобы побороти Кабилѣвъ, тожь не може розпочати воєннои операціи, доки не побудують ся новй крѣпости и доки не прийде пôдмога. Дотеперѣшній его змаганя мали на цѣли обезпечити окопы и посунути фортифікаційну лінію. Не треба й говорити, що ся вѣсть выкликала въ испаньскихъ кругахъ дуже прикре враженье. Вправдѣ вождъ Кабилѣвъ приймивъ розъѣмъ и приобѣцявъ не спиняти будовы портôвъ, однакъ дуже уважно слѣдить за роботою Испанцѣвъ.

——

Здавалось, що кріза италійского кабінету полагоджена, а мѣжь тымъ Цанарделі зрѣкъ ся місіи зложеня новогo міністерства за-для того, що не въ силѣ бувъ вынайти чоловѣка, котрый обнявъ бы теку міністерства фінансôвъ. Кабінетъ безъ доброи силы фінансовои и безъ рѣшучои програмы фінансовои не ворожить довгого житя, бо ему недостає животнои силы. А тымъ бôльше при вôдносинахъ Италіи, справа обсады теки міністра фінансôвъ, се справа незвычайнои ваги, длятого-жь то и король не хотѣвъ пôдписати неповнои листы кабінету. Приятелѣ Цанарделього розпустили вѣсть, будьто бы причиною его упадку була Австро-Угорщина, котра выступила противъ именованя Баратіерого міністромъ справъ заграничныхъ. Мѣжь тымъ показує ся, що се зовсѣмъ злобна вѣсть, котра не має пôдставы. Властивою причиною упадку Цанарделього есть, якъ вже въ горѣ зазначено, труднôсть въ обсадѣ теки міністра фінансôвъ.

НОВИНКИ.

— **Руске касино въ Дрогобичи** уряджує въ понедѣлокъ и суботу кождого тыжня вечерницѣ для членôвъ замѣсцевыхъ того касина и на тѣ вечерницѣ запрошує всѣхъ членôвъ. — *Выдѣлъ касина.*

— **Дирекція товариства обезпечень „Дністеръ“** подає до загальнои вѣдомости такій станъ товариства за мѣсяць падолистъ сего року: Въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“ прибуло въ мѣсяци падолистѣ с. р. 1210 полісъ на обезпечену вартôсть 751.529 зр. в. а. Разомъ отже зъ попереднiми було до дня 30 падолиста 1893 року 14.056 полісъ на обезпеченье капіталу въ сумѣ 9,256 299 зр а. и. Всѣхъ шкôдъ, якй лучили ся до того часу, вчисляючи и попереднй, було разомъ 80, зъ котрыхъ 75 зліквідованй и выплаченй, а 5 еще ліквідує ся. Квота всѣхъ, якъ выплаченыхъ, такъ и послѣдныхъ зголошеныхъ шкôдъ, выносить разомъ зъ коштами ліквідаціи 17 % вôдъ узысканои до того часу преміи.

— **Клюбъ Русинокъ** устроює дня 18 н. ст. с. м. въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ для дѣтей роднихъ рускихъ вечерницѣ, на котрыхъ кромѣ забавъ дѣточихъ будуть представленй рôзнй образы за помочію скіоптікону. Родичѣ, що хотѣли бы вразъ зъ дѣтьми взяти участь въ вечерницяхъ, зволять для близшого порозумѣня зголосити ся до „Клюбу Русинокъ“ вô второкъ мѣжь годиною 4-ою а 6-ою зъ полудня при улици вôрменьскôй ч. 2, I. поверхъ.

— **Вôдкрытье читальнѣ** вôдбуло ся дня 3. н. ст грудня въ селѣ Юсептичахъ повѣта жидачѣвского. О годинѣ 5 ôй зъ полудня зôбрали ся члены маючои завязати ся читальнѣ и гостѣ на зборы и заповнили всю комнату. Зôбраныхъ гостей повитавъ вступнымъ словомъ учитель п. В. Вѣтеръ загрѣваючи ихъ теплыми словами до спôльнои працѣ и науки. Крôмъ того промовляло ще кôлькохъ бесѣдникôвъ. До выдѣлу читальнѣ выбрано: О. І Стоцкого мѣсцевого пароха головою, учителя Вѣтра заступникомъ головы, В. Табаку касіэромъ, Д. Леськова бібліотекаремъ, П. Пика секретаремъ, а Н. Павлова господаремъ читальнѣ; заступниками выдѣловыхъ выбранй Іос. Ґреськôвъ и С. Вайда. По вычерпаню дневного порядку наступила спôльна забава, котра протягнула ся до пôзнои годины. До читальнѣ приступило доси 46 членôвъ.

— **Жидôвска проворнôсть.** Передъ кôлькома мѣсяцями погорѣла въ Биличи, старомѣского повѣта, коршма, зъ котрои лишивъ ся тôлько зрубъ. Одпако шинкарь Фішеръ Абердамъ не переставъ шинкувати горѣвку а рôвночасно почавъ будувати дахъ надъ недопаленымъ зрубомъ. Зверхнôсть громадска не хотѣла позволити на будову коршмы въ полереднôмъ мѣсци, бо шинокъ яко выставленый найбôльше на огнѣ, бувъ небезпечный для цѣлого села. Шинкарь вôднѣсъ ся до рады повѣтовои въ Старôмъ мѣстѣ, котра знесла заказъ зверхности громадскои. Тогдѣ внесла зверхнôсть громадска рекурсъ до выдѣлу краевого, але сей до того часу справы не полагодивъ. Тымъ часомъ жидъ шинкарь, опираючи ся на рѣшеню рады повѣтовои побудувавъ дахъ на коршмѣ, а найблизшій его сусѣдъ, селянинъ, добачуючи въ сусѣдствѣ коршмы небезпечнôсть для своеи загороды розваливъ дахъ. Теперь выступивъ жидъ зъ провізоріяльнымъ позовомъ противъ селянина. Прибула на мѣсце комісія и селянинъ програвъ процесъ. На тôй основѣ взявъ ся жидъ за цѣлковиту реставрацію коршмы та ще смѣє ся зъ громады, що си рекурсъ пропавъ въ выдѣлѣ краевôмъ.

— **Першій зъѣздъ делеґатôвъ насъ хорыхъ зъ Галичины и Буковины** розпочавъ ся вчера у Львовѣ при досыть численнôй участи. Нарады вели ся поважно и кожду порушену справу обговорювано дуже основно. Мѣжь иншими принято такій двѣ резолюціи: 1) щобы обезпеченье въ касахъ розширити на робôтникôвъ рôльныхъ, лѣсовыхъ, службу домову мѣску и сѣльску та на дюрністôвъ всякого рода властей, якъ автономічныхъ, такъ и державныхъ; 2) щобы потворити союзы територіяльнй касъ хорыхъ, котрй лучили бы въ собѣ всѣ касы и повѣтовй и корпораційнй, не нарушуючи ихъ автономіи. Задачею такихъ союзôвъ була бы будова шпиталѣвъ, домôвъ здоровля и т. д. Дальшй нарады делеґатôвъ вôдбувають ся нинѣ.

— **Выкраденй мощѣ.** Передъ кôлькома тыжднями померъ на холеру въ Орошôвцяхъ на Буковинѣ жидъ Осія Ціммеръ. Трупа похоронено на спôльнôмъ для холеричныхъ кладовищи. Мѣсцевй жиды не могли переболѣти, що Ціммеръ лежить мѣжь „ґоями“ и рѣшили его вôдкопати та вывезти до Снятина, бо въ Орошôвцяхъ нема жидôвского окопища. Кôлькоразовй пробы не принесли успѣху, бо жандармерія стерегла кладовища. Однако теперь, коли пошесть минула и варту стягнено зъ кладовища, поставили жиды на своѣмъ. Трупа выкопали и вывезли не знати куды, здаєть ся до Снятина

— **Убійство.** Въ Креховѣ застрѣливъ дня 6 н. ст. грудня о 9-ôй годинѣ вечеромъ одинъ фіреръ ротмайстра вôдъ уланôвъ Осипа Барища. Убійникъ стрѣливъ черезъ вôкно, коли ротмайстеръ сидѣвъ у себе дома при вечери.

— **Обкраденье Англичанина.** Neues Wien. Tagblatt приносить таку вѣсть: Сими днями выѣхавъ зъ Вѣдня нôчнымъ поѣздомъ поспѣшнымъ одинъ Англичанинъ, ѣдучи до Россіи на Пôдволочиска. Розмовити ся зъ нѣкимъ не мôгъ, бо говоривъ лише по анґлійски, отже дуже урадувавъ ся, коли прийшовъ до него кондукторъ мѣжнародного товариства ваґонôвъ спальныхъ та промовивъ по анґлійски. Въ розмовѣ дôзнавъ ся Англичанинъ, що сей кондукторъ ѣде лише до Кракова, забавить тамъ одинъ день, а вôдтакъ верне до Вѣдня. Англичанинъ не надумуючись богато, рѣшивъ такожь задержати ся одинъ день въ Краковѣ въ товариствѣ сего кондуктора. Въ Краковѣ прилучивъ ся до нихъ другій кондукторъ сего товариства, котрый вôдбувавъ службу на шляху Кракôвъ-Львôвъ-Пôдволочиска. День зôйшовъ имъ дуже весело и вечеромъ сѣвъ Англичанинъ на поѣздъ до Львова добре вже пôдхмеленый. До спального воза вôдвели его а радше занесли оба кондукторы. Англичанинъ спавъ спокôйно и пробудивъ ся ажь передъ Львовомъ. Тутъ хотѣвъ порахувати кôлько стративъ та наразъ побачивъ, що не має своеи готôвки, щось около 800 марокъ. Заразъ казавъ прикликати сего кондуктора що ѣхавъ въ спальнôмъ возѣ зъ Кракова до Пôдволочискъ та потягнути его до одвѣчальности. Але кондукторъ заперечивъ мовь бы вôнъ знавъ що про его грошѣ. Коли приѣхали до Львова, наробивъ Англичанинъ на двôрци крику, комісарь поліціи казавъ переглянути цѣлый вôзъ — але грошей не найдено. Отже арештовано згаданого кондуктора и при ревізіи найдено въ его одѣню 100 марокъ. Коли ще разъ вôзъ переглянено, найдено въ матерацахъ 600 марокъ, а въ футрѣ кондуктора 100 марокъ, такъ що цѣла сума 800 марокъ вôднайшла сл. Кондуктора вôддано судови.

— **Страшна катастрофа зелѣзнича** лучила ся сими днями въ Италіи на стациі зелѣзничôй въ Ліміто коло Медіоляну. Поспѣшный поѣздъ, що ишовъ зъ Медіоляну до Вѣдня зôткнувъ ся передъ Ліміто зъ поѣздомъ товаровымъ, недобачивши за для мраки сиґналôвъ, що его вевывали задержатись. Машины обохъ поѣздôвъ ударили о себе зъ страшнымъ лоскотомъ. Машина поѣзду курієрского зъ слѣдуючимъ ваґономъ пôдскочила высоко въ гору а вôдтакъ упала на поѣздъ товаровый. Зъ першихъ ваґонôвъ обохъ поѣздôвъ утворила ся купа поломаного дерева и выгнутого зелѣза, а зъ пôдъ неи жертвы, якъ клѣщами стиснень, не могли добути ся. Въ тôй самôй хвили експльодувавъ ґазъ, котрымъ освѣтлювано ваґоны и полумѣнь обôймила оба поѣзды. Крики и зойки наповнили воздухъ, а не було нѣкого, хто взявсь бы за ратунокъ, бо подорожнй, що не потерпѣли нѣчого стали зô страху розбѣгати ся на всѣ стороны. Ажь по кôлькохъ мінутахъ взяло ся кôлькохъ розважнѣйшихъ мужчинъ до ратунку. Першій ваґонъ особовый бувъ наповненый емігрантами, що вертали домôвь зъ Арґентины и Бразиліи. Було ихъ зъ 50; зъ того выратувало ся 15, прочій живцемъ погорѣли, бо покалѣченй не могли добутись зъ-пôдъ розвалинъ. Взагалѣ дѣяли ся при тôмъ нещастю страшнй сцены. Раненй кликали щобы ихъ добивано, бо видѣли, що живцемъ будуть мусѣли згорѣти. Мимо того ратунокъ не бувъ можливый, огонь розширявъ ся дуже скоро, а кôлькохъ людей не могло дати собѣ раду зъ добуваньемъ покалѣченыхъ зъ-пôдъ покрушеного поѣзду. Погибло звыжь 50 людей. Варта уваги ся обставина, що начальникъ стациі Ліміто повнивъ службу передъ катастрофою 56 годинъ безъ перервы и хочь просивъ, щобы ему дали помôчь не услухала дирекція его просьбы. Въ наслѣдокъ того наступила й катастрофа, бо выдано фальшивй сиґналы.

— **Давный довгъ.** По смерти шведского короля Густава Адольфа (1632 р.) забракло Швеціи грошей на дальше веденье вôйны. Правительство шведске удало ся тогдѣ до богатѣйшихъ купцѣвъ о позичку на борбу за „святу справу“ протестантизму. Одинъ заможный купець зъ Любеки, Яковъ Крівесъ, позичивъ правительству 68.500 талярôвъ. Було се дня 14 грудня 1636 року. Правительство пôдписало вексель, котрый переходивъ въ спадщинѣ на рôзныхъ людей ажь вкôнци опинивъ ся въ рукахъ потомка Крівеса нѣмецкого шляхтича Кеттенбурґа. Сей Кеттенбурґъ зажадавъ теперь вôдъ шведского правительства звороту пожички. Ему належалось бы за двѣста кôлькадесять лѣтъ звыжь чотири міліоны шведскихъ коронъ, але вôнъ жадає лише 205.000 коронъ и есть надѣя, що ихъ дôстане, бо шведскій міністеръ скарбу узнавъ претенсію за справедливу. Небавомъ парлямент въ Штокгольмѣ має рѣшити сю справу.

— **Дрôбнй вѣсти.** Віцепрезідентомъ рады нѣскои въ Краковѣ выбрано професора Пеньонжка.

„Що ? та мала скринка мала бы 5 зр. коштувати ? За тѣ самй грошѣ дôстану далеко бôльшу скринку будôвляну.“ Но, вѣрте менѣ, каже купець, тй танший скринки то пôдроблюванй, а я даю правдиву якорну скринку. Хоть дорожша, а побачите, що васъ бôльше натѣшить якъ тамта танша. Знакомый взявъ скринку, але невдоволеный. Сего року передъ Рôздвомъ, коли я хотѣвъ своимъ дѣтямъ купити дарунки, пригадавъ собѣ на ту скринку и пôйшовъ до того знакомого запытатись, чи вôнъ вдоволеный зъ скринки. „Охъ якъ я тѣшу ся, що не давъ ся обманити та не взявъ пôдробленои скринки! Сеся така приемна забава! Теперь купивъ я „скринку доповняючу“ дѣтямъ и всѣ мы дома дуже вдоволенй зъ неи. Яке то добро, що є скринки доповняючй; на рôкъ зновъ щось нового, а взоры гарнй. Думаю, що родичѣ повиннй робити дарунки дѣтямъ передовсѣмъ тыми скринками. Фабрика ихъ находить ся у Вѣдни I Nibelungengasse 4. Цѣнники даромъ и оплачено.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На фондъ будовы рускаго театру** надôслали на руки нашои адміністрациі Вп. пп. : Теоф. Левицкій зъ Єдличъ 2 зр. 50 кр., о. Яр. Майковскій зъ Голоскова 1 зр., д-ръ Ор. Зарицкій, лѣкарь фреґаты зъ Полѣ 10 зр., а то 5 зр. вôдъ себе и 5 зр. вôдъ д-ра Мисулы; д-ръ Филерятъ Сембратовичъ зъ Монастирискъ 33 зр. 50 кр., узбираныхъ на вечерницяхъ у себе дома; Ор. Саламонъ зъ Луки 5 зр., на котрй зложили п. Арт Порай Мадейскій, нотарь зъ Луки 3 зр., п. Ор. Саламонъ [другій разъ] 1 зр. 14 кр. и зъ забавы у о. пароха въ Дорожевѣ 86 кр.; Глѣбовицкій зъ Бережанъ 49 зр. 90 кр., яко дохôдъ зъ вечерка устроеного въ Бережанахъ [всего доходу було 134 зр., выдаткôвъ 64 зр. 10 кр. на будову церкви дано 20 зр.]; Ом. Кобриньскій зъ Борщева 42 зр. 40 кр., зôбраныхъ дня 14 н. ст. падолиста на весѣлю адъюнкта судового Емиля Медведского зъ панною Вандою де Остоя Стеблецкою, дочкою о. Доминика де Остоя Стеблецкого пароха въ Королѣвцѣ за ініціятивою пп. молодыхъ; о. Ап. Гриневецкій зъ Мельнича 9 зр. 50 кр., зôбраныхъ дня 14 н. ст. падолиста въ домѣ о. Ковшевича въ Ляховицяхъ, на що зложили ся: о. Ник. Ковшевичъ 1 зр., о. Димитр. Рубчакъ 1 зр., Мих. Ковшевичъ 1 зр., Дуткевичъ 50 кр, Евгеній и Марія Рудницкй 1 зр. 50 кр., К. Касараба 1 зр., Ив. Ковшевичъ 50 кр., Ю. Юзичиньскій 50 кр., П. и М. Петриця 1 зр., М. Кордуба 50 кр., Дурбакъ 50 кр., Юл. Бачиньскій 50 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

——

Вѣдень 9 грудня. Клюбъ рускій ухваливъ голосувати противъ выимковымъ розпорядженямъ въ Чехахъ.

Вѣдень 9 грудня. Посолъ сербскій мае тыми днями зложити заяву, котрою признасть австрійске становище за справедливе. Вѣче консервативныхъ католикôвъ мае вôдбути ся въ осени 1894 року.

Прага 9 грудня. Въ заведеню вязничнôмъ прийшло вчера до авантуры мѣжь увязнеными членами молодо-ческои „Омладины“ а зарядомъ вязничнымъ. Процесъ выточеный 78 членамъ товариства розпôчне ся за кôлька днѣвъ. Обжалованыхъ буде боронити д-ръ Пôдлипный и Герольдъ.

Трієстъ 9 грудня. Въ Удинѣ арештовано кôлькохъ купцѣвъ заживаючихъ загального поважаня пôдъ закидомъ фальшованя 50 реньсковыхъ банкнотôвъ австрійскихъ.

Парижъ 9 грудня. Амбасадоръ россійскій Моренгаймъ выѣздить слѣдуючого тыжня до Россіи.

Римъ 9 грудня. Тому, що місія Цанарделього не повела ся зъ утвореньемъ нового кабінету, король поручивъ зложити міністерство Крісніому, котрый заразъ по поворотѣ зъ Неаполю вôдбувъ зъ королемъ довгу нараду.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. К. Мал. въ Грим. Заплачено лишь до листопада. — **Вп. К. Гриц. въ Нан вел.** Прийде ще 8 зр. — **Вп. Е. Кач. въ Оп.** Ще 2 зр. — **Вп. В Сѣнґ. въ Лов.** Сли Вы та сама личнôсть зъ Нор села, то прийде намъ ще 7·20 зр. — **Вп. Е. Гав въ Боб.** Вже. — **Вп. Г. Куп. въ Роз.** Заплачено. — **Вп. П. Нест. въ Иль.** Заплачено все.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

При львôвскôмъ складѣ КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ зъ кухнею.

Мѣдъ патока 1 кільоґр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковй 1 кл. 32 кр.
Орѣхи волоскй 1 кл. 40 кр.
Орѣхи турецкй 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковй 1 кл. 30 кр.
Мигдалы I-а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухй 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. ¾ літ. 80 кр.
Мѣдъ питный фл. ½ літ. 60 кр.
Вино фляшка ¾ літрова вôдъ 40 кр.
Свѣчки столовй Ia пачка на 500 грам. по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

4956 2—6

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйнй до дверей, вô конъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучй, готовй до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 60—

Дентистъ д-ръ Б. КАЧОРОВСКІЙ

бувшій ученикъ школы берлиньскои перенѣсши свое довголѣтне

ЗАВЕДЕНЬЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ год. 9 -12 передъ полуднемъ и вôдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вôдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.

4914 6—7

Дзвôнки до саней, пôдбитй флянелею пара зр. 7·50 и 10

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарôвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручає

ЧАЙ

збору ласого

½ кл.	Congo	зр. 1·60
„	Suchong . . .	„ 2·—
„	Melange de	
	London . . .	„ 3·—
„	Kaysow чорна	„ 1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„ 4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„ 1·60

Звертаю особливу увагу на знаменитый въ смаку, ароматичный и добре напитуючій чай **Melange de London.**

поручає найлѣпшй роды

КАВЫ

знаменитй въ смаку и ароматичный, котрй розсылае оплачетй до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

Порторіко	зр	9·—	½ кл.—·90
Куба грубоз.	„	9·50	„ —·96
Цейльонъ зел.	„	10·—	„ 1·—
„ лѣпша	„	10·40	„ 1·04
„ грубоз.	„	10·75	„ 1·08
„ перлова	„	10·75	„ 1·08
Ява золота	„	10·75	„ 1·08

Опакованье не числить ся. 4921 10—24

Порученя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

МАҐАЗИНЪ И РОБôТНЯ

ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКИЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свôй обшльно заосмотреный маґазинъ, де удержуємо всякй можливй роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовй футра мужескй и дамскй, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякй замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшôмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкôнченье по найумѣренншихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 10—12

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обдймили теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвонювъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвонювъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю найсолиднѣйшои роботы, водповѣдно взятй въ сности, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантіею (такожь на раты).

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками

до будовы зъ якоромъ

суть такь само якь и перше недорогимй; они суть **найминлѣйшимъ** дарункомъ **роздвяным** для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшй якь кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгй лѣта и навѣть по довшомъ часѣ можуть ще бути доповненй и побольшенй.

Правдивй

Скринки якорнй зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ,** и котру всѣ, що ей знають, поручають зъ пересвѣченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає водъ подписаной фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитає выпечатанй тамъ дуже прихильнй оцѣнки. — Призакупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко **фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержати менше вартне наслѣдуванье. Правдивй якорнй скринки зъ камѣнчиками до будовы можна достати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр ажь до 5 зр. и высше 4928 9–10

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВОСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громовводъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т. д. **Новй вшитки** обймають такожь дуже интересни задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивй лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Іоркъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управн. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнній, такожь запавшй купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣсцевй лишь за водчисленьемъ справедшыхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштовъ, котрй самъ поносить.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своихъ доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 21—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Повночнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскомъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчь. Найдешевшй цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всѣч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ посля жаданя, Кивоты, Евангелія, Образы процесіональнй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лехтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 20—104

Остаємо зъ высокимъ поважаніемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. виносне.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручає готовй Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ розныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылає ся больше число фелоновъ або пробокъ матерій до выбору. Старй фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 5—10

Просимо о численнй замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. виносне.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный дружъ на жовтомъ паперѣ).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпечекомъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своои легкои стравности** поручений також дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови.** — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричномъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь **майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Миколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 6–18

Прогнивъ наслѣдуванъ заряджує ся судове слѣдство.

ПРОШУ ЧИТАТИ!

Кождого недужого зъ найбольше застарѣлои руптуры цѣлковито уздоровляю. М. ФРАЙЛІХЪ, бандажистъ спеціялистъ, Львовъ, Шпитальна 4. 4905 30—30

Побочный заробокъ

зр. 2160 рочно постойного удержання

можуть заробити особы кождого стану, котрй схотять займити ся роботою въ вольныхъ годинахъ. Оферты подъ W. 6 88 до РУДОЛЬФА МОССЕ въ Празѣ. 4951 2—4

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного, двотыжденникъ недаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 18·9 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

Tinct. capsici camp os.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче боль втиранье, можна достати по цѣнѣ 1·20 зр, 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождій аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою **„котва“** яко 4592 **правдивй.** 40—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ водділовъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Водділъ Килимовъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24–35. Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Водділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрытя на отоманы лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Водділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Водділъ занавѣсъ до вконъ и дверей.** Елегантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкомъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Водділъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) водъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12–40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егеровскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы водъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Водділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнй; имітація шкбры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Водділъ Перебранй килимы,** поодинокй килимки передъ ложка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на ложка и столы, высортованй килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Водділъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй“ зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Водділъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй водъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неліжь. Юбки волбчковй, суконнй и шовковй

X. **Водділъ Конфекціи дитиннои,** ватованй и кожуховй, дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннй, бѣлье дитинне для новонароженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Водділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнй и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцевъ и модныркъ.

XII **Водділъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске егеровске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахляре, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Водділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гдясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волбчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Водділъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (43—?)

ФАБРИКА КАПЕЛЮХОВЪ подъ фірмою

АНТОНЪ КАФКА

перше **А. КОЖЕЛЮЖЕКЪ**

У Львовѣ, Ринокъ ч. 29

переходна каменица Андріолього, водъ стороны-же оо. Єзуитовъ Театральна 12

поручає на сезонъ осѣнный и зимовый

КАПЕЛЮХИ и ЦИЛІНДРЫ

власного выробу въ наймоднѣйшихъ формахъ и краскахъ по найнизшихъ цѣнахъ

якъ такожь

капелюхи и циліндры фабрики **Габіґа и Плеса у Вѣдни** въ великомъ выборѣ капелюхи въ р'зныхъ краскахъ 5 зр, циліндры-жь цѣлкомъ легкй по 9 зр. **Такожь капелюхи мягкй непереможаючій т. зв. „Льоденъ“** зъ фабрики Ант. Піхлера въ Градци.

Приймає капелюхи и циліндры до водновлюваня и переробки.

Поручає такожь **повстяну обувь** не перемакаючу власного выробу дамску, мужеску и дитячу а такожь чоботы до ловбвъ и подорожи.

Цѣнники на жаданье дармо и франко. 4955 1–1

Лев. Кнейпъ

Необходима для кождого ґаздовства есть

КАТРАЙНЕР-А КНАЙПА СОЛОДОВА КАВА

зо смакомъ звычайнои кавы. Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обойтись безъ шкодного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а натомѣсть приладити собѣ о много смачнѣйшу здоровѣйшу и больше поживну каву. — **Незровнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надає ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати подроблень.** ½ кільо по 25 кр. — **Всюды можна достати.**

Правдива лишь въ бѣлыхъ пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 51—52

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 268. Львôвъ, Понедѣлокъ 29 падолиста (11 грудня) 1893. **Рôчникъ XIV.**

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток **„Бібліотека найзнаменитших повѣстей“** выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну рáзомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаній вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 11 н. ст. грудня 1893.

Що нашѣ москвофілы — яко фракція єдино легаційна — не поводять ся въ справахъ рускихъ засадами, а въ кождôмъ ихъ дѣланю, котре про око людске пѣбы-то маѣ на цѣли добро народу, ходить на дѣлѣ тôлько о юджень и пôдбурюванье противъ народовцѣвъ — на те маємо новый наглядный доказъ зъ остатного часу.

Орґанъ москвофільскій въ кождôмъ числѣ не може налаяти ся на клюбъ рускій за те, що вôнъ ще доси не перейшовъ въ безоглядну опозицію противъ правительственной коаліціи, — на вѣчахъ зъ остатныхъ часôвъ выступають въ тôмъ самôмъ дусѣ сторонники „Галичанина“ и члены „Русской Рады“ на провінціи, — львôвскѣ москвофілы, що въ своихъ рукахъ держать політичне общество „Русская Рада“, не знають мѣры не лишь сожалѣню, але и обуренiю на клюбъ рускій зъ тои-жь причины.

Здавалось бы, що се выплываѣ у нихъ може зъ якихось засадъ, зъ огляду на интересы народу руского, — такъ нѣ! — бо практика и факты показують що иншого.

Якъ звѣстно, мужемъ довѣрія нашихъ москвофілôвъ въ радѣ державнôй ѣсть посолъ д-ръ Волянъ. Той „многоуважаємый“ и „маститый“ посолъ сидѣвъ вôдъ самого початку и сидить до нынѣ въ клюбѣ Гогенварта у-купцѣ зъ Румунами, а ще нѣколи не вôдозвавъ ся анѣ словомъ за буковиньскою Русию [такъ що навѣть о основанье рускои ґімназіи на Буковинѣ мусѣли въ палатѣ рады державнои промовляти галицкѣ послы зъ рускаго клюбу] и йде durch dick und dünn зъ Румунами, то въ радѣ державнôй перестали уважати ѣго вже за посла руского, а въ остатныхъ обчисленяхъ національныхъ ґрунъ парляментарныхъ, котрѣ пôдпираютъ теперѣшне правительство и належать до нѣмецко-польскои коаліціи, посолъ Волянъ почисленый уже за „Румуна“!

Отже се мусѣло вже зъ-давна дуже дивувати и мы неразъ пôдносили: длячого „Галичанинъ“ и ѣго сторонники, бьючи такъ заѣло на послôвъ клюбу руского, прозываючи ихъ „зрадниками“ руского народу, — рôвночасно такъ дуже поважають посла Воляна и ѣго узнають за свого мужа довѣрія?!

Але поки ще було міністерство ґр. Таффого, квестія ся не ставала въ такôмъ яркôмъ свѣтлѣ, якъ сегодня, коли то настала коаліція польско-нѣмецка — пôдъ окликомъ: не допустити до ширшои реформы выборчои и до розширювання національныхъ правъ народностямъ покривдженымъ — а клюбъ Гогенварта приставъ до коаліціи. Посолъ д-ръ Волянъ мимо того оставъ ся въ клюбѣ Гогенварта, отже тымъ самымъ увôйшовъ до правительственнои коаліціи.

Теперь, здавалось бы, чей-же наспѣла вже пора, щобы нашѣ москвофілы, розпинаючи „романчукистовъ“ за те, що — хочь вже ухвалили не приставати до правительственнои коаліціи, та не рѣшили ще квестіи приступленя до клюбу славяньского, — щобы, кажемо, нашѣ москвофілы взялись бодай трошечки и до свого „многоуважаємого“ та „маститого“ мужа довѣрія — д-ра Воляна! Ага! Коли-бъ нашимъ москвофіламъ ходило о засады! Коли-бъ они мали на оцѣ интересы народу рускаго! Тогдѣ певно въ першôй лінiи ударили-бъ на д-ра Воляна, яко аліянта нынѣшнои правительственнои коаліціи, вôзвали-бъ ѣго, щобы — такъ якъ Словѣнцѣ и Хорваты — выступивъ зъ клюбу Гогенварта а вступивъ до клюбу славяньского, а коли-бъ ихъ не послухавъ, тогдѣ — ѣсли-бъ уже не напятнували ѣго „зрадникомъ“, то бодай здеґрадували бы ѣго зъ „мастительства“.. Такъ бы оно було, коли-бъ у нашихъ москвофілôвъ були засады и оглядъ на интересы руского народу..

Мѣжь тымъ въ орґанѣ москвофільскôмъ посолъ Волянъ — все ще „нашъ маститый“, а львôвска „Русская Рада“ свои петиціи о заведенье загального и безпосереднього права голосованя шле на руки — посла Воляна! Намъ здаѣ ся, що годѣ бы навѣть выдумати взôрця бôльшои безхарактерности політичнои нашихъ москвофілôвъ!

Въ теоріи они противъ правительственнои коаліціи а за клюбомъ славяньскимъ — а въ практицѣ мужемъ довѣрія ихъ ѣсть посолъ — не то не належачій до клюбу славяньского, але ще й членъ правительственнои коаліціи! И „Русская Рада“ вôддаѣ свои петиціи о заведенье загального безпосереднього права голосованя на руки такого свого мужа довѣрія, котрый пôдпираѣ правительство маюче въ своѣй програмѣ — не допустити до загального, безпосереднього права голосованя!.. Та вже лучче було вôддати тѣ петиціи на руки ґр. Стадницкого!

Ѣсть се найновѣйшій яркій доказъ безхарактерности фракціи москвофільскои — и мы потуѣмо ѣго на осудъ всѣмъ тымъ щирымъ Русинамъ въ краю, на скôлько можна вѣрити въ щирôсть якого-небудь дѣланя москвофілôвъ — нѣбы-то зъ засадъ и нѣбы въ интересѣ народу руского...

Справы парляментарнѣ.

Засѣданье палаты послôвъ въ суботу зачалось вôдповѣдію міністра Плѣнера на интерпеляціи молодо-ческихъ послôвъ въ справѣ якихсь неправильностей въ урядахъ податковыхъ — и вôдповѣдію міністра обороны краєвои ґр. Вельзерсгаймба на интерпеляцію д-ра Промбера що-до заосмотреня вдовиць и сирôтъ по войсковыхъ. Міністеръ заявивъ, що вже всѣ роботы вступнѣ покôнченѣ и правительство згодило ся на дотычный проѣктъ закона, однакъ треба ще ждати на затвердженье зô стороны угорского правительства.

Проѣктъ закона о розширеню обезпечень вôдъ нещастныхъ пригодъ ухвалила палата въ третôмъ читаню.

Приступлено до дiскусiи надъ проѣктомъ закона о будовѣ зелѣзницѣ вальзуґаньскон. — Послы Бянкіні, Сталіцъ, Бацанеля, Чіяні, Дінавлі промавляли за потребою будовы сеи зелѣзницѣ, а заразомъ домагали ся будовы ще иншихъ зелѣзниць въ Дальматіи и полудневôмъ Тироли. — Ухвалено въ другôмъ и третôмъ читаню проѣктъ будовы вальзуґаньскои зелѣзницѣ, котра буде новымъ полученьемъ мѣжь Трієнтомъ а горѣшною Італією.

Пос. Гнѣвошь референувавъ про законъ що-до продовженя правосильности закона зъ 3 марта 1868 о звôльненю вôдъ оплатъ стемплевыхъ и належитостей при заокруглюваню посѣлости земскон. — Пос. Пацакъ поставивъ резолюцію, щобы звôльненье вôдъ оплатъ розтягало ся такожь на тѣ всѣ письма, якѣ потрѣбнѣ до сконстатованя згôдности книгъ грунтовыхъ и катастру. — Ухвалено законъ въ другôмъ и третôмъ читаню, разомъ зъ резолюцією пос. Пацака.

Ухвалено законы що-до продажи деякихъ недвижимостей державныхъ, якъ н. пр. касарнѣ въ Рудольфсвертѣ.

Довша дiскусiя вывязала ся надъ законом о запомозѣ державнôй въ сумѣ 800.000 зр. для краєвъ потерпѣвшихъ сего року нужду.

Референтъ д-ръ Штайнвендеръ згадавъ, що правительство готове удѣлити дальшу запомогу, ѣсли бы 800 000 зр. не выстало, але на разѣ не може пôдвысшити запомоги.

Послы молодо-ческѣ Дворжакъ, Лянґъ, Крумбгольцъ и Дикъ выказували, що предложена запомога 500.000 зр. не выстане для Чехіи, бо тамъ 70 повѣтôвъ терпить нужду. Шкоды не обчисленѣ точно, а вина того паде на намѣстника. Податки стягають ся; екзекуціи строго выконують ся, навѣть ще за позичку голодову зъ 1872 р.; власти податковѣ не хотять вôдписувати податку и т. п. Треба бы вôдписати всѣ податки ажь по конець 1894 р. въ тыхъ околицяхъ, де нужда, а стяганье залеглостей податковыхъ застановити ажь до усуненя нужды.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ забравъ голосъ, щобы вôдперти закиды, мовь бы правительство не занялось щиро акцiею ратунковою. Правительство розпочало перше цѣлу акцію и тымъ самымъ дало починъ до подôбнои акціи зô стороны соймôвъ краєвыхъ. Вкôнци заявивъ, що не може згодитись на пôдвысшенье запомоги.

Міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ боронивъ намѣстника Чехіи ґр. Туна передъ закидами. Міністерство скарбу рôвножь по можности увзглядняло домаганя ческои краєвои рады культурнои. Рада культурна поставила три жаданя: 1. найлібералънѣйшого примѣненя закона зъ 1888 р. о вôдписуваню податкôвъ при шкодахъ елѣментарныхъ; 2. застановленя екзекуцій и продовженя речинця сплаты залеглостей; 2. пôльгъ що-до соли для худобы. Що-до вôдписаня податкôвъ, то годѣ зарядити се громадно, бо законъ выразно говорить о вôдписуваню въ наслѣдокъ поодинокихъ реклямацій. Але міністерство дозволило, щобы вôйты въ тыхъ селахъ, де ѣсть бôльше число потерпѣвшихъ, вносили реклямації въ имени всѣхъ. Вôдтакъ выдало міністерство инструкцію, щобы власти не придержувались точно осьмидневного речинця до зголошуваня реклямацій, але увзглядняли и пôзнѣйшѣ зголошеня. Рôвножь наказало міністерство поступати оглядно зъ ѣкзекуціями податковыми, а що-до соли, то ухвала палаты послôвъ зарадила въ тôй мѣрѣ. Взагалѣ годилось бы радше поучити населенье, що правительство робить зô своѣи стороны все можливе, анѣжь нарѣкати и голосити, що не робить ся нѣчого.

Приступлено до спеціяльнои дебаты и ухвалено проѣктъ закона пôсля предложеня правительственного вôдкидаючи поправки молодо-ческихъ послôвъ, щобы запомогу державну побôльшити о 1 міліонъ зр., щобы основати фондъ позичковый въ сумѣ 5 міліонôвъ зр. и т. п.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ назначене на понедѣлокъ, а на третю точку порядку дневного поставлено справозданье комісіи о выимковыхъ зарядженяхъ.

——

Палата панôвъ вôдбула засѣданье въ суботу и полагодила такій справы: Проѣктъ закона о оборонѣ краєвôй придѣлено комісіи політичнôй; ухвалено въ другôмъ и третôмъ читаню договоръ зъ Англією що-до взаимнои охороны творôвъ літературныхъ, законъ о контингентѣ рекрутôвъ на 1894 р. и законъ о утвореню посады другого президента трибуналу адміністраційного.

——

Клюбъ рускій, якъ донесено намъ пôзно въ суботу зъ Вѣдня, порѣшивъ голосувати противъ выимковыхъ розпоряджень въ Чехіи. Крôмъ тои ляконічнои вѣсти не дôстали мы до сеи поры нѣякого справозданя про дiскусію надъ тою справою. У виду ухвалы клюбу упадають всякій донесеня вѣденьскихъ ґазетъ, що лишь частина клюбу буде голосувати за выимковыми розпорядженями, а друга частина противъ або вôдтягнесь вôдъ голосованя. Думаємо, що клюбъ рускій заявить, що знаѣ поступати солідарно и маѣ понятье о карности.

——

Коло польске обговорило на своѣмъ послѣднôмъ засѣданю, въ недѣлю, отсѣ справы:

Пос. Вельовѣйскій пôднѣсъ, що доконче треба унормувати законами еміґрацію населеня въ Австріи. Треба завести контролю надъ предприємствами и аґентурами еміґраційными та утворити державнѣ орґаны, котрѣ бы подавали всякѣ информації емігрантамъ. — Внесенье Вельовѣйского передано комісіи парляментарнôй.

Пос. Евг. Абрагамовичь порушивъ справу ліквідаціи шкоды, яку потерпѣла Галичина вôдъ сегорôчныхъ повеней. Треба бы поробити якісь кроки у міністра скарбу що-до стяганя податкôвъ и екзекуціи. Міністеръ д-ръ

---

5)

Перше выступленье Казимира Вел. на Руси.

Написавъ *д-ръ В. Милькowичь.*

(*Конецъ*).

Такъ и въ р. 1340 Казимиръ, видячи, що не можливо Русь здобути, погодивъ ся зъ противнымъ собѣ таборомъ. На чолѣ рускихъ бояръ, котрѣ отруили Тройденовича и прикликали Татаръ у помôчь, стоявъ Дмитро званый Детко, котрый и управлявъ Русию по смерти князя. Безперечно мусѣвъ и ханъ татарскій потвердити ѣго на тôмъ становиску. Зъ нимъ отже и черезъ него зъ Литвою и зъ Татарами погодивъ ся Казимиръ. Дмитро зобовязавъ ся до якихсь услугъ Казимирови, котрыхъ докладно означити не знаємо, а Казимиръ зобовязавъ ся зô своѣи стороны шанувати права та привілеѣ и обрядъ руского народу — и се скрѣпили они звычайными присягами. О тôмъ довѣдъсь самъ Казимиръ папѣ до Авиньона, пôславши туда епископа краковского Івана Грота и природного свого сына Немиру. Казимирови ходило не такъ о донесенье сего факту папѣ якъ о инший рѣчи. Вôнъ просивъ, щобы папа звôльнивъ ѣго вôдъ присяги данои Дмитрови Деткови, бо вôнъ — казавъ — чуѣ, що ѣго совѣсть неспокôйна, вôдъ коли присягъ схизматикамъ. Папа, розумѣѣ ся, звôльнивъ Казимира вôдъ данои присяги, о скôлько лише мôгъ, грамотою зъ 29 червня 1341 р. Зъ тои грамоты заразомъ довѣдуємо ся блише о тôй угодѣ, котра — судячи зъ даты сего листу — могла наступити зъ початкомъ року 1341. Въ згаданôмъ листѣ пише папа про сю угоду въ сей спосôбъ: Iidem rex et capitaneus atque gens certas convenciones et pacta cum cervitiis et subiectionibus eidem regi exhibendis concorditer invicem inierunt. Inter quae quidem convenciones et pacta prefatus rex praestito iuramento promisit, quod capitaneum et gentem praedictos in omnibus tueri debebat ipsosque in eorum ritibus, iuribus et consuetudinibus conservare. Видно, що Русь признала пôдъ услôвями зверхнôсть польского короля и зъ того конечно треба вносити, що Казимиръ мусѣвъ у Львовѣ лишити залогу. Про сю першу угоду межи Казимиромъ и Русию довѣдуємо ся вôдъ самого старосты Дмитра Детка. Щасливою нагодою заховала ся ѣго грамота зъ того-жь 1341 р. выставлена нимъ для купцѣвъ торуньскихъ, котрымъ позваляѣ ѣздити зъ товарами до Львова*). Вôнъ называѣ ся въ грамотѣ: Demetrius Dedko provisor seu capitaneus terrae Russiae. Вôнъ розказуѣ, що чортъ посѣявъ незгоду мѣжь нимъ а Казимиромъ, але они уважаючи на слова святѣ: „блаженнѣ миротворцы, яко тѣ наслѣдять землю“, погодились оба — якъ въ грамотѣ сказано — „concordiae inivimus unionem“, и длятого позволяѣ купцямъ приходити на Русь. Якъ инакше глядѣвъ боярынь схизматицкій на присягу дану Казимирови, — але и се було лишь на хвилю. Мы знаємо, що въ тôмъ роцѣ стративъ Казимиръ панованье надъ Львовомъ. Однакъ все дивувати ся треба, що Казимиръ, котрый въ своѣмъ листѣ до папы самъ признаѣ, що не мôгъ встояти противъ Татарвы и Литвы, — мимо сего всего такъ користный заключивъ договоръ. Якъ собѣ се пояснити? Чи вѣрити, якъ доси, що вôнъ побивъ 80.000 Татаръ и Литвы, и може ще безъ страты? Поясненье тутъ лишь одно можливе, а то се, що ѣго подаѣ ческій хронiстъ Францъ зъ Праги. Вôнъ оповѣдаѣ, що того року такій страшный морозъ бувъ на Руси и такъ богато снѣгу впало, що Татарва рушитись не могла и много ихъ погинуло та що потôмъ голодъ наставъ. То пояснюѣ намъ, длячого Казимиръ такъ користну заключивъ угоду, але се выяснить намъ заразомъ и скору утрату Львова Однакъ и въ своѣй реляціи до папы мусѣвъ Казимиръ трохи пересадити.

Зô слôвъ грамоты Дмитра Детка и зъ самого факту, що вôнъ надаѣ *чужинцямъ* привілеѣ, выходить, що вôнъ не бувъ такъ дуже залежнымъ вôдъ Казимира, якъ бы се може належало догадувати ся зъ грамоты папскои, т. ѣ. зъ реляціи Казимира до папы. Дмитро мусѣвъ стоятн въ звязи зъ Татарами й Литвою и се давало ему точку опору а заразомъ можливôсть при данôй нагодѣ высвобôдити ся зъ рукъ Казимира. Мусѣло се сгати ся ще 1341 р. Якъ оно стало ся, близше не знаємо, хиба тôлько, що Дмитро прикликавъ зновъ Татаръ и Литву. Але въ тôмъ ще роцѣ чуємо про князя литовского Дмитра Любарта Ґедиминовича. Мы маємо лишь одинъ слѣдъ ѣго панованя зъ того року. Ѣсть нимъ звôнъ святоюрскій, котрый маѣ ось-таку напись: „Въ лѣто ѣѡѱѯ (6849 = 1341) сольянъ бы колоколъ сні святому Юрью при князи Димитріи игуменомъ Ѣвѳфиміемъ. А писалъ Скора Яковъ.“ Що тутъ бесѣда про князя Любарта а не про Дмитра Детка, якъ де-хто думавъ, — се невна рѣчь: разъ, бо Детко не бувъ княземъ и самъ такъ не тилулувавъ ся; по друге, що мы маємо инший свѣдоцтва, котрѣ потверджують, що Любартъ панувавъ якійсь часъ у Львовѣ. Длуґошъ, котрый всѣ вѣсти о Руси громадивъ безъ жаднои праґматики и критики на купу, знаѣ и о тôмъ. Пôдъ рокомъ 1340 каже, що Тройденовичь ставъ княземъ по Любартѣ князю львôвскôмъ и володимирскôмъ. Очевидна рѣчь, вôнъ перевернувъ хронольоґію. Але ще й другій разъ пôдъ рокомъ 1382 згадуѣ про те и каже, що Любартъ, наймолодшій сынъ Ґедимина, не дôставъ вôдъ батька жадного удѣлу, а лише за жѣнкою своѣю, дочкою князя володимирского, дôставъ Львôвъ и Володимиръ. То саме подыбуємо мы и въ однôй ґенеальоґічнôй таблици литовскихъ князѣвъ выпечатанôй у Пысторія*), де сказано: Lubardus a patre nihil accererat — sed ex uxore dux erat leopoliensis et wladimiriensis. Uxor, filia et heres ducis leopoliensis et wladimiriensis. Тѣ свѣдоцтва не выставали бы для насъ, коли-бъ не сучасный Янко зъ Чарнкова, котрый каже: Lubardus filius Gedimini ducis Litwanorum eundem ducatum Russiae possidebat! Вôнъ мавъ за жену дочку одного зъ послѣдныхъ князѣвъ рускихъ Андрея. Ѣсли-жь вôнъ выступивъ зъ своими претенсіями до Руси, то выступивъ сейчасъ по смерти Тройденовича, посѣдаючи вже и за житя якусь часть Волынѣ. Що бояре и духовеньство сприяли ему, о тôмъ не можна сумнѣвати ся, рôвно якъ и о тôмъ, що й самъ староста рускій славный Дмитро Детко волѣвъ ѣго, нѣжь Казимира. Не знати, зъ якими плянами носивъ ся сей староста, але зъ цѣлого ѣго поступованя видно, що вôнъ вôддававъ ся и Казимирови, и Литвѣ, и Татарамъ, и Уграмъ, але лишь на те, щобы маючи много панôвъ, жадному зъ нихъ не пôдлягати. И теперь, якъ тôлько обставины трохи поправили ся, потребувавъ вôнъ лише признати зверхнôсть Любар-

*) Грамота выпечатана у Voigt-a Cod. dipl. Prussiae III. 83. и V. 5. а такожь въ Mon. Pol. hist. II. 622.

*) Corpus hist. pol. III 166.

Плѣнеръ давъ вдоволяюче поясненье сеи справы що-до Чехіи и длятого треба бы упомнутись и за Галичиною. — Міністеръ Яворскій заявивъ, що предложить міністрови скарбу жаданя Галичины въ тій справѣ.

Пос. Рутовскій въ имени послівъ лѣвицѣ кола пôднѣсъ, що до комісіи для реформы выборчои не вызначено нѣодного члена лѣвицѣ, тожь годилось бы направити цѣлу справу. — Кс. Пасторъ пôднѣсъ той самый замѣтъ въ имени пятьохъ священикôвъ, засѣдаючихъ въ колѣ. — Комісія парляментарна маѣ поставити дотычне внесенье.

Зачалась діскусія надъ выимковыми розпорядженями. — Реферувавъ справу пос. Дав. Абрагамовичь и заявивъ ся за голосованьемъ за розпорядженями. — Пос. Левакôвскій заявивъ, що буде голосувати противъ, бо рухъ въ Чехіи не бувъ анархістичный, а нѣодинъ Полякъ не повиненъ голосувати за выимковыми розпорядженями. — Пос. Пѣнтакъ зô становища юридично не бачивъ въ мотивахъ правительственныхъ причинъ до завѣшеня конституціи. Въ колѣ буде голосувати противъ. — Пос. Левицкій заявивъ ся противъ. — Пос. Рутовскій остерѣгавъ коло, щобы не руководилось сентіменталізмомъ. Теперѣшный рухъ ческій ѣсть шкôдный для справы польскои и для Австріи. Треба задержати найбôльшій еґо ізмъ и пильнувати интересôвъ народу польского. — Промовляли ще и иншій бесѣдники, котрій вправдѣ мали деякій сумнѣвы, але вкôнци таки згодились на голосованье за розпорядженями. Найбôльшимъ оборонцемъ выимковыхъ розпоряджень бувъ пос. Щепановскій. — При голосованю коло всѣми голосами противъ чотирохъ порѣшило голосувати въ палатѣ за выимковыми розпорядженями а пос. Щепановского призначено на бесѣдника въ палатѣ.

——

Въ комісіи буджетовôй прийшла пôдъ нарады справа провізоріи буджетовои. Пос. Кайцль заявивъ въ имени моло-Чехôвъ, що голосувати будуть противъ, а причины подадуть въ повнôй палатѣ. — Бар. Мальфаті заявивъ, що италійскій послы голосувати будуть за провізорією, въ тôй надѣи, що правительство увзгляднить ихъ національній домаганя и надасть для полудневого Тиролю автономічну адміністрацію. — Потôмъ ухвалено провізорію.

Вôдтакъ вели ся нарады надъ проѣктомъ правительственнымъ що-до змѣны постановъ о дотаціи для католицкого духовеньства. Референтъ д-ръ Фухсъ вносить опустити §. 2-ій дотычного закона. Сей параґрафъ звучить: „Пôдъ словомъ „самостôйній священики“ треба розумѣти тыхъ духовныхъ, котрій въ силу канонічнои институціи зô стороны епископа въ певнôй церковнôй громадѣ мають право и обовязокъ выконувати душпастырство, або суть управненій епископомъ до самостôйного выконуваня душпастырства, на скôлько въ обохъ случаяхъ дотычне мѣсце душпастирске надано за згодою державы“. — Пос. Кайцль вказавъ, що истнують два противній понятя що-до сеи згоды державнои, бо трибуналъ державный и адміністраційный порѣшили въ двохъ случаяхъ противно, чи державѣ прислугує право згоды чи нѣ. Правительство вмѣє сейчасъ предкладати проѣкты змѣны закона въ тыхъ случаяхъ, де суть сумнѣвы що-до права правительства, але не робить нѣчого тамъ, де права горожанъ нарушенй, якъ н. пр. при законѣ о зборахъ и стоваришеняхъ. Симъ разомъ розходить ся о усуненье закона въ користь правительства. — Пос. Беръ рôвножь бажавъ бы точного поясненя сеи цѣлои квестіи вôдповѣднымъ закономъ. — Міністеръ Мадейскій и шефъ Рітнеръ заявили, що справа пояснить ся въ законѣ конґруальнôмъ, якій вже незадовго маѣ предложитись. — Ухвалено вычеркнути §. 2-гій.

——

Въ діскусіи надъ выимковыми розпорядженями — якъ доносять Narodni Listy — забере голосъ зô стороны правительства лишь міністеръ Бакегемъ. Кн. Віндішґрецъ не возьме участи въ діскусіи, бо ажь при буджетовôй провізоріи зложить въ имени кабінету заявленье. Противъ розпорядженъ будуть промовляти послы: Бляжекъ, Кафтанъ, Ґреґръ, Пацакъ, Вашатый, Тучекъ, Зачекъ, Люеґеръ, Барайтеръ, Клянчь и Спинчицъ. Голосованье вôдбудесь ажь въ середу, и длятого діскусія надъ буджетовою провізорією буде дещо скорочена.

Справа посла Спинчица не прийде сеи сесіи пôдъ нарады. Роблять ся заходы, цѣлу справу полагодити въ дорозѣ поза-парляментарнôй.

Атентатъ въ парлямéнтѣ францускôмъ.

Вечеромъ въ суботу рознесла ся вѣсть, що въ парляментѣ францускôмъ доконаный атентатъ анархістичный. Атентатъ выконано пôсля взôрця барцельоньского, бо якъ тамъ кинено бомбу наповнену експльодуючимъ матеріяломъ мѣжь бôльше число людей зôбраныхъ въ театрѣ, такъ тутъ мѣсцемъ атенґату була палата депутованыхъ французского парляменту. Въ однôмъ и другôмъ случаю не можна уважати сихъ атентатôвъ політичнымъ, лишь звычайнымъ злочиномъ и треба осуджати ихъ зъ такою строгостію, на яку они заслугують. Коли-жь ще зважити, що мѣжь атентатами ѣсть певного рода звязь и систематика, бо атентатъ въ театрѣ барцельоньскôмъ доконаный якъ разъ въ мѣсяць по страченю анархіста Паляса, а такожь и атентатъ парискій лучивъ ся зновъ въ мѣсяць, — то цѣлкомъ природнымъ а навѣть необходимымъ покаже ся, щобы поодинокій державы розпочали спôльну акцію, котра бы знищила въ самôмъ зародѣ орґанізацію анархістôвъ. Змаганя поодинокихъ державъ увѣнчають ся успѣхомъ, бо цѣле населенье подасть помôчну руку въ тôй справѣ та въ сей способъ буде можна выпалити того рака, котрый вже зачавъ точити орґанізмъ.

Вѣсти про атентатъ слѣдуючій:

Засѣданье палаты послôвъ зачало ся о 2-гôй годинѣ по полудни, а хочь на порядку дневнôмъ стояли лишь веріфікаціи выборôвъ, цѣла палата и ґалеріи були переповненій. При діскусіи надъ выборомъ Мірмана, выступивъ сей посолъ самъ на трибуну та оправдувавъ ся зъ закидôвъ. Коли Мірманъ покôнчивъ свою промову — а була якъ разъ 4-та година — розляглась наразъ сильна детонація.

Зъ правои ґалеріи кинено на салю бомбу. Женщины пôдняли крикъ и зачали тиснути ся до выходу. Цѣла саля выповнила ся дымомъ и сопухомъ експльодованои матеріи. Президентъ Діпі закликавъ: „Засѣданье продовжаѣ ся!“ (Оплески.) Коли першій гамôръ притихъ, побачено, що експльозія поранила двацять послôвъ, одныхъ менше, другихъ бôльше тяжко. Президентъ Діпі забравъ въ-друге голосъ и сказавъ: „Мои пановѣ! Гôдноść республики и парляменту выставлена на небезпечноść. Канцелярія зарядить все потрѣбне. Прошу васъ, задержати зимну кровь.“ (Живій оплески и оклики: Славно!) Выбôръ Мірмана звѣріфіковано. За той часъ выносять зъ салѣ раненыхъ. На трибуну вступивъ президентъ міністрôвъ Казіміръ-Періѣ и промовивъ: Палата порозумѣѣ, якъ прикро ему забирати голосъ. Ґратулюѣ палатѣ, що послухала поклику президента и задержала свою повагу. Палата зробила свôй обовязокъ. Правительство зробить рôвно-жь своѣ. Суть въ краю законы, котрій хоронять суспôльноść Тыхъ законôвъ ужиѣ ся въ теперѣшнôй хвили. — Президентъ Діпі рôвножь прилучивъ ся до того заявленя и по полагодженю формальностей замкнено засѣданье о год. 5-ôй.

Наслѣдки атентату були страшній. Понадъ сто осôбъ, по найбôльшôй части женщины, вôднесли раны. Бомба експльодувала у воздусѣ и длятого ѣи сила звернула ся головно на ґалерію. Сейчасъ по детонаціи замкнено всѣ выходы зъ салѣ, щобы нѣхто не мôгъ выйти. Льокаль канцелярійный палаты перемѣнено на шпиталь, де переношено раненыхъ и заосмотрювано. Бомба була выповнена гвоздями и тій гвоздѣ ранили. Найтяжше раненый священикъ Леміръ, котрого уважали зъ-разу убитымъ на смерть. Послы товпились до телефонôвъ, щобы успокоити свои родины. Рôвно-жь и президентъ Діпі легко раненый въ лице.

По-при ратункъ раненыхъ не залишила поліція слѣдити за злочинникомъ. Зъ оповѣдання женщинъ на ґалеріи, выходило бы, що було двохъ злочинникôвъ. Злочинникъ хотѣвъ кинути бомбу передъ трибуну президента, де звычайно стоить бôльше послôвъ, але потрученый якоюсь женщиною хибивъ цѣли. Бомба ударила о ґзимсъ ґалеріи и длятого лишь тій послы зъ правицѣ, надъ головами котрыхъ наступила експльозія, ранений та женщины, котрій сидѣли на ґалеріи. Бомба була выповнена або нітроґліцериною або хльоратомъ та мѣстила дрôбній гвоздѣ.

Мѣжь ранеными выкрыла поліція злочинника Называѣ ся Авґустъ Велянъ (Vaillant), родомъ зъ департаменту Арденôвъ и числить 32 лѣтъ. Велянъ бувъ передъ кôлькома роками редакторомъ соціялістичнои ґазеты. Женатый, отець двохъ дѣтей, выѣхавъ бувъ передъ кôлькома роками до Буеносъ Айресъ, а вернувши теперь до Франціи, мавъ роботу въ фабрицѣ шкôръ. Поліція знала Велянта яко загорѣлого революціоніста, а крôмъ того мала зъ нимъ ще до роботы за дрôбній крадежи и провины. Велянъ мавъ два мешканя въ Парижи, а ревізія въ однôмъ мешканю выкрыла много приборôвъ хемічныхъ та письма и брошуры анархістичній.

Велянъ признавъ ся до злочину, а навѣть чванивъ ся, що хотѣвъ поцѣлити самого президента палаты. Жалувавъ, що рука ёго завела. Давъ точній поясненя, зъ якихъ материй була зложена бомба. Велянъ хваливъ ся своимъ дѣломъ и каже, що не мавъ нѣякихъ спôльникôвъ свого злочину. Експльозія вырвала кусень носа Велянови.

Президентъ Карно звѣдувавъ ся черезъ адъютанта про станъ здоровля раненыхъ послôвъ. Міністры Періѣръ и Реналь не вôдступали раненыхъ. Въ недѣлю вôдбулась нарада міністрôвъ, якъ змѣнити законы що-до анархістичныхъ атентатôвъ.

Зъ судовои салѣ.

[Хлопскій судъ.]

Дня 9 н. ст. грудня розпочала ся у Львовѣ передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ розправа противъ 13 селянъ, господарѣвъ и паробкôвъ зъ присѣлка Помлынова ad Камѣнка лѣсна, повѣта равского, обжалованыхъ о убійство дня 21 н. ст. вересня свого сусѣда Миколы Бучмы, пôдозрѣваного о систематичне пôдпалюванье селяньскихъ хатъ. Розправа потреваѣ 3 днѣ и стане до неи крôмъ 13 обжалованыхъ и знатокôвъ судовыхъ, ще 15 свѣдкôвъ. Актъ обжалованя представляѣ рѣчь въ такій способъ.

Въ Помлыновѣ, присѣлку до Камѣнки було сего року кôлька огнѣвъ. Першій повставъ 20 н. ст. червня и знищивъ кôлька будынкôвъ, другій 12 н. ст. липня, третій 14 н. ст. липня. При третôмъ огни погорѣвъ и Микола Бучма. Того самого дня арештувавъ ёго жандармъ, а то зъ причины, що загальне пôдозрѣнье вказувало на него, яко на палѣя. Заряджено слѣдство, але оно нѣчого не выказало, а противно показало ся, що пôдозрѣнье звернене противъ Бучмы було невмовѣрне вже зъ тои причины, що ёго будынки цѣлкомъ не обезпеченй вôдъ огню стояли въ сусѣдствѣ пôдпаленои хаты и при третôмъ огни погорѣли зъ численными движимостями. Вправдѣ зôзнала сусѣдка Параня Вовкъ, що видѣла Бучму передъ огнемъ, якъ лежавъ на своѣмъ огородѣ недалеко вôдъ стрѣхи, що вôдтакъ займила ся, а Федько Вовкъ каже, що Бучма не боявъ ся огню, бо тогдѣ вѣтеръ вѣявъ въ противну сторону вôдъ ёго хаты а ажь пôдчасъ огню обернувъ ся — однако дочка Бучмы Маруня зôзнала, що видѣла вôтця сплячого въ огородѣ въ хвили, коли выбухъ огонь. Мѣжь тымъ, якъ Бучма сидѣвъ въ Равѣ въ слѣдчôй вязници повставъ дня 25 н. ст. липня новый огонь и знищивъ будынки Федька Вовка, що лишили ся по попереднôмъ пожари. Теперь звернено пôдозрѣнье на 14-лѣтного сына Бучмы, Гриня, котрого арештовано и вôдставлено до суду въ Равѣ. Однако слѣдство противъ вôтця и сына мусѣло бути застановлене, бо не було нѣякихъ доказôвъ, и оба увязненій вышли на волю дня 25 серпня. — Дня 18 н. ст. вересня повставъ зновъ въ селѣ огонь и хочь тогдѣ не було Бучмы дома, бо ѣздивъ до Равы, то однако звертають на него пôдозрѣнье, що вôнъ пôдмовивъ свою служницю Каську Деркачь, абы пôдпалила Ивана Вовка, на котрого Бучма мавъ мати злôбу. — Вкôнци дня 21 вересня о 3-ôй годинѣ пополудни погорѣло въ Помлыновѣ зновъ одно обôйстье такожь въ сусѣдствѣ Бучмы. — Перепудженй такъ частыми пожарами селяне удали ся до ворожки Елисаветы Броницкои а ся выкладаючи карты, описала имъ такъ палѣя, що они могли напевно гадати, що се маѣ бути Микола Бучма. При тôмъ мала навѣть Броницка кинути гадку, що добре було бы палѣя убити. Отже дня 21 н. ст. вересня, коли ще не догашено огня, зôбрало ся кôлькохъ селянъ и на зазывъ Ивася Вовка-Чепѣля, що погорѣвъ 18 вересня, порѣшили убити Бучму. До нихъ прилучило ся ще кôлькохъ селянъ, що були коло огню и всѣ зъ колами та заступами удали ся до хаты Костя Вовка, де Бучма, котрому згорѣла хата, мешкавъ. Тутъ згасивши свѣтло стали Бучму бити а вытягнувши ёго зъ хаты на подвôрье били доси, доки не вôддавъ Богу духа. Звôдтамъ занесли трупа вже пôдъ ёго власну шопу и тамъ ёго кинули. Секція лѣкарска выказала, що Бучма мавъ цѣлкомъ розбиту голову, численній иншій смертній раны и цѣле тѣло покрыте синцями.

Выслѣдъ процесу подамо по ёго укôнченю.

Дописи „Дѣла“

Зô Львова.

[Вечерокъ въ рускôй духовнôй семинаріи въ честь памяти Маркіяна Шашкевича.]

Вчера т. ѳ. дня 10 грудня вôдбувъ ся въ рускôй семинаріи вечерокъ деклямаційно-музикальный въ память Маркіяна Шашкевича. Програма була добôрна.

Вечерокъ зачавъ привѣтнымъ словомъ п. Л. Несторовичь. Въ короткôй а дуже ядернôй и на-скрôзь патріотичнôй промовѣ зазначивъ п. Н.: „Обходимо памятку першого руского питомця, котрый не побоявъ ся выступити рѣшучо зъ живымъ рускимъ словомъ. Гордитись повинній мы тымъ, що въ сѣмъ заведеню проживавъ колись першій свѣточь рускій. Заразомъ повинній мы, ободренй ёго вѣщимъ духомъ, постановити собѣ йти слѣдомъ за нимъ: не цуратись нашимъ рôднымъ словомъ, а працювати щиро и невсыпущо надъ просвѣтою нашого народу. Тымъ вôддамо найкрасшу почесть идеямъ Маркіяновымъ.“

По тôй промовѣ принятôй оплесками зачались продукціи хору и орхестры семинарскои. Вôдспѣвано хоръ стрѣльцѣвъ зъ оперы „Freischütz“ К. М. Вебера, Матюка „Цвѣтка дрôбная“ знаменито вôддану п. Скалишемъ, хорошій дуетъ О. Нижанкôвского „Люблю дивитись“ вôдданый зô зрозумѣньемъ пп. Скалишемъ и Тиховичемъ, концертъ XIX. „Рече Господь“ Бортняньского, а вкôнци прегарно вôдспѣвано „Имны славяньскій“ О Нижанкôвского. Деклямацію „Псальмы Руслановій“ выголосивъ досыть добре п. Валюхъ. Крôмъ того вôдограно дуже удачно квінтетъ фортепяновый „Молитва“ укладу И. Кишакевича. Управлявъ хоромъ п. И. Кишакевичь, а фортепяновый акомпаніяментъ перенявъ п. И. Туркевичь. Оба вывязались знаменито зô своеи задачѣ.

Запримѣтити можна було щирый и сердечный настрôй всѣхъ присутныхъ питомцѣвъ, якого при подôбныхъ вечеркахъ давнѣйшими часами не доставало. Въ тôмъ заслуга теперѣшного керманича рускаго семинаря крил. о. Л. Туркевича, котрый, стоячи рѣшучо при народнôмъ прапорѣ, усуваѣ щасливо безстороннымъ, справедливымъ и тактовнымъ поведеньемъ тій рôзницѣ въ поглядахъ питомцѣвъ на народній справы, якій давнѣйше мали дуже немилій неразъ наслѣдки. Щасть Боже новому керманичеви до того великого дѣла!

Зъ Дрогобицкого.

[Політичне житье Русинôвъ. — Вôдкрытье читальнѣ „Просвѣты“ въ Добрôвлянахъ. — Новый рôдъ напитку для селянъ.]

Писати про житье політичне нашого повѣта — треба бы бути майстромъ въ тôй штуцѣ. На-разѣ выпадаѣ тôлько зазначити перепоны ставленй заложеню філіи товариства педаґоґічного, котре остаѣ ще въ завѣшеню, а коли-бъ не прийшло до завязаня, вôдкрывсь властива причина „zgody i jedności“.. Є, правда, и у насъ люде доброи волѣ и ихъ заходами завязало ся „Руске касино“ въ Дрогобичи, котре, надѣемо ся, розбудить житье товариске въ спячôмъ доси мѣстѣ та причинить ся до щирѣйшого заинтересованя національнымъ рухомъ тыхъ, котрій глядять на справу надто идеально и — крôмъ богато бесѣды при зачиненыхъ дверехъ — не брали ся до працѣ позитивнои въ тôмъ взглядѣ. Не дивота, що майже всякій рухъ політичный, всяка орґанізація Русинôвъ въ нашôмъ повѣтѣ, спочивають сномъ блаженныхъ, а тымъ самымъ вѣсти про нашь повѣтъ мусять взагалѣ выпасти млаво.

Всяке, хочь-бы на поглядъ найменше про-

та, щобы позбути ся Казимира. И Казимиръ самъ не такъ то ще дуже занимавъ ся тогдѣ справами рускими, якъ собѣ звычайно представляють. Разъ, що то було надъ ёго силы, бо тымъ вôнъ лише дразнивъ Литву и Татаръ, а по друге, у него були тогдѣ ще иншій ґедки. Не бувъ вôнъ ще тогдѣ такъ дуже запрязненый зъ Каролемъ угорскимъ; вôнъ прилягъ бувъ цѣлою душею до лицарского короля ческого Ивана и сына ёго Кароля, котрій ёго хотѣли звязати зъ своимъ домомъ. При кôнци червня 1341 р. выбравъ ся Казимиръ до Праги, щобъ одружити ся зъ Марґаритою, а коли она нежданo вмерла, глядавъ другои. Въ осени вôдбулось вѣнчанье ёго зъ Аделяйдою, дочкою ляндґрафа Гессіи, въ Познани. На Русь майже забувъ король польскій. Тымъ и пояснити собѣ можна змѣну, яка наступила у Львовѣ.

Вже сказано высше, що Любартъ мусѣвъ зъ своими претенсіями до Руси сейчасъ выступити и принятi титулъ князя Руси. Интервенція Казимира и Кароля угорского помѣшала на хвилю и попсувала ему пляны. Але мимо угоды, яку заключивъ староста рускій Дмитро зъ Казимиромъ, мусѣли бояре и духовеньство, якъ се доказуе напись звона, узнавати ёго властивымъ своимъ княземъ. Близшихъ вѣстей про се, якъ Казимиръ утративъ панованье надъ Львовомъ, не маѣмо. Однакъ обставины були такій, що вôнъ не мôгъ сильнѣйше пôдперти своихъ претенсій. Въ р. 1342 умеръ король угорскій Кароль, а се для Казимира не було користно, бо наслѣдникъ ёго Людвикъ, сынъ польскои матери, мавъ цѣлкомъ иншій змыслъ для справъ рускихъ, якъ се мôгъ мати Кароль. Вкôнци не мôгъ Казимиръ нѣчого рѣшучого предприняти, доки не погодивъ ся зъ Хрестоносцями. Настававъ на се дуже горячо папа а Людвикъ Бранденбурґскій накинувъ ся орденови за посередника до угоды, котра стала въ липни 1343 р. Була се дуже важна хвиля. Борба перестала и обомъ сторонамъ розвязали ся руки. Теперь мôгъ Казимиръ свобôднѣйше обертатись, а особливо выступити проти Литвы тымъ бôльше, що и Хрестоносцѣ приготовляли теперь великій похôдъ на Литву. Въ р. 1343 зъѣзджали ся до Прусъ „гостѣ“ зъ цѣлои Европы, щобъ ити на Литву, король ческій и угорскій йшли такожь туда. Угорскій ишовъ черезъ Русь*) и певно тогдѣ утвердивъ ся у Львовѣ. Не дармо кладе Длуґошь — не знати за котрымъ идучи жереломъ — похôдъ Казимира на 1344 рôкъ. Мы не можемо сконтролювати, чи се поданье Длуґоша що-до даты точне, бо що-до рѣчи оно певно фальшиве, здаѣть ся однакъ, що похôдъ почавъ ся ще 1343 р. Вôдъ половины липня ажь до половины жовтня а потôмъ въ зимѣ не находимо Казимира въ Польщи. Знаемо лише, що ще того року звернувъ ся вôнъ до папы Климентія VI зъ просьбою о даруванье ему десятины церковнои польскои на вôйну противъ Татаръ, Руси и Литвы. Грамотою зъ 1 грудня 1343 р., высланою зъ Авіньона, дарувавъ ему дѣйстно Климентъ VI жадану десятину и повѣдомивъ о тôмъ архіепископа ґнезненьского и другихъ.*) Тогдѣ отже мусѣвъ Казимиръ воювати на Руси.

И зъ рокомъ 1344 ситуація політична дѣйстно змѣнила ся. Зъ листу Людвика до старосты Дмитра Детка зъ 20 мая 1344, о котрôмъ уже рѣчь була, видно, що Людвикъ запанувавъ надъ Львовомъ и Галичемъ. Въ 1345 знаходимо вже слѣды панованя Казимира въ Сяноцѣ а здаѣть ся и въ Перемышли. Любартъ утративъ Львôвъ. Въ 1347 р. пише до него императоръ грецкій яко до князя володимирского. Панованье ёго, и то лишь номінальне, можна класти вôдъ р. 1340 до 1344. Вôдобрати ему и Волынь — се було найблизшою задачею короля польского. Але обставины ще не були користнй. Власне тогдѣ перейшло панованье надъ Литвою зъ рукъ нездалого великого князя Литвы Явнуты въ руки двохъ лицарѣвъ Литвы Ольґерда и Кейстута. Справа зъ ними не була легка и Казимиръ зновъ мусѣвъ чекати. Ажь коли 1349 р. Хрестоносцѣ въ горячôй битвѣ надъ Стернавою знищили майже до крихты литовске вôйско, ажь тогдѣ мôгъ Казимиръ подумати о походѣ на Литву. Але й теперь показало ся, що вôнъ самъ ще за слабый до сего дѣла и длятого вôнъ, побитый Литвою, мусѣвъ тѣсно звязати ся зъ Людвикомъ угорскимъ, котрому обѣцявъ львôвско-галицку землю. Доперва спôльными силами здобули они Волынь, але й теперь ще мусѣли вôдступити ёи Литвѣ.

Исторію сего такъ важного походу зъ рокôвъ 1349, 1350 и 1351 розкажемо иншимъ разомъ, — теперь хотѣвъ я лише выяснити вôдносины Казимира до Руси, Угоръ и до Литвы въ першôй порѣ и вказати на се, що не такъ легко було польскому королеви ставити перший кроки на рускôй земли, — якъ то оповѣдаѣ Длуґошь и другій за нимъ! Трицять лѣтъ боровъ ся и працювавъ Казимиръ надъ справами рускими и здавало ся, що лишь длятого, щобы все загорнула по нѣмъ Угорщина. Лише случай вôддавъ Польщи то, надъ чимъ працювавъ такъ довго великій ёи король.

У Львовѣ 16 падолиста 1893.

*) Такъ пише такожь Стрыйковскій въ своѣй хронiцѣ.

*) Theiner Mon. Pol. 468, 469 IV 604 и 605.

будженье нашого повѣта заслугує на оповѣщенье, — може бодай тымъ способомъ, правда не ефектовнымъ, заинтересуєсь загалъ сѣльскои интелїґенціи роботою зъ долины, котрои пôдвалиною є закладанй читальнѣ „Просвѣты“. Дня 3 н. ст. грудня вôдбулось вôдкрытье читальнѣ „Просвѣты“ въ селѣ Добрôвлянахъ. По побореню трудностей мѣсцевыхъ удало ся невтомимому та енерґічному труженникови ч. Платонови Чапельскому довести зачаге нимъ дѣло до кôнця. Около годины 3-ои по полудни збиралась на-певно сотка людей, мѣжь тымъ дѣвчатъ и молодиць въ хатѣ, въ сѣнехъ и на подвôрю ч. Яця Яворского, котрый вôдступивъ на цѣль читальнѣ свою хату. Вповн. М. Билиньскій, мѣсцевый учитель, повитавъ збраныхъ широю патріотичною промовою Въ ядренныхъ словахъ, зъ правдивымъ перенятьемъ тою такъ важною хвилею, схарактеризувавъ бесѣдникъ вôдродженье Русинôвъ по дарованю панщины, выказавъ конечнôсть закладаня читалень „Просвѣты“ а на закôнченье внѣсъ многолѣтье Найяснѣйшому монархови, котрй збранй грôмко вôдспѣвали.

На внесенье В. Ратальского, учителя зъ Тинова, выбрано п. Билиньского предсѣдателемъ збору. По выборѣ и уконституованю выдѣлу наступивъ вôдчитъ В. Ратальского „Про историчный розвôй, упадокъ и вôдродженье руского народу“. Прелеґентъ начеркнувъ историчне житье Русинôвъ вôдъ найдавнѣйшихъ до теперѣшныхъ часôвъ, выказавъ конечнôсть просвѣты хлѣборобôвъ и заохотивъ до громадно-трудолюбивого житя, пôдносячи вагу закладаня читалень. По вôдчитѣ наступили деклямаціи парубка и дѣвчины, котрй удались дуже добре. — Годить ся зазначити, що мѣсцевый почтмайстеръ п Якôвъ Букала, хочь Полякъ, прибувъ на вôдкрытье читальнѣ и въ теплыхъ словахъ пôднѣсъ конечнôсть згоды Русинôвъ зъ Поляками. За щирôсть п. Букалы выбрано его до выдѣлу. Тй пп. почтмайстры, що чванять ся незнаньемъ руского языка зволять взяти собѣ за примѣръ п. Букалу, котрый прибувши до Добрôвлянъ зъ Мазурщины, не знавъ и слова по руски, а въ пôвъ року поладжувавъ урядованье въ язычѣ рускôмъ — Въ часѣ перервъ хоръ пôдъ проводомъ ч. Н. Берегуляка вôдспѣвувавъ рускй пѣснѣ.

Щира, невымушена, на-скрôзь демократична забава перетяглась до пôзна въ нôчь, а коли на закôнченье промовивъ В. Ратальскій, загрѣваючи збраныхъ до вытревалости та щобъ не знеохочувались хвилевыми перешкодами, закôнчивъ словами: „Ще не вмерла Украина“, бôльшôсть селянъ зъ торжественною повагою вôдспѣвала имнъ народный, а чутливѣйшимъ заблыщали слезы радости и надѣѣ на красшу будучнôсть, въ котрôй чей не буде того рода напиткôвъ якъ „дунісъ“, про котрый недавно згадувано въ „Дѣлѣ“.

У насъ жиды роблять на „дунісовыхъ“ капляхъ дуже добрй интересы. Якъ твердять лѣкарѣ, капѣ тй въ малôй скôлькости спроваджують дрожанье тѣла и заворотъ головы. Що-жь доперва, коли мужикъ, присягнувши вôдъ горѣлки, зачне зъ кумомъ здоровкатись „порціями“! Сей рôкъ для хлѣбороба тяженькій. Чого не забрала вода, выпродано на податки и додатки. Засѣвъ осѣнный выѣли слимаки. Слабôсть не гасне, — на грыжу „дунісъ“ и пропадаючій фактично пропаде... Може бы власти взяли заразъ въ початкахъ справу „дунісу“ пôдъ розвагу и положили конець безсовѣстному вызискуваню хлѣбороба?!

Селюхъ.

Зъ Борщѣвского.

[По що така тяжка кривда.]

Гъ селѣ С. пôдъ К. була черезъ три роки учителькою панна А. Л., сирота по священику. Якъ она обовязки свого стану сповняла, на то найлѣпшій доказъ фактъ, що родичѣ зъ найбôльшою охотою посылали свои дѣти до школы [а се у насъ велика рѣдкôсть!], дѣти не тôлько обовязанй на науку але й необовязанй бѣгли зъ найбôльшою радостію до школы, до „доброи панѣ“. Наука въ школѣ поступала, якъ не можна лѣпше, такъ що инспекторъ окружный п. К. — хочь якій вымагаючій и хочь, якъ була чутка, мало въ котрôй школѣ свого округа бувъ вдоволеный зъ постуну дѣтей — въ С. зъ науки дѣтей вповнѣ бувъ задоволеный и не робивъ нѣякихъ докорôвъ панѣ Л., котра при тôмъ всѣмъ була доброю Русинкою, не встыдала ся анѣ не бояла ся писати квітôвъ на пенсію по руски, а не маніфестуючи публично голосно свого патріотизму, трудила ся тихо въ школѣ.

И що-жь! Тая правдиво невтомима робôтница на поли просвѣчуваня простолюддя — за-для особистыхъ причинъ — просила о перенесенье ей на другу посаду о кôлька миль вôддалену, и дôстала ей, ще до того зъ платнею о 50 зр. высшою вôдъ попереднои. Але — якъ каже народна пословиця — чимъ менше хто нещастя сподѣваѣ ся, тымъ борше его постигае... Такъ сталось и тутъ. Одержавши асигнату на побираньe пенсіи зъ ц. к. краевои рады школьнои, спѣшить панна Л. до ц. к. уряду податковаго въ М. по пенсію, бо безъ хлѣба насущного не обôйдешь ся, а тутъ ще и вдовѣ матери треба дати при собѣ притулокъ. Ба! въ ц. к. урядѣ податковôмъ кажуть паннѣ Л., що имъ ще не прийшла асигната на пенсію. Та бо нема асигнаты цѣлый мѣсяць а фести хочеть ся, нема другій мѣсяць, нема й третій и четвертый — и де-жь той пророкъ, щобы сказавъ, чи коли й прийде! Нѣякй интервенціи, инстанціи не помагають!

Подумайте-жь собѣ теперь, люде добрй, яке то положенье учительки сироты, котра ще до того й матѣрь при собѣ маѣ — въ чужôмъ не знаемôмъ селѣ — безъ крейцаря! Зъ вôдки она маѣ взяти? якій для нея поратунокъ? найважнѣйша рѣчь: чи може вже она мати надѣю на помôчь зъ-вôдти, зъ-вôдки маѣ повне невôдкличне право надѣяти ся!

Нехай вже кождый самъ собѣ выснуе дальшй наслѣдки такого поступованя, а я лише скажу, що така політика — то просто убійча: можлива хиба въ Гонолюлю!

Священикъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Wiener Zeitung оголосила цѣсарскій патентъ, датованый зъ 6 с. м., котрымъ скликуе ся соймы краевй. Соймы Австріи долѣшнои, Стирiи, Моравы и Ґориціи скликанй на 19 грудня, соймы Чехіи, Краины, и Шлезка на 28 грудня, соймы Австріи горѣшнои, Истріи и Трієсту на 3 сѣчня 1894 а соймы Галичины, Дальматіи, Зальцбурґа, Каринтіи, Буковины и Форарльберґу на 10 сѣчня 1894 р. — Соймъ тирольскій не буде мабуть скликаный на теперѣшну сесію, бо сего року и такъ мавъ вже два разы сесію, въ цвѣтни и маю, та полагодивъ буджетъ на 1894 р., а зновъ предложенье правительственне що-до тирольскои обороны краевои ще не выготовлене.

Ситуація въ Италіи стаѣ справдѣ вельми прикра, бо нѣякъ не можна зложити нового кабінету. Ситуація зачинае выкликувати вже неспокôй и за границями державы, именно у державъ союзныхъ, такъ що въ берлиньскихъ кругахъ парляментарныхъ и бірженыхъ подавано собѣ вѣсть, мовь бы король Гумбертъ хотѣвъ абдикувати. Абдикація короля не причинилась бы до прояснення внутрѣшнои ситуаціи и поправы італійскихъ вôдносинъ фінансовыхъ, то-жь лишь тогдѣ була бы неминуча, если бы усуненье крізы залежало вôдъ заграничнои політики італійскои. Італія заанґажована въ союзахъ заграничныхъ лишь въ наслѣдокъ персональнои ініціятивы теперѣшного короля и новый наслѣдникъ престола мавъ бы розвязанй руки.

Цанарделі проваливъ ся зô своею комбінацією кабінету — а Кріспі покликаный до Риму. Цанарделі предложивъ королеви лісту нового кабінету, але теку скарбу не мавъ обсаджену, бо просто не мôгъ найти чоловѣка, котрый бы при теперѣшнôмъ станѣ італійскихъ фінансôвъ хотѣвъ взяти на себе сю тяжку місію и одвѣчальнôсть. Король не згодивъ ся на се предложенье, бо бувъ той гадки, що кабінетъ безъ доброи силы фінансовои и выразнои проґрамы фінансово-економічнои, не може довго животѣти. Помимо представлень Цанарделього, не приставъ король на се половинне трактованье справы. Крôмъ того ще за другу причину упадку Цанарделього подаютъ се, що вôнъ покликавъ до кабінету на міністра справъ заграничныхъ ґенерала Баратіері, родомъ зъ полудневого Тиролю и чоловѣка, котрый свого часу досыть залицявъ ся до ирредентистôвъ. Впрочôмъ самъ Цанарделі втративъ свою давну популярнôсть, бо всѣ осуджують що се чоловѣкъ фразъ а не дѣла, котрого теперь въ Італіи доконче треба. — Чи Кріспі зможе добутись зъ-помѣжь скалъ, якй ему грозять, не можна напередъ вгадати. И такъ Франція, побачивши свого тяжкого ворога на мѣсци президента кабінету, сейчасъ накинесь на Італію пôдъ взглядомъ фінансовымъ и до решты пôдкопае італійскій кредитъ державный. Неменше и Ватиканъ буде лихимъ окомъ глядѣти на нове правительство. А вкôнци скандалъ банковый лишивъ на особѣ Кріспіого такъ незатертй слѣды, що не такъ легко прийшлось бы Кріспіому погодити клопоты державнй зô своими власными.

НОВИНКИ.

— **Жовкôвска „Руска Рада“** надôслала намъ [нѣкимъ не пôдписану] вôдозву до выборцѣвъ округа Жовкôвь-Рава-Сокаль взываючу ихъ, щобы при выборѣ дня 14 н. ст. грудня сего року вôддали свои голосы таки зновъ на старенького о. Николая Роздѣльского зъ Сокаля. Вôдозвы сеи мы не мѣстимо, щобъ не вносити хаосу въ справу, тымъ бôльше, що рôвночасно одержуємо вѣсть зъ Сокальского, що о. Роздѣльскій выпрошуе ся вôдъ кандидованя и взагалѣ справа нового его кандидованя ще невыяснена.

— **Клюбъ Русинокъ** пригадуе родичамъ, хотячимъ зъ дѣтьми взяти участь въ вечерницяхъ, котрй для дѣтей устроюе Клюбъ въ день св. Николая, щобы завтра мѣжь годиною 4 а 6-ою вечеромъ зголосили ся въ Клюбѣ [ул. Вôрменьска ч. 2].

— **Зъ вечерниць** устроеныхъ минувшои недѣлѣ въ комнатахъ рускихъ товариствъ принѣсъ буфетъ, урядженый заходомъ „Клюбу Русинокъ“, 50 зр. на будову руско-народного театру. Якъ бачимо, по-при хорошу сердечну забаву ще й дохôдъ хорошій!

— **Якъ пôдпираесь у насъ христіяньска торговля и промыслъ?** Въ Зборовѣ заложивъ передъ двома роками торговлю товарôвъ корѣнныхъ п. Григорій Леткій зъ добôрными а дешевыми товарами и выдержавъ найзавзятѣйшу конкуренцію обывателѣвъ зъ двома шапками на головѣ. Другій рôкъ уже доходить, якъ и Леткій старае ся у ц. к. староства въ Золочевѣ о консенсъ на комнату до снѣдань при своѣй торговли, чого публика дуже домагаесь, абы не була вызискувана жидами. И що-жь? Въ ц. к. староствѣ обѣцювали вôдъ самого початку, та на обѣцянцѣ й скôнчило ся. П. Леткій до нынѣ не маѣ права на комнату до снѣдань! Такъ то у насъ може пôдносити ся христіяньска торговля к христіяньскій промыслъ! А жиды усюда благоденьствують...

— **Копальня угля въ Мышинѣ** коло Коломыѣ, власнôсть п. Стан. Щепановского, розширила ся сими днями. Дня 4 н. ст. грудня посвящено тамъ новый закôпъ пôдъ назвою „Варвара“.

— **Змѣна територіяльна.** Wiener Ztg. оголошуе, що громада Залѣсье вылучена зъ округа судового Потôкъ Золотый и придѣлена до округа Монастириска.

— **Огнѣ.** Вчера передъ полуднемъ повставъ огонь въ будынку краевои дирекціи скарбу у Львовѣ. Въ бюрѣ адміністраційнôмъ на другôмъ поверсѣ запалила ся въ наслѣдокъ хибнои конструкціи комина т. зв. стѣна „пруска“. Огонь угашено въ короткôмъ часѣ. Акты ненарушенй.

— **Загальнй зборы членôвъ товариства доставы для ц. к. арміи** вôдбудуть ся у Львовѣ въ недѣлю дня 14 сѣчня 1894 р о год. 10-тôй рано въ ратуше вôй комнатѣ рукодѣльничôй. На порядку дневнôмъ буде: 1) вôдчитанье протоколу, 2) справозданье зъ дѣяльности дирекціи за р. 1893, 3) справозданье комісіи ревізійнои зъ рахункôвъ за р. 1893 и внесенье на удѣленье дирекціи абсолюторіи, 4) внесенье комісіи въ справѣ рахунку стратъ и зыскôвъ, 5) внесенье рады надзираючои въ справѣ дальшои доставы, 6) выбôръ 15 членôвъ и 5 заступникôвъ до рады надзирачои, 7) выбôръ 5 членôвъ до комісіи ревізійнои 8) затвержденье выбору членôвъ дирекціи а) внесенье членôвъ. — *Нѣмчиновскій* предсѣдатель, *Шапіра* секретарь.

— **Доповняючій выборы.** При выборѣ двохъ послôвъ соймовыхъ зъ бôльшои посѣлости округа коломыйского, розписаныхъ на день 20 н. ст. грудня, мають кандидувати ґр. Стан. Дѣдушицкій и д-ръ Ник. Кшиштофовичь. Оба кандидаты, якъ пише Gazeta Narodowa, мають запевнену бôльшôсть.

— **Про проектъ нѣмецко-рускои ґімназіи въ Черновцяхъ** пише „Буковина“: „Буковиньска краева рада шкôльна полагодила вôдступленй ѣй соймомъ буковиньскимъ петиціѣ Русинôвъ тутешныхъ въ той способъ, що рѣшила представити міністерству просвѣты внесенье, щобы въ Черновцяхъ отворено другу ґімназію, поки-що низшу, зъ языкомъ выкладовымъ нѣмецкимъ, але зъ рускими клясами паралельными. Меншôсть рады шкôльнои, пôдпираючи петицію о заснованье самостôйнои рускои ґімназіи, зголосила особне свое добромнѣнье въ сѣй справѣ зъ представленьемъ до міністерства просвѣты.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Корнѣ въ повѣтѣ равскôмъ купили вôдъ спадкоемцѣвъ Ант. Фредра-Бонецкого Маврикій и Марія Мохнацкй. — Село Грабôвницю стариньску въ Сянôччинѣ купивъ вôдъ Адама Осташевского жидъ зъ Лѣська.

— **Убитого въ Креховѣ ротмістра Іос. Бариша** похоронено въ суботу въ полудне въ Жовкви. Покôйный бувъ перенесеный передъ кôлькома тыждни до Крехова, а передъ тымъ служивъ въ Вайскірхенъ на Моравѣ яко учитель ѣзды при школѣ кадетскôй. Пôдофіциръ, що убивъ Бариша, пропавъ безъ слѣду.

— **Архикнязь Отто** мавъ сими днями пригоду, котра на щастье не потягнула за собою грôзныхъ наслѣдкôвъ. Коли именно вертавъ архикнязь вôдъ стрѣляня до цѣли, выпаливъ пістолетъ, въ наслѣдокъ неосторожности, а куля скалѣчила архикнязя въ лѣве рамя не нарушуючи кости. Кулю заразъ выймлено и архикнязю не грозить нѣяка небезпечнôсть.

— **Пошести.** Зъ Микуличина доносять, що холера тамъ вже выгасла, але за те ширить ся сильно мѣжь населеньемъ тифъ.

— **На будовы рускаго театру** зôбравъ п. Андрѣй Жевко, ц. к. пôдофіциръ рахунковый 45-ого полку вѣхоты въ Перемышли, вôдъ пп. пôдофіцирôвъ 8 зр. зложили пп. Кациловскій 1 зр. 20 кр., Нѣмцѣвъ 1 зр. 10 кр, Бечь 1 зр., Жевко 1 зр. 40 кр., Чоричь 40 кр., Костикъ 50 кр., Радомскій 30 кр, Падулька 30 кр., Савицкій 20 кр., Колодѣй 50 кр., Ґонска 50 кр., Лессінґъ 20 кр., Буґель 20 кр., Курило 20 кр. — разомъ 8 зр. Красный сей патріотичный примѣръ повинни наслѣдувати и иншй Русины въ иншихъ ґарнізонахъ, а тымъ докажуть, що й они узнаютъ потребу театру народного, на котрôмъ весело проведуть не одинъ вечеръ.

— **На будову рускаго театру** зложивъ на мои руки о. Володиславъ Дорожиньскій, совѣтникъ митрополичои консисторіи и парохъ Мизуня, квоту 7 зр, зôбрану въ его домѣ въ часѣ товарискои забавы. — *Илярій Огоновскій.*

— **Холєра** Газета урядова доносить: Дня 7 и 8 н. ст. грудня занедужало на холеру: Въ Римановѣ 2 особы, въ Забережи повѣта станиславôвского 1 особа, въ Плотичи повѣта тернопôльского 2 особы. — Выздоровѣло: Въ Залôщяхъ повѣта бродского 1 особа, въ Ладинѣ и Римановѣ повѣта сянôцкого по 1 особѣ, въ Забережи 1 особа. — Померла въ Плотичи повѣта тернопôльского 1 особа. — Дня 6 н. ст. грудня лишило ся въ лѣченю 8 недужихъ, дня 7—8 грудня занедужало 5 особъ, выздоровѣли 4, померла 1, отже лишило ся въ лѣченю ще 8 особъ. — Холеру скопстатовано бактеріольоґічно въ вôдходахъ особы померши середъ пôдозрѣныхъ познакъ въ Плотичи повѣта тернопôльского. Не выкрыто заразинъ холеричныхъ въ вôдходахъ особы померши въ Соколовôй Воли повѣта лѣського.

— **Було на що лакомитись!** Хтось выкравъ одному баронови въ Маріенбадѣ жѣнку. Баронъ дожидавъ довго, чи она не верне сама до дому, а коли не стало у него терпцю, поробивъ вôдповѣдній кроки, щобы ей вынайти и силомôць привернути до себе. Въ тôй цѣли удавъ ся на дорогу права и подавъ такій описъ жѣнки: Волосье: чорне. Зубы: вставленй. Лице: звычайне, лишь дуже помальоване. Вѣкъ: лѣтъ 50! — Отъ взмъ и книшь!

— **Характеристика нового французского міністерства.** Въ одноѣ радикальноѣ часописи въ Парижи появила ся така характеристика членôвъ нового міністерства п. з. „Ихъ заслуги“: Казіміръ-Періе. Пятьсотъ тысячь франкôвъ рôчного доходу яко овочь убійчои роботы гôрникôвъ зъ Анзенъ, що ѣдять чорный хлѣбъ и пють воду. Бірдо. Чоловѣкъ, що — якъ вôнъ самъ каже — выйшовъ власными силами въ люде. Унаслѣдивъ погляды пана Ротшільда що до банку французского. Тота спадщина помагае ему прилично жити. Спіле. Великій, грубый, бѣлявый, Баварець. Добрый чоловѣкъ, що переводить часъ на питю пива и ѣдженю величезныхъ мисокъ капусты зъ шинкою, такъ що не стае ему часу щось злого зробити. Рейналь. Виновникъ проклятыхъ договорôвъ зъ товариствами зелѣзничими. Чоловѣкъ, що научивъ бы рѣшучо кождого розуму, хто поважився бы перервати ему травленье. Витрихъ великихъ товариствъ. Антонинъ Дідо. Зозуля журналізму. Марті. Найдурнѣйшій чоловѣкъ Франціи по... Марті.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Сторожинци померъ Теод. Терлецкій старшій инспекторъ податковый въ 63-ôмъ роцѣ житя. — Кс. Антôнъ Станковскій, крилошанинъ римо кат. капітулы львôвскои и совѣтникъ консисторіи, померъ нагле въ пятницю по богослуженю въ катедрѣ на ударъ серця. — Въ Чернôвцяхъ обкрадено онодгы каплицю Єзуитôвъ; злодѣй забравъ грошѣ зъ пушки. — Въ Коломыи померъ дня 7 н. ст. грудня Бронислав Обтуловичь, инжинерь гôрничій въ 38-ôмъ роцѣ житя. — У Львовѣ померла ґрафянка Ксав. Коморовска въ 64-ôмъ роцѣ житя. — Леопольдъ Климовичь, огородникъ и властитель реальности у Львовѣ померъ въ 33-ôмъ роцѣ житя.

Надôслане.

Ball-Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. **11.65** per Meter — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. **11.65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) Porto- und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (4)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) **Zürich.**

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Дѣйстными деканами именованй оо.: Ор. Чеховичь, завѣдатель деканата белзкого, Зен. Кравичь, завѣдатель дек. перемыского и Волод. Лисякъ завѣдатель декамата судововишеньского. О. Лисякъ одержавъ крôмъ того крилошаньскй вôдзнаки.

Вôдпоручникомъ ординаріятскимъ до окружнои рады шкôльнои въ Новôмъ Торзѣ именованый о. Мих. Шумило експозитъ въ Шляхтовôй.

Титулярнымъ совѣтникомъ епископскои консисторіи именованый о. Юл. Дуркотъ зъ Мшаны.

До институціи вôзванй оо.: Левъ Волянській на Поворозникъ, Волод. Полошиновичь на Камяну и Игн. Вислоцкій на Лелюхôвъ.

Завѣдательства одержали оо.: Кипр. Козловскій въ Жовкви, Атан. Бованко въ Замочку.

Сотрудництва одержали оо.: Мих. Людкевичь въ Люблинци и Конст. Федѣвъ въ Вощанцяхъ.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. сѣчня 1894 розписанѣ парохіи: 1) Острыня, дек. тисьменицкого; 2) Брошкôвцѣ, дек. буковиньского; 3) Синкôвъ, ден. кудринецкого; 4) Серетъ, дек. буковиньского и 5) Ковалѣвка, дек. бучацкого.

Завѣдательства одержали оо.: Ал. Балицкій въ Синковѣ, Сим. Билинкевичь (прив. сотр. зъ Залуча) ex currendo въ Переровѣ и Зен. Кириловичь въ Горошовôй.

Введенй оо.: Ом. Гавацкій яко завѣдатель въ Бобулинцахъ. Теод. Чорный яко прив. сотрудникъ въ Говиловѣ, Прокôпъ Гукъ яко систем. сотр. въ Коропци, Левъ Березовскій яко прив. сотр. въ Виноградѣ, Евг. Даниловичь яко сотр. въ Джуринѣ, Мих. Бровко яко прив. сотр. въ Борщевѣ, Андрѣй Поповскій яко прив. сотр. въ Помôрцяхъ, Ґронимъ Баришь яко завѣдатель Угринова станисл. деканата, Ал. Шарковскій яко прив. сотр. въ Зазулинцяхъ, Ом. Ковальскій яко завѣдатель Серета, Мих. Проскурницкій яко прив. сотр. въ Ворвулинцяхъ, Кир. Дольницкій яко систем. сотр. въ Нирковѣ и М. Баричко яко прив. сотр. въ Ниврѣ.

Канонічну институцію дôстали оо.: Яр. Майковскій на Голоскôвъ, Ив. Велигорскій на Иванье, Алойсій Олесницкій на Торговицю и Евг. Ступницкій на Вербовець.

Презенты одержали оо.: Волод, Левицкій на Иваникôвку и Никиф. Куриловичь на Темерôвцѣ, а консисторія вôднесла ся до намѣстництва о згоду на ихъ канонічну институцію.

До канонічнои институціи вôзванй оо.: Спир. Ганкевичь на Устьечко, Ник. Бачиньскій на Милованье и Евг. Проскурницкій на Городницю коло Городенки.

Въ пропозицію взятй на Лисôвцѣ, дек. скальского оо.: Ант. Туркевичь, Мих. Кобылянскій, Ил. Лотоцкій, Мих. Соловка, І. Рудницкій, Волод. Нанассый, Ал. Олесницкій, Григ. Ковчь, Дим. Хоминъ, Іос. Кисѣлевскій, Ксеноф. Гуглевичь и Теоф. Петровскій зъ Рикова, львôвскои архіепархіи; на Молодятинъ, дек. пѣстиньского оо.: Юл. Рожанковскій, Левъ Глѣбовицкій, Лонг. Раковскій, Андрѣй Децко (зъ перем. епархіи), Григ. Куниньскій, Мих. Садовскій, Денисъ Балицкій и Ант. Левицкій.

Вôдпустку для принятя въ канон.звязь перемыскои епархіи одержавъ новопоставленый пресвитеръ о. Волод. Ляховичь.

Конкурсовый испытъ зложили оо.: І. Кржановскій, Стеф. Крушельницкій, Петро Яцкевичь, Ром. Шмигельскій, Ник. Сваричевскій, Евст. Шмериковскій и Теодоръ Матейкôвъ.

Новопоставленый пресвитеръ о. Ант. Глодиньскій назначеный учителемъ учительскои семинаріи въ Тернополи.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщуе: Пôвнôчно-нѣмецкій рухъ збôжевый зъ Галичиною и Буковиною. Введенье до додатку V-го. Зъ важностію вôдъ 1 н. ст. сѣчня 1894 увôйде въ житье додатокъ V-ый до тарифы въ повысше згаданôмъ руху.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністеръ судôвництва именувавъ прокуратора extra statum Володисл. Середовского, прокураторомъ державнымъ у Львовѣ. — Міністеръ справъ внутрѣшныхъ именувавъ ветеринаря повѣтового въ Бродахъ Діонисія Гарасимовича, провізоричнымъ инспекторомъ для справъ ветеринаріи при намѣстництвѣ львôвскôмъ. — Міністерство торговлѣ именувало асистентôвъ почтовыхъ: Леоп. Ляґоша въ Тарновѣ, Іос. Мек-

лєра въ Краковѣ, Альфр. Пашковского въ Тернополи, Юл Петрусевича у Львовѣ, Игн. Прінца въ Дрогобичи, Жигм. Роґоша въ Стрыю, Мих. Романовского у Львовѣ, Стан. Стечковского въ Краковѣ, Ив. Стрѣльбицкого у Львовѣ, Дан. Крона въ Бережанахъ, Болесл. Дзѣвиньского въ Краковѣ, Стан. Свидерского у Львовѣ, Павла Ляховского въ Краковѣ, Кальм. Меша, Кар. Вонша и Ар. Гольдблята у Львовѣ, Генр. Деминьского въ Самборѣ, Алекс. Орловского, Іос. Руциньского, Мат. Ляховского и Руд. Чучаву у Львовѣ, Жигм. Яноху въ Тарновѣ, Казим. Палеольоґа въ Тернополи, Іос. Плошевского въ Краковѣ и Володисл. Пшестшельского у Львовѣ офіціялами почтовыми, а дирекція почтъ полишила ихъ въ дотеперѣшныхъ мѣсцяхъ службовыхъ. — Намѣстникъ именувавъ практиканта намѣстництва Петра Гамулиньского въ Хшановѣ концепістомъ и призначивъ єго до служby при староствѣ въ Золочевѣ.

— **Вѳдзначеня.** Срѣбный хрестъ заслуги одержавъ пенсіонованый коваль заряду салінарного въ Стебнику коло Дрогобича, Мих. Фельбінґеръ.

Телєґрамы „Дѣла"

Вѣдень 11 грудня. Міністерства справъ внутрѣшныхъ, торговлѣ и вѣроисповѣдань оголосили розпорядженье, котрымъ знесено вѳдпочинокъ недѣльный до год. 7-ои вечеромъ въ недѣлю, 24 грудня бо сего дня припадає навечерє. — Ґоворять, що загадують поставити внесенье, щобы высказати кондоленцію палатѣ французскѳй.

Парижь 11 грудня. Рада міністрѳвъ загадала предложити законъ, силою котрого пѳдпадали бы пѳдъ кару всякѳ навѣть намѣренѳ атентаты, хочь бы не були выконанѳ.

Брукселя 11 грудня. Patriot доносить, що въ Петербурзѣ выкрыто атентатъ на царя. Арештованый студентъ зѳзнавъ, що загадано убити царя пѳдчасъ прогулки саньми.

Римъ 11 грудня. Кріспі зложивъ кабінетъ и предложивъ королеви до затвердженя.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. И. Гим. въ Мик. Ще за 4. кварталъ. — **Вп. И. Вах. въ Стр.** Ще 1·50 зр. **Вп. О. Лев. въ Стан.** Ще 7 зр. — **Вп. Ю. Нун. въ Тер.** На рѳкъ 1894 лишилось 5 зр. — **Вп. И. Прий. въ Хир.** Ще 75 кр. Звѣстна часопись не выходить теперь; здаєть ся що зъ новымъ рокомъ буде.

Надѳслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ", Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѳмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильнѳ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звѳнкѳвъ електричныхъ. Всякѳ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дѳмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѳ листы заставнѳ, 5% Обліґації комунальнѳ банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѳ и приватнѳ, Монеты австрійскѳ и заграничнѳ **по найкористнѣйшихъ услѳвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѳвъ, якъ такожь платныхъ купонѳвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бѳльшѳ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѳдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 89—?

Обезпеченье льосѳвъ противъ стратъ при евентуальнѳмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѳ вѳдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вѳдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды" у Львовѣ розписує конкурсъ на такѳ силы артистичнѳ для сцены рускои: 1) тенора-соліста до роль любовныхъ въ штукахъ народныхъ и въ оперетках; 2) баса до хору и дрѳбнѣйшихъ рѳль у всякихъ штукахъ; 3) артистки драматичнои по можности музикальнои; 4) артистки до характеристичныхъ рѳль жѣночихъ.

Зголошеня приймає выдѣлъ на адресу „Руска Бесѣда" у Львовѣ ул. Вѳрменьска ч. 2. — до 25 н. ст. грудня 1893. 4946 4—4

Рухъ поѣздѳвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѳсля годинника львѳвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшный		особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	626	941
Варшавы	—	601	936	626	941
Мушины-Криницѣ черезъ Тарнѳвъ (вѳдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѳвки черезъ Тарнѳвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѳвъ або Ряшѣвъ (вѳдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворець Пѳдзамче)	234	945	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радѳвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вѳдходять зѳ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабѳвки via Тарнѳвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѳвъ (тѳлько вѳдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѳвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця Пѳдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѳвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Харова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	311	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѳдчеркненѳ значать пору нѳчну вѳдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнѳмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетѳвъ полосныхъ, окружныхъ, довѳльно зуставлюваныхъ зшиткѳвъ до ѣзды, тарифъ и розкладѳвъ ѣзды въ видѣ кишеневѳмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѳдъ 25 до 65 зр

поручає 4798 37—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѳвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Зъ приємностію подаю до вѣдомости П. Т. Публики, що я пѳбѳчь моєи, численно ласкавыми взглядами надѣлованои

ДРУКАРНѢ

въ Станиславовѣ, при ул. Бельведерскѳй ч. 5.

отворивъ

ЗАВЕДЕНЬЕ ЛІТОҐРАФІЧНЕ

въ котрѳмъ будуть выконуватись артистично всякого роду замовленя, именно: портреты, мапы, илюстраціи, пляны, ноты, дипльомы, благожеланя, оголошеня, запрошеня, етикеты, білеты, всякого роду автоґрафы и т. д. и т. д.

Якъ друкарня, такъ и літоґрафія суть заосмотренѳ усовершеными машинами посѣшными и потрѣбными приладами пѳсля вымоґ новочасныхъ, такожь способными силами роботными и артистичными — отже всѣ порученя въ кругѣ друкарскѳмъ и літоґрафічнѳмъ будуть полагоджувагись на загальне вдоволенье.

Поручаючи предприемства мои ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, пишусь зъ поважаньемъ

4949 2—3 **СТАНИСЛАВЪ ХОВАНЕЦЬ.**

Знана вѳдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѳвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѳвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѳ польскѳ сильнѳ горѣвки, дуже добрѳ розолісы, лікеры, румы правдивѳ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвѳ спеціялы якъ: Народѳвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѳвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дерепѳвка и т. и. горѣвки упривілеєваны и одиноко правдивѳ если зъ нашои фабрики спроваджены

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѳльного вѳдъ податку и вже оподатковaного.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѳдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнѳмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 17—104

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВѲДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНѲВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обѳймили теперѣшнѳ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѳдлили доси вже **1.558 дзвонѳвъ загальнои ваги 1780 сотнарѳвъ.** Заявляють, що и на дальше пѳдѳймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вѳдливальнѣ дзвонѳвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѳ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѳ, гармонѣйнѳ дзвоны якъ такожь поодинокѳ всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вѳдповѣдно взятѳ въ снасти, въ найкоротшѳмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ПАРАСОЛЬ

расольку великѳмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѳ и россійскѳ. Бѣлье мужеске, выробы трикотовѳ бѣлье Ґґера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарѳвъ модныхъ, приборѳвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братѳвъ Лянґнерѳвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнника на жаданье даромъ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 100—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѳдъ 1·20 кр. за сотку.

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНѲСТЬ

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхѳвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недуґъ и направили свои мужескѳ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 11—36 Leipzig.) 4851

Безъ конкуренціи

есть мѳй склепъ истнуючій вѳдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѳдъ сего часу великою симпатією. Дѣятого поручаю мѳй обильный складъ одяґѳвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѳ и хлопячѣ, якъ такожь одяґа дитячѣ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблено сурдутѳвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѳсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшѳмъ часѣ якъ найґарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѣ взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ЗВѢСТНЫЙ НАЙВѲЛЬШІЙ СКЛАДЪ ТОВАРѲВЪ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѳзныхъ вѳддѣлѳвъ складу, — въ котрѳмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѳддѣлъ Килимѳвъ.** Тяжкѳ тревалѳ килимы сальоновѳ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 -35 Голяндскѳй диваны господарскѳй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѳддѣлъ Перскихъ килимѳвъ** сальоновыхъ рѳзноѳ величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѳкна, великѳ выборъ килимѳвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѳвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѳжка.

III **Вѳддѣлъ Хѳдниковъ.** Хѳдникъ голяндскѳ кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѳдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѳддѣлъ занавѣсъ до вѳконъ и дверей.** Елеґантнѳ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѳ 1·20 зр., ранесансовѳ 2·60 зр., модни фегерановѳ на гладкѳмъ полѣ зъ торокамы 3·40 -4·70 зр., тканѳ занавѣсы менетовѳ зр. 3·75, занавѣсы вѳдмѣренѳ на вѳкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѳ, кремовѳ и барвистѳ въ елеґантнѳмъ выкѳнченю вѳдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѳддѣлъ капъ на лѳжка** и столы, ґарнітурѳвъ, колдеръ и коцѳвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѳжка и однои на стѳлъ (буретъ) вѳдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовѳ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы ґерѳвскѳ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѳ (ватованѳ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby вѳдъ зр. 1·20 и высше, шкѳры тигровои вѳдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VI. **Вѳддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѳ; імітація шкѳры тигровои вѳдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѳддѣлъ Перебранѳ килимы**, поодинокѳ килимки передъ лѳжка, поодинокѳ стѣннѳ килимки поодинокѳ капы на лѳжка и столы, высортованѳ килимы, остатки рѳзныхъ хѳдниковъ, особливо гѳдни порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѳддѣлъ для товарѳвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѳвъ и боа, американьскѳ зарукавки кожуховѳ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѳ зр. 2, 2·50, 3, бобровѳ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѳ вѳдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѳдъ 1 зр. Великѳ выборъ боа, ґарнітурѳвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѳ барвистѳ и бѣлѳ. Великѳ выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѳдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѳддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѳ вѳдъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и неґліжѣ. Юбки волѳчковѳ, суконнѳ и шовковѳ

X. **Вѳддѣлъ Конфекціи дитяннои**, ватованѳ и кожуховѳ, дитинѳ плащики и одежа, на дѣти вѳдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинѳ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѳддѣлъ модныхъ капелюхѳвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамітнѳ и шовковѳ товары, якъ такожь всякѳ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вѳддѣлъ Парасолѣ** мужескѳ и антука дамскѳ, бѣлье мужеске и дамске ґерѳвске, вовняны рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѳ, ешарпы, вахлярѳ, панчохи и спѳдницѣ.

XIII. **Вѳддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волѳчковѳ рукавички мужескѳ и дамскѳ „Рінґвудъ", всякѳ выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѳддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (44—?)

ПЕРЕСТОРОГА!

Сухъ Петро родомъ зъ Чижикова пѳдъ Львовомъ шукаючій мѣсця на пѣвця церковного, 20 лѣтъ числячій, есть крайне здеморалізованый человѣкъ и обманець, передъ котрымъ Всч оо. приходниковъ остерѣгає ся. — **Кирилъ Левицкій**, приходникъ въ Вербовѣ 4950 2—3

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякѳ роботы будовляны** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовѳ порталѣ, консолѣ, атътики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБѲТНЯ** 56-156

Львѳвъ, ул. Зибликевича II.

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

И МАҐАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чѳмъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що **Земляки будуть ставити выше мѣсцевый выробъ якъ фабрикаціи некраєвѣ.**

Кравaтки мого выробу можна дѳстати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торгсвляхъ галянтерійныхъ Зголошеня зъ провіяціи полагоджуєся заразъ.

Маґазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшій фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевѳ и аксамітнѳ, шапочки „Варшавянки" до совганки и капелюхи театральный. 4957 1—?

Маґазинъ (Оссолиньскихъ 11) отворены вѳдъ годины 9-ои рано до 8-ои вечеромъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

ПОДЯКА.

За дізнану потіху по втратѣ нашої дорогої Мами, складаємо отсим щиру подяку вперед Вп. п. Серафинї Пісецкій, за сестринне занятє ся в часї слабости і похорону. Паньству Жіжкам і п. Зафійовскій за щиру поміч в тяжкій хвили. Сердечне спаси-Біг складаємо Всч. оо. Гр. Алиськевичу, Т. Леонтовичу, Т. Бородайкевичу, Ю. Габрусевичу, Л. Молчковскому за участь в похоронах, а Всч. о. І. Пелехатому за надгробне слово. Дякуєм і Брацтву церковному з Плугова і всїм, що зволили ласкаво віддати послїдну прислугу Покійній — чи то безпосередну, чи то пересилаючи вінцї і телеґрами сочутя. Бог Вам Добродїї най нагородить! 4959

В Струсові дня 4 грудня 1893.

Теодор Цегельский, син покійної. *Осипа Цегельска*, донька. *Марія з Мандичевских Цегельска*, невістка.

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Цѣнѣръ въ фабр. Черняньскѳм. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадянского.

Ч 269. Львôвъ, Второкъ 30 падолиста (12 грудня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року . . .	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попередне застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Рада державна.

На порядку дневнôмъ вчерашного, въ понедѣлокъ, засѣданя палаты послôвъ були поставленѣ три поменшѣ справы: перше читанье предложеня о запомозѣ для населеня, навѣщеного нуждою; проéктъ утвореня майорату Дѣдушицкихъ; проéктъ закона о перенесеню судьѣвъ повѣтовыхъ до высшои клясы ранґи и — предложеня въ справѣ выимковыхъ розпоряджень. Першѣ три справы — пôсля догаду президіи палаты — не мали заняти стôлько часу, щобы ажь не можна було взятись за предложеня выимковѣ. Тымчасомъ справа майорату Дѣдушицкихъ выкликала такъ оживлену дíскусію, що помимо семигодинного засѣданя годѣ було приступити до дебаты надъ выимковыми розпорядженями.

Принято въ першôмъ читаню предложенье о запомозѣ для населеня навѣщеного нуждою.

Пос. Пининьскій предложивъ именемъ комісіи правничои справозданье зъ проéкту утвореня майорату Дѣдушицкихъ.

Пос. Вашатый заявивъ, що вôнъ принціпіяльный противникъ ординацій и длятого буде голосувати противъ предложеня. Дивуе ся, що лѣвиця вôдступила вôдъ своихъ засадъ, а теперь за-для коаліціи буде голосувати за Поляками. Квестія, мовь бы майоратъ мавъ служити на удержанье музея, выдае ся бесѣдникови лишь покрывкою. Музей маѣ вартôсть лишь аматорску и длятого дуже дивне, призволяти зъ тои причины заснованье майорату. Розходить ся о пôднесенье блеску родины Дѣдушицкихъ и зрôвнанье ѣи зъ родинами Шварценберґôвъ и Ліхтенштайнôвъ. Творенье фíдеікомісôвъ приносить шкоду сѣльскому населеню и длятого вносить перейти надъ предложеньемъ до порядку дневного.

Віцепрезидентъ Катрайнъ забравъ голосъ, щобы заперечити деякимъ высказамъ пос. Вашатого, именно що президія палаты не придержуесь реґуляміну, пôддае пôдъ голосованье справы, коли нема комплету послôвъ и т. п.

Пос. Євг. Абрагамовичъ полемізувавъ зъ высказомъ Вашатого. Ґр. Дѣдушицкій дарувавъ для краю музей, котрый нѣколи не верне до родины Дѣдушицкихъ, хочь бы навѣть закономъ знесено майораты. И длятого сей майоратъ треба судити зъ иншого становища. Пос. Вашатый сказавъ, що населенье руске не може въ наслѣдокъ майорату розширювати свои посѣлости грунтовѣ. Въ палатѣ засѣдають дѣйстно представителѣ народу руского и если они не протестують, то и протестъ пос. Вашатого не маѣ ефекту. Пос. Вашатый вычислявъ даты, скôлько людей мре въ Галичинѣ що року на тифъ голодовый. Не перечимо, що нашъ край ѣсть бѣдный, але коли розходить ся о помôчь для него — якъ н. пр. при зелѣзницяхъ подôльскихъ — то д-ръ Вашатый голосуе противъ. Если бы поспытати населенье въ добрахъ Дѣдушицкихъ, чи хоче, щобы добра Дѣдушицкихъ перейшли въ чужѣ руки, то вôдповѣдь выпала бы негативно. Цѣле населенье посвѣдчило бы, що Дѣдушицкій се отець, добродѣй населеня, будуе церкви и школы, ратуе въ потребѣ, а его жена заходить пôдъ сѣльску стрѣху и дае недужимъ помôчь лѣкарску. Въ сѣй справѣ розходить ся не о услугу для родины Дѣдушицкихъ, але о интересы краю и народу.

Пос. Кронаветеръ заявивъ, що промовлявъ завсѣгды противъ майоратôвъ, и то не лишь великопаньскихъ, але и селяньскихъ. Пôсля закона, покривдженѣ суть всѣ члены родины Дѣдушицкихъ, зъ выимкою наслѣдникôвъ майорату. Въ наслѣдокъ того приневоленѣ суть ґрафы Дѣдушицкѣ вытискати зъ публичныхъ становищъ елемéнтъ горожаньско-мѣщаньскій. Мѣщане добиваютъ ся у насъ що найбôльше посады пароха, совѣтника судового або у войску посады майора, а шляхта дôстае лѣпшѣ становища. Пôсля слôвъ старого завѣта, повиненъ кождый чоловѣкъ трудитись въ потѣ чола на кусень хлѣба, а чейже властителѣ майоратôвъ не заробляють въ сей спôсôбъ на свôй кусень хлѣба.

Пос. Екснеръ (зъ лѣвицѣ) зазначивъ, що вôнъ противникъ фíдеікомісôвъ, бо се засада ліберальнои політики. Але въ сѣмъ случаю мусить вôдступити вôдъ засадъ, бо родина Дѣдушицкихъ займае выимковое становище. Пôсля гадки бесѣдника, далеко лѣпше було бы полящити краевымъ законодатствамъ творенье майоратôвъ. — Родина Дѣдушицкихъ поклала великѣ заслуги не лишь для Галичины але и цѣлои державы. Зъ музею Дѣдушицкихъ може бути цѣла Австрія гордою. Вôддѣлъ етнографíчный того музею стоить о много высше вôдъ дворского музею вѣденьского. Музей маѣ вартôсть по-надъ мíліонъ зр. За тѣ заслуги годить ся признати ґр. Дѣдушицкому майоратъ.

Пос. Барвѣньскій боронить руске населенье противъ высказу Вашатого, мовь бы оно було противне майоратови Дѣдушицкихъ. Хочь що-до своеи особы, вôнъ принціпіяльно противный фíдеікомісамъ, то однакъ зъ огляду на культурне и суспôльне значѣнье майорату Дѣдушицкихъ буде голосувати за предложеньемъ.

По промовѣ референта ґр. Пининьского — вôдкинено внесенье пос. Вашатого а принято предложенье въ другôмъ и третôмъ читаню.

Вôдтакъ ухвалено проéктъ закона що-до перенесеня однои части судьѣвъ повѣтовыхъ до семои клясы ранґи.

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, вô второкъ.

Кредитъ для селянъ.

На зборахъ делеґатôвъ задатковыхъ товариствъ, вôдбувшихъ ся дня 8 и 9 н. ст. грудня у Львовѣ, порушено мѣжь иншимъ дуже важну справу — о дешевôмъ и приступнôмъ кредитѣ для селянъ. Въ тôмъ взглядѣ въ Галичинѣ дае ся вôдчувати великій недостатокъ. Всѣ великѣ фінансовѣ институціи, розпоряджаючѣ дешевыми капіталами, майже недоступнѣ для селянъ. Краевый банкъ выдае позички, почавши вôдъ 500 зр., ґіпотечный банкъ и кредитове земске товариство истнують лишь для дѣдичѣвъ, такъ що селяне можуть мати кредитъ лишь въ задатковыхъ товариствахъ, Тымчасомъ кредитъ въ тыхъ товариствахъ коштуе селянина досыть дорого. Если позичка перевышае суму 200 зр., то она за-надто обтяжае довжника, если же низша, то выпадае за дорого, почисливши выдатки на ѣзду до мѣста, нотаря, ручителѣвъ и т. д. Зваживши тѣ обставины, на зборахъ делеґатôвъ задатковыхъ товариствъ кредитъ для селянъ був головнымъ предметомъ нарадъ, а починъ до того дало отсе предложенье, внесене п. Т. Меруновичемъ въ именѣ выдѣлу:

Зваживши, що на дневнôмъ порядку бѣжучои сесіи рады державнои находять ся проéкты законôвъ о заведеню — пôсля взôрця рукодѣльничихъ цехôвъ — рôльничихъ спôлокъ господарскихъ, до котрыхъ кождый селянинъ мусить належати, якъ такожь о заведеню нови формы ґіпотечного кредиту для селянъ на основѣ такъ званыхъ рентовыхъ господарствъ; зваживши, що проéктованѣ товариства селяньскѣ мають заниматись основаньемъ и розвиткомъ селяньскихъ кредитныхъ товариствъ, вôдповѣдно постановамъ закона зъ 9 цвѣтня 1873 р., селяньскихъ продукційныхъ, торговельныхъ и маґазиновыхъ товариствъ, а вкôнци посередничити въ удѣленю имъ ґіпотечного кредиту пôдъ можливо користными услôвями такъ, що введенье въ житье сеи институціи повинно бы выкликати рѣшучій переворотъ въ дотеперѣшныхъ вôдносинахъ рôльничого кредиту, особливо же кредиту для селянъ; а що безпосередно интересованѣ круги рôльникôвъ до сеи поры не высказали ще своеи гадки о такъ важныхъ для нихъ проéктахъ — то XIX загальнѣ зборы союза заробковыхъ и господарскихъ товариствъ, признаючи необходимôсть поправы услôвій кредиту для селянъ въ нашôмъ краю, здержують ся на-разѣ вôдъ осуду сего предмету и поручають выдѣлови, щобы не залишивъ тои справы и на найблизшихъ зборахъ союза предложивъ о тôмъ справозданье, або если бы показалась потреба, щобы скликавъ надзвычайнѣ загальнѣ зборы союза для переведеня дискусіи надъ реформою селяньского кредиту.

Надъ тымъ внесеньемъ вывязала ся жива дíскусія и вкôнци зборы приняли внесенье д-ра Леховского: сейчасъ выбрати комісію, котра бы ще пôдчасъ зборôвъ предложила рефератъ о селяньскôмъ кредитѣ. Въ именѣ сеи комісіи предложивъ рефератъ директоръ союза задатковыхъ товариствъ, п. Теренкочій. Вôнъ доказувавъ необходимôсть скорого полагодженя справы селяньского кредиту, не зважаючи на дотычный правительственный проéктъ. Доси для селянина кредитъ замкненый або вôнъ паде жертвою лихвы. Тымчасомъ селянинови потрѣбный троякій кредитъ: 1) дрôбный, на непередвидженѣ случаѣ, котрый не позиненъ перевышати сумы 50 зр. и маѣ сплачуватись въ короткôмъ часѣ; 2) оборотовый кредитъ на сплату наслѣдства, приданого на закупно землѣ и т. д. и той кредитъ вымагае довгого часу сплаты, на пр. 5 лѣтъ. Селянинови потрѣбный вкôнци 3) ґіпотечный кредитъ. По упадку рустикального банку селянинъ приневоленый брати позичку въ краевôмъ банку. Але сума удѣленого селянамъ ґіпотечного кредиту, не перевышаюча 2 міліонôвъ, доказуе, що краевый банкъ не занимае ся серіозно тою справою. Въ тôмъ взглядѣ союзъ задатковыхъ товариствъ маѣ бôльшу задачу. Не могучи самъ удѣляти ґіпотечного кредиту, союзъ повиненъ вплынути на краевый банкъ, щобы вôнъ бôльше дбавъ о интересы селянъ. Вкôнци п. Теренкочій поставивъ въ именѣ комісіи отей внесеня:

1) Загальнѣ зборы союза товариствъ высказуютъ переcвѣдченье, що предложенѣ державнôй радѣ проéкты законôвъ о „рôльничихъ спôлкахъ господарскихъ“ и о „ренговыхъ господарствахъ“ не вôдповѣдають традиціи, анѣ дѣйстнôй потребѣ краю.

2) Поручае ся выдѣлови союза, щобы розслѣдивъ справу ґіпотечного кредиту для селянъ, вôдповѣдно економíчнымъ услôвямъ малыхъ господарствъ въ нашôмъ краю а заразомъ справу „рентовыхъ господарствъ“ и рôльничого банку та на найблизшихъ загальныхъ зборахъ союза поставивъ дотычнѣ внесеня.

3) Загальнѣ зборы поручають задатковымъ товариствамъ, щобы они улекшали селянамъ добутье дрôбного кредиту, удѣляючи его поодинокимъ селянамъ або бôльше рôльникамъ пôдъ приступными услôвями; щобы кредитъ, удѣленый въ высшихъ сумахъ, роздѣляли на сплату въ довшихъ вôдступахъ часу, до 5 лѣтъ и наглядали точнои уплаты припадаючихъ ратъ та щобы въ кредитовыхъ справахъ прикликували до помочи „кулька рôльничѣ“.

4) Поручае ся выдѣлови союза зачати старания у щадничихъ касъ, щобы частѣйше, анѣжь доси, давали селянамъ ґіпотечный кредитъ пôдъ можливо приступными услôвями; щобы краевый банкъ, яко одинока въ краю ґіпотечна институція, котра маѣ удѣляти амортизаційнѣ позички на меншу невнôсть, розширивъ сей вôддѣлъ вôдповѣдно дѣйстнôй потребѣ и въ тôй цѣли уживъ спôвдѣляня своихъ заступникôвъ та щобы краевый банкъ побôльшивъ дотацію для задатковыхъ товариствъ, особливо же щобы дававъ кредитъ на скрипты, бо селяне звычайно не доставляють вôдповѣдного векслевого матеріялу.

Надъ тыми внесеньми зачалась дискусія, зъ котрои замѣтне промова делеґата п. Бехонского. Вôнъ остро критикувавъ поведенье краевого банку, котрый кредитъ для селянъ уважае яко malum necessarium. Досыть сказати, що на 70 кôлька повѣтôвъ краевый банкъ выдавъ лишь 78 мінімальныхъ позичокъ. Краевый банкъ робить се за-для того, що бôльшѣ позички даютъ ему менше роботы. По дискусіи зборы приняли внесеня комісіи зъ поправкою д ра Леховского, щобы союзъ звернувъ ся до кредитового земского товариства и ему предложивъ давати селянамъ кредитъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ Морского Ока пише Deutsche Ztg.: Спôръ о границѣ Морского Ока наближае ся мабуть до кôнця. Голосять, що вынаула гадка поручити рѣшенье спору цѣсареви, яко судьи мировому. Цѣсарь Францъ Іосифъ бувъ вже передъ кôлькома роками судьею мировымъ въ одномъ спорѣ мѣжь Анґлією а Пôвнôчною Америкою. Тогдѣ представителемъ цѣсаря въ мировôмъ судѣ бувъ д-ръ Унґеръ. Що правда, ситуація цѣсаря въ спорѣ мѣжь Галичиною, взглядно Австрією, а Угорщиною була бы де-що прикра, але певна рѣчь, що обѣ стороны пôддались бы зъ повнымъ довѣрéмъ его рѣшеню.

Extrapost принесла сензаційну вѣсть про намѣрене подруже архикнязя Франца Фердинанда д'Есте. Згадана ґазета такъ пише: Въ кругахъ двôрскихъ уважаютъ поновный проéктъ подружа арх. Франца Фердинанда зъ великою княжною Ксенею одинокою дочкою родины царскои, за гадку дуже поважну. Вже разъ вынаувъ сей проéктъ, але тогдѣ скоро усунено его зъ-пôдъ дíскусіи. Симъ разомъ думають въ кругахъ довѣрочныхъ, що справа доспѣла до обговореня. Архикнягиня Марія Тереса мала пôдчасъ своеи послѣдноi гостины въ Петербурзѣ такъ дуже полюбити вел. кн. Ксеню, тогдѣ ще малу дѣвчинку, що вже тогдѣ загадала подружити княжну зъ своимъ сыномъ. По многихъ лѣтахъ архикнягиня не покинула свого пляну. Чи тôй звязи, котра бы мала велике політичне значѣнье, не стануть въ дорозѣ якѣ небудь перешкоды, се годѣ теперь вôдгадати. Вôдъ часу подружа архикнязя Кароля, витязя зъ-пôдъ Аспернъ, зъ россíйскою вел. княгинею, не було доси бôльше нѣякого подружа мѣжь Габсбурґами а Романовыми.

Въ радѣ мѣскôй въ Празѣ добуваютъ собѣ молодо-Чехи що-разъ бôльше силы И такъ віцепрезидентомъ мѣста Праги выбраный молодо-Чехъ д-ръ Подлипный. Рôвно-жь и теперѣшный президентъ Ґреґеръ не може бути зачисленый до рѣшучихъ старо-Чехôвъ.

Атентатъ въ парламентѣ французкôмъ найшовъ вôдгомонъ въ законодатныхъ тѣлахъ Австро-Угорщины, бо якъ зъ австрійскои палаты послôвъ такъ и зъ угорского парляменту заявлено спôвчутье зъ цѣлои пригоды. — Президентъ палаты послôвъ бар Хлюмецкій выславъ до президента французкои палаты послôвъ, Діпі, таку телеґраму: „Ексцеленціе! Звольте принати высказы правдивого спôвчутя вôдъ президіи палаты послôвъ австрійскои рады державнои по причинѣ гôдного осудженя, нелюдского атентату на французку палату депутованыхъ, та заразомъ принятя высказы нашого спôвчутя зъ жертвами сего негôдного атентату, однакъ неменше и высказы правдивои радости по причинѣ вôдверненя ще бôльшого нещастя.“ — Клюбъ молодоческій выславъ до Парижа таку телеґраму: „Вп. Діпі, президентъ французкои палаты послôвъ! Беручи живу участь въ спôвчутю зъ жертвами негôдного атентату, складають ґратуляціи президентови и депутованымъ за-для ихъ геройского поведеня въ страшнôй хвили — молодо-ческій послы австрійского парляменту.“ — На вчерашнôмъ засѣданю угорского парляменту высказавъ пос. Угронъ въ именѣ скрайнои лѣвицѣ симпатію для французского парляменту по причинѣ атентату. Бесѣдникъ зазначивъ, що парляментарнѣ институціи не можуть бути пôдкопанѣ шайкою злочинникôвъ. (Живѣ онлески.) — Пос. Дараній высказавъ именемъ партіи ліберальнои обуренье по причинѣ атентату. Въ маніфестаціяхъ зъ нагоды такого случаю не повинно хибувати нѣодного народу. Бесѣдникъ пересвѣдченый, що довѣре народôвъ до парляментарныхъ институцій не може бути захитане подôбными выимковыми пригодами. — Пос. Гораньскій прилучивъ ся именемъ партіи національнои до сеи громаднои маніфестаціи. Бесѣдникъ зазначивъ солідарнôсть всѣхъ парляментарныхъ сторонництвъ и бажавъ бы, щобы одноголосну и солідарну заяву симпатій угорского парляменту подати до вѣдомости французского парламенту. — Президентъ заявивъ, що пôсля реґуляміну не може запасти нѣяка ухвала въ тôмъ напрямѣ. Выголошенѣ промовы суть достаточною заявою чувствъ и симпатій парляменту.

Поліція парижска предприняла численнѣ арештованя анархістôвъ, але многихъ арештованыхъ увôльнено, задержуючи лишь тыхъ, котрѣ могли мати яку участь въ атентатѣ. Велянъ раненый въ обѣ руки и нôсъ. Коли перевожено Велянта до шпиталю инквізіційного, роздавались по улицяхъ оклики: Смерть анархістамъ!

Палата послôвъ зôйшлась вчера на засѣданье. Слѣды атентату позатирано. Контроля при входахъ на ґалерія була дуже строга. Послы явились майже въ комплетѣ; на ґалеріяхъ була численна публика, а въ льожахъ дипльоматôвъ засѣли амбасадоры австрійскій и нѣмецкій. На початку засѣданя подякувавъ президентъ Діпі квесторамъ, лѣкарямъ, службѣ и всѣмъ, що причинились до ратунку по атентатѣ. — Пос. Марі: Але о однôмъ вы забули, п. президенте, о собѣ самôмъ. — Ся замѣтка выкликала въ цѣлôй палатѣ велику овацію для Діпі, котрый за се вôдтакъ дякувавъ. — На трибуну вôйшовъ президентъ міністрôвъ Казімíръ-Періе и предложивъ палатѣ чотири внесеня, ухваленѣ радою міністрôвъ а звернѣ противъ анархістôвъ. Перше внесенье вôдносить ся до прасы. Карѣ пôдпадають тѣ всѣ, що посередно або безпосередно намавляють до атентатôвъ. Друге внесенье змѣняе постановы закона о стоваришеняхъ. Вôльно карати анархістôвъ за засновуванье товариствъ. Трете внесенье пôдвышае кары на тыхъ, що переховують у себе експльодуючѣ матеріи и приборы, зъ котрыхъ можна фабрикувати бомбы. Вкôнци четверте внесенье пôдвышае кредитъ на поліцію провінціональну о 800.000 франкôвъ. — Президентъ міністрôвъ мотивувавъ повышѣ внесеня тымъ, що доконче треба выступити противъ анархістôвъ. Міністерство и палата не вôдкажуть своеи помочи. Всѣ будуть трудитись и терпѣти, але заразомъ мусять выступити противъ злочинôвъ, котрыхъ чейже нѣхто не поважить ся оправдувати.

Конкурсъ.

Зъ уваги, що на попередный конкурсъ оголошеный въ мѣсяци червни 1892 р. не вплынула жадна розправа, про-то Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошуе симъ на пôдставѣ акту фундаційного зъ дaты: Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на три преміи „фундаціи имени Стефана Дубравского по 90 зр. а. в.

Премія тотѣ призначенѣ Высокоповажаным фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускôмъ языцѣ — зъ исторіи, ґеоґрафіи, етноґрафіи, економіи політичнои, господарства або права.

Премія маѣ право признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовѣ по день 1 н. ст. цвѣтня 1894 р.

Преміована рукопись стаѣ ся власностію Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ а рукописи праць непреміованыхъ будуть зверненѣ авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“, у Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1893 р.

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова товариства „Просвѣта“.

Д-ръ *Кость Лезицкій*, членъ выдѣлу.

НОВИНКИ.

— **До ремѣсничого товариства „Зорѣ“** вôдзывае ся оденъ зъ нашихъ читателѣвъ въ такôй справѣ: „Теперь богато урядôвъ парохіяльныхъ буде потребувати печатей урядовыхъ — то нехай бы товариство „Зоря“ подала кого зô своихъ членôвъ, хто выготовляе совѣстно такí печатки, бо — не знаючи, чи есть яка гôдна руска фірма печаткарска — треба мимоволѣ удаватись до фірмъ жидôвскихъ чи у Львовѣ чи на провінціи.“

— **О мандатъ посольскій зъ мѣсть Бережаны-Тернопôль** убѣгають ся крôмъ згаданого вже нами п. Віктора Рамского, президента бережаньского суду окружного, ще совѣтникъ двора п. Лукіянъ Криницкій, президентъ суду въ Тернополи и посолъ на соймъ зъ мѣста Тернополя та п. Іос. Соколовскій зъ Иваня. Пôсля информацій Przegląd-a найбôльшí выгляды на успѣхъ маe кандидатура п. Криницкого.

— **Extra Hungariam non est vita, et si est vita non est ita.** Таке саме можна бы сказати и о нашôй „зеленôй“ Буковинѣ. Вôдъ часу до часу доходять зъ того краю до публичнои вѣдомости вѣсти, котрí въ яркôмъ свѣтлѣ представляють дивнí тамошнí порядки. Ось недавно донесли ґазеты, що послови Тиминьскому, членови буковиньского выдѣлу краєвого, заборонивъ совѣтникъ скарбовои дирекціи брати участь въ засѣданяхъ выдѣлу краєвого. Въ тôй нечуваной доси въ Австріи справѣ вôднѣсъ ся буковиньскій выдѣлъ краєвый до міністерства скарбу але міністерство не увзгляднило представленя выдѣлу краєвого и орекло, що п. Тиминьскій мусить зречи ся або достоиньства члена выдѣлу краєвого, або покинути службу въ краєвôй дирекціи скарбу, бо одно занятье стоитъ на перешкодѣ другому. Та й цѣкаво-жь выглядае буковиньскій выдѣлъ краєвый. Маршалокъ краю п. Лупулъ перебуваe въ радѣ державнôй. Вôдъѣзджаючи поручивъ управу выдѣлу бар. Мустацѣ. Але и п. Мустаца выѣхавъ до Вѣдня, а зъ нимъ разомъ и управа. П. Тиминьскому заборонивъ его совѣтникъ п. Герцоґъ брати участь въ засѣданяхъ выдѣлу. Отже теперь лишають ся въ выдѣлѣ лише два члены: д-ръ Ротъ и бар. Евг. Стирцеа, а що и д-ръ Ротъ выѣзджае за тыждень до Вѣдня, то цѣлый буковиньскій выдѣлъ краєвый буде представляти одинъ бар. Стирцеа, котрый певне самъ зъ собою буде вôдбувати засѣданя, бо навѣть заступникôвъ не покликано.

— **Цѣсарь** найвысшою постановою зъ дня 27 н. ст. падолиста затвердивъ выбôръ ґр. Кароля Дѣдушицкого зъ Сѣхова на маршалка рады повѣтовои въ Стрыю.

— **Товариство для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ** оповѣщуe симъ, що на мѣсце о. Фр. Рабія, уступившого изъ складу Дирекціи того товариста, увôйшовъ въ обовязки третього директора о. Николай Несторовичь, сотрудникъ въ Самборѣ. — *Вôдъ надзираючои Рады товариства.*

— **Краєва рада зелѣзнича.** На вôзванье выдѣлу краєвого предложили корпораціи фінансовí отсихъ 7 кандидатôвъ на членôвъ краєвои рады зелѣзничои: І. Фальтера зъ Кракова; І. Ґлянца, бувшого директора доменъ и лѣсôвъ у Львовѣ; д-ра Зд. Мархвицкого, віцепрезідента мѣста Львова; О. Салю, маршалка брôдского и посла на соймъ краєвый; кн. Ад. Сапѣгу; В. Струшкевича, посла и инспектора культуры и Л. Тшецеского, властителя копальнѣ нафты въ Коросненьскôмъ. — Крôмъ тыхъ 7 членôвъ покликавъ выдѣлъ краєвый до тои-жь рады вôдъ себе ще пп.: Колішера, властителя фабрики паперу въ Черлянахъ; д ра І. Леа, професора університету въ Краковѣ; д ра Т. Пілята, проф. університету у Львовѣ; д-ра Ґ. Ромера, посла и маршалка новосандецкого; д ра Скалковского, посла и адвоката у Львовѣ; К Скибиньского, проф. політехніки у Львовѣ и посла Стан. Щепановского. Отже краєва рада зелѣзнича складае ся зъ 14 членôвъ покликаныхъ на 3 роки. Проводить ѣй маршалокъ краєвый або той зъ членôвъ выдѣлу краєвого, котрого маршалокъ до сего вызначить. Рада маe збирати ся на вôзванье выдѣлу краєвого вôдповѣдно до потребы, бодай два разы до року. Рада зелѣзнича маe выдавати своe мнѣнье на жаданье выдѣлу краєвого въ справахъ переведеня законôвъ ухваленыхъ соймомъ вôдповѣдно до закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ, якъ такожь въ справахъ зелѣзничыхъ взагалѣ. Рѣшae бôльшôсть голосôвъ. До важности ухвалъ потрѣбна присутнôсть бодай 8 членôвъ и предсѣдателя. Всѣ члены выдѣлу краєвого мають право посередничити въ засѣданяхъ и нарадахъ та забирати голосъ кождого часу, але не можуть голосувати. Урядъ члена краєвои рады зелѣзничои есть почетный, а лише члены замѣсцевí одержують дієты и зворотъ коштôвъ подорожѣ.

— **Зелѣзнича конференція.** Полученье шляхôвъ зелѣзничыхъ Чернôвцѣ-Новоселиця и Новоселиця-Жмеринка (по сторонѣ россійскôй) вже скôнчене и небавомъ, здаeть ся 13 н. ст. грудня, буде устроeный правильный рухъ поѣздôвъ черезъ границю. Для управильненя сего руху вôдбуваe ся въ Чернôвцяхъ вôдъ 8 грудня конференція представителѣвъ зелѣзниць австрійскихъ и россійскихъ. Зô стороны австрійскихъ зелѣзниць державныхъ взяли участь въ нарадахъ: совѣтникъ ґенеральнои дирекціи Рель, директоръ руху Дейма, дірігентъ ваґонôвъ инспекторъ Кемпнеръ, шефъ руху инспекторъ Керекіярто, аґентъ комерціяльный инспекторъ Штенцель та ревіденты: Макухъ, Айзельтъ и Олінґеръ. Зъ россійскои стороны прибули: аґентъ комерціяльный Едвардъ Витиньскій, старшій контрольоръ зелѣзницѣ полудневои Юліянъ Тронченскій, шефъ вôддѣлу тарифового Аронъ Мотшанъ, властитель бôльшои посѣлости Ивановъ и старшій инжинеръ Николай Перцовъ.

— **Театръ станиславôвскій.** Kurjer Stanisławowski доносить: Директоръ театру станиславôвского, п. Квѣциньскій рѣшивъ ся покинути дирекцію тутешного театру и то вже дня 1 н. ст. цвѣтня 1894 р. и перенести ся до Львова. Що буде зъ трупою артистичною, чи дирекцію обôйме хто иншій, чи трупа розôбe ся цѣлкомъ, доси не можемо ще нѣчого рѣшучо сказати. Артистъ п Милевскій выѣхавъ вже до Кракова, де вступивъ до тамошного театру.

— **Рада мѣска въ Чернôвцяхъ** пôдвысшила платню старшимъ учителямъ тамошныхъ школъ народныхъ на 800 зр., а молодшимъ на 400 и 500 зр. Рôвночасно побôльшила рада мѣска число системізованыхъ посадъ о 11.

— **Огнѣ** Зъ Плѣснянъ коло Плугова пишуть намъ: Дня 7 н. ст. грудня при дуже сильнôмъ вѣтрѣ повставъ огонь въ Плѣснянахъ, повѣта золочѣвского, и знищивъ селяньского майна на 7000 зр. та полишивъ 10 родинъ безъ кутка и кусника хлѣба. Коршма и два обôйстя жидôвскí, зъ-вôдки огонь повставъ, були обезпеченí, але 7 родинъ христіяньскихъ потрѣбуe конче помочи. Двѣ жѣнки, котрí того нещастного дня привели на свѣтъ дѣти, лежать въ боляхъ и розпуцѣ. Длятого завязавшій ся въ селѣ комітетъ обертае ся до Вп. Земляковъ зъ умильною просьбою о ласкаву помôчь для нещастныхъ, бо мы самí не въ силѣ имъ помочи. — Просимо и другí часописи о повторенье сеи просьбы. — Комітетъ для погорѣлцѣвъ въ Плѣснянахъ (почта Плугôвъ). *Леонидъ Молчковскій*, священикъ. *Василь Венгеръ*, вôйтъ.

— **Новый урядъ телеґрафічный** вôйде въ житье дня 16 н. ст. грудня въ Нижневѣ повѣта товмацкого. Сей урядъ отворить ся при урядѣ почтовôмъ, буде призначеный до загального ужитку и буде мати ограничену службу денну.

— **Нещастна пригода** лучила ся передъ кôлькома днями вечеромъ въ Жовкви на передмѣстю львôвскôмъ. Жертвою катастрофы ставъ одинъ вôзникъ, котрого роздавивъ спадаючій зъ воза, кôлька сяжнѣвъ довгій бальокъ. Помôчь лѣкарска не була можлива, бо нещастный умеръ по кôлькохъ мінутахъ. До сего нещастя причинила ся немало недостача освѣтленя въ Жовкви.

— **Нову копальню нафты** отворено сими днями въ громадѣ Штайнфельсъ, нѣмецкôй кольонiи, коло Устрѣкъ долѣшныхъ. Копальня есть власностію Ив. Крижановского и С-ки. Першій закôпъ пробный, 150 метрôвъ глубокій, дае денно кôлька бочокъ роны; другій закôпъ, котрого верченье ще не скôнчене, есть теперь на 380 метрôвъ глубокій. Верченье вôдбуваe ся способомъ канадійскимъ При роботѣ занятí выключно мазуры.

— **При галицкôй сторожѣ скарбовôй** есть до обсадженя 100 посадъ стражникôвъ скарбовыхъ. Стражникъ скарбовый одержуe: 1 зр. 10 кр. платнѣ деннои, 60 зр. рôчного додатку на одѣжь, 1 зр. 50 кр. рôчно на амуніцію и 8 зр. додатку рôчного на постѣль. Поданя треба вносити до краєвои дирекціи скарбу у Львовѣ.

— **Самоубійство.** Жандармъ Петро Гаврилякъ въ Маґерѣ вôдобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ карабіна. Причина самоубійства не звѣстна.

— **Холєра.** Ґазета урядова доносить, що дня 9 и 10 н. ст. грудня не було зъ Галичинѣ нѣякого случаю занедужаня на холєру, выздоровѣла-жь въ Залôзцяхъ повѣта бродского 1 особа. Въ лѣченю остаe 7 недужихъ.

— **Траґедія сербского президента міністрôвъ Докича.** Зъ Бѣлграду доносять: Велике нещастье постигло д-ра Докича, котрый вôдъ часу, якъ король Александеръ обôймивъ самъ управу краю въ свои руки, стоявъ на чолѣ сербского правительства, однако недавно мусѣвъ за-для тяжкои недуги зложити свôй урядъ. Д-ръ Докичь терпить на сухоты, а способъ, въ якій до нихъ прийшовъ, видвигае его исторію терпѣня до трогаючого роману, котрый заразомъ дае свѣдоцтво благороднои душѣ сего знаменитого мужа. Докичь набавивъ ся недуги вôдъ своеи жѣнки, а то въ наслѣдокъ надзвычайнои нѣжности и спôвчутя, котре справило, що вôнъ не лише не оминавъ небезпечности, але ще самъ добровôльно на неи выставлявъ ся. Ще яко студентъ пôзнавъ Докичь убогу швачку, молоду и гарну дѣвчину, а пôзнавши еи близше, щиро еи полюбивъ Коли ставъ професоромъ університету одружився ся Докичь зъ нею, хочь вже тогдѣ видко було, що она маe сухоты. Що ще траґічнѣйше було, то се, що коли жѣнка професора не робила собѣ нѣякои надѣї на подужанье, то Докичь все надѣявъ ся, що при помочи лѣкôвъ удасть ся еи удержати при житю. Вôнь робивъ всякí можливí заходы, щобы жѣнку розвеселити и щобы показати ѣй, що вôнъ не уважае еи сухôтницею, перебувавъ не лише заедно въ ѣй комнатѣ, але пивъ зъ еи склянки и ѣвъ еи ложкою, помимо того, що бѣдна женщина старала ся всякими способами здержати его вôдъ того. Въ коротцѣ показало ся, що Докичь манивъ себе надѣею, бо недуга прибрала дуже острый характеръ и жена по кôлькохъ мѣсяцяхъ померла. Докичь тужився дуже по жѣнцѣ, але політичнí подѣї выдвигнули его на первостенне мѣсце и за роботою призабувъ на свою тугу. Але незабаромъ проявила ся у него недуга, котрои набравъ ся вôдъ жѣнка и въ коротцôмъ часѣ такъ его знищила, що нинѣ лише слаба надѣя, щобы можна его удержати при житю.

— **Утеча банкира.** Зъ Вѣдня утѣкъ банкиръ де Ляженъ, здефравдувавши всѣ зложенí у него депозиты на суму звыжь 200.000 зр. Тí грошѣ програвъ на біржи. Найбôльшу шкоду потерпѣла теща банкира, бо въ наслѣдокъ его дефравдациі стратила 60.000 зр., дальше бувшій посолъ бельґійскій у Вѣдни ґр. де Жонґъ стративъ 40.000 зр., ґр. Шафґечь 13.000 зр. и т. д. Леженъ утѣкаючи зъ Вѣдня лишивъ листъ, въ котрôмъ доносивъ, що намѣряe вôдобрати собѣ житье. Однако не мавъ очевидно вôдваги зробити сего, бо оногды арештовано его цѣлкомъ здорового въ Берлинѣ зъ-вôдки буде перевезеный до Вѣдня.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенту на парохію Винники коло Львова одержавъ вôдъ выдѣлу краєвого о. Григ. Гôрнякъ, дотеперѣшный адміністраторъ тои-жь парохіи.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 12 грудня. Д-ръ Плєнеръ загадавъ вставити въ буджетъ додатокъ дорожняный для урядникôвъ 11, 10 и 9-ои ранґи въ квотѣ 10 зр. мѣсячно. Сей додатокъ бувъ бы выплачуваный вже вôдъ 1 сѣчня 1894 р. — Спеціяльный вôдпоручникъ сербского правительства заявивъ ґр. Кальнокому, що Сербія готова мирно полагодити спôръ що-до интерпретаціи договору торговельного.

Берлинъ 12 грудня. Поліція мала выкрыти въ Берлинѣ тайный клюбъ анархістôвъ.

Парижъ 12 грудня. Gaulois предкладае утворити синдикатъ европейскій пôдъ проводомъ царя для спôльнои охороны передъ анархістами.

Римъ 12 грудня. Въ селѣ Джіярдінельо селяне пôднесли бунтъ противъ зверхности громадскои. Войско убило 8 селянъ, а по вôдходѣ войска селяне убили слугу громадского и его жѣнку та вôдтяли имъ головы.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла практикантôвъ почтовыхъ Руд. Войцицкого зъ Перемышля и Ферд. Люстґартена зô Сняtина до Скалы.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнí, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякí направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрí вôдзворотною почтою полагоджуeмо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Фабрика воды содовои аптики

Петра Міколяша

у ЛЬВОВѢ

маe честь повѣдомити симъ Вп Публику, що вôдъ дня 5 грудня с. р. вôдбуваe ся продажь воды содовои выробу тои-жь фабрики якъ въ сифонахъ такъ и на склянки лише въ осôбнôмъ до того устроeнôмъ льокали, въ подвôрю у власнôй каменици при улици Коперника число 1. (де аптика) Зъ причины замкненя провізоричного мѣсця продажи, просить ся найчемнѣйше о ласкаве вчасне зголошуванье по полишенí 4958 за сифоны кавціи. 1—2

РУ-

кавички всякого рода; Бандажѣ руптуровí

и всякí выробы рукавичничí

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч 16.

Топôрцѣ лѣсовí зъ 2-ма довôльными буквами по зр. 6

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованí рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Россійскій чай караванный

въ оригінальнôмъ опаковану

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4898 12—17

Замовленя высылаемо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙВОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калуш

обôймили теперѣшнí управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитí дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти повíй, гармонѣйнí дзвоны якъ такожь поодинокí, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣйшои роботы, вôдповѣдно взятí въ сначасѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

ИВАНЪ ГУСЪ

слова Тараса Шевченка, музика Мих. Лис.

Цѣна 60 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуe отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкí тревалí килимы сальоновí, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенях 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24 - 35 Голяндскí диваны господарскí 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзнои величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантнí туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскí 1·20 зр., ранесансовí 2·60 зр., моднí фегеряновí на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканí занавѣсы менетовí зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренí на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлí, кремовí и барвистí въ елеґантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и однои на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляневовí зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єґерôвскí зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванí (ватованí) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служby вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнí; імітація шкóры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранí килимы**, поодинокí килимки передъ лôжка, поодинокí стѣнní килимки поодинокí капы на лôжка и столы, высортованí килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдní порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 –2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскí зарукавки кожуховí по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновí зр. 2, 2·50, 3, бобровí (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховí вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнí, барвистí и бѣлí. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовí вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волôчковí, суконнí и шовковí

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованí и кожуховí дитинí плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинí, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнí и шовковí товары, якъ такожь всякí додатки для кравцѣвъ и модиярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескí и антука дамскí, бѣлье мужеске и дамске єґерôвске, вовняní рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковí, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôлôчковí рукавички мужескí и дамскí „Рінґвудъ“, всякí выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (45—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Бачи. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Друкарня зъ заведъ. Чорлинського. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадянського.

Ч. 270. Львôвъ, Середа 1 (13) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатай вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератового а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Вѣсти про клюбъ рускій.

Przegląd умѣстивъ передъ кôлькома днями письмо зъ Вѣдня, въ котрôмъ такъ пише ся о послахъ рускихъ:

„Бôльшôсть Русинôвъ есть за порозумѣньемъ зъ Поляками и клюбомъ Гогенварта. Було бы се тымъ важнѣйше, що антікоаліція славяньска безъ Русинôвъ и Полякôвъ та кôлькохъ Чехôвъ [зъ бôльшôи посѣлости] стратила бы свôй характеръ славяньскій до решты и сталась бы фракцією чистои неґаціи Русины на запытанье: чому не приступили до коаліції а починили кроки до порозумѣня зъ опозицією? — вôдповѣли, що не дôстали запрошеня вôдъ кола польского. Однакъ оно такъ не есть. Навпаки, дôстали запрошенье, а теперь коло польске парляментарну свою комісію выразно уповажнило вести переговоры зъ Русинами. Кобы то повело ся якъ найлучше! Однакъ поки-що Русины хотять здержати ся зъ остаточнымъ рѣшеньемъ ажь до порозумѣня зъ соймовыми послами свого табору. Значѣнье тои вôдволоки легко вôдгадати. Русинамъ не йде о порозумѣнье мѣжь собою въ соймѣ, але о поставленье ряду жадань за пôдпиранье правительства. Отже Поляки мають перспективу заплаты коштôвъ за уменшенье опозиції. При тôмъ всѣмъ — що буде можна, зробить ся для Русинôвъ, хочь-бы и оставали въ опозиції. Однакъ они повинни вытягнути зъ исторіи парляментарнои науку, що для малыхъ сторонництвъ опозиція е забійча, а двѣчи й тричи забійча, коли опозиція та стоить супротивъ бôльшости такъ великои, якъ нинѣшна въ парляментѣ австрійскôмъ.“

У вѣдповѣдь на сю вѣстку въ Przegląd-ѣ доносять зъ Вѣдня *Narodni Listy*:

„Рускій клюбъ оголошуе зовсѣмъ безпôдставною вѣсть Przegląd-у, мовь-бы клюбъ рускій намѣрявъ пристати до коаліції правительственои. Такои ухвалы въ клюбѣ рускôмъ нѣколи не було. Питанье, чи клюбъ рускій прилучить ся до антікоаліції славяньскои чи останесь на своѣмъ становищи неутральнôмъ, рѣшить ся доперва по Новôмъ роцѣ на спôльнôй конференціи рускихъ послôвъ зъ рады державнои и зô соймy... Шансы на приступленье рускаго клюбу до коаліції славяньскои не стоять зле.“

Нема сумнѣву, що отсе донесенье Narodn-ихъ List-ôвъ вôдповѣдае фактичному станови рѣчи и оперте на информаціяхъ засягненыхъ вôдъ послôвъ руского клюбу.

Такъ отже можемо нинѣ на пôставѣ вѣстей дневникарскихъ принати за фактъ певный, що клюбъ рускій, ухваливши для себе політику вôльнои руки, стоить нинѣ супротивъ обохъ коаліцій, правительственои и славяньскои, на становищи неутральнôмъ, а дальше, що до коаліції правительственои на всякій способъ не приступить, а чи приступить до антікоаліції славяньскои — се рѣшить ся доперва въ часѣ найблизшои сесіи соймовои у Львовѣ на конференціи послôвъ зъ рады державнои и зô соймy.

Таку саму вѣсть подае и *Deutsches Volksblatt*, довѣдуючи ся ще де-що и про переговоры клюбу руского зъ коломъ польскимъ.

„Переговоры тй — пише D. Volksblatt — розбивають ся о неуступчивôсть Полякôвъ, котрй не згодили ся навѣть на двѣ точки зъ жадань рускихъ послôвъ въ справахъ шкôльництва. А все-таки переговоры будуть вестись дальше у Львовѣ, де за посередника стане намѣстникъ ґр. Бадені ..“

Якй бы се точки були въ справахъ шкôльництва, на котрй Поляки мали не згодити ся, — не знати, бо мѣжь тыми жаданями, якй навѣвъ вѣденьскій кореспондентъ N. Reform-ы, не було жадань трохи дальше йдучихъ по-за звычайнй [ґімназія.. семинарія учительска]. Може бути, що клюбъ рускій поставивъ въ справахъ шкôльныхъ и якйсь дальше йдучй жаданя. Може н. пр поставивъ жаданье, щобы по всѣхъ мѣстахъ всходнои Галичины, де Русины становлять бôльшôсть населеня або бодай поважну меншôсть, були [для охороны руского мѣщаньства передъ спольщеньемъ] заведенй чотиро-клясовй школы мѣскй — якъ то свого часу домагавъ ся пос. Романчукъ въ соймѣ. А може клюбъ рускій зажадавъ подѣлу краєвои рады шкôльнои на двѣ секціи, окремои для польскихъ а окремои для рускихъ шкôлъ, — котре то жаданье опиралось бы на точцѣ програмы „Народнои Рады“...

Справы парляментарнй.

Въ будынку парляментарнôмъ заострено контролю надъ особами, що хотять дôстати білеты; на ґалеріи зменшено число білетôвъ.

На початку вчерашного засѣданя міністеръ оборонy краєвои ґр. Вельзерсгаймбъ внесъ проектъ до закона, що особы, належачй до загального ополченя, суть обовязанй мельдувати ся. Законъ не буде обовязувати населеня Тиролю и Форарльберґу.

Віцепрезідентъ повѣдомивъ, що ґр. Леонарді зложивъ мандатъ. Ґр. Леонарді бувъ посломъ зъ бôлшои посѣлости ческои и належавъ до клюбу Гогенварта.

Предложенье о вчисленю одной части судьѣвъ повѣтовыхъ до семои ранґи принято въ третôмъ читаню.

Вôдтакъ зачалась дискусія надъ предложенями выимковыми. (Змѣстъ тои дискусіи подаємо на другôмъ мѣсци.)

——

Въ колѣ польскôмъ велась нарада надъ провізорією буджетовою, а що та справа выкличе въ повнôй палатѣ дискусію політичну, то и въ колѣ польскôмъ высказали поодинокй члены свои погляды на ситуацію політичну

П. Соколовскій хотѣвъ, щобы коло въ заявленю высказало довѣрє для теперѣшного правительства, а заразомъ и пôднесло потребу реформы выборчои зъ „увзглядненьемъ“ поодинокихъ краѣвъ та потребу реформы податковои и процедуры цивільнои. Рôвножь повинно бути зазначене въ заявленю становище Полякôвъ до коаліції славяньскои. Поляки пôдпирати будуть змаганя Славянъ, котрй годять ся на цивілізацію заходну, а выступають противъ Славянъ о тенденціяхъ москвофильскихъ, н. пр. противъ молодо-Чехôвъ. — Пос. Єнджейовичь заявивъ ся за пôдпираньемъ правительства безъ застереженя; теперѣшну же пору не уважае вôдповѣдною на полеміку зъ молодо-Чехами. — Пос. Генцель хотѣвъ бы заявленя довѣря безъ нѣякихъ застережень. — Пос. Хщановскій хотѣвъ бы зазначеня, що Поляки боронять культуры захôднои. — Пос. Абрагамовичь бажавъ бы короткои промовы. — Пос. Пининьскій хотѣвъ бы зазначеня всѣхъ реформъ та що теперѣшне правительство не буде вести антіславяньскои політики. — Пос. Рутовскій той гадки, що Поляки повинни зъ всею енерґією пôдпирати становище трехъ коаліційныхъ сторонництвъ. — Пос. Козловскій промавлявъ за становищемъ католицкимъ и за обороною шляхты ческои. — Промавляли ще иншй послы: одни були за короткою промовою, другй за точнымъ означеньемъ становища кола у всѣхъ головныхъ справахъ. — Вкôнци згоджено ся, що пôдчасъ дискусіи надъ провізорією буджетовою зложить Беное въ имени кола „коротку“ деклярацію.

Выимковй розпорядженя

передъ палатою послôвъ.

Вчера, вô второкъ, зачала ся въ палатѣ послôвъ дискусія надъ предложенями о выимковыхъ зарядженяхъ въ Празѣ и околици та о завѣшеню судôвъ присяжныхъ въ праскôмъ окрузѣ судовôмъ. Записали ся до голосу противъ: Бляжекъ, Клячь, Кафтанъ, Ґреґръ, Пацакъ, Тучекъ, Спинчицъ, Зачекъ, Кайцль, Вашатый, Шаманекъ, Бжезновскій, Гавкъ, Децъ и Пернерсторферъ.

Референтъ бôльшости комісіи пос. Фухсъ розпочавъ дискусію короткою промовою, застерѣгаючи собѣ голосъ въ часѣ дискусіи.

Референтъ меншости комісіи д-ръ Герольдъ доказувавъ, що законъ о выимковôмъ станѣ не умотивованый. Предложеный правительствомъ матеріялъ доказовый есть недостаточный и звычайнй законы выстали бы на поборенье лиха. Референтъ бôльшости покликавъ ся на демонстрациі въ Празѣ, але се годѣ брати серіозно. Въ рефератѣ комісіи мѣстить ся много такихъ рѣчей, якй цѣлкомъ не лучили ся. Аґітаціи товариства „Омляднны“ надто прибôльшенй. Бо-жь годѣ за промахи 80 молодикôвъ выдавати законы выимковй. Прагскй суды присяжныхъ выповняла завсѣгды свôй обовязокъ и не дали найменшои причины до завѣшеня ихъ дѣяльности. Процесъ противъ „Омлядины“ нарокомъ вôдкладае ся и увязненье слѣдче треваѳ вже по надъ три мѣсяцѣ. Обжалованье, внесене противъ увязненыхъ, есть такъ нестôйне, що правники зъ него смѣють ся. Що-найбôльше кôлькохъ людей можна бы въ тôй справѣ засудити.

Бесѣдникъ вôдкликуе ся до сторонництвъ парляментарныхъ, щобы не голосували за знесеньемъ судôвъ присяжныхъ. Хто инакше зробить, сей провинить ся супротивъ основныхъ законôвъ державныхъ. Теперь въ Празѣ истнуе въ процесѣ не процедура карна, лишь процедура поліційна. Вкôнци остерѣгае передъ веденьемъ того рода політики, бо ческій народъ не змѣнить своихъ переcвѣдчень, а молодѣжь ческа зачинае призадумуватись, чи по-за границями Австріи не лекше бути Чехомъ.

Пос. Блажекъ доказувавъ, що выимковой заряженя заведено лишь противъ молодо-Чехôвъ. Narodni Listy суть солею въ оцѣ а помимо того число передплатникôвъ тои ґазеты побôльшило ся вôдъ часу выимковыхъ зарядженъ. Чехи готовй погодитись зъ Нѣмцями, але лишь на основѣ повнои рôвноправности. Нове правительство було бы лѣпше представило ся народамъ, єсли бы по давнôмъ правительствѣ переняло реформу выборчу а не завѣшенье конституціи въ Празѣ.

Пос. Клячь жалувавъ, що ческа шляхта не станула на чолѣ ческого руху патріотичного, якъ се зробили маґнаты мадярскій Заявивъ ся противъ выимковыхъ зарядженъ. [Промову Клячa оплескувано середъ окликôвъ: Живіо!]

Пос. Кафтанъ доказувавъ, що при завѣшеню дѣяльности судôвъ присяжныхъ не розходить ся о справедливôсть, лишь о безвзглядне засужденье обжалованыхъ. Остерѣгавъ Полякôвъ передъ фальшивою приязнею Нѣмцевъ-централістôвъ.

Пос. Гросъ въ имени лѣвицѣ промовлявъ за выимковымъ станомъ. Признавъ, що лѣвиця була противна передъ тымъ выимковымъ зарядженямъ, але теперь змѣнила переcвѣдченье и годить ся на нихъ [Пос. Шаманекъ: А то все за-для того, що „нашъ“ Пленеръ засѣдае въ міністерствѣ!]

Пос. Едв. Ґреґръ цѣлкомъ не перечить, мовь бы въ Празѣ и взагалѣ въ Чехіи не лучили ся факты, пôдпадаючй пôдъ параґрафы закона карного. Де народы чують ся вольнй и щасливй, тамъ се не лучае ся, але якъ совѣстный лѣкарь не буде вдоволяти ся лѣченьемъ недуги, не розслѣдивши ей причинъ, такъ и нѣхто не буде по подѣяхъ ческихъ вдоволяти ся тымъ, щобы лишь замыкати ексцедентôвъ и заряджувати выимковый станъ. Се потрафить кождый діюрністъ намѣстництва. Не тй правдивй приятелѣ династіи, що по византійски згинають карки, але тй, що знають выписати въ самъ часъ на стѣнѣ: мене, текель... Ситуацію въ Чехіи характеризують закидами, що опôръ противъ австрійского правительства збôльшае ся та ослабляють ся династичнй чувства.

[Віцепрезідентъ Катрайнъ: Даруйте, але не можу стерпѣти, щобы хто говоривъ, мовь бы чувства династичнй ослабляли ся. Народъ ческій бувъ завсѣгды льояльный.]

Пос. Ґреґръ: Я не мавъ намѣру говорити противъ династіи и представлю лишь поодинокй факты. Отъ н. пр. демонстрація противъ гербôвъ державныхъ. Коли Мадяры зôстрѣлювали цѣсарскй орлы зъ вершкôвъ вежъ, то тогдѣ нѣкого не вкинено до вязницѣ анѣ не заведено выимкового стану. И се якъ-разъ спеціяльнôсть Австріи. Се, що тамъ на Угорщинѣ называе ся патріотизмомъ, се зове ся у насъ зрадою державною. Въ сей способъ може зле правительство зноровити народъ и пошкодити чувствамъ династичнымъ.

[Въ тôмъ мѣсци перебивъ Катрайнъ промову Ґреґра чотири разы, разъ по разъ, хочь вôнъ вôдкликувавъ ся, що ослабленье чувствъ династичныхъ се одинъ зъ головныхъ мотивôвъ комісіи.]

Пос. Ґреґръ: Чувсто династичне въ Чехіи було найгорячѣйше тогдѣ, коли оповѣщено рескриптъ цѣсарскій. И дивнй то зрадники державнй, що хотять коронаціи свого короля.

КАЛѢКА.

Оповѣданье Ґі *де Мопассанта.*

Приключило ся менѣ се десь коло 1882 року.

Я примѣстивъ ся саме въ кутѣ порожного ваґону и примкнувъ дверѣ сподѣючись, що остану самъ, коли наразъ дверѣ вôдчинили ся и давъ ся чути голосъ:

— Осторожно, прошу васъ, пане! тутъ саме перехрещують ся лінiи, а схôдцѣ дуже высокй.

Другій голосъ вôдповѣвъ:

— Не бôй ся, Лавре, я держу ся ручки.

А тамъ показала ся голова въ кругленькôмъ капелюсѣ; показала ся й пара рукъ, щô чѣпаючись шкôряныхъ ременѣвъ и сукна, яке звисало по обохъ бокахъ дверцятъ, пôдняли поволи споре тѣло, котрого ноги стукали о схôдцѣ, якъ палиця о помбстъ.

Коли новый товаришъ дôставъ ся до ваґону, я замѣтивъ пôдъ звисаючою матерією штанôвъ помальованый на-чорно кôнець деревляной ноги, биля котрои показала ся необавки й друга, така-жь сама.

Зъ по-за плечей подорожного выхилила ся якась голова:

— А выгôдно вамъ, пане?

— Выгôдно, хлопче.

— Прошу, ось ваший клунки и кулѣ.

И слуга, похожій на старого жовнѣра, вôйшовъ до ваґону, дѣвґаючи въ рукахъ безчорный та жовтый панчоръ и старанно позавязуваній. Слуга поскладавъ ихъ одинъ поверхъ другого въ сѣтцѣ надъ головою свого пана. Вôдтакъ сказавъ:

— Се вже, прошу пана, все. Пять клункôвъ. Цукорки, лялька, барабанъ, стрѣльба и паштетъ.

— Гарно, хлопче.

— Щаслива дорога!

— Спасибô тобѣ, Лавре!

Слуга вôдôйшовъ, причинивши дверѣ, а я поглянувъ на свого сусѣда.

Могло ему бути рокôвъ трицять пять, хочь и волосье въ него було майже бѣле; зъ ордеромъ легіи, вусачь, огрядный, вызначавъ ся непомѣрною заживностью дѣяльныхъ и сильныхъ людей, котрыхъ калѣцтво робить немôчными.

Обтеръ чоло, вôдсапнувъ, и дивлячись пильно на мене, спытавъ:

— Вамъ, пане, дымъ не шкодить?

— Нѣ, пане.

Я знавъ се око, сей голосъ, се лице. Але зъ-вôдки, зъ коли? Я безъ сумнѣву стрѣчавъ сего чоловѣка, балакавъ зъ нимъ, стискавъ єго руку. Було се давно, такъ давно, що ажь пропадало въ туманѣ, де чоловѣкъ даромъ глядае на-помацки споминôвъ и жене за ними мовь за щезаючими привидами — даромъ. Мôй сусѣдъ вдивлявъ ся въ мене такъ само уперто и вытревало, якъ чоловѣкъ, котрый пригадуе собѣ щось, але неясно.

Мы вôдвернули очи; намъ зробило ся якось нѣяково пôсля сеи упертои стрѣчѣ поглядôвъ; черезъ кôлька хвиль, пôдъ вплывомъ таемничого и острого приказу працюючои памяти они стрѣли ся въ-друге; тогдѣ я озвавъ ся:

— Мôй Боже, чи-жь не красче було-бъ замѣсть стрѣляти на себе крадкома цѣлу годину очима, разомъ пошукати, зъ-вôдки себе знаємо?

Мôй сусѣдъ вôдповѣвъ вѣчливо:

— Правда, пане, цѣлкомъ справедливо

Я представивъ ся:

— Генрихъ Бонклеръ, судья.

Вагавъ ся пару хвиль; вôдтакъ зъ сею непевностью ока и голосу, яка йде въ парѣ зъ великимъ напруженьемъ ума:

— А! — сказавъ, — стрѣчавъ васъ колись у Пуасселѣвъ, передъ вôйною, лѣтъ тому дванацять назадъ.

— Такъ и е — се вы мабуть поручникъ Реваліеръ.

— Той самъ, пане... Бувъ навѣть капітаномъ до дня, коли стративъ обѣ ноги... обѣ наразъ куля вôдорвала.

Мы зи въ зглянулись по собѣ, познакомившись.

Я пригадавъ собѣ дуже добре, що бачивъ сего, струнκого колись, гарного хлопця, якъ вôнъ зручно и складно провадивъ котіліона. Однакъ по-за сею, выразно зарисованою картиною, мрѣло щось невловимого, якась пригода, котру знавъ и забувъ, одна зъ тыхъ пригодъ, якихъ слухаємо радо и недовго и якй лишають въ души майже незамѣтнй слѣды.

Якась любовь була въ тôй пригодѣ. На днѣ моеи памяти знайшовъ ся, правда, ей споминъ, однакъ крôмъ того спомину, подôбного до пылу, якій зъ пôдъ нôгъ звѣрины вдаряе зъ-легка нôздрѣ собаки, не знайшлось нѣчого.

Мало-по-малу туманъ розвѣявъ ся и передъ моими очима выросло лячко молодои дѣвчины. Згодомъ въ моѣй головѣ и ей прозвище выбухло, напрасно, мовь запалена петарда: панна де Мандаль. Теперь уже усе пригадалось. Пригода справдѣ була любовна, але и банальна. Молода дѣвчина любила того молодого хлопця; любила тогдѣ, коли я зъ нимъ зôйшовъ ся; всѣ говорили, що невдовзѣ поберуть ся. Вôнъ подабавъ на дуже влюбленого, дуже щасливого.

Я пôднявъ очи до сѣтки, де вôдъ потрясень ваґону дрожали всѣ клунки, що ихъ принѣсъ бувъ слуга мого сусѣда; голосъ слуги пригадавъ ся менѣ, якъ коли-бъ вôнъ що-йно теперь скôнчивъ говорити.

Вôнъ сказавъ:

— Се вже, прошу пана, все. Пять клункôвъ: цукорки, лялька, барабанъ, стрѣльба и паштетъ.

Тогдѣ въ моѣй головѣ черезъ хвилю почавъ ся и скôнчивъ ся романъ. Вôнъ похожій бувъ впрочôмъ на всѣ тй романы, котрй менѣ доводило ся читати, де молодый чоловѣкъ або молода дѣвчина женить ся чи выходить за мужъ, зъ своею сужженою чи за свого сужженого, пôсля якоись тѣлеснои чи фінансовои катастрофы. Значить ся, сей офіцеръ, що пожывъ калѣцтва пôдчасъ вôйны, вôдпытавъ пôсля кампаніи молоду дѣвчину, котра зобовязавшись передъ нимъ, дотримала слова и вышла за него.

Выдало ся менѣ се гарнымъ, але простымъ, якъ выдають ся простыми всѣ театральнй чи книжковй розвязки. Коли читаємо або прислухуємось, тогдѣ здаеть ся намъ завсѣгды, що й самй мы пожертвували бъ себе зъ ентузіястичною приемностью, зъ великодушною готовостью. Однакъ на другій день буваємо въ дуже злôмъ настрою, коли убогій приятель хоче позычити у насъ пару франкôвъ.

По хвили зновъ другій, менче поетичный, такъ за те реальнѣйшій здогадъ заступивъ першу гіпотезу. Може вôнъ оженивъ ся передъ вôйною, передъ страшною пригодою зъ тою

Правительство зробило все, щобы лишь здавити въ ческôмъ народѣ чувство династичне.

Обговорюючи становище нѣмецкои лѣвицѣ, выказавъ д-ръ Ґреґръ, що орґаны лѣвицѣ перший жадали заведеня выимкового стану, а по заведеню настала величезна радôсть въ цѣлôмъ сторонництвѣ. Наразъ прийшла реформа выборча и порѣшено голосувати противъ выимковыхъ заряджень, если проектъ реформы не буде цофненый. Такъ отже выимковый станъ бувъ предметомъ вышахрованя 20 або 30 мандатôвъ и навѣть двохъ фотелѣвъ міністерскихъ. Таке поведенье може обурити кождого правого чоловѣка.

Вкôнци подякувавъ Клянчеви за его промову и закôнчивъ словами: Чехія се справдѣ Ирляндія Австріи и такъ само якъ Ирляндія дôйде до самостôйности. Для цѣлои Австріи буде лѣпше, если Чехія свою самостôйнôсть буде завдячувати мудрости правительства и династіи.

[Неумовкаючи оплески вôдъ молодо-Чехôвъ а въ цѣлôй палатѣ довший часъ неспокôй и зворушенье.]

По Ґреґрѣ забравъ голосъ пос. Щепановскій, яко Полякъ и членъ сторонництва демократичного. Мусить доказати, що его сторонництво не покинуло своихъ прінципôвъ, хочь и буде голосувати за выимковымъ станомъ. [Смѣхъ мѣжь молодо-Чехами] Пос. Клянчь порôвнавъ Чехію зъ Ирляндією. Если пос. Клянчь знае такъ добре вôдносины Чехіи и Ирляндіи, то най скаже, скôлько ческихъ послôвъ сидить у вязници.

[Великій неспокôй и гамôръ мѣжь молодо-Чехами. Голосы: Отъ чого ему забагае ся! — Пос. Бжезновскій: Такъ выглядае польскій демократъ!]

Пос. Щепановскій: Ирляндскій послы гнили по вязницяхъ, а того Чехи не можуть о собѣ сказати. Отсе рôзница мѣжь вôдносинами ческими а ирляндскими. [Голосы: А вамъ того жаль!] Промова пос. Ґреґра доказала, що въ Чехіи суть антідинастичнѣ и анархістичнѣ елеменды. [Зацитувавши примѣръ зъ поведеня повстанця Станислава Конарского, старавъ ся доказати пос. Щепановскій, що обовязкомъ посла говорити правду въ очи народови. И въ груди Поляка живе идеалъ, котрый здѣйстнити о много труднѣйше, бо положенье народу польского тяжше анѣжь народу ческого. Обовязкомъ кождого посла не лишь мати тѣ самѣ идеалы що й нарôдъ, але такожь и дати народови совѣстну раду, въ якій спосôбъ найлекше здѣйстнити идеалы.

Вôдтакъ полемізувавъ зъ высказами Ґреґра, мовь бы выимковѣ розпоряджения були звернены лишь противъ молодо-Чехôвъ. Правительство не буде надуживати своеи власти, и при выимковôмъ станѣ буде хоронити загалъ народу передъ ексцесами меншости. Се причинить ся до удержаня ладу а не буде средствомъ въ політичныхъ борбахъ. Длятого въ теперѣшнôй констеляціи політичнôй буде голосувати за выимковымъ станомъ. Прилучаю ся — закôнчивъ пос. Щепановскій — до бажаня, заявленого въ комісіи, щобы устали ексцесы, противъ котрыхъ заведено выимковый станъ, та щобы сей станъ якъ найскорше бувъ знесеный.

По Щепановскôмъ промовивъ д-ръ Пацакъ. [Зазначивъ свôй жаль, коли почувъ промову Поляка противъ брата-Славянина. Вôдпиравъ закиды пос. Ґроса, мовь бы Чехи бажали панславистичнои державы.

Тутъ просивъ бесѣдникъ перервати дальшу дискусію за-для недиспозиціи. Віцепрезідентъ Катрайнъ згодивъ ся на се и дальша дискусія буде вестись на нинѣшнôмъ засѣданю.

— —

Въ першôмъ дни дебаты надъ выимковыми зарядженями вызначились промовы послôвъ Клянча и Ґреґра. Промову Клянча оплескувала цѣла опозиція славяньска. Промова д-ра Ґреґра вызначилась не лишь краснорѣчивостію и силою аргументôвъ, але такожь и тымъ, що була перерывана несправедливо віцепрезідентомъ Катрайномъ. Натомѣсть промова Щепановского мусѣла выкликати навѣть у деякихъ членôвъ кола соромъ на лици. Ліберально-жидôвска праса величае промову Щепановского, бо бачить въ тôмъ борбу Славянина противъ Славянина, борбу польского демократа противъ ческого Ґреґра. Kurjer Lw. робить таку замѣтку: „По Ґреґрѣ забравъ голосъ „демократъ“ панъ Щепановскій, щобы ломити копье въ оборонѣ выимкового стану, такъ успѣшно пôдпираного на засѣданю кола польского другимъ „демократомъ“ паномъ докторомъ Рутовскимъ. „Демократія галицка“ зачинае теперь доказувати, що она способна до „правленя“, що она мае Regierungsfähigkeit!“

Вôдъ комітету будовы руского театру.

До нашихъ красавиць.

Вôдъ часу нашои першои вôдозвы до нашихъ красавиць — було то въ мѣсяци серпню — наставъ бôльшій рухъ, бôльше житье, бôльше заинтересованье справою будовы нашого театру народного, бо полъ жѣночій взявъ справу въ свои руки и розвинувъ щиро властиву собѣ дѣяльнôсть. Слава Вамъ и сердечна подяка за се Поважанѣ рускѣ Дамы! Маемо надѣю, що й дальше зволите розвивати се благородне дѣло, а колись имена Вашѣ блищати будуть въ Золотôй книзѣ на славу и честь Вашу и нашого руского народу!

Надходять нашѣ свята — св. Николая, котрый розносить дары молодымъ и старымъ, Рождества Христового зъ колядами, Новый Рôкъ зъ доброжеланями, Щедрый вечеръ — а потôмъ весѣля, балѣ, забавы, и т. и. Кôлько тутъ нагоды до збираня фондôвъ на будову руского театру! Крейцарь до крейцаря а натовпить ся мѣрка. А вже-жь нѣхто не годенъ щирѣйше, вытревалѣйше и рѣзше заняти ся збираньемъ, якъ нашѣ щирѣ, любѣ, дорогѣ рускѣ патріотки — чи то зъ тацою, чи то зъ пушкою, чи зъ купонами въ руцѣ, — нѣхто не въ силѣ опертись любому ихъ вôзваню. Отже просимо Васъ сердечно, не залишайте нѣякои нагоды, а дѣло пôйде рѣзше и успѣшнѣйше. Коли-бъ котра зъ Пань потребувала купонôвъ, просимо зголосити ся по нихъ до Комітету будовы руского театру у Львовѣ, ул. Вôрменьска ч. 2.

При сѣй нагодѣ желаемо Вамъ сердечно веселыхъ Святъ и щасливого Нового Року!

Вôдъ комітету будовы руского народного театру.

У Львовѣ дня 12 н. ст. грудня 1893.

Атентатъ въ парлямéнтѣ францускôмъ.

Атентатъ бувъ доконаный якъ разъ о год. 4-ôй. Коли порано ся около раненыхъ, поліція заходилась дуже пильно выкрыти злочинника. До вечера не знала ще поліція, хто доконавъ атентатъ, а навѣть була загальна гадка, що злочинникъ мусѣвъ утечи, заки позамыкано брамы палаты бурбоньскои (будынку парляментарного). На ту гадку навѣвъ одинъ офіцеръ дижурный, котрый по демонстраціи бѣгъ сходами до горы и на дорозѣ стрѣтивъ якогось чоловѣка задыханого. Сей чоловѣкъ сказавъ офіцирови: Бѣжѣть на гору, а зможете схопити чоловѣка, що кинувъ бомбу — и по тыхъ словахъ збѣгъ на подвôрє. Въ тôмъ чоловѣцѣ догадувано ся злочинника.

Але небавомъ повѣдомивъ префектъ поліціи, Лепенъ, що нѣхто не выйшовъ зъ будынку парляментарного, заки замкнено дверѣ. Се посвѣдчивъ напевно вôзникъ фіякерскій, котрый ждавъ на подвôрю передъ брамою зъ своею дорожкою. Такъ отже злочинникъ мусѣвъ бути мѣжь особами, замкнеными въ будынку. Сейчасъ комісарѣ поліційнѣ взяли ся до слѣдства. Ранены и нераненѣ особы мусѣли вылеґітімуватись, та лишь коли леґітімація выпала вповнѣ вдоволяюча, давано имъ перепустку. Безъ перепустки не выпускано нѣкого. Якъ строго придержувано ся того заряджения, свѣдчить найлѣпше обставина що взята завернула зъ дороги президента міністрôвъ Казіміръ-Періера, бо не мавъ перепустки.

Коло девятои годины число придержаныхъ особъ значно зменшило ся, а поліція звернула передовсѣмъ увагу на тѣ особы, що були въ публичнôй трибунѣ на ґалеріи, зъ-вôдки кинено бомбу Тыхъ особъ було вôсѣмнацять а всѣ менше або бôльше раненѣ.

Мѣжь тыми особами звернувъ бôльшу увагу поліціи одинъ чоловѣкъ, що мавъ обѣ руки покалѣченѣ и не хотѣвъ подати своеи адресы. Того чоловѣка замкнено до окремои келіи и чотири урядники поліційнѣ стерегли его цѣлу нôчь. Они не дали ему заснути и разъ въразъ ставляли ему пытаня, такъ що вôнъ зъ утомы надъ раномъ о год. 5-тôй зложивъ зôзнанье. „Такъ — крикнувъ вôнъ — я доконавъ атентатъ! Зовусь Маршаль и мешкаю улиця Daguerre 70. Вчера пôйшовъ я до палаты зъ бомбою въ кишени. Бомба була выповнена зеленымъ порохомъ, гвоздями и куснями зелѣза. Я хотѣвъ ѣи кинути на пультъ президента, на нещастье трутила мене якась женщина при киданю и моя бомба упала на ґзимсъ, де експльодувала. Не удавъ ся менѣ атентатъ и жалую сего. Але иншимъ щасливѣйшимъ удасть ся. Най жие анархія! А теперь лишѣть мене въ супокою.“

Сейчасъ повѣдомлено про се зôзнанье прокуратора судью слѣдчого и префекта поліціи и всѣ они явились въ келіи раннымъ ранкомъ Найперше сконстатовано, що злочинникъ зовесь Августъ Велянъ, числить 32 лѣтъ и занятый въ фабрицѣ шкôръ. Передъ кôлькома роками выемігрувавъ бувъ до Буеносъ Айресъ, а вернувши до Франціи не мавъ вже сталого занятя, лишь вôддавъ ся політичнôй аґітаціи, ставши анархістомъ.

Въ слѣдствѣ описавъ Велянъ точно свою бомбу. Бувъ се малый зелѣзный горщокъ, куплены за дешевѣ грошѣ въ базарѣ. Горщокъ бувъ выповненый ґвоздями; въ серединѣ мѣстилась рурка наповнена кислотою пікріновою и кислотою содово-ціановою. Обѣ кислоты роздѣлены були бавовною намоченою въ кислотѣ сѣрчанôй. По якôмсь часѣ мала кислота перегрызти бавовну и обѣ кислоты получившись выкликали бы експльозію. Вôдтакъ розповѣвъ Велянъ поліціи, що найде въ его мешканю. Именно остерѣгавъ передъ куфромъ, бо тамъ мали бути експльодуючѣ матеріи. Однакъ поліція не найшла нѣчого бôльше крôмъ гвоздѣвъ, якими була выповнена бомба.

Велянъ розповѣдае про атентатъ спокôйно и зъ резиґнацією. Коли поліція урядила нагôнку за анархістами, бо гадала выкрыти спôввиновныхъ сего атентату, запевнивъ Велянъ, що не мавъ нѣякихъ спôльникôвъ и цѣла одвѣчальнôсть за атентатъ паде на него.

Про самъ атентатъ зôзнавъ Велянъ такъ: Стоявъ въ публичнôй трибунѣ, котра вôдгороджена низькою стѣнкою вôдъ сусѣднои зарезервованои трибуны. Велянъ пересунувъ руку зъ бомбою до сусѣднои трибуны, щобы въ сей спосôбъ змылити, мовь-бы бомба зъ-вôдтамъ падала, коли наразъ одна панѣ вôдвернула голову и потрутила руку Веляна. Бомба впала на ґзимсъ першои ґалеріи, пукла у воздусѣ и длятого цѣла сила експльозіи звернула ся на ґалерію. Самъ Велянъ досыть тяжко раненый въ обѣ руки и скалѣченый въ нôсъ зъ горы на дôлъ.

Зъ особъ найтяжше ранени отсѣ: священикъ Леміръ; лейтнантови Алѐ вôдорвала експльозія два пальцѣ правои руки, челядникови пекарскому Ґільотіе пробивъ гвôздь черепъ головы и треба було робити трепанацію, а сынъ провôдника соціялістôвъ Ґесда оглухъ.

Паріскій ґазеты описують детайлично цѣлу подѣю. Детонація не була дуже сильна, такъ що многѣ послы зъ лѣвицѣ думали, що хтось на правици стрѣливъ зъ револьверу. Длятого то и дались почути голосы мѣжь послами лѣвицѣ: „Стрѣляйте!“ Коли дымъ розступивъ ся, побачено, що многѣ послы зъ правицѣ лежать покровавленѣ на земли.

Особы на ґалеріи рôвно-жь не знали о що йде. Одинъ реставраторъ, що першій разъ прислухувавъ ся нарадамъ послôвъ, думавъ, що выстрѣломъ зъ револьверу дае ся знакъ покôнченя мовы. Одна панѣ гадала, що если якій посолъ выголосить добру промову, то въ его честь палять „бенґальскій огнѣ“.

Репортеры ґазетъ кинулись до знакомыхъ Велянта и выпытувались за его житье. Велянъ живъ на вѣру зъ жѣнкою иншого робôтника Маршаля та мавъ при собѣ доньку вôдъ своеи законнои жѣнки, котра проживае въ Америцѣ. Крôмъ Маршаля всѣ дуже добре высказуються о Велянтѣ. Мае бути и добрымъ и розумнымъ, а що найважнѣйше... вельми гуманнымъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Рогатина.

[Жидôвске лихварство въ Рогатинщинѣ.]

Въ нашôй охрестности розпаношили ся въ застрашуючій способъ жиды-лихварѣ, тотѣ найстрашнѣйшѣ пявки, що высисають остатню кервавицю бѣдного, темного народу. Справедливôсть наказуе запримѣтити, що тутешный ц. к. судъ повѣтовый звертавъ та звертае пильно увагу на тоту шайку опришкôвъ, та лише въ тôмъ лихо, що зъ проворностію лихваря не легке дѣло, — вôнъ умѣло бере ся до „ґешефту“ и за-для того вмѣе выховзнути ся зъ рукъ справедливости.

Послѣдными часами впавъ судъ на слѣдъ тои лихварскои шайки, — адъюнктови судовому п. Ш., котрый займавъ ся тою справою яко судья слѣдчій, повелось вхопити „нитку Аріядны“. Перенятый вагою справы, якъ зъ оглядôвъ етичныхъ такъ и економічныхъ, взявъ ся п. Ш. зъ цѣлою енерґією до дѣла. Результатомъ его кôлькатыждневыхъ выслѣдôвъ у всѣхъ закутинахъ позѣта середъ поганои роскали — есть выданый приказъ арештованя тутешного жида-лихваря Шляйхера. Мудра то штука — той Шляйхеръ! Заложивъ въ Рогатинѣ скленикъ зъ крамциною для селянъ, але хустки „бродскій“, перкалѣ и таке иншe — все те лишь примана для нещастнои жертвы и заслона передъ властію его операцій на хлопску шкôру. Та що жь? Шляйхеръ вчасно довѣдавъ ся про приказъ арештованя, а занюхавши, що прийде ся ему просидѣтись въ „Ивановôй хатѣ“, щезъ безъ вѣсти. О приказѣ арештованя зрадивъ ему писарчукъ-жидокъ.

За-для судового слѣдства, що дальше веде ся, годѣ въ тôй справѣ бôльше писати. Треба сподѣвати ся, що судови повѣтовому въ Рогатинѣ поведе ся выловити всю шайку, бо се мае бути фактъ, що тутешнѣ лихварѣ — то добре ураґанізована шайка, а кождый ѣи членъ, мае, бачу, призначеный собѣ „районъ“ до операцій и нѣхто другій не поважить ся оперувати въ „районѣ“ що лежать „въ сферѣ вплывôвъ“ одного зъ членôвъ шайки. Бачите, політично подѣлили ся хлопскою шкôрою!

При сѣй нагодѣ звернy увагу на одну — на мôй поглядъ — дуже важну справу. Товчкомъ до сего есть той жидокъ, що допомôгъ Шляйхерови „чкурнути“. Не хочу тутъ рѣшати, чи добре чинять тѣ уряды, що на писарчукôвъ беруть жидикôвъ. Оно тамъ може й „економічно“ приймати до уряду за діюрніста молодого жидка, що скôнчивши четверту клясу школы народнои вдоволяе ся за свою працю однымъ ґульденомъ мѣсячнои платнѣ зъ выглядомъ на дохôдъ „зъ боку“ [якій то дохôдъ зъ боку, се чейже кождому звѣстно], а може такій писарчукъ-жидъ проворнѣйшій та пильнѣйшій въ роботѣ. Але зъ цѣлою певностію треба сказати, що тотѣ писарчуки-жиды — будучѣ писарѣ покутнѣ, котрѣ зъ добрымъ успѣхомъ покôнчили въ реґістратурѣ ц. к. суду повѣтового и въ канцелярiи нотаріальнôй „студіи правничѣ“ и опôсля зарôвно яко лихварѣ а найчастѣйше въ спôлцѣ зъ лихварями высисають кровавый грôшь темного народу нашого!

А. В Г.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Зъ нагоды отвореня льокальнои зелѣзницѣ Капфенберґъ-Зебахъ въ Стиріи выголосивъ міністеръ Вурмбрандъ бесѣду, котра выкликала певне вражѣнье и стала предметомъ деякихъ толкôвъ. Міністеръ, колишнѣ маршалокъ краевый, запевнивши, що завсѣгды буде слѣдити зъ живымъ интересомъ розвитокъ Стиріи, додавъ: „Въ соймѣ я плекавъ то чувство, що всѣ сполученѣ зô мною серцемъ и любовію. Теперь не маю того чувства, бо находжу ся посередъ сторонництвъ, котрѣ зъ горы уважають за свôй обовязокъ поборювати правительство и репрезентантôвъ правительства. Приймѣть панове запевненье, що мы въ Австріи одержали скоалізоване сильне правительство, котре хоче боронити правды и пôдпирати добробытъ народу. Розумѣете, якій бôль переймае уступаючого маршалка, если яко міністеръ бачить въ крузѣ своихъ противникôвъ вôдъ початку безъ перервы всѣхъ стирійскихъ послôвъ, зъ выимкою одного. Болюче то чувство батька, що бачить свои дѣти на фальшивôй дорозѣ. Чого хотять, если не хотять пôдпирати цѣсаря и державы. Если кажуть, що се ихъ нѣмецкôсть, то та ихъ нѣмецкôсть прибрала невластивый напрямъ. Маю надѣю, що наспѣе пора, въ котрôй Стирійцѣ не будуть розстрѣленѣ боротись противъ Стирійцѣвъ, але будуть йти згôдно на дорозѣ поступу, яко Нѣмцѣ, и будуть пôдпирати правительство для добра краю и Австріи.“ Та бесѣда звернула особливу увагу вѣденьскихъ дневникôвъ, котрѣ добачують въ нѣй запросинку, що вôдорвала ему обѣ ноги, а она въ роспуцѣ и резиґнаціи, приневолена теперь приймати, доглядати, звеселювати и пôдтримувати сего чоловѣка, що выѣхавъ здоровый, гарный, а вернувъ зъ деревляными ногами, мовь страшна руина, засужденый на безчинность, на немôчный гнѣвъ и фатальну заживность.

Чи бувъ щасливый, чи каравъ ся може? Зôбрала мене охота зъ-разу легка, де далѣ бôльша и бôльша, а вкôнци невгомонна, пôзнати его исторію, пôзнати хочь-бы лишь ѣи головнѣ пригоды, котрѣ дали-бъ менѣ спроможнôсть вôдгадати се, чого-бъ вôнъ самъ розповѣсти не мôгъ або не мавъ охоты.

Розмовляючи зъ нимъ, я заедно лишь про се и думавъ. Пôйшло кôлька банальныхъ речень; а я влѣпивши очи въ сѣтку, мѣркувавъ собѣ: „мае трое дѣточокъ; цукорки певно для жѣнки, лялька для донѣ, барабанъ и стрѣльба для сынкôвъ, а паштетъ... паштетъ для него самого“.

Тутъ я и спытавъ:

— Чи вы вже батькомъ?

Вôдповѣвъ:

— Нѣ, пане.

Менѣ стало тутже нѣяково, якъ коли-бъ допустивъ ся чогось невôдповѣдного. Я промовивъ:

— Даруйте, пане. Прийшло менѣ се до головы коли вашь слуга говоривъ про забавки. Чоловѣкъ чуе неслухаючи и здогадуе ся несвѣдомо.

Всмѣхнувъ ся и сказавъ:

— Нѣ, я навѣть не женивъ ся. Поробивъ лишь першѣ кроки и на тôмъ кôнець.

Я прибравъ такій видъ, якъ коли-бъ нагло пригадавъ собѣ.

— А, такъ, вы тôлько заручены були, коли я васъ пôзнавъ, зъ панною де Мандаль, коли не ошибаюсь.

— Такъ, память у васъ знаменита.

Я здобувъ ся на нечувану вôдвагу и добавивъ:

— Здаѣть ся менѣ, я чувъ, що нѣбы-то панна Мандаль выйшла за пана .. пана...

Вôнъ спокôйно вымовивъ се прôзвище:

— Пана де Флерель.

— Такъ! Такъ... я навѣть пригадую собѣ, що чувъ по тôй причинѣ про вашу пригоду на вôйнѣ.

Я глянувъ ему прямо въ очи; вôнъ спаленѣвъ.

Его повне, налите лице, пурпурове вôдъ безперерывного приливу крови, закрасило ся ще дужше.

Сквапно и зъ наглымъ жаромъ чоловѣка, що бере ся боронити зъ горы програнои справы, програнои въ своемъ серци и въ своѣй души, котру однакъ передъ очима загалу хотѣвъ бы выграти, вôдповѣвъ:

— Несправедливо натякають люде при моемъ прôзвиску на прôзвиско панѣ де Флерель. Вернувши зъ вôйны, пожаль ся Боже, безъ нôгъ, я нѣколи й нѣ за що въ свѣтѣ не приставъ бы на те, щобъ она була менѣ жѣнкою. Хиба-жь се можна? Люде не побираютъ ся для того, щобъ показати передъ свѣтомъ свою благороднôсть; чоловѣкъ женить ся, щобы прожити всѣ днѣ, всѣ годины, минуты и хвилѣ побôчь другои людины; а коли сей чоловѣкъ такій калѣка якъ я, тогдѣ жѣнка, що выходить за него, засуджуе себе самохôть на муку, котра тревати буде до самои смерти! Гай, гай! Знаю я, дивую ся жертвамъ и пожертвованямъ, коли они держать ся въ своихъ границяхъ, але не жадаю вôдъ жѣнки, щобъ она вôдказувала ся вôдъ радости и мрѣй для заспокоеня подиву ґалеріи. Коли чую удары сихъ моихъ деревляныхъ нôгъ та куль о помôстъ за кождымъ своимъ крокомъ, мене огортае така розпука, що я слугу свого задавити готовъ. Не вже-жь вы думаете, що вôдъ жѣнки можна приймити охоту зносити се, що намъ самымъ зносити не въ силу? И чи вы гадаете, що мои ноги гарнѣ?

Замовкъ. Що ему вôдповѣсти? Говоривъ правду. Чи-жь я мôгъ докоряти ѣй, погорджувати нею, або взагалѣ стояти при тôмъ, що она не мала правды? Нѣ. А все таки ся розвязка, зґôдна зъ справедливостью, зъ правдою и можливостью, не заспокоювала моеи поетичнои вдачѣ. Се геройске калѣцтво вымагало якогось высокого пожертвованя; а сего якъ разъ хибувало; отъ вамъ и гôрке розчарованье.

Я выхопивъ ся зъ пытаньемъ:

— Чи у панѣ де Флерель е дѣти?

— Е, дочка и два хлопцѣ. Се для нихъ тѣ забавки везу. Ей чоловѣкъ и она сама дуже для мене добрѣ.

Зелѣзниця выйшла зъ тунелѣвъ, наблизила ся до стаціи, затримала ся.

Я хотѣвъ подати руку и помогти-калѣцѣ-офіцирови, коли крôзь вôдчиненѣ дверцята просунула ся пара рукъ готовыхъ его обôйняти.

— Добрый день, друже Реваліеръ!

— А, здоровъ бувъ, Флерель!

За чоловѣкомъ стояла жѣнка, зъ усмѣшкою на устахъ, промениста, и гарна ще; пальцями въ рукавичкахъ посылала й вôдъ себе „добрый день“. Мале дѣвча пôдскакувало коло неи зъ радости, а хлопята нетерпеливо дивили ся на барабанъ и стрѣльбу, що зъ вагонови сѣтки перейшли вже до батьковыхъ рукъ. Коли калѣка зôйшовъ на землю, всѣ дѣти кинулись обôймати его. Вôдтакъ рушили въ дорогу. Дѣвча, по приязни обняло своею дрôбненькою ручкою обвôдъ лякированои кулѣ, такъ якъ идучи поручь него, могло-бъ держати въ руцѣ палець свого старого приятеля.

Зъ французского переклавъ ***В. Щурат.***

ны нѣмецко-народного сторонництва, щобы приступило до коаліціи. Натомѣсть другій дневники помѣчують въ бесѣдѣ Вурмбранда лишь чисто вотцѣвскій слова, не надаючи имъ значѣня запросинъ до коаліціи. А яко мотивъ того наводять сю обставину, що всякій притягання котрого-небудь сторонництва на власну руку до коаліціи, суть засадничо выключенѣ.

Провѣдники католицко-консервативного сторонництва долѣшнои Австріи ухвалили на зборахъ дня 7 с. м. таку резолюцію: 1) Провѣдники католицко-консервативного сторонництва уважають за конечне, щобы члены сторонництва якъ въ тѣлахъ репрезентаційныхъ, такъ и по-за ними смѣло и безъ огляду на неприязнѣ интересы высказували засады свого сторонництва и боронили правъ католицкои церкви; 2) бачить въ приступленю до коаліціи небезпечнѣсть втраты своихъ засадъ; 3) заявляє ся за розширенъемъ права голосованя на клясы роботничѣ такъ, щобы оно не мѣстило лишь концесіи про око, але сповнювало всѣ умотивованѣ жаданя, однакъ уважає, що добре розвязанье справы выборчои реформы є можливе тѣлько на основѣ подѣлу суспѣльности пѣсля званя; 4) навпослѣдъ бажає собѣ, щобы католицкій консерватисты при цѣлковитѣмъ удержаню своеи програмы ишли спѣльно зъ сторонництвомъ христіяньскихъ соціялістѣвъ.

— —

Новый кабінетъ сербскій выкликавъ своимъ першимъ выступомъ въ скупштинѣ користне вражѣнье въ Австріи. Въ програмовѣй бесѣдѣ зазначивъ шефъ кабінету ґенералъ Ґруичь, що правительство сербске рѣшучо постановило сповняти льояльно и щиро условины договорѣвъ — и сей уступъ мавъ передовсѣмъ вѣдносити ся до Австріи. Наслѣдкомъ заявы кабінету єсть высланье зѣ стороны нового правительства окремого повномочника сербского до Вѣдня, щобы той разомъ зъ посломъ Симичомъ навязавъ на ново торговельнѣ вѣдносины Сербіи зъ Австро-Угорщиною. Той повномочникъ прибувъ уже до Вѣдня и має явитись у міністра торговлѣ.

Що-до самого шефа кабінету ґенерала Савы Ґруича, то вѣнъ уже по третій разъ засѣдає президентомъ сербского міністерства. Першу свою президентуру завдячує тѣй обставинѣ, що въ р. 1887 за часѣвъ ліберально-радикального правительства перейшовъ яко ліберальный міністеръ вѣйны на сторону радикалѣвъ и, ставши на ихъ чолѣ, першій разъ высупивъ ихъ на арену політичну, яко партію правительственну. Однакъ вже тогдѣ чувъ, що Ристичъ руководячись пѣдшептами свого шурина Милосавлевича, хоче зѣпхнути єго на другій плянъ. Та мимо того, а дальше поминувши и те, що самѣ радикалы не дуже вѣрили въ щирѣсть єго радикальныхъ идей, вѣнъ приступивши до ихъ сторонництва, осягнувъ тымъ немалый здобутокъ, бо Миланъ по упадку ліберально-радикального кабінету покликавъ єго до кермы. Та Ґруичь, не въ силѣ запанувати надъ небезпечными затѣями своихъ політичныхъ приятелѣвъ, мусѣвъ въ р. 1888 уступити зѣ свого становища и зробити мѣсце для міністерства Миколы Христича. Але заразъ по абдикаціи Милана покликала реґентія Саву Ґруича знова до кермы правительства. Помимо давныхъ непорозумѣнь поступавъ Ґруичь зъ Ристичомъ дуже обережно и льояльно, а ихъ вѣдносины, здавалось, ворожили тревалу и щасливу будучнѣсть. Однакъ показало ся, що новый президентъ кабінету выявивъ и теперь за мало силы супротивъ затѣй своихъ політичныхъ приятелѣвъ. Въ адміністраціи настали часы нечуваныхъ непорядкѣвъ, господарка фінансова була иронією всѣхъ скарбовыхъ засадъ, а велико-сербска аґітація розпростерла крила и не знала нѣякихъ границь. Въ наслѣдокъ тои послѣднои обставины вѣдносины Сербіи до Австро-Угорщины такъ заострили ся, що въ р. 1891 прийшло до торговельнои вѣйны мѣжь обома державами. Ґруичь зновъ уступивъ зъ свого становища и зробивъ мѣсце кабінетови Пашича, переселяючись до Царгороду въ характерѣ сербского посла. Наступило правленье ліберадовъ, котрымъ Ґруичь заявивъ отверту опозицію. И сему завдячує свою дімісію, зъ котрои вѣдкликано єго заразъ по переворотѣ молодого короля въ день 1-го цвѣтня. Въ кабінетѣ Докича обнявъ по Франассовичу теку міністра вѣйны, а коротка єго дѣяльность на тѣмъ полѣ зовсѣмъ не була щасливою. Въ арміи пропала карность, а простѣ вояки вѣдказували послуху офіцирамъ. Найлѣпшій офіцыры ставали жертвою політичныхъ интересѣвъ, коли противно найжизненнѣйшій справы арміи вѣдсувано на послѣдный плянъ. Тутъ вина не такъ самого Ґруича, якъ радше цѣлои системы радикальнои, бо годить ся завважати, що Ґруичь належавъ ще до найрозумнѣйшихъ політикѣвъ зъ радикального табору. Теперь по дімісіи кабінету Докича Сава Ґруичь приймивъ на себе місію утворенія нового міністерства и ставъ у кермы правительства по разъ третій. Якъ поведе вѣнъ нове правительство и якъ взагалѣ уложить вѣдносины до заграничныхъ державъ — ще не знати, однакъ надѣятись, що Ґруичь потрафить усунути трудности въ вѣдносинахъ до Австріи. Першій крокъ уже зробленый.

— —

Динамітный атентатъ анархістѣвъ въ Парижи выкликавъ у всѣхъ державахъ велике зворушенье. Сей злочинъ послужить мабуть основою до мѣжнародного сполученя и згѣдного выступленя противъ анархістѣвъ. Европейска праса накликує компетентній круги, щобы они зарядили певній мѣры противъ небезпечного елементу и выдали въ тѣй цѣли вѣдповѣдній законы. Найгорячѣйше занялась тою справою праса англійска и звернула увагу на свободу анархістѣвъ въ Лондонѣ, жадаючи, щобы ту моральну заразину людскости убити. Француска рада міністрѣвъ постановила заразъ по довершенѣмъ атентатѣ уложити проектъ закона, котрый мавъ бы на цѣли спинити всякій анархістичній атентаты. Проектъ сей буде складати ся зъ трехъ частей, и певно правительство може числити на приклоннѣсть загалу, котрый дуже остро осуджує анархістѣвъ. Взагалѣ сей послѣдный злочинъ анархістѣвъ въ Парижи давъ товчокъ правительствамъ усѣхъ державъ застановити ся надъ спиненьемъ розпаношеного, всеруйнуючого елемевту.

— —

Зъ Риму доносять, що на опорожненый архіепископскій престолъ въ Медіолянѣ назначеный вѣденьскій нунцій Аліярді. Причиною єго покликаня мала бы бути ся обставина, що Аліярді родомъ зъ Льомбардіи и єсть найвѣдповѣднѣйшимъ кандидатомъ на найважнѣйшій архіепископскій престолъ Италіи. Супротивъ тыхъ вѣстей сумнѣвають ся ватиканьскій круги, чи папа схоче вѣдкликати Аліярдіого зъ вѣденьскои нунціятуры, тымъ бѣльше, що теперѣшна ситуація вымагає єго присутности въ осередку Австро Угорщины.

Кріза кабінету въ Италіи ще не полагоджена Вправдѣ послѣднѣ вѣсти представляють щасливый выслѣдъ заходѣвъ Кріспіого, однакъ судячи зъ досвѣду остатныхъ двохъ тыжднѣвъ, котрѣ дуже наглядно показали трудности при вынайденю вѣдповѣдныхъ людей, не можна вѣддаватись надто рожевымъ надѣямъ. На найважнѣйшій міністеріяльнѣ теки т. є. скарбу и фінансѣвъ вынайдено вже вѣдповѣдныхъ кандидатѣвъ; теку міністерства скарбу має обняти сенаторъ Перраці, теку фінансѣвъ Соннінo, а вычислюваный кѣлька разѣвъ фінансістъ Саракко має обняти теку публичныхъ роботъ. Прочѣ теки одержать самѣ спеціялісты, розходить ся лишь о кандидата до теки справъ заграничныхъ. Тека справъ заграничныхъ є дуже важна, вѣдъ нен зависить веденье заграничнои політики, именно, удержанье тридержавного союза и укладъ приязныхъ вѣдносинъ въ Франціею, а навпослѣдъ збереженье поваги и вплыву державы. — А мѣжь тымъ немалый клопѣтъ справляє пытанье рѣвноваги фінансовои, котрои годѣ инакше добути, якъ тѣлько знатными ощадностями у всѣхъ галузяхъ адміністраціи, особливо въ выдаткахъ на войско и на маринарку. Новѣ міністры годять ся знизити выдатки о 35 міліонѣвъ и кромѣ того наложити новѣ податки въ сумѣ 70 міліонѣвъ ліровъ. Се проектъ міністрѣвъ, однакъ чи палата вѣдважить ся ухвалити новѣ податки — то ще велике пытанье. — До клопоту, якій має Италія зъ утвореньемъ кабінету и зъ пытаньемъ фінансовымъ, причиняють ся ще и забуреня населеня. Вправдѣ тѣ забуреня мають характеръ бѣльше локальный, однакъ не остають безъ вплыву на справы загальнѣ. Сама Сицилія, де роботники рѣльничѣ часто бурять ся, сполучують ся въ громады и выкликують оружнѣ неспокоѣ, представляє немало трудностей для правительства. А теперь въ найновѣйшѣмъ часѣ подѣбнѣ розрухи проявили ся въ мѣсточку Партеніко. Мешканцѣ скористали зъ хвилѣ, коли баталіонъ воякѣвъ выйшовъ на вправы, зѣбрали ся громадно, щобы запротестувати противъ пѣдненя громадскихъ податкѣвъ, ударили на урядъ громадскій, знищили податковѣ реестры и спалили будки стражникѣвъ. Доперва коли баталіонъ вернувъ до мѣста, товпа втихомирила ся — Въ мѣстѣ Барі прийшло до иншого рода забурень. Управа громадска не дозволила стрѣляти зъ моздѣрѣвъ въ часѣ церковного обходу и такъ розъярила населѣнье, що оно кинуло ся на урядъ и побило урядникѣвъ.

НОВИНКИ.

— **Зѣ Стрыя пишуть намъ:** Въ недѣлю дня 17 н. ст. грудня, загостять до насъ въ гостѣ члены львѣвского товариства ремѣсничого „Зоря“, щобы повитати ново-заснованє товариство наше „Мѣщаньску Бесѣду“ и дадуть на єи дохѣдъ аматорске представленье театральне въ сали готелю Краковского. Представленый буде сценічный образъ А. Ф. Стечиньского [пѣсля повѣсти Валерія Лозиньского] въ сѣмохъ вѣдслонахъ „*Чорный Матвѣй*“. Межи актами буде приграватн стрыйска музика зелѣзнича. [Цѣны мѣсць: крѣсло въ першихъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 60 кр., партеръ 25 кр. Білетѣвъ можна дѣстати въ „Народнѣй Торговли“, у Вп. Лехицкого и Костеркевича а въ недѣлю вечеромъ при касѣ. Початокъ представленя точно о годинѣ 7 ѣй вечеромъ.] Надѣємось що Земляки нашій радо и громадно поспѣшать на той вечеръ, щобы повитати нашихъ львѣвскихъ братѣвъ, а тымъ самымъ причинять ся до помноженя фондѣвъ нашого молодого, а такъ важного товариства. — Вѣдъ Выдѣлу „Мѣщаньскои Бесѣды“, *Д-ръ Озаркевичь* голова. *Бобикевичь* секретарь.

— **На три стіпендіи** по 105 зр. рѣчно зъ фонду Каролины Глинецкои, призначенѣ для студентѣвъ правъ зъ початкомъ зимового курсу 1893/94 розписує Институтъ Ставропигійскій конкурсъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. сѣчня 1894 р. До подання мають бути доданѣ: а) свѣдоцтво хресту, що петенты суть греко-кат. обряду, б) свѣдоцтво моральности, в) свѣдоцтво убожества, г) свѣдоцтво університетске, що на выдѣлъ правничій вписанѣ и поступають въ наукахъ, д) студенты II ого року правъ мають выказати ся, що зложили кольквія, а III-ого и IV ого року, що зложили державный испытъ зъ добрымъ успѣхомъ.

— **Рада мѣска въ Бялѣй** ухвалила дня 5 н. ст. грудня другій разъ вотумъ довѣря урядникамъ заряду мѣского, урядникамъ заведеня контумаційного и бурмістрови д-рови Рознерови т. є. тымъ всѣмъ особамъ, котрымъ галицкій выдѣлъ краевый выдавъ дисциплінарку. Въ тѣмъ вотумъ довѣря зазначено выразно, що ухваляє ся єго зъ огляду на послѣдній подѣе. Противъ ухваленя вотумъ довѣря заявивъ ся лише одинъ радный д-ръ Богданикъ.

— **Вѣйтовскій дефравдаціи.** Зъ причины жалобъ, внесеныхъ до староства и до выдѣлу повѣтового въ Перемышли противъ вѣйта въ Медицѣ, Олексы Бука, о рѣзнѣ неправильности, выславъ выдѣлъ повѣтовый до Медики п. Кривду яко делеґата, щобы той-же провѣривъ на мѣсци правдивѣсть доносѣвъ. Делеґатъ заставъ въ громадскѣй касѣ великій непорядокъ, а то: зъ податковыхъ грошей недоставало 100 зр., чого вѣйтъ не може оправдати. Ажь нѣзнѣйше показало ся, що вѣйтъ выпозичивъ згадану суму одному зъ своихъ приятелѣвъ на купно землѣ. Дальше сконстатувавъ вѣдпоручникъ выдѣлу повѣтового, що Олекса Букъ взявъ зъ фонду убогихъ около 15 зр. и обернувъ ихъ имовѣрно на власну користь, бо не выказавъ, на яку цѣль выдавъ ихъ и не помѣстивъ ихъ въ рахункахъ. За проданѣ тополѣ зъ публичнои дороги и зъ кладовища одержавъ вѣйтъ 34 зр. 50 кр., котра то сума такожъ щезла. Пѣдчасъ переходу вѣйскъ задержавъ вѣнъ грошѣ за нѣчлѣги и не заплативъ нѣкому нѣ крейцаря. Грошевѣ кары за непосыланье дѣтей до школы зложивъ вѣнъ такожъ лише въ части въ окружнѣй радѣ шкѣльнѣй. Безъ сумнѣву, що если выдѣлъ повѣтовый переведе слѣдство то усуне сего вѣйта.

— **Огнѣ.** Въ Пѣдгѣрцяхъ, повѣта стрыйского, згорѣли стайнѣ барона Бруницкого; въ Любѣнцяхъ, того-жь повѣта загорода Маріи Олѣйнички, котра обезпечила ся на 1000 зр.; въ Микитинцяхъ дестилярня нафты, вартости 2000 зр., не обезпечена; а въ Синевѣдску выжнѣмъ загорода Василя Струганика, причѣмъ въ огни згинувъ 11-лѣтный хлопець Иванъ Масный, шуринъ Василя.

— **Торговля солею.** Зъ Тучанъ коло Ярослава пишуть, що вѣдколи выдѣлъ краевый обѣймивъ продажъ соли, дѣють ся зъ тою-жь продажею великій непорядки. И такъ въ Ярославѣ платить ся за 1000 топокъ 105 зр., вѣдъ того вѣдчисляє ся опустъ 2 зр., але платить ся за привѣзъ до села 1 зр. 50 кр., а крѣмъ того 20 кр. рогатки, разомъ коштує 1000 топокъ въ Тучанахъ 104 зр. 70 кр. Тымчасомъ дня 6 грудня привѣзъ жидъ зъ Перемышля до Тучанъ 1000 топокъ и продавъ ихъ селянамъ за 102 зр., отже рѣзница на користь складу выдѣлу краевого въ Ярославѣ выносить 2 зр. 70 кр. Очевидно, що селяне не можуть собѣ пояснити, длячого такъ дѣе ся.

— **Пригоды на зелѣзницяхъ.** На шляху мѣжь Краснымъ а Ожидовомъ отвиравъ кондукторъ Рубинъ Бернеръ дверѣ при одномъ возѣ и притѣмъ упавъ зъ дошки на шляхъ. Крѣмъ потовченя правого лѣктя, не сталось ему нѣчого. — Въ Бориславѣ пѣдчасъ пересуваня ваґонѣвъ приперли сполоханѣ конѣ вѣзъ до машины зелѣзничои такъ несподѣвано, що жидъ Хаскель Розенъ, котрого вѣзъ захопивъ, потовкъ ся дуже сильно. — Коло мѣсцевости Ловчѣвки въ ночи засягнула машина неосторожного роботника Яцка Пидру, поломила ему ногу и покалѣчила въ голову.

— **Нещасній пригоды.** Жѣнка Петра Богатчука зъ Зебранѣвки, въ снятиньскѣмъ повѣтѣ, вертала 21 м. м. зъ 7-мѣсячною дитиною вѣдъ своихъ родичѣвъ въ Кобакахъ, змылила брѣдъ въ Прутѣ, трафила на глубину, вѣзъ вывернувъ ся, дорослѣ выратували ся, а дитина утопила ся. — Марія Байдакъ, господиня зъ Сидорова въ гусятиньскѣмъ повѣтѣ, була на стѣлько неоглядна, що фляшку зъ нафтою поставила въ пѣчь. Забувши о тѣмъ, дня 4 с. м. запалила въ тѣй печи. Вже огонь добре розгорѣвъ ся, - коли она пригадала собѣ, що фляшка зъ нафтою стоить коло огню. Схопила она єи чимъ скорше въ руки, та ще зъ печи не выняла, якъ нафта выбухла и обляла рукавъ єи та одѣжь, котра заразъ заняла ся. Зъ крикомъ выбѣгла на улицю и тамъ сусѣды, що збѣгли ся на той крикъ, загасили на нѣй огонь. Але мимо того нещасна такъ попарила ся, що була велика обава о єи житье. — Почтарь Петро Курилякъ зѣ Смѣльницѣ коло Старого мѣста вѣзъ дня 26 м. м. почту до Хирова. На гостинци межи Шуминою а Березовомъ захопила єго буря и вынернула почтовѣ сани, котрѣ такъ сильно придавили почтаря, що той на мѣсци погибъ. На другій день ишовъ жандармъ тамтуды, заставъ конѣ и сани, и почтаря неживого та поѣхавъ зъ нимъ до Хирова. Тутъ на почтѣ переконали ся, що нѣхто не нарушивъ почты на саняхъ. — Въ Пѣдгайчикахъ засыпала земля Катерину Мякаръ, котра копала глину на пасовиску. Єи выдобули зъ ямы неживу. — Въ Коровинцѣ въ теребовельскѣмъ повѣтѣ, 62-лѣтный заробникъ Микола Чорный вертавъ темнои ночи зъ млына до дому, упавъ на лотоки въ ставѣ и забивъ ся на смерть. Вѣнъ бувъ приглуховатый и не бачивъ добре. — Дня 29 падолиста с. р. мулярь Казимиръ Фулавка направливъ пѣчь въ хатѣ Дмитра Бернацкого въ Заставцяхъ коло Голгочь, въ нѣдгаецкѣмъ повѣтѣ. Забираючи ся до роботы, побачивъ за печею стрѣльбу; зъ цѣкавости знявъ єи зѣ стѣны, натягнувъ курки, а що кавзлѣ були позниманѣ, то спустивъ курки неосторожно, скоро, такъ що набѣй выстрѣливъ и трафивъ въ саму голову жѣнку господаря Юстину, що стояла напротивъ него. Юстина померла вѣдразу.

— **Смерть на весѣлю.** Дня 16 н. ст. падолиста справляла Марія Дитень весѣлье въ Мшанци старомѣского повѣта. Мѣжь гостьми бувъ и одинъ господарь мшанецкій, що заѣдаючи вечерю, упавъ наразъ на землю неживый. Куснемъ мяса задавивъ ся и вже не можна єго було вѣдратувати

— **Холера.** Ґазета урядова пише. Дня 11 н. ст. грудня занедужала середъ пѣдозрѣныхъ познакъ одна особа въ Рыботичахъ, повѣта добромильского. — Выздоровѣли въ Римановѣ повѣта синѣцкого 2 особы, въ Хировѣ 1 особа. — Померло въ Рыботичахъ и въ Забережи повѣта станиславѣвского по 1 особѣ. — Дня 10 грудня лишило ся въ лѣченю 7 недужихъ, дня 11 занедужала 1 особа, выздоровѣли 3, а померли 2 особы, отже лишило ся въ лѣченю 3 недужихъ. — До Przegląd-a пишуть зъ Тернополя: Въ Плотичи, миля вѣдъ Тернополя, выбухла сими днями азійска холера. Тутешне староство выслало заразъ двохъ лѣкарѣвъ зъ Тернополя д-рѣвъ Вайсберґа и Фріша на мѣсце пошести, щобы спинити єи ширенье. Занедужало доси 8 особъ зъ тыхъ померло 3. Недугу занесено имовѣрно зъ Залозець, де она теперь панує. Въ послѣдныхъ дняхъ померло въ Залѣзцяхъ 9 особъ на холеру.

— **Опорожненій посады.** Въ Дирекціи почтъ у Львовѣ опорожненыхъ єсть теперь 17 посадъ практикантѣвъ рахунковыхъ зъ рѣчнымъ адъютумъ по 300 зр., котрѣ будуть обсадженѣ пъ найкоротшѣмъ часѣ Поданя треба вносити заразъ до дирекціи почтъ и долучити до нихъ: метрику, свѣдоцтво зрѣлости або окѣнченои школы середнои, реверсъ сустентаційный, свѣдоцтво здоровля и моральности. Дальше конечне єсть знанье языкѣвъ краевыхъ и языка нѣмецкого. Тѣ кандидаты, що мають испытъ зъ рахунковости повинній и се свѣдоцтво предложити.

— **Выдѣлъ краевый** именувавъ инжинера-адъюнкта краевого бюра меліораційного, Стан. Щепановского инжинеромъ другои клясы, а инжинера-асистента Стан. Рібенбавера инжинеромъ-адъюнктомъ краевого бюра меліораційного.

— **Малу зелѣзницю нафтову** зъ нафтовымъ моторомъ намѣряє устроити на площи выставы краєвои одинъ зъ заграничныхъ промысловцѣвъ.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ погорѣлцямъ громады Козлѣвъ повѣта каменецкого 300 зр. запомоги. — На фондъ основный выставы краєвои зѣбрано доси 130.050 зр., а на фондъ резерворый 32.000 зр. — Елена Луцка, дочка властителя бѣльшои посѣлости, померла въ Сернахъ въ 24-ѣмъ роцѣ житя.

Посмертнѣ — ∓ — оповѣстки.

Д-ръ Омелянъ Лопушаньсній, совѣтникъ двора при найвысшѣмъ трибуналѣ судовѣмъ у Вѣдни, померъ оногды тамже на остре запаленье легкихъ, повстале по инфлюенци.

Наука штука и література

— **Словаря россійско-украиньского,** уложеного М. Уманцемъ и А. Спѣлкою а выдаваного науковымъ товариствомъ имени Шевченка въ додатку до часописи „Зоря“, выйшовъ томъ I-ій. Обѣймає вѣнъ слова вѣдъ *А* до *К* и коштує 2 зр. 50 кр. въ Австріи а 3 рублѣ для Россіи.

— **Накладомъ наукового товариства имени Шевченка** выйшла передрукомъ зъ „Зорѣ“ студія Олександра Колессы „Юрій Коссован [Осип, Домінік, Ігор Гординьский де Федькович]. Проба критичного розбору автобіоґрафічних його повістей та його житеписи“ Цѣна книжки, обѣймаючои 99 сторѣнъ VIII-ка, зъ портретомъ Федьковича — коштує лише 30 кр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ асистента львѣвско школы ветеринаріи Іос. Блоха повѣтовымъ ветеринаремъ для Живця, оглядача звѣрятъ въ Щаковѣй Осію Лілього ветеринаремъ повѣтовымъ для Велички, а ветеринаря мѣского въ Вадовицяхъ оглядачемъ звѣрятъ въ Щаковѣй.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ ветеринарѣвъ повѣтовыхъ: Ив. Вилиньского зъ Коломыи до Бродѣвъ Кар. Фавлента зѣ Снятина до Рудокъ, Гр. Богдана зъ Живця до Горлиць, д-ра Василя Кравича зѣ Львова до Коломыи, Стеф. Яновича зъ Горлиць до Снятина, Мар. Авдиковского зъ Рудокъ до Лѣська, а рѣвночасно призначивъ ветеринарѣвъ повѣтовыхъ: Іос. Лянґавза до службы при староствѣ львѣвскѣмъ и Фр. Поницкого до службы при намѣстництвѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На стіпендію имени Маркіяна Шашкевича** прислявъ на нашій руки о. Н. Бачиньскій зъ Косова 2 зр. вѣдъ членѣвъ товариства „Помѣчь“ въ Монастириску.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** надѣслали до нашои адміністраци Вп. пп.: о. Н. Бачиньскій зъ Косова 1 зр. вѣдъ членѣвъ тов. „Помѣчь“ въ Монастириску; п. Володим. Иваницкій зъ Цуцалова 10 зр. 70 кр зѣбраныхъ нимъ на зѣздѣ родинѣмъ въ Клювинцяхъ въ домѣ о. Зен. Сѣменовича. На сю квоту зложили: о. Альфр Сѣменовичь 1 зр., о. Рудницкій 1 зр., п. Ив Сѣменовичь 2 зр., п. Сальв. Сѣменовичь 1 зр., п-на Володим. Мойсеовичѣвна 1 зр., п. Олена Мойсеовичѣвна 1 зр. п. Софія Рудницка 1 зр., п. Ольга Волошиньска 50 кр., п Зенон. Лукавецкій 70 кр., п. Ив. Дрогомирецкій 50 кр., п. Володим. Иваницкій 1 зр

— **На дѣмъ „Зорѣ“** зложивъ въ нашѣй адміністраціи о. Н. Бачиньскій зъ Косова 2 зр. вѣдъ членѣвъ товариства „Помѣчь“ въ Монастириску.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 13 грудня. Fremdenblatt доносить, що Россія надѣслала уже вѣдповѣдь въ справѣ торговельного договору зъ Австро-Угорщиною. А що вѣдповѣдь вымагає новыхъ переговорѣвъ Австріи зъ Угорщиною, длятого австро-угорска конференція мытова має зѣбрати ся въ тыхъ дняхъ.

Берлинъ 13 грудня. Добре поинформованій круги сумнѣвають ся чи австро-угорскій договоръ прийде до цѣли.

Бѣлградъ 13 грудня. Убійства и рабунки мѣжь радикалами и ліберадами прибрали такій розмѣры, що богато личностей краю удало ся до короля о охорону.

Мадритъ 13 грудня. Договѣръ торговельный мѣжь Австрією а Испанією пѣдписало уже правительство испаньске.

Петербургъ 13 грудня. Россія утворила нову сталу ескадру на Середземнѣмъ мори.

Римъ 13 грудня. Въ палатѣ заведено выимковій средства остороги. Трибуны будуть заосмотренѣ металевыми сѣтками.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Рат. въ Доб.** Заплачено до жовтня. — **Вп. И. Тас. въ Хир.** Ще 40 кр. до кѣнца року. — **Вп. В. Куль. въ Гал.** Заплачено все.

Надѣслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 9—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ** цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуалькомъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Курсъ Львовскій

зъ дня 13 н. ст. грудня 1893.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Када.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	216 50	219 50
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	262 —	265 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	380 —	390 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнї за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 80	101 50
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 70	110 40
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л. .	99 90	100 60
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 50	101 20
Товариства кредит. гал 5% а. в. . .	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . . .	97 30	98 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	93 —	93 70
Товар кред. гал. 4% а. в. льос. 52 л. .	98 —	98 70
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	99 90	— —
Листы довжнї за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облигя за 100 зр.		
Индемнизац. галицкї 5% м к. . . .	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	99 90	97 60
Комунальнї Банку краев. 5% II. емис.	102 20	102 90
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краев. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краев. 4% в. а.	95 80	96 50
Позички краев. 4% короновои . . .	96 —	96 70
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 —	28 —
Мѣста Станиславова	48 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 83	5 93
Наполеондоръ	9 87	9 90
Повъимперіялъ	10 20	— —
Рубель срѣбный	1 31	1 33
Рубель паперовый	1 31½	1 33
100 марокъ нѣмецкихъ	60 90	61 50

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львовского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ: поспѣшний		особовї		
Кракова (Берлина, Вроцлава. Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ через Тарновъ (вдъ 1/7 до 31/8) .	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки через Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (вдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу . .	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче) . . .	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина . . .	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои . . .	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ .	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ . .	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	288	—	—

Вдходять зъ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабовка via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (тлько вдъ 1/7 до 31/8) .	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу .	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче) . .	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ . .	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ . .	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои . . .	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина . . .	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый .	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый) . .	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пдчеркнений значать пору нчну вдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетовъ полсенихъ, окружныхъ, довольно зуставлюваныхъ зшитовъ до ѣзды, тарифъ и розкладовъ ѣзды въ видѣ книженевомъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручає готовї Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ розныхъ цѣнахъ.

На жаданье высилає ся больше число фелоновъ або пробокъ матерій до выбору. Старі фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 6—10

Проспмо о численнї замовленя

ДИРЕКЦІЯ

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

вирост зъ фабрики

Ia по 82 зр Ia по 76 зр. за 100 кільограмовъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільогр. по 20 кр. и 31 кр. за кільограмъ, окромъ транспорту, который выносе 2 до 3 кр. вдъ кільограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зелѣзничои. 4038

УЧИТЕЛЬ

органъ рускаго товариства педагогічного, двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вдъ 1 червня 1859 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повроку 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ГАЙВОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцъ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обймили теперѣшнї управитель Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вдлили доси вже **1.558 дзвононъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Занимають, що и на дальше пдймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вдливальнѣ дзвонвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитї дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новї, гармонѣйнї дзвоны якъ такожь поодинокѣ всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вдповѣдно взятї въ сталости, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Дзвонки до саней, (на хомуты) въ найровнѣйшихъ родахъ зъ 1, 2, 3 голосами по зр. 1, 1·40, 1·80, 2. 2·60 до 3·75

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованї розныхъ предметовъ до розпорядимости.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякї роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и инши церковитo выкончень прибрасы церковнї.** 4641 107—150

Вдновлюю старї иконы и инши рѣчи.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякї роботы будовляннї** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовї порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 57-156

Львовъ, ул. Зибликевича II.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 101—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНІ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВІ

вдъ 1·20 кр. за сотку.

КУ-

фры, торбы и всѣлякі прибори до подорожи

найдешевше въ торговли

товаровъ модныхъ и бѣли мужескаго, приборовъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянгнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Знана вдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскі сильні горѣвки, дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивї зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевї специялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивї єсли зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4111 18—164

Найдешевшій магазинъ забавокъ для дѣтей

подъ фірмою

Ковчиньскій и Оберскій

ул. Кароля Людвика, число 7.

поручае

Ляльки французкі вдъ 75 кр
„ зъ масы камѣн „ 35 кр.
Игры товариски вдъ 65 кр.
Гумовї забавки, Конники, шабельки, чака и т. ин.
Кальошѣ и парасолѣ. 4929 8 8

Цѣнники и построваній даромъ.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйнї до дверей, вконъ, штакетовъ, паркановъ и т. п. гарно лискучї, готовї до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники сплатно и даромъ. 4676 61—

МАШИНЫ

ДО ШИТЯ

ЗІНГЕРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручнї по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.
ножнї „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10% 4931 5—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львовъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Рынокъ ч. 25.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАГАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ вддѣловъ складу, — въ которомъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вддѣлъ Килимовъ.** Тажкі тревялі килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенахъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 34—35 Голяндскі диваны господарскі 200/115 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Вддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вддѣлъ занавѣсъ до вконъ и дверей.** Елегантнї тунискі занавѣсы 95 кр., мароканьскі 1·20 зр., ранесансовї 2·60 зр., модний фегерановї на гладкомъ полю зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканї занавѣсы менетовї зр. 3·75, занавѣсы вдмѣренї на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлї, кремовї и барвистї въ елегантномъ выкончено вдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вддѣлъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на стлъ (буретъ) вдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовї зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерovскі зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованї) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнї; имітація шкбры тигровои вдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокі килимки передъ ложка, поодинокі стѣннї килимки поодинокі капы на ложка и столы, высортованї килимы, остатки розныхъ ходниковъ, особливо годнї порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американскі зарукавки кожуховї по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновї зр. 2, 2·50, 3, бобровї (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховї вдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнї, барвистї и бѣлї. Великій выборъ готовыхъ плащовъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовї вдъ зр 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неглiжь. Юбки волочковї, суконнї и шовковї

X. **Вддѣлъ Конфекціи дитячои,** ватованї и кожуховї, дитячі плащики и одежа, на дѣти вдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячі, бѣлье дитячне для новонароджених и дорослыхъ.

XI. **Вддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнї и шовковї товары, якъ такожь всякі додатки для кравцовъ и модныркъ.

XII **Вддѣлъ Парасолѣ** мужескі и антука дамскі, бѣлье мужеске и дамске єгерovске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковї, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спдницѣ.

XIII. **Вддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волочковї рукавички мужескі и дамскі „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (46—?)

Знана вдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскі сильні горѣвки, дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивї зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевї специялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивї єсли зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4111 18—164

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рокъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Ворменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячі ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовї** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованї по 4½% вдъ 15 мая 1889.** 2318

Передрукъ не буде плаченый **Дирекція.**

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Кость Бадей. — Одповѣдный редакторъ: Михайло Стоцковскій. Друкарня зъ заб. Черняньскихъ. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Бадяровского

Ч. 271. Львôвъ, Четверъ 2 (14) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитших повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року .	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатай вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Письмо зъ Вѣдня.

(Славяньска коаліція. Рускій клюбъ Запомога для Галичины.)

Гадка о коаліціи славяньскихъ послôвъ въ радѣ державнôй выступила ще на початку лютого сего року, коли полудневй Славяне, т. є. Словѣнцѣ и Хорваты, огôрченй оголошеною тогды програмою правительства, заповѣдаючою удержанье стану національного и політичного посѣданя, лагодились перейти въ опозицію. Однакожь гр. Гогенвартъ зацытькавъ ихъ поставленьемъ резолюціи, котрою клюбъ єго не зôрвавъ зъ правительствомъ але все-жь зазначивъ своє вôдмѣнне становище. Они лишили ся отже въ клюбѣ консервативныхъ (Гогенварта), але незадоволенье ихъ зростало, чимъ бôльше політика правительства клонила ся на сторону нѣмецкои лѣвицѣ. Вже въ жовтни, коли зôбравъ ся парляментъ, проводирь полудневo-славяньскихъ послôвъ д-ръ Клячь и бôльша часть єго товаришѣвъ, люде впрочôмъ консервативнй и дуже умѣркованй, рѣшились були голосувати противъ выимковыхъ заряджень въ Чехіи. Змѣна міністерства прискорила дальшій хôдъ дѣлъ, и коли рада державна зôбралась на-ново въ падолистѣ, десять полудневo-славяньскихъ послôвъ выступили зъ клюбу Гогенварта и утворили свôй окремый клюбъ пôдъ предсѣдательствомъ д-ра Клячча (Хорвата) и д-ра Ферянчица (Словѣнця) Въ клюбѣ Гогенварта лишило ся ще тôлько 7 Словѣнцѣвъ (мѣжь ними вызначнѣйшій д-ръ Шукльє), а тй лишили ся тôлько въ наслѣдокъ грозьбы гр. Гогенварта, що вôнъ, яко выбраный вôдъ словѣньскихъ громадъ, зложить мандатъ, коли-бъ всѣ Словѣнцѣ выступили, — притôмъ же переперли декларацію (о выборю ваню рôвноправности) котра властиво стоить въ суперечности зъ ихъ оставаньемъ въ правительственнôй коаліціи. По уступленю Словѣнцѣвъ и гр. Гогенварта клюбъ консервативныхъ, до котрого належать еще нѣмецкй клєрикалы, чески февдалы, Румуны и Русинъ д ръ Волянъ, розпавъ бы ся на-певно, особливо коли нѣмецкй клєрикалы незадоволенй зъ теперѣшнього стану рѣчей, и тôлько повага гр. Гогенварта придержуе вкупѣ тй всѣ рôзнородній елєменты.

Твореньемъ славяньскои коаліціи заняли ся именно молодо-Чехи, котрй стояли въ парляментѣ досыть изольованй, маючи тôлько хвилевыхъ и припадковыхъ союзникôвъ въ антісемітахъ а лише деколи такожь въ нѣмецкихъ народовцяхъ, впрочôмъ своихъ завзятыхъ противникахъ. Narodni Listy помѣстили статью одного зъ найспособнѣйшихъ и найсимпатичнѣйшихъ молодо-чеcкихъ послôвъ, Айма, взываючу моравскихъ Чехôвъ и иншихъ славяньскихъ послôвъ до утворея славяньскои коаліціи. Ся статья стрѣтила однакъ найбôльше супротивленье межи самыми молодо-Чехами на Моравѣ, котрй вправдѣ не противлять ся славяньскôй коаліціи, але противнй втяганю до неи на першôмъ мѣсци моравскихъ старо-Чехôвъ, котрыхъ тымъ способомъ толєруе ся и признаe ся, мѣжь тымъ коли моравскй молодо-Чехи завзято ихъ поборюють и хотять ихъ при найблизшихъ выборахъ такъ само зовсѣмъ усунути, якъ се стало ся зъ ихъ одномышленниками въ Чехіи. Але мимо тои опозиціи старо-чеcкй послы зъ Моравы, зазначивши наперед свою опозицію до теперѣшнього правительства, були першй до коаліціи зъ молодо-чеcкимъ клюбомъ принятй, хотя застерегли собѣ въ нѣй зовсѣмъ свобôдну руку. Ажь въ остатныхъ дняхъ приступивъ до тои коаліціи ще и новый полудневo-славяньскій клюбъ Клячча, зъ подôбнымъ застереженьемъ.

До славяньскои коаліціи належать доси отже: 1) молодо-чеcкій клюбъ, зложеный зъ 40 членôвъ; 2) клюбъ „независимыхъ послôвъ словѣньско-хорватскихъ“, зъ 5 членôвъ, котрый вже передше стоявъ въ тѣснôй звязи зъ молодо-чеcкимъ клюбомъ; 3) клюбъ моравскихъ Чехôвъ, зъ 7 членôвъ; 4) клюбъ полудневославяньскій зъ 10 членôвъ. Разомъ належить про-те до коаліціи 62 послôвъ. Не належать а бодай доси не приступили до славяньскои коаліціи: 1) 18 чеcкихъ февдалôвъ, належачи до клюбу Гогенварта, и 2 старо-Чехи, не належачй до жадного клюбу; 2) 7 Словѣнцѣвъ, належачй до клюбу Гогенварта, 1 Словѣнець дикій и 1 Сербъ; 3) 6 (взглядно 7) Русинôвъ, належачй до Рускаго клюбу, и 1 зъ клюбу Гогенварта; 4) 57 Полякôвъ, належачй до польскаго „кола“, и 1 Вôрмено-Полякъ зъ клюбу Гогенварта. На чеcкихъ февдалôвъ и на Полякôвъ коаліція славяньска зовсѣмъ не рефлєктуe; коли-бъ всѣ иншй славяньскй послы до неи приступили, она мала бы 82 членôвъ.

Важне для славяньскои коаліціи дѣло, щобы до неи приступили именно прочй послы словѣньскй, а особливо рускій клюбъ. Ажь коли належати будуть до неи всѣ славяньскй народы (розумѣe ся, окрôмъ упривилеґіованыхъ Полякôвъ), она заслугувати буде на назву коаліціи славяньскои и представляти буде бôльшу силу моральну, помимо невеликого числа своихъ членôвъ. Пôсля остатнои конскрипціи зъ року 1890 єсть въ Австріи 23,473.000 душь. Зъ нихъ репрезентувала бы славяньска коаліція 10,400.000 (т. є. 5,473.000 Чехôвъ, 3,105.000 Русинôвъ, 1,177 00) Словѣнцѣвъ и 645.000 Сербо Хорватôвъ). А що зъ славяньскою коаліцією пишло бы разомъ и 12 послôвъ антісемітскихъ, котрй заступають що-найменше пôвтора міліона мешканцѣвъ, то они вкупѣ репрезентували бы фактично бôльшôсть людности Австріи, хотя числили бы тôлько 94 послôвъ на 353 всѣхъ членôвъ палаты. Але навѣть безъ антісемітôвъ славяньска коаліція була бы сильна своєю идеєю и своєю — хотьбы и выразно невысказаною — девізою: борба за рôвноправнôсть противъ нѣмецко-польскои та шляхотско-капіталістичнои переваги.

Коаліція славяньска не мала бы впрочôмъ бути якимсь тѣснымъ сполученьемъ, але тôлько свобôдною звязею самостôйныхъ клюбôвъ на сихъ спôльныхъ основахъ: переведенье повнои рôвноправности, реформа выборча зъ розширенъемъ права выборчого и увзглядненье славяньскихъ интересôвъ народныхъ. Дотепершній клюбы остали бы и на-дальше, а тôлько бувъ бы спôльный комітетъ екзекутивный, до котрого кождый зъ коаліційныхъ клюбôвъ высилавъ бы своихъ вôдпоручникôвъ а въ котрôмъ майоризація була бы выключена. Тоє отже, що пишуть газеты коаліціи правительственнои, особливо польскй, що молодо-Чехи накинули бы свою політику всѣмъ славяньскимъ посламъ, зовсѣмъ не вôдповѣдаe дѣйстности.

Праса всѣхъ сторонництвъ интересуe ся живо становискомъ рускихъ послôвъ супротивъ обохъ коаліцій, особливо славяньскои. Однакожь многй дневники подають богато фальшивыхъ вѣстей. Правдою єсть отсе: Заразъ по енунціяціи програмы нового міністерства рускій клюбъ застановлявъ ся надъ тымъ, яке становище маe занятй супротивъ правительства и правительственнои коаліціи зъ одной а супротивъ приготовляючои ся славяньскои коаліціи зъ другои стороны. Становиско супротивъ правительства и правительственнои коаліціи спрецізовано въ резолюціи, котра оголошена була вô всѣхъ часописяхъ [въ „Дѣлѣ“ въ 256 числѣ зъ 15 (27) падолиста]. Зъ тои резолюціи выходить, що рускій клюбъ не приступаe до правительственнои коаліціи, отже и не буде правительства пôдпирати анѣ ити рука въ руку зъ сторонництвами правительственнои коаліціи; але вôнъ и не буде вести опозиціи безвзглядной (н. пр. на способъ молодо-Чехôвъ), ино буде въ одномъ случаю стояти противъ правительства, въ другôмъ зъ правительствомъ, пôсля того, якъ вымагаe зъ одной стороны интересъ державный [не правительственный!], зъ другои національный и народный интересъ Русинôвъ. Вôдповѣдно до тои ухвалы рускй послы голосували за новою уставою о оборонѣ краєвôй, бо того вымагавъ интересъ державы; однакъ рѣшили голосувати противъ выимковыхъ заряджень въ Чехіи, отже противъ правительства и правительственнои коаліціи, бо уважають тй заряджения за противнй своимъ пріндипамъ а выкликанй не интересами державными ино интересами правительственными або партійными.

Польске „коло“, за примѣромъ нѣмецкои лѣвицѣ, котра притягнула до себе (а тымъ и до правительственнои коаліціи) клюбъ либерального центра (Коронініого), рѣшило, якъвѣсти о засѣданю повнои палаты а лише ко донесли часописи и высказались декотрй члены „кола“, вôйти въ переговоры зъ рускимъ клюбомъ, щобы єго такожь для тои коаліціи, именно же для згôдного поступованя зъ „коломъ“, позыскати. Однакожь доси „коло“ не выконало того рѣшеня, и нѣякихъ переговорôвъ межи нимъ а рускимъ клюбомъ не було. Всьо отже, що дневники доносили о такихъ переговорахъ, о постановленыхъ рускимъ клюбомъ жаданяхъ и о выглядахъ на приступленье руского клюбу до правительственнои коаліціи, не єсть правдиве, и може основувати ся щонайбôльше хиба на якôй зовсѣмъ приватнôй розмовѣ. Взагалѣ здаe ся, що „коло“ хотѣло бы рускихъ послôвъ позыскати „хитро-мудро не великимъ коштомъ“.

Въ рускôмъ клюбѣ справа вôдношеня єго до славяньскои коаліціи була кôлька разôвъ обговорювана. Объявили ся три гадки. Одній члены клюбу заявились въ пріндипѣ за приступленьемъ до тои коаліціи и за веденьемъ бôльше рѣшучои політики, яко вôдповѣдаючои теперѣшнôй ситуаціи въ галицкôй Руси; зъ бесѣды другихъ выходило, що они уважають корыстнѣйшимъ дѣломъ тримати ся правительства и правительственнои коаліціи; третй радили выждати перше предложень „кола“ и порозумѣти ся такожь зъ рускимъ клюбомъ соймовымъ, на що впрочôмъ и иншй указували. Въ тôмъ же годила ся бôльшôсть клюбу, що становище посередне межи обома коаліціями не дасть ся утримати. Впрочôмъ рускій клюбъ не хотѣвъ рѣшати сеи важнои справы при звычайнôмъ комплєтѣ, а тôлько въ присутности всѣхъ своихъ членôвъ; такій же повный комплєтъ не легко було зôбрати зъ причины хвилевои перешкоды або недуги декотрыхъ послôвъ. Именно о. Мандичевскій хорувавъ якійсь часъ на легку инфлюенцу а вôдтакъ выѣхавъ въ Вѣдня. Стоить отже на тôмъ, що справа приступленя руского клюбу до славяньскои коаліціи не буде вже рѣшати ся въ сихъ кôлькохъ дняхъ у Вѣдни, але маe рѣшити ся ще передъ повновымъ зôбраньемъ рады державнои въ лютôмъ.

Недавно трактувала ся въ комісіи буджетовôй а вôдтакъ въ повнôй палатѣ справа запомоги для декотрыхъ краєвъ по причинѣ сегорôчныхъ нещасть елєментарныхъ. Правительственне предложенье признавало для Чехіи 500.000 зр., для Галичины 200.000 зр. (окрôмъ давнѣйше удѣленыхъ 150.000 зр.) а для иншихъ краєвъ 100.000 зр. Романчукъ въ довшôй бесѣдѣ выказувавъ, що тая сума для Галичины за мала. Самй повени зробили шкоды на 7 міліонôвъ зр., а до того причинили ся ще декуды грады, въ дуже многихъ сторонахъ слота черезъ щô жнива выпали дуже лихй або и не можна було всього зôбрати зъ поля, а наконець холєра. Помимо того навѣть въ сторонахъ дôткненыхъ тыми нещастями податки стягають ся зô всею строгостію, навѣть безъ захованя законныхъ постановъ. Нарôдъ въ Галичинѣ и въ лѣпшихъ рокахъ крайно убогій, а теперь руйнуe ся до решты. Нужда и голодъ вже нинѣ панують мѣсцями, а пôдъ весну розширять ся скрôзь. Бесѣдникъ домагавъ ся отже пôдвысшеня запомоги для Галичины зъ 200.000 на 400.000 зр. Романчука пôдперли вôдтакъ кôлькома словами польскй послы д-ръ Козловскій и гр. Пініньскій. Міністеръ Бакегемъ супротививъ ся однакожь рѣшучо жаданю Романчука, заявляючи, що міністерство мусить опирати ся на предложеню краєвого правительства, котре на пôдставѣ урядовыхъ доходжень поставило суму 200.000 зр. Вôдтакъ внесенье упало 4 голосами противъ 13. Тогды Романчукъ звернувъ ся ще разъ до міністра и доповнивши своє попередне представленье о потребахъ и нуждѣ народа въ Галичинѣ зажадавъ дальшихъ доходжень и вôдтакъ доповняючого предложеня правительственного зъ дальшою запомогою. Міністеръ вôдповѣвъ, що правительство не залишить предложити радѣ державнôй до завотованя дальшои запомоги, єсли доходженя выкажуть єи потребу. Тоє запевненье міністра було всьо, щô дало ся въ тôй справѣ узыскати. Молодо-чеcкій посолъ д-ръ Кайцль домагавъ ся пôдвысшеня запомоговои сумы для всѣхъ краєвъ о цѣлый міліонъ, але єго внесенье вôдкинено всѣми голосами противъ 2. — Подаю тыхъ кôлька слôвъ, бо дневники давали ширшй ротко и навѣть не цѣлкомъ вѣрно описали засѣданье комісіи буджетовои, де-въ-чôмъ важнѣйше вôдъ тамтого.

Выимковй розпорядженя
передъ палатою послôвъ.

На вчерашнôмъ, въ середу, засѣданю палаты послôвъ при дискусіи надъ выимковыми розпорядженями — першій промовивъ пос. д-ръ Пацакъ, продовжаючи свою рѣчь зъ попереднього дня. Закидавъ лѣвици нѣмецкôй, що въ справѣ выимкового стану три разы змѣняла свои погляды. Навѣть Плєнеръ бувъ противный, доки не ставъ міністромъ. Єсли бы не „инфлюенца коаліційна“, то певно сторонництва не згодились бы на выимковый станъ. Вôдтакъ критикувавъ мотивы правительства. Кождого пяного крикуна, кожду выбиту шибу наведено яко матеріялъ. На Чехôвъ кидають клевету, мовь бы спознирали за границю. Чехи хотять лише самостôйного королѣвства въ границяхъ Австріи, они жадають додержаня поробленых обѣцянокъ; все проче се глупе бюрократичне балаканье и клевета.

По Пацаку промовивъ д-ръ Копъ въ имени лѣвицѣ. Стараvъ ся пересвѣдчити палату, що лѣвиця страшно жалѣe надъ завѣшеньемъ конституціи а голосуe за тымъ лишь зъ обовязку. Мы — говоривъ Копъ — мовь судьѣ присяжній, що бачать ясно вину. Много провинили правительствa, котрй або пôдпомагали або придавлювали політичнй аспірації Чехôвъ. Австрія не може истнувати пôбôчь королѣвства чеcкого. [Пос. Спиндлєръ: Вы такъ само говорили про королѣвство угорске!] Пос. Копъ: Єсли уважаєте дуалізмъ за дивоглядъ, то якъ сей дивоглядъ буде выглядати о трехъ замѣсть двохъ головахъ. Закôнчивъ заявленьемъ, що лѣвиця буде голосувати за выимковыми розпорядженями, бо маe до теперѣшного правительства довѣрє.

Пос. Тучекъ пригадавъ дискусію надъ выимковыми законами въ 1869 р. Тогдѣ по сторонѣ меншости стоявъ проводирь клєрикально-консервативного сторонництва Грайтеръ и доказувавъ, що правительству розходить ся о здавленье правно-державнои опозиціи. Нинѣ сторонництво консервативне не маe вже серця для руху національного. Вчерашна промова Щепановского выкликала пригноблюючe вражѣнье. Поляки мабуть забули за 14-лѣтнои управы гр. Таффого, що пôбôчь власныхъ интересôвъ національныхъ повинній старати ся о охорону національности и прочихъ Славянъ. Будучнôсть покаже, чи они добре робили. Закôнчивъ словами Коляря: Вартъ свободы лишь той, хто свободу цѣнить у другихъ, невôльникомъ же стаe кождый, хто куe кайданы для иншихъ.

По тôмъ бесѣднику молодо-чеcкôмъ забравъ голосъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ. Промова міністра зробила дуже прикре вражѣнье, бо міністеръ, полємізуючи зъ Грєґромъ, добачавъ въ тôй промовѣ провокаціи и вôдповѣвъ майже грозьбою. Кождый неупередженый мусѣвъ замѣтити, що молодо-Чехи, помимо острого выступленя противъ выимковыхъ розпоряджень, задержали ще певну мѣру, мовь бы не хотѣли цѣлкомъ зрывати зъ новымъ кабінетомъ. Длятого полємічна промова міністра не могла нѣкому подобати ся.

Міністеръ вповнѣ солідаризуe ся зъ зарядженями давного правительства. Опозиція, щобы доказати мнимый бракъ правныхъ основъ, наводить велике число дрôбныхъ фактôвъ а промовчуe важнѣйшй. Міністеръ наводить даты, скôлько разôвъ и де побито якого поліцая, та спѣвано ворохобній пѣснѣ, котрыхъ змѣсту годѣ повторити передъ палатою. Розповѣвши подѣю „Омладины“, такъ кôнчить: Маю недавній спомины зъ міністерства торговлѣ, знаю економічнй вôдносины славныхъ и способныхъ до працѣ Чехôвъ. Молодо-Чехи повинній самй причинятися до сего, щобы спинити того рода екцесы. Але годѣ сего надѣяти ся по вчерашнôй промовѣ Грєґра. Єсли бы треба що ино мотивувати выимковй розпорядженя, то досыть було бы вказати на ту промову. Пос. Грєґръ, выголосивши свою промову, вже не буде мôгъ скинути зъ своєи особы одвѣчальности за подѣї въ Чехіи. Противъ обиджаючого тону, въ якôмъ вôнъ говоривъ про загально-державне почутье въ Чехіи, мушу застечись. Сумно, що ажь зъ мѣсця правительственного, а не вôдъ кого-небуь зъ самои палаты, мусить бути стерта пляма, яку вчера п. Грєґръ посмѣвъ кинути на нарôдъ чеcкій. Правительство повинно народови чеcкому признати явно, що вѣрнôсть того не єсть условна, але що она перетреваe навѣть промову Грєґра. О сю вѣрнôсть чеcку вôдобють ся тй вôдслоненй погрозы, якй посолъ Грєґръ выповѣвъ вчера въ тôй палатѣ.

Пос. Дейм ъ мотивувавъ вотумъ послôвъ зъ чеcкои посѣлости бôльшои, котрй будуть голосувати за выимковымъ станомъ, хочь зара-

зомъ надѣють ся, що правительство знесе вскорѣ той станъ.

Пос. Спинчицъ доказувавъ, що противъ Славянъ властиво истнує безперерывный станъ облоги та що многихъ законовъ основныхъ не примѣнює ся до Славянъ. Правдивою причиною заведеня стану выимкового есть змаганье до вынародовленя Славянъ.

Пос. кн. Шварценберґъ промавлявъ при иронічныхъ окликахъ и смѣху молодо-ческихъ послововъ. Обстававъ за выимковымъ станомъ, доказуючи, що Чехія не може истнувати безъ Австріи. Звертавъ увагу Чеховъ на Поляковъ галицкихъ, котрі своимъ тактомъ довели такъ далеко въ Галичинѣ. По 30-лѣтній войнѣ Австрія спасла Чехію. Правительство добре робить, выступаючи противъ аґітацій, котрі патріотизмъ ческій ставляють понадъ патріотизмъ австрійскій. Впрочомъ правительство не хопило ся ще найострѣйшого средства. Бесѣдникъ надѣє ся, що станъ выимковый небавомъ буде знесеный. Взагалѣ же радъ бы бесѣдникъ, щобы законы були такъ заостренѣ, абы було злишне заводити выимковый станъ. Вкінци заперечивъ, мовь бы шляхта февдальна выпрохала выимковый станъ.

Пос. Жачекъ жалувавъ ся, що ческій февдалы воддѣлили ся водъ народу. Представивъ борбу Чеховъ о національне истнованье.

Пос. Фр. Короніні боронивъ Італійцевъ передъ закидами Спинчица.

Пос. Кайцль полемізувавъ зъ Бакегемомъ, Шварценберґомъ, Ґросомъ и Щепановскимъ, та застерѣгъ ся противъ закиду „польского демократа“, мовь-бы ческій послы не говорили правды своему народови. Молодо-Чехи не таили передъ народомъ, що сей народъ стягає на себе часы тяжкихъ трудовъ и нещасть, если прилучить ся до молодо-ческого сторонництва. Такожь тѣ етапы въ політицѣ, про котрі говоривъ пос. Щепановскій, суть и пбсля гадки молодо-ческихъ послововъ потрѣбнѣ. Першій етапъ въ політицѣ поставити народъ о власновій силѣ, выеманципувати его. Другій етапъ — точне переведенье рѣвноправности и загальнѣ выборы.

Пос. Барайтеръ заявивъ именемъ нѣмецкихъ націоналовъ, що голосувати буде противъ выимковыхъ заряджень.

На внесенье ґр. Гогенварта замкнено діскусію. Ґенеральнымъ бесѣдникомъ contra выбраный пос. Люеґеръ.

Промовы д-ра Люеґера и референтовъ д-ра Фухса та д-ра Герольда водбудуть ся на нинѣшномъ засѣданю, по чомъ наступить голосованье.

Дописи „Дѣла”

Зо Стрыйщины.

[Гостина Впр. митрополита. — Посвященье церкви въ Дашавѣ.]

Дня 26-го м. въ полудне приѣхавъ Впреосвященый митрополитъ до Стрыя, щобы зъ водси удатись на посвященье новои церкви въ Дашавѣ. На двірци дожидали Впреосвященого репрезентацій властей державныхъ и автономічныхъ, духовеньство и множество публики. Коли архіерей высѣвъ зъ вагона, роздалось на перонѣ громке „многая лѣта“, водспѣване хоромъ ґімназіяльнымъ, а въ ждальни І-ои клясы представились ёму депутаціи и витали князя церкви въ имени Стрыйского Подгоря. По чвертьгодиннѣй розмовѣ удавъ ся Впреосвященый до приготованого повозу въ супроводѣ ц. к. старосты Монастирского и маршалка рады повѣтовои п. К. Дѣдушицкого и поѣхавъ до Дашавы, де прибувъ около 3-ои годины зъ полудня.

Нова церковь дашавска, збудована пбсля пляну п. Василя Нагорного, есть такъ величавою, що може рбвнятись зъ першими церквами на нашій Руси. На горбку середъ села сторчить она своими трема копулами высоко до неба, неначе мати середъ дѣточокъ дрібныхъ, а выкінчена такъ гарно, що годѣ очей водорвати вбдъ того виду. На цѣлбмъ Подгорю, вбдъ Сяну по Прутъ, нема такои другои. А треба зважити, що поставила ёи громада небогата. „Руска мізерія склалась на той величный памятникъ“ — якъ сказавъ о. Сѣнгалевичь зъ Руды въ своѣй прекраснбй проповѣди пбдчасъ посвященя. Не дивниця, що и архіерей бувъ очарованый и выявлявъ найбільше своє вдоволенье черезъ цѣлый часъ своёи гостины. Заразъ по приѣздѣ и по вбдправленбмъ молебни самъ знимавъ нову церковь зъ трехъ сторінъ на привезенбмъ апаратѣ фотоґрафічнбмъ, вразъ изъ зібраным пбдъ нею народомъ, а вечеръ провѣвъ въ домѣ мѣсцевого священика о. Стоцкого, розмовляючи дружно зъ доохрестнымъ духовеньствомъ. Говорилось о рѣчахъ дотыкаючихъ нашого народу — и архіерей взывавъ клиръ, щобы непохитно стоявъ при засадахъ проголошеныхъ въ соймѣ року 1890.

Торжество посвященя почалось другого дня рано и вбдбулось дуже величаво при величезнбмъ здвизѣ народу. Пбдчасъ богослуженя спѣвавъ хоръ мѣсцевый пбдъ управою выслуженого учителя старенького Дубины, славного на цѣлу околицю. Мимоходомъ скажу, що популярне нинѣ „лѣтъ! лѣтъ! лѣтъ! многая лѣта!“, котре спѣваесь уже по всѣхъ закуткахъ Руси родилось въ Дашавѣ, а вбтцемъ его есть проф. Дубина. Пбдчасъ службы Божои проповѣдавъ о. Сѣнгалевичь зъ Руды и оповѣвъ зібраному народови исторію сеи новои церкви, а всѣ слухали горячихъ его слбвъ и плакали — плакали зъ жалю надъ „рускою мізерією“ и зъ радости, що та „мізерія“ таки поконала всѣ перепоны и довершила розпочатого дѣла. По богослуженю промовивъ краснорѣчиво самъ архіерей и загрѣвъ народъ, щобы горнувъ ся пбдъ крыла своёи св. церкви и слухавъ ёи голосу.

На обѣдѣ въ домѣ священика явились окрбмъ духовеньства — репрезентанты ц. к. староства, рады повѣтовои [гр. Дѣдушицкій], школьництва и судовництва. При кінци обѣду внѣсъ Впр. митрополитъ тоастъ въ честь гостинного господаря и заявивъ, що надѣливъ его крилошаньскими вбдзнаками яко нагороду за труды и заходы, якій положивъ для новои церкви.

И справдѣ — трудамъ и заходамъ Впов. о. Стоцкого має завдячити Дашава, що прийшла до такъ величавои церкви, а помагали ёму въ тбмъ дѣлѣ найбільше начальникъ громады и Гринь Скобликъ, душа просвѣтного руху дашавского. П. Скобликъ промовивъ до архіерея, подякувавъ ёму за труды, якихъ пбднявъ ся, и за честь, яку зробивъ ихъ панъ-отцеви. О годинѣ 5-бй вечеромъ вбдъѣхавъ Впреосвященый до поѣзду львбвского.

Зъ Жидачѣвского.

[Два старостиньскій рескрипты въ справѣ переходу селянъ зъ обряду греко-кат. на латиньскій.]

Въ „Дѣлѣ“ були вже подаванѣ рѣшеня ц к. староствъ, котрі дуже радо приймали до вѣдомости перехбдъ исповѣдниковъ греко-кат. обряду на обрядъ латиньскій, але рбвночасно не приймали до вѣдомости переходу зъ обряду латиньского на греко-католицкій. Таке саме стало ся було недавно и въ повѣтѣ жидачбвскбмъ. Бувшій ц. к. староста принявъ до вѣдомости перехбдъ кількохъ цуцилбвскихъ прихожанъ рускихъ зъ обряду греко-кат. на латиньскій. Однакожь теперѣшный ц. к. староста — поставившись на становище обєктивности и справедливости — знѣсъ на представленье руского уряду приходского рескриптъ своґо попередника. Дотычнѣ рескрипты ц. к. старосты п. Ґалецкого подаємо — за-для ваги ихъ — въ повнбй основѣ:

I.

Odpis Reskryptu Ck. Starosty w Żydaczowie z dnia 5-o lipca 1893. l. 11.582.

Do Aleksandra Tabaki właśc. gospod. i Marceli z Tabaków Kulczyckiej i córki jej Maryi Kulczyckiej na ręce pierwszej w Pczanach, zaś Mikołaja Bohonosa, Jana Bohonosa, Daniela Winiarskiego i Mikołaja Koropuskiego właścicieli gospodarstwa w Cucułowcach.

Reskryptem tutejszym z dnia 5-go i 20-go lutego 1892. l. 571, i 2194. przyjęto w myśl art. 4. 5. i 6. Ustawy z 25-go maja 1868. Dz. ust. p. N-o 39. zgłoszoną przez Was zmianę obrządku greckiego nałaciński do urzędowej wiadomości.

W skutek odnośnej interwencyi gr. kat. urzędu parafialnego w Cucułowcach w tej sprawie, jako właściwego Waszego duszpasterskiego urzędu, którego duchownej władzy z powodu urodzenia się w obrządku grecko-katolickim podlegacie, uchylam niniejszem z urzędu powołany na wstępie tutejszy reskrypt jako nieuzasadniony na przepisach ustawniczych i oznajmiam Wam, że decyzya o zgłoszonej przez Was zmianie obrządku należy do właściwych Władz duchownych kościoła katolickiego, a to z następujących powodów. Ustawa z 25-go maja 1868. Dz. u. p. Nr. 49 zawiera w artykułach IV, V i VI postanowienia co-do wystąpienia tylko z pewnego kościoła lub stowarzyszenia religijnego, gdy atoli obrządek grecko-katolicki i rzymsko-katolicki o które się w obecnym wypadku rozchodzi nie są wcale od rębnymi kościołami religijnemi, lecz obydwa należą do jednego powszechnego kościoła katolickiego mając wspólne dogmata i wspólną widomą głowę kościoła w osobie Jego Swiętobliwości papieża, jak to zresztą uznaje także państwowe ustawodawstwo, które w ustawie z 7 go maja 1874. Dz. u. p. N-ro 50. o zewnętrznych stosunkach prawnych kościoła katolickiego i w ustawie z 7-go maja 1874. Dz. u. p. N-ro 51. o daninach do funduszu religijnego celem pokrywania potrzeb wyznaniowych katolickich dalej w ustawie z 15-go sierpnia 1866 Dz. u. p. i rozp. kraj. N-ro 22. o konkurencyi kościelnej i parafialnej — nie robi wcale różnic między pojedynczymi obrządkami kościoła katolickiego, gdy dalej ta jedność kościoła katolickiego we wszystkich jego obrządkach w odróżnieniu od innych akatolickich wyznań i stowarzyszeń religijnych wyraźnie zaznaczoną była jeszcze w ces. patencie z 13-go października 1781. tudzież z uwagi że pod stowarzyszeniami religijnemi ustawodawstwo państwowe jak to wypływa z ustawy z 20-go maja 1874. Dz. u. p. N-ro 68. rozumie tylko wyznania i stowarzyszenia religijne po za kościołem katolickim; — przeto nie mają zastosowania do zgłoszonej przez Was zmiany obrządku postanowienia ustawy z 25-go maja 1868. Dz. u. p. N-ro 49. zwłaszcza, żeście przy tej zmianie wcale nie oświadczyli, że zamierzacie wystąpić z kościoła katolickiego.

Zmiana ta obrządku nie będąca zmianą ani kościoła ani stowarzyszenia religijnego nie jest przewidzianą w ustawodawstwie państwowem, które wcale nie zajmuje wewnętrznych stosunków kościoła katolickiego, a nadto zapewnia w art 15. Ustawy zasadniczej z 21-go grudnia 1867. Dz. u. p Nr. 142. każdemu prawie uznanemu kościołowi zupełną swobodę w zarządzie wewnętrznym, należy przeto od decyzyi właściwych władz duchownych, a to w myśl konwencyi zawartej 23-go grudnia 1853. między przedstawicielami obrządków łacińskiego i greckiego zbadanej przez kongregacyę „de propaganda fide“, a zatwierdzonej dnia 6 października 1863 r. przez Jego Swiątobliwość papieża Piusa IX., ogłoszonej u nas w kraju w miesiącu grudniu 1864, bez jakiegokolwiek zastrzeżenia lub ograniczenia ze strony Wysokiego c. k. Rządu do jakich uprawniony jest Wysoki c. k Rząd w myśl art. 16 i 17. Ustawy z 7 maja 1874. Dz. u. p. Nr. 50. w razie dostrzeżenia niezgodności zarządzeń kościelnych z ustawodawstwem państwowem.

Przeciw niniejszej rezolucyi służy Wam prawo odwołania się do Wysokiego c k. Namiestnictwa w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia.

D. j w.

II.

Odpis Reskryptu c k. starosty w Żydaczowie z dnia 8 kwietnia 1893 l. 3998. — Do Mikołaja Czarnego rolnika w Cucułowcach.

Na podanie wasze o uwolnienie Was od płacenia datku konkurencyjnego na tamtejszą cerkiew i djaka — przychylić się nie mogę z tego powodu, iż Wasza zmiana obrządku gr. kat. na rz. kat., którą przyjęto do wiadomosci tutejszym reskryptem z dnia 29 września 1892 l. 13711 nie jest ważna, gdyż na mocy Art. 4 wyznaniowej ustawy z dnia 25-o maja 1868 Dz. u. p. N-o 49, każdy może wprawdzie zmienić dowolnie wyznanie, ale nie obrządek religijny, obrządki zaś rz. kat. i gr. kat. należą do tego samego wyznania chrześcijańsko-katolickiego.

D. j. w.

L. 11.582.

Wielebnemu gr. kat. Urzędowi parafialnemu w Cucułowcach

udzielam uprzejmie do wiadomości w załatwieniu szacownych pism z 3-o maja 1893 l. 26 i z 1-o lipca 1893 l. 33.

Żydaczów dnia 5-o lipca 1893.

C. k. starosta *Gałecki*.

Може бути, що заѣлѣ русиножерцѣ заскреготять зубами на се обєктивне и справедливе рѣшенье ц. к. старосты п. Ґалецкого та й ударять на ґвалтъ въ Narodówk-ахъ, Przegląd-ахъ, Dziennik-ахъ, N. Reform-ахъ на тематъ: „ucisk narodowości polskiej“ [бо рускій селяне, якъ лише дали ся комусь збаламутити и заявили перехбдъ на обрядъ латиньскій, то вже натурально Polacy зъ крови й кости!] — але кождый обєктивный Полякъ, котрому щиро лежить на серци мирне и згбдне пожитье обохъ народностей въ краю, вбддасть хиба лишь признанье нинѣшному ц. к. старостѣ жидачѣвскому за его справедливе трактованье справъ обохъ обрядбвъ зарбвно. Нехай тблько всѣ ц. к. старосты займають супротивъ аґітацій и махінацій противъ обряду руского таке обєктивне и справедливе становище, яке занявъ п. Ґалецкій, а тымъ прислужать ся богато интересамъ краю и державы. Шовіністична нетолеранція супротивъ Русинбвъ, доходяча до правдивого русиноѣдства — нехай собѣ бѣсить ся на стовпцяхъ дневниковъ польскихъ, але хорони Боже, щобъ она опанувала уряды! Того може бажати хиба якій Геростратъ... ворогъ обохъ зарбвно народностей краю и ворогъ державы.

Рухъ въ рускихъ товариставхъ.

Загальнѣ зборы товариства „Громады“ у Вѣдни вбдбули ся дня 10 н. ст. грудня въ сали „Kaiser von Oesterreich“ при участи поважного числа членовъ и гостей. Зъ виднѣйшихъ гостей бачили мы на зборахъ заслуженого професора черновецкого університету д-ра Стефана Смаля-Стоцкого. Проф Барвѣньскій и о. Пюрко просили о оправданье ихъ, що не могли явитись на зборахъ зъ причины недуги.

Зборы вбдкрывъ промовою дотеперѣшный голова товариства о. д-ръ Теоф. Сембратовичь, витаючи передовсѣмъ дорогого гостя д-ра Стоцкого а въ дальшбмъ рядѣ всѣхъ Громадянъ, по чомъ удѣливъ голосу секретареви товариства академикови Сивакови, а той вбдчитавъ протоколъ зъ минувшихъ загальныхъ зборбвъ По принятю протоколу забравъ слово п. М. Бѣгунъ и вбдчитавъ справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу, зъ котрого выймаємо найважнѣйшій точки:

Товариство „Громада“ числить [по выкресленю членовъ, що выѣхали зъ Вѣдня або не сповняли своихъ обовязковъ] 51 членбвъ звычайныхъ і члена основателя а 7 членовъ сномагаючихъ. Помѣжь членами звычайными є два члены почетнѣ. — Выдѣлъ вбдбувъ 11 засѣдань и устроивъ 12 сходинъ и 3 вечерницѣ, зъ тыхъ одній въ память Шевченка, другій въ память Маркіяна Шашкевича а третій въ сполученю зъ танцями. „Громада“ удержувала ось такій часописи: „Дѣло“ [въ 2 примѣрникахъ], „Зорю“ и Посланника“ по зниженбй цѣнѣ, а крбмъ того дбставала „Народну Часопись“, „Батьковщину“, „Правду“ и „Буковину“ безплатно. — „Громада“ удержувала дружнѣ зносины зъ товариствами „Ватра“ и „Зоря“ у Львовѣ, дальше зъ славяньскимъ співацкимъ товариствомъ, зъ болгарскимъ товариствомъ „Балканъ“ и зъ товариствами польскими Ognisko, Zgoda и Przytulisko у Вѣдни. Крбмъ того була „Громада“ репрезентована на концертѣ и комерсѣ въ честь Коляра, устроєныхъ заходами всѣхъ славяньскихъ товариствъ у Вѣдни, при чомъ членъ „Громады“ акад. Студиньскій зазначивъ якъ найяснѣйше становище Русинбвъ мѣжь Славянами и вбддавъ поклонъ памяти Коляра. На вечерницѣ устроєній въ память Шевченка и Маркіяна Шашкевича у Львовѣ и на вечерницѣ въ память Шашкевича въ Бережанахъ выслано привѣтнѣ телеґрамы. — Вбдчитбвъ популярныхъ було въ товариствѣ пять; по одному держали послы пп. Телишевскій и Барвѣньскій. — На дохбдъ товариства устроивъ выдѣлъ на сходинахъ двѣ фантовѣ льотеріи — Выдѣлъ пбславъ на памятникъ Шашкевича 3 зр вбдъ себе а 7 зр. вбдъ Громадянъ. — На закупно науковыхъ книжокъ призначено на-разѣ квоту 10 зр. — Для членовъ товариства постаравъ ся выдѣлъ о вбдзнаки. — Бібліотека товариства числить 170 книжокъ а збільшилась сего року дарами [П. Ив. Ґуляй дарувавъ шесть рбчниковъ „Дѣла“, п. Бѣгунъ 38 книжокъ, п. Дуля 9 книжокъ а пп Яновичь и Данкевичь по чотири книжки].

Зъ справозданя касіерского зложеного п. М. Бѣгуномъ довѣдуємо ся, що „Громада“ мала за рбкъ 1893 доходу 293 зр. 11 кр., на що зложились: вписове 12 зр. 50 кр., вкладки 157 зр. 60 кр., добровбльнѣ датки 9 зр. 85 кр., дохбдъ зъ вечерка Шевченка 80 зр. 91 кр., дохбдъ зъ фантовыхъ льотерій 20 зр. 20 кр., вбдплатненумерата ґазетъ 9 зр. 5 кр., зворотъ позички 3 зр. — А выдатки товариства становили: пять беззворотныхъ запомогъ въ сумѣ 23 зр., передплата часописей 30 зр. 60 кр., друки 12 зр. 50 кр., выдатки на вечерокъ Шевченка 33 зр. 51 кр., закупно книжокъ 6 зр. 8 кр., почта и телеґрамы 9 зр. 83 кр., позичка 15 зр., закупно инвентаря 10 зр. 80 кр., выдатки адміністраційнѣ 17 зр. 25 кр., на памятникъ Шашкевича 3 зр., отже разомъ розхбдъ товариства выносивъ 164 зр. 57 кр. Лишило ся въ касѣ 128 зр. 54 кр., а що зъ 1892 року осталось въ касѣ 159 зр. 72 кр., то маєтокъ товариства въ готбвцѣ выносить 288 зр 26 кр. — Якъ бачимо, станъ маєтковый товариства не стоить зле; бажати бы тблько, щобъ на будуче уплата вкладокъ вбдбувала ся ще точнѣйше якъ минувшого року.

По деякихъ интерпеляціяхъ въ справѣ справозданя, якій ставили академики д-ридъ Павлюкъ и акад. С., и по удѣленю вбдповѣдныхъ поясненъ вбдъ выдѣлу, удѣлено уступаючому выдѣлови одноголосно абсолюторіюмъ.

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пос. бар. Леонарді зъ ґрупы ческои февдальнои ббльшои посѣлости и членъ клюбу Гогенварта зложивъ заразъ по передпослѣднбмъ засѣданю палаты послбвъ мандатъ до рады державноі. Причиною сего кроку було рѣшенье клюбу Гогенварта голосувати за выимковыми зарядженями въ Чехіи. Бар. Леонарді просивъ, щобы вбнъ мимо ухвалы клюбу мбгъ голосувати противъ выимковыхъ заряджень. До сеи вѣсти додає Politik ще и то, що бар. Леонарді бувъ приневоленый зложити свбй мандатъ передовсѣмъ за-для змѣны політичного положеня тому, що вбнъ не годивъ ся на коаліцію февдальнои ббльшои посѣлости зъ сполученою нѣмецкою лѣвицею и вказавъ на се, що февдальна ґрупа приневолена голосувати противъ загального заступництва ческого народу въ Чехіи и Моравѣ, а въ користь такого правительства, въ котрбмъ два рѣшучій и страшній вороги ческого народу займають вызначній становища. Мотивы сего кроку, якъ доносить Politik, выкликали въ клюбѣ Гогенварта, особливо мѣжь членами ческои шляхты, велике зворушенье. Старали ся вбдклонити бар. Леонардіого вбдъ его намѣру приписуючи лихій наслѣдки удержуваного дотеперь въ цѣлости складу сторонництва и дальшій консеквенціи его кроку. Въ тбмъ дусѣ промовлявъ ґр. Гогенвартъ и ґр. Деймъ. Переговоры тревали пбвъ дня, доки пос. Леонарді не давъ ґр Гогенвартови приреченя, розважити свбй крокъ ще разъ основно и до понедѣлка повѣдомити управу клюбу про остаточне рѣшенье. А щобы не стрѣтитись въ клюбѣ ббльшои посѣлости зъ можливыми закидами, постановивъ бар. Леонарді зложити мандатъ до рады державноі и до сойму ще передъ голосованьемъ надъ выимковыми зарядженями, хиба бы управа клюбу и екзекутивный комітетъ консервативноі ббльшои посѣлости, а взглядно его предсѣдатель ґр. Букоа, були запоручили, що ббльшбй посѣлости дає ся повна ґарантія щодо дальшого своббдного поведеня въ усѣхъ справахъ політичныхъ и національныхъ ческого народу. Та видно бар. Леонарді або не дбждавъ ся ґарантій, або не хотѣвъ довше дожидати, коли его зложенье мандату закомуніковано уже президіи палаты.

Комітетъ зборбвъ угорскихъ католикбвъ оголосивъ въ Magyar Allam-ѣ вбдозву до своихъ сторонникбвъ, взываючи ихъ на згромадженье на день 16 сѣчня 1894 р. Въ тбй вбдозвѣ пбдносить комітетъ, що на пробудженье свѣдомости въ деякихъ мѣстахъ не може нѣчо иншого наступити, якъ лишь пробудженье въ цѣлбмъ краю; на католицкій демонстраціи не може бути инша вбдповѣдь, якъ лишь заява великихъ католицкихъ принципбвъ вѣры и сторонництва въ самбмъ серци краю, котра то заява на мѣсце духовои тривоги характеризуючои апатію має на цѣли перевести въ дѣло загальный интересъ и пробудженье католикбвъ. Дальше высказуе вбдозва потребу личного порозумѣня, щобы спаралізувати индіферентизмъ вѣры, котрый на поли соціяльного житя захитуе христіяньствомъ, а въ політичнбмъ житю потягає за собою цѣлковите его усуненье и знищенье. Отже въ тбй цѣли взыває комітетъ угорскихъ католикбвъ на зборы въ Буда-Пештѣ.

Въ справѣ рецепціи угорскихъ жидбвъ и удержавненя ихъ релиґій выймаємо зъ справозданя пос. д-ра Ґезы Папа кблька аргументбвъ, котрыми мотивуе дотычне предложенье правительства. Мѣжь иншими справоздавець каже: Проектъ закона означає важный моментъ въ славнбмъ житю нашои вбтчины. Истнуюча мѣжь жидами а христіянами вѣроисповѣдна и въ наслѣдокъ того товариска супротивнбсть, котра кблька вѣковъ выступала рѣзько на явъ, була основою тыхъ жалобъ, котрі такъ часто пбдносили ся противъ приклонникбвъ израйльскои вѣры. По довшбмъ историчнбмъ оглядѣ вказуе справозданье на то, що жиды ще нинѣ въ краю св. Стефана користують ся такими правами, для котрыхъ не истнують позитивнѣ розпорядженя, и що теперѣшне предложенье удѣляе тому станови остаточну санкцію, приймаючи мойсеєве вѣроисповѣданье мѣжь правно рецепованій вѣроисповѣданя, то вѣроисповѣданье, котре було поставлене яко перше на основнбмъ принципѣ єдности божества и на етичнбмъ головнбмъ принципѣ евангелія: „Люби свого ближнього,

якъ самъ себе:“ — отже признавало оба основнѣ пріпцины христіяньскои релігіи вѣдъ свого заснованя. Предложенье правительства маѣ велику вагу зъ державно-політичнои точки погляду, бо зрывае стѣну збудовану зъ релігійныхъ рѣзниць, за-для чого наступае зближенье до осягненя великои цѣли, именно, горожане обернуть спѣльне дѣланье для загального добра. Держава маѣ право при рѣвныхъ тягарахъ горожанъ пѣдъ певными условинами надати такожь права въ можливо рѣвнѣй мѣрѣ въ области релігіи. Держава не може вже бѣльше нинѣ займати становища выключно супротивъ поодинокихъ вѣроисповѣдань. Мотивы, котрыхъ треба було до пѣдмоги для розвитку релігійно-моральныхъ идей, не истнують вже бѣльше нинѣ; сегодня находять тѣ идеѣ свою пѣдмогу въ загально поясненѣмъ складѣ самого товариства. Інґеренція и наглядъ державы можуть мати своѣ значѣнье въ тѣмъ напрямѣ щобы релігійнѣ постановы не стояли въ супротивности зъ державнымъ розвиткомъ и зъ державнымъ житьемъ. Що-до жаданя, щобы жиды предложили свои доґмы, справозданье замѣчуѣ, що бѣльшѣсть комісіи признала его за невмѣстне взглядомъ того вѣроисповѣданя, котре истнуѣ вѣдъ сотокъ лѣтъ и зъ котрымъ держава ненастанно стояла въ знязи и все терпѣла его въ своѣмъ нутрѣ. Справозданье кѣнчить ся вѣзваньемъ, щобы приймити сей проэктъ правительства и тымъ высказати жидамъ признанье, що они трудили ся зъ успѣхомъ на всѣхъ поляхъ для добра Угорщины — Се справозданье выкликало мѣжь жидами и ліберальною жидѣвскою прасою велику радѣсть и одушевленье.

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ розписуе симъ

конкурсъ

на написанье для Товариства „Просвѣта“ книжочокъ слѣдуючого змѣсту:

1. Повѣстки зъ житя суспѣльно-народного и оповѣданя морально-релігійнѣ.
2. Оповѣданя историчнѣ.
3. Розвѣдки економічно-господарскѣ, якъ такожь образки зъ исторіи промыслу и торговлѣ.
4. Розвѣдки зъ гігіены.
5. Короткій правотарь народный.
6. Образки етноґрафічнѣ и ґеоґрафічнѣ.
7. Образки зъ природы.

При выборѣ предмету працѣ звертаѣ ся увагу на змѣстъ дотеперѣшныхъ выдань Товариства.

Книжочки мають бути написанѣ въ спосѣбъ приступный для народу а обемомъ не можуть переходити трехъ аркушѣвъ друку.

За оріґінальнѣ працѣ платить Товариство „Просвѣта“ вѣдъ аркуша [24 сторѣнъ] 15 зр. до 25 зр. ав. а за переклады 8 зр. до 15 зр. ав.

Рукописи належить надсылати до Головного Выдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вѣрменьскѣй ч. 2], кождого часу. Рукописи принятѣ стають ся власностію Товариства а непринятѣ будуть звернены авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“, у Львовѣ дня 11 н. ст. грудня 1893 р.

Д-ръ Омелянъ Огоновскій, голова Товариства „Просвѣта“.

Д-ръ Кость Левицкій, членъ выдѣлу.

НОВИНКИ.

— **„Рускій жѣночій Кружокъ“ въ Коломыи** устроюе въ недѣлю [дня 17 н. ст. грудня] передъ св. Николаемъ въ комнатахъ „Родины“ въ Коломыи вечериицѣ зъ товарискими забавами, а заразомъ забаву для малыхъ дѣтей, на котрѣ членѣвъ и земляківъ зъ родинами запрошуе комітетъ, пост-равшись о веселу забаву, добѣрный буфетъ и много несподѣванокъ для малыхъ дѣтей. — Вступъ вѣдъ особы 20 кр. Початокъ о годинѣ 6 ѣй вечеромъ.

— **Ученики рускои академічнои ґімназіи у Львовѣ** устроюють въ суботу дня 16 с. м. вечерокъ въ честь Маркіяна Шашкевича зъ такою проґрамою: 1. Вступна рѣчь — выголосить М. В. 2. І. Воробкевича „Ой чого ты почорнѣло“ — хоръ мужескій. 3. Ґернера „Фантазія G-dur“ — орхестра смичкова. 4. М. Шашкевича „Побратимови“ — выголосить О. М. 5. Н Вахнянина „Вязанка зъ народныхъ пѣсень“ — хоръ мѣшаный. 6. Кумановского „Вязанка зъ народныхъ пѣсень“ — дуетъ на цитру выконають І Ч. и Т. Ц. 7. *** „Пустка“ — хоръ мужескій въ супроводѣ фортепіяна. 8. Н. Устіяновича „Згадка за Маркіяна Шашкевича“ — выголосить І К. 9. І. В. Singalée „Il Trovatore“ — сольо скрипка выконае О. Ш. 10. Ф. Колессы „Козаки въ народныхъ пѣснѣхъ“ — хоръ мужескій — Початокъ о годинѣ 6. вечеромъ.

— **Вправы хору мѣшаного „Львѣвского Бояна“** вѣдбудуть ся завтра, въ пятницю, о годинѣ 7-ѣй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Прошу всѣхъ членѣвъ, щобы въ комплетѣ и точно явили ся. — *В. Ш.*

— **На просьбу комітету будовы руского народного театру у Львовѣ** дозволивъ намѣстникъ ґр. Бадені тому-жь комітетови збирати скадки на будову театру по конець 1894 року.

— **Въ вынагороду за скасованье рускои семинаріи духовнои у Вѣдни** загадано — якъ довѣдуемо ся — взяти десятьохъ рускихъ хлопчикѣвъ на студіи до Риму. [Такій проэктъ подавъ кажуть, польскій кардиналъ Ледоховскій.] Ну, выпарогорода не абы-яка! — parturiunt montes, nascitur ridiculus mus. . . Але й то цѣкаве: Въ мотивахъ розвязаня вѣденьскои семинаріи сказано було, що питомцѣ вѣденьскій выховувались далеко вѣдъ краю, безъ пѣзнаня народу, середъ котрого колись мали дѣлати, — а все-таки ѣй вѣденьскій богословы, скѣнчивши середнѣ школы въ краю а часомъ и кѣлька рокѣвъ богословія у Львовѣ, могли пѣзнати свѣй нарѣдъ безконечно бѣльше, якъ тѣ хлопчики, що зъ-малку вывезенѣ на далеку чужину всѣ свои студіи покѣнчать въ заведеняхъ пѣдъ проводомъ Єзуитѣвъ — въ Римѣ. . . .

— **Д-ръ Омелянъ Лопушаньскій.** про котрого смерть донесли мы вчера, упокоивъ ся дня 11 н. ст. грудня у Вѣдни въ наслѣдокъ сильного запаленя легкихъ, яке вывязало ся зъ инфлюенци. Покѣйный бувъ перше совѣтникомъ высшого суду краєвого у Львовѣ, членомъ комісіи екзамінаційнои правничого выдѣлу львѣвского університету для тыхъ кандидатѣвъ, котрѣ складали испытъ въ рускѣмъ язицѣ и членомъ Ставропігіи. Въ роцѣ 1889 именовано покѣйного надвѣрнымъ совѣтникомъ при найвысшѣмъ касаційнѣмъ трибуналѣ у Вѣдни, де вѣнъ належавъ до найлѣпшихъ силъ и тѣшивъ ся загальнымъ поважаньемъ и симпатіею.

— **Пѣдвысшенье платнѣ урядникамъ.** Одна прагска ґазета донесла, що міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ вычеркнувъ вставлену до буджету суму одного міліона зр., призначену на одноразовѣ пѣдмоги для урядникѣвъ, а вставивъ замѣсть того до буджету т. зв. додатокъ дорожняный по 10 зр. мѣсячно для урядникѣвъ 11, 10 и 9-ои ранґи. Въ наслѣдокъ такого додатку, котрый вже вѣдъ 1 н. ст. сѣчня 1894 мавъ бути выплачуваный пѣднѣсъ ся-бъ буджетъ о 2 міліоны зр. Тымчасомъ показуе ся, що вѣсть ся не правдива. Правительство, займае доси таке становище, що оно доси не може пѣдвысшити платнѣ урядникамъ, доки не отворять ся новѣ жерела доходу, бо въ буджетѣ треба дуже строго придержувати ся рѣвноваги. Комісія буджетова выбрала въ своѣмъ часѣ пѣдкомісію, котра мала займати ся розваженьемъ сеи справы, однако доси не предложила ся пѣдкомісія нѣякого справозданя. Бувшій міністеръ скарбу д-ръ Штайнбахъ загадавъ завести т. зв. податокъ транспортовый, котрого дохѣдъ обчислювано на 11 до 12 міліонѣвъ зр.; зъ того нового доходу мало ся ужити 7 до 8 міліонѣвъ зр. на пѣдвысшенье платнѣ урядникѣвъ. Однако противъ заведеня податку транспортового пѣднѣсъ ся такій опѣръ, що д-ръ Штайнбахъ не важивъ ся предкладати проэкту сего закона палатѣ послѣвъ, хоть законъ лежавъ вже готовый въ міністерствѣ скарбу. Очевидно, що и д-ръ Плѣнеръ, противникъ податку транспортового, не предложить сего проэкту радѣ державнѣй. Отже якъ видко, рѣчь се неможлива, щобы правительство вже теперь на стѣлько рѣшило ся, абы вставляти на пѣдвысшенье платнѣ урядникамъ, якусь означену суму. Пѣдчасъ теперѣшнои сесіи рады державнои, котра потреваѣ всего лише кѣлька днѣвъ, не прийде ся справа рѣшучо пѣдъ нарады, а такожь и пѣдкомісія не гадаѣ теперь выступати зъ якимись конкретными внесенями. Ажь при новѣй сесіи рады державнои рѣшить ся справа, бо доси и правительство повинно вже придумати якійсь жерела доходу на згадане пѣдвысшенье.

— **Наша автономія.** Ґазеты польскѣ оповѣдають про такій дивоглядный фактъ: Для обсады опорожненои посады ревізора поліціи въ Золочевѣ скликано на 28 н. ст. падолиста засѣданье рады громадскои. На згадану посаду подало ся 11 кандидатѣвъ, мѣжь ними 10 Галичанъ а 1 зъ Чехіи, котрого пѣдпираючи и староста д-ръ Родеръ не зважаючи на се, що мѣжь прочими кандидатами були люде зъ вѣдповѣдною кваліфікацією. Маґістратъ идучи за волею п. старосты представивъ радѣ до именованя чужинца, а коли одинъ зъ радныхъ выступивъ противъ того, тогдѣ вставъ п. староста и почавъ въ своѣй промовѣ выхвалювати свого кандидата. Наслѣдокъ тои промовы бувъ такій, що нѣхто не опонувавъ и на 19 голосуючихъ одержавъ згаданый кандидатъ 13 голосѣвъ.

— **Новѣ фундаціи стіпендійнѣ.** Зъ початкомъ року шкѣльного 1893/94 ввѣвъ выдѣлъ краевый въ житье три фундаціи, а то: 1) фундацію родинну Вал. Чайковского: чотири пѣдмоги по 600 и чотири стіпендіи по 400 зр. рѣчно; 2) фундацію Людв Незабитовскои въ котрѣй истнують на теперь три стіпендіи по 500 зр.; 3) фундацію кс. Юл. Новака, въ котрѣй истнують на теперь двѣ стіпендіи по 150 зр.

— **Процесъ карный** противъ обжалованыхъ 13 селянъ зъ Помлынова, повѣта равского, о убійство мнимого палѣя Николы Бучны, скѣнчивъ ся передвчера вечеромъ. На основѣ вердикту судьѣвъ присяжныхъ засудивъ трибуналъ проводника убійникѣвъ Ивана Вовка Чепѣля на 4 роки тяжкои вязницѣ, Гриня Перетятку на 3 роки, 10 инших кождого на 2 роки, а одного, Луця Солтиса, увѣльнено. Засудженѣ приймили вырокъ рѣвнодушно.

— **Огнѣ.** Вже тринацятый разъ сего року навѣстивъ огонь нещастне село Кнѣгининъ коло Станиславова. Въ ночи зъ понедѣлка на второкъ пѣдложила якась злочинна рука огонь пѣдъ хату Ивана Джуса и въ короткѣмъ часѣ згорѣла хата стайня, шопа и два обороги зъ сѣномъ и збѣжемъ Ивана Джуса, стайня и оборѣґъ сѣна Андрѣя Когутяка та два обороги конюшины и сѣна Юрка Демянчука. Виновникъ, якъ звычайно, утѣкъ незамѣченый, а зверхность громадска не выслала навѣть сикавки до огня

— **Урядники ц. к. уряду податкового въ Николаевѣ** — якъ намъ пишуть зъ-вѣдтамъ — допускають ся такои неправности, що священикамъ самовѣльно вѣдтягають податки зъ ихъ пенсій, безъ вѣдомости интересованыхъ, и то передъ речинцемъ податковымъ Якъ прикро вражае неодного зъ священикѣвъ, коли невеличку свою мѣсячну плату призначивъ на рѣзнѣ выдатки, а тутъ зъ мѣста пѣсланець замѣсть грошей приносить квітокъ, що податокъ выплаченый за кварталъ ще передъ речинцемъ! Отже интересованѣ просять дотычныхъ пп. урядникѣвъ, щобы занехали дотеперѣшну практику, бо инакше мусѣли бы удати ся высше...

— **Банкъ селяньскій** ще й теперь не дае селянамъ спокою, якъ се доказуе такій фактъ: Господарь Гаврило Гульчакъ въ Сосолѣвцѣ, чортковского повѣта, позичивъ въ роцѣ 1884 въ банку селяньскѣмъ 200 зр. и пѣдписавъ на тую суму скриптъ довжный. Однако замѣсть 200 зр. одержавъ Гульчакъ лише 150 зр., бо 50 зр. вѣдтягнено на удѣлъ и процентъ. На той довгъ заплативъ Гульчакъ въ липни 1892 року 200 зр., а що перше давъ аґентови банку селяньского въ Чортковѣ 72 зр., отже разомъ 272 зр., або майже два разы тѣлько, якъ дѣставъ. Мимо того допоминае ся бюро банкове въ Чортковѣ вѣдъ вдовы по помершѣмъ вже Гульчаку „рештѣ“ згаданого довгу въ сумѣ 194 зр. Отже за 150 зр. мала бы родина Гульчака заплатити 466 зр. Треба ще додати, що бюро ліквідаційне банку не хоче признати квоты 72 зр, заплаченои Гульчакомъ аґентови банковому въ Чортковѣ, а то длятого, що сей аґентъ мавъ здефравдувати ѣй грошѣ. Чи-жь селянинъ маѣ ще й за се вѣдповѣдати, що дирекція банку зробила обманця своимъ аґентомъ?

— **Зъ кругѣвъ нотаріяльныхъ.** П. Климентій Кравець, именованый нотаремъ въ Золотѣмъ Потоцѣ, зложивъ приписану присягу и обѣймивъ урядованье.

— **Жиды „Сіоністы“**, що проповѣдують вѣдроджене жидѣвскои народности, устроили сими днями въ сали „Народного Дому“ музикально-декляматорскій вечеръ въ память Макавеѣвъ. Проґраму вечера выконано въ 4 языкахъ Отже була польска промова, вѣдчитъ въ жидѣвскѣмъ жарґонѣ, нѣмецкѣ пѣсни и деклямація еврейска. Салю наповнила жидѣвска публика, переважно купцѣ и банкиры.

— **Новѣ жерела нафты.** Въ однѣй зъ найстаршихъ копалень въ Галичинѣ, въ Сярахъ, зананувала теперь горячка нафтова. Въ копальни Гаща и Годзиньского иде вѣдъ кѣлькохъ днѣвъ ропа зъ закону 200-метрового сама, безъ помпъ, выкидаючи денно по 100 бочокъ. — О величезнѣмъ жерелѣ доходять зновъ вѣсти зъ Кавказу. Инжинеръ Баскаковъ зъ Владикавказу доносить, що въ Грознѣмъ, на територіи Ахварова, отворило ся въ глубинѣ 27 сяжнѣвъ жерело нафты, що дае 30.000 пудѣвъ на годину. Нафта выплываѣ чиста, безъ примѣшки воды. Жерело бье на 20 сяжнѣвъ въ гору.

— **Джонъ Тіндель**, знаменитый англійскій фізикъ, про котрого смерть мы недавно доносили, померъ отроеный власною жѣнкою. Тіндель хотѣвъ, якъ що дня, зажити маґнезіи, бо вѣдъ довшого часу нездужавъ. Тымчасомъ жѣнка взяла черезъ похибку фляшку зъ хльоралемъ и дала ему зажити. Зажывши, замѣтивъ Тіндель, що ему солодко въ губѣ. Тогдѣ и жѣнка скоштувала кроплѣ и побачила страшну похибку. Зъ резиґнацією промовивъ Тіндель: „Дорога моя дитино, ты убила твого старого Джона“. Всяка помѣчь лѣкарска показала ся безуспѣшною, бо Тіндель померъ вѣдъ затроеня.

— **Холера.** Ґазета урядова пише: Дня 12 н. ст. грудня занедужало на холеру азійску: въ Городовичахъ повѣта старомѣского 2 особы (пѣдозрѣнье), въ Плотичи повѣта тернопѣльского 1 особа. — Померли въ Городовичахъ 2 особы. — Загаломъ лишили ся дня 11 н. ст. грудня 3 особы въ лѣченю, дня 12 грудня занедужали 3 особы, померли 2, отже лишило ся ще 4 недужихъ.

— **Для нашихъ дѣтей найлѣпше!** Хто того хоче, хто не хоче купувати забавокъ на Рѣздво, що легко поують ся, хто однымъ словомъ хоче тѣшити ся зъ радости дѣтей, той купить певно коробку зъ камѣнчиками до будовы фірмы Ф. Ад. Ріхтера и С-ки у Вѣдни. Цѣнникъ повинна кожда мати передъ закупномъ переглянути.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

О. Ілярій Куцѣль, греко-кат. парохъ въ Кальниковѣ коло Перемышля упокоивъ ся дня 14 н. ст. грудня въ 48-ѣмъ роцѣ житя а 22-ѣмъ священьства. Похоронъ вѣдбуде ся въ суботу.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ пѣдофіцирѣвъ Іос. Кравса и Іос. Яцковского провізоричными канцелістами намѣстництва и призначивъ Кравса до службы при старостве въ Турцѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили: Рада повѣтова въ Золочевѣ 50 зр. — На руки о. Воевудки зъ Зеленои зложили п. Чистухъ учит. 1 зр. 4 кр., Головчакъ 50 кр., Борисюкъ 40 кр., рада громадска въ Зеленѣй 4 зр., о. Воевудка 5 зр. 33 кр., разомъ 11 зр. 27 кр. — П. Жуковскій нотарь въ Буковску 4 зр. вѣдъ себе а 6 зр. за купоны. — О. Григорчукъ за спроданѣ купоны 5 зр. — О. Д. Лойванюкъ зъ Винятинець за купоны 12 зр. — На руки п. Харака адъюнкта суд въ Золочевѣ зложили пп.: Горскій 5 зр., Гурка 1 зр., Литкій инжинеръ 1 зр., Мосьевичь 5 зр. дрѣбными датками 2·50 зр., черезъ п. Мрозиньского 5 зр. 10 кр., разомъ 19 зр. 60 кр. — Рада громадска. въ Домбровѣ 5 зр. — Рада громадска въ Тарновѣ 25 зр. — Рада громадска въ Гуменци 2 зр. — Рада повѣтова въ Теребовли 100 зр. — Рада громадска въ Воли гологорскѣй 2 зр 52 кр. — П. Яновскій сов суду краєвого 1 зр. — П. Коцовскій секр. суду краєвого 1 зр. — Ґаберле, совдирекціи почтъ вѣдъ себе 1 зр, зъ дрѣбныхъ датковъ 3 зр. 60 зр. — Д-ръ Ляховичь инспекторъ санітарный 1 зр. — Добровольскій сов. намѣстництва вѣдъ себе 1 зр., зъ дрѣбныхъ датковъ 1 зр. — О. Ив. Титарь 8 зр. — О. Сухаровскій зъ Конюшкова 1 зр. — М. Кіяньска зъ Сопошина 1 зр. — На руки о. Добряньского зъ Лежахова зложили пп.: Стефанъ и Павлина Зельонки 4 зр., Зельонка ц. к. нотарь 1 зр., п. Оссолиньскій 20 кр., о. Кишакевичь 20 кр., разомъ 5 зр. 40 кр — Товариство позичкове въ Яворовѣ 50 зр. — На руки п. Иваницкого зложили на зѣздѣ родинамъ въ Клювинцяхъ у о. Сѣменовича пп.: о. Сѣменовичь 1 зр., о. Сѣнгалевичь 1 зр, о. Рудницкій 1 зр., Вол Сѣменовичь 1 зр., Сильванъ Сѣменовичь 1 зр., Мирославъ и Романъ Сѣменовичѣ 1 зр., п-на Володимира Мойсеовичѣвна 1 зр., Ольга Волошиньска 1 зр., Софія Рудницка 1 зр., Олена Куниньска 1 зр, Волод. Сѣнгалевичь 50 кр, Кость Куниньскій 1 зр., Зенонъ Лукавецкій 50 кр., Волод. Иваницкій 1 зр., Ярославъ Сѣменовичь 30 кр., разомъ 13 зр. 30 кр. — Вп. Дателямъ складае сердечну подяку. — *Комітетъ.* — На руки нашои адміністраціи надѣслали Вп пп.: о. Гр. Левъ зъ Бортятина 6 зр. 60 кр., а то: 4 зр. зъ проданыхъ купонѣвъ, по 50 кр. вѣдъ оо.: Л. Тиховского, А. Телена, В. Ольхового и Т. Савулы а 60 кр. вѣдъ о. А. Гукевича; дальше о. Зен. Шенаровичь зъ Колодѣвки 1 зр. и о. Евг. Омеляньскій зъ Пристаии 10 зр. вѣдъ себе и вѣдъ своихъ парохіянъ.

Послѣднѣ вѣсти.

При доповняючихъ выборахъ посла до рады державнои зъ куріи сѣльскои округа Жовкѣвь-Рава-Сокаль голосувало 586 выборцѣвъ. Въ Жовквѣ вшало 152 голосѣвъ на Вахнянина а 33 на о. Роздѣльского; — въ Сокали на Вахнянина 163 а на о. Роздѣльского 33 голосѣвъ; — въ Равѣ на Вахнянина 143 а на о. Роздѣльского 62 голосѣвъ. Разомъ одержали о. Роздѣльскій 128 голосѣвъ а проф. Вахнянинъ 458 голосѣвъ — тожь посломъ до рады державнои выбраный проф. Анатоль Вахнянинъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 14 грудня. Сербскій шефъ секційный въ міністерствѣ фінансѣвъ Миловановичь розговорювавъ зъ ґр. Кальнокимъ заявляючи, що правительство сербске готове заґарантувати, що австро-угорска торговля не потерпить страты за-для заведеня въ Сербіи оплаты мытовои „обрт“.

Прага 14 грудня. Говорять, що правительство не предложить соймови справы трутнѣвскои.

Абазія 14 грудня. Бувшій президентъ кабінету сербского д-ръ Докичь померъ тутки по-завчера.

Брукселя 14 грудня. На граници францускѣй заряджено поліційнѣ средства, щобы перешкодити переходови францускихъ анархістѣвъ на теріторію бельґійску.

Барцельона 14 грудня. Въ однѣмъ домѣ найдено чотири динамітнѣ бомбы.

Берлинъ 14 грудня. Договоръ торговельный зъ Румунією принятый 189 голосами противъ 165. Аґрариста побѣджены, отже надѣють ся, що и договѣръ зъ Россією одержить бѣльшѣсть голосѣвъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсацйти, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроэня звонкѣвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѣвъ противъ стратъ при евентуальнѣмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вѣдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

Мѣдъ патока 1 кільоґр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковѣ 1 кл. 32 кр.
Орѣхи волоскѣ 1 кл. 40 кр.
Орѣхи турецкѣ 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковѣ 1 кл. 30 кр.
Мигдалы І-а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухѣ 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. 3/4 літ. 80 кр.
Мѣдъ питный фл. 1/2 літ. 60 кр.
Вино фляшка 3/4 літрова вѣдъ 40 кр.
Свѣчки столовѣ Іа пачка на 500 грам. по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

При львѣвскѣмъ складѣ КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ зъ кухнею.

4956 3—6

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такь само якь и перше недосягимй; они суть **наймилѣшимъ дарункомъ рóздвяным**ъ для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшй якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгй лѣта и навѣть по довшóмъ часѣ можуть ще бути доповненй и побóльшенй.

Правдивй

Скринки якорнй зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ѣи знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадае вóдъ пóдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нового **богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитае выпечатанй тамъ дуже прихильнй оцѣнки. — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ **якора** яко **фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержатя менше вартне наслѣдуванье. Правдивй якорнй скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дóстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр., 80 кр ажь до 5 зр. и высше 4928 10—10

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВÓСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвóдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ, Питаґоръ** и т. д. **Новй зшитки** обóймають такожь дуже интересни задачѣ до комбінованыхъ игоръ. Цѣна забавки 35 кр. Правдивй лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст.-угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Вѣдень, I Nibelungengasse 4, Рудольштадтъ, Нірнберґъ, Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ.

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовенъства, Брацтвъ церковныхъ, комітетóвъ и Поважаныхъ Землякóвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пóдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пóсля жаданя, Кивоты, Єзангелія, Образы процесіовальнй, Хоругви хрестнй, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнй и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 21—104

Остаємо зъ высокимъ поважаніемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Цѣны знижень о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краевымъ у Львовѣ

поручае свои

выробы поворозничй и тенетий

такожь

поясы до машинъ, линвы до кафарóвъ и перомóвъ, ґурты до выбиваня вóзкóвъ, ходники на коридоры и т. п.

Всѣлякй роботы до прикрасы, а то: накрытя на столы, занавѣсы до бóконъ, сѣтки до дѣточыхъ лóжокъ, торбины мысливскй гамаки, тенеты до ловóвъ, сѣти на конѣ вóдъ мухъ и слѣпу и т. д — выготовляють ся старанно на окреме замовленье.

Товариство маѣ свои комісовй склады:

у Львовѣ: Центральный базаръ краевый;
въ Перемышли: Базаръ вмени Забликевича;
„ Станиславовѣ: Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ Ланцутѣ: Товариство продукційне и торговельне;
„ Дембици: Товариство торговельне;
„ Тарновѣ: Торговля пана Антонія Свидерского.

Цѣнники даромъ и оплатно. 4507

ДИРЕКЦІЯ:

Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВѢХОВСКІЙ

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÓДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÓВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обóймали теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вóдлили доси вже **1.558 дзвонóвъ загальнои ваги 1780 сотнарóвъ.** Заявляють, що и на дальше пóдóймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вóдливальнѣ дзвонóвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ також поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вóдповѣдно взятй въ спасть, въ найкоротшóмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (також на раты).

Ласнаго выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

Колдры на овечóй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВÓВЪ

улиця Коперника число 7.

3—30 (Импресса.) 4941

ПЕРЕСТОРОГА!

Сухъ Петро родомъ зъ Чижикова пóдъ Львовомъ шукаючій мѣсця на пѣвця церковного, 20 лѣтъ числячій, есть крайне здеморалізованый чоловѣкъ и обманець, передъ котрымъ Всч оо. приходникóвъ остерѣгае ся. — **Кирилъ Левицкій**, приходникъ въ Вербовѣ 4950 3—3

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

4861 22—104

Вóдъ давна звѣстный зъ своѣи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вóдъ 25 до 65 зр

поручае 4193 38—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львóвъ, площа Галицка 11.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЕСЕНЦІИ

Глядае ся солідныхъ заступникóвъ.

до безпроволочного певного выробу всѣхъ спіритуозóвъ, добрыхъ столовыхъ лікерóвъ и **Спеціяльностей** доставляю въ дуже добрóй якости.

Крóмъ того поручаю есенціи оцту 80%-вй, хемічно чистй до выробу делікатнего сирого оцту винного и звычайного. Рецепты и оп вѣщенія долакóвують ся даромъ.

Ручить ся за найлѣпшй успѣхи

Цѣнники розсылаю даромъ.

Кароль Филипъ Поллякъ

Фабрика спеціяльныхъ есенцій

ПРАҐА. 4362 12—50

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарóвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору власного

1/2 кл.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de London . . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·
„	Высѣвки чаѣвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„	1·60

Звертаю особливо увагу на знаменитый въ смаку, ароматичный и добре пятнячый чай **Melange de London.**

поручае найлѣпшй роды

КАВЫ

знаменитй въ смаку и ароматичный, котрй розсылае оплатней до кождои стації почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

„	Порторіко	зр	9·—
„	Куба грубоз.	„	9·50
„	Цейльонъ зел	„	10·—
„	лѣпша	„	10·40
„	грубоз	„	10·75
„	перлова	„	10·75
Ява золота		„	10·75

½ кл. — 90
„ — 96
1·—
1·04
1·08
1·08
1·08

Опаковане не числить ся. 4021 11—24

Порученя зъ провінціи повертаючу вóдворотною почтою.

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Рієцѣ (Фіюме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спóлка, Рієка.

Можна дóстати въ найперших торговляхъ корѣнныхъ и спеціально-стей, дроґеріяхъ, аптикахъ, кондиторіяхъ и т. д.

Фридриха Шубута.

4843 6—?

Звѣстный найбóльшій складъ товарóвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рóзныхъ вóддѣлóвъ складу, — въ котрóмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вóддѣлъ Килимóвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ дéсеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вóддѣлъ Перскихъ килимóвъ** сальоновыхъ рóзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вóкна, великій выборъ килимóвъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимóвъ стѣнныхъ передъ и надъ лóжка.

III **Вóддѣлъ Хóдникóвъ.** Хóдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хóдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вóддѣлъ занавѣсъ до вóконъ и дверей.** Елеґантнй тунискй занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модний фегеряновй на гладкóмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы вóдмѣренй на вóкно зр. 1·30, 1·80, 2·5-, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елеґантнóмъ выкóнченю вóдъ зр 2·25 и высше.

V. **Вóддѣлъ капъ на лóжка** и столы, ґарнітурóвъ, колдеръ и коцóвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лóжка и однои на стóлъ (буретъ) вóдъ зр. 5·50, 7·5-, 9·5-, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20 2, 2·50, 10. Коцы фляневый зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы ґерóвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вóдъ зр. 1·20 и высше

VI. **Вóддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнй; имітація шкóры тигровои вóдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вóддѣлъ Перебранй килимы,** поодинокй килимки передъ лóжка, пооданокй стѣнний килимки поодинокй капы на лóжка и столы, высортованй килимы, останки рóзныхъ хóдникóвъ, особливо гóдній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкóвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вóддѣлъ для товарóвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрóвъ и боа, американьскй зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вóдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вóдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурóвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй, барвистй и бѣлй. Великій выбóръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вóдповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Вóддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй вóдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжь. Юбки волóчковй, суконнй и шовковй

X. **Вóддѣлъ Конфекціи дитинной,** ватованй и кожуховй дитинній плащики и одежа, на дѣти вóдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вóддѣлъ модныхъ капелюхóвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковй товары, якъ також всякй додатки для кравцѣвъ и модняркъ.

XII **Вóддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске ґерóвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спóдницѣ.

XIII. **Вóддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також волóчковй рукавички мужескй и дамскй „Ріквудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вóддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (47—?)

Ланцушки безпечности (до дверей) по кр. 90 и 1·20 зр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники и люстровачій рóзныхъ предметовъ до розпорядимости.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякй роботы выконуе ся старанно и по низькахъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, сповѣдниць, жертовники, проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкóнченій прикрасы церковнй.** 4641 108—150

Вóдновляю старй иконы и иншій рѣчи.

ул. Сикстуска ч. 2. — у Львовѣ ул. Сикстуска

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М Лисенка — 30 кр.

X-ый: „У Петрóвку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр.

XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.

XII ый: „До бою“ муж хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.

XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.

XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Тополыницкого — 25 кр.

XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп. фортеп. — А Купчиньского — 25 кр.

XVI ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложенй на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.

XVII-ый: „Три квартеты“ муж хоръ Цетвиньского-Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львóвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вóрменьска ч. 27.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннóмъ найточнѣйшóмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½%	**листы ипотечнй**
5%	**листы ипотечнй премійованй**
5%	„ „ **безъ премій**
4½%	**листы товариства кредитового земского**
4½%	„ **Банку краевого**
4½%	**позичку краеву галицку**
4%	**позичку пропінаційну галицку**
5%	„ „ **буковиньску**
4½%	„ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
4½%	„ **пропінаційну угорску**
4%	**угорскй облігаціи индемнізаційнй**

3483

а всѣ тй папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вóдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсцевй папиры цѣнний, також запавшй купоны за готóвку, безъ нѣякого вóдчисленя, а замѣсцевй лишь за вóдчисленьемъ справдешныхъ коштóвъ.

До ефектóвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштóвъ, котрй самъ поносить.

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редактеръ: Михайло Струсевичъ. Друкарня въ фабр. Черлянськои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Кадлубского.

Ч. 272. Львôвъ, Пятниця 3 (15) грудня 1893. **Рôчникъ XIV.**

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. **у Вѣдни:** M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаній вôльнй вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчия инсератовои а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Недочки числять ся по 10 кр. вôдъ стиппа.

У Львовѣ, дня 15 н. ст. грудня 1893.

При вчерашнôмъ выборѣ посла до ради державнои зъ округа жовкôвскоравско-сокальского выйшовъ посломъ кандидатъ головного комітету руского проф. Наталь Вахиянинъ величезною бôльшостію голосôвъ, бо 458 голосами противъ 128, котрй вдали на кандидата жовкôвскои „Рускои Рады“ о. Роздѣльского зъ Сокаля.

Третього кандидата симъ разомъ не було и боротьба розгравалась мѣжь двома кандидатами рускими. Правда, Gazeta Narodowa ще въ передодень выбору дала була „wskazówk-y“ выборцямъ-Полякамъ, щобъ не голосували на проф. Вахиянина бо центральный комітетъ польскій и другимъ разомъ узнавъ одноголосно кандидатуру проф. Вахиянина за „шкôдну“, а при тôмъ высказала й надѣю, що и правительство стане противъ проф. Вахиянина — не пôйде [якъ выразилась она] противъ „wskazówk-и“ польского комітету, — однакожь, якъ показавъ результатъ вчерашного выбору, зô „wskazów-окъ“ того русинофôдного органу польского не користали навѣть Поляки въ округа выборчого, не то правительство.

Якъ звѣстно, выбôръ ц. к. старосты п. Лянкевича въ тôмъ округѣ дня 6 н. ст. падолиста бувъ — якъ се опôсля выяснилось — наслѣдкомъ низькои интриги одного кружка Полякôвъ, котрый не завагавъ ся ужити ажь такого справдѣ анархістичного способу, якъ фальшованье урядовыхъ телеграмъ. Якъ der Witz gilt nur einmal — такъ и одинъ лишь разъ могла удатись лака нужденна штучка. То й даремнй були теперь „wskazówki“ органу русинофôдного. Поляки безъ пôдпоры правительства не годнй въ рускôмъ округѣ нѣчого доказати, а правительство — якъ зъ одной стороны не може терпѣти такихъ замахôвъ анархістичныхъ, якій проявивъ ся дня 6 падолиста, такъ зъ другои стороны узнало за рѣчь вказану оглядомъ на интересы державнй — не удѣляти безпамятному шовінізмови польскому помочи до урыванія Русинамъ ще й зъ того малого стану посѣданя, якій осягнули доси, — бо то суперечило бы навѣть засадѣ принятôй нынѣшнымъ коаліційнымъ правительствомъ.

Длиашу вѣсть про вчерашнй выборы одержали мы доси лише зъ Равы [подамо ей завтра], а зъ неи выходить, що выбôръ въ Равѣ вôдбувъ ся зовсѣмъ спокôйно, безъ якогонебудь натиску. Такъ само дѣялось певно и въ обохъ другихъ повѣтахъ, бо справа стояла ясно, нескомпліkована нѣякою посторонною интригою, якъ се було першимъ разомъ. Зъ порôвнаня голосôвъ у выборѣ вчерашнôмъ, а зъ дня 6 падолиста дадуть ся пôднести хиба два моменты: першій, що вчера голосувало о 48 выборцѣвъ менше [586] нѣжь при выборѣ дня 6 падолиста [634], а именно: въ Жовкви 14, въ Равѣ 18 а въ Сокали 16 менше; — а другій моментъ, що о. Роздѣльскій дôставъ вчера о 33 голосôвъ менче [128] нѣжь дня 6 падолиста [161], а то: въ Равѣ о 24 а въ Сокали о 15 менше [лише въ Жовкви о 6 бôльше].

Конець-кôнцемъ вчера — post tot discrimina rerum — довершило ся те, що повинно було стати фактомъ вже дня 6 падолиста — посломъ до рады державнои зъ жовкôвскоравско сокальского округа выйшовъ кандидатъ головного комітету руского.

Черезъ выбôръ п. Наталя Вахиянина клюбъ рускій въ радѣ державнôй приходить зновъ до давнѣйшои своеи чисельнои силы, дôстаючи семого члена — чоловѣка зъ довголѣтными заслугами для справы народнои, чоловѣка способного и охочого до трудôвъ парляментарныхъ. Бажаемо-жь новому послови якъ найкрасшихъ успѣхôвъ на парляментарнôмъ полі — щиро бажаемо ему, щобы дѣяльностію своею парляментарною вповнѣ оправдавъ тй не абы-якй надѣѣ, що то зъ-давна покладають на него Русины, и то довѣріе, зъ якимъ вôдъ довгихъ уже лѣтъ ажь до дня вчерашного ставили и пôддержували его кандидатуру до тѣлъ парляментарныхъ.

Рада державна.

Вчера (въ четверъ) вôдбула палата послôвъ два засѣданя, въ полудне и вечеромъ. На полудневôмъ засѣданю упорано ся зъ выимковыми зарядженями, а вечеромъ зачалась дискусія надъ провізорією буджетовою.

Першій забравъ голосъ президентъ міністрôвъ кн Віндішґрецъ для вôдчитаня заявленя.

Кабінетъ — читавъ — урядує ще за коротко, щобы мôгъ, вôдкликуючи ся на довершенй дѣла, жадати довѣря для себе у тыхъ, у котрыхъ ще не має. А однакъ ухваленье провізорія буджетовои потрѣбне зъ огляду на правильне функціонованье апарату державного. — Дѣяльнôсть урядова кождого австрійского правительства опирає ся на двохъ моментахъ: на найвысшôмъ довѣрю монарха и на пôдпорѣ зô стороны законодатныхъ тѣлъ. Що-до законодатного тѣла, то політична ситуація представляє ся такъ, що три великй сторонництва получили ся зъ собою для спôльнои працѣ законодатнои. Най менѣ буде вôльно высказати надѣю, що гадка коаліціи тамъ, де вже пустила корѣнье усталить ся и скрѣпить ся, що приєднає приятелѣвъ а противникôвъ помирить. Се справдѣ тяжка задача, але ей буде можна осягнути лишь тогдѣ, если зô стороны тыхъ, котрй до того зъ готовостію подадуть руку, неодно буде цофнене въ интересѣ спôльного, згôдного довершеня потрѣбныхъ и пекучихъ справъ. Але тои готовости до жертвъ можна лишь тогдѣ сподѣвати ся, если всѣ спôвдѣятелѣ будуть згôдно поступати до осягненя спôльныхъ интересôвъ держави та до захованя консервативныхъ елементôмъ, та если будуть мати довѣре, що міністерство буде оминати те все, що могло бы нарушити ихъ принціпіяльнй погляды. Вкôнци позволю собѣ вôдкликати ся на декларацію, яку я вже складавъ въ имени правительства, та можу запевнити, що правительство має добру и честну волю, додержати се, що було сказане въ тôй декларяціи (оплески). Въ тôй гадцѣ маю честь просити высоку палату, що бы звольна предложеному проектови до закона удѣлити свого затвердженя въ дорозѣ конституційнôй.

Пос. Брзорадъ заявивъ, що молодоческий послы будуть голосувати противъ провізорія буджетовои, бо Пленеръ ставъ міністромъ, а се для ческого народу выстане за програму.

Пос. Менґеръ промавлявъ про. Наки нувъ ся на Таффого за се, що порôзнивъ мѣжь собою народности. Нѣмцѣ нѣколи не признають ческого права державного, бо се було бы засудомъ смерти для Нѣмцѣвъ.

По промовѣ пос. Шлезінґера contra — перервано засѣданье о 11-ôй год. въ ночи.

Слѣдуюче засѣданье назначене на нинѣ (пятницю).

— —

Комісія судôвничa выбрала презесомъ, на мѣсце міністра Мадейского, пос. гр. Пininьского. Референтомъ до реформы процедуры цивільнои назначеный пос. д-ръ Бернрайтеръ, а до помочи ему доданый пос. Євг. Абрагамовичь. Референтомъ до закона екзекуційного выбраный на ново пос. д-ръ Фандерлікъ. Въ дискусіи зазначено, щобы комісію судôвничу узнати перманентною.

Въ комісіи буджетовôй обговорювано правительственный проектъ що-до зниженя оплатъ стемплевыхъ при выповѣдженю мешкань. Доси кождый аркушь подання судового, безъ огляду на высоту чиншу за мешканье и на речинець выповѣдженя найму, мусѣвъ бути остемпльованый на 36 кр. Пôсля проекту, буде потреба на авізацію мешкань, котрыхъ речинець выповѣдженя не довшій надъ мѣсяць, стемиля на 12 кр. Зниженье сеи оплаты зменшить дохôдъ скарбу о 40 до 50 000 зр. Комісія ухвалила проектъ правительственный. — Справа реформы податку вôдъ спадщинъ поступає звôльна на передъ. Презесъ комісіи буджетовои д-ръ Менґеръ заявивъ, що потрѣбно зôбрати великій матеріалъ статистичный въ тôй справѣ, щобы можна взятись за реформу.

Выимковй розпорядженя

передъ палатою послôвъ.

Дискусія надъ выимковыми розпорядженями закôнчилась на вчерашнôмъ, въ четверъ, засѣданю. Промовляли: ґенеральный бесѣдникъ д-ръ Люеґеръ, референтъ меншости комісіи д-ръ Герольдъ и референтъ бôльшости комісіи д-ръ Фухсъ. Крôмъ того були деякй особистй спростованя. Промову д-ра Люеґера треба зачислити до найлѣпшихъ его бесѣдъ.

Д-ръ Люеґеръ: Старый маршалокъ Віндішґрецъ бувъ бы вчера, почувши якъ легіоністъ зъ 1848 р. д-ръ Конъ промавлявъ въ оборонѣ завѣшеня конституціи — побѣгъ радѣючи до свого внука и кликнувъ: „Помагай Бôг мôй внуку! Тобѣ легко бути Віндішґрецомъ. Сей твôй парляментъ поліційный потрафить сто разôвъ лѣпше душити народы Австріи, анѣжь змогла се зробити коли небудь моя поліція! (Оплески вôдъ опозиціи. Пос. Перnерсторферъ: Справдѣ, се парляментъ поліційный!) Въ 1884 р., коли дебатовано надъ выимковыми законами для Вѣдня, ситуація була цѣлкомъ инша, якъ теперь въ Чехіи. Панічный переполохъ захопивъ цѣлый Вѣдень. По всѣхъ частяхъ мѣста злочинна рука пôдкладала огонь, розкидано вôдозвы накликуючй до морду и пожежи, словомъ гроза зависла надъ столицею. Тогдѣ ліберальне сторонництво выслало свого спеціяліста вôдъ облуды, д-ра Копа, щобы промавлявъ противъ выимковыхъ законôвъ, такъ якъ нинѣ промовляє за ними. Той самъ Копъ доказувавъ тогдѣ, що выимковй законы не лишь не придавлять руху, але ще й збôльшать, та боживъ ся, що ліберальне сторонництво принціпіяльно завсѣгды и всюды спротивить ся заведеню конституціи А нинѣ?

Вôдтакъ пôднѣсъ бесѣдникъ суперечность въ промовѣ Бакегема, котрый сказавъ, що народъ ческій перенятый безвзглядною вѣрностію для цѣсаря и державы. Если се правда, то не треба противъ ексцесôвъ заводити выимковый станъ. Бесѣдникъ не розумѣе національныхъ борôвъ, такъ само, якъ не розумѣе, длячого въ минувшихъ столѣтяхъ убивали ся люде за-для того, що суть иншого пересвѣдченя релігійного. Чехи національнй выгадали централістичнй газеты. Дрôбницѣ, якъ роздача картокъ зъ тенденціями антідинастичными, або пустй замазуваня орлôвъ цѣсарскихъ, не оправдують завѣшеня конституціи супротивъ вѣрного народа. Знаю зъ досвѣду, що неодна пригода прибирає великй розмѣры за-для того, що поліція вмѣшуесь въ справу.

Порôвнаймо вôдносины въ Чехіи зъ Угорщиною. Въ 1866 р. угорскй полки умысно давали брати ся въ полонъ. Въ Угорщинѣ топтано погами цѣсарскй орлы, плювано на вôдзнаки офіцирскй, зневажувано гербы державнй — а за се Мадяры нинѣ правлять Австрією. Чехôвъ же за менший провины выймає ся зъ-пôдъ опѣки конституціи. Если вôльно навѣть Стирійцямъ и ихъ міністрови Вурмбрандова мати окремый патріотизмъ стирійскій, то длячого не вôльно було бы мати его Чехамъ? Вôдтакъ зачавъ бесѣдникъ говорити про демонстрацію Мадярôвъ при вôдкрытю памятника Генціого. [Віцепрезідентъ Абрагамовичь завôзвавъ бесѣдника, щобы державъ ся предмету.]

Бесѣдникъ высмѣвавъ „стойность пересвѣдчень“ нѣмецкои лѣвицѣ, котра послѣдными часами ужила всѣхъ средствъ, щобы удержати ся въ політичнôмъ посѣданю. Средства, ужитй централістами нѣмецкими, суть брудни, брудни, трачи брудни. [Живй оплески. Віцепрезідентъ Абрагамовичь перебивъ промову и просивъ, щобы бесѣдникъ не высказувавъ ся такъ остро.] Д-ръ Люеґеръ: Пересвѣдченя політичнй лѣвицѣ дадуть представити ся въ словахъ: Кôлька фотелѣвъ міністеріяльныхъ и мѣшокъ зъ золотомъ! Лѣвиця — се сторонництво егоистôвъ!

Д-ръ Люеґеръ закôнчивъ промову словами Зіса, якй выголосивъ при дискусіи въ 1884 р. надъ выимковыми законами для Вѣдня: „Звертаю ся до членôвъ бôльшости. Маете,

Замчисько.

Оповѣданье *Т. Кудриньского.*

I.

Непроглядна, степова рôвнина генъ-генъ простягласъ на всѣ стороны вôдъ села Бечменъ. Одинока вывышенôсть на тôй рôвнинѣ — то старе замчисько, що усадовило ся на штучному насипѣ. Широкй муры перстенемъ облягли высокій, круглый верхъ и панують на все мѣсто. Изъ мурôвъ далеко видко на всѣ стороны... На просторони, яку може лишь обнята око, мрѣе множество сѣлъ и хуторôвъ Вы станете рахувати ихъ и мабуть не дорахуетесь...

Старй стѣны ще крѣпкй. Рисôвъ на нихъ не богато. Круглй отворы вôконъ, розмѣщенй симетрично въ верхнôй части стѣнъ, надають мурамъ зъ-далека виду легкои решѣтки, поставленои на тугôй непрозорôй основѣ. На выступахъ, покрытыхъ травою и мохомъ, росте грабина, ростуть маленькй берѣзки. Одинъ Богъ знае, якъ они сюды попали

Въ серединѣ замчиська — кругла площа. Тутъ лежать купы камѣня. Въ одномъ мѣсци — провалье и вхôдъ до льоху, — въ другôмъ — останки спаленои смоли и догтю. Тутъ же, не знати по що, врытый черезъ половину въ землю невеличкій, камяный хрестъ. Мабуть чиясь могила...

Тераски и стежечки, що вють ся въ рôзныхъ напрямахъ по цѣлôмъ горбѣ, засѣяний камѣньемъ, що осыпує ся зô стѣнъ; здаеть ся зъ-далека, якъ коли-бы горбъ обвѣшаный бувъ камяными намистами. Стрôй замку бувъ оріґінальный, якъ и самъ замокъ.

Зъ трохъ бокôвъ окружили замчиско бечменьскй поля. Зъ одного тôлькй — протѣкає маленькій потôчокъ, що въ лѣтѣ высыхає, та за те буйно шумить въ часъ весняныхъ повеней. Береги потôчка поросли невысокими та густыми лозами. По-пôдъ горбъ постлавъ ся великій, трактовый шляхъ.

Дивне вражѣнье робить видъ старого замку.

За дня здаеть ся, що той горбъ, посередъ плодородныхъ пôль, мѣжь котрыми нема нѣчого спôльного зъ тыми мертвыми мурами, зляшній тутъ, не на мѣсци. Вôнъ неує симетрію, гармонію картины. Своею круглою, правильною формою зъ усѣченымъ верхомъ, своею основою, що наче розплываe ся, вôнъ пригадуе спорый пень, що его забули выкорѣнити, зрубавши велике, ґіґантичне дерево Огъ якъ бачите — мовляють Бечменцѣ — всюды рôвно якъ на долони, а тутъ Богъ гору давъ.

Старый замокъ не долюблювавъ денного свѣтла. Вôнъ выжидавъ ночи. И не даромъ.. Змеркомъ, коли тѣнь покрывала бечменьскій поля, коли темне небо починало палати тысячами зôрокъ, замчиско було величаве. Оно неначе пôднимало ся въ гору, робило ся ще высше. Крôзь его круглй вôкна сыяли громады далекихъ зôръ. Якоюсь таемничою задумчивостью вѣяло вôдъ тыхъ темныхъ стѣнъ. Се не була вже решѣтка, а якась пышна, фантастична коробка зъ гарнымъ, мережанымъ верхомъ. Се вже не бувъ пень, а радше якійсь вѣнець, корона, натыкана свѣтлыми брилянтами. И приходило на думку, що давно-давно въ казочнй ще часы якійсь певно князь чи король, поконаный въ страшнôй борôбѣ велитôвъ, спасавъ ся сюда утечею и загубивъ свою корону... Зъ того часу она такъ и лежить тутъ на бечменьскôмъ шляху и гние..

Хто высыпавъ той горбъ? Кому припала до вподобы тота вывышенôсть на тôй непроглядній рôвнинѣ?

Кажуть люде, що тутъ колись схватка зъ Татарвою була.. Якійсь князь колись жывъ.. зъ кимсь воювавъ...

Може й такъ... Хто его знае?

Якъ бы оно тамъ и було, а въ свѣтогладѣ Бечменцѣвъ старе замчиско займало важне мѣсце. Зъ замчискомъ звязано чимало такого, що спонукувало Бечменця часомъ покивати зъ дива головою и сказати въ задумѣ: „Теe то... якъ то его... Богъ его святый знае..“

Звѣстно, всяке мѣсце страшне, коли въ нѣмъ завелась — прости Господи — нечисть. Але особливо страшне таке мѣсце, де для тои нечисти надто много простору. А такій й були старй муры. Тутъ на просторѣ гуляв вѣтеръ и мôгъ погинати, якъ довго хотѣвъ, грабину, мôгъ зрывати зô стѣнъ легко прикрѣплене камѣня, кôлько его забагъ. Давно тутъ люде жили. Лишь яструбы клали тутъ своя гнѣзда, лише совы вылѣтали вôдси и шибали собою въ темрявѣ по-надъ селами, наповняючи рôвнину своими таемничими голосами.

Нѣ одно мѣсце не мало для Бечменцѣвъ тôлько загадочности, таемничости и страху, якъ замчиско, про котре розказы звѣстній були по всѣй околиці.

„И! Господи Боже мôй, чого тôлько люде не розказують про тіи муры... Слухать не переслухаешь..“

Говорять — въ глубокôмъ льоху чернець сидить зъ святою книгою и спить. Другй кажуть, що не чернець а князь спить. Третй — що самъ муровый живе въ замчиску и хапае людей. Въ ряды-годы вôнъ наводить на нихъ всяку слабôсть: и трясцю, и чорну болѣсть, и холеру, та що пивницѣ замчиска засыпанй людскими кôстьми.

Буваe, въ сильну бурю, коли въ щѣлинахъ замчиска высвистуе вѣтеръ, чути тутъ голосъ дзвона и плачь. Бечменьскій панъ-дякъ чувъ разъ въ замчиску голосъ дзвонôвъ и спѣвы, а коваль Мусѣй клявъ ся на чôмъ свѣтъ, що чувъ удары молота и брязкôтъ ланцухôвъ. Всяке, всяке розказують про старе замчиско.

На Украинѣ богато мѣсць зъ загадочною теперѣшностью, неясною минувшиною и скорбною будуччиною. Въ будуччинѣ замчиску грозила руина.

II.

Однои веснянои ночи недалеко вôдъ замку, на пастôвнику, биля ватры розташувались пôчлѣжане. Нôчь була тиха, свѣжа, одна зъ найкрасчихъ веняныхъ ночей, коли лѣто не прийшло ще до своеи силы, а весна не хоче вôдказати ся вôдъ своихъ правъ. У воздусѣ вѣяло прохолодою та сирôстью, але вѣтру не було и полумя ватри держало ся прямо, якъ на праѣчку. При огни стоявъ горнець зъ крупникомъ, а въ праску пекла ся бульба.

Нôчлѣжане — хлопцѣ зъ села Бечменъ — сидѣли при огни, пôдобгавши пôдъ себе ноги, и балакали. Ихъ було трое. Степанови та Йванови було рокôвъ може по двацять; се були здоровй, крѣпкй парубки, про котрыхъ говорили, що имъ не минути москалѣвъ на выпадокъ бранки. Оба любили побалакати, пожартувати. На вечерницяхъ не було лѣпшихъ говорунôвъ надъ нихъ. Геть-геть не похожій на своихъ товаришѣвъ бувъ третій нôчлѣжанинъ — маленькій Петрусь. Ему було двацять лѣтъ, однакъ зъ виду вôнъ подобавъ на молодшого.

панове, все въ рукахъ, але молю васъ, поспытайте напередъ власной совѣсти, заки завотуєте розпорядженье, котре такъ далеко вѣдбѣгло вѣдъ причинъ, якій его выкликали. Памятайте на исторію, що правительства падуть, але сторонництва и народы остаютъ". Докоры лишать ся. Мы свѣдомо входимо въ сю найсумнѣйшу періоду сумныхъ правительствъ, але переживемо ви, бо серце народу есть здорове и лишить ся здоровымъ.

Наступили фактичній спростованя. Пос. Пуркгардъ констатуе фактъ, що поліція прагска выманює вѣдъ 7—8-лѣтныхъ дѣтей ласощами и т. п. зѣзнаня противъ найблизшои родины. — Пос. Кляичь простувавъ деякій высказы Щепановского що-до порѣвнаня Ирляндцѣвъ зъ Чехами.— Пос. Людвігсдорфъ заявивъ, що въ 1866 р. служивъ въ угорскѣмъ полку, де вояки совѣстно выповнили свѣй обовязокъ и радо проливали кровь въ оборонѣ австрійского прапору.

Референтъ меншости комісіи д-ръ Герольдъ доказувавъ юридичну нестѣйность мотивѣвъ правительственныхъ. Правительство не могло доказати, мовь бы въ Празѣ дѣялись рѣчи на бѣльшій розмѣры, котрій бы вказували зраду державну. Урядники нарушують тайну листѣвъ, щобы доставити доказѣвъ. Одинъ староста выдавъ порученье, щобы пѣдозрѣній листы вѣдсылати до прокураторіи. [Пос. Бжезновскій: Се суть ц. к. злодѣѣ!] Обжалованье противъ членѣвъ „Омладины" опираѣ ся на зѣзнаняхъ провокаційного агента Ріголетта (Рудольфа Мрвы).

По полеміцѣ зъ высказами Бакегема, звернувъ ся д-ръ Герольдъ до польскихъ послѣвъ. Зъ Щепановскимъ нерадо полемізуе, бо жаль ему, що мусить звернути ся противъ посла польскои народности. Становище Полякѣвъ въ тѣй справѣ мовь бы було обчислене на оправданье поведеня Россіи въ Польщи. Поляки мовь бы робили Чехѣвъ одвѣчальными за се поведенье. Або-жь то Чехи суть московскими урядниками и генералами? Зъ болю, якій вѣдчувають Поляки зъ причины давленя ихъ земляквъ въ Россіи и Нѣмеччинѣ, повинній они порозумѣти, якъ дуже терпить нарѣдъ ческій. Чи на тѣмъ опираѣ ся взаимнѣсть славяньска? Щепановскій згадавъ про тероризмъ темныхъ масъ, але мабуть пѣдъ тымъ не розумѣвъ нарѣдъ ческій. У насъ нема терорізму темныхъ масъ. Если выборцѣ не годять ся зъ своимъ посломъ, то высказують се щиро и отверто, а посолъ вже знаѣ, що маѣ робити: складаѣ мандатъ въ руки выборцѣвъ.

Вѣдтакъ звернувъ ся д-ръ Герольдъ противъ кн. Шварценберга, котрого отець бувъ горячимъ патріотомъ ческимъ, а сынъ голосуе противъ народу ческого. Я бесѣдувавъ нинѣ — говоривъ д-ръ Герольдъ — зъ однымъ польскимъ шляхтичемъ, а сей сказавъ менѣ, що не могло бы лучити ся щось подѣбоого мѣжь Поляками. Въ такъ тяжкихъ часахъ нѣодинъ шляхтичь не вѣдвернувъ бы ся вѣдъ свого народу. [Довгій оплески мѣжь молодо-Чехами] Проклѣнъ зависъ надъ ческою шляхтою. Хотять знищати молодо-Чехѣвъ и въ тѣй цѣли получили ся зъ ворогами ческого народу. Бесѣдникъ просить „кавалерѣвъ" ческихъ, щобы вже для самого встыду пѣдчасъ голосованя выйшли зъ салѣ нарадъ. Обуренье народу противъ правительства мине ся зъ часомъ, але обуренье противъ тыхъ послѣвъ, котрій власный нарѣдъ зрадили, лишить ся на завсѣгды.

Д-ръ Герольдъ закѣнчивъ свою промову словами: „Домагаѣмо ся, щобы правительство вдоволило ческій нарѣдъ. Вѣдъ того не уступимо. Мы крѣпкій, стоимо въ рядахъ боевыхъ, мужь при мужу, серце побѣчь серця и боремо ся въ имя великои идеѣ!"

Въ имени бѣльшости комісіи промовлявъ д-ръ Фухсъ, порѣвнуючи нарѣдъ ческій зъ тяжко недужимъ. Поляки, лѣвиця и клюбъ Гогенварта будуть голосувати за закономъ.

Приступлено до голосованя. Внесенье Герольда (не приняти до вѣдомости выимковій розпорядженя) вѣдхилено 186 голосами противъ 75. — За внесеньемъ Герольда голосували молодо-Чехи, антісеміты, подудневій Славяне и моравскій Чехи, зъ выимкою Межника, котрый выйшовъ зъ салѣ, вѣдтакъ рускій послы: Романчукъ, Телишевскій и Пѣдляшецкій та дикій послы Кронаветеръ и Пернерсторферъ. — Противъ внесеня голосувала цѣла коаліція бѣльшости а такожь послы бѣльшои посѣлости зъ Моравы. — Неприсутній пѣдчасъ голосованя були: зъ Русинѣвъ Барвѣньскій. Охримовичь и Мандичевскій (недужій), а зъ Поляквъ: Голуховскій, Гофмокль, Леваковскій, Левицкій, Пентакъ, Поточекъ, Рошковскій, Соколовскій, Стадницкій (вѣдъ давна неприсутный у Вѣдни), Свѣжій и Вайгель.

По оголошеню результату голосованя, зъ галерій роздались оклики: „Ганьба!" „Pfui"

Рухъ въ рускихъ товариставхъ.

Загальній зборы товариства „Громады у Вѣдни.

(Конець.)

Дальшою точкою нарадъ бувъ выбѣръ выдѣлу на будучій рѣкъ и при сѣй точцѣ вывязалась горяча и оживлена дискусія. Часть членѣвъ обставала при кандидатурѣ о. д-ра Т. Сембратовича на голову товариства, коли-жь вѣнъ заявивъ, що не може приняти сего уряду, акад. Студиньскій, вѣддавши признанье бувшому головѣ за щирѣсть и труды для „Громады", пѣднѣсъ, що „Громада" находить ся въ центрѣ житя Славянъ, потребуе маніфестувати ся якъ найчастѣйше, мусить выступати неразъ передъ Славянами въ оборонѣ свого народу, котрый деякимъ Славянамъ и нашимъ ренегатамъ хоче ся уважати за частину народу россійского, — длятого на голову товариства треба доконче чоловѣка, котрого не вязало бы соціяльне становище, котрый бы ставлявъ смѣло чоло и не убоявъ ся нѣякихъ демонстрацій понижаючихъ нашь нарѣдъ а якихъ неразъ допускали ся у Вѣдни нашій москвофілы. Товариство „Громада" — кѣнчивъ акад. Студиньскій — мусить все и всюды маніфестуватись яко товариство народовске, высказувати прямо и рѣшучо свои народній идеалы, и поручивъ на голову товариства д-ра Олександра Кулачковского, кандидата адвокатуры. Значна часть Громадянъ пѣдперла сю кандидатуру — и до выдѣлу увѣйшли: д-ръ Ол. Кулачковскій яко голова, Исидоръ Мазуркевичь, урядникъ міністеріяльный, яко заступникъ головы, а на выдѣловыхъ пп. Мих. Бѣгунъ, В. Кадайскій промысловець, Вас. Сивакъ студ. правъ, Мих. Пюрко, студ. правъ, Ер Бурачиньскій студ. академіи рѣльничои, Юр. Шумскій ескомитеръ угорского банку и М. Дякѣвъ урядникъ міністерства. На заступникѣвъ выдѣловыхъ выбрано пп. Захара Шквиру, Коцка и Будзанюка, роббтникѣвъ фабричныхъ. — По выборѣ выдѣлу, принятѣмъ грѣмкими оплесками, забравъ слово голова товариства д-ръ Кулачковскій и, подякувавши за выбѣръ, въ короткихъ а ядерныхъ словахъ выголосивъ свою програму, вѣзвавъ всѣхъ до солідарности и заявивъ, що буде старатись оправдати покладанй на него надѣѣ и заявлене ему довѣре. Вѣнъ обнявъ уже дальшій провѣдъ и приступлено до выбору мирового суду та комісіи шконтруючои. До мирового суду увѣйшли пп.: инжінеръ п. Костяшинъ, д-ръ мед. Гнатовскій и роббтникъ Ив. Морозко а до комісіи шконтруючои пп.: Ал. Курило роббтникъ фабричный и Гукевичь студ. академіи рѣльничои.

На внесенье акад. Студиньского именованого почетнымъ членомъ товариства заслуженого посла и писателя п. Ол. Барвѣньского.

Дальше принято внесенье, щобы „Громада" въ найкоротшѣмъ часѣ постаралась о вынаемъ власной хаты, бо се доконче потрѣбне для зросту й розвою товариства Зъ огляду на выдатки на хату приручили зборы выдѣлови старатись о найточнѣйше стяганье вкладокъ членьскихъ.

Часть офіціяльна зборѣвъ тревала повныхъ чотири годины а потѣмъ розпочавъ ся комерсъ Головою комерсу выбрано проф. д ра Стоцкого. Цѣлый комерсъ зложивъ ся на величаву маніфестацію Горячій и патріотичній бесѣды, прегарній спѣвы порывали всѣхъ присутныхъ. Треба було почути прекрасну бесѣду проф. д-ра Стоцкого, въ котрій взывавъ присутныхъ, щобы полюбили цѣлый украиньскій нарѣдъ; треба було почути вѣдповѣдь д-ра Кулачковского, котрый зазначивъ, що „Громада" зѣбралась пѣдъ девізою: „нарѣдъ и его мова" та що й на дальше она не вѣдступить вѣдъ плеканя почутя національного мѣжь вѣденьскими Русинами; треба було почути бесѣду акад. Студиньского, що въ ядерныхъ словахъ характеризувавъ положенье нашого народу въ Россіи, де убивають кожду свобѣдну думку, оковують въ кайданы кождого, хто лишь хоче внести свѣтло въ сусѣльность украиньску и россійску, и звернувъ ся до академикѣвъ, щобы не глядали хлѣба на чужинѣ а вертали до краю, де роботы богато а силъ такъ мало, — хто бы тій промовы бувъ почувъ, змѣгъ бы выробити собѣ образъ цѣлого комерсу, настрою, одушевленя, на котрыхъ вѣдданье слѣвъ не стаѣ А тій спѣвы, якъ хоральній такъ и сольовій Павлюка, Дякова, Мусяновича, Шквиры и другихъ — кѣлько житя внесли они въ сей такъ поважный комерсъ! „Отъ де люде слава наша, слава Украины!" — въ тѣй нашѣй, любѣй, дорогѣй пѣсни! На комерсъ прибувъ пос. Охримовичь и пѣднѣсъ чарку въ ч-сть нового головы товариства. Такожь пѣднесено тоастъ въ честь проф. д-ра Стоцкого, горячого и щирого дѣятеля та мужа науки, котрый прибувъ на „Громаду", щобы розглянутись въ житю и веденю „Громады". Вкѣнци вѣдспѣвано грѣмко „Ще не вмерла „Украина".

Кѣнчу, а витаючи сердечно новый выдѣлъ, въ котрого рукахъ спочиваѣ красчій розвѣй „Громады" кличу: Щасть Боже!

К Люнинь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

До берлиньского Börsen Courier-а доносять зъ Петербурга про новый заговоръ нігілістѣвъ, котрого сѣти розтягали ся на Харкѣвъ, Кіѣвъ, Одесу и Варшаву. Пѣдозрѣнье, що нігілізмъ пѣдносить зновъ голову, проявлялось вже вѣдъ кѣлькохъ мѣсяцѣвъ на дворѣ и въ бюрахъ тайнои поліціи, за-для чого заряджено строгу контролю надъ студентами и офіцирами Остаточно въ ночи дня 3 ого грудня приловлено на Невѣ човенъ, въ котрѣмъ находили ся три коробки зъ динамітомъ Властитель човна и веслярѣ подали имя одного студента медицины, котрый мавъ вѣдобрати згаданй коробки. Се привело поліцію на слѣдъ и она, вхопивши нитку заговору, вѣдкрыла въ короткѣмъ часѣ величезну акцію нігілістичну. Дотеперь арештовано 50 особъ, а мѣжь ними находить ся кѣлька молодыхъ дѣвчатъ и богато офіцирѣвъ. Поліційній власти твердять, що истнують незбитій доказы, що заговоръ бувъ звернены противъ царя, и мавъ довершити ся въ зимѣ. Студентъ медицины, арештованый за разъ по вѣдкрытю динамітныхъ коробокъ на човнѣ, мавъ зложити обширній зѣзнаня; бѣльше довѣдались власти вѣдъ иншихъ уязненыхъ. Говорять, що декотрыхъ арештованыхъ вѣдѣслано вже въ дорозѣ адміністраційній на Сибиръ, иншій мають станути незабаромъ передъ военнымъ судомъ

——

Вчерашній телеграмы принесли коротку вѣсть: д-ръ Лазаръ Докичь, бувшій шефъ сербского кабінету, померъ въ Абазіи въ 48 роцѣ житя. Сынъ торговця воскомъ, покѣнчивъ школы елементарній и гімназіяльній въ Бѣлградѣ а на студіи медичній переселивъ ся до Вѣдня. По зложеню приписаныхъ ріторозбвъ осѣвъ лѣкаремъ въ серединѣ Сербіи въ ушицкѣмъ окрузѣ, тутъ перебувъ кѣлька рокѣвъ и вѣйшовъ въ дружній вѣдносины зъ радикальною партіею, котра не була ще тогдѣ способна до правленя. Она уважалась за партію соціялістичну, а ей основатель, Светозаръ Марковичь, справдѣ граджувавъ въ своихъ письмахъ и бесѣдахъ якъ въ скупштинѣ, такъ и по-за нею соціялістичній тенденціи. Д-ръ Докичь уходивъ за дуже дѣяльного члена того сторонництва и потерпѣвъ навѣть деякій переслѣдуваня. Коли по упадку ліберального міністерства Іованъ Ристичь вытворивъ въ р. 1880 зъ дотеперѣшного сторонництва соціялістичного партію радикальну, котра станула въ рѣзькѣй опозиціи до напредняцкого кабінету Пирочаначь - Гарашанина, перенѣсъ ся тогдѣ Докичь до Бѣлграду и найшовъ ся въ рядахъ першихъ провѣдникѣвъ. Вѣнъ бувъ членомъ редакціи розповсюдненои на той часъ радикальнои газеты „Самоуправа", заступавъ тамъ умѣркованый радикальный напрямъ, котрый стремѣвъ до того, щобы наблизити ся до королѣвского двора. Король Миланъ, котрый вправдѣ ненавидѣвъ радикалѣвъ зъ цѣлои душѣ, однакъ мѣгъ змѣркувати, що радикальне сторонництво зъ огляду на свою демократичну програму и зъ огляду на живу агітацію мѣжь сербскими селянами, стане колись пѣзнѣйше у кермы. За-для того старавъ ся зблизити ся до умѣркованыхъ елементѣвъ радикальныхъ и именувавъ Докича надворнымъ лѣкаремъ, а опѣсля гувернеромъ молодого наслѣдника престола Въ радикальнѣмъ сторонництвѣ уважали нове становище Докича яко цѣну вѣдлому вѣдъ радикалѣвъ и за-для того не хотѣли вже бѣльше выбрати его до великого радикального комітету екзекутивного. Се мало такій наслѣдки, що Докича перестали уважати и членомъ комітету и членомъ радикального сторонництва, хочь вѣнъ оставъ вѣрный радикаламъ и ихъ програмѣ. Яко гувернеръ дѣлавъ въ тѣмъ дусѣ и впоювавъ въ молодого наслѣдника престола радикальній думки, що проявили ся въ переворотѣ дня 13 цвѣтня въ користь радикальнои партіи. Коли по упадку напредняцкого міністерства Гарашанина, котре стало жертвою супружого спору на королѣвскѣмъ дворѣ, прийшовъ Ристичь въ сполученю зъ радикалами до правленя, а Миланъ зрѣкъ ся престола, тогдѣ посвятивъ ся Докичь выключно выхованю Александра, и ему маѣ завдячити молодый королевичь, що зъумѣвъ удержати въ нему рѣвномѣрну любовь до вѣтця и матери. И помимо супружихъ невзгодинъ якъ Миланъ, такъ и Наталія одинаково оточували Докича своими взглядами. То-жь мусѣли и жалѣти, коли въ р. 1891 пѣдъ напоромъ регента Ристича, Докичь бувъ приневоленый уступити и зробити мѣсце гувернера ліберальному оберстови Мишковичеви. Однакъ король Александеръ надто любивъ и привязавъ ся до свого первѣстного учителя, то-жь дуже нерадо приймивъ нового гувернера и ставъ вѣдъ того часу роздумувати, якъ розвязатись бы ему вѣдъ Ристича, а привернути назадъ Докича, котрый, було, заступавъ ему и вѣтця и матѣрь. Нагода лучила ся въ дни 13 цвѣтня, хотяй въ тѣмъ взглядѣ причинили ся и політичні вѣдносины и погѣршенй взаемины мѣжь Ристичемъ а Миланомъ, котрій головно вплынули на змѣну системы и на оголошенье молодого Александра повнолѣтнымъ. Що Докичь по уступленю зъ становища гувернера вѣдгрававъ середъ радикальнои партіи активну ролю, а дальше, що вѣнъ яко радикалъ дѣйшовъ гѣдности президента рады державнои, се такъ ясне, якъ и обставина, що въ приготованяхъ до перевороту державного въ дни 13 цвѣтня с. р. бравъ вызнатну участь. По довершеню перевороту Докичь ставъ президентомъ кабінету вправдѣ радикального, але зъ закраскою умѣркованя, и се найлѣпше показало ся въ его заявѣ на запытъ, чи новый кабінетъ думае внести жалобу на попередный кабінетъ за часовъ регентіи. Тогдѣ вѣнъ вѣдповѣвъ, що лишае цѣлковиту свободу скупштинѣ, бо самъ кабінетъ нѣ не поставить обжалованя, нѣ не пѣдопре его. Ся заява не припала скупштинѣ до вподобы; бѣльшѣсть скрайно радикальна бажала пѣмсты, то-жь и напрямъ радикальный зачавъ здобувати собѣ перевагу. Та въ тѣмъ часѣ Докичь занедужавъ и поѣхавъ до Абазіи. Не бачучи надѣи на скорый поворотъ до здоровля, подавъ ся до дімісіи. Король вагувавъ ся, але коли клопоты правительства росли а не було выгляду, щобы Докичь справдѣ поздоровшавъ, приймивъ его дімісію и поручивъ Грунчеви утворити а взглядно реконструувати кабінетъ. — И Докичь померъ лишивши чотирохъ сынѣвъ и двѣ ще невѣданй дочки. Певно, его смерть е великою втратою для дѣтей, але хто знаѣ, чи та втрата не е бѣльша и знатнѣйша для короля и для радикальнои партіи, бо Докичь бувъ тою могучою вязею, що сполучивъ короля зъ радикалами и симъ послѣднымъ запевнивъ на довго правленье. Оно пытанье, чи найде ся въ сучасныхъ вѣдносинахъ другій Докичь, котрый зможе ворохобній елементы радикальнои партіи удержати на дорозѣ умѣркованя и державного резону. — Вѣсть про смерть Докича глубоко дѣймила смуткомъ короля Александра. Тѣло покѣйника буде перевезене особнымъ поѣздомъ до Бѣлграду.

——

Пѣдъ вплывомъ атентату анархістѣвъ нове міністерство Періера, котре дотеперь не мало сталои бѣльшости парляментарнои, осягнуло на передпослѣднѣмъ засѣданю палаты послѣвъ цѣлковиту побѣду надъ опозиціею. Понедѣлкове

Низькій ростомъ, присадкуватый, зъ довгимъ, блѣдавымъ лицемъ и передъ часомъ запалыми грудьми — вѣнъ выглядавъ слабовитымъ, хирнымъ. Говорити богато не любивъ, але въ розмову часомъ мѣшавъ ся; вѣдъ часу до часу покашлювавъ... Степанъ та Иванъ все и всюды брали верхъ надъ немѣчнымъ Петрусемъ и верховодили ему. У матери вѣнъ бувъ одинакъ.

— Отъ и пѣйшовъ вѣнъ до рѣчки — розказувавъ Степанъ — напитись воды. Иде... А за нимъ все хтось нѣбы говорить: „Ой вернись, бо глечика забувъ.. вернись, бо глечика забувъ... не буде чимъ напитись, вернись-бо!" Вѣнъ ставъ и сказавъ: „Зовсѣмъ не забувъ, бо ось глечикъ въ руцѣ." А у него бувъ таки глечикъ. Отъ и пѣйшовъ, и якъ ставъ зачерати воды, то такъ щось и потягло его туды..."

Оповѣдачь кинувъ руками вѣдъ себе до огню, якъ коли-бъ хотѣвъ показати, якъ его потягло.

— Втопивъ ся? спытали въ одинъ голосъ товаришѣ.

— Нѣ, не втопивъ ся. Кричати почавъ. Чоловѣки почули, выратували. Але-жь зъ тои поры занедужавъ неборака, а потѣмъ вмеръ. Кажуть, зъ того нѣбы..

— Еге! и я чувъ такъ же, — перебивъ Иванъ, — що нѣбы-то муровый колись давно бравъ собѣ въ муры або самого крѣпака-хлопця, або саму найкрасчу дѣвку зъ села, и рѣзавъ ихъ на кавалки и ѣвъ. Люде чули, якъ нѣбы вони кричали въ мурахъ.

— То такъ було. На святу Паску, въ Великдень, тѣлькы стали дяки кликати Христа*) на цвинтари, то вѣнъ и вхопивъ хлопця. Пѣсля розвиднѣло.. Всѣ е, а хлопця нема...

— Нема?

— Нема.

— Такъ и пропавъ?

— Пропавъ. Кажуть, вѣнъ пѣсля кождого раиту закрывае по одному вѣкну. Нѣбы такъ: вхопить одного року хлопця и забѣ одно вѣкно; вѣзьме на другій рѣкъ — друге вѣкно забѣ. Отъ того то въ замчиску деякій вѣкна забитій. И ще кажуть, що якъ вѣнъ хоче хапати, то выглядае зъ-за своихъ мурѣвъ. Стане, зѣпреть ся обома руками на мурисько и озираѣсь то туды то сюды, на всѣ села.. на Колодню, на Хавчики, на Жмурище...

— И на Бечмены?

— И на Бечмены, и на Загѣрѣ, на всѣ села, геть-геть, що видній зъ мурѣвъ. И вызираѣ, поки не выбере. Водить очима то сюды то туды, — страховище таке!

Степанъ выпуливъ очи, завернувъ зѣницѣ и повѣвъ ними на право, потѣмъ на лѣво. Петрусь и Иванъ судорожно засмѣяли ся. Петрусь змѣнивъ мѣсце. Вѣнъ поклавъ ся близше огню.

— То певне брешуть! — замѣтивъ, пѣдкладаючи свои малій рученята пѣдъ щоки и позираючи на огонь.

— Брешуть? — озвавъ ся зъ погордою Степанъ. — Самъ ты брешешь. На щось бы то брехати? Самъ чувъ... старій люде розказують.

— Я не кажу... Може тее й було... давно, колись то перше, — непевнымъ голосомъ, боязко говоривъ малый скепникъ — але теперь того нема... вѣнъ не бере...

— Не бере. По чѣмъ ты знаешь? Може де й бере. Розумный ты дуже, отъ що... Розумнѣйшій навѣть вѣдъ старыхъ людей. Отъ поправъ лучше горщокъ та перекинь бульбу, щобъ не припекла ся.

Петрусь поставивъ горщокъ близше грани, взявъ патычокъ и ставъ нимъ орати по приску, въ котрѣмъ пеклась бульба. Степанъ добувъ изъ-за пазухи капшукъ зъ тютюномъ и ставъ крутити папѣроску. Иванъ розвязувавъ постолы на ногахъ.

— И про вѣкна, що ты казавъ, также певне тее, — говоривъ дальше Петрусь, очевидячки вдоволеный своею опозиціею.

— Що?

— Брехня, здаеть ся..

— У тебе все брехня. А однаково ты не пѣйшовъ бы одинъ въ замчиско?

Пытанье було поставлене серіозно. Петрусь подумавъ и перечучи похитавъ головою.

— Нѣ, то друге дѣло..

Хвилю було тихо.

— Ще не всѣ вѣкна забивъ, тѣлько зъ однои стороны деякій забитій, — сказавъ мовь самъ про себе Иванъ, присуваючи босій, заболоченій ноги до огню и повертаючи зъ задоволеня пальцями то однои то другои ноги.

Петрусь крадькома оглянувъ ся. Въ темрявѣ зъ-разу нѣчого не було видко, але вдивляючись пильнѣйше, можна було замѣтити на темно-голубѣмъ тлѣ зоряного неба рѣзковызначну чорну сильвету мрачного замку, можна було вѣдрѣзнити отворы вѣконъ, що свѣтили ся довгимъ рядомъ...

— Може по твому и те брехня, що въ замчиску холеру смолою обливали? — спытавъ Степанъ.

— Та таки брехня!

— А якъ же по твому смола взяла ся въ замчиску?

— Якъ взяла ся? Люде смолу гнали, та й тее... остала ся.

Тій зареготались

— Хтось-то стане въ замчиску смолу гнати! хиба выгону нема, чи що?

— А я чувъ такъ, — сказавъ Иванъ, — що люде спѣткали холеру въ замчиску и сказали ѣй: „Мы тебе не боимо ся, бо въ насъ е деготь и чѣсникъ". А вона засмѣяла ся и сказала:

Деготь вашь — до чобѣтъ,
А чѣсникъ — до ковбасъ,
А я таки йду до васъ.

— А що? га? — пѣдхопивъ урадованымъ голосомъ Степанъ, повертаючи ся до Петруся. — Що ты проти сього скажешь? Може по твому и се брехня? га?

(Дальше буде.)

*) „Кличуть Христа" — т. е. священикъ зъ дякомъ спѣвають на перемѣну въ пасхальну заутреню „Христосъ воскресе".

рѣшенье рады міністрôвъ пôдъ проводомъ Карнота що-до уложеня закона противъ анархістôвъ, помимо заходôвъ радикалôвъ, особливо Гобле́та, щобы то рѣшенье представити яко замахъ на свободу краю, палата приймила 404 голосами противъ 143, даючи въ той способ̀ъ вотумъ довѣря новому кабінетови. Такожь и сенатъ пôйшовъ за примѣромъ палаты послôвъ и приймивъ проектованый міністрами законъ въ справѣ здержаня анархістичныхъ атентатôвъ. Рада міністрôвъ уложила чотири проекты до закона, проекты обмежуючи законъ правовый и законъ о товариствахъ и запроваджуючи строгу контролю надъ продукцією, торговлею и перевозомъ експльодуючихъ матерій. Найважнѣйшій зъ чотирохъ проектôвъ вже принятый. Вôнъ дотыкає змѣны закона прасового и назначує остру кару за намову до злочину посередно або безпосередно. Другій проектъ змѣняє артикулъ кодексу карного о проступныхъ товариствахъ въ той способ̀ъ, щобы его можна примѣнити и до товариствъ анархістичныхъ. Третій проектъ пôдвышує вымѣръ кары, приписаный закономъ зъ 1872 року за переховуванье експльодуючихъ матеріялôвъ и назначує кары такожь за переховуванье препаратôвъ, уживаныхъ до выроблюваня експльодуючихъ матеріялôвъ. Четвертый и послѣдный проектъ пôдвышує кредитъ о 820.000 франкôвъ на удержанье поліціи на провінціи въ цѣли успѣшного нагляду надъ анархістами. Тѣ три послѣдні проекты передано комісіи. — Умѣркованій дневники республиканьскій витають зъ вдоволеньемъ средства осторогы противъ злочинôвъ анархістôвъ. Натомѣсть консервативній газеты высказують ся зъ деякими застороrами говорячи, що послы не повинні собѣ уявлять, що своею ухвалою спасли суспôльность, бо певно новый законъ не перепинить нѣодному анархістови зложити бомбу, коли того захоче. Дневники радикальні закидають парляментовци, що давъ ся налякати и ухваливъ законъ, котрый рѣшучо означує реакцію. Въ Парижи розходить ся вѣсть, мовь бы анархісты приготовлювали ще кôлька динамітныхъ атентатôвъ. Въ наслѣдокъ того мешканцѣвъ мѣста огорнувъ великій страхъ, такъ що мінісгеръ Райналь въ порозумѣню зъ префектомъ поліціи задумує завести острі средства осторогы, щобы охоронити публичні будынки вôдъ динамітныхъ атентатôвъ. Найновѣйші телеґрамы доносять, що помимо заряженыхъ средствъ осторо̀ги двохъ анархістôвъ увôйшло до ждальнѣ палаты послôвъ. Одинъ зъ нихъ утѣкъ, другого увязнено и найдено при нѣмъ анархістичні вôдозвы. Въ ночи розлѣплювали анархісты вôдозвы по цѣлôмъ мѣстѣ, въ котрыхъ заповѣдають, що пôмстять ся за Велята. Поліція стала слѣдити за выновниками и арештувала кôльканацять осôбъ.

НОВИНКИ.

— **Арештованя селянъ.** Зъ турчаньского повѣта доносять, що тамошне староство зарядило громадні вязненя селянъ, а то въ наслѣдокъ поголоски, що нѣбы по повѣтѣ має волочитись кôлька россійскихъ (!?) аґентôвъ и намовляти селянъ до еміґраціи. Увязненя переводить комісарь Альбертъ, а его робота мусить бути плôдна, бо якъ доносять, крешты въ Турцѣ переповненій Бойками.

— **Зъ „Народнои Торговлѣ“.** Всѣмъ тымъ Вп. Особамъ и Товариствамъ, котрі въ день десятилѣтныхъ роковинъ отворѣня першого склепу нашого Товариства высказали намъ свои благожеланя, складаємо сею дорогою нашу щиро-сердечну подяку за память и заохоту до дальшои працѣ. — *Дирекція.*

— **Петиціи за загальнымъ правомъ голосованя.** На руки „Русскои Рады“ у Львовѣ надôйшло 237 петицій за загальнымъ правомъ голосованя зъ 9560 пôдписами. Тѣ петиціи выслала „Русская Рада“ на руки пос. Воляна до рады державнои. Всѣхъ петицій вплынуло доси черезъ „Русску Раду“ 398 зъ 18.751 пôдписами.

— **Про дотепъ ц. к. урядничокъ почтовыхъ въ Глинянахъ** пишуть намъ: Дня 26 падолиста надававъ и въ Глинянахъ письмо до ц. к. староства. На якою руску адресу выдала менѣ панна експедиторка посвѣдченье польске. Коли я замѣтивъ, що хотѣвъ бы мати написано по руски вôдповѣла она, що „Starostwo“ есть по руски, лише латиньскими буквами. Я не хотѣвъ пристати на таке толкованье, тогдѣ вмѣшала ся сама панѣ почтарка и зъ фурією сказала: „My nie jesteśmy obowiązane umieć po rusku!“ Взагалѣ панѣ ся вызначуєсь великою нетерпимостію рускихъ буквъ, а интерпельована неразъ рускими сторонами, вôдповѣдає: „Jeszczem się nie nauczyła po rusku“ або „Ruskie druki jeszcze nie przyszły“ и т. п. Та сама панѣ каже собѣ руски телеґрамы, писаній латиньскими буквами, заразъ перекладати на „język urzędowy“ а зъ того неразъ выходять куріозы; н. пр. она переводить руске „Вы“ на польске „Wy“ — и такъ выковує навѣть въ телеґрамахъ „język urzędowy“... Дивно лишень, що глиняньскій Русины не могли доси навчити тоту Culturträgerку, що табака для носа, а не нôсъ для табаки. — *Л.*

— **Новій церкви** Въ бюрѣ архитекта п. Василя Нагôрного выготовляють ся пляны на будову мурованыхъ церковь въ Славску и Пôдгайчиках̀ъ коло Рудокъ, а на деревяну для громады Палагичѣ.

— **Якъ выглядає въ дѣйстности мнимый ucisk Polaków** доказує найлѣпше отсей фактъ. Въ ч. 275 Przegląd-a замѣщено допись зъ Равщины, де оповѣдає ся, що селяне въ Гôйчу не дозволили похоронити на кладовищи дитины мѣсцевого дѣдича п. Обертиньского. Вину сего складає дописувательочевидно на мѣсцевого священика о. Колпачкевича. Яка се правда, видно въ письма, котре надôславъ п. Обертиньскій редакціи Przegląd-a. П. Обертиньскій пише: „По смерти дитины нашои греко-кат. парохъ въ Гôйчи о Колпачкевичъ повѣдомленый о сѣмъ, займивъ ся лично выборомъ мѣсця рѣчного супочинку на кладовищи церковнôмъ и самъ порозумѣвшись зô мною вызначивъ его. На людей высланыхъ и працюючихъ коло приладженя гробу напавъ вôйтъ мѣсцевый зъ заступникомъ, пôдбурені писаремъ громадскимъ, побили ихъ и розôгнали. О. Колпачкевичъ, дôзнавши ся о тôй пригодѣ, обуреный, вôзвавъ заразъ вôйта и уживъ всякихъ слôвъ представленя, щобы его схаменути и вôдвести вôдъ огидного насильства; але збаламученый вôйтъ не лише не вôдтягнувъ ся вôдъ напасти але кинувъ ще своему парохови въ очи погрозу: „Уважайте, отче, щобы вы самі головою не наложили.“

— **Всѣ львôвскій резервісты**, що переходять дня 31 н. ст. грудня 1893 р. до оборони краевои, мають зголосати ся найдальше до дня 10 н. ст. сѣчня 1894 р въ львôвскôмъ магістратѣ для змѣны паспортôвъ. Незголошенье въ означенôмъ речинци потягає за собою кару, передвиджену войсковымъ закономъ.

— **Про передвыборчій рухъ въ Тернополи** доносять: Въ середу вôдбули ся зборы выборцѣвъ въ сали ратушевôй пôдъ проводомъ професора Щастного Погорецкого, щобы выбрати комітетъ, котрый має займити ся переведеньемъ выборôвъ. Щобы нѣякôй народности не стала ся кривда, выбрано до комітету 10 Русинôвъ, 10 Полякôвъ и 10 жидôвъ. Комітетъ розпôчне свою дѣяльнôсть въ четверъ. Загальні зборы выборцѣвъ, на котрыхъ мають выступати кандидаты зъ програмовыми бесѣдами, вôдбудуть ся вô второкъ дня 19 н. ст. грудня. — Що-до кандидатуръ, то крôмъ наведеныхъ нами онôгды кандидатôвъ, пôднесло кôлькохъ выборцѣвъ зъ Бережанъ ще й кандидатуру проф. Авг. Балясіца зô Львова.

— **Выдѣлъ академічного товариства „Союзъ“ въ Черновцяхъ** высказує отсимъ щиро-руске спасибôгъ Вп. панамъ за надôсланье даромъ своихъ творôвъ, а именно: д-рови Дамянови Савчакови, членови выдѣлу краевого и послови на соймъ краевый, за „Збôрникъ законôвъ адміністраційныхъ“, д-рови Костеви Левицкому, адвокатови краевому у Львовѣ, за „Нѣмецко-рускій словарь выслôвъ правничихъ и адміністраційныхъ“ и п. Олександрови Барвѣньскому, професорови и послови до рады державнои, за XIII, XIV и XV томы „Историчнои Бібліотеки“. — За выдѣлъ „Союза“ *Иванъ Костецкій* голова, *Орестъ Гандякъ* секретарь.

— **Зъѣздъ огородникôвъ и пчôльникôвъ пôдчасъ выставы краевои въ роцѣ 1894.** Центральный зарядъ сполученого галицкого товариства для огородництва и пчôльництва у Львовѣ рѣшивъ ухвалою зъ дня 1 н. ст. грудня 1893 скликати въ вересни 1894 року загальні зборы членôвъ и любовникôвъ огородництва, якъ такожь и пчôльникôвъ. На зборахъ выголосить ся кôлька вôдчитôвъ.

— **Станъ маєткôвъ фундаційныхъ.** Станъ маєтку основного фондôвъ стіпендійныхъ выносивъ дня 30 н. ст. червня 1893 р суму 3,922 924 зр, 17 кр. Той самъ фондъ выносивъ зъ кôнцемъ червня 1892 року 3,684.892 зр. 1 кр, отже въ порôвнаню зъ минувшимъ рокомъ збôльшивъ ся о 238.032 зр 16 кр. — Основні маєтки фундацій науковыхъ, добродѣйныхъ и памятниковыхъ выносять зъ кôнцемъ червня с. р. суму 2,718.958 зр. 50 кр. Зъ кôнцемъ червня минувшого року выносили они 2, 584.390 зр. 6 кр., отже въ порôвнаню зъ попереднымъ рокомъ показує ся збôльшенье маєтку въ сумѣ 134 563 зр. 44 кр. Загальный станъ основныхъ маєткôвъ фондôвъ стіпендійныхъ, добродѣйныхъ науковыхъ и памятниковыхъ, стоячихъ пôдъ зарядомъ выдѣлу краевого выносивъ зъ кôнцемъ червня с. р. суму 6,641.882 зр. 67 кр.

— **Рада мѣста Черновець** ухвалила затягнути $1^1/_2$ міліона зр позички на покрытье рôзныхъ инвестицій, а то: на каналізацію 400.000 зр., на водопроводы 356.000 зр., получені зъ тымъ будовы будуть коштувати 89.000 зр., на задатки для убогихъ властителѣвъ домôвъ треба буде призначити 50.000 зр. Яко участь громады въ електричнôмъ освѣтленю и трамваю потрѣбна квота 200.000 зр., на будову мѣсця згону для безрогъ 150.000 зр., вкôнци на довгъ въ касѣ ощадности 161.000 зр.; разомъ 1,406.000 зр. Решта грошей, якій лишать ся вôдъ $1^1/_2$-міліоновои позички, ужие ся на будову касарнѣ для оборони краевои.

— **Холєра.** Ґазета урядова пише: Дня 13 н. ст. грудня занедужала на холеру въ Городовичахъ повѣта старомѣского 1 особа. — Выздоровѣло: Въ Залôщяхъ повѣта брôдского 1 особа, въ Плотичи повѣта тернопôльского 3 особы. — Дня 12 н. ст. грудня лишило ся 4 недужихъ; дня 13 грудня занедужала 1 особа, выздоровѣли 4, отже лишає ся въ лѣченю ще 1 особа. Бактеріольоґічно сконстатовано холеру въ Городовичахъ повѣта старомѣского.

— **Бійка зъ причины цивільныхъ вѣнчань** Въ мѣсцевости Шорокшаръ коло Будапешту лучивъ ся такій фактъ. Катихитъ школы народнои кс. Стеф. Ромеанъ говоривъ въ клясѣ про цивільні вѣнчання и выступавъ сильно противъ дотычного закона. На се вставъ хлопець Мілеръ и почавъ збивати слова катихита, а навѣть пôрвавъ ся до чинноі зневаги Се розлютило кс. Ромеана такъ дуже, що хопивъ хлопця за ковнѣръ та побивъ его палицею. Зъ плачемъ выбѣгъ хлопець зô школы и розповѣвъ дома родичамъ цѣлу подѣю. Се було причиною забуреня. Вѣсть, що катихитъ побивъ хлопця, розôйшла ся въ мигъ по селѣ и за якои чверть годины збѣгло ся коло школы до 200 людей, мужчинъ и жѣнокъ. Товпа вывалила дверѣ до школы, напала на священика и такъ его побила, що сей ажь зômлѣвъ Зверхнôсть громадска и жандармы вырвали лише зъ трудомъ нещастного зъ рукъ розлюченыхъ селянъ. Кôлькохъ провôдниковъ нападу арештовано.

— **Діюрністы** зъ Жовквы, Мостôвъ Великихъ и Куликова рѣшили завязати власне товариство взаимнои помочи. Сорокъ зôбраныхъ участникôвъ ухвалило статуты будучого товариства, котрого задачею буде удѣляти членамъ безпроцентовыхъ позичокъ и пôдпомогъ по утратѣ посады.

— **Налогова пôдпалячка.** Въ селѣ Попельникахъ, снятиньского повѣта, було въ минувшôмъ и сѣмъ роцѣ 13 бôльшихъ або меншихъ огнѣвъ, котрі наробили шкоды на 2100 зр. Всѣ пôдозрѣвали, що хтось пôдкладає огонь. Жандармерія слѣдила довго, доки не выслѣдила, що пôдпалячкою есть Анна Иванчукъ. Виновницю передано судови.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Въ пропозицію принятій оо.: на Лисеничѣ: 1) Іос. Гоцкій, 2) Мих. Гаврилюкъ, 3) Григ. Прихитко; на Выбранôвку: 1) Яковъ Краснопера, 2) Володим. Дорошь, 3) Терент. Доманикъ; на Тухольку: 1) Теоф. Щуровскій, 2) Ив. Хавалка, 3) Мих. Бачиньскій; на Дубровицю въ тернѣ: 1) Петро Петрицкій, 2) Теоф. Щуровскій, 3) Стеф. Питликъ, а въ списѣ Илія Лагола; на Бѣлкôвцѣ: 1) Як. Красноперa, 2) Ник. Чубатый, 3) Мих. Горбачевскій, а въ списѣ Евг. Купчиньскій; на Шишкôвцѣ: Мих. Горбачевскій самъ одинъ; на Збоиска въ тернѣ: 1) Володим Розлуцкій, 2) Григ. Прихитко, 3) Илія Лагола, а въ списѣ: Мих. Лихновскій и Ив. Насальскій; на Калушь (терно): Володим. Петрушевичь, 2) Григ. Словицкій и 3) Ник. Рожаньскій; на Мостище (терно): 1) Иляр. Стеткевичь, 2) Евст. Клосевичь и 3) Ник. Рожаньскій.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 1 н. ст. лютого 1894 розписаній парохіи: Маркова, дек. пôдгаєцкого; Перепельники, дек. зборôвского и Сѣхôвъ, дек. щирецкого.

Презенты одержали оо.: Никиф. Клубокъ на Суходолы, Ив. Лѣщиньскій на Труханôвъ, Ант. Куниньскій на Повѣтно.

Презідія намѣстництва годить ся на канонічну институцію оо.: Сильв. Богачевского на Любѣнцѣ, Ив. Суоцкого на Оглядôвъ и Іос. Рыбакъ на Настащинъ.

До институціи на мартъ 1894 р. вôзваній оо.: Сильв. Богачевскій на Любѣнцѣ, Ив. Стоцкій на Оглядôвъ, а Іос. Рыбакъ на Настащинъ теперь.

Канонічну инетитуцію одержали оо.: Мих. Винницкій на Новосѣлки ленчь, Корн. Дудикевичь на Плугôвъ.

Завѣдательства одержали оо.: Григ. Содомора въ Марковôй, Сев. Гарбусевичь въ Дубщи, Корн. Бачиньскій въ Куткорѣ.

Архіерейскій грамоты похвальні зъ правомъ носити вôдзнаки крилошаньскій одержали оо.: Омел. Тарнавскій парохъ Барилова и Алекс. Барановскій парохъ Пукова.

Консисторія вставила ся до намѣстництва о згоду на канонічну институцію оо.: Стеф. Петрушевича на Холоѣвъ, Ник. Клубка на Суходолы.

Введений оо.: Петро Гаранюкъ яко парохъ Осталовичь, Юл. Дудикъ яко парохъ Фирлѣева.

Правительство асиґнувало платню зъ фонда реліґійного для приватного сотрудника въ Новици на 1 рôкъ.

Посмертні — ǂ — оповѣстки.

О. Иванъ Сѣрко, парохъ зъ Гаѣвъ старобрôдскихъ, деканъ брôдскій, членъ рускихъ товариствъ, посолъ на соймъ краевый зъ повѣта брôдского, упокоивъ ся дня 14 н. ст. грудня въ 62-ômъ роцѣ житя а 37-ômъ священства. Покôйный бувъ чоловѣкомъ честного характеру, приятелемъ люду, обстававъ горячо за рускими справами въ повѣтѣ [хочь въ теоріи мавъ хибні погляды на справу руску] и тѣ прикметы его зъединували ему повагу и симпатію въ повѣтѣ — покрываючи собою малі здôбности его до сповнюваня вкладаныхъ на него бôльшихъ обовязкôвъ, якъ отъ обовязку посольского, до котрого вôнъ бувъ не дорôсъ. Будь-щобудь — бувъ се чоловѣкъ, що въ вузшôмъ кругѣ своеи практичноі дѣяльности дѣлавъ, якъ знавъ и мôгъ, для добра народного — и за те дякує ему и земля перомъ! Похороны мощей покôйника вôдбудуть ся завтра, въ суботу.

Іоакимъ Гарасимюкъ, вôйтъ въ Бабинѣ, косôвского повѣта, упокоивъ ся дня 10 н. ст. грудня Покôйный поставивъ за задачу свого житя довести свою громаду до отверезѣня и за 25 лѣтъ своеи службы не допустивъ жида до Бабины, такъ що тамъ доси нема нѣ одного. Длятого вже за житя заживъ покôйный славы и загального поважаня, а по смерти величавого похорону и незабутноі памяти.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили въ канцеляріи „Просвѣты“ пп.: О. Іосифъ Левицкій парохъ зъ Сидорова 6 зр. 20 кр. [зôбраныхъ 4 зр. 20 кр. вôдъ гостей въ домѣ о. Ульваньского въ Суходолѣ а 2 зр. вôдъ панны М. Темницкои зъ Шидловець]. — О. Ив Титарь парохъ зъ Полянчика 8 зр. зъ розпродажи купонôвъ. — О. Іосифъ Левицкій зъ Сидорова 11 зр. зôбраныхъ на засѣданю выдѣлу рады повѣтовои въ Гусятинѣ [зложили пп. Адольфъ Цѣньскій властитель дôбръ 5 зр., В. Завадскій нотарь 5 зр и Ю. Дашиньскій секретарь рады повѣтовои 1 зр. — Иванъ Ґуляй управитель рускоґо театру 10 зр. 94 кр. зъ пушки театральноі. — О. Николай Сенишинъ парохъ зъ Березовець 1 зр.

— **На памятникъ для Маркіяна Шашкевича** зложили въ канцеляріи „Просвѣты“ пп.: О. Клим. Кульчицкій зъ Коломыѣ 15 зр. зôбраныхъ комітетомъ обходу ювілею Маркіянового. — Іосифъ Кульчицкій зъ Будзанова 1 зр. — О. Павло Козюкъ зъ Выспы 1 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 15 грудня. Амбасадоръ французкій Льозе вручивъ вчера цѣсареви на торжественнôй авдієнціи свои увѣрительняючі листы. Зъ нагоды 50-лѣтного ювилею архикн. Райнера цѣсарь выславъ привѣтне письмо.

Буда-Пештъ 15 грудня. Угорскій сойм̀ъ приймивъ значною бôльшостію голосôвъ буджетъ на р. 1894.

Парижъ 15 грудня. Россія порушила гадку спôльноі акціи всѣхъ державъ противъ анархістôвъ.

Берлинъ 15 грудня. Парляментъ приймивъ торговельні договоры зъ Сербією и Испанією.

Римъ 15 грудня. До Сициліи выслано 4 полкôвъ вôйска, щобы втихомирити забуреня. Кріспі предложивъ королеви складъ нового кабінету.

Петербургъ 15 грудня. Дворяньство ґуберніи петербургскои уладило въ честь амбасадора Франціи Монтебелля пиръ, на котрôмъ пôдношено тоасты въ честь побратаня.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. С. Ян. въ Гор.** Ще прийде намъ за сей рôкъ 50 кр. — **Вп. О. Чуб. вь Ост.** Такъ.

Надôслане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

859 9—?

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкôвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

у ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краевого, $4^1/_2$% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніше.** Переказы на бôльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 89—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ $^1/_7$ до $^{31}/_8$)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Брôдôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Брôдôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	288	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ $^1/_7$ до $^{31}/_8$)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Брôдôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Брôдôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненій значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

КАРОЛЬ ГОРНУНҐЪ

роботня столярска парова, ново устроєна у Львовѣ, ул. Тиха ч. 3.

Хотячи побороти перепоны якѣ заходять при выробахъ деревныхъ, посвятивъ я довгій часъ на устроєньє роботнѣ о найновѣйшій конструкціи машинъ паровыхъ, на котрыхъ выготовлюю всякѣ роботы столярскѣ, дверѣ вокна и иншій роботы будовляній въ ширшомъ обсязѣ по можливо низькихъ цѣнахъ зъ добрного сухого матеріялу.

Маю на складѣ готовѣ помосты яловѣ, сосновѣ и дубовѣ, листвы до помостовъ (Sesselleisten), опаски (Verkleidungen), листвы до крытя шпаръ (Deckleisten), латы подъ дахи бляшаній и иншій, приймаю дошки до гибльованя, фугованя и нутованя на помосты звычайнѣ, приймаю для пп. столярѣвъ оброблюваньє и профільованьє деревныхъ частей складовыхъ до выроббовъ столярскихъ. 4961 1—8

Найлѣпше и найдешевше жерело закупна

для церковныхъ парамєнтовъ

Albert Kostner

Wien 7/2 Neustiftgasse Nr. 7

фабрикантъ матерій церковныхъ и тканъ золотомъ

поручаєсь Всечестнѣйшому Духовеньству зъ всякими церковными доставами по найдешевшихъ фабричныхъ цѣнахъ. Высылка совѣстна. 4516

Взорцѣ на жаданье оплатно.

Кореспонденцїи просить ся вести въ мовѣ нѣмецкой.

4876 11—52

Вже выйшовъ

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рокъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Достати можна въ тов. „Просвѣта" ул. Ворменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Ріецѣ (Фіюме) для зъ винних дестилятовъ, ромовъ, коньяковъ, ликеровъ, сироповъ, ессенцій, ароматовъ и т. д.

Можна достати въ найвекшихъ торговляхъ корѣнныхъ и специяльныхъ стей, дрогеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, кавярняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4849 7—?

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБОТНЮ

КРАВЕЦКУ

и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Вел. Духовеньства, якъ также одежу цивільну

4963 *поручає* 1—30

Іосифъ Бенешь

Львовъ, ул. Академічна ч. 16.

Печѣ зелѣзнѣ найлѣпшій по зр. 3, 4, 5 и 6

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣники илюстрованій рознихъ предметовъ до розпорядимости.

ЮЛІЯНЪ

ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЬ

4874 *мешкає постійно* 11—?

ВЪ НАДВОРНОЙ.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчяна

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 102—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

водъ 1·20 кр. за сотку.

Фабрика воды содовои аптики

Петра Міколяша

у ЛЬВОВѢ

має честь повѣдомити симъ Вп. Публику, що водъ дня 5 грудня с. р. водбуває ся продажь воды содовои выробу тои-жь фабрики якъ въ сифончахъ такъ и на склянки лише въ особномъ до того устроєномъ льокали, въ подворю у власной каменици при улици Коперника число 1. (де аптика) Зъ причины замкненя провізоричного мѣсця продажи, просить ся найчемнѣйше о ласкаве вчасне зголошуванье по полишенй 4958 за сифоны кавціи. 2—2

Зналa водъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, ліkerовъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскій сильній горѣвки, дуже добрй розолісы, ліkеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браней спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деревовка и т. и. горѣвки упривилеваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного водъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 19—104

ПОДЯКА.

Неумолимый лютый Демонъ смерти, що безъ розницѣ порыває свой оферы, застукавъ недавно и въ нашій воконца, щобъ выдерти на вѣки любляче серце найдорожшои матери и бабки, бл. п. Анны Боскои. Тяжко то та горестнй хвилѣ для родины, котрой мѣсто медоточивыхъ словъ родокоханця загомонить заразъ при розрытой могилѣ жалобне, „Вѣчная память." Такъ конечности зелѣзной та судьбѣ высшой нѣхто не опре ся; aequa lege necessitas sortitur insignes et imos, — omne sarax movet urna nomen. — А вжежь и то правда, що въ такихъ тяжкихъ хвиляхъ смутку и розпуки найлѣпше познає ся прадивыхъ добродѣевъ и приятелѣвъ Такими добродѣями єсьте передовсѣмъ Вы, Высокопреподобній и Всечестній Отцѣ Духовній, що такъ радо и безкористно спѣшилисьте, щобы воддати некойници послѣдну прислугу та помолити ся щирымъ серцемъ до Бога за ей душу. — Сердечнымъ та теплымъ словомъ закрываєсь свѣжу могилу своеи невно що вѣрноі парафіанки ВПреп. Отче канонику и пароху Т. Шанковскій, а пращаючи словами любови ей тлѣнній останки на томъ свѣтѣ, ей душѣ молитвами побожными стеливъ-єсь дорогу передъ престолъ Всевышнього. Ба навѣть Вы, Высокодостойній Пралаты ВПреп. о. Архидіяконе и Декане капітулы станиславовскои І. Литвиновичь и ВПреп. о. Кустосъ С. Ткачуникъ не щадилисьте своихъ трудовъ и мольбъ горячихъ. Мы за нищй въ слова, щобы Вамъ Добродѣ зложити за те ответну подяку. Нехай же Вісъ Господь Богъ за те нагородить: крѣпкимъ здоровлемъ та довгимъ житьемъ и стереже Васъ водъ всякого лиха. Не меньше дякуємо и ВПр. о. катихитови и совѣтникови М. Семенови, о. катихит. и созѣтникови А. Войтѣховскому, о. Диминьскому зо Станиславова, о. А. Левицкому зъ Хомякова, о. М. Недѣльскому зъ Яблоницѣ, о. Л. Левицкому зъ Медухи и о. Бодпарови со Свистѣльникъ и за послѣдну прислугу воддану покойной и за щиру зичливость оказану намъ въ дняхъ смутку. Не було для Васъ нѣ злои поры, нѣ далекои дороги, бо Вашою девізою есть всюды и всегда: „Люби ближнього твого больше, якъ себе самого". „Богъ-заплать" Вамъ за те. А тобѣ ВПр. о. Антонію Войтѣховскій зъ окрема еще належить ся на томъ мѣсци подяка, що по при свой духовои натуры прислуги не водказував-єсь намъ своеи помочи фізичноі мовь родакъ занимаючи ся дечимъ необходимо до обходу похоронного потрѣбнымъ. Вконци заявляємо прилюдну подяку Вновь. Брацтвамъ церковнымъ и всѣмъ тымъ, що чимъ небудь ся причинили до звеличеня похоронныхъ церемоній, и щирымъ другамъ, що заявили намъ въ такъ великомъ горю свое сочувство и ласкавымъ приятелямъ и приятелькамъ покойницѣ, що въ часѣ недуги радо ей навѣдували и не водказували ся зъ своими услугами. Приймѣть сердечній за Вашу добрость и зичливость щиро руске водъ серця „Спаси-Богъ!"

Емилія Сабатъ, донька покойной; *Евгеній Сабатъ*, пароxъ Тисьменичанъ, зять; *д-ръ Николай Сабатъ*; *д-рандъ Бронислав Сабатъ*; *Володимиръ Сабатъ*, академикъ; *Марія Сабатъ*, внуки.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАЙМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Енархій**, приймає обезпеченя водъ шкодъ огневыхъ подъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключений зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій суммы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ публярныхъ паперахъ, **побольшає ся** наростаючими водсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ" приймає также въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установлений у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ, якъ также 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙВОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обойняли теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новй, гармонійній дзвоны якъ также поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, водповѣдно взятй въ снасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (также на раты).

УЧИТЕЛЬ орґанъ рускоґо товариства педаґоґічного, двотыжденникъ недаґоґічно-науковый. выходить водъ 1 червня 1859 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣякй роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **иконы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкончений прикрасы** 4641 **церковній.** 109—15(

Водновлюю старй иконы и иншій ремонтую.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рознихъ воддѣловъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Воддѣлъ Килимовъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Воддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рознои величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Воддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Воддѣлъ занавѣсъ до воконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фетеранковй на гладкомъ полю зъ тороками 3·40 - 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Воддѣлъ капъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на столъ (буретъ) водъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·60 и высше. Коцы егеровскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы водъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Воддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Воддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ ложка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки рознихъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. **Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50**

VIII. **Воддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ. ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховй водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Воддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй водъ зр 2 и высше. „Матенъ" шляфроки и неглїжѣ. Юбки волочковй, суконній и шовковй

X. **Воддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховй, дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI **Воддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітій и шовковй товары, якъ также всякй додатки для кравцевъ и модіярокъ.

XII **Воддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егеровске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, нахлярь, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Воддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также вовнковй рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ", всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Воддѣлъ осодный** для высылокъ на провінцію. 4895 (48—?)

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

и МАҐАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чомъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію, отже маю надѣю, що **Земляки будуть ставити высше мѣсцевый выробъ якъ фабрикаціи некраевй.**

Кравatки мого выробу можна достати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ галянтерійныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджує ся заразъ.

Маґазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшій фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевй и аксамітній, шапочки „Варшавянки" до совганки и капелюхи театральній. 4957 2—?

Маґазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный водъ годины 9-ой рано до 8-ой вечеромъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

Ч. 273. Львôвъ, Субота 4 (16) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро столошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрiи: за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатай вôльнй вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а
Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 16 н. ст. грудня 1893.

Дебата въ палатѣ послôвъ надъ выимковым станомъ въ Чехіи скôнчила ся — якъ можна було передвидѣти — принятьемъ бôльшостію палаты до вѣдомости заведеного стану выимкового. Противъ стану выимкового промовляли й голосували або лише голосували: клюбы належачй до славяньскоп коаліціи, антісеміты, три члены клюбу руского и ще кôлькохъ послôвъ, а за станомъ выимковым, всѣ три сторонництва правительственй и деякй малй клюбы остаючй въ контактѣ зъ клюбомъ лѣвицѣ. Усунувъ ся вôдъ голосованя цѣлый оденъ клюбъ — нѣмецкихъ націоналôвъ — и се була одинока несподѣванка, бо въ комісіи представитель того клюбу заявивъ ся бувъ противъ стану выимкового, ажь въ остатнôй хвили проводирѣ того клюбу улягли мін Плѣнерови.

Однакожь, хочь результатъ можна було передвидѣти, сама переведена широка дебата надъ станомъ выимковым въ Чехіи була незвычайно поучаюча. Зъ тои дебаты показало ся наглядно:

Насамперед, що правительство не мало достаточныхъ причинъ заводити станъ выимковый въ Празѣ и околици. Выказали се знаменито ческй послы, що мовь львы боронили конституційныхъ свобôдъ свого народу, а вôдтакъ выказавъ се и ґенеральный бесѣдникъ антісемітъ д-ръ Люеґеръ, розôбравши зъ властивою ему строгостію ума експозé міністра справъ внутрѣшныхъ Бакегема. Якъ ческй й другй славяньскй послы такъ и д-ръ Люеґеръ ставили доказы, що станъ выимковый въ Чехіи заведено властиво in gratiam Нѣмцѣвъ-лібералôвъ, а не за-для якôсь справдѣшнои небезпечности для державы

По друге показало ся, що — кромѣ Полякôвъ — всѣ Славяне австрійскй [вынявши одиниць] станули противъ выимкового стану въ Чехіи. На сѣй точцѣ зôйшли ся Чехи, Словѣнцѣ, Русины, Хорваты й Сербы. Одинй лишь Поляки станули окремо яко союзники нѣмецкого централізму и псевдо-ліберализму.

По трете показало ся, що хочь въ колѣ польскôмъ ёсть фракція, котра величав себе демократичною, то въ сути рѣчи она нѣчимъ не рôзнить ся вôдъ консерватистôвъ, бо промовою шефа свого — посла Щепановского — и голосованьемъ за выимковым станомъ демократизмъ ёи представивъ ся якъ lucus a non lucendo. „Такъ выглядає демократъ польскій!“ — кликали Чехи въ часѣ промовы посла Щепановского, коли той указувавъ, що при нинѣшнôмъ станѣ выимковôмъ въ Чехіи нѣодинъ посолъ ческій не сидить у вязници, якъ сидѣли послы ирляндскй, та потѣшувавъ Чехôвъ тым, що они ще не мають „великого“ стану облоги, лише „малый“... Цѣле поведенье т. зв. демократôвъ польскихъ въ сѣй справѣ показало наглядно, що тй т. зв. демократы польскй, коли може доси справдѣ ще мали якй засады демократизму, то въ остатнôмъ часѣ вôдкинули ихъ, якъ балястъ непотрѣбный...

Вкôнци справа стану выимкового въ Чехіи кинула новый промѣнь свѣтла и на клюбъ рускій. Якъ звѣстно, клюбъ рускій ухваливъ бувъ голосувати противъ стану выимкового. И справдѣ бôльшôсть послôвъ клюбу — бо зъ пятьохъ пробуваючихъ у Вѣдни три послы [голова клюбу Романчукъ, Телішевскій и Пôдляшецкій] — голосували посля ухвалы. Признаємо ся, що мы запавшу въ рускôмъ клюбѣ ухвалу розумѣли такъ, що всѣ члены клюбу солідарно вôддадуть свои голосы противъ стану выимкового, — тымчасомъ оно выйшло инакше, бо два послы [Барвѣньскій и Охримовичь] усунулись вôдъ голосованя.

Рѣчь ясна, що тіи три послы, котрй голосували противъ стану выимкового, дали тымъ выразъ не лишь своему пересвѣдченю, але й опініи загалу Русинôвъ въ краю, котра выявила ся не лише въ прасѣ, але й на вѣчахъ, якй вôдбували ся вôдъ часу заведеня стану выимкового въ Чехіи. Хто якъ хто, але мы Русины — нарôдъ, що тяженько боресь о своє истнованье, о своє „бути або не бути“, стогнучій такожь пôдъ игомъ стану выимкового [отъ хочь-бы царского указу зъ року 1876] — мы Русины не можемо й не смѣємо помагати накладати на когось другого иго стану выимкового — тымъ бôльше въ сѣмъ выпадку, де зъ одной стороны йшло о братній нарôдъ славяньскій, котрый намъ нѣколи нѣякого ляха не вдѣявъ, — зъ другои стороны заведенье стану выимкового показало ся неумотивованым, бо не грозило нещастьемъ державѣ, а на придавленье ексцесôвъ могли выстати звычайнй способы законнй, — вкôнци станъ выимковый не завело нинѣшне правительство, але давнѣйше, а коли-бъ не упадокъ кабінету ґр. Таффого, то хто знав, чи въ палатѣ не знайшлась бы була бôльшôсть противъ того стану выимкового...

Рада державна.

Въ палатѣ посольскôй велись вчера [15 грудня] дальшй розправы надъ провізорією буджетовою. Въ ґенеральныхъ розправахъ взяли участь бесѣдники всѣхъ сторонництвъ.

Пос. Клюнъ [Словѣнець зъ клюбу Гогенварта] заявивъ, що годить ся лише зъ деякими точками програмы міністерства коаліційного. Шкода, що теперѣшне правительство не прикладає вôдповѣднои ваги до справъ вѣры, котра есть найлучшимъ орудьемъ противъ соціялізму. Впрочôмъ правительство не перевело рôвноуправненя народôвъ.

Пос. Ферянчицъ [Словѣнець зъ коаліціи славяньскон] заявивъ недовѣрє до теперѣшного правительства. Девять міліонôвъ Славянъ не посѣдає заступника свого въ кабінетѣ. — Рôвно-жь и пос. Ґреґорецъ заявивъ такж недовѣрє. Словѣнцѣ выступили зъ клюбу Гогенварта, бо керму державы взяли въ свои руки централы нѣмецкй. Теперѣшный кабінетъ ёсть ліберально-нѣмецкій, отже ворожій Славянамъ. Капіталізмъ великій буде и на дальше управляти судьбою Австрія. Причиною упадку кабінету ґр. Таффого бувъ ґр. Гогенвартъ. Вôнъ капітулювавъ передъ Плѣнеромъ та ще подержавъ ёму стремя, щобы помогти ёму вылѣзти на коника міністеріяльного. Нинѣшна управа може дожити такого кôнця, якого дожывъ кабінетъ Ляссера, т. е. закôнчитись крахомъ біржевым.

Въ имени „кола“ польского промовлявъ Беное. Вôнъ заявивъ, що Поляки зъ огляду на интересы державй будуть голосувати за провізорією буджетовою, а вôдтакъ вказавъ на становиско „кола“ до теперѣшного кабінету. Беное тѣшить ся, що правительство теперѣшне хоче опиратись на коаліціи трохъ найбôльшихъ сторонництвъ парламентарныхъ и що тй сторонництва мають заступникôвъ своихъ въ кабінетѣ. Поляки будуть сей кабінетъ пôддержувати бо програма ёго зъ 23 падолиста с. р. може заспокоити жаданя и потребы народу польского, именно жаданя на поли економічнôмъ. Коаліція не выключає можности, щобъ на основѣ програмы правительственои вразъ зъ нею трудились спôльно и другй денутованй и ґрупы зъ по-за коаліціи на поляхъ суспôльнôмъ, культурнôмъ и економічнôмъ. Такои спôльнои працѣ вымагають интересы державы. „Коло“ буде стоятн на становищи автономіи и идеѣ національнои. Оно буде прихильне кождому краёви и для кождого народу и пôддержить справедливй [*высказъ дуже елястичный!*] желаня ихъ, наколи тй не будуть противнй интересамъ державы [*ще елястичнѣйше!*]. Але при тôмъ „коло“ застерѣгає собѣ судити и рѣшати о кождôмъ такôмъ жаданю зъ окрема [*велика резерва!*] Высказуємо дальше пересвѣдченье, що якъ-разъ коаліція одна зможе заступникамъ тыхъ народôвъ, котрй завсѣгды мають на оцѣ гармонію межи національными змаганями а загальными цѣлями державы, запоручити вôдповѣдне успокоєнье [*высказъ зверненый противъ ческого державного права*]. Поляки вѣрять нинѣшному правительству, але бажають, щобъ на дальше въ кабінетѣ була удержана та рôвновага, яка теперь истнує.

Пос. Ляґіня (Хорватъ) заявивъ ся противъ ухваленя провізорій буджетовои.

Пос. Романчукъ выголосивъ довшу бесѣду про положенье політичне Русинôвъ. Бесѣдникъ говорив про невôдрадне положенье народу руского и угнетанье ёго на поли правъ політичныхъ и національныхъ [*Заперечували зъ лавъ польскихъ.*] Русины рôзноуправненй лише на точцѣ змѣнъ кабінетовыхъ, бо жадне міністерство не увзглядняє бажань ихъ. Русины не мали нѣколи вôдповѣдного числа мандатôвъ посольскихъ. Зъ выимкою лѣтъ 1861 и 1872, де ихъ нагороджено за вѣрнй услуги для державы, правительство кривдить ихъ безнастанно, оно не вôдносить ся супроти Русинôвъ навѣть неутрально. Исторія Русинôвъ есть причиною, що они не мають анѣ шляхты, анѣ богатои буржоазіи. Патріотичне духовеньство руске буває правительствомъ трактоване несправедливо; правительство пôдкопало вплывъ духовенства. И рускій станъ урядничій не має вôдзаги розвинути дѣяльности національнои. Наслѣдкомъ такого трактованя народу руского есть громадна еміґрація зъ Австріи до Америки и Россіи. Якъ бы не трактатъ межи Австріею а Россіею — еміґрація та була-бъ и сего року застрашаюча. Русины голосували противъ выимкового положеня Праги, бо въ засадѣ противлять ся вкорочуваню свобôдъ горожаньскихъ, а впрочôмъ будь-що-будь молодо-Чехи въ парляментѣ є заступниками идей свободы и правъ народныхъ. [*Оплески вôдъ молодо-Чехôвъ*]. Однакожь, увзглядняючи потребы державнй, рускй послы будуть голосувати за провізоріюмъ буджетовымъ.

По бесѣдѣ пос. Спинчича (Хорвата) забравъ голосъ міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ. Въ своѣй бесѣдѣ доказувавъ, що безпосередній податки выказують въ сѣмъ роцѣ меншій дохôдъ, нѣжь податки посередній. Бôльшй доходы зелѣзниць позôстануть въ заду позаперелімінаремъ. Мимо того загальна надвышка буджету буде высша, нѣжь прелімінувано. Збôльшенй выдатки войсковй и потребы зелѣзниць будуть покривати ся на будуче зъ доходôзъ звычайныхъ. Що-до будовы зелѣзниць льокальныхъ, то на основѣ вôдповѣдного закона буде рѣшучо введена система будовы льокальныхъ зелѣзниць черезъ краѣ коронній, а держава буде причиняти ся до коштôвъ будь безпосередными субвенціями, будь фаворизованьемъ выданыхъ на ту цѣль папероôвъ. При теперѣшнôй системѣ дорывочнои будовы льокальныхъ зелѣзниць черезъ державу въ родѣ дарунку усуває ся всяка ширша мысль въ переведеню зелѣзничихъ сѣтей. Бесѣдникъ упередивъ палату, що на ту цѣль буде треба бôльшои операціи фінансовои. Реформа податкова не буде высунена на першій планъ зъ оглядôвъ фіскальныхъ. Натомѣсть будуть потрѣбній певній пôльги для найбѣднѣйшихъ клясъ и пôльги въ податкахъ реальныхъ. Також регуляція валюты мусить ще вымагати значныхъ жертвъ. Ледви прийшло ся до половины операціи, а вже тягаръ величезный. Ще буде треба великого запасу золота, котрый бы лишивъ ся державѣ по пôднятю выплатъ въ готôвцѣ. Якъ-небудь выринають трудности, однакъ годѣ понехати дѣла, въ котрôмъ заангажована честь державы. Хотяй въ умѣркованôмъ темпѣ, але завсѣгды передъ очима треба мати цѣль выплатъ въ готôвцѣ. — Переходячи на теренъ політичный, міністеръ сконстатувавъ поступъ коаліційнои думки. Коаліція прийшла до цѣли яко природный обявъ чувства сторонництвъ, котрй мовчки годили ся въ богато основныхъ справахъ, якъ пр. що-до політики заграничнои. Тй сторонництва звязали ся на пôдставѣ спôльныхъ цѣлей, якъ ось змѣны выборчои реформы и охороны державы передъ радикалізмомъ. Спеціально що-до выборчои реформы замѣтивъ міністеръ, що масы народу потребують ще певного роду выхованя державно-політичного. Демократична реформа выборча есть невôдповѣдна для коаліціи також зô взглядôвъ на-

---

2)

Замчисько.

Оповѣданье *Т. Кудриньского.*

(Дальше.)

Петрусь мовчавъ. Очевидно, аґументъ бувъ для него одинъ изъ найтяжшихъ. Вôдтакъ, подумавши, вôзъ ставъ було вôдповѣдати, що нѣ по що смолою обливати холеру, коли она не боить ся нѣбы догтю, тев... Однакъ ёго высмѣяли и вôнъ запутавъ ся.

— Ну, коли вы кажете, то и я спытаю васъ, почавъ смѣло и зъ замѣтнымъ оживленьемъ Петрусь.

— Ну, спытай, вôдповѣвъ Степанъ, готовлячись одвѣчати на кожде слово Петруся.

— Скажѣть вы менѣ, на що хрестъ стоить на замчиську, коли тамъ тев... нечиста сила?

— Звѣстно — такъ прийшло ся... Люде поставили. Тай хрестъ вже на половину сховавъ ся въ землю. Муровый хутко зовсѣмъ вжене ёго въ землю.

— А чому-жь вôнъ теперь не бере людей?

— Пожди, може тебе якъ-разъ вхопить, вôдповѣвъ спокôйно Степанъ, тогдѣ згадавшь, чи я правду кажу.

Иванъ широко розявъ губу, засмѣявъ ся и ще борше ставъ повертати пальцями нôгъ. Се ёму подобалось.

— Нѣ, не вхопить, говоривъ поважно Петрусь.

— Побачишь.

Мовчанка. Петрусь задумчиво вдививъ ся въ огонь.

— Дивись, выкипає. Степанъ вказавъ Петрусеви на горщокъ. Сей добувъ горщокъ зъ грани. Вечеря була готова. Нôчлѣжане стали вечерятн. Та не встигли они вôйти въ смакъ, коли въ мурахъ роздавъ ся якійсь неясный, протяжный голосъ. Иванъ нѣсъ до губы бульбу, та такъ и завмеръ въ тôй позиціи. Степанъ дививъ ся поверхъ огню, вытрѣщивъ очи и пôднявъ передъ собою вказуючій палець. Петрусь сидѣвъ зъ рознятою губою, тримаючи ложку въ горщку. Всѣ уважно прислухували ся. Голосъ давъ ся чути въ друге.

— А бачь! сказавъ Петрусеви Степанъ, коли що-до голосу не було вже сумнѣву. Не казавъ я?!

— Що, то нѣчого... то певне сова шипить, або може тев... кôтка, або що.

— Кôтка?! Въ поли десь, дурниcько, кôтка вôзьме ся?!... Такъ же сказавъ ще...

Товаришѣ були Петрусемъ що-разъ то бôльше невдоволенй. Въ сю хвилю они були готовй бачити въ кождôмъ голосѣ и шелестѣ щось незвычайного. Звѣстно, дай ся чути сей голосъ за дня, на него не звернувъ бы нѣхто нѣякои уваги, одначе тутъ, пô-ночи, вôнъ говоривъ розгоряченôй уявѣ много, дуже много. Скептицизмъ Петруся бувъ тутъ дуже невмѣстный. На него въ одинъ голосъ напали и Степанъ и Иванъ, котрымъ не хотѣло ся, щобы все те було таке просте. Имъ, навпаки, дуже хотѣло ся порозказувати завтра на селѣ, якъ они ночували пôдъ замчискомъ, якъ зъразу все було тихо и якъ потôмъ, коли они заговорили про мурового, почало щось шанѣти та пищати. Забобонність пôдъ хвилю живѣйшого настрою пôдповѣдав нерозвитому розсудкови багато такого, що при правильнôмъ способѣ мысленя не могло бы появитись.

Та й самъ Петрусь не бувъ цѣлкомъ певный, чи се сова, чи кôтка, чи що небудь друге. Вôнъ перечивъ ся, томý що ёму такъ здавало ся. Розумѣє ся, що се найневинѣйше сова... Оно можливе. А таки може и не она. Може якій звѣръ, що забѣгъ зъ поля. Може хто пôдкравъ ся до нихъ и умысне страшить... а може и вôнъ — муровый..

Та й що не може повстати въ головѣ малого, розбурханôй мрѣями о привидахъ и страхахъ! Вôдъ послѣдного припущеня Петрусь зжахнувъ ся. Вôнъ переставъ сперечати ся, лежавъ ниць и думавъ. Настрôй товаришѣвъ незамѣтно перейшовъ и на него. Мовчки стали готовити ся до спаня.

Петрусь пôдложивъ пôдъ голову торбу и прикрывъ ся свиткою.

— Де то моя булана? Щось не чути дзвоника. Треба пôйти подивити ся, — сказавъ Степанъ, встаючи и озираючись на всѣ стороны.

— Може зайшла де далеко, — доповнивъ ёго думку Иванъ.

— Пôйди но, Петре, найди, та наженн! — звернувъ ся Степанъ въ жартовливôмъ тонѣ до Петруся.

— Иди самъ. Твоя кобыла, ты и йди!

— А я хочу, щобъ ты пôйшовъ.

— Не пôйду.

— А я-жь тебе прошу. Троякa дамь... колача у Гисѣ купишь.

— Самъ ѣжь!

— Злякавъ ся.

Товаришѣ засмѣяли ся.

— Зовсѣмъ нѣ. Не хочеть ся.

— Не хочеть ся, — передразнювавъ ёго Степанъ, — бо боишь ся, щобъ не вхопило.

— Може ты боишь ся.

— Я? Чого! А ты боишь ся. По тобѣ видно, що боишь ся. Хоробрый же ты, Петре, якъ бачу, дуже хоробрый... На языцѣ въ тебе нѣчого нема, нѣякого страха, а якъ до дѣла приходить ся, то и страхъ зъ-вôдкись береть ся.

— Та що ёму теперь! — говоривъ дальше Иванъ. — Глянь, якъ накрывъ ся. Для него теперь нема нѣякихъ страхôвъ.

— Для него и замчиська певне нема. Петре, а, Петре! скажи но, чи то люде правду кажуть, що замчисько нѣбы на горѣ стоить, чи може брешуть?

Петро мовчавъ. Товаришѣ жартували далѣ.

— Я знаю, чого вôнъ такій безбоязный. Бо якъ мати ёго вродила, то въ ночовкахъ або въ корытѣ плáвати заставляла, та весла не давала, — сказавъ Иванъ и на всю губу засмѣявъ ся зъ свого дотепу.

— А я чувъ, що за пазухою до пятого року держала.

— Та й теперь держить.

— Петре! скажи но, чи тепло у матери за пазухою?

— Нѣ, вôнъ теперь за пазухох не сидить. То колись було. Вôнъ въ закутокъ теперь лазить, тамъ и спить.

— Бо вôнъ теперь, треба таки сказати правду, великій ставъ.

— Еге, я чувъ, мати ёго хутко оженить. Тôлько дѣвки нѣякъ не добере..

— Щобъ до закутка надалась.

— Петре, а добре спати у закутку?

— Певне лучше таки якъ на ночлягахъ Зôгнувъ ся въ штири погибелѣ

родностныхъ. Дальше сконстатувавъ бесѣдникъ, що въ палатѣ змѣнивъ ся тонъ и высказавъ Полякамъ и клюбови Гогенварта подяку за заяву довѣря до правительства пôдчасъ дискусій. Міністеръ пôднѣсъ зъ вдоволеньемъ, що до коаліціи наблизили ся и инши ґрупы (Штайнвендера) и ворожнвъ що-разъ ширшу пôдставу для неи. Потôмъ звернувъ ся до Славянъ и вневнювавъ ихъ, що правительство далеке вôдъ неприязни супротивъ нихъ. Натомѣсть ударивъ на молодо-Чехôвъ заявляючи, що жаданя молодо-чески стремѣють противъ истнованя Австріи.

На вечѣрнôмъ засѣданю палаты промовлявъ Италіянець Бартолі, дальше пос. Крамаржь полемізувавъ зъ Плѣнеромъ, пос. Штайнвендеръ заявивъ, що именемъ нѣмецкихъ народовцѣвъ буде пôдпирати коаліцію, а навпослѣдъ промовляли ще пос. Щепановскій и пос. Барвѣньскій.

Пос. Барвѣньскій — пôсля звѣстки въ польскихъ ґазетахъ — немовь пояснювавъ середъ оплескôвъ на польскихъ лавахъ, бесѣду пос. Романчука. Бесѣдникъ заявивъ, що Русины надѣють ся вôдъ теперѣшного правительства здѣйстненя ихъ жаданъ.

По бесѣдѣ ґенеральныхъ бесѣдникôвъ, именно пос. Шварца contra, а пос. Русса pro, приступлено до голосованя. Провізорію буджетову ухвалено значною бôльшостію голосôвъ. Противъ буджету голосували славяньска коаліція и антісеміты.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуває ся нинѣ.

——

Нинѣ вôдбуває ся засѣданье палаты панôвъ, а на порядку дневнôмъ стоять такѝ справы: перше читанье выимковыхъ розпоряджень для Праги и околицѣ; перше читанье закона дотычно розширеня обезпеченя вôдъ выпадкôвъ; перше читанье закона що-до втягненя однои части судьѣвъ повѣтов до VII клясы ранґи; друге читанье закона що-до змѣны привилеѣвъ законодавства; друге читанье закона що-до осторогъ въ ґôрництвѣ; друге читанье законôвъ дотычно продовженя свободы стемпля и належитостей при арендѣ грунтôвъ, и дотычно пôльги належитостей при конверсіи зелѣзничихъ облiґацій пріорітативныхъ и довжничихъ грошевыхъ жадань; друге читанье закона дотычно привернення зелѣзницѣ Ибсталь; друге читанье закона дотычно будовы зелѣзницѣ Галичь-Острôвъ (Тернопôль) зъ побôчными шляхами до Бережанъ и Пôдгаєць и друге читанье закона дотычно привернення зелѣзницѣ Вальзуґана.

——

На послѣднôмъ засѣданю господарскои комісіи принято пôсля реферату пос. Козловского предложенье правительства що-до провізоричного управильненя торговельныхъ вôдносинъ зъ Испанією и назначено Козловского справоздавцемъ въ Палатѣ.

——

Президентъ палаты послôвъ Хлюмецкій одержавъ вôдъ президента францускои палаты Діпіого урядову телеґраму, яко вôдповѣдь на кондоленцію зложену зъ нагоды атентату въ францускôмъ парляментѣ, котрои змѣстъ такій: „При отвореню засѣданя поспѣшивъ я оповѣстити Вашу депешу, котру приймила француска палата заявами оплескôвъ. Въ имени палаты маю честь переслати Вамъ высказъ живои подяки за чувства горячои симпатіи, котрѝ заявила намъ президія палаты послôвъ. — Кароль Діпі“.

——

Комісія правнича выбрала предсѣдателемъ ґр. Леона Пининьского, кореферентомъ для цивільнои процедуры Евг. Абрагамовича, а референтомъ Бернрайтера.

Деякѝ замѣтки надъ вѣчемъ народнымъ въ Рогатинѣ.

Коли бл. п. Володимиръ Барвѣньскій зааранжувавъ перше народне вѣче у Львовѣ въ роцѣ 1881, подѣливъ предметъ нарадъ на три референты: політичный, економічный и школьный. Такій подѣлъ бувъ задержаный довшій часъ, ажь пôзнѣйше принято предметъ нарадъ бôльше спеціяльный, полишаючи на боцѣ загальнѝ квестіи, котрыхъ на однôмъ вѣчу вычерпати не можна, и поставлено за предметъ обговореньe пытань подрôбныхъ.

Вѣче рогатиньске, зъ выимкою одного реферату о. Апол. Филиповского, було закроѣне на новый ладъ вѣчевый и за предметъ нарадъ поставлено въ проґраму такѝ пекучѝ квестіи, якъ загальне голосованье и реформа закона громадского. Вѣче се импонувало числомъ своимъ, а хочь осягнуло въ якôйсь мѣрѣ бажаный результатъ, та на жаль, не такій, якого при такъ численнôмъ зборѣ треба бы жадати.

Передовсѣмъ замѣтимо, що до вѣча на провінціи не надаєсь зимова пора. Найвôдповѣднѣйшою до того порою есть весна, по роботахъ, тогдѣ найде ся перше-лѣпше просторе пôдсѣнье або й стодола въ найблизшôмъ селѣ, де й богато людей може помѣстити ся, и референтъ мати-ме чимъ дихати. Бо мѣста нашѝ на провінціи не мають такого просторого мѣсця, въ котрôмъ бы зимовою порою бôльше народу выгôдно могло помѣстити ся. Отъ и въ Рогатинѣ! Правда рада повѣтова вôдступила свою салю на зборы вѣчевѝ, але въ тôй сали не помѣстить ся выгôдно бôльше якъ 150 людей. Прошу-жь собѣ уявити, що тамъ дѣялось, коли зôпхало ся 250 людей на разъ, одягненыхъ по зимовому. Треба було отворити дверѣ й вôкна, а прочій народъ товпивъ ся коло вôконъ и въ сѣнехъ ажь на улицю, жадно слухаючи голошеныхъ рефератôвъ. — Тожь референтъ, хотячи, щобъ его всѣ чули, мусѣвъ не говорити а кричати кожде слово. При тôмъ зъ одного боку вѣяло, а зъ другого парило — и мимолѣ приходило на гадку, що таке вѣче прийдеть ся вôдлежати.

Друга важна рѣчь, що львôвска громада повинна бôльше интересувати ся вѣчами на провінціи, особливо въ тыхъ сторонахъ де нема кого рефератами гаразъ надѣляти. На рогатиньске вѣче обѣцяли ся були львôвскѝ люде, однакъ въ послѣднôй хвили вôдказали своеи участи. Прийшло въ послѣднôй хвили надѣляти рефератами людей неприготованыхъ и д-ръ Чайкôвскій довѣдавъ ся на годину наперед, що має держати референтъ. Чи-жь можна такій референтъ назвати референтомъ? Тажь се хиба необдумана напередъ балаканина ex abrupto, котра анѣ ефекту не зробить, анѣ не выкличе потрѣбнои дискусіи на дотычный тематъ. Зъ того выходить ще й некорасть для львôвскои громады черезъ здогады, що вôдмова въ послѣднôй хвили есть легкоцѣненьемъ патріотôвъ на провінціи и ихъ змаганьта що львôвскôй громадѣ не залежить на звязи меже Львовянами а провінцією .. Пригадую собѣ, що на одныхъ загальныхъ зборахъ „Народнои Рады“ у Львовѣ поставлено и принято внесенье, щобы „Народна Рада“ звертала бôльшу увагу на вѣча провінціональнѝ, щобы высылала на такѝ вѣча своихъ людей, а въ потребѣ сама такѝ вѣча устроювала. На рогатиньскôмъ же вѣчи нѣкого зô Львова не було. Зъ того потому выходить, що сама форма одного або другого реферату бувае не така, якъ потреба, и референтъ подабае бôльше на пропо вѣдь въ церкви, де говорить ся о нашихъ грѣхахъ и пращаню нашимъ ворогамъ, нѣжь о реальнôй зарадѣ лихому положеню. Доказомъ того референтъ о. Апол. Филиповского. [*Прм. Ред.* Д-ръ Д. Савчакъ и деле ґованый выдѣломъ „Народнои Рады“ референтъ д-ръ Андрѣй Косъ передъ самымъ выѣздомъ розхорувались — то „Народна Рада“ тутъ не завинила.]

О. Филиповскій закроивъ свôй економічный референтъ на два днѣ, а хотѣвши цѣлого выслухати, треба було скликати вѣче ad hoc на два днѣ напередъ и заповѣсти людямъ, щобы взяли съ собою на такій часъ поживу. О. Филиповскій говоривъ насамперед дефініцію економіи, такъ що нѣоденъ селянинъ того не зрозумѣвъ и пôйшовъ въ тымъ, зъ чимъ прийшовъ. Дальше говоривъ вôнъ и доказувавъ датами статистичными: кôлько котрый народъ ѣсть, кôлько щадить, кôлько пье, а особливо кôлько пье? Зъ того всего выйшло, що мы найгôрший дѣды на свѣтѣ, що гôршихъ нема, а вина въ тôмъ, що мы за богато пьемо горѣвки. О. референтъ выказувавъ такожь, що у насъ бôльше піякôвъ, нѣжь въ Анґліи, бо у насъ бôльше пьють горѣвки, а забувъ о тôмъ, що въ Анґліи пьють кромѣ горѣвки етеръ и опіюмъ. Вже бы разъ треба перестати говорити о тôмъ пяньствѣ, котре тамъ, де его не пришити, такъ надоѣло, якъ попсована катаринка. Ся балаканка не мала змыслу на вѣчи, бо тутъ зôбрала ся сама чôльна пшениця нашого народу; піякôвъ тутъ не було, бо туть нѣхто не обѣцювавъ нѣ горѣвки нѣ ковбасы. Вôдповѣдно до цѣлои бесѣды поставлена була й резолюція, що мовлявъ: взывае ся священикôвъ, щобы пропаґували тверезôсть.

Годѣ замовчати, що селяне, слухаючи доказôвъ статистичныхъ о. референта о нашôмъ нужденнôмъ економôчнôмъ положеню, кликали нетерпеливо: Яка-жь на то рада? що намъ робити? И довѣдались ось що: Не пийте горѣвки та й годѣ! Яке-жь вражѣнье понесли нашѝ сѣраковѝ патріоты до дому, коли прийшовши сюда кôлька миль по морозѣ выслухати проповѣдь о пяньствѣ, котру чують дуже часто въ церкви...

Та й то треба сказати при нагодѣ, що лиху піяньства не зарадить ся самымъ товариствомъ тверезости. Противно досвѣдъ учить, що въ котрôй мѣсцевости заведено напрасно тверезôсть, безъ усуненя причинъ піяньства, тамъ повстали такѝ фатальнѝ наслѣдки, що народъ здеморалізувавъ ся. Не оденъ бѣдакъ, не могучи чимъ пашимъ заступити горѣвки, зломивъ присягу и побиваючись своею совѣстію, шукавъ замороченя совѣсти въ горѣвцѣ. Усуньмо причины піяньства, а оно само щезне. Нашъ народъ не маѣ наклону природного до горѣвки Порадьмо ему, щобы лѣпше жививъ ся; постараймось у властей духовныхъ о змодерованье за строгихъ на нашь кліматъ постôвъ; усуньмо нашъ народъ зъ-пôдъ вплыву тыхъ, що его для своихъ цѣлей розпиваютъ, — а тогдѣ на сиву-ху нѣхто не подивить ся. Чи нашъ хлѣборобъ виненъ тому що мусить працювати тяжко, а не маючи чимъ розмочити куска сухого хлѣба — помагае собѣ горѣвкою, выпье порцію, що ему вôдтакъ по голодномъ жолудку бушуе и голову морочить?

Зъ признаньемъ треба пôднести референтъ селянина Воробця. Чоловѣкъ сей не спускавъ ся анѣ на свою вымову, анѣ на свою ученôсть, лише приготовивъ ся докладно и выстудіювавъ тематъ якъ слѣдъ. Тому-то бесѣда его зробила на всѣхъ вѣчевыхъ знамените вражѣнье, тымъ бôльше, що въ своѣмъ референтѣ порушивъ найбôльше пекучѝ насъ справы. Шкода лише, що представитель правительства заѣдно перебивавъ ему устами предсѣдателя, а вкôнци вôдобрано ему голосъ — отъ такъ, мовлявъ, нѣ за що, нѣ про що — и въ наслѣдокъ того не прийшло анѣ до резолюціи, анѣ до дискусіи надъ выголошеными рефератами.

Взагалѣ треба пôднести, що рогатиньскôй власти політичнôй вѣче не подобало ся Вже въ самого початку заявивъ представитель політичныхъ аранжерамъ вѣча, щобы не важились порушати справы ческои, бо коли-бъ се наступило, комісарь мавъ порученье вѣче розвязати. Се бувъ першій каганець маніфестуючій ажь надто рѣзко нашу свободу слова. О ческôй справѣ говорить ся всюды, на всѣхъ вѣчахъ, лише въ Рогатинѣ обговореньe тои квестіи уважаєсь голозною зрадою.

Вôдтакъ комісарь не дозволивъ найлекшои критики законôвъ. Не вôльно було навѣть сказати що якась устава насъ кривдить, она для насъ зла. П. комісарь Матковскій заразъ домагавъ ся енерґічно у предсѣдателя, щобы бесѣдникови вôдобрати голосъ. Такъ само не вôльно було нѣ словомъ критикувати правительства, бо — якъ высказавъ ся п. комісарь приватно — „rząd a ustawa to wszystko jedno“. Резолюція що-до ординаціи выборчои вôдпала, такъ само резолюція селянина Воробця — и зъ цѣлого вѣча рогатиньского не лишило ся нѣчого. П. староста, дозваляючи на интервенцію вѣчевои президіи дальше вести вѣче по розвязаню комісаремъ, поставивъ выразне услôвe, що не вôльно анѣ докôнчити референту о ординаціи выборчôй анѣ ставити резолюціи въ тôмъ предметѣ Се жь ясно якъ на долони, що оно було зъ горы обдумане и треба було найменчои нагоды, щобы обдумане напередъ выконати. Зъ того бы выходило, що й у насъ декуды вѣе законами выимковыми, безъ стану выимкового, якій формально проголошено въ Чехіи

Иньмый участникъ вѣча.

Дописи „Дѣла”

Зъ Равы.

[Выбôръ посла до рады державнои.]

Выборы почались у насъ передъ 11-ою годиною и тягнулись двѣ годины. Выборцѣ явились майже въ повнôмъ числѣ, хочь рано ходили слухи по мѣстѣ, що „твердый“ таборъ устроить стрейкъ и не явить ся на выборахъ. Однакожь такъ не стало ся. Симъ разомъ не выплыла на верхъ нѣяка третя кандидатура и умы выборцѣвъ рускихъ успокоились. Выбрано комісію спокôйно и выборцѣ приступили до урны Членами комісіи пôдъ проводомъ давнѣйшого маршалка повѣтового п. Желехôвского були оо. Гавришкевичь и Ґисовскій, два латиньскѝ священики и кôлькохъ обывателѣвъ. Вôдъ разу почали голосы падати на проф. Вахнянина, тутъ и тамъ на о. Роздѣльского. Результатъ бувъ такій: проф Вахнянинъ одержавъ 143, о. Роздѣльскій 62 голосôвъ, о 22 менше мѣжь при першихъ выборахъ.

Коли оголошено результатъ, выборцѣ повитали выбраного многолѣтьемъ, наспѣла и якась музика и при ей вôдгомонѣ удала ся цѣла громада выборцѣвъ, посередъ нихъ посолъ на скромну. пôсну перекуску до гостинницѣ Сатлера. Тутъ повитавъ п. Вахнянина яко посла въ имени селянъ о. Монастирскій. Проф. Вахнянинъ вôдповѣвъ короткимъ словомъ, що вôнъ яко посолъ буде заступати справы селянъскѝ и маломѣщаньскій въ першôй лініи, а по-при то буде справедливымъ защитникомъ якъ интересôвъ всего краю, такъ и другихъ станôвъ безъ рôзницѣ вѣры и народности. Потѣшаючимъ проявомъ було то, що польскій выборцѣ солідарно вôддали свои голосы проф. Вахнянинови, хочь въ Gazet-ѣ Narodow ôй и Dziennik-у стояло выразно, щобъ не голосували на проф. Вахнянина, бо комітетъ центральный польскій стоить непохитно при своѣмъ остракизмѣ и кандидатуру тую уважае дуже шкôдною для краю. Видко, що Поляки на провінціи яснѣйше дивились на справу, а зъ лиць голосуючихъ польскихъ выборцѣвъ можна було замѣтить, що они зъ радостію и всякою рѣшучостію вôддавали голосы свои на кандидата рускаго. Правда побѣдила вкôнци „Твердый“ таборъ зôбравъ ся рôвночасно въ гостинници Цімермана и выславъ по якôмсь часѣ делеґата зъ запросинами до проф. Вахнянина, щобы прибувъ до нихъ хочь на хвильку. П. Вахнянинъ навѣстивъ ихъ охотно и тутъ на многѝ запытаня давъ дуже рѣшучѝ и ясныѝ вôдповѣди. Вечеромъ явилась у нового посла делеґація жидôвъ равскихъ и высказала ему повне довѣріе. И сталось остаточно такъ, що нашъ посолъ — безъ пресіи, хочь по довгихъ короводахъ — выйшовъ зъ урны выборчои на славу нашого округа.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ радѣ державнôй внесло правительство новелю въ справѣ загального ополченя. Проектъ правительства розпоряджуе, що всѣ, котрѝ належали до арміи стоячои, маринарки военнои, обороны краевои (разомъ зъ доповняючими резервами) або жандармерiи, а теперь належать до загального ополченя, котрѝ суть вызначенѝ до спеціяльныхъ цѣлей службовыхъ и за-для того суть заосмотренѝ въ „карты призначеня“ (Widmungs Karten) — всѣ они суть обовязанѝ зголосити ся до певноѝ особы урядовои або власти, и то въ часѣ и мѣсци найдогôднѣйшôмъ для дотычныхъ личностей. Такожь тѝ самѝ, що належать до загального ополченя мають зголошувати супротивъ покликанои до того власти, въ 14-тьохъ дняхъ, устно або письменно кожду змѣну свого мешканя. Переступства противъ того закона будуть каранѝ пôсля §. 62 закона войсково зъ р. 1889. — Въ той способôбъ особы, котрѝ мали надѣю, що пережывши 12 лѣтъ въ приналежности до арміи, будуть вôльнѝ вôдъ формальности „мельдувати ся“, будуть пôдлягати дальше приписамъ загального ополченя

Вѣденьскій Vaterland помѣщуе таке оголошенье: Богато тутешныхъ дневникôвъ повторило за кореспонденцією, помѣщеною въ прагскôй Politik, вѣсть, мовь бы на недавно вôдбутôмъ въ Празѣ засѣданю екзекутивного комітету ческихъ членôвъ клюбу бôльшои посѣлости мало ухвалитись выслати меморіялъ до клюбу Гогенварта. Згаданый клюбъ мавъ приймити минувшои середы меморіялъ безъ дискусіи до вѣдомости и признати, що вôдповѣдь на него не була бы вказана. Зарядъ консервативного клюбу уповажняе насъ заявити, що вôдъ екзекутивного комітету ческого клюбу бôльшои посѣлости не одержавъ нѣякого меморіялу, за-для чого всѣ дальшѝ зъ тою фальшивою вѣстею звязанѝ вѣсти, мусять вôдпасти

——

Торговельнѝ и політичнѝ вôдносины Австро-Угорщины й Сербіи погôршили ся послѣдными часами, а ихъ характеръ прибравъ ще грôзнѣйшій выглядъ, коли довершено державный переворотъ, и радикалы прийшли до кермы правительства. Покликанье ґенерала Ґруича на президента кабінету велѣло надѣятись, що въ вôдносинахъ одныхъ и другихъ зайде змѣна на лѣпше. И справдѣ, Ґручь въ проґрамовôй бесѣдѣ заповѣвъ зъ явною алюзією до Австріи, що нове правительство буде старати ся совѣстно и льояльно додержати всякихъ договорôвъ. На потвержденье щирости слôвъ рекунструованого кабінету, поручено секційному шефови Миловановичеви уложити зъ міністромъ Кальнокимъ вôдповѣдный modus vivendi въ торговельныхъ справахъ мѣжь Сербією а Австро-Угорщиною. Та наразъ зайшли въ дипльоматичныхъ вôдносинахъ обохъ державъ якѝсь непорозумѣня такъ, що сербскій повномочникъ дôзнавъ у Вѣдни дуже неприхильного принятя. Сю несподѣванку заправдуравъ орґанъ сербского правительства „Одјек“, коли заразъ по бесѣдѣ проґрамовôй Ґруича выступивъ противъ прасы австрійскои и угорскои и зовсѣмъ явно звернувъ ся противъ правительства Австро-Угорщины Очевидно, статя орґану сербского правительства выкликала въ бѣлградскихъ кругахъ політичныхъ и дипльоматичныхъ велику сенсацію, тымъ бôльшу, що всѣ знали про розпочатѝ переговоры торговельнѝ зъ Вѣднемъ. Сей фактъ поясняе ще и другій, оголошеный кореспондентомъ Koelnische Ztg зъ добре поінформованого жерела. Именно на основѣ информаціи згаданого кореспондента, мавъ міністеръ заграничныхъ справъ розбслати рôвночасно зъ выѣздомъ секційного шефа Милововановича обѣжникъ до всѣхъ репрезентантôвъ сербскихъ за границею, въ котрôмъ поручае, щобы дотычнымъ правительствамъ представили докладно бѣжучѝ спôрнѝ квестіи зъ Австро-Угорщиною и въ данôмъ выпадку просили о моральну пôдмогу. Кромѣ того Пашичь, провôдникъ радикалôвъ и посолъ въ Петербурзѣ, мавъ одержати окремѝ письменнѝ поручевя. Мабуть ґр. Кальнокій довѣдавъ ся про маневры сербского правительства скорше, закимъ Миловановичь прибувъ до Вѣдня, бо прибравъ въ бесѣдѣ зъ сербскимъ повномочникомъ тонъ дуже рѣшучій, а змѣстъ бесѣды оголосивъ въ своѣмъ орґанѣ пôвурядовôмъ въ Fremdenblatt-ѣ: „Шефъ секційный Миловановичь запевнювавъ — пише згадана ґазета — що розпорядженя „обрту“ мали лишь ту цѣль, щобы усунути невнѝ надужитя въ сербскихъ урядахъ мытовыхъ, а зовсѣмъ не тому були выданѝ, щобы шкодити вывозови Австро-Угорщины; натомѣсть правительство сербске — запевнявъ повномочникъ того жь, — готовый дати запоруку, щобы нашь свѣтъ торговельный и промысловый при вымѣреню того податку не потерпѣвъ шкоды“. — На то зазначивъ ґр. Кальнокій дуже докладно и рѣшучо, що ся обставина не есть одинокою, котра дала причину до жалобъ на сербске правительство и его урядникôвъ; що пôднесено богато иншихъ жалобъ, на котрѝ Сербія або не вôдповѣла, або не полагодила. Отже міністеръ не лишивъ спеціяльного вôдпоручника Сербіи въ сумнѣвѣ що-до того, що квестія „обрту“ е тôлько одною зъ тыхъ, котрѝ довели до довше треваючого невдоволеня зъ Сербіи и що всѣ тѝ квестіи разомъ мусять бути полагодженѝ“. — Редакція Fremdenblatt-у додае ще вôдъ себе такѝ слова: „Що дотыкае самои справы „обрту“, о котрôй говоривъ секційный шефъ Миловановичь зъ спеціяльнымъ наголовомъ, а котра, пôсля нашого переконаня, тôлько повнымъ и честнымъ довершеньемъ постановъ торговельного договору може бути полагоджена, то поучить насъ перебѣгъ переговорôвъ, о скôлько удасть ся сербскому повномочникови дати достаточну ґарантію за совѣстне и згôдне поступованье зъ договоромъ при вымѣрѣ податку“. — Зъ того видно, що ґр. Кальнокій якось не дуже прихильно розпо-

Деякѝ замѣтки надъ вѣчемъ народнымъ въ Рогатинѣ.

Коли бл. п. Володимиръ Барвѣньскій зааранжувавъ перше народне вѣче у Львовѣ въ роцѣ 1881, подѣливъ предметъ нарадъ на три референты: політичный, економічный и школьный. Такій подѣлъ бувъ задержаный довшій часъ, ажь пôзнѣйше принято предметъ нарадъ бôльше спеціяльный, полишаючи на боцѣ за-

Жарты перевелись. Степанъ позѣхнувъ.

— Ну, а всеѣжь таки треба йти нагнати свою булану.

Вôнъ накинувъ уже на плечѣ свитку и зôбравъ ся йти. Але Иванъ, котрому ще не хотѣло ся спати, мовчки моргнувъ на него, вказуючи на Петра.

— Петре, ну, скажи, не пôйдешь за буланою?

Мовчанка.

— Ну, то ходи зô мною, якъ самъ не хочешь.

— Та де тамъ... не пôйде. Отъ якъ бы ще мама просила, то вôнъ може й пôйшовъ бы зъ нею, чепивши ся спôдницѣ.

Петрусь хутко скинувъ зъ себе свитку и вставъ

— Въ яку сторону пôйшла твоя булана? — спытавъ. На его рѣсницяхъ тремтѣли сльозы, але вôнъ удававъ вôдважного.

— Въ лозы, геть — вôдповѣвъ Степанъ, вказуючи на простôръ мѣжь замчиськомъ а потôчкомъ — Та пôдвяжи постола на правôй нозѣ, повôдъ розвязавъ ся.

Петрусь зъ-нехотя замотавъ повôдъ до кола ноги.

— Ай то Петро, отъ такъ Петро! Иди, йди, бôгме дамь трояка на колачѣ.

— Пôйшовъ...

— Пôйшовъ, розсердивши ся.

— Нехай, бо дуже мудрый ставъ!

(*Конецъ буде.*)

ложеный до сербского секційного шефа. — Интересна и даюча богато до думаня появила ся допись зъ Бѣлграду въ Koelnische Ztg. Дописуватель вневнюючи, що его вѣсти походять зъ вѣродостойного жерела пише мѣжь иншимъ таке: „Найновѣйшій выпадки Сербіи (мабуть кріза кабінету — *Red.*) занепокоили дуже родичѣвъ короля. Миланъ мавъ высказати свои обавы въ письмѣ до бувшои супруги, котра на тôй пôдставѣ поробила вôдповѣдній кроки въ Петербурзѣ, а ихъ цѣль: запевнити королѣвскому сынови, на случай конфлікту зъ радикальною армією хлопскою, помôчь россійского двора. Панѣ Наталія мала одержати зъ россійскои столицѣ успокоюючу вôдповѣдь. Сама царица велѣла ѣй черезъ довѣрочну особу заявити, що якъ она, такъ и ея царскій супругъ, заховала для молодого короля найправдивѣйшу приязнь и що Александеръ III нѣколи не лишить его на поталу розбурханыхъ елементôвъ. Що пôдъ тымъ треба розумѣти, выплывае зъ слôвъ Милана, высказаныхъ передъ кôлькома днями въ Café Anglais въ Парижи въ присутности одного свого приятеля. Вôнъ сказавъ, бачить, що речи мусять въ Сербіи довести до катастрофы. Богу дяка, мавъ высказати Миланъ, що мôй сынъ мае на всѣ выпадки захистъ. Не потребуе вôнъ дожидати, ажь прийде до крайности. Доки буде можливо, полишить ся въ Бѣлградѣ; але коли-бъ ему грозила небезпечность, то певного гарного ранка выбере ся въ дорогу и своихъ добрыхъ Сербôвъ оставить ихнôй судьбѣ. Царь есть его хрестнымъ вôтцемъ и возьме его въ опѣку.“ — Зъ того ясно, що екскоролѣвска пара немало виливае на заграничнѣ вôднесины Сербіи и бере участь въ дипльоматичныхъ маневрахъ, зверненыхъ противъ Австріи.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ Рускои Бесѣды въ Перемышли** повѣдомлюе всѣхъ Вп. членôвъ, що загальнѣ зборы товариства вôдбудуть ся въ суботу дня 30 н. ст. грудня о годинѣ 7-ôй вечеромъ у власныхъ комнатахъ въ каменици д-ра Розенбаха при Побережю Франц-Іосифа, на котрѣ то зборы Вп. членôвъ товариства запрошуе — *Выдѣлъ Рускои Бесѣды въ Перемышли.*

— **Зъ Тернополя пишуть намъ**: Дня 8 н. ст. грудня вôдбули ся у насъ при оживленôмъ заинтересованю зборы товариства „Руска Бесѣда“, на котрыхъ выбрано новый выдѣлъ на рôкъ слѣдуючій. Выдѣлъ по уконституованю складаютъ: яко голова д-ръ Иванъ Лошнѣвъ адвокатъ, заступникъ головы п. Исидоръ Мыдловскій судья, секретарь п. Куриловичъ авск. суд., касіеръ п. А. Стахевичъ купець, господарь о. катихитъ Д. Дорожиньскій дальше выдѣловѣ безъ текъ: д-ръ В. Лучакôвскій адвокатъ, о. Я. Вацикъ катихитъ женьскои выдѣловои школы и три заступники. — Новый Выдѣлъ взявъ ся рѣшучо до заведеня порядку въ комнатахъ „Бесѣды“, до стягання належитостей и пре, щобы бодай въ части вôдновити давну славу нашои „Бесѣды“. Выдѣлъ идучи за традицією, устроюе для дѣтей членôвъ „Бесѣды“ празникъ св Миколая въ недѣлю о 8 ôй годинѣ вечеромъ. Сей обхôдъ у насъ вже вôдъ лѣтъ вôдбуваесь дуже любо, бо не тôлько дѣтвора дôстае дары пôдъ св Миколая, але звычайно и старшій про себе не забуваютъ, устроюючи и для себе забавы товарискѣ — *Ю. Г.*

— **Стрыйка „Пôдгôрска Рада“** скликуе окружне вѣче до Дрогобича на день 29 н. ст. грудня сего року.

— **„Клюбъ Русинокъ“** устроюе въ понедѣлокъ, въ день св Николая, вечериицѣ для дѣтей зъ програмою дуже богатою и цѣкавою. Дѣти маютъ вступъ безплатный, старшій платятъ вступного 20 кр. Чистый дохôдъ зъ вступу и буфету призначеный на „Шкôльну Помôчь“. До нынѣ записано 83 дѣтей; розумѣесь що супротивъ того и участь старшихъ буде велика а тымъ самымъ дохôдъ для „Шкôльнои Помочи“ значный. По забавахъ дѣточихъ послѣдуютъ вечериицѣ для старшихъ. Початокъ о годинѣ 5-ôй. О тôй годинѣ роздасть Миколай несподѣванки, тому просимо не спôзнятись.

— По причинѣ смерти настоятельки монастиря СС. Василіянок **не вôдбуде ся заповѣдженый на недѣлю вечерокъ деклямаційно музикальный** въ институтѣ дѣвочôмъ, о чôмъ запрошеныхъ повѣдомляе ся.

— **Учителѣ повѣта жидачѣвского** внесли за починомъ учителѣвъ зъ Журавна петицію до сойму на руки посла д-ра Герасимовича о зниженье лѣтъ служби зъ 40 на 30 и заведенье авансу. Учителѣ журавеньскій внесли крôмъ того петицію до сойму о дорожняй пôдмоги зъ причины повеней и дорожнѣ, яка зъ-вôдси настала.

— **Справа розрухôвъ студентскихъ въ рôльничôй школѣ краевôй въ Черниховѣ** вже полагоджена. Учениикъ Яцковскій, котрый, якъ звѣстно, бувъ выдаленый и ставъ причиною выступленя всѣхъ инших ученикôвъ зъ заведеня, заявивъ самъ дирекціи школы, що зрѣкае ся принятя до школы. Въ наслѣдокъ того повернули всѣ его товаришѣ дня 12 н. ст. грудня до школы и були на ново принятй.

— **Вôддѣлъ поліціи войсковои въ Перемышли.** Вѣстникъ розпоряджень войсковыхъ голошуе утвореше зъ днемъ 1 н. ст. грудня вôддѣлу поліціи войсковои, котрый мае складати ся зъ одного капітана II класы, одного поручника, одного пôдпоручника, 1 старшого пôдофіцира, 3 капралѣвъ, 5 віцекапралѣвъ и 48 волкôвъ рядовыхъ.

— **Реорганізація австрійскои артилеріи** Цѣсарь розпорядженьемъ зъ дня 6 н. ст. грудня затвердивъ „орґанічну постанову для ц. и к. артилеріи полевои“ и додатковй приписы для „орґанічныхъ постановъ для штабу артилерійского“, котрй зачнуть обовязувати зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1894 р. Артилерія полева буде складати ся зъ 14 полкôвъ корпусныхъ, або зъ 42 полкôвъ дивізійныхъ, а також зъ дивізіи баторіи гôрскои. Кожда бригада артилеріи мае бути зъ пріпцину розмѣщена въ окрузѣ територіяльномъ корпусу, до котрого належить.

— **Убійця матери.** Передвчера коло годины 10-ои передъ полуднемъ зголосивъ ся до експозитуры львôвскои поліціи при ул. Городецкôй похатникъ (ганделесъ) зъ жалобою, що мешканцѣ дому при ул. Головацкого ч. 8 забрали у него рѣчи, купленй у якогось молодого чоловѣка въ тôмъ самôмъ домѣ. Заразъ удавъ ся зъ похатникомъ до того дому поліційный аґентъ, однакъ дверѣ мешканя, въ котрôмъ продано рѣчи, були замкненй. Розслѣды аґента на мѣсци выказали, що рѣчи продавъ якійсь молодый чоловѣкъ, котрый запытаный похатникомъ звôдки ихъ мае и на що продае, вôдповѣвъ, що ему померла мати, отже потребуе грошей на похоронъ. Аґентъ заквестіонувавъ рѣчи и удавъ ся знова по полудни до мешканя, але и симъ разомъ дверѣ були замкненй. Вôнъ ставъ допытувати ся сусѣдôвъ и довѣдавъ ся, що въ тôмъ мешканю живе 52-лѣтня бѣдна вдова по слюсарѣ, Іосифа Боратиновичъ разомъ зъ сыномъ 21-лѣтнымъ Петромъ, котрый е столяремъ при зелѣзничихъ варстатахъ. Сынъ не ходивъ вôдъ кôлькохъ днѣвъ до роботы и живъ зъ матерію въ найбôльшôй незгодѣ. Аґентъ повѣдомивъ про се комісаря поліціи. Вечеромъ выслала поліція комісаря, котрый зновъ заставши дверѣ замкненй, вôзвавъ слюсаря и велѣвъ ихъ вôдчинити. Въ мешканю було все въ найбôльшôмъ ладѣ. Але комісареви впала въ око велика змыта пляма передъ лôжкомъ. Отже вôдсунено куферъ, що стоявъ коло самого лôжка и достережено — мертву ногу. Не було сумнѣву, що тутъ сповнено убійство. Повѣдомлена стація ратункова сконстатувала, що смерть неживои вдовы наступила бôльше-менше передъ вôсьмома годинами. Була вже 10-та вечеромъ. Донесено до прокураторіи, а що за-для спôзненои поры годѣ було скликувати комісію, тожь полишено трупа пôдъ лôжкомъ, опечатано мешканье и поставлено при дверехъ поліційну сторожу. Поліція розôслала аґентôвъ, щобы вынайти убійцю. И справдѣ коло 11-тои вечеромъ удало ся аґентамъ выслѣдити Петра Боратиновича — спавъ въ „певнôмъ“ домѣ при ул. Льва. Пробуджено его, а на перше нечайне пытанье: „А не давить тебе совѣсть?“ — вôдповѣвъ: „Давить!“ Заразъ вôдведено его до поліціи, и тутъ о годинѣ 2-гôй въ ночи переслухано его. Признавъ ся до злочину самъ и оповѣвъ его такъ: За-для того, що два днѣ не станувъ до роботы въ зелѣзничихъ варстатахъ, покарано его двотыжневымъ примусовымъ урльопомъ безъ платнѣ. Мати чинила ему выкиды, а и сестра докучала ему. Вправдѣ мати взяла его въ середу въ оборону передъ сестрою и дала напити ся чаю, однакъ въ четверъ рано стала ему зновъ докоряти. Ще темно було она звивала бавовну. Вôнъ не знае, якъ се выйшло, досыть, спостерѣгъ сокиру и ударивъ матѣрь двѣчи обухомъ въ тѣмя. Мати повалила ся на землю и ударила ще головою о куферъ при лôжку... Сидѣвъ довго и думавъ, що почати. Остаточно скрывъ трупа пôдъ лôжкомъ, вымывъ кровь на помостѣ и почувъ на подвôрю накликуванье похатника. Прикликавъ его, продавъ материну постѣль и двѣ лямпы за 8·73 зр., пôйшовъ въ шинокъ, шлявъ ся цѣлый день зъ товаришомъ и зайшовъ въ те мѣсце, де збудила его поліція. — Лице убійника апатичне, нѣ слѣду на нѣмъ жалю. Оповѣдавъ подробицѣ злочину дуже зимно. Нинѣ передъ полуднемъ судово-лѣкарска комісія зарядила обдукцію трупа.

— **Убійника ротмістра Бариша въ Креховѣ**, котрый по злочинѣ зникъ бувъ безъ вѣсти, зловлено сими днями и замкнено тымчасомъ въ арештѣ въ Жовкви. Убійникомъ есть капраль Паюта. Вчера мали Паюту вôдставити до головного суду войскового у Львовѣ, коли надôйшла вѣсть, що убійникъ утѣкъ зъ вязницѣ въ Жовкви. Доси не вôднайдено его.

— **Загальнѣ зборы філіи общества им. Качковского въ Тернополи** вôдбудуть ся дня 26 н ст. грудня въ Тернополи въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“.

— **Холѣра.** Газета урядова доносить: Дня 14 н. ст. грудня занедужала на холѣру въ Городовичахъ повѣта старомѣского 1 особа и въ Озѣрнôй повѣта золочѣвского 1 особа (пôдозрѣнье). Разомъ зъ попередно выказанымъ остае 3 особы въ лѣченю. — Въ вôдходахъ особы, померши середъ пôдозрѣнычъ познакъ въ Рыботичахъ не сконстатовано холѣры азійскои.

— **Фальшивй 50-ґульденовй банкноты**, якѣ появили ся у Вѣдни въ серпни с. р., можна пôзнати по кôлькохъ друкарскихъ похибкахъ. И такъ въ словѣ Überwachung не достае на нѣмецкôй сторонѣ надъ U точокъ, а замѣсть Nachahmung напечатано Nachahmung; на мадярскôй же сторонѣ замѣсть O FORINT находить ся O FORIT. Доси выловлено 19 такихъ фальсифікатôвъ.

— **Самоубійства.** Онодгы передъ полуднемъ вôдобравъ собѣ у Львовѣ житье челядникъ слюсарскій, 23-лѣтный Кар. Замулиньскій, повѣсивши ся въ нововыбудованôй каменици коло будынку касы ощадности. При самоубійнику найдено письмо, въ котрôмъ тойже прашае родину, не подаючи причины самоубійства. — Дня 11 н. ст. грудня о годинѣ 8-ôй вечеромъ застрѣливъ ся въ Перемышли Н. Орловскій родомъ зъ Поляны въ повѣтѣ, лѣськôмъ воякъ 59 баталіону обороны краевои. Причина самоубійства незвѣстна.

— **Жидôвска присяга.** Gazeta Lubelska донесла сими днями, що рабінъ зъ Жолкôвка въ Конґресôвцѣ подавъ просьбу до зъѣзду судьѣвъ мировыхъ въ Люблинѣ щобы завести реформу въ способѣ вôдбиранія присяги вôдъ жидôвъ при розправахъ судовыхъ. Мотивы, якими рабінъ пôдперъ просьбу, кидаютъ ярке свѣтло на жидôвску моральнôсть. Конечнôсть реформы оправдуе именно рабінъ тымъ, що жиды не уважаютъ своимъ обовязкомъ говорити по присязѣ правду, если при тôй присязѣ не було рабіна и т. зв. „сойферъ-тойре“. Въ справахъ важнѣйшихъ радить рабінъ вôдбирати присягу вôдъ жидôвъ въ бôжници при задержаню всѣхъ приписаныхъ обрядôвъ. Вôнъ пояснюе, що вмѣшавъ ся до тои справы длятого, бо замѣтивъ велику неморальнôсть въ тôмъ напрямѣ мѣжь жидами и радить, щобы рабінови надати право потягати до одвѣчальности тыхъ жидôвъ, котрй опиралисъ бы зложеню присяги въ бôжници. Що-жь до теперѣшнои жидôвскои присяги, то рабінъ такъ каже: Въ кождôй бôжници мусить бути рукопись заповѣдей мойсеевыхъ, т. зв. „сойферъ-тойре“, писана рукою „ученого“ за грубй грошѣ. Крôмъ того въ „сойферъ-тойре“ мае бути друкованый Мойсеевый пентатевхъ. Пôсля законôвъ жидôвскихъ и традиціи, конечна рѣчь, щобы въ тôмъ мѣсци, де свѣдокъ кладе руку на книжку, було все дословно такъ написано, якъ приказуе „сойферъ-тойре“. Не може тамъ хибувати нѣ однои точки, книжка мае бути ненарушена а слово Єгова або Адонай мае бути написане безъ найменшои похибки, подôбно и проклятье на кривоприсягаючого. При найменшôй неточности присяга стае неважною. Однако и се право не обовязуе жидôвъ, бо, якъ каже рабінъ, жиды дивлять ся на присягу и проклятя цѣлкомъ инакше. Вôдъ проклятя, хочь бы его выголошено въ имя Бога въ судѣ, можна одержати звôльненье на основѣ книжки „Йорегъ Деагъ“, а такого звôльненя може удѣлити рабінъ, або навѣть три звычайнй жиды. Супротивъ тыхъ поглядôвъ жидôвскихъ уважае рабінъ конечнымъ вôдбирати присягу вôдъ жидôвъ въ бôжници, бо лише така присяга важна.

— **Зъ кругôвъ нотаріяльныхъ.** Нотаремъ въ Лѣську именованый Едвардъ Смарда, дотеперѣшный кандидатъ нотаріяльный тамже.

— **Дрôбнй вѣсти.** Маршалокъ краевый, кн. Сангушко, выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Гумниск.— Властитель половины Ошехлѣбôвъ на Буковинѣ, Григ. Богдановичь, купивъ другу половину того села за 75.000 зр. вôдъ жида Тутнавера.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

Юлія Іоанна Куриловичѣвна, настоятелька монастиря СС. Василіянок у Львовѣ, переживши 67 лѣтъ а зъ того 32 роки въ монастири, по короткôй а тяжкôй недузѣ, заосмотрена Найсв. Тайнами, упокоила ся въ Бозѣ дня 15 н. ст. грудня с. р. Похоронъ вôдбудесь дня 17 грудня о годинѣ 3-ôй зъ полудня зъ монастиря при ул. Зибликевича ч. 24 на кладовище Личакôвске.

Наука штука и література

— **„Галицко-русскои библіографіи“** Ивана Ем. Левицкого выйшовъ выпускъ XXXI [1886], и не уступае попереднымъ выпускамъ нѣ що-до совѣстного обробленя, нѣ що-до зверхнои формы. Цѣна выпуска 1 зр.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Листы новорôчнй и годины урядовй** въ першій день святъ Рôздва Христового й въ день нового року. Дирекція почтъ оголошуе: Для доручення листôвъ новорôчныхъ въ властивôмъ часѣ, можна сй листы надавати вже вôдъ 27 с. м. при чôмъ було бы пожаданымъ, щобы на такихъ листахъ для мѣсцевыхъ адресатôвъ (у Львовѣ), вкиненыхъ до скринокъ листовыхъ, на адресѣ бувъ умѣщеный додатокъ „листъ новорôчный“. Такожь було бы пожаданымъ, щобы высылаючи бôльше такихъ листôвъ для адресатôвъ у Львовѣ, всѣ листы [розумѣе ся кождый зъ вôдповѣдною маркою почтовою] вкладати пôдъ одну перепаску, або до одной коверты, на котрôй треба написатя: „листы новорôчній“. Сй листы въ часѣ вôдъ 27 до 31 грудня с. р. будуть збиранй а 31 грудня с. р. вечеромъ взглядно 1 сѣчня 1894 адресатамъ доручуванй.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало офіціяла рахункового Ив. Андрашка ревідентомъ, асистентôвъ почтовыхъ Салам. Шнербера у Вѣдни и Фр. Костишина у Львовѣ та практиканта рахункового Жигм. Томанка асистентами рахунковыми при дирекціи почтъ у Львовѣ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Бродахъ розписуе конкусъ на 2 посады лѣкарѣвъ окружныхъ зъ осѣдками въ Щуровичахъ и Топоровѣ. Плагня въ обохъ мѣсцяхъ выносить по 500 зр., додатокъ на обѣздки въ Щуровичахъ 400 зр., въ Топоровѣ 300 зр. Поданя треба вносити до кôнця сѣчня 1894 р. — Въ львôвскôмъ загальнôмъ шпитали опорожнена посада просектора зъ рôчною платнею 1200 зр. и зъ правомъ до 3 додаткôвъ пятилѣтныхъ по 200 зр. Поданя треба вносити до 15 н. ст. сѣчня.

— **Вôдзначеня.** Цѣсарь надавъ пôсланцеви почтовому Мих. Дусеви въ Пробôжнôй срѣбный хрестъ заслуги за те, що вôнъ минувшого року зъ нараженьемъ власного житя оперъ ся розбôйничому нападови на почту, котру вѣзъ до Пробôжнои.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили Вп. пп.: Выдѣлъ рады повѣтовои у Львовѣ 25 зр., Лекчиньскій зъ Ременова 1 зр., Ферд. Кнаверъ зъ Глинной 1 зр., Ив. Кречковскій зъ Пѣскôвъ 1 зр., Теоф. Меруновичъ 1 зр., выдѣлъ рады повѣтовои въ Грибовѣ 15 зр., выдѣлъ рады повѣтовои въ Сокали 50 зр., Брацтво церковне въ Лозинѣ 1 зр., рада громадска въ Залѣщикахъ 10 зр., рада громадска въ Новôмъ Торзѣ 5 зр.; — на руки о. Охромовича зъ Сенечола зложили: Рада громадска въ Сенечолѣ 1 зр., брацтво церковне 1 зр. о. Охромовичъ 1 зр., громадяне дрôбными датками за починомъ честного начальника громады Прокопа Пикала и радного Романа Чекана 2 зр. 24 кр., разомъ 5 зр. 24 кр.; — о. Зубрицкій въ Мшанци 3 зр., зôбраныхъ дрôбными датками у о. Марчака въ Головецку; — д-ръ Ц. Икаловичъ прибочный лѣкарь кн. Фердинанда болгарского 50 зр., за котру суму складае ему комітетъ сердечну подяку; выдѣлъ рады повѣтовои въ Сяноцѣ 10 зр., выдѣлъ повѣтовый въ Борщевѣ 25 зр., выдѣлъ рады повѣтовои въ Камѣнцѣ струмиловôй 50 зр., Р. Лишковскій 3 зр., Зинкевичъ 1 зр., Л. Бачевскій 1 зр., Ив. Раставецкій 1 зр., д-ръ Соронь 1 зр., Як. Гайнъ 1 зр., Яблоньскій 1 зр., Папѣрковскій 1 зр., Кошубскій 1 зр., Скомпскій 1 зр. Становскій 1 зр., Гроль 1 зр., Новицкій 1 зр., Арламовичъ 1 зр., Шелиґовскій 1 зр., Вол. Вилецкій 1 зр., зôбраныхъ дрôбными датками сов. Лишковскимъ 27 зр., Фр. Ваґнеръ 1 зр., Єлена Ижаковска 1 зр., М. Келишкевичъ 1 зр., Ад. Кайнатъ 1 зр., Ар. де Льожъ 1 зр., и урядники ц. к. намѣстництва на руки п. дирек. Ваґнера 5 зр.; — на руки о. П. Погорецкого катихита въ Дрогобичи зложили Вп. пп.: Борковскій директоръ ґімназіи 4 зр. 50 кр., о. Цетнарскій 1 зр., проф. Арндтъ 2 зр., Паславскій 1 зр., Шайдицкій 1 зр., Ґрумберґъ 50 кр., Глязаревичъ 2 зр., Блажовскій 1 зр., Візенберґъ, Куровецкій, Гурка, Маеръ и Кляйнъ по 50 кр., д-ръ Вольскій 40 кр., д-ръ Волернеръ 1 зр., д-ръ Фрухтманъ 1 зр., д-ръ Апфель 1 зр., д-ръ Тіґерманъ 1 зр., д-ръ Добушиньскій 60 кр., д-ръ Таввенфельдъ 1 зр., д-ръ Розенбушь 50 кр., д-ръ Ґелертеръ 50 кр., Влодарскій 30 кр., Грушкевичъ 60 кр., о. Ильницкій зъ Унятичъ 50 кр., Ланьцуцка 50 кр., Гарлендеръ 20 кр., Гарлендеръ Цеся 20 кр., Калужняцка 50 кр., Онишкевичъ 1 зр., А. Онишкевичъ 20 кр., Лібермань 50 кр., Ольшаньска 50 кр., Кикевичъ 20 кр., Якубичка 30 кр., Ресляръ 20 кр., Фединова 20 кр., Гарлендеръ 20 кр., Рыботицкій 20 кр., Остановичъ 20 кр., Стояловскій 20 кр., Конрадъ 30 кр., Федина 30 кр., Блюменблятъ 20 кр., п. Крижановскій 1 зр., разомъ 30 зр. 40 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 грудня Pol. Corr. доносить, що египетске правительство заборонило россійскимъ жидамъ мешкати въ Єгиптѣ.

Буда-Пештъ 16 грудня. Секретаръ державный Громонъ вызвавъ на поединокъ пос. Оляя за обиду, нанесену бесѣдою въ Соймѣ.

Берлинъ 16 грудня. Переговоры торговельнй зъ Россією майже покôнченй.

Парижъ 16 грудня. Папа особнымъ письмомъ до французского правительства высказавъ спôвчутье зъ нагоды атентату. Палата приймила безъ діскусіи законъ о матеріяхъ експльодуючихъ,

Римъ 16. грудня, Король потвердивъ листу міністеріяльну предложену черезъ Кріспіого.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. І. Марк. въ Юн.** За сей рôкъ прийде ще 2 зр. — **Вп. А. Яц. въ Щут.** Заплачено все. — **Вп. К. Цел. въ Бер.** Заплачено до сѣчня 1894. — **Вп. А. Бач. въ Туд.** Прийде намъ ще 1 зр. за сей рôкъ. — **Вп. Д. Мих. въ Скор.** Годять ся. — **Вп. Ф Под. въ Лаз.** Годять ся. **Вп. С. Стрѣл. въ Дав.** Одержали и красно дякуемо. — **Вп. Я. Янк. въ Щир.** Годять ся.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ** цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйонбы, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроя звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КЩА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

Мѣдъ патока 1 кільоґр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковй 1 кл. 32 кр.
Орѣхи волоскй 1 кл. 40 кр.
Орѣхи турецкй 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковй 1 кл. 30 кр.
Мигдалы I-а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухй 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. ¾ літ. 80 кр.
Мѣдъ питный фл. ½ літ. 60 кр.
Вино фляшка ¾ літрова вôдъ 40 кр.
Свѣчки столовй Ia пачка на 500 грам по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

При львôвскôмъ складѣ **КОМНАТА ДО СНѢДАНЬ** зъ кухнею.

4956 4—6

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кіло . .	зр. 9·50

4861 23—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

ВОЛОСѢНІЙ

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ, ул. Коперника ч 7.

4942 (Импресса) 3—30

Ножѣ сталевѣ англійскѣ, стирійскѣ и зъ Золінґенъ въ великôмъ выборѣ

поручае 45 5

ПЕТРО ХИПОСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Телєфоны, телєґрафы домашнѣ, громозводы

поручае пôдъ гарантіею дешево и фахово устроєнѣ

ЕДВАРДЪ ЮТЛІБЪ

електротехникъ, механикъ

доставець ц. к. зелѣзницѣ державнои

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 23.

4966 1—5

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ

торговля товарôвъ корѣнныхъ

у Львовѣ, улиця Баторого число 2

поручае

ЧАЙ

збору маєвого

½ кл.	Congo	зр.	1·60
„	Suchong . . .	„	2·—
„	Melange de London . . .	„	3·—
„	Kaysow чорна	„	1·—
„	Высѣвки чаѣвъ	„	4·30
„	Высѣвки зъ найлѣп. чаѣвъ	„	1·60

Звертаю особливо увагу на запатентований зъ смаку, ароматичний и добре напаюючій чай **Melange de London.**

поручае найлѣпшій роды

КАВЫ

знаменитѣ въ смаку и ароматичнѣ, котрѣ розсылае оплачетѣ до кождои стациі почтовои 4¾ кл. въ мѣшочку:

	Порторіко	зр	9·—
	Куба грубоз.	„	9·50
	Цейльонъ зел	„	10·—
	„ лѣпша	„	10·40
	„ грубоз	„	10·75
	„ перлова	„	10·75
	Ява золота	„	10·75

½ кл.—·90
„ —·96
„ 1·—
„ 1·04
„ 1·08
„ 1·08
„ 1·08

Опакованье не числить ся. 4921 12—24

Поручена зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою.

Тінct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр, 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôи аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою „**котва**“ яко правдивѣ. 4592 4 1—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нынѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѣ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ звѣстный вже многихъ лѣтъ зи найсовѣстнѣйшу услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотрон и складъ одягôвъ мужескихъ, хлопчихъ дитиняхъ уніформôвъ и одягôвъ для Вєч. Духовеньства 4 95

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітулька 3.

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Земляκôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фіpмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошѣ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Єванґелія, Образы процесіовальнѣ, Хоругви хрестнѣ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Лавуки, Хресты, Лехтарѣ мосяжнѣ и зъ бѣлого металю.

Близшѣ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѣ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 2?—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчь. Найдешевшѣ цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѣ управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ сначасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантіею (такожь на раты).

БРИ-

гвы швайцарскѣ и англійскѣ ремѣнцѣ и марморки. пензлѣ и всякѣ приборы до голеня

поручае найдешевше

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескôго, перфумерія и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТôВЪ ЛЯНҐНЕРôВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

МАҐАЗИНЪ И РОБôТНЯ

ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свôй обильно заосмотреный магазинъ, де удержуємо всякѣ можливѣ роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовѣ футра мужескѣ и дамскѣ, такожь ковнѣры зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуємо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футоръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякѣ замовленя приймаємо и полагоджуємо въ якъ найкоротшôмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкôнченье по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 11—12

РІХТЕРА КОТВОВѢ КОРОБКИ

зъ камѣнчиками до будовы

суть теперь якъ и все недосягненѣ. Они звѣстнѣ и роповсюднѣ въ палагахъ

царѣвъ и королѣвъ;

они чуть одинокою забавкою, якою

всѣ дѣти

вôдъ князевичѣвъ и княжныхъ аж до дѣтей роботникôвъ ровно радо бавлять ся. Тревають довгѣ лѣта и длятого суть все **найдешевшимъ подарункомъ.** Сто Св. князь Францъ Іосифъ Аверсперґъ, маршалокъ краевый Тиролю, ц. к шамбелянъ и т. д. писавъ намъ: „Симъ высказую Вамъ мое позне вдоволенье и признанье зъ присланыхъ Вами коробокъ котвовыхъ зъ камѣнчиками до будовы для моихъ дѣтей“.

П Шраґль, мѣйскѣ будôвничій въ Лєсбонѣ, пише: „Чи маю ще похвально высказувати ся про признану мною вартôсть котвовыхъ коробокъ зъ камѣнчиками до будовы? Се значило бы додавати каплю воды до моря!“

Д-ръ мед. п. Цайнеманъ-Лянґе въ Ваймарѣ пише: „..Виро чôмъ замѣчую, що нѣяка инша коробка зъ камѣнцями до будовы не може вытиснути Вашои, бо у дѣтей не устає нѣкола охота будувати“.

Проф. д-ръ Малеръ въ Гайдельберзѣ выдавъ свôй осудъ коротко а ясно: „.. **Я пишу ся пôдъ прихильными критиками безъ застороги въ цѣлости!**“

Се дѣйстно чудовѣ будовы,

якѣ можна выконати при помочи **тои** коробки зъ камѣнцями! Такъ скаже ласкавый читатель, коли ведить собѣ показати котвову коробку зъ камѣнцями до будовы и коли перегляне величавый зшиток зъ взôрцями. Одинъ поглядъ на зшиток выстане, щобы пôбачити, що фабрика завдно трудила ся доповнити взôрцѣ и збôльшати въ коробцѣ все новѣ формы камѣнцѣвъ. Коробки зъ камѣнцями до будовы се не лише найлѣпша забавка и занятье для молодежи але въ бôльшихъ выданяхъ такожь приемна розрывка для дорослыхъ. Зъ усѣхъ кôнцевъ надôйшли письма зъ найбôльшими признаняими для котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы и **на всѣхъ выставахъ, де лише були выслани одержали першѣ премія!**

Отже дличого Ріхтера котвовѣ коробки зъ камѣнцями до будовы такѣ улюблени?

Бо они не суть звычайною забавкою и майже не до знищеня.

Бо кождая зъ нихъ може бути **нôбôльшена** коробкою доповняючою а тымъ самымъ стає що разъ **цѣнѣйшою.**

Бо численнѣ чудесно крашенѣ взôрцѣ до будовы вплывають не лише на забаву, але й поучують а дѣтямъ подають все новѣ розрывки.

Бо въ наслѣдокъ наукового переведеня всѣхъ взôрцевъ до будовы и **незвычайно точно** выкôначеныхъ котвовыхъ камѣнцевъ до будовы можна выставити найкрасшѣ будынки **легко и певно.**

Длячого суть они рôвночасно найдешевшимъ подарункомъ рôздвяным?

Бо если бы пôзнайше пострубали ся або ушкодили ся камѣнцѣ и зшитки зъ взôрцями то можна ихъ легко доповнити, купуючи пôодинокѣ камѣнцѣ и зшитки, въ наслѣдокъ чого кожду коробку котвову можна уживати довгѣ лѣта, чого не ма при нѣякôй иншôй забавцѣ.

Длятого повинна котвова коробка зъ камѣнцями до будовы находити ся въ кождôй родинѣ.

Зъ причины менше вартныхъ наслѣдуванъ треба ждати пои закупнѣ выразно **Ріхтера котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы** и треба звертати **кожду** коробку **безъ „котвы“** яко **неправдиву назадъ. Лише правдивѣ котвовѣ коробки зъ камѣнцями до будовы можуть бути добре доповненѣ!** Они продають ся по цѣнѣ 35, 70, 80 кр. до 5 зр и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ на свѣтѣ,

такъ само славнѣ **Ріхтера забавки терпеливости: Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Убійникъ примхъ, Смиритель гнѣву, Закрутиголова** и т. ин. Цѣна 35 кр. за штуку. Илюстрованый цѣнникъ коробокъ зъ камѣнцями и забавокъ терпеливости посылають дарóмъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка

Перша австрійско-угорска ц. к. упривіл. фабрика коробокъ зъ камѣнцями до будовы.

БѢДЕНЬ, I. Nibelungengasse 4.

Дальшѣ філіи въ Рудольштадтѣ, Нірнберзѣ, Ольтенѣ, Ротердамѣ, Лондонѣ Е С., Новôмъ Іорцѣ. 4928 1—3

Краєва фабрика выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарнѣ и свѣжѣ славнѣ полотна корчинськѣ въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, про тирала безъ шву, пошевки и т. ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнѣ, рушника, хустки до носа грубшѣ и тонкѣ вебовѣ бѣлѣ и барвистѣ. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣ рильнѣ (-egeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 23—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Дентистъ д-ръ Б. КАЧОРОВСКІЙ

бувшій ученикъ школы берлинськои перенѣсши свое дзволѣтне

ЗАВѢДЕНЬЄ ДЕНТИСТИЧНЄ

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ год. 9 12 передъ полуднемъ и вôдъ 2—5 пополудни. — Въ недѣлю и свята вôдъ годины 9—12 передъ полуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбулятория вôдъ год. 8—9 передъ полуднемъ.

4914 7—7

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ въ Галичинѣ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35. Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·80 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великѣй выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскѣй кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модныѣ фегерановѣ на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренѣ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елеґантнôмъ выкôначеню вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѣ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѣ килимы**, поодинокѣ килимки передъ лôжка, поодинокѣ стѣнныѣ килимки поодинокѣ капы на лôжка и столы, высортованѣ килимы, останки рôзныхъ зôдникôвъ, особливо гôдне поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20. — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великѣй выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великѣй выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечервиць, юбки трикотовѣ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґіжѣ. Юбки волôчковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованѣ и кожуховѣ, дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинньѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцевъ и модниярокъ

XII. **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске еґерôвске, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахляры, паячохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінґвудѣ“, всякѣй выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (49—?)

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздôвства КНАЙПА СОЛОДОВА есть КАВА

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ суррoґатами кавы звычайнои, а патомѣсть приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бôльше поживну каву. — Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надае ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати пôдроблень. ½ кіло по 25 кр. — Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ **бѣлыхъ** пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 52—52

Нои закупнѣ товарôвъ просимо поклыкуватись на нашу часопись.

Ч. 274. Львôвъ, Второкъ 7 (19) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить во второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро ґазетъ ул. Кароля Людвика 9. **у Вѣдни:** M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

По сесіи парляментарнôй.

Сесія парляментарна вôдрочилась дня 16 грудня на неозначеный часъ, имовѣрно до першои половины марта слѣдуючого року. Коаліційне міністерство высказало устами шефа свого и д-ра Пленера свою проґраму, а поодинокѣ бесѣдники зъ трохъ звѣстныхъ бôльшихъ сторонництвъ коаліційныхъ и зъ-посередъневтягненыхъ въ рахунокъ партій высказали знову свои погляды на ту проґраму а заняли сприяюче чи менше сприяюче або й опозиційне становище до коаліціи.

Нинѣ вôдповѣдна пора приглянутись близше обостороннымъ заявленямъ и выдати о нихъ обективный судъ.

Почнемо вôдъ заявлень самого шефа кабінету кн. Віндішґреца. Президентъ кабінету мавъ нагоду вже два разы высказати проґраму коаліціи, — разъ при нагодѣ представленя кабінету палатѣ пословъ, 23-ого падолиста, а въ-друге 14-ого грудня, просячи о ухвалу провізоріи буджетовои на першій квартал слѣдуючого року. Оба заявленя не розходять ся есенціонально. Перше кристалізувалось головно въ тôмъ, що коаліційный кабінетъ радъ бы всѣ бôльшѣ пытаня [право державне ческе та полагодженье національного рôвноуправненя] лишити теперь на боцѣ, а всѣ силы парляменту звернути на поля соціяльне економічне та фінансове, якъ: на дальше управильненье валюты, на реформу безпосередныхъ выборôвъ, опѣку надъ робôтниками, реформу судôвництва та двигненье матеріяльного и духового положеня народôвъ. Въ другôй рѣчи, дня 14 грудня, высказавъ кн. Віндішґрецъ, що годѣ єму стрѣтитись зъ довѣріємъ всего парляменту, позаякъ новый кабінетъ не має ще нѣякихъ дѣлъ за собою, на основѣ котрыхъ таке довѣріє могло бы вытворитись. Коаліційнѣ три великѣ сторонництва пôдопруть змаганя кабінету, бо на те она и увôйшла въ тѣсный союзъ зъ собою. Але шефъ міністерства має при тôмъ надѣю, що зъ часомъ и другѣ поменшѣ сторонництва палаты пословъ схотять пôддержати проґраму міністерства, и що кабінетъ радъ бы противникôвъ своихъ примирити.

Що-жь сказати намъ про оба заявленя ґр. Віндішґреца? Они тымъ не новѣ, що и кабінетъ ґр. Таффого велѣвъ колись такожь нѣмецкôй лѣвици [д-рови Пленерови], Гогенвартови яко заступникови интересôвъ клерикально консервативныхъ, Русинамъ и Словѣнцямъ нерôвно управненымъ та Чехамъ, домагаючимъ ся ческого права — пытаня тѣ вôдкладати поки-що на бôкъ, бажавъ стремѣти до двигненя економічного Австріи, а таки не змôгъ удержати проґраму свою ненарушеною и улягъ вкôнци противнымъ струямъ. Чи новый кабінетъ буде мати бôльше силы до достиженя заложенои проґрамы? — мы сумнѣваємось. Вôдкладати справу рôвноуправненя народôвъ австрійскихъ на лучшѣ часы — се рѣчь для Долитавщины не лишь дуже непрактична, але й дуже згубна. Мы розумѣємо, що новый кабінетъ — пôдъ натискомъ фактôвъ [проєкту реформы податковои Штайнбаха и проєкту реформы выборчои ґр. Таффого] мусить взятись до полагодженя справъ економічнои и соціяльнои натуры яко дуже пекучихъ, мусить въ виду невôдрадного положеня економічного та правно політичного низшихъ верствъ приступити до управильненя податкôвъ и змѣнъ несправедливыхъ ординацій выборчихъ.

Але зъ другои стороны неполагодженѣ пытаня національнѣ майже у всѣхъ краяхъ коронныхъ не дадуть ся вôдложити на лучшѣ часы, бо они суть, для такъ званыхъ меншостей національныхъ рôвно-жь пекучою и наглою справою. Що такъ рѣчи стоять, найлучшимъ доказомъ єсть та обставина, що анѣ кн. Віндішґрецъ, анѣ бесѣдники трохъ звѣстныхъ коаліційныхъ сторонництвъ не устереглись вôдъ того, щобы въ проґрамовыхъ заявленяхъ своихъ не доторкнутись справъ політично-національныхъ и не признати, що тѣ пытаня треба буде въ найблизшôмъ часѣ таки розôбрати и ихъ вôдповѣдно до потребъ полагоджувати. Теперѣшна сесія парляментарна була бôльше політичною, якъ може собѣ того кабінетъ новый бажавъ. Въ розправахъ політичныхъ взяли участь не лишь речники покривдженыхъ меншостей національныхъ, але навѣть предсѣдателѣ трохъ коаліційныхъ сторонництвъ. Всѣ они мали на устахъ передовсѣмъ справы політичнѣ та національнѣ, а мало хто зъ нихъ доторкнувъ ся пытань економічныхъ, фінансовыхъ та соціяльныхъ. Се провъ многозначущій и мы пересвѣдченѣ що нова сесія въ лютôмъ слѣдуючого року буде ще політичнѣйшою, якъ отся вôдрочена.

Якъ-жежь высказались поодинокѣ сторонництва о справахъ політично-національныхъ? Се рѣчь важна, бо зъ тыхъ высказôвъ можна вытворити собѣ бодай въ части гороскопъ на будуче, т. є. на задушевнѣ интенціи нового кабінету супротивъ меншостей и на то, яке становище тѣ меншости готовѣ заняти противъ коаліціи на будуче.

Поляки устами пос. Беное заявили новому кабінетови повне довѣріє. Се не дивота. Недовѣрія чейже не могли заявити собѣ и тôй акціи, въ котру увôйшли. Але двѣ рестрикціи поставило „коло“ польске. Оно запротестувало противъ евентуального централізму, котрый бы бувъ дуже до вподобы лібераламъ нѣмецкимъ и длятого обявило себе приклонникомъ и защитникомъ автономіи краѣвъ и принципу національного. То одно. А друге рôвно-жь важне зъ огляду и на пытанье національне въ Галичинѣ — „коло“ заявило, що оно хоче супротивъ кождого краю и кождого народу поводитись прихильно. Вôдъ нового правительства надѣєсь оно вкôнци дѣлъ.

Насъ Русинôвъ обходить именно другій уступъ проґрамы „кола“ польского, въ котрôмъ сказано, що Поляки хотять супротивъ другихъ народностей поводитись прихильно, т. є., що оно не схоче такъ якъ давнѣйше неґувати справъ народу руского, або єго розвôй спиняти. Беремъ нашихъ сусѣдôвъ за слово. Але годѣ въ виду минувшости одушевлятись словами пос. Беное и Русины повиннѣ такъ само ждати дѣлъ, якъ „коло“ польске жде дѣлъ вôдъ коаліційного кабінету и пôсля того укладати свои вôдносины до правительства и Поляковъ, якъ и розводити акцію політичну въ краю.

Ґр. Гогенвартъ заявивъ въ своѣй рѣчи, що клюбъ єго, вступивши до коаліціи, не зрѣкъ ся свого принципіяльного становиска такъ що-до потребъ церкви, якъ и консервативныхъ засадъ и рôвноправности народôвъ. Послѣдный аксіомъ дотыкає посередно и справу руску. Мы и ґр. Гогенварта можемо взяти за слово, але передовсѣмъ дождати такожь дѣлъ, закимъ бы могли повѣрити щирости єго интенцій. Нагода до того буде не одна, а на теперь выстане запамятати собѣ „тепле слово“ проґрамы коаліційного клюбу Гогенварта, щобы въ своѣмъ часѣ на него вôдкликатись, такъ якъ и на заявленье предсѣдателя „кола“ польского.

Найширше розговоривъ ся на поли політики и справъ національныхъ самъ міністеръ д-ръ Пленеръ. Побôчь експозе фінансового подавъ вôнъ до вѣдомости палаты досыть ясно проґраму нового кабінету. Що-до політики заграничнои стоить вôнъ при тридержавнôмъ союзѣ. Есенціональныхъ змѣнъ конституціи дотеперѣшнои вôнъ зовсѣмъ не бажає, отжежь и вôдпирає всякѣ змаганя Чехôвъ до якои-небудь політичнои окремѣшности. Задачею головною нового міністерства мала бы бути реформа ординаціи выборчои зъ задержаньемъ правъ політичныхъ для мѣщанъ и селянъ въ ненарушимости и зъ розширеньемъ права выборчого на ширшѣ верствы, однакожь зъ деякимъ обмеженьемъ. Словѣнцѣвъ и Хорватôвъ не буде новый кабінетъ кривдити въ ихъ правахъ національныхъ, а клюбы менші радъ бы д-ръ Пленеръ притягнути до коаліціи.

Отсе есенціональнѣ точки кабінету коаліційного. Чи всѣхъ приречень додержить нове міністерство и чи заповѣдженѣ реформы правно-політичнѣ, фінансовѣ и соціяльнѣ коаліція полагодить справедливо, а при тôмъ чи устережесь она вôдъ томленя правъ меншостей національныхъ — се друге пытанье. Мы наразѣ лишь констатуємо всѣ заявленя членôвъ кабінету и коаліційныхъ клюбôвъ, щобъ въ своѣмъ часѣ зробити білянсъ, о скôлько гарнымъ словамъ вôдповѣдять дѣла.

Рускѣ послы вôднеслись до тыхъ заявлень кабінету досыть рôвнодушно. Инакше й не могло статись по тыхъ досвѣдахъ, якѣ нарôдъ рускій переживъ за весь часъ еры конституційнои. Пос. Романчукъ заявивъ, що вôнъ просто не має довѣрія до нового кабінету, позаякъ коаліція не рефлектувала зовсѣмъ на нарôдъ рускій. Пос. Романчукъ очевидно мавъ головно передъ очима той уступъ зъ рѣчи шефа кабінету, котрымъ справы бôльшѣ, а межи ними рôвноправнôсть народôвъ, кн. Віндішґрецъ забажавъ вôдложити на лучшѣ часы. Пос. Барвѣньскій вôднесъ ся до коаліціи зъ условнымъ довѣріємъ, т. є. вôнъ радъ бы пôддержати змаганя нового правительства, „наколи оно въ интересѣ державы и краю вôдповѣсть справедливымъ змаганямъ и потребамъ народу руского та пôддержить и буде плекати національный и культурный розвôй Русинôвъ галицкихъ.“ Становище пословъ руского клюбу, яке заняли по всѣхъ тыхъ елюкубраціяхъ, було зовсѣмъ коректне. Тутъ примѣтимо, що и Словѣнець Клюнъ [зъ клюбу Гогенварта] зложивъ заявленье услôвного довѣрія, заявивши, що коаліція повинна до змагань Словѣнцѣвъ вôднестись щиро и прихильно и передовсѣмъ пôдбати о то, щобъ меншостямъ національнымъ були вже разъ признанѣ тѣ права, якѣ имъ запоручають основнѣ законы державнѣ, коли коаліційне правительство заявило, що хоче бути „щирымъ и явнымъ“ супротивъ всѣхъ, то до того належало бы ще конче додати слôвце: и „справедливымъ“.

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты пословъ вôдповѣдавъ зъ-першу міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ на деякѣ интерпеляціи, почôмъ палата перейшла до порядку дневного. На першу точку прийшло справозданье комісіи зелѣзничои що-до предложеня правительства въ справѣ продовженя дѣяльности закона о зелѣзницяхъ льо-

3)

Замчиcько.

Оповѣданье *Т. Кудриньского.*

III.

Але Петрусь не чувъ ихъ. Въ сильнôмъ зворушеню вôнъ и не замѣтивъ, якъ вôдôйшовъ спорый кусень вôдъ ватры и зайшовъ у лозы. Зъ боку, праворучь, стояло замчиско, але вôнъ старавъ ся не дивитись на него. Досада, выкликана насмѣшками товаришѣвъ, убила въ нѣмъ первѣстне почутье страху и вôнъ ишовъ твердо, звычайною ходою. Але въ мѣру того, якъ лозы ставали густѣйшѣ, досада забувала ся. Забувались и жарты товаришѣвъ. Страхъ мало-по-малу ставъ опановувати єго полохливу душу. Вôнъ спинивъ ся. Серце у него сильно било ся..

„Ну, що-жь, вернусь... Скажу: не найшовъ... Велика бѣда?...“

Вôнъ уже повернувъ назадъ, але почувъ знакомый голосъ дзвоника буланои.

„А щобъ тебе холера зъѣла! болячки на тебе нема!“ — сказавъ вôнъ зъ серцемъ и пôйшовъ туды, вôдки чути було дзвоникъ. Вернути ся до ватры зъ буланою — було бы найкраснимъ тріюмфомъ на сей разъ.

Думка про замчиско и єго таємничого хозяина нѣ на хвилину не опускала теперь вразливого Петруся. Минаючи якійсь корчь, вôнъ глипнувъ на бôкъ. По-надъ лозами наче уносила ся въ воздусѣ мрачна тѣнь замчиська. Єго зарисы выступали теперь саме дуже выразно. Вôнъ обôйшовъ корчь. Єму хотѣло ся глянути ще разъ. Симъ разомъ вôконнѣ отворы въ мурахъ показались єму якимись яснѣйшими. Петрусь хутко вôдвернувъ голову и ставъ прислухуватись. Дзвоника не було чути — дзвенѣло тôлько въ усѣ.

„Се менѣ певно прикметило ся, що дзвоникъ... Нѣчого нема.. тес... треба назадъ...“

Повернувъ ся назадъ и, не розбираючи дороги, кинувъ ся выходити зъ лôзъ. Замчиско непонятою силою манило єго очи до себе. Вôнъ ставъ, щобъ вôдсапнути.

„Ну що-жь! ну и подивлюсь... Ну, и нѣчого... Що-жь зъ того?! Я єму нѣчого... тес... не зробивъ... Я тôльки такъ собѣ“ — старавъ ся Петрусь успокоити самого себе, але даромъ. Уява працювала сильнѣйше и сильнѣйше.

Єму причуло ся, що за стѣнами замчиська розщибає ся щось, що тамъ выростає якась темна-темна маса, на подобу квашѣ у великôй-великôй дѣжи... Вôнъ глянувъ ще и ще... Маса то спускала ся, то пôднимала ся.

Наразъ, за стѣнами замчиська мелькнувъ высокій старець зъ сивою бородою, розкинутою на всѣ стороны. Нагинаючись черезъ свою вôконну решѣтку, вôнъ тôлько й робивъ, що споглядавъ на ватру и зъ-провола повертавъ зъ боку на бôкъ головою. Очи єго були спущенѣ. Лице — вкрыте морщинами, задумчиве. На головѣ нѣ волоска. Вôнъ спиравъ ся руками о краѣ стѣнъ и наче когось шукавъ...

Бѣдному Петрусеви ноги немовь пôдкосило. Вôнъ цѣлый затремтѣвъ. У горлѣ здавило вôддыхъ. Очи стали якъ баньки. Вôнъ дививъ ся передъ себе и втѣкавъ... Генъ-генъ було вже видко ватру. Отъ-отъ близько. Вôнъ добѣжить. По дорозѣ прийшлось минати корчь. Замчиско знову кинуло ся въ очи.

Привидъ рôсъ. Отъ вôнъ все выдовжуєсь и выдовжуєсь. Выше и выше пôднимає ся въ него голова. Очи заблисли разъ, другій. Вôнъ заглянувъ Петра и простягає до него свои довжезнѣ руки. Єго очи запалали зъ радости.

Петрусь инстинктово зôгнувъ ся. Але въ сю хвилю могуча рука схопила єго за спину.

— Ай! ай! — скрикнувъ не своимъ голосомъ Петрусь и повалився ся на землю. Вôнъ стративъ память.

IV.

— Се Петро кричить! — сказавъ позѣхаючи Иванъ, що встигъ покласти ся вже спати.

— Еге, здаєть ся вôнъ, — потвердивъ Степанъ, пôдводячись и спираючись на лôктѣ.

Пройшло пару хвиль. Буланои не було, не було й Петра.

— Що вôнъ такъ довго?

— Нехай шукає, — заспокоюючи замѣтивъ Степанъ и поклавъ ся въ-друге спати.

Але тутъ-же почувъ ся неясный стонъ Петруся. Степанъ и Иванъ мовчки выскочили зъ своихъ мѣсць и побѣгли въ сторону голосу. Пôдъ самыми лозами наткнули ся на Петра, що лежавъ и бормотѣвъ щось безъ найменчого звязку. Єго очи були страшно выпуленѣ.. Розмотаный повôдъ постола цупко зачѣпивъ ся за лежачу ломанку и державъ одну ногу выпрямлену.

— Господи, що се зъ Петромъ?!

— Бери, бери за ноги...

— Отъ нещастье.

— А не казавъ я...

Принесли Петра до ватры, поклали биля огню и прикрыли своими свитками. Степанъ и Иванъ не жартували бôльше. Въ трѣвожнôмъ настрою просидѣли до свѣту, слухали неясного лепету Петруся и, скоро засвитало, вôдвели єго страшно блѣдого и притомленого въ село.

V.

До приѣзду доктора недужій лежавъ прикрытый ночовками, на котрыхъ „мяломъ“ розбили пару горшкôвъ и мисокъ. Потôмъ привезли доктора зъ мѣста. У Петруся показала ся сильна горячка вôдъ переляку. Черезъ пару днѣвъ вôнъ померъ.

Допыты доктора за причиною хоробы не привели нѣ къ чому. Люде давали самѣ загальнѣ поясненя. Бôльшôсть говорила: „Хто може знати? Богъ знає.“

Коли докторъ вôдъѣхавъ а маленькій Петрусь лежавъ на цвинтари, Бечменцѣ высказувались яснѣйше: „*Вôнъ* вхопивъ... То *єго* дѣло.. Давно не бравъ... Вôнъ хоробу наславъ.“

На весну Петрусевои смерти огороды, що лежали биля замчиська, опустѣли. Забобоннѣ господинѣ бояли ся тамъ що-небудь садити. Камѣнье, яке де-хто зъ селянъ забравъ на побудованье домашныхъ печей, позвожено назадъ. Изъ замчиська нѣхто нѣчого не важивъ ся брати. Зъ хлопцѣвъ, що на Паску любили побѣгати по замчиську и забавитись тутки въ решѣтку, дуже мало навѣдувалось до замчиська на дняхъ свѣтлыхъ празникôвъ. Стежечка до ямы, зъ котрои брали червоный пѣсокъ, заросла травою. И тôлько найвôдважнѣйшѣ зъ нôчлѣжанъ рѣшали ся ночувати въ лозахъ пôдъ старымъ замчиськомъ.

* * *

„Чи не знаєте-но вы часомъ Олены Тимчучки? га? Оттои бабы, що блукає по мѣстѣ зъ мотузками та шматя збирає... Еге, еге... беззуба така, горбата, єи дразнять ще „козлячкою“... Тожь то мати Петруся Якъ не вѣрите, що „муровый“ насылає хоробу на людей, то єи спытайте. Она все розкаже, якъ було. Она й менѣ розказувала.

Отъ и кажѣть пôсля сего, що людей не хапає.. Боже борони! Нехай тому на языцѣ сѣмь болячокъ сяде, хто се говорить. Присяйбô!...

Зъ „Кіевскои Старины“ переклавъ **В Щуратъ.**

кальныхъ. (Справоздавець пос. Щепановскій.)

Пос. д-ръ Фухсъ высказавъ надѣю, що правительство при переведеню бо́льшои програмы зелѣзничои въ дорозѣ позички не залишить покористувати ся нинѣ обовязуючимъ закономъ о льокальныхъ зелѣзницяхъ, щобы зарадити бодай безпосередно напираючимъ потребамъ. Бесѣдникъ домагавъ ся змѣны закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ и звернувъ увагу на Мораву, котру трактуе ся въ справѣ зелѣзниць дуже по мачошому.

Міністеръ гр. Вурмбрандъ заперечивъ мовь бы Морава була занедбана. Правительство старае ся о розвитокъ Моравы такъ само, якъ и о розвитокъ другихъ краѣвъ коронныхъ. А що тамъ не побудовано льокальныхъ зелѣзниць, то выйшло за-для того, що держава принесла жертву не удержавняючи по́внѣчнои зелѣзницѣ. Впрочо́мъ се не рѣчь державы будувати льокальнѝ зелѣзницѣ въ кождо́мъ напрямѣ, тымъ бо́льше, що зъ одного боку не выстають фінансовѝ средства, а зъ другого, держава не може докладно знати въ поодинокихъ выпадкахъ потребъ зъ окрема кождои околицѣ. Нехай Морава, котра належить до найбогатѣйшихъ краѣвъ, по́йде за примѣромъ другихъ и уложить для себе законъ о льокальныхъ зелѣзницяхъ, тогдѣ уможливить правительству перевести сѣти зелѣзничѝ въ Моравѣ.

По то́мъ принято законъ въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

Такъ само принято безъ дебаты въ другѣмъ и третѣмъ читаню законъ дотычно зниженя стемплевыхъ оплатъ при выповѣдженю мешкань, если речинець выповѣдженя не переходить одного мѣсяця, и при спорѣ выплываючо́мъ зъ выповѣдженя.

Пос. д-ръ Беръ реферувавъ законъ дотычно роздобутя средствъ на будову анатомічно-фізіольогічного института при університетѣ у Львовѣ.

Пос. Ваштый замѣтивъ, що мимо неприязни Полякѝвъ супротивъ его сторонництва буде голосувати за предложеньемъ. Бесѣдникъ по́днѣсъ, що Русины въ порѝвнаню до Полякѝвъ дуже занедбанѝ и ставъ обговорювати вѝдносины на прагскѝмъ університетѣ.

Справ. д-ръ Беръ збивавъ закиды Ваштого, немовь бы Поляки сполучили ся зъ другими сторонництвами противъ культурныхъ и національныхъ интересѝвъ ческого народу. Бесѣдникъ заявивъ, що вѝнъ належить до коаліціи, а однакъ не знае нѣчого про таку звязь. Що-до вѝдносинъ на прагскѝмъ університетѣ, вѝнъ яко справоздавець, по́дносивъ ту справу передъ трема роками и то въ острѣйшихъ словахъ, чимъ Ваштый. А що справа до нинѣ ще не полагоджена, то тутъ вина не заступництва державы, а то́лько ческого сойму, що не ухваливъ закона признаючого дотычный кредитъ.

Потѝмъ принято безъ змѣны законъ въ другѣмъ и третѣмъ читаню; такожь принято законъ въ справѣ удержавненя льокальнои зелѣзницѣ Чернѝвцѣ-Новоселиця. (Справоздавець пос. Поперъ.)

Пос. Щепановскій реферувавъ законъ що-до удержавненя зелѣзничихъ лініи австрійского товариства льокальныхъ зелѣзниць и привернення льокальныхъ зелѣзниць Ліндевізе-Барцдорфъ и Ніклясдорфъ-Цукмантель на коштъ державный.

Пос. Кафтанъ звернувъ увагу правительства, що оно мусить старати ся о продовженье гарантіи фрахтовои договорѝвъ и остаточно поставивъ питанье: чи правительство по́сля теперѣшного предложеня думае продовжати акціи удержавненя по́сля певнои програмы, и вѝзвавъ, щобы оно въ короткѝмъ часѣ предложило проектъ палатѣ въ справѣ удержавненя ческои захо́днои зелѣзницѣ.

Пос. Кайзеръ поздоровивъ предложенье, уважаючи его найважнѣйшимъ средствомъ комунікаційнымъ въ рукахъ державы. Зъ другого боку страхавъ ся, що по́внѝчный Шлескъ не скоро одержить зелѣзничу сѣть, бо сума призначена на ту цѣль закономъ повинна сягати бодай 270.000 зр.

Пос. Менгеръ замѣтивъ, що той законъ доказуе потребу будовы державныхъ зелѣзниць, бо хотяй держава переймае лінии дешево въ порѝвнаню до выдаткѝвъ, то однакъ була бы выйшла лѣпше, коли-бъ сама будувала була свого часу. Вѝдтакъ обговорювавъ бесѣдникъ потребу деякихъ сѣтей зелѣзничихъ.

Пос. Щепановскій высказавъ переквѣдченье, що въ найблизшѝмъ часѣ якъ правительство, такъ и палата мусять займити вѝдповѣдне становище до проблемы удержавненя. Оно дуже легко доказати, що держава була бы зробила добрый интересъ, коли-бъ теперь удержавнюючѝ лініи побудувала була сама. Але, коли будовано льокальнѝ зелѣзницѣ, тогдѣ ще не було того доказу, и се заслуга товариства зелѣзниць льокальныхъ, що оно поставило той доказъ.

Пос. Демель внѣсъ, щобы приймити предложену комісіею резолюцію, по́сля котрои — могло бы наступати трасованье лініи Тронавъ-Віґштадль и Яверніґъ-Барцдорфъ на коштъ державы.

Законъ принято въ другѝмъ и третѝмъ читаню, такъ само и резолюцію комісіи. Кромѣ того принято ще безъ дебаты и инший предложеня правительства въ справѣ будовы льокальныхъ зелѣзниць.

Справоздавець пос. Козловскій реферувавъ проектъ закона дотычно провізоричного управильненя договору торговельного въ Испанією, почо́мъ принято его безъ дебаты въ другѝмъ и третѝмъ читаню.

Референтъ дръ Фухсъ здававъ справозданье зъ предложеня правительства въ справѣ змѣны законѝвъ дотычно поправы конґруы рим. кат. и грек.-кат. експонованыхъ сотрудникѝвъ и греко-орієнтальныхъ сотрудникѝвъ експонованыхъ въ Далматіи.

Пос. Біянхіні по́днѣсъ, що дотація недостаточна и поставивъ двѣ резолюціи, котрыми вѝзвавъ правительство, предложити на найблизшѝй сесіи новый, дефінітивный и на справедливѝй основѣ обробленый законъ конґруальный. Бесѣдникъ домагавъ ся, щобы конґруальный законъ интерпретувати справедливо въ Дальматіи.

Пос. Пасторъ бажавъ рѝвночасно можливо найскоршои ревѣзіи конґруального закона.

Справоздавець д-ръ Фухсъ заявивъ, що бажаньемъ цѣлои комісіи буджетовои було по́двысшити дотацію. Однакъ взглядъ на фінансы приневоливъ ѣи не переступати поки-що певныхъ границь. Бесѣдникъ вказавъ на заяву правительства въ комісіи, котре намѣряе перевести змѣну цѣлого закона.

Въ спеціальнѝй дебатѣ поставивъ

пос. Перічь резолюцію дотычно управильненя дотациі сотрудництвъ и тымчасовои достаточнои субвенціи.

Потѝмъ принято законъ въ другѝмъ и третѝмъ читаню, такъ само резолюцію Періча. Резолюцію Біянхініого вѝдкинено.

Справоздавець дръ Фухсъ реферувавъ предложенье правительства въ справѣ полѣпшеня платнѣ достойникѝвъ и крилошанъ при катедральныхъ и митрополичихъ капітулахъ грецкого, латиньского и вѝрменьского обряду.

Пос. Борчичь вказавъ на то, що предложенѝ змѣны комісією выходять зъ становища менше фіскального, чимъ предложенье правительства, и поставивъ внесенье на змѣну, за-для котрои предложенѝ закономъ дотациі мають бути по́двысшенѝ. Навпослѣдъ поставивъ ще двѣ резолюціи: въ першѝй домагавъ ся рѝчного додатку 2000 зр. для начальника капітулы въ Макарска, якъ довго буде оставати въ го́дности епископа; въ другѝй резолюціи домагавъ ся, щобы правительство предложило проектъ закона, по́сля котрого управильнено бы платню тыхъ духовныхъ въ колеґіяльныхъ капітулахъ, котрѝ фунґують яко душпастирѣ.

Пос. Біянхіні почавъ свою бесѣду по хорватски и скѝнчивъ по нѣмецки. Вѝнъ обговорювавъ справы Дальматіи и Истріи.

Пос. Кронаветеръ по́днѣсъ, що по́сля предложеня правительства, кошты, котрѝ повстануть зъ полѣпшеня платнѣ духовныхъ, мають покрыти ся зъ фонду релиґійного и зъ державныхъ додаткѝвъ до того фонду. Симъ высказано посередно, що держава зъобовязана дотувати релиґійный фондъ. Бесѣдникъ заявивъ, що вѝнъ мусить выступити противъ того. Если дефіцыты релиґійного фонду, вставлюванѝ завсѣгды до буджету, будуть покрывати ся податками, то се противить ся мѣжвѣроисповѣднымъ законамъ, бо податокъ вплывае вѝдъ членѝвъ рѝзныхъ вѣроисповѣданъ и приходить въ користь певному лишь вѣроисповѣданю. Бесѣдникъ доказувавъ, що доходы крилошанъ далеко высше обчисленѝ, якъ душпастирѣвъ и заявивъ, що буде голосувати противъ закона.

По бесѣдѣ референта д-ра Фухса, котрый повѣдомивъ, що також для жидо́вского семинара признано 5000 зр. зъ фондѝвъ державныхъ, принято законъ въ другѝмъ и третѝмъ читаню. Такожь принято резолюцію Борчича.

Пос. Пальфі именемъ комісіи буджетовои поставивъ резолюцію, котрою взывавъ правительство дальше обнижувати тарифы на сѣно и солому на зелѣзницяхъ державныхъ и приватныхъ. Резолюцію принято безъ дебаты.

Віцепрезідентъ д-ръ Катрайнъ звернувъ увагу, що справозданье комісіи для кодексу карного мусить вѝдпасти зъ порядку дневного, бо оно потягало бы за собою дуже простору діскусію, а тутъ уже часу нема. Бесѣдникъ запевнивъ, що ся справа прийде на порядокъ дневный на першихъ засѣданяхъ найблизшои сесіи.

По бесѣдѣ гр. Кінбурґа, котрый дуже жалувавъ, що справозданье комісіи для кодексу карного не може прийти теперь на порядокъ дневный, и по интерпеляціяхъ кѝлькохъ послѝвъ до правительства, забравъ зновъ голосъ віцепрезідентъ и замкнувъ сесію парляментарну словами:

Высока палато! Стоимо теперь передъ феріями Рѝздва и можемо зъ великимъ вдоволеньемъ споглянути на минувшій періодъ парляментарнои сесіи. Вы працювали пильно и зъ посвятою, щобы удержати силу державы, щобы забезпечити тымъ самымъ миръ, и щобы по́дперти важнѝй господарскѝй интересы. Зъ пересвѣдченьемъ вѣрно сповненого обовязку можете поспѣшити до своеи вѝтчины. Зъ цѣлого серця желаю всѣмъ посламъ и панамъ міністрамъ веселыхъ святъ и щасливого Нового Року. То саме желанье складае панамъ такожь нашъ президентъ палаты, котрый за-для недуги не мо́гъ въ послѣдно́мъ часѣ кермувати нарадами, але теперь ѣму вже значно лѣпше. Такъ отже до милого побаченя!

На сѣмъ скѝнчивъ ся періодъ осѣннои сесіи парляментарнои. Нова сесія мабуть розпо́чне ся ажь 18-го лютого.

— —

На суботнѣшно́мъ и понедѣлковѝмъ засѣданю палаты панѝвъ ухвалено мѣжь иншими проектъ будовы зелѣзницѣ Галичь-Острѝвъ (Тернопіль), вѝдтакъ предложенье правительства дотычно краѣвои обороны, дальше по́двысшенье активнои службы на два роки и законъ о зниженю стемпля на письменныхъ выповѣдженяхъ (Kündigungsstempel). Характеристична була бесѣда шефа ґенерального штабу Бека, котрый мотивуючи конечность предложеня въ справѣ збо́льшеня краѣвои обороны, вказавъ на збро́йный миръ Нѣмеччины, Франціи и Россіи. Дволѣтна служба въ краѣвѝй оборонѣ е добродѣйствомъ для дотычныхъ воякѝвъ, бо належито невправленый воякъ попадае на случай вѝйны въ дуже велику небезпечность.

Міністеръ краєвои обороны Вельзерсгаймбъ повѣдомивъ палату, що въ справѣ краєвои обороны оброблено обширный плянъ реорґанізаціи, а переведенье его розложено зъ взглядѝвъ фінансовыхъ на кѝлька рокѝвъ. Вѝдтакъ перейшовъ міністеръ до орґанізаціи загального ополченя и подавъ деякѝ цѣкавѝ подробицѣ. Передовсѣмъ при краєвѝй оборонѣ будуть заведенѝ окремѝ команды евіденційнѝ для загального ополченя, такожь окремѝ начальства вѝддѣлѝвъ загального ополченя, и то при кождѝй командѣ и при кождо́мъ баталіонѣ краєвои обороны. Такожь будуть заостренѝ приписы мельдунковѝ для осѝбъ, що належать до загального ополченя. Зброя загального ополченя буде полѣпшена, именно, одержить оно шатра до переношеня, котрѝ зможуть воякы носити въ торбахъ наплечныхъ.

Слѣдуюче засѣданье вѝдбуваe ся нинѣ.

Завтра, т. е. въ середу при нагодѣ нарадъ надъ провізорією буджетовою въ палатѣ панѝвъ, якъ зѝ стороны правицѣ, такъ зѝ стороны лѣвицѣ будуть зложенѝ заявы въ справѣ становища, яке займуть сторонництва супротивъ нового правительства. Такожь въ середу буде оголошене вѝдроченье рады державнои.

— —

Комісія парляментарна коаліціи славяньскои вѝдбула перше засѣданье пѝдъ проводомъ д-ра Клячча и уконституувалась. До екзекутивного комітету належать: зъ клюбу молодо-ческого послы Аймъ, Енґель, Кайцль и Тучекъ; зъ клюбу моравского послы Фандерликъ и Жачекъ; зъ словѣньско-хорватского клюбу послы Клячичь и Ферянчичъ, а зъ независимыхъ Словѣнцѣвъ и Хорватѝвъ послы Спинчичъ и Лянґінія. Дръ Клячичь высказавъ принципы, на основѣ котрыхъ мае поступати коаліція славяньска. Вѝдтакъ ухвалено, що комісія мае въ кождѝй справѣ давати клюбамъ директиву, якъ належить поводитись, и що провѝдниками комісіи будуть по черзѣ члены репрезентованыхъ клюбѝвъ. Ухваленье програмы вѝдрочено до слѣдуючого засѣданя парляментарнои сесіи, котра розпо́чне ся мабуть ажь въ другѝй половинѣ лютого слѣдуючого року.

— —

На послѣдно́мъ засѣданю клюбу сполученои нѣмецкои лѣвицѣ заявивъ провѝдникъ д-ръ Гайльсберґъ при прощаню товаришѣвъ передъ выѣздомъ на Рѝздвяні феріи, що вѝдъ пятнацяти рокѝвъ не опускавъ ще рады державнои такъ спокѝйно, якъ теперь По многихъ рокахъ пробудились новѝ надѣѣ, а всѣ бажають, щобы они сповнили ся якъ слѣдъ. Желаючи товаришамъ веселыхъ святъ, провѝдникъ замкнувъ засѣданье. — Не треба и говорити, тѝ слова Гайльсберґа выкликали въ клюбѣ цѣлковите признанье, котрый такъ само, якъ и провѝдникъ вѝддаесь рожевымъ надѣямъ

— —

По́сля звычаю, міністры уладили пиръ зъ нагоды закѝнченя сесіи. Поббчь обохъ віце-президентѝвъ палаты, запрошено: Гогенварта, Кінбурґа, Русса, Беного, Енджейовича, звѣстного демократа Щепановского, Хшановского, Пінїньского, Фухса и Клюна. Зъ міністрѝвъ не явивъ ся на пирѣ лишь недужій гр. Шенборнъ.

Перше загальне зо́бранье

„Жовкѝвскои Рускои Рады“.

„Жовкѝвска Руска Рада“ — по переведенѝй нефортунно кампанїи выборчѝй — взяла ся теперь до енерґічнѣйшои орґанізаціи своеи. Сими днями выдала она до своихъ членѝвъ таку вѝдозву:

„Подѣляемо ся зъ Вами тою приятною вѣстію, що наше політичне Товариство „Жовкѝвска Руска Рада“ придбала собѣ въ Жовквi осо́бный до́мъ зъ просторою салею, въ котрѝй будуть вѝдбувати ся вѝдъ теперь не то́лько звычайнѝ зо́браня и сходины членѝвъ нашои „Рады“, але такожь и вѣча народнѝ, коли того окаже ся потреба.

Маючи отже уже власну хату, де, якъ каже пословиця „въ своѣй хатѣ своя правда и сила и воля“, запрашаемо Васъ на перше загальне зо́бранье нашои „Жовкѝвскои Рускои Рады“, котре вѝдбуде ся въ Жовквѣ въ другій день латиньскихъ Рѝздвяныхъ Святъ, то есть вѝ второкъ дня 26 грудня сего року.

Попередъ всего вѝдправлене буде о 8 годинѣ рано въ церкви на передмѣстю Винниця кѝмъ богослуженье о призванье помочи Святого Духа, по котрѝмъ наступить торжественне посвященье нашого нового дому.

Доперва по то́мъ о 10 годинѣ рано розпо́чне ся властиве загальне зо́бранье, котре буде складати ся зъ слѣдуючихъ пунктѝвъ:

1. Вѝдкрытье зо́браня головою Жовкѝвскои Рускои Рады адвокатомъ д-ромъ Михаиломъ Королемъ.

2. Выбо́ръ президіи на часъ загального зо́браня.

3. Справозданье тымчасового выдѣлу Товариства зъ его дотеперѣшнои дѣяльности.

4 Выбо́ръ нового выдѣлу и предсѣдателя товариства на рѝкъ 1894.

5. Рефератъ адвоката д-ра Михаила Короля о нашѝмъ політичнѝмъ положеню и о то́мъ, якою мае бути наша Жовкѝвска Руска Рада.

6. Рефератъ о Іоана Решетила зъ Матерова о реформѣ закона громадского.

7. Рефератъ п. Данила Мекелиты зъ Бутинъ о економічнѝмъ положеню нашихъ селянъ та якъ ихъ бѣдѣ зарадити.

8. Рефератъ о. Іосифа Пелеха зъ Звертова о просвѣщеню нашого народу.

9. Рефератъ п. Ивана Демкова зъ Вѝлькы Мазовецкои о реформѣ закона ловецкого.

10 Рефератъ д-ра Сильвестра Дрималика о реформѣ дотеперѣшныхъ ординацій выборчихъ.

11. Внесеня и интерпеляціи членѝвъ.

Прибувайте честнѝ Члены нашои Рускои Рады на тое зо́бранье всѣ безъ выимки, щобы-сьте почули здоровѝ и пожиточнѝ науки о всѣмъ, що Вашои долѣ дотыкае.

Кождому зъ Васъ вѝльно буде при кождо́мъ пунктѣ забрати голосъ и высказати чи то свою кривду чи свое жаданье, а Руска Рада надъ всѣми внесенями буде застановлятись и старатись лиху зарадити.

Прибувайте не то́лько Вы, Члены самѝ, але рѝвночасно заохотѣть и другихъ, що ще не суть членами, щобы на той день до Жовкви пріѣхали и до нашого Товариства вписались. Вкладка рѝчна не высока, а пожитокъ зъ того буде великій.

Тыхъ членѝвъ, котрѝ своихъ вкладокъ за рѝкъ 1893 ще не поплатили, просимо зложити ихъ въ день зо́браня до рукъ нашого касіэра доктора Дрималика. — Даруйте, що мы упоминаемъ ся о тое, однакожь выдатки вашѝ на закупленье дому „Рускои Рады“ були дуже великѝ, такъ що мы мусѣли затягнути довгъ, котрый теперь треба сплатити.

До́мъ нашъ, въ котрѝмъ зо́бранье вѝдбуде ся, лежить на передмѣстю Винницкѝмъ и есть вѝддаленый вѝдъ 30-го кільометра Равского гостинця лишень кѝльканацять крокѝвъ.

Ще разъ кличемъ до Васъ: прибувайте якъ найчисленнѣйше, щобы наше зо́бранье выпало поважно и величаво!

Тымчасовый выдѣлъ політичного Товариства „Жовкѝвска Руска Рада“.

Д-ръ Король, предсѣдатель. *И. Радецкій*, секретарь. *Д-ръ Дрималикъ*, касіэръ. *О. Кокотайло*, *д-ръ Ольйникъ*, *Данило Мекелита*, *Сень Бутлеръ*, выдѣловѝ.

Одинъ зъ членѝвъ выдѣлу Жовкѝвскои Рускои Рады такъ намъ поясняе становище, яке займе тымчасовый выдѣлъ на то́мъ загальнѝмъ зо́браню:

„Хочемо — пише вѝнъ — щобы наше зо́бранье выпало поважно и щобы Жовкѝвска Руска Рада могла по-правдѣ станути понадъ партіями, а по крайнѝй мѣрѣ злучити нашѝ партіѣ бодай тамъ, де йде о общій интересъ цѣлого руского народу. О скѝлько намъ тое удасть ся, побачимо...“

Якъ се думае зробити „Жовкѝвска Руска Рада“ — се выложить посолъ д-ръ М. Король въ своѣмъ рефератѣ „о нашѝмъ політичнѝмъ положеню и о то́мъ, якою мае бути Жовкѝвска Руска Рада“. Що розвязати сѝ квестіѣ рѣчь дуже трудна — о то́мъ поучивъ недавный досвѣдъ зъ акціи доповняючого выбору посла до рады державнои въ округѣ жовкѝвско-равско-сокальскѝмъ, при котрѝмъ Жовкѝвска Руска Рада будь-що-будь не змогла анѣ по́днестись по-надъ партіѣ, анѣ злучити партіѣ до спѝльнои акціи. Не хочемо напередъ судити, чи и на скѝлько удасть ся д-рови Королеви розвязати сѝ квестіѣ — доживемо то й побачимо — але мусимо сказати одно:

Се фактъ, що роздѣлъ и роздоръ мѣжь Русинами выйшовъ и тягнесь до нинѣ передовсѣмъ и головно зъ того, що одна часть Русинѝвъ занеґувала право рускои народности до національного розвою и на то́й основѣ, на то́мъ тлѣ веде цѣлу свою т. зв. высшу політику и по змозѣ такожь практичну свою дѣяльно́сть. У тои фракціи нема засадъ, нема характерности. Деяка робота ѣи, на око нѣбы патріотична, выходить лише зъ тактики, а не зъ прінципѝвъ. Найновѣйшій примѣръ того показали мы на вѝдносинахъ фракціи до послѝвъ-народовцѣвъ а до посла Воляна, котрому „Русская Рада“ высказала свое довѣріе и узнала своимъ мужемъ довѣрія [пересылаючи на его руки петиціи о заведенье загального права голосованя] уже за правительства кн. Віндішґреца, хочь посолъ Волянъ есть членомъ нинѣшнои правительственнои коаліціи! Той-же Волянъ — такъ само якъ два послы зъ руского клюбу — усунувъ ся вѝдъ голосованя въ справѣ выимкового стану въ Чехіи, — але орґанови москвофільскои фракціи зробилось „отвратительно“ лише на видъ двохъ послѝвъ зъ руского клюбу, а зовсѣмъ не „отвратительно“ для него се, що д-ръ Волянъ зробивъ то само. Чому? — бо д-ръ Волянъ сторонникъ „Галичанина“ и мужь довѣрія „Русской Рады“! Зѝ всего видно, що въ цѣлѝмъ роздѣлѣ и роздорѣ мѣжь Русинами граютъ ролю не лишь такѝ дрѝбницѣ якъ „ъ“ и „ы“, але щось далеко бо́льше. Хто щиро и на серіо думае о поправѣ вѝдносинъ мѣжь Русинами для скрѣпленя силы рускои у внутрѣ и на внѣ — мусить попередъ усего засудити фракцію москвофільску, яко чисто лишь неґаційну, и станути на національнѝмъ становищи рускѝмъ. Поки сего не буде, доти всякѝ експерименты ставання „по-надъ партіями“ лишать ся то́лько експериментами, бо щоденный досвѣдъ учить, що квестія національности у Русинѝвъ есть таки тою осередочною точкою, довкола котрои крутять ся всѣ справы рускѝ, — она есть костію незгоды ѝ роздору, а усунути ѣи годѣ, — выгони ѣи дверми, она лѣзе вѝкномъ, а таки не вступае ся зъ рускои хаты...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про голосованье въ палатѣ послѝвъ надъ выимковыми розпорядженями въ Празѣ подаемо ще отсѝ подробицѣ. Якъ вѣдомо, голосовано передовсѣмъ надъ внесеньемъ меншости комісіи, щобы вѝдмовити затвердженя тыхъ розпоряджень. За внесеньемъ голосувало 73, а противъ него 153 послѝвъ, почо́мъ принято внесенье бо́льшости комісіи. Опѣсля голосовано поименно надъ внесеньемъ пос. Герольда, котре стремѣло до того, щобы заразъ знести розпорядженя що-до завѣшеня судѝвъ присяжныхъ. То внесенье вѝдкинено 156 голосами

противъ 75. „За“ внесеньемъ голосували: молодо-Чехи и чеcкій послы зъ Моравы, д-ръ Досталь, клюбъ полудневыхъ Словѣнцѣвъ, сторонництво христіяньскихъ соціялістовъ, послы Романчукъ, Телишевскій и Подляшецкій, Пернерсторферъ и Кронаветеръ. „Противъ“ приверненя судовъ присяжныхъ голосували: сполучена лѣвиця нѣмецка, клюбъ Коронінюго, клюбъ Гогенварта и коло польске. Богато послобъ або не явило ся на засѣданю, або усунуло ся водъ голосованя, и до тыхъ належить цѣле сторонництво нѣмецкихъ народовцѣвъ зъ выимкою пос. Фірнкранца и Польгофера, котрій голосували „за“ внесеньемъ пос. Герольда. Зъ нѣмецкои лѣвицѣ не були послы Беръ, Екснеръ и Фірнкранцъ; цѣлый клюбъ тридентійскій и пос. Бартолі и Річчі; всѣ Словѣнцѣ належачій дотеперь до клюбу Гогенварта и пос. Морзей, Цурканъ и Фрайнфельсъ; зъ чеcкихъ послобъ бо́льшои посѣлости Фабіянъ, Пастманъ, Шульцъ и Кляйстъ, и остаточно пос. Поллякъ, Лінбахеръ, Троль, Цалінгеръ, Межникъ, Фандерликъ и Адамекъ. Зъ польскихъ послобъ усунули ся водъ голосованя: Гофмокль, Левицкій, Леваковскій, Пентакъ, Поточекъ, Соколовскій, Рошковскій и Тишковскій. Д-ра Вайгля не було у Вѣдни. Зъ Русинобъ не брали участи послы: Барвѣньскій, Охримовичъ, Мандичевскій и буковинський пос. Волянъ.

Коблька днѣвъ передъ замкненьемъ парляментарнои сесіи надобславъ звязокъ сторонництва хлопского на руки пос. Поточка петицію, въ котрій представляючи деякій потребы и бажаня сѣльского населеня, просить о ихъ увзглядненье. Сій потребы и бажаня звучать: 1) Бажаньемъ сѣльского населеня есть, щобы реформа податкобъ мала передовсѣмъ на увазѣ побльги для клясъ бѣднѣйшихъ. 2) Щобы катастеръ грунтовый бувъ докладно и совѣстно зревідованый, бо хлопскій грунты о много высше оцѣненій що-до клясифікаціи. 3) Щобы палата послобъ полагодила можливо найскорше проектъ законобъ о товариствахъ рольничихъ и господарствахъ рентовыхъ, котрій то законы мають на цѣли побднести хлопскій станъ удержаньемъ, заокругленьемъ и побольшеньемъ ихлопскихъ господарствъ и увольненьемъ ихъ водъ тяжкихъ довгобъ, котрій въ Галичинѣ выносять 6% а радше 9% и больше водъ ста. 4) Звязокъ домагае ся реформы выборчои и загального права голосованя, однакъ жадае, щобы дворска служба, мешкаючи въ обшарѣ дворскомъ голосувала зъ бо́льшою посѣлостею.

Оголошенє.

Комісия еґзамінацийна для учителїв шкіл народних у Самборі подае нинїшним до відомости, що іспит кваліфікаційний в зимовім речинці розпічне ся дня 3. Лютого 1894. Поданя заосмотрені в приписані документи треба вносити до Дирекциї комісиї еґз. у Самборі до 15 Січня 1894.

З Дирекциї ком. еґз. для шк. нар. у Самборі, 16. Грудня 1893.

Керекярто.

НОВИНКИ.

— **Св. Николай мѣжь чемными дѣтьми.** Посходилось вчера на „Руску Бесѣду“ тыхъ меншечкихъ чи не сто и двацять, а що рослыхъ водданиць, а що вусатыхъ, бородатыхъ и посивѣлыхъ дѣтей! Величезна громада заповнила на зазывъ „Клюбу Русинокъ“ — бо сей „Клюбъ“ уладжувавъ дѣточій вечериці — комнаты „Рускои Бесѣды“ такъ щѣльно, що годѣ було найти свободного кутка. Але дарма! Тутъ мѣсце не кому иншому, лишь наймолодшому поколѣню, тожь выбачайте, що прѣли и тиснулись! Не яло ся займати тои наймолодшои Руси котра становить сегодня певно „позитивный здобутокъ“ и надѣю будучности, нѣ! — не яло ся. И бавились меншечкій, подъ проводомъ панны О. Барвѣньскои, панны Бережницкои, панны Вояковскои панны Галиковскои и другихъ пань, смѣливо и такъ повагомъ, немовь-бы бороли ся зъ гадками: воддаватись имъ „опортуністичнобій політицѣ“ [Русь хочь мала, а вже політикує!] и брати зъ рукъ св. Николая дарунки, отъ такъ просто зъ ласки, чи зъ-першу почислити свои заслрги и сказати: Святый отче Николаю я заслуживъ чи заслужила собѣ на красшій дарунокъ! Глядячи на те розноцвѣтисте море дѣтворы, силомоць насували ся спомины колишныхъ щасливыхъ хвиль. Та й гарній-жь то були хвилѣ!.. Але отъ заяснѣло и загорѣло роженымъ свѣтломъ, зданалось, розхилили ся небеса. Зателенькотѣвъ дзвонокъ — и на подвысшенбмъ мѣсци явивъ ся старенькій-старенькій св. Николай въ супроводѣ ясноя силы, ангела, и темноя силы, чорта. Дѣти схаменулись, де-хто зо страху розплакавъ ся Але св. Николай проговоривъ ласкаве слово и спытавъ: чи чемній се дѣти? Тогдѣ чортикъ озвавъ ся и сказавъ, що се самій нечемній дѣти; почастувати-бъ ихъ прутикомъ На тое промовивъ ангелъ и оборонивъ дѣтей, кажучи, що сповняли свои обовязки, тожь годить ся для нихъ красша заплата. Св Николай прогнавъ чортика, а ангелъ велѣвъ принести повный кошь дарункобъ, котрій й роздѣливъ св Николай мѣжь дѣтвору. И колько то було втѣхи и радости! Потомъ засѣло наймолодше поколѣнье до стола, а покрѣпивши струджене тѣло и ободривши духа, стало придивляти ся образамъ, що ихъ выконувавъ дуже удатно проф. Шухевичъ на полотнянбй стѣнѣ при помочи скіоптику. Тутъ побачили малій и великій дѣти портреты Шевченка, Шашкевича, Глѣбова, похороны Шашкевича, якій галицкій околицѣ и богато-богато иншихъ поважныхъ и смѣхотворныхъ образкобъ. Обдѣливши наймолодшу Русь дуже гарнымъ образкомъ св. Николая, що его змалювавъ голесный малярь п. Качорь-Батовскій, попращавъ „Клюбъ“ дѣтвору и водиравивъ ей до дому. Лишились ще трохи довше дѣти старшенькій и середъ спѣву й розмовы провели дуже мило цѣлый вечѣръ. — Годить ся ще побднести заходы паньства Шухевичѣвъ, котрій головно причинили ся и пожертвували чимало силъ до уладженя такъ знаменитого вечера. Такожь при жѣночбмъ буфетѣ невтомыми господинями були пп. Шухевичева и Вахнянинова. Другій буфетъ для мужчинъ удержувала „Народна Торговля“ — и симъ разомъ [може случайно] хочь недоббрно але дорого угостила своихъ гостей.

— **Засѣданье секціи фільольоґічнои наукового товариства им Шевченка** водбуде ся въ пятницю, 22 н. ст. с. м. о годинѣ 7-бй вечеромъ въ канцеляріи сего-жь товариства на I. поверсѣ.

— **Д-ръ Стефанъ Смаль-Стоцкій**, професоръ рускаго языка и рускои літературы въ університетѣ черновецкбмъ, мавъ у четверъ минувшого тыжня авединцію у Є. Вел. цѣсаря — мабуть зъ нагоды недавного именованя звычайнымъ професоромъ університету.

— **Иматрикуляція** нововписаныхъ слухателѣвъ на рбкъ 1893/4 въ львбвскбмъ університетѣ водбула ся въ суботу дня 16 н. ст грудня зо звычайнымъ торжествомъ. Промову до молодежи мавъ ректоръ д-ръ Цвиклиньскій, заохочуючи ей въ горячихъ словахъ до працѣ и до науки. Водтакъ наступило приреченье академикобъ при деканахъ поодинокихъ выдѣлобъ. На выдѣлъ теольоґічный вступило въ сѣмъ роцѣ новыхъ академикобъ 99, на правничій 305, на выдѣлъ фільософічный 50, разомъ 454. Академикобъ записаныхъ въ сѣмъ роцѣ на теольоґію есть 399, на права 806, а на фільософію 186. Отже на всѣхъ трехъ выдѣлахъ есть сего року въ львбвскбмъ університетѣ 1331 академикобъ, число, якого львбвскій університетъ ще нѣколи не мавъ.

— **Староста въ Турцѣ,** п. Єронимъ Моравскій, перейшовъ на пенсію. При тбй нагодѣ надавъ цѣсарь уступаючому старостѣ шляхотство.

— **Панѣ польскій зъ Кракова** выслали до послобъ зъ польскоя „лѣвицѣ“ пп. Щепановского и Соколовского такій телеґрамы: 1) До посла Щепановского въ Печенѣжинѣ: „Що ты зрадивъ польску демократію и выперъ ся народныхъ пріндипбвъ высказуемо тобѣ погорду“. 2) До посла Соколовского у Вѣдни: „За зраду демократіи и ультраправительственну промову заслугуешь на погорду“.

— **Еміґрація.** Селяне Антбмъ Ленартовичь зъ Тарнова, Стеф. Бѣленькій зъ Козлова, Никола Волошинъ, Петро Хрущь, Михайло Чернихбвскій и Мат. Пужевко зъ Озѣрноя рѣшили выѣхати разомъ зъ родинами до Бразиліи. Передъ ними выѣхавъ тайно за границю Доминко Швець зъ Довжанки. Вбнъ приѣхавъ до Удіне въ Италіи и ждавъ тутъ на жѣнку, що мала такожь приѣхати за нимъ. Ждавъ на неи 6 тыжднѣвъ и за сей часъ побнавъ аґента еміґраційного Антона Ґорґолеттого. Сей, добнавши ся водъ Шевця о прочихъ охотникахъ до еміґраціи, приѣхавъ за ними до Галичины и забравъ ихъ та завѣзъ бувъ вже до Лавочного, коли тутъ придержали ихъ всѣхъ жандармы и водставили до Стрыя, зъ-водки водвезено ихъ домобъ. Ґорґолетта пущено въ Стрыю на волю, але вбнъ вже тогдѣ заповѣвъ, що его товаришѣ подорожѣ таки будуть въ Бразиліи. И не помыливъ ся. Всѣ згаданій селяне суть нинѣ зъ родинами въ Бразиліи, але що потратили на дорогу все майно и приѣхали до Америки безъ крейцаря, то мусѣли тамъ наймити ся до плянтацій кавы и живуть теперь якъ невольники. Аґентъ Ґорґолетто мешкае дальше въ Удіне и вабить галицкихъ селянъ до Бразиліи. — Про се доносить львбвска часопись Przegląd emigracyjny.

— **Убійникъ Паюта**, котрый застрѣливъ ротмістра Бариша въ Креховѣ и котрый, якъ мы доносили утѣкъ онодгы зъ арешту въ Жовкви, вже зловленый зновъ и приарештованый въ суботу въ Креховѣ. Причина убійства Бариша була така: Офіцыры въ Креховѣ удержували собѣ касино. Въ тбмъ касинѣ була кухарка, въ котрбй любивъ ся капраль Паюта. Ей водвѣдувавъ вбнъ часто въ ночи, а се причиняло ся до розныхъ непорядкобъ. Ротмістръ Баришъ, добнавши ся про се, заборонивъ Паютѣ приходити нбчью до кухарки. Коли се не помогло, укаравъ его 14-дневнымъ арештомъ, а кухарцѣ выповѣвъ мѣсце. Зъ мести причаивъ ся Паюта дня 6. грудня зъ карабіномъ въ руцѣ подъ вбкномъ мешканя ротмістра и, коли той розобравъ ся, та хотѣвъ положити ся, выстрѣливъ Паюта та убивъ его на мѣсци. Куля трафила ротмістра въ саме серце.

— **Продажь соли.** Въ Любачевѣ одержало продажь соли „кулко“ рольниче Зъ причины, що въ тбй мѣсцевости есть стація зелѣзница, продае выдѣлъ краевый „кулкови“ сбль дорожше, якъ въ иншихъ мѣсцевостяхъ, бо числить менший кошты доставы. Зъ того скористали жиды и щобы мати дешевшу сбль такъ собѣ порадили: умовили ся зъ арендаремъ продажи соли въ Великихъ Очахъ, воддаленыхъ двѣ милѣ водъ Любачева На основѣ сеи умовы сироваджує вбнъ для нихъ цѣлій ваґоны соли нѣбы то до Великихъ Очей, а въ дѣйстности лише до Любачева, яко до найблизшои стації зелѣзничои. Зъ водси, въ дворця забираютъ жиды сбль до своихъ двохъ складобъ въ мѣстѣ и одержують тымъ способомъ далеко бо́льшій опустъ водъ доставця, якъ зарядъ „кулка“ рольничого.

— **Убійство вбтця.** Зъ Дембицѣ доносять, що въ ночи зъ дня 12 на 13 н. ст. грудня убила въ селѣ Пустковѣ, повѣта ропчицкого, 20-лѣтна дѣвчина Гонората Бролонь власного вбтця, ударивши его подчасъ сну кблька разбъ обухомъ сокиры въ голову. Причиною убійства мало бути се, що отець часто картавъ дочку за розпустне житье. Сама убійница воддала ся въ руки суду въ Дембици.

— **Вдова пп міністрѣ войны, бар. Баверѣ** внесла просьбу до цѣсаря, щобы титулъ барона, якій цѣсарь надавъ бувъ ей мужеви, мбгъ перейти на брата ей, секретаря міністеріяльного Евг. Гавеншільда. Цѣсарь прихиливъ ся до тои просьбы и п. Гавеншільдъ буде носити титулъ барона и назвище Баверъ-Гавеншільдъ.

— **Войскова поліція** мае бути, якъ звѣстно, заведена въ Перемышли водъ 1 н. ст. сѣчня 1894 р. Той воддѣлъ буде складати ся зъ 2 офіцирбвъ и 60 вонкбвъ. Рбвночасно означено етатъ войсковои сторожѣ поліційнои у Львовѣ на 2 офіцирбвъ и 210 стражникбвъ, а въ Краковѣ на 2 офіцирбвъ и 193 стражникбвъ. Причина, для котрои въ столици и двохъ головныхъ крѣпостяхъ Галичины заведено войскову сторожу поліційну есть, побля донесеня N. fr. Presse, тая, щобы охоронити ся передъ шпіонами чужихъ державъ.

— **Огнѣ.** Въ Завадовѣ коло Стрыя повставъ дня 12 н. ст. грудня огонь и знищивъ загороду одного господаря. Огонь побложивъ 12-лѣтный наймитъ, що служивъ у сего господаря и побложивши огонь побстивъ ся на нѣмъ за се, що вбнъ воддаливъ его зо́ службы. Хлопець признавъ ся до вины и его воддано до суду.

— **Змѣна територіяльна.** Выдѣлъ краевый ухваливъ предложити соймови законъ о вылученю громадъ: Фельдбахъ, Кобыльница руска и Кобыльница волоска зъ округа повѣтовои репрезентаціи въ Чешановѣ, а о прилученю ихъ до повѣтовои репрезентаціи въ Яворовѣ.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 15 н ст. грудня занедужала въ Рыботичахъ повѣта добромильского 1 особа (побозрѣнье). — Лишає ся зъ попередно выказаными 4 недужихъ въ лѣченю. — Дня 16 и 17 грудня занедужала на холеру азійску въ Римановѣ 1 особа, въ Плотичи повѣта тернопбльского 2 особы. — Выздоровѣла въ Городовичахъ повѣта старомѣского 1 особа. — Дня 15 лишило ся въ лѣченю 4 недужихъ; дня 16 и 17 грудня занедужали 3 особы, выздоровѣла 1 особа, отже лишає ся въ лѣченю 6 недужихъ.

— **Дробній вѣсти** У Львовѣ померъ сими днями Теоф. Несторовичь, властитель реальности и еметитованый урядникъ, въ 64-бмъ роцѣ житя. — Павлина зъ Папарбвъ Лодиньска, бувша властителька бо́льшои посѣлости, померла у Львовѣ сими днями въ 84-бмъ роцѣ житя.

Надбслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 85 kr. bis **fl. 3·65** p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пропозицію принятій оо.: На Чаплѣ, дек. старосбльского. Іос. Литиньскій, Анат. Сѣнкевичь, Мих. Туряньскій, Стеф. Киричиньскій, Іос. Сабарай, Іос. Губицкій, Марк. Раставецкій, Конст. Хотинецкій; на Кобло старе, дек. самборского: Мих. Туряньскій, Володим. Левицкій, Стеф. Киричиньскій, Іос. Сабарай, Іос. Губицкій, Ник. Несторовичь; на Добрусинъ, дек. жовкбвского, Евг. Омеляньскій, Атан Тустановскій, Мих. Калимонъ, Володим. Насальскій, Алекс. Поляньскій, Іос. Долошицкій, Мих. Жарскій, Иги. Маликъ, Ник. Колтунюкъ, Ив. Кипріянъ, Вас. Охничъ, Ник. Осмѣловскій, Евст. Пелехъ, Ив. Савчаки, Теод. козакъ, Алекс. Очабрукъ, Щаст. Растевецкій; на Гуменець, дек. старосѣльского, Іос. Литиньскій, Анат. Сѣнкевичь, Ант. Весоловскій, Илія Маковей, Стеф. Киричиньскій, Ив. Сивчакъ, Ив. Шемердякъ, Кост. Хотинецкій, Іос. Губицкій: на Милкобъ, дек. олешицкого, Дан. Михайлобъ на Шумячь, дек. высочаньского, Дан. Михайлобъ.

Канонічну кнстітуцію одержали оо.: Алек. Хтѣй на Беньову, дек. высочаньского и Володим. Полошиновичь на Камяну, дек. мушиньского.

Презенту на Ляшки завязаній одержавъ о. Андр. Прухницкій.

Увольненье зо звязи епархіи перемыскои до епархіи львбвскои одержавъ Алекс. Ротко, окбнченый богословъ.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

Софія зъ Стефановичѣвъ Кокуревичева, жена учителя народного въ Долинѣ, померла вчера у Львовѣ по довгбй а тяжкбй недузѣ на запаленье легкихъ. Покбйна походячи зъ дому щиро-руского, була цѣле житье доброю рускою патріоткою. Перомъ ѣй земля! Похоронъ водбудесь завтра зъ улицѣ Личакбвскои на кладовище Личакбвске о годинѣ 3-бй зъ полудня.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Инспекторъ евіденційный Володисл. Зомбецкій, именованый старшимъ инспекторомъ евіденційнымъ въ 8-бй ранзѣ. — Міністеръ рольництва именувавъ асистентбвъ лѣсництва Володислава Лесьняка и Ник. Громницкого управителями лѣсбвъ, першого для Суходолу а другого для Вариць, управителѣвъ лѣсбвъ Кар. Гетнера и Фр. Клюсека люстраторами лѣсовыми при дирекціи доменъ у Львовѣ

— **Водзначеня.** Цѣсарь постановою зъ дня 6 н. ст. грудня с. р. поднѣсъ до шляхотства старосту Єронима Моравского въ Турцѣ зъ нагоды его переходу на пенсію.

— **Перенесеня.** Міністеръ рольництва перенѣсъ управителѣвъ лѣсбвъ Стеф. Ціпсера зъ Суходолу до Стар. Санча, Мат. Боженцкого зъ Гроблѣ до Доброгостова и Макс. Палляса зъ Вариць до Гроблѣ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Калуши розписує конкурсъ на посады акушерокъ окружныхъ зъ осѣдкомъ въ Завою, Довгбй войниловскбй, Войниловѣ, Кропивнику и Подмихайлю. Платня кождои акушерки выносить по 150 зр. рбчно. Подания треба вносити до 15 н. ст. сѣчня 1894 р.

„Телеґрамы Дѣла”

Вѣдень 19 грудня. Въ недѣлю водбуло ся тутки вѣче нѣмецкихъ хлопбвъ и ухвалило резолюціи, жадаючій розвязаня парляменту и розписаня новыхъ выборбвъ на побставѣ загального права голосованя.

Буда-Пештъ 19 грудня. Міністеръ скарбу Плѣнеръ прибуде сюды сего тыжня, щобы порозумѣти ся зъ міністромъ Векерлѣмъ въ справахъ фінансовыхъ.

Берно швайц. 19 грурня. Зборамъ звязку предложено законъ противъ анархістовъ.

Палєрмо 19 грудня. Вчера водбули ся демонстраціи роботниковъ середъ окликовъ: прочь зъ податками! Будки стражничій понищено, кблькохъ мытовыхъ стражникбвъ зранено.

Римъ 19 грудня. Кріспі водкликавъ ескадру выслану попереднымъ правительствомъ до Сициліи въ цѣли придавленя соціялістичныхъ рухбвъ.

Парижь 19 грудня. Вчера увязнено анархіста, столяря, при котрбмъ найдено експльодуючій матеріи. Въ сѣчни водбуде ся мѣжнародна конференція въ справѣ холєры.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На руки товариства „Рускихъ женщинъ“ въ Станиславовѣ** надбслали на дохбдъ маючого заложити ся института для рускихъ дѣвчатъ слѣдуючій дальшій фанты Вп. пп.: Антонина Грицишинбвна побставку на годинникъ зъ бѣлого шовку и цвѣтбвъ зъ филозелѣ; Минодора Цурковска двѣ жардиніѣркизъ порцеляны; Мальвина Вахнякова кошичокъ на тѣста, кубокъ и 30 кр.; Альбина Яконовичь фляконъ на цвѣты; С. Бучиньска два вахлярѣ стѣнній зъ цвѣтами и етажерку на білеты зъ зеленои волбчки. Марія Теодоровичева зъ Пацикова рушникъ зъ написею „Щасть Боже“ и двѣ вставочки до пошевокъ и пошевочокъ, зладженій Оленкою и Марунею Семенишинъ; Юлія Яцикевичь зъ Пацикова 5 зр., за котрій то дары складае выдѣлъ товариства сердечну подяку.

— **На стіпендію имени Маркіяна Шашкевича** зложили въ канцеляріи „Просвѣты“ пп.: О. Клим. Кульчицкій зъ Коломыѣ 15 зр. зобраныхъ комітетомъ обходу ювілею Маркіянового. — Іосифъ Кульчицкій зъ Будзанова 1 зр.

— **На будову дому для товариства „Зоря“** жертвували Вп. пп.: Чесникъ 25 кр., Пресвитеръ 50 кр., Н. Н. 60 кр., Н. Н. 40 кр., П. К. 50 кр., Н. І. 20 кр., Кольчицкій Сильв. 1 зр., Марковъ Димитрій 1 зр., Малиновскій Ив. 50 кр., Н. Н. 15 кр., панѣ Сивулякова и Юлія Врецьонова по 1 зр., Н. Бачиньскій зъ Косова 2 зр., Л. Мѣйскій 30 кр., Іос. Годель 40 кр., Ивасѣвка 30 кр., о. Конакевичь 50 кр., о. Гладиловичь 50 кр., Н. Н. 20 кр., Цеглиньскій 40 кр., зъ представленя уряженого Руско-народнымъ театромъ вплынуло 23 зр. 62 кр. — Всего водъ 20 грудня 1892 року **2050 зр. 47 кр.** — Сердечну подяку складае именемъ товариства „Зоря“ — *Василь Нагбрный*, голова товариства.

— **На будову рускаго театру** До тов. „Просвѣта“ у Львовѣ надбславъ д-ръ Володим. Лучакбвскій зъ Тернополя 20 зр., зложену п. Іос. Ингверомъ ліквідаторомъ тернопбльскои касы ощадности, котрій ему признано за сконтрованье книгъ фундаціи кн. Конст. Острогского въ Тернополи а котрій п. Ингверъ на просьбу д-ра Лучакбвского жертвувавъ на будову рускаго театру.

— **На памятникъ Маркіяна Шашкевича** зобрала п Ярослава Зельска 7 зр. въ домѣ о. Юл. Зельского зъ Убиня зложили Вп. пп.: о. Кульчицкій зъ Задворя 1 зр., д-ръ Дольницкій 1 зр., о. Сидоръ Зелькій и п. Ярослава Зельска 1 зр., 40 кр., о. Юл. Зельскій, Ом. Дольницкій, Высочаньскій, п. Коритко и п. Кіякбвна, учителька по 50 кр.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. М. Гол. въ Сол.** Всего зъ купонами одержано 9·75 зр. и вписано на рахунок, а до кбнца сего року прийде намъ ще 3·75 зр. — **Вп. М. Зас. въ Кол.** Поки-що не можемо рѣшити. — **Вп. Е. Руд. въ Стр.** За сей рбкъ ще 2 зр. — **Вп. В. Ков. въ Спа.** Годять ся. — **Вп. М. Мос. въ Пор.** Просимо о серіи числа льосбвъ а вдоволимо Вашому бажаню.

Конкурсъ.

Зъ уваги, що на попередный конкурсъ оголошеный въ мѣсяци червни 1892 р. не вплынула жадна розправа, про-то Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошує симъ на побставѣ акту фундаційного зъ даты: Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на три премін „Фундаціи имени Стефана Дубравского по 90 зр. а. в.

Премін тотій призначенй Высокоповажанымъ фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускбмъ языцѣ — зъ исторіи, ґеоґрафіи, етноґрафіи, економіи політичнои, господарства або права.

Премін маѣ право признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовій по день 1 н. ст. цвѣтня 1894 р.

Преміована рукопись стаѣ ся власностію Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ а рукописи праць непреміованыхъ будуть звернені авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“, у Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1893 р.

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова товариства „Просвѣта“.

Д-ръ *Костъ Левицкій*. членъ выдѣлу.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвалу) поручая у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкѣвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѣвъ противъ стратъ при евентуальнѣмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ услѣвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосѣвъ, якъ такожь платныхъ купонѣвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бѣльші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 90—?

рочки мужескій, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, манішеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный склад куфрѣвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пѣсля годинника львѣвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	656	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнѣвъ (вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабѣвки черезъ Тарнѣвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ або Ряшѣвъ (вѣдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	1038	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	638	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ Пѣдзамче)	234	916	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радѣвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурескои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Нешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	1038	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1141	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабѣвки via Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнѣвъ (тѣлько вѣдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарнѣвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1141	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	658	332	1046	1133	—
Сучавы	636	—	1036	531	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурескои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пѣдчеркнені значать пору нѣчну вѣдъ год 6-ой вечеромъ до 5-ой 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіялъ) продажа бідетѣвъ полосныхъ, окружныхъ довѣльно зуставлюваныхъ зшитківъ до ѣзды, тарифъ и розкладѣвъ ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ Информація въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Машинки до коркованя фляшокъ 50 кр 60 и 70; — **Ножицѣ до стриженя худобы** по зр. 1·85 и 2·25

поручає 4545

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники ілюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБѢТНЮ

КРАВЕЦКУ

и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Вел. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну

4963 *поручає* 2 30

Іосифъ Бенешь

Львѣвъ, ул. Академічна ч. 16.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляві** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминові порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБѢТНЯ** 53-156

Львѣвъ, ул. Заблоцкевича 11.

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

и МАҐАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чѣмъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публіку.

Одно и друге буде вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що Земляки будуть ставити выше мѣсцевый выробъ якъ фабрикація некраевій.

Краватки мого выробу можна дѣстати: въ складахъ Вп. Немойовского, въ конторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ галян еріяныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджує ся заразъ.

Маґазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшій фасоны, а на теперѣшню пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевій и аксамітній, шапочки „Варшавянки“ до совранки и капелюхи театральні. 4957 3—?

Маґазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный вѣдъ годины 9-ой рано до 8-ой вечеромъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

НОВА КАРТА

РУСИ УКРАИНЫ

выданя тов. недаґоґічного

есть до набутя въ Адміністрації „Дѣла“, одинъ примѣрникъ

4738 **за 20 кр.** 1—?

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроює ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товарѣвъ:

Шевіоты англійскій найновѣйшій,
Матерія вовняна чорна и въ краски,
Фляпельки французскій и англійскій
Покрыта на футра,
Барханы бѣлі и въ краски,
Хустки до окрытя и волочковій
Спѣдницѣ вовняні и шовковій,
Шіртіяни и Шіфзны,
Полотна, бѣлье столове,
Рушники хусточки до носа и т. д.

въ магазинѣ новѣйшей пѣдъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЛЯСЪ

передтымъ ВІЛЬҐЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4934 **Львѣвъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 1—6

Зъ пріємностію подаю до вѣдомости П. Т. Публики, що я побѣчь моєи, численно ласкавыми взглядами надѣлюванои

ДРУКАРНѢ

въ Станиславовѣ, при ул. Бельведерскѣй ч. 5.

отвориві

ЗАВЕДЕНЬЕ ЛІТОҐРАФІЧНЕ

въ котрѣмъ будуть выконуватись артистично всякого роду замовленя, именно: портреты, мапы, ілюстрації, пляны, ноты, дипльомы, благожелавя, огомошеня, запрошеня, етикеты, білеты, всяк го роду автоґрафы и т. д. и т. д.

Якъ друкарня, такъ и літоґрафія суть заосмотрені усовершеными машинами посвѣшными и потрѣбными приладами пѣсля вымоґу новочасныхъ, такожь способными силами роботными и артистичными — отже всѣ порученя въ кругъ друкарскѣмъ и літоґрафічнѣмъ будуть полагоджуватись на загальне вдоволенье

Поручаючи предприемства мои ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики, пишусь зъ поважаньемъ

4949 3—3 **СТАНИСЛАВЪ ХОВАНЕЦЬ.**

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскій сильній горѣвки дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ґраевій спеціяльні: Пародѣвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѣвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и горѣвки упривилеевані и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Конерника ч. 9 и въ головнѣмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 20—104

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 39—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѣвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Россійскій чай каравашный

въ оригінальнѣмъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пѣдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вѣдъ зр. 1·80 ажь до зр 10·40 за фунтъ россійскій поручає

В. ШАВЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1

Цѣнники даромъ и франко — Опакованье безплатно. 4898 13—17

Замовленя высылаємо вѣдъ 3 фунтѣвъ франко.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споведниці, жертовники проповѣдниці, лавки и инши цѣлковито выкѣнчені прикрасы.**

4641 церковній. 110—150

Вѣдновлюю старі иконы и иншій рѣчи.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ не пощадили и сушѣ европейскои и одна велика фабрика срѣбныхъ выробовъ мусѣла продати цѣлый свій запасъ за малу цѣну роботы. Я маю повномѣць перевести сю справу. Длятого посилаю кождому отсѣ предметы лише за 6 зр. 60 кр а то:

6 найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ въ правд. англ. вѣстремъ,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ вилъ къ одноцѣнныхъ,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложокъ,
13 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложечокъ,
1 америк. патентована срѣбна хохля
1 америк. патент. срѣбна ложка до молока,
2 америк. патент. срѣбній чарки на яйця,
6 англійскихъ пѣдставокъ Вікторія,
2 гарні свѣчники,
1 ситко до чаю,
1 найлѣпшій щипцѣ до цукру,

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ наведені 44 штуки коштували перше 40 зр. а теперь можна ихъ дѣстати за мінімальну цѣну **6 зр. 60 кр.** — Американьске патентоване срѣбло есть цѣлкомъ бѣлый металь, котрый задержує краску срѣбла 25 лѣтъ, за що гарантує ся. На доказъ, що сей инсерат не опирає ся на

нѣякѣмъ обманьствѣ

обовязую ся симъ публично, кождому, кому товаръ не подобає ся, звернути грошѣ, безъ нѣякого опору, а нѣхто не повиненъ припустити сея доброи и годы, щобы не купити собѣ сего гарного ґарнітуру котрый надає ся особливо на

пречудный роздвяный и новорѣчный подарунокъ

також яко подарунокъ весѣлный и для кождого порядного господаретва.

Дѣстати можна лише въ **А. ҐІРШБЕРҐА**

головній аґентурѣ сполучоныхъ американьскихъ патентованыхъ фабрикъ срѣбовыхъ товарѣвъ,

Вѣдень, II., Rembrandtstrasse 19. Телефонъ 7114.

Розсылка на провінцію за поступлатою або за присланьемъ грошей наперед. **Порошокъ до чищеня до того 10 кр.**

Правдиве лише зъ охоронною маркою що стоить побѣчь (металь здоровля).

Вытягъ зъ листовъ признанья:

Тексель, Австрія Гор. 21 лютого 1893.

Случайно выдѣвъ я у Є. Свѣтл пр. Вурмбранда ваше гарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости. Іосифъ Форсть, священикъ.

Оломуцъ 1 мая 1892.

Зъ присылку дуже вдоволеный, перейшла значно мои ожиданя. Капітанъ Cz...., мѣсцева команда. 4965 1—2

Звѣстный найбѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до огляднин рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенях 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4·0/350 зр. 24·—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·60 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальонозыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѣвъ стѣныхъ передъ и надъ лѣжка.

III **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елегантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., рамсансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы венетовій зр 3·75 занавѣсы вѣдмѣренй на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантнѣмъ выкѣнченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ канъ на лѣжка** и столы, ґарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лѣжка и одной на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовій зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы егерѣвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ ґюрце зр. 3, зъ атласу вовняного зр 5·80, накрытье для служебы вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ „Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѣжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій канъ на лѣжка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдній порученя 500 канъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрѣвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неґліжѣ. Юбки волочковій, сукенній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованій и кожуховій дитячій плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитячне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитячныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцѣвъ и модняровъ.

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерѣвске, вовняній рукавички и хустки, кашшоны, хустки коронковій, ешарпы, вахляри, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжизахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (50—?)

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Янкъ Белей. — Одѣвальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Друкарь въ фабр. Черлянського. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадянського.

Ч. 275. Львôвъ, Середа 8 (20) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Пооднôке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Недѣлки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Ostrożnie z ustępstwami!

Пôдъ такимъ заголовкомъ помѣстивъ краковскій Głos Narodu, дневникъ пôдъ редакцією Іосифа Роґоша, вступну статью, заслугующу на те, щобъ ей дословно навести нашимъ читателямъ, яко одну плюстрацію бôльше нинѣшнои політики кругôвъ польскихъ супротивъ Русинôвъ.

Статья та звучить дословно:

„Справа руска, запалююча бôльше якъ що-небудь иншого умы въ Галичинѣ вехôднôй, а за те въ Галичинѣ захôднôй, де населенье одноцѣльне, майже цѣлкомъ незнана, належить до найповажнѣйшихъ нашихъ справъ краевыхъ и не можна бути нѣ досыть обачнымъ, коли на неи глядить ся, нѣ досыть осторожнымъ, коли хоче ся ей розвязати.

Не будемо призадумуватись надъ тымъ, де треба глядати ей жерела; не хочемо такожь пытати, о скôлько ей истнованье оправдане; намъ выстане сконстатувати, що ся справа истнуе и зъ кождымъ днемъ, замѣсть тратити на значѣню, зыскуе радше на актуальности. Цѣла ей вага мѣстить ся въ тôмъ, що Русины мешкаючй мѣжь Ярославомъ а Чернôвцями, уважають той шматъ землѣ за свою выключну власнôсть, до котрои мы, Поляки, пôсля нихъ, не можемо собѣ робити нѣякихъ правъ, бо мы вдерли ся тамъ насильно. Отже ихъ змаганье иде до того, щобы насъ выперти зъ тои краины и выкинути за Сянъ. Хочь не кождé сторонництво руске высказуе се такъ остро, якъ мы се зазначили; хочь деякй зъ нихъ радй бы въ насъ навѣть вмовити, що хотѣли бы снôбльно зъ нами, на снôбльнôй земли, працювати, мимо того нема мѣжь ними нѣ одного сторонництва, котре або голосно, або бодай въ тайнѣ свого серця, не хотѣло бы позбути ся насъ разъ на все зъ краю, званого Червоною Русею.

Мы, Поляки, гадали зъ початку, що управильнюючи справу руску, найлекше ей тымъ розвяжемо; коли-жь така тактика показала ся завôдною, попали мы скоро въ другу крайнôсть и по части пôдъ напоромъ зъ горы, по части такожь въ наслѣдокъ власнои необачности, задумали мы полагодити ей уступствами. Здавалось бы, що хто добровôльно уступае противникови, той тымъ самымъ приведнуе его для себе и примушуе его полишити борбу. На око оно такъ представляе ся, однакъ въ дѣйстности есть инакше. Те, що въ товарискихъ вôдносинахъ еднае и братае, въ питанихъ суспôльныхъ а ще бôльше політичныхъ, роззухвалюе сю сторону, котра дешевымъ коштомъ добуваe уступствъ и робить ей непримиримою. Мы й певнй, що нема такои жертвы зъ нашои стороны, котра вдоволила бы Русинôвъ цѣлковито, хиба, що мы самй вôдйшли бы за Сянъ. Ажь тогдѣ зникла бы справа руска, бо на Руси Червонôй не стало бы елементу, котрого присутнôсть ярить ей и заострюе.

А чи можемо вôдôйти за Сянъ? Чи вôльно намъ трусливо опускати сю землю, котру нашй вôтцѣ вѣковою працею управляли для своихъ сынôвъ, и тымъ самымъ вложили на насъ обовязокъ, щобы мы передали ей нашимъ дѣтямъ?

Будьмо щирй. Хочь бы мы на Руси не уважали себе сильнѣйшимъ елементомъ, котрый працею цивілізаційною за пôвъ тысяча лѣтъ справедливо выборовъ собѣ тамъ передове становище; хочь бы мы уважали себе народностію лише рôвноправною зъ рускою и хочь бы мы въ уступствахъ хотѣли пôйти якъ найдальше, то ще й въ такôмъ случаю мусѣли бы мы жадати, щобы намъ признавано бодай рôвнй права зъ Русинами, що далось бы высказати словами:

Якъ мы, такъ и вы маѣте лише те, що добудете силою власнои працѣ, силою власнои цивілізаціи. Се признамо вамъ завсѣгды, але коштомъ власныхъ добуткôвъ не можемо васъ пôдпирати, бо намъ пôдъ загрозою зрады народнои справы, не вôльно сего зробити!

Отсе й становище, яке мы рѣшили займити супротивъ Русинôвъ и не сумнѣваемо ся, що нашъ голосъ есть голосомъ народу.

Наведенй слова мусѣли мы высказати въ хвили, коли зъ Вѣдня розходять ся вѣсти, що коло польске, боячи ся, щобы Русины не приступили до клюбу славяньского и въ той спôсôбъ не змôцнили опозиціи, змагае ся позыскати ихъ новыми уступствами, котрй мы мусѣли бы записати въ краю до рубрики народного недобору. Хочемо вѣрити, що тй вѣсти хибнй и що коло польске не забуде, що чи то у Львовѣ, чи у Вѣдни, стоить оно на сторожи якъ чести такъ и жизненныхъ интересôвъ своеи вôтчины!“

Повысше наведена статья Głos-у Narod-у есть однымъ доказомъ бôльше, що середъ Полякôвъ шовіністична нетерпимôсть до Русинôвъ не выгасае, а навпаки, навѣть що-разъ бôльшае. На поглядъ того орґану пôдвавельского — яке-небудь уступство для Русинôвъ сплямило бы honor polski и було бы zdradą sprawy narodowej...

Зъ Американьскои Руси.

Зъ послѣдного [6-ого] числа „Свободы“, выходячои въ Джерсі-Сіті, выймаемо отсй вѣсти:

Въ Джерсі-Сіті Русины заложили собѣ въ мѣсяци падолистѣ „політичный клюбъ“, перше того рода стоваришенье руске въ Америцѣ. До того клюбу вступило, якъ на початокъ, досыть членôвъ.

Въ Ню-Йорку Русины заложили своѣ братство, до котрого вступило вôдъ-разу около шѣстьдесять членôвъ.

До Пітсбурґа въ Пенсільвеніи приѣхавъ дня 11 листопада о. Амвросій Поляньскій [бувшій катихитъ ґімназіи дрогобицкои] въ супроводѣ о. Константкевича зъ Шамокина. Другого дня, въ недѣлю, мавъ перше богослуженье въ наповненôй народомъ церквѣ и проповѣдь руску. Русины зъ Пітсбурґа ждали цѣлый рôкъ и чотири мѣсяцѣ на приѣздъ свого священика зъ Галичины и за той часъ „перенесли найгôршй напады зъ стороны нашихъ противникôвъ“.

Въ Юнкерсѣ и Трои наставъ бракъ роботы, то мѣжь нашими людьми-робôтниками запанувала бѣда и богато ихъ розбйшло ся въ иншй околицѣ за роботою.

До Санъ-Франціска прибуло на однôмъ пароходѣ четверо „рускихъ людей“ що втекли зъ Сибиру.

Въ Оліфантъ померъ [забитый треномъ] Микола Дзядикъ, честный чоловѣкъ и щирый Русинъ, родомъ зъ села Ваневного въ повѣтѣ горлицкôмъ. „Въ народнôмъ дѣлѣ — пише „Свобода“ — покôйный всюда бравъ живую участь и за руску справу бувъ бы давъ житье.“ Яко членъ братства оліфантского бувъ похороненый дуже величаво коштомъ того братства. Домовину вôдпровадили на кладовище рускй братства зъ двома рускими орхестрами, що пригравали жалôбный маршъ рускій.

Редакція „Свободы“ звѣщае своихъ читателѣвъ, що пôслала до „старого краю“ триста долярôвъ на всякй книжки на розпродажъ для Русинôвъ въ Америцѣ.

Въ своѣмъ переглядѣ політичнôмъ „Свобода“ згадуе за нове міністерство кн. Віндішґреца. Кумъ Павло зъ кумомъ Петромъ журять ся тымъ, що „межи новыхъ міністрôвъ влѣзло два Поляки“, бо „то буде дуже погано для Русинôвъ въ Галичинѣ“...

Дописи „Дѣла”

Зъ провінціи.

[Будова латиньскихъ каплиць на Руси.]

Заходомъ кс. Оллендера, лат. пароха зô Стрыя, маe будуватись латиньска каплиця въ Хромогорбѣ [стація зел. Любѣнцѣ] для тамошныхъ Русинôвъ латиньского обряду.

Ще ревнѣйшимъ культуртреґеромъ пôдъ тымъ взглядомъ есть лат. парохъ Болехова кс. Адамъ Вѣдаевичь. Вôвъ ѣздить вôдъ дѣдича до дѣдича, до камеральныхъ зарядôвъ и доказуе „якъ на долони“, що руске духовеньство тысячѣ польскои людности перетягнуло на рускій обрядъ и зрущило до кореня. Его-жь заходами будуе ся зъ камерального матеріялу каплиця латиньска въ Лисовичахъ пôдъ Болеховомъ а незабаромъ маe станути латиньска каплиця въ Довгôмъ [коло Моршина].

Польскй кеьондзы пôдъ тымъ взглядомъ не перебирають въ средствахъ. Стероризувати якого дѣдича грозою „ржонду народового“, майструвати собѣ историчнй даний, выдумувати статистичнй цифры — то у нихъ якъ меду лизати. И не одинъ дѣдичь, хочь-бы не радъ, мусить давати грошѣ, дерево, поле пôдъ каплицю, щобы не стратити дипльомъ „prawdziwego szlachcica, zacnego obywatela i dobrego Polaka...

Я довѣдавъ ся о такôмъ фактѣ (зъ найвѣродостойнѣйшого жерела): Кеьондзъ В. заѣхавъ до одного дѣдича, котрого вже передъ тымъ хотѣвъ въ махіявельскій способôбъ принудити, щобы своимъ коштомъ побудувавъ каплицю. Дѣдичь зовсѣмъ розумно пояснивъ кеьондзови, що въ селѣ церковь валить ся (де вôнъ патрономъ), що по приказу властей громада уже зъ весною мусить будувати нову школу, а въ наслѣдокъ градобитя, слотъ, розливу водъ и неурожаѣвъ вôдъ чотирохъ лѣтъ въ громадѣ нужда, недостатокъ, бѣда, голодъ и холодъ. Латиньскій кеьондзъ страшно тымъ прогнѣвивъ ся, кинувъ ся терорызувати 70-лѣтного старця-дѣдича и заявивъ категорично, що „Kaplica będzie, bo być musi. Postanowionem jest, że za wezwaniem wieszcza Kornela Ujejskiego ma się utworzyć towarzystwo za wszystkich prawych obywateli i posiadaczy dóbr ziemskich przy pomocy duchowieństwa polskiego, celem budowania kaplic we wschodniej Galicyi. Towarzystwo jest prawie na ukonstytuowaniu, kaplica więc będzie, bo być musi! Ja tylko żądam, by pan [дѣдичь] nie został na uboczu, bo będzie kiepsko...

Ipsissima verba! А мы що робимо? Де наше товариство будовы церквей?

Схаменѣмъ ся, бо буде за пôзно!

Семенъ Чернець.

Рухъ въ рускихъ товариставхъ.

На послѣдньомъ [51 ômъ] засѣданю головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ дня 7 грудня с. р. порѣшено мѣжь иншими слѣдуючй справы:

1. Замкнено рахунки обходу перенесеня мощей Маркіяна Шашкевича. Всего приходу на сю цѣль вплынуло 773 зр. 18 кр.; розходы выносили 726 зр. 57 кр., лишилась надвыжка 46 зр. 61 кр. и тую квоту призначено на фондъ стіпендійный имени Маркіяна Шашкевича.

2. Рѣшено розписати конкурсъ на выданництва фундаціи Дубравского.

3. Надѣлено книжочками читальню въ Бродахъ и братство церковне въ Иловѣ.

Принятй въ члены товариства:
Григорій Козакъ въ Сухôй Воли.
Вас. Гриневичь въ Скварявѣ.
Андрей Солодухъ въ Іордановѣ.
Василь Ротко въ Маластовѣ.
Иванъ Яновскій въ Хохоневѣ.
Дамянъ Турчанъ въ Коничинцяхъ.
Григорій Лашинъ въ Горайци.
Павло Лошнѣвъ въ Дубкôвцяхъ.
Николай Маґола въ Мизуни.
Петро Гладунъ „
Николай Хоминъ „
Исидоръ Голубовичь въ Товстенькôмъ.
Текля Петрицка „
Михайло Тижбôръ въ Тухольцѣ.
Олекса Скôльскій „
Миподора Цурковска въ Станиславовѣ.
Читальня въ Бродахъ.
Братство церковне въ Иловѣ.
Федôръ Теслюкъ въ Виноградѣ.
Андрѣй Пелехатый въ Милятинѣ.
Иванъ Квасъ въ Комарнѣ.

Справозданье зъ **загальныхъ збôрôвъ членôвъ товариства „Шкôльна Помôчь у Львовѣ“.**

Вечеромъ о 7-ôй годинѣ дня 1 (13) грудня с. р. вôдбулись загальнй зборы членôвъ товариства „Шкôльна Помôчь у Львовѣ“ въ комнатахъ взôрцевои рускои школы въ Народнôмъ Домѣ. Въ заступствѣ недужого ще головы товариства, о. Іоана Редкевича, вôдкрывъ нарады збôрôвъ о. Олекс. Стефановичь довшою вступною промовою, зазначуючою потѣшаючій розвôй и въ кождôмъ взглядѣ хосенну дѣяльнôсть выдѣлу товариства; внѣсъ вôдтакъ, щобы одному зъ найдѣяльнѣйшихъ членôвъ вы-

Поминки Маркіяна Шашкевича

въ Бережанахъ въ день 5 грудня 1893.

Пôзнымъ вечеромъ дня 4 грудня с. р., перебувши всякй можливй „штрапацы“ подôльскои осѣнноі дороги, заѣхавъ я щасливо въ село Н, мѣсцевôсть положену 2—3 милѣ вôдъ Бережанъ до мого швагра, мѣсцевого пароха, котрому ще давнѣйше заповѣвъ я свôй приѣздъ, однакъ не могучи за-для рôзныхъ перешкодъ означити докладно дня, коли прибуду.

Швагеръ и сестра повитали несподѣваного а давно невиданого гостя зъ правдивымъ ентузіязмомъ радости. По привитаню, якъ звычайно, посыпались всѣлякй можливй розпыты на знѣстну тему: чи здоровй, хто вмеръ, хто заручивъ ся, хто оженивъ ся, хто народивъ ся, а при вечерѣ котра дальшимъ порядкомъ станула на стôлъ, заявивъ я[необачно моимъ любымъ надѣю, що по зазнаныхъ злидняхъ проклятои дороги буду мôгъ у нихъ до пересыту вôдпочати, — коли ненадѣйно зъ устъ молоденькои мови сестрѣнницѣ, цѣкавои Олѣ, почувъ я фатальнй слова:

— Анѣ не думайте, вуйку, вôдпочивати! тажь завтра скоро свѣтъ ѣдемо всѣ до Бережанъ на поминки Маркіяна Шашкевича. Спѣвати буде „Боянъ“... Хиба не знаѣте?

Зъ встыдомъ признавъ ся я, що нѣчо о тôмъ не знаю, бо вештаючись за дѣлами по рôзныхъ сторонахъ, часописи рускои на очи не видѣвъ, а швагеръ повѣдае:

— Такъ есть, любый Андрѣю, въ Бережанахъ завязавъ ся недавно „Боянъ Бережаньскій“ пôдъ управою нашого Остапа и першій свôй выступъ и хрестины ладить на завтра въ память незабутого Маркіяна. Кажу тобѣ: буде чудо! Бувъ я разъ на пробѣ бояньскôй въ Бережанахъ и выйшовъ просто зентузіязмованый. Спѣвають, якъ соловѣ, до солѣвъ запросили панну Дияковску и о. Рыбака, ставлять хоръ мѣшаный въ 50 люда, на декляматора и провѣдника упросили о. Олексу Бобикевича зô Стрыя... кажу тобѣ, роскôшь!

— Га, коли такъ, то трудно не ѣхати, — повѣдаю, — а ты, Олю, не бий такъ въ долонѣ и не выноси ся зъ тымъ своимъ „Бояномъ“, бо ще велике пытанье, якъ вôнъ справить ся Знаемо мы таке лицарство!

— О міліонъ коронъ закладаюсь — кличе Оля — що будете плакати!

Я тôлько накивавъ малôй жартуни, радуючись въ душѣ, що въ тôмъ молодôмъ серденьку стôлько вѣры, певности и огню молодечого.

Ледви зазорѣло выбрались мы въ четверо до Бережанъ, та дорога була така прикра та грудниста, що просто приходилось плакати.

— Видишь Олю — вôдзываюсь до сестрѣнницѣ, — я вже теперь плакати починаю, ты выграла міліонъ, та тôлько шкода, що народу буде мало на тôмъ вашôмъ торжествѣ, бо противъ такои груды и найзавзятѣйшій стратить вôдвагу ѣхати.

— Ехъ, вуйку, вуйку! — кличе Оля — вы всѣ старе поколѣнье, нездары однаковй... отъ тôлько сидѣвъ бы, спавъ бы та люльку куривъ бы! Та я вамъ не дивуюсь, бо вы зô Львова... а у насъ нарôдъ не зъ того сукна краяный. У насъ на пробы Боянскй все ставить ся якъ одинъ мужь, чи слота, чи погода, а маемо такихъ соколикôвъ, якъ о. Копачь зъ пôдъ Поморянъ, що чи громы били бы, чи повѣнь, чи инше бъ яке лихо наступило, — вôнъ на пробу Бояньску першій нехибно прибуваe. Чи думаете, що тй люде остали бы дома въ такъ велике свято?

И зновъ мусѣвъ я солодкй слова любои своячки сховати до кишенѣ и гôрке чувство пекучого сорому мимоволѣ огорнуло мою душу.

Коли мы прибули до мѣста, була вже 11 година передъ полуднемъ, тожь поскидавши въ готели чимъ борше нашу подорожну одежу, поспѣшили мы до мѣсцевои парохіяльнои церкви, де мало ся власне вôдправляти богослуженье зô упокôй великого покôйника. Церковь зовсѣмъ непростору на таке свято, застали мы биткомъ наповнену народомъ. Мѣщане, селяне, молодѣжь шкôльна и численна інтеліґенція обохъ полôвъ заступили густою лавою цѣлу наву церковну и все те звертаѣсь очима передъ престолъ, де на высокихъ свѣчникахъ горить вокругъ укрытои за ними могилы рядъ свѣчокъ, а на стовпахъ, ослоненыхъ крепою, палають огнѣ спірітусовй, кидаючи синяве а понуре свое свѣтло на фонъ высокои могилы. Въ церквѣ царить сумракъ, такъ милый а осѣненый колись Маркіяномъ, бо вôкна заслоненй густою крепою, котра на знакъ жалобы вкрываe рôвно-жь хоругви и свѣчники престольнй Изъ хорôвъ доносить ся трогаюче „Святъ, святъ“ — знакъ, що донерва половина богослуженя. Рôвный, металічный теноръ веде сумовиту мельодію и ему вторуе басъ такій могучій и потрясаючій, що крôзь нову церкви чутно бренькôтъ шибъ вôконныхъ. Оля шепче менѣ до уха, що се хоръ Бояна Бережаньского [хочь изъ ревности промахнулась, бо — якъ я довѣдавъ ся — то спѣвала тутешна руска бурса] а басомъ, каже, спѣваe о. Рыбакъ.

Черезъ товпу народу удалось намъ вкôнци зъ трудомъ пробратись передъ саму могилу и тутъ въ-перве на менѣ, зворушеному вже потрясаючимъ спѣвомъ, сповнились слова любои моеи своячки, що на Маркіяновôмъ торжествѣ прийдесь менѣ поплакати.

Ото у головахъ могилы, уложенои зъ каменя а прибранои зеленымъ мохомъ, стремѣвъ простый березовый хрестъ, котрый доси ослоненый вѣнкомъ и свѣчками закрывъ ся передъ моимъ окомъ — а на его видъ защемѣло неждано мое серце и двѣ горячй сльозы выступили менѣ пôдъ повѣки.

О Маркіяне! Не въ палатахъ ты живъ, не середъ богатства и роскошѣ, а на бѣдноѣ рускôй голодôвцѣ, середъ стрѣхъ соломяныхъ, середъ нужденного, чорною долею прибитого народу; не всмѣхались тобѣ на вѣку нѣ гаѣ пальмовй нѣ огороды міртовй, а лишь верба та береза, тотй невôдступнй товаришки рôдныхъ рускихъ нивъ та сѣлъ убогихъ, нашептували тобѣ твои думы та пѣснй сумовитй! На березѣ, тôй пальмѣ нашого непышного краю, певно неразъ спочивало зъ любостію твое ясновидюче око, береза росла десь пôдъ бокомъ домôвства твого убогого и красила певне грôбъ твôй на цвинтари сѣльскôмъ, де ты до недавна спочивавъ мѣжь дорогимъ твоимъ людомъ, — то-жь и березовый хрестъ, немовь символъ убожества и сиротскои долѣ поставлено теперь въ головахъ тои святочнои могилы, щобъ вытискавъ сльозы зъ очей тыхъ, котрй, зрозумѣвши твое житье безталанне а повне посвященя и самовôдверженя для рôдного народу, прийшли поклонитись безсмертному твоему пороху!

Охолонувши трохи вôдъ потрясаючого вражѣня спытавъ я Олѣ, чимъ дѣломъ сей справдѣ чудовый курганъ зъ березовымъ хрестомъ, що такъ на першій поглядъ зворушуе кождого, — а у вôдповѣдь почувъ я:

— Се, вуйку, робота нашихъ Бояністокъ;

дѣлу, п. Гр. Врецьонѣ, выразити подяку, а п. Теоф. Грушкевича запросити до дальшого веденя справъ загальныхъ зборовъ.

По выконаню обохъ сихъ внесень обнявъ провôдъ зборовъ п. Теоф. Грушкевичь и запросивъ секретаря и касіера товариства до здания справы зъ цѣлорôчнои дѣяльности уступаючого выдѣлу. Впередъ секретарь о. Вас. Навроцкій а вôдтакъ касіеръ п Гр. Врецьона зложили повне справозданье зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу. Зъ сихъ справоздань довѣдано ся, що загального доходу по день 1 (13) грудня с. р. товариство мало 610 зр. 36 кр., а выдаткôвъ 518 зр. 73 кр., та що вôдтакъ лишилось въ касѣ на бѣжучій потребы всего лишь 91 зр. 63 кр., котрі заразъ выслати треба за выготовленье части чобôтъ.

Зъ приємностію довѣдуємо ся такожь, що зелѣзный фондъ товариства зъ запису бл. п. о. Ем. Косака въ квотѣ 1.000 зр. поббольшивъ ся сего року о квоту 10 зр. черезъ ласкаве дарованье одного удѣлу тов. „Народна Торговля“ у Львовѣ Всч. о. Михаиломъ Гулою, парохомъ и почетн. крилошанином въ Борщовѣ, за що загальнй зборы черезъ повстанье выразили свою подяку.

На дохôдъ въ квотѣ 610 зр. 36 кр. вплынули головно отсій квоты: 1) зъ членьскихъ вкладокъ и жертвъ 251 зр. 80 кр.; 2) соймова запомога зъ 1892 р. 100 зр.; 3) запомога галицкои касы ощадности 100 зр.; 4) даръ Высокопреосв. митрополита киръ Сильвестра 10 зр.; 5) даръ Всч. о. Волод. Садовского 50 зр.; 6) складка участникôвъ зборôвъ св. апост. Павла 15 зр.; 7) складка и коляда питомцѣвъ-дякôвъ духовнои семинаріи у Львовѣ 10 зр. 30 кр.; 8) вôдсотки зъ Косакового фонду 40 зр.; 9) пушки въ Ставропигійскôй книгарни. въ роботни п. Мих. Спожарского, въ консисторскôй канцеляріи и въ комнатѣ до снѣдань „Народнои Торговлѣ“ дали 21 зр. 76 кр.; 10) зъ розпродажи книжокъ, дарованыхъ п. Омеляномъ Партицкимъ и другими 11 зр. 50 кр. — Всѣмъ симъ великодушнымъ добродѣямъ выражаємо прилюдно сердечну подяку.

Въ квоту 518·73 зр. входять слѣдуючій выдатки: 1) на книжки и приборы до писаня та науки 125·17 зр; 2) на гуньки 177·60 зр.; 3) на обувь 164·50 зр.; 3) на одѣжь и приборы до шитя для дѣвчатъ 44·17 зр.; 4) на услугу и другій дрôбній выдатки 7·29 зр.

Добродѣємъ товариства бувъ до недавна Совѣтъ Ставропигійского Института, котрый рôкъ-рôчно дававъ безплатно шкôльній книжки на квоту и до ста зр.; тому то загальнй зборы ухвалили вôднестись теперь зъ просьбою до Выс. Рады шкôльнои краєвои о даровй шкôльнй книжки для бѣднои молодежи шкôльнои. Вôдтакъ ухвалено удатись зъ просьбою о грошевій запомоги до Совѣта Народного Дому, до товариства „Просвѣта“, до Клюбу рускихъ жѣнокъ и взагалѣ до институцій, розпоряджаючихъ бôльшими капіталами; бо треба знати, що зъ основаньемъ окремои рускои школы дѣвчатъ при ц. к. учительскôй семинаріи у Львовѣ поббольшила ся и дѣяльность та опѣка тов Шкôльна Помôчь. Найбôльшои опѣки однакъ потребуе мѣска школа им. Маркіяна Шашкевича, котра, умѣщена въ невôдповѣднôмъ будынку, не може чомусь розвити ся хосенно, а котрою то школою опѣкуе ся такожь тов. Шкôльна Помôчь.

На внесенье контрольнои комісіи, зложенои зъ о. Евг. Гузара и п. Ант. Хойнацкого, дали зборы абсолюторію уступаючому выдѣлови зъ его цѣлорôчнои дѣяльности касовои.

До нового выдѣлу на слѣдуючій рôкъ выбранй яко члены: 1) о. Олександеръ Стефановичь, катихитъ учительскихъ семинарій; 2) п. Григорій Врецьона и 3) п. О. Гриневичь учителѣ взôрцевои рускои школы при ц. к. мужескôй учит. семинаріи; 4) п. Іоанъ Гамота, учитель мѣскои рускои школы им. Маркіяна Шашкевича; 5) панна Варвара Литиньска, учителька женьскои взôрцевои рускои школы при ц. к. женьскôй учительскôй семинаріи; заступниками выдѣловыхъ членôвъ выбранй: 1) п. Людомира Новицка, учителька женьскои взôрцевои школы при ц. к. учительскôй семинаріи и 2) п. Антоній Хойнацкій, книгарникъ въ Ставропигійскôмъ Институтѣ. До контрольнои комісіи выбрано: 1) о. Евгенія Гузара настоятеля дѣвочого воспиталища сестеръ Василіянокъ у Львовѣ и 2) п. Михайла Спожарского, переплетника книжокъ и горожанина мѣста Львова.

Новый выдѣлъ пôдъ проводомъ п. Гр. Врецьоны уконституовавъ ся въ сей способôъ, що выбравъ о. Олекс. Стефановича головою, п. Гр. Врецьону заступникомъ головы и касіеромъ, п. О Гриневича секретаремъ, п. Іоана Гамоту бібліотекаремъ. Даючи Вп. Публицѣ отсе справозданье зъ цѣлорôчнои дѣяльности товариства Шкôльна Помôчь у Львовѣ, просить заразомъ новый выдѣлъ, щобы Высокоповажанй члены и Добродѣѣ сего товариства зволили ласкаво вôдносити ся до него зъ повнымъ довѣріемъ и надсылати великодушно свои лепты въ грошахъ и одежи на тй руки, на якй Имъ найвыгôднѣйше.

Вôдъ выдѣлу т.в. Шкôльна Помôчь у Львовѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На вôсторковôмъ засѣданю палаты панôвъ принято безъ діскусіи выимковй розпорядженя для Праги и околицѣ, вôдтакъ ухвалено буджетову провізорію по промовѣ Шенбурґа, Гавсвірта и Фалькенгайна, котрй именемъ трохъ сторонництвъ палаты похвалили програму правительства и высказали ему вотумъ довѣря. Именемъ правительства подякувавъ Віндішґрецъ за довѣрье заявляючи, що правительство буде старати ся удержати се довѣрье на тривкихъ основахъ. Опôсля ухвалила палата проєктъ закона о льокальнôй зелѣзници Чернôвцѣ Новоселиця, дальше проєктъ провізоричного управильненя торговельныхъ вôдносинъ зъ Испаніею и проєктъ конґруальный, почôмъ Віндішґрецъ оголосивъ вôдроченье сесіи рады державнои.

Перше вѣче нѣмецкихъ хлопôвъ, про котре звѣстили коротко вчерашній телеґрамы, вôдбуло ся въ недѣлю у Вѣдни при численнôй участи селянъ зъ рôзныхъ сторôнъ монархіи. На вѣчу ухвалено мѣжь иншими вôзвати правительство, щобы займило ся аґрарнымъ законодавствомъ, примѣненымъ до потребъ населеня сѣльского, и щобы займило ся реформою законодатною въ тôмъ напрямѣ такъ, щобы селяннъ увôльнивъ ся вôдъ переваги капіталізму и здобувъ собѣ тривкй условины бутя на рôлѣ. Спеціально вѣче домагало ся выкупу селяньскихъ довгôвъ гипотечныхъ державою за легкими засторогами звороту и за малымъ процентомъ, дальше достатченя дешевого кредиту особистого державою, передачѣ войсковыхъ доставъ пôсля сталыхъ цѣнъ звязкамъ селяньскимъ, побудованя маґазинôвъ складовыхъ для безпосередного спроваженя сирыхъ плодôвъ зъ сѣлъ зъ поминеньемъ посередныхъ торговцѣвъ. Вôдтакъ жадало вѣче безпроцентовыхъ пôдмогъ для селянъ навѣщеныхъ елементарными выпадками, паралізованя конкуренціи Угорщины, загранцѣ и краєвъ заморскихъ черезъ вôдповѣднй мыта охоронній и діференційнй, усуненя высокихъ мытъ скарбовыхъ въ цѣли уможливленя вывозу головныхъ продуктôвъ рôльничихъ до сусѣдныхъ краєвъ, усталеня державою мінімальнои цѣны жита, котра запоручувала-бъ ренту, вôдповѣдну вартости грунту, запевненя minimum existentiae, вôльного вôдъ екзекуціи, розширеня автономіи громадскои, заведеня мировыхъ судôвъ въ кождôй громадѣ, достатченя добрыхъ учителѣвъ и добрыхъ лѣкарôвъ сѣльскимъ громадамъ, полекшѣ тягарôвъ войсковыхъ и знесеня закона о фальшованю средствъ живности. — Провôдникомъ вѣча бувъ Іосифъ Штайнінґеръ, а число всѣхъ участникôвъ доходило до 600 осôбъ. Були тамъ вôдпоручники зъ долѣшнои Австріи, зъ Чехіи, Моравы, и то въ бôльшôй мѣрѣ властителѣ дрôбныхъ селяньскихъ посѣлостей. На вѣчу явили ся такожь роботники соціяльно демократичного сторонництва, а христіяньскихъ соціялістôвъ репрезентувавъ пос. Шляйзінґеръ. Въ часѣ діскусіи выявили ся найбôльшй рôзницѣ поглядôвъ въ справѣ реформы выборчои, при чôмъ прийшло навѣть до певного непорозумѣня.

Комісія правничa палаты послôвъ угорского парляменту ухвалила одноголосно по дуже прихильно принятôй бесѣдѣ міністра судôвництва, проєктъ закона о цивільныхъ вѣнчанях. Въ часѣ загальнои діскусіи заявили такожь и члены комісіи, котрі належать до опозиціи, що приймають проєктъ, бо принятье его годѣ уважати квестіею сторонництва.

Соймъ долѣшнои Австріи отворивъ маршалокъ краєвый Ґуденусъ пôдносячи, що край завдяки мудрости монарха, може споглядати въ будучнôсть безъ журбы о забуреньe спокою. Зôбранй послы на зазывъ маршалка подняли трічи окликъ въ честь цѣсаря.

По торжественнôмъ богослуженю отворивъ намѣстникъ Кібекъ соймъ стирійскій, представляючи нового маршалка Атемса и его заступника Радая. Атемсъ згадавъ про знаменну дѣяльнôсть Вурмбранда, зъ котрымъ не въ силѣ рôвняти ся що-до заслугъ, заповѣвъ проєкты законôвъ о охоронѣ птицъ и о рыболовли и закôнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря.

Процесъ противъ молодо-ческого товариства „Омладины“ розпочавъ ся уже и потреваѐ три тыждні. Зъ огляду на се деякй оборонцѣ понехали заступництва обжалованыхъ передъ судомъ выимковымъ. Яко оборонець обжалованыхъ, зъ котрыхъ 16-омъ закинено зраду державну, буде фунґувати такожь колишный бурмістръ Праги д-ръ Тома Черни. Всѣхъ обжалованыхъ есть 78 членôвъ „Омладины“, и зъ нихъ находить ся 33 на вôльнôй стопѣ, 45 въ слѣдствѣ; 38 родомъ зъ Праги, 1 зъ Вѣдня, а прочій зъ околицѣ Праги. Пôсля званя есть: 1 кандидатъ адвокатскій, 1 слухачь фільософіи, 4 дневникарôвъ, 1 кандидатъ стану учительского, 12 друкарѣвъ 3, студентôвъ, а прочій ремѣсники.

— —

Дневники французкій все ще займають ся справою динамітного атентату въ палатѣ Бурбонôвъ. Головна ихъ увага звернена на особу инжинера Павла Реклі, котрый и доси оповитый грубою ослоною тайны. Передъ кôлькома днями звѣстили ґазеты, що вôнъ выбравъ ся зъ родиною до Царгорода, а теперь показало ся, що вôнъ утѣкъ до Лондону. Судове слѣдство въ справѣ злочину Велянта веде ся саме въ тôмъ напрямѣ, щобы збагнути, чи и Реклі не приложивъ руки до робленя бомбы, чи лишь самъ Велянъ користувавъ ся рецептами, подаваными въ анархістичныхъ дневникахъ. А мѣжь тымъ француска праса розгадуе такожь квестію, въ якій способôъ сформулувати-бъ обжалованье противъ Велянта, и яка кара дожидае его. Пôсля осуду найвызнатнѣйшихъ правникôвъ, Велянъ повиненъ ставати передъ судомъ присяжныхъ, обжалованый о нарочній намѣры убійства. Арт. 2 кодексу карного мѣстить постанову, що за насилуване убійство, хотяй оно не удало ся за-для обставинъ незалежныхъ вôдъ волѣ переступня, вымѣрюе ся кара смерти такъ само, якъ и за убійство на основѣ арт 296 и 302 Отже имовѣрно обжалованье противъ Велянта буде сформулуване на основѣ згаданыхъ параґрафôвъ. Законъ противъ динамітардôвъ, выданый 3 цвѣтня 1892 р. зъ нагоды атентату Равашоля, не може бути примѣненый до Велянта, бо вôдносить ся до атентатôвъ вымѣреныхъ противъ публичныхъ будынкôвъ, а не противъ осôбъ.

— —

Новый італійскій кабінетъ Кріспіого почавъ уже фунґувати Чи зможе вôнъ повести Італію по дорозѣ розвитку, або чи радше зъумѣе вылѣчити болючу сторону ей, то-бъ то направити фінансы — нинѣ ще розгадати не можна. Складъ кабінету вызначуе ся людьми майже фаховыми, тожь може бути, що зготовить державѣ красшй хвилѣ, якъ тй, що приходилось ѣй переживати въ послѣдныхъ часахъ. Самъ Кріспі належить до найвызнатнѣйшихъ мужѣвъ державныхъ въ Европѣ. Бувъ зъ-першу адвокатомъ, боровъ ся въ р. 1848 противъ Бурбонôвъ, опôсля бувъ революційнымъ міністромъ вôйны, утѣкъ до Франціи, вôдбувъ въ р. 1860 зъ Ґарібальдимъ славный похôдъ на Сицилію и зъорґанізувавъ управу острова для новои Италіи. Вôдъ р 1861 бувъ провôдникомъ лѣвицѣ, а въ р. 1875, коли лѣвиця прийшла до кермы, ставъ президентомъ палаты, опôсля-жь въ р. 1877 міністромъ справъ внутрѣшныхъ. Зъ того становища мусѣвъ заразъ уступити за-для скандального процесу. Вôдъ тои поры стоявъ вôнъ въ опозиціи до політики трансформаційнои, доки его Депретісъ не взявъ въ р. 1887 до кабінету. По смерти Депретіса, ще въ тôмъ самôмъ роцѣ, ставъ его наслѣдникомъ. Въ р. 1890 пôдприймивъ Кріспі новй выборы, але его заразъ повалили. — Друга найважнѣйша тека фінансôвъ спочиваѐ въ рукахъ Соніна, звѣстного писателя національнои економіи. Побôчь теоретичныхъ вѣдомостей, вôнъ маѐ такожь и практику, котрои набравъ, працюючи яко пôдсекретарь державный въ міністерствѣ скарбу. Его уважають державнымъ соціялістомъ. — Теку міністра роботъ обнявъ Саракко, такожь добра сила фінансова — Міністромъ освѣты ставъ Бачелі, голосный лѣкарь; міністромъ торговлѣ и рôльництва Бозелі; міністромъ судôвництва Календе ді Тавані; почтовымъ міністромъ Ферарісъ; міністромъ справъ заграничныхъ Блянкъ; міністромъ вôйны Мочені и міністромъ маринарки Моринъ.

— —

Якъ вѣдомо зъ вчерашныхъ телеґрамъ, звязковому зôбраню въ Бернѣ предложено законъ противъ анархістôвъ. Сей законъ дасть ся обняти такими точками: 1) Хто намовляе до дѣла, котре може кого-небудь позбавити житя, пôдпадае карѣ що-найменше 5 лѣтъ вязницѣ. 2) Хто споруджуе матеріи експльодуючій, о котрыхъ знае, що мають ужитись въ цѣляхъ злочинныхъ, пôдпадае такожь повышшôй карѣ. 3) Хто уживъ матерій експльодуючихъ въ цѣляхъ злочинныхъ, пôдпадае карѣ найменше 10 лѣтъ вязницѣ. 4) Хто не повѣдомить власти о приготованяхъ до злочинныхъ атентатôвъ, пôдлягае карѣ бодай 3-мѣсячного арешту. 5) Такожь острôй карѣ пôдлягають тй, що при помочи прасы заохочують до злочинныхъ дѣлъ.

— —

Побôчь Бельґіи нема може нѣ въ однôй державѣ такъ пригожихъ елементôвъ, если не до анархізму въ повнôмъ значѣню того слова, то до забурень и неспокоѣвъ взагалѣ, якъ саме въ Испаніи. Вже самі партійнй боротьбы прибирають такъ острый характеръ, що переходять границѣ політики и, грозячи публичнôй безпечности, стають пострахомъ перевороту въ вôдносинахъ суспôльныхъ. При такôмъ сустѣку обставинъ, заостреныхъ ще динамітными атентатами, нѣчо дивного що Испанія хоче посередничити въ справѣ мѣжнароднои акціи противъ анархістôвъ. У неи дома слѣдять и глядають безнастанно за тыми небезпечными елементами — однакъ доси не вспѣли выловити справника атентату въ барцельоньскôмъ театрѣ. Вправдѣ поліціи удало ся ту и тамъ попасти на слѣдъ анархістôвъ, ихъ навѣть арештовано и найдено при нихъ велике число книжокъ, цѣкавыхъ документôвъ и т. д, але мабуть тй арештованя не принесли бажаныхъ результатôвъ, коли дотеперь нѣчого не чути про якій-небудь процесы противъ анархістôвъ. И здаѐть ся, пôдъ напоромъ нагôнки за анархістами сторонництво републиканьске притихло. Однакъ, щобы тишина не обняла и арены політичнои боротьбы, зновъ пôднесли голову Карлісты. Очевидно, они звертають ся противъ короля и противъ реґентки, а власти испаньскій мабуть не мають на стôлько силы и вôдваги, щобы выступити противъ нихъ. Въ своѣмъ орґанѣ зовсѣмъ явно нападають на испаньскій двôръ и заповѣдають такожь усуненье короля португальского. Щобы вытворити собѣ образъ ихнои вражды до короля и реґентки, доволѣ буде навести слова орґану карлістôвъ, котрый мѣжь иншимъ пише таке: „Оклики, котрыми працано Мартінеца Кампоса и его воякôвъ: „Нехай живе король!“ могли вôдносити ся лишь до першого вождя и шляхтича народу, до мужа поважаного въ народѣ за-для высокихъ честнотъ и прикметъ, але нѣколи до реґентôвъ, котрі засѣдаючи на престолѣ вôдсувають вôдъ себе одвѣчальнôсть и тôлько зуживають цивільну листу“. — Взагалѣ дѣяльнôсть карлістôвъ веде ся систематично, а провôдна мысль ихъ роботы, се цѣль чисто лична. Имъ не розходить ся о то, щобы звалити престолъ и запровадити лѣпшу форму правительства, але щобы поставити новый пьедесталь и на нѣмъ посадити нового монарха. Вправдѣ самъ Донъ Карльосъ не маѐ симпатій мѣжь своими сторонниками, то однакъ мимо того середъ арміи и духовеньства проявивъ ся въ послѣдныхъ часахъ нахилъ, форитувати его сына, яко управненого кандидата до престола.

старшій подали проєктъ, а молодшій выконали. Отъ и вѣнець вôдъ нихъ зложеный у стôпъ могилы, не такій правда пышный, якъ той на хрестѣ вôдъ ученикôвъ тутешнои ґімназіи, та не менше дорогій Маркіянови, бо жертвованый вôдъ щирого серця на прикрашенье его могилы. А отутъ маешь и портретъ Маркіяна вôдъ однои панночки-Бояністки. Придивись ему!

— А покажи менѣ тыхъ твоихъ Бояністокъ, бо помыслъ кургану справдѣ чудовый и я радъ бы побачити артистокъ, котрі певне всѣ тутъ у церквѣ мусять бути.

— А отъ они передъ тобою, — шепнула Оля, — тотй панѣ и панночки зъ свѣчками по правôй сторонѣ могилы; всѣ якъ одна станули до асисты коло дорогои могилы и не мѣркуй собѣ, що за принукою, нѣ! зъ власнои охоты и зъ власнои доброи волѣ, бо у насъ все робить ся серіозно и кождый пильно повнить дѣло, яке на него вложено!

И зъ тымъ словомъ покинувъ мене мôй молоденькій злосливый чічероне и, перейшовши на другу сторону, прилучивъ ся до асисты Бояністокъ, дôставъ свѣчку у руки и прибравъ справдѣ дуже серіозну и поважну міну.

Мѣжь тымъ кôнчилось богослуженье, котре вôдправлявъ знакомый менѣ а дуже тутъ поважаный о. катихитъ Соневицкій [якъ я довѣдавъ ся, теперѣшный заступникъ головы Бояна] при асистѣ декана нараѣвского о. Танчакôвского, о. Лужницкого пароха зъ Урмания и двохъ діяконôвъ — а на проповѣдници зъявилась знакома симпатична постать о. Ол. Бобикевича зô Стрыя, котрый зачерпнувши одушевленя въ короткôй молитвѣ, звôнкимъ, далеко лунаючимъ голосомъ почавъ пламенисте Боже слово про свого великого попередника по званю, слово повне думокъ въ цвѣтистôй мовѣ Були тамъ мѣсця, що не тôлько молодѣжь чутливу але й сѣдоголовыхъ старцѣвъ-священикôвъ и мужѣвъ лѣтами поважныхъ тронули до слѣзъ сердечныхъ.

Пôсля проповѣди все присутне духовеньство, — трицять! — прибране въ ризы жалобній вôдслужило величавый парастасъ, а коли послѣдній завмираючій звуки „Вѣчная память“ оповѣстили конець сумного обряду, народъ, перенятый до живого, довго ще не опускавъ церкви а шептавъ молитвы за душу великого праведника, поглядаючи зô зворушеньемъ на поминальный курганъ, на то дороге, такъ симпатичне лице передчасно погасшого поета.

Коли я выйшовъ зъ церкви, швагеръ и сестра зъ Олею чекали вже на мене передъ входомъ а моя своячка заразъ прискочила до мене:

— А що, вуйку! чи не гарно було?

— Прегарно! — кажу.

— А въ вечеръ почуете чудо!

Прибувши вечеромъ о годинѣ 6¾ до комнатъ бережаньского касина мѣщаньского, де мавъ вôдбути ся концертъ Бояна, застали мы заразъ на вступѣ справдѣшну вавилоньску сутолоку. При касѣ натовпъ, що годѣ приступити, народъ все лавою прибуваѐ, а тутъ хтось въ додатку розпустивъ фатальну — на щастье неправдиву звѣстку, що не стало білетôвъ. Очевидно, що попытъ за білетами настався горячковый. Особливо того дрôбне школярство, просто „преть ся безъ ваги“ и лѣзе всякими щѣлинами, заступаючи дорогу. Але оно тутки мусить бути! Не даромъ розповѣдали менѣ пôзнѣйше, що одинъ молодый хлопакъ зъ рускои Бурсы, не маючи двохъ шôстокъ на вступъ, крайно зажуривъ ся та грозивъ навѣть утѣкати зъ Бережанъ, якъ не буде на вечерку Бояньскôмъ, и настоятель мусѣвъ ему вызичити потрѣбну монету. Та такого можна бы вже й даромъ пустити!

Коли мы вкôнци добувши дорогоцѣнныхъ білетôвъ дôстались на салю, була она вже биткомъ наповнена народомъ, а всѣ крѣсла занятй панями, такъ що зъ трудомъ лишень удалось швагрови захопити два крѣсла для сестры и Олѣ, и то перепрошуючи за прикрôсть двохъ знакомыхъ старшихъ урядникôвъ, котрі були вже тамъ усадовились та видячи неминучу конечнôсть и цѣлковитый бракъ мѣсць, ґалянтно уступили свои крѣсла незнакомымъ панямъ. Намъ обомъ не оставало нѣчого, якъ притулитись до стѣны и такъ дожидати душевного бенкету, вдоволяючись уже тымъ, що маємо добрый переглядъ на салю и зôбрану публику.

Розглядаючись по сали, звернувъ я увагу мою въ першôй лініи на застелену диванами естраду, де середъ зелени цвѣтôвъ виднѣвъ портретъ Маркіяна, той самъ, що красивъ рано въ церквѣ его могилу, немовь живыми очима поглядаючи ласкаво на такъ многолюдный зôбръ своихъ поклонникôвъ. Рамы портрету окружавъ вѣнець лавровый и на лентахъ его яснѣла золота напись: „Маркіяну — Русинки бережаньскй“.

Мôй швагеръ, розглянувшись межи публикою, шептавъ менѣ:

— Знаешь, Андрѣю, Боянъ нашь мусить мати незвычайно притягаючу силу, бо бачу тутъ майже цѣлй Бережаны, не тôлько Русинôвъ, але и Поляκôвъ. Онъ президентъ суду окружного зъ совѣтниками, староста зъ родиною, дирекція скарбу, все духовеньство мѣсцеве, рада повѣтова, почта, войсковй, а кôлько панъ, навѣть такихъ, що звычайно уникають всего руского мовь повести. Кобы тôлько не повстыдались соколики нашй!

Мѣжь тымъ зближавъ ся початокъ. Саля наповнилась усе ще наплываючою публикою такъ, що буквально шпильки не мавъ бы де кинути. Знатоки цѣнять, що невелика бережаньска саля касинова може помѣстити 300 осôбъ, а на концертѣ Бояна було ихъ наймен ше 500. Густо мовь макôвки въ огородѣ виднѣли на ґалеріи головы цѣкавого школярства; кôлькохъ завзятыхъ спектаторôвъ зô школярѣвъ, добравшись на салю, для лѣпшого виду зôпнялось по стѣнѣ ажь пôдъ помôстъ ґалеріи и побѣдоносно споглядало зъ горы на головы публики. Маленькй дѣвчаточка, що ихъ забрали на концертъ печаливй матери, въ народныхъ строяхъ, посѣдали за-для браку мѣсця на диванѣ краємъ естрады у стôпъ Маркіянового портрета, додаючи безвѣдно живописнои орнаментики до тыхъ цвѣтôвъ, що вкрываютъ святочный постументъ.

(*Конецъ буде.*)

До того положеня причинили ся ще нові клопоты. Пôсля телеґрамы зъ Мадриду, розвинула ся тамъ енергічна акція противъ торговельныхъ договорôвъ зъ Анґлією и Нѣмеччиною. У королевои реґентки явила ся депутація одного зôбраня, котре заявило ся ухвалою противъ згаданыхъ договорôвъ. Ситуація страшно помотана. Испаньске правительство высказало своє послѣдне слово и приймило певнѣ зъобовязаня супротивъ обохъ державъ, отже годѣ допускати, щобы причинило ся до жаданя опозиціи. Значить, до давныхъ клопотôвъ прибувъ ще новый, але симъ разомъ о стôлько небезпечнѣйшій, що зновъ може стати жереломъ антиправительственныхъ и антидинастичныхъ демонстрацій.

НОВИНКИ.

— **Вечерокъ декляматорско-мувикальный**, устроеный учениками ґімназіи рускои въ память Маркіяна на дни 16 грудня въ великôй сали „Народного Дому“, удавъ ся, якъ на молодѣ силы, добре. Вступне слово о значѣню Маркіяна для народу рускаго и про его заслуги та напрямъ літературный выголосивъ ученикъ VII-ои клясы Миронъ Вахнянинъ зъ похвальною ясностью. Хоры мужескій и мѣшаный выпали складно. Межи иншими співано и композицію ученика Ґамоты „Пустка“ [слова Шевченка]. Деклямація „Побратимови“ выпала мляво, лучше выпала друга деклямація „Згадка про Маркіяна“. Продукція на цитрахъ була дуже первѣстна. За те хорошо и складно выконано Ґертнера квартетъ смичковый, до котрого стануло десять ученикôвъ, якъ и удачный бувъ выступъ сольо-скрипки ученика Шухевича въ супроводѣ фортепіяна. Хорами управлявъ ученикъ Ґамота. Вечерокъ зробивъ взагалѣ миле вражѣнье.

— **Зъ монастира СС Василіянокъ** надôслано намъ така вѣсти: Завтра 21 н ст. грудня т. р. въ день Зачатія Преосв. Дѣвы Маріи вôдправить Преосв. митрополить архіерейску службу божу співану въ церкві СС. Василіянокъ. Початокъ о годинѣ 9½. Для тыхъ, що вôдправляли сегорôчній реколекціи духовній въ тôй церквѣ, буде се радосною новиною, що ихъ горяче бажанье завтра сповнить ся: Виросвященый посвятить по службѣ Божôй гарный образъ Прч. Дѣвы Маріи о не устаючôй помочи. Вечеромъ того дня вôдбудесь въ комнатахъ института дѣвочого деклямаційно — музикальный вечерокъ въ память 50-ыхъ роковинъ смерти Маркіяна. Вступъ вôльный лише для запрошеныхъ. Початокъ точно о годинѣ 5 ½.

— **Преосв. митрополитъ Сильвестеръ** ревізитувавъ вчера проф. Вахнянина въ его хатѣ и пожелавъ сму выбору посольского,

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** доносить: Въ наслѣдокъ зле уставленыхъ зворотниць на стації въ Тяжевѣ, наѣхавъ особовый поѣздъ ч 1218 дня 18 н вст. грудня на возы уставлѣ на шинахъ резервовыхъ и ушкодивъ 3 порожній возы Нѣхто зъ подорожныхъ нѣ зô служебы поѣздовои не потерпѣвъ нѣякои ушкоды. — Сей поѣздъ спôзнивъ ся о 2 годины и 9 хвиль и длятого не всиѣвъ получити ся зъ поѣздомъ ч. 1714 въ Стрыю.

— **Ректоромъ универзитету въ Краковѣ**, на мѣсце теперѣшного міністра д-ра Мадейского выбрано о ногды професора римского права д-ра Цоля Проф Цоль бувъ вже два разы ректоромъ краковского университету, а то въ рр. 1875/6 и 1876/7.

— До цѣлости справоздання зъ **дѣточихъ вечерниць въ день св. Николая** годить ся ще додати, що въ роли ангела выступавъ малый Бобо, а въ роли чортика небôльшій Братко Шухевичь. Оба дебютанты вывязали ся зъ своеи задачѣ такъ гарно, що по скôнченôмъ представленю були предметомъ формальныхъ овацій.

— **Зновъ одно спростованье на тематъ ucisku Polaków.** Въ падолистѣ с. р. появила ся въ Dziennik-у Polsk-ômъ допись зъ Рудокъ п. з. Brutalność ruskiego księdza, де авторъ розповѣдае довго и широко про бругальность о. Стецева зъ Чайковичь, котрый мавъ обидити при вѣнчаню новоженцевъ, т. є. одного мѣщанина зъ Рудокъ и шляхтянку зъ Чайковичь. Вся польска праса кинула ся очевидно на допись, якъ голодный на хлѣбъ та перепечатала ся зъ своими коментарями. Тымчасомъ показуе ся, що цѣла тота исторія зъ brutalnością есть злобною выдумкою якогось рудецкого патріотника. Ого въ послѣдньмъ числѣ мѣстить Dziennik Polski спростованье, пôдписане громадянами Чайковичь, котрі заявляють, що змѣстъ цѣлои кореспонденціи ложный. Рôвночасно перечать пôд писаній мовь бы то часть парохіянъ въ Чайковичах загадувала змѣнити обрядъ, бо й сю вѣсть подавъ правдомовный кореспондентъ Dziennik-a въ згаданôй допися.

— **Вôдъ проф. Н. Вахнянина** одержуемо — зъ просьбою о помѣщенье къ „Дѣлѣ“ — отсе письмо:

Не будучи въ силѣ подякувати численнымъ другамъ, що по нагодѣ выбору мого посольского пошанували мене щирыми желанями, складаю имъ симъ сердечне спаси Бôгъ! Стараньемъ моимъ буде — оправдати вповни довѣріе, яке положили выборцѣ мои и приятелѣ, и потрудитись по силамъ для добра краю и народу мого рускаго. — *Нѣталь Вахнянинъ.*

— **Зъ Моршина пишуть намъ**: Дожидаючи поѣзду на стації „Моршинъ“, побачивъ я тамъ новый звôнъ, а на нѣмъ вычитавъ я: „Polacy ze wsi *Długie* pod Stryjem dzwon ten sprawili“. Знаючи цѣлу околицю, не знавъ я, що то за Długie, ажь допытавъ ся, що се Мазуры осѣвшій вôдъ кôлькохъ лѣтъ въ Довгôмъ [коло Моршина] перехрестили вразъ зъ якимсь дефіцієнтомъ лат. кс. Лукашкевичемъ село „Довге“ на Długie. Дальше довѣдавъ ся я, що хоть каплицѣ нема ще, то дзвôнъ буде стояти на поли и дзвонити „на гвалтъ“ за будовою каплицѣ въ *Długiem*. — *Подорожный.*

— **П. Авг. Балясицъ**, професоръ львôвского университету зголосивъ вже публично свою кандидатуру о мандатъ посольскій до рады державноі зъ мѣстъ Тернôполь-Бережаны Проф. Балясицъ звѣстный Русинамъ зъ того, що засѣдаючи въ школьній комісіи соймовôй въ р. 1892, голосувавъ разомъ зъ польскимъ „демократомъ“ п. Альб. Райскимъ, противъ заснованя рускои ґімназіи въ Коломыи.

— **Про увязненыхъ въ Станиславовѣ соціялістôвъ** пише тамошный Kurjer: Минувшого тыжня выпущено на волю по двомѣсячнôй визниці слѣдчôй Щаст. Твор вского, одного зъ членôвъ тутешного кружка соціялістичного. Розправа противъ решты вôдбуде ся передъ лавою судьѣвъ присяжныхъ въ першихъ дняхъ мѣсяця лютого 1894 р.

— **Лѣкарскій numerus clausus.** Дня 15 н. ст. грудня вôдбуло вѣденьске товариство лѣкарске пôдъ проводомъ д-ра Більрота засѣданье, на котрôмъ выступивъ зарядъ товариства зъ проектомъ заведеня numerus clausus въ вѣденьскôмъ товариствѣ лѣкарскôмъ Сей проектъ принято бôльшостію голосôвъ и число членôвъ вѣденьского товариства лѣкарского може доходити пôсля ухвалы до 500. Теперь выносить число членôвъ того товариства 419.

— **Выдѣлъ краєвый** удѣливъ пôдмоги въ высотѣ 200 зр. зверхности громадскôй въ Крукеничахъ на покрытье коштôвъ устроеня шпиталя холеричного.

— **Россійскій консулятъ въ Бродахъ** перенѣсъ ся вôдъ дня 17 н. ст. грудня до Львова. Помѣщенье консуляту находить ся при улици Францискańскôй, близько православноі церкви.

— **Дрôбнѣ вѣсти,** Бурмістромъ мѣста Рогатина выбрано дня 16 н. ст. грудня о. Сев. Манастирского. — Въ Санъ Ремо померъ оногды ґенералъ Альфонсъ Кодолічь, котрый вôдъ р. 1863 до 1867 доводивъ въ Мексику австрійскимъ корпусомъ охотникôвъ.

„Телеґрамы Дѣла”

Вѣдень 20 грудня. Цѣсарь занедужавъ на леску инфлюенцу. Вчера вôдбула ся рада міністрôвъ.

Буда-Пештъ 20 грудня. Палата вельможь ухвалила одноголосно высказати своє обуренье и кондоленцію зъ нагоды атентату сповненого въ французскôмъ парляментѣ.

Парижь 20 грудня. Сенатъ приймивъ проєктъ правительства дотычно експльодуючихъ средствъ и анархістичныхъ товариствъ. Богато осôбъ одержало листы зъ грозьбами. Для публики замкнено ґалеріи салѣ біржевои.

Римъ 20 грудня. Ситуація въ Сицилии що-разъ небезпечнѣйша. Революційный рухъ ширить ся и прибирае характеръ аґарно-соціяльный. Кріспі скинувъ зъ уряду синдика въ Монреале за то, що той станувъ на чолѣ руху.

Лондонъ 20 грудня. Россійске правительство замовило въ американьскихъ фабрикахъ велике число патронôвъ и иншои амуниціи.

Надôслане.

Не на пôставѣ параґрафôвъ уставы а на пôставѣ морального обовязку, тяжачого на кождôй рускôй редакціи, котра служить не фракціи а истинѣ, просимо о ласкаве помѣщенье слѣдуючои дописи.

Справа обсады гр. к. парохіи въ Тернополи, справа приватна, стала ся справою о напрямѣ если не політичнои ваги, то бодай зъ закраскою партійнои нетерпимости. Рѣчь сама въ собѣ у насъ, де всѣлякій дрôбницѣ стають въ мѣру потребы вопросами бôльшои або меншои ваги, не дивувала бы нѣкого, если-бъ не лучено зъ нею имени и чести чоловѣка, стоячого вправдѣ зъ справою тою въ звязи, але далеко вôдъ всѣхъ инсинуацій, о якій его посуджують авторы дописи въ „Дѣлѣ“ дотеперь умѣщеныхъ. Єсть нимъ о. Джулиньскій.

Осудъ, якій кождый незнаючій о. Джулиньского а прочитавшій тѣ дописи може о нѣмъ повзяти, мусить бути для него не тôлько некористный але и въ высокôмъ степени оскорбляючій яко священика и яко чоловѣка, отже въ оборонѣ его чести ставмо и чейже найлѣпше знаючи его дѣяльность и характеръ, заявляемо рѣшучо и всенародно:

1. Въ стараняхъ о. Джулиньского о парохію не було, нема и не могло бути нѣчого нечестного. О кождый приходъ кождому священикови старати ся вôльно. Зъ помежи кандидатôвъ, убѣгаючихъ ся, выбирае власть духовна, яко єдино компетентна, достойныхъ и вôдповѣдныхъ и патронови до выбору предкладае. Що власть духовна, по мысли всего загалу духовенъства, узнала о. Джулиньского за вôдповѣдного на пароха въ Тернополи и его межи убѣгателями помѣстила, то чейже въ тôмъ скваліфікованю о. Джулиньского компетентною властію нема для него нѣчого нечестного.

2. Презенту пôдписавъ байратъ а не рада. Не беремо ся рѣшати и розбирати квестію, кому прислугуе на-разѣ право пôдписаня презенты, бо то до насъ не належить, але фактомъ есть, котрого не заперечить нѣхто зъ пôдписаныхъ въ листѣ тернопôльскихъ мѣщанъ, що о. Джулиньскій рады громадскои въ Тернополи не розвязувавъ, комісаря не установлявъ, байрату не выбиравъ а власть духовна видно узнала тую случайну власть за законну, коли ѣй списъ убѣгателѣвъ до выбору и пôдписаня презенты переслала. И въ тôмъ нема и не могло бути нѣчого нечестного для о. Джулиньского, якъ не було бы нѣчого нечестного для кождого другого кандидата, котрому бы дôстала ся презента. Тôлько що до „нечестного“ способу одержаня презенты, котру байратъ пôдписавъ о. Джулиньскому, котру рада громадска була бы може пôдписала кому иншому, але зовсѣмъ не длятого, що о. Джулиньскій недостойный тои парохіи, а длятого, що о. Джулиньского зовсѣмъ не знае, его дѣяльности не приглядалась якъ ся належить, и — що при нашихъ крайно побаламученыхъ поглядахъ рѣчь дуже важна — длятого, що яко свѣтска въ своѣмъ складѣ его яко священика оцѣнити не може.

3 Що-до прочихъ закидôвъ и осудôвъ, котрі въ дописяхъ стрѣтили сьмо — то знаючи его не тôлько зъ публичнои дѣяльности але лично и зъ-близька — все то нѣкчемна клевета и неправда. Не хибуе вже нѣчого, тôлько пôднести въ новôй якôй допися и занотувати нѣбы-то поголоску, що о. Джулиньскій здефравдувавъ де касу церковну або що намовлявъ кого на православіе або для вôдмѣны що збиравъ у себе въ парохіи квесту замѣсть на яку церковь — на костелъ въ чисто-рускôмъ якôмъ селѣ! Сумно у насъ! Въ виду того рода клеветъ оборона хиба за трудна! Творець проєкту товариства благостоянія и самопомочи рускихъ церквей мавъ бы охоту церковь руску, котрои буде парохомъ, подарувати Єзуитамъ! Одинокій у насъ роботникъ на церковно-людовôмъ полі, редакторъ рускои часописи церковно-народнои, издатель для простолюдина легко доступныхъ рускихъ книжочокъ мисійныхъ, парохъ въ взôрцево веденôмъ приходѣ мавъ бы — такъ легонько кажуть догадувати ся всѣмъ читателямъ авторы дописей — подарувавши церкву [котрою не може власновôльно розпоряджати] Єзуитамъ, покинути, скоро бы прийшовъ до Тернополя, душпастирску працю, занедбати парохіяльній обовязки, вôддати ся всецѣло якимсь неопредѣленымъ близше але дуже для церкви и народу небезпечнымъ працямъ, мавъ бы посвятити прихôдъ, церковь, обрядъ, прихожанъ нечатни и... очевидно робити интересы на своихъ выдавництвахъ! И смѣшно и сумно! Мѣсто хоть трохи яснѣйшого погляду, основнѣйшои оцѣнки, хоть дрôбку признаня за трудъ и посвященье, мѣсто заохоты, пôдпоры, до живого дôймаюча клевета, мѣсто хлѣба . камѣнь!

Мы не сумнѣваемо ся, що Высокопреосв. Митроп. Ординаріятъ стане въ оборонѣ священика ревного и заслуженого а поясненьемъ симъ хочемо дати выразъ обуреня, що справа презенты, справа приватна подае ся до публичнои вѣдомости до осуду широкимъ кругамъ зъ домѣшкою такои выразнои, такъ зле маскованои злобы.

Бережаны дня 15 грудня 1893.

Денисъ Дияковскій парохъ въ Кривôмъ. *Григорій Кунчевичь* парохъ въ Лѣсникахъ. *Остапъ Нижанковскій* сотр. въ Бережанахъ. *Іоаннъ Барановскій* завѣдатель Ольховця. *Іоаннъ Мацякъ* парохъ въ Потуторахъ *Іоаннъ Комарницкій* ц. к. совѣтникъ суду краевого въ Бережанахъ. *М. Соневицкій* ц. к. професоръ, катихитъ ґімн., совѣтникъ консисторскій *Г. Стеткевичь* народный катихитъ.

[Примѣтка Редакціи. Даемо мѣсце повышому письму въ немилôй справѣ презенты удѣленои байратомъ Вп. о. Джулиньскому — хочь оно [якъ самі Вп. читателѣ змѣркують] въ деякихъ мѣсцяхъ дуже пересадне. Хочь не сумнѣваемо ся, що Русины тернопôльскій, єдина интересована сторона въ сій справѣ, дадуть свою вôдповѣдь на се письмо осôбъ неинтересованыхъ — мы звернемо вôдъ себе увагу на обставину, що Вп. авторы письма поминули зовсѣмъ квестію: въ якій способъ о. Джулиньскій дôставъ презенту, а вôдтакъ не застановились: чи цѣла та исторія выйде на добро рускои парохіи въ Тернополи — а се передовсѣмъ мусить мати на оцѣ власть духовна при рѣшаню тои справы.]

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

7859 10—?

ПОДЯКА.

Не могучи кождому зъ осôбна подякувати за дуже численнѣ кондоленціи котрі насъ зъ причины незабутнои памяти мужа, взглядно батька нашого Омеляна Лопушаньского, вôдъ товаришівъ, приятелѣвъ и родины дôйшли, пересылаемо хотяй на тôй доровѣ Всѣмъ Вамъ, котрі нашу недолю щирыми словами співчутя и жалю злагодили, сердечне и стократне Спаси-Бôгъ.

Наймарктъ въ Стирію 15 н. ст. грудня 1893.

4968 1—1 **Родина Омеляна Лопушаньского.**

Мужчина 30-и кôлькохъ лѣтъ,

урядникъ, теперь зъ доходомъ 800 зр рôчно, оженивсь бы зъ дѣвицею рускаго обряду зъ деякимъ маєткомъ. 4967 1—3

О дотычнѣ порозумѣня упрашае ся, если можна при долученю фотоґрафіи, пôдъ адресою „**В. И. 21.**“ poste restante Львôвъ, до двохъ тыжднѣвъ“ За дискрецію ручить ся честію.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокліе, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроня звôнковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КЩА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякій листы заставній, 5% Обліґації комунальній банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґація довгу державного, Льосы державній и приватній, Монеты австрійскій и заграничній по найкористнѣйшихъ условяхъ. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. Порученя на біржу выконуе найсолідньйше. Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 91—?

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

МАШИНЫ

ДО ШИТЯ

ЗІНҐЕРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручній по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.

ножній „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10%. 4931 6—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львôвъ, Готель Жоржа.

Філія: Краковъ, Ринокъ ч. 25.

Выробы зъ альпаки и хіньского срѣбла пôдъ гарантією доброты

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Свѣчки церковнѣ

зъ чисто-пчôльного воску

поручае найдешевше

Фабрика свѣчокъ

и бѣленя воску

ФРИД. ШУБУТА

Львôвъ, Ринокъ ч. 45.

4922 5—6

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякій роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБôТНЯ** 59-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

Власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовій шовковій по зр. 15, 18, 20 и выше.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручае

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВôВЪ

улиця Коперника число 7.

4—30 (Импресса.) 4941

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вô конъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 63—?

4 0% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручае готовій Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рôзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылае ся бôльше число фелонôвъ або прôбокъ матерій до выбору. Старій фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 7—10

Просимо о численнѣ замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ.

МУЖЕСКУ

Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретаза

Россійске выданье: 1 зр.

Польске выданье: 1 зр.

Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣчена. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ куvертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 12—36 Leipzig.) 4851

СѢЧКАРНѢ

двоякои системы

1. **Бенталя ССХ** (одно колесо зъ двома ножами 95 клґ. ваги по **32 зр.**
2. **Валцевй** зъ трема ножами (двое замаховыхъ колесъ) 115 клґ. ваги по **34 зр.**, loco Львôвъ,

высылає на замовленье

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

4923 4—?

Маємо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовоі славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шолѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшй поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опіку противъ нечесткои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 23—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНІО ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнй управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ сыстй, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантіею (такожь на раты).

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Рієцѣ (Фіуме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спôлка, Рієка.

Можна дôстати въ найперших торговлях корѣнныхъ и специяльностей, дроґеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, кавярняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4848 8—?

Лишь **тогдѣ правдивый,** если тригранна фляшана есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичныма и **за-для своси легкои** стравности порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь майже по всѣхъ антикахъ **австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 7—18

Противъ наслѣдуванъ заряджує ся судове слѣдство.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управи. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% **листы ипотечній**
- 5% **листы ипотечній преміованій**
- 5% „ „ **безъ премій**
- 4½% **листы товариства кредитового земского**
- 4½% „ **Банку краєвого**
- 4½% **позичку краєву галицку** 3483
- 4% **позичку пропінаційну галицку**
- 5% „ „ **буковыньску**
- 4½% „ **угорскихъ зелѣзниць держазныхъ**
- 4½% „ **пропінаційну угорску**
- 4% **угорскій облігаціи индемнізаційній**

а всѣ тй папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платий мѣсцевй папиры цѣнній, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшля купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 24—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

РІХТЕРА КОТВОВЙ КОРОБКИ

зъ камѣнчиками до будовы

суть теперь якъ и все недостижимій. Они звѣстнй и роповсюднений въ палатахъ **царѣвъ и королѣвъ;** они чуть одинокою забавкою, якою **всѣ дѣти** вôдъ князевичѣвъ и княжныхъ ажь до дѣтей робôтниковъ рôвно радо бавлять ся Тревають довгй лѣта и длятого суть все **найдешезшичъ подарункомъ.** Єго Св князь Францъ Іосифъ Аверспергъ, маршалокъ краевый Тиролю, ц. к шамбелянъ и т д. писавъ намъ: Симъ высказую Вамъ мое повне вдоволенье и признанье зъ присланыхъ Вами коробокъ котвовыхъ зъ камѣнчиками до будовы для моихъ дѣтей“.

П Шраґль. мѣйскій будôвни ій въ Леобенъ, пише: „Чи маю ще похвально высказувати ся про признану мною вартôсть котвовыхъ коробокъ зъ камѣнчиками до будовы ' Се значило бы додавати каплю воды до моря!“

Д-ръ мед. п. Цайнеманъ-Ляйпе въ Ваймарѣ пише: „..Впрочôмъ замѣчую, що нѣякй ваша коробка зъ камѣнцями до будовы не може вытиснути Вашои, бо у дѣтей не устає нѣколи охота будувати“.

Проф. д-ръ Малеръ въ Гайдельберзѣ выдавъ свôй осудъ коротко а ясно: „.. **Я пишу ся пôдъ прихильными критиками безъ застороги въ цѣлости!**“

Се дѣйстно чудовй будовы,

якй можна выконати при помочи **тои** коробки зъ камѣнцями! Такъ скаже ласкавый читатель, коли велить собѣ показати котвову коробку зъ камѣнцями до будовы и коли перегляне величавый замокъ зъ взôрцями. Одинъ поглядъ на замокъ выстане, щобы поб чати, що фабрика заедно трудила ся доповнити взôрцѣ и збôльшати въ коробцѣ все новй формы камѣнцѣвъ. Коробки зъ камѣнцями до будовы се не лише найлѣпша забавка и занятье для молодежи але въ бôльшихъ выданяхъ такожь приемна розрывка для дорослыхъ. Зъ усѣхъ краєвъ надôйшли письма зъ найбôльшим признаняни для котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы и **на всѣхъ выставахъ, де лише були выславній одержала перший премія!**

Отже длячого Ріхтера котвовй коробки зъ камѣнцями до будовы такй улюблені?

Бо они не суть звычайною забавкою и майже не до знищеня.

Бо кождаъ зъ нихъ може бути побôльшена коробкою доповнячою а тымъ самымъ стає що разъ цѣнѣйшою.

Бо численній чудесно крашеній взôрцѣ до будовы вплывають не лише на забаву, але й поучують а дѣтямъ подають все новй розрывки.

Бо въ наслѣдокъ наукового переведени всѣхъ взôрцѣвъ до будовы и незвычайно точно выкôпченыхъ котвовыхъ камѣнцѣвъ до будовы можна выставити найкрасшій будынки легко и певно.

Длячого суть они рôвночасно найдешевшимъ подарункомъ рôздвяным?

Бо если бы пôзнійше погубили ся або ушкодили ся камѣнцѣ и зшитки зъ взôрцями то можна ихъ легко доповнити, купуючи поодинокй камѣнцѣ и зшитки, въ наслѣдокъ чого кожду коробку котвову можна уживати довгй лѣта, чого не ма при нѣякôй иншôй забавцѣ.

Длятого повинна котвова коробка зъ камѣнцями до будовы находити ся въ кождôй родинѣ.

Зъ причины менше вартныхъ наслѣдуванъ треба жадати при закупнѣ выразно **Ріхтера котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы“** и треба звертати кожду коробку безъ „котвы“ яко неправдиву назадъ. **Лише правдивй котвовй коробки зъ камѣнцями до будовы можуть бути добре доповненй!** Они продають ся по цѣнѣ 35, 70, 80 кр. до 5 зр и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ на свѣтѣ,

такъ само славнй **Ріхтера забавки терпеливости: Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Убійникъ примхъ, Смиритель гнѣву, Закрутиголова** и т. ин. Цѣна 35 кр. за штуку. Плюстрованый цѣнникъ коробокъ зъ камѣнцями и забавокъ терпеливости посылають дромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка

Перша австрійско-угорска ц. к. упривіл. фабрика коробокъ зъ камѣнцями до будовы

ВѢДЕНЬ, I. Nibelungengasse 4.

Дальшй філія въ Рудольштадтѣ, Нірнберзѣ, Ольтенѣ, Ротердамѣ, Лондонѣ Е. С., Новôмъ Йорцѣ. 4928 2—3

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сильтою ратамъ иконы, споѣдниць. жертовники проповѣдниць, лавки и иншй цѣлковито выкôнченй прикрасы церковній. 111—150

4641

Вôдновлюю старй иконы и иншй рѣчи.

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньска въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т ин вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзній, рушники, хустки до носа грубшй и тонкій вебовй бѣлй и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберія и матерацы, полотна вѣтрильній (segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнникы и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 24—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣлюю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

„AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 -35. Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, всвиняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовй зр 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·30, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єгерôвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыти на сани и коцы подорожнй; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованій килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шлянроки и негліжъ. Юбки волочковй, суконній и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованій и кожуховй, дитячій плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 рôкъ капелюхи и павычохи, рукавички дитячій, бѣлье дитяче для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єгерôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярв, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гдясс, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôлочковй рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4395 (51—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редактôръ: Михайло Вербицкій. Друкарь въ заб. Чарнецькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Видинського.

Ч. 276. Львôвъ, Пятниця 10 (22) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 22 н. ст. грудня 1893.

Румуны буковиньскй выступають зъ кождымъ днемъ чимъ-разъ бôльше аґресивно супротивъ елементу славяньского въ загалѣ, а въ окремѣшности супротивъ Русинôвъ буковиньскихъ. Голосъ послôвъ рускихъ въ соймѣ буковиньскôмъ єсть голосомъ вопіючого у пустини, а одинокій заступникъ конституційный Русинôвъ буковиньскихъ въ радѣ державнôй, д-ръ Волянъ, засѣвъ въ клюбѣ ґр. Гогенварта и ще анѣ одинъ разъ не выступивъ въ оборонѣ правъ свого народу та не пôднѣсъ потребъ єго духовыхъ та культурныхъ.

Тымчасомъ єсть рѣчею всѣмъ звѣстною, що митрополитъ Морарію, зъ нинѣшнымъ президентомъ краю, бар. Кравсомъ, и зъ деякими вôдступниками справы рускои подали собѣ руки до систематичного ослаблюваня и нищеня елементу рускаго. Фактомъ єсть, що за ихъ стараньемъ Русинамъ буковиньскимъ годѣ добитись не то окремои ґімназіи рускои, але годѣ имъ одержати бодай паралельнй клясы при ґімназіи черновецкôй зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Въ села чисто рускй посылає митрополитъ Морарію священикôвъ, не умѣючихъ нѣ одного слôвця рускаго. Тожь не лишь зъ проповѣдницѣ, але и въ школѣ зъ устъ катихита-Румуна дитина руска не почує свого рôднаго слова и постепенно вынародовлюєсь. По школахъ мѣскихъ дѣєсь то саме. Высшй достоиньства церковнй дôстають ся выключно въ руки Румунôвъ. Семинарія духовна єсть зовсѣмъ врумунщена, а найновѣйша статистика показує, що въ тôй семинаріи духовнôй находить ся всего на все шѣстьохъ питомцѣвъ Русинôвъ. До сего року мали Русины бодай одного заступника въ радѣ шкôльнôй краєвôй въ особѣ о. Костецкого яко ординаріятского вôдпоручника. Теперь зъ черги то заступництво перейде въ руки священика обряду латиньского. Взагалѣ румунізація Буковины, де ще передъ 20 роками руска мова жила на устахъ верствъ інтеліґентныхъ и мала свою повагу, — та Буковина румунщить ся, слово руске уступає пôдъ соломянй стрѣхи, а мѣсце єго займає мова румуньска.

Русинамъ буковиньскимъ жилось ще якъ-такъ черезъ кôлька рокôвъ, коли президентомъ краю бувъ ґр. Паче. Тогдѣ повстали и деякй институціи рускй и здавалось, житя руске поплыне хочь зъ вôльна все такъ чимъ-разъ ширшою струєю. Нинѣ жити то убиває згаданый аліянсъ елементôвъ ворожихъ, а найсумнѣйшою выдаєсь та обставина, що правительство краєве супротивъ Русинôвъ заняло зовсѣмъ непріязне становище. Зъ румунізацією поступає и оправославленье частины католицкихъ Русинôвъ. Католицизмъ мôгъ бы бути дуже крѣпкимъ забороломъ для рускости на Буковинѣ. Тымчасомъ мы не бачимо нѣякого позитивного дѣланя епископа станиславôвского въ тôмъ напрямѣ, хочь рѣчь всѣмъ вѣдома, що за послѣднихъ десять лѣтъ число уніятôвъ на Буковинѣ упало зъ 30 на 20 тысячь душь, якъ се показує послѣдна конскрипція.

Въ виду всего того, думаємо, повинно бы коаліційне міністерство вглянути глубше въ прикрй вôдносины Русинôвъ на Буковинѣ и взяти въ оборону якъ рускôсть такъ и унію. Дѣяльнôсть бар. Кравса не вôдповѣдає нѣ дѣйстнымъ потребамъ краю, нѣ интересамъ державы. Противно, скрѣпленье елемента рускаго мало-бъ велику и користну вагу для Австріи на єи всходныхъ окраинахъ.

Про товариства самопомочи въ Косôвщинѣ.

Въ найблизшôй охрестности Косова проявивъ ся сего року дуже надѣйный рухъ, именно основано три товариства самопомочи, одно вôдъ 1884 року истнуюче зреорґанізовано основно, а громадяне пятои мѣсцевости рѣшили вже основанье и выслали статуты до намѣстництва. И про тѣ то товариства, котрй стоять на дорозѣ найкрасшого розвою, подаємо отсе звѣстку до прилюднои вѣдомости.

Перше товариство, котре зъ початкомъ сего року увôйшло въ житье — то товариство „Помôчь“ въ Монастирску, а членами єго можуть бути такожь мешканцѣ мѣста Косова.

Ініціятиву до основаня того товариства дали самй Монастирчане, котрй за заохотою Ив. Гавриша, ткача, теперѣшного аґента „Днѣстра“, ще въ 1890 роцѣ зложили на сю цѣль невеличку сумку. Однакъ самй не вмѣли ввести товариство въ житье, доперва при кôнци 1892 року прийшли имъ въ помôчь Вп. В. Лушпиньскій нотарь и о. Н. Бачиньскій — они уложили статутъ и починили всякй потрѣбнй приготовленя а дня 4 грудня 1892 р. вôдбулись першй загальнй зборы того-жь товариства. До выдѣлу выбрано Вп. Лушпиньского председателемъ, єго заступникомъ завѣдателя о. Н. Бачиньского а кромѣ нихъ сѣмь що свѣтлѣйшихъ ремѣсникôвъ и хлѣборобôвъ, котрымъ добро и розвôй товариства лежали на серцю. Тожь товариство вже въ першôмъ роцѣ истнованя дуже гарно розвинулось и будучнôсть єго запевнена.

Житье нъ товариствѣ обявляло ся въ сей способѣ:

Въ одинацять мѣсяцяхъ истнованя товариства скликано два разы загальнй зборы дня 4 грудня 1892 и 16 липня 1893. На першихъ було около 100 людей, а на другихъ, котрй вôдбулись въ обширнôй шопѣ привходскôй, зôбралось звыжь 150 людей, и кромѣ мѣсцевыхъ були ще гостѣ зъ мѣста Косова, Косова старого зъ Москалѣвки и Вербôвця. На зборахъ велась оживлена дискусія и видне було загальне заинтересованье Рада товариства сходилась кождои недѣлѣ по вечѣрни, выплачуючи ухвалевй позички и вôдбираючи раты. При тôмъ вôдбула 21 засѣдань, на котрыхъ всѣ радній и заступники ихъ були присутнй и брали живу участь. Книги провадили радній по черзѣ пôдъ доглядомъ президіи, котра докладала стараня, щобы й члены товариства зъ по-за рады знакомили ся зъ веденьемъ книгъ и всѣмъ дѣловодствомъ.

Зъ важнѣйшихъ ухвалъ рады годить ся занотувати;

1. Вôдъ удѣлюваныхъ позичокъ рѣшено побирати 6% зъ горы.

2. Позичати рѣшено передовсѣмъ на сплаты мѣсячными ратами, позаякъ мѣсцева людность має майже постôйнй зарôбки, а тôлько выимково рѣшено позичати на сплату въ однôмъ речинци вôдъ 3 до 6 мѣсяцѣвъ.

3. Дальше рѣшено удѣляти на-разѣ тôлько дрôбнй позички до 20 зр., а то зъ огляду на велике число зголошуючихъ ся о позичку и за-для того, що вôдъ дрôбныхъ позичокъ тутешнй лихварѣ побирають вже надто страшну лихву [1½ до 4 кр. вôдъ одного ґульдена на тыждень.]

4. Вкôнци зъ огляду на численнй зголошеня о позички рѣшено выпозичити въ протягу року 500 зр., за котру то суму поручили члены рады своимъ власнымъ майномъ.

Въ той способъ товариство „Помôчь“ въ одинацяти мѣсяцяхъ свого истнованя удѣлило 26 позичокъ квотами вôдъ 5 до 15 зр., а 47 позичокъ по 20 зр., разомъ 73 позичокъ въ загальнôй сумѣ на 216 зр.

Зъ днемъ 19 падолиста с. р. числило товариство 124 членôвъ дѣйстныхъ а 6 сномагаючихъ зъ-мѣжь интеліґенціи, а власного маєтку, вже по вôдтрученю безповоротныхъ выдатковъ, посѣдало 314 зр. и 53 кр. А то все вчинило ся въ протягу 11 мѣсяцѣвъ! До листопада мѣстила ся каса и канцелярія товариства въ домѣ приходскôмъ, а въ листопадѣ зволивъ ей Вп. В. Лушпиньскій принати въ свôй дôмъ.

Розвôй и видимый пожитокъ якій принесло товариство „Помôчь“ въ такъ короткôмъ часѣ, стали заохотою для сусѣдныхъ громадъ.

И такъ дня 8 червня 1893 основано товариство „Власна помôчь“ въ Городѣ, сельци невеличкôмъ. Товариство се зъ днемъ 19 падолиста 1893 числило 36 членôвъ и посѣдало маєтку по вôдтрученю безпосередныхъ выдатковъ 55 зр. 73 кр., а за часъ свого истнованя удѣлило членамъ 14 позичокъ въ загальнôй сумѣ на 78 зр. Провôдъ въ товариствѣ обнявъ мѣсцевый душпастырь о. Маркіянъ Шанковскій, а ініціятива заложеня товариства выйшла вôдъ тамошныхъ громадянъ. Тôлько, на жаль, мѣжь ними мало грамотныхъ, позаякъ школы въ мѣсци нема. Книги провадить честный Захарукъ зъ Москалѣвки, що веденый чувствомъ патріотичнымъ жертвувавъ ся такъ довго займатись тою справою, доки мѣсцевй люде не познакомлять ся докладно зъ цѣлымъ дѣловодствомъ. Єсть надѣя, що се товариство якъ ино тамошнй люде познакомлять ся зъ дѣловодствомъ, дôйде до красшого розвою, а то тымъ певнѣйше, що надъ тымъ трудить ся щиро тамошный душпастырь.

Дня 8 жовтня с. р. основано трете товариство „Помôчь“ въ Вербôвци. Коло основаня сего товариства — кромѣ мѣсцевого душпастиря о. Іосифа Абрисовского — найбôльше заслуживъ ся молодый и енерґічный тамошный ґазда Петро Бойчукъ. Вôнъ то перечувши, що въ сусѣднôмъ Монастирску истнує товариство самопомочи, поспѣшивъ зъ кôлькома товаришами туды на пôврôчнй загальнй зборы, а пересвѣдчившись, якій великій хосенъ таке товариство принести може, загадавъ занятись основаньемъ такого товариства въ своемъ селѣ. Тожь при кождôй нагодѣ старавъ ся пересвѣдчити своихъ спôвгромадянъ о потребѣ такого товариства, а тымчасомъ самъ кождои недѣлѣ спѣшивъ до Монастирска, абы въ тамошнôмъ товариствѣ познакомити ся зъ дѣловодствомъ и веденьемъ книгъ. И тй щирй єго заходы не були даремными, бо дня 8 жовтня с. р. вôдбулись пôдъ проводомъ Вп. В. Лушпиньского, а при численнôй участи громадянъ зъ Вербôвця и Косова старого першй загальнй зборы ново основаного товариства. На тй зборы прибули яко гостѣ такожь адвокатъ д-ръ Корпиньскій зъ Косова и оо. М. Шанковскій и Н. Бачиньскій. Зборы пôдъ вмѣлымъ проводомъ вôдбулись величаво и причинились до того, що присутнй громадяне зъ Косова старого набрали охоты основати у себе подôбне товариство.

Зъ днемъ 19 падолиста с. р. числило вербовецке товариство 78 членôвъ звычайныхъ и 5 спомагаючихъ, а майно товариства, по вôдчисленю выдатковъ безповоротныхъ, выносило 113 зр. 50 кр, зъ котрои то сумы вызначено 10 членамъ по 10 зр. значнѣйшй датки на цѣли товариства зложили Вп. Лушпиньскій и мѣсцевый душпастырь. Коли зважимо, що товариство въ Монастиреку зачинало зъ 90 зр. а дôйшло въ короткôмъ часѣ до такихъ гарныхъ результатôвъ, то єсть надѣя що и вербовецке товариство жде гарна будучнôсть.

Дня 26 падолиста с. р. довершено основнои реформы товариства „Правда“ въ Москалѣвцѣ. Се товариство истнує вôдъ 1884 року и було первѣстно заложене на ладъ Закомарскои Правды. Въ першôмъ роцѣ истнованя числило оно 106 членôвъ и посѣдало 109 зр. 39 кр. Але позаякъ п. Петровскій, першій основатель того товариства, опустивъ Москалѣвку, въ товариствѣ наставъ майже цѣлковитый застôй.

Доперва за теперѣшного душпастиря о. Маркіяна Шанковского, повного енерґіи и прихильности для народу, при спôвдѣяльности предприимчивого тамошного ґазды Ивана Балагурака, почало товариство на-ново жити повнымъ житьемъ. Однакъ хибно уложеный статутъ спинявъ належитый розвôй товариства. Именно подѣлъ маєтку на зелѣзный, пôдручный, перехованый, неоднакова стопа процентова и неозначенй точно речинцѣ сплатъ — показались непрактичными, спиняли и утрудняли дѣловодство. По нашихъ селахъ можуть розвиватись тôлько такй товариства, котрыхъ статутъ уложеный ясно и приступно а цѣле дѣловодство веде ся якъ найпростѣйше. Зъ тыхъ то причинъ — за стараньемъ о. М. Шанковского переведено основну змѣну статута и то на взôръ „Помочи“ въ Монастирску и власне 26 падолиста с. р. вôдчитано и пояснено новый статутъ, а мѣсцевый душпастырь теплымъ словомъ заохочувавъ громадянъ, щобы охотнѣйше якъ доси горнулись до товариства.

Изъ справозданя выходить, що товариство посѣдає 570 зр. и 69 кр.; зъ того готôвкою въ касѣ 48 зр. а проча сума розничена мѣжь членами. Въ часѣ загальныхъ зборôвъ жертвувавъ о. М. Шанковскій 5 зр. а прочій члены зложили 30 зр., такъ що зъ тымъ днемъ посѣдало

Поминки Маркіяна Шашкевича

въ Бережанахъ въ день 5 грудня 1893.

(Конецъ.)

И довго ще бувъ бы я вôдчававъ ся рôзнымъ спостереженямъ, коли наразъ явивъ ся на естрадѣ д-ръ Андрей Чайкôвскій и заразъ першими словами заполонивъ увагу всѣхъ присутныхъ. Д-ръ А. Чайкôвскій володѣє безперечно великимъ талантомъ ораторскимъ: ядернôсть єго выслову, живописнй а орігінальнй образы, якими переплѣтає свою бесѣду, богатство думокъ а особливо жаръ и глубоке переконанье, якій вѣють зъ кождого єго слова — ото головнй прикметы єго вымовы. Та нѣколи ще, кôлько разôвъ чувъ я єго промовляючого, всѣ тй прикметы єго таланту не блиснули такъ ярко, якъ въ тôмъ єго вступнôмъ словѣ въ память великого розбудителя нашого народу.

„Не длятого, — казавъ бесѣдникъ — святкуємо мы память людей великихъ щобы плакати та сумувати надъ тымъ, що ихъ намъ забрала смерь безпощадна, що ихъ нема бôльше мѣжь нами, — якъ се робить ся при поминкахъ людей звычайныхъ, а святкуємо мы ихъ память, щобы звеличити побѣду идеѣ, ними посѣяной, щобы звеличити побѣду свѣтла надъ темнотою, добра надъ зломъ, правды надъ неправдою. Тожь поминки такій повинній бути не сумнымъ обходомъ, а веселымъ торжествомъ, радôстнымъ національнымъ святомъ.“ — И тутъ бесѣдникъ въ коротких словахъ ясно и ядерно розказавъ: яку ідею посѣявъ Маркіянъ на пустôй нивѣ житя національного; розказавъ про глубокій упадокъ народу рускаго въ часы Маркіяновй, коли то нарôдъ нашъ, прибитый невзгодинами, зморений чорною долею, лежавъ мовь той чоловѣкъ на смертнôй постели, очѣкуючи смерти, а ворогы позбѣгались, дожидаючи, щобы чимъ борше єго похоронити. Ученй лѣкарѣ, інтеліґенція руска, покинули єго безъ ратунку, и здавало ся, що нарôдъ той зъ тяжкои своєи недуги пôддвигнутись уже не годенъ. Ажь ось явивъ ся чоловѣкъ изъ серцемъ великои любови, зъ вѣрою твердою мовь скала, зъ огненнымъ словомъ, мовь пророкъ ветхозавѣтный — Маркіянъ Шашкевичь. И почавъ вôнъ недужому чоловѣкови спѣвати пѣсню знакому, и почавъ говорити до него теплымъ сердечнымъ словомъ — рôдною мовою, и влявъ вôнъ въ серце умираючого нову надѣю на житье ще непогасле, — и по якôмсь часѣ умираючій вставъ зъ постелѣ и почавъ слабыми ще ногами зновъ ходити по рôднôй землици, — ажь лѣкарѣ вченй, що вôдôйшли були колись вôдъ него, зновъ приступили и почали ходити коло слабого, щобъ чимъ борше прийшовъ до давныхъ силъ... И подужавъ нарôдъ рускій, нова надѣя вступила въ зледенѣле серце и вôнъ почавъ жити на ново цитомымъ житьемъ національнымъ. „Маркіяне! — кôнчивъ бесѣдникъ — коли ты вмиравъ, мала лишь горстка близшихъ приятелѣвъ и знакомыхъ вôдпроваджувала твои тлѣннй останки на вѣчный супочинокъ; за житя твого коротко-тревалого побивала тебе доля злиденна; за житя мало хто тебе знавъ, мало хто вмѣвъ цѣнити твое серце велике, твою думку безсмертну — а теперь по 50 лѣтахъ пôсля твоєи смерти, на другихъ твоихъ похоронахъ тысячѣ народу рускаго проводили тебе до новои могилы; тысячѣ тебе знають, тысячѣ тебе люблять, тысячѣ тебе цѣнять якъ свôй скарбъ найдорожшій. Нове житье рускаго народу, розбуджене тобою, поллыло такою могучою рѣкою, що нѣяка вже сила стримати ей не година“.

Коли бесѣдникъ скôнчивъ, цѣла саля залунала оплесками.

Появивъ ся на естрадѣ хоръ Бояна въ 40 мужа, всѣ зъ синьо-жовтыми вôдзнаками. Дириґентъ о. Остапъ Нижанковскій склонивъ ся витаючи зôбраныхъ. Публика, въ знакъ особливои симпатіи, яку здобувъ собѣ Боянъ вже передъ тымъ [выступавши на запросины на вечерку въ память Мицкевича дня 1-ого грудня с. р.], вôдповѣла на привѣтъ голосными оплесками.

И залунало могуче „Живемъ, живемъ“ а въ сали забренѣли вôкна; пôдчасъ сольовои партіи „Притихне, воркне, мчить ся въ даль“, котру вôдспѣвали въ тенорѣ сов. В. Яворскій а въ басѣ о. Л. Дияковскій, — справдѣ все притихло, ханаючи слухомъ чудовый дуетъ, а коли хоръ закôнчивъ завзятымъ „Мы не дамось, насъ бôльше тутъ“, то молодѣжь сыпнула градомъ оплесковъ. И вôдъ тои хвилѣ почавъ ся справдѣшный артистичный бенкетъ. Песы одна красча вôдъ другои, одна чудѣйше выконана вôдъ другои.

О. Барановского, звѣстного въ околиці тутешнôй скрипака, котрый вôдограв увертуру Souppé-го, при фортепіановôмъ акомпаніяментѣ віцедириґентки Бояна панѣ І. Фрайндовои, зневолила публика додати ще оденъ кусень. А треба знати, що въ Бережанахъ музика инструментальна цвите на широку скалю и продукуючого ся аматора пильнує ухо выбагливыхъ критикôвъ. Всѣ они высказались о грѣ о. Барановского якъ и о майстерскôмъ акомпаніяментѣ панѣ Фрайндовои зъ незвычайными похвалами. Сказано менѣ пôзнѣйше, що о. Барановскій вôдъ довшого часу займаєсь инструментальною музикою и теперь власне ладить двѣ свои бôльшй песы. Щасть Боже! бо нива тота у насъ убога и занедбана.

Зъ горячковою нетерпеливостію выжидала публика хору мѣшаного. Коли хоръ мужескій уставивъ ся а зъ першихъ рядôвъ крѣсолъ выступили лавою славнй Бояністки, всѣ въ прегарныхъ народныхъ строяхъ зъ вôдзнаками бояньскими, всѣ такй молодй, румянй та хорошй якъ весна божа — цѣла саля на видъ уже самои живописнои ґрупы залунала френетичными оплесками. По хвили втишило ся, а на даный знакъ батуты полилась нижка чудовыхъ нашихъ пѣсень народныхъ укладу Тополницкого, — то сумовитыхъ, якъ дѣвчина покинута невѣрнымъ, то жартобливыхъ якъ тота щаслива молодиця, що ей все жартъ на умѣ, то буйныхъ та завзятыхъ, якъ колишне наше Козацтво славне. Публика не дала имъ навѣть зъ естрады зступити, бо по закôнченю мовь та буря на морѣ пôднѣсъ ся нагло такій шумъ, що хоръ на мѣсци мусѣвъ другій разъ вôдспѣвати чарôвну нижку.

Що казати о дальшихъ продукціяхъ?

Ще до нинѣ звенить менѣ въ душѣ той горячій голосъ и чую той жаръ ентузіязму, зъ якимъ о. Ол. Бобикевичь вôддеклямувавъ „Псальмы Руслановй“.

Милою а зрушаючою іділлею була „Цвѣтка дрôбная“ вôдспѣвана панною Дияковскою. Тота песа така нѣжна и мельодійна вымагає не такъ сильного якъ гнучкого и до модуляціи способного голосу а власне тотй прикметы посѣдає голосъ панны Дияковскои. Тожь и „Цвѣтка дрôбная“ вôдспѣвана була однымъ словомъ любо, а цѣлости довершувала мила и незвычайно симпатична поява гарнои сопраністки, котру ненасытима публика зневолила

товариство звыжь 600 зр. А позаякъ въ Москалёвцѣ есть много грамотныхъ людей и вельми дѣяльный душпастырь, котрый въ двохъ товариствахъ есть предсѣдателемъ а въ двохъ належить въ складъ контрольной комісіи, то есть надѣя, що тамошне товариство „Правда“ буде належати до найкрасшихъ въ Косовщинѣ.

Годить ся ще згадати, що громадяне зъ Косова старого вразъ зъ своимъ душпастиремъ, внесли статуты до намѣстництва и ще сего року мають надѣю оснувати у себе товариство „Помочь“.

Товариства ті обнимають шѣсть мѣсцевостей и три парохіи — и всюды кромѣ свѣтлѣйшихъ громадянъ засѣдають въ радахъ душпастирѣ и ревно займають ся справами товариствъ. А для добра всѣхъ тыхъ товариствъ потрудивъ ся не мало Вп. В. Лушпиньскій, нотарь зъ Косова, бо бравъ чинну участь въ уложеню статута, зладивъ скрипт довжный и надруковано его для всѣхъ товариствъ въ 1500 примѣрникахъ, спѣшивъ на кождѣ зборы и такъ вмѣлымъ проводомъ якъ и краснорѣчивымъ словомъ причинявъ ся до поваги зборовъ, вкінци тремъ товариствамъ жертвувавъ щедрый даръ въ квотѣ 50 зр.

Нарбдъ въ Косовщинѣ хочь мало просвѣченый, але предприимчивый и рухливый. Въ повысше згаданыхъ мѣсцевостяхъ ініціятива до основаня товариствъ выйшла вбдъ самыхъ громадянъ, а ихъ сусѣды заинтересувались такожь товариствами самопомочи. Кобы лишь интеліґенція живуча посередъ народу схотѣла ему прийти въ помбчь, то Косовщина скорше якъ котра инча сторона нашого краю вызволилась бы зъ неволѣ лихварскои...

[Прим. Ред.] Такій красній початки самопомбчного руху въ Косовщинѣ мусять тѣшити кождого Русина — они спеціяльно утѣшати ще й товариство „Просвѣту“, котра книжочкою выданою въ 1889 роцѣ вказала дорогу до закладаня такои „Власной Помочи“, — утѣшать и автора той книжочки, д-ра Костя Левицкого, котрый ажь въ трибуналѣ вѣденьскбмъ переперъ право основуваня такои „Власной Помочи“ на основѣ закона о товариствахъ зъ року 1867-ого]

Дописи „Дѣла”

Зъ Крехова.

[Убійство ротмістра Бариша].

Богато разбвъ въ послѣдныхъ дняхъ читали мы то въ „Дѣлѣ“, то въ иншихъ часописяхъ про убійство нашого ротмістра Бариша, та про судьбу его убійника. Однакъ се все були вѣсти недокладній а навѣть въ части и неправдивій. Тожь не вбдъ рѣчи буде познакомити Вп. читателѣвъ зъ правдивымъ ходомъ поганого того вчинку. Рѣчь була така:

Дня 6 с. м. по вечерѣ выйшовъ ротмістръ зъ вбйскового касина и пбшовъ до свого мешканя, вбддаленого о кблька крокбвъ. Не було дальше якъ пбвъ до десятои. Въ своѣй спальни велѣвъ роззути ся свому „буршеви“ и станувши биля стола насупротивъ вбкна, дававъ буршеви грошѣ на снѣданье. Въ-тбмъ крбзь вбкно упавъ срѣлъ, ротмістръ лишь крикнувъ: „воды!“ и поваливъ ся неживый ся на долбвку. Заразъ въ селѣ зробивъ ся гамбръ. Офіцыры, жовнѣры и селяне позбѣгались на мѣсце злочину, почувши выстрѣлъ, приарештували „бурша“, почали робити дослѣды довкола хаты, але нѣгде нѣчого, лишь на стежцѣ биля мешканя богато слѣдбвъ. Прийшли до касарнѣ, глядають межи карабінами хибуе карабінъ кухаря. Приарештували й его. Идуть дальше по подвбрю до кузнѣ, а тамъ коваль войсковый, капраль Евгенъ Панюта [а не Паюта] чимъ-боржѣй вбдрываe пбвковы вбдъ чоббтъ. Се заразъ звело на здогадъ, чи се не вбнъ виновникъ. И его приарештували. Крбмъ него арештували ще двохъ чи трохъ зъ „шаржѣ“ а вбдтакъ запечатавши хату ротмістра, заразъ донесли до авдиторіяту.

Въ четверъ (9. с. м.) приѣхавъ авдіторъ и почало ся слѣдство. Передовсѣмъ вбднайдено на гною карабінъ зъ выстрѣленымъ патрономъ. Авдіторъ почавъ слѣдство въ той способбъ. Кождого зъ арештованыхъ приводивъ до комнаты, де ротмістръ лежавъ на нбдлозѣ и запытувавъ: „Хто се?“ Всякій вбдповѣдавъ: „А хто-жь? та нашъ панъ ротмістръ!“ Наконець привели Панюту, а на запытанье: хто се? — вбнъ вбдказавъ: „Я не знаю, я того не зробивъ!“ Сей одвѣтъ зновъ давъ причину до пбдозрѣня. Примѣрюютъ вбдтакъ чоботы Панюты до слѣдбвъ на стежцѣ и показуесь, що то слѣды зъ его чоббтъ. А мавъ вбнъ дуже штудерній пбдковки, якій собѣ яко коваль спеціяльно змайструвавъ Се ще ббльше причинилось до пбдозрѣня. Зб слѣдства показало ся, що прочій арештованій невинній, то лишь самого Панюту лишили въ крехбвскбмъ вбйсковбмъ арештѣ яко инквізита. Другого дня повезли неббщика до Жовквы за-для секціи а третього, се есть въ суботу вбдбувъ ся похоронъ его въ Жовквы.

Тогожь самого дня вечеромъ Панюта товкъ ся въ своѣй казни, хотѣвъ собѣ смерть зробити.

Слѣдство вело ся дальше, ажь въ середу 13 с. м. о годинѣ 10 вечеромъ рознесла ся по селѣ вѣсть, що Панюта втѣкъ зъ арешту мимо потрбйной сторожѣ. Патролѣ войсковій шнирили по всѣхъ закутинахъ села, розбѣгались по всѣхъ дорогахъ, депешѣ телеґрафічній пбйшли по всѣхъ стаціяхъ зелѣзничихъ, але все надармо, по Панютѣ й слѣдъ загинувъ Власти вже мали все за втрачене та догадувались, що Панюта утѣкъ до Россіи. Такъ стояла справа до суботы вечера Въ суботу о годинѣ 9-бй вечеромъ присылають по священика, щобы йшовъ сповѣдати Панюту, бо его зловили вбнъ признавъ ся, але нѣчого не хоче близше обяснити, доки не высповѣдае ся. Священикъ пбйшовъ, але Панюта вже не хотѣвъ сповѣдати ся. А зловили его въ той способбъ: Вбнъ якъ лишь утѣкъ зъ арешту, побѣгъ заразъ до сусѣда Юрка Бѣлявицѣ, вкравъ ему чоботы и пачку сѣрникбвъ, бо втѣкъ бувъ босый и въ одній лишь сорочцѣ. Обувши ся въ украденій чоботи, побѣгъ вбдтакъ до другого сусѣда, маламаря Луця Ґродзицкого и тамъ пересидѣвъ три добѣ въ сѣнѣ, о чѣмъ не знавъ и самъ господарь, а дбзнавъ ся ажь опбсля зъ протоколбвъ. Въ суботу коло семои годины Панюта прибѣгъ до двбрского коваля Віктора Енґлерта, зъ котрымъ перше живъ въ добрыхъ зносинахъ, яко зъ товаришемъ „по чину“, выкликавъ его черезъ плбтъ на двбръ и заправивъ що зъѣсти, бо вбдъ утечѣ не мавъ нѣчого въ ротѣ. При собѣ мавъ лишь довгбй нбжь не знати зъ-вбдки прийшовъ до него. Коваль переляканый вынѣсъ ему ѣсти и обѣцянкою, що вбдвезе его до Львова въ ночи, потрафивъ змамити его до себе на пбдъ. Тамъ давъ ему въ що одягнутись, накормивъ, та лише глядавъ нагоды, якъ бы донести власти вбйсковбй. По довшихъ короводахъ якось удало ся ему се зробити, а о 9-ой годинѣ вели вже Панюту зъ кузнѣ на „вахцимбру“. Тамъ признавъ ся до всего, показавъ мѣсце де стрѣлявъ, заявивъ, що три разы змѣрювавъ ся, та все щось не решкодило, а вбдтакъ сеи ночи мавъ плянъ нбд палити село на чотирохъ рогахъ та й пбдчасъ загального замѣшаня въ селѣ втечи. Въ недѣлю повезли его до Львова и справа скбнчила ся.

Се правдивый хбдъ рѣчи, а що до причины злочину, то вже була правдива вѣсть въ „Дѣлѣ“.

Рухъ въ рускихъ товариставхъ.

Зъ Коломыѣ пишуть намъ:

Вбдъ року заходились жѣнки коломыйскій, щобы заснувати жѣночe товариство. Та по довгихъ клопотахъ [бо ц. к. намѣстництво вбдкинуло було статутъ за додатокъ, котрый находить ся въ иншихъ вже затвердженыхъ статутахъ], выждавши вбдповѣдной хвилѣ, маючи статутъ затвердженый, основательки скликали на 26 м.. м. перший зборы.

Ажь душа радувалась, коли на покликъ комітету на перший зборы простора комната „Родины“ заповнилась патріотками якъ мѣсцевыми такъ и зъ близшои охрестности Въ имени основательокъ отворила зборы щирою и горячою промовою панѣ Антонія Кульчицка, вказуючи та поясняючи цѣль „Руского жѣночого кружка“: розбудити житье духове, пбднести народного духа та оживити товариске житье мѣжь рускимъ жѣноцтвомъ, а такожь пбзнанье и ширенье промыслу домашнього та помбчь бѣднымъ ученицямъ. Бесѣдниця старала ся усунути упередженя, якій у насъ могли бы бути до товариства жѣночого, та заохотила всѣхъ, щобъ якъ найчисленнѣйше вписували ся въ члены товариства. На лицяхъ присутныхъ пбзнати було живе заинтересованье товариствомъ и заразъ вписало ся 40 членбвъ.

До выдѣлу першого увбйшли: яко предсѣдателька панѣ А. Занчкбвска жена совѣтника судового, а яко члены панѣ Є. Хомяньска, А. Кульчицка, Ф. Кобриньска, А. Русинова, М. Весоловска Г. Даниловичева, І. Терлецка и О. Билинкевичѣвна. До комісіи контрольной выбраній панѣ: Свчиньска [жена о посла], Пачовска и Федена. Выдѣлъ рѣшивъ заснувати якъ найскорше бібліотеку а порозумѣвши ся о льокаль зъ „Родиною“ рѣшивъ два разы въ тыждни вбдбувати товарискій сходины, де члены могли бы мати часописи и книжки а такожь порозумѣватись що-до дальшого розвою товариства.

Мы зъ своеи стороны можемо желати товариству якъ найкрасшого розвою. Руске жѣноцтво маe велику задачу въ выхованю цѣлыхъ поколѣнь та въ пбддержуваню духа й у старшихъ, котрый неразъ упадае неразъ пбдъ рбзными напорами. Патріотичне жѣноцтво — то надѣя красшои будучности, а духа пбднести, дати пбзнати нашу минувшбсть и потребы народу нашого — се задача жѣночого товариства. Надѣемо ся, що выдѣлъ, котрый щиро приступивъ до роботы, постарае ся якъ найскорше оживити житье въ товариствѣ, а жѣноцтво наше якъ найчисленнѣйше буде вписувати ся въ члены.

„Жѣночій кружокъ“ вже устроивъ въ день передъ св. Николаемъ першій вечерницѣ зъ забавою для дѣтей. Всѣ комнаты „Родины“ биткомъ наповнились дѣтьми малыми [було ихъ близько сотка] та й старшими, що зъ радостію приглядались, якъ ихъ дѣти та братя й сестры весело забавлялись. Велика радбсть дѣтей ще збблшила ся, коли св. Николай увбйшовъ мѣжь нихъ та зъ кошбвъ несеныхъ ангелякомъ зачавъ роздавати рбзній дарунки та ласощѣ. Дѣтвора, покрѣпившись при спбльнбмъ столѣ, забавилась до годины 9-ои, а старшій до 2-ои. Хочь безъ музики, але при спѣвѣ хору и сольовбмъ, при веселбй поговбрцѣ часъ минавъ скоро, а богатый буфетъ накладеный комітетомъ кружка, принадно уложеный красными ручками пань, при незвычайно низькбй цѣнѣ додававъ ще ббльше охоты.

Першій выступъ кружка, до чого найббльше причинили ся панѣ Зимова, Пачовска, Кульчицка, Тисовецка Савчиньска, Слюзарова, бувъ свѣтлый, а дохбдъ, котрый выдѣлъ призначивъ [а комітетовій своими датками збблшили] на запомогу для бѣдныхъ дѣтей, бувъ мимо низького вступу такожь немалый, бо принѣсъ до 30 зр. чистыхъ. Щасть Боже дальше!

— —

Загальній зборы членбвъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Щирци вбдбудуть ся дня 1-ого н. ст. сѣчня 1894 въ щирецкбмъ урядѣ громадскбмъ о годинѣ 2-бй, на котрій выдѣлъ пп. Членбвъ запрошуe.

Порядокъ денный:

1. Вступне слово.
2. Вбдчитанье протоколу зъ послѣдныхъ зборбвъ
3. Справозданье зъ дѣяльности выдѣлу.
4. Справозданье касове.
5. Выббръ головы, чотирохъ членбвъ выдѣлу и двохъ заступникбвъ
6. Де-що зъ житя Маркіяна Шашкевича — вбдчитъ.
7. Внесеня членбвъ.

За выдѣлъ філіи руского Товариства педаґоґічного въ Щирци, дня 21 грудня 1893. — *К. Малицкій* голова, *М. Домазарь* секретарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На запросины краєвого выдѣлу вбдбуло ся онодгы въ будынку соймовбмъ засѣданье комітету дорадного выдѣлу краєвого въ справахъ фінансовыхъ. Нарадамъ проводивъ маршалокъ Сангушко, а на засѣданю явили ся: Янъ Тарновскій, Станиславъ Бадені, Скалковскій и референтъ буджетовый Романовичь. Сей послѣдный представивъ комбінацію, вбдносячу ся до буджету краєвого на рбкъ 1894, при чбмъ вказавъ можнбсть обниженя высоты додатковъ краєвыхъ о три крейцарѣ. Комітетъ постановивъ дорадчувати выдѣлови краєвому введенье того обниженя, тымъ ббльше, що помимо обниженя результатъ на рбкъ 1894 бувъ бы лѣпшій о 131,000 зр, нѣжь первѣстно принято въ фінансовбмъ плянѣ конверсійнбмъ. Супротивъ того додатокъ краєвый буде выносити на рбкъ 1894 въ Галичинѣ 65 кр., въ великбмъ княжествѣ краковскбмъ 51 кр., увзглядниши пбльгу дозволену соймомъ.

Першій результатъ змѣны кабінету австрійского проявивъ ся въ соймѣ долѣшнои Австріи внесеньемъ правительственного предложеня дотычно змѣны декотрыхъ уступбвъ ординаціи выборчои. Въ долѣшно-австрійскбмъ соймѣ чисельне вбдношенье обохъ сторонництвъ, есть того рода, що вправдѣ лѣвиця маe ббльшбсть, однакъ та ббльшбсть не тривка такъ, що лѣвиця не въ силѣ перевести нѣякихъ законбвъ, до чого треба призволу $^2/_3$ членбвъ сойму. Длятого-жь то вбдъ давна заходила ся лѣвиця скрѣпити своe сторонництво при помочи вбдповѣдной змѣны ординаціи выборчои, а въ першбй лініи старала ся добути для бурмістра Вѣдня голосъ вірильный. На послѣдній каденціи соймовбй, репрезентантъ правительства, намѣстникъ ґр. Кільмансеґґ заявивъ, що правительство нѣколи не згодить ся на голосъ вірильный для бурмістра Вѣдня, и що дотычна ухвала не одержить цѣсарскои санкціи. Се дѣяло ся за часбвъ ґр. Таффого, коли вбнъ мавъ въ своихъ рукахъ теку міністра справъ внутрѣшныхъ. Тымчасомъ теперь само правительство такъ надто приклонюесь до бажань лѣвицѣ, що само вносить въ соймѣ проектъ закона, на пбдставѣ котрого одержуe кождоразовый бурмістръ Вѣдня голосъ вірильный. Але ще и въ иншбмъ напрямѣ предложеня правительства приносять хосенъ для партіи ліберальнои. Звѣстно, до Вѣдня прилучено передмѣстя, котрій выбирали дотеперь въ куріи меншихъ посѣлостей отже число послбвъ мѣста пббльшено о трьохъ. Имовѣрно новій мандаты дбстануть ся антісемітамъ, то-жь, щобы удержати рбвновагу, правительство запроектувало одночасне збблшенье числа мандатбвъ зъ куріи громадъ сѣльскихъ и бблышихъ посѣлостей. То збблшенье числа мандатбвъ зновъ выйде въ користь лѣвици. Такъ отже результатъ зъ змѣны кабінету явный, лишь на жаль користный тымъ, що пбдпирають нове коаліційне правительство. Лѣвиця може теперь справдѣ почванити ся здобутками, якій одержала въ наслѣдокъ повалення ґр. Таффого.

Ера динамітныхъ атентатбвъ збогатила ся ще однымъ выпадкомъ: въ повѣтовбмъ мѣстѣ ческбмъ Раковнику довершено атентатъ на дбмъ адвоката Кароля Вольфа. Про сю справу оповѣдае Prager Tagblatt: „Зб склепу управненого до продажи пороху въ Раковнику украдено 32 клґр. динаміту, и се выкликало въ мѣстѣ великій острахъ. Показало ся, що острахъ не бувъ неосновный. Въ понедѣлокъ дня 18 с. м. о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ учули въ мѣстѣ якійсь пбдземный гукъ. Перестрашенй мешканцѣ выбѣгли и пустили ся въ напрямѣ рынку, звбдки пронѣсъ ся той гукъ. Тутъ побачили дбмъ адвоката Вольфа ушкодженый. Брама фронтова лежала ажь въ рынку, задну браму найдено на подвбрю, муръ зарисувавъ ся, вбкна побитй, а рамы дверей и вбконъ поторощенй. Д-ра Вольфа, его жѣнку и дочки найдено омлѣлыхъ. Коли прийшли до себе, Вольфъ оповѣдавъ, що вечеръ зачувъ сопухъ спаленыхъ рѣчей, и ледви встигъ звернути на се увагу жѣнки, пронѣсъ ся некольный гукъ, и вбнъ поваливъ ся на землю. Слѣдство веде ся.“ — Заразъ по атентатѣ бурмістръ Раковника оголосивъ такій подробицѣ: Въ ночи зъ 16 на 17 грудня украдено зб склепу Фердинанда Кона 32 клґр. динаміту. Староство и урядъ громадскій зарядили вбдповѣдній кроки, щобы выслѣдити справника, щобы зарадити надужитю вкраденыхъ матеріялбвъ Скрѣплено слѣдуючои ночи поліційній патролѣ, але, на жаль, то средство було недостаточне. — Представивши самый фактъ выбуху динаміту, оголошуe бурмістръ дальше такъ: На щастье нѣкого не було въ мѣсци, де наступила експльозія, а навѣть нѣхто не переходивъ близько улицею, бо въ противнбмъ случаю атентатъ бувъ бы прибравъ грбзній розмѣры. Патронъ динамітный кинено имовѣрно зъ хбдника до

проспѣвати ще одну пѣсоньку — Нижанковского „О не забудь!“

До поважного и серіозного характеру цѣлого концерту якъ-разъ настроювавъ ся переймаючій „Сонъ“ Лермонтова-Павфлера, вбдспѣваный о. Рыбакомъ. Про о. Рыбака яко феноменального баса чувавъ я богато вбдъ рбзныхъ людей, та не чувши его спѣву особисто, не мавъ я понятя о силѣ того велитеньского голосу. Тожь и о. Рыбакъ мусѣвъ на невмовкаючій оплески докинути ще друге сольо — Нижанковского-Конискього „Мнѣ ажь страшно“. При обохъ соляхъ акомпанiювала славному спѣвакови удачно панна Калиновичѣвна.

Милу несподѣванку зробивъ публицѣ д-ръ Андрѣй Чайковскій, выступивши по послѣднбмъ спѣвѣ на естраду зъ цѣлою пачкою [52] телеґрамъ. И коли почавъ вбнъ читати сердечнй привѣты вбдъ земляковъ нашихъ зб всѣхъ сторбнъ — зъ зеленои Буковины и зъ далекои Мазурщины, зъ Вѣдня, Кракова та Львова, вбдъ братбвъ Боянбвъ Львбвского та Перемыского та вбдъ славного соловья нашого Ол. Мышуги, то духъ крѣпкій та незломный опанувавъ всю зобрану братію.

Величный сей бенкетъ артистичный закбнчили „Имны славяньскій“ вбдспѣваній повнымъ хоромъ Бояньскимъ зъ тымъ самымъ козацкимъ завзятьемъ, котре характеризувало цѣлый концертъ. На звукъ акомпаніяменту передъ нашимъ имномъ, котрый вели зъ артизмомъ на чотири руки п. Фрайндова и п. Соневицкій, пбднесла ся зъ мѣсць уся публика и середъ незвычайно торжественного настрою залунало „Ще не вмерла Украина“ — грбмке й могуче, якъ ревбтъ Днѣпра-Словутицѣ, на славныхъ порогахъ, потрясаючи душу кождого, хто бы ще не вѣривъ въ незлому силу нашого житя національного.

На тбмъ и закбнчивъ ся сей славный першій концертъ Бояна бережаньского.

——

По концертѣ въ тбй самбй сали вбдбувъ ся комерсъ пбдъ проводомъ Вп. сов. В. Яворского, головного бояньского тенора-соліста Его, яко вельми симпатичного и всѣми люблено го члена, окликали всѣ однодушно господаремъ и головою комерсу. На секретарѣвъ прибравъ вбнъ собѣ о. Л. Дияковского и д-ра А. Чайкбвского.

Не треба додавати, що по такбмъ славнбмъ концертѣ комерсъ вбдбувъ ся якъ сердечна, родинна гостина. На лицяхъ всѣхъ сіяла радбсть. Понеслось руске слово щире, тепле, сердечне. Сов. В. Яворскій, отворюючи комерсъ, повитавъ зобраныхъ щиро-рускимъ привѣтомъ. Проф. Санатъ въ горячихъ словахъ пбднѣсъ тоастъ на розвбй ново-основаного товариства „Бережаньскій Боянъ“. Вбдтакъ промовивъ о. Ленкій зъ Журова и въ бесѣдѣ повнбй глубокихъ думокъ пбднѣсъ потребу заснованя Дому Народного въ Бережанахъ, а навязуючи до нинѣшного свята — потребу повного, критичного выданя творбвъ Маркіяна. [*Прим. Ред.* Русины львбвскій сю рѣчь вже постановили.] П. Луцикъ, сотрудникъ „Посланника“, краснорѣчивымъ словомъ пбднѣсъ чарку за здоровлье дірігента бояньского Ост. Нижанкбвского а вбдтакъ за здоровлье селянъ и мѣщанъ, яко тои пбдвалины, на котрбй опиратись повинна наша будова. Рбвно жь красно рѣчиво заговоривъ о. Мащакъ, горячо пбдносячи потребу єдности и згоды Русинбвъ. А вже найббльше зворушивъ всѣхъ зобраныхъ своимъ сердечнымъ словомъ голова Бояна Вп. сов. Кашевко промовляючи въ той способбъ: „Нинѣшный такъ свѣтлый концертъ боянскій, дорогій братя — сказавъ вбнъ — навѣвъ мене на думку, якъ богато маютъ Русины силъ на всякихъ поляхъ житя суспбльного, а якъ мало тотій силы они для себе выкористовують. Зъ-помѣжь Русинбвъ рекрутують ся урядники якъ найлѣпшій, е мѣжь ними мужѣ науки, е перворядній артистичній силы, та они въ ббльшбй части выслугують ся чужимъ, а за себе мало дбають. И гроша добрый Русинъ нѣкому не вбдмовить, — тблько для себе вбнъ скупый. Такъ дальше не повинно бути, мы повиннй разъ зобрати зъ тою рбвнодушностію для себе самыхъ, для своеи власной справы. Мы повиннй почати жити для себе, для себе працювати, єднати ся! Пбдъ тымъ знаменемъ — кбнчивъ бесѣдникъ — взываю всѣхъ присутныхъ земляковъ, щобы вписались до нашого „Бояна“, де кождого приймемо зъ отвертыми раменами, бо нашъ пранорь: єднбсть и згода!“ — Бесѣду сю приняли всѣ зобраній рясными сердечными оплесками, а хто ще не бувъ вписаный, спѣшивъ вписати ся въ отворену членьску книгу „Бояна“

По офіціяльнбй [що такъ скажу] части комерсу наступила часть забавна, котрои душею явивъ ся п Яворскій. И почули мы чудесного „Балигулу“ вбдспѣваного зъ незрбвнаным гуморомъ, а далѣ якъ зъ рукава посипались комічній деклямація, жартобливій оповѣданя та гумористичній монольоґи. При сердечнбй тбй забавѣ летѣвъ часъ, а на зарѣ розпрощали братъ брата, ще разъ загрѣлись до вытревалости и розбйшли ся.

* * *

По поворотѣ зъ того торжества до моихъ рбдныхъ — де я пробувъ ще цѣлый тыждень — за весь той часъ згадувало ся славный, трячи славный концертъ. Оля ходила маркотна, тужлива, мовь не своя, и доперва розвеселилась, якъ швагеръ приобѣцявъ завезти ей до Бережанъ на найблизшу Бояньску пробу. Я-жь, щобы не показати ся гбршимъ, вбдъ сердечнои дѣвчины, вбдъѣздячи вручивъ любій сестрѣнници 10 коронъ зъ такимъ припорученьемъ:

— Тотій грошѣ, люба Олю, доручи ты, якъ будешь въ Бережанахъ, Боянови яко вкладку вбдъ мене и заяви тамъ, що я членомъ Бояна бережаньского буду до смерти!

Подорожный.

сѣней. — Такожь рада мѣска вôдбула засѣданье, на котрôмъ явивъ ся и староста. На засѣданю высказано пересвѣдченье, що цѣле населенье рѣшучо напятнуе то злочинне дѣло, и ухвалено выслати Вольфови и родинѣ заявы спôвчутя. За вынайденье справника назначено 500 зр. Кромѣ того ухвалено скрѣпити мѣсцеву сторожу. — Въ мѣстѣ вôдбули ся численний ревізіи. Побоюють ся, щобы прочу часть динаміту украденого не примѣнено до злочинныхъ цѣлей. Що-до мотивôвъ злочину, кружать по Раковнику два оповѣданя. Пôсля одныхъ, сей атентатъ есть наслѣдкомъ личной пôмсты; другій добачують мотивы соціялістичній. Кореспондентъ Neue fr. Presse догадуе ся мотивôвъ національныхъ, бо Вольфъ е Нѣмець и яко такій выступавъ завсѣгды противъ Чехôвъ. Коли въ радѣ повѣтовôй голосовано надъ резолюцією въ справѣ торжественного обходу вересневого рескрипту, Вольфъ одинъ голосувавъ противъ, а коли 12-го вересня уладжено въ мѣстѣ илюмінацію и похôдъ зъ смолоскипами, д ръ Вольфъ не освѣтивъ вôконъ свого мешканя, и за те ему выбито вôкна. — Котре зъ тыхъ оповѣдань правдиве — не можна вѣдати. Въ кождôмъ случаю здогады нѣмецкихъ газетъ треба приймати зъ великою резервою.

— —

Моравскій соймъ зôбравши ся рôвночасно зъ соймами долѣшнои Австріи и Стирія, заповѣдае сильну опозицію ческихъ послôвъ Таке бодай выходить зъ Lidov ыхъ Novin, котрі домагають ся вôдъ ческихъ послôвъ народного сторонництва щобы они выступили зъ цѣлою енергіею противъ нѣмецкои переваги. Згаданый дневникъ выскакуе жаль, що мѣжь молодо-Чехами а ческими послами зъ Моравы прийшло у Вѣдни до певного порозумѣня, вôнъ не хотѣвъ бы щобы моравскій старо-Чехи мали вилывъ на справы соймовй. Мимо того Lidove Noviny надѣють ся сильнои опозиціи въ соймѣ, надѣють ся, що всѣ ческій послы подадуть собѣ руку, щобы боротись противъ нѣмецкои бôльшости, за котрою стоить намѣстникъ. Перша причина до борбы маѣ бути пôсля згаданого дневника, жаданье загального права голосованя, котрого Чехи мусять домагатись, если бажають здобути собѣ въ соймѣ певну бôльшôсть. Такожь и Moravske Listy заповѣдають опозицію Чехôвъ противъ Нѣмцѣвъ и противъ системы правительства. — Клюбъ ческихъ послôвъ до моравского сойму выбравъ провôдникомъ д-ра Шрома, секретарями Гульку и д-ра Пражака (сына), а квесторомъ д-ра Конделю. Клюбъ займавъ ся выборами до комісіи и ухваливъ де-якій внесеня и интерпеляція.

— —

Ще одна кріза кабінету въ Европѣ довершить ся мабуть сими днями Именно, міністерство бельгійске подало ся до дімісіи. Якъ въ Австріи причиною кризы була справа розширеня права выборчого, такъ и въ Бельгіи та сама квесгія зневолила міністерство усунути ся вôдъ кермы державы. Реформа выборча ледви чи не вôдъ трохъ рокôвъ займала законодатнй тѣла въ Брукселѣ. Пôдъ напоромъ людовыхъ забурень, бôльшôсть палаты ухвалила въ цвѣтни внесенье Нісена, котре творить три роды выборцѣвъ: одній мають право вôддавати лишь одинъ голосъ, голосы другихъ числять ся подвôйно, або потрôйно. До сего внесеня, що рôвнявсь розширеню выборчого права, приступило такожь правительство, зрѣкаючи ся свого власного проекту, основаного на выборчôй системѣ Англіи и Голяндіи. Сегодня правиця бельгійскои палаты жалуе уступствъ зробленыхъ въ цвѣтни въ користь клясъ, котрі не мали приступу до участи въ житю політичнôмъ, и розпочинае боротьбу противъ засады пропорціональнои репрезентація. Правительство, що въ цвѣтни аъ тяжкою бѣдою зъумѣло зъѣднати для внесеня Нісена якъ радикалôвъ, такъ и клерикальне сторонництво, побачилось теперь опущене. Зъ другого боку оно не въ силѣ додержати обѣцянокъ опозиціи. Супротивъ такои ситуаціи уважавъ президентъ міністрôвъ Бернратъ за вôдповѣдне, зголосити свою дімісію.

НОВИНКИ.

— **Вечерокъ декляматорско-вокальный**, устроеный 21. грудня о. Евг. Гузаромъ силами учениць института чина св Василія у Львовѣ въ память Маркіяна, вынакъ дуже хорошо. Хоры дѣвочій ишли складно. Солистка, ученица Назаревичь, вôдала звôнкимъ сноимъ альтовимъ голосочкомъ пѣсню Вахнянина „Помарнѣла наша доля“ зъ хорошимъ чувствомъ И деклямаціи вийшли удачно. Гостей прошеныхъ насипѣла спора громадка, межи ними Е. Прев. о. митрополитъ въ супроводѣ капітулы. Рано сего самого дня вôдправивъ Преосвященый архіерейске богослуженье въ церкви Василіянокъ при числ нной асистѣ и хорѣ питомцѣвъ. Проповѣдь державъ Василіянинъ о. Тисовскій. По богослуженю посвящено икону неустаючои помочи Прев. Дѣвы. Интеліґенція руска и вѣрній заповнили малу церковцю щѣльно.

— Вчера (21 грудня) явилась у проф. Вахнянина яко посла **депутація мѣщанъ куликôвскихъ** пôдъ проводомъ начальника громадского и представила ему желанье, щобы міністерство вôйны въ слѣдуючôмъ роцѣ вôддало мѣсцевымъ ремѣсникамъ доставу чобôтъ въ бôльшихъ якъ доси розмѣрахъ. Промысловцѣ Куликова одержували виразѣ вôдъ чотирохъ лѣтъ роботу чобôтъ, але або посередно черезъ бôльшихъ предприемцѣвъ львôвскихъ, або лишь въ невеличкôй скôлькости. Куликôвцѣ заслугують на увзглядненье, позаякъ показалось, що выробы ихъ вôдповѣдали доси всѣмъ строгимъ вымогамъ оцѣняючои комісіи. Проф. Вахнянинъ прирѣкъ справу ту пôдперти въ компетентныхъ кругахъ.

— **Вѣче народне** скликуе до Коломыи на день 4 н. ст. сѣчня 1894 р. выдѣлъ радикального то вариства політичного „Народна Воля“ до великои салѣ ратушевои. На порядокъ дневный поставлено такій справы: 1) Теперѣшне положенье політичне Русинôвъ; 2) загальне безпосередне тайне голосованье; 3) власнôсть земска въ Галичинѣ и проектъ правительственный заведеня селянськихъ спôлокъ и господарствъ рентовыхъ; 4) громады збôрній и вôйты окружній; 5) законъ ловецкій; 6) справа конкуренційна; 7) справа „Хлѣбороба“; 8) справа товариства „Народнои Волѣ; 9) внесеня членôвъ

— **Въ справѣ приниманя св. причастія** выдала конґреґація де propaganda fide важный декретъ, великои ваги для всходнои Галичины, котрый може причинити ся до усуненя многихъ непорозумѣнь, але очевидно лише тогдѣ, коли духовенство особливо латиньске, звѣстне зъ своеи аґресивности и нетерпимости для рускаго обряду, буде сего декрету точно придержуватись. Згаданый декретъ звучить: „Въ рôзныхъ сторонахъ католицкого свѣта, де вѣрній рôзныхъ обрядôвъ мешкають помѣшаній зъ собою, лучае ся на жаль часто таке, що деякій не мають церкви и священика власного обряду. Зъ того выходить, що деякій зъ нихъ хотячи вдоволити власну побожнôсть, а рôвночасно задержати ревнôсть христіяньского житя, приступаючи пôсля власного обряду до св. Тайнъ, просять безнастанно св. Столицю, щобы имъ удѣлити дозвôлъ приймати св. причастіе въ иншôмъ обрядѣ, такожь въ тыхъ случаяхъ, котрій зъ права не дозволеній; иншій зновъ и то дуже численній доходять для тои самои причины до довгого занедбаня св. Тайнъ зъ великою шкодою ихъ духового житя. Отже конґреґація порѣшае: Щобы успѣшнѣйше пôдпирати часте приступованье до св. Тайнъ котрі суть найуспѣшнѣйшими, Исусомъ Христомъ установлеными средствами до спасенія душѣ и щобы тымъ лѣпше усунути подвôйну высше наведену недогоду, удѣляе ся на будуще всѣмъ вѣрнымъ якого небудь обряду, латиньского чи всходнього (руского), мешкаючимъ въ мѣсцевостяхъ, де не ма церкви або священика ихъ власного обряду, дозволу вôдъ св. Столицѣ щобы могли приймити св. Тайны не лише въ годину смерти и для довершеня заповѣди великодного причастія, але такожь зъ побожности кождого часу, въ обрядѣ тои церкви, котра находить ся въ мѣсци ихъ мешканя, лише щобы церковь ся була католицкою Поручае ся епископамъ, щобы про змѣстъ нинѣшного декрету повѣдомили порученый имъ народъ.“

— **Доповняючій выборы трехъ послôвъ на соймъ краевый** зъ ґрупы бôльшои посѣлости въ Сяноцѣ и Коломыи вôдбули ся передвчера, а то въ Сяноцѣ на мѣсце бл. п. Жигм. Козловского, а въ Коломыи на мѣсце бл. п ґр. Анг. Голѣвского и зложившого мандатъ бар. Ив Капрого. Выбраній послами: въ Сяноцѣ на 102 голосуючихъ всѣми голосами Ив. Слонецкій, а въ Коломыи на 60 голосуючихъ (зъ мѣжь 123 управненыхъ до голосованя) ґр Стан. Дѣдушицкій зъ Гвôздця 59 голосами и д-ръ Ник. Кшиштофовичь зъ Залуча 57 голосами.

— **Капраля Панюту**, котрый застрѣливъ ротмістра Бариша въ Креховѣ, вôдставлено оногды до вязницѣ ґарнізоновои у Львовѣ. Провадило его 4 уланôвъ зъ добутыми шаблями. Панюта мавъ кайданы на рукахъ. Убійника ескортовано вôдъ жовкôвскои рогатки въ санітарнôмъ возѣ.

— **Вôдъ Дирекціи самбôрского Товариства выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ** одержуемо те письмо: На численній запыты зô стороны Вп. Духовенства маемо честь заявити, що Товариство для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ дае свои товары церквамъ такожь на кредитъ, а то зъ такими услôвями: при закупнѣ маѣ зложити ся третя часть сумы закупна, а решта, на котру выставить ся вôдповѣдный реверсъ маѣ бути сплачена до шѣсть мѣсяцѣвъ. — Дирекція: *Лашкевичь Рьпецкій*

— **Похорон бл. п. о. Ивана Сѣрка** вôдбувъ ся дня 16 н ст. грудня въ Гаяхъ Старобôдзкихъ при участи около 30 священикôвъ, членôвъ повѣтового выдѣлу и дуже богато интеліґенціи и селянъ зъ доокрестныхъ сѣлъ. Надгробне слово выголосивъ въ церкви о. Юл. Туркевичь зъ Пониквы, а надъ гробомъ о. Ярема зъ Бродôвъ.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 13 н. ст. грудня не було въ Галичинѣ нѣ одного случаю занедужаня на холеру. — Выздоровѣла въ Городовичахъ повѣта старомѣского 1 особа и въ Плотичи повѣта тернопôльского 1 особа. — Померла въ Плотичи 1 особа. — Дня 17 грудня лишило ся въ лѣченю 6 особъ; дня 18 грудня выздоровѣли 2 особы, померла 1 особа. — У недужихъ въ Озѣрнôй повѣта золочѣвского и въ Рыбогичахъ повѣта добромильского не сконстатовано бактеріоґічно азійскои холеры, отже лишае ся въ цѣлôмъ краю въ лѣченю лише 1 особа въ Римановѣ. — Дня 19 и 20 н. ст. грудня не донесено о нѣкôмъ занедужаню, выздоровленю, ато смерти на холеру азійску. Лишае ся въ лѣченю въ цѣлôмъ краю лише 1 недужій въ Римановѣ сяноцкого повѣта.

— **Процесъ зъ причины пôдкупствъ въ староствѣ ясельскôмъ**, про котру то справу мы недавно доносили, вôдбуде ся въ першôй половинѣ мѣсяця сѣчня. Головнымъ виновникомъ есть Казимиръ Панекъ, бувшій секретарь повѣтовый тамошного староства, обжалованый о се, що приймавъ подарунки въ справахъ урядовыхъ и намавлявъ до фальшивого свѣдоцтва. Обжалованье звертае ся такожь противъ Яна Ижака, вôйта зъ Козлôвокъ и противъ селянъ Андрея Роздѣльского и Теодора Фронцка о фальшиве свѣдоцтво въ слѣдствѣ. Актъ обжалованя обôймае 30 сторôнъ и покликуе до розправы 218 селянъ яко свѣдкôвъ. Сей актъ констатуе, що всѣ урядники маніпуляційній ц. к. староства въ Яслѣ побирали вôдъ сторôнъ майже цѣлыхъ 5 лѣтъ подарунки за кожду урядову чинностъ и то такъ неприлично, що просто упоминали ся о такій подарунки. Головный обжалованый, Казимиръ Панекъ, вѣвъ справы паспортовій и приймивши прінципъ, що за кождый паспортъ належить ся ему осôбна оплата, бравъ вôдъ паспорта вôдповѣдно до бôльшого або меншого ихъ попыту по 1 до 8 зр., а треба знати, що въ тôмъ часѣ выеміґрувало зъ ясельского повѣта звыжь 3000 селянъ. Ажь случайне придержанье двохъ еміґрантôвъ зъ ясельского повѣта въ Освѣцимѣ навело прокураторію на слѣдъ надужить.

— **П Антонъ Винницкій** одержавъ дня 9 н ст. грудня на черновецкôмъ університетѣ степень доктора правъ.

— **Величезный процесъ** о обиду маестату, публичне насильство и выкликане збѣговище розпôчне ся дня 8 н. ст. сѣчня передъ краковскимъ судомъ. Фактъ злочинства лучивъ ся въ Познаховицяхъ долѣшныхъ, велицкого повѣта, а выкликали его санітарній зарядженя въ часѣ холеры. За се обжаловано 117 селянъ зъ Иваномъ Лямикою, яко провôдникомъ.

— **Посольске справозданье** складавъ вчера бувшій міністеръ для Галичины п. Фил. Залескій, яко посолъ бôльшои посѣлости зъ округа львôвского Зборы вôдбули ся въ сали львôвскои рады повѣтовои. Посолъ заявивъ ся за пôдпираньемъ коаліціи и правительства, а зôбраній ухвалили ему вотумъ довѣря.

— **Товариство для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ** просить насъ о помѣщенье отсего письма: Уважаемо собѣ за приятный обовязокъ заявити прилюдно сердечну подяку Вп. о. Ю. Левиньскому, завѣдателю Воробіевки за то, що зъ власнои ініціятивы, веденый чувствомъ милосердія для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ, постаравъ ся, що въ его сусѣдствѣ въ однôмъ тыждни закуплено нашого товару за поважну суму кôлькасотъ зр. Говорить наша пословиця, що за сиротою Богъ зъ калитою, а мы надѣемось — за нашими вдовами и сиротами стане солідарно все Духовеньство всѣхъ трехъ епархій и зґôдно подасть собѣ руки, щобъ нести имъ помôчь черезъ наше товариство. За рекомендацію выробôвъ нашихъ вдôвъ и сирôтъ нехай послужить письмо Вп. о. Левиньского писане до насъ, котре тутъ позваляемо собѣ замѣстити: „зъ приятностію мушу пôднести, що всѣмъ дуже подобала ся прехороша робота фелонôвъ, крôй дуже добрый, строго пôсля обряду, а въ цѣлости выробы незвычайно дешевій Правда, що небогато гроша придбавъ и для Хв Товариства, але незвычайнои вартости есть тое, що на всю Тернопôльщину голосно наразъ заговорили всѣ о новôмъ Товариствѣ и всѣ незвичайно симпатично до него вôдносять ся, а то буде порукою доброго его розвою“. Спаси Бôгъ, Вп отче, і за теплe слово и за дѣло! Дай Боже, щобы мы такихъ помôчникôвъ найшли по всѣхъ деканатах, а тогдѣ наша будучнôсть заневпена. — Вôдъ Дирекціи Товариства. *Лашкевичь. Рьпецкій.*

— **Зъ Бережанъ** доносять, що оногды стававъ тамъ передъ выборцями кандидатъ на посла до рады державнои, к-ръ Авг. Балясицъ выголосивъ довшу промову. Комітетъ передвыборчій приймивъ его кандидатуру и рѣшивъ ей пôдпирати.

— **Радуйте ся пессімісты!** не довго вже постоить поганый сей свѣтъ, бо лише не цѣлыхъ 6 лѣтъ. Такъ выпророкувавъ славный Фальбъ и назначивъ конець свѣта на день 13 н. ст падолиста 1899 року. Въ тôмъ дни маѣ наступити зôткненье землѣ зъ кометою, котра маѣ знищити землю. Если бы до сего не прийшло то наступить, пôсля пророцтва Фальба, бодай дощь метеорôвъ. Добре, що хочь таку надѣю лишивъ пророкъ для людскости.

— **Кароль Людвикъ Мішелє**, звѣстный нѣмецкій фільсофъ померъ сими днями въ Берлинѣ въ 92-ômъ роцѣ житя. Зъ обсягу фільсофіи написавъ вôнъ цѣлый рядъ творôвъ, зъ котрыхъ найважнѣйшою есть двотомова праця п. з. „Исторія людскости въ ея розвою вôдъ р. 1775 ажь до найновѣйшихъ часôвъ“. Мішелє бувъ основателемъ берлиньского товариства фільсофічного

— **Дрôбній вѣсти.** Въ Сокали померъ сими днями Романъ Цесельскій, докторандъ правъ и концепістъ адвокатскій, въ 26-ômъ роцѣ житя. — Директоръ почтъ и Сеферовичь повернувъ зъ инспекційнои подорожи до Львова и обôймивъ урядованье.

Наука штука и література

— **„Байки Евгена Гребінки. Накладом Костя Паньківского. Львів 1893.“** П. Костъ Панькôвскій вôдчувающи недостачу творôвъ украиньского Езопа, зôбравъ ихъ въ одно и выдавъ пôдъ повышшимъ заголовкомъ усѣ байки Гребѣнки, писаній украиньскою мовою. Евгенъ Гребѣнка займае въ нашôй літературѣ одно зъ перших мѣсць, тожь передеваточный гостинець п Костя Панькôвского вôддае чималу прислугу, даючи нагоду читаючôй публицѣ познакомитись близше зъ справдѣ чудовыми байками украиньского письменника Книжочка прикрашена портретомъ Гребѣнки, а цѣна ей 10 кр Замовлятя можна у п *Костя Панькôвского, Львôвъ ул. Академічна ч. 8.*

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Именованя** Міністеръ судôвництва именувавъ судью повѣтового Арт. Фанґора въ Кôцмани совѣтникомъ суду краевого въ Черновцихъ. — Міністеръ просвѣты надавъ VIII ранґу професорамъ шкôлъ середныхъ: Генр Махницкому въ Бохни, Едм. Ґжембскому въ Ярославѣ, Юл. Миклашевскому въ Краковѣ, Львови Круликовскому, д-рови Стан Стодолякови, Ив. Корчиньскому и Володим. Александровичеви въ Краковѣ, д-рови Стан. Заренчному въ Краковѣ, Анат. Вахнянинови и Исид. Громницкому у Львовѣ, Том. Солтисикови, Кори. Фішерови у Львовѣ, Юр. Гарвстови въ Перемышли, Войт. Солтисови въ Самборѣ, Мих. Сенковскому и Ив. Двожаньскому въ Новôмъ Санчи, Андр. Маковскому въ Станиславовѣ, о. Юл. Федусевичеви въ Стрыю, Юл. Косакови, Жигм Моравскому и д-рови Алекс. Пехникови въ Тарновѣ, Мих. Фронцкевичеви въ Вадовицяхъ, Іос. Баронови въ Золочевѣ, Льву Пікардови въ школѣ реальной въ Краковѣ и въ школахъ реальныхъ: Фр. Погорецкому и Володисл. Збѣржховскому у Львовѣ и Мих. Рембачеви въ Станиславовѣ. —

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 22 грудня. Цѣсарь маѣ ся лѣпше. Говорять, що Плѣнеръ не буде брати участи въ нарадахъ ческого сойму и зажадае урльопу.

Прага 22 грудня. Въ часѣ пиру бувшій пос. бар. Леонарді высказавъ бесѣду, въ котрôй пôднесъ, що обовязкомъ инлихты ити рука въ руку зъ молодо-Чехами.

Бѣлградъ 22 грудня. Вчера розпочавъ ся процесъ противъ ліберального міністерства. Оборона складае ся зъ 24 адвокатôвъ. Именемъ обжалованыхъ заквестіонувавъ Авакумовичь складъ трибуналу. Обжаловани и оборонцѣ ставляли передвступнй питаня, за-для того Бѣломарковичь вôдрочивъ розправу до суботы, шобы нарадити ся надъ тыми питанями. Процесъ потревае майже мѣсяць.

Берно морав. 22 грудня. Пос. Тучекъ поставивъ въ соймѣ внесенье, щобы дѣти ходили до тои школы, котрои умѣють выкладовый языкъ. Жачекъ критикувавъ проґраму правительства, котра звернена противъ Чехôвъ.

Берлинъ 22 грудня. Reichsanzeiger оголосивъ розпорядженье зъ 4 сѣчня 1882 р., на пôдставѣ котрого урядники зъобовязанй помагати правительству у всѣхъ квестіяхъ політичныхъ и при выборахъ.

Парижъ 22 грудня. Антісемітскій дневники аґітують противъ Ротшильда, обвиняючи его о вôдносины зъ анархістами. Парлямент вôдрочено до 9-ого сѣчня.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Т. Кор. въ Нест.** Заплачено все. — **Вп. Д. Бор. въ Лдзя.** Прийде ще 3 зр. за сей рôкъ. — **Вп. Л. Авд. въ Ив.** Одержали, однакожь Редак. Душпастиря ще доси собѣ не вôдобрала.

Надослане.

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

†859 11

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякій листы заставній, 5% Обліґаціи комунальній банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґаціи довгу державного, Львосы державній и приватній, Монеты австрійскій и заграничній по найкористнѣйшихъ услозяхъ Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и львôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконуе найсолідніше.** Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4692 92—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч.Тарновъ або Ряшевъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	348	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радôвцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунґурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	288	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунґурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Вергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненй значать пору нôчну вôдъ год 6-ом вечеромъ до 5-ом 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно уставленыхъ зшитківъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ книженвôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣриьнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлюе 103-180

ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

РІХТЕРА КОТВОВЙ КОРОБКИ

зъ камѣнчиками до будовы

суть теперь якъ и все недостижимй. Они звѣстнй и роповсюдненй въ палатахъ **царѣвъ и королѣвъ**; они суть одинокою забавкою, якою всѣ дѣти вôдъ князевичѣвъ и княжныхъ аж до дѣтей роботниковъ рôвно радо бавлять ся. Треваютъ довгй лѣта и длятого суть все **найдешевшимъ подарункомъ**. Сео Св. князь Францъ Іосифъ Аверсперґъ, маршалокъ краевый Тиролю, ц. к шамбелянъ и т. д. писавъ намъ: Симъ высказую Вамъ мое повне вдоволенье и признанье зъ присланыхъ Вами коробокъ котвовыхъ зъ камѣнчиками до будовы для моихъ дѣтей“.

П Шраґль, мѣйскій будовничій въ Леобенъ, пише: „Чи маю ще похвально высказувати ся про признану мною вартôсть котвовыхъ коробокъ зъ камѣнчиками до будовы? Се значило бы додавати каплю воды до моря!“

Д-ръ мед. п. Цайнеманъ-Ляйпе въ Ваймарѣ пише: „...Впрочôмъ замѣчую, що нѣякй инша коробка зъ камѣнцями до будовы не може вытиснути Вашои, бо у дѣтей не устае нѣколи охота будувати“.

Проф. д-ръ Малеръ въ Гайдельберзѣ выдавъ свôй осудъ коротко а ясно: „...**Я пишу ся пôдъ прихильными критиками безъ застороги въ цѣлости!**“

Се дѣйстно чудовй будовы,

якй можна выконати при помочи **тои** коробки зъ камѣнцями! Такъ скаже ласкавый читатель, коли велить собѣ показати котвову коробку зъ камѣнцями до будовы и коли перегляне величавый зшиток зъ взôрцями. Одинъ поглядъ на зшитокъ выстане, щобы поб.чити, що фабрика заедно трудила ся доповнити взôрцѣ и збôльшати въ коробцѣ все новй формы камѣнцѣвъ. Коробки зъ камѣнцями до будовы се не лише найлѣпша забавка и занятье для молодежи але въ бôльшихъ выданяхъ такожь приемна розрывка для дорослыхъ. Зъ усѣхъ краѣвъ надôйшли письма зъ найбôльшими признанями для котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы и **на всѣхъ выставахъ, де лише були выслании одержали перши преміи!**

Отже длячого Ріхтера котвовй коробки зъ камѣнцями до будовы такй улюбленй?

Бо они не суть звычайною забавкою и майже не до знищеня.

Бо кождазънихъ може бути небôльшена коробкою доповнячою а тымъ самымъ стає що разъ цѣнѣйшою.

Бо численнй чудесно крашенй взôрцѣ до будовы вплывають не лише на забаву, але й поучують а дѣтямъ подають все новй розрывки.

Бо въ наслѣдокъ наукового переведеня всѣхъ взôрцѣвъ до будовы и **незвычайно точно** выкôпченыхъ котвовыхъ камѣнцѣвъ до будовы можна выставити найкрасшй будынки легко и певно.

Длячого суть они рôвночасно найдешевшимъ подарункомъ рôздяными?

Бо если бы пôзнѣйше погубили ся або ушкодили ся камѣнцѣ и зшитки зъ взôрцями то можна ихъ легко доповнити, купуючи поодинокй камѣнцѣ и зшитки, въ наслѣдокъ чого кожду коробку котвову можна ужывати довгй лѣта, чого не ма при нѣякôй иншôй забавцѣ.

Длятого повинна котвова коробка зъ камѣнцями до будовы находити ся въ кождôй родинѣ.

Зъ причины **менше вартныхъ наслѣдувань треба жадати при** закупнѣ выразно **Ріхтера котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы“** и треба звертати **кождую коробку безъ „котвы“ яко неправдиву назадъ. Лише правдивй котвовй коробки зъ камѣнцями до будовы можуть бути добре доповненй!** Они пôдають ся по цѣнѣ 35, 70, 80 кр. до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ на свѣтѣ,

такъ само славнй **Ріхтера забавки терпеливости: Яйце Колюмба, Громовôдъ, Убійникъ пихъ, Смиритель гнѣву, Закрутиголова** и т. ин. Цѣна 35 кр. за штуку. Илюстрованый цѣнникъ коробокъ зъ камѣнцями и забавокъ терпеливости посылають дôромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка

Перша австрійско-угорска ц. к. упривіл. фабрика коробокъ зъ камѣнцями до будовы

ВѢДЕНЬ, I. Nibelungengasse 4.

Дальшй Філія въ Рудольштадтѣ, Нірнберзѣ, Ольгенѣ, Ротердамѣ, Лондонѣ Е С., Новôмъ Йорцѣ. 4928 3—3

КАРОЛЬ ГОРНУНҐЪ

робôтня столярска парова, ново устроєна у Львовѣ, ул. Тиха ч. 3.

Хотячи побороти перепоны якй заходять при выробахъ деревныхъ, посвятивъ я довшій часъ на устроенье робôтнѣ о найновѣйшôй конструкціи машинъ паровыхъ, на котрыхъ выготовлюю всякй роботы столярскй, дверѣ вôкна и иншй роботы будôвляній въ ширшôмъ обсязѣ, по можливо низькихъ цѣнахъ зъ добôрного сухого матеріялу.

Маю на складѣ готовй помосты яловй, сосновй и дубовй, листвы до помостôвъ (Sesselleisten), опаски (Verkleidungen), листвы до крытя шпаръ (Deckleisten), латы пôдъ дахи бляшаній и иншій, приймаю дошки до гибльованя, фуґованя и нутованя на помосты звычайній, приймаю для пп. столярѣвъ оброблюванье и профільованье деревныхъ частей складовыхъ до выробôвъ столярскихъ. 4961 2—8

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБôТНЮ

КРАВЕЦКУ

и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Всч. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну

4963 *поручае* 3 30

Іосифъ Бенешь

Львôвъ, ул. Академічна ч. 16.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе **всякй роботы будôвляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовй порталѣ, консолѣ, атики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБôТНЯ** 60-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякй роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратами **иконы, споѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншй цѣлковито выкôпченй прибрасы** 4641 **церковнй.** 112—150

Вôдновлюю старй иконы и иншй рѣчи.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. н. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 21—104

При надходячихъ святахъ поручае ся

НА КОЛЯДЫ

образы и образки зъ рускими текстами, медалики, хрестики и т. ин.

знанои католицкои фірмы

КАРОЛЯ ПЕЛЛЯТА (POELLATH)

въ Шробенгавзенъ въ Баваріи.

4953 Цѣны дуже приступнй. 2—2

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНО ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонѣйнй дзвоны якъ такожь поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідвѣйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ сластн, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроюе ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товарôвъ:

Шевіоты англійскй найновѣйшй,
Матерія вовняній чорній и въ краски,
Флянельки французскй и англійскй
Покрыта на футра,
Барханы бѣлй и въ краски,
Хустки до окрыта и волôчковй
Спôдницѣ вовняній и шовковй,
Ширтіаґи и Шіфоны,
Полотна, бѣлье столове,
Рушники, хусточки до носа и т д

въ магазинѣ новостей пôдъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЛЯСЪ

передтымъ ВІЛЬҐЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4934 **Львôвъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 2—6

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. н. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 21—104

Остерѣгае ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Рієцѣ (Фюме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спôлка, Рієка.

Можна дôстати въ найперших торговляхъ корѣнныхъ и специяльностей, дрогеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, кавариях;

у Львовѣ ул. Шашкевича ч. 2.

Фридриха Шубута.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЬ

1874 *мешкае постôйно* 12 ?

ВЪ НАДВôРНôЙ.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескй и хлопячй, якъ такожь одяги дитячй и унівормы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнй взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

КУ-

фры, торбы и всѣлякй прибôры до подорожи

найдешевше въ торговли товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, прибôрвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье дарôмъ

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, порскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24-35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнôмъ выкôпченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12-40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовй зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы ефербвскй зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованй килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдай натъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистй и бѣлй. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и негліжь. Юбки волôчковй, суконній и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои**, ватованй и кожуховй, дитиняй плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, канелюхи и паньчохи, рукавички дитиняй, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ канелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и модниярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскй, бѣлье мужеске и дамске ефербвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (52—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струзевичъ. Папѣръ зъ фабр. Чорлинськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під оарядом К. Бединарского.

Ч. 277. Львôвъ, Субота 11 (23) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 23 н. ст. грудня 1893.

Вся праса краєва, а навѣть и австрійска заинтересувалась не трохи заявленями послôвъ Романчука и Барвѣньского, высказаными въ парляментѣ вѣденьскôмъ, при нагодѣ ухваленя провізорія буджетовôго. Заявленя двохъ рускихъ послôвъ були неодностайній, але й не діаметрально противній що-до поглядôвъ на програму коаліційного кабінету. Пос. Романчукъ [котрого рѣчи пôсля стенографічныхъ записокъ мы ще зъ причинъ чисто технічныхъ не одержали] здержавъ ся рѣшучо вôдъ высказаня довѣря новому правительству, позаякъ коаліційный кабінетъ радъ бы неполагоджену справу рôвноправности народôвъ вôдложити ad feliciora tempora. Посолъ же Барвѣньскій высказавъ вправдѣ новому кабінетови довѣріе, але услôвно, наколи кабінетъ сей въ будучности схоче поставитись на становищу справедливости супротивъ меншостей національныхъ, то есть наколи що-до Русинôвъ заспокоить ихъ оправданій потребы до культурного и духового розвою.

Заявленя обохъ послôвъ клюбу руского що-до сути рѣчи не такъ то противній собѣ, длятого праса краєва и австрійска, силуючись добачити въ заявленяхъ обохъ послôвъ значну рôзницю, не має рації. Рôзницѣ ессенціональної нема. Бракъ довѣрія а услôвне довѣріе не вôдбѣгли вôдъ себе далеко, то-жь и не можна рѣчь такъ брати, мовь-бы пос. Барвѣньскій зсолідаризувавъ ся нинѣ зъ програмою нового кабінету, котрый намѣривъ — може лишь въ першôй хвили — дбати выключно о потребы коаліційныхъ сторонництвъ, а потребы другихъ народôвъ, що не увôйшли въ коаліцію, лишити на боцѣ. Заявленя обохъ послôвъ суть и вѣрнымъ образомъ поглядôвъ мѣжь щирыми Русинами въ краю. Тутъ дѣйстно — въ виду шовінізму и аґресивности широкихъ кругôвъ польскихъ супротивъ Руси — значнѣйша часть Русинôвъ утратила всяку вѣру на получшенье долѣ галицкої Руси, а друга хоче вправдѣ вѣрити интенціямъ деякихъ мѣродатныхъ сферъ и розважнѣйшихъ політикôвъ польскихъ, але лишь пôдъ услôвемъ, що згаданій чинники зможуть звѣстный шовінізмъ зломити — и въ интересѣ державы якъ и правильнѣйшихъ вôдносинъ въ краю справу руску полагодять въ способъ справедливый.

Такъ треба дивитись на ситуацію, що зложила ся въ часѣ послѣдної сесіи парляментарної. А вина за все паде не на членôвъ клюбу руского — не на Романчука, на котрого нинѣ, розумѣесь, мечуть громы ґазеты польскій, — а въ цѣлости на той широкій таборъ польскій, котрый за весь часъ змѣненої въ 1890 роцѣ ситуаціи докладавъ всякихъ заходôвъ, щобы лише ту сру фактами, для Русинôвъ неприхильными здискредитувати и Русинами въ добрôй вѣрѣ почату акцію унеможливити.

Праса польска и австрійска завдає собѣ при тôмъ питанье: яку позицію займе клюбъ рускій въ часѣ парляментарної сесіи въ слѣдуючôмъ роцѣ, и ставить здогады. Коли послôвъ Романчука и Телішевского бачить она вже въ рѣшучôй опозиціи до нинѣшного кабінету и въ союзѣ зъ клюбомъ славяньскимъ, то другу частину послôвъ рускихъ хоче та праса видѣти навѣть при коаліціи правительственнôй, хочь сего — на нашь поглядъ — нѣколи бути не може, бо рускій клюбъ вже ухваливъ що-найменше політику вôльної руки, отже властиво ходило бы лишь о вôдношенье рускої клюбу до коаліціи славяньскої. Въ тôй квестіи допускаємо, що правительство могло бы вилынути на выклярованье справы, але рѣчь певна, що нарôдъ рускій не може и не смѣе зречись правъ своихъ до рôвноправности — тожь зъ кабінетомъ кн. Віндішґреца мусѣвъ бы бути рахунокъ ясный и чистый. Згодить ся міністерство на зреалізованье тыхъ правъ, якій Русинамъ запоручають основній законы державній, — рускій послы певно додержать приреченя, яке выголосивъ пос. Барвѣньскій. Схоче-жь правительство центральне стоятн на становиску неґаційнôмъ супротивъ Русинôвъ, то годѣ й жадати, годѣ й думати, щобы послы рускій могли якъ-небудь пôддержувати его въ роботѣ, що була бы вымѣрена на шкоду народу рускої...

Письмо зъ Городенки.

[Торжество въ честь Маркіяна и перший зборы Товариства політичного въ Городенцѣ.]

Дня 14 грудня 1893 вôдбуло ся въ Городенцѣ богослуженье въ память 50-тыхъ роковинъ смерти Маркіяна Шашкевича. Того самого дня вôдбули ся перші зборы Товариства політичного въ Городенцѣ, а вечеромъ концертъ, щобы почтити незабутного поета.

Около 10-ои годины рано зôбрало ся много народу, особливо селянъ, въ церкви приходскôй а службу Божу вôдправивъ о. деканъ Айталь Кобриньскій зъ Ракôвця въ сослуженю оо. Козловского зô Стрѣльча и Долиньского зъ Серафинець та діяконôвъ оо. Осадцы зъ Городенки и Григорчука зъ Городницѣ. Проповѣдь патріотичну про житье и дѣяльнôсть Маркіяна выголосивъ зъ жаромъ и краснорѣчиво о. Нестайко зъ Чернелицѣ. Хоръ мѣсцевый вôдспѣвавъ богослуженье. Около 12-ои годины стануло до парастасу 12 священикôвъ. Середъ церкви красувала ся чудно зроблена, мохомъ лѣснымъ обложена могила, обставлена зеленью зъ соснины. На могилѣ портретъ Маркіяна въ великôмъ форматѣ бувъ обведеный вѣнкомъ зъ колося пшеничного зъ лентою вишневои краски а въ головахъ на пôдвышшеню зъ шарфами синьо-жовтыми напись золочеными буквами: „Вѣчная Маркіяну Шашкевичу память!“ По обохъ бокахъ зложено ще два вѣнцѣ зъ барвѣнку зъ народными китицями а на самôмъ верху могилы священичій инсіґнія посмертній. Загальну увагу звертавъ вѣнець зъ лаврового листя зъ бѣлыми шовковыми шарфами и написію „В незабудь Маркіянови“. Вѣнець той пречудної роботы мавъ видъ ліры. За захôдъ коло зладженя вѣнця лаврового и взагалѣ коло нѣжнѣйшихъ робôтъ на могилѣ належить ся прилюдна подяка пани Стеткевичевôй, женѣ городеньского сотрудника Другій вѣнцѣ були присланій зъ Поточиськ вôдъ тамошныхъ громадянъ та вôдъ читальнѣ за ініціятивою о. Макогоньского. Написи, окрасы та укладу цѣлои дуже естетичнои могилы доконавъ о. Осадца, сотрудникъ мѣсцевый при помочи п. Сухаровского управителя школы народної. Церковь була биткомъ повна особливо селянъ зъ повѣтôвъ городеньского и обертиньского, мужчинъ и женщинъ. Явилась такожь інтеліґенція свѣтска руска якъ и польска, хочь не такъ то много. Бачили мы майже цѣле тѣло учительске школы рôльничои зъ учениками [зъ выимкомъ директора], були деякій учителѣ школъ народныхъ, особливо мѣсцевій, и дѣти зъ мѣсцевыхъ школъ прибули по годинахъ школьныхъ Зъ староства бувъ лишь секретарь а зъ урядникôвъ судовыхъ тôлько Русины Рада повѣтова, на жаль, не була репрезентована, за те явились радній громадскій и бурмістръ п. Арцѣшевскій. До парастасу стануло лишь 12 священикôвъ, хоть о. деканъ цѣле духовеньство деканата городеньского якъ и жукôвского до богослуженя сего запросивъ. Богослуженье выпало величаво, а причинилось до того и мѣсцеве братство церковне, давши безкористовно все свѣтло. Ба й латиньскій капонікъ Новобельскій та вôрменьскій кс. Косиньскій на запрошенье мѣсцевого пароха о. сов. Северина Левицкого поспѣшили зъ богослуженями. Цѣла вôдправа церковна скôнчила ся около 1-ои годины зъ полудня, по чôмъ о. Левицкій гостивъ у себе духовеньство и інтеліґенцію свѣтску. Около 2-ои годины зъ полудня почали селяне и священики збиратись до канцелярія посла д-ра Окуневского на першій зборы Товариства політичного въ Городенцѣ, а о годинѣ 3-ôй почало ся засѣданье. Вôдъ староства явивъ ся комісарь п. Тишковскій.

Зборы отворивъ д-ръ Окуневскій промовою, въ котрôй выяснивъ деякій точки статута, высказавъ цѣль політичныхъ товариствъ взагалѣ и ихъ задачу особливо въ теперѣшнôй порѣ, де нарôдъ зъ самого споду мусить вôдозвати ся въ такихъ справахъ, якъ загальне голосованье, реформа закона громадского та ловецкого, вкôнци вказавъ на дѣяльнôсть „Пôдгôрскои Рады“. Потôмъ выбрано на предсѣдателя збору о. Айталя Кобриньского, а п. Михайла Лавришка покликано на секретаря

До выдѣлу товариства увôйшли: яко голова д-ръ Т. Окуневскій, а яко выдѣловій пп. о Мих. Левицкій парохъ зъ Обертина, Ив. Курганевичъ господарь зъ Серафинець, Мих. Барабашъ господарь зъ Городенки, о. Зенонъ Шухевичъ парохъ зъ Тишковець и Айталь Григоровичъ властитель дôбръ зъ Вôльхôвця, вкôнци яко заступники пп. о. Денисъ Нестайко парохъ зъ Чернелицѣ и Ив. Радулякъ господарь зъ Глушкова.

Потôмъ предсѣдатель давъ слово д-рови Мих. Дорундякови, а той въ довшôй бесѣдѣ популярно представивъ зôбранымъ наше політичне положенье, та задачу и значѣнье новозавязаного Товариства політичного. Бесѣдникъ зазначивъ, якъ то у насъ въ Галичинѣ переводять ся конскрипція и выказувавъ цифрами, що офіціальній даты статистичній є невѣрній, бо повписувано за Полякôвъ такъ жидôвъ якъ и иншихъ. Потôмъ перейшовъ на квестію выборôвъ до рады державнои и до сойму, выказувавъ хибы законôвъ выборчихъ и заявивъ ся за знесеньемъ курій, а за загальнымъ безпосереднымъ и тайнымъ голосованьемъ и за евентуальнымъ увзглядненьемъ правъ політичныхъ для жѣноцтва. Дальше бесѣдникъ говоривъ довше про законъ громадскій и новый проектъ громадскихъ радъ окружныхъ, выказуючи нестôйнôсть того проекту и его хибы; про проектъ закона ловецкого; про законъ дорôговый и его хибы. Пôдчѣсъ такожь, що політика Русинôвъ бôльше якъ у иншихъ народностей звязана зô станомъ економічнымъ и, зôйшовши на се друге поле, говоривъ про еміґрацію торбчну, про хибы въ законѣ о пертрактаціяхъ наслѣдныхъ, про податковій законы, про minimum existentiae селянъ, про обезпеченье робôтниковъ, про ліцитаціи, банки, про законъ конкуренційный и про право презенты, про законъ шкôльный та право презентованя учителѣвъ и т. д. Вкôнци перейшовъ на квестію языкову и непошанованье нашого письма й мовы ц. к властями [тутъ комісарь бесѣдникови перебивъ], про нешанованье нашихъ святъ, про жандармску контролю въ справахъ церковныхъ, про реформу обряду непокликаными людьми и т. д. По кождôй зъ тыхъ квестій бесѣдникъ пôдносивъ, що задачею товариствъ політичныхъ повинно бути — брати ініціятиву, вôдъ себе и вôдъ громадъ посылати петиціи та радою, а по змозѣ и дѣломъ у всѣхъ квестіяхъ політичныхъ и економічныхъ запобѣгати лиху грозячому рускôй народности. — Промову референта приняли селяне, духовеньство и свѣтска інтеліґенція рясным оплескомъ.

Потôмъ на внесенье п. Михайла Барабаша ухвалено, щобы Товариство політичне выслало петиціи до рады державнои за розширеньемъ права голосованя, взглядно за заведеньемъ загального безпосереднього тайного голосованя та за знесеньемъ курій и петицію до сойму противъ проекту радъ окружныхъ. По промовѣ ще кôлькохъ селянъ замкнено офіціяльну часть зборôвъ за-для спôзненого часу. Селяне охочо и громадно вписували ся ще довго яко члены товариства політичного, коли тымчасомъ другій готовили ся на вечерокъ, що мавъ розпочати ся о годинѣ 6½ вечеромъ.

Вкôнци мусимо додати, що дуже немило вразила Товариство та обставина, що інтіматъ статута вôдъ ц. к. староства бувъ удѣленый вправдѣ въ языцѣ рускôмъ, але абецадломъ польскимъ. Сли такъ поступає ся зъ Товариствомъ політичнымъ, то що вже говорити о особахъ приватныхъ! Товариство політичне повинно бы зъ сеи нагоды выступити въ оборонѣ правъ нашого языка и его письма

(*Конець буде.*)

Дешева сôль для худобы.

Якъ-разъ оголошено санкціонованій законы о выдачи соли для худобы по зниженыхъ цѣнахъ и вôдповѣдній розпорядженя міністерства скарбу. Выдача соли має зачатись зъ днемъ 1 сѣчня 1894, а не якъ зъ-разу було ухвалено ажь вôдъ 1 мая 1894 р. Розпорядженя міністерства скарбу мѣстять приписы, якихъ треба придержуватись при выдачи соли. Змѣстъ тыхъ розпоряджень такій:

Пôсля закона має выдатись рôльникамъ 500.000 сотнарôвъ метричныхъ соли для худобы по зниженôй цѣнѣ 5 зр. за одинъ сотнаръ. Міністерство скарбу придумало зô своеи стороны всякій средства осторожности, щобы сôль дôставалась лишь въ руки рôльникôвъ та не була ужита до чого иншого, якъ лишь для худобы. А що доси не вынайдено способу, щобы заправлена хемікаліями сôль для худобы не надавалась въ певній мѣрѣ для ужитку людей, длятого средства осторожности суть двоякій: одній репресивній, другій же превентивній. Репресивній средства накладають высокій и острій кары за провины що-до надуживаня соли для худобы, а превентивній средства означають точно, якъ має роздѣлитись сôль на поодинокій округи и управленій особы.

Въ самôмъ законѣ сказано, що зъ соли для худобы можуть користати выключно рôльники, отже выключенй вôдъ уживаня тои соли властителѣ худобы, не занимаючій ся рôльництвомъ, а такожь особы, котрій при своѣмъ занятю рôльничôмъ мають торговлю звычайнои соли. — Кôлько соли припаде на одного рôльника, о тôмъ рѣшає скôлькôсть и рôдъ худобы. И такъ худоба дѣлить ся на три ґрупы: кожда штука дрôбнои худобы (козы, вôвцѣ и безроги) має право до однои одиниць соли для худобы, кожда штука молодняку (вôдлученій конѣ и рогата худоба пониже року, ослы) має право до двохъ одиниць, а кожда штука дорослои худобы (конѣ и рогата худоба по-надъ рôкъ) має право до чотирохъ одиниць соли. Одиницею соли для худобы есть два кільоґрамы на рôкъ. — Сôль для худобы вôдрôзняесь вôдъ звычайнои соли до ѣды не лишь зверхнымъ выглядомъ але и смакомъ, бо есть закрашена на червоно оксидомъ зелѣза и гôрка за-для домѣшки полыну. Сôль запакована въ запльомбованыхъ мѣшкахъ по 50 кільоґрамôвъ; мѣшки мають фіолетній вінеты.

Заки сôль для худобы дôйде до рукъ рôльника, пôдпадає строгій контроли. Крôмъ урядôвъ санітарныхъ найважнѣйша задача припадає урядамъ громадскимъ, бо уряды громадскій суть тыми орґанами, котрі роздѣлюють скôлькôсть соли для рôльникôвъ: они замавляють сôль, занимають ся транспортомъ соли и роздѣляють сôль мѣжь поодинокихъ рôльникôвъ. Товариства господарскій можуть бути помôчній урядамъ громадскимъ Рôвножь и вôдділъ сôльный ґенеральнои дирекціи державныхъ зелѣзниць интересованый въ тôй справѣ, бо мусить занятись доставою соли для тыхъ громадъ, котрі не въ силѣ самі вôдобрати собѣ замовлену скôлькôсть соли зъ мѣсць поboру соли.

Загальный континґентъ соли (500.000 сотнарôвъ метр.) вже розпайованый на поодинокій краѣ, політичній повѣты и громады пôсля числа худобы выказаного при конскрипціи въ 1890 р. Такъ отже вже призначено для кождои худобы певну скôлькôсть соли. Теперь же начальство громадске має занятись репартиціею, се значить, означеньемъ скôлькости соли, яку кождый господарь може побрати для худобы зъ увзглядненьемъ трехъ родôвъ худобы: дрôбнои, молодняку и дорослои. По уложеню тои репартиціи обчислить ся, якъ роздѣлить ся скôлькôсть соли, вызначена на ту громаду, а вôдтакъ повѣдомить ся рôльникôвъ, кôлько кождый зъ нихъ може дôстати соли. По зôбраню замовлень вôдъ рôльникôвъ пересылає начальство громадске тій замовленя або до складу сôльного або до вôддѣлу сôльного ґенеральнои дирекціи соли. Цѣла та урядова чинность вôдбуває ся при участи сторожи скарбовои.

Кожда громада має вызначене мѣсце, зъ-вôдки має побирати сôль. И такъ въ Галичинѣ суть такими мѣсцями Величка, Бохня и иншій. Рôвножь есть приписана черга, въ якôй поодинокій громады дôстануть сôль, при чôмъ першеньство мають тій громады, де бракъ пашѣ, зараза худобы и т. п., кождый рôльникъ має побрати на разъ и заразъ заплатити всю скôлькôсть соли, яка припадає на него на цѣлый рôкъ.

Тій всѣ розпорядженя будуть въ многôмъ взглядѣ на-разѣ досыть невыгôдній, якъ и признають навѣть дотычній власти, але зъ часомъ, коли выдача соли розвинесь на добре, они будуть значно змодифікованій.

Наука рôльництва въ школахъ народныхъ.

Дня 19 с. м. вôдбуло ся засѣданье анкеты, скликаной ц. к. краєвою радою шкôльною въ справѣ нарады надъ проектомъ заведеня доповняючихъ курсôвъ рôльничихъ. Нарадамъ проводивъ ц. к. віцепрезідентъ краєвои рады шкôльнои, а брали въ нихъ участь крôмъ членôвъ рады шкôльнои: ц. к. радникъ правительства Володиславъ Струшкевичь, пос. Стан. Єнджейовичь, референтъ справъ рôльничихъ у выдѣлѣ краєвôмъ Зиґм. Струсевичь, директоръ студій рôльничихъ при краковскôмъ університетѣ д-ръ Ем Годлевскій, професоръ школы рôльничои въ Дублянахъ д-ръ Романъ Вавникевичь, учителѣ рôльництва при семинаріяхъ учительскихъ: д-ръ Іосифъ Олесьскôвъ, Антôнъ Глодиньскій и д-ръ Мих. Коцюба та управитель низшои школы рôльничои въ Городенцѣ Романъ Бастґенъ.

Предсѣдатель заявивъ, що краєва рада шкôльна не могла приступити до орґанізаціи доповняючихъ курсôвъ рôльничихъ, доки не зреформувала насамперед сѣльскихъ школъ народныхъ. Теперь же коли въ школахъ народныхъ заведено вже новій пляны и книжки, есть вже и пôдстава до образованя молодѣжи въ напрямѣ рôльничôмъ при помочи курсôвъ доповняючихъ. — Инспекторъ д-ръ Днѣстрянскій предложивъ вôдтакъ проекъ курсôвъ доповняючихъ, котрый анкета ухвалила зъ малыми змѣнами въ такôмъ змѣстѣ:

1) Въ силу арт. 4. и 12. закона краєвого зъ дня 2. лютого 1885 р. мають заводити ся постепенно доповняючій курсы рôльничій.

2) Курсы тій будуть сполученій зъ 4-клясовыми школами народными по селахъ и мѣсточкахъ зъ характеромъ рôльничимъ, при котрыхъ громада доставить потрѣбного огорода и поля та окремои салѣ шкôльнои, а будуть заложенй по можности по однôмъ въ кождôмъ округѣ шкôльнôмъ.

3) Задачею курсôвъ буде: розвивати на пôдставѣ вѣдомостей, здобутыхъ въ школѣ народнôй уздôбненье до званя рôльничого удѣлюваньемъ найголовнѣйшихъ вѣдомостей зъ наукъ господарства сѣльского и практичными вправами та оказами.

4) Теоретична наука буде тревати лишь вôдъ 1. жовтня до кôнця цвѣтня, а вправы и демонстраціи черезъ цѣлый рôкъ зъ выимкою часу, призначеного до пильныхъ робôтъ господарскихъ.

5) Наука теоретична буде трактувати ся на підставѣ маючои уложити ся книжки до читаня, а практична въ огородѣ и въ поли та такожь въ сусѣдныхъ господарствахъ практичныхъ.

6) Курсъ буде тревати три роки, въ зимѣ по 10, а въ лѣтѣ по кількa годинъ тыждневo на кождомъ курсѣ.

7) Предметами науки на 1-шомъ курсѣ будуть вступнѣ науки зъ наукъ природничихъ; наука рільництва и годовлѣ худобы на 1-шомъ и 2-гомъ курсѣ; а на 3-томъ курсѣ найголовнѣйшѣ засады господарства, основы товариствъ господарскихъ и законы, рахунки, геометрія и стилістика.

8) Учащати до школы буде мѣсцева молодѣжь, що скінчила школу народну, а такожь и замѣсцева. Курсъ рільничій заступить загальну доповняючу науку.

9) Науку господарства на курсахъ рільничихъ будуть удѣляти учителѣ народнѣ выобразованѣ додатково практично въ низшихъ школахъ рільничихъ и испытованѣ зъ господарства.

10) Учитель господарства буде заразомъ управителемъ школы народнои и сполученого зъ нею курсу.

Предсѣдатель замыкаючи засѣданье заявивъ, що рада шкільна думає теперь: 1) заняти ся уложеньемъ и выданьемъ книжки, згадaнои въ §. 5.; 2) просити соймъ о кредитъ на высланье 10 учителѣвъ народныхъ на одинъ рікъ до низшихъ школъ рільничихъ, котрій бы яко госпітанты брали участь въ теоретичній науцѣ и вправляли ся практично въ господарствѣ. Тымчасомъ означено бы школы, въ котрыхъ мають бути заведенѣ курсы. Тымъ способомъ розпочались бы курсы зъ початкомъ жовтня 1895 року.

Міністры передъ трибуналомъ.

Въ Сербіи зачавъ ся послѣдный актъ голоснои справы процесу міністрівъ. Сеи середы станули передъ трибуналомъ державнымъ члены ліберального кабінету Авакумовича.

Справа обжалованя міністрівъ тягнесь вѣдъ липня с. р. Дня 8 липня поставило 25 радикальныхъ послівъ въ скупштинѣ внесенье на обжалованье членівъ кабінету Авакумовича. Обжалованье мѣстило одинацять точокъ, зъ котрыхъ найважнѣйшѣ отси: пролитье крови въ Горашици и Семендріи, фальшованье результатівъ выборчихъ до скупштины и власновільне продовженье договору торговельного зъ Австро-Угорщиною. Обжалованѣ міністры явились 15 липня передъ скупштиною, а дебата надъ внесеньемъ обжалованя тревала пять днѣвъ. Дня 19 липня наступило тайне голосованье и внесенье: перейти до порядку дневного — вѣдкинено 102 голосами а принято внесенье на обжалованье. Комісія зъ дванацяти членівъ предложила скупштинѣ справозданье, и скупштина ухвалила поставити обжалованыхъ міністрівъ передъ трибуналъ державный.

Трибуналъ державный, передъ котрымъ стають міністры, складає ся зъ 16 членівъ: 9 радикалівъ, 4 лібералівъ и 3 напредняківъ. Президує трибуналови Пера Велимировичь. Обжаловаными суть: президентъ міністрівъ Іованъ Авакумовичь, міністеръ вѣйны Антінъ Богичевичь, міністеръ справъ внутрѣшныхъ Стоянъ Рибарачь, міністеръ судівництва Живоинъ Великовичь, міністеръ будівель Коста Алькoвичь, міністеръ скарбу Дмитро Стояновичь, міністеръ просвѣты Іованъ Георгевичь и два міністры торговлѣ, котрій по собѣ наступили въ ліберальномъ кабінетѣ, Светозаръ Гвоздичь и Белизаръ Кундовичь.

Трибуналъ зложеный зъ найвысшихъ урядниківъ судовыхъ и длятого можна надѣятись, що засудъ буде выданый обективно и по всѣй справедливости. Все таки треба уважати повысшій процесъ майже чисто політичнымъ, коли зважить ся, якій мотивы спонукали радикальну більшість скупштины зачати сей процесъ. Обжалованыхъ міністрівъ боронить 24 адвокатівъ, мѣжь котрыми суть найзнатнѣйшій юристы сербскій.

На процесъ вынаймлено першій поверхъ одного великого готелю. Для публики нема богато мѣсця, бо зарезервовано відповѣдне примѣщенье для журналістівъ, дипльоматівъ и членівъ скупштины. Въ цілімъ будынку стоять значній вѣддѣлы поліції и жандармівъ.

Заки відчитано актъ обжалованя, забравъ голосъ обжалованый президентъ міністрівъ Авакумовичь и піднісъ многій закиды формальній що-до складу трибуналу. Рівножь и деякій адвокаты запротестували въ имени обжалованыхъ противъ складу трибуналу, закидаючи, що засѣдають въ нѣмъ два свояки (шурины) обжалованыхъ. Трибуналъ кількa разівъ мусѣвъ нараджуватись надъ піднесеными закидами, але полагодивъ ихъ відмовно.

Процесъ мае велике значѣнье для Сербіи, а именно для партіи ліберальнои. Вѣдъ выроку трибуналу нема вѣдклику и сейчасъ вирокъ мусить бути выконаный. Лишь скупштина могла бы змѣнити засудъ по відповѣднѣй ухвалѣ. Лібералы думали до послѣднои хвилѣ, що король дасть амнестію и не прийде до процесу. Орґанъ лібералівъ „Застава“ пише: Нинѣшный день мае историчне значѣнье для ліберальнои партіи и для ей становища въ будучности. Процесъ лишь скрѣпить ряды ліберальнои партіи. Міністры можуть бути засуджені, але все таки они будуть высшій по-надъ тій мотивы, якій спонукали цѣлый процесъ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Яричева старого.

[Хто кого „ucisk“ ?!]

Приносить менѣ післанець ґазеты зъ почты. Беру „Дѣло“ въ руки, читаю за порядкомъ все, и вычитую, що въ числѣ 269 Przegląd-у пѣдъ рубрикою „Ucisk narodowości polskiej“, видить якійсь ксьондзъ польскій сей „ucisk“ въ тѣмъ, що економы до роботниківъ Русинівъ говорять по руски. Щиро усмѣхнувшись, хочу брати до рукъ друге число, ажь виджу, що пѣдъ опаскою есть кореспондентка. Ну, хвала Богу, есть вѣдомість або зъ дому, або вѣдъ брата. Беру, дивлюсь — але-жь бо то моѣ власне письмо на тій картѣ! Не вже-жь я самъ до себе писавъ? Протираю очи, дивлюсь на адресу и що-жь? — кореспондентка моя, котру я писавъ до брата до Львова передъ двома тыжднями. Якимъ чиномъ она назадъ до мене прийшла, коли она мала мою вѣсть занести до брата а не до мене?

Адреса до брата була на картцѣ писана по руски: „П. П. В. Я. улиця Коротка ч. 11.“ И яку-жь фізіономію дістала моя карта, блукаючись, закимъ небога назадъ до мене вернула? Ото на самомъ верху написано: „Kopernika 11, Adresat nieznany“, а заразъ потімъ „A. 12/11 Garncarska 18 nieznany“, улицю котру я написавъ „Коротка“ и „у Львові“, перемазано, а написано „Retour“. И такъ, небого, йди туды назадъ, зъ вѣдки прийшла!

Отже дістави назадъ свою кореспондентку, зачинаю фільософічно розбирати: якимъ чиномъ зъ улицѣ Короткои, зробили „Kopernika“ або „Garncarska“? Дивлюсь найперше на першу напись „Kopernika“ и порівную зъ улицею „Коротка“. Розбираючи після граматики Малецкого, Осадцы, ба навѣть и старославяньскои, розвязавъ я той ребусъ, о скількa мій интелектуальный свѣтоглядъ дописавъ, въ той спосібъ: Беру слово „Kopernika“ на папѣръ, а пѣдъ тымъ заразъ „Коротка“. Дивлюсь: есть „К“ въ обохъ словахъ, дальше „о“ такожь, буква „р“ есть въ обохъ словахъ, дальше вже той панъ, котрый листы выдававъ, не дививъ ся, лишь коли прочитавъ „Кор“, зробивъ „Kopernika“. И моя кореспондентка небога пійшла въ дорогу собѣ незнану. Отже перша загадка вже розвязана. Приступаю до другои написи: „A 21/11 Garncarska 18 nieznany“. Тутъ уже не втнешь! повысшій спосібъ аналізы въ сѣмъ выпадку не давъ ся примѣнити, етімольоґічно такожь годѣ, мучусь цѣлый вечѣръ, мучусь цѣлый день — годѣ! Гадаю, що може новѣйшій фільософы о де-чімъ подібномъ писали, та ба! супротивъ такъ труднои квестіи всѣ мовчать!

Вкінци, коли я и у старинныхъ фільософівъ вѣдрады не знайшовъ, утомленый по 24-годинній праци, мусѣвъ выречись той приятности розвязаня загадки, а положившись выгідно на лізку, прийшовъ менѣ мимоволѣ на гадку оденъ епізодъ зъ школярского житя, ось-якій: ходивъ я до ґімназіи въ Станиславовѣ. Нѣмецкого языка вчивъ тогды насъ дуже острый професоръ, вже небіщикъ, земля ему пером, Котецкій. А позаякъ я бувъ въ нѣмецкомъ досыть сильный, такъ що мігъ бы-мь бувъ такожь зробити по нѣмецки замѣсть улицѣ Короткои „Kopernika“ або „Garncarska“, отже мавъ я передъ тымъ професоромъ великій страхъ. Одного разу приходить небіщикъ професоръ на годину нѣмецкого и выкликує мене, щобъ я читавъ. Перепудженый, беру до рукъ книжку „Германа й Доротею“ и зачинаю читати. Але що-жь? страхъ мае великій очи; не знаю, чи я взявъ книжку до горы ногами, чи може менѣ що заступило очи, досыть, що зачинаю дуже зле читати. Въ клясѣ великій смѣхъ, а небіщикъ професоръ на те каже: „Da haben Sie wieder einen Abeceschützen!“

Корнило Яцикевичь.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальнѣ зборы читальнѣ въ Креховѣ. Першій дорічнѣ загальнѣ зборы членівъ нашои читальнѣ вѣдбули ся въ недѣлю дня 17 н. ст. грудня. Хотяй наша читальня не йде такъ, якъ повинно бути, то все-жь вельми вѣдрадна рѣчь бачити велике заинтересованье нашого селяньства. Причина пинявого розвитку читальнѣ лежить въ деякихъ перепонахъ. Перша и найважнѣйша рѣчь та, що мы не мали своеи хаты, та лишь завдяки патріотизмови нашихъ членівъ: Вп. Володимира Климка, бувшого нашого учителя, а читальняного секретаря та ч. Михайла Сала нашого касієра мѣстила ся читальня въ ихъ приватныхъ мешканяхъ.

Зборы вѣдбули ся при численномъ зібраню членівъ въ школѣ за дозволомъ окружнои рады шкільнои въ Жовкви. Позаякъ голова нашого товариства Впр. о. Трохимовичь за-для недуги не мігъ явитись на зборахъ, то зъ его порученя вѣдкрывъ нарады п. Вол. Герасимовичь промовою, въ котрій пояснивъ членамъ вагу просвѣты, яко дорогу до самосвѣдомости та добробыту, згадавъ про ювилей товариства „Просвѣты“, при чімъ члены вѣдспівали сему товариству грімке многая лѣта, а вѣдтакъ заохотивши до дальшои працѣ та внесши многолѣтство въ честь Є. В. цісаря, предложивъ на провідника зборівъ сотрудника Вп. о. Льва Пясецкого. Приступлено до порядку дневного. Дотычнѣ выдѣловій повідчитували свои справозданя, опісля переведено сконтръ касы и все найдено въ найлѣпшомъ порядку. Читальня передплачувала за сей рікъ слідуючій часописи: „Батьківщину“, „Читальню“, „Посланника“ и „Дзвінок“. Кромѣ того дістава „Народну Часопись“, котру жертвував и учитель и „Дѣло“ вѣдъ о. Трохимовича. Зъ нинѣшнымъ днемъ каса числить 27 зр. 46 кр. чистого маєтку, а бібліотека 112 чиселъ книжокъ. Порѣшено зъ новымъ рокомъ кромѣ тыхъ выдавництвъ, якій вже 6, запренумерувати ще черновецку „Бібліотеку для молодѣжи“, выдавництво тои самои назвы проф. Насальского та закупити де-кількa новыхъ книжокъ, мѣжь ними „Зібрникъ законівъ д-ра Савчака“. Новыхъ членівъ вписало ся 5, мѣжь ними п. Олекса Войтикъ, пенсіонованый ц. к. жандармъ и сынъ тутешного селянина.

По справозданю секретаря и касієра приступлено до выбору нового выдѣлу и до него війшли: о. Юліянъ Трохимовичь, яко голова; ч. Михайло Ковалишинъ, війтъ, яко заступникъ головы; п. Бронислав Лендобецкій, учитель, яко секретарь; о. Левъ Пясецкій, сотрудникъ, яко бібліотекарь, ч. Михайло Сало, господарь, яко касієръ та чч. Олекса Войтикъ и Петро Бурило, яко заступники выдѣловыхъ.

При точцѣ: „внесеня членівъ“ внѣсъ ч. Иванъ Костюкъ щобы при читальни заложити хоръ, а п. Волод. Герасимовичь, щобы постарати ся чимъ скорше о свою хату та предложивъ, чи не можна бы заложити христіянъскои крамницѣ, щобы зробити конкуренцію вельми розпаношеным жидамъ. Се послѣдне внесенье выкликало живѣйшу діскусію въ котрій головно забиравъ слово п. Олекса Войтикъ и заявивъ, що вінъ на заложенье крамницѣ жертвує 500 зр. та самъ обіцює обняти зарядъ крамницѣ зъ тымъ застереженьемъ, щобы се було товариство акційне зъ удѣлами, бо лишь такъ буде крамниця добре стояти. Сю заяву зборы приняли вельми радо и обіцяли причинитись своими удѣлами. П. Войтикъ обіцявъ выбудувати на ту цѣль просторый дімъ, де мѣстилась бы крамниця и читальня. Ту справу поручено выдѣлови читальнѣ, щобы ви розсмотривъ и постаравъ ся о мѣсце пѣдъ крамничный будынокъ. Наконець о Л. Пясецкій, сконстатувавши, що порядокъ дневный вычерпаный, закрывъ зборы вѣдповѣдною промовою, а всѣ зъ розъясненымъ умомъ и надѣею на лѣпшу будучність розійшли ся домівь.

На зборы прибули нарочно Вп. панѣ З. Герасимовичева и панна Орися Герасимовичівна зъ Янова [обѣ панѣ вписанѣ въ члены читальнѣ] и по укінченю нарадъ просили збраныхъ членівъ, щобы прислали на другій день, яко въ день св. Николая, своихъ дѣтей-школяриківъ до о. Трохимовича, а тамъ св. Николай приготовить имъ несподіванки. И кількo то радости було у тыхъ маленькихъ, коли св. Миколай обдѣливъ ихъ медівниками, яблоками, орѣхами и т. д. — *р... ч...*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Посоль прагскои палаты торговельнои и промысловои Іосифъ Воганка, зложивъ мандатъ до рады державнои. На его мѣсце Чехи намѣряють покликати фабриканта Бромовского, котрый належить до табору молодочехівъ.

Звѣстный зъ свого процесу о публичне насильство, бувшій пос. Шенереръ, відсидѣвши пяти-лѣтню кару вязницѣ, повернувъ передъ кількома днями до уживаня горожанскихъ правъ. Зъ тои нагоды уладили его приятелѣ торжественнѣ зборы, на котрыхъ ухвалено резолюцію въ тімъ напрямѣ, щобы Шенереръ старавъ ся знова о мандатъ до рады державнои. Пос. Децъ, що по засудѣ Шенерера одержавъ на его мѣсце опорожненый мандатъ, заявивъ, що готовъ зречи ся въ користь свого попередника. Такъ отже Шенереръ, оповѣстивши, що не думае старати ся більше о посольскій мандатъ, мабуть хоче, щобы его ажь зневолили до принятя выбору.

Зъ краевыхъ соймівъ, котрій розпочали свои нарады, соймъ стирійскій, по ухваленю буджетовои провізоріи, відроченый до січня. Въ соймахъ долѣшнои Австріи и Моравы працюють лишь въ комісіяхъ, щобы приготовити матеріялъ для повнои палаты. По святахъ латиньскихъ зберуть ся дня 28 грудня соймы въ Чехіи, Краннѣ и на Шлеску.

Президентъ италійского кабінету Кріспі, складаючи именемъ нового правительства декларацію, заявивъ, що правительство, обнимаючи въ нещастю керму справъ публичныхъ въ хвили, коли положенье вітчины есть такъ поважне, якъ нѣколи передъ тымъ, потребує помочи палаты безъ різницѣ сторонництвъ, такожь довѣря народу, щобы полѣпшити кредитъ, зъорґанізувати фінансы, скрѣпити силу державы и вдунути въ край нове почутье власнои силы. Декларація заповідає конечнѣ проекты законодатнѣ для заспокоѣня численныхъ потребъ краю, прирѣкає перевести найможливѣйшій ощадности въ зарядѣ и каже, що наспѣла година, въ котрій край мусить зложити жертвы. Декларація підносить потребу порозумѣня парляменту зъ міністерствомъ, щобы осягнути намѣренѣ великій цѣли. — Въ діскусіи надъ деклярацією правительства забравъ голосъ Імбріяні и поборювавъ думку наложеня новыхъ податківъ, жадавъ редукціи цивільнои листы и выдатківъ на войско, а такожь змѣны політики заграничнои. Кавальоті зъ скрайнои лѣвицѣ заявивъ ся противъ новыхъ податківъ, Кояляні домагавъ ся амнестіи для роботниківъ въ Сицилии а Форгісъ выступивъ противъ кабінету. На се заявивъ Кріспі, що задумавъ реформаторске дѣло, а до его переведеня потребує підмоги всѣхъ добромыслячихъ мужѣвъ. Що-до політики заграничнои, то тутъ буде старати ся удержати приязнь для всѣхъ народівъ и пошанованье для договорівъ. Що-до Сицилии признавъ Кріспі потребу законодатнои помочи, однакъ не може стерпѣти роботныхъ звязківъ, котрій нарушують институціи державы. Опісля вывязала ся оживлена діскусія надъ квестією оголошеня предложеныхъ актівъ. Правительство заявило, що нѣ въ діскусіи, нѣ въ голосованю не буде брати участи.

Вѣдозва.

Высока Президія ц к. Намѣстництва рескриптомъ зъ дня 8 н. ст. грудня 1893 ч. 13145 удѣлила комітетови будовы руского народного театру дозволу на збиранье складокъ по цѣлімъ краю на будову того жь театру до кінця 1894 року пѣдъ услівями, означеными рескриптомъ Высокои ц. к. Президіи зъ дня 14 н. ст. цвѣтня 1893 ч. 3589. — О тімъ маємо честь повідомити Впов. Земляківъ нашихъ зъ просьбою, щобы въ збираню складокъ на высше вказану цѣль не уставали, але щобы розвинувши повну акцію, тымъ пильнѣйше до доповненя нашои патріотичнои задачѣ прямували. Бо велике наше дѣло и далеко намъ ще до довершеня его. Лише акція сполучеными силами, щира, ревна, жертволюбива, неустаюча, може довести насъ до пожаданои цѣли. — Купонівъ незужитыхъ просимо не присилати, але радше при вѣдповѣднѣй нагодѣ дальше ихъ роздавати. — А если кому купонівъ забракло, просимо вѣднести ся до комітету: ул. Вірменьска ч. 2.

Вѣдъ комітету будовы руского народного театру.

У Львовѣ дня 22 грудня 1893.

НОВИНКИ.

— **„Наталка Полтавка“** Котляревского — якъ пише выходяча въ Балтіморе польска ґазета Polonia — мае бути выставлена въ Новомъ Йорцѣ въ Сполученыхъ Державахъ. Дохідъ зъ того представленя призначеный въ користь політичныхъ переступниківъ, засланыхъ на Сибіръ.

— **Що-до подѣлу територіяльного галицкои дирекціи доменъ** выдало міністерство рільництва таке розпорядженье: Зъ кінцемъ грудня 1893 р. зносить ся дотеперѣшну адміністрацію дібръ державныхъ въ Надвірній а ихъ за ядъ влучає ся до галицкои дирекціи лісівъ и дібръ державныхъ у Львовѣ зъ выимкою зелізнои гути въ Пасічній, для которои системізовано особный зарядъ. — Почавши вѣдъ дня 1 н. ст. січня 1894 р. будуть утворенѣ два цілкомъ самостійнѣ вѣддѣлы дирекціи лісівъ и дібръ скарбовыхъ у Львовѣ пѣдъ президією намѣстника зъ обсягомъ дѣланя територіяльно обмеженымъ. Кождый зъ наведеныхъ вѣддѣлівъ дирекційныхъ буде вѣдъ теперь пѣдписувати свои урядовѣ письма: „Ц. к. Дирекція лісівъ и дібръ скарбовыхъ у Львовѣ. Першій вѣддѣлъ дирекційный складає ся зъ двохъ округівъ инспекційныхъ, обіймаючихъ тѣ округи господарскій: а) першій округъ инспекційный: Неполомицѣ, Станиславицѣ, Гробля, Ґавлувекъ. Важице, Мушина, Сѣтница, Ушевъ, Старый Санчь, Добромиль, Старява, Береги, Мигова; б) другій округъ инспекційный: Мизунь, Рахинь, Туря велика, Лопянка, Суходілъ, Болехівъ, Танява, Поляница, Лисовичѣ, Дрогобичь, Доброгостівъ, Тустановичѣ, Нагуевичѣ — Другій вѣддѣлъ дирекційный складає ся такожь зъ двохъ округівъ инспекційныхъ, обіймаючихъ отой округи господарскій: а) першій округъ инспекційный: Калушь, Рипляка, Красна, Небылівъ, Ясѣнь, Гринява північна, Гринява полуднева, Яворникъ, Куты, Косівъ Утороны, Печенѣжинъ, Молодятинъ, Княждвіръ, Яблонівъ; б) другій округъ инспекційный: Делятинъ, Дора, Ославы, Надвірна, Зелена, Рафайлова, Микуличинъ, Тартарівъ, Ворохта.

— **Змѣна власности.** Сими днями купила п. Ядвига зъ Билиньскихъ Третер'ва маєтність Лѣско, въ повѣтѣ каменецкомъ, вѣдъ гр. Вероники зъ Лосівъ Лончиньскои.

— **Убійство.** Дня 19 н ст. грудня лучила ся така пригода въ Ляцкій Воли, повѣта мостиского. Стражникъ скарбовый Володимиръ Фрай, будучи имовѣрно пяный, побивъ коло коршмы якогось жебрака. За жебракомъ обставъ вѣйтъ Матѣй Гірнякъ, котрый разомъ зъ двома радными запросили стражника до канцелярии громадскои, щобы его запытати про причину побитя. Тутъ Фрай добувъ револьвера и зо словами: „Що вы тутъ маєте менѣ говорити“, стрѣливъ и поцѣливъ війта въ живіть. Візвана жандармерія розоружила Фрая и увязнила его Гірнякъ перевезеный до лѣкаря, померь на другій день. Слѣдство карне веде ся.

— **Одногульденовѣ ноты державнѣ,** II. емісіи зъ датою 1 січня 1882 можна ще вымінати, але лише до 31 н. ст. грудня 1893 р. и то за внесеньемъ остемпльованого поданя до міністерства скарбу. По дни 3 грудня тратять згаданѣ ноты цілкомъ свою вартість и вже не буде можна ихъ вымінати.

— **Крадѣжь въ церкви.** Въ ночи зъ 14 на 15 н. ст. грудня вломивъ ся якійсь невыслѣдженый доси злочинець дверми до церкви въ селѣ Тучапахъ, яворівского повѣта, и укравъ скарбону церковну зъ сумою 1.600 зр. Яворівска жандармерія слѣдить за злодѣемъ, однако доси безуспішно.

— **Двацять пять лѣтный ювилей автономіи мѣста Львова** припадає на день 14 н. ст. жовтня 1895 року, бо зъ тымъ днемъ кінчить ся 25-лѣтный періодъ, въ котрімъ столиця нашого краю управляє ся після власного статута, котрый одержавъ дня 14 н. ст. жовтня 1870 р. цісарску санкцію. Для торжественного обходу сего ювилею выбере рада мѣска зъ мѣжь себе комісію зъ 7 членівъ, котра мае обдумати близшій подробицѣ намѣреного обходу и зложити програму памятковои книги. Въ згаданій книзѣ буде представленый образъ дѣяльности мѣскои адміністрації, якъ передъ введеньемъ автономіи такъ и пѣдчасъ самоуправы мѣста.

— **Новѣ доказы доручень судовыхъ** будуть заведенѣ вѣдъ 1 н. ст. січня 1894. Доси були въ уживаню лише бѣлѣ, а при спірахъ гіпотечныхъ червонѣ доказы доручень; теперь будуть введенѣ три роды: синѣ, жовтѣ и бѣлѣ. Синѣ будуть служити на доказы доручень ухвалъ судовыхъ, котрѣ мають бути вѣданѣ до рукъ власныхъ интересованои стороны; жовтѣ для доручень ухвалъ табулярныхъ, а бѣлѣ для всѣхъ иншихъ ухвалъ.

— **Холера.** Ґазета урядова доносить: Дня 21 н. ст. грудня не занедужавъ нѣхто на холеру въ

цѣлôй Галичинѣ. Недужій въ Римановѣ повѣта сяноцкого выздоровѣвъ. Огже въ цѣлôмъ краю не ма нѣ одного недужого на холеру и длятого дальшій біюлетины холеричній не будуть выдаватись.

— **Критичній днѣ въ р. 1894.** Пôсля Фальба, мае вызначити ся рôкъ 1894 великимъ числомъ т. зв. критичныхъ днѣвъ. Найкритичнѣшимъ мае бути день 30 серпня и про него розписуе ся Фальбъ широко. Прочій днѣ подѣлений на 3 вôддѣлы. До критичныхъ днѣвъ 1-го вôддѣлу належатъ: 21 сѣчень, 20 лютый, 21 марець, 6 цвѣтень, 5 май, 1 вересень, 29 вересень и 28 жовтень. Другій вôддѣлъ обôймае днѣ: 5 лютого, 7 марта, 29 цвѣтня, 4 червня, 3 липня, 15 вересня, 14 жовтня, 13 падолиста и 12 грудня. Зъ причины, що дня 15 н. ст. вересня припадае затьмѣнье мѣсяця то припускае Фальбъ, що сей день буде критичнымъ. До треторядныхъ днѣвъ належать: 7 сѣчень, 19 май, 17 липень, 18 липень, 16 серпень, 27 падолистъ и 27 грудень. Що до пророцтвъ Фальба не можна прикладати великоп ваги показуе ся зъ того, що его передсказаный „найкритичнѣйшій день столѣтя“, якій мавъ мати мѣсце минувшого року, бувъ собѣ на цѣлôй земли звычайнымъ днемъ, якъ и кождый иншій.

— **Самоубійство.** Минувшои суботы кинувъ ся въ Перемышля воякъ 58 полку пѣхоты пôдъ кола поѣзду и погибъ на мѣсци, бо колеса машины вôдтяли ему голову. Въ той способôъ позбавило собе житя сего року въ Перемышли вже пятьохъ воякôвъ.

— **Дрôбній вѣсти.** До Львова приѣхавъ вчера пополудни архикнязь Альбертъ Сальваторъ, братъ архикнязя Леопольда. — Въ Петербурзѣ — якъ довѣдуемо ся зъ „Волыньско-народного календаря“, выданого Теод. Досинчукомъ въ Житомирѣ — мае выходити ґазета т. з. „Прикарпатская Русь“ пôдъ редакцією Вас. Дрогомирецкого. — Въ ґімназіи Франца Іосифа у Львовѣ появила ся дифтерія.

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

Презенты одержали оо.: Ив Величковскій на Загоречко, Евг. Купчиньскій на Бѣлковичѣ, Ом. Броякôвскій на Боложинôвъ, Григ. Гôрнякъ на Винники и Ив. Хавалке на Тухольку.

На конкурсъ розписаній парохіи зъ речинцемъ до 8 н. ст. лютого 1894: Калагарôвка, дек. скалатского и Бѣлый камѣнь, дек. олеского.

Завѣдательства одержали оо.: Іос. Фолисъ въ Бѣлôмъ Камени, Том. Бородайкевичь въ Калагарôвцѣ, Алекс. Темницкій въ Бакôвцяхъ, Левъ Левицкій при карпôмъ домѣ у Львовѣ.

Вôдъ испыту конкурсового увôльненій оо.: Корн Соловскій зъ Перемышлянъ и Ив. Малиновскій зъ Жукова.

Посаду першого викарія при архикатедральнôй церкви св. Юра у Львовѣ одержавъ о. Алекс. Мудрикъ парохъ зъ Баковець.

Презідія намѣстництва годить ся на каноничну институцію оо.: Вол Пôдсоньского на Белзець, Евг. Чубатого на Деревляны, Іос. Терешкевича на Воробѣевку, Стеф. Петрушевича на Холоѣвъ, Никиф. Клубка на Суходолы и Іос. Лѣщиньского на Труханôвъ.

Введений оо.: Ад. Витвицкій яко завѣдатель Батькова, Ом. Яросевичь яко сотрудникъ въ Добрôстанахъ, Домет. Бородайкевичь яко парохъ Лдзѣного, Корн. Яцикевичь яко сотрудникъ въ Сорокахъ и Корн. Бачиньскій яко завѣдатель въ Куткорѣ.

Увôльнений оо: Богд. Копытчакъ вôдъ сотрудництва въ Сорокахъ и Корн. Яцикевичь вôдъ сотрудництва въ Яричевѣ.

Канонічну институцію на Настащинъ одержавъ о. Іос. Рыбакъ.

До институції вôзваний оо: на мартъ 1894: Іос. Терешкевичь на Воробѣевку и Володим. Пôдсоньскій на Белзець, а Евг. Чубатый на Деревляны, теперь.

Господарство промыслъ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяцю падолистѣ 1893 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 596 внесень на суму 1,854.738 зр. а. в. а выставлено поліцъ 536 на суму 1,508.965 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 падолиста 1893 р. внесено 6.771 внесень на 22.488.638 зр. а. в., а выставлено 5.890 поліцъ на суму 19,253.458 зр а. в. Заповѣджений, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 падолиста 1893 р. выносять 1,617.707 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1892 року 141.876.438 зр. въ капіталахъ и 184.913 зр. а. в. въ рентахъ на 53.527 поліцахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 34,062.383 зр. а. в. Заплачений шкоды въ 1892 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,955.362 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 253,099.377 зр. 58 кр. а. в.

Товариство признае належачимъ до чинноі рміи або обороны краевои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноі служби, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Старшими инжинерами именованій инжинеры Володиславъ Ґайорскій и Валеріянъ Піхль. — Инжинерами для державноі службы будôвництва для Галичины именованій адъюнкты будôвництва: Володиславъ Піжль, Левъ Балтаровичь и Теофіль Дунайовичь. — Міністеръ скарбу именувавъ инспектора евіденційного Володисл. Зомбецкого старшимъ инспекторомъ, а елевôвъ евіденційныхъ: Исид. Біндера, Льва Гакера, Вінк. Бартошиньского и Мавр. Горна ґеометрами 2-ои клясы. — Намѣстникъ именувавъ концепіста долѣшно-австрійского намѣстництва у Вѣдни Кар. Лідля комісаремъ повѣтовымъ. — Міністеръ рôльництва именувавъ офіціяла рахункового Юл. Сѣчиньского ревідентомъ рахунковымъ при галицкôй дирекціи доменъ у Львовѣ; дальше именувавъ міністеръ рôльництва управителями лѣсôвъ асистентôвъ лѣсництва: Евг. Манера для служби при устроюваню лѣсôвъ, Макс. Шишковского для округа Ворохта, Ант. Сима для округа Зелена и Кар. Хлипальского для округа Тартарôвъ; вôдтакъ именувавъ асистентами лѣсництва елевôвъ: Альойс. Валенту, Вільг. Хша, Кар. Печка, Болесл. Пацулу и Володисл. Зараньского; вкôнци именувавъ асистентами и призначивъ до служби заступникôвъ управителѣвъ, дотепершныхъ урядникôвъ въ Надвôрнянщинѣ Ант. Хша для Ушви, От. Біхнера для Снѣтницѣ и Юр. Мартинця для Рафайловои.

„Телеґрамы Дѣла”

Вѣдень 23 грудня. Сербскій шефъ секційный Миловановичь вôдъѣхавъ до Бѣлграду, щобы здати справу зъ переговорôвъ зъ ґр. Кальнокимъ. Рада державна мае зôбрати ся дня 28 лютого 1894.

Прага 23 грудня. Головный обжалованый въ процесѣ „Омладины“ редакторъ Гуйнъ выпущеный на волю за кавцією 10.000 зр.

Берно швайц. 23 грудня. Парляментъ ухваливъ ревізію конституціи федеральноі. Ухвала мусить перейти черезъ голосованье кантонôвъ и загалу населеня.

Берно морав. 23 грудня. При выборахъ мѣскихъ Нѣмцѣ побѣдили цѣлковито.

Палєрмо 23 грудня. Рада мѣста въ Монреалє запротестувала противъ скиненя бурмістра.

Берлинъ 23 грудня. Россійскій фабриканты зелѣза мали зôбрати міліонъ рублѣвъ на аґітацію противъ торговельного договору зъ Нѣмеччиною.

Парижь 23 грудня. Говорять, що Велянъ одержуе богато листôвъ грошевыхъ. Дотеперь одержавъ 3.000 франкôвъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) **поручае** у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устрояня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнї до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣники оплатно и даромъ. 4676 61—

Лѣхтарнѣ кишеневі по кр. 90, зр. 1·20, 1·50

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБôТНЮ

КРАВЕЦКУ и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Вск. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну

4963 *поручае* 4 30

Іосифъ Бенешь

Львôвъ, ул. Академічна ч. 16.

Телефоны, телеґрафы домашні, громозводы

поручае пôдъ ґарантією дешево и фахово устроєній

ЕДВАРДЪ ҐОТЛІБЪ

електротехникъ, механикъ

доставець ц. к. зелѣзницѣ державноі

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 23.

4966 2—5

Маємо честь подати до прилюдноі вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Киоты, Євангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опіку противъ нечестноі конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 24—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручае

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львôвъ ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 4—30

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодиче бôль втиранье, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки **лише** зъ охоронною маркою „котва“ яко 4592 **правдивій.** 42—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

МАҐАЗИНЪ И РОБôТНЯ

ФУТЕРЪ

ФЕЛИКСЪ и ЮЛІЯНЪ

ЛЮБЕЛЬСКІЙ

у Львовѣ ул. Валова ч. 3.

Поручаємо свôй обильно заосмотреный маґазинъ, де удержуемо всякій можливій роды шкôрокъ кожуховыхъ, готовій футра мужескій и дамскій, такожь ковнѣры, зарукавки, шапочки и шапки и богато иншихъ рѣчей, входячихъ въ обсягъ кушнѣрства, выготовленыхъ пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ. Такожь удержуемо для выгоды Вп. Публики матеріи на покрытье футеръ мужескихъ и дамскихъ.

Всякій замовленя приймаемо и полагоджуемо въ якъ найкоротшôмъ часѣ и ручимо за тревале и елеґантне выкôнченье по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

4865 (Импресса). 12—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% **листы ипотечній**
5% **листы ипотечній преміованій**
5% „ „ **безъ премій**
4½% **листы товариства кредитового земского**
4½% „ **Банку краєвого**
4½% **позичку краєву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
4½% „ **угорскихъ зелѣзницъ державныхъ**
4½% „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскій облігаціи индемнізаційній**

а всѣ тій папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, такожь запавшій купоны за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить.

НЕ МА БôЛЬШЕ РУПТУРЪ!

Свѣдоцтво лѣкарске, котрымъ посвѣдчаю, що дня нинѣшного вôдвидѣвъ я зновъ оглядача мяса Іосифа Гакера, котрого дня 24 марта с. р., якъ я се сконстатувавъ свѣдоцтвомъ тои самои даты, заосмотривъ **М. Фрайліхъ** въ дуже добре пристаючій бандажъ руптуровый. Въ интересѣ правды мушу замѣтити, що теперь не дасть ся нѣ окомъ выслѣдити, нѣ дотыкомъ вôдчути давнои руптуры. Перстенѣ суть ще вправдѣ отвертій, але вже цѣлкомъ не можна нагалити перепуклинъ анѣ ихъ въ якій небудь способъ выказати. Отже ся обставина, що недужій по здоймленю бандажа руптурового, може вже нинѣ безъ всякои трудности ходити и працювати служить для доказаня того, **що вôдповѣдными бандажами дадуть ся руптуры навѣть у людей въ старшôмъ вѣцѣ не лише цѣлкомъ здержати але навѣть вылѣчити.**

У Львовѣ дня 21 липня 1893.

Д-ръ Іосифъ Вайґель в. р.

Прочь зъ руптурами и бандажами

лише удати ся до

М. ФРАЙЛІХА

концес. спеціяліста и бандажиста,

де сотки свѣдоцтвъ и подякъ лежить до перегляду

въ єго мешканю 4969 1—3

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 4. партеръ.

„ДНѢСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **поббільшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленій у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху *правдивый*

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 25—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнiй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣляких роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ також поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ сначасѣ, зъ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (також на раты).

РІХТЕРА КОТВОВÎ КОРОБКИ

зъ камѣнчиками до будовы

суть теперь якъ и все недостижимѣ. Они звѣстнѣ и роповсюднєнѣ въ палатахъ **царѣвъ и королѣвъ;** они суть одинокою забавкою, якою **всѣ дѣти** вôдъ князевичѣвъ и княжныхъ ажь до дѣтей роботникôвъ рôвно радо бавлять ся. Тревають довгѣ лѣта и длятого суть все найдешевшимъ подарункомъ. Сго Св. князь Францъ Іосифъ Аверсперґъ, маршалокъ краевый Тиролю, ц. к. шамбелянъ и т. д. писавъ намъ: „Симъ высказую Вамъ мое повне вдоволенье и признанье зъ присланыхъ Вами коробокъ котвовыхъ зъ камѣнчиками до будовы для моихъ дѣтей“.

П. Шраґль, мѣйскій будôвничій въ Леобенъ, пише: „Чи маю ще похвально высказувати ся про признану мною вартôсть котвовыхъ коробокъ зъ камѣнчиками до будовы? Се значило бы додавати каплю воды до моря!“

Д-ръ мед. п. Цайнеманъ-Ляйне въ Ваймарѣ пише: „...Впрочôмъ замѣчую, що нѣяка инша коробка зъ камѣнцями до будовы не може вытиснути Вашои, бо у дѣтей не устає нѣколи охота будувати“.

Проф. д-ръ Малеръ въ Гайдельберзѣ выдавъ свôй осудъ коротко а ясно: „...Я пишу ся пôдъ прихильными критиками безъ застороги въ цѣлости!“

Се дѣйстно чудовѝ будовы,

якѝ можна выконати при помочи тои коробки зъ камѣнцями! Такъ скаже ласкавый читатель, коли велить собѣ показати котвову коробку зъ камѣнцями до будовы и коли перегляне величавый зшитокъ зъ взôрцями. Одинъ поглядъ на зшитокъ выстане, щобы побачити, що фабрика заѣдно трудила ся доповнити взôрцѣ и збôльшати въ коробцѣ все новѣ формы камѣнцѣвъ. Коробки зъ камѣнцями до будовы се не лише найлѣпша забавка и занятье для молодежи але въ бôльшихъ выданяхъ також приємна розрывка для дорослыхъ. Зъ усѣхъ краѣвъ надôйшли письма зъ найбôльшими признанями для котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы и **на всѣхъ выставахъ, де лише були выслании одержали перши преміи!**

Отже длячого Ріхтера котвовѝ коробки зъ камѣнцями до будовы такѝ улюбленѝ?

Бо они не суть звычайною забавкою и майже не до знищеня.

Бо кождаъ нихъ може бути нобôльшена коробкою доповнячою а тымъ самымъ стає що разъ цѣнѣйшою.

Бо численнѝ чудесно крашенѝ взôрцѣ до будовы вплывають не лише на забаву, але йпоучують а дѣтямъ подають все новѝ розрывки.

Бо въ наслѣдокъ наукового переведеня всѣхъ взôрцѣвъ до будовы и незвычайно точно выкôначеныхъ котвовыхъ камѣнцѣвъ до будовы можна выставити найкрасшѝ будынки легко и певно.

Длячого суть они рôвночасно найдешевшимъ подарункомъ роздвяным?

Бо если бы пôзнѣйше погубили ся або ушкодили ся камѣнцѣ и зшитки зъ взôрцями то можна ихъ легко доповнити, купуючи пôодинокѝ камѣнцѣ и зшитки, въ наслѣдокъ чого кожду коробку котвову можна уживати довгѣ лѣта, чого не ма при нѣякôй иншôй забавцѣ.

Длятого повинна котвова коробка зъ камѣнцями до будовы находити ся въ кождôй родинѣ.

Зъ причины менше вартныхъ наслѣдувань треба жадати при закупнѣ выразно „Ріхтера котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы“ и треба звертати кожду коробку безъ „котвы“ яко неправдиву назадъ. **Лише правдивѝ котвовѝ коробки зъ камѣнцями до будовы можуть бути добре доповненѝ!** Они продають ся по цѣнѣ 35, 70, 80 кр. до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ на свѣтѣ,

такъ само славнѝ **Ріхтера забавки терпеливости: Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Убôйникъ примхъ, Смиритель гнѣву, Закрутиголова** и т. ин. Цѣна 35 кр. за штуку. Илюстрованый цѣникъ коробокъ зъ камѣнцями и забавокъ терпеливости посылають даромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка

Перша австрійско-угорска ц. к. упривіл. фабрика коробокъ зъ камѣнцями до будовы.

ВѢДЕНЬ, I. Nibelungengasse 4.

Дальшѝ філіи въ Рудольштадтѣ, Нірнберзѣ, Ольтенѣ, Ротердамѣ, Лондонѣ Е. С., Новôмъ Йорцѣ. 4928 2—3

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОПАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручає

дуже способне до кôльченя насѣнье кождого рода 4960 1—30

en gros к en détail.

Пробки и цѣникъ даромъ и франко

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Знаменитый харчь. Найдешевшѝ цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

4875 12—52

Цѣны знижень — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшій въ головахъ	1 кл.	38 кр.
„ „ частями	„	39 „
„ въ кôсткахъ або муцѣ	„	40 „
Солонина найлѣпша угорска	„	66 „
Смалець знаменитый угорскій	„	68 „
Сливки босаньскій правдивѝ	„	40 „
Повиза першои сорты знаменитѝ . . .	„	36 и 28 „
Розинки султаньскѝ безъ кôсточокъ . . .	„	63 „
Розинки eleme велики зъ кôсткою . . .	„	58 „
Розинки дрôбнѝ чорнѝ	„	66 „
Мигдали добрнѝ	„ 1	зр. „
Мѣдъ пчѣльный природный	„	56 „
Свѣчки стеариновѝ 560 гр.	„	48 „

При 1 кл. кавы опустъ 6 кр. Вина природнѝ удержує на складѣ и высѣлає на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вôдворотною почтою. 4921 13—24

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ не пощадили и сушѣ европейскои и одна велика фабрика срѣбныхъ выроббôвъ мусѣла продати цѣлый свôй запасъ за малу цѣну роботы. Я маю повномôць перевести сю справу. Длятого посылаю кождому отсѝ предметы лише за 6 зр. 60 кр. а то:

6 найлѣпшихъ ножевъ столовыхъ зъ правд. англ. вôстремъ,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ вилокъ одноцѣлныхъ,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложокъ,
12 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложочокъ,
1 америк. патентована срѣбна хохля
1 америк. патент. срѣбна ложка до молока,
2 америк. патент. срѣбнѝ чарки на яйця,
6 англійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 гарнѝ свѣчники,
1 ситко до чаю,
1 найлѣпшѝ щипцѣ до цукру,

44 штуки разомъ лише за 6 зр 60 кр.

Всѣ наведѐ й 44 штуки коштували перше 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати зъ мінімальну цѣну **6 зр. 60 кр.** — Американьске патентоване срѣбло есть цѣлкомъ бѣлый металь, котрый задержує краску срѣбла 25 лѣтъ за що ґарантує ся. На доказъ, що сей инсерат не опирає ся на

нѣякôмъ обманьствѣ

обовязую ся симъ публично, кождому, кому товаръ не подобає ся, звернути грошѣ, безъ нѣякого опору, а нѣхто не повиненъ припустити сеи доброи и годы, щобы не купити собѣ сего гарного ґарнітуру котрый надає ся особливо на

пречудный рôздвяный и новорôчный подарунокъ

також яко подарунокъ весѣльный и для кождого порядного ґосподарства.

Дôстати можна лише въ **А. ҐІРШБЕРҐА**

головнôй аґентурѣ сполученыхъ американьскихъ патентованыхъ фабрикъ срѣбныхъ товарôвъ,

Вѣдень, II., Rembrandtstrasse 19. Телефонъ 7114.

Розсылка на провінцію за послѣпатою або за присланьемъ грошей наперед. **Порошокъ до чищеня до того 10 кр.**

Правдиве лише зъ охоронною маркою що стоить побôчь (металь здоровля).

Вытягъ зъ письмъ признания:

Тексель, Австрія Гор. 21 лютого 1892.

Случайно выдѣвъ я у Є. Свѣтл пр. Вурмбранда ваше ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости. **Іосифъ Фэрсть,** священикъ.

Оломуцъ 1 мая 1892.

Зъ присылку дуже вдоволенѝй, перейшла значно мои ожиданя. Капітанъ Cz..., мѣсцева команда. 4965 2—3

Свѣчки церковнѝ

зъ чисто-пчôльного воску

поручає найдешевше

Фабрика свѣчокъ

и бѣленя воску

ФРИД. ШУБУТА

Львôвъ, Рынокъ ч. 45.

4922 6—6

Краєва фабрика выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѝ и свѣжѝ славнѝ полотна корчиньска въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнѝ, рушника, хустки до носа грубшѝ и тонкѝ вебовѝ бѣлѝ и барвистѝ. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѝ (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 26—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядин рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенях 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50 цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модни фегерановѝ на гладкôмъ полa зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр 3·75 занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôначеню вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 40. Обрусы кр. 83. зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѝ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (затованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѐ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы,** поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣнниѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôднѝ порученя 560 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12ѝ штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для топарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ барвистѝ и бѣлѝ. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдчовѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѝ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои,** ватованѝ и кожуховѝ, дитячнѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 гѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячнѝ, бѣлье дитячне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитячныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѝ и шовковѝ товары, якъ також всякѝ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також вôлôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (53—?)

Необходима КАТРАЙНЕР-А для кождого ґаздôвства КНАЙПА СОЛОДОВА есть КАВА

зô **смакомъ звычайнои кавы.** Згадана кава зъ того взгляду хосенна, що можна обôйтись безъ шкôдного уживаня чистои або помѣшанои зъ сурроґатами кавы звычайнои, а потомъ приладити собѣ о много **смачнѣйшу здоровѣйшу и бôльше поживну каву. — Незрôвнана** яко додатокъ до звычайнои кавы. **Дуже надає ся** для женщинъ, дѣтей и недужихъ. — **Старанно оминати пôдроблень. ½ кільо по 25 кр. — Всюды можна дôстати.**

Правдива лишь въ бѣлыхъ пакетахъ зъ портретомъ свящ. Кнайпа яко маркою охоронною. 4506 53—52

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Ч. 278. Львôвъ, Понедѣлокъ 13 (25) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-бй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ **„Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну рáзомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Каролн **Людвика 9. у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року . . .	6 зр.
на мѣсяцъ . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чвертъ року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Некрологи числять ся по 10 кр. вôдъ стрічка.

Бесѣда посла Романчука

сказана дня 15 грудня 1893 въ палатѣ послôвъ при дискусій надъ бюджетовою провізорією.

Высока Палато! Коли міністерство Таффого по довгôмъ правленю, далеко довшôмъ вôдъ пересѣчного истнованя міністерствъ, уступило и настало нове правительство зъ новою програмою, обявила ся по одній сторонѣ радôсть, по другій бôльше або менше незадоволенье и занепокоєнье. Русины супротивъ того факту остались цѣлкомъ байдужными; довголѣтній гôркій досвѣдъ затупивъ у нихъ почутье до змѣнъ міністровъ и взагалѣ змѣнъ особъ якъ и до правительственныхъ програмъ. За всѣхъ міністерствъ, котрй вôдъ довшого часу въ Австрій наступили, за Белькредого и Байста, за Гогенварта и Таффого, якъ и за міністерствъ централістичныхъ, панувала, зъ рѣдкими и короткими перервами, одна и тота сама політика, одна и та сама система супротивъ Русинôвъ. А тая політика и тая система выходила на те, щобы елементови рускому, котрый вже-жь певне не єсть елементомъ заворушуючимъ супокôй (*Дуже справедливо!*), не дати скрѣпити ся, щобы національный и політичный розвôй Русинôвъ обезсилити и спинити. Я мушу собѣ на иншій часъ лишити доставленье подрôбнѣйшихъ доказôвъ, нинѣ хочу лишь въ головныхъ нарысахъ наскіцовати дотепершну систему противъ Русинôвъ.

Першою потребою народу въ державѣ зъ парляментарнымъ устроємъ єсть достаточне заступництво народне. Однакожь ординаціи выборчй якъ въ Галичинѣ такъ въ Буковинѣ поставили Русинôвъ въ таке положенье, що они не тôлько засудженй на меншôсть, але и не можуть осягнути такого числа послôвъ, котре бы хочь трохи вôдповѣдало величинѣ ихъ народу и ихъ значѣню для державы. Ба навѣть те число, яке имъ признає ординація, дôстало ся имъ тôлько два разы: разъ, коли надана була конституція, въ соймѣ и въ радѣ державнôй, а другій разъ въ радѣ державнôй по заведеню безпосередныхъ выборôвъ въ роцѣ 1873. Вôдтакъ же репрезентація Русинôвъ и въ соймѣ и въ парламентѣ щоразъ зменшала ся, а то въ найбôльшôй части зъ причины поступованя правительства. Виправдѣ Русины, помимо своихъ услугъ, своєи вѣрности и льояльности, котру въ довгихъ лѣтахъ и въ найтяжшихъ обставинахъ оказували супротивъ державы, не ожидали того, щобы за се одержали якусь особливу нагороду: они по просту сповняли свôй обовязокъ безъ огляду на те, чи и якъ оно буде имъ вôдвдячене. Але того вже-жь не могли надѣятись, що они за свои услуги будуть упослѣджений: они мусѣли мати бодай претенсію, що, коли не инѣкли, на котру заслугували вже яко слабшй, яко тй, щó чують себе пригнетеными, то дôзнають вôдъ правительства всежь хочь прихильнои неутрільности.

Историчный розвôй Русинôвъ довѣвъ до того, що они не мають анѣ шляхты анѣ буржуазій и обмежений суть на людъ, на духовенство и на свѣтску интеліґенцію, зложену въ бôльшôй части зъ урядникôвъ. Черезъ довгій часъ мало и еще теперь въ части має духовенство провôдъ народу. А що оно ту місію сповняло въ дусѣ патріотичнôмъ, то система старала ся о те, щобы вплывъ духовенства у народу зменшити. Ослаблено отже ґіерархичну орґанізацію рускои церкви. Вôднято епископскимъ консисторіямъ право ставленя терна при обсаджуваню парохій, котре перше мусѣло увзглядняти ся. А мѣры тй переведено не въ користь може низшого духовенства а тымъ менше народу, але въ интересѣ инших чинникôвъ, мѣжь ними и правительства. Крôмъ того пôдкопувано вплывъ и повагу духовенства у народу, межи иншимъ також тымъ, що руске духовенство поставлено пôдъ надзôръ жандармôвъ. А щобы руске духовенство и не образувалось може занадто въ народнôмъ дусѣ, то ужито ще двохъ мѣръ. Цѣлю було те, що выхованье новикôвъ василіянськихъ, єдиного монашого чина въ рускій церквѣ, передано єзуитамъ, т. є. товариству, котре навѣть до иншого обряду належить. Другою мѣрою було, що сего року духовну семинарію у Вѣдни и ґенеральну семінарію у Львовѣ розвязано, взглядно роздѣлено, черезъ що кандидаты духовного стану не зможуть осягнути того загального образованя, котре имъ доси було доступне на університетѣ.

Що до другого стану, стану урядничого, то вôдносины рускихъ урядникôвъ суть инше того роду, що многй кандидаты урядничй а особливо урядники не мають вôдваги не то заявляти якусь дѣйстну дѣяльнôсть на поли національнôмъ, але навѣть не смѣють признавати ся до своєи народности, бо думають, що въ тôмъ случаю будуть упослѣджений. А вже-жь певне, що правительство при авансахъ, при обсаджуваню посадъ и т. д. має богато способôвъ станъ урядничій тримати цѣлкомъ у своїй власти. Тыхъ способôвъ оно супротивъ рускихъ урядникôвъ уживало ажь надто и уживало тенденційно, тай система тая не устала и до остатного часу.

Наконецъ що-до самого народу, то рускій народъ не знаходивъ тои опѣки, котру повиненъ дôставати, будучи въ просвѣтѣ еще розмѣрно приосталымъ а економічно пôдъупалымъ. На народъ скинено найбôльшй тягарь а дано єму найменше правъ. При вымѣреню податкôвъ, особливо податку ґрунтового, народъ дуже упослѣджено, а що вôнъ, якъ народъ звычайно, дуже догôднымъ єсть предметомъ для всякого вызыску, то не хоронено єго, якъ бы годило ся, противъ вызыскуваня противъ лихварѣвъ и спекулянтôвъ. Взагалѣ власти и орґаны правительственй не дають рускому народови потрѣбнои охороны и не мають належного розумѣня єго потребъ. А вже-жь що до правъ народу, то тй щоразъ бôльше стѣсняють ся. Вже не кажу о выборахъ єго заступникôвъ до рады державнои, до соймy, ба и до радъ повѣтовыхъ. Але до недавна бодай въ двохъ заступництвахъ мавъ народъ якісь права. А именно въ школьныхъ радахъ мѣсцевыхъ мавъ можнôсть презентованя учителѣвъ народныхъ, котрыхъ вôнъ же-жь въ бôльшôй части удержує своими грôшми. Тоє право єму передъ кôлькома роками вôднято, и право презентаціи перенесено зъ школьныхъ радъ мѣсцевыхъ на рады окружній, де анѣ народъ анѣ Русины взагалѣ не мають достаточного заступництва. Послѣдньою політичною орґанізацією народу суть рады громадскй, и бодай тій належало бы народови лишити; але въ остатныхъ часахъ въ многихъ повѣтахъ проявила ся тенденція: не дати народови, щобы выбиравъ собѣ рады громадскй и начальникôвъ громадскихъ пôсля своєи волѣ и своихъ потребъ, але накидати имъ тіжь старостами. (*Слухайте! Слухайте!*)

Коли до того зважить ся велику нужду матеріяльну народу, коли розважить ся, що и тй немногй зарядженя законнй, котрй установлено для охороны народу, н. пр. звѣстна новеля екзекуційна зъ 1887 року, въ Галичинѣ майже зовсѣмъ не заховують ся, то не дивно, що середъ народу панує велике незадоволенье и огôрченье. А тое незадоволенье и тая нужда обявляють ся межи иншимъ въ той способъ, що народъ въ розпуцѣ покидає свôй рôдный край и переселяє ся гурмами до далекои Америки або до близшои Россій; и коли-бъ сего року не заключено рôдъ договору межи австрійскимъ а россійскимъ правительствомъ, котрый спиняє дальшу еміґрацію зъ Галичины до Россій, то сеи весны було бы певно прийшло до громадного переселеня хлопôвъ до Россій.

Теперь перейду вôдъ сихъ спеціяльныхъ вôдносинъ Русинôвъ до деякихъ загальныхъ справъ. Попереднє правительство лишило теперѣшному два вôдказы, котрй для сего-жь суть деякимъ клопотомъ, т. є. вымковй зарядженя въ одній части Чехъ и реформу выборчу. Що до вымковыхъ зарядженъ, то надъ ними рѣшенье въ сѣй палатѣ вчера запало. Я и мои близшй товаришѣ голосували противъ тыхъ зарядженъ, разъ тому́, що мы уважаємо ихъ правно и політично неоправдаными, друге бо не видимо конечности ихъ, третє бо сумнѣваємо ся, щобы они довели до належнои меты, четверте, бо мы взагалѣ єсмо принціпіяльно противнй зарядженямъ вымковымъ и ограниченямъ правъ горожаньскихъ (*Славно!*), а пяте не менше також тому́, що мы не хотѣли стануть противъ приязного намъ народу (*Славно! Славно!*), противъ народу, котрого заступники, хочь бы и не дуже годити ся на ихъ погляды и тенденціи, все-жь таки, бодай въ теперѣшній порѣ, суть въ сѣй палатѣ головными заступниками свободы и правъ народу. (*Оплески.*) О скôлько сй зарядженя осягнуть свою цѣль, годѣ на-певно знати, однакожь я, якъ сказавъ, сумнѣваю ся о тôмъ. Але одно они вже осягнули: они розширили той продѣлъ, якій заходивъ межи ческимъ народомъ и єго шляхтою. Въ початку сесій рады державнои въ 1891 р. ґр. Таффе на замѣтку, чи не схоче вôнъ ческои шляхты высунути противъ молодоческои опозиціи, вôдповѣвъ въ тôмъ змыслѣ, що шляхта мусить на народѣ опирати ся и въ нѣмъ мати свою силу, она не може отже ставати въ супротивности до свого народу. Якъ небудь я впрочôмъ дуже въ немногôмъ годжу ся зъ ґр. Таффимъ, се єго слово, здає ся менѣ, заслугує на увагу. Але инакше теперь стало ся, анѣжь вôнъ тогды сказавъ.

Другимъ вôдказомъ попереднього правительства єсть реформа выборча. Правда, що оно дотычный свôй проєктъ внесло въ такôй формѣ, зъ котрою мы не могли цѣлкомъ годити ся, але мы видѣли въ нѣмъ бодай першій крокъ до розширеня правъ народу и до осягненя дѣйстного заступництва народного, и то крокъ такій, за котрымъ вже вскорѣ мусѣли бы наступити дальшй кроки. Яке буде предложенье нового правительства въ справѣ реформы выборчои, я не знаю, але я мушу указати на слѣдуючій жаданя, котрй мы зъ нашои стороны мусимо конче ставити. Проєктъ реформы выборчои мусить найперше мѣстити въ собѣ розширенье права выборчого, друге вôнъ повиненъ завести безпосередній выборы въ сельскихъ громадахъ, трете, число послôвъ зъ сельскихъ громадъ, имéнно въ Галичинѣ, має бути побôльшене. (*Оплески.*)

По сихъ заявленяхъ я не потребую ще дальше розводити ся, що мы находимо ся въ борбѣ и въ опорѣ противъ системы, и що мы задля того, позаякъ мы не знаємо и не можемо бути зъ горы пересѣдчений, що та система теперь устане, нинѣшному правительству не можемо еще давати вотумъ довѣря. (*Дуже справедливо!*) Складъ нинѣшного правительства и єго дотепершна коротка дѣяльнôсть також не дають намъ еще поводу до того. Если-жь правительству залежить на приязнôмъ вôдношеню до него не самыхъ власне рускихъ послôвъ, о котрыхъ єму при малôмъ ихъ числѣ а великôмъ числѣ членôвъ правительственнои коаліціи може и не дуже ходить, але и на приязнôмъ вôдношеню и на успокоєню народа, народа звышь 3,100 000 душъ: то треба, щобы оно дотепершну політику и дотепершну систему супротивъ Русинôвъ основно змѣнило.

Помимо всього мы будемо голосувати за провізорією буджетовою, бы мы въ призволеню єи видимо не потребу правительства але потребу державы. (*Дуже справедливо!*) Я кôнчу, повторяючи ще разъ, що наше голосованье за буджетовою провізорією не заключає въ собѣ вотумъ довѣря для теперѣшного правительства. (*Живій оплески.*)

—

За-для доповненя додаємо ще зъ бесѣды референта **Щепановского** ту частину, въ котрôй вôнъ вôдповѣдавъ послови Романчукови; вкôнци помѣщаємо заявленье чи поясненье п. Барвѣньского. П. Щепановскій сказавъ:

„При сѣй нагодѣ нехай менѣ буде вôльно вôдповѣсти на деякй выводы, котрй мы чули вôдъ п. предсѣдателя рускаго клюбу... П. посолъ описавъ намъ положенье своєи націи, котра складає ся майже тôлько зъ хлопôвъ, не має шляхты, не має стану середнього, въ котрôй интеліґенція заступлена тôлько духовенствомъ и деякими урядниками, и вôнъ домагавъ ся спеціяльно опѣки правительства для тои націи, мотивуючи се тымъ, що економічно слабшй потребують особливого увзглядненя. Але я бы може запытавъ п. посла, чя вôнъ собѣ не представлявъ сего права и власти правительства трохи въ за широкôмъ свѣтлѣ... П. посолъ говоривъ о молодо-Чехахъ, а я власне на тôмъ поли указавъ бы єму на те, щó знаходжу великого въ роботѣ ческого народа, т. є. на те, щó народъ ческій доказавъ власною помочію, напруженьемъ власныхъ силъ безъ помочи правительства.

Нехай собѣ ту роботу возьме за прикладъ, то може не буде обвиняти правительства, може не буде також обвиняти инших сторонництвъ за те, чому они справдѣ не можуть бути винній. Чи-жь се може вина правительства або вина иншого сторонництва або другои народности въ галицкôмъ краю, що руска интеліґенція власне зъ предилекцією тамъ шукає свого зарôбку на поли бюрократичнои дѣяльности, де она, пôсля выраженя п. посла, найбôльше має бути выставлена на самоволю, або, якъ вôнъ навѣть сказавъ, на упослѣдженье зô стороны правительства? Чи може рускій народъ покривдженый на поляхъ приватнои дѣяльности, на котрыхъ такъ мало членôвъ єго народности оказують ся чинными? чи се вина правительства, що на поли економічнои дѣяльности знаходить ся доси лишь такъ маленьке число рускои интеліґенціи? Чому народъ въ тôмъ взглядѣ иде доси въ сѣмъ односторонньомъ напрямѣ? Чому не появляє ся бôльше Русинôвъ въ нашôй техніцѣ, въ нашихъ реальныхъ школахъ, въ нашихъ школахъ промысловыхъ? Я думаю, коли п. посолъ пôйде дальше симъ токомъ гадокъ, то побачить, що єсть велике доси занедбане поле, на котрôмъ Русины до теперь найменше суть заступленй, на котрôмъ дѣяльнôсть єго краянôвъ не тôлько въ нѣчôмъ не буває спинювана, але може навѣть числити на найбôльше спôвдѣланье, на найбôльшу помôчь другои народности въ Галичинѣ.

А въ сѣй хвили позволю собѣ зробити тôлько одну замѣтку. Для мене було дивно, що по двохъ сесіяхъ соймовыхъ въ Галичинѣ, въ котрыхъ взаємины межи польскимъ и рускимъ сторонництвомъ въ цѣлости були досыть гармонійнй, де переведено цѣлый рядъ мѣръ въ интересѣ обохъ народностій, и не було притôмъ нѣякихъ дискусій межи обома сторонництвами, що поважаный п. посолъ нинѣ говоривъ въ такій способъ, якъ коли-бъ для єго народности въ Галичинѣ нѣчого не було зроблено. Я думаю, що вôнъ згодить ся зо мною въ тôмъ, що мы спôльно и въ згодѣ бôльше можемо доказати, анѣжь коли тратимо часъ лише на спорахъ партійныхъ (*Славно!*), и згодить ся зо мною въ тôмъ, що признанье того, щó зроблено, єсть найлучшимъ побудженьемъ, щобы на тôй самôй дорозѣ, на котрôй тое осягнено, ще бôльше осягнути. (*Славно!*)“ — —

По бесѣдѣ п. Щепановского зголосивъ ся п. Барвѣньскій до фактичного спростованя и сказавъ такъ: „Щобы запобѣчи можливымъ хибнымъ толкованямъ, котрй могли бы выплынути зъ выводôвъ председателя нашого клюбу а котрй я почувъ також зъ бесѣды п. референта, маю уповномôченье фактично сконстатувати, що мы не замыкаємо ся надѣи, що теперѣшне правительство въ добре помысленôмъ интересѣ державы и нашого рôдного краю увзглядняти буде справедливій змаганя и потребы рускаго народу и єго національный та культурный розвôй буде пôддержувати та пôдпомагати, и що таке становище правительства супротивъ рускои людности поставить насъ въ положенье, вôдносити ся до правительства зъ повнымъ довѣріемъ“. — —

Мы подали всѣ бесѣды докладно пôсля стенографічныхъ записокъ. За-для повноты додаємо еще, що вѣденьскй и иншй часописи замѣтили, що при бесѣдѣ п. Романчука о системѣ противъ Русинôвъ зъ польскои стороны обявили ся заперечуваня, а по промовѣ п. Барвѣньского чути було оплески вôдъ Полякôвъ а смѣхъ у молодо-Чехôвъ и кликанье: Pozdrav Vás Pán Buh!

Що Поляки зъ бесѣды п. Романчука були дуже незадоволенй, видно вирочôмъ зъ всякихъ обявôвъ. Однакожь на иншй сторонництва и на саме правительство (бодай на непольскихъ членôвъ єго) мусѣла она зробити инше вражѣнье. Се показує ся н. пр. зô слôвъ Neue fr. Presse, що „Русины, въ имени котрыхъ промовлявъ п. Романчукъ, заняли подôбне становище якъ Словѣнцѣ“, и то не тôлько якъ тй Словѣнцѣ, щó выступили зъ клюбу Гогенварта, але и тй, щó въ нѣмъ лишили ся. А стара Presse, орґанъ, якъ звѣстно, пôвофіціальный, каже навѣть, що п. Романчукъ „говоривъ, якъ завсѣгды, зъ повнымъ умѣркованьемъ“.

Вѣчевѝ вѡдозвы.

I.

Комітетъ вѣчевый въ Дрогобичи надѡславъ намъ вѡдозву до Русинѡвъ дрогобицкого повѣта, зъ просьбою о умѣщенье ѥи въ „Дѣлѣ“. Сю вѡдозву мѣстимо доперва сегодня, бо въ суботу наспѣла уже по зложеню числа. Она звучить дословно: „Братя Русины! Въ нашѡмъ народнѡмъ житю настала пора, котра велить намъ зрѣло и точно призадуматись надъ нашимъ положеньемъ. Становище руского народа въ державѣ и въ краю, ѥго народнѝ права и економічне положенье — отсе пытаня, котрѝ сего дня бѡльше чимъ коли-небудь домагають ся, щобы весь нарѡдъ забравъ въ нихъ голосъ и сказавъ своѥ слово, заявивъ свой погляды и бажаня. Пора сегодня важна, хвиля рѣшуча!

Нова управа нашою державою тѡльки-що принялась за керму своѥго політичного житя, и всѣ народы зазначують сегодня своѥ становище супротивъ програмы тои-жь управы. Задля того пора и конечнѡсть, щобы и рускій нарѡдъ высказавъ свою гадку въ тѡмъ взглядѣ и щобы тымъ давъ доказъ, що вѡнъ свѣдомый своихъ правъ, а не бездушна товпа. На дневнѡмъ порядку законодатныхъ тѣлъ стоять дѣла, дотычно найважнѣйшихъ интересѡвъ нашого селянства, въ котрыхъ конечно намъ голосно вѡдозватись, поки ще пора боронити загрожѐнь нашѝ послѣднѝ крѣпости. И у внутрѣшнѡмъ нашѡмъ житю, въ вѡдношеняхъ середъ руской суспѡльности, выринули многоважнѝ пытаня, котрѝ дожидають нетерпеливо полагодженя въ користь загального народного дѣла.

У всѣхъ тыхъ напрямахъ почали въ поодинокихъ сторонахъ нашого краю вѡдзыватись голосы смѣлѝ, рѣшучѝ, независимѝ. За ініціятивою товариства „Пѡдгѡрска Рада“ въ Стрыю вѡдбулись окружнѝ вѣча въ Стрыю и Жидачевѣ, а потѡмъ устроила рогатиньска Русь таке вѣче въ Рогатинѣ. Рѣшеня тыхъ вѣчь показали, що Русь пѡзнала потребу рѣшучои и солідарнои акціи, и що въ теперѣшнѡй серіознѡй хвили она готова стати рука въ руку за загальнѝ потоптанѝ права.

Однакъ треба, щобы голосы тѝ вѡдзывались сильно и неустрашимо зъ усѣхъ закутинъ краю, щобы они злились въ сильный могучій и однострѡйный хоръ, котрый розбудивъ бы и заохотивъ весь рускій нарѡдъ до дѣла, и передъ котрымъ задрожали бы ладнаючѝ тризну по святѡй Руси.

„Пѡдгѡрска Рада“ въ Стрыю выступила зъ ініціятивою устроѥня о к р у ж н о г о в ѣ ч а в ъ Д р о г о б и ч и, а пѡдписаный комітетъ принявъ на себе зъ радостію обовязокъ ввести ту спасительну мысль въ дѣло. Проте повѣдомляѥ симъ згаданый комітетъ, що д н я 17 (29) с ѣ ч н я 1893 р. т. ѕ. тыждень передъ н а в е ч е р ь ѥ м ъ Р ѡ ѕ д в а Х р, вѡдбуде ся

Окружне вѣче въ Дрогобичи зъ слѣдуючою програмою:

О год. 8 рано буде вѡдслужена Літурѓія; о год. $10^1/_2$ наступить вѡдкрытье вѣча, въ котрѡмъ будуть прочитанѝ реферати:

1) о нашѡмъ економічнѡмъ положеню; 2) о реформѣ выборчои ординаціи; 3) о реформѣ законѡвъ громадского и ловецкого, и о провѣктѣ введеня мировыхъ судѡвъ; 4) о нашѡмъ політичнѡмъ положеню.

На вѣче то запрошуѥмо Васъ, дорогѝ Братя, щиро и сердечно въ имя загального нашого святого дѣла. Нехай нѣ одно село, нѣ одна громада не занедбаѥ выслати своихъ численныхъ представителѣвъ.

Зъ вѣрою въ успѣхъ нашого дѣла ставаймо Братя, до народнои рады, злучѣмъ ся сильнымъ союзомъ братнои любови и пѡдъ девізою: „За нарѡдъ и зъ народомъ“ ступаймо смѣло середъ сумеркѡвъ тяжкихъ теперѣшнього часу — а Богъ нашъ батько и Русь наша мати не дадуть дѣтямъ своимъ загибати!

Вѡдъ вѣчевого комітету въ Дрогобичи.

II.

Друга вѡдозва „Народнои Волѣ“, про котру мы коротко згадали въ „Новинкахъ“ звучить въ повнѡй основѣ такъ:

„Панове громада! Довѣрочнѝ зборы селянъ зъ повѣтѡвъ: коломыйского, снятиньского, косѡвского, станиславѡвского и др., що вѡдбули ся въ Коломыи дня 29 н ст. жовтня с. р. поручили намъ скликати кѡлька народныхъ вѣчь у рѡзныхъ мѣсцевостяхъ Покутя для обговореня важныхъ справъ, що теперь стоять на чергѣ въ нашѡй державѣ и въ нашѡмъ краю.

Отже сповняючи волю тыхъ зборѡвъ, скликуѥмо перше таке

Народне вѣче

до Коломыи на день 4 н. ст. сѣчня 1894 р. на четверъ передъ рускимъ Рѡздвомъ

до великои салѣ въ ратуши на 10-ту годину рано.

Будемо радити надъ отсими справами: 1) Теперѣшне політичне положенье Русинѡвъ; 2) загальне, безпосередне, тайне голосованье; 3) грунтовѝ справы въ Галичинѣ и урядовый провѣктъ заведеня примусовыхъ хлопскихъ спѡлокъ и рентовыхъ господарствъ; 4) окружнѝ громады й вѡйты; 5) ловецкій законъ; 6) конкуренційна справа; 7) справа „Хліборобa“; 8) справа товариства „Народнои Волѣ“; 9) внесеня членѡвъ.

Приходѣть, Панове Громада, якъ найчисленнѣйше и кличте всѣхъ добрыхъ людей навѣть зъ дальшихъ сторѡнъ абысмо ся порадили надъ своими потребами та показали, що нашъ нарѡдъ бажаѥ собѣ иншого добра и иншои волѣ, нѣжь якѝ маѥмо. Бо то кажуть нашѝ опѣкуны у соймѣ и въ радѣ державнѡй, що нарѡдъ у Галичинѣ нѣчого лѣпшого не хоче, лишь того, що они ѥму позволяють!

Коломыя дня 16 н. ст. грудня 1893.

Выдѣлъ руского політичного товариства „Народна Воля“.

Д-ръ Иванъ Франко, голова. Выдѣловѝ: Иларіонъ Гарасимовичь. Михайло Дорундякъ. Михайло Павликъ. Кирило Трильовскій. Д-ръ Северинъ Даниловичь. Василь Киданецкій. Иванъ Сандулякъ. Иванъ Фокшей Семенѡвъ.“

Письмо зъ Городенки.

[Торжество въ честь Маркіяна и перший зборы Товариства політичного въ Городенцѣ.]

(*Конецъ.*)

Около 7-ои годины вечеромъ наповнила ся простора саля вечеркова гѡстьми такъ щѣльно, що якъ то кажуть не було де й шпильцѣ упасти. Навѣть двѣ сусѣднѝ комнаты були заповненѝ народомъ. Зѡбрало ся певно звыжь 350 людей а многѝ за-для недостатку мѣсця вѡдѡйшли. Позаякъ на вечерокъ ужито салѣ театрального Товариства, то естраду прибрано, а по-надъ сценою вывѣшено портретъ бл. п. Маркіяна въ лавровѡмъ вѣнци зъ лентами и написію „Въ незабудь Маркіянови“. На естрадѣ уставились дѣвчата сѣльскѝ зъ Тишковець въ чудовыхъ селяньскихъ строяхъ зъ кѡлькома хлопцями, ждучи початку вечерка. — Сей вѣнокъ дѣвчатъ выглядавъ прекрасно.

Передъ нихъ выступивъ д-ръ Окуневскій и въ пѡвгодиннѡй бесѣдѣ, выголошенѡй въ дусѣ патріотичнѡмъ, выповѣвъ якъ цѣль вечерка такъ и заслуги нашого поета Маркіяна на тлѣ историчныхъ подѣй въ той способѣ, що цѣла житьепись, переплѣтана тыми подѣями историчными, котрѝ вилывали на способѣ думаня поета, ясно станула передъ очима зѡбраныхъ. При кѡнци зазначивъ бесѣдникъ, що сей вечерокъ устроюють селяне для селянъ и мѣщанъ, що селяне можуть гордитись тымъ, що ихъ дѣти власными силами обходять вечерокъ въ память народного поета, — а звертаючи ся до присутнои інтеліѓенціи проснвъ о поблажливѡсть въ критицѣ, такъ якъ концертантами суть дѣти недавныхъ крепакѡвъ. Бесѣда зробила величезне вражѣнье и бесѣдника нагороджено рясными оплесками.

Выступили на естраду панна Ольга Окуневска и панна Ольга Шухевичѣвна, — перша яко акомпаністка, друга яко дириѓентка хору дѣтей зъ Тишковець. Самѝ дрѡбнѝ дѣвчатка въ вѣцѣ до 13 лѣтъ, разомъ зъ кѡлькома хлопцями вѡдъ 7 – 13 лѣтъ, вѡдспѣвали пѣсоньку „Добрый вечеръ“ дуже симпатично, за що зѡбрали заслужену подяку. — Наступила деклямація „Побратимови“. Маленька дѣвчинка Анна Ґафтунякъ зъ Тишковець вѡддала деклямацію зъ цѣлою теплотою. Здавало ся, що маленька цвѣточка сѣльска згубить ся въ силѣ слѡвъ, однакъ хочь говорила зъ памяти, усмѣшкомъ лишень перервала въ хвили вѡдповѣдньй свою промову и на вдивовижу всѣхъ скѡнчила свѡй ставшокъ зъ великимъ ефектомъ. — Якъ мы довѣдались сѣльскѝ дѣти тишковецкѝ були приготованѝ такожь до вѡдспѣваня цѣлои оперетки „Коза Дереза“ Лисенка, та на жаль ѥи не вѡдспѣвано — Стало ся то длятого, що за обширна програма не давала часу до вѡдспѣваня такъ довгого твору. Прилюдне признанье и похвала належить ся за се паннѣ Ользѣ Шухевичѣвнѡй, котра не щадить нѣ труду нѣ заходу, щобы въ сѣльскихъ дѣтяхъ плекати и розвивати якъ слѣдъ все своѥ рѡдне и питоме. Се починъ и примѣръ гѡднѝ наслѣдованя для нашого жѣноцтва.

По сѣмъ дѣвчата и хлопцѣ тишковецкѝ усунули ся, а на естраду выступивъ хоръ хлопцѣвъ зъ Поточискъ. Сей хоръ бувъ скрѣпленый въ басахъ людьми старшими. Дириѓентомъ и учителемъ того поточиского хору бувъ головно парохъ о. Макогоньскій вразъ зъ п. Вербицкимъ тамошнымъ дякомъ. Симъ обомъ мужамъ належить ся на сѣмъ мѣсци велике признанье за великѝ рутину въ выученю пѣсень, вѡдданыхъ на сѣмъ вечерку знаменито Вѡдспѣвано „Сонце ся сховало“, „У лузѣ“, коляду „Нова радѡсть стала“, „Закувала та сива зозуля“, „Ой поѣхавъ Ревуха“, „Розвывай ся ой ты старый дубе“ и „Тихій вѣтеръ“.

Въ перестанкахъ заграла панна Ольга Окуневска рапсодію Левицкого зѡ знаньемъ, та великою техникою. — Такъ само выступивъ хлопчина зъ Поточискъ, зъ имени Костенько, зъ деклямацією „Нещасний“. Хлопчина невеличкій, 12—13-лѣтный, выйшовши, станувъ передъ своихъ товаришѣвъ, выжидаючи, щобы публика занята обговорюваньемъ вѡдспѣваныхъ хорѡвъ, успокоила ся. Говорено, що сѣльска дитина, побачивши скѡлько люда передъ собою, застрашить ся та забуде языка въ устахъ. — Тымчасомъ, коли на сали успокоили ся, почавъ хлопчина деклямацію и вѡддавъ ѥи зъ такою прецизією, зъ такимъ зрозумѣньемъ, зъ такою интонацією та рухами, що вѡдъ часу до часу выривали ся зъ устъ публики слова подиву, а вѡдтакъ не було кѡнця оплескамъ та высказамъ подиву.

Що-до хорѡвъ, то кождый бувъ вѡдспѣваный старанно, навѣть труднѣйшѝ композиціи були вѡдданѝ зъ доброю интонацією и переходами форте и пяніссімо. — Передъ вели въ хорахъ хлопцѣ Савчиньскій и Костенько, своими прекрасными сопранами а Левковичь своимъ сольовимъ тенoромъ. — Найбѡльше подобала ся „Коляда Нижанковского“ та „Тихій вѣтеръ“; — менше ефектовно выпала „Закувала та сива зозуля“ за-для браку акомпаніяменту. Годѣ описати, яке одушевленье выкликували хоры. По кождѡй пѣсни збирано заслужѐнь похвалы и слова признання. — Хто ще сумнѣваѥ ся що нашъ сѣльскій нарѡдъ неспособный — сей повиненъ бувъ прибути на вечерокъ, а певно всѣ сумнѣвы мусѣли бы уступити.

На вечерку бачили мы интеліѓенцію, якъ свѣтску такъ и духовну, зъ родинами. Вея майже интеліѓенція мѣсцева була присутна, мѣжь иншимъ бачили мы старосту, начальника суду, бурмістра зъ родиною, священикѡвъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ, якъ рускихъ такъ и польскихъ. До сотки крѣселъ засѣла интеліѓенція, а мѣсця стоячѝ заняли селяне зъ цѣлого повѣта. Всѣ выйшли зъ салѣ одушевленѝ, жалуючи, що той пиръ духовый такъ коротко тревавъ, та заявляючи бажанье, щобы подѡбнѝ вечерки зъ хорами селяньскими частѣйше вѡдбували ся. Мѣщане и селяне рѡвножь много скористали зъ того вечерка, бо незрячимъ розкрылись очи, а въ цѣлѡмъ повѣтѣ гомонѣло споминами вечерка.

Доходу було брутто около 120 зр., хоть бѣднѣйшихъ впускано на салю безъ оплаты. Зъ того доходу потручено розхѡдъ та выдатки, передовсѣмъ на угощенье обохъ хорѡвъ, котрѝ приѣхали своими фѣрами. Лишило ся около 60 зр., котрыми комітетъ мавъ розпорядити въ той способѣ, що 10 зр. призначивъ за трудъ п. Вербицкому, 2 зр. п. Левковичеви убогому тенорови, 5 зр. убогому ученикови рускои ґімназіи на чесне, а проче по половинѣ на памятникъ и стіпендію имени Маркіяна Шашкевича.

Дописи „Дѣла“

Зѡ Стрыя.

[Аматорскій кружокъ „Зорѣ“ въ Стрыю.]

На запросины „Мѣщаньскои Бесѣды“ выступивъ аматорскій кружокъ товариства рускихъ ремѣсникѡвъ „Зоря“ въ недѣлю 17 грудня о 7 рано въ числѣ 16 особъ зѡ Львова до Стрыя, щобы тамъ урядити аматорске представленье. Въ веселѡмъ товариствѣ молодыхъ „Зорянъ“ проминувъ часъ ѣзды скоро и мы не спостерегли ся, якъ поѣздъ ставъ на двѡрци стрыйскѡмъ, а мы тѡлько що розпочали спѣвати пѣсню „Миръ вамъ братя“. Высѣвши зъ вагону застали мы вѡдпоручникѡвъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ пѡдъ проводомъ д-ра Олесницкого. По сердечнѡмъ привитаню, удались мы до призначеныхъ для насъ кватиръ а зъ вѡдтамъ до церкви на богослуженье; по богослуженю на обѣдъ, а опѡсля на пробу до салѣ въ Краковскѡмъ готелю. — О годинѣ $7^1/_4$ розпочало ся представленье при такѡмъ натовпѣ народа, интеліѓенціи и мѣщаньства [а що радѡстнѣйше майже выключно рускаго], що аранжеры сего представленя змушенѝ були дальше выдаванье білетѡвъ и впусканье до салѣ здержати, щобы нарѡдъ не подушивъ ся. — Якъ мы „Чорного Матвѣя“ представили, не знаѥмо о тѡмъ можуть хиба нашѝ Стрыяне де-що сказати, мы скажемо хиба тое, що мимо такъ довготреваючого представленя, Стрыяне були для насъ дуже кречнѝ, бо вѡдъ $7^1/_2$ до 11 въ ночи, саля все однаково була наповнена. По представленю ждала насъ мила несподѣванка, а се бувъ комерсъ въ „Рускѡй Бесѣдѣ“ якій урядили члены „Мѣщаньскои Бесѣды“. Вступивши зъ головою „Зорѣ“ п. Нагѡрнымъ на чолѣ до першои салѣ „Рускои Бесѣды“, яко льокалю „Мѣщаньскои Бесѣды“, повитали насъ зѡбранѝ тамъ члены того товариства грѡмкимъ „Многая лѣта“. Аматоры хоть нѣбы артисты, але помученѝ засѣли до спѡльнои вечерѣ, та незабаромъ почала ся бесѣда та спѣвы. Голова „Мѣщаньскои Бесѣды“ д-ръ Озаркевичь повитавъ щирыми словами „Зористѡвъ“ и внѣсъ тоастъ на розвѡй „Зорѣ“, щобы свѣтила надъ всѣми нашими мѣстами та будила мѣщаньство наше до нового житя. Именемъ „Зорѣ“ вѡдповѣвъ п. Нагѡрный, а въ бесѣдѣ своѥй высказавъ надѣю, що нарѡкъ загостять Стрыяне до Львова та закончивъ тоастомъ на розвѡй „Мѣщаньскои Бесѣды“, бо розвѡй ѥи буде заохотою до орѓанізаціи такихъ товариствъ по иншихъ нашихъ мѣстахъ. Бесѣдникъ пѡднѣсъ зъ натискомъ ту обставину, що зъ всѣхъ нашихъ мѣстъ провінціональныхъ першій Стрый зрозумѣвъ вагу орѓанізаціи товариствъ ремѣсничо-мѣщаньскихъ, яко посестръ „Зорѣ“ львѡвскои и перевѣвъ ѥи въ житье. О. Бобикевичь, секретарь „Мѣщаньскои Бесѣды“ и п. Могильницкій въ хорошихъ промовахъ додавали заохоты до дальшои невтомимои працѣ на поли орѓанізаціи такихъ товариствъ якъ „Зоря“ та „Мѣщаньска Бесѣда“. При розмовахъ, бесѣдахъ спѣвахъ и забавахъ проминула нѡчь скоренько и мы о 6-ѡй рано вырушили просто на дворець, а о 7-мѡй були вже въ дорозѣ до Львова. — Якій споминъ лишили мы по собѣ въ Стрыю, сего не знаѥмо, але то можемо певно сказати, що такъ щирого принятя, яке зладили намъ Стрыяне, мы не надѣяли ся. О всѣмъ погадали, щобы тѡлько побутъ нашъ въ Стрыю бувъ намъ приємный. Мы всѣ були гостями такъ домѡвъ інтеліѓенціи якъ такожь ремѣсникѡвъ та мѣщанъ, а принятье було такъ щире, якъ бы мы належали до ихъ родинъ... Пп. Озаркевичѣ Вахнянины, Бобикевичѣ, Бойкевичѣ, Красиньскѝ, Скислевичѣ и иншѝ гостили ремѣсникѡвъ львѡвскихъ у себе такъ, що здаѥ ся не угостили бы лучше навѣть вѣденьскихъ послѡвъ, — хоть се бѡльшѝ рыбы вѡдъ насъ. — Любѝ Стрыяне! Побутъ нашъ въ Стрыю передъ двома роками якъ и сего року буде для насъ дуже милымъ спомиономъ, а наколи мы може ожиданю Вашому не вѡдповѣли, простѣть намъ и приймѣть добру волю нашу за учинокъ.

Участникъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ суботу, коло год. 9-тои вечеромъ розбѡйшла ся у Празѣ сензаційна вѣсть: А л о й з і й М р в а, звѣстный аґентъ, котрого назвавъ д-ръ Герольдъ въ палатѣ послѡвъ Ріґолетомъ зъ Тосканы, у б и т ы й ш т и л е т о м ъ. Мимо пѡзнои поры вѣсть розбѡйшла ся въ мигъ по публичныхъ льокаляхъ и стала предметомъ живыхъ розговорѡвъ. Мрва числивъ 21 рокѡвъ житя, бувъ помѡчникомъ рукавичника и стававъ два разы яко обжалованый передъ судомъ. Першій разъ обвинено ѥго разомъ зъ богато иншими молодыми людьми о належанье до тайного товариства „Пѡдземна Прага“, котре допускало ся рѡзныхъ крадежей. Другій разъ бувъ замотаный въ ексцесы страшницкихъ робѡтникѡвъ. Коли почались арештованя членѡвъ „Омладины“ увязнено и ѥго, але заразъ выпущено на волю. Вѡдъ коли д-ръ Герольдъ назвавъ ѥго аґентомъ провокаційнымъ, вѡдъ тогдѣ бувъ предметомъ частого ворогованя. Про ѥго убійство подають такій подробицѣ: Въ суботу коло год. 9-тои явила ся опѣкунка Анна Керавшь въ поліційнѡмъ комісаріятѣ и звѣстила коротко, що Мрва убитый. Выслана комісія сконстатувала убійство; на шиѣ лишились познаки удушеня поясомъ, а кромѣ того на лѣвыхъ вискахъ була рана, три сантіметры глибока, заподѣяна штилетомъ. Обстава вказувала, що убійство не було довершене въ цѣляхъ рабунку. Убитый державъ въ рукахъ кусники паперу, при нѣмъ стояло деревце-сосонка, отже имовѣрно, що ѥго убито въ хвили, коли вѡнъ украшувавъ се деревце. По полудни того самого дня, Мрва гравъ ще въ карты у себе дома зъ своими приятелями. Опѣкунка выйшла до склепу. Вернувши застала дверѣ зачиненѝ, а коло дверей одного зъ ѥго приятелѣвъ Дворжака, котрый розвѣдувавъ ся у сусѣдки, чи Мрва де выйшовъ. Опѣкунка зновъ пѡйшла до склепу, а коло 7-мои прибѣгъ до неи Дворжакъ и оповѣстивъ, що Мрва майже неживый лежить на долѡвцѣ. Дворжакъ арештованый. Поліція довѣдалась дальше, що Мрва мавъ одного дуже сердечного приятеля, котрый купивъ собѣ острый штилетъ, и вѡнъ боявъ ся, щобы той не убивъ ѥго тымъ штилетомъ. Справа не ясна. Мрва страхавъ ся дуже послѣдными часами, щобы на нѣмъ не пѡмщено ся. Д-ръ Герольдъ мавъ въ своихъ рукахъ ѥго нотатку, на пѡдставѣ котрои прийшовъ до переконаня, що Мрва стоить въ звязи зъ поліцією.

Цѣкава дебата вывязала ся в ъ х о р в а т с к ѡ м ъ с о й м ѣ при діскусіи надъ буджетомъ. Пос. Спевецъ полемізувавъ противъ опозиціи. Безъ выровнаня, говоривъ вѡнъ, нема сполученя зъ Дальматією. Коли-бъ опозиція прийшла до кермы, поставила бы иншу програму. Бесѣдникъ поставивъ питанье до опозиціи, чому она не має слова за свободою религіи и не переведе реформы супружого закона вѡдповѣдно до поваги державы? Свою бесѣду закѡнчивъ, що и національне сторонництво любить вѡтчину и робить для неи, коли мѣжь тымъ опозиція воюѥ лишь словами. Пос. К у м и ч и ч ь вказавъ на складъ першихъ людей въ соймѣ. Президентъ — говоривъ вѡнъ — заявивъ ся, яко рѣшучій Сербъ; банусъ зове себе Словѣнцемъ; секційный шефъ внутрѣшныхъ справъ Станковичь, есть Сербомъ; червоный фотель архіепископа осиротеный, и на него зизомъ дивлять мадярскій панове, тутъ мѣсце для сербского патріярха; шефъ судовництва Кляйнъ родомъ зъ Шлеска, лише шефъ освѣты Креняві есть Хорватомъ. И се маѥ бути хорватскій соймъ? Колись рѡвняли ся хорватскѝ баны, палятины королеви. — По острѡмъ нападѣ на Мадярѡвъ, котрѝ все и всюды були гнобителями, домагавъ ся бесѣдникъ загального, безпосереднього права голосованя. Тогдѣ пезно нѣхто не выйде зъ національнои партіи. Нинѣшна система стараѥ ся патріотамъ выбити пятно неславы, але оно замѣнюѥ ся въ свѣтлу авреолю. Бесѣдникъ закѡнчивъ: На всѣхъ мѣсцяхъ пѡдносять ся борцѣ: Словаки и Румуны, Словѣнцѣ и Чехи; такожь и Хорватія зворушуѥ ся, голосъ хорватского права державного не загине. Що Кароль Великій сотворивъ, обернуло ся въ розвалины; такъ и все розвалить ся, що сотворивъ Кароль Дотепный (банъ)! — Пос. С у м а н о в и ч ь (Серб) полемізувавъ зъ Кумичичомъ и закинувъ, що опозиція маѥ для своѥи идеѣ лишь пустѝ слова, вяже ся зъ Чехами, а не зъ Сербами. — Пос. Б а р я в ч и ч ь заявивъ, що опозиція не може голосувати за буджетомъ, бо володѣюча система творить интеґральну складову часть того дуалізму, котрый запоручуѥ панованье Мадярамъ и Нѣмцямъ и спинюѥ утвореньe королѣвства Хорватіи на полудни, а Чехіи на пѡвночи.

Вѡдозва.

Жаль серце стискаѥ, коли побачишь якъ бѡльша часть дѣтей, що ходить до рускихъ народныхъ шкѡлъ у Львовѣ, спѣшить до нихъ въ дуже убогѡй и дранѡй одежинѣ. Мимохѡть насуваѥсь гадка: якъ оно бѣдне, обдране та голодне може ѥще учитись?! А оно надѣя наша, надѣя красшои будучности Руси. Зъ огляду на се постановивъ „К л ю б ъ Р у с и н к ъ“ занятись долею тои надѣѣ нашои, та старатись о те, щобы тѣ дѣти, коли пѡдростуть, не лише згадували теплымъ словомъ тыхъ, що про нихъ памятали, але и черезъ те цѣлою душею вѡддавались праци для народу руского.

Невелике ѥще число Русинокъ, що вписались до „Клюбу Русинокъ“, не въ силѣ подати тѡй дѣтворѣ помочи потрѣбнои, проте вѡдзываѥсь „Клюбъ Русинокъ“ до всѣхъ Матерей, Батькѡвъ и Добродѣѣвъ, щобы поспѣшали зъ помочею можливою, складаючи на сю цѣль то датки грошевѣ, то одежину переношену зъ власныхъ дѣтей, якъ дѣвчатъ такъ и хлопцѣвъ. Особливо теперь пора надсылати тѣ дары якъ найбѡльше, бо и зима зачинаѥ бѣдотѣ доскулювати та и принявъ ся у насъ звычай обдаровувати бѣдну молодѣжь на святый вечеръ.

Всякѝ датки въ грошехъ, одежинѣ, книжкахъ и пр. просимо присылати пѡдъ адресою председательки „Клюбу Русинокъ“ п-ѣ Г. Шухевичевои у Л ь в о в ѣ ул. Ч а р н е ц к о г о 26.

Всѣ другѝ часописи просимо повторити отсю вѡдозву.

У Львовѣ 23 грудня 1893.

Г. Шухевичева, председателька „Клюбу Русинокъ“. — *І. Федакѡвна*, секретарка.

НОВИНКИ.

— **Немила новина.** Доносять намъ зъ мѣскои школы им. Конарского и Маріи Магдалины у Львовѣ, що руска шкôльна молодѣжь дуже неправильно одержує науку реліґіи въ своѣмъ обрядѣ. Такъ примѣромъ, отець катихитъ Б. вôдъ двохъ майже мѣсяцѣвъ не показує ся въ школѣ, мимо, що має всего по двѣ годины науки на тыждень въ клясахъ хлопцѣвъ и дѣвчатъ Польскій катихитъ ходить на науку реліґіи дуже правильно и — здає ся — зъ припорученя о. Б. забирає руски дѣти на науку польскои реліґіи. Навѣть самі польскі катихиты смѣють ся въ „перадѣнія“ сеи духовнои тверди и розповѣдають прилюдно, якъ то деякі рускі катихиты дбають на науку реліґіи въ мѣскихъ народныхъ школахъ. Дуже сумно, що ажь тою дорогою треба рускихъ отцѣвъ катихитôвъ взывати до точнѣйшого и совѣстнѣйшого выконувания принятыхъ обовязкôвъ за рôчнымъ вынагороджуваньемъ 480 зр. Дивно и сумно! Може и сей отець катихитъ для власного успокоєня оголосить въ „Посланнику“, що се неправда. Побачимо! — *Правдомовъ*.

— **П. Иванови Тиминьскому,** послови на соймъ буковиньскій, — якъ доносить „Буковина“ — приказало міністерство скарбу, яко скарбовому урядникови, зложити урядъ члена выдѣлу краєвого, въ противнôмъ случаю загрозило ему перенесеньемъ зъ Черновець.

— **Нова еміґрація?** Gazeta Narodowa пише: Доносять намъ зъ кôлькохъ мѣсцевостей пограничныхъ, цѣлкомъ вôдъ себе вôддаленыхъ, що мѣжь сѣльскимъ людомъ починають ширитись розмовы и рôзні поголоски про еміґрацію до Россіи. Хочь въ зимовôй порѣ не прийде до еміґрациі, то мимо того власти и духовеньство повинні звертати увагу, щобы на передновку або пôдчасъ выставы краєвои не прийшло до успѣшныхъ аґітацій.

— **Борба о посольскій мандатъ** На мѣсце звѣстного Русина Евсевія Черкавского, котрый зрѣкъ ся мандату посла до рады державнои зъ куріи мѣстъ Тернопôль-Бережаны, зголосили ся два кандидаты: одинъ, такожь звѣстный Русинъ, „гофратъ“ Криницкій, бувшій посолъ зъ рамени „Русскои Рады“, а другій, кандидатъ „демократôвъ“, отже и самъ „демократъ“, професоръ львôвского університету д-ръ Балясітсъ. Оба сі кандидаты складали на передвыборчôмъ зôбраню въ Тернополи дня 21 грудня н. ст. своє політичне „Вѣрую“. П. Криницкій заявивъ, що въ політичнôмъ вôдношеню вôнъ консерватистъ, однакъ не буде противитись потребѣ поступовыхъ реформъ. Въ вôдносинахъ національныхъ, вôнъ буде старати ся помирити оба народні елементы, именно Полякôвъ и Русинôвъ. Въ справѣ вѣроисповѣдній, вôнъ стоить за рôвноуправностью всѣхъ вѣроисповѣдань. Вкôнци заявивъ, що вступить до кола польского, бо признає потребу солідарности. Зъ того видно, що гофратъ Крыницкій, яко політикъ, все и нѣчо разомъ. Консерватистъ и поступовець, тутъ годить обѣ народности, тамъ хоче зъамальґамуватись въ колѣ польскôмъ, — ну та й, щобы не зразити жидôвъ, вôнъ загравъ въ сопѣлку вѣроисповѣдної рôвноуправности. Впрочôмъ по що було высказувати „гофратови“ свою проґраму, коли его робота була и есть надто ясна! — Другій кандидатъ д-ръ Балясітсъ, „демократъ“, на интерпеляцію въ справѣ вôдношеня до Русинôвъ, заявивъ, що яко членъ комісіи едукаційнои въ соймѣ, зъ нагоды проектованого заснованя рускои ґімназіи въ Коломыи, вôнъ голосувавъ за заснованьемъ и радивъ заключити згоду мѣжь Поляками и Русинами. Польскі ґазеты, а въ слѣдъ за ними и рускі ґазеты — жалувавъ ся кандидатъ — представили въ фальшивôмъ свѣтлѣ его вôдносины до Русинôвъ, але що тѣ вѣсти неправдивѣ, найкрасшій доказъ, що вôнъ голосувавъ за заснованьемъ рускои ґімназіи и домагавъ ся рôвноуправности для Русинôвъ. — Коли бы сі слова „демократа“ польского мѣстили въ собѣ хочь крыхту правды, можна бы поґратулювати д рови Балясітсови браку шовінізму супротивъ Русинôвъ и рускихъ справъ. Але такъ, на жаль, не есть. Д-ръ Балясітсъ, помимо свого „демократизму“ заявивъ себе скрайнымъ шовіністомъ, голосуючи разомъ зъ Альбиномъ Райскимъ *противъ* заснованя рускои ґімназіи въ Коломыи. А пинѣ, коли побачивъ, що ему потреба Русинôвъ, вôдцуравъ ся сатаны и дѣлъ его и ставъ такій добрый и смирный, що хочь до раны прикладай! Та ба! Тернопôль якось не похотѣвъ кандидатуры Балясітса, лишь заявивъ ся за кандидатурою Криницкого. Натомѣсть Бережаны вподобали собѣ польского „демократа“. Отже розгорѣла ся борба о мандатъ посольскій, и цѣкава рѣчь, хто побѣдить?

— **Звязокъ мазурского сторонництва хлопского** звернувъ ся до епископа Лобоса въ Тарновѣ зъ запытаньемъ, якъ вôнъ глядить на справу выдаваня орґану того жь сторонництва. Епископъ вôдповѣвъ, що вôнъ не похвалює завязаня хлопского товариства для оборони хлопскихъ интересôвъ. На погляді епископа така оборона злишна, бо пôсля основныхъ законôвъ всѣ горожане державній рôвноуправненї. Такожь польскимъ традиціямъ народнымъ противить ся(?) роздѣлъ польского народу на поодинокі верствы.

— **Пôдбурюючій вôдозвы** противъ соціяльныхъ демократôвъ львôвскихъ выдали соціялісты независимі Они закидають соціяльнымъ демократамъ, що тѣ роблять на некористь робôтникôвъ и идуть рука въ руку зъ буржуазією. Тѣ вôдозвы розлѣплено онодгы въ ночи на рогахъ улиць, але поліція вчаснымъ ранкомъ поздирала тѣ плякаты зъ мурôвъ.

— **Сумнї факты.** До Gazet-ы Przemysk-ои доносять зъ Самбôрщины, що въ Зарайску повыбивали селяне шибы учительцѣ за се, що выслала до окружнои рады шкôльнои выказъ родичѣвъ, не посылаючихъ своихъ дѣтей до школы. — Друга учителька въ сусѣдствѣ мусѣла вынести ся зъ села, бо не могла перетерпѣти прикростей, якій ѣй робили селяне. Въ хвили ея вôдъѣзду впали селяне до мешканя и поломили тамъ всю домашну обставу.

— **Небезпечныхъ злодѣѣвъ** выловила онодгы отрыйска поліція. Попавши на слѣдъ переслѣдуваного листомъ гончимъ злодѣя Герша Штайна, котрый утѣкъ бувъ зъ дрогобицкого арешту, зловила его разомъ зъ товаришемъ Иссеромъ Ліпманомъ въ однôмъ домѣ въ Стрыю, де оба переховувались. Оба злодѣѣ оперували въ околици Стрыя. Мѣжь иншими обôкрали Еттінґера въ Братковичахъ, а въ Добрôвлянахъ украли конѣ. Запускали ся такожь на Угорщину.

— **Пôдмоги для холмчакôвъ.** Выдѣлъ краєвый асиґнувавъ на внесенье комітету опѣки надъ вдовами и сиротами по священикахъ холмскихъ одноразовій пôдмоги зъ фонду призначеного соймомъ на згадану цѣль, а именно: о. Юр. Кунцевичеви 70 зр., Домин. Витошиньскôй 80 зр, Єленѣ и Алекс Кунцевичѣвнымъ 75 зр., Теоф. Поцѣєвôй и Юл. Мальчиньскôй по 60 зр., Соф Заткаликовôй и Ан Себовичевôй по 50 зр., Ан Шулякевичевôй и Теоф. Терликевичевôй по 40 зр., Ем. Войновскôй, Анаст. Мальчиньскôй и Ант. Шулякевичевôй по 30 зр., Іос. Мальчиньскôй, Катеринѣ и Соф. Мальчиньскимъ, Ан. Крипякевичевôй и Теод. Липиньскôй по 25 зр. та Ив. Грушкевичевôй 20 зр.

— **Нова фабрика въ Галичинѣ.** На мѣсце фабрики целюльозы, котра истнувала передъ кôлькома лѣтами въ Лôмнôй, турчаньского повѣта, повстане на весну нова така жь фабрика въ Выгодѣ коло Долины. Фабрика буде власностію спôлки акційнои, до котроі належать капіталісты мѣсцевій и заграничній. Мѣжь иншими належавъ до спôлки зъ удѣломъ 150.000 зр. бл. п. кн. Адамъ Любомирскій зъ Мизиняя. Кошты цѣлого пôдприемства вынесуть 1,500.000 зр. Будовою фабрики буде завѣдувати инжинеръ Покорный. Якъ звѣстно целюльоза робить ся зъ ялицѣ або сосны при помочи лугу сѣркового. Дерево очищене зъ коры и сукôвъ рѣже ся на дрôбній кôстки, всыпує ся до призначеныхъ на се величезныхъ кôтлôвъ и варить ся его тамъ якихъ 60 годинъ, доки зъ дерева не выдѣлить ся целюльоза. Целюльозу поло че ся вôдтакь въ особныхъ кадяхъ и перепускає ся ей черезъ машину ситову. Головно выроблює тя зъ целюльозы папѣръ, але можна зъ неи робити и дуже богато иншихъ предметôвъ якъ ковнѣры до сорочокъ, гребенѣ и т. ин.

— **Товариство властителѣвъ домôвъ у Вѣдни** выслало сими днями депутацію до міністра Пленера, щобы ему подякувати за зниженье стемпля зъ 36 кр. на 12 кр при выповѣдженю мешкань. Рôвночасно предложила депутація просьбу о переведенье пріпцину, що вôдъ чиншôвъ, котрі признано пропавшими, буде вôдписаный податокъ. Міністеръ вôдповѣвъ, що признає цѣлковито справедливôсть сеи просьбы Вôдповѣдну реформу буде можна перевести при обрадахъ надъ новыми проектати податковыми, котрі розпôчнуть ся розмѣрно въ короткôмъ часѣ. Міністеръ заявивъ вкôнци готовôсть заспокоити бажаня властителѣвъ домôвъ.

— **Учитель народиый въ Галичинѣ передъ 100 роками** Мѣжь актами, якій директоръ школы народнои въ Станиславовѣ п. Кудельскій переславъ до музея педаґоґічного у Львовѣ, находять ся такожь интересній документы, що свѣдчать про низькій станъ тодѣшнои народнои просвѣты въ Галичинѣ. Такъ на пр. находять ся тамъ даты о школѣ народній въ Коломыи и выказъ персональный учителя. Ся школа була заложена 1790 р. Дѣтей въ вѣцъ шкôльнôмъ було тогдѣ 83 Зъ тыхъ ходило до першои клясы 55, а до другои 10. Помѣщенье школы було таке нужденне, що учитель въ выказѣ такъ высказує ся: Das Schulhaus ist so schlecht, dass man seines Lebens nicht sicher ist Самъ учитель Юрій Ганішъ одинъ зъ першихъ цивілізаторôвъ Коломыи такъ самъ себе описує въ выказѣ службовôмъ (Ausweis über den Stand des Lehrers), очевидно по нѣмецки, що й подаемо въ нѣмецкôмъ оригіналѣ: „Georg Hanisch, Stadtlehrer, ist mit 200 fl. reinisch solariert (von obigen Solario genist abzn der Gehilf 50 fl.), 69 Jahre alt, katolisch von Crommau in Mähren verheiratet, spricht deutsch, polnisch, ungarisch, walachisch und zur Noth lateinisch, spielt Violin, Clavier und Horn. „Въ рубрицѣ: Dienstjahre“ суть такій цѣкавій даты: „$30^{8}/_{12}$ Jahre beim Militär als Stabstrompeter gedient. 9 Jahre bei k.k. Stiftungen als Lehrer, $7^{4}/_{12}$ in der Tyrnauer Militärschule, 5 Jahre in Galizien — zusammen 57 Dienstjahre.

— **Огнѣ.** На двôрскôмъ обшарѣ въ Сорокахъ, бучацкого повѣта, згорѣвъ дôмъ и стайня. Шкода выносить 600 зр. Причиною огню була неосторожнôсть. — Въ Глинянахъ повставъ огонь зъ незвѣстнои причины дня 7 н. ст. грудня и знищивъ сѣмь загородъ селяньскихъ. Шкода 5000 зр. була обезпечена на 3622 зр. — Въ Переволоцѣ на викарôвцѣ згорѣли домы приходскій, вартости 1700 зр., обезпечені на 500 зр. Причиною огню бувъ злый коминъ, коло котрого зложено солому. — Въ Рѣпинцяхъ згорѣвъ, такожь зъ причины злого комина, млынъ вартости 400 зр. — Въ Стецевѣ погорѣло 5 загородъ вартости 1456 зр. Шкода була лише въ части обезпечена. — Въ Лисятичахъ згорѣла одна стодола.

— **Вовки** появилися — якъ намъ пишуть — въ околици Бучача и наробили богато шкоды. Кидають ся не лише на худобу але й на людей.

— **Дрôбній вѣсти.** Петронеля зъ Пуликовскихъ Волошиньска, мати судьѣ повѣтового въ Печенѣжинѣ, померла въ 83-ôмъ роцѣ житя. — Въ Барвѣнку коло Дуклѣ убивъ тамошный управитель дôбръ два рысѣ.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (**k. u. k. Hofl.**), **Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto und zollfrei. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту одержали оо.: Володим. Калужницкій на Бортне, дек. бѣцкого и Іос. Долошицкій на Добрусинъ дек. жовкôвского.

До канонічної институції вôзваній оо.: Левъ Воляньскій на Поворозники, дек. мушиньского, Иги. Вислоцкій на Лелюхôвъ, дек. мушиньского.

Сотрудництво въ Сяноцѣ одержавъ о. Діон. Гудзьо.

Увôльненье вôдъ испыту конкурсового одержали оо.: Алекс. Чайковскій зъ Дашôвки и Волод. Коростеньскій зъ Прелукъ.

Новопоставленій пресвитеры одержали слѣдуючій посады: Вас. Паращакъ сотрудництво въ Ванôвцяхъ, дек. перемыского; Дам. Гура сотрудництво въ Равѣ рускôй, дек. потелицкого; Сим. Кульчицкій сотрудництво въ Рѣпчичахъ, дек. дрогобицкого; Дмит. Марковъ сотрудництво въ Райтаровичахъ, дек. мостиского; Петро Кузикъ сотрудництво въ Рѣчици, дек. угновского; Ив. Дуркотъ сотрудництво въ Воли цеклиньскôй, дек. дукляньского; Ант. Фолисъ сотрудництво въ Любичи, дек. потелицкого; Фр. Щепковичь сотрудництво въ Журавици, дек. перемыского; Вас. Фартухъ сотрудництво въ Тудорковичахъ, дек. варяжского; Ив. Дуцько сотрудництво въ Кукизовѣ, дек. куликôвского; Алек. Виковичь завѣдательство въ Вовчищевичахъ, дек. судововишеньского; Ом. Гомза сотрудництво въ Высоцку нижньôмъ, дек. высочаньского; Петро Лучечко сотрудництво въ Розборѣ, дек. порохницкого; Григорій Косарь сотрудництво въ Войтковôй, дек добромильского; Брон. Гоцкій сотрудництво въ Стеняtинѣ, дек. сокальского; Наз. Чабанъ, сотрудництво въ Рудѣ манастирскôй, дек. потелицкого; Іос. Шандровскій сотрудництво въ Диковѣ, дек. олешицкого и Вас. Загаєвичь сотрудництво въ Кунинѣ. дек. жовкôвского.

Наука штука и література

— **„Коляды Ост. Нижанковского“** появились въ другôмъ накладѣ заходомъ товариства „Львôвскій Боянъ“. Не лише любителѣ музики але и цѣлый загалъ нашои суспôльности повитає дуже радо се видавництво, котрого першій накладъ немовь въ мить розкуплено. Се свѣдчить найлѣпше не лише о высокôй вартости музичнôй и силѣ колядъ, але и о потребѣ другого накладу, котрый выйшовъ заходомъ тов. „Львôвскій Боянъ“ такъ знаменито, якъ нѣодно дотеперѣшне выдавництво руске, а мѣритись може зъ найкрасшими выданями музичными заграницѣ. До сего причинивъ ся попередъ усего п. С. Качоръ Батовскій, одинъ зъ першихъ малярѣвъ львôвскихъ и одинокій мѣжь польскими артистами знатокъ рускаго народу, выконавши безинтересовно рисунокъ на окладинку. Рисунокъ представляє колядникôвъ зъ звѣздою, що пôзнымъ вечеромъ, бродячи глубоко въ снѣгу, звѣщають вôдъ хаты до хаты рождество Христа. Літоґрафічнымъ выконаньемъ якъ рôзнобарвнои картины такъ знаменитымъ друкомъ нотъ занявъ ся п. Андрейчинъ, літоґраф-Русинъ, котрого закладови ся праця приносить славу. Не дивно, що въ наслѣдокъ сего выкôнченя и цѣна выпуску пôдступила на 40 кр., але певно нѣхто, хочьбы для самои окладинки не пожалує того выдатку и закупить выданье, котре можна дôстати якъ въ тов. „Львôвскій Боянъ“, такъ и въ книгарни Ставропигійскôй.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщує: Симъ подає ся до прилюдної вѣдомости, що зъ днемъ 16 грудня 1893 отворено зелѣзницю притыкаючу до шляху Чернôвцѣ-Новоселица буковиньскихъ зелѣзниць мѣсцевыхъ, котра лучить австрійску Новоселицю зъ россійскою Новоселицею, для загального руху особового и товарового. — Ся зелѣзница сполучає въ россійскôй Новосели бôчный шляхъ россійскихъ зелѣзниць полудневозахôдныхъ: Россійска Новоселиця-Могилѣвъ черезъ що наступає нове пряме полученье зъ Одесою на Чернôвцѣ-Новоселицю. — Перевôзъ осôбъ и пакункôвъ на лініи Чернôвцѣ-Новоселиця взглядно на зелѣзници сполучаючôй австр. Новоселицю зъ россійскою Новоселицею вôдбуває ся пôсля розкладу ѣзды слѣдуючими поѣздами:

Чернôвцѣ-Новоселиця						
М. 2554 1.2.3.	М. 2552 1.2.3.	Кл		Стаціи	М. 2551 1.2.3.	М. 2553 1.2.3.
706	321	—	вôд.	Чернôвцѣ	1205	815
717	332	2		Жучка	1159	810
731	345	6		Садагора	1146	754
753	406	14		Магаля пр.	1121	729
822	435	23		Боянъ	1055	703
838	451	28		Легучени пр.	1037	643
850	503	33	вôд.	Новоселиця ав. / Оглядъ цловый вôд.	1024	630
—	518				1045	
—	528	36	пр.	Новоселиця рос. пр. / Оглядъ цловый вôд.	1035	
Пет. часъ	1046		пр.	Одеса	745	Петер. час.
	905		„	Кіевъ	900	

Тарифа переходова
для перевозу осôбъ, пакункôвъ и псôвъ.

Зъ австр. Новоселицѣ до россійскои Новоселицѣ або на вôдворотъ	Належитôсть включно зъ рос. податкомъ держ. и австр. належитостію стемплев.	
	рублѣ	коп.
Вôддѣльный поѣздъ особовый	39	—
Білетъ ѣзды I. клясы	.	47
„ „ II. „	.	35
„ „ III. „	.	17
За 5 клг. надв. ваги пакунку	.	1·3
Псы за штуку	.	13

Вôдъ дѣтей понизше 4 лѣтъ, держаныхъ на колѣнахъ, особами, въ котрыхъ товариствѣ ѣдуть, не побирає ся нѣяка належитôсть. — Дѣтямъ повысше 4 лѣтъ вѣку не прислугує яка небудь полекша. Кождому подорожному призволеный безплатный перевôзъ пакунку ваги 25 клг. за кождый білетъ ѣзды. — При пакункахъ числить ся належитôсть маніпуляційна въ скôлькости 7 кр. за кождый білетъ ѣзды, а при надвыжцѣ ваги пакунку крôмъ сего належитôсть стемплева въ скôлькости 5 кр. за кожде посвѣдченье пакункове. — Звязокъ зелѣзничій галицко-адріятицкій. — Зъ днемъ 1 сѣчня 1894 увôйде въ житье додатокъ I. до тарифы высше згаданого звязку зелѣзничого зъ дня 1 сѣчня 1893. — Симъ додаткомъ вводить ся новый роздѣлъ тои тарифы звязковои а именно: додатокъ Г. мѣстячій особенній полекшѣ.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 25 грудня. Пос. Цалінґеръ написавъ брошуру, въ котрôй остро нападає на коаліцію. Лѣвиця дарувала Пленерови альбумъ зъ фотоґрафіями членôвъ, причôмъ пос. Русъ дякувавъ міністрови за те, що пôднѣсъ сторонництво зъ прикрого становища до вплыву.

Будапештъ 25 грудня. Вѣсть, що ей принѣсъ Magyar Orszag будь-то бы міністеръ гонведôвъ Феервари подавсь до дімісіи, показала ся неправдивою.

Берлинъ 25 грудня. Появилась тутъ въ Nation дуже цѣкава анонімна статя, котра подає змѣстъ выйшовшои саме теперь въ Лондонѣ книжки въ россійскôмъ языцѣ: „Конституція графа Лорісъ Меликова“. Конституцію хотѣвъ надати Александеръ II и пôдписавъ дотычне розпоряджене 13 марта 1881 року о год. $^{1}/_{2}1$ въ полудне. Близше про се оповѣмо завтра.

Петербургъ 25 грудня. Вѣсти про заговоры нігілістôвъ заперечують тутешнї добре поинформованї круги.

Римъ 25. грудня Забуреня въ Сицилии прибирають що разъ бôльшій розмѣры.

Прага 25. грудня. Д-ръ Масарикъ зголосивъ въ молодоческôмъ комітетѣ екзекутивнôмъ свою кандидатуру о мандатъ до сойму и до рады державнои, опорожненій за-для его власнои резиґнаціи.

Надôслане.

Мужчина 30-и кôлькохъ лѣтъ,

урядникъ, теперь зъ доходомъ 800 зр. рôчно, оженивсь бы зъ дѣвицею руского обряду зъ деякимъ маєткомъ. 4967 1—3

О дотычнѣ порозумѣня упрашає ся, если можна при долученю фотоґрафіи, пôдъ адресою „**В. И. 21.**“ poste restante Львôвъ, до двохъ тыжднѣвъ“ За дискрецію ручить ся честію.

ПОДЯКА.

Высокоповажаному Пану Омеляну Вехслерови, докторови всѣхъ наукъ лѣкарскихъ у Львовѣ, котрого знаменитôй, журливôй и зовсѣмъ безъинтересовнôй опѣцѣ завдячую, що я двигнувъ ся зъ тяжкои немочи, складаю выразы моеи глубокои вдячности. Нехай Тебе Высокоповажаный Пане Богъ вынагородить щедро за Твое благородне серце.

Иванъ Дякôвъ терціянъ при ц. к. учительскôй женьскôй семинаріи.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (вôдъ $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (вôдъ $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	948	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	536	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	838	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (тôлько вôдъ $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА. Годины пôдкреслені значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного однаху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, піоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ условяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4612 93—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

Мѣдъ патока 1 кільогр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковій 1 кл. 32 кр
Орѣхи волоскій 1 кл 40 кр.
Орѣхи турецкі 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковій 1 кл. 30 кр.
Мигдалы I а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухі 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. ¾ літ. 80 кр
Мѣдъ питный фл. ½ літ. 60 кр.
Вино фляшка ¾ літрова вѣдь 40 кр.
Свѣчки столовій Іа пачка на 500 грам по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

При львівскомъ складѣ комната до снѣданъ зъ кухнею.

5-6 4956

Пречудай тарѣлцѣ пѣдъ торты по зр. 2·0, 2·75, 3, 3·50

поручає 4545

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники ілюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякі роботы будовляні** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, комінові порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин по низькихъ цѣнахъ. 4780 **РОБОТНЯ** 61-156

Львовъ, ул. Зыблікевича II.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякі роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами **ікони, споведниці, жертовники проповѣдниці, лавки и иншій цѣлковито выкончені прикрасы** церковні. 113—150

Вдновлюю старі ікони и иншій рѣчи.

У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

Се

рочки мужескі, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калесоны, скарпетки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрівъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Въ канцелярії товариства „Просвѣта“ продають зя портреты бл. п.

Д ра ОЛЕКСАНДРА

ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый дохідъ призначеный на фондъ памятниковый а стіпендійный.

РІХТЕРА КОТВОВІ КОРОБКИ

зъ камѣнчиками до будовы

суть теперь якъ и все недостижимій. Они звѣстні и роповсюдненій въ палатахъ **царѣвъ и королѣвъ;** они суть одинокою забавкою, якою **всѣ дѣ** вѣдъ князевичѣвъ и княжныхъ ажь до дѣтей роботниковъ рѣвно радо бавлять ся. Треваютъ двигій лѣта и длятого суть все **найдешевшимъ подарункомъ.** Сво Св. князь Францъ Іосифъ Аверсперґъ, маршалокъ краєвый Тиролю, ц. к. шамбелянъ и т д. писазъ намъ: Симъ высказую Вамъ мое повне вдоволенье и признанье зъ присланыхъ Вами коробокъ котвовыхъ зъ камѣнчиками *до будовы для моихъ дѣтей*“.

П Шраль, мѣйскій будовничій въ Лейбенъ, пише: „Чи маю ще похвально высказувати ся про признану мною вартість котвовыхъ коробокъ зъ камѣнчиками до будовы? Се значило бы додавати каплю воды до моря!“

Д-ръ мед п. Цайнеманъ-Ляйбе въ Ваймарѣ пише: „.Впрочомъ замѣчую, що нѣяка инша коробка зъ камѣнцями до будовы не може вытиснути Вашои, бо у дѣтей не устає нѣколи охота будувати“.

Проф. д-ръ Маллеръ въ Гайдельберзѣ выдавъ сбій осудъ коротко а ясно: „.. **Я пишу ся пѣдъ прихильными критиками безъ застороги въ цѣлости!**“

Се дѣйстно чудовій будовы,

якій можна выконати при помочи **тои** коробки зъ камѣнцями! Такъ скаже ласкавый читатель, *коли велить собѣ показяти котвову коробку* зъ камѣнцями до будовы и коли перегляне величавый зшитокъ зъ взорцями. Одинъ поглядъ на зшитокъ выстане, щобы поб чити, що фабрика заедно трудила ся доповнити взорцѣ и збольшати въ коробцѣ все новій формы камѣнцѣвъ. Коробки зъ камѣнцями до будовы се не лише найлѣпша забавка и занятье для молодежи але въ большихъ выданяхъ також приемна розрывка для дорослыхъ. Зъ усѣхъ краєвъ надойшли письма зъ найбольшими признанями для котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы **и на всѣхъ выставахъ, де лише були высланій одержали перший премія!**

Отже длячого Ріхтера котвовій коробки зъ камѣнцями до будовы такій улюблені?

Бо они не суть звычайною забавкою и майже не до знищеня.

Бо кождазъ нихъ може бути нобольшена коробкою доповнячою а тымъ самымъ стає **що разъ цѣнѣйшою.**

Бо численій чудесно крашеній взорцѣ до будовы вплывають не лише на забаву, але й поучують а дѣтямъ подають все новій розрывки.

Бо въ наслѣдокъ наукового переведеня всѣхъ взорцѣвъ до будовы и **незвычайно точно** выкончених котвовыхъ камѣнцѣвъ до будовы можна выставити найкрасшій будынки легко и певно.

Длятого суть они рѣвночасно найдешевшимъ подарункомъ роздвяным?

Бо вели бы пѣзнійше погубили ся або ушкодили ся камѣнцѣ и зшитки зъ взорцями то можна ихъ легко доповнити, купуючи поодинокій камѣнцѣ и зшитки, въ наслѣдокъ чого кожду коробку котвову можна уживати довгій лѣта, чого не ма при нѣякій иншій забавцѣ.

Длятого повинна котвова коробка зъ камѣнцями до будовы находити ся въ кождій родинѣ.

Зъ причины **менше вартныхъ** наслѣдувань треба жадатя при закупнѣ выразно **Ріхтера котвовыхъ коробокъ зъ камѣнцями до будовы**“ и треба звертати кожду коробку безъ „котвы“ яко неправдиву назадъ. **Лише правдивій котвовій коробки зъ камѣнцями до будовы можуть бути добре доповнена!** Они подають ся по цѣнѣ 35, 70, 80 кр. до 5 зр и высше

у всѣхъ лѣпшихъ тогов**ляхъ забавокъ на свѣтѣ,**

такъ само славній Ріхтера **забавки терпеливости: Яйце Колюмба, Громовздъ, Убійникъ примхъ, Смиритель гнѣву, Закрутиголова** и т. ин. Цѣна 35 кр. за штуку. Ілюстрованый цѣнникъ коробокъ зъ камѣнцями и забавокъ терпеливости посылають даромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка

Перша австрійско-угорска ц. к. упривіл. фабрика коробокъ зъ камѣнцями до будовы

ВѢДЕНЬ, I. Nibelungengasse 4.

Дальші філіи въ Рудольштадтѣ, Нірнберзѣ, Ольденѣ, Ротердамѣ, Лондонѣ Е. С., Новомъ Йорцѣ. 4928 3—3

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 40—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовѣ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

МЕЛЯНЖЬ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ клґ.

поручає головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вѣдъ 1 клґ. франко.

4970 (Импресса) 1—10

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИҐНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячі ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованій по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

МУЖЕСКУ Безсильность

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Немецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескі силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ P. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 13—36 Leipzig.) 4851

О половину зниженій цѣны

для передплатниковъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батьковщины“

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повістей“ т I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністрациі Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томовъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нынѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрі товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшою услугою и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотренай складъ одяговъ мужескихъ, хлопячихъ дитинныхъ уніформовъ и одяговъ для Вод Духовенъства 4·95

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

и МАҐАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чомъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що **Земляки будуть ставити высше мѣсцевый выробъ** якъ фабрикаціи некраєвій.

Краватки мого выробу можна достати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ галян ерійныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджує ся загазъ.

Магазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшій фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевій и аксамітній, шапочки „Варшавянки“ до совганки и капелюши театральній. 4957 4—?

Магазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный в дъ годины 9-ой рано до 8-ой вечеромъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обійняли теперѣшній управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякой роботы, входячи въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ такожь поодинокій, всякой величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшой роботы, вѣдповѣдно взятій въ сности, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвый спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилєсваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваджений

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранья алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчебныхъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдавый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Короля Людвика ч. 29. 4 1: 22—104

УЧИТЕЛЬ

орган рускаго товариства п даґоґічнаго, двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходать вѣдъ 1 червня 18.9 р у Львовѣ ул. Вормеьска ч. 2, Предплата на цѣлый р къ 3 зр., на пів року 1 10 кр. на чверть року 1 зр

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт 280/190 зр 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 35 Голяндскі диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 290/190 зр. 3·50, цмт. 270/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Вѣддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вокон и дверей.** Елегантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкомъ поли въ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75 занавѣсы вѣдмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантномъ выкончеию вѣдъ зр 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12·-40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы флянельовій зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ tonge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкоры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 -2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорни барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ заговняхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочкама и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій вѣдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и негліжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховій дитиний плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитиній, бѣлье дитиние для повонародженыхъ и дорослыхъ

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ такожь всякі додатки для кравцѣвъ и модняровъ.

XII. **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахляри, панчохи и сподниці.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ гляссе, данскихъ и шведскихъ, якъ такожь зобочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4395 (51—?)

При закупнѣ товаровъ просимо поклинуватись на нашу часопись.

Видавець: Іванъ Білій. — Одповѣдальній редакторъ: Михайло Струтинскій. Друкарь зъ вибр. Черлянівскихъ. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Кадлубанского

Ч. 279. Львôвъ, Второкъ 14 (26) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Поклики числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Два зазывы!

Мимо того, що коаліційне міністерство запоручило поодинокимъ народностямъ долитавскимъ ненарушимôсть ихъ правнополітичного та національного посѣдання, шовіністичнй орґаны прасы нѣмецкон и польскон уважають пинѣшну хвилю задуже приго́дну до того, щобъ розвинути ширше свои національнй аспіраціи егоистичнй и часъ коаліціи выкористати въ свою выключну користь. Нѣмецкй орґаны мають, розумѣе ся, на цѣли — скрѣпляти и такъ вже надто сильный елемèнтъ нѣмецкій въ некористь краєвъ славяньскихъ, а польска праса зъ малыми вынмками думае о розширеню и скрѣпленю польскости на галицкôй Руси. Тактика однихъ и другихъ однакова. Праса нѣмецка стала вôдъ якогось часу зъ бôльшимъ натискомъ пôдносити мнму небезпечнôсть вынародовленя Нѣмцѣвъ въ краяхъ славяньскихъ черезъ Чехôвъ та Словѣнцѣвъ, а праса польска пôдняла въ тôмъ самôмъ часѣ крикъ на рущенье селянъ польскихъ, розселеныхъ на галицкôй Руси.

Однакожь того було ще декому за мало.

Нѣмцѣ, прийшовши по довгихъ лѣтахъ блуканя опозиційного остаточно до участи въ кермованю долею долитавскихъ народôвъ, суть того пересвѣдченя, що не треба имъ вдоволятись самымъ фактомъ препотенціи въ Долитавщинѣ и тымъ, що до кабінету покликано ихъ провôдникôвъ въ значнôмъ числѣ. Они ударили въ дневникахъ своихъ на алярмъ и бажають зъ всею енерґіею взятись теперь за „орґанічну працю нѣмецку“ мовь-то въ оборонѣ себе противъ славяньства, а на дѣлѣ за нѣмченье Славянъ. Дневники нѣмецкого шовінізму ставлять програму консолідаціи всѣхъ силъ своихъ до спôльного атаку на Чехôвъ и Словѣнцѣвъ вменно въ такъ званыхъ замкненыхъ нѣмецкихъ областяхъ Вже давнѣйше не позваляли они въ тыхъ областяхъ закладати славяньскихъ шкôлъ, принимати урядамъ славяньскй письма, роботникамъ по фабрикахъ нѣмецкихъ говорити своимъ рôднымъ словомъ и т. д Нинѣ кличуть они: Сполучуймо всѣ силы, освѣдомлюймо всѣ верствы и одноцѣльною лавою идѣмъ противъ Славянъ, котрй — risum teneatis — грозять затратою нашому нѣмецкому елèментови! Нѣмцямъ — коротко кажучи — хочесь нинѣ пôдъ крилами коаліціи и своихъ земляковъ-міністрôвъ станути до екстірпаційнои вôйны зъ Чехами и Словѣнцями. Для нихъ програма непарушимости національного посѣданя єсть пустою фразою и маскою для задушевнои вôдвѣчнои нетерпимости супротивъ Славянъ, умѣренôсть лишь такъ довго була на устахъ, якъ довго власть не попалась въ ихъ руки, якъ довго треба було удавати що нѣмецкій елемèнтъ мôгъ бы задля своихъ ліберальныхъ та толерантныхъ переcвѣдчень стати чинникомъ державнымъ.

Въ зовсѣмъ подôбнôмъ тонѣ заспѣвали и дневники польскй въ послѣднихъ часахъ, коли вже набрали певности, що д-ръ Плèнеръ прийме Полякôвъ до коаліціи. Якъ давнѣйше можь було бодай въ деякихъ дневникахъ польскихъ вôдъ часу до часу ad captandam benevolentiam высшихъ сферъ читати про симпатіи (!) для справы рускои, — такъ вôдъ хвилѣ зложеня коаліціи змѣнила праса польска нагло фронтъ и нинѣ нема майже одного дневника, въ котрôмъ бы не зазывано суспôльности польскои до такои акціи супротивъ Русинôвъ галицкихъ, до якои праса шовіністôвъ нѣмецкихъ кличе своихъ Нѣмцѣвъ супротивъ Чехôвъ та Словѣнцѣвъ.

Дневники польскй подають безнастанно вѣсти про „ucisk“ Полякôвъ Русинами. Всяке движенье народу рускаго на поляхъ просвѣтнôмъ, економічнôмъ та політичнôмъ маркують чимъ-то небезпечнымъ. Накликують своихъ менерôвъ до „ostrożności z ustępstwami“. Русинôвъ, що смѣлѣйше выступають въ оборонѣ загроженыхъ правъ народу свого, окликують „wichrzycielami“, а побôчь всего того зъ бôльшою интензивностію якъ давнѣйше розвивають акцію польщеня и обезсилюваня Руси галицкои. Въ роботѣ тôй веде передъ праса польска всхôднои Галичины, а головно звѣстна зъ нетерпимости своби для Русинôвъ „Gazeta Narodowa“. Коло нея згромадивъ ся нинѣ весь шовіністичный таборъ польскій, въ котрого складѣ входять такъ добре „демократы“ польскй, якъ и такъ звана фракція „Подолякôвъ“. Таборъ сей, якъ звѣстно, зашумѣвъ страшно заразъ въ першôй хвили, якъ ино передъ трома роками розбѣйлась вѣсть, що центральне правительство за-для усмиреня ростучого въ Галичинѣ антаґонізму національного задумало змѣнити свою Русинамъ крайно неприязну систему. Таборъ сей заходить ся у Вѣдни и у Львовѣ безнастанно коло того, щобы спинити всяку добру волю правительства супротивъ Русинôвъ. Таборъ сей вплываe своимъ шовінізмомъ на орґаны правительственнй въ краю, а навѣть терорызуе ихъ. Таборъ сей обкровивъ всѣ тй концесіи, якй прийшли Русинамъ за послѣдній три роки на поли шкôльництва. Таборъ сей лучить ся зъ всѣми Русинамъ неприхильными елементами, навѣть зъ фракцією Маркова, щобъ лишь спинняти и нищити щирй заходы Русинôвъ галицкихъ коло двигненя народу свого. Таборъ сей кликнувъ онодгы устами Плятона Костецкого: Берѣмъ ся до Русинôвъ, настала „pomyślna“ хвиля, на яку ждали мы бôльше якъ цѣлый вѣкъ! Отже гайда на Русинôвъ!

Чи загалъ польскій зсолідаризуeсь зъ ніеляційными забаганками тыхъ шовіністичныхъ елементôвъ, а чи зъ другои стороны правительство краєве спроможесь на то, щобъ противъ такихъ змагань заложити рѣшучій протестъ — се не наше дѣло судити. На кождый случай, Русинамъ галицкимъ треба пильно стоятн на сторожи своихъ правъ и интересôвъ, треба пôдъ нинѣшну критичну хвилю розвивати значно бôльшу дѣяльнôсть, якъ коли-небудь давнѣйше. Periculum in mora! Наколи за ґр. Таффого, що инавґуровавъ програму „примиреня народôвъ“ шовінізмъ звѣстного табору доказувавъ богато на шкоду Русинôвъ, то чого-жь надѣятись нинѣ, если оправдаeсь припущенье, мовь-то Поляки Нѣмцямъ, а д-ръ Плèнеръ Полякамъ розвязавъ руки супротивъ слабшихъ орґанізмôвъ національныхъ? Результатъ готовъ выйти такій, що Галичина въ першôй лініи станесь ареною грôзного а для державы вельми некористного антаґонізму національного. Поляки не можуть надѣятись того, щобъ рускій народъ скапітулювавъ зъ правъ своихъ. Наслѣдки будуть якъ-разъ противнй. Найспокôйнѣшй умы рускй мусять розярити ся на видъ такои політики, яку заповѣдае „Gazeta Narodowa“ и ея сторонники. А побôчь того зможесь и скрѣпить ся той таборъ межи Русинами, що давно втративъ вѣру въ modus vivendi зъ Поляками и звернувъ очи зовсѣмъ въ иншу сторону.

Руска ґімназія въ Буковинѣ.

Въ часописи волоскôй „Gazeta Bucovinei“, орґанѣ волоского товариства політичного „Concordia“ номѣщена дуже замѣтна статья пôдъ заголовкомъ: „Gimnaziul rutean in Cernauti?“ (ґімназія руска у Чернôвцяхъ?) Змѣстъ тои довшои статьѣ такій:

„Шкôльна рада краєва рѣшила приноручити міністерству отворенье рускои ґімназіи и то, якъ слухи ходять, въ Чернôвцяхъ. Русины просять справедливо вже зъ-давна о руску ґімназію, але для Кôцманя а не для Черновець. Якимъ же чиномъ рѣшаeсь шкôльна рада краєва за отвореньемъ рускои ґімназіи въ Чернôвцяхъ „въ головнôмъ мѣстѣ краю, що належавъ до волоскихъ земель (!!)“? Сучавска ґімназія волоска о много дальше вôддалена вôдъ Черновець нѣжь коломыйска ґімназія руска, населенье руске Буковины маe половину близше до Коломыѣ нѣжь волоске зъ околиць Черновець до Сучавы. Черновецку ґімназію посѣщали минувшого року 299 черновецкихъ, 255 по-за-черновецкихъ буковиньскихъ а 112 галицкихъ дѣтей. Мѣжь послѣдными e багато Русинôвъ. Православныхъ Русинôвъ було 57 а Волохôвъ 95. Зъ сего выходить, що отворенье рускои ґімназіи на Буковинѣ не єсть некучою справою краєвою (!). Великій жаль огортаe насъ (Волохôвъ), якъ глянемъ на число волоскихъ сѣлъ, на число волоскихъ дѣтей, що приневолений посѣщати школы народнй въ Чернôвцяхъ и охрестныхъ селахъ н. пр. въ Кучуровѣ великôмъ, Волоцѣ, Коровіи, Чагрѣ, Молодіи, Михальчу, Каменѣ и т. д.; бо въ черновецкôмъ и сторожинецкôмъ окрузѣ перемагаe число Волохôвъ. И про то мала бы отворити ся руска ґімназія въ Чернôвцяхъ, де бы волоскй дѣти русчились. „Мы желаємъ нашимъ приятелямъ Русинамъ якого-небудь здобутку, коли той здобутокъ не переступаe ихъ теперѣшныхъ питомыхъ границь; але коли навѣть противъ ихъ власного бажаня, пôдпираe ся Русинôвъ на нашу шкоду, то мы не можемъ мовчати“ — кôнчить волоска ґазета.

На се замѣчae „Буковина“: „Отсе вôзъ и перевôзъ румунізаторскихъ політикôвъ дотычно отворення ґімназіи рускои въ Чернôвцяхъ. Тутъ ясно якъ на долони, куды румунізаторы стремлять, якъ они розумѣють згоду зъ Русинами, на що имъ придатнй послы Волянъ и Тиминьскій!

Пôсля теорій румунізаторôвъ Буковина чисто волоскій край, бо колись належавъ до волоскихъ земель. Що статистика вказуe, що тутъ живе 268.000 Русинôвъ та що пôсля правъ австрійскихъ и Русины мають право на Буковинѣ въ рускôмъ дусѣ и въ рускôй мовѣ розвивати ся, о тôй они й знати нѣчого не хочуть. Пôсля статистики зъ 1880 року, отже статистики зъ Алезаньскихъ часôвъ, єсть въ черновецкôмъ повѣтѣ 23.051 Русинôвъ а лише 8.887 Румунôвъ. У р[illegible]торôвъ и се брехня. Пôсля ихъ теорій черновецкій округъ переважно волоскій! А Алезаньска статистика выказуe въ

Кучуровѣ вел.	6329	Русин.	а лишь	806	Волох.
Коровіи	1059	„	„	250	„
Чагрѣ	1300	„	„	510	„
Молодіи	1046	„	„	1823	„
Михальчу	2200	„	„	107	„
Каменѣ	1681	„	„	15	„

Отсй села подае орґанъ „Concord-ія“ яко примѣръ волоского округа черновецкого! Отсй села мають доводити, що ґімназіи рускои въ Чернôвцяхъ не потрѣбно! Вже бôльшою безличностію годѣ воювати, якъ отсе політики румунізаторы воюють!

Такъ якъ отся статистика, выглядае и та друга дотычно ученикôвъ рускихъ въ черновецкôй ґімназіи. Пôсля ихъ выводôвъ выходить на таке, що въ черновецкôй ґімназіи есть теперь лишь 57 Русинôвъ буковиньскихъ, а рѣчь маe ся дѣйстно такъ, що тамъ записано 130 ученикôвъ рускихъ, зъ котрыхъ лишь 26 до Галичины належать, коли 104 суть Русинами буковиньскими.

Маркилцьо.

(Зъ „Новыхъ Пастель“ Поля Бурже).

Парижь въ вересни 18...

Любй спомины дитячои приязни переживають усе, и нѣчо не зможе ихъ затерти, анѣ розлука, нѣ пôзнѣйшй страсти, анѣ навѣть пересвѣдченье, що тй, котрй намъ були такъ дорогй давнѣйшими часами, змѣнили ся до непôзнаня. Они змѣнили ся — але незмѣненй остають нѣжнй спомины, звязанй зъ ними, и любимо ихъ дальше, не такими, якими суть, але якими були. Може дитячй лѣта зô своею безинтересовностію та простотою, зô щиростію своихъ чувствъ, не затроеныхъ ще змыслами, зъ цѣлою силою привидôвъ та зъ несвѣдомостію завтра — суть для сихъ споминôвъ такъ трѣвкимъ пôдкладомъ...

Записую сихъ кôлька замѣтокъ такъ отъ — per sfogarmi — якъ каже мôй любый стендаль. Навела менѣ ихъ недавно що вôдбута прогулка до старого мѣсточка на Іль-де-Франсъ, котре вôдъ давна я бажавъ вôдвѣдати и де весело прожився шѣсть тыжднѣвъ 1855 р. Старе се мѣсточко окружене великимъ лѣсомъ. Рѣка протинае его на двѣ половины. На що жь записувати имя мѣсточка? — Не знаю, чи коли небудь будуть читатись отсй картки, але не хочу, щобы дôставши ся передъ очи байдужныхъ, були для нихъ надто четкими.

Назва сего мѣсточка будить все въ менѣ солодкй спомины перебутыхъ тамъ вакацій. Виджу старй домы зъ бурыми кришами, старинний ґанки, вбраній рôзнобарвнымъ цвѣтомъ, млынъ надъ берегомъ рѣки, церковь зъ незвыкраски лѣта.

Отсе одинъ ще доказъ жизненности споминôвъ дитячихъ. Кôлько-жь я разôвъ втѣкавъ лѣтомъ зъ Парижа надъ береги моря — въ горы, у вôддаленй затыля островôвъ англійскихъ, а таки лѣто, правдиве лѣто — позôстане для мене спомиюмъ сихъ шести тыжднѣвъ, проведеныхъ въ старôмъ французскôмъ мѣсточку — шести тыжднѣвъ, проведеныхъ пôдъ вплывомъ вôдчутя першои, горячои приязни, котрои не забуваe ся до кôнця житя. Ся шеститыжднева приязнь скрѣпилась случаємъ, котрого усѣ подробицѣ такъ живй въ моѣй памяти, якъ бы се було вчера.

Не хочу тутъ фільософувати о серцю людскôмъ, о его порывахъ, вѣрности — заводахъ; беру за перо, щобы просто, для себе самого, списати отсю дитячу драму.

Въ роцѣ 1855 родичѣ мои пôслали мене на вакаціи до богатого свояка, Генрика Б. Свояк сей, старый холостякъ, дещо дивакъ, служивъ колись въ маринарцѣ, а хотяй нѣколи такъ высокои степени не дослужився ся, прôзвано его адміраломъ. Одержавши велику спадщину по далекôмъ крôвнымъ, покинувъ службу и осѣвъ въ малôмъ мѣсточку.

Виджу — мовь бы въ казцѣ бачивъ самого себе, — якъ мене адміралъ веде до дому, де я пôзнавъ першого мого приятеля. Я полюбивъ его вôдъ разу, вôдъ коли першій разъ переступивъ порôгъ дому панѣ Амелія. Адміралъ такъ называвъ бабку Маркилця. (Маркилцьо бувъ якъ-разъ мôй пôзнѣйшій приятель)

Йдучи зô мною черезъ довгу, тѣнисту, акаціову дорôжку, своякъ Генрикъ оповѣдавъ менѣ исторію Маркилця и его бабунѣ. Хлопець кромѣ нея не мавъ нѣкого на свѣтѣ. Вôдъ сѣмохъ мѣсяцѣвъ бувъ кругомъ сирота.

Одиом рѣчи тôлько адміралъ менѣ не сказавъ, а то: що панѣ Амелія и ея чоловѣкъ, помершій тому кôлька лѣтъ, посварили ся зô своимъ одинакомъ за-для его подружа, и вôдъ тои хвилѣ нѣколи вже сына не бачила. Подружився ся противъ ихъ волѣ зъ молоденькою, красною дѣвчиною, стрѣченою въ Парижи; се була мати Маркилця. Внукъ и бабка лишили ся самй зъ сеи домашнои драмы. Мимо суворости для памяти помершои — все таки бабка не могла лишити дитину на опѣцѣ чужихъ, въ котрои жилахъ плыло таки дещо и ея крови. Але плыла въ нихъ такожь кровь тамтои дѣвчины, котру она прокляла и котрои знати не хотѣла — и ось я, не знаючи причины, бувъ свѣдкомъ страшныхъ наслѣдкôвъ уразы по-за гробомъ дохованои, запеклости та браку серця.

II. Амелія була неумолима — десять лѣтъ мукъ тяготѣло на нѣй, а они не могли вже затерти ся, якъ морщины на ея дрôбнôмъ, пожовклôмъ лици. Сиве волосье, довкола чола, запалого на вискахъ — нервово затуленй губы, худй, бѣлй руки, що черезъ чорнй, коронковй, рукавички здавались ще худѣйшими та бѣлѣйшими, сувора жалоба, дрôбнота стати, — все те надавало п. Амеліи видъ аскетичный и мелянхолійный. Тямлю, що мене прошибла дрощь перестраху, коли побачивъ ея першій разъ, якъ шла до насъ черезъ городъ. Широке галузье великихъ деревъ сплѣталось надъ ея головою въ красный звôдъ, черезъ котрый денеде продиравъ ся лучь сонця. Атмосфера майже монастирска, що вѣяла зъ понурого дому и деревъ тѣнистыхъ, гармонійно лучила ся зô статею суворои вдовы.

II. Амелія, привитавши ся зъ нами, голосно закликала:

— Маркиле!

Зъ дому выйшовъ хлопчикъ такій марненькій, блѣдый, такій дрôбный та тонкій, що выдававъ ся о кôлька лѣтъ молодшимъ вôдъ мене. Въ его темносинихъ очахъ, досыть великихъ, пробивалась передчасна свѣдомôсть моральныхъ терпѣнь. Одягненый бувъ цѣлкомъ чорно, мавъ тôлько бѣлый ковнѣръ и рукавички. Приближивъ ся звôльна.

— Де ты бувъ? — спытала бабка суворо.

— Читавъ въ гостинной — вôдповѣло дитя.

— Знаешь, що тобѣ заказано читати по снѣданю, бо се тобѣ шкодить; я дуже прошу, щобы ты о тôмъ памятавъ. — Чому не скажешь добрыйдень пану Генрикови?

— Добрыйдень — вôдзвавъ ся автоматично хлопчина.

— А ось своякъ пана Генрика, Франьо Вернанъ Иди, побавъ ся зъ нимъ.

— Добре, панѣ.

Кликавъ ея панѣ! Ходячи зъ моимъ новымъ знакомымъ по городѣ, я не знавъ, що думати о тôй не вытолкованôй для мене загадцѣ. Мои обѣ бабунѣ такъ мене пеували, такъ пестили, що я не мôгъ запанувати надъ своею цѣкавостію и по пôвгодиннôмъ ходѣ тутъ и тамъ, запытавъ ся наразъ Маркилця:

— Панѣ Амелія була дуже загнѣвана, правда?

— Она все така — вôдказавъ супокôйно хлопець.

— Чи ты все кажешь до нея: панѣ?

— То смѣшне... я докинувъ.

Ой пожалувавъ я моихъ слôвъ! Вымавляючи сю дитячу замѣтку, я глянувъ на Маркилця. Зморщивъ чоло, губы дрôжали, темный румянець закрасивъ лице. Слезы стануди въ очахъ.

— А — промовивъ вôнъ сильно заплакавши — чому и ты злый? чому и ты такожь? длячого се менѣ кажешь? — не хочу тебе знати, — иди геть, геть!

Памятаю все добре — коли я побачивъ бѣдного Маркилця, якъ уносивъ ся гнѣвомъ и жалемъ, въ дитячôмъ порывѣ милосердя, на видъ его слезъ, и я почавъ зъ нимъ плакати. Взявъ его за руку та просивъ, щобы не гнѣвавъ ся — та божився, що не хотѣвъ ему

Въ соймѣ петиціонували буковиньскій Русины сего и тамтого року зъ 24 громадъ о отвореньє ґімназіи рускоюзъ Чернôвцяхъ. а лишь одинокій Кôцманъ росивъ ѳи для Кôцманя. Тому на перекôръ каже „Gazeta Bucovinei“, що ф о р и т у є с я (!) п р и я т е л ѣ в ъ (! Русинôвъ навѣть п р о т и и х ъ в о л ѣ (!!) Подôбнои безличности ледви чи вже въ кого иншого подыбавъ бы. Автентичнѣ данѣ статистики они нехтують, рускій назвиска сѣлъ волощать, населенье руске однымъ замахомъ стирають зъ свѣта, Русинôвъ буковиньскихъ высылають до Коломыѣ, хиба що въ найлѣпшôмъ разѣ позволяють на ґімназію у Выжници або въ Кôцман,и знаючи добре, що вôдтятѣ вôдъ головнои комунікаціи на селѣ, мусѣли бы они знидѣти! Оттаке братерство зъ Русинами розумѣють тотѣ паны, оттакъ выглядає ихъ згода зъ р у с к и м и б р а т я м и Р у с и н н а м и: Воляномъ и Тминьскимъ, та оттакôй згодѣ служать тотѣ два послы. Вôдъ часу ихъ згоды зъ Волохами, кинулись румунізаторы на Русинôвъ буковиньскихъ, якъ ще нѣколи передъ тымъ.

Въ справѣ забавъ молодѣжи шкôльнои.

Міністерство вѣроисповѣдань и просвѣты выдало въ справѣ забавъ молодѣжи шкôльнои таке розпорядженье:

Заохота, мѣстяча ся въ розпорядженю зъ дня 15 вересня 1890, змагаюча до введеня забавъ молодѣжи въ школахъ середныхъ, дôзнала живои пôдпоры зô стороны властей шкôльныхъ и кругôвъ учительскихъ, въ наслѣдокъ чого поступъ въ тôмъ напрямѣ есть вже значный. Высказане въ повысше наведенôмъ розпорядженю ожиданье, що громады и приятелѣ молодѣжи будуть пôдпирати змаганя адміністраціи шкôльнои, стремлячои до фізичного образованя молодѣжи, було оправданє и адміністрація може зъ вдоволеньемъ споглядати на овочѣ, узысканѣ доси сими чинниками.

Успѣшне и охотне спôвдѣланье тыхъ чинникôвъ може передовсѣмъ забезпечити узысканье вôдповѣдныхъ боискъ до забавъ, адміністраціи же шкôльнôй припадає задача обдумати иншій условія, вôдносячій ся до правильного вôдбуваня забавъ молодѣжи.

Въ цѣли покрытя выдаткôвъ, сполученыхъ зъ правильнымъ вôдбуваньемъ забавъ шкôльныхъ, о скôлько тыхъ выдаткôвъ не поносять громады мѣсцевостей шкôльныхъ або мѣсцевѣ товариства, уповажненѣ суть дирекціи державныхъ шкôлъ середныхъ, на початку року шкôльного разомъ зъ датками на зборы науковѣ побирати вôдъ кождого ученика додатокъ що найбôльше 50 кр. Убогихъ ученикôвъ треба на всякій случай увôльнити вôдъ того датку.

Фондомъ збраныхъ сумъ завѣдує директоръ, котрый (...) убовязаный при кôнци кождого року предкладати ц. к. радѣ шкôльнôй краєвôй рахунокъ въ окремôмъ справозданю.

Заведенямъ о меншôй фреквенціи, въ котрыхъ наведенѣ повысше датки не выстануть на покрытье выдаткôвъ на забавы для молодѣжи, буде можна признавати на пôдставѣ умотивованыхъ внесень вôдповѣдніи запомоги зъ фондôвъ державныхъ.

Укладаючи розкладъ годинъ для предметôвъ обовязковыхъ и надобовязковыхъ, повинніи директоры о стôлько звертати увагу на забавы молодѣжи, щобы бодай одно, а по змозѣ для кождого вôддѣлу забавы одно пополудне було вôльне вôдъ науки шкôльнои. На ту пору року, въ котрôй вôдбувають ся забавы молодѣжи, повинніи учителѣ такъ роздѣлити тыждневѣ лекціи кождого предмету, щобы на слѣдующій день по дни забавъ не були вызначенѣ жадніи працѣ шкôльніи, а препаращи були якъ найменшѣ. Тѣ заряджения вôдносять ся такожь до середныхъ шкôлъ, що не остають ся пôдъ посереднымъ зарядомъ державнымъ, о скôльничихъ подорожей) я мавъ все бути охороною.

— Будемо жити зъ мого польованя — говоривъ я гордовито.

— Ахъ, коли-жь се буде; я такъ страшно тутъ мучу ся — вôдповѣвъ Маркилцьо.

И правда була, що бѣдна дитина терпѣла. Въ перервахъ вôдъ забавъ, пôдчасъ нескôнченыхъ оповѣдань, Маркилцьо бравъ надô мною перевагу за-для своєи передчаснои интуиціи вôдчуваня всего, до чого ще причиняла ся єго велика, майже хороблива чувственнôсть

Кôлько то годинъ проводили мы въ спôльныхъ обôймахъ, въ тѣли величезного дерева; вôнъ оповѣдавъ менѣ тогдѣ о лѣтахъ проведеныхъ дома у родичѣвъ и о своихъ теперѣшныхъ нещастяхъ. Страстне привязанье заховавъ для матери. — Умерла, якъ мавъ лѣтъ 9, о рôкъ выпередила батька. Описувавъ менѣ комнату недужои, оповѣдавъ якъ неразъ довгими годинами тамъ бавивъ ся, осторожно, тихо, щобы не збудити спячои, — и яка була блѣда, безсильна, усе кашляла, кашляла... и якъ одного разу почувъ розмову служниць, що лѣкарѣ вже тôлько а тôлько днѣвъ житя хорôй обѣцюють. Часто не знаючи, що робити, стававъ у вôкнѣ и выглядавъ на улицю — груба верства соломы вкрывала хôдникъ пôдъ ихъ вôкнами, щобы гуркôтъ не перешкаджавъ бѣдній матѣнцѣ. Зъ якимъ роздираючимъ жалемъ описувавъ ѳи мертвою, закостенѣлою, глухою на єго кликаня та пестощѣ! А опôсля всѣ подробицѣ сумного похорону. Потому знôвъ наступали спомины про батька. Якій бувъ добрый, якъ догаджавъ, якъ єго пестивъ. Неразъ въ ночи приходивъ приголубити дѣтвака, а не могучи повздержати слезъ, называвъ єго: бѣднымъ Маркилцемъ.

(*Конець буде.*)

Дописи „Дѣла“

Зъ Борщѣвского.

[Доля мужицкихъ млынôвъ.]

Надъ рѣчкою Нецлава въ Устю епископскôмъ стоять два млыны; однымъ бôльшимъ по американьски уладженымъ орудують жиды Йось Шарфштайнъ, Люзеръ Блюмъ и Літманъ Айзенберґъ, а въ другôмъ горѣшнôмъ, будучимъ власностію Ивана Исаюка, Анны Олексиновои, Каролины Урбаньскои и Альфреда Худзиковского, выарендували впередъ право млыва Мозеръ Блюмъ и Йосель Рімъ, а теперь держать єго тѣ самій жиды, що ихъ долѣшный американьскій млынъ. Той маленькій млынокъ бувъ не на руку жидамъ Йосеви Шарфштайнови, Люзерови Блюмови и Літманови Айзенберґови за-для того, що коли вôнъ бувъ въ руху, не ставало воды въ долѣшнôмъ американьскôмъ млынѣ. Зъ тои причины старали ся сѣ жиды знищити свого горѣшного конкурента.

До того придумали они ось якій способ:

Въ контрактѣ зъ 19 мая 1892 р. заключенôмъ мѣжь Исаюкомъ и Спôлкою а Йосемъ Шарфштайномъ, Люзеромъ Блюмомъ и Літманомъ Айзенберґомъ, бувъ умовленый пунктъ VII-ый, пôсля котрого мавъ бути горѣшный млынокъ черезъ цѣлый рôкъ въ руху, а Исаюкови мало ся въ нѣмъ за дармо молоти. Жиды задумали приневолити Исаюка, щобъ вôнъ звôльнивъ ихъ зъ того VII-го пункту контракту, именно щобы лише черезъ 10 днѣвъ въ мѣсяци той млынокъ моловъ, а черезъ 20 днѣвъ слѣдуючихъ въ мѣсяци, цѣла течѣя воды ишла на американьскій млынъ. Шарфштайнъ прикликавъ до себе Василя Костюка, сусѣда Исаюкового, и переказавъ черезъ него Исаюкови, що ѳсли Исаюкъ не звôльнить єго зъ VII-го пункту контракту, то вôнъ постараєсь о то при помочи Берґмана, котрый, якъ казавъ Шарфштайнъ, має ити зô старостою борщѣвскимъ рука въ руку, щобы Исаюка пустити зъ торбами. Исаюкъ не пôддавъ ся. Тогдѣ приѣхавъ зъ Мѣльницѣ Берґманъ до американьского млына въ Устю епископскôмъ и завôзвавъ до себе Костюка. Костюкови представивъ ся Берґманъ яко „панъ Берґманъ“ зъ Мѣльницѣ, котрый взыває Исаюка, щобы приставивъ ся до него, бо инакше стане ся такъ, якъ вôнъ каже и єго за кôлька днѣвъ пустить зъ торбами. Не стерпѣвъ Костюкъ того зухвальства жидôвского и сказавъ въ очи що Берґманъ не есть нѣякою властею, котра мала бы право взывати до себе людей а за непослухъ карати и вôдбйшовъ.

Та до тыждня зъявивъ ся уже начальникъ громадскій зъ секретаремъ громадскимъ и почтмайстромъ Зельскимъ зъ Устя яко инжінѳромъ та млынъ запечатали и замкнули. Стало ся то пôдъ тымъ претекстомъ, мовь то повѣнь пôдмулила була одну сторону млына, стоячого на стовпахъ, а жиды, хоть були до того обовязанѣ, млына не направили и вôнъ грозить заваленьемъ. Исаюкъ удавъ ся зъ Худзиковскимъ до староства борщѣвского, щобы оно припоручило урядови громадскому отворити и розпечатати млынъ, бо нѣяка така небезпечнôсть фактично не грозить. Староство борщѣвске справдѣ припоручило урядови громадскому въ Устю епископскôмъ зняти печатки зъ млына, — але Йосель Шарфштайнъ удавъ ся въ порозумѣню зъ громадскимъ начальствомъ устецкимъ зъ новымъ донесеньемъ до староства, що млынъ грозить заваленьемъ, а що найважнѣйше, що вôнъ черезъ той млынокъ має шкоду въ своємъ американьскôмъ млынѣ. Староство не провѣривши справы, видало сейчасъ на просте письмо Шарфштайна „polecenie do Zwierzchności gminnej, ażeby przy młynach wodnych, o których tu mowa, stan wody przywrócić do pierwotnego stanu (?!), ewentualnie przez zmuszenie właścicieli wyżej położonego młyna do ustawienia na nowo zastawek . . . . a w razie potrzeby w krótkiej drodze asystencyi żandarmeryi zażądać.“

Тымчасомъ Исаюкъ на призволенье старосты пустивъ бувъ по-пôдъ заставку пôдъ своє колесо часть воды, щобы власне жиды всеи воды до свого млына не забрали и стану посѣданя воды не змѣняли. Черезъ то жиды наробили ґвалту и спонукали, що млынъ по разъ другій при асистенціи жандармеріи зъ порученя староства запечатано. Бѣдный Исаюкъ пересвѣдчивъ ся вже теперь, що п. Берґманъ має справдѣ въ повѣтѣ не абы яку власть, то-жь коли єго жиды на ново завôзвали, щобы выпустивъ пунктъ VII-ый зъ контракту, вôнъ приневоленый пôдписавъ деклярацію звôльняючу жидôвъ зъ того пункту та лишь бажавъ, щобъ жиды постарали ся, абы млынъ єго призволило староство въ рухъ пустити.

Шарфштайнъ приобѣцявъ, що вже на другій день печатокъ на млынѣ не буде!!

Се здавалось всѣмъ неимовѣрне, а превѣнь въ тôмъ глухôмъ борщѣвскôмъ кутѣ се стало ся фактомъ. Жиды зняли безъ всякого уряду на другій день печатки, пустили млынъ въ рухъ, а коли Исаюкъ и Худзиковскій явились на ново у старосты зъ жалобою, що зъ ними власти доказують, староста выперъ ся, мовь бы коли небудь дававъ порученье замыкати и запечатувати млынъ, хочь повысше наведене порученье напевно до уряду громадского прислав. П. староста вôдозвавъ ся лишь до Исаюка: „коли тобѣ чинишь за млынъ платять и кавцію маєшь, то най тобѣ они обертають млынъ до горы ногами, тебе то нѣчо не обходить“.

А тымчасомъ зредуковано бѣдному мужикови право млыва лишь на десять днѣвъ въ мѣсяци, контрактъ полѣтковый потреваєще десять лѣтъ и той станъ посѣданя очевидно черезъ той часъ усталить ся, и такъ зъ ласки нашихъ властей зредукує ся мужицкій млынъ, котрому вôльно буде лишь 10 днѣвъ въ мѣеяци молоти, до третины вартости. Чи-жь не гарнѣ порядки въ нашôй Галичинѣ! П. староста борщѣвскій знавъ грозити Исаюкови утратою консенсу и 500 зр. кары за то, що той зовсѣмъ не нарушаючи печатокъ урядовыхъ пустивъ по-пôдъ заставку трохи воды пôдъ колесо, (не на колесо), щобъ тôлько въ посѣданю воды удержати ся, але противъ жидôвъ такои грозьбы не примѣнивъ. Въ Борщѣвщинѣ вôльно видко урядовѣ печатки самовôльно жидамъ здôймати.

Цѣкаве ще й то, що ще въ суботу по Михайлѣ зложивъ Исаюкъ зъ Худзиковскимъ въ старостві 50 зр. на то, щобы зъѣхала зô староства комісія и провѣрила справу, а тымчасомъ до нынѣ нема звѣстки нѣ про ту комісію, нѣ про грошѣ.

О—й.

Рухъ въ рускихъ товариставхъ

Дня 16 н. ст. грудня вôдбули ся **загальнѣ зборы товариства „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ**. на котрыхъ, по принятю до вѣдомости справозданя зъ дѣяльности выдѣлу товариства за минувшій два роки и справозданя касового — выбрано новый выдѣлъ. Позаякъ давный голова проф. Остапъ Левицкій заявивъ, що поновного выбору до выдѣлу зъ причины недуги не прийме, выбрано головою товариства п. Т. Стахевича, властителя торговлѣ рѣчей церковныхъ и члена рады мѣскои. До нового выдѣлу ввôйшли яко члены пп: Зарицкій, Кокорудзъ, д-ръ Коцюба, Кумановскій, оо. Куницкій и Туркевичъ, а яко заступники: пп.: Бѣленькій и Лотоцкій.

„Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ має бути пôсля погляду загалу осередкомъ житя и руху умыслового та проводити въ стремленяхъ и змаганяхъ Русинôвъ не тôлько Станиславова, але цѣлои Станиславôвщины Длятого новый выдѣлъ буде докладати всѣхъ старань, щобы „Руска Бесѣда“ вôдповѣла дѣйстно своѣй задачи, а именно ужите всѣхъ способôвъ, щобы згорнути около спôльного огнища всѣхъ широмыслячихъ Русинôвъ, полагодити, ѳсли якій були, непорозумѣня мѣжь деякими членами, розвѣяти той нещасный, не знати зъ-вôдки загнѣздившій ся, индіферентизмъ до справъ народно-рускихъ, оживити житье товариске и выдвигнути „Бесѣду“ на таке становище, яке она повинна занимати яко одинъ зъ головныхъ осередкôвъ провінціяльныхъ органічного дѣланя и руху Русинôвъ. Додати до того годить ся, що „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ має въ загальнôмъ розвою подѣй народныхъ галицкои Руси ще зъ того огляду велику важнôсть, що она находить ся въ городѣ, де резидує рускій епископъ зъ консисторіею — отже той чинникъ, котрый якъ у иншихъ народôвъ, такъ у насъ повиненъ чейже вельми морально пôдмагати розвôй народно-рускихъ справъ.

Взявши все тое на увагу, сподѣють ся станиславôвскій Русины, що новый выдѣлъ такъ попровадить справы, що „Руска Бесѣда“ станиславôвска не лишить ся позаду по-за иншими провінціяльными центрами, такими, якъ Перемышль, Стрый, Бережаны, Коломыя, Самбôръ, Тернопôль у всѣмъ тôмъ, що дотыкає національного житя Русинôвъ.

— —

Въ сихъ дняхъ мавъ **выдѣлъ товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ** пôдъ проводомъ панѣ меценасовои Бучиньскои нараду надъ способомъ, въ якій бы можна при помочи призбираныхъ вже фантôвъ побôльшити фондъ призначеный на основанье руского интернату для дѣвчатъ, котрій ходили бы до публичныхъ шкôлъ въ Станиславовѣ. Выдѣлъ товариства не спускає справы интернату нѣколи зъ ока. Постановивъ отже устроити сихъ мясниць вечеръ зъ тянцями въ полученю зъ томболею. Коли Русинки патріотки не тôлько зô Станиславова, але такожь и зъ близшихъ и дальшихъ околиць займуть ся щиро тою справою, то певно товариство Рускихъ Женщинъ буде могло вже разъ замѣрене дѣло розпочати и отворити згаданый интернатъ, щобы рускій дѣвчата замѣсцевій публичныхъ шкôлъ не потребували нидѣти по розманитыхъ станціяхъ и набиратись рôзныхъ хибныхъ поглядôвъ, але щобы найшли у взôрцево веденôмъ интернатѣ материньску опѣку и широ-руске, патріотичне выхованье. Се справа загально-руска. Длятого выдѣлъ того-жь товариства має право надѣятись, що и вечерокъ знаменито удасть ся и томболя принесе великій зыскъ, призначеный на такъ хорошу цѣль.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про р е ф о р м у в ы б о р ч у пише N. fr Presse: Правительство взяло ся вже за пôдготовляючій роботы до реформы выборчои, заповѣдженои въ програмѣ коаліційного кабінету. Якъ въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ такъ и въ статистичнôй комісіи центральнôй заходять ся теперь около збираня матеріялу статистичного, котрый має бути основою до дальшои акціи. Скоро статистичный матеріялъ збере ся и обробить ся, приступить міністеръ справъ внутрѣшныхъ, а вôдтакъ спôльне міністерство, опираючись на тôмъ матеріялѣ, до установленя и сформулованя засадъ, на котрыхъ маєвыготовитись проектъ закона. Зъ тыхъ засадъ мабуть доси лишь тѣ двѣ певнѣ, а то що система заступництва интересôвъ и дотеперѣшна точка тяжкости політичныхъ правъ стану селяньского и мѣщаньского будуть задержанѣ та що число послôвъ буде и бôльшене. Въ якихъ розмѣрахъ се побôльшенье наступить, въ якôй формѣ надасть ся право выборче доси неуправильненымъ верствамъ населеня, якій кваліфікаціи будуть вымагатись и якій змѣны настануть въ дотеперѣшнôмъ подѣлѣ округôвъ выборчихъ — се буде якъ разъ предметомъ нарадъ и ухвалъ правительства. При вазѣ, яку кладе правительство на переведенье сеи точки програмы, можна надѣятись, що помимо трудностей, якій насуває та квестія, удасть ся кабінетови дôйти до порозумѣня. Скоро міністерство згодить ся на рѣшучій пріинципы проекту реформы выборчои, має наступити порозумѣнье зъ парляментарными кругами. Таке порозумѣнье потрѣбне не лишь задля повстаня и зложеня кабінету, але такожь и длятого, що загадана реформа не буде обмежатись, такъ якъ реформа ґр. Таффого лишь на змѣну ординаціи выборчои, але такожь и на змѣну основныхъ законôвъ державныхъ. До такои же змѣны потрѣбна бôльшôсть двохъ третинъ и правительство мусить наперед постаратись о забезпеченье для себе тои бôльшости.

НОВИНКИ.

— **Звычайнѣ загальнѣ зборы „Рускаго Касина“ въ Стрыю** вôдбудуть ся дня 1 н. ст. сѣчня 1894 р. о годинѣ 6-ôй вечеромъ въ льокали товариства при улици Гоша. Порядокъ дневный такій: 1) Справозданье зъ дѣяльности товариства за рôкъ 1893; 2) справозданье касове; 3) выбôръ выдѣлу и комісіи до провѣреня рахунковъ; 4) передплата и ліцитація часописей; 5) самостôйнѣ внесеня членôвъ. На сѣ зборы запрошує уклôнно выдѣлъ до численнои участи всѣхъ членôвъ, якъ и тыхъ Вп. Земляковъ, котрѣ зъ причинъ трудныхъ до вытолкованя держать ся доси осторонь вôдъ товариства, а своимъ численнымъ приступленьемъ въ члены могли бы єго матеріяльно и морально скрѣпити, а тымъ причинились бы до красшого розвою товариства. — Вôдъ выдѣлу „Рускаго Касина“ въ Стрыю.

— **Почтове безголовє чи зла воля?** Майже въ кождôмъ числѣ нашихъ ґазетъ вычитуємо нарѣканя на управу почтову, що або нема рускихъ друксортôвъ, або почтарь не хоче приймати писемъ зъ рускими адресами, або що листы та ґазеты, адресованѣ по руски, блукають рôзно-прерôзно по цѣлôмъ свѣтѣ. Въ послѣдныхъ часахъ лучило ся менѣ ось такій: 1) Телеґрафую до одного священика, въ котрого мѣсцевости есть стація зелѣзница и урядъ телеґрафічный, щобы до певного поѣзду зелѣзничого выславъ пôдводу для мене. Приѣзджаю, пôдводы нема, отже иду пѣшки. Священикъ здивувавъ ся моимъ несподѣваным приѣздомъ, а що въ наслѣдокъ того не було нѣчого приладженого до справы, для котрои я приѣхавъ, то мусѣвъ я лишити ся тамъ ще одень день. Вôдъѣзджаючи, прибувъ я на дворець вечеромъ о одень день пôзнѣйше якъ приѣхавъ. П. начальникъ побачивши мого вôзника, каже до него. „Czekaj no, tu weź-

зробити нѣякои шкости — и прирѣкавъ, що вже нѣколи о тôмъ не спôмну.

Бѣдна дитина перестала плакати. — Солодкій усмѣхъ усѣвъ на губочкахъ, дрôбненьке личко розъяснивъ лучь правдивои вдячности та розжаленя. Бѣдный сирота мавъ такъ зболѣлу душу, що сей мôй порывъ сердечного спôвчутя бувъ ѳму дуже милый. И вôнъ промовивъ теперь до мене приязно та нѣжно, и — може въ пôвъ годины по тôй подѣи мы сидѣли пôдъ великимъ деревомъ, притуленѣ до себе и розмовляли на добре.

— Чи хочешь бути моимъ другомъ? — пытаю.

— Хочу — але крôмъ мене не будешь мати нѣкого другого — вôдповѣдає Маркилцьо.

Мы поцѣлувались и зô скоростію вражѣнь, звычайною дѣтямъ, почали снувати пляны на будучнôсть. Порѣшили бачити ся щодень, бавити ся выключно зъ собою черезъ цѣлій вакаціи и боронитись взаимно въ разѣ потребы.

Я не мавъ брата. Солодке се имя давъ я другови, а зъ нимъ и стôлько-жь чувства, кôлько бы я бувъ заховавъ для рôдного брата молодшого, слабшого, котрого треба бы окружати нѣжною опѣкою.

За шѣсть тыжднѣвъ, проведеныхъ на повнôй воли въ городѣ мого свояка або въ городѣ панѣ Амелін, я бентежився ся и щадивъ Маркилця въ кождôмъ тяжшôмъ трудѣ. Я пôднесивъ камѣнье, двигавъ кимаки при будôвли мостôвъ, я — мимо заказôвъ п. Амелін и адмірала — весловавъ по ставѣ, спинавъ ся по деревахъ, щобы зôрвати досягнѣлій овочѣ, а вкôнци деръ ся, горѣ скалою, щобы досягнути дикихъ цвѣткôвъ.

Я тѣшивъ ся дуже зъ моєи силы — и въ дитячихъ мрѣяхъ о пригодахъ въ будучности (мы читали якъ-разъ спôльно описы авантур-

miesz depeszę do ks. proboszcza, ona leży tu od wczoraj rana". Гарнй порядки гадаю собѣ! — 2) Передъ двома мѣсяцями выславъ я письмо и то важне пôдъ адресою О. Н. И. въ Новосѣлцяхъ-Ґневошь. Адреса була якъ найвыразнѣйше написана. Жду я на телеґрафічну вôдповѣдь одинъ день, другій и т. д., та замѣсть телеґрафічної вôдповѣды дôстаю письмо мое назадъ помазане покрыслене зъ богато рôзными штампилями и додаткомъ „Adresat unbekannt". Письмо моє объѣздило всѣ Новй села галицкй, а до Новоселець Ґневошь не могло потрафити и въ такôмъ станѣ доручено менѣ его десь на десятый день зъ додаткомъ на нѣмъ „unbekannt". Письмо було важне, бо на мôй приѣздъ ждало кôлькадесять роббтникôвъ даремно. — Читавъ я въ часописяхъ и говорили люде, що найлучше буде внести жалобу до дирекціи почтовои. Тожь я внѣсъ жалобу та долучивъ куверту, и до нинѣ, а буде тому вже два мѣсяцѣ, не одержавъ нѣякои вôдповѣди. Давнѣйше бувало, якъ директоромъ бувъ Нѣмець, вôдповѣдали бодай на такй жалобы та потѣшали хочь обѣцянкою, що въ будуче буде лѣпше, а теперь навѣть не вôдповѣдають, держачись певно тои засады, що „нôсъ для табаки а не табака для носа" — 3) Дня 22 грудня с. р. надавъ я въ львôвскôй почтовôй фiлiи Нр. II. посылку вартôстну зъ найвыразнѣйшою адресою о. Т. К. въ Угновѣ. Тутъ додати мушу, що функціонарь тои фiлiи почтовои, жидокъ, дуже тымъ бувъ роздразненый, що адреса була руска. Товкъ собою и посылкою по бюрѣ, а вкôнци выставивъ реценісъ по польски, написавши на нѣмъ выразно „Unnow". Дня 24 грудня с. р. дôстаю „Rückmeldung" зъ Янова коло Львова, що „Adresat unbekannt" Та то ще щастье, що въ Яновѣ „unbekannt", а то були бы выдали посылку чоловѣкови цѣлкомъ до того неуправненому, якъ бы въ Яновѣ знайшовъ ся чоловѣкъ подôбного имени. Якъ можь у Львовѣ и Яновѣ недоглупати ся що Угновъ и Янôвъ не все одно — того я вже не розумѣю. — 4) Одна наша институція выслала була посылку до мѣсцевости въ котрôй почта була въ тôмъ самôмъ мѣсци, отже написано: „почта въ мѣсци". Посылка тая вандрувала по цѣлôй Галичинѣ шукаючи „Мѣсци" и вернула назадъ до Львова зъ додаткомъ „unbekannt" и зъ зарахованьемъ розумѣе ся порта туды и назадъ. — 5) Одну посылку, адресовану до уряду парохіяльного въ Н., одержавъ я назадъ зъ додаткомъ „gestorben". — Такй пригоды лучили ся менѣ одному въ часѣ 5 мѣсяцѣвъ. — Зъ такимъ ладомъ хиба на выставу, и якъ бы теперѣшнй нашй почты и телеґрафы выставили павiльонъ особный свого порядку на будучôй выставѣ краевôй, мавъ вы свѣтъ европейскій — нащо подивити ся. Айфля вежа супротивъ того почтово-телеґрафічного „столпотворенія" нѣчимъ! — *В. Н.*

— **Зъ „Народнои Торговлѣ".** Позаякъ аренда пропінаціи въ Стрыю вôдступила вôдъ своихъ неуправненыхъ жадань, о котрыхъ згадували мы въ попередныхъ числахъ сеи ґазеты, про те маемо честь заявити, що продажь горѣвокъ и румôнъ на келишки въ складѣ нашôмъ въ Стрыю поновно впроваджуємо. — *Дирекція.*

— **Депутація Тучапянъ,** що лишили ся вѣрнй своему обрядови, явила ся дня 23 н. ст. грудня у епископа д-ра Пелеша. Депутація просила епископа щобы вôнъ уважавъ ихъ вѣрными исповѣдниками греко-католицкои церкви та щобы повѣдомивъ о сѣмъ митрополита и папу, котрй можуть бути зле поінформованй. Дальше заявила депутація, що неправда, немовь бы они хотѣли противити ся розпорядженямъ консисторіи, немовь бы хотѣли мати вôддѣльного вôдъ Островянъ душпастиря, бо они не мають нѣякои жалобы нѣ на теперѣшного нѣ на попереднього священика. Несупокôй и ворогованье выкликували въ громадѣ тй, що вôдступили вôдъ свого обряду, хочь треба признати, що они опирали ся на тôмъ, що въ Тучапахъ есть бôльше землѣ приходскои якъ въ Островѣ и що давнѣйше парохъ мешкавъ въ Тучапахъ. Але мимо того тй причины були лише покрывкою до выкликаня несупокою, бо тымъ, щô вôдступили вôдъ свого обряду, ходило лишь о то, щобы не дати припадаючои на нихъ конкуренційнои части на будову мешканя для священика. Вкôнци, заявивши, що для марного зыску не змѣнять тучанскй греко-кат. свого обряду, просила депутація о архіерейске благословенье для себе яко депутаціи и для всѣхъ прочихъ. Епископъ приймивъ депутацію дуже прихильно, довго зъ нею розмовлявъ и поблагословивъ ѣи.

— Зъ приятностію дѣлимось вѣстею, що звѣстна ширшимъ кружкамъ галицкимъ артистка наша п-на **Саломея Крушельницка,** що въ вересни с. р. удалась до Медіоляну на дальше образованье себе въ музицѣ, выступила дня 17 грудня въ Concerto vocale школы драматично музикальнои „L'Armonia" въ Медіолянѣ зъ дуже хорошимъ успѣхомъ. П-на Крушельницка одспѣвала арію „Dei Giojelli" зъ Фавста Гунодового. Критика каже, що артистка наша выконала ту арію „con finezza e buon gusto". П-на Крушельницка задержить ся въ Медіолянѣ до червня и буде дебютувати въ театрѣ dall' verme, перворядномъ по великôмъ театрѣ la Scala. Желаємо нашôй симпатичнôй артистцѣ дальшихъ успѣхôвъ зъ всею щиростію.

— **Перше представленье украинскои трупы Деркача въ Парижи** — якъ пишуть до Kraj-у петербургского — не мало поводженя; сала була майже пуста а критики явили ся лише въ малôй скôлькости. Закидають антрепренорцѣ тыхъ представлень, и Петровскôй, що не умѣла взяти ся до рѣчи, такъ на пр. не замовила собѣ завчасу дневникарскихъ реклямъ, конечныхъ въ Парижи, жалуючи грошей на нихъ Писателямъ и рецензентамъ, привыклымъ въ такихъ случаяхъ одержувати льожѣ, розсолала крѣсла, такъ що деякй зъ нихъ позвертали білеты и т. пн. Представленье розпочало ся вôдспѣваньемъ марселiезы и россійского имну „Боже царя храни", вôдтакъ вôдграно звѣстну „Наталку Полтавку", додавши до неи новй спѣвы и танцѣ. Численна публика була зъ представленя вдоволена.

— **Въ справѣ Товариства для выроб/ ризъ церковныхъ въ Самборѣ** пише намъ Вед. о. Качалa зъ Медина коло Пôдволочискъ: Коли въ календарѣ „Посланника" мѣжь замѣтками для читателѣвъ помѣщено и сю, щобы ризы церковнй, якъ фелоны, стихарѣ и пр. купувати въ Товариствѣ для выробôвъ ризъ церковныхъ въ Самборѣ, то признати годить ся, що правда въ цѣлôй повни по сторонѣ тои замѣтки. Замовивши стихаръ и фелонъ въ тôмъ Товариствѣ, я отримавъ замовленй рѣчи надзвычайно скоро, а выконанье рѣчей було такъ ретельне и солідне, що годѣ порôвнувати его зъ роботами иншихъ выробôвъ. Совѣстно про те можу сказати, що я зъ присылки вповнѣ задоволеный, а коли при тôмъ увзгляднимо ще и цѣль Товариства: прийти въ помôчь вдовамъ и сиротамъ священичимъ, то тутъ всякй иншй взгляды мусять уступити. По домахъ священичихъ шляють ся чужй торговельники зъ товарами, котрыми несвѣдомыхъ часто, именно братчикôвъ коли въ неприсутности душпастиря купують, добре вызыскують, — а противно за Товариствомъ выробу ризъ въ Самборѣ промовляе лишь сама солідность. Длятого треба нашому священьству звернути увагу на тй обставины и пôдпирати Товариство выробу ризъ въ Самборѣ всѣми силами. — *Андрый Качала.*

— **О. Теофилъ Качмарчикъ,** парохъ зъ Бѣнцаревои коло Грибова, пише въ въ „Галичанинѣ" про торговлю ризъ церковныхъ: Передъ двома лѣтами засновано въ Змигород христіяньске товариство для выробу и продажи ризъ церковныхъ. По короткôмъ истнованю товариство упало, бо не могло выдержати жидôвскои конкуренціи. Оставшій ся товаръ закупили потайно для жидôвъ ихъ христіяньскй аґенты и почали его розвозити по селахъ. Доки сего товару стало були выробы добрй, але коли его выпродали накинули жиды тымъ аґентамъ саме дрантье, котре они продають яко давный запасъ змигородского товариства. Такъ на пр. о. Качмарчикъ купивъ зъ початкомъ с. р. фелонъ за 60 зр. вôдъ якогось Андрѣя Дроздовского зъ Змигорода, котрый выказавъ ся картою промысловою, що веде продажь на власну, а не на жидôвску руку, Але коли прийшовъ часъ платити одержавъ о. Качмарчикъ письмо вôдъ жида Л. Вахса зъ Тарнова, щобы 60 зр. не плативъ Дроздовскому, лише ему, Вахсови, въ Тарновѣ, бо товаръ належить до него. Взагалѣ торговлю рѣчами церковными ведуть въ великôй части въ Галичинѣ тарнôвскй жиды Маслеръ и Вахсъ. Они высилають своихъ аґентôвъ-христіянъ, а тй всюды аґітують противъ товариства выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ. Коли на пр. о. Качмарчикъ замѣтивъ такому аґентови, що вже не довго буде духовеньство користувати ся жидôвскими виробами, бо повстае руске товариство въ Самборѣ, то той вôдповѣвъ: Chyba by księża nam przeszkadzali, a wtedy udawać się będziemy do prowizorów i pójdziemy po kmieciach, ofiarując opust za ładne kwieciaste ornaty. Zresztą z żydami nie uda się wytrzymać, oni chociaż stracą na razie, to potem odbiją. Spotkałem wprawdzie kilka tak nieprzyjaźnych księży tu w górach, ale my mamy Podole, gdzie nam się opłaca.

— **Вôдъ Радехова пишуть намъ:** Въ мѣсточку Витковѣ Новôмъ вôдбули ся послѣдными часами два торжества, а то: посвященье зреставрованои и помальованои мѣсцевои церкви и вôдкритье читальнѣ. Церковь мѣсцеву въ Витковѣ стару, але гарнои будовы, цѣлковито зреставровано и пôдмуровано за стараньемъ мѣсцевого приходника, а добровôльными жертвамм Вп. колягорôвъ и мѣсцевыхъ прихожанъ, за суму около 3.000 зр. У внутрѣ вôдновлено великій престолъ и справлено хорошій Иконостасъ роботы п. Чайкôвского, рѣзьбара зъ Ожидова. Позолоченя и помальованя церкви довершивъ п. І. Якимчукъ, малярь церковный зъ Завидча, котрого яко доброго и совѣстного маляря можна поручити. Освященя вôдновленои церкви довершивъ при великôмъ здвизѣ народа дня 19 н. ст. надолиста Впр. о деканъ І. Сохацкій. — Дня 3 н. ст. грудня въ празникъ Воведеня Пр. Богородицѣ о годинѣ $2^1/_2$ зъ полудня вôдбуло ся друге торжество а именно: вôдкрытье читальнѣ Витковскои, котру помѣщено въ хорошôмъ домѣ громадскôмъ. Торжество тое розпочавъ мѣсцевый парохъ хорошою промовою, въ котрôй пояснивши цѣль и значѣнье читальнѣ, загрѣвъ численно зôбраныхъ, щобы вписували ся въ члены читальнѣ и брали въ нѣй живу участь, почôмъ промовлявъ ще до зôбраныхъ п. Якôвъ Миколаевичь, учитель зъ Полового. Опôсля наступило вписуванье членôвъ, котрыхъ приступило надъ 60 зъ рôчною уплатою по 50 кр. По сѣмъ приступлено до выборôвъ выдѣлу читальнѣ. Одноголосно выбрано головою читальнѣ мѣсцевои пароха Вп. о. Теофила Корчиньского, заступникомъ головы ч. Сильвестра Коса, мѣщанина зъ Виткова нового, секретаремъ п. Володислава Дигдалу, учителя въ Витковѣ Старôмъ, касіеромъ ч. Семена Кривого, господаря въ Витковѣ Старôмъ, господаремъ ч. Ивана Порембского, господаря въ Витковѣ Старôмъ, а заступниками выдѣловыхъ ч Павла Сологуба господаря зъ Оборотова и ч. Василя Пахолюка, господаря зъ Витковa Старого. Потôмъ державъ п. Володиславъ Левицкій, управитель школы народнои въ Витковѣ Новôмъ хорошій вôдчитъ на тему просьвѣты народнои. По довшôмъ оживленôмъ розговорѣ зôбраныхъ, закôнчено торжество многолѣтствіемъ для Найяснѣйшого Монарха, о. пароха и прибувшихъ гостей. — Щасть Боже, до розпочатого дѣла! — *Очевидець.*

— **Огнѣ.** Дня 21 н. ст. грудня около 5-ои годины зъ полудня повставъ огонь въ Комарнѣ на Самбôрскôмъ передмѣстю. Жертвою огню упали два домы и одна стодола зъ цѣлымъ припасомъ збôжа, власность мѣщанъ Адамовского и Слонев ского Причиною пожару була неосторожность. Необезпечена шкода выносить около 900 зр.

— **При авансѣ рôздвянôмъ** въ арміи именовано командантами полкôвъ 29 пôдполковниковъ и 12 майорôвъ. Дальше именовано 15 майорôвъ пôдполковниками, 29 капітанôвъ 1-ои клясы майорами, 71 капітанôвъ 2-ои клясы капітанами 1-ои клясы, 56 поручникôвъ капітанами 2 ои клясы, 126 пôдпоручникôвъ поручниками, а 17 кадетôвъ и заступникôвъ офіцирôвъ пôдпоручниками. 2018 кадетôвъ въ резервѣ и пôдофіцирôвъ именовано пôдпоручниками въ резервѣ.

— **Великй снѣги** упали сими днями у Франціи и въ многихъ околицяхъ попереривали комунікацію. Морозы доходять тамь теперь до 15° Ц. Тымчасомъ у насъ мовь на вesнѣ. Температура стоить мѣжь + 6° до — 2° Р., а снѣгу нема на лѣкъ. Хто знає, чи не вôдôбе ся се шкôдно на сегорôчныхъ засѣвахъ.

— **Нещастнй пригоды.** Дня 22 н. ст. грудня въ Загочевю, повѣта лѣського, селянинъ Иванъ Котикъ, посваривши ся зъ жѣнками въ хатѣ, коли тй утѣкли, хопивъ 6-мѣсячну дитину и убивъ ѣи на мѣсци а вôдтакъ выкинувъ ѣи на сусѣдне подвôрe. Убійника вôдставлено до суду въ Балигородѣ. — Дня 23 н. ст. грудня убило дерево въ лѣсѣ Тимка Левицкого въ Терцѣ, повѣта лѣського.

— **Вôдъ управы народнои школы въ Гаяхъ коло Львова** одержуємо отсе письмо зъ просьбою о помѣщенье: „Вп. п. д-ръ Стефанъ Федакъ зволивъ дарувати для тутешнои убогои молодежи шкôльнои 10 зр., за котрый то щедрый даръ въ имени обдарованои шкôльнои молодежи пôдписаный складає найсердечнѣйшу подяку. — Гаѣ дня 22 н. ст. грудня 1893. *М. Петрôвъ* управитель школы.

Подяка. Дня 4 н. ст. грудня навѣстивъ огонь мою хату и знищивъ мôй мешкальный будынокъ, такъ що я середъ зимы оставъ безъ даху. Въ тôмъ моѣмъ нещастю подало менѣ Товариство асекураційне „Днѣстеръ" справдѣ помôчну руку черезъ скоре и совѣстне зліквідованье и выплаченье шкоды, такъ що я вже до нинѣ змôгъ направити хату и маю вже свôй власный дахъ, за що я осмѣляю ся зложити хвальнôй Дирекціи публично щиру подяку. — *Якимъ Ангелъ* господарь въ Иванôвцѣ.

— **Вôдъ управы школы въ Микулинцяхъ** одержуємо отсе письмо зъ просьбою о помѣщенье: Хв. комітетъ фундаціи бар. Гіша удѣливъ сего року 150 зр., хв. Товариство касинове въ мѣсци зъ представленъ аматорскихъ 20 зр.; Хв. Товариство „Помочи убогои молодежи шкôльнои" 30 зр.; а кс. І. Лазаревичь, сотрудникъ пароха лат. обряду 5 зр., за котрй то грошѣ справлено убогôй молодежи теплѣйше одѣнье и приборы науковй. За сей даръ складаю въ имени обдареныхъ и ихъ родичѣвъ всѣмъ симъ добродѣямъ сердешне: Спаси-Бôгъ. — Въ Микулинцяхъ въ грудни 1893. — *А. Рыбачекъ* управитель школы.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Коломыи померла жена професора ґімназіяльного Єлена зъ Даниловичѣвъ Левицка.

— Звертаємо увагу на замѣщену въ нинѣшнôмъ числѣ „Дѣла" оповѣстку **„Повѣтовои Торговлѣ" у Львовѣ.**

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

О. Климентій Карачевскій священикъ-ювилатъ, консисторскій совѣтникъ и парохъ въ Вôкнѣ городеньского деканата, упокоивъ ся дня 22 н. ст. грудня с. р. въ 73-ôмъ роцѣ житя и 51-ôмъ священьства.

Текля зъ Савицкихъ Згарска, вдова по священику, упокоила ся у Львовѣ въ 87-ôмъ роцѣ житя.

Климъ Даниловичь, докторантъ правъ, кандидатъ адвокатуры, бувшій членъ „Академичного Вратства" померъ въ Коломыи дня 25 н. ст. грудня 1893 въ 32-ôмъ роцѣ житя.

Господар ство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** доносить: Въ наслѣдокъ зле уставленои зворотницѣ на стаціи въ Бродахъ, въѣхавъ поѣздъ особовый россійскій ч. 3 дня 22 н. ст. грудня на возы стоячй на бôчныхъ шинахъ и ушкодивъ ихъ. Нѣ зъ подорожныхъ нѣ зô служby зелѣзничои не потерпѣвъ нѣхто нѣякои ушкоды.

Особовый перестанокъ Турка на шляху Львôвъ-Сучава, котрый зъ оглядôвъ санітарныхъ бувъ замкненый вôдъ серпня с р отворено зновъ для руху особового и пакункового.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Конкурсы.** Окружна рада шкôльна въ Збаражи оголошуе конкурсъ на посады учителѣвъ въ Коршелôвцѣ, Терпилôвцѣ, Новôмъ селѣ, Гнилицяхъ, Козярахъ, Лубѣнкахъ нижныхъ и выжныхъ, Лозôвцѣ, Мединѣ, Скорикахъ и Шилахъ; дальше на посады 2 старшихъ учиельокъ въ Збаражи и на посаду молодшихъ учителѣвъ: въ Збаражи, Токахъ, Стрыѣцѣ и Залужи. Поданя треба вносити до 31 н. ст. сѣчня.

— **Вôдзначеня.** Президентъ окружного суду въ Коломыи, Модестъ Пясецкій и совѣтникъ высшого суду краевого у Львовѣ, Ив. Чачковскій, одержали титулъ совѣтникôвъ двора.

— **Перенесеня.** Міністеръ рôльництва перенѣсъ: люстратора лѣсôвъ Болесл. Шишковского зô Львова до Лисовичь и управителѣвъ лѣсôвъ: Іос. Петрого зъ Лисовичь до Болехова, Винк. Заячкôвского зъ Ушви до Львова, Володисл. Лисовского зъ Рипянки до Надвôрны, Альойс. Свободу зъ Ославъ до Рипянки, Єр. Глѣбовицкого зô Станиславиць до Ославъ, Кар. Выробка зъ Нагуевичь до Станиславець и Ант. Покорного зъ Снѣтницѣ до Нагуевичь.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** надôслали на нашй руки Вп. пп.: 1) О. Олекс. Бобикевичь зô Стрыя 16 зр. 30 кр., зôбраныхъ за его-жь починомъ въ Дашавѣ при нагодѣ посвященя тамошнои церкви. Головными жертвувателями були: маршалокъ повѣтовый ґр. Дѣдушицкій 5 зр. (вже другій разъ) о. деканъ Шанковскій 2 зр., о. Стоцкій зъ родиною 3 зр., мѣсцевый старшій лѣсничій 1 зр., мѣсцевый посесоръ 1 зр., п. Завадскій мѣсцевый учитель 1 зр., а нроче доложили другй гостѣ дрôбными датками. 2) Д-ръ Мих. Олѣйникъ, лѣкарь зъ Мостôвъ 3 зр. 3) О. Ив. Колянковскій въ Ходачкова великого 7 зр. 23 кр., зôбраныхъ на празнику въ Денисовѣ у о. Іос. Витошиньского. 4) О. А. Грибъ зъ Николаева надъ Днѣпромъ 10 зр. зъ розпродажи купонôвъ. 5) П. Марія Винтонякôвна зъ Утѣшкова 11 зр. 30 кр., зôбраныхъ нею въ домѣ Вп. пп. Левицкихъ въ Фирлѣевѣ въ день св. Николая. На се зложили Вп. пп.: Левицкй 2·10 зр., Шнелѣ 1·50 зр., Круликовскй 1·50 зр., Врублевскй 1·50 кр., Высочиньскй 1 зр., Винтоняки 1 зр., а дрôбными датками 2·70 зр.

— **На голодныхъ въ Майданѣ и Заѣздовѣ коло Янова** прислали на нашй руки Галина и Юрко Левицкй зъ Станиславова 2 зр., котрй зъ долученьемъ 50 кр. вôдъ п. Ив Зарицкого выслали мы до о. Стрѣльбицкого пароха въ Яновѣ.

— **На цѣли товариства „Шкôльна Помôчь" у Львовѣ** зволили ласкаво жертвувати Вп. пп.: Олекс. Барвѣньскій 5 зр.; Изид. Громницкій 1 зр.; Кость Панькôвскій 1 зр.; Вас Потелицкій 1 зр.; панна Варвара Литтиньска 1 зр.; панна Людомира Новицка 1 зр.; о. Евгеній Гузаръ 50 кр.: Теоф. Грушкевичь 50 кр.; Ант. Хойнацкій 59 кр.; всѣ зô Львова. — За сй жертвы складаємо прилюдно сердечну подяку именемъ выдѣлу тов. „Шкôльна Помôчь у Львовѣ. *О. Олекс. Стефановичь. Гр. Врецьона.*

„Телеґрамы Дѣла"

Вѣдень 26 грудня. Montagsrevue оголосило статью, въ котрôй сильно выступила противъ коаліційного кабінету, а передовсѣмъ противъ міністра просвѣты Мадейского за его дволичнôсть.

Прага 26 грудня. Поліція увязнила трехъ роббтникôвъ, пôдозрѣныхъ о убійство Мрвы. Наступлять дальшй арештованя членôвъ „Омладины". Убійство Мрвы вôдсуне на довшій часъ вôдкликанье стану выимкового.

Барцельона 26 грудня. Поліція выкрыла цѣлу лябораторію анархістôвъ.

Конкурсъ.

Зъ уваги, що на попередный конкурсъ оголошеный въ мѣсяци червни 1892 р. не вплынула жадна розправа, про-то Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ оголошуе симъ на пôдставѣ акту фундаційного зъ даты: Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на три преміи „Фундаціи имени Стефана Дубравского по 90 зр. а. в.

Премін тотй призначенй Высокоповажанымъ фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускôмъ языцѣ — зъ исторіи, геоґрафіи, етноґрафіи, економіи політичнои, господарства або права.

Премін маѣ право признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовй по день 1 н. ст. цвѣтня 1894 р.

Преміована рукопись стаѣ ся власностію Товариства „Просвѣта" у Львовѣ а рукописи праць непреміованыхъ будуть звернень авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта", у Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1893 р.

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова товариства „Просвѣта".

Д-ръ *Кость Левицкій*. членъ выдѣлу.

Переписка Редакціи и Адмiністрації.

— **Вп. Т. Бог. въ Лец.** За сей рôкъ все. — **Вп. О. Конст. въ Тор** Ще 21 сѣчня вôдобрано В. Скокуномъ. — **Вп. М. Мос. въ Пор.** Вашй оба льосы не выграали.

Надôслане.

До Всч. о. Л. Джулиньского, гр. кат. пароха въ Лапшинѣ.

На вôдкрытый, друкованый, Вашь Отче листъ въ справѣ гр. кат парохіи въ Тернополи, безъ даты, доставленый намъ въ послѣдныхъ дняхъ, яко Вашимъ будучимъ парохіянамъ пôдъ девізою „Въ оборонѣ правды и чести", позваляють собѣ тіи парохіяне дати Вамъ прилюдно таку вôдповѣдь:

Въ письмѣ повыстôмъ пôдносите Вы зъ натискомъ, що дописи зъ Тернополя до часописей въ справѣ обсады тои парохіи були крайно оскорбляючй Вашу честь и Васъ болестно дотыкаючй. На замѣтъ сей констатуємъ, що дописи тіи були тôлько безстороннымъ представленьемъ ходу справы наданя „презенты" въ Тернополи, а зверненй були головно противъ неважности самого акту выконаня того права и способу якъ старано ся о презенту.

Дальшй дописи выкликало Ваше власне письмо зъ осьвѣдченьемъ, що хочете до Тернополя въ короткôмъ часѣ прибути, щобы на мѣсци о правдивôмъ станѣ сеи справы переконати ся, на що тутешнй мѣщане, яко рускй парохіяне, оголосили рôвночасно письмо, взываюче Васъ Отче въ цѣлкомъ приличный спосôбъ до зрезигнованя зъ наданои Вамъ презенты на сю парохію. Помимо повысшого приречення, не прибули Вы Отче до насъ, до выясненя правдивого стану справы, а тымъ самымъ не можете мати правдивои пôдставы, якъ рѣшити ся въ тôй блуканинѣ.

Читаючи дальшу Вашу оборону правды и чести, прийшли мы до пересвѣдченя, що Вы правды сеи не пôзнали и побираете свои информаціи зъ нечистои кирницѣ. Безличнй, бо змысленй, суть дальшй замѣты Вашй, будьто бы депутація, котра була у Его Преосв Митрополита зъ просьбою о уневажненье наданои Вамъ управою мѣста Тернополя презенты, въ якій будь спосôбъ достоиньству Впреосв. Митрополита ухибила, а свôй авторитетъ до зера зменшила, щобы депутація тая поважилась тамъ сказати, що Вы Отче цѣлый тыждень въ Тернополи сидѣли и мѣщанъ угощували, стараючись ихъ для себе позыскати, щобы депутація тая взагалѣ Васъ передъ Впреосв. Митрополитомъ вôдъ стôпъ до головы оклеветала и очернила. На такй несправедливй и негôдній, публичнй закиды, не позôстало членамъ депутаціи сеи нѣчо иншого, якъ покликуючи ся на Вашь сей отвертый листъ, жадати вôдъ Васъ сатисфакціи передъ судомъ, що вже и учинено.

Що до закиду, будьто бы Вы намѣряли вôддати одну церкву въ Тернополи оо. Єзуитамъ до ужитку, то фактъ сей опираръ ся на

тôмъ, що оо. Єзуиты до осягненя презенты въ Тернополи, були Вашими очевидными союзниками и що въ Тернополи знана есть и може бути доведена свѣдками обставина, що оо. Єзуиты вôдъ одного давнѣйшого, теперь не кандидуючого, аспіранта на сю парохію, за попиранье его въ тôмъ напрямѣ, дотриманя такого условія жадали. — Впрочôмъ признаємо Вамъ слушность въ тôмъ взглядѣ, що осудъ законности або незаконности наданои презенты не до Васъ належить. Мы однакъ не тôлько розумѣемъ але и добре вôдчуваемъ незаконность такого поступованя тымчасового заряду мѣста.

Длятого то внесено вже на руки управителя заряду мѣста два рекурсы зъ стороны интересованыхъ до выдѣлу повѣтового и старостваъ Тернополи, щобъ застерегчи собѣ дорогу до высшихъ инстанцій, а надто запротестовано вôдповѣднымъ письменнымъ представленьемъ въ самôй презіди ц. к. намѣстництва и у Єго ВПреосв. Митрополита противъ неформальности документу презенты.

Закидаєте дальше, що голосъ нашъ не есть голосомъ цѣлого Тернополя и що маєте доказы въ рукахъ на тое. Чому-жь отже доказôвъ тыхъ Вы заразъ въ оборонѣ своѣй бодай загально не подали и не означили.

Такъ само жадаємо вôдъ Васъ доказôвъ на Вашь дальшій безпôдставный замѣтъ, будьто бы хто зъ другихъ кандидатôвъ на парохію збиравъ для себе пôдписы грозою та обѣтницями. Вашѣ бо письма, на котрѣ въ тôй квестіи покликуєте ся, не можуть въ тôмъ напрямѣ за довôдъ служити.

На згадку Вашу о поголосцѣ, що хочете дôстати ся до Тернополя, щобы бути близше границѣ и рублѣвъ, вôдсылаємо Васъ до дописи „Przegląd-y“ въ тôй справѣ, де насъ всѣхъ москалями и рублевичами названо за-для того, що за своєю правдою смѣлисьмо постояти.

По тыхъ выясненяхъ зъ нашои стороны, выкаже впрочѣмъ розправа судова по чиѣй сторонѣ честь и правда!

[Слѣдують пôдписы.]

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлени зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Д-р Андрій Кос

отворив

КАНЦЕЛЯРІЮ АДВОКАТСКУ

у Львові при ул. Третого Мая ч. 5.

4859 12—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	838	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ кишеневôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончѣнемъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣнье банка „Славія“	злр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійнии и проч. всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868·94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на жите капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ силаты ажь до 12 лѣтъ.

Сголошенья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная приникаютъ ся. 3794

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

улиця Паньска ч. 21, (дôмъ львôвскои рады повѣтовои)

удержуе на складѣ и продае по найдешевшихъ цѣнахъ:

Сôль варену вôдъ выдѣлу краевого,
Сôль камѣнну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаровила до возôвъ,
Олѣй до машинъ (Рагуза),
Нафта І-ша незапальна, до освѣтлювання (лише бочками),
Штучнѣ навозы,
Папиры и приборы до писаня для школъ народныхъ,
Всякѣ товары корѣнни, виктуалы и вина для склепôвъ сѣльскихъ,
Всѣ товары найлѣпшои якости!

Займае ся такожь заснованьемъ и устроюванъемъ склепôвъ сѣльскихъ.

Всякихъ поясненъ удѣляе дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 4973 1—3

Самовары россійскѣ мосяжни томбаковѣ и ніклевѣ; — **Машинки** универсальнѣ до терня булокъ, цукру и т. ин по зр. 1·60

поручае 4595

ПЕТРО ХИНОПСТОВСКИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовлюе 104—180

ВСЯКІ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНІ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петрôвку“ и Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж М. Лисенка — 30 кр.
XII ый: „До бою“ муж хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп форт, М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп фортеп. — А Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложнѣ на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты“ муж хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львôвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вôрменьска ч. 27.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и станція зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, вдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѣ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкодженѣ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавѣ замовленя такъ на пооднокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Россійскій чай каравашный

въ оригінальнôмъ опаковаю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4828 14—17

Замовленя высылаємо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічнаго, двотыжденникъ недаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроюе ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товарôвъ:

Шевіоты англійскѣ найновѣйшѣ, Хустки до окрытя и волôчковѣ,
Матерія вовняный чорнѣ и въ краски, Спôдницѣ вовняны и шовковѣ,
Флянельки французскѣ и англійскѣ Ширтіняґи и Шіфоны,
Покрытя на футра, Полотна, бѣлье столове,
Барханы бѣлѣ и въ краски, Рушники, хусточки до носа и т д

въ магазинѣ новостей пôдъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЛЯСЪ

передтымъ ВІЛЬГЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4934 **Львôвъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 3—6

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обôймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнарôвъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь пооднокѣ всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ снасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохи ч 1.

маѣ честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовенъству свою вôдъ року 1873 истнуючу

РОБÔТНЮ МУЖЕСКОИ ОДЕЖИ

пôсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарôвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавѣ взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовенъства, поручаючи ся ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавѣ замовлена выконують ся въ найкоротшôмъ часѣ. 2808

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБÔТНЮ

КРАВЕЦКУ

и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Всч. Духовенъства, якъ такожь одежу цивільну

4963 *поручае* 5—30

Іосифъ Бенешь

Львôвъ, ул. Академічна ч. 16.

БРИ-

гвы швайцарскѣ и англійскѣ, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякѣ приборы до голеня

поручае найдешевше

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумерія и т. и.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

АРТУРЪ КОСЦИЦКІЙ

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Комісовѣ склады товарôвъ лише

найлѣпшои якости

пôдъ знаменемъ

КАВА СІРІЮСЪ

1/2 клґ. найлѣпшои 1 зр.

ЧАЄ россійскѣ и китайскѣ вôдъ зр. 2 до 6 зр.
КАКАО голяндзке 1/10 клґр. 30 кр. 1/2 клґо. 1·90 зр.
ШОКОЛЯДЫ французкѣ и швайцарскѣ 1/4 клґр. 40 кр. и выеше, шокольядки 1 кр., 3 кр.
КОНЯКИ знаменитѣ вôдъ 2 зр. до 3·75 зр фляшка.
ШАМПАНЬ французкій 5 зр. и **РУМЪ** 2327 4—?
ВАНІЛІИ лѣсочка 15 и 20 кр.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣловъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — **Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.**

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѣ туниски занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модни фегерановѣ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75. занавѣсы вôдмѣренѣ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буреть) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20, 2, 2·50, 10. Коцы флянельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышаванѣ (ватованѣ) зъ ґоиде зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вôдъ зр. 1·20 и высше, шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VI. **Вôддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѣ; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраныхъ килимы,** поодинокѣ килимки передъ лôжка, поодинокѣ стѣнни килимки поодинокѣ капы на лôжка и столы, высортованѣ килимы, остатки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдзѣ поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховѣ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерынць, юбки трикотовѣ вôдъ зр 2 и высше. „Матенъ“ шляфроки и неліжь. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинои,** ватованѣ и кожуховѣ, дитинѣ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 14 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамитнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и англуза дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняны рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôданцѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь вôлочковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (55—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Іванъ Белей. — Одѣвальный редактôръ: Михайло Вітушинич. Дрюкарня въ заведи. Черлянькои. З друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадинського.

Ч. 280. Львôвъ, Середа 15 (27) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток **„Бібліотека найзнаменитших повѣстей“** выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: **у Львовѣ** Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9, **у Вѣдни**: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. **Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ** M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J, Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Посдиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одной строчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсланé“ по 20 кр. в. а.

Недѣлки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже за два тыждня скôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитших повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894-ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькох лѣтъ) що-дня и пôдъ тыми самыми услôвями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	— кр.
на пôвъ року . . .	9 „	— „
на чверть року . . .	4 „	50 „
на мѣсяць	1 „	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 „	— „
на пôвъ року . . .	8 „	— „
на чверть року . . .	4 „	— „
на мѣсяць	1 „	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ . . .	24 „	— „
на пôвъ року . . .	12 „	— „
на чверть року . . .	6 „	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнѣ ряды Русинôвъ-народовцѣвъ, котрѣ матеріально и морально пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и на дальше не вôдкаже намъ своєи пôдмоги, зачинаємо пятьнацятый рôкъ нашôго выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своѣй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своєи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“, щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ рôцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приєднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючій интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — вырôвнати заległости за 1893 тій рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894 тій рôкъ. Лишь въ сей способъ зможе вôдновѣсти Адміністрація своѣй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

Загальнѣ зборы „Рускои Рады“ въ Жовкви.

По богослуженю зôбрали ся вчера участники числомъ надъ чотириста людей, переважно селянъ и мѣщанъ, священикôвъ и свѣтскои интеліґенціи явило ся не бôльше, якъ кôлькана-цять, — въ нововыбудованôмъ льокалю товариства на передмѣстю винницкôмъ. Тутъ по довершеню чину посвяченя, вôдкрывъ д-ръ Король зборы пôдносячи, що громадне число членôвъ найкраще доказуе про вагу товариства. Причина, за-для чого не скликувано зборôвъ $1^1/_2$ року вôдъ часу заснованя „Рускои Рады“, є та, що не було вôдповѣдного помѣщеня. Теперь товариство збудувавши свою хату якъ коштомъ членьскихъ вкладокъ, такъ и добровôльныхъ жертвъ, може збирати ся частѣйше на нарады. Опôсля представивши комісаря правительственного п. Лідля, д-ръ Король згадавъ про померших членôвъ: о. Будзиновского зъ Мокротина, о. Іосифа Крушиньского зъ Добрусина и про селянина Сороку зъ Замочка та просивъ вôддати честь покôйникамъ повстаньемъ зъ мѣсць, що зборы и вчинили.

Приступлено до выборôвъ президіи ad hoc и выбрано: о. Колпачкевича зъ Гôйча предсѣдателемъ; ч. Кирила Горбача зъ Желдця заступникомъ предсѣдателя; о. Сиротиньского зъ Камѣнки и ч. Якова Матвѣсева зъ Пристани секретарями.

Наступило справозданье дѣяльности выдѣлу, котре представивъ зôбранымъ д-ръ Дрималикъ. Перейшовши коротко исторію товариства пôднѣсъ, що „Руска Рада“ числить поважне число членôвъ, а то, 500 селянъ и 80 священикôвъ. Політична акція товариства ще невелика. Дотеперь брало участь въ выборѣ посла до рады державнои и внесло петицію до рады державнои о змѣну ординаціи выборчои. — Станъ фінансовый выглядае такъ: доходôвъ мало товариство 616 зр., именно зъ членьскихъ вкладокъ прийшло 307 зр., а надзвычайныхъ жертвъ вплынуло на будову дому 309 зр. Розходы товариства: выдатки на адміністрацію 122 зр, на будову дому 980 зр., отже разомъ 1.102 зр Значить лишило ся недобору 486 зр., котрѣ треба було позичити на будову дому.

О. Сиротиньскій внѣсъ жертводателямъ многолѣтство, а зôбранѣ здѣйстнили се внесенье дуже грôмкимъ спѣвомъ.

Зъ черги вôдбувъ ся выбôръ нового выдѣлу.

Селянинъ Кукъ зъ Колоденця вôдчитавъ лісту кандидатôвъ, уложеныхъ старымъ выдѣломъ. На лістѣ були ось тѣ имена: Бутлеръ Сень зъ Мацошина, д-ръ Дрималикъ, д-ръ Король, Дан. Мекелита зъ Бутинъ, о. Радецкій зъ Мервицѣ, о. Решетило зъ Матеры и о. Саноцкій зъ Мацошина. На заступникôвъ выдѣловыхъ назначено: Бучму Яцка зъ Камѣнки, Макаря Петра зъ Зѣболокъ и Марцѣна Михаля зъ Мокротина. При читаню сеи лісты пôднесли селяне страшный крикъ противъ о. Радецкого, а ще бôльшій противъ о. Саноцкого. „Не хочемо о. Радецкого! Намъ не треба Саноцкого!“ — залунало мѣжь селянами. О. Радецкій, по ихъ думцѣ „фонетикъ“, отже такого имъ не треба, а противъ о. Саноцкого не высказували вже за-для чого, лишь просто заявляли противъ него своє безнастанне негодованье. Ся сцена повторила ся, коли предсѣдатель о. Колпачкевичъ, пôддаючи пôдъ голосованье кождого кандидата зъ-окрема, прийшовъ зновъ на имена оо. Радецкого и Саноцкого. Доперва треба було слôвъ д-ра Олѣйника, Мекелиты и подвôйного поясненя д-ра Короля, щобы селяне втихомирили ся и приймили выбôръ о Радецкого. За о. Саноцкимъ не промовивъ нѣхто, а селянинъ Кукъ поставивъ на єго мѣсце кандидатуру д-ра Олѣйника, котрого зборы приймили одноголосно. Такъ отже складъ нового выдѣлу приймили зборы майже въ цѣлости пôсля предложенои лісты, лишь зъ тою змѣною, що на мѣсце о. Саноцкого увôйшовъ д-ръ Олѣйникъ.

При выборѣ предсѣдателя зновъ Кукъ забравъ слово и поставивъ кандидатуру д-ра Короля. Зôбранѣ приймили єи довготреваючими оплесками.

Д-ръ Король, подякувавши за выбôръ, заявивъ, що хочь нерадо, однакъ приймае той урядъ. Вôнъ волѣвъ бы бачити предсѣдателемъ д-ра Дрималика, бо тій въ головнôй мѣрѣ заслужив ся коло розвитку товариства. Коли-жь стало ся инакше, вôнъ просить, щобъ зборы бодай приняли до вѣдомости заслуги д-ра Дрималика. [Окликн: „Честь єму!“, и спѣвъ: „Многая лѣта!“]

Потôмъ удѣливъ о. Колпачкевичъ голосу д-рови Королеви.

Д-ръ Король почавъ свôй рефератъ: „О нашôмъ політичнôмъ положеню и о тôмъ, якою маѣ бути Жовкôвска „Руска Рада“.

Змѣстъ сего реферату бôльше-менше такій: Найважнѣйша справа въ житю політичнôмъ є саме політика. Всѣмъ вѣдомо, що въ тôмъ взглядѣ наше положенье сумне и невôдрадне. Треба бы вынайти и вказати дорогу, куды пôйти бы, щобы выбороти права намъ належнѣ; треба поставити таку програму, котра горнула бы всѣхъ Русинôвъ пôдъ одинъ прапоръ. И се задача дуже трудна. Мы заснували товариство політичне, щобы сполучити всѣ свои силы до спôльнои роботы, щобы привернути карнôсть. Думаю, що высказъ мого реферату прилагодить красшу будучнôсть молодому товариству, котре, зъ вины намъ недобре желаючихъ, захиталось въ своихъ основахъ.

Але верну ся въ задъ, до року 1848. Сей рôкъ памятный для насъ, бо тогдѣ Русь збудилась до нового житя. Браты-Славяне були вже въ ту пору далеко попереду, бо були приготованѣ до житя політичного. Русинъ ажь тогдѣ почавъ свою роботу, хотѣвъ дôгнати братôвъ-Славянъ и взявъ ся спрятувати бурянъ, що зарôсъ руску ниву. Се була перша весна, що, здавалось, ворожила гарнѣ жнива. Але надѣя завела. Поле опустѣло, зновъ заросло буряномъ, бо овочѣ знищила домашня братоубійча боротьба. Рôкъ 48-мый заскочивъ насъ неприготоваными. Руска бесѣда зберегла ся лишь у мужика, бо интеліґенція спольщилась. И тôлько одиницѣ мѣжь интеліґенцією самосвѣдомѣ себе выдають 10-того мая маніфестъ, въ котрôмъ ясно высказують, що мы нарôдъ малорускій, самостôйный, племени славяньского. Той маніфестъ пôдписали такѣ мужѣ, якъ Григорій Яхимовичъ, Куземскій, Борисикевичъ, Гушалевичъ — и се наша дорога спадщина и памятка. На сей покликъ ожило все и кинулось до працѣ. На Руси володѣла згода, всѣ були якъ одна родина, у всѣхъ була одна мета: добро народа!

Однакъ незабаромъ запалъ остигъ. Русинъ спустивъ ся на правительство, надѣявъ ся, що оно зробить все за него, и ся надѣя, коли не вколисала Руси до мертвецкого сну, то до дрѣмоты. Ся надѣя позволила одній части Полякôвъ розрости ся на нашôй шкôрѣ; правительство центральне не хотѣло намъ помагати, а правительство краєве було просто неприклонне. Русины самѣ не могли вытворити мѣжь собою животворнои силы, бо не вѣрили въ неи.

Рôкъ 1860 зновъ покликавъ насъ до житя. Зъ ласки найдобротливѣйшого монарха Франц Іосифа мы одержали конституцію. Але конституція застала насъ неприготоваными, тожь зъ неи мы не вôднесли нѣякои користи. Вправдѣ зазначивъ ся рухъ, але той рухъ зновъ скôнчивъ ся на надѣяхъ. Правительство не числилось зъ нами, чого найкрасшимъ доказомъ Шмерлінґа ординація выборча. Отже Русины не вмѣли выкористати свого положеня, натомѣсть Поляки выпередили насъ. По невдалôмъ для нихъ 1863 роцѣ, они змѣнили систему своєи політики, пôйшли пôдъ ладъ правительства и стали домінуючимъ елементомъ. Правительство бачучи у нихъ силу, оперло ся на Полякахъ. Мѣжь тымъ у Русинôвъ розгорѣлась партійна боротьба и, якъ сказано, дала нагоду Полякамъ розрости на нашôй шкôрѣ. Они поставили прінціпъ: „Niema Rusi!“ тымчасомъ Русины сварились о дрôбницѣ, а нарôдъ тративъ грунтъ пôдъ ногами. Братъ повстававъ на брата, а правительство пôдозрѣвало одного о руссофільство, другого о соціялізмъ. Русины дивились байдужно на тѣ вымыслы ворогôвъ и

Маркилцьо.

(Зъ „Новыхъ Пастель“ Поля Бурже).

Парижъ въ вересни 18...

(*Конецъ.*)

— Ой такъ, я бѣдный — оповѣдало се незвычайне дитя — ты не знаешь, що зô мною дѣяло ся, коли и отець померъ а панѣ Амелія мене взяла. Часто я чувъ, що бабка нѣколи не буде мене любити. Она мене надто ненавидить. Такъ казала менѣ мати. Длячого? Ахъ, щобы ты знавъ мою матѣрь! Яка она була красна, навѣть коли була хора. Волосье мала якъ золото, а таке довге, предовге — а очи синѣ, великѣ и такѣ сумнѣ. Ты певно не погадавъ бы, що можна єи не любити — а панѣ Амелія и теперь єго ще такъ само ненавидить, и мене такожь, бо я до матери подôбный. Заразъ вôдъ першого дня знавъ я о тôмъ. — Вынеси се — сказала панѣ Амалія до служачого — и казала забрати зъ мого столика мамину фотоґрафію. Вôдъ сего часу я такожь не можу любити панѣ Амеліи. — Она для мене добра, дуже добра, але коли мы самѣ, и она глядить на мене, знаю, що мыслить о мамѣ и зимно робить ся менѣ, страшно зимно...

— И хотѣвъ бы я утѣкати — утѣкати до Парижа та побачити цвинтарь и се мѣсце, де поховали маму... Тато не лежить коло неи єго перенесли тутъ. Панѣ Амелія такъ хотѣла, але знаю добре, що вôнъ приходить въ ночи и гнѣвае ся на ню та спати ѣй не дае... Неразъ входить до моеи комнаты, я єи такъ бою ся! Гадае, що сплю, замыкаю очи, але чую, що она глядить на мене...

— Ахъ, кобысь ты мôгъ побачити, якѣ цвѣты, якѣ чудовѣ рожѣ цвитуть на могилѣ матери! Зъ татомъ я тамъ часто ходивъ. То на цвинтари Пере-Ляшесъ. Чи бувъ ты тамъ коли? Мôй Боже! якъ бы я хотѣвъ тамъ вернути!...

Частѣ и сумнѣ розмовы зъ Маркилцемъ довели насъ уложити спôльно проєктъ. Здаеся, що Маркилцьо першій єго выгадавъ, менѣ єго тôлько пôддавъ — але менѣ рôвно-жь здавало ся, що я єго першій выгадавъ.

Именины панѣ Амеліи надходили. На кôлька днѣвъ передъ тымъ Маркилцьо звѣрывъ ся менѣ, що горячо моливъ ся до Бога о помôчь и що єму Панъ Бôгъ зôславъ вдохновенье. Додати мушу, що мы якъ разъ вôдправили першу сповѣдь та що були загорѣлыми исповѣдниками реліґіи. Пляны будучого житя и польованя въ Америцѣ були переплѣтанѣ мріями про вступленье до монастиря. Се згадане вдохновенье вôдъ Бога дуже було подôбне до звычайного жарту двохъ бутныхъ хлопцѣвъ. Ходило тутъ не менше, не бôльше, лишь о се, щобы потайки выкрасти ся зъ дому. Однакъ цѣль вôдбирала тому намѣрови вдачу жарту. Мы загадали пôйти до Парижа на цвинтарь Пере-Ляшесъ и повернути вôдтамъ въ день именинъ панѣ Амеліи.

— Принесемо ѣй — казавъ Маркилцьо — вѣнокъ зъ рожь, зôрваныхъ на гробѣ матери. Скажемо, що се она присылае и просить, щобы панѣ Амелія вôддала менѣ єи фотоґрафію и хоть трошки мене любила.

— Пôйду за тобою всюды — прирѣкавъ я горячо Маркилцеви — и ось обговорюемо найлѣпшій способъ, якъ выдôстати ся зъ мѣсточка и доѣхати до Парижа. Въ тôмъ часѣ одинокою комунікацією зъ Парижомъ бувъ старый вôзъ почтовый, запряженый чотирма кôньми. Мы бачили що дня той вôзъ, переповненый селянами въ синихъ блюзахъ и мешканцями нашого мѣсточка; але що зъ того! — мы не могли нимъ послужити ся. По перше: кондукторъ насъ знавъ, — по друге: спôльне наше майно выносило несповна чотири франки.

По точнôмъ обчисленю вôддали порѣшивъ я, що: если потребуемо одну годину перейти милю (то вже було справджене), то будемо потребувати 20 годинъ, щобы перейти дорогу до Парижа, або 20 миль, — тожь, коли выйдемо о 9-ôй вечеромъ то будемо въ Парижи на другій день по полудни. Йдемо на цвинтарь и зрываемо цвѣты. Переночувати можемо у насъ. Въ цѣлôмъ домѣ есть тôлько стара паша наймичка, Августа. Она насъ не выжене. На другій день, добре вôдпочавши и попоѣвши, выберемо ся въ дорогу и есьмо тутъ рано въ день именинъ.

Хиба вже нѣколи въ житю не зазнаю такои радости, якъ въ ту нôчь осѣнну, теплу, спокôйну, коли удалось менѣ выхопитись зъ хаты и коли я побачивъ мого товарища, выжидаючого при дорозѣ на означенôмъ мѣсци. Мы взялись за руки и, не кажучи слова, скоро рушили зъ мѣсця. Мѣсяць освѣчувавъ ясно дорогу, надаючи кождому предметови якѣсь надприродни виды. При иншихъ обставинахъ, анѣ я, анѣ мôй товарищь, не були бы нѣколи перейшли такъ вôдважно черезъ лѣсъ, котрый вôдъ легонького вѣтру таемно шумѣвъ, а кождый стрѣченый вôзъ або подорожный наполохавъ бы насъ немало.

Неразъ въ день мы утѣкали передъ чужимъ псомъ — теперь стрѣтили неодного, що бѣгъ за паномъ або домôвь. Але що насъ обходили страхи, люде и звѣрята! Мы бачили тôлько нашу мету и вандрували безъ вôдпочинку майже до рана. При блѣдôмъ свѣтлѣ зараня я перечитавъ на стовпѣ придорожнôмъ, що еще 60 кільометрôвъ дѣлить насъ вôдъ Парижа. Страхъ не задержавъ насъ на тôй старôй дорозѣ, котрои довга стяжка розвивала ся передъ нашими очима; але числячи по дитячому вôддаленье, не обчислили мы утомы по безсонноѣ ночи и по форсовноѣмъ маршу. Еще 47 кільометрôвъ — и мы мусѣли усѣсти на копици сѣна, — еще 47 — а десятилѣтнѣ нашѣ ноги вôдмовили намъ послуху.

И сидимо притуленѣ одинъ до другого, — Маркилцьо плаче, що ажь страхъ.

Чи-жь потребую оповѣдати, якъ скôнчила ся та наша епопея... Вертаемо до мѣсточка въ старôмъ повозѣ адмірала, въ котрôмъ вôнъ самъ выбравъ ся, щобы насъ вôдшукати. Йдучи въ тамту сторону мы не боялись анѣ страхôвъ, нѣ людей, нѣ псôвъ, — теперь дрожали на гадку, стрѣчи зъ панею Амеліею и розмовы зô своякомъ.

Коли я оставъ вже самъ зъ нимъ и учувъ суворе питанье: „чи схочешь вытолкувати менѣ, що се все значить, заки тебе до дому вôдôшлю?“ — такій страхъ мене напавъ, що я забувъ на дане товарищеви приреченье и зрадивъ єго. Я присягъ Маркилцеви торжественно, що нѣколи нѣкому не вôдкрыю єго терпѣня жалю до панѣ Амеліи — а теперь я оповѣвъ все своякови, выдавъ тайну нашои прогулки.

Суворе лице мого судьѣ, опалене, поморщене, на котрôмъ позôстали слѣды 25 лѣтъ проведеныхъ на мори, выражало тôлько доброты и зворушеня, що осьмѣленый я просивъ:

— О, най панѣ Амалія простить Маркилцеви — скажѣть ѣй, що се я усему виненъ. Знайдѣть яку вымôвку, тôлько най она о нѣчôмъ не довѣдае ся! Я прирѣкъ Маркилцеви, присягъ... Ахъ, она еще бы гôрше єго не любила. Укарай мене, якъ тобѣ подобае ся, але не вôдсылай мене до Парижа. Дозволь менѣ лишити ся зъ Маркилцемъ до кôнця вакацій. Вôнъ тôлько мене маѣ на свѣтѣ..

— Зроблю се, що узна вôдповѣднымъ — перервавъ менѣ адміралъ нѣбы то суворо, але я дочувъ въ єго голосѣ наче зъ горы при-

тѣшились, коли правительство форитувало одну або другу партію.

Въ 1880-тыхъ рокахъ, здавалось, наступивъ лѣпшій зворотъ Партіи зблизились до себе, стали до спѣльной роботы и уладили то славне вѣче у Львовѣ, котрого вѣдгомонъ вѣдбивъ ся не лишь о цѣлу Австрію, але и о заграницю. А вѣче славне було за-для того, що его скликували обѣ партіи. Тогдѣ Русины стояли въ опозиціи, народъ орґанізувавъ ся, а вороги мусѣли зъ нами числити ся. Найкрасшій результатъ спѣльной роботы выявивъ ся тымъ, що Русины выбрали своихъ 16 послѣвъ, бо боролись въ имя спѣльной идеѣ.

Рѣкъ 1889 бувъ найкрасшій въ розвитку руского народа. Клюбъ рускій стоявъ въ спѣльнѣй опозиціи и становивъ гордѣсть кождого Русина на видъ такой репрезентаціи. Тогдѣ вѣнъ здобувъ собѣ поважанье; Поляки и правительство почали думати, що и Руснамъ треба дати рѣвнѣ права, бо се народъ сильный и зрѣлый. Я бувъ свѣдкомъ тои подѣи и гордѣвъ, що я Русинъ. Здавалось, настали лѣпшій часы; боротьба партійна пропала и Русь створила зновъ одну родину. Въ тѣмъ дусѣ вела ся робота въ клюбѣ; заносило ся на примиренье партій. Довершенье примиреня було-бъ дуже важною задачею и переходило бы въ памяти потомкѣвъ вѣдъ рода въ рѣдъ.

Однакъ то дѣло не довершило ся. Якесь зловѣще фатумъ розвѣяло надѣѣ и спровадило „нову еру“, [Голосы: Ганьба!] день 25-того падолиста завдавъ тяжку рану, бо обернувъ силы до братоубійчои боротьбы. Солідарнѣсть розбила ся, наша сила зменшила ся о половину, — зъ нами перестали числити ся. Не кидаю каменемъ на творцѣвъ „новои еры“, бо я пересвѣдченый, що они робили въ добрѣй интенціи. Але то всѣ чуемо и бачимо, що „нова ера“ принесла намъ нещастье. Се пѣзнали и тѣ, що дались заманити и они цураютъ ся нинѣ своеи дитины.

Порѣвнавши здобутки „новои еры“ зъ попереднымы роками бачимо, що всѣ користи, якѣ одержали Русины на поли шкѣльництва, рѣвняютъ ся великѣй стратѣ въ народнѣмъ білянсѣ. Карнѣсть пропала, селяньство здеморалізоване, бо его здеморалізувала интеліґенція. Отже, если не станемо пѣдъ одинъ прапоръ, если не сполучимо силъ противъ правительства, значить, мы пропащѣ. Крайный часъ подумати о згодѣ, если не хочемо, щобы насъ змели зъ лица землѣ. Згода будуе, а незгода руйнуе, и того найлѣпшій доказъ на послѣдныхъ выборахъ до рады державнои, зъ котрого выплываe наука ось та, щобы мы помирились. Народъ кидаe ся зъ роспуки въ рамена правительства, бо не знаe кого слухати. И „нову еру“ заннавґуровано на те, щобы выдерти провѣдъ зъ рукъ дѣятелѣвъ руского народа, а вѣддати кому иншому.

Де-жь намъ помѣчь? Не у Львовѣ ви глядати; тамъ кипить, хороба деморалізаціи охопила интеліґенцію и точить такожь селянина. Такъ довше не може и не повинно бути. Мусимо погодити ся, доки ґанґрина и „нова ера“ не перейшла въ кѣсть и кровь. Мы не знаемо, чи маемо якѣ права; нашѣ свята зневажають, духовеньство секують, пѣдозрѣвають о шизму, наставляють контрольорѣвъ въ особахъ писаря, економа и жандармѣвъ. А порядный лишь той, хто вырѣкаeсь своеи народности. Урядникѣвъ-Русинѣвъ высылали и высылають до захѣдноп Галичины — значить нема полѣшеня.

Але киньмо заслону на то, що було, забудьмо минуле и сполучѣмъ ся разомъ не оглядаючись на Львѣвъ, и завѣзвѣмъ послѣвъ, щобы и они сполучили ся. Въ насъ не може бути партій, бо народъ не знаe партій. И правительство робить, если робить, не для партій, але для цѣлого народу.

Щобы уможливити консолідацію силъ, мы завязали політичне товариство „Руску Раду“, а цѣль его: розвитокъ рускои народности, яко самостѣйнои, и оборона належныхъ правъ. Мы всѣ пишемось на то, и се програма цѣлого народа. На основѣ тои програмы хочемо спорити всѣхъ Русинѣвъ тыхъ повѣтѣвъ пѣдъ проводомъ „Рускои Рады“. Карнѣсть мусить бути привернена и нѣхто не зможе выломитись зъ пѣдъ неи пѣдъ загрозою зрадника народу. Выдѣлъ товариства буде вести політику и боронити правъ, а вѣдъ членѣвъ домагае ся, щобы они були Русинами и не спускались на чужу помѣчь. Русинъ повиненъ говорити и писати все и всюды по руски, священики повинни переводити своe урядованье по руски, селяне повинни домагати ся въ старостваxъ, судахъ, такожь у нотарѣвъ, адвокатѣвъ списаня протоколѣвъ въ языцѣ рускѣмъ, и въ дома повинни споруджувати термінатки, завѣщания такожь въ языцѣ рускѣмъ. Всѣ уряды громадскій повинни уживати руского языка, яко урядового въ письмѣ и словѣ, бо се запоручене основными законами, а нѣхто не смѣe того заборонити. Языкъ рускій, то даръ Божій, котрымъ не вѣльно помѣтувати. Поляки высмѣвають такого брата свого, що уживаe языка нѣмецкого, замѣсть свого рѣдного. Такъ и мы повинни пятнувати кождого, хто провинить ся въ тѣмъ взглядѣ.

Въ справахъ народныхъ не смѣемо уступити нѣ кроку. До радъ громадскихъ, повѣтовыхъ, до сойму и рады державнои мы мусимо выбирати своихъ людей, що не дадуть ся звести. Провѣдники въ повѣтѣ рѣшають кожду справу, а послѣдна инстанція e „Руска Рада“. До насъ не смѣe нѣхто мѣшати ся.

„Жовкѣвска Руска Рада“ буде стояти на сторожи правъ, буде вамъ помагати, а вы вѣднесѣть ся до неи зъ повнымъ довѣрьемъ. Нинове! — не для себе завязали мы отсе товариство; політику не легкѣ вести. Але мы хочемо зъ посвященьемъ служити вамъ, вы-жь подайте помѣчну руку. Де вѣльше людей, тамъ мусить хтось бути головою-провѣдникомъ, и ся задача припала якъ-разъ нашѣй „Рускѣй Радѣ“, котра хоче боротись за права свого народу. Мы не бажаемо чужого, зъ Поляками хочемо жити въ згодѣ, але нехай они не здержують нашого розвитку и дадуть то, що намъ належить ся.

Въ тѣмъ напрямѣ ставлю таку резолюцію:

1) Загальнѣ зборы політ. тов. „Руска Рада“ узнають теперѣшне положенье руского народу невѣдраднымъ и не вѣдповѣдаючимъ его правамъ и потребамъ;

2) узнають роздоръ партійный на Руси згубнымъ и шкѣдливымъ розвиткови рускои народности;

3) констатують, що політичнѣ права Русинѣвъ нарушують ся систематично, що „нова ера“ причинилась до ослабленя нашои силы вѣдпорнои, бо не лише дэморалізуе нашу интеліґенцію, але такожь и селяньство, ту пѣдставу народнои екзистенціи;

4) узнають за конечне примиренье рускихъ партій и солідарну оборону нашихъ правъ конституційныхъ;

5) въ виду того зборы взывають а) рускихъ послѣвъ сѣмовыхъ, щобы безъ взгляду на партійнѣ погляды, въ пожертвованьемъ личныхъ амбіцій сполучились конечно въ одинъ клюбъ посольскій; б) всѣхъ послѣвъ рускихъ, якъ репрезентація краевои, такъ и державнои, щобы якъ одинъ мужъ станули въ оборонѣ покривдженыхъ правъ Русинѣвъ, щобы высказали смѣло и отверто всѣ нашѣ кривды та щобы стремѣли до розширеня, а радше выборенья привалежныхъ нашихъ правъ; в) вкладае на всѣхъ рускихъ послѣвъ обовязокъ, щобы передовсѣмъ спѣльно мѣжь собою обдумали способъ помиренья партій на Руси, щобы въ тѣй цѣли скликали на спѣльну нараду всѣхъ рускихъ дѣятелѣвъ въ Галичинѣ безъ розницѣ партій въ цѣли уложеня загальнои програмы політичнои, а вкѣнци щобы зааранжували всенародне вѣче въ цѣли фактичного переведеня черезъ всѣхъ Русинѣвъ такъ дуже пожаданои згоды на Руси.

Сю резолюцію приймили зборы безъ дієкусіи.

(*Дальше буде.*)

Політичне убійство.

Въ суботу вечеромъ розбѣйшлась по Празѣ сензаційна вѣсть, що челядникъ рукавичничій Алойсій Мрва убитый у власномъ мешканю. Мрва бувъ звѣстною личностію не лишь въ Празѣ и Чехіи але такожь и въ цѣлѣй Австріи, бо молодо-ческій послы д-ръ Герольдъ и д-ръ Ґреґоръ отверто въ радѣ державнѣй заявили, що Мрва есть аґентомъ провокаційнымъ, оплачуванымъ поліціею. Виправдѣ міністеръ справъ внутрѣшныхъ маркизъ Бакегемъ заперечавъ закидови Герольда, а такожь и поліція прагска выперла ся всякои звязи зъ Мрвою, то все-таки опінія публична вказувала на Мрву, яко на платного аґента провокаційного, котрый устроювавъ тайнѣ стовариша, втягавъ до нихъ молодиковъ а вѣдтакъ доносивъ поліціи. Загалъ знавъ Мрву пѣдъ популярною назвою: Ріголєтто зъ Тосканы.

Мрва мавъ нагоду познакомитись близше зъ поліціею и ворохобничими кругами въ Празѣ. Передъ чотирма роками выкрыла поліція прагска тайне товариство „Пѣдземна Прага“, а Мрва бувъ однымъ зъ основателѣвъ и великимъ майстромъ того товариства. До товариства належали малолѣтнѣ хлопцѣ и намѣряли радше заниматись звычайными крадежами анѣжь політичными справами. По переведенѣмъ слѣдствѣ выпущено всѣхъ на волю. Другій разъ стававъ Мрва передъ судомъ, обжалованый о спѣвучасть въ ексцесахъ роббтничихъ въ Страшицяхъ, але и симъ разомъ бувъ увольненый. Коли-жь въ осени с. р. зачалась нагонка за членами тайного товариства „Омладины“, попавъ ся въ руки поліціи такожь Мрва, але по переслуханю выпущено его на волю, хоць актъ обжалованя, выготовленый до процесу членѣвъ „Омладины“, закидае и Мрвѣ карыгодий злочины. Отсе и се причинилось до скрѣпленя пѣдозрѣня, що Мрва есть аґентомъ провокаційнымъ. Коли-жь ще д-ръ Герольдъ заявивъ въ палатѣ послѣвъ, що въ его рукахъ записки Мрвы, зъ котрыхъ слѣдно задачу Мрвы, яко аґента провокаційного, загальна опінія рѣщучо звернулась противъ Мрвы. Зъ тыми записками справа була така: Мрва мавъ коханку, а та мала брата, загорѣлого патріота, котрого Мрва втягнувъ до товариства „Омладины“. По выкрытю и увязненю членѣвъ „Омладины“ дѣвчина зъ мести на Мрву за увязненье брата доручила д ровн Герольдови записки Мрвы.

По розкрытю публичнѣмъ вчинкѣвъ Мрвы, настали для него прикрѣ часы. Всѣ вказували на Мрву, яко на зрадника и аґента провокаційного, а зъ Мрвою приставало лишь трохъчотирохъ товаришѣвъ. Мрва перечувавъ кару за свои вчинки, бо недавно сказавъ до товариша свого Берджіха Квідеры, згадуючи, що одинъ его знакомый купивъ собѣ гарный штилетъ: „Бою ся, що мѣй товаришь пробье мене тымъ штилетомъ“. Перечутье Мрвы сповнилось

Мрва мешкавъ на Малѣй сторонѣ разомъ зъ тѣткою Анною Керавшевою. Керавшева мала малый склепикъ зъ выробами рукавичничими. Въ суботу вечеромъ о пѣвъ до 9-тои прийшла Керавшева до поліціи и донесла, що ей братанчь Мрва лежить неживый и що его очевидно убито. На мѣсце убійства поспѣшила заразъ комісія судова и застала тутъ Мрву въ першѣй комнатѣ мешканя Керавшевои на земли неживого а зъ пробитои лѣвои груди его плыла кровь. Показало ся, що Мрва мавъ на три центіметры глубоку рану вѣдъ пробитя въ грудь якъ-разъ проти серця, окрѣмъ того слѣды на шиѣ, якъ коли-бъ его хтось душивъ. Що тутъ самоубійство було зовсѣмъ выключене, вказували на то всѣлякѣ обставины. Передъ домомъ, де стало ся убійство, зѣбрала ся була заразъ велика товпа цѣкавыхъ.

Керавшева зѣзнала до протоколу, що ей братанчь гравъ ще пополудни въ карты зъ своимъ приятелемъ, челядникомъ слюсарскимъ Долѣжалемъ и якимсь маляремъ, котрому на имя Отто, а котрого прѣзвища она не знаe. Межи 3 а 4 год. була Керавшева въ помешканю и выдѣла то, а вѣдтакъ пѣйшла до свого краму напротивъ мешканя. Коли опѣсля вернула около 6 год, застала мешканье замкнене, а передъ помешканьемъ стоявъ челядникъ слюсарскій Дворжакъ, котрый выдававъ ся чогось змѣшаный. Обоe они добували ся до дверей, але не могли отворити. Въ мешканю було тихо и они не могли дѣстати ся до середины. Дворжакъ сказавъ, що може сусѣдка буде знати, де подѣвъ ся Мрва. Вѣнъ пѣйшовъ до сусѣдки а Керавшева вернула назадъ до краму. За три чверти годины прийшовъ Дворжакъ зновъ до Керавшевои до склепу и казавъ ѣй, щобы она йшла до мешканя и ковтала, але она не пѣйшла Дворжакъ выйшовъ, а за хвилю вернувъ ся и сказавъ, що Мрва лежить на земли очевидно неживый. Керавшева побѣгла заразъ до дому и дѣйстно застала тутъ Мрву неживого; вѣнъ мавъ ще въ руцѣ папердѣ, котрыми прикрашавъ собѣ на рѣздво яличку. Хтось напавъ его очевидно пѣдчасъ сеи роботы и убивъ. Керавшева перепуджена побѣгла тогды зъ Дворжакомъ на поліцію и дала знати.

Скоро лишь поліція покѣнчила слѣдство на мѣсци, розпочала заразъ глядати злочинцѣвъ, а Дворжака арештовано. Въ ночи зъ суботы на недѣлю арештовано двохъ знакомыхъ убитого, а именно Долѣжаля и якогось Драґана. Комісія судово-лѣкарска орекла, що убійникъ напавъ Мрву, коли той стоявъ, вхопивъ его насампередъ за горло а вѣдтакъ пробивъ. Убійникъ обтиравъ очевидно нѣжь зъ крови, бо знайдено зѣмятый закровавленый папѣръ.

Про выкрытье и увязненье убійцѣвъ Мрвы доносять зъ Праги такій вѣсти:

Поліція знала зъ-разу зъ тыхъ двохъ особѣвъ, що грали зъ Мрвою въ карты передъ убійствомъ, лишь одного роббтника фабричного Отокара Долѣжаля, бо его прозвище подала поліціи Керавшева. Долежаль бувъ звѣстный поліціи зъ того, що пересидѣвъ сѣмь тыждневъ въ слѣдствѣ за звязь зъ „Омладинистами“. Комісарь поліційный Оличь удавъ ся ще въ суботу въ ночи до мешканя родичѣвъ Долѣжала въ Жишковѣ, але его тамъ не заставъ. Родичѣ Долѣжаля заявили, що не знають де сынъ забавляе ся, але що вѣнъ пристае звычайно зъ челядникомъ шевскимъ Кшіжемъ. Аґенты поліційнѣ выглядѣли мешканье Кшіжа, котрый рѣвножь бувъ въ слѣдствѣ, и вже въ недѣлю рано о 8-бій годинѣ прийшовъ комісарь Оличь до его мешканя, де заставъ Долѣжаля. Долѣжаль зѣзнавъ, що нѣчого не знаe про убійство. Признавъ ся, що вправдѣ бувъ въ суботу по полудни у Мрвы и гравъ тамъ въ карты зъ Мровою и челядникомъ лякерничимъ Драґаномъ, але по двохъ годинахъ выйшовъ и не знае що дальше стало ся. По зѣзнаняхъ поліція увязнила Долѣжаля и Кшіжа, а рѣвночасно зачала глядати за Драґаномъ. Передъ мешканьемъ Драґана поставлено аґента поліційного и сей увязнивъ его.

Драґанъ и Долѣжаль, переслуханѣ въ поліціи, не признали ся до злочину, хочь и зѣзнали, що въ суботу по полудни грали зъ Мрвою въ карты. При тѣмъ зѣзнаню выдержали оба черезъ недѣлю и понедѣлокъ до полудня. Ажь въ понедѣлокъ по полудни при поновнѣмъ переслуханю заявивъ Долѣжаль, що „если Драґанъ звѣльнить его зъ присяги, то тогдѣ признаеть ся до всего“. Сейчасъ прикликано Драґана и комісарь Оличь повторивъ ему заявленье Долѣжаля. На се заклыкавъ Драґанъ до Долѣжаля: „Не вѣдкликуй того, що подавъ до протоколу“. Ажь по довгихъ намовахъ комісаря признавъ ся Долѣжаль, а опѣсля и Драґанъ, що доконали убійства Мрвы

Въ суботу по полудни — якъ зѣзнали — выйшли Долѣжаль и Драґанъ зъ мешканя Кшіжа на Жишковѣ и выбрали ся до Праги. Прийшовши передъ дверѣ мешканя Мрвы, сказали умовленый окликъ. Мрва замыкавъ ся послѣдными часами завсѣгды на ключь и не впускавъ нѣкого безъ оклику. Въ суботу окликъ бувъ: Červená mocno sedma (червона сѣмка). Мрва отворивъ дверѣ, впустивъ товаришѣвъ и незабаромъ засѣли до картъ. Заграли маріяша. Мрва мавъ при собѣ лишь 20 кр., коли програвъ 3 кр., заявивъ, що дальше грати не буде, лишь буде поратись около прибраня ялички. Долѣжаль и Драґанъ помагали Мрвѣ, але незабаромъ заявили, що хотѣли бы попробуватись на шаблѣ и просили Мрву, щобы давъ имъ шаблѣ. Мрва вѣдповѣвъ, що шаблѣ не маe, бо поліція забрала ему все оружье зъ хаты. На се Долѣжаль и Драґанъ зачали жартомъ бороти ся. Мрва смѣявъ ся, при чѣмъ спѣвавъ якусь хорватску пѣсню, въ котрѣй говорить ся, що „зрадникови належить ся смерть“. „Та пѣснь — зѣзнали оба убійники — вразила насъ дуже, а заразомъ и заохотила до чину“. Мрва переставъ спѣвати ту пѣсню, а натомѣсть зачавъ спѣвати якусь веселу пѣсню польску.

Въ тѣй хвили звернувъ ся Долѣжаль до Драґана зъ словами: „Бедржіхъ (Францъ), если теперь не возьмешь ся до роботы, то не хочу зъ тобою бѣльше говорити!“ По тыхъ словахъ хопивъ Драґанъ Мрву за горло и кинувъ до землѣ. Долѣжаль пѣдбѣгъ, добувъ зъ кишенѣ штилетъ и зъ цѣлою силою пхнувъ Мрву въ лѣву грудь. Зъ раны трыснула кровь — Мрва не живъ. Долѣжаль обтеръ штилетъ зъ крови о заслоны и разомъ зъ Драґаномъ выйшли зъ мешканя. Коли переходили черезъ мѣстъ на Велтавѣ, Долѣжаль кинувъ штилетъ въ рѣку. Вѣдтакъ зайшли до реставраціи, де заграли собѣ спокѣйно въ білярдъ Около 4 годины удали ся до мешканя Кшіжа, де переночували.

Таке зѣзнанье зложили оба убійники. Поліція уважае Кшіжа моральнымъ моторомъ того убійства. Убійство Мрвы выкликало велику сензацію въ Празѣ, а всѣ цѣкавѣ яке становище займуть молодо-ческѣ ґазеты. Говорять, що орґаны молодо-ческѣ покладуть головну вагу на доказанье, що Мрва бувъ зрадникомъ и аґентомъ провокаційнымъ, а здержать ся вѣдъ осужденя самого злочину.

речене прощенье. Длятого, мимо зазнаныхъ вражѣнь, апетитъ мѣй принѣсъ правдиву славу поданѣй стравѣ — и незабаромъ я снавъ спокѣйно Збудивъ ся пѣзно, але разомъ зѣ мною и моя совѣсть, що менѣ докоряла зломаною присягою, даною товаришеви. Уява моя представляла рѣчи усе гѣршими, якъ були, то-жь блудила въ найсумнѣйшихъ здогадахъ — Такъ, я сподѣвавъ ся всего, зъ выимкою того, що мене ждало.

— Но — закликавъ своякъ Генрикъ прийшовши до моеи комнаты — збирай ся скоро и бѣжи до панѣ Амелін дѣзнати ся, якъ маe ся Маркилцьо.

— Може слабый? — запытавъ я зѣ страхомъ.

— Е, нѣ — трохи змученый. Що правда, шибеникови, се належить ся. но, рушай — Маркилцьо жде на тебе.

И анѣ слова о нашѣй пригодѣ, о карѣ, що насъ ждала, такожь анѣ слова. Поясненье знайшовъ я въ комнатцѣ мого товариша.

При его постели сидѣла панѣ Амалія, але вже не та сама, инша — цѣлкомъ инша — зъ такимъ солодкимъ усмѣхомъ на блѣдыхъ устахъ, зъ такимъ выразомъ туги въ заплаканыхъ очехъ, а такъ нѣжно гладила личко дитины, пытаючи:

— А що дитинко, лѣпше тобѣ?

— О лѣпше, лѣпше, дякую тобѣ бабуню — вѣдповѣвъ Маркилцьо.

И глядѣвъ въ нѣмѣй екстазѣ на фотоґрафію, умѣщену на покривалѣ — неописана радѣсть яснѣла въ его глубокихъ очахъ. Обоe, бабка и внукъ такъ були занятѣ — она вдивлюючись въ его помарнѣле личко, вѣнъ приглядаючись фотоґрафіи — що не чули мого приходу. Я не потребувавъ ихъ поясненъ, бо догадавъ ся, що адміралъ повторивъ пани Амелін мое оповѣданье и що въ серци старои завзятои женщины нѣмый бѣль дитины, который она дотеперь уважала за упоръ и бракъ серця, побѣдивъ та затеръ цѣлу, такъ довго плекану ненависть до помершои. Фотоґрафія, звернена сиротѣ, була наче запорукою сердечного поеднаня и прощеня.

* * *

Ось отсихъ спомиковъ пѣшовъ я шукати въ старѣмъ мѣсточку на Иль-де-Франсь, въ котрѣмъ нѣчого не змѣнило ся. Рѣчка такъ само плыве, — тотѣ самѣ домки стоять — по вѣкнахъ и на ґанкахъ такъ само цвитуть фуксіи и ґераніюмъ. Заразъ зъ дверця (а есть се одинока нова будовля въ тѣмъ глухѣмъ куть) побачивъ я ту саму на пѣвъ розвалену вежу замчиска и дивну дзвонницю церковцѣ — и мѣстъ, а за нимъ домъ свояка Генрика и домъ панѣ Амелін. До кого они нинѣ належать? Своякъ Генрикъ померъ вже давно записавъ майже цѣле майно на шпиталѣ и школы Мого шестиґыждневого товариша нѣколи вже бѣльше я не стрѣтивъ Чи жие? А може се вѣнъ мешкае въ домѣ панѣ Амелін? Если жие, якій вѣнъ теперь? Чи зѣстало въ нѣмъ щось зъ тои романтичнои душѣ дитины, котра мене тогдѣ такъ пѣрвала? Я такъ змѣнивъ ся... такій гѣркій ставъ.

Замѣсть задзвонити до замкненои фѣртки, я усѣвъ на лавочцѣ надъ рѣкою, вѣдки мѣгъ бачити мѣсця, де мы найтѣпше любили бавити ся — и оглянувши ихъ вѣдъѣхавъ.

О Маркилци я навѣть не пытавъ. На що? Въ моѣмъ споменѣ позѣстане на все, краснымъ, чуднымъ дитятемъ — а може я знайшовъ бы его перемѣненого въ звычайного мѣщуха.

Въ дружбѣ якъ и въ любови, нѣколи не треба щукати спомиковъ подзѣйныхъ, если хочемо заховати ихъ незмѣнными.

Переклавъ *Леонъ*.

Дописи „Дѣла”

Зъ Бережанъ.

[Вечеръ св. Николая въ Боянѣ бережанскѣмъ.]

Въ недѣлю 17 грудня с. р. загостивъ и до нашого мѣста св. Николай а Боянови тутешному, про котрого подвиги мусѣвъ зачути великій чудотворець, припала тота честь, витати небесного гостя въ своихъ порогахъ.

О годинѣ 8 бій вечеромъ въ святочно прибраныхъ комнатахъ Товариства дожидала заповѣдженого прибутя свого покровителя численно зѣбрана дѣтвора зъ Бережанъ и околицѣ, числомъ коло 30 хлопчикѣвъ и дѣвчатокъ зъ родинами. Небавомъ середъ грому и таемничого свѣтла при звукахъ коляды „Богъ Предвѣчный“ появивъ ся гѣсть небесный, а повитавши зѣбраныхъ привѣтомъ „Миръ дому сему“, сердечнымъ словомъ промовивъ до молодого поколѣня, зазначуючи, що хочь вѣнъ ходить по цѣлому свѣту, то найбѣльше ему мила руска земля убога и рускій дѣточки, бо они завсѣгды чемнѣ, слухняни для родичѣвъ и богобоязливѣ а святого Николая зъ давенъ давна найбѣльше люблять и слухають. По семъ заявивши, що не найшовъ въ Бережанахъ дѣтей нечемныхъ, чимъ дуже радуе ся, роздавъ межи зачудовану дѣтвору рѣзни цѣкавѣ подарунки, причѣмъ кождѣй дитинѣ дѣсталось — ласкаве, батькѣвске слово.

Въ знакъ особливои симпатіи для „Бояна“ и его артистичного управителя надѣливъ рѣвножь п-ню Галю Нижанковску, жену дириґента о. Остапа, особливымъ подарункомъ

Дѣстались при тѣмъ и зѣбранымъ Бояністкамъ, котрыхъ видимо протеґуе святый Чудотворець „сласти небесни“ въ формѣ рѣзнородныхъ цукоркѣвъ; натомѣсть поганому родови „кавалерѣвъ“ заявивъ св. Отець Николай

чогось недовѣріе, вручаючи имъ дуже прикрѣ „листы небесны".

По вѣдходѣ св. Николая молодый народъ розглянувшись и натѣшившись подарунками, урядивъ нѣдъ проводомъ старшихъ Бояністовъ галасливу а веселу забаву въ „пташка", „котика и мишку" и иншѣ гры дѣточѣ а старшѣ обступивши кругомъ дѣтвору вторували веселымъ спѣвомъ, любючись наивною радостію малого свѣта.

По скромнѣй перекусцѣ, заправленѣй щирою, невымушеною розмовою, забавивъ всѣхъ зобраныхъ п. Луцикъ, співробітникъ „Посланника", двома комічными монольогами власного укладу, представившись публицѣ въ дуже дотепнѣй характеризаціи разъ яко п. Марнотравскій гербу Мочигемба, а вдруге яко „пенсіонованый" терціянъ шкільный п. Куделька послѣдный, розказуючи зъ великимъ піетизмомъ про свою жѣнку-небожку, котра щоденно переварювала вгощѣткою, „dla utrimani sventej zhody małżenskiej". Дальшу часть вечерниць выповнивъ спѣвомъ Боянъ, и такъ весело и широ тягнулась забава до годины 12 въ ночи, коли помучену и сонну вже дробноту треба було кладовити „въ стебло". Розрадуваній родичѣ покидаючи зъ повнымъ вдоволеньемъ гостинній комнаты бояньскій, заявили надѣю, що небавомъ устроить Боянъ другій вечерницѣ для „дѣтей старшихъ".

Сей вповнѣ удачный вечерокъ св. Николая показавъ намъ, що при щирыхъ заходахъ Бояна тутешного справдѣ далось бы тутки розбудити живѣйше житье товариске, неустаюче до теперь мѣжь Русинами, тымъ бѣльше, що мѣсцева и дооколична интеліґенція руска сама чуе конечну потребу такого житя и сама его усильно домагаєсь.

Тожь идучи за тымъ голосомъ публичнымъ, заохоченый надто дотеперѣшною удачею постановивъ Боянъ заразъ по упорядкованю своихъ комнатъ и читальнѣ устроити другій бѣльшій вечерницѣ, — на Маланки, — на котрѣ отсимъ всѣхъ охочихъ якъ найсердечнѣйше запрошуємъ.

Бояністъ.

Зъ Тернополя.

[Въ оборонѣ правды.]

Въ „Надѣсланѣмъ", помѣщенѣмъ въ ч. „Дѣла" зъ датою Бережаны 15-го грудня, а пѣдписанѣмъ сусѣдами о. Джулиньского немило насъ вразило менторство Вп. оо. авторовъ, де такъ зъ легкимъ серцемъ высказуєсь о партійнѣй нетерпимости, о нѣкчемнѣй клеветѣ и неправдѣ, о дробници, якою есть обсада гр. кат. парохіи въ Тернополи, о инсинуаціяхъ, и проч. Если бы вѣдповѣдати точка за точкою, то не знаємо, чи и котра-небудь часопись приялась, щобъ цѣлій ей стороны засыпувавати справою не обходячою такъ дуже живо цѣлый край. Мы мусимо обмежитись на коротку вѣдповѣдь.

Въ першѣй кореспонденціи „Дѣла" кождый читатель чей тѣлько добачивъ обективне представленье подѣ, зъ якою перепровадженo выборъ. Не вина кореспондента въ тѣмъ, що вмѣшались въ ту справу чинники, якій серце кождого правого чоловѣка обурити мусять; не вина рѣвножь кореспондента, що половина членѣвъ байрату усунулась вѣдъ голосованя и въ протоколѣ выборчѣмъ зазначили, що байратъ и комісарь не суть патрономъ, а лишь леґальна репрезентація мѣста, се есть рада мѣска. Не вина кореспондента, що усуваючій ся вѣдъ голосованя були люде свѣтлій зъ університетскими степенями, обзнанѣй зъ уставами адміністраційными взагалѣ а въ особенности зъ уставою громадскою и §. 109 уст. 3. тои-жь уставы. Не вина кореспондента, що згадавъ про дѣйстне обуренье по причинѣ надання презенты, яке панує мѣжь населеньемъ Тернополя якъ рускимъ такъ и польскимъ, та що нѣхто не вѣрить, щобъ ся незаконна подѣя могла бути затверджена властями до того управненными, тымъ бѣльше що загадано вносити леґальній протесты. Тѣлько було бы що-до першои кореспонденціи. Если бы не дальшій письма о. Джулиньского въ рускихъ ґазетахъ, а вѣдтакъ до живого обурююча и инвективами денунціяційными обкидуюча загалъ Русинѣвъ кореспонденція въ Przegląd-ѣ львѣвскѣмъ, то певно справа була бы утихла ажь до ореченя найвысшого трибуналу адміністраційного.

Появившеся условне заявленье о. Джулиньского въ „Галичанинѣ", що готовъ выждати до ухвалы рады громадскои, наповнило надѣю тернопѣльскихъ мѣщанъ рускихъ, що ихъ права будуть пошанованій, тожь чимъ скорше и безъ нѣчиеи рады зѣбрали они мѣжь собою пѣдписы до прилюдного прошеня, щобъ о. Джулиньскій зрѣкъ ся на теперь незаконно наданои презенты. Сумнѣвъ о. Джулиньского мѣщане поясняють въ тѣмъ письмѣ тымъ, що вказують ему прилюдно на молодика Василька Кордубу, що то вѣнъ зъ своими кѣлькома поплечниками, чи то письмами чи то лично информує зле о. Джулиньского о станѣ звору шеня мѣжь парохіянами. Не вина въ тѣмъ кореспондента, що заявленье о. Джулиньского появилось въ „Дѣлѣ" разомъ зъ заявленьемъ мѣщаньства. — Не вина кореспондента „Дѣла" и въ тѣмъ, що Przegląd помѣстивъ пристрастну допись, де зъ нечуваным цинізмомъ кидаєсь на Русинѣвъ тернопѣльскихъ, говорить нѣсенѣтницѣ о рубляхъ, пятнує щирыхъ Русинѣвъ именемъ „skrajnych moskalofilów". Та сама допись въ Przegląd-ѣ силкуєсь доводити, що доконаный выборъ есть правосильный, на що кождый юристъ тѣлько плечима здвигнути мусить, а вже цѣлкомъ смѣшнымъ выдає ся оправдуванье, длячого притримано въ монастири до 12-ои годины Карася та що въ пропозиціи Консисторіи поставлено не безъ причины о. Джулиньского на першѣмъ мѣсци, — коли тымчасомъ вѣдомо всѣмъ, що I-о loco поставленый о. крил. Бачиньскій, II о loco о. деканъ Чубатый.

Не вина кореспондента „Дѣла", що въ наслѣдокъ згаданои дописи въ Przegląd-ѣ обуренье Полякѣвъ въ Тернополи дѣйшло до крайности та що сего навѣть перестрашились патры Єзуиты, упевняючи кождого, що напишуть спростованье до Przegląd-у и здемаскують безпощадно злобного клеветника. Русины, видячи щире а не удаване обуренье Полякѣвъ, узнали за лѣпше поминути сю клевету яко негѣдну вѣдповѣди. Кореспондентъ „Дѣла" въ другѣй дописи не натякнувъ навѣть слѣвцемъ про Przegląd, тѣлько пояснивъ обективно, що вѣдтягнувшій ся вѣдъ голосованя три члены байрату суть бодай членами рады громадскои а голосувавшій три не суть репрезентантами навѣть рады. Подавъ зъ обовязку новинкарского вѣстку о поголосцѣ, що Єзуиты уступають зъ монастыря, бо говорять, що одинъ патеръ сказавъ до мнимого компетента о парохію Тернопѣль въ лѣтѣ сего року: „Nam by wystarczyło, żeby nam przyszły paroch na jakiś czas odstąpił cerkiewkę jedną, nim my o coś dla siebie postaramy się.

Вправдѣ сей компетентъ пѣзнѣйше приглянувшись тверезо, що не може мати выгляду на отриманье презенты, навѣть не компетувавъ, але бажанье патра розновсюднилось такъ, що о такій намѣры нѣдозрѣвано кождого кандидата нѣдпираного Єзуитами.

На тѣмъ тій двѣ кореспонденціи скѣнчились. Ажь знова неумѣстне заявленье, отвертый листъ и допись въ „Галичанинѣ" справу розбагнили. Въ кореспонденціяхъ не нарушено хосенной дѣяльности о. Джулиньского. Єсли бы кореспондентъ манъ на цѣли уймати славы и заслуги, то шукавъ бы сего въ артикулахъ письмъ сего Вп. автора або въ его домашныхъ вѣдносинахъ, а тутъ розходилось тѣлько о розясненье передъ свѣтомъ поступованя комісаря и охороненье рады мѣскои яко патрона передъ нарушеньемъ прислугуючихъ ѣй правъ. Бѣльше нѣхто не мѣгъ зъ тыхъ кореспонденцій дочитатись, хиба, що прикро Русинамъ зѣставати нѣдъ опѣкою незаконныхъ и непрошеныхъ куратѣровъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Завѣдатель опорожненои епархіи Велія, до котрои належать и иншій острови въ Кварнерійскѣмъ заливѣ, Францъ Воляричъ выдавъ свои днями важне для свого духовенства розпорядженье, котрымъ приказує **завести у всѣхъ костелахъ епархіи славяньске богослуженье**. Рѣвночасно приказавъ вѣнъ розбслати до всѣхъ священикѣвъ глаголитскій книги церковній, апробованій папою и призначенѣй для католикѣвъ Славянъ въ Чорногорѣ. Розпорядженье покликує ся на давній привілеѣ, нѣсля котрыхъ уживано въ своѣмъ часѣ глаголитскихъ книгъ церковныхъ въ епархіи велійскѣй. Часописи италійскій очевидно дуже озлобленій на Волярича за его розпорядженье и нѣдносять рѣзній закиды, щобы доказати, що поступокъ епископа неоправданый. Мѣжь иншими кажуть они, що хочь глаголитицѣ уживано колись на островѣ Велій, то однако не була она въ уживаню въ цѣлѣй теперѣшнѣй дієцезіи велійскѣй, бо на пр. на островѣ Арбе, котрый до 1832 року становивъ окрему епархію а такожь и на островахъ Люсинъ, Озеро и Херсо вѣдправляло ся богослуженье все по латинѣ, а языкъ славяньскій бувъ допущеный лише въ деякихъ селахъ при читанію апостола и евангелія. Мимо того опору Італіянцѣвъ выступивъ Воляричъ дуже енергічно и вже вѣдъ 1 н. ст. сѣчня 1894 має ся богослуженье правити по славяньски у всѣхъ костелахъ, тамъ-же де священикъ вже вправленый въ читаню глаголитики має таке богослуженье завести ся безпроволочно.

Берлиньска ґазета Nation подала змѣстъ брошуры появившои ся въ Лондонѣ, нѣдъ заг. „**Конституція** ґр. Льорисъ **Меликова**", а при тѣмъ подала деякій цѣкавій пояснення тои справы. Плянъ конституціи опиравъ ся на покликаню до рады державнои по части выбраныхъ по части именованыхъ заступникѣвъ народу. Сей плянъ нѣдписавъ царь Александеръ II дня 13 марта 1881 р. о год. 12½ въ полудне, а вѣдославши его до Льорисъ Меликова, тогдашного шефа комітету екзекутивного, поѣхавъ на нараду. Вертаючи зъ нарады, погибъ царь вѣдъ бомбы нігілістѣвъ. Наслѣдникъ Александеръ III хотѣвъ зъ разу выконати плянъ вѣтця, до чого причинивъ ся такожь листъ цѣсаря Вільгельма. Цѣсарь Вільгельмъ радивъ надати конституцію на такихъ основахъ: 1. Не надавати загального права голосованя, але такожь не обмежати право выборче нѣякимъ цензусомъ. 2. Завести систему двохъ палатъ зъ правомъ ухвалюваня законѣвъ, але безъ права звалювати міністрѣвъ. 3. Трилѣтный буджетъ зъ правомъ продовжуваня, если нового не ухвалено. 4. Не заступити доходѣвъ зъ дѣбръ державныхъ цивільною лістою. 5. Свобода вѣроисповѣданя, але не необмежена свобода науки и прасы — Знатній ученій, Чиченинъ и Градовскій, промовляли за конституцією; король зелѣзничій Поляковъ промавлявъ за рѣвноправностію жидѣвъ. Дня 18 марта предложивъ Льорисъ Меликовъ цареви Александрови III. справозданье; дня 20 марта приняла рада міністрѣвъ семома противъ пяти голосѣвъ проектъ конституціи пѣдписаный царемъ. За голосували: вел. кн. Володимиръ и міністры Валуевъ, Набоковъ, Сабуровъ и Абаза; противъ: Побѣдоносцевъ, Строгановъ, Сольскій, Милютинъ, Лѣвенъ и Посіетъ. Царь тѣшивъ ся тою ухвалою и сказавъ до вел. кн. Володимира: „Унавъ менѣ тягаръ зъ грудей". Але заки ще оголошено проектъ, наступила реакція нѣдъ управою Побѣдоносцева. — Книжка выдана заходомъ комітету, до котрого належать найзнатнѣйшій Россіяне.

Вѣдозва.

До Галицко-руского народу!

Зъ нагоды Святъ Рѣздвяныхъ и Нового Року витаємо Васъ Дорогій Земляки и приносимо Вамъ сердечній желаня идучи за примѣромъ дорогихъ Батькѣвъ нашихъ, — Веселыхъ Святъ и Щасливого Нового Року. — Дай Боже, щобы Вы були здоровій та щасливій, щобы Вамъ родила нива обильно золоте зерно, щобы худѣбка красно Вамъ ховала ся, щобы Вы дѣждали ся потѣхи зъ дѣточокъ Вашихъ, щобы не зазнали хоробы, болю, журбы нѣ клопотѣвъ, — а за те мали много гаразду и щобъ Вы въ щастю здоровлю прожили многій лѣта! — За ту просимо Васъ зъ щирого серця, щобы Вы и про насъ не забували, и щобы намъ красше коляду прислали т. є. обильнѣ датки на будову нашого рускаго народного театру. — Коли-жь краща нагода збирати датки на тую патріотичну, высоку и пожиточну цѣль, якъ не теперь? Чоловѣкъ радо дає, коли зачуе коляду: Гей дай Боже! Въ цѣлѣй громадѣ, мовь бы въ одній великѣй родинѣ, гомонять веселій пѣсни, радує ся вся тварь Божа!

Именно до Вашого серця пукаємо нинѣ Высокоповажане Духовеньство наше! Вы то були завсѣгды проводирями и ініціяторами при кождѣмъ патріотичнѣмъ дѣлѣ; тов, що до нинѣ нашъ нарѣдъ має, Вамъ найбѣльше завдячуе. — Вы и на нарѣдъ умѣете найбѣльше вплынути, и его до кождого патріотичного дѣла спонукати. Тожь не залишайте и теперь нашого дѣла, а благословити Васъ будуть потомки нашій зъ роду въ рѣдъ. Отъ при нагодѣ Рѣздвяныхъ Святъ выберѣть хлопцѣвъ и дѣвчатъ, най идуть по селу колядувати на фондъ руского театру. Побачимо, хто бѣльше заколядуе: чи хлопцѣ чи дѣвчата? — А имена рускои громады, що причинить ся тымъ чиномъ складкою для нашого театру, будуть записанѣ на памятку вѣчну въ „Золотѣй Книзѣ". Отъ въ Святу Недѣленьку передъ Рождествомъ зволить Панъ-Отець передъ Службою Божою зганути громадѣ, що буде читати акафістъ на упрошенье ласки Божои для щасливого поведеня будовы руского театру, промовляючи до прихожанъ, що годило бы ся, щобы бодай кождый ґазда и ґаздиня кинули по крейцару на тоту цѣль. — Имя громады буде зновъ вписане до пропамятнои Золотои Книги.

Отъ при вѣнчаню годить ся, щобы молодій въ такъ важный день для себе на цѣле житье, дати по лептѣ на жертвенникъ вѣтчины, — а зъ ними и родичѣ молодыхъ и свѣдки и всѣ гостѣ и т. п. Тымъ чиномъ збере ся красна сума для нашого театру, а Вы сповните красне патріотичне дѣло!

Тожь нѣдносимо голосъ зъ глубины душѣ, Отцѣ духовній! спомагайте насъ! Коли поведе ся намъ наше велике дѣло, свѣтъ побачить, що Русь живе!

Датки просимо присылати нѣдъ адресою: Комітетъ будовы руского народного театру у Львовѣ, ул. Вѣрменьска ч. 2.

Вѣдъ комітету будовы руского народного театру.

НОВИНКИ.

— **Про гостину „Зорѣ" въ Стрыю** пишуть намъ звѣдтамъ: „На покликъ тов. „Мѣщаньска Бесѣда" прибули въ недѣлю дня 17 н. ст. грудня до Стрыя члены тов. ремѣсничого „Зоря" у Львовѣ, и дали на користь свого братнього товариства аматорске представленье. Саля готелю краковского наповнила ся биткомъ публикою, переважно родинами мѣщаньскими, такъ що якъ Стрый стоить нѣколи ще тѣлько публики та саля не мѣстила, а що радѣстнѣйше, що майже выключно рускои. — Представлена була мельодрама „Чорный Матвѣй", для рускои сцены приспособлена Сгечиньскимъ. Нашій аматоры тримали ся дуже жваво, такъ що вражѣньe було таке, якъ бы мы не були на аматорскѣмъ представленю, але на представленю даванѣмъ фаховыми артистами. Публика надгороджувала аматорѣвъ живыми оплесками, и почуває ся до вдячности для пань и панѣвъ, котрій не пожалували трудѣвъ и на зазывъ Стрыянъ прибули охотно, щобы имъ приготовити такій приемный вечеръ. — Головній ролѣ занимали: панѣ Гринькова, панны: Петрина, Кисѣль и Горикъ, зъ мужчинъ п. Романовичь, Костѣвъ, Васѣка, Ильчишинъ и Шевчукъ. Усѣмъ тымъ панямъ и панамъ належить ся за ихъ патріотичне дѣло щира подяка, а вечеръ сей остане довго въ памяти стрыйскихъ мѣщанъ и ремѣсникѣвъ, яко примѣръ для молодого, а рухливого тов. „Мѣщаньска Бесѣда" — По представленю вѣдбувъ ся спѣльный комерсъ въ комнатахъ „Руского касина" и „Мѣщаньскои Бесѣды". Голова тов. „Мѣщаньска Бесѣда" д-ръ Озаркевичь повитавъ львѣвскихъ гостей патріотичною промовою, зазначивши, що той вечеръ повиненъ бути початкомъ орґанізаціи ремѣсникѣвъ и мѣщанъ въ цѣлѣмъ краю и внѣсъ тоастъ на розвитокъ тов. „Зоря". На се вѣдповѣвъ голова тов. „Зоря" п. Нагѣрный, котрый прибувъ зъ своимъ товариствомъ, нѣднѣсъ значѣнье такои орґанізаціи и трудности, якихъ „Зоря" за 10 лѣтъ свого истнованя зазнала та внѣсъ тоастъ на розвитокъ „Мѣщаньскои Бесѣды" въ Стрыю яко першого товариства на провинціи на ладъ львѣвскои „Зорѣ". — Вѣдтакъ забравъ голосъ п. Могильницкій и нѣднѣсъ великій заслуги п. Нагѣрного — та высказавъ свою радѣсть, що власне Стрыйщина выдала такого дѣяльного мужа. — Дальше вела ся оживлена забава переплѣтана тоастами ажь до пѣзнои годины, — а Зоряне выѣзджаючи заповѣли зновъ свѣй приѣздъ до Стрыя въ лѣтѣ, коли урядить ся спѣльный фестинъ. Давъ бы Богъ, щобы и по иншихъ мѣстахъ Галичины за примѣромъ Львова и Стрыя приступали наши ремѣсники и мѣщане до орґанізаціи а не пропадали въ чужѣмъ морѣ".

— **Гарный примѣръ.** Низшій урядники зелѣзничій въ Станиславовѣ выдали до своихъ товаришѣвъ таку вѣдозву. котру зъ признаньемъ треба пѣднести: „Братя честній! Спѣшѣмъ зъ помочею такѣй будовѣ, якъ нашъ правдиво-рускій театръ и зложѣмъ кѣлько хто може, а за таку красну цѣль Господь всѣхъ васъ вынагородить!" На сей щиросердечный и патріотичный зазывъ зложили Вп. пп.: Ил. Пѣдляшецкій 1 зр., П. Карабиновскій 1 зр., Я. Билянюкъ 1 зр., Борисъ 1 зр., Миколаенко 50 кр., Соболевскій 50 кр., Олесницкій 60 кр., Добряньскій 50 кр., Лопатиньскій 1 зр., Левицкій 50 кр., Парахонякъ 1 зр., Устіяновичь 40 кр., Мельникъ 50 кр., Бохеньскій 30 кр., Селецкій 40 кр., разомъ 10 зр. 20 кр. Всѣ жертвувателѣ зъ Станиславова.

— **О. Ириней Яворскій**, бувшій директоръ бучацкои ґімназіи, перебуваючи теперь въ Абязіи, надѣславъ на нашій руки 6 зр. зъ такою дописком: „Переводячи тутъ зиму приятно и весело, при гадавъ я собѣ и на рускихъ хлопчикѣвъ-школярикѣвъ. Прошу повысшу квоту употребити въ ихъ користь". — Грошѣ переслали мы тов. „Шкѣльнои Помочи" у Львовѣ.

— **Засѣданье краєвои комісіи для справъ промысловыхъ.** Дня 21 с. м. вѣдбуло ся засѣданье краєвои комісіи для справъ промысловыхъ нѣдъ проводомъ кн. Евст. Сангушка. Подаємо важнѣйшій ухвалы зъ сего засѣданя. — Д ръ А. Згурскій говоривъ о позичкахъ зъ фонду промыслового. Двомъ приватнымъ нѣдприємствамъ позичено 2.500 зр. и 6.000 зр., товариству ткацкому „Пряха" запомогу незворотну 1.000 зр. на спомаганье ткачѣвъ, щобы перерабляли и доповняли варстаты ткацкій такъ, абы тканины могли мати широкѣсть таку, якои свѣтъ торговельный жадає. — Внесеня дир. Роттера о заведенье спеціяльныхъ испытѣвъ для учительокъ ручныхъ роботъ жѣночихъ, передано секціи адміністраційній. — Радникъ И. Франке предложивъ докладный реґулямінъ, нѣля котрого має бути уряджена выстава шкѣлъ фаховыхъ у павільонѣ Выдѣлу краевого на загальній выставѣ краевѣй. Сей реґулямінъ принято. — Вѣдтакъ ухвалено 2 000 зр. запомоги на выставу малыхъ моторѣвъ и помѣчныхъ машинъ, котру дирекція краевои выставы 1894 р. має намѣръ урядити при помочи технольоґічного музею у Вѣдни. На тѣй выставѣ будуть малій моторы паровій ґазовій, бензиновій, кальоричній, електричній и машины помѣчній для столярѣвъ, бляхарѣвъ, шевцѣвъ, римарѣвъ, интроліґаторѣвъ и т. п. Всѣ они будуть въ руху; ремѣсники будуть на нихъ робити — Дальше ухвалено внести до Сойму нѣдвышку платнѣ управителя школы гончарскои въ Коломыи до 1.500 зр.; удѣленье запомоги 2.000 зр. громадѣ Рихвалдъ на сплату частины довгу, затягненого на школу ткацку. Для убогихъ ученикѣвъ суконничои школы въ Ракшавѣ призначено по 20 зр. мѣсячнои запомоги и установлено одну стіпендію для ученика школы промысловои въ Краковѣ. — Вкѣнци ухвалено заложити взѣрцевый варстатъ шевскій у Старѣмъ Санчи нѣдъ управою п. Стан. Росола а инструкторомъ має бути п. Ад. Ґотманъ.

— **Дальші жертвы, що вплынули на театръ народный до комітету Перемыского**: Зъ пушки на „Весѣдѣ" 2 зр. 70 кр.; на руки Вп. Панѣ Цеглиньскои и Конковни зложили Вп. пп: сов Танчукъ 10 зр., о. Иванъ Савчинъ 10 зр. Дмитро Людкевичь 10 зр., о. Теодатъ Ярема 10 зр., Емиліянъ Левицкій 10 зр., Алексей Ярема 5 зр., Володиславъ Добряньскій 5 зр., о. Юстинъ Желехѣвскій 50 кр., Ольшевскій 5 зр., о. Волод. Паславскій 7 зр., Володиславъ Боярскій 5 зр., Дмитро Чеховскій 5 зр., Северинъ Зарицкій 3 зр., Иванъ Малиновскій 2 зр., Антѣнъ Ольшевскій 5 зр., о. Иванъ Стрыйскій 10 зр., Григорій Цеглиньскій 50 кр., Крупка 2 зр., Наталія Дмоховска 2 зр., — на руки Вп. панѣ Олександры Кормошевои и панны Ольги Цѣнановскои зложили Вп. пп.: д-ръ Василь Кебузиньскій 50 зр., Юліянъ Несторовичь 10 зр., д-ръ Юліянъ Лужецкій 10 зр., Савинъ Будзиновскій 5 зр., д-ръ Цѣханьскій 3 зр., Игнатій Подлускій 5 зр., Игнатій Маляркевичь 5 зр., д-ръ Володиславъ Чайковскій 5 зр., Францъ Ґамскій 25 зр., Стефанъ Карпиньскій 5 зр., д-ръ Николай Антоневичь 5 зр., Северинъ Черлюнчакевичь 3 зр., Александеръ Лысякъ 2 зр., Оля Павлюхъ 5 зр. — Загальна квота зѣбраныхъ до теперъ жертвъ выноситъ 847 зр. 75 кр. — Въ комітетѣ будовы театру зложили Вп. пп.: Павло Баликъ госп. зъ Рѣшнева 50 кр., зъ розпроданыхъ купонѣвъ 1 зр. 70 кр., разомъ 2 зр. 20 кр.; — Ол. Булка зъ Скварявы 80 кр.; — Рада громадска въ Яворовѣ 25 зр.; — Рада повѣтова въ Жовкви 10 зр.; — Рада повѣтова въ Надворнѣ 100 зр.; — о. Цегельскій зъ Струсова 6 зр.; — о. Смеречиньскій сотрудникъ въ Воронѣ 8 зр.; — Рада громадска въ Добромили 15 зр.; — п. Левъ Витвицкій зъ Долины 10 зр. 32 кр. (вже четвертый разъ); Стан. Войцѣховскій купець у Львовѣ 1 зр. — Всѣмъ Вп. жертвувателямъ складає комітетъ сердечну подяку.

— **Зъ мѣста** одержуємо отсе письмо: „Пытаю панѣвъ займаючихъ ся заснованьемъ товариства ґімнастичного „Соколъ", що чувати зъ тою справою? Про потвердженье статутѣвъ міністерствомъ читавъ я вже передъ кѣлькома мѣсяцями. Чи доси не було може часу скликати загальныхъ зборѣвъ? Здаєть ся, що якъ у всѣмъ такъ и въ тѣй справѣ грає першу ролю рутеньске лѣнивство. — *Одинъ изъ вписавшихъ ся въ члены.*"

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На руки адміністраціи „Зорѣ"** зложили Вп. пп.: *1) Для школы Маркіяна Шашкевича*: М. Теодорович, учителька зъ Пацикова 1 зр.; *2) для рускои ґімназіи у Львовѣ*: о. Александ. Зубрицкій зъ Боська 1 зр.; *3) для руского театру*: о. Рогожиньскій зъ Рожнова 50 кр., панѣ Емилія Стоцка 1 зр., дрѣбній датки на руки о. Гаморака 1·20 зр.; *4) на образъ Ивасюка*: о. Александ. Зубрицкій зъ Боська 1 зр.; *5) на памятникъ Тараса Шевченка* Краснюкъ зъ Унгени въ Бесарабіи 4 зр.

„Телеґрамы Дѣла"

Берлинъ 27 грудня. Соймъ прускій скликаный на 16 сѣчня; цѣсарь отворить соймъ лично.

Софія 27 грудня. Собранье ухвалило новый законъ выборчій.

Букарештъ 27 грудня. Міністеръ Лаговарій сказавъ при дискусіи надъ адресою, що Румунія може підпирати змаганя семигородскихъ Румунівъ, принимаючи ихъ до шкôлъ, але въ иншій спосôбъ годѣ за ними вставлятись, бо се довело бы до вôйны.

Римъ 27 грудня. Въ Сицилиі бунтуєсь населенье сѣльске. Скрѣплено войсковѣ залоги а Кріспі велѣвъ лагôднѣйше стягати податки.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвàху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ пр-овінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выгракою приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґації комунальнѣ банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ **по найкористнѣйшихъ услôвяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніѣйше.** Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 94—?

ПОДЯКА.

По вôдбувшôмъ ся похоронѣ дня 23 п. ст. грудня с. р. нашои найдорожшои матери Евдокіи Стефановичевои зъ Боркôвскихъ, усопшои въ Бозѣ 9 н. ст. студня, вдовѣ по бувшôмъ тутъ передъ 42 лѣтами приходнику о. Петрѣ Стефановичу, прожившои 87 лѣтъ и выховавшои, помимо свого вдовичого невôдрадного положеня, а то: трохъ сынôвъ; Петра, приходника въ Кобакахъ, — Іоанна, приходника въ Мѣлнѣ, — Кароля Стефановича, прив. урядника въ Залôщяхъ, и 4 доньки: Розалію, Юлію, Марію и Софію, — складаємо на сѣмъ мѣсци, а то: Всечест. о. Александру Танчаковскому, мѣсцевому приходнику и єго достойнôй супрузѣ, котрѣ вже за житя покôйнои въ єи довголѣтнôй постели причиняючись облегченьемъ въ горестнôй недолѣ, ѣй и по смерти жертвували, дальше ихъ зятью Всеч. о. Ксенофонту Роздôльскому, священнику въ Плетеничахъ, о. Николаю Яповичу, своякови и приходнику въ Калнôмъ, о. Іосифу Лѣщиньскому, приходнику въ Бѣлôмъ, всѣмъ взагалѣ безкористно вôдправившимъ сей сумный обрядъ погребальный, якъ и всѣмъ людямъ прихожанамъ численно зôбравшимъ ся засылаємо нашу найсердечнѣйшу подяку. Щобы Господь Богъ всѣмъ за ихъ христіяньскій подвиги щедро нагородивъ на ихъ здоровлю, що нашôй матери и намъ опечаленымъ зволили оказати.

Дунаѣвъ 29 н. ст. студня 1893.

Кароль Стефановичъ, сынъ. — *Розалія, Юлія Свидницка, Ева Любинець*, доньки; — *Петро Ивановичъ Свидницкій*, емер. учитель; *Иванъ Любинець*, управитель 2-класовои школы въ Буцневѣ, зятѣ. — *Володимиръ К. Стефановичъ* зъ *женою Юліею, Антоній П. Свидницкій и Сабина* внуки.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ: поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	711
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Муикача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	288	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзца	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый	—	—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѣ значать пору нôчну вôдъ год. 6-ою вечеромъ до 5-ою 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довôльно зуставлюваныхъ зшитківъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ книжеченôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Л. Тировичъ И. Балабашъ

рѣзьбарь — архітектъ

выконує **всякѣ роботы будôвляныѣ** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комины, порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБôТНЯ** 62-156

Львôвъ, ул. Зибликевича II.

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручає найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

У ЛЬВОВѢ

Ринокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импресса, Львôвъ). 6—6

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ кґ.

поручає головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вôдъ 1 клґ. франко.

4970 (Импресса) 2—10

МАШИНЫ

ДО ШИТЯ

ЗІНҐЕРА

спроваджую лише повными вагонами и лише зъ найлѣпшихъ фабрикъ христіяньскихъ

ручнѣ по цѣнѣ 25, 32, 36, 43 зр.

ножнѣ „ „ 27, 38, 45, 58 зр

На раты по 4 зр. мѣсячно дочисляю 10%. 4931 7—?

Іосифъ Иваницкій

механикъ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ:

Львôвъ, Готель Жоржа.

Філія: Кракôвъ, Ринокъ ч. 25.

40% чистого выску для вдôвъ и сирôтъ по священникахъ.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручає готовѣ Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рôзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высилає ся бôльше число фелонôвъ або прôбокъ матерій до выбору. Старѣ фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священникахъ. 4926 8—10

Просимо о численнѣ замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 82 зр. IIа по 76 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацiи зелѣзничои. 4038

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства и дáґоґічного, двотыжденникъ недагоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2, Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонійнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѣ въ справности, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (такожь на раты).

Львиѣ головы до зазѣшуваня килимôвъ, бронзовѣ або нікльованѣ по вр. 45, 65 и 1 20 зр.

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Въ канцелярії товариства „Просвѣта“ продають ся портреты бл. п.

Д ра ОЛЕКСАНДРА

ОГОНОВСКОГО

по 2 зр. и по 1 зр.

Цѣлый дохôдъ призначеный на фондъ памятниковый и стіпендійный.

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнѣ и свѣжѣ славнѣ полотна корчиньскѣ въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы рôзнѣ, рушника, хустки до носа грубшѣ и тонкѣ вебовѣ бѣлѣ и барвистѣ. Бѣлье столове, дредихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильнѣ (segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 27—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4·0/350 зр. 24 -35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·80, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выбôръ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модныѣ фегерановѣ на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренѣ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елеґантнôмъ выкôиченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ канъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на лôжка и однои на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12 -40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѣ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вѣрôвскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышаванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вôдъ зр. 1·20 и высше, шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѣ килимы,** поодинокѣ килимки передъ лôжка, поодинокѣ стѣннѣ килимки поодинокѣ капы на лôжка и столы, высортованѣ килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдни порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 –2·50. **Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50**

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѣ зарукавки кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховѣ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выбôръ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѣ, барвистѣ и бѣлѣ. Великій выбôръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитяннои,** ватованѣ и кожуховѣ, дитиннѣ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модниярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске вѣрôвске, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінґвудъ“, всякій выбôръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ осôбный** для высылокъ на провінцію. 4895 (56—?)

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки уприв. и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 23—104

Видавець: Иванъ Белей. — Одвічальный редакторъ: Михайло Старуховичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 281. Львôвъ, Четверъ 16 (28) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чвертъ року .	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лишe на попереднe застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокe число коштуe 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 зр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надісланe“ по 20 зр. в. а

Подяки числятъ ся по 10 зр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 28 н. ст грудня 1893.

Наша статья о румунізаторскихъ заходахъ митрополита Морарію на Буковинѣ, о паденю уніи, о недостаткахъ шкôльництва національного, о румунщеню селъ рускихъ черезъ церковь и т. д. — статья, оперта на фактахъ выкликала ремонстрацію въ меншôй мірѣ въ орґанахъ прасы румуньскои, въ тôмъ дѣлѣ найбôльше интересованыхъ, а на диво — въ Gazet-ѣ Narodow-ôй, котра чейже повинна була зрозумѣти, що за зрумунщеньемъ Руси буковиньскои прийде черга и на ту горстку Полякôвъ, котрыхъ доля случайно загнала на Буковину, або котрí тамъ-же, именно въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ, набули собѣ землю. Румунізація звернена на Буковинѣ взагалѣ противъ елементу славяньского, а зъ якою интензивностію ведуть свою роботу Румуны въ тôмъ напрямѣ, о тôмъ Gazeta Narodowa лучше повинна бы знати, наколи умѣла пригадати собѣ, якъ гостинно недавно ще шовіністы румуньскí приняли въ Чернôвцяхъ Соколôвъ львôвскихъ.

Мимо того зôбралось Gazet-ѣ Narodow-ôй на дотепы, котрí дуже не лиця нѣякому хочь бы дуже мізерному орґанови. Замѣсть приймити зъ розвагою фактъ, що славяньскому елементови не лишь изъ заходу, але и вôдъ всходу грозить яка-така небезпечнôсть и замѣсть у власнôмъ вже интересѣ пôддержати акцію обезпеченя того славяньства передъ румунізацією — Gazeta Narodowa накинулась на „Дѣло“ зъ инсинуаціями. Для зилюстрованя подамо бодай той уступъ, въ котрôмъ орґанъ Платона майже кпить собѣ зъ паденя уніи на Буковинѣ. Мы сказали въ згаданôй статьѣ, що „католицизмъ мôгъ бы стати сильнымъ заборолом для рускости на Буковинѣ“. А Gazeta Narodowa инсинууе намъ будь-то програмою „Дѣла“ есть „zohydzić“ галицкимъ Русинамъ унію, бо оно мѣшаe зъ болотомъ о. Джулиньского, о. Гузара и взагалѣ всѣхъ уніятскихъ священикôвъ, а навѣть не щадить о. митрополита длятого, бо вôнъ есть щирымъ уніятомъ“. Скôлько въ тôмъ правды, читателѣ „Дѣла“ розсудять, а мы лишь додамо, що якъ „Дѣло“ п. Платонови выдалось „szyzmatyckiem“, такъ въ другои стороны радикальнѣ дневники рускí кинули на него вже давно славу орґану клерикального

На дальшѣ инсинуаціи Gazet-ы Narodow-oи не варта вôдповѣдати. Радше подѣлимось зъ читателями нашими вѣстею, що Русины буковиньскí можуть вже нинѣ мати надѣю на паралельнѣ клясы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ґімназіи черновецкôй и на то, що въ складъ рады шкôльнои краєвои увôйде одинъ Русинъ. Рôвно-жь вôдповѣдно було бы поручити президента краю, бар. Кравса що безвзглядне солідаризованье себе зъ шовінізмомъ румуньскимъ зъ шкодою прочихъ жителѣвъ Буковины державѣ не въ силѣ принести нѣякои корысти. Давнѣйшí президенты краю умѣли бути справедливѣйшими для рôзнородного населеня Буковины. Бар. Кравсъ выбравъ дорогу безоглядного форитованя елементу румуньского, котре може вправдѣ буги на руку сусѣдному королѣвству румуньскому, але Австрiи принесе лише шкоду. Сумнí тí вôдносины на Буковинѣ належало-бъ якъ найскорше зилюструвати такожь въ радѣ державнôй и подбати о дальшí средства, паралізуючí румунізацію, примѣромъ о заснованье епископства рускаго пôбчь митрополіи, о роздѣлъ консисторіи на руску и румуньску, бо теперѣшна митрополія дѣйстныхъ интересôвъ населеня буковиньского зовсѣмъ не увзглядняe.

Загальнí зборы „Рускои Рады“ въ Жовкви.

(*Конецъ.*)

Зъ черги наступивъ другій рефератъ о. Решетила зъ Маґеры про реформу закона громадского. Per longum et latum начавъ бесѣдникъ вôдъ спомину про княжій періодъ, вôдтакъ перейшовъ до тои хвилѣ, коли Галицка Русь дôсталась пôдъ кормигу Польщѣ, згадавъ про заведенье політичнои уніи Руси и Литвы зъ Польщею, потôмъ начеркнувъ ту пору, коли Русь прийшла пôдъ Австрію и пôднѣсъ, що сусѣды нашí Поляки выперли насъ майже зъ усѣхъ репрезентацій, а теперь хотять ще позбути ся насъ и зъ радъ громадскихъ. До того стремить проєктъ змѣны закона громадского предложеный пос. Рутовскимъ въ соймѣ. Проєктъ домагаe ся заведеня новои институціи т зв. окружныхъ громадъ, въ котрыхъ, пôбчь представителѣвъ громады, засѣдали бы такожь представителѣ двôрскихъ обшарôвъ. Яко причину заведеня окружныхъ громадъ подають, що дотеперѣшнí рады громадскí не выповняють своихъ обовязкôвъ и що въ нихъ нема интеліґентныхъ людей Але хто жь виненъ тому, що нашъ селянинъ темный и неинтеліґентный? Поляки опѣкують ся нами вôдъ сотки рокôвъ, тожь повинní були подбати, щобы насъ выобразувати. Въ великихъ мѣстахъ, де майже сама интеліґенція засѣдаe въ радахъ громадскихъ, веде ся така господарка, що правительство мусить ихъ розвязувати и назначувати свого комісаря.

Бесѣдникъ розкрывъ нужду селянина и замѣтивъ, що ся нужда такъ уже розпаношилась, що мы ледви въ силѣ стягнути ся на податокъ. А коли-бъ завели окружнí громады, то упавъ бы на громады новый тягаръ, бо треба бы дуже солоно оплачувати збанкротованыхъ панкôвъ, котрí стали бы урядниками тыхъ окружныхъ громадъ. Длятого поставивъ резолюцію:

1) Загальнí зборы заявляють ся противъ реформы нинѣшного закона громадского на основѣ внесеня пос. Рутовского и запавшихъ рѣшень комісіи соймовои въ р. 1893 на основѣ того внесеня;

2) зъ цѣлою силою протестують и противлять ся установленю окружныхъ громадъ, уважаючи то яко несправедливе насильство и примусъ, нарушенье окремѣшности громады, нарушенье вôдвѣчныхъ правъ и ведуче не до поправы, але до погôршеня стану громадского;

3) взывають всѣхъ послôвъ рускихъ, щобы однодушно выступили въ соймѣ противъ тои реформы;

4) взывають всѣхъ Русинôвъ, щобы петиціями до сойму однодушно пôдперли послôвъ;

5) взывають выдѣлъ „Жовкôвскои Рускои Рады“, щобы и вôнъ самъ внѣсъ петицію противъ такои реформы до сойму на вступѣ єго зôбраня и якъ найживѣйшу розвинувъ въ тôй справѣ акцію и завôзвавъ иншí товариства політичнí.

Такожь и сю резолюцію принято безъ діскусіи.

Селянинъ Данило Мекелита зъ Бутинъ реферувавъ про економічне положенье селянъ и якъ зарадити-бъ ихъ нуждѣ. Субстратомъ єго бесѣды послуживъ звѣстный рефератъ економічный д-ра Олесницкого, выголошеный давнѣйше на вѣчу въ Станиславовѣ, а теперь недавно на вѣчу жидачевскôмъ. Бесѣдникъ сконстатувавши кривду заподѣювану Русинамъ за-для высокихъ податкôвъ, розходôвъ на репрезентаційнí тѣла и таксъ, побираныхъ при спадщинахъ, замѣтивъ що такожь частí огнѣ становлять причину нашои нужды. Статистика выказуе, що за послѣдныхъ три роки згорѣло будынкôвъ вартости 13 міліонôвъ зр., а зъ того було обезпеченыхъ лишь на 4 міліоны зр. Значить, зъ дымомъ и огнемъ пôйшло 9 міліонôвъ зр. Въ жовкôвскôмъ повѣтѣ на 12.802 будынкôвъ, обезпечено всего 3.842. Не дай Боже огня, а тысячѣ людей идуть на жебры, идуть просити и понижують своe достоиньство народне. Задля того треба конечно обезпечуватись. Русины заложили своe товариство „Днѣстеръ“, то жь всѣ повинní асекурувати тамъ своe майно. Тымъ способомъ не будемо выкидати своихъ грошей на чужихъ и неодному Русинови дамо кусникъ хлѣба. Бесѣдникъ поставивъ резолюцію, котру принято безъ діскусіи. Резолюція звучить:

Въ цѣли полѣпшеня економічного положеня рускаго селяньства въ Галичинѣ, жадають зборы:

1) Змѣны цивільного закона въ постановахъ єго що-до наслѣдствъ о стôлько, щобы формальности завѣщань були уменшенí и облегченí; щобы при безтестаментныхъ наслѣдствахъ було обмежене наслѣдство дальшои родины въ корысть оставшого ся супруга и щобы наслѣдства безъ наслѣдникôвъ не припадали державѣ, лишь громадѣ, до котрои умершій мавъ право приналежаня.

2) Змѣны патенту о наслѣдныхъ пертрактаціяхъ зъ 8 серпня 1854 р. (ч. 208 В. з. д) въ тôмъ напрямѣ, щобы передъ признаньемъ наслѣдства бувъ переведеный єго роздѣлъ, якъ фізичный, такъ и табулярный и щобы выданый на тôй основѣ декретъ наслѣдства мавъ силу екзекутивы.

3) Змѣны судового закона о екзекуціяхъ въ той способѣ, щобы при селяньскôй посѣлости означити найменшу просторонь землѣ, котра була бы вôльна вôдъ екзекуція.

4) Реформы конкуренційныхъ законôвъ, именно дорогового, шкôльного и закона о приходскôй конкуренціи въ той способѣ, щобы тягары на удержанье дорôгъ були розложенí въ формѣ додатковъ до безпосередныхъ податкôвъ; щобы въ тягарахъ на удержанье шкôлъ була задержана бôльша рôвномірность мѣжь престаціями громадъ и двôрскихъ обшарôвъ и наконецъ щобы прихожане, обовязанí до конкуренціи при дочернôй церквѣ не були рôвночасно обовязанí до конкуренціи при матернôй церквѣ.

5) Знесеня грунтового и домово-клясового податкôвъ и введеня особово-доходового податку, зъ увзглядненьемъ прогресійнои стопы, а такожь освобожденя наслѣдствъ до 500 зр. вôдъ оплаты фінансовыхъ належитостей.

6) Переведеня конверсіи довгôвъ, обтяжаючихъ въ корысть поодинокихъ банкôвъ або ихъ цесіонарѣвъ земельну власность селянъ, котрою конверсією повиненъ занятись краєвый банкъ або друга въ тôй цѣли маюча заснуватись краєва институція.

7) Удѣлюваня тыми институціями селянамъ дѣйстно помочи потребуючимъ позичокъ низько опроцентованыхъ и примѣненыхъ пôдъ взглядомъ амортизаціи до характеру селяньского господарства.

8) Зборы взывають всѣхъ рускихъ и взагалѣ селяньскимъ интересамъ приклонныхъ послôвъ зъ сойму и рады державнои, щобы тí реформы въ законодатныхъ тѣлахъ пôднесли и всѣми силами пôддержали.

9) Зборы взывають всѣхъ Русинôвъ, щобы свои майна обезпечували въ товариствѣ асекураційнôмъ „Днѣстеръ“.

О. Іосифъ Пелехъ зъ Звертова говоривъ про просвѣту нашого народу.

Всюды, куды лишь глянемо — почавъ бесѣдникъ — бачимо, що мы бѣднí. А чомы мы бѣднí? Бѣднí тому, що въ насъ нема свѣтла, намъ не достаe науки. Другí народы Нѣмцѣ, Французы, а зъ Славянъ Чехи маютъ все, а если ще не маютъ, то здобудуть собѣ, бо се народы свѣтлí. Не той богатый, хто маe велику силу золота и срѣбла, але той, хто освѣченый. Исторія учитъ: Коли Испанцѣ заѣхали въ Америку и найшли тамъ богато золота, оно ослѣпило ихъ до того ступеня, що зъ-часомъ они занедбали все. Имъ забракло хлѣба, не стало худобы и одежи, — словомъ, у нихъ запанувавъ голодъ. Отже не золото, а наука и освѣта пôдносить народы и робить ихъ богатыми.

Першій розсадникъ науки e школа. Она маe выобразувати и выховати молоде поколѣнье въ вѣрѣ и у всѣхъ вѣдомостяхъ и потрѣбныхъ наукахъ. Чия школа, того будучнôсть! — и се зрозумѣли просвѣченí народы, тожь не жалѣють грошей на удержанье добрыхъ шкôлъ и добрыхъ учителѣвъ. И мы не повинní дивити ся байдужно на школы, особливо на школы народнí, если хочемо, щобы будучнôсть була наша. О середныхъ школахъ не богато намъ говорити, бо ихъ якъ бы не було. Одна руска ґімназія у Львовѣ и двѣ паралельки въ Перемышли и Коломыи на три міліоны народа — то надто мало. Такожь нема рускихъ семинарій учительскихъ, а тí, що ихъ маемо, се утраквістичнí. Отже лишають ся намъ лишь школы народнí.

Статистика выказуe, що у всѣхôднôй Галичинѣ всѣхъ народныхъ школъ есть 2.500, зъ чого на жовкôвскій повѣтъ припадаe 56 системізованыхъ школъ, — отже майже кожде село маe свою школу. Если-жь кождá громада маe свою школу, то и корысть повинна бути очевидна. Тымчасомъ та сама статистика выказуe 80% анальфабетôвъ. Видно, школа терпить на якíсь недостатки. Причины недостатку треба часто глядати не въ винѣ учителѣвъ, але байдужности самого народу, бо селянинъ волить неразъ заплатити кару, а не пôслати дитины до школы.

Школа учитъ пôсля плану, але той планъ такъ просторый, що переходить силы дитины Дитина учить ся не тôлько релиґіи, читати, писати, але ще и такихъ предметôвъ, зъ котрыхъ въ практичнôмъ житю не маe нѣякои корысти. Учить ся фізики, хеміи, исторіи, а коли прийде до церкви не вмѣe прочитати нѣ „Апостола“ нѣ „Вѣрую“. Спытавъ бы хто, що за звязь маe „Апостолъ“ зъ школою? Нашъ народъ, коли удержуe школу, повиненъ домагатись и того, бо вѣдомо яка втѣха для сѣльскихъ родичѣвъ, скоро ихъ дитина потрафить своимъ голосочкомъ хвалити Бога!

Дальше планъ обтяжуe тымъ, що кромѣ свого языка матѣрного каже учити языка польского. Оно не вадить бôльше знати, але годѣ обтяжати дитину. Нѣмець, Чехъ, Мазуръ, кождый учитъ ся передовсѣмъ по свому, а наша дитина мусить учитись одного и другого, зъ чого наслѣдокъ такій, що саме не умѣe нѣ того одного, нѣ того другого. [Бесѣдникъ навѣвъ примѣръ, що одна дитина польске: W połowie lipca mamy urały переклала по руски: Мама лѣзли въ полову и упали.] А колько мусить намучитись учитель, закимъ всѣе наломити дитину до польского языка!

Власти шкôльнí замѣщують посады такими учителями, котрí не маютъ вôдповѣдноi кваліфікаціи. Зъ того выходять, що скоро слѣпый веде слѣпого, оба мусять попадати въ яму.

Власти шкôльнí надають посады учителямъ иншого обряду и народности, за-для чого повстаe непорозумѣнье и бракъ привязаня дѣтей до учителя, а въ дальшôй консеквенціи негодованье громады. Такій учитель чи учителька зовсѣмъ чужí, не знають потребъ дитины и не можуть дитинѣ всего пояснити, бо самí богато не розумѣють. Одна учителька пояснювала, що иконостасъ, то e skrzypeczka на св. Тайны.

Важною хибою школы есть ще и то, що громады не маютъ права презентованя учителѣвъ. До села приходить такій учитель, котрого громада не хоче. Въ наслѣдокъ того учитель e ворогомъ въ очахъ громады, она вôдносить ся до школы байдужно, и на тôмъ терпить справа просвѣты.

Тожь стараймо ся, щобы тí всѣ недостачѣ були усунení, а памятнí на то, що чия школа, того будучнôсть, пукаймо, а отворить ся намъ; глядаймо а найдемо!

Однакъ на школѣ просвѣта не кôнчить ся, радше она зачинаe ся тутки, бо школярь повиненъ свои вѣдомости выкористати читаньемъ книжокъ пожиточныхъ, ґазетъ и т. д. — отже повиненъ ще дальше просвѣчуватись. Щобы то могло вôдбувати ся, до того служать читальнѣ. Се дуже важна институція, и вагу єи пôзнали всѣ просвѣченí народы. Нѣмцѣ маютъ повсюды свои Lesehallen, Чехи Besed-ы, а Поляки kółka rolnicze. Мы-жь мали бы лишитись по-заду. Нѣ! Найшли ся у насъ люде щирí, що взялись за освѣту, заложили „Общество им. Качковского“, заснували „Просвѣту“, и тí товариства стали розсылати тысячѣ поучаючихъ книжочокъ, котрí занесли свѣтло и пôдъ курну стрѣху.

За помочію тыхъ просвѣтныхъ товариствъ нашí передовí люде почали закладати читальнѣ. Статистика выказуe 570 читалень въ рускôй части Галичины, але се число на 48 повѣтôвъ и 2900 громадъ свѣдчить, що у насъ ледви 1/6 громадъ, маe свою читальню. Въ самôмъ жовкôвскôмъ повѣтѣ на тôлько громадъ есть лишь 14 читалень. Зъ того ясно, що освѣта поступаe дуже слабо.

Але якí то тí 570 читалень? Зъ нихъ ледви кôльканацять сповняe свою задачу, прочí истнують лишь на паперѣ и ихъ можна вычеркнути, бо они упали. Тутъ саме выявляе ся нашъ грѣхъ. Зъ-першу мы одушевляемось, а потôмъ остигаемо и ставмо байдужными. Оно не досыть заложити читальню, закупити книжки, ґазеты и зъєднати членôвъ, але треба умѣти повести ею, подати здорову науку, а тогдѣ она незно не упаде. Робота наукова въ читальни не повинна уставати. Въ недѣлѣ и свята по богослуженю повиннí громадитись всѣ въ читальни и выслухавши читаня одного зъ членôвъ о поучаючôмъ предметѣ, розвести надъ нимъ діскусію. Читальня потребуe розумныхъ и честныхъ людей до управы. На то маемо интеліґенцію, маемо духовенство, и они не вôдкажуть своeи помочи. Тому звертаю ся до васъ отцѣ духовнí и прошу разомъ зъ поетомъ: „Обнѣмѣте-жь мои братя найменшого брата!“, будьте просвѣтителями, провôдниками. Живемо въ часахъ грубого матеріялізму, середъ всѣлякихъ доктринъ, що пôдкопують повагу церкви, тожь будьмо обережнí! — А вы мѣщане и селяне, добробутъ вашъ и дѣтей вашихъ залежить вôдъ науки. Горнѣть ся до неи, просвѣчайте ся самí, просвѣчайте и другихъ, а фальшивыхъ пророкôвъ не слухайте.

Бесѣдникъ поставивъ резолюцію:

1) Зборы поручаютъ выдѣлови старатись всѣми законными средствами о то, щобы а) шкôльнí власти замѣщали учительскí посады лишь кваліфіковаными, нашъ языкъ и обрядъ основно знаючими учителями (вглядно учительками) и б) щобы шкôльный законъ зъ 1 сѣчня 1889 року бувъ въ той способѣ змѣненый, щобы вôдняте громадамъ право презентованя учителѣвъ було тымъ громадамъ привернене;

2) поручаютъ свому выдѣлови, щобы усердно занявъ ся судьбою читалень въ жовкôвскôмъ и сусѣдныхъ повѣтахъ и щобы старавъ ся о пôднесенье упавшихъ и заснованье новыхъ читалень, яко розсадникôвъ просвѣты.

Селянинъ Бойко зъ Кошелева критикувавъ нинѣшнí шкôльнí порядки и доказувавъ, що дяко-учителѣ лѣпше учили.

Дръ Олѣйникъ зъ Мостôвъ вел. замѣтивъ, що мы все нарѣкаемо, що хтось виненъ и винуемо учителѣвъ, що не учатъ читати „Апостола“. Нинѣ школа вôдлучена вôдъ церкви, то-жь и о церковщинѣ въ школахъ не може бути бесѣды. Впрочôмъ священики маютъ досыть поля до роботы, можуть вступити до школы кождои хвилѣ. Але въ насъ священики не пильнуютъ шкôлъ, занедбуютъ катихизацію. Бесѣдникъ самъ знаe въ Жовкôвщинѣ 20 до 30 священикôвъ, котрí не вчать. Отже не треба кидати каменемъ на учителя. Дальше нарѣкаемо, що намъ накидаютъ учителѣвъ латинникôвъ. Такъ мусить бути, бо Русинôвъ-учителѣвъ дуже мало. Негодуемо, що учитель маe 400 зр. платнѣ, кажемо, що мусимо ставити для него палаты и т. д., а я пытаюсь, хто зъ насъ хотѣвъ бы замѣнятись зъ єго долею? А навпослѣдъ чому нашихъ дѣтей не учатъ по руски, то вже нѣхто не виненъ, лишь рады громадскí, котрí не дбаютъ о тое. [Голосы: Нашихъ жалобъ не хотятъ слухати!]

О. Колпачкевичъ пояснювавъ д-рови

Олѣйникови, що священики сповнюють по змозѣ свои обовязки, хиба, що имъ недозволяє недуга. Впрочомъ плянъ науковый каже учити релігіи, а не читати и писати. А коли бы и такъ, то плянъ приписує фонетику, отже священикъ не може мѣшати ся и учити етимольогіи. Бесѣдникъ обстававъ за учителями, а винувавъ селянъ за неточне посыланье дѣтей.

Селянинъ Григ. Грабаръ зъ Бутинъ. На всѣмъ трохи правды, що тутъ говорить ся. Бачимо, що читальнѣ ведуть ся зле, а я пытаю чому? Хто виненъ? чи намъ зборонюють ихъ? Нѣ! Отже вина священикôвъ, що не йдуть разомъ зъ хлопами и не дбають о читальнѣ [Голосы: Не всѣ!] Суть священики-народовцѣ и твердій патріоты, але бôльша часть противна просвѣтѣ. А отъ нинѣ сотки хлопства, а священикôвъ може 15. Де жь они? Священикъ живе тôлько хлопскимъ хлѣбомъ и не дбає про хлопа, коли противно адвокаты, лѣкарѣ жиють и паньскимъ и жидôвскимъ хлѣбомъ и бôльше займають ся ними. Хлопъ иде безъ проводу. При выборахъ, при правыборахъ роби собѣ, що хочешь, а коли хлопъ вылає интеліґенцію, заразъ кричать: отъ рыло, отъ копыто! За таку роботу священики не можуть мати довѣрія. [На сали крикъ, священики негодують, селяне кричать: Славно! Хлопъ добре го ворить!]

О. Колпачкевичъ признававъ вину и священикамъ, але годѣ винувати загалу.

Ив. Блѣхарскій зъ Жовквы боронивъ духовенъства.

О. Радецкій замѣтивъ, що годѣ прикладати рукъ до такои читальнѣ, котра черпає поживу зъ „Хлѣбороба“ и „Просвѣщенія“ выдаваного перевертнемъ Купчанкомъ.

Потôмъ принято резолюціи предложеній о. Пелехомъ.

Вôйтъ Ив. Демкôвъ зъ Вôльки мазовецкои говоривъ про проєктъ закона ловецкого Переходивъ параґрафъ за параґрафомъ и выказувавъ кривду выходячу зъ того закона. Остаточно поставивъ резолюцію:

Зборы признають конечность змѣны ловецкого закона и домагають ся:

1) Щобы кожда громада признана була закономъ яко правна особа;

2) щобы лична власность кождого горожанина не була обмежена, т. є. щобы кождому можна було полювати на своѣй земли;

3) щобы часъ аренды польованя бувъ скороченый зъ 10 на три до чотирохъ лѣтъ;

4) щобы при вôдшкодованю покликувано 4—5 мужѣвъ для оцѣны шкоды и

5) щобы шкоды вôдъ звѣрины були выналгороджуваній и оцѣнуваній такимъ способомъ, якъ пôльнѣ шкоды.

Д-ръ Дрималикъ державъ послѣдный реферать про змѣну ординаціи выборчои. Зачавъ вôдь того, що „Жовквôвска Руска Рада“ стала за скоро політикувати. До того приневолила єи смерть о. Брилиньского. Зобрали ся мужѣ довѣря и поставили кандидатуру о. Роздѣльского. Але выступивъ и проф. Вахнянинъ. Добре, нехай борють ся, покажесь хто выйде? Та ба, 6-го надолиста зъ урны выборчои выйшовъ староста Ляникевичь. Що за комедія? Одержавъ тôлько голосôвъ, що оба рускій кандидаты разомъ. Мы стрепенулись, що-жь, зъ бѣдою треба згодитись! Але отъ Ляникевичъ складає мандатъ, розписують новій выборы зъ тыми самыми выборцями на день 14-го грудня, и выходить проф. Вахнянинъ значною бôльшостію голосôвъ, ба навѣть 100 голосами бôльше, якъ Ляникевичь. Тѣ самій люде вôддають свое довѣрє разъ одному, другій разъ другому чоловѣкови. Допустѣмъ, що Вахнянинъ подякує и прийде третій выбôръ. Бувъ вже Полякъ, бувъ Русинъ, тожь готовій поставити ще и Нѣмця якого Ханма Розендуфта, и показалось бы, що й той одержавъ бы таку бôльшôсть голосôвъ. Чи такъ добре, чи зле? [Голосы: Зле!] Певно, що зле, але то зло може выйти на добре.

Якъ докторъ хоче лѣчити, мусить пôзнати слабôсть. Отже лѣчѣмъ то зло. Въ насъ переводять ся выборы 20 лѣтъ, а мало хто знає, що то є выборы. Неодинъ мѣркує що се така оказія, де можна добре попоєсти и выпити. Оно такъ не є.

Рада державна, то є великій шинхлѣрь, до котрого всѣ народы складають свои податки, щобы въ потребѣ було чимъ заратуватись. Шафарѣ то є міністры и они дають, если хто просить Въ Австріи кождый народъ має право жадати де-що зъ того шинхлѣра, коли платить податки. Але всѣ не поѣдуть до Вѣдня жадати, отже треба выслати своихъ плєніпотентôвъ а тѣ плєніпотенты, то є послы.

Всѣхъ послôвъ у Вѣдни є 353 Очевидно тому народови лѣпше, котрый має бôльше послôвъ Галичина повинна мати 100 послôвъ, зъ чого Русины що найменше 47 на 17 рускихъ повѣтôвъ, на 3 міліоны Русинôвъ. Тымчасомъ Русины мають всего 7 послôвъ, и власне длятого зъ нами нѣхто не числить ся. Причиною, що мы такъ мало послôвъ маємо є теперѣшна ординація выборча.

Бесѣдникъ выказавши всѣ єи недостачѣ, и вказавши, що выборы зависять вôдъ волѣ правительства предложивъ резолюціи въ тôмъ напрямѣ:

1) Зборы признають конечность реформы нинѣшнихъ выб. ординацій до сойму и державнои рады, а то: а) за посредствомъ усуненя куріяльнои системы; б) за посредствомъ введеня загального и безпосереднього тайного голосованя; в) за посредствомъ зрôвноваженя числа послôвъ зъ Галичины зъ послами другихъ коронныхъ краѣвъ, т. є. за посредствомъ збôльшеня числа послôвъ зъ Галичины, евентуально же селянскихъ послôвъ.

2) Зборы протестують противъ евентуальныхъ стремлінь выключеня Галичины вôдъ переведстись маючои въ повысшôмъ дусѣ реформы.

3) Зборы взывають рускихъ послôвъ до сойму и держ. рады, щобы тои реформы солідарно домагали ся.

По принятю повысшихъ резолюцій хотѣвъ предсѣдатель за-для пôзнои поры закрыти зборы, однакъ селяне спротивились. Такъ отже наступила точка „Внесеня членôвъ“.

Селянинъ Бойко зъ Кошелева нѣчого не внѣсъ, лишь накинувъ ся лайкою на о. Радецкого въ оборонѣ Купчанка.

Д-ръ Олѣйникъ обговорюючи теперѣшну ситуацію політичну пôднѣсъ зъ признаньемъ, що пос. Романчукъ заразъ по заведеню выимкового стану въ Празѣ заявивъ ся противъ выимковыхъ розпоряджень. Бесѣдникъ поставивъ внесенье, щобы рускій клюбъ станувъ въ солідарнôй опозиціи, приступивъ до коаліціи славяньскои и боронивъ передовсѣмъ справъ хлопскихъ. Вôдтакъ поставивъ друге внесенье: Заявити пос. Романчукови признанье и подякувати ему за теперѣшне поступованье.

Оба внесеня принято.

Селянинъ Илько Голикъ зъ Зѣболокъ оповѣдавъ про переведенье правыборôвъ въ его селѣ и надужитя зъ стороны правительства. Спеціяльного внесеня не поставивъ.

О. Колпачкевичъ сконстатувавши вычерпанье порядку дневного, внѣсъ кôлька многолѣтствъ и закрывъ зборы.

Прелімінарь буджету краєвого на рôкъ 1894.

Недавно подали мы вѣсть, що установленый соймомъ комітетъ дорадчій выдѣлу краєвого для справъ фінансовыхъ порѣшивъ дорадити выдѣлови краєвому обниженье додатковъ краєвыхъ о три крейцары на рôкъ 1894. Выдѣлъ краєвый опираючись на тôй опініи, уложивъ прелімінарь буджету краєвого на рôкъ 1894, а рада выдѣлу ухвалила єго на своѣмъ послѣднôмъ засѣданю.

Прелімінарь на 1894 р. се першій по переведенôй конверсіи индемнізаційнôй, а вôдъ многими взглядами вôдмѣнный вôдъ буджетôвъ зъ попередныхъ рокôвъ. Коли ухвалено конверсію довгу индемнізаційного, станъ фінансôвъ краєвыхъ представлявъ ся такъ:

На фондѣ краєвôмъ тяжили: позички емісійнѣ въ квотѣ 7,518.900 зр, позичка зъ фонду пропінаційного въ квотѣ 1,650.000 зр., рôзнѣ иншѣ позички въ квотѣ 1,323.181 зр. То-жь всѣхъ довгôвъ затягненыхъ пôсля ухвалъ соймовыхъ було разомъ 10,492 081 зр. — а крôмъ того около пôвтора міліона такъ званыхъ хвилевыхъ позичокъ, якѣ повстали зъ потребы покрываня бѣжучихъ недоборôвъ — отже загаломъ около 12 міліонôвъ.

На рôкъ 1892 бувъ наложеный додатокъ до податковъ безпосередныхъ у высотѣ 39 кр., а помимо того буджетъ на 1892 р бувъ замкненый недоборомъ въ сумѣ 1,650.000 зр, — а буджетъ на 1893 р. бувъ замкненый недоборомъ въ сумѣ 1,534.000 зр.

Щобы зарадити необходимому зростови звычайныхъ выдатковъ буджету, за-для щорôчныхъ недоборôвъ, щорôчныхъ позичокъ и збôльшаючихъ ся въ наслѣдокъ того ратъ на проценты и амортизацію тыхъ новыхъ довгôвъ — порѣшена була конверсія довгу индемнізаційного. Якъ звѣстно, въ наслѣдокъ тои конверсіи довгъ индемнізаційный у высотѣ 27 міліонôвъ, пятьпроцентовый и платный въ пяти рокахъ, бувъ замѣненый на 4-процентову позичку, що має амортизуватись въ 50 рокахъ. Въ рокахъ 1893 до 1897 включно, коли край побирати буде субвенцію зъ державного скарбу у высотѣ 2,425.000 зр. рôчно — коли будуть значнѣ надвышки — мають бути тѣ надвышки ужитѣ на сплату давныхъ довгôвъ. На скôлько бы при прискореной сплатѣ давныхъ довгôвъ було можливе, то частина надвышокъ має ужитись на обниженье додатковъ до податковъ.

Для поясненя годать ся и се пригадати, що заключено зъ правительствомъ умову, пôсля котрои наступило розчисленье взаимныхъ зобовязань, а именно що скарбъ державный мавъ платити згаданѣ высше субвенціи, а край сплатити вôдъ 1899 р. почавши довгъ 6½ міліонôвъ. Въ наслѣдокъ того розчисленя сей довгъ амортизує ся вже теперь черезъ обниженье субвенціи зô скарбу державного зъ квоты 2,425.000 зр. на 1,488.935 зр. рôчно.

Рôчна рата позички конверсійнои выноситъ около 1,366.900 зр. По переведенôй конверсіи мають всѣ активы и пасивы фондôвъ индемнізаційныхъ перейти на фондъ краєвый, а се може наступити ажь по замкненю рахунковъ зъ 1893 р. За той часъ збираючѣ ся припасы касовѣ зъ бѣжучого року идуть на покрытье 1½-міліонового недобору и на початокъ сплаты давныхъ довгôвъ. Въ бѣжучôмъ роцѣ сплачено дѣйстно зъ давныхъ позичокъ квоту 1,103.000 зр.

Вôдъ 1894 р. буджеты краєвѣ будуть замыканѣ надвышками, але що тѣ надвышки мають бути ужитѣ на сплату давныхъ довгôвъ, то выдѣлъ краєвый уложивъ буджетъ на 1894 рôкъ въ той способѣ, що цѣлу надвышку вставлено до рубрики выдатковъ: „на одноразову сплату давныхъ довгôвъ“. Въ той способѣ хоче выдѣлъ краєвый зазначити, що тыми надвышками не можна розпоряджати на рôзнѣ цѣли, але треба сплачувати ними давнѣ довги.

Въ наслѣдокъ повысшои програмы фінансовои и довершеної конверсія, пôднесли ся деякѣ рубрики буджету на 1894 р. И такъ рубрика XIV. выдатковъ „на амортизацію позичокъ“ збôльшила ся зъ сумы 702.000 зр на 3,737.000 зр., а рубрика XVII. доходовъ „розличнѣ“ збôльшила ся о цѣлу субвенцію державну въ сумѣ 1,488 935 зр., котра зъ буджету индемнізаційного перенесена до буджету краєвого.

За-для такихъ змѣнъ не легко порôвнати прелімінарь на 1894 р. зъ буджетомъ краєвымъ на 1893 р. Однакъ по вôдчисленю всѣхъ квотъ въ доходахъ и выдаткахъ прелімінаря на 1894 р., якѣ мають звязь зъ операцією конверсійною, представляє ся прелімінарь буджету краєвого на 1894 р. користнѣйше о по-надъ 300.000 зр., анѣжь буджетъ на 1893 р. Надвышка, яка буде до розпорядимости на сплату давныхъ позичокъ а вставлена до властивои рубрики выдатковъ, выноситъ 1,696.987 зр., а єсть еще высша о 130.000 зр. вôдъ сумы, представленои соймови въ справозданю выдѣлу краєвого яко приближене обчисленье будучихъ буджетôвъ.

Загальный прелімінарь на 1894 р. выказує въ выдаткахъ 9,641.922 зр., — а въ доходахъ власныхъ 2,738.346 зр.

Порôвнавши доходы власнѣ зъ выдатками показує ся недобôръ въ квотѣ 6,903.576 зр., котрѣ выдѣлъ краєвый предкладає покрыти додатками до податковъ безпосередныхъ, числячи, що одинъ крейцарь додатку принесе 108.000 зр. Тожь выдѣлъ краєвый предкладає наложити додатки краєвѣ: по 65 кр. въ Галичинѣ вôдъ 1 зр, що принесе 6,479.460 зр., а по 51 кр. въ княжествѣ краковскôмъ, що принесе 424.116 зр. — а разомъ прийде квота 6,903.576 зр, котрою буде покрытый цѣлый высше згаданый недобôръ буджету краєвого на 1894 р.

Поодинокѣ рубрики выдатковъ и доходовъ представляють ся такъ:

Выдатки.

		зр.
I	Кошты репрезентаціи краю	108.446
II	„ заряду	272 579
III	„ лѣченя убогихъ недуж.	860.000
IV	„ щѣпленя	70.000
V	Выдатки санітарнѣ	19.000
VI	Запомоги для добродѣйныхъ заведень	18.474
VII	На цѣли образованя и просвѣты (въ порôвнаню зъ 1893 р. бôльше о 112.447 зр)	1,714.227
VIII	Удержанье памятник. историчн.	13.520
IX	Кватирунокъ жандармеріи	194.542
X	Дорогѣ краєвѣ	1,340.000
XI	Дотаціи заведень краєвыхъ	69.625
XII	Выдатки на шупасництво	25.600
XIII	Будовы водныѣ и меліораціи	463.295
XIV	Амортизація позичокъ	3,737.130
XV	На цѣли рôльництва и гôрництва	510.821
XVI	На цѣли промысловѣ	142.237
XVII	Розличнѣ	82 980
	Сума выдатковъ	9,641.922

Доходы.

		зр.
I	Останки зъ минувшихъ лѣтъ	248.000
II	Вôдсотки вôдъ грошей хвилевольокованыхъ	25.000
III	Доходы зъ краєвыхъ дорôгъ	232.373
IV	Надвышка доходовъ вôдъ дотованыхъ заведень	4.975
V	Звороты задатковъ	38.750
VI	Звороты позичокъ	60.810
VII	Доходы школы лѣсовои	6.340
VIII	Доходы школы въ Дублянахъ	59.004
IX	Доходы школы въ Черниховѣ	53.595
X	Доходы иншихъ школъ	16.284
XI	Зворотъ за справдженье рахунковъ антикарскихъ	600
XII	Дохôдъ зъ перенесеня до скарбу краєвого фонду запомоги зъ 1866 р.	3 402
XIII	Доходы зъ кватир. жандармеріи	61.438
XIV	Звороты выдатковъ шупасовыхъ	8.000
XV	Доходы краєвыхъ складовъ публичныхъ	37.070
XVI	Доходы зъ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ	335.000
XVII	Розличнѣ	1,547.705
	Сума доходовъ власныхъ	2,738.346

Господарства рентовѣ.

Въ правничôмъ товариствѣ львôвскôмъ переведено дня 11 грудня с. р. діскусію надъ рефератами д-ра Іос. Мілевского и д-ра Ал. Малачиньского „о господарствахъ рентовыхъ“. Змѣстъ реферату д-ра Малачиньского бувъ такій:

Дня 10 жовтня с. р. внесло правительство до рады державнои два проєкты законовъ, тѣсно зъ собою полученѣ а маючѣ на цѣли орґанізацію стану рôльничого и заведенье институціи господарствъ рентовыхъ. Першій зъ тыхъ проєктôвъ вôдносить ся до „заснованя фаховыхъ стоваришень рôльниковъ“, а другій до „заснованя господарствъ рентовыхъ“. Для порозумѣня и оцѣнки обохъ проєктôвъ, д-ръ Малачиньскій представивъ вôдносины въ рôльництвѣ, якъ бôльшои посѣлости такъ и господарствъ селянъскихъ. Надмѣрне перетяженье бôльшихъ посѣлостей довгами ипотечными есть причиною, що щоразъ частѣйше цѣлѣ маєтки переходять въ руки елементôвъ, котрѣ не дають ся зъасімілювати. Длятого користнѣйше представляє ся вже парцеляція бôльшихъ посѣлостей на дрôбнѣ господарства, бо вôддає землю въ руки селянъ, зараджує утратѣ тысячѣвъ рукъ робучихъ, котрѣ щороку щезають за-для еміґраціи. Тожь если проєкты згаданыхъ законôвъ — говоривъ прелєґентъ — уможливлять, щобы посѣлости лишились въ рукахъ теперѣшныхъ властителѣвъ та щобы можна було вôдтакъ тѣ посѣлости розпарцелювати, то тѣ проєкты будуть пожаданѣ.

Вôдтакъ представивъ прелєґентъ, якъ повстали рускій законы рентовѣ, котрѣ дали безпосередный товчокъ до проєктôвъ, внесеныхъ нашимъ правительствомъ. Рускій законъ рентовый зъ 1890 р. бувъ копією постановъ закона кольонізаційного зъ 1866 р., котрый ухвалено для нѣмецкихъ кольоністôвъ въ захôдныхъ Прусахъ и въ Познанщинѣ. Законъ зъ 1890 р. постановляє, що вôльно продавати грунты въ замѣну за сталу ренту, зъ того пôйшла и назва Rentengut, се значить господарство, за котре цѣну купна платить ся пôдъ видомъ сталои ренты. Законъ рускій зъ 1891 р. установивъ, що для улекшеня кольонізаціи можуть банки рентовѣ перенятѣ ренту приватну, яка тяжить на посѣлости, а то до высоты ½ вартости тои посѣлости. Тогдѣ управненый до ренты дôстає яко индемнізацію своєи претенсіи рôвну вартôсть въ листахъ рентовыхъ, котрѣ може вôдъ разу спродати, а властитель посѣлости рентовои платить ренту до банку рентового, при чôмъ опроцентовує сей капіталъ, що тяжить на посѣлости, и амортизує сей капіталъ въ ратахъ ренты. Длятого творенье господарствъ рентовыхъ вôдбуває ся на основѣ контракту мѣжь двома особами приватными, а ренту приватну выкуповує банкъ рентовый. Однакъ можуть и т. зв. ґенеральнѣ комісіи заняти ся самѣ твореньемъ господарствъ рентовыхъ. Законъ зъ 1891 р. вôдносить ся лишь до сѣльскихъ господарствъ, а именно до меншихъ и середныхъ. — Подôбну институцію заведено въ Анґліи такъ званымъ Smal Holdings-Act зъ 1892 р. для посѣлостей, що мають найбôльше 50 акрôвъ; твореньемъ тыхъ малыхъ господарствъ (smal holding) займає ся рада ґрафства.

Проєктъ закона о господарствахъ рентовыхъ, выготовленый нашимъ міністерствомъ рôльництва, хоче вôддати творенье господарствъ рентовыхъ окремымъ орґанамъ, а именно „фаховымъ стоваришенямъ рôльниковъ“. Тѣ стоваришеня мають дѣлитись на „повѣтовѣ“ стоваришеня рôльниковъ, обôймаючѣ бодай одинъ повѣтъ судовый, и на „краєвѣ“ стоваришеня, обôймаючѣ всѣ стоваришеня одного краю. Тѣ стоваришеня мають бути примусовѣ. Членами ихъ суть властителѣ всѣхъ посѣлостей, що занимають ся господарствомъ рôльничимъ або лѣснымъ. Стоваришеня мають на цѣли орґанізацію стану рôльничого для обороны интересôвъ того стану. Они мають або за посередництвомъ рôльничихъ товариствъ заробковыхъ и господарскихъ занятя ся удѣленьемъ кредиту на меліораціи и т. п, складами продуктôвъ рôльничихъ, закупномъ знарядôвъ и иншихъ потрѣбныхъ до господарства средствъ технічныхъ, посередництвомъ въ выналгмѣ служебы господарскои и т. д.

Однакъ найважнѣйша задача тыхъ стоваришень — посередничити въ заснованю господарствъ рентовыхъ. За свои зобовязаня вôдповѣдає стоваришенье лишь своимъ майномъ, а не члены стоваришеня. Въ хосенъ стоваришеня повѣтового має выносити рôчна вкладка що-найвысше 4 прц., а въ хосенъ краєвого стоваришеня що-найвысше 1 прц. вôдъ податку грунтового. Вкладки мають побирати ся яко додатки до податковъ.

Мотивомъ проєкту институціи господарствъ рентовыхъ есть фактъ надмѣрного обтяженя посѣлостей грунтовыхъ довгами ипотечными, намѣръ обчистити тѣ посѣлости при помочи замѣны ихъ на господарства рентовѣ а такожь охорона вѣрителѣвъ ипотечныхъ передъ стратами, якѣ поносять спадаючи при лічитаціяхъ зъ цѣны купна Проєктъ правительственный не гадає перевести того очищеня зъ довгôвъ наразъ, лишь тôлько тамъ, де перетяженье довело до ліцитацій. Если посѣлôсть, що приналежить до стоваришеня рôльниковъ, есть выставлена на ліцитацію, то краєве стоваришенье рôльниковъ обовязане станути до ліцитаціи и ліцитувати до высоты той вартости, яку пôсля закона обчислить. Крôмъ того стоваришенье може купувати посѣлости въ наслѣдокъ добровôльнои оферты властителя. Посѣлôсть куплену на ліцитаціи має вôддати стоваришенье яко господарство рентове найвôдповѣднѣйшôй особѣ, увзглядняючи въ першôй лініи давного властителя и єго родину.

Новый властитель дôстає посѣлôсть вôльну вôдъ довгôвъ ипотечныхъ и обовязаный вôдъ капіталу, выданого на закупно посѣлости оплачувати проценты и амортизувати сей капіталъ при помочи ренты, плаченои чвертьрôчно стоваришеню. Средства потрѣбнѣ на купно посѣлости роздобуває стоваришенье выдаваньемъ листôвъ рентовыхъ. Оплату купонôвъ вôдъ тыхъ листôвъ рентовыхъ запоручає держава або край, если законодатство краєве ухвалить ту запоруку. Пôсля проєкту властитель рентовои посѣлости дôстає єи безъ вложеня капіталу, а цѣла цѣна купна тяжить на посѣлости яко рента, котра въ означенôмъ часѣ має бути цѣлкомъ сплачена (часу амортизаціи проєктъ не подає).

Властитель рентовои посѣлости есть въ своихъ правахъ черезъ цѣлый часъ, якъ довго не сплачена рента, дуже обмеженый. Незаплаченье одного раты въ часѣ и т. п, спонукує або примусову адміністрацію або навѣть вывласненье и наданье посѣлости новому властителеви. Если посѣлости рентовѣ опорожнять ся въ наслѣдокъ смерти, то можуть бути вôдданѣ тôй особѣ, котру помершій въ завѣщаню означивъ, а если нема такои постановы, особѣ, котру означить стоваришенье.

Характеръ господарства рентового має бути нотованый въ книзѣ ипотечнôй и на такôмъ господарствѣ не може набуватись анѣ умовне анѣ законне право заставу; такій посѣлости не можуть бути обтяженѣ, якъ довго стоить на нихъ рента стоваришеня. Ренту вôльно сплатити такожь и передъ умовленымъ речинцемъ.

Цѣль законôвъ прускихъ пôдпирати кольонізацію внутрѣшну засновуваньемъ дрôбныхъ и середныхъ господарствъ сѣльскихъ — а проєктъ австрійскій не має тои цѣли и обмежає ся до ратованя посѣлостей грунтовыхъ на случай перетяженя довгами.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Ліберальнѣ ґазеты нѣмецкѣ хопились убійства Мрвы и складають всю вину на молодо-Чехôвъ. Рôвножь заповѣдають вже теперь, що годѣ теперь думати о знесеню выимкового стану. Не дивота орґанамъ централістично-жидôвскимъ, але кождый мусить обуритись на голосы деякихъ старо-ческихъ ґазетъ, котрѣ въ своѣй партійнôй завзятости поважились рôвножь обкинути болотомъ молодо-Че-

хôвъ. И такъ Has Naroda старае ся выказувати, що молодо-Чехи пôдбурили цѣлый народъ, пôдконали всяку повагу и здеморалізували публичне житье. — Вкôнци годѣ поминути мовчки ще одну обставину, а именно сю, що деякѝ газеты, идучи за примѣромъ жидôвскихъ „Прессъ“, таки просто складають вину на посла д ра Герольда. Тымчасомъ д-ръ Герольдъ заявивъ знакомымъ, що цѣлкомъ не почуває ся до моральнои одвѣчальности, бо въ палатѣ послôвъ не высказавъ имени Мрвы, а лишь говоривъ про Ріґолетта, котра то назва була звѣстна лишь коханцѣ Мрвы. Впрочôмъ вôнъ уважавъ Мрву за фантаста, котрый бажавъ вславитись за яку небудь цѣну. Згадуючи про записки Мрвы, говоривъ зъ такою резервою, що радикальнѣйшѝ товаришѣ-послы гнѣвались за се на него.

Въ румуньскôмъ парлямéнтѣ вела ся досыть довго и оживлено дебата надъ адресою. Міністеръ справъ заграничныхъ Ляговарій забравъ голосъ, щобы высказати свои погляды що-до квестіи семигородскои. Міністеръ заявивъ, що поведенье консервативнои партіи есть дуже розважне и не робить закиду Иванови Браціяно анѣ що до браку патріотизму анѣ браку розваги. А ліберали противно були завсѣгды загонистѝ. Они говорили много въ 1867 р., коли думали, що потреба имъ разомъ зъ Россією и Нѣмеччиною вырушити до бою противъ Австріи и Франціи, а такожь много говорили въ 1883 р., коли зачали вести противну політику. Що-до семигородскихъ Румунôвъ, то сердечно ихъ витаѣсь, даѣсь имъ посади въ школахъ а тымъ самымъ и вплывъ на выкованье нашихъ дѣтей. Однакъ нѣколи не можна згодитись въ ихъ справѣ на двѣ рѣчи: на офіціяльну интервенцію, а то анѣ въ якій небудь безпосередный способôвъ, анѣ въ ролѣ посередника, бо се довело бы або до вôйны або до упокореня; — а друге, румуньске правительство не може пôдчинити своѣи заграничнои політики бажанямъ и интересамъ Семигородцѣвъ. Королѣвство румуньске веде свою власну політику. — Промову міністра принято оплесками.

Въ болгарскôмъ собраню предложено прелімінарь деякихъ рубрикъ буджетовыхъ. Въ тыхъ рубрикахъ видно зменшенье выдатковъ, н. пр. при міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ о 620.000 франкôвъ а при міністерствѣ вôйны о 1,600.000 фр. Помимо того загальный буджетъ войсковый выносить 21,657.000 франкôвъ. Довги побôльшились о три міліоны франкôвъ. — На послѣднôмъ засѣданю ухвалило собраніе пôдвысшити цивільну лісту князя зъ 600.000 на одинъ міліонъ франкôвъ. Дотычне внесенье, поставлене однымъ посломъ, було одноголосно приняте. Вôдтакъ посолъ Даниловъ внесъ: вызначити для ґрафинѣ Гартенавъ и дѣтей кн. Александра дожизненну пенсію по 40.000 фр. рôчно. Собраніе ухвалило одноголосно рôвножь и се внесенье.

Въ Сицилии прийшло до поважныхъ бунтôвъ селяньскихъ. Загальне лихе положенье економічне, вôдтакъ безпощадне стяганье податку консумційного и лиха господарка по громадахъ, выклакали невдоволенье селянъ до тои степени, що они кидають ся на публичнѝ будынки, руйнують ихъ, та ставляють чинный опôръ войску. Кріспі находить ся въ прикрôмъ положеню супротивъ тыхъ подѣй. Характеристичне и се, що въ тыхъ бунтахъ бере участь лишь саме селяньство, а соціялісты-робôтники держать ся зъ далека.

НОВИНКИ.

— **Вôдъ дирекціи товариства для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ** одержуемо отсе письмо: Маемо честь донести до вѣдомости Впов. Духовенъства и ч. Братствъ церковныхъ, що на складахъ „Народнои Торговлѣ“ въ Бродахъ и въ Сяноцѣ зложили мы кôлька штукъ нашихъ выробôвъ до розпродажи и пробки матерій зъ означеными цѣнами до выробу. — Дирекція Товариства для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ. *Лашкевичъ. Рѣпецкій.*

— **Рускій народный театръ**, перебуваючій — якъ звѣстно — въ Бродахъ, давъ доси отсей представленя: „Выхованецъ“, „Галька“, „Не ходи Грицю та на вечерницѣ“, „Баронъ циганьскій“, „Гаспароне“, „Везталанна“, „Дай серцю волю“, „Запорожець за Дунаемъ“ и „Украдене щастье“. Зъ огляду матеріяльного не поводить ся театрови добре, а то задля загальнои нужды. Найбôльшимъ поводженьемъ тѣшила ся штука Франка „Украдене щастье“. Театръ маѣ перебути въ Бродахъ ще до 15 н. ст. сѣчня.

— **Петиціи за загальнымъ, безпосереднымъ тайнымъ голосованьемъ** выслали заходами д-ра Олѣйника зъ Мостôвъ великихъ громады: Мосты великѝ, Реклинець, Волиця и Куничволя на руки посла Юл. Романчука. На петиціи пôдписано такожь досыть Полякôвъ.

— **Ревізіи** перевела онодгы у Львовѣ поліція у пôдозрѣныхъ о соціялізмъ ремѣсникôвъ Еліясевича и Друкера. Ревізіи вôдбули ся пôдъ наглядомъ комісаря поліційного Венца и Урбановича и не довели до нѣякого выслѣду.

— **Авансы въ староствахъ.** Секретарѣ намѣстництва Леоп. Гендріхъ, Людв. Бернацкій и Здисл. Ґеннертъ именованѝ старостами, а комісарѣ повѣтовѝ Сев. Хшонщевскій Ант. Выбрановскій, Юл. Познаньскій и Ром. Шимановскій секретарями намѣстництва.

— **Новѝ уряды почтовѝ.** Дня 31 н. ст. грудня с. р. вôйдуть въ житье уряды почтовѝ въ Голинии, повѣта калуского и въ Токахъ, повѣта збаражского. Округъ доручень уряду въ Голини будуть становити громады и обшары двôрскѝ Голинь и Котятичѣ, дальше громады Кадобна и Тужилôвъ, а округъ доручень уряду почтового въ Токахъ громады и обшары двôрскѝ Палчинцѣ, Токи и Воробѣвка.

— **Міністеръ вѣроисповѣдань и просвѣты** надавъ — якъ доносить Wiener Ztg. — приватнôй ґімназіи езуитскôй въ Бонковичахъ пôдъ Хировомъ, почавши вôдъ року шкôльного 1893/4 на три роки право назвы ґімназіи, дальше право заведеня публичного, а вкôнци право вôдбувати испыты зрѣлости и выставляти важнѝ въ державѣ свѣдоцтва зрѣлости. Тѝ права надавъ міністеръ езуитскôй ґімназіи зъ застереженьемъ выповнюваня правныхъ приписôвъ.

— **Самоубійства въ войску.** Зъ Мостôвъ великихъ пишуть намъ, що сими днями вôдобрало собѣ тамъ двохъ уланôвъ житье за-для лихого поведеня зъ ними старшины войсковои. — У Вѣдни застрѣливъ ся въ шпитали войсковôмъ молодый поручникъ уланôвъ, ґр. Алойсій Гардеґъ, перенесеный недавно зô Львова. Причиною самоубійства мали бути тяжкѝ клопоты фінансовѝ.

— **Россійскѝ кошты паспортовѝ.** Пôсля найновѣйшого розпорядженя міністра россійского буде выносити вôдъ дня 13 н. ст сѣчня 1894 р. оплата за кожду візу, выставлену россійскимъ консулемъ 3 зр., а за кожду легалізацію буде платити ся 4 зр.

— **Нападъ на судъ.** Зъ Кутôвъ доносять, що дня 22 н. ст. грудня програвъ въ тамошнôмъ судѣ справу селянинъ Софронъ Близнюкъ. По розправѣ судовôй пôйшовъ Близнюкъ до близького шинку, а пôдпивши собѣ тамъ, вернувъ и повыбивавъ въ будынку судовôмъ вôкна. Напастника очевидно арештовано. Єсть се вже другій случай нападу на кутскій судъ въ сѣмъ роцѣ.

— **Змѣна власности.** Добра Цѣвкôвъ, Нѣмстôвъ, Мощаницю, Дикôвъ, Улазôвъ и Козôвку, въ повѣтѣ чешанôвскôмъ, простору 17.000 морґôвъ, купивъ онодгы перемыскій адвокатъ д-ръ Ґансъ для бар. Генрики зъ Бруницкихъ Ватмановои вôдъ спадкоемцѣвъ Іосифа Лявфера.

— **Замкненье войскового шпиталю.** Міністерство обороны краевои въ порозумѣню зъ міністерствомъ вôйны, рѣшило рескриптомъ зъ дня 16 н. ст. падолиста знести цѣлковито шпиталь войсковый въ Станиславовѣ, а то зъ причины хибъ будôвляныхъ и гіґієнічныхъ, котрѝ не дали ся усунути.

— **Намѣстникъ про опозицію.** Краковскій Głos Narodu оповѣдае таку пригоду зъ житя нам. Ґолуховского. Одного разу розмавлявъ намѣстникъ зъ редакторомъ однои опозиційнои ґазеты львôвскои и пригадавши собѣ, що ся ґазета була день передъ тымъ сконфіскована за статью, въ котрôй говорило ся о двôрскôй камарилѣ, сказавъ: „Чого панове хочете вôдъ двора? Нападайте міністрôвъ, мене, цѣле правительство, але цѣсареви дайте спокôй, бо его особы не годить ся втягати въ дневникарскѝ дискусіи“. — На се вôдповѣвъ редакторъ: „Менѣ здаеть ся, що Ексцеленція за богато ваги привязуе до моеи часописи. Вôдъ коли Gazeta Lwowska стала орґаномъ популярнымъ, гадаю, що нѣяка инша часопись не буде вже мати значѣня въ краю“. — „Милите ся, закликавъ намѣстникъ. Опозиція маѣ все значѣнье и въ кождôмъ здоровôмъ орґанізмѣ державнôмъ повинна бути! Чи гадаете, що я хочу, щобы Gazet у Lwowsk у читавъ цѣлый край? Нѣ, я сего не хочу, бо если бы се наступило, край мусѣвъ бы зглупѣти! Прецѣ Gazeta Lwowska може лише то писати, що хоче правительство, опозиція-жь повинна бути, щобы дороги правительства простувати, бо-жь нѣяке правительство не есть неомильне“.

— **Такожь свѣдоцтво.** Якъ процвѣтае urzędowy język по нашихъ рускихъ громадахъ доказуе найлѣпше автентичне свѣдоцтво, котре тутъ въ цѣлости наводимо: „Zwidestwa. My niże Panowi Gostpodarni od gmina Hanacowia podwierzimi, ze ten Markus Charmar ojcec od 6 cori dzieckiod i zona mjal swoje Realnoszć ow Hanacowia l. 123 i mial swoje korowe i koni i 4 Mordy poli, był bardzo porządnie Gosdoparz i bardzo poschciwy Szłowjek męze nasze ludzi i Raz mu nie szęci tpafjel, że ow 25 t. r. wipadla bardzo ostri wonni ow Noci i ten szi calkiem szi udpaloni zostal i teraz wun zi zadne Rade nie mogli acz na udoimana swoje dzieci i Zona tak zi ów bydnim stanim ten zidek że znajduje. to mi bardzo proszimi miec wjękże Państwu tego bydnemu Nieszęsliwe szłowiek Miloszę micz i mu jak móg do jego zina z askawim pomagacz. Karol Smik wojt gminny.

— **Великій процесъ о фальшованье векслѣвъ**, якій вôдбувавъ ся сими днями передъ черновецкимъ судомъ противъ братôвъ Вайсманôвъ, скôнчивъ ся засудомъ Давида Вайсмана на 5 лѣтъ тяжкои вязницѣ, а Адольфа Вайсмана на 3 мѣсяцѣ арешту. Двохъ обжалованыхъ увôльнено. Шкода, яку Вайсманы зробили рôзнымъ институціямъ кредитовымъ, доходить до 30.000 зр.

— **Сибѣрска зелѣзница** буде мати 7142 верстъ довжины. Рубрики поодинокихъ выдатковъ пôсля кошторису выносять: будова насыпôвъ 75,486.828 рублѣвъ; мосты, тунелѣ и т. ин. роботы 73,441.921 рублѣвъ; будынки стаційнѝ 12,856.575 рублѣвъ; рельсы и ихъ вязаня 45,907,925 р.; таборъ рухомый и робочій 40.565.250 р.; и достава рельсôвъ, вязань и табору рухомого на мѣсце робôтъ 25,321,065 р.; выдатки загальнѝ, адміністраційнѝ и непередвиженѝ 32,857.521 р.; выслосненье грунтôвъ 2,561.889 р.; телеґрафъ 1,740.880 р.; заосмотренье въ воду 4,505.575 р.; разомъ коштъ цѣлого шляху вынесе 350,210.481 рублѣвъ, або будова однои версты буде коштувати звыжь 49.000 рублѣвъ. Доси збудовано вже кôлькасотъ верстъ сеи зелѣзницѣ въ захôднôмъ Сибѣри.

— **Найбôльшій брилянтъ.** Въ пивницяхъ банку Анґліи зложено онодгы найбôльшій діямантъ на свѣтѣ. Называе ся „Ексцельзіоръ“; найшовъ его послѣдного червня с. р. капітанъ Едвардъ Йорґансонъ въ копальняхъ Яґерсфонтенъ, въ краю Доброи Надѣѣ. Знатоки орекли, що „Ексцельзіоръ“ есть каменемъ вартости бодай одного міліона фунтôвъ штерлінґôвъ. Вôнъ маѣ 3 цалѣ довжины и тôлько-жь ширины, важить 971 каратôвъ, або близко 8 лутôвъ; краску маѣ бѣлу зъ легкимъ вôдблыскомъ синього, а сила свѣтла вже теперь передъ обрѣзаньемъ маѣ бути незвычайно велика. Діямантъ перевезено зъ найбôльшою осторожностію: Зъ Яґерсфонтенъ до Кацъ Тавнъ провадила Йорґансона ескорта цѣлои ескадроны уланôвъ; зъ Канъ до Лондона привѣзъ „Ексцельзіора“ военный корабель „Антельопъ“. Камѣнь належить до властителѣвъ копальнѣ Брайтмаєра и Веринґаймера; правительство анґлійске жертвувало имъ на мѣсци пôвъ міліона фунтôвъ штерлінґôвъ, але они вôдкинули се предложенье. Пôсля найновѣйшихъ вѣстей, маѣ сей камѣнь купити цѣсарь Вільгельмъ II.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Львôвскій комітетъ ратунковый зôбравъ доси на навѣщеныхъ повенею 18.040 зр. 60 кр. и 1 рубель россійскій. — Зô Станиславова утѣкъ торговельникъ деревомъ Авраамъ Фішь, сфальшувавши на передъ вексель на шкоду Ліпы Гальперна, Осіи Борала и Берля Вайберґа на суму 8000 зр.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Презенту на опорожнену парохію цѣсарского наданя въ Космачи надало намѣстництво о. Кир. Лукасевичеви, дотеперѣшному парохови въ Мшанци, а на парохію въ Брустурахъ такого-жь наданя о. Ник. Смалькови зъ Хомчина.

Посмертнѝ — ✝ — оповѣстки.

Алексѣй Волошиньскій, учитель народнои школы въ Струтинѣ пôдъ Золочевомъ упокоивъ ся дня 17 н. ст. грудня с. р. въ 45-ôмъ роцѣ житя. Учителемъ бувъ покôйный 25 лѣтъ.

Наука штука и література

— Выйшла зъ печати: „**Жіноча бібліотека, видае Наталія Кобриньска. Книжка I. Наша доля — збірник праць ріжних авторів.**“ Заки подамо обширнѣйшій змѣстъ, зазначуемо, що выдавництво представляе ся гарно и не дороге, бо при своемъ обемѣ (104 сторôнъ) коштуе лишь 50 кр.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Ґенеральна дирекція австрійскихъ зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе, що почавши вôдъ 1 н. ст сѣчня 1894 р. буде выплачувати головна каса зелѣзниць державныхъ у Вѣдни [XV. Schönbrunnstrasse 6] за купонъ сѣчневый акціи зелѣзницѣ архикн. Альбрехта по 2 зр. за кожду штуку. Въ часѣ вôдъ 1 до 14 н. ст. сѣчня 1894 р. можна тѣ купоны вымѣнюваги такожь: въ Берлинѣ въ нѣмецкôмъ банку; у Франкфуртѣ надъ Меномъ въ нѣмецкôмъ банку звязковôмъ и у пп. Ерлянґера и Сыновъ; въ Монахіи въ баварскôмъ банку звязковôмъ. Почавши вôдъ 15 н. ст. сѣчня 1894 р. выплата сего купону буде можлива лише въ касѣ ґенеральнои дирекціи австрійскихъ зелѣзниць державныхъ у Вѣдни.

— **Дирекція почтъ оповѣщуе:** Пôсля розпорядженя міністерства торговлѣ зъ дня 30 н. ст. падолиста посередничити будуть уряды почтовѝ „Вѣдень I.“ и „Триестъ“, въ вымѣнѣ кореспонденцій зъ кораблями военными, що находять ся на мори поза обрубомъ державы пôдъ слѣдующими услôвями. До взаимнои вымѣны можуть бути припущенѝ лише посылки почты листовои (листы, карты кореспонденційнѝ, друки и пробки товаровѝ) призначенѝ для командъ, членôвъ штабу, а такожь для пôдофіцирôвъ и взагалѣ воякôвъ, котрѝ суть на згаданыхъ кораблях военныхъ, а взглядно походячѝ вôдъ тыхъ-же командъ, штабôвъ и воякôвъ. Таксы и приписы транспортовѝ для такихъ кореспонденцій суть тѝ самѝ, що въ оборотѣ краевôмъ Выключенѝ суть посилки за послѣплатою якъ такожь кореспонденціи зовсѣмъ, або недостаточно франкованѝ. Тѝ послѣднѝ будуть вôдсилати уряды почтовѝ у Вѣдни и Триестѣ (зъ выимкою зовсѣмъ неоплаченыхъ друкôвъ и пробокъ товаровыхъ, котрыхъ взагалѣ не приймае ся звычайными дорогами почтовыми до тыхъ заграничныхъ портôвъ, въ котрыхъ бы найскорше вôдъ адресатôвъ могли бути вôдобранѝ вôдъ заграничныхъ почтъ за оплатою пôсля тарифы межинародноя. Допущенѝ суть такожь до безпосереднього транспорту тѝ кореспонденціи, котрѝ пôсля дотычныхъ приписôвъ для обороту въ краю увôльненѝ суть вôдъ оплаты почтовои. Одвѣчальность почты за кореспонденціи рекомандованѝ тою дорогою пересиланѝ така сама, якъ въ краевôмъ оборотѣ. Яко мѣсце призначеня подавати належить на згаданыхъ кореспонденціяхъ (для кораблѣвъ) лише назву корабля военного, на котрôмъ знаходить ся адресатъ.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Міністеръ скарбу именувавъ концепціста міністеріяльного, Ив. Савицкого, віцесекретаремъ въ міністерствѣ скарбу. — Президія высшого суду краевого у Львовѣ именувала канцелістôвъ судôвъ повѣтовыхъ: Онуфр. Филинчака въ Гвôздци, Стан. Пиликовского въ Лопатинѣ канцелістами суду краевого у Львовѣ; Іос. Грабовского зъ Николаева канцелістомъ окружного суду въ Золочевѣ и системізованыхъ дієтарѣвъ табулѣ краевои и мѣскои у Львовѣ: Руд. Калагурского и Сим. Бадецкого канцелістами суду краевого у Львовѣ. — Львôвскій высшій судъ краевый именувавъ канцелістами судôвъ повѣтовыхъ: Юр. Кобзея емер. вахмайстра жандармеріи для Буска, Петра Костюка пôдофіцира 58 полку пѣхоты для Белза, Іос. Чарнецкого вахмайстра 4 полку уланôвъ для Куликова, Ив. Льоренца пôдофіцира 45 полку пѣхоты для Гвôздця и занименувавъ канцелістами для веденя книгъ грунтовыхъ: Мих. Тшоса вахмайстра жандармеріи для Лопатина и системізованого дієтаря табулѣ краевои у Львовѣ Мих. Политиньского для Николаева.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** надôслали на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: Тимко Корманъ зъ Билетôвки 1 зр.; панны О. и Е. Дубôвни, учительки зъ Бучача; Мих. Маритчакъ, инспекторъ податковый зъ Яворова, 10 зр.; д-ръ Окуневскій зъ Городенки 7 зр., на котрѣ зложили ся пп.: Босаковскій, нотарь въ Городенцѣ 5 зр., Шмідъ, лѣкарь повѣтовый въ Городенцѣ 1 зр. и Цулявѳъ, секретарь городеньскои рады повѣтовои 1 зр. — Въ комітетѣ зложили Вп. пп.: Рада громадска Трускавець 3 зр. 45 кр.; — о. Апол Чемериньскій парохъ въ Будзановѣ 14 зр. 17 кр. зъ розпроданыхъ купонôвъ; — на руки о. Ал. Саноцкого зъ Мацошина зложили: п. Ляникевичь староста въ Жовкви, п. Музика власт. Сопошина, д-ръ Сильв Дрималикъ зъ Жовкви о. Бруно Лявшка лат. парохъ въ Мостахъ великихъ по 2 зр., п. Юл. Олеарчакъ купець въ Жовкви 1 зр. 50 кр., о. Алек. Саноцкій п. Марія Саноцка, п. Клявдія Саноцка, Теофиля Саноцка, всѣ зъ Мацошина, п. Ап. Саноцкій студентъ медицины, о. Єв. Омеляньскій зъ Пристани, о. Вол. Подолиньскій зъ Деревнѣ, о. Мих. Косоноцкій зъ Любелѣ, п. Людв. Геферъ поборець подат. въ Любачевѣ, п. Ясиньскій власт. Зарища, п. Вайґартъ власт. Мацошина, п. Зубрицкій ротмістръ уланôвъ, п. Поникло ґеометеръ въ Жовкви по 1 зр., п. Кобузовскій комісарь повѣтовый, п. Гродзицкій комісарь повѣтовый о. Раставецкій зъ Добрусина, о. Крайчикъ зъ Волѣ куниньскои, о. Пелехъ зъ Звертова, о. Грушевичъ зъ Боянця по 50 кр., о. Породко зъ Глиньска, п. Левакъ инспекторъ шкôльный, п. Сяркевичъ директоръ шкôльный въ Жовкви, по 40 кр., п. Тимкевичъ богословъ 30 кр., о. Савчакъ зъ Мокротина, о. Долошицкій зъ Щирця, о. Пясецкій зъ Крехова, п. Ерліхъ катих. жидôвскій по 20 кр., дальше дрôбными датками на купоны въ парохіи Мацошинъ 14 зр. 75 кр., на котрѝ вôдзначились бôльшими датками: Анна Ступницка 1 зр., Текля Піхъ 1 зр., Сень Бутлеръ 50 кр., Ив. Гущакъ 50 кр., Василь Ступницкій 50 кр., Данило Павникъ 50 кр., Илько Пелехъ 50 кр. разомъ 43 зр. 5 кр.; — Рада повѣтова въ Городку 15 зр.; — на поминкахъ у о. Ант. Захарієсевича въ Островѣ за купоны 5 зр. 20 кр.; — Въ домѣ о. Ник. Туркевича зложили на руки п-ы Кекишь зъ Дусанова и п. Новаковского слѣдующѝ пп.: Волод. Витославскій 1 зр. 20 кр., Кавалерскій 1 зр. 20 кр., о. Ник. Туркевичъ 1 зр. 20 кр., Филиповска 1 зр. 20 кр., о. Ник. Любинецкій 1 зр. 40 кр., разомъ зъ дрôбными датками 10 зр 30 кр.; въ домѣ о. Макогоньского пароха въ Стриганцяхъ на празднику зббрала и на Ульваньска 6 зр. 8 кр. Вп. пп. дателямъ складае комітетъ сердечну подяку.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 28 грудня. Въ свято трехъ королѣвъ появить ся протестъ угорского епископату противъ предложень правительства въ справахъ церковныхъ. — Pol. Corr. доносить, що въ Одесѣ були послѣдными часами поважнѝ заворушеня о політичнôмъ характерѣ.

Парижъ 28 грудня. Процесъ противъ Велянта вôдбуде ся въ сѣчни. — Въ Анжулемъ зачалась розправа въ справѣ убійства италійскихъ робôтникôвъ въ Еґъ-Мортъ. Актъ обжалованя закидае, що причиною ексцесôвъ були самѝ Италійцѣ.

Софія 28 грудня. На памятникъ для кн. Александра отворено публичну субскрипцію.

Римъ 28 грудня. На Сицилію выслано новѝ вôддѣлы войска, щобы удержати спокôй. Кріспі хоче удавати симпатію для селянъ, що пôдняли ворохобню.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	–	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	–	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	–	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	–	—	238	—	—

Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	–	–	–	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	–	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	382	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036		1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненѝ значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Надѣслане.

Мужчина 30-и кôлькохъ лѣтъ,

урядникъ, теперь зъ доходомъ 800 зр. рôчно, оженивсь бы зъ дѣвицею руского обряду зъ деякимъ маєткомъ. 4967 1—3

О дотычнѝ порозумѣня упрашає ся, если можна при долученю фотоґрафіи, пôдъ адресою „**В. И. 21.**“ poste restante Львôвъ, до двохъ тыжднѣвъ“ За дискрецію ручить ся честію.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры. и т. п. Устроєня звôнкôвъ елэктричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. I.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Курсъ Львôвскій

зъ дня 28 н. ст. грудня 1893.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат	Жада
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	216 5[illegible]	219 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	262 —	265 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	380 —	390 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 80	101 50
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	109 70	110 40
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л. .	99 90	100 60
Банку краєвого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 50	101 20
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . . .	97 30	98 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	93 —	93 70
Товар. кред. гал. 4% а.в. льос. 52 л. .	98 —	98 70
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	99 90	— —
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос въ 15 л.	— —	— —
Облиґа за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м к. . . .	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	99 90	97 60
Комунальнѝ Банку краєв. 5% II. емис.	102 20	102 90
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	105 —	— —
Позички краєв. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краєв. 4% в. а.	95 80	96 50
Позички краєв. 4% короновои . . .	96 —	96 70
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 —	28 —
Мѣста Станиславова	48 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѝ	5 83	5 93
Наполеондоръ	9 87	9 90
Півъимперіялъ	10 20	— —
Рубель срѣбный	1 31	1 33
Рубель паперовый	1 31½	1 33
100 марокъ нѣмецкихъ	60 90	61 50

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ
АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ
Андрѣя Андрейчина
у Львовѣ ул. Синстуска ч. 29,
4736 выготовляє 105—180
ВСЯКѠ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѠ.
БІЛЄТЫ ВІЗИТОВѠ
вôдъ 1·20 кр. за сотку.

ПА-

расольу великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы трикôвѝ бѣлье Єґера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ
у Львовѣ улиця Галицка число 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

Власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовѝ шовковѝ по зр 15. 18, 20 и выше.

Колдры на овечѝй вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ
ЛЬВÔВЪ
улиця Коперника число 7.
5—30 (Импресса.) 4941

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 41—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Одинъ зр.
стоить цѣлорôчна передплата *на*
БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЇ МОЛОДЕЖИ
котра появляти ся буде въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти такожь оправленѝ примѣрникы.
Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ ґімн. въ Коломыи. 4977 1—10

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБÔТНЮ
КРАВЕЦКУ
и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ
для Вел. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну
4963 *поручає* 6 30
Іосифъ Бенешь
Львôвъ, ул. Академічна ч. 16.

Бритвы швайцарскѝ знаменитѝ зъ вôстрями вкладаными штука зр. 2·80, кожде дальше вôстре 85 кр

поручає 4585
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)
Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивыѝ
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оранґін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Імперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаєвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 26—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ маґазинъ въ хорошѝ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональнѝ, Хоругви хрестнѝ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѝ и зъ бѣлого металю.

Близшѝ пояснєня дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо начу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѝ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 25—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

Цѣны знижекѝ — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшѝй въ головахъ	1 кл.	38 кр.
„ „ частями	„	39 „
„ въ кôсткахъ або муцѣ	„	40 „
Солонина найлѣпша угорска	„	66 „
Смалець знаменитый угорскѝ	„	68 „
Сливки босаньскѝ правдивѝ	„	40 „
Повила першои сорты знаменитѝ . . .	„	36 и 28 „
Розинки султаньскѝ безъ кôсткокъ . . .	„	68 „
Розинки eleme велики зъ кôсткою . . .	„	58 „
Розинки дрôбнѝ чорнѝ	„	66 „
Мигдали доббрай	„	1 зр. „
Мѣдъ пчѣльный природный	„	56 „
Свѣчки стеаринови 560 ґр.	„	48 „

При 1 кл. кавы опустъ 6 кр. Вина природнѝ удержує на складѣ и высѣлає на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вôдворотною почтою. 4921 14—24

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено
ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ
и МАҐАЗИНЪ МОДЪ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
о чôмъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що Земляки будуть ставити высше мѣцевый выробъ **якъ фабрикаціи некраєвѝ.**

Кравати мого выробу можна дôстати: въ скдепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ ґаляитерійныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджуєся заразъ.

Маґазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣшѝ фасоны, а на теперѣшню пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевѝ и аксамітнѝ, шапочки „Варшавянки“ до совганки и капелюхи театральнѝ. 4957 5—?

Маґазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный вôдъ годины 9-ои рано до 8-ои вечеромъ.

Зъ поважаньемъ
ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙВОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ
въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнѝ управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ звгальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѝ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонѣйнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ спасти, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ
ВЪ ҐАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тажкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50. цмт. 235/158 зр. 10·50. цмт. 280/190 зр 15·50. цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт 200/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ тунискѝ занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегеряновѝ на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр 3·75 занавѣсы вôдмѣрскѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одног на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѝ (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѝ; имітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣнниѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдниѝ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнѝ, барвистѝ и бѣлѝ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовѝ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волôчковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинноі,** ватованѝ и кожуховѝ дитинниѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинні, бѣлье дитинне для новонароджених и дорослыхъ

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітнѝ и шовковѝ товары, якъ такожь всякѝ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ.

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняниѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякѝ выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (57—?)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЄФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѝ
5% листы ипотечнѝ преміованѝ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ выльосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, такожь запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѝ аркушѣ купоновѝ за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

О половину зниженѝ цѣны

для передплатникôвъ „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батькôвщины“

на давнѣйшѝ томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальнѝй редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнѝ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 282. Львôвъ, Пятница 17 (29) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крóмъ недѣль и рускихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанô вôльнô вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Іадрки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Шило зъ мѣшка!

Въ числѣ 296-ôмъ львôвского Przegląd-у помѣщена допись зъ села вôдъ одного латиньского пароха. Допись вельми характеристична, бо отверто высказуе погляды польского священьства на справу руску и вôдносины рускои церкви въ Галичинѣ. За отсю отвертôсть належить ся не лишь авторови дописи але и редакціи Przegląd-у вôдъ Русинôвъ повна подяка, бо хочь Русинамъ вôдъ давна звѣстнô того рода погляды то все таки неразъ знали нашô сусѣды такъ притворювати ся, що выдавалось, мовь то Русины суть тымъ вовкомъ, котрому ягня воду каламутить. Згадана допись звучить такъ:

„Хто займае ся бѣжучими квестіями, сего мимоволѣ мусить вôдъ довшого часу вражати одна обставина. Ото вôдносины двохъ народностей, заселяючихъ нашъ край, були обговорюванô послѣдными часами лишь односторонно, а именно руска журналістика систематично уѣдала на кривды, мнимо роблені Поляками рускому народови и обрядови грецкому, натомѣсть польска журналістика вôдпирала лишь коли деколи яку бôльшу напасть. Передъ вѣвъ пôдъ тымъ взглядомъ передовсѣмъ рôкъ 1892 и перша половина року 1893. Ажь теперь польска суспôльнôсть зачала явнѣйше заявляти свое обуренье на махіявельску політику Русинôвъ, а есть се хиба одиноке средство, щобы присмирити тыхъ крикунôвъ, котрі удають що борють ся о вôтчину, а тымчасомъ лучать ся зъ найскрайнѣйшими соціялістами и приплескують лукавымъ демагогамъ, хотячи въ мутнôй водѣ втопити польскôсть и латиньство, щобы вôдтакъ безъ перешкоды злити ся зъ наймилостивѣйшою опѣкункою Славянъ — Россіею.“

По тôмъ першôмъ компліментѣ авторъ переходить до „фактôвъ“: „Въ своихъ численныхъ дописяхъ и статьяхъ, орґанъ народовцѣвъ „Дѣло“, именно завзято выступае противъ Полякôвъ, называючи насъ фарисеями и лицемірами, накидаючись на того, що цѣле житье вôддавъ на услугу вôтчины, що ви житьемъ вôддыхае, на поета-ювилата Корнила Уейского, закидаючи ему пôдбурюванье польскои суспôльности противъ Русинôвъ и доказуючи, що се бруды нашои суспôльности грають на струнѣ національнôй та що всѣ дописи на тематъ Ucisk-у Полякôвъ Русинами суть фальшемъ, лицемірствомъ. Тымчасомъ такъ не есть цѣлкомъ, противно маемо стôлько фактôвъ и доказôвъ кривдъ, зазнаваныхъ вôдъ Русинôвъ, що и на воловôй шкôрѣ не списавъ бы ихъ, щобы-жь се, що говорю, доказати, я мôгъ бы навести множество разячихъ фактôвъ, якô я самъ зазнавъ, помимо що бувъ для Русинôвъ якъ найлѣпше упередженый та що ледви два роки, якъ беру участь въ житю публичнôмъ.“

Жаль, що авторъ не навѣвъ зъ того множества фактôвъ бодай одинъ, два факты, опертô на правдѣ а не выдуманô, щобы вôдтакъ треба було ажь спростовань дотычныхъ осôбъ, якъ сего мы мали доказъ на дописяхъ пôдъ заголовкомъ: Ucisk Polaków. Натомѣсть подае авторъ ось що: „На разѣ най выстане оголошеный въ „Дѣлѣ“ декретъ найновѣйшій конґреґаціи, влястями церковными не публикованый, котрый отже „Дѣло“ повторило хиба за якимись масоньскими письмами. [Тутъ подае редакція Przegląd-у змѣстъ того декрету о дозвôлъ принимания причастія въ обохъ обрядахъ католицкихъ — и додае тô слова: Петерсбурґъ велѣвъ множити якъ найбôльше доказôвъ, що населенье всхôднои Галичины уніятске и руске. Тажь на такихъ фактахъ, якъ принятье причастія, записують нынѣ католикôвъ въ Царствѣ до православія] А такій декретъ бувъ бы вымѣреный въ серце церкви латиньскои, а навѣть католицкои, бо на тôмъ вôзку ѣздили бы свобôдно всѣ боритель и вреѣ православнô, позаякъ католицкô церкви въ Галичинѣ можна на пальцяхъ вычислити. Тожь всякій перехôдъ латинниковъ до церкви — а формальнымъ переходомъ есть приниманье св. Тайнъ въ церквѣ — всякій такій перехôдъ есть лишь мощеньемъ дороги православію и московщинѣ. Длятого то бачнôсть передъ найновѣйшими замахами на церковь католицку! Въ обрядѣ грецкôмъ, якій есть въ нашôмъ краю, нема вже пôдставы католицкои, бо ви нема у тыхъ, котрô того обряду вчать, такъ якъ засѣваючи незгоду и ненависть въ серця дѣтей по школахъ, а вôдтакъ въ житю публичнôмъ мѣжь дорослымъ народомъ, дають собѣ и своѣй вѣрѣ найгôрше свѣдоцтво.“

Ось и допись латиньского пароха. Krótko i węzłowato высказавъ свôй поглядъ на руске священьство, вôдмовляючи ему пôдставы католицкои, порôвнуючи обрядъ грецкій зъ православіемъ и московщиною. Редакція Przegląd-у вмѣла завторувати авторови дописи своею замѣткою и выйшла зъ того разомъ гармонійна фанфара до бою противъ Русинôвъ.

Поминувши, що въ дописи помѣщено чи зô злобы чи зъ несвѣдомости, ложь що-до самои формальности, бо „Дѣло“ подало вѣсть йро декретъ за польскими ґазетами — мы кладемо головну вагу на конклюзіи, до якихъ доходить авторъ а якô певно не лишать ся безъ вплыву на погляды суспôльности польскои. Вôдважитись на силюгавленье обряду грецкокатолицкого и зневаженье всего священьства руского въ публичнôй часописи, котра маe претенсію уважатись орґаномъ клерикальноконсервативнымъ, — се переходить вже звычайнô границѣ нетакту, и есть просто провокаціею цѣлого загалу Русинôвъ.

Русинамъ не першина чути такô провокаціи; досыть згадати на промову Торосевича въ соймѣ, на декретъ намѣстництва — а долучивши до того ще й повысшу допись выйде прегарна китиця благовонныхъ цвѣтôвъ. Авторъ дописи мабуть немалозначна особа, бо самъ каже, що вôдъ двохъ лѣтъ бере участь въ житю публичнôмъ — се значить пôсля нашихъ вôдносинъ галицкихъ: занимае видне становище въ автономіи краевôй, маe рѣшаючій вплывъ на вôдносины при всякихъ выборахъ до репрезентацій та взагалѣ есть децидуючимъ чинникомъ певныхъ сферъ въ квестіи рускôй.

Такихъ поглядôвъ, якъ въ повысшôй дописи, не затруть въ памяти Русинôвъ нѣякô завѣреня мѣродатныхъ кругôвъ польскихъ, бо тô погляды высказанô нôдъ девізою отвертости и щирости. Длятого ще разъ велика подяка якъ авторови такъ и редакціи Przegląd-у, бо чей же вже разъ и „незрячимъ“ отворять ся очи!

Непокоѣ въ Сициліи.

Загальна руина економічна и невôдрадный станъ фінансôвъ Италіи надають характеристичнô знамена цѣлôй внутрѣшнôй ситуаціи політичнôй въ Италіи. Досыть згадати про довгу крізу кабінетну, котру полагоджено зъ такъ великимъ напруженьемъ силъ, що здавалось мовь бы Италія не була въ силѣ выдержати вже другои крізы кабінетнои. До погôршеня того стану причинились въ великôй мѣрѣ вже таки явнô ознаки невдоволеня, якô послѣдными часами выбухали вôдъ часу до часу на островѣ Сициліи.

Сициліа може представляти въ мініатурѣ вôдносины цѣлои державы италійскои. Все, пôдъ чимъ стогне цѣла Италія, есть и въ Сициліи. Высокô податки, лиха господарка фінансова, котра приноситъ для цѣлои Италіи характеристичнô банкротства институцій фінансовыхъ, а въ малôй Сициліи вôдбиваесь на розтратѣ публичного гроша автономічными властями, безмилосердне стяганье консумційного податку, бракъ заробку — отсе головнô причины невдоволеня загалу. Се невдоволенье прибрало такій острый характеръ въ Сициліи, що навѣть рада міністерска порѣшила розважити справу и предприняти якъ найенергічнѣйші средства охороны.

Зъ поодинокихъ мѣсцевостей Сициліи наспѣли алярмуючі вѣсти. И такъ въ Леркарѣ селяньство заманіфестувало чинно свое невдоволенье. Зъ окликомъ: „Най жие король! Прочь зъ податками консумційными!“ зачались непокоѣ. Префекты и команданты войска старались усмирити товпу селяньства, однакъ товпа не зважала на слова та зъ кіями и камѣньемъ накинулась на войско. Тогдѣ войско стрѣлило и кровь чотирохъ селянъ закрасила землю. Товпа розбѣглась, пôдпаливши по дорозѣ домики, де мешкають стражники мытовô — Таке саме лучило ся и въ Вальґварнерѣ. Тамъ арештувавъ комісарь поліціи якогось молодого чоловѣка, що передъ церквою толкувавъ селянамъ про соціялістичнô засады. Селяне кинулись вôдбивати увязненого и комісарь мусѣвъ прикликати жандармôвъ. Жандармы стрѣлили зъ револьверôвъ у воздухъ и въ сей спосôбъ розбгнали на разѣ товпу Та въ тôмъ одинъ селянинъ задзвонивъ на ґвалтъ. Народу збѣгло ся ще бôльше и такъ громадно ударили на касарню жандармеріи. Коли тутъ не могли нѣчого вдѣяти, пôйшли дальше и пôдложили огонь пôдъ отсô будынки публичнô: комісаріятъ поліційный, почту, судъ повѣтовый, урядъ податковый и пôдъ дôмъ бурмістра. — Подôбнô непокоѣ лучили ся и въ иншихъ мѣсцевостяхъ, а въ Баґеріи просто заштильетовано секретаря громадского.

Правительство италійске зарядило въ першôй хвили высылку войска въ загрожені мѣсцевости. Але що взагалѣ станъ войска въ Италіи послѣдными часами зô взглядôвъ фінансовыхъ дуже зменшеный, тожь и постарано ся о збôльшенье числа войска. Міністерство вôйны покликало резерву зъ 1869 р. полкôвъ вероньского, римского и неаполітаньского Тымъ скрѣплено залогу Сициліи о 10.000 воякôвъ. Се побôльшенье залоги маe довершитись до 5 сѣчня 1894 р. Рôвно-жь и вôдкликано начального команданта зъ Палерма, ґен. Корсі, бо вôнъ переважно занимавъ ся войсково-технічными квестіями, а на его мѣсце выслано команданта Неаполю, ґен. Морра ді Лявріно. Рôвночасно президентъ міністрôвъ Кріспі уважавъ потрѣбнымъ выслати до префектôвъ Сициліи обѣжникъ, въ котрôмъ горячо имъ поручае справедливо розкладати податки а передовсѣмъ старати ся щобы податокъ консумційный бувъ стяганый пôсля засадъ права и слушности та безъ фіскальныхъ надужить.

Причина невôдрадныхъ вôдносинъ въ Сициліи лежать въ управѣ автономічнôй сѣлъ и мѣстъ. Всѣ выдатки громадскі, доходячі неразъ до высокихъ сумъ, покрывають ся податкомъ консумційнымъ. Публичный грôшь, зôбраный зъ найбôльшимъ трудомъ, розкидаесь на непотрѣбнô выдатки. По селахъ и мѣстахъ нема шкôлъ и дорôгъ та нѣхто не дбае про санітарнô вôдносины и недужихъ, але натомѣсть всюды позакладано парки, побудовано театры и удержують ся музики. Для илюстраціи тои господарки досыть навести, що Палермо побудувало собѣ театръ за десять міліонôвъ лірôвъ.

„Вôдносины въ Сициліи — пише кореспондентъ N. fr. Presse — рôзнять ся ще въ многôмъ вôдъ вôдносинъ на пôвостровѣ италійскôмъ. Не лишь нужда и давленье селянъ та робôтниковъ по копальняхъ сѣрки, не лишь тираньство дѣдичѣвъ характеризують тô вôдносины, але такожь окремі прикметы характеру населеня, его темнота, забобоны и мафія (месть). Італійске правительство не вдѣяло бы нѣчого въ Сициліи, хочь бы мало якъ найкрасшій намѣры, чого въ дѣйстности не було, бо выльченье недуги могло наступити ажь тогдѣ, коли годѣ було вже стерпѣти тô вôдносины. Се дѣесь теперь и непокоѣ означають, що вôдбуваесь процесъ подужаня, если лишь будуть знати повести его доброю дорогою. Навѣть самъ ґенеральный директоръ публичнои безпечности уважае положенье селянъ въ горахъ страшнымъ. Ґарібальді Боско, творець селяньского союза, такъ представляе въ своѣй ґазетѣ Giustizia суспôльне житье селянъ: Они гарують мовь худоба цѣлый день и частину ночи, пють воду и ѣдять хлѣбъ та цибулю, жиють въ нездоровыхъ хатахъ, выставленыхъ на дощѣ и вѣтры, одягнені недостаточно а до того крайно темнô. Они мусять въ лѣтѣ, коли дѣдичь гуляе въ купеляхъ, гинути вôдъ спеки, а въ зимѣ голодувати и мерзнути, мовчки принимати докоры економôвъ и посесорôвъ, за нихъ платити податки, попадати у нихъ черезъ лихву ажь до дѣйстного крепацтва, а въ 50-тôмъ роцѣ житя ставатись неспособными до працѣ, а если ласка Божа, гинути по шпиталяхъ.

Хочь зъ повысшого представленя рѣчи могло бы вѣяти соціялістичнымъ прибôльшеньемъ, то однакъ се все чиста правда. Въ цѣлôй Италіи мусить выжити зъ бôльшои посѣлости земскои найперше дѣдичь, вôдтакъ ґенеральный посесоръ, опôсля пôдпосесоръ и пред-

Спомины зъ передъ десяти лѣтъ.

II.

Standrecht.

— Знаешь ты, Баранъ, що то е Standrecht? — пытаю разъ пôдчасъ школы вояка зъ моеи компаніи.

— Standrecht, прошу пана, то е така чорна *таблиця* завѣшена на стовпѣ, а на нѣй написане weiss auf schwarz: Standrecht.

— Ба! — кажу, — не штука такъ казати, але повѣджь менѣ, небоже, що воно е? чи то зле, чи добре, чи яке?

— Сего то вже не знаю, прошу *покорнô*...

— Якъ бы оно що добре, то бы го на стовпѣ не вѣшали! — вôдзывае ся зъ-заду якійсь дотепный Бойцуньо.

Всѣ засмѣялись.

Я справдѣ бачивъ таку таблицю зъ зловѣщимъ написомъ, коли мы рано въ ранцѣ пêреходили зъ Славонѣи на босаньску землю. До такихъ стовпôвъ я повиненъ бы вже привыкнути, бо кôлько то ихъ можна подыбати въ нашôй благословенноô Галилеи? Ѣдешь було мѣжь корчиками якого-небудь галицкого „państwa“, що мають бути нѣбы лѣсъ, ажь тутъ заразъ и таблиця на стовпѣ: Zakaz polowania, а пôдъ тымъ Jagdverbot. По польски либонь для панôвъ, по нѣмецки для офіцирôвъ — ну, а по руски для нѣкого писати, бо нашъ мужикъ не маe чимъ гараздъ вôдогнати панъскихъ дикôвъ зъ своеи кукурузы, не то полювати.

А все-таки зглянувши на стовпъ и прочитавши зловѣщу напись на граници босаньскôй, мене овѣяло морозомъ, мною заволодѣло чувство, що я вступивъ въ краину, де про свôбоду личну нѣхто не знае, де матеріяльна нужа сила. Такихъ стовпôвъ я нѣгде бôльше не здыбавъ, але за те побачивъ я, якъ выглядае Standrecht въ практицѣ.

Було се въ Фочи въ кôлька недѣль потôмъ, якъ мы примашерували до того мѣста.

Одного дня, стоячи на подвôрю мѣсцевого конаку [будынки, де помѣщенô уряды] побачивъ я, якъ двохъ воякôвъ зъ насадженими баґнетами вели зъ вязницѣ здоровенного Герцеґовинця. Такихъ великанôвъ показують хиба по мѣстахъ за шѣстку. Вôнъ мавъ заввышки бôльше двохъ метрôвъ, та не лише самымъ ростомъ вызначавъ ся той парень, але й цѣлою будовою тѣла. Кажуть, що покôйный Геркулесъ бувъ собѣ май-май хлопчина — тожь коли-бъ собѣ хто хотѣвъ зобразити того покôйника, то певно знайшовъ бы взорець въ моемъ Герцеґовинци. Груди й плечѣ у сего чоловѣка широчезнô мовь дверѣ, а руки й ноги мовь у медведя. А сей чоловѣкъ — пôсля урядовыхъ записокъ — мавъ вôдъ роду всего 19 лѣтъ! Коли се правда, що чоловѣкъ до 24-ого року росте на высокôсть а до 30-ого на грубôсть, то не знаю, що було бы выросло зъ сего голованя, якъ бы були дали ему ще 11 лѣтъ на свѣтѣ прожити.

Коли его вели вояки, вôнъ мавъ руки звязанô посторонкомъ. Дивишь ся на той мотузокъ та на того велита, то думаешь: ось-ось мотузокъ лусне, а тогдѣ й баґнеты не богато поможуть. Але Герцеґовинець, усмѣхаючись добродушно, давъ ся спокôйно вести мовь молодый медвѣдь. Я цѣкавый бувъ знати, за що его полонили й де, и я спытавъ моихъ людей.

— Се — кажуть мои Бойцунѣ — якась шаржа вôдъ тыхъ „равбіжôвъ“ [такъ называли повстанцѣвъ, либонь вôдъ урядового терміну Räuber]. Его позавчера злапавъ у горахъ панъ капітанъ Гейссъ. Теперь всадили его до арешту, а вôдтакъ будуть судити.

Менѣ новина ся вдѣзла цвяхомъ въ голову и я постановивъ собѣ конечно бути на тôмъ судѣ, щобы гараздъ розвѣдати, якъ оно.

Та не довго було ждати на сей судъ, бо за кôлька днѣвъ зроблено приготованя до него, и дивне диво, заразъ таки призначено мѣсце до кровавои екзекуціи, — значить: уже передъ засудомъ знали, якій буде конець. То на що й суду? на що часъ даремно тратити?

На розлогій майданъ передъ конакомъ вынесено довгій стôлъ, кôлька лавокъ, на столѣ поставлено хрестъ зъ свѣчками, паперы и „писчіи приборы“. Вôдтакъ выступивъ баталіонъ пѣхотинцѣвъ угорскихъ пôдъ командою капітана. Войско зробило чотири живі лавы до вкола стола, полишаючи малый проходъ — то-бъ то дверѣ.

До тои комнаты зъ живыми стѣнами увôйшовъ авдіторъ, перекладникъ босаньскои мовы, писарь и цѣле такъ звane Mannschaftskriegsrechtsassesorium зложене зъ кождои шаржѣ по одному почавши вôдъ майора въ долину ажь до простого вояка. Усѣ посѣдали за столомъ, а на даный авдіторомъ знакъ ввели жандармы пôдсудныхъ, котрыхъ цѣпко скованô ланцухами. Було ихъ семеро: чотирохъ могамеданъ и трехъ Сербôвъ. Môй знакомый Герцеґовинець вырôзнявъ ся вôдъ другихъ величавою поставою и стоявъ межи своими товаришами якъ чапля мѣжь гусьми.

Авдіторъ сказавъ имъ коротко, о що они обжалуванô, именно о те, що брали дѣйстну участь въ повстаню, выступали ворожо зъ оружемъ въ рукѣ противъ заведеного порядку та й зловлено ихъ зъ оружемъ въ рукѣ — и вôзвавъ ихъ, щобы боронили ся. Авдіторове обжалованье переклавъ пôдсуднымъ перекладникъ по босаньски. Кождый зъ нихъ за чергою сказавъ, якъ называе ся и т. д., говоривъ нѣ се нѣ те и клявъ ся, що не виновный. Толкованье деякихъ було льоґічне и выглядало справдѣ на имовѣрне.

Деякô говорили такъ: мы люде спокôйнô, намъ и не снилось воювати, та прийшли до насъ „ешкіе“ [повстанцѣ] и пôдъ загрозою смерти выгнали насъ зъ хаты, дали въ руку пушку [рушницю] и гайда въ горы! Тутъ порозставлявъ насъ кôлькохъ одинъ повстанець передъ собою а самъ сховавшись за камѣнь або дерево грозивъ пістолемъ тому, хто не буде „пуцати“ на „сольдатôвъ“ або лишь оберне ся до него. Що таке войованье можливе, поучае насъ исторія перскихъ вôйнъ зъ Греками, де въ грецкôй „регіментешпрахе“ записано дословно такъ: „*Енъ таисъ персікайсъ войкайсъ гой шаржай тусъ персікусъ фантеріотасъ, тайсъ пуцштокойсъ кай тайсъ нагайкайсъ підганяютузанъ*“. Однакъ судьѣ не повѣрили Боснякови, а вôнъ бѣдняка не знавъ на стôлько грецкои исторіи [хочь близькій сусѣдъ Грекôвъ], щобы на ви свѣдоцтво мôгъ покликати ся.

Прийшла черга на того великана. Вôнъ выступивъ одинъ крокъ въ передъ смѣло й вызываючо — и мовчить.

— Якъ ты зовешь ся? — пытае авдіторъ.

— А якъ ты зовешь ся? — пытае великанъ.

Се пытанье выпало пôсля нашихъ цивілізованыхъ звычаѣвъ, бо коли авдіторъ ему не представивъ ся и не назвавъ свого „отечества и фамілін“ [якъ каже Москаль], то вже великій грѣхъ пôсля кодексу сальонового пытати ся про имя друго. Але въ дикôй нецивілізованôй Герцеговинѣ таке сальонове поведенье Боснака выдало ся всѣмъ дуже арогантнымъ.

— Ты небоже — вôдозвавъ ся авдіторъ, — не жартуй, лишь кажи правду, бо буде зле зъ тобою!

Великанъ зареготавъ ся, показуючи свои здоровô зубы, и каже:

— Чи буду правду казати, чи брехати, менѣ зъ того не полекшае, анѣ гôрше не бу-

приємець, то-жь розумѣє ся, що въ покриту мозолями руку сѣльского роботника впаде дуже мало капель; въ Сицилiи тѝ каплѣ при дванацятигодиннѣй роботѣ на день означають 60 до 80 сантiмѣвъ, а селяне обовязанѝ ще купувати собѣ поживу у предприємцѣвъ, котрѝ высысають послѣдну кровь. Помимо того селяне радо згодили бы ся на залишенье споровъ зъ дворомъ, если бы имъ хочь трохи полекшено. Кромъ того выкликують сильне огорченье податки консумцiйнѝ, котрѝ суть найобильнѣйшимъ жереломъ доходу громадъ, стоячихъ пѣдъ управою дѣдича. Вкѣнци выборы до радъ громадскихъ выкористовують ся на сторону гнобителѣвъ селянъ. О много горшiй станъ роботникѣвъ въ копальняхъ сѣрки. Сей станъ кличе о месть — пише одинъ сицилiйскiй журналiстъ и додае, що побачивши, якъ осьмилѣтнѝ дѣтваки зъ кашлемъ и плачемъ драпались по темныхъ, заповѣтреныхъ штольняхъ, а при дванацятигодиннѣй праци на день не ѣли нѣчого кромъ сухого хлѣба, то и вонъ разомъ зъ ними плакавъ та пытавъ ся, чи есть яке людске правительство, що може стерпѣти такѝ муки, а не паленѣти вѣдъ встыду?“

При такихъ вѣдносинахъ не дивнѝ вѣдзывы радикальныхъ газетъ, що „Сицилiя перемѣняла въ 1860 р. одного тирана на сотки тысячѣвъ тирановъ и глитаѣвъ“.

Справы краєвѝ.

[Новѝ роботы мелiораційнѣ.]

Зъ проєктованыхъ краєвымъ бюромъ мелiораційнымъ при выдѣлѣ краєвомъ новыхъ роботъ публичныхъ, ухваливъ выдѣлъ краєвый представити соймови проєктъ регуляції одной зъ притокъ рѣки Полтвы, именно потока Думного — и проєктъ доповненя обвалованя лѣвого берегу Дунайця.

Мiнiстерство рольництва заявило, що готове удѣлити зъ державного фонду мелiораційного датокъ на регуляцію потока Думного въ высотѣ 30% загальныхъ коштовъ. Проєктъ сеи регуляції обѣймае просторъ 13 847 кiльометровъ, та регуляцію потока Рудка на довготѣ 3·26 кiльометровъ, а мае цѣль осушити и охоронити вѣдъ щоровныхъ повеней 1262 моргѣвъ прибережныхъ луговъ о почвѣ зъ природы дуже урожайнѣй. Кошты тои регуляції обчислено на 57.000 зр. Въ регуляції есть интересованыхъ сѣмь громадъ и обшаровъ дворскихъ, а то: Кукизовъ и Цеперовъ въ повѣтѣ львовскомъ, вѣдтакъ Дѣдиловъ, Хренѣвъ, Убинье, Лиcько и Новосѣлки въ повѣтѣ каменецкомъ. Регуляція мае довершитись яко предприємство краєве. До коштовъ причинити ся мають: фондъ краєвый 40% або квотою 23.040 зр., державный фондъ мелiораційный 30% або квотою 17.280 зр. и стороны интересованѝ 30% або квотою 17.280 зр. Часъ, коли мае зачатись регуляція, предкладае выдѣлъ краєвый на 1894 р., а роботы потревають два роки.

Другiй проєктъ дотычить доповненя обвалованя лѣвого берегу Дунайця вѣдъ мосту зелѣзничого въ Богумиловицяхъ до Бискупиць радловскихъ. Валъ буде догiй 14·3 кiльометровъ и коштувати мае 140.000 зр. Край мае причинитись до коштовъ квотою 56.000 зр., а держава и интересованѝ по 42.000 зр. Роботы зачнуть ся въ 1894 р. а покончени будуть въ 4 рокахъ.

Прелiмiнована на 1894 р. сума выдаткѣвъ на будовлѣ водни въ квотѣ 463.295 зр., въ норовнаню зъ 1893 р. въ квотѣ 302.252 зр., выказуе надзвычайный приростъ выдаткѣвъ о 161.043 зр., або по-надъ 53%. Однакъ се збольшенье не може уважатись нормальнымъ, лишь выимковымъ и переминаючимъ, бо спонукали его надзвычайнѝ елементарнѝ нещастя, именно двократнѝ выливы рѣкъ карпатскихъ въ червни и серпни 1893 р. Выдѣлъ краєвый ухваливъ домагати ся вѣдъ сойму ухваленя на 1894 р. запомогъ на регуляцію рѣкъ несплавныхъ въ квотѣ 124.797 зр., на менши же роботы мелiораційнѝ въ квотѣ 36 516 зр. На регуляцію потока Думного вставлено першу рочну рату въ квотѣ 11.520 зр., а на обвалованье лѣвого берегу Дунайця 14.000 зр. Вѣдтакъ предкладае выдѣлъ краєвый ухвалити резолюцію, взываючу правительство, щобы на устроєнье фабрикъ дренарскихъ въ краю признало въ 1894 р. субвенцію зъ державнои дотацiи мелiораційнои въ квотѣ 5.000 зр.

Вѣдъ коли роботы мелiораційнѝ збольшили ся, змогла ся такожь чинность адмiнiстраційна краєвого бюра мелiораційного до тои степени, що управитель того бюра п. Кендзьоръ не въ станѣ ѣи выконати, если не мае занедбати властивои своеи задачѣ, то есть управы бюра пѣдъ взглядомъ технiчнымъ. Кромъ того при веденю численныхъ предприємствъ мелiораційныхъ побачивъ выдѣлъ краєвый, що управителѣ будовы чи то за-для перетяженя чинностями технiчными при роботахъ, выконаныхъ у власномъ зарядѣ, чи то за-для незнаня дотычныхъ постановъ закона, стрѣчають великѝ трудности при выкласненю або выкупнѣ и интабуляцiи грунтовъ, въ наслѣдокъ чого наступае звычайно проволока зо шкодою для фондовъ будовы. То-жь щобы зъ одной стороны удержати правильный хѣдъ урядованя въ тѣй части адмiнiстрацiи, а зъ другои стороны забезпечити вѣдповѣдну адмiнiстрацiю краєвыхъ предприємствъ мелiораційныхъ, показуе ся — пѣсля гадки выдѣлу краєвого — необходима потреба придѣлити для бюра мелiораційного орѣанъ адмiнiстраційно-правный, котрый бы директорови бюра мелiораційного бувъ помѣчнымъ у веденю реферату та въ упорядкованю справы выкупна грунтовъ при краєвыхъ предприємствахъ мелiораційныхъ. Сей референтъ мае мати ранѣу и платню секретаря выдѣлу краєвого. На теперѣшнѣй сесiи соймовѣй предложить ся вне сенье на установленье тои посады зъ платнею 2000 зр. и додаткомъ активальнымъ 360 зр.

Вѣдозва.

Земляки!

Сотка лѣтъ минае вѣдъ хвилѣ, якъ на Украннѣ ожило наше рѣдне слово въ письменнѣй словесности; пѣвъ сотки лѣтъ мунуло вѣдъ смерти пробудителя Галицкои Руси, що въ Русалцѣ Днѣстровѣй вѣдѣзвавсь до своихъ земляковъ мовою рѣдною; десятки лѣтъ лучать тѣсною духовою звязiю Украину зъ Галичиною, а все-жь таки не можна сказати, щобы до нинѣ знайшлось досыть такихъ письменниковъ, котрѝ бы, пряцюючи надъ нашою мовою, богатство и красу ѣи намъ въ цѣлѣй повнотѣ зобразили. За мало, вже ажь надто мало було доси людей такихъ, щобы студiямъ надъ руско-украинськимъ языкомъ хоть въ части пособляли. Зъ выимкою многоцѣнныхъ строгонауковыхъ праць професоровъ д-ра Омеляна Огоновского, I. Верхратского, Потебнѣ, П. Житецкого, Науменка, Михальчука и др., зъ выимкою етнографiчныхъ студiй Максимовича, Чубиньского, Дикарева и досыть численныхъ, якъ на насъ, зборниковъ пѣсень народныхъ, не маємо майже цѣлкомъ студiй дiялектольогiчныхъ, а головна причина тому: недостача зборниковъ сырыхъ матерiяловъ.

Щобы про те бодай въ частинѣ зарадити сѣй важнѣй недостачи, рѣшила фiльольогiчна секцiя наукового товариства имени Шевченка звернутись до Васъ дорогѝ Земляку, зъ просьбою, щобы Вы подавали до вѣдомости нашому товариству замѣтнѝ признаки говоровъ мѣсцевыхъ. Вѣтцѣ духовнѝ и учителѣ можуть безъ великого труду особливо въ зимовыхъ мѣсяцяхъ, списати бодай на однѣй чвертцѣ паперу [мы не жадаємо томовъ] цѣкавшѝ слова и звороты, не уживанѝ пр. хоть-бы лише въ тыхъ сторонахъ, зъ-вѣдки самѝ походять або що ихъ не уживае наша лiтературна мова. Чвертка паперу, записана такими словами, терминами та именами власными, а прислана сюды кождымъ интелiгентнымъ Русиномъ буде многоважнымъ причинкомъ при складаню поважныхъ науковыхъ студiй надъ нашою дiялектольогiею и фразеольогiею. Подаючи замѣтнѝ прикметы мѣсцевыхъ говоровъ належить ихъ доконче поперти примѣрами [зворотами], зъ долученьемъ перекладу на мову нѣмецку або польску, бо часто лишень на примѣрахъ прикметы тѝ стають ясными.

Многоважною дальше рѣчью е, щобы любимцѣ нашои мовы занялись ревно збираньемъ терминовъ уживаныхъ въ ремѣслахъ, домашнѣмъ промыслѣ, господарцѣ, торговли, народнѣй медициннѣ, вѣдтакъ назвъ географiчныхъ, именъ власныхъ, прозвищъ и назвищъ [Spitznamen], поясниви по можности при назвищахъ причины ихъ походженя. Бо-жь загально вѣдомою е рѣчью, що природный и подиву гѣдный народнѝ гуморъ и дотепъ въ надаваню назвищъ дуже гарно и ярко пробиваесь.

Недостачу терминовъ ремѣсничихъ и т. д. вѣдчувають часто въ прикрый способъ нашѝ письменники, чи то белетристы чи ученѝ, и густо-часто суть приневоленѝ позичати ихъ зъ иншихъ славяньскихъ языковъ або творити ихъ неразъ, нѣде правды дѣти, дуже нескладно и проти духа нашои мовы.

Оно правда, що въ ремѣслахъ, занесеныхъ до насъ нѣмецкими майстрами, термины, уживанѝ доси рускими ремѣсниками, выросли на почвѣ нѣмецкѣй и лише зрусчились то бѣльше то менше [Absatz = общасъ, Afterleder = афталедра, гафталедра, Sohlen = золѣ и т. д.], але-жь е у насъ богато ремѣселъ питомыхъ, що зъ давенъ-давна на Руси процвитали и мають питому термiнольогiю. Ремѣсла тѝ, що навѣть по заведеню у насъ такъ званыхъ „цеховъ“ не перестали довго носити на собѣ характеру домашнього промыслу и не були вѣдокремльованѝ вѣдъ себе громадскимъ устроємъ поодинокихъ заводовъ, якъ килимкарство, гончарство, ткацтво, кушнѣрство, теслярство, боднарство, колесарство, токарство, олѣйництво, мають такъ богату термiнольогiю, що не вчисляючи навѣть до неи термiнольогiи зъ господарства домашнього, управы рольѣ, годовлѣ товару, садовництва, пчольництва и т. д., могла бы сама подати матерiялъ до простороого словаря. Само собою розумѣесь, що сухiй списъ словъ уживаныхъ въ ремѣслахъ господарцѣ и т. д., хочь мае велику вагу, набравъ бы неоцѣненои вартости, наколи-бъ збогатити его зворотами, привязаными часто лише выключно до згаданыхъ термiновъ.

И такъ звѣстно ачей-же кождому, що швець нашъ пр., хочь и якъ богато перенявъ термiновъ вѣдъ майстровъ нѣмецкихъ, однакъ, уживаючи ихъ чи своихъ питомыхъ, придае до нихъ постоянний, спецiяльнѝ приложники и глаголы. Тожь мабуть не кождому вѣдомо, що значить пр.: „замашисте копыто“, „набити“ або „выбити копыто“, „стругати [а не инакше] копыто“, „сперезати потеглемъ“, „обрѣзувати опушковъ“ и т. д., и т. д. А колько то зворотовъ уживае нашъ кушнѣрь, выправляючи баранячѝ шкоры: „отягати“, „мняти шкору“ и колько то назвъ питомыхъ мае вонъ на свои знаряды!

Дорогѝ Земляки! Въ важнѣй справѣ, бо въ справѣ найдорожшого намъ скарбу, рѣднои мовы, звертаєсь до Васъ наукове товариство наше, сподѣючись, що кождый, котрому рѣдна мова дорога, не вѣдмовить намъ своеи помочи, але чуючись въ силѣ ѣй прислужитись, причинить ся бодай малымъ зборникомъ признакъ мѣсцевыхъ говоровъ и терминовъ до зложеня великого збориика словъ и до очищеня нашои мовы вѣдъ варваризмовъ и непотрѣбныхъ неольогiзмовъ.

Всякѝ зборники просить ся присылати въ „Наукове товариство имени Шевченка“ у Львовѣ, ул. Академична ч. 8 поверхъ I. або просто на руки директора фiльольогiчнои секцiи д-ра Омеляна Огоновского, професора университету у Львовѣ, Подвалє ч. 9.

Вѣдъ фiльольогiчнои секцiи „Наукового товариства имени Шевченка“, у Львовѣ дня 22 н. ст. грудня 1893.

Д-ръ Омелянъ Огоновскiй, директоръ секцiи.
Остапъ Макарушка, секретарь секцiи.

[Всѣ прочѝ рускѝ часописи просить ся ласкаво повторити сю вѣдозву.]

Дописи „Дѣла“

Зъ Перемышля.

[Вечерницѣ на св. Андрѣя.]

Хто бы то бувъ сподѣвавъ ся, що всѣ тѝ дѣвочѝ тайны, плеканѝ такъ скрыто въ навечерье св. Андрѣя, стануть колись предметомъ веселои и любои розрывки — по разъ першiй въ Рускѣй Бесѣдѣ въ Перемышли. Здавало ся, що тѝ „тысячлѣтнѝ святощѣ“ не достануть ся нѣколи зъ дѣвочихъ комнатъ на видъ публичный, а передовсѣмъ передъ тыхъ поганыхъ хлопцѣвъ — се-жь ворожба будучои судьбы кождои дѣвчины, о котрѣй нѣхто въ свѣтѣ не повиненъ дознати ся. Такъ нѣ! Нашѝ панночки скапiтулювали на сей рокъ зъ сеи ихъ питоменнои привiлегiи и перенесли всѣ тѝ свои „тайны“ дня 11 н. ст. грудня на Бесѣду, чимъ причинили ся не мало до розвеселеня и старшихъ и молодшихъ.

О год. 8 ѣй вечеромъ внесено на салю велику миску зъ водою и розтопленый вѣскъ, а панны обступивши столъ, на котромъ поставлено миску, почали одна по другѣй выливати розтопленый вѣскъ на воду. Що гамъ не повыливало ся. Одной вылилось гарне гнѣздочко, мабуть прийдесь ѣй вже сего року помочи „комусь“ до заснованя власного „гнѣздочка“ — друга вылила собѣ щось въ родѣ вѣночка миртового, третя знозъ побачила свою судьбу въ томъ, що властиво не выляло ся нѣчого такъ выразного и т. д. и т. д. Если додасть ся до того ще и спѣвъ нашихъ гарныхъ пѣсень, якъ н. пр. „Не ходи Грицю“ и др. та поважный настрѣй панночокъ а пустоту поганыхъ хлопцѣвъ, дотепкуючихъ вѣдъ часу до часу та интерпретуючихъ „судьбу“ по свому, — то представить ся намъ правдивый образъ вечерницъ рускихъ, тыхъ сердечныхъ та щирыхъ забавъ, котрѝ вже неразъ послужили тематомъ для поетовъ и писателѣвъ

Коли вже кожда панночка вылила свѣй вѣскъ, наступила друга дуже весела шутка. На помостъ покладено столько, окремо на сей вечеръ напеченыхъ булочокъ, скольке було панночокъ, надъ кождою булочкою написано початкову букву одной панночки и опѣсля вкинуто до салѣ пса, котрый мавъ одну зъ тыхъ булочокъ порвати и въ сей способъ рѣшити, котра перша выйде сего року за мужъ. Тутъ сковало ся нашимъ паннамъ лихо, бо недобрый писко не досыть, що не порвавъ анѣ одной булочки, але въ додатку такъ втѣкавъ вѣдъ нихъ до дверей, що годѣ було его повздержати. Котрась зъ замужныхъ вже пань сказала до своеи сусѣдки по тихо: „Бачите панѣ, якѝ то нинѣшнѝ кавалєры, або то одинъ зъ нихъ утѣкае передъ честною, доброю Русинкою. Потомъ десь оженять его зъ якоюсь чужою — але своихъ дѣвчатъ то наша молодѣжь чогось уникае.“ На щастье дверѣ були зачиненѝ и песъ не могъ утечи, тожь хтось зъ дотеннѣйшихъ вхопивъ его за уха, припровадивъ до булочокъ, — но песъ якъ бы завзявъ ся, жадной булочки не хотѣвъ. На одну зъ булочокъ положено вже и кусничокъ ковбасы — и що скажете: песъ ковбасу вхопивъ и далѣй на втѣкача. Алегорiя та мала означати, що неодинъ взявъ бы саме придане, а панну радъ бы лишивъ. И такѝ рѣзнѝ пустощѣ вырабляно зъ тымъ псомъ на загальну утѣху всѣхъ участниковъ.

По тѣй розрывцѣ застелено обильну вечеру, до котрои засѣло по-надъ 50 особъ. Стравъ достатчили нашѝ панѣ, а приємною и оригiнальною новостью були голубцѣ панѣ Ц. Вина достатчили пп. поручникъ Берестъ и купець Ем. Левицкiй. Ролю головнои господинѣ обняла на сей разъ панѣ Людкевичева, и выповнила ѣи, якъ не можь лучше. При вечерѣ пѣдношено рѣзнѝ тоасты, мѣжь котрыми вызначала ся гарна, сердечна и дотенна промова директора Цеглиньского, интерпретуюча участникамъ, длячого то песъ не хотѣвъ ще сего року ѣсти булочокъ. Вина — кажуть — мае лежати въ томъ, що ще многѝ нашѝ женщины не суть такими добрыми Русинками, якими бы хотѣвъ ихъ мати рускiй св. Андрѣй. Най лише панѣ нашѝ бѣльше по руски чувствують, то на другiй разъ св. Андрѣй спровадить такого пса, що всѣ булки поѣсть. Тоастъ сей принято громкими окликами, а веселому настроєви въ часѣ вечерѣ и опѣсля при дальшихъ забавахъ не було конця. По вечерѣ наступивъ чай, котрымъ заняла ся панна Евг. Цѣпановска, душа цѣлыхъ вечерниць.

Зъ порядку наступили дальшѝ Андрѣевѝ ворожбы. По-пѣдъ чотири тарелѣ пѣдложено: чѣнець, перстенець, цвѣтку и рожанець. Першѝ двѣ рѣчи принада для кождои дѣвчины, но мало котра на нихъ трафила. Що мае означати цвѣтка, не знаю, — рожанець призначавъ панночку, котра его натрафила, до стану монашого. На жаль хлопцѣвъ були и такѝ мѣжь нашими паниами, що вѣдкрывали той тарѣль, пѣдъ котрымъ скрывавъ ся рожанець. — На конець наступила найкраща рѣчь зъ цѣлои забавы — звѣстна „кабала“. На серединѣ засѣла панѣ К., при нѣй чорный котище, при всякѣй ворожбѣ неминучiй, — подала одной панночцѣ талiю засмарованыхъ и забруканыхъ картъ, такъ що фiгуры не вѣдрознивъ бы за нѣякѝ грошѣ, а такѝ власне карты для ворожбы найпридатнѣйшѝ. И почалась ворожба зъ картъ. Хто зъ насъ не наслухавъ ся тыхъ вѣчно повтаряючихъ ся фразъ о дорозѣ, о листѣ, о бльондинцѣ, о старѣй якѣйсь бабѣ, о всякихъ перепонахъ и т. д. и т. д. А все те щирсѣнька правда, бо-жь се „карта говорить“. Тожь кожда зъ панночокъ прислухувала ся тымъ ворожбамъ зъ всею цѣкавостiю. Паню К. выручивъ опѣсля п. М., котрый щось занадто вдовцями нашихъ дѣвчатъ обдаровувавъ. Оно вправдѣ зъ его рукъ такъ карта „казала“, але намъ щось не хотѣло ся повѣрити, щобы нашѝ панны лишь вдовцямъ мали припасти. А треба знати, що на св. Андрѣя кабала зъ всякою певностiю правду скаже. Впрочѣмъ якъ дожиємъ, побачимо.

Якъ вже кождому наворожено, що лише самъ схотѣвъ, тогдѣ заараижовано всѣлякѝ гры товарискѝ, и въ сей способъ перетягнено вечерницѣ ажь до 3-ои год. рано, въ доказъ, що св. Андрѣй не погнѣвавъ ся на нашихъ Русинокъ. На розстаню умовлено ся, що слѣдуючѝ вечерницѣ вѣдбудуть ся вже на бѣльшу скалю ажь на Маланку.

Такъ то бачите выробило ся у насъ въ Перемышли вѣдъ колькохъ лѣтъ житье товариске, якого намъ постороннѝ люде завидують. Причина того въ томъ, що найдуть ся охочѝ люде до аранжованя и охочѝ до забавы. Хто знае, яку се вагу мае для самои рускои справы по мѣстахъ, той и зумѣе оцѣнити нашь пѣдъ тымъ взглядомъ значный поступъ. Давнѣйше того всего въ Перемышли не було. А нинѣ — велика змѣна. Нинѣ суть въ Перемышли и Русины и руске питоме житье.

Зъ Бережанъ.

[Вечерницѣ въ память Федьковича въ „Рускѣй Бурсѣ“.]

Дня 25 н. ст. падолиста вѣдбули ся въ бережаньскѣй „Рускѣй Бурсѣ“ вечерницѣ, устроєнѝ ѣи питомцями въ память О. Федьковича. Програма складала ся зъ отсихъ точокъ: Вступне слово „Золотѝ зорѣ“ О. Нижанковского (хоръ муж.). Увертура „Die Savoyarden“ (орхестра). Quodlibet Д. Сѣчиньского (хоръ мѣш.). „Мурашка“ Д. Млакя (деклямацiя). „До рускои пѣсни“ В. Матюка (хоръ муж.). Вѣдчитъ. Вязанка зъ народныхъ пѣсень (хоръ мѣш.). Poutpourri Кнiпля (орхестра). „Сонний мары“ О. Федьковича (деклямацiя). „Руска рѣчка“ (хоръ муж.). Маршъ (орхестра).

де, бо я знавъ, що мене жде, якъ только „проклятѝ Швабы“ мене спячого зловили... Але буду говорити правду. Ну, пытай!

— Ты бувъ розбѣйникомъ?

— Ты *лажешь* [брешешь]! — вѣдповѣдае Боснакъ — я бувъ юнакъ, *усташ* [повстанець]. Я-жь и не самъ бувъ, зо мною була цѣла ватага молодцѣвъ.

— Ты бувъ ихъ *главатарь?*

— Бувъ.

— Ты стрѣлявъ нашихъ воякѣвъ?

— Стрѣлявъ, рѣзавъ, и лишь розвяжѣть менѣ руки и пустѣть на волю, а я васъ всѣхъ „Шваббвъ“ вырѣжу... По-що вы сюда прийшли и не даєте намъ супокою въ нашихъ горахъ? Чи мы вамъ лѣземо до вашои „Швабiи“?

Боснакъ выговоривъ тѝ слова зъ досадою, при томъ пѣднесивъ скованѝ руки й дзвонивъ кайданами и бувъ бы ще говоривъ на той тематъ, та авдiторъ перебивъ ему дальшимъ пытаньемъ:

— Де твои товаришѣ?

— Тамъ у лѣсахъ, въ горахъ, де твоя швабска нога не зайде...

— Якъ они называють ся?

— *Како очешь* [якъ хочешь] — смѣючись вѣдповѣвъ великанъ, охолонувши вже зъ звору шеня. — Я тобѣ сего не скажу!

— Де вы ховаєте оружє и добычу?

— Ого! якiй цѣкавый! И сего не скажу!

На дальшѝ пытаня Боснакъ не вѣдповѣвъ нѣчого, стоявъ и дививъ ся на хрестъ, що стоявъ на столѣ, наче бъ и не чувъ, о що его пытають. Вкѣнци каже:

— По що мене пытаєшь? що тобѣ зъ того прийде? Я знаю дуже добре, що мене жде смерть... усе знаю, а ты нѣчого вѣдъ мене не довѣдаешь ся... Я въ вашихъ рукахъ а комендантъ вашь могучiй. Але надъ усѣми нами найстаршiй комендантъ — Богъ всевѣдущiй...

Говорячи тѝ слова, великанъ глядѣвъ въ погодне блакитне небо своеи нещастнои вѣтчины. Лице его сiяло. Вонъ такъ стоявъ колька хвиль наче-бъ моливъ ся за свою вѣтчину, наче-бъ хотѣвъ вышукати собѣ мѣсце тамъ, куды за колька годинъ мавъ пѣйти. Человѣкъ сей въ тѣй позицiи зъ пѣднесеными въ гору очима, выглядавъ величаво — якъ справдѣшный лицарь, вѣрный потомокъ тыхъ, що на Косовѣмъ поли головы свои поклали за святу Сербiю.

Постоявши такъ колька хвиль, вонъ стрепенувъ ся, наче-бъ пробудивъ ся зъ солодкого сну до горкои дѣйстности. Авдiторъ хотѣвъ знозъ поставити якесь питанье, та великанъ, поступивши ще одинъ крокъ въ передъ, вѣдрѣзавъ рѣшучо:

— Бѣльше нѣчого не скажу!

Стали вѣдтакъ слухати свѣдковъ. Боснакъ здаєть ся нѣчого не чувъ. Вонъ мабуть ганявъ ся мыслею по батьковскихъ скеляхъ и пращавъ ся зъ своими рѣдными — зъ могилою батька, що полягъ вѣдъ турецкои шаблѣ за свободу й вѣру, — зъ *майкою*-жалѣбницею, зъ товаришами своихъ хлопячихъ лѣтъ и зъ тыми, що ихъ полишивъ безъ ватажка а котрыхъ либонь така сама ждала доля. Чудне було поведенье сего человѣка. Разъ выступавъ вонъ якъ бездомный бурлака и витавъ свою долю иронiчнымъ смѣхомъ, показуваръ безмежну рѣвнодушность и байдужность на те, що довкруги него дѣяло ся, то знозъ выступавъ серiозно и вѣдважно мовь той мученикъ христiяньскiй передъ зголоднѣлыми львами. Хто бы не знавъ, що той человѣкъ нѣколи театру не бачивъ, думавъ бы, що такихъ лицарскихъ позъ вывчивъ ся вонъ вѣдъ рутинованыхъ артистовъ.

(*Конецъ буде.*)

приємець, то-жь розумѣє ся, що въ покриту мозолями руку сѣльского роботника впаде дуже мало капель; въ Сицилiи тѝ каплѣ при дванацятигодиннѣй роботѣ на день означають 60 до 80 сантiмѣвъ, а селяне обовязанѝ ще купувати собѣ поживу у предприємцѣвъ, котрѝ высысають послѣдну кровь. Помимо того селяне радо згодили бы ся на залишенье споровъ зъ дворомъ, если бы имъ хочь трохи полекшено. Крѣмъ того выкликують сильне огорченье податки консумцiйнѝ, котрѝ суть найобильнѣйшимъ жереломъ доходу громадъ, стоячихъ пѣдъ управою дѣдича. Вкѣнци выборы до радъ громадскихъ выкористовують ся на сторону гнобителѣвъ селянъ. О много горшiй станъ роботникѣвъ въ копальняхъ сѣрки. Сей станъ кличе о месть — пише одинъ сицилiйскiй журналiстъ и додає, що побачивши, якъ осьмилѣтнѝ дѣтваки зъ кашлемъ и плачемъ драпались по темныхъ, заповѣтреныхъ штольняхъ, а при дванацятигодиннѣй праци на день не ѣли нѣчого крѣмъ сухого хлѣба, то и вонъ разомъ зъ ними плакавъ та пытавъ ся, чи есть яке людске правительство, що може стерпѣти такѝ муки, а не паленѣти вѣдъ встыду?“

При такихъ вѣдносинахъ не дивнѝ вѣдзывы радикальныхъ газетъ, що „Сицилiя перемѣняла въ 1860 р. одного тирана на сотки тысячѣвъ тирановъ и глитаѣвъ“.

Справы краєвѝ.

[Новѝ роботы мелiораційнѝ.]

Зъ проєктованыхъ краєвымъ бюромъ мелiораційнымъ при выдѣлѣ краєвѣмъ новыхъ роботъ публичныхъ, ухваливъ выдѣлъ краєвый представити соймови проєктъ регуляцiи одного зъ притокъ рѣки Полтвы, именно потока Думного — и проєктъ доповненя обвалованя лѣвого берегу Дунайця.

Мiнiстерство рѣльництва заявило, що готове удѣлити зъ державного фонду мелiораційного датокъ на регуляцiю потока Думного въ высотѣ 30% загальныхъ коштовъ. Проєктъ сеи регуляцiи обймає просторъ 13 847 кiльометровъ, та регуляцiю потока Рудка на довготѣ 3·26 кiльометровъ, а має цѣль осушити и охоронити вѣдъ щорѣчныхъ повеней 1262 морґовъ прибережныхъ луговъ о почвѣ зъ природы дуже урожайнѣй. Кошты тои регуляцiи обчислено на 57.000 зр. Въ регуляцiи есть интересованыхъ сѣмь громадъ и обшаровъ дворскихъ, а то: Кукизовъ и Цеперовъ въ повѣтѣ львовскѣмъ, вѣдтакъ Дѣдиловъ, Хренѣвъ, Убинье, Лисько и Новосѣлки въ повѣтѣ каменецкѣмъ. Регуляцiя має довершитись яко предприємство краєве. До коштовъ причинити ся мають: фондъ краєвый 40% або квотою 23.040 зр., державный фондъ мелiораційный 30% або квотою 17.280 зр. и стороны интересованѝ 30% або квотою 17.280 зр. Часъ, коли має зачатись регуляцiя, предкладає выдѣлъ краєвый на 1894 р., а роботы потревають два роки.

Другiй проєктъ дотычить доповненя обвалованя лѣвого берегу Дунайця вѣдъ мосту зелѣзничого въ Богумиловицяхъ до Бискупиць радловскихъ. Валъ буде догiй 14·3 кiльометровъ и коштувати має 140.000 зр. Край має причинитись до коштовъ квотою 56.000 зр., а держава и интересованѝ по 42.000 зр. Роботы зачнуть ся въ 1894 р. а покончени будуть въ 4 рокахъ.

Прелiмiнована на 1894 р. сума выдатковъ на будовлѣ водни въ квотѣ 463.295 зр., въ порѣвнаню зъ 1893 р. въ квотѣ 302.252 зр., выказує надзвычайный приростъ выдатковъ о 161.043 зр., або по-надъ 53%. Однакъ се збольшенье не може уважатись нормальнымъ, лишь вымковымъ и переминаючимъ, бо спонукали его надзвычайнѝ елементарнѝ нещастя, именно двократнѝ выливы рѣкъ карпатскихъ въ червни и серпни 1893 р. Выдѣлъ краєвый ухваливъ домагати ся вѣдъ сойму ухваленя на 1894 р. запомогъ на регуляцiю рѣкъ неславныхъ въ квотѣ 124.797 зр., на менши же роботы мелiораційнѝ въ квотѣ 36 516 зр. На регуляцiю потока Думного вставлено першу рѣчну рату въ квотѣ 11.520 зр., а на обваловане лѣвого берегу Дунайця 14.000 зр. Вѣдтакъ предкладає выдѣлъ краєвый ухвалити резолюцiю, взываючу правительство, щобы на устроєнье фабрикъ дренарскихъ въ краю признало въ 1894 р. субвенцiю зъ державнои дотацiи мелiораційнои въ квотѣ 5.000 зр.

Вѣдъ коли роботы мелiораційнѝ збольшили ся, змогла ся такожь чинность адмiнiстраційна краєвого бюра мелiораційного до тои степени, що управитель того бюра п. Кендзьоръ не въ станѣ би выконати, если не має занедбати властивои своєи задачѣ, то есть управы бюра пѣдъ взглядомъ технiчнымъ. Крѣмъ того при веденю численныхъ предприємствъ мелiораційныхъ побачивъ выдѣлъ краєвый, що управителѣ будовы чи то за-для перетяженя чинностями технiчными при роботахъ, выконаныхъ у власнѣмъ зарядѣ, чи то за-для незнаня дотычныхъ постановъ закона, стрѣчають великѝ трудности при вывласненю або выкупнѣ и интабуляцiи грунтовъ, въ наслѣдокъ чого наступає звычайно проволока зѣ шкодою для фондовъ будовы. То-жь щобы зъ одного стороны удержати правильный хѣдъ урядованя въ тѣй части адмiнiстрацiи, а зъ другои стороны забезпечити вѣдповѣдну адмiнiстрацiю краєвыхъ предприємствъ мелiораційныхъ, показує ся — пѣсля гадки выдѣлу краєвого — необходима потреба придѣлити для бюра мелiораційного органъ адмiнiстрацiйно-правный, котрый бы директорови бюра мелiораційного бувъ помѣчнымъ у веденю реферату та въ упорядкованю справы выкупна грунтовъ при краєвыхъ предприємствахъ мелiораційныхъ. Сей референтъ має мати ранґу и платню секретаря выдѣлу краєвого. На теперѣшнѣй сесiи соймовѣй предложить ся вне сенье на установленье тои посады зъ платнею 2000 зр. и додаткомъ активальнымъ 360 зр.

Вѣдозва.

Земляки!

Сотка лѣтъ минає вѣдъ хвилѣ, якъ на Украинѣ ожило наше рѣдне слово въ письменнѣй словесности; пѣвъ сотки лѣтъ мунуло вѣдъ смерти пробудителя Галицкои Руси, що въ Русалцѣ Днѣстровѣй вѣдѣзвавсь до своихъ земляковъ мовою рѣдною; десятки лѣтъ лучать тѣсною духовою звязю Украину зъ Галичиною, а все-жь таки не можна сказати, щобы до нинѣ знайшлось досыть такихъ письменниковъ, котрѝ бы, пряцюючи надъ нашою мовою, богатство и красу ѣи намъ въ цѣлѣй повнотѣ зобразили. За мало, вже ажь надто мало було доси людей такихъ, щобы студiямъ надъ руско-украиньскимъ языкомъ хоть въ части пособляли. Зъ выимкою многоцѣнныхъ строгонауковыхъ праць професоровъ д-ра Омеляна Огоновского, I. Верхратского, Потебнѣ, П. Житецкого, Науменка, Михальчука и др., зъ выимкою етнографичныхъ студiй Максимовича, Чубиньского, Дикарева и досыть численныхъ, якъ на насъ, збирниковъ пѣсень народныхъ, не маємо майже цѣлкомъ студiй дiялектольогiчныхъ, а головна причина тому: недостача збирниковъ сырыхъ матерiяловъ.

Щобы про те бодай въ частинѣ зарадити сѣй важнѣй недостачи, рѣшила фiльольогiчна секцiя наукового товариства имени Шевченка звернутись до Васъ дорогѝ Земляку, зъ просьбою, щобы Вы подавали до вѣдомости нашому товариству замѣтнѝ признаки говоровъ мѣсцевыхъ. Вѣтцѣ духовнѝ и учителѣ можуть безъ великого труду особливо въ зимовыхъ мѣсяцяхъ, списати бодай на однѣй чвертцѣ паперу [мы не жадаємо томовъ] цѣкавшѝ слова и звороты, не уживанѝ пр. хоть-бы лише въ тыхъ сторонахъ, зъ-вѣдки самѝ походять або що ихъ не уживає наша литературна мова. Чвертка паперу, записана такими словами, терминами та именами власными, а прислана сюды кождымъ интелiґентнымъ Русиномъ буде многоважнымъ причинкомъ при складаню поважныхъ науковыхъ студiй надъ нашою дiялєктольогiєю и фразеольогiєю. Подаючи замѣтнѝ прикметы мѣсцевыхъ говоровъ належить ихъ доконче поперти примѣрами [зворотами], зъ долученьемъ перекладу на мову нѣмецку або польску, бо часто лишень на примѣрахъ прикметы тѝ стають ясными.

Многоважною дальше рѣчью є, щобы любимцѣ нашои мовы занялись ревно збираньемъ терминовъ уживаныхъ въ ремѣслахъ, домашнѣмъ промыслѣ, господарцѣ, торговли, народнѣй медицинѣ, вѣдтакъ назвъ ґеографичныхъ, именъ власныхъ, прозвищъ и назвищъ [Spitznamen], пояснивши по можности при назвищахъ причины ихъ походженя. Бо-жь загально вѣдомою є рѣчью, що природный и подиву гѣдный народнiй гуморъ и дотенъ въ надаваню назвищъ дуже гарно и ярко пробиваєсь.

Недостачу терминовъ ремѣсничихъ и т. д. вѣдчувають часто въ прикрый способъ нашѝ письменники, чи то белєтристы чи ученѝ, и густо-часто суть приневоленѝ позичати ихъ зъ иншихъ славяньскихъ языковъ або творити ихъ неразъ, нѣде правды дѣти, дуже нескладно и проти духа нашои мовы.

Оно правда, що въ ремѣслахъ, занесеныхъ до насъ нѣмецкими майстрами, термины, уживанѝ доси рускими ремѣсниками, выросли на почвѣ нѣмецкѣй и лише зрусчились то бѣльше то менше [Absatz = обцасъ, Afterleder = афталедра, гафталедра, Sohlen = золѣ и т. д.], але-жь є у насъ богато ремѣселъ питомыхъ, що зъ давенъ-давна на Руси процвитали и мають питому терминольогiю. Ремѣсла тѝ, що навѣть по заведеню у насъ такъ званыхъ „цеховъ“ не перестали довго носити на собѣ характеру домашнього промыслу и не були вѣдокремльованѝ вѣдъ себе громадскимъ устроємъ поодинокихъ заводовъ, якъ килимкарство, гончарство, ткацтво, кушнѣрство, тесляръство, боднарство, колесарство, токарство, олѣйництво, мають такъ богату термiнольогiю, що не вчисляючи навѣть до неи термiнольогiи зъ господарства домашнього, управы рѣлѣ, годовлѣ товару, садовництва, пчѣльництва и т. д., могла бы сама подати матерiялъ до простороґо словаря. Само собою розумѣєсь, що сухiй списъ словъ уживаныхъ въ ремѣслахъ господарцѣ и т. д., хочь має велику вагу, набравъ бы неоцѣненои вартости, наколи-бъ збогатити его зворотами, привязаными часто лише выключно до згаданыхъ терминовъ.

И такъ звѣстно ачей-же кождому, що швець нашъ пр., хочь и якъ богато перенявъ терминовъ вѣдъ майстровъ нѣмецкихъ, однакъ, уживаючи ихъ чи своихъ питомыхъ, придає до нихъ постоянний, спецiяльнѝ приложники и глаголы. Тожь мабуть не кождому вѣдомо, що значить пр.: „замашисте копыто“, „набити“ або „выбити копыто“, „стругати [а не инакше] копыто“, „сперезати потеглемъ“, „обрѣзувати опушковъ“ и т. д., и т. д. А колько то зворотовъ уживає нашъ кушнѣрь, выправляючи баранячѝ шкоры: „отягати“, „мняти шкору“ и колько то назвъ питомыхъ має вонъ на свои знаряды!

Дорогѝ Земляки! Въ важнѣй справѣ, бо въ справѣ найдорожшого намъ скарбу, рѣдной мовы, звертаєсь до Васъ наукове товариство наше, сподѣючись, що кождый, котрому рѣдна мова дорога, не вѣдмовить намъ своєи помочи, але чуючись въ силѣ ѣй прислужитись, причинить ся бодай малымъ збирникомъ признакъ мѣсцевыхъ говоровъ и терминовъ до зложеня великого збирника словъ и до очищеня нашои мовы вѣдъ варваризмовъ и непотрѣбныхъ неольогiзмовъ.

Всякѝ збирники просить ся присылати въ „Наукове товариство имени Шевченка“ у Львовѣ, ул. Академична ч. 8 поверхъ I. або просто на руки директора фiльольогiчнои секцiи д-ра Омеляна Огоновского, професора университету у Львовѣ, Пѣдвалє ч. 9.

Вѣдъ фiльольогiчнои секцiи „Наукового товариства имени Шевченка“, у Львовѣ дня 22 н. ст. грудня 1893.

Д-ръ Омелянъ Огоновскiй, директоръ секцiи.
Остапъ Макарушка, секретарь секцiи.

[Всѣ прочѝ рускѝ часописи просить ся ласкаво повторити сю вѣдозву.]

де, бо я знавъ, що мене жде, якъ тѝлько „проклятѝ Швабы“ мене спячого зловили... Але буду говорити правду. Ну, пытай!

— Ты бувъ розбѝйникомъ?

— Ты *лажешь* [брешешь]! — вѣдповѣдає Боснакъ — я бувъ юнакъ, *уставшь* [повстанець]. Я-жь и не самъ бувъ, зѣ мною була цѣла ватага молодцѣвъ.

— Ты бувъ нихъ *главатарь?*

— Бувъ.

— Ты стрѣлявъ нашихъ воякѝвъ?

— Стрѣлявъ, рѣзавъ, и лишь розвяжѣть менѣ руки и пустѣть на волю, а я васъ всѣхъ „Шваббвъ“ вырѣжу... По-що вы сюда прийшли и не даєте намъ супокою въ нашихъ горахъ? Чи мы вамъ лѣземо до вашои „Швабiи“?

Боснакъ выговоривъ тѝ слова зъ досадою, при тѝмъ пѣдносивъ скованѝ руки й дзвонивъ кайданами и бувъ бы ще говоривъ на той тематъ, та авдiторъ перебивъ ему дальшимъ пытаньемъ:

— Де твои товаришѣ?

— Тамъ у лѣсахъ, въ горахъ, де твоя швабска нога не зайде...

— Якъ они называють ся?

— *Како очешь* [якъ хочешь] — смѣючись вѣдповѣвъ великанъ, охолонувши вже зъ звору шеня. — Я тобѣ сего не скажу!

— Де вы ховаєте оружє и добычу?

— Ого! якiй цѣкавый! И сего не скажу!

На дальшѝ пытаня Боснакъ не вѣдповѣвъ нѣчого, стоявъ и дививъ ся на хрестъ, що стоявъ на столѣ, наче бъ и не чувъ, о що его пытають. Вкѣнци каже:

— По що мене пытаєшь? що тобѣ зъ того прийде? Я знаю дуже добре, що мене жде смерть... усе знаю, а ты нѣчого вѣдъ мене не довѣдаєшь ся... Я въ вашихъ рукахъ а комендантъ вашъ могучiй. Але надъ усѣми нами найстаршiй комендантъ — Богъ всевѣдущiй...

Говорячи тѝ слова, великанъ глядѣвъ въ погѣдне блакитне небо своєи нещастнои вѣтчины. Лице его сiяло. Вонъ такъ стоявъ колька хвиль наче-бъ моливъ ся за свою вѣтчину, наче-бъ хотѣвъ вышукати собѣ мѣсце тамъ, куды за колька годинъ мавъ пѣйти. Чоловѣкъ сей въ тѣй позицiи зъ пѣднесеными въ гору очима, выглядавъ величаво — якъ справдѣшный лицарь, вѣрный потомокъ тыхъ, що на Косовѣмъ поли головы свои поклали за святу Сербiю.

Постоявши такъ колька хвиль, вонъ стрепенувъ ся, наче-бъ пробудивъ ся зъ солодкого сну до горкои дѣйстности. Авдiторъ хотѣвъ зновъ поставити якесь пытанье, та великанъ, поступивши ще одинъ крокъ въ передъ, вѣдрѣзавъ рѣшучо:

— Бѣльше нѣчого не скажу!

Стали вѣдтакъ слухати свѣдковъ. Боснакъ здаєть ся нѣчого не чувъ. Вонъ мабуть ганявъ ся мыслею по батьковскихъ скелях и пращавъ ся зъ своими рѣдными — зъ могилою батька, що полягъ вѣдъ турецкои шаблѣ за свободу й вѣру, — зъ *майкою*-жалѣбницею, зъ товаришами своихъ хлопячихъ лѣтъ и зъ тыми, що ихъ полишивъ безъ ватажка а котрыхъ либонь така сама ждала доля. Чудне було поведенье сего чоловѣка. Разъ выступавъ вонъ якъ бездомный бурлака и витавъ свою долю iронiчнымъ смѣхомъ, показувавъ безмежну рѣвнодушность и байдужность на те, що довкруги него дѣяло ся, то зновъ выступавъ серiозно и вѣдважно мовь той мученикъ христiяньскiй передъ зголоднѣлыми львами. Хто бы не знавъ, що той чоловѣкъ нѣколи театру не бачивъ, думавъ бы, що такихъ лицарскихъ позъ вывчивъ ся вонъ вѣдъ рутинованыхъ артистовъ.

(*Конецъ буде.*)

настрѣй панночокъ а пустоту поганыхъ хлопцѣвъ, дотепкуючихъ вѣдъ часу до часу та интерпретуючихъ „судьбу“ по свому, — то представить ся намъ правдивый образъ вечерниць рускихъ, тыхъ сердечныхъ та щирыхъ забавъ, котрѝ вже неразъ послужили тематомъ для поетовъ и писателѣвъ

Коли вже кожда панночка вылила свѣй вѣскъ, наступила друга дуже весела шутка. На помостъ покладено стѣлько, окремо на сей вечеръ напеченыхъ булочокъ, скѣлько було панночокъ, надъ кождою булочкою написано початкову букву однои панночки и опѣсля впущено до салѣ пса, котрый мавъ одну зъ тыхъ булочокъ пѣрвати и въ сей способъ рѣшити, котра перша выйде сего року за мужъ. Тутъ скоiло ся нашимъ паннамъ лихо, бо недобрый песиско не досыть, що не пѣрвавъ анѣ однои булочки, але въ додатку такъ вгѣкавъ вѣдъ нихъ до дверей, що годѣ було его повздержати. Котрась зъ замужныхъ вже пань сказала до своєи сусѣдки по тихо: „Бачте панѣ, якѝ то нинѣшнѝ кавалєры, або то одинъ зъ нихъ утѣкає передъ честною, доброю Русинкою. Потѝмъ десь оженять его зъ якоюсь чужою — але своихъ дѣвчатъ то наша молодѣжь чогось уникає.“ На щастье дверѣ були зачиненѝ и песъ не мѝгъ утечи, тожь хтось зъ дотепнѣйшихъ вхопивъ его за уха, припровадивъ до булочокъ, — но песъ якъ бы завзявъ ся, жадноѝ булочки не хотѣвъ. На одну зъ булочокъ положено вже и кусничокъ ковбасы — и що скажете: песъ ковбасу вхопивъ и далѣй на втѣкача. Алегорiя та мала означати, що неодинъ взявъ бы саме придане, а панну радъ бы лишивъ. И такѝ рѣзнѝ пустощѣ вырабляно зъ тымъ псомъ на загальну утѣху всѣхъ участниковъ.

По тѣй розрывцѣ застелено обильну вечеру, до котрои засѣло по-надъ 50 особъ. Стравъ достатчили нашѝ панѣ, а приємною и оригiнальною новостью були голубцѣ панѣ Ц. Вина достатчили пп. поручникъ Берестъ и купець Ем. Левицкiй. Ролю головноѝ господинѣ обняла на сей разъ панѣ Людкевичева, и выповнила ѣи, якъ не можь лучше. При вечерѣ пѣдношено рѣзнѝ тоасты, мѣжь котрыми вызначала ся гарна, сердечна и дотенна промова директора Цеглиньского, интерпретуюча участникамъ, длячого то песъ не хотѣвъ ще сего року ѣсти булочокъ. Вина — кажуть — має лежати въ тѝмъ, що ще многѝ нашѝ женщины не суть такими добрыми Русинками, якими бы хотѣвъ ихъ мати рускiй св. Андрѣй. Най лише панѣ нашѝ бѣльше по руски чувствують, то на другiй разъ св. Андрѣй спровадить такого песа, що всѣ булки поѣсть. Тоастъ сей принято грѣмкими окликами, а веселому настроєви въ часѣ вечерѣ и опѣсля при дальшихъ забавахъ не було кѣнця. По вечерѣ наступивъ чай, котрымъ заняла ся панна Евг. Цѣпановска, душа цѣлыхъ вечерниць.

Зъ порядку наступили дальшѝ Андрѣевѝ ворожбы. По-пѣдъ чотири тарелѣ пѣдложено: чѣнець, перстенець, цвѣтку и рожанець. Першѝ двѣ рѣчи принада для кождои дѣвчины, но мало котра на нихъ трафила. Що має означати цвѣтка, не знаю, — рожанець призначавъ панночку, котра его натрафила, до стану монашого. На жаль хлопцѣвъ були и такѝ мѣжь нашими паннами, що вѣдкрывали той тарѣль, пѣдъ котрымъ скрывавъ ся рожанець. — На конець наступила найкраща рѣчь зъ цѣлои забавы — звѣстна „кабала“. На серединѣ засѣла панѣ К., при нѣй чорный котище, при всякѝй ворожбѣ неминучiй, — подала однѣй панночцѣ талiю засмарованыхъ и забруканыхъ картъ, такъ що фiґуры не вѣдрѣзнивъ бы за нѣякѝ грошѣ, а такѝ власне карты для ворожбы найпридатнѣйшѝ. И почалась ворожба зъ картъ. Хто зъ насъ не наслухавъ ся тыхъ вѣчно повтаряючихъ ся фразъ о дорозѣ, о листѣ, о бльондинцѣ, о старѣй якѣйсь бабѣ, о всякихъ перепонахъ и т. д. и т. д. А все те щирсѣнька правда, бо-жь се „карта говорить“. Тожь кожда зъ панночокъ прислухувала ся тымъ ворожбамъ зъ всею цѣкавостiю. Паню К. выручивъ опѣсля п. М., котрый щось занадто вдовцями нашихъ дѣвчатъ обдаровувавъ. Оно вправдѣ зъ его рукъ такъ карта „казала“, але намъ щось не хотѣло ся повѣрити, щобы нашѝ панны лишь вдовцямъ мали припасти. А треба знати, що на св. Андрѣя кабала зъ всякою певностiю правду скаже. Впрочѝмъ якъ дожиємъ, побачимо.

Якъ вже кождому наворожено, що лише самъ схотѣвъ, тогдѣ зааранжовано всѣлякѝ гры товарискѝ, и въ сей способъ перетягнено вечерницѣ ажь до 3-ои год. рано, въ доказъ, що св. Андрѣй не погнѣвавъ ся на нашихъ Русинокъ. На розстаню умовлено ся, що слѣдуючѝ вечерницѣ вѣдбудуть ся вже на бѣльшу скалю ажь на Маланку.

Такъ то бачите выробило ся у насъ въ Перемышли вѣдъ колькохъ лѣтъ житье товариске, якого намъ постороннѝ люде завидують. Причина того въ тѝмъ, що найдуть ся охочѝ люде до аранжованя и охочѝ до забавы. Хто знає, яку се вагу має для самои рускои справы по мѣстахъ, той и зумѣє оцѣнити нашъ пѣдъ тымъ взглядомъ значный поступъ. Давнѣйше того всего въ Перемышли не було. А нинѣ — велика змѣна. Нинѣ суть въ Перемышли и Русины и руске питоме житье.

Дописи „Дѣла“

Зъ Перемышля.

[Вечерницѣ на св. Андрѣя.]

Хто бы то бувъ сподѣвавъ ся, що всѣ тѝ дѣвочѝ тайны, плеканѝ такъ скрыто въ навечерье св. Андрѣя, стануть колись предметомъ веселои и любои розрывки — по разъ першiй въ Рускѣй Бесѣдѣ въ Перемышли. Здавало ся, що тѝ „тысячлѣтнѝ святощѣ“ не дѣстануть ся нѣколи зъ дѣвочихъ комнатъ на видъ публичный, а передовсѣмъ передъ тыхъ поганыхъ хлопцѣвъ — се-жь ворожба будучои судьбы кождои дѣвчины, о котрѣй нѣхто въ свѣтѣ не повиненъ дѣзнати ся. Такъ нѣ! Нашѝ панночки скапiтулювали на сей рѣкъ зъ сеи ихъ питоменноѝ привiлеґiи и перенесли всѣ тѝ свои „тайны“ дня 11 н. ст. грудня на Бесѣду, чимъ причинили ся не мало до розвеселена и старшихъ и молодшихъ.

О год. 8-бй вечеромъ внесено на салю велику миску зъ водою и розтопленый вѣскъ, а панны обступивши столъ, на котрѣмъ поставлено миску, почали одна по другѣй выливати розтопленый вѣскъ на воду. Що гамъ не повыливало ся. Одной вылилось гарне гнѣздочко, мабуть прийдесь ѣй вже сего року помочи „комусь“ до заснованя власного „гнѣздочка“ — друга вылила собѣ щось въ родѣ вѣночка миртового, третя зновъ побачила свою судьбу въ тѝмъ, що властиво не выляло ся нѣчого такъ выразного и т. д. и т. д. Если додасть ся до того ще и спѣвъ нашихъ гарныхъ пѣсень, якъ н. пр. „Не ходи Грицю“ и др. та поважный

Зъ Бережанъ.

[Вечерницѣ въ память Федьковича въ „Рускѣй Бурсѣ“.]

Дня 25 н. ст. падолиста вѣдбули ся въ бережаньскѣй „Рускѣй Бурсѣ“ вечерницѣ, устроєнѝ ѣи питомцями въ память О. Федьковича. Програма складала ся зъ отсихъ точокъ: Вступне слово „Золотѝ зорѣ“ О. Нижанковского (хоръ муж.). Увертура „Die Savoyarden“ (орхестра). Quodlibet Д. Сѣчиньского (хоръ мѣш.). „Мурашка“ Д. Млака (деклямацiя). „До рускои пѣсни“ В. Матюка (хоръ муж.). Вѣдчитъ. Вязанка зъ народныхъ пѣсень (хоръ мѣш.). Pout-pourri Книпля (орхестра). „Сонни мары“ О. Федьковича (деклямацiя). „Руска рѣчка“ (хоръ муж.). Маршъ (орхестра).

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дакогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѣ вѣдворотною почтою подагоджуємо, просимо залучати и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякѣ листы заставнѣ, 5% Обліґації комунальнѣ банку краєвого, 4½% и 4% позичку краєву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѣ и приватнѣ, Монеты австрійскѣ и заграничнѣ по найкористнѣйшихъ условяхъ Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. Порученя на біржу выконує найсоліднѣйше. Переказы на бѣльшѣ мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 95—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає

въ складахъ своихъ у Львовѣ, Станиславовѣ, Дрогобичи, Тернополи, Перемышли, Коломыи, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ, Бродахъ, Стрыю и Сяноцѣ

на Свята

Мѣдъ патока 1 кільоґр. 64 и 70 кр.
Повила правд. сливковѣ 1 кл. 32 кр.
Орѣхи волоскѣ 1 кл. 40 кр.
Орѣхи турецкѣ 1 кл. 40 и 50 кр.
Орѣхи лѣсковѣ 1 кл. 30 кр.
Мигдалы I а 1 кл. 100 кр.
Родзинки сухѣ 1 кл. 56 и 64 кр.
Мѣдъ питный фл. ¾ літ. 80 кр.
Мѣдъ питный фл. ½ літ. 60 кр.
Вино фляшка ¾ літрова вѣдъ 40 кр.
Свѣчки столовѣ Іа пачка на 500 грам. по 45 кр.
Вина барилками 5 кіл. зъ доставою франко по: 3 зр., 3·30, 3·70, 4·10, 4·50, 4·90.

При львовскомъ складѣ комната до снѣданя зъ кухнею.

6-6 4956

Ваги декималнѣ выробу краєвого (зъ довголѣтною гарантією)

въ силѣ	100	150,	200,	250,	300,	400 кл.
зр.	17,	19,	22,	27,	30,	35
въ силѣ	500,	750,	1000,	1500,	2000	кл.
зр.	40,	50,	65,	90,	115	

поручає 4555

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

АРТИСТЪ МАЛЯРЬ

1874 *мешкає постійно* 13 ?

ВЪ НАДВОРНОЙ.

Л. Тировичь И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякѣ роботы будовляныѣ** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовѣ порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ

4780 **РОБОТНЯ** 63-136

Львовъ, ул. Зибликевича II.

Одинъ зр.

стоить цѣлорѣчна передплата *на*

БИБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЙ МОЛОДЕЖИ

котра появлятися буде въ першомъ мѣсяци кождой четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти такожь справленѣ примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 2—10

Безъ конкуренціи

есть мой склепъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мой обильный складъ одягѣвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѣ и хлопячѣ, якъ такожь одяги дитячѣ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутѣвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѣ взгляды пишусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ґравѣ спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренбовка и т. п. горѣвки упрививсеванѣ и одиноко правдивѣ єсли зъ нашои фабрики спровадженѣ

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4918 24—104

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рокъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вѣрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, **почта и стація зелѣзнича Калушь**

обѣймили теперѣшнѣ управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вѣдлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пѣдѣймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вѣдливальнѣ дзвонѣвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѣ, гармонѣйнѣ дзвоны якъ такожь поодинокѣ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вѣдповѣдно взятѣ въ сваєсти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

РУ.

кавички всякого рода; Бандажѣ руптуровѣ

и всякѣ выробы рукавичничѣ

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Ріецѣ (Фіоме) для заморского ввозу

ЦФАНЪ и Спѣлка, Ріека.

Можна дѣстати въ найперших торговляхъ корѣнных и спеціяльностей, кондиторіяхъ, каварняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4843 11-?

КАРОЛЬ ГОРНУНҐЪ

робѣтня столярска парова, ново устроєна

у Львовѣ, ул. Тиха ч. 3.

Хотячи побороти перепоны якѣ заходять при выробахъ деревныхъ, посвятивъ я довшій часъ на устроєнье робѣтнѣ о найновѣйшой конструкціи машинъ паровыхъ, на котрыхъ выготовлюю всякѣ роботы столярскѣ, дверѣ вѣкна и иншѣ роботы будовляныѣ въ ширшомъ обсязѣ, по можливо низькихъ цѣнахъ зъ добрного сухого матеріялу.

Маю на складѣ готовѣ помосты ялювѣ, сосновѣ и дубовѣ, листвы до помостовъ (Sesselleisten), опаски (Verkleidungen), листвы до крытя шпаръ (Deckleisten), латы пѣдъ дахи бляшанѣ и иншѣ, приймаю дошки до гибльованя, фугованя и нутованя на помосты звычайнѣ, приймаю для пп. столярѣвъ оброблюванье и профільованье деревныхъ частей складовыхъ до выробовъ столярскихъ. 4961 3—8

НОВА КАРТА

РУСИ УКРАИНЫ

выданя тов. педаґоґічного

есть до набутя въ Адміністрациі „Дѣла“, **одинъ примѣрникъ**

4738 **за 20 кр.** 13—?

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроює ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товаровъ:

Шевіоты англійскѣ найновѣйшѣ,
Матерія вовняныѣ чорныѣ и въ краски,
Фляненьки французскѣ и англійскѣ
Покрытя на футра,
Барханы бѣлѣ и въ краски,
Хустки до окрытя и волочкѣвѣ
Спѣдницѣ вовняныѣ и ловковѣ,
Шіртіяги и Шіфоны,
Полотна, бѣлье столове,
Рушники, хусточки до носа и т д

въ магазинѣ новостей пѣдъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЯСЪ

передтымъ ВІЛЬҐЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4964 **Львовъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 4—6

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимовъ.** Тяжкѣ тревалѣ килимы сальоновѣ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24 - 35 Голяндскѣ диваны господарскѣ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елеґантнѣ тунискѣ занавѣсы 95 кр., мароканьскѣ 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модныѣ фегерановѣ на гладкомъ полѣ зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканѣ занавѣсы менетовѣ зр. 3·75, занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѣ, кремовѣ и барвистѣ въ елеґантномъ выконченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вѣдъ зр. 4·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляневѣ зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы сербовскѣ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванѣ (ватованѣ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вѣдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрытя на сани и коцы подорожнѣ; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебранѣ килимы,** поодинокѣ килимки передъ ложка, поодинокѣ стѣнныѣ килимки поодинокѣ капы на ложка и столы, высортованѣ килимы, останкы рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдныѣ порученя 5·0 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. **Килимковъ до дитячихъ комнатъ** 12·0 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американскѣ зарукавкы кожуховѣ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновѣ зр. 2, 2·50, 3, бобровѣ (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховѣ вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, здоженыхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорныѣ барвистѣ и бѣлѣ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѣ вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неліжѣ. Юбки волочковѣ, суконнѣ и шовковѣ

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитиннои,** ватованѣ и кожуховѣ, дитинныѣ плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинныѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамітнѣ и шовковѣ товары, якъ такожь всякѣ додатки для кравцѣвъ и модныркъ,

XII **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескѣ и антука дамскѣ, бѣлье мужеске и дамске сербовскѣ, вовняныѣ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѣ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ тлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волочковѣ рукавички мужескѣ и дамскѣ „Рінтвудъ“, всякѣ выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (58—?)

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вѣдъ шкѣдъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшѣ сумы**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшає ся** наростаючими вѣдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бѣльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѣ роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратамя **иконы, споведниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншѣ цѣлковито выкончены прикрасы** церковнѣ. 115—15

4641

Вѣдновляю старѣ ихоны и иншѣ ризы.

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петровку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою“ муж хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“ сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп. фортеп. — А. Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложенѣ на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львовскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вѣрменьска ч. 27.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевич. Друкерь зъ друк. Черлянскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під оудою К. Бадинского.

Ч. 283. Львôвъ, Субота 18 (30) грудня 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лишe на попередне застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже за два тыждня скôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894-ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ) щодня и пôдъ тыми самыми условями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ	18	зр.	— кр.
на пôвъ року	9	„	— „
на чверть року	4	„	50 „
на мѣсяць	1	„	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16	„	— „
на пôвъ року	8	„	— „
на чверть року	4	„	— „
на мѣсяць	1	„	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ	24	„	— „
на пôвъ року	12	„	— „
на чверть року	6	„	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнѣ рады Русинôвъ-народовцѣвъ, котрѣ матеріяльно и морально пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и на дальше не вôдкаже намъ своєи пôдмоги, зачинаемо пятьнацятый рôкъ нашого выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своѣй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своєи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“, щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ роцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приєднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючій интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

☛ Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — вырôвнати залеглости за 1893 тій рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894 тій рôкъ. Лишь въ сей способôъ зможе вôдновѣсти Адміністрація своѣй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

Въ справѣ утворення фонда запомогового для будовы убогихъ церквей при помочи товариства „Днѣстеръ“.

[Письмо зъ Глинянщины.]

Львôвска митрополитальна Консисторія поручила въ 13 числѣ „Архіепархіяльныхъ Вѣдомостей“ зъ сего року урядамъ деканальнымъ зрѣло передискутувати на соборчнкахъ заявленье одного деканата, котрый зобôвязавъ ся платити рôчно певну квоту зъ матричныхъ церквей на утворенье запомогового фонда для будовы и вôдновленя убогихъ церквей, — и евентуальнѣ внесеня або рѣшеня собѣ предложити до дальшого урядованя.

Въ наслѣдокъ сего порученя духовенство деканата унѣвского, зôбране на соборчнку въ Балучинѣ дня 14 грудня с. р., заявило ся одноголосно за потребою основаня такого фонда, а то за-для двохъ причинъ: 1) разъ за-для горячковои будовы костелôвъ на нашôй Руси, на котру то цѣль латиньске духовенство основувало такожь запомоговый фондъ, а потôмъ 2) длятого, що многѣ нашѣ рускѣ парохіи дѣйство такъ убогѣ, що они не въ силѣ самѣ собѣ поставити або вôдновити церковцѣ, длятого мусять по цѣлôмъ краю высылати колектантôвъ для збиранья даткôвъ на церковь, зъ чого великого хôсна не мають, бо тôлько мала часть даткôвъ иде на церковь, а далеко бôльша йде на удержанье колектантôвъ. Намъ вѣдомѣ такѣ случаѣ, що колектантъ ходивъ цѣлый день по селѣ и узбиравъ всего 36 кр., а ему самому належало ся за день 40 кр., отже церковь мусѣла ему ще доплатити. Щобы сему лиху запобѣгти и збиранье даткôвъ за помочію платныхъ колектантôвъ разъ на все усунути, треба доконче старати ся, щобы въ кождôй діецезіи бувъ основаный сталый запомоговый фондъ для будовы и вôдновленя убогихъ рускихъ церквей.

Ходить тôлько о то, зъ-вôдки взяти грошей на утворенье такого фонда? Одна часть зôбраного духовенства була за тымъ, щобы матричнѣ и дочернѣ церкви давали зô скарбоны певный сталый датокъ до згаданого фонда. Гадка сама въ собѣ добра, але трудна до переведеня. Бо наколи зважимо, що нашѣ скарбоны церковнѣ суть и такъ вже перетяженѣ рôзными выдатками, бо: 1) на основѣ §. 29. закона зъ дня 7 мая 1874 [Вѣст. зак. держ. ч 50] мусять давати на потребы церковнѣ, якъ вино, просфоры, вôскъ, олива, свѣтло, кадило, пранье бѣля, справленье новыхъ разъ церковныхъ и направу старыхъ; 2) на основѣ §. 2. уставы конкуренційнои зъ дня 15 серпня 1866 [Вѣст. зак. кр. ч. 28.] мусять въ першôй лінія причинити ся до будовы и удержуваня будынкôвъ церковныхъ и парохіяльныхъ; 3) на основѣ §. 2. новои уставы асекураційнои зъ дня 15 листопада 1888 [Вѣст. зак. кр. ч. 96] мусять такожь давати на асекурацію церкви и будынкôвъ парохіяльныхъ, — то въ виду такъ многихъ и рôзныхъ выдаткôвъ не можна навѣть и думати о тôмъ, щобы нашѣ скарбоны церковнѣ могли причиняти ся певнымъ сталымъ даткомъ до утвореня фонда запомогового для будовы убогихъ церквей. Вправдѣ деякѣ богатшѣ церкви могли бы такій сталый датокъ платити, но бôльша часть церквей не буде въ станѣ такого датку заплатити, а многимъ зновъ церквамъ буде хибувати доброи волѣ. Въ виду того жаденъ священикъ не може дати въ имени скарбоны церковнои правного зобовязаня до плаченя певного сталого датку до фонда запомогового, а то тымъ бôльше, що скарбона церковна не стоить пôдъ его выключнымъ зарядомъ. Наколи-жь не можна числити на певну сталу пôдмогу зô стороны скарбонъ церковныхъ, то о утвореню певного сталого фонда запомогового для будовы церквей при помочи церковныхъ скарбонъ не може бути й бесѣды. А хоть-бы зъ разу и посыпались датки вôдъ скарбонъ церковныхъ, то въ коротêомъ часѣ остигла бы тая ревнôсть, и зъ фондомъ запомоговымъ сталось бы те саме, що стало ся и зъ иншими того рода фондами.

Длятого дуже щасливу гадку подавъ Вп. о. Бачиньскій зъ Глинянъ и на ню всѣ присутнѣ згодились, щобы нашѣ власти духовнѣ заключили зъ товариствомъ обезпечень „Днѣстеръ“ таку саму умову, якъ колись зъ товариствомъ Краковскимъ, въ силу котрои: 1) кожда церковь була бы обовязана обезпечуватись въ товариствѣ „Днѣстеръ“, а 2) товариство „Днѣстеръ“ зобовязалась бы зô своєи стороны певну часть своихъ зысковъ платити рôчно до фонда запомогового для будовы убогихъ рускихъ церквей. Гадка дуже добра и справедлива. Бо наколи пôсля §. 1. уставы асекураційнои кожда церковъ мусить бути обезпечена и коли пôсля §. 2. тои жь уставы выдатки на асекурацію покрывае въ першôй лінія скарбона церковна, то цѣлкомъ справедливо, щобы рускѣ церкви обезпечувались въ рускôмъ товариствѣ „Днѣстеръ“ и щобы тое товариство звертало певну часть зысковъ до фонда запомогового для будовы убогихъ рускихъ церквей. Черезъ то осягнено бы почвôрну користь: 1) „Днѣстеръ“ ставъ бы вôдъразу на крѣпкихъ ногахъ; 2) кожда церковь була бы заохочена обезпечуватись въ тôмъ товариствѣ въ надѣѣ, що дôстане колись запомогу; 3) скарбоны церковнѣ були бы вôльнѣ вôдъ плаченя датку до фонда запомогового, бо вже платили бы его посередно за помочію рôчныхъ премій до товариства „Днѣстеръ“; 4) фондъ запомоговый, маючи сталo плывуче жерело доходôвъ, мôгъ бы вже въ коротêомъ часѣ бути утвореный и розпочати свою спасенну дѣяльнôсть. Длатого належить бажати, щобы нашѣ власти духовнѣ якъ найскорше таку умову зъ товариствомъ „Днѣстеръ“ заключили, а тогдѣ и фондъ запомоговый для будовы и вôдновленя убогихъ рускихъ церквей мôгъ бы вже въ коротêомъ часѣ увôйти въ житье.

Однакъ закимъ се наступить, належало бы въ кождôй церквѣ зарядити добровôльнѣ складки на будову убогихъ церквей, умѣщуючи въ кождôй церквѣ пушку зъ написію: „Жертвы на убогѣ церкви“, якъ се дѣлавъ св. ап. Павелъ въ першихъ христіяньскихъ громадахъ, о чôмъ довѣдуемо ся зъ его первого посланія до Коринтянъ: „О милостини же для святыхъ, якъ я розпорядивъ по церквахъ Галатійскихъ, такъ и вы робѣтъ. Первого дня въ тыждни т. е. въ недѣлю кождый зъ васъ най складае у себе въ скарбонѣ, якъ ему подобае ся, щобъ не тогды, коли прийду, складку робити. Коли жь прийду, пôшлю вашь даръ до Єрусалиму“ [1. Кор. 16, 1—3.]. Се далеко красшій способôъ збираня даткôвъ на убогѣ церкви, нѣжь за помочію платныхъ колектантôвъ. Черезъ то удержуе ся звязь межи церквами, вѣрнѣ заохочують ся до милостинѣ, у всѣхъ родить ся благородне почутье хоть-бы и дрôбными датками причиняти ся для добра загалу, у нѣкого не вымушуе ся даткôвъ, на нѣкого не накладае ся нѣякого тягару, а що найважнѣйше черезъ тое разъ на завсѣгды перестало бы збиранье даткôвъ за помочію колектантôвъ выглядаюче на жебранину, передъ котрою и св. письмо остерѣгае: „Чадо животомъ прославымъ не живи“ [Сирах. 40, 29.].

Д. О. Л.

Окружне вѣче въ Дрогобичи.

По богослуженю въ церквѣ св. Тройцѣ, котре вôдправивъ о. Калужняцкій зъ Модрича въ сослуженю оо. Кошалкевича зъ Трускавця и игумена Немиловича, зôйшло ся вчера надъ 200 селянъ и селянокъ и около 60 осôбъ зъ духовнои и свѣтскои интеліґенціи, такожь чотири панѣ [Илюкова, Поляньска, Скобельска, и панна Тишовницка], до салѣ ґімнастичного товариства, де повитавъ ихъ именемъ вѣчевого комітету о. Хилякъ зъ Стебника. Представивши комісаря правительственного въ особѣ п. Нападіевича [Русина, сына священичого] внѣсъ многолѣтство для цѣсаря. Коли зôбранѣ вôдспѣвали, забравъ голосъ пос. Охримовичь и повитавши гостей яко начальникъ мѣста и яко посолъ своихъ выборцѣвъ, предложивъ о. Давидяка на предсѣдателя, мѣщанина Пужаковского на заступника предсѣдателя, а пп. Хиляка и Ем. Погорецкого [академикôвъ] на секретарѣвъ. Зборы приймили предложену презідію.

О. Давидякъ, подякувавши за выбôръ, удѣливъ голосу д-рови Олесницкому, котрый почавъ свôй рефератъ про наше економічне положенье. Рефератъ зацѣкавивъ присутныхъ и особливо селяне переры-

Спомины зъ передъ десяти лѣтъ.

II.

Standrecht.

(*Конецъ.*)

По переслуханю свѣдкôвъ поспытавъ авдіторъ асесорôвъ о ихъ гадку. На се вставъ найстаршій членъ комісіи майоръ и крикнувъ: Alle schuldig — und wer derselben Meinung ist, der ziehe das Seitengewehr. Договорюючи тыхъ слôвъ, вытягнувъ шаблю и пôднѣсъ у гору. Всѣ прочій члены комісіи воєвнои повытягали такожь, хто шаблю а хто баґнетъ .. они очевидно всѣ були derselben Meinung. По такôмъ dictum не було чого надумувати ся. Авдіторъ вставъ и по выголошеню звычайнои формулки выроку засудивъ усѣхъ сѣмохъ на смерть посторонкову [per Strang]. Се повторивъ перекладникъ по сербски. Вырокъ сей найгôрше вразивъ Туркôвъ. Христіяне заломили руки и плакали голосно, накликуючи Бога и рôдну неньку [„o majko mója!“], Турки були въ розпуцѣ. Одначъ не треба думати, що се зъ боязни. Нѣ, имъ лише страшно було бути повѣшеными, бо пôсля турецкого вѣрованя душа повѣшеного чоловѣка не маѣ куда выйти зъ тѣла и такъ довго тамъ мучить ся, доки тѣло не зôгние.

Найменшого вражѣня не зробивъ сей вырокъ страшный на великана. Вôнь усе стоявъ зъ погôрдливою усмѣшкою на устахъ наче бы хотѣвъ сказати: Я то знавъ ще тогдѣ, якъ мене зловили...

Теперь треба було полагодити ще одну формальнôсть. Той засудъ суду мавъ затвердити командантъ ґарнізону ґенералъ-майоръ Обадичь. Зреферованый на-борзѣ засудъ понесли до ґенерала, а поки-що усе и всѣ стояли на мѣсци.

Не минуло пôвъ годины а засудъ вернувъ вôдъ ґенерала — потвержденый зъ тымъ додаткомъ, що: in Ermanglug des Scharfrichters durch Erschiessen.

Сю нову постанову оголошено засудженымъ а авдіторъ вôзвавъ пôдсудныхъ, щобы приготовились на смерть — значить: дальша апеляція хиба до неба. Ихъ вôдвели до вязни цѣ и покликали заразъ попа и муфтія, щобы ихъ приготовити на смерть.

Поки пôпъ высповѣдавъ Сербôвъ а муфті поробивъ муслемскѣ практики умываня, всѣ стояли на своѣмъ мѣсци, нѣхто не ворухнувъ ся. Усѣ стояли въ великôмъ роздразненôмъ напруженю: хто зъ почутя людского, хто зъ жалю, а хто таки зъ простои цѣкавости. За часокъ мала вôдограти ся страшна драма цивілізаційна: вôдобранье безборонныхъ людямъ того, чого имъ люде не дали и въ чôмъ немислима restitutio in integrum, — а се за те, що тѣ люде не хотѣли пôддати ся договорови берлиньскому...

Змѣна зроблена ґенераломъ въ засудѣ не була на око нѣякою змѣною, а однакъ нею дуже зрадѣли могамедане. Лиця ихъ засьяли якоюсь горячковою радостію. Усмѣхнулось до нихъ либонь семе небо Могамеда за те, що поляжуть гол вою за вѣру.

На даный капітаномъ знакъ уся товпа рушила на „мѣсто любное“.

Передомъ йшли двѣ компанiи а въ серединѣ пôдсудныѣ повязанѣ по парѣ ланцухами. Пôбчь христіянъ вшовъ сербскій протопопъ въ ризахъ зъ хрестомъ, пôбчь мусулманъ — муфті Одного вôдъ другого дѣлили заледви два кроки: поклонникъ хреста и поклонникъ корана йшли собѣ въ найлѣпшôй згодѣ въ тôмъ поважнôмъ походѣ до однои меты — на мѣсце кровавои екзекуціи. Цивілізація була въ силѣ помирити такихъ двохъ завзятыхъ ворогôвъ, що вôдъ половины семого столѣтя повѣли собѣ боротьбу на житье або смерть.

Всѣхъ окружала ескорта чеських стрѣльцѣвъ зъ наѣженными баґнетами. Дальше поступавъ авдіторъ зъ писаремъ и перекладникомъ, а похôдъ замыкали двѣ другѣ компанiи.

Якъ же поводились пôдсудныѣ? Мусулмане йшли рôвнодушно, наче-бъ имъ зъ роду така смерть судила ся. Се либонь вплывъ мусулманьскои вѣры зъ ихнимъ фатумомъ. Однакъ менѣ здавалось, коли я дививъ ся на тыхъ людей, що они попали вже въ передсмертне делiріюмъ и не тямили добре, що зъ ними робить ся. Була се горячка, велике щастье для нихъ, бо они не тямили, що зъ ними дѣяло ся. Не такъ христіяне. Они ломили руки и въ немôчнôй роспуцѣ взывали помочи Бога, згадуючи хто неньку, хто жѣнку, дѣти.

Одинъ лишь великанъ заховавъ до послѣднои хвилѣ холодну кровь. Его юнацка стать не зôгнула ся пôдъ нап ромъ того нещастя, яке придавляло другихъ. Ишовъ зъ пôднесеною въ гору головою и заѣдно потѣшавъ своихъ товаришѣвъ.

Я бувъ цѣкавый послухати его бесѣды и пôдôйшовъ зъ боку близше такъ, щобы чути.

— Чого плачешь? — говоривъ вôнъ — або-жь то батьки нашѣ и браты не гинули такою самою смертію? Такъ бувало вôдъ вѣкôвъ. Не мы першѣ, не мы послѣднѣ... Христосъ бôльше терпѣвъ нѣжь мы...

Такъ говоривъ Сербъ-гôрнякъ, що выкосивъ ся при снѣвѣ сербскихъ лицарскихъ думъ та вырôсъ при оповѣданю гуслярѣвъ про колишнѣ подвиги сербского народу противъ бисурменъ.

Похôдъ вшовъ по-надъ Дрину пôзнôчнымъ передмѣстьемъ Фочи. Я не бачивъ похорону, де бы було тôлько плачучихъ, що при тôмъ живôмъ похоронѣ. Мужчины, жѣнки й дѣти повылазили на муры, на вкрôвлѣ, и все те плакало гôркими сльозами. Всѣ бачили въ тыхъ нещасливцяхъ своихъ лицарѣвъ — мученикôвъ за волю. Та не бувъ се плачь голосный — не було се йойканье простого народу, се бувъ плачь тихій, що йде зъ-пôдъ самого серця, тисне горло мовь вовкулакъ, — плачь, що проявляе ся пекучими якъ огонь сльозами.

Прийшли на площу смерти. Се було старе турецке кладовище на самôмъ пôвнôчнôмъ крайчику передмѣстя на пригôрку Іллявінобрдо.

Баталіонъ зробивъ зновъ чотирокутникъ. Въ нѣмъ станули вязнѣ, священикъ, муфті, авдіторъ зъ перекладникомъ и лѣкарѣ. Авдіторъ вôдчитавъ въ послѣдный разъ засудъ по нѣмецки, а перекладникъ повторивъ по сербски.

Спытали ся засудженыхъ про послѣднѣ ихъ бажаня. Нѣхто не вôдзывавъ ся.

Перекладникъ розкувавъ имъ руки и поуставлявъ ихъ пôбчь себе у вôддаленю двохъ крокôвъ рядомъ и велѣвъ имъ клякнути. Турки поклякали по свому, пôдôгнувши пôдъ себе ноги, христіяне поклякали трохи не такъ. Потôмъ стали имъ завязувати очи, та они самѣ легко зъ тымъ упорались, засуваючи турбанъ на очи. Одинъ лишь великанъ не давъ собѣ очей завязати и вôдсунувъ вôдъ себе досыть неделікатно перекладника, коли той до него наблизивъ ся. Але н гадавъ собѣ ще щось, вставъ, здôймивъ зъ себе куцачнну сѣракову, звинувъ у клубокъ и кинувъ по-надъ головы воякôвъ комусь зъ-мѣжь публики, що товпилась по-за кордономъ войсковымъ. Бувъ се либонь хтось зъ его рôднѣ, бо ще кликнувъ до него:

— А скажи моѣй матери, де моя могила!

По тыхъ словахъ клякнувъ зновъ, перехрестивъ ся и каже:

— *Мореш пуцати!* [Можешь стрѣляти!]

Коли се дѣялось, на даный знакъ задня лава вôйска розступилась такъ, що кулѣ мог-

вали частыми окликами и своими увагами. Бесѣдникъ выказувавъ упослѣдженье Русинôвъ майже въ кождôй галузи економічнôй и высказавъ надѣю, що при помочи Божôй Русины мусять побѣдити и зготовити собѣ красшу долю. Жаль — казавъ бесѣдникъ — що нашй послы не стоять такъ, якъ бы треба, за кривдами народу, бо „декотрй зъ нихъ є послами лишь для славы и дiётъ, а не для интересôвъ народу“ [Голосы: Встыдъ! ганьба имъ!] Цѣле законодавство повинно бути зреформоване.

Выдѣлъ краєвый предложивъ недавно мiністерству судôвництва проєктъ, пôсля котрого мали бы бути утворенй громадскй суды мировй для справъ цивільныхъ и карныхъ, а именно для провізорiи и справъ до 50 зр., — для обидъ чести и тыхъ переступствъ, котрй потягають за собою кару лишь на жаданье пошкодованои стороны Выдѣлъ краєвый предкладае, щобы для повненя судôвництва въ тыхъ справахъ лучити разомъ кôлька громадъ и двôрскихъ обшарôвъ, а дальше признае тымъ судамъ силу лишь тогдѣ рѣшати справу, коли стороны добровôльно погодять ся, а коли не погодять ся, то справы приходять передъ судъ звычайный. Однакъ справы мусять все-таки перше трактуватись передъ судомъ мировымъ, а судъ звычайный не зможе въ повысшихъ справахъ приймити нѣякои жалобы, если до нея не буде долучене свѣдоцтво, що справы були вже въ судѣ громадскôмъ и що тамъ годѣ було ихъ погодити. Сей проєктъ выдѣлу краєвого є новымъ ударомъ на автономiю, якъ и проєктованй громады окружнй, и пригадуе давне патрiмонiяльне судôвництво выконуване мандатарами. Выказавши шкôдливôсть того проєкту, бесѣдникъ заявивъ, що мировй суды могли бы сповнити въ громадахъ важну задачу, коли-бъ ихъ вôдповѣдно уладити, именно, щобъ они були въ кождôй громадѣ яко окрема цѣлôсть безъ участи обшарôвъ двôрскихъ. Тымъ судамъ треба бы придѣлити справы карнй о обиду чести, котрй нинѣ дѣйстно непотрѣбно обтяжують суды, и справы провізорiяльнй. Цивільныхъ справъ годѣ вôддавати тымъ судамъ, бо тутъ треба фаховыхъ людей.

Зôйшовши на крайну руину нашого селяньства, референтъ замѣтивъ що правительство стало думати про поправу долѣ селяньства и внесло на послѣднôй сесiи рады державнои проєктъ закона про спôлки рôльничй и господарства рентовй. Законъ маѣ на метѣ запобѣгти надто великому роздрôбненю и обтяженю господарствъ селяньскихъ, якъ такожь тымъ частымъ змѣнамъ власности грунтовои, котрй въ нинѣшну пору такъ часто выдирають селянинови послѣдный клапоть землѣ. Въ Австрiи множать ся чимъразъ бôльше т. зв. фiдеiкомiсы, т. є., що за призволомъ и ухвалою рады державнои надаесь деякимъ великимъ маѣткамъ таке право, що ихъ можна обтяжити лише до $^1/_5$ части, але не можна анѣ продати за довги на лiцитацiи, анѣ подѣлити — и они переходять все цѣлй и ненарушенй зъ одного поколѣня на друге въ тôй самôй родинѣ Творенье такихъ фiдеiкомiсôвъ може бути оправдане хиба зô становища интересу дотычныхъ родинъ, однакъ нѣколи нѣ зъ становища правного, нѣ суспôльного. Зô становища права не повинй на поли приватно-правнôмъ одинъ обыватель державы зазнавати бôльше охороны и опѣки, якъ другй, и если бы вже кому належалась бôльша охорона, то по справедливости належалась бы слабшому, а не сильнѣйшому. Зô становища суспôльного не можна бажати економічнои переваги кôлькадесять осôбъ супротивъ нужды мiлiонôвъ, не можна хотѣти нагромаджуваня въ немногихъ рукахъ великихъ просторôвъ землѣ, коли мѣжь мiлiонами та земля дробить ся на грядки, — отже держава сама не дбаѣ о долю селяньства. Всѣ партiе поступовй противй фiдеiкомiсамъ и въ своихъ програмахъ домагають ся знесеня ихъ. Якъ же-жь супротивъ того назвати поступованье посла, котрый выбраный зъ сѣльскои курiи, и хочь заявляе себе Русиномъ, не лишь голосуе, але промовляе за заведеньемъ новыхъ фiдеiкомiсôвъ въ Галичинѣ? [Голосы: Барвѣньскiй! „зрадникъ“, сумно!]

Правит. комiсарь звертаѣ ся въ тôй хвили до предсѣдателя, щобы зборонивъ бесѣдникови промовляти въ той спосôбъ о послахъ.

О. Давидякъ вôдповѣдае, що дѣяльнôсть послôвъ вôльно критикувати.

Д-ръ Олесницкiй говорить середъ того дальше: Такъ есть, Барвѣньскiй! И якимъ богамъ служить сей брôдско-каменецкiй посолъ, що безъ сорому на лици самъ топче интересы тй, котрй повиненъ заступати и боронити?

Правительств. комiсарь зборонае бесѣдникови говорити на той тематъ.

Д-ръ Олесницкiй: Даруйте, пане комiсаре! Я не знавъ, що той посолъ тѣшить ся особлившою протекцiею правительства Але загалъ высказавъ уже свôй осудъ всенародный, и, може бути, сей голосъ народу приглушить въ совѣсти сего посла тй паньскй оплески, для котрыхъ станувъ противъ интересôвъ руского мужика [Голосы: Славно!]

Потôмъ референтъ, вертаючи до рѣчи, пôднѣсъ признанье правительству за рентовй господарства [Голосы: Честь!] говоривъ про податки, про спадковй пертрактацiи и поставивъ резолюцiи, такй, якъ на попередныхъ вѣчахъ, доповнивши лише жаданя на поли законодавства судового въ тôмъ напрямѣ, що дрогобицке вѣче противить ся заведеню судôвъ мировыхъ въ тôй формѣ, якъ предкладае ихъ выдѣлъ краєвый, а жадае завести тй суды въ кождôй поодинокôй громадѣ безъ злученя зъ двôрскими обшарами и вôддати имъ компетенцiю справъ карныхъ о обиду чести и провізорiяльныхъ, а то безъ огляду на волю сторôнъ.

[По рефератѣ почалась дискусiя. Коли селяне почали рватись до голосу, правит. комiсарь звернувъ ся до предсѣдателя зъ представленьемъ, щобы селянъ до дискусiи не допускати, однакожь предсѣдатель поясниви и комiсареви, що на вѣчу ходить головно о судъ народу въ справахъ рефератôвъ.]

Сел. Атан. Мелникъ зъ Волѣ Якубовои домагавъ ся, щобы селяне могли одержувати дешевше сыровицю, бо худоба гине за-для браку пашѣ.

Сел. Стеф. Заяць зъ Ролева пôднѣсъ, що помимо елементарныхъ нещасть, якй такъ часто навѣщують Галичину и нищать майно людей, податки не обнижують ся. Мужикови не стае на родинне житье, помочи нѣ зъ-вôдки, отже ясно, що люде мусять выходити за хлѣбомъ за границю.

Мѣщ. Дм. Лескôвъ зъ Дрогобича хотѣвъ говорити про выборы, однакъ предсѣдатель звернувъ увагу, що удѣлить ёму голосу въ тôй справѣ по дотычнôмъ рефератѣ.

О. Савюкъ замѣтивъ, що въ Коломыйщинѣ управителѣ дають дармо селянамъ для худобы сыровицю, тожь допускае, що и въ дрогобицкôмъ далось бы то саме добути, лишь треба упôмнути ся. Предложивъ завязати окремый комiтетъ для переведеня тои справы.

Ст. Заяць домагавъ ся внести петицiю противъ роздрôбнювання грунтôвъ.

Дм Лескôвъ завважавъ, що въ Дрогобичи богато вôдпадае пôдлѣйшои соли, то-жь чи не можна бы роздѣлювати ей мѣжь бѣдныхъ?

Сел. Мих. Стецѣвъ зъ Доброгостова нарѣкае, що фабрика парафiны занечищуе рѣку. Нь люде, нѣ худоба не можуть пити. Подана жалоба до староства остае до нинѣ безъ вôдповѣди.

Атан Мелникъ жалувавъ ся на законъ ловецкiй и домагавъ ся зарадити кривдѣ.

Ст. Заяць обговорювавъ справу дорогову и вказувавъ, що селяне поносять величезнй тягары, коли мѣжь тымъ дворы не вôдроблюють тягарôвъ.

Сел. Мих. Добошь зъ Болеховичь нарѣкавъ на бракъ дровъ. Паны и камера скорше продають жидамъ нѣжь селянинови и селянинъ мусить вôдкуповувати вôдъ жида и платити подвôйну цѣну за фѣру дровъ.

На внесенье о. Гумецкого зъ Далявы замкнено дiскусiю.

Д-ръ Олесницкiй, поясниви селянамъ ихъ домаганя, поставивъ ще додатокъ до своихъ резолюцiй, именно:

1) дрогобицке вѣче противить ся принятю проєкту закона ловецкого и жадае змѣны его въ тôмъ, щобы громаду признано особою моральною, щобы селянинъ мôгъ убивати дикй звѣры на своѣй теріторiи и щобы ёму удѣлювано нашпорты на оруже; 2) вѣче домагае ся, щобы подѣльнôсть грунтôвъ не була знесена, але обмежена до певного minimum.

Всѣ резолюцiи д-ра Олесницкого принято.

Наступили реферaты: о. Давидяка про реформу закона выборчого о. Коростеньского зъ Борислава про реформу закона громадского. Оба реферaты були представленй основно и дуже заинтересували зôбраныхъ. Дотычнй резолюцiи, вѣдомй зъ другихъ вѣчь, принято безъ дискусiи.

И. Андроникъ Могильницкiй ставъ выголошувати послѣдный рефератъ про положенье полiтичне. „Маючи говорити про наше положенье — мовивъ бесѣдникъ — зачну вôдъ нинѣ. Нинѣ у насъ два напрямы: одинъ каже: „Здобуваймо всѣ права всѣми закономъ признаными дорогами“, другiй каже: „Вдоволюймо ся концесiйками зъ ласки“. Отже мы ласки не хочемо!“

Розводити ся надъ тымъ: хто мы? — не пора. То знае кождый. Але не вадить пôднести вѣрнôсть нашу записану на нашôй шкôрѣ. Не розкрыють ся могилы, але коли-бъ кости встали и проговорили, може всмѣхнула ся красша будучнôсть [славно!]. Мы нарôдъ, що стоить и стоявъ вѣрно при коронѣ [славно!], не робивъ нѣколи для признаня, але зъ серця [славно!], мы нарôдъ, що на покликъ монарха йшли и пôйдемо смѣло въ его оборонѣ и оборонѣ державы.

Яка-жь подяка, якй права намъ за то? Коли держава стала конституцiйною, тогдѣ народы взялись добивати ся рôзными способами своихъ правъ. Въ рр. 1848 и 49 невдоволенй народы вхопили ся такого дѣла, що нѣяково згадувати. Тогдѣ покликано Русина, щобы помôгъ тото придавити. Насъ любили, хвалили, то мы й надѣяли ся, що держава намъ пôдпоможе. Але доля наша мачошина Сусѣды нашй дивились на насъ неприхильнымъ окомъ и постановили выперти насъ зъ ласки. И выперли! Мы слабшй уступили, а они выѣхали зъ клеветами, що мы нарôдъ небезпечный, бо тягнемо до Россiи. Сѣли сусѣды нашй на того коника и до нинѣ ѣздять на нѣмъ. [Смѣхъ. Славно!].

Прав. комiсарь зборонае говорити на той тематъ, уважаючи высказанй слова за пôдбурюванье противъ другои народности.

П. Могильницкiй: Боротися можна, если силы рôвнй, але небоже, якъ возьме ся до тебе кôлькохъ наразъ, тогдѣ ты пропавъ! Центральне и краєве правительство сполучило ся зъ Поляками

Прав. комiсарь зновъ перерывае бесѣдникови и взывае не нарушувати другои народности и правительства.

П. Могильницкiй: Нашй заступники придержували ся въ борбѣ рôзнои системы Говорили про кривды и жадали своихъ правъ, але не дôстали нѣчого. Той станъ тревавъ до року 1890, до 25 падолиста. Тогдѣ то нашй послы урадили, въ добрôй вѣрѣ, покорити ся [? — *Red.*] надѣючись зъ того полекшѣ. Пос. Романчукъ проголосивъ програму, не нову, але нехай! Посыпались вôдъ Полякôвъ довѣря, а Русины надѣяли ся добра. Однакъ по трохъ рокахъ досвѣду мы побачили, що не то не одержали мы пôльги, але намъ ще урывають зъ того, що мы мали На кождôмъ кроцѣ бачимо радикальне и систематичне упослѣдженье. Школы народнй польщать що-разъ дужче, и на то установили теперь сталыхъ инспекторôвъ. А въ школахъ середныхъ выкладае ся языкъ польскiй такъ, що коли-бъ въ той спосôбъ хотѣвъ Русинъ выкладати свôй языкъ, опинивсь бы такъ, де не почувъ бы того языка. На языкъ рускiй маютъ вплывъ не лишь Русины, але й ще хтось! И. Корытовскiй велѣвъ пôдвластнымъ своимъ урядамъ наглядати языкъ рускiй. Коли свѣтъ здобувъ ся на такого Мiкльошича и Яѓича, чому-жь не мавъ здобути ся, щобы фiнансеры були учителями руского языка? [Славно!]

Прав. комiсарь перерывае, звертаючи увагу, щобъ не высмѣвати скарбовыхъ урядôвъ, бо розвяже вѣче.

П. Могильницкiй: И на економічнôмъ поли бачимо то саме упослѣдженье. Хто закладавъ крамницю, той знае и про всѣ перепоны. А якои опѣки заживаютъ торговлѣ, найлѣпше доказуе продажь соли. Противъ „Днѣстра“ веде ся найзавзятѣйша аґiтацiя. Не штука панови Щепановскому говорити Русинамъ: Кидайте ся на поле економічне! Гаразд! — але не спинюйте!

Або на церковнôмъ поли. Коли у насъ бувъ лишь рор и сьйор, тогдѣ нападали на того рора, бо вôнъ здержувавъ ширенье девизы: Niema Rusi! А нинѣ? И нинѣ пôдозрѣвають руского священика о шпаму, а жандармъ оцѣнюе проповѣди, контролюе. Духовеньство латиньске супротивъ Русинôвъ стае аґресивно, маѣ бôльшй права, нѣжь руске. [Бесѣдникъ згадавъ про Тучапы, про синодъ и про забаги введеня целiбату.] Система нетолеранцiи — говоривъ дальше — дôйшла до того, що бють и плакати не дають, ба, ще й самй плачуть. щобы замылити очи свѣтови. Кричать, що мы Русины вынародувлюемо Полякôвъ [Смѣхъ], отже на то лѣкъ: будувати косцьолы навѣть тамъ, де хиба лише коляторъ зъ жѣнкою зайде до косцьола.

На політичнôмъ поли бачимо найкрасше упослѣдженье при выборахъ. [Бесѣдникъ обговорювавъ выборы въ Долинѣ, опôсля ставъ оповѣдати про выбôръ въ Жовквы, де супротивъ двохъ Русинôвъ въ послы выскочивъ pan starosta Лянцкевичь.]

Прав. комiсарь вставъ при тыхъ словахъ зъ мѣсця и заявивъ, що коли предсѣдатель не хоче мимо его просьбы вôзвати бесѣдника до порядку дневного, вôнъ розвязуе вѣче.

За-для розвязаня вѣча не мôгъ п. Могильницкiй предложити отсихъ своихъ резолюцiй:

1) Окружне вѣче дрогобицке узнае положенье Русинôвъ якъ на поли политичнôмъ такъ и економічнôмъ, якъ остаточно церковнôмъ зовсѣмъ невôдраднымъ и домагаючимъ ся рѣшучого, принципiяльного полѣпшеня; спецiяльно же

2) узнае систему правительства центрального супротивъ Русинôвъ зовсѣмъ нетолерантною, а де-куда просто репрессiйною;

3) яко паралелю зъ тою-жь узнае вѣче такою-жь самою систему правительства краєвого, идучого рука въ руку зъ интересами польскои народности и змѣряючу просто до нiвеляцiи руского елементу;

4) вѣче констатуе, що правительство краєве держить ся систематично супротивъ Русинôвъ системы взаимного пôдбурювання ихъ противъ себе, а то, въ цѣли тымъ лекшого панованя надъ розъѣднаными и укорочуваня ихъ правъ. Вѣче протестуе рѣшучо противъ сего поступованя правительства

II.) Окружне вѣче дрогобицке узнаючи, що политика Русинôвъ выключно и одиноко на добрѣ народа опиратись повинна, узнае безусловно потребу консолiдацiи на грунтѣ народнôмъ всѣхъ партiй рускихъ въ цѣли береженя всѣми силами топтаныхъ правъ народа рускаго. Для того жадае вѣче вôдъ рускихъ послôвъ, яко заступникôвъ своихъ, щобы въ тôй безперечно найважнѣйшôй цѣли теперѣшнои нашои политики до сеи консолiдацiи дали починъ, а то: а) черезъ сполученье въ одинъ клюбъ якъ въ соймѣ, такъ и въ радѣ державнôй; б) черезъ скликанье мужôвъ довѣря зъ цѣлого краю въ цѣли заявленя всенароднои волѣ и обдуманя успѣшнои спôльнои политичнои акцiи;

Въ особенности зъ огляду на теперѣшну ситуацiю политичну узнае вѣче конечнымъ, щобы рускй послы маючи на оцѣ, зъ однои стороны достоиньство народне, а зъ другои правдивый его интересъ, станули на основѣ политики прiнципiяльнои и смѣло и рѣшучо домагались осущеня правъ руского народа и розширеня свобôдъ конституцiйныхъ, не вдоволяючись дрôбными концесiйками, и для того взываѣ рускихъ послôвъ ради державнои, щобы станули въ рѣшучôй опозицiи до теперѣшного правительства и приступили до звязи послôвъ славяньскихъ, зъ котрыми лучить ихъ спôльна доля и спôльнй потребы.

Зъ тои причины признае вѣче послѣдный выступъ посла Романчука а именно его промову надъ провізорiею буджетовою вповнѣ вôдповѣдаючою интенцiямъ и становищу политичному руского народа и выказуе ёму свое довѣрiе — а тымъ самымъ узнае выступъ и политику посла Барвѣньского противною интересамъ руского народу и высказуе ёму свое недовѣрiе и негодованье.“

По розвязаню вѣча участники, вôдспѣвавши кôлька многолѣть, стали записуватись въ члены „Пôдгôрскои Рады“. Потôмъ посолъ Охримовичь запросивъ референтôвъ вѣча до себе въ гостину, а селяне гостились мабуть въ вѣчевôй сали.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Перше засѣданье чеcкого сойму вôдбуло ся спокôйно Маршалокъ кн. Лобковичь отворивъ засѣданье промовою, выголошеною въ обохъ краєвыхъ языкахъ. Промова мѣстила дуже мало політичныхъ алюзiй. Вказавъ на значне число праць економічныхъ, на потребу вôдповѣдного выкористаня часу та на необходимôсть переведеня операцiй кредитовыхъ зъ огляду на великй потребы краю. Вкôнци зъ притискомъ повторивъ ще разъ кн. Лобковичь, що послы въ поважный способъ выхôснують сесiю соймову для добра краю. Вôдтакъ по мовѣ маршалка вôдчитано письмо министра скарбу, Плѣнера, котрый за-для наглячихъ чинностей урядовыхъ просить удѣлити ёму тритыждневу вôдпустку вôдъ обовязкôвъ посольскихъ. Д-ръ Едвардъ Грегеръ перервавъ читанье письма окликомъ: „Я бы ёму давъ и шесть тыжднѣвъ вôдпустки!“ Опôсля повѣдомлено палату про заявленье д-ра Юл. Грегера, що за для недуги очей не буде мôгъ брати участи въ теперѣшнôй сесiи. — Зô стороны молодо-ческои поставлено два внесеня, зъ котрыхъ оденъ дасть певно починъ до рѣзкои политичнои дискусiи. Пôдъ внесеньемъ, домагаючимъ ся знесеня стану выимкового, пôдписаный на першôмъ мѣсци посолъ Подлипный, а въ мотивахъ зазначено передовсѣмъ, що заряджения выимковй нанесли поважну шкоду економічнымъ вôдносинамъ Чехiи та що до удержаня ладу выстануть истнуючй законы.

Передъ засѣданьемъ сойму вôдбували ся наради въ клюбахъ. Въ клюбѣ старо-ческôмъ здававъ д-ръ Рiгеръ справу зъ теперѣшнои ситуацiи политичнои на основѣ информацiй, засягненыхъ въ часѣ побуту у Вѣдни. Пôдчасъ дискусiи надъ справозданьемъ порушено гадку выступити зъ реформою соймовои ординацiи выборчои та навязати въ тôй справѣ переговоры зъ молодо-Чехами и февдалами; рôвночасно будуть приневоленй февдалы занятi становище супротивъ ческого права державного, бо при тôй нагодѣ будуть порушенй резолюцiи зъ падолиста минувшого року Въ клюбѣ консервативныхъ бôльшихъ властителѣвъ здававъ справу зъ ситуацiи політичнои гр. Кароль Букоа; въ имени ґруны національнои промовлявъ пос. Воячекъ противъ коалiцiи. Въ нѣякôмъ клюбѣ не прийшло до позитивныхъ ухвалъ. — Голосы прасы сторонництва старо-ческого розходять ся въ поглядахъ на промову маршалка; Politik выступае рѣшучо противъ вылученя политики зъ нарадъ соймовыхъ, а противно Hlas Naroda накликуе до интензивнои роботы економічнои.

На радѣ министрôвъ заявивъ король Гумбертъ, що вôнъ выжидае вôдъ правительства скорыхъ и рѣшучихъ заряджень для ухиленя нужды економічнои въ Сицилiи. Вôдтакъ нараджувались министры надъ справами сицилiйскими и порѣшили, що правительство повинно показати свою силу и въ сей спосôбъ завести ладъ. Політичнй товариства сицилiйскй приняли пôддержувати акцiю правительства. Зъ рôзныхъ сторôнъ надсылають для правительства адресы довѣрiя. Залога въ Сицилiи маѣ бути до 7 сѣчня скрѣплена о 12.000 воякôвъ. — Въ неаполiтаньскихъ театрахъ устроено демонстрацiи. Въ однôй и тôй самôй годинѣ кидано зъ ґалерiи червонй карточки зъ написями: „Прочь зъ податками! Най жие Сицилiя!“ — Зъ громады Равануза выйшло 400 уоруженыхъ селянъ на двôрскй поля въ Суормаркезе, посѣлости кн. Трабiи, щобы выжати зѣлье лiквiрitове (солодке деревце). Они загрозили, що

ли свобôдно перелетѣти собѣ а рôвночасно 28 стрѣлцѣвъ высунуло ся тихисенько напередъ и держачи въ рукахъ карабiны готовй до стрѣлу приблизили смертоносний дула близько — на одну долоню до засудженыхъ. На кождого було призначеныхъ трехъ стрѣлцѣвъ — два мѣрили въ груди, одинъ въ чоло, а четвертый стоявъ у резервѣ позаду.

Настала найстрашнѣйша хвиля зъ цѣлого того процесу. Запанувала така тишина, що кождый чувъ битье свого власного серця. Тôлько жайворонки спѣвали свои пѣсонки въ блакôтнôмъ просторѣ, зустрѣчаючи весняне сонце, що цѣлою силою полудневого пôдсоня освѣтило ясно герцеґовиньскй горы.

Стрѣлцѣ обернули головы до капiтана, що недалеко сидѣвъ на конi. Вôнъ пôднѣсъ шаблю въ гору безъ команда и... тарахъ!

Засудженй нѣ команда не бачили, нѣ стрѣлôвъ не чули. Закрутивъ ся дымъ, гôрскiй вѣтрець розвѣявъ туманъ по воздусѣ. На мѣсци лежало сѣмь умерцѣвъ зъ розбитыми головами, зъ грудей булькотѣла кровь, загорѣла ся одежа. Ще кôлька судорогôвъ — и житье погасло.

Лѣкарѣ оглянули трупôвъ и сконстатували смерть. Трубачь затрубѣвъ Abschlag, а цѣла товпа народу сербского застогнала однымъ великимъ придушенымъ стогномъ.

Коло трупôвъ поставили варту и цѣлый походъ вернувъ до мѣста.

Такъ выглядае Standrecht въ практицѣ.

Кровава та екзекуцiя зробила на мене страшнѣйше вражѣнье, нѣжь перша драча зъ повстанцями, въ котрôй я бравъ удѣлъ. Довгiй часъ стояло менѣ передъ очима тыхъ сѣмь трупôвъ зъ выкривлеными ротами, вышкиреными зубами, зъ продѣравленою головою и грудью. За нѣчо въ свѣтѣ я бы не пôйшовъ другiй разъ подивитись на Standrecht въ практицѣ.

За кôлька днѣвъ стрѣчаю я того перекладника, що въ тôмъ судѣ бравъ участь. Бувъ се цуґсфiреръ зъ нашого полку.

— А що, Михайловичу! не снили ся вамъ може судъ и розправа?

Михайловичь выпрямивъ ся по вôйсковому и каже:

— Нехай мене Богъ боронить бути въ другое при такôмъ дѣлѣ...

Въ его очахъ закрутили ся сльозы, бо вôнъ бувъ Сербъ зъ роду.

Бережаны 17 грудня 1893.

Д-ръ Андрiй Чайковскй.

если бы хто спинявъ ихъ, то пôдчалять всѣ фôльварки. Треба було выслати противъ селянъ компанію войска.

НОВИНКИ.

— **При доповияючихъ выборахъ до рады державнои въ мѣстъ Бережаны-Тернопôль,** якѝ вôдбули ся дня 28 н. ст. грудня выбраный посломъ президентъ окружного суду въ Тернополи, гофратъ п. Лукіянъ Криницкій 958 голосами на 1641 вôдданыхъ голосôвъ. Противный кандидатъ проф. львôвского університету д-ръ Авг. Балясітсъ одержавъ 672 голосы. — Голосы роздѣленѝ були на мѣста въ той способъ: Въ Бережанахъ голосувало 578 выборцѣвъ. Д-ръ Балясітсъ одержавъ тамъ 449 голосôвъ, презід. Криницкій 119, а порожныхъ картокъ вôддано 10. Въ Тернополи голосувало 1063; презід. Криницкій одержавъ 839 голосôвъ, д-ръ Балясітсъ 223, а одну картку вôддано порожну. Разомъ голосувало 1641 выборцѣвъ; абсолютна бôльшôсть выносить 822 голосôвъ; д-ръ Балясітсъ одержавъ 672 голосôвъ, презід. Криницкій 958, отже послѣдный выбраный.

— Парискій „Le Figaro“ зъ 25 грудня въ ч. 3 9 подає докладнѝ вѣсти **про нужду, въ яку попала руска трупа театральна, що** — по овацiяхъ французскихъ для военной ескадры россійскои — **прибула до Парижа** въ надѣи, що найде для себе пôдбне одушевленье у Парижанъ. „Le Figaro“ пише: „Почуваємось до обовязку описати нашимъ читателямъ завсѣгды такъ великодушнымъ за серце трогаючій фактъ. Руска трупа, що передъ десяти днями прибула до Парижа и котрои представленя хочь цѣкавѝ не повели ся, вычерпала свои послѣдни средства и майже умирає зъ голоду. Зъ выимкою двохъ або трохъ щасливших, артисты рускѝ въ числѣ 77 душь мужчинъ, жѣнокъ та дѣтей терплять цѣлу грозу нужды и голоду. Деякѝ зъ нихъ прогнанѝ зъ гостинниць блукають ночами по величезнôмъ Парижи, котрого не знають, и суть примушенѝ спати по лавкахъ бульварôвъ або пôдъ мостами. Такъ сумнымъ есть положенье тыхъ людей. Нещаснѝ артисты, славнѝ въ своѣмъ краю, давали въ послѣднôмъ мѣсяци представленя въ перворядныхъ мѣстахъ Кавказу. Ихъ долетѣвъ вôдгомонъ великихъ овацiй, зъ якими приймала Франція адмірала Авеляна. Въ несвѣдомости людей и обставинъ, они не зрозумѣли рôзницѣ, яка заходить межи маніфестаціями великого патріотизму и сердечного зближеня для ескадры россійскои, а рѣчею чисто комерціяльною, якъ отся проба рускои музики въ „Menus Plaisirs“. Они вѣрили, що тѝ самѝ китицѣ цвѣтôвъ, то саме одушевленье, тѝ самѝ віваты доведуть ся имъ всѣмъ, що прибули до Франціи зъ краю союзного. Наивно, нерозважно, безъ всякои орґанізаціи та обережности, не порадившись зъ нѣкимъ, не повѣдомивши нѣкого, они зъѣхали зъ своими декораціями, фіґурантами и зъ своею орхестрою до Парижа, а другѝ трупы театральнѝ россійскѝ вже зъ горы завидували имъ предприемства и успѣхôвъ. Розчарованье наступило скоро а успѣхъ надто сумный. Нинѣ все страчене, а наколи-бъ вчера одна особа не велѣла мѣжи тыхъ нещасливыхъ роздѣлити 500 франкôвъ, жаденъ зъ 77 артистôвъ не бувъ бы мавъ хлѣба въ тѝ два днѣ святочнѝ. Годѣ дати загинути тымъ, що за богато числили не на наше серце або на свôй талантъ артистичный, але на свои засобы та силы. Въ тôй пригодѣ треба выбачити имъ ихъ недосвѣдъ и илюзіи. Щобъ устроити бенефісъ въ ихъ користь на суму 7 до 8 тысячь франкôвъ, на се мало часу. Тяжко и розписувати субскрипцію. Отже буде найлучше такъ, щобъ артисты паріскѝ зложили вже нинѣшного вечера свои дôтки въ театрахъ и по концертахъ и нехай намъ пришлють свôй оболь для нещасныхъ своихъ товаришѣвъ зъ Россіи. Най и читателѣ нашѝ прикинуть зъ своеи стороны якусь жертву, а вôдтакъ вже міністеръ справъ заграничныхъ возьме справу тыхъ нещасливыхъ въ свои руки и подасть имъ средства до повороту.“

— **Демократы польскѝ** за свою політику въ радѣ державнôй збирають вôдъ суспôльности польскои заслужени лавры. И такъ теперь численнѣйшій кружокъ польскихъ женщинъ зъ Тарнова переславъ послови Щепановскому адресу, котра зачинаєсь словами поемы Красиньского Przedświt: „O wy niscy, o wy ciemni i okrutni i nikczemni! Wy, przewiędłe w nicość dusze, bez ducha Faryzeusze!“

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 22 н. ст. грудня с. р.: 1) Выключити громаду Воля Мазовецка зô звязи шкôльнои въ Микулинцяхъ, повѣта тернопôльского, и зорґанізувати особну школу народну въ Воли мазовецкôй вôдъ 1 н. ст. вересня 1894; 2) перемѣнити 2 клясову школу народну въ Королѣвцѣ, повѣта борщѣвского, на 3-клясову вôдъ 1 вересня 1894; 3) затвердити выбôръ Володимира Кашицкого управителя школы народнои въ Рожнѣтовѣ, на представителя учительства до окружнои рады шкôльнои въ Долинѣ; 4) именувати учителями: Стеф. Ярмуха въ Двôрцихъ, Стан. Якубовского въ Футорахъ, Гонор. Перебôну старшою учителькою 5-клясовои школы въ Ланцутѣ, Іос. Домбровску молодшою учителькою 2-клясовои школы въ Клепаровѣ, Ив. Домбровского управителемъ 2-клясовои школы въ Лѣсневичахъ, Іос. Кіблѣвну старшою учителькою 4-клясовои школы въ Знесѣню, Ом. Воляньского управителемъ 3-клясовои школы въ Огинiи, Мар. Токарску учителькою выдѣловои школы женьскои въ Бродахъ и Анг. Тишковского директоромъ выдѣловои школы женьскои въ Бродахъ; 5) затвердити въ учительствѣ Анг. Гедройця въ реальнôй школѣ въ Тернополи и признати ему першій додатокъ пятилѣтный; 6) признати проф. о. Мих. Соневицкому въ ґімназіи въ Бережанахъ пятый додатокъ пятилѣтный и учителеви школы вправъ въ учительскôй семинаріи мужескôй у Львовѣ Григ. Врецьонѣ четвертый додатокъ; 7) приймити до вѣдомости справозданье краєвого инспектора шкôльного зъ люстрацiи ґімназіи въ Бучачи.

— **Справозданье посольске** складанъ дня 27 н. ст. грудня посолъ на соймъ краєвый зъ громадъ сѣльскихъ въ скалатскôмъ повѣтѣ, ґр. Щаст. Козебродскій. Въ справозданю обговорювавъ посолъ всѣ важнѣйшѝ справы, надъ котрыми радивъ соймъ, мѣжь иншими справу будовы зелѣзницѣ Борки великѝ-Грималôвъ, справу банку краєвого и его заступництва въ Скалатѣ, реформу громадску, конкуренцію церковну и реформу выборчу. Що-до сеи послѣднои справы то ґр. Козебродскій не давъ рѣшучого поясненя, чи буде голосувати за ей змѣною, чи противъ неи, але заявивъ, що коли рѣшить ся, то зложить справозданье передъ выборцями. Послови удѣлено вотумъ довѣря.

— **Карна розправа** вôдбула ся вчера въ Кôцмани на Буковинѣ передъ тамошнымъ судомъ повѣтовымъ противъ православного священика зъ Лужанъ, Румуна Дана, обжалованого о побитье учителя Орзы, про що мы свого часу доносили, а що польскѝ ґазеты вôдтакъ перекрутили, що нѣбы то Данъ побивъ не учителя, а учительку. Прокураторія державна обжалувала о Дана о переступъ зъ §. 312 з. к. Обжалованого боронивъ адв. д-ръ Кормусъ зъ Черновець, Орзу заступавъ д-ръ Хомедъ зъ Кôцманя. Розправу вѣвъ адъюнктъ суду Донигевичь. По переслуханю свѣдкôвъ Орзы, учительки, 5 школярокъ оголосивъ судья о 4-ôй по обѣдѣ засудъ, засуджуючи о. Дана на 2 днѣ арешту або 10 зр. О Данъ внѣсъ вôдкликъ до высшои инстанціи. — Завтра буде розправа карна о. Дана противъ Орзы за обиду чести. Примѣтити треба, що о. Данъ иде въ радѣ громадскôй Лужаны рука въ руку зъ жидами противъ своихъ парохіянъ. Власне теперь переформувавъ вôнъ выбôръ жида на писаря громадского — хоть були хрещенѝ кандидаты.

— **Признакъ часу.** Зъ Косова доносять до Dziennika Polsk-ого: Дня 24 н. ст. грудня мавъ въ костелѣ въ Косовѣ священикъ проповѣдь и говоривъ богато про пекло. По проповѣди вставъ селянинъ Ангôнъ Волощукъ, збиваючи голосно доказы священика, яко незгôдни зъ правдою и розумомъ та полемізувавъ зъ священикомъ. Се публичне выступленье въ костелѣ зробило на збраныхъ немиле вражѣньe до того, що опонента сили выкинено зъ костела.

— **Льоґіка Gazet-ы Narodow-ои.** Замѣщена нами вѣсть про депутацію Тучапянъ у перемыского Владики дала нагоду Gazet-ѣ Narodow ôй до ликования Она навѣвши дословно допись пише: „Отже въ цѣлôй тôй кореспонденціи, походячôй очевидно вôдъ наочного свѣдка депутаціи у епископа, не ма нѣ слова, не мовь то Поляки, ксьондзы латиньскѝ або властителѣ двора намавляли Тучапянъ до переходу на обрядъ латиньскій, а що то крику и якъ довго роблено на всѣхъ зборахъ рускихъ, публичныхъ и приватныхъ, въ ґазетах и ґазеткахъ рускихъ всякои масти, що Поляки и священики латиньскѝ були причиною переходу Тучапянъ на обрядъ римскій, кôлько то накляли Полякôвъ, священикôвъ латиньскихъ, о. епископа Пелеша, о. митрополита, папу и кард. Ледоховского, унію и католицизмъ.“ Отже зъ того, що кореспондетъ не уважавъ за потрѣбне мѣстити згадку про баламученье селянъ звѣстными чинниками, бо здававъ справу лише зъ гостины депутаціи у епископа, выходить пôсля льоґіки Gaz. Narodow-ои, що такого баламученя не було. Однако вже самъ пристрастный тонъ писаня и се що Gaz. Narodowa хапає ся такихъ дописей, щобы вôдперетя закиды, доказуе, що власне по сторонѣ Русинôвъ правда.

— **Такожь вывѣска** Пишуть намъ: п. Іос. Цѣхоцка, що отворила недавно при улици Оссолиньскихъ ч. 11 фабрику краватокъ и маґазинъ модъ, помѣстила побôчь написей въ иншихъ языкахъ таке curiosum по руски: „Фаьрика галстуковъ“. Може схоче п. Цѣхоцка у власномъ интересѣ змѣнити напись на „Фабрику краватокъ“, бо звѣсно, що галстуки не призначенѝ для людей

— **Доповняючій выборъ** одного члена рады повѣтовои въ Рогатинѣ зъ ґрупы мѣстъ, вôдбуде ся дня 1 н. ст. лютого 1894.

— **На площи выставы** ведуть ся дальше роботы, помимо зимовои поры. Площа освѣтлена вечеромъ и въ ночи до 12-ои годины свѣтломъ електричнымъ. Будова павільонôвъ: кн. Альбрехта, ґр. Анд. Потоцкого, мѣста Львова, шкôльництва, лѣсництва и товариствъ задатковыхъ поступає въ передъ. Рôвножь и Гуцулы не перестають роботы около будовы церкви. Выготовленье плякатôвъ выставовыхъ, роботы Петра Стахевича, вже кôнчить ся.

— **Убійство вôтця.** Въ Цуринѣ на Буковинѣ посваривъ ся дня 24 н. ст. грудня господарь Иванъ Пеникъ зô своимъ сыномъ. Пôдчасъ сварки попавъ сынъ въ таку скажену лють, що хопивъ за молотокъ и ударивъ нимъ сильно вôтця кôлька разôвъ по головѣ. Облитый кровію упавъ старець на землю и за кôлька годинъ померъ. Убійникъ утѣкъ до Румунiи.

— **Про здоровлє ґен. Гурка** пише „Новое Время“: Ґенералъ-ґубернаторъ, якъ се рѣшучо сконстатували лѣкарѣ, терпить на гостець; въ недузѣ, досыть болестнôй, зайшло було полѣпшенье и ґенералъ ґубернаторъ працювавъ цѣлыми днями, однако теперь недуга знôвъ заострила ся. До недужого вôзвано одного зъ петербургскихъ гомеопатôвъ.

— **Маєтокъ Ротшільдôвъ** оцѣнюють на 2000 міліонôвъ ґульденôвъ. Если возьмемо на увагу, що 100 срѣбныхъ ґульденôвъ важить 1·25 клґ., то міліонъ ґульденôвъ має вагу 125 метричныхъ сотнарôвъ. На одинъ зелѣзничій ваґонъ змѣстить ся 100 метричныхъ сотнарôвъ, отже щобы перевезти маєтокъ Ротшільдôвъ въ ґульденахъ треба бы 2500 ваґонôвъ.

— **Число ґазетъ.** Выданый головнымъ урядомъ почтовымъ у Вѣдни списъ выходячихъ въ Австріи и зъ границею часописей и періодичныхъ выдань обôймає 6288 чиселъ. Въ тôмъ списѣ найбôльше записаныхъ часописей нѣмецкихъ, бо 3610, по нихъ идуть ґазеты французскѝ 518, анґлійскѝ 471, ческѝ 467, італійскѝ 176 полчскѝ 165 и угорскѝ 147. Голяндія, Швеція, Норвеґія, Данія, Россія, Греція и т. д. доставляють списови ледве по 50 часописей. Характерный фактъ, що въ Европѣ выходить 6 часописей въ языцѣ латиньскôмъ. Выходять въ Задарѣ, Триестѣ, Пяченци, Шибенику, Гориціи и Римѣ и суть посвящени справамъ церковнымъ. Въ Царгородѣ выходить перскій тыжденникъ „Ахтаръ“, въ Угорщинѣ выходить 10 часописей въ языцѣ словацкôмъ. Такожь 10 часописей выходить въ Европѣ въ языцѣ турецкôмъ, одна зъ нихъ „Ватанъ“ печатана въ Сараєвѣ. Въ языцѣ сербо-лужицкôмъ выходить ô часописей, 5 въ Будишинѣ, а одна въ Каменици. Румуньскихъ часописей, замѣщеныхъ въ списѣ есть 28, рускихъ 30. Очевидно, що сей списъ неточный. Заграничнѝ дневники не всѣ наведенѝ, такъ на пр. французскихъ, анґлійскихъ, польскихъ и россійскихъ дневникôвъ выходить далеко бôльше, якъ списъ подає. Точно лише поданѝ числа часописей, выходячихъ въ Австріи.

— **Наша войскова мова.** Фельдфебель при розказѣ має таку промову до воякôвъ: „Нинѣ стоить въ реґіментсбефелю, що панъ майоръ буде завтра о 9 мати цимервізиту, длятого кірхпарады не буде. Щобы менѣ були нинѣ ґанокъ и цимры порядно на сухо вырайбованѝ, такъ само всѣ ґеретшафты, штрузаки и капустраки (соломянѝ подушки) добре выштопфованѝ, бруцаки на кавалетахъ зъ заду завѣшенѝ, деки выкльопфованѝ и зложенѝ по форшрифту. Щобы менѣ кождый мавъ мундуръ чистый, на гознахъ, блюзахъ и армлейбикахъ не було флекôвъ, бо люде маютъ стояти въ цимрахъ въ авсґапґсадюстірунку. Байонетташки лякерувати. Мантлѣ ролювати. Таґскапраль має уважати щобы кохъ мавъ чисту мицку и шурцъ, въ кухни всюды чисто, особливо басы (до ношеня менажокъ). До робленя орднунку на гофѣ дасть кождый цимеркомендантъ таґскапралеви заразъ по таґваху одного чоловѣка на арбайтъ. Пильнуйте ся, щобы менѣ жадного анштанду не було, бо инакше всѣ зафасуете шпанґи, касарняка и айнцеляка. Цимеркоменданты маютъ цимерлісты и вешлісты мати заинтраґованѝ, а якъ бы котрый зъ людей бувъ лѣнивый, дати му форшпанъ. Абтретенъ!“

— **Зацѣлованый на смерть.** Въ Варадинѣ Великôмъ на Угорщинѣ стала ся передъ кôлькома днями незвычайна пригода. Подруги Фріки мали двохъ сынкôвъ; одинъ мавъ 4 рокы, а другій ледви кôлька тыжднѣвъ Одного дня выйшовъ батько на мѣсто за орудками, а мати по дрова. Чотиролѣтный хлопець колысавъ свого брата, а щобы не плакавъ, нахилявъ ся що хвилѣ абы его поцѣлувати. По якôмсь часѣ вернула мати до хаты и застала вже дитину неживу; старшій хлопець зацѣлувавъ ей на смерть. Прикликаный лѣкарь мôгъ лише сконстатувати смерть.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Сими днями померла въ Яблоновѣ ґр. Исабеля Дѣдушицка, вдова по пок. Титѣ Дѣдушицкôмъ. Померша полишила одиноку дочку Флорент. Волневичеву въ першôмъ подружю кн. Чарторыйску. — Міністеръ судôвництва ґр. Шенборнъ буде обходити дня 21 н. ст. сѣчня 1894 торжество срѣбного весѣля. — Шефъ секційный въ австрійскôмъ міністерствѣ торговлѣ, Вітекъ, неприхильный Полякамъ, має — якъ пишуть польскѝ ґазеты — уступити зъ своеи посады, а то зъ причины ухвалы, яка запала противъ его волѣ, щобы держава обôймила будову вѣденьскихъ зелѣзниць державныхъ. — Кс. Клим. Липиньскій зъ Бохнѣ и кс. д-ръ Адамъ Конициньскій зъ Гавлушовиць именованѝ почетными каноніками латиньскои капітулы въ Тарновѣ. — У Львовѣ померъ Юлій Баръ, складачь въ друкарни тов. им. Шевченка, въ 35 ôмъ роцѣ житя

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

О. Юліянъ Трохимовичь парохъ въ Креховѣ померъ вчера т. є. дня 29 грудня н. ст. рано въ 71-ôмъ роцѣ житя Покôйный бувъ тихого, лагôдного характеру и незвычайно доброго серця. Мимо выхованя за часôвъ давнои системы, вôнъ усе належавъ до табору народовцѣвъ, щиро радѣвъ ихъ змаганями и здобутками и все и всюды пôдпиравъ словомъ и дѣломъ кожду роботу, що стремѣла до пôднесеня народу. Для своеи громады бувъ рôднымъ вôтцемъ; старавъ ся о добро своихъ парохіянъ, вѣвъ ихъ по дорозѣ правдивои морали и не забуваєъ про ихъ добро матеріяльне и духове. Хочь немôчный тѣломъ вôдъ кôлькохъ рокôвъ, особливо по втратѣ сына, котрого дуже любивъ, покôйный не переставъ займати ся до послѣдного вôддыху свого житя справами громады. Наглядавъ у школѣ, заснувавъ читальню, ще задумувавъ заложити крамницю — та безпощадна смерть выдерла житье и не дозволила довершити задуманого дѣла. Гр. кат. перемыска консисторія въ нагороду за заслуги положенѝ коло добра церкви и парохіянъ надѣлила его вôдзнаками крилошаньскими. Яко батько родины, выховавъ свои дѣти въ такôмъ патріотизмѣ, що сегодня тѝ дѣти приносять славу для Руси. Нинѣ всѣмъ звѣстнѝ имена пань Зеновіи и Маріи Герасимовичѣвъ — дочокъ покôйного. Сей патріотизмъ переплывъ и на внукôвъ и, здаеть ся, стане особливою прикметою цѣлого ряду поколѣня Тожь жаль, сердечный жаль покôйника лишивъ по собѣ, и надъ его могилою плаче нинѣ не лишь вдова, дѣти, внуки и уся рôдня, але громада и народъ. — Умеръ покôйникъ духомъ, та не вмеръ дѣлами, — и сѝ слова потѣхи нехай звеселять заплакану долю усѣхъ, кому смерть выдерла его зô спису живыхъ. Вѣчна намять покôйному, перомъ ему земля!

Михайлина зъ Лопатиньскихъ Павлюкова, жена пароха въ Рожнѣтовѣ упокоила ся дня 15 н. ст. грудня. Похоронъ вôдбувъ ся дня 17 н. ст. грудня.

Д-ръ Витошиньскій, лѣкарь въ Рожнѣтовѣ, упокоивъ ся дня 27 н. ст. грудня. Похоронъ вôдбувъ ся дня 29 грудня.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 30 грудня. Урядова ґазета оголосила розпорядженье міністра просвѣты о управильненю испытôвъ правничихъ на выдѣлѣ правничôмъ.

Прага 30 грудня. Въ соймѣ ческôмъ выголосивъ пос. Енґель заявленье, звернене противъ напастей въ ґазетахъ на молодо-Чехôвъ за убійство Мрвы. „Нашѝ противники — говоривъ Енґель — фальшують безлично правду, щобы оклеветати народъ ческій и побудити всѣхъ до ненависти противъ того народу.“ Соймъ принявъ заявленье грôмкими оплесками при окликахъ: ганьба маршалкови.

Петербургъ 30 грудня. Станъ здоровля ґенерала Гурка, ґубернатора Варшавы, безнадѣйный.

Римъ 30 грудня. Правительство выслало спеціяльну комісію для розслѣдженя кривдъ селяньскихъ въ Сициліи.

Бѣлградъ 30 грудня. Зачало ся переслухуванье міністрôвъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дакогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, ціоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою подагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ) у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2. Всѣлякѝ роботы выконує ся скоро и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратамк **иконы, сповѣдницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и иншѝ цѣлковито выкôнчени прикрасы** 4641 церковнѝ. 116—150 *Вôдновлюю старѝ иконы и инчій ремчи.* у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБôТНЮ **КРАВЕЦКУ и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ** для Веч. Духовенства, якъ такожь одежу цивільну 4963 *поручає* 7 30 **Іосифъ Бенешъ** Львôвъ, ул. Академічна ч. 16.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ **АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ Андрѣя Андрейчына** у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29, 4736 выготовляє 106—130 **ВСЯКѝ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНѝ. БІЛЕТЫ ВІЗИТОВѝ** вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Молотокъ револьверовый до значеня дерева (зъ комбінацією числовою до 20 тысячѣвъ) штука 40 зр.; — Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ давленя, здутя и т. д. (зъ дроту сталевого въ формѣ руры) по 6 зр.

поручає 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Власного выробу **МАТЕРАЦЫ ВОЛОСѢННѝ** по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32 *поручає* **ЮС. ШУСТЕРЪ** Львôвъ ул. Коперника ч 7. 4942 (Импересса) 5—30

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено **ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ и МАҐАЗИНЪ МОДЪ** ул. Оссолиньскихъ ч. 11 о чôмъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що **Земляки будуть ставити высше мѣсцевый выробъ якъ фабрикація некраєвѝ.**

Краватки мого выробу можна дôстати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ ґалянтерійныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджуе ся заразъ.

Маґазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшѝ фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевѝ и аксамітнѝ, шапочки „Варшавянки“ до совганки и капелюхи театральнѝ. 4957 6—?

Маґазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный вôдъ годины 9-ои рано до 8-ои вечеромъ.

Зъ поважаньемъ **ЮСИФА ЦѢХОЦКА.**

Одинъ зр. стоить цѣлорôчна передплата *на* **БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОИ МОЛОДЕЖИ** котра появлятиме ся буде въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти такожь справленѝ примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи 4977 3—10

Tinct. capsici compos. **(Pain Expeller)** приладжена въ антицѣ Ріхтера, Прага, загально звѣстне, лагодяче бôль втираньe, можна дôстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождôй антицѣ При запупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою „котва“ яко правдивѝ. 4592 43—49 **Центральна розсылка.**

Ріхтера антина п. Зол. Львомъ, Прага.

ЛЕОПОЛЬДЪ ЛАТИНЬСКІЙ Львôвъ, Коперника 2 *поручає* **Фарбы олѣйнѝ** до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучій, готовѝ до ужитя **Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.** На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 66—?

ЦУКОРНЯ

ЧЕСЛАВА ШНАЙДЕРА

улиця Баторія ч. 32 у Львовѣ

поручає Впов. П. Т. Публицѣ на

РОЗДВЯНІ СВЯТА

великій выборъ цукровъ, приборовъ на деревце, бомбонієрки, картонарѣ, цукры десерові ½ клг 1 зр., ½ клг пралинокъ 1 зр. 20 кр., кармельки розныхъ родовъ ½ клг. 60 кр., гербатники ½ клг. 80 кр. Приймає також замовленя на торты, перекладанцѣ, струдлѣ и всякі выробы входячі въ обсягъ цукорництва 1—4

4978

КАРТЫ ЇЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a

WIEN.

Знаменитый харчь. Найдешевшій цѣны перевозу.

Поясненя безплатно. 4590

Цѣны знижень — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшій въ головахъ	1 клг	38	кр.
„ „ частями	„	39	„
„ въ кôсткахъ або муцѣ	„	40	„
Солонина найлѣпша угорска	„	66	„
Смадець знаменитый угорскій	„	68	„
Сливки босаньскій правдивій	„	40	„
Повила першои сорты знаменитій	„	36 и 28	„
Розинки султаньскі безъ кôсточокъ	„	68	„
Розинки eleme велики зъ кôсткою	„	58	„
Розинки дробній чорій	„	66	„
Мигдали добôрнѣ	„	1 зр.	„
Мѣдъ пчѣльный природный	„	56	„
Свѣчки стеариновѣ 560 гр.	„	48	„

При 1 клг. кавы опустъ 6 кр. Вина природній удержує на складѣ и высѣлає на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вôдворотною почтою. 4921 15—24

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньства, Брацтвъ церковныхъ, комітетôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашъ маґазинъ въ хорошій рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Кивоты, Євангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Повуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій пояснена дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опѣку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякій замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 26—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ букованьску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣній, також запавшій купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевій лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштôвъ, котрій самъ поносить.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своіи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого орипін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

4861 27—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОШАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручає

дуже способне до кôльченя насѣнье кождого рода 4960 2—30

en gros и en détail.

Пробки и цѣнникъ даромъ и франко.

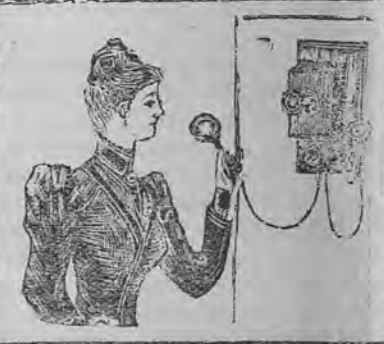

Телєфоны, телєґрафы домашнѣ, громозводы

поручає вôдъ ґарантією дешево и фахово устроєній

ЕДВАРДЪ ҐОТЛІБЪ

електротехникъ, механикъ

доставець п. к. зелѣзницѣ державнои

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 23.

4966 3—5

4875 13—52

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢШКИ

(въ загôжно обезпечекôмъ опаковаю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый також дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а також взагалѣ прочищеня крови.** — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а також **майже по всѣхъ аптиках австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жиґмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 8—18

Противъ наслѣдувань зарѣджує ся судове слѣдство.

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

улиця Паньска ч. 21, (дôмъ львôвскои рады повѣтовои)

удержує на складѣ и продає по найдешевшихъ цѣнахъ:

Сôль варену вôдъ выдѣлу краєвого,
Сôль каменну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаґосила до возôвъ,
Олѣй до машинъ (Раґуза),
Нафта І-ша незапальна, до освѣтлюваня (лише бочками),
Штучній навозы,
Папіеры и приборы до писаня для шкôлъ народныхъ,
Всякій товары **керѣнній, виктуалы и вина** для склепôвъ сѣльскихъ,
Всѣ товары найлѣпшои якости!

Займає ся також засновуваньемъ и устроюваньемъ склепôвъ сѣльскихъ.

Всякихъ пояснень удѣляє дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 4973 2—3

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшній управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найрепшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ також поодинокій, всякои величины и ваги зъ найчистшого металю, найсоліднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятій въ сплаты, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (також на раты).

МЕЛЯНЖЬ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ клг.

поручає головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львôвъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вôдъ 1 клг. франко.

4970 (Импресса) 2—10

Краєва фабрика выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистшого льну гарній и свѣжій славній полотна корчиньска въ великôмъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы розній, рушника, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости **по найумѣренншихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4573 28—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десенях 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскій дивапы господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·60, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III **Вôддѣлъ Хôдниковъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегеринові на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣрені на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантнôмъ выкôпченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·30. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы єґеровскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ tonge зр. 5, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служобы вôдъ зр. 1·20 и высше, шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація

VII. **Вôддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лôжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лôжка и столы, высортованій килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôдній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·30—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неґліжѣ. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитячои**, ватованій и кожуховій дитячій плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитяче для новонароджених и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитяныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стажки оксамітій и шовковій товары, якъ також всякій додатки для кравцѣвъ и моднярокъ,

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске єґеровске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярв, панчохи и спôдниці.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також золôчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (59—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одвічальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянськзи. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадянського.

Ч. 284. Львôвъ, Понедѣлокъ 20 грудня (1 сѣчня) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить во второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. У Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямація неопечатанô вôльнô вôдъ порта.

Поодинокe число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовок а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Передчи числять ся по 10 кр. вôдъ стрічка.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже за два тыждня скôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894 ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ) щодня и пôдъ тыми самыми услôвями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ	18	зр.	— кр.
на пôвъ року	9	„	— „
на чверть року	4	„	50 „
на мѣсяць	1	„	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16	„	— „
на пôвъ року	8	„	— „
на чверть року	4	„	— „
на мѣсяць	1	„	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ	24	„	— „
на пôвъ року	12	„	— „
на чверть року	6	„	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнй ряды Русинôвъ-народовцѣвъ, котрй матеріяльно и морально пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и на дальше не вôдкаже намъ своеи пôдмоги, зачинаемо пятьнацатый рôкъ нашого выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своѣй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своеи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“, щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ роцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приѣднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючій интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

☛ Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — **вырôвнати залеглости за 1893 тій рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894-тій рôкъ.** Лишь въ сей способъ зможе вôдповѣсти Адміністрація своѣй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

У Львовѣ, дня 1 н. ст. сѣчня 1893.

Минувшій тыждень принѣсъ Русинамъ два замѣтнй зборы — зббръ членôвъ жовкôвскои Рускои Рады и вѣче народне въ Дрогобичи, котрй называемо замѣтными о стôлько, о скôлько — попри поучуванье народу о его рôзнородныхъ потребахъ — дôткнено такожь нинѣшнои політичнои сутуаціи.

Характеристикою обохъ зборôвъ — въ котрыхъ взяли участь интеліґентнй люде всякихъ сторонництвъ рускихъ — есть передовсѣмъ то, що якъ въ Жовкви [на внесенье народовця д-ра Олѣйника] такъ и въ Дрогобичи [резолюцією політичною, котра безъ сумнѣву була бы принята, якъ бы правительсвенный комісарь не бувъ розвязавъ вѣче] удѣлено послови Романчукови за его дѣяльнôсть въ радѣ державнôй и за его політику вотумъ довѣрія. Въ Жовкви, де дотычне внесенье прийшло до ухвалы, не озвавъ ся анѣ оденъ голосъ противный політицѣ головы руского клюбу, а можна догадувати ся, що такъ само було бы стало ся и въ Дрогобичи, коли-бъ політична резолюція могла була прийти пôдъ голосованье.

Есть се рѣчь великои ваги, бо вôдъ часу памятнои промовы посла Романчука въ соймѣ въ 1890 роцѣ — отсе першій разъ рускй зборы, зложенй зъ людей усякихъ сторонництвъ рускихъ, однодушно высказують свое довѣріе провôдникови народу руского и народовцѣвъ, мимо того, що провôдникъ той, посолъ Романчукъ, не вôдступивъ и не посмѣвъ бы вôдступити вôдъ тыхъ головныхъ точокъ, якй проголосивъ въ своѣй промовѣ въ соймѣ 1890 року.

Другою характеристикою обохъ зборôвъ було се, що якъ зббръ жовкôвскои Рады такъ и вѣче въ Дрогобичи, заявляючи ся за консолідацією силъ рускихъ для оборони и выборюваню правъ Руси — вже симъ разомъ вказали и на основу, на якôй бы така консолідація мала перевести ся. Въ Жовкви д-ръ Король называе „нашою дорогôю спадщиною и памяткою“ маніфестъ зъ 10-ого мая 1848 року, „въ котрôмъ ясно высказано, що мы народъ малорускій, самостôйный“. А політична резолюція на вѣче дрогобицке выразно говорить о консолідаціи „на грунтѣ народнôмъ“.

Есть се рѣчь — хочь поки-що въ теоріи — рôвно немалои ваги, бо доси, якъ звѣстно, зборы народнй взывали силы рускй до консолідаціи безъ зазначуваня тои основы, а безъ нея о нѣякôй консолідаціи не можна бы навѣть думати, бо она була бы будовою на ледѣ Мы зъ провôдниками народовцѣвъ все стояли на тôмъ становищи, то й не байдужный нинѣ для насъ той проявъ, що вкôнци и люде, не причислюючй себе до сторонництва народовцѣвъ, мусять признати, що до консолідаціи силъ рускихъ може прийти єдино на основѣ народнôй, на основѣ „нашои дорогои спадщины“ по патріотахъ зъ 1848-го року, котра намъ завѣщала, що мы нарôдъ „малорускій, самостôйный“. На тôй основѣ можна вже бодай говорити о консолідаціи, а чи и на скôлько така консолідація удалась бы, се зависѣло бы вôдъ щирости и правдивого пересвѣдченя того рода людей, якъ д-ръ Король середъ партіи т. зв старои, — а щирôсть и правдиве пересвѣдченье въ тôмъ, що выголошуе ся въ теоріи, могла бы проявити ся лише въ практицѣ. Отже ждемо на факты — и мусимо дожидати фактôвъ именно длятого, що д-ръ Король, зазначивши зъ-першу основу консолідаціи Русинôвъ, въ дальшихъ своихъ выводахъ намагавъ ся бути неяснымъ, говоривъ богато о давнѣйшихъ и нинѣшныхъ роздорахъ, а не хотѣвъ чи не мавъ вôдваги по имени назвати властивого виновника роздорôвъ, того злого духа, що бушуе й до нинѣ и на кождôмъ кроцѣ пакостить Руси. Коли-бъ д-ръ Король бувъ се вчинивъ, тогдѣ мавъ бы сенсъ и его высказъ о Львовѣ..

Зъ меншои ваги характеристикъ обохъ зборôвъ зазначимо лише двѣ: одну въ Жовкви, другу зъ Дрогобича.

Въ Жовквѣ выринувъ зъ нагоды реферату про школы спôръ мѣжь священиками а свѣтскими Русинами. Се тематъ такъ важный, що его не можна збути кôлькома словами, але мы вже нинѣ скажемо: на публичныхъ зборахъ треба якъ найстараннѣйше уникати всякихъ того рода спорôвъ, бо они певно не причинять ся до скрѣпленя нашого анѣ на внѣ анѣ у внутрѣ. Можна сподѣвати ся, що й нашй радикалы опамятають ся и пôзнають, що они, проголосивши себе партіею соціяльною, и ставши въ практицѣ майже выключно партіею „антісвященичою“, зôйшли геть на манôвцѣ....

Зновъ же на вѣчу въ Дрогобичи въ часѣ реферату д-ра Олесницкого дôзнавъ кривды одинъ зъ послôвъ рускихъ, котрый вже яко много-заслуженый дѣятель вôдъ чверть столѣтя на поли літературнôмъ и просвѣтнôмъ заслужившъ собѣ на — обєктивну и приличну критику дѣяльности єго парляментарнои. Прôзва „зрадникъ“, яка упала зъ межи публики на посла Барвѣньского, а не зъ анульована предсѣдателемъ вѣча або референтомъ, може свѣдчити лишь о пристрасти, а пристрасть — кромѣ кривды личнои — навѣть и самои рѣчи не выясняе та справѣ шкодить.

Справы краєвй.

[Проєктъ закона, нормуючого вôдносины правнй и устроєнье шпиталѣвъ въ краю.]

Комісія санітарна минувшорôчного сойму поручила выдѣлови краєвому, щобы пôддавъ ревізіи нормалія и инструкціи шпиталѣвъ краєвыхъ и провінціональныхъ, обовязуючй въ Галичинѣ, та щобы зôбравъ законы и розпорядженя нинихъ краєвъ австрійскихъ. Комісія домагала ся дальше, щобы выдѣлъ краєвый предложивъ сей зôбраный матеріялъ анкетѣ, котра мала застановити ся надъ тымъ, чи треба предложити соймови проєктъ закона нормуючого вôдносины правнй и устроєнье шпиталѣвъ краєвыхъ и провінціональныхъ, та точно означаючого обовязки краю и поодинокихъ громадъ для убогихъ недужихъ. Анкета мала рôвножь обдумати средства, якй могли бы спинити безнастанне побôльшуванье коштôвъ лѣченя.

Хочь повысшй внесеня комісіи санітарнои не були ухваленй соймомъ, бо справозданье комісіи не вôйшло на порядокъ дневный, то все таки выдѣлъ краєвый скликавъ анкету и пôддавъ єй пôдъ розвагу всѣ справы, порушенй комісією.

Буджеты краєвй вказують, що помимо точного наглядяня приписôвъ о лѣченю бѣдныхъ недужихъ, число недужихъ бѣдакôвъ, а зъ нимъ и коштъ лѣченя въ шпиталяхъ публичныхъ росте зъ року на рôкъ. Се показуе ся наглядно порôвнаньемъ выдаткôвъ на кошты лѣченя убогихъ недужихъ зъ року 1882 зъ рокомъ 1892.

Анкета, скликана выдѣломъ краєвымъ, вôдповѣла на пытанье, якй средства мають ужитись, щобы спинити побôльшуванье коштôвъ лѣченя убогихъ — що треба зарядити точнѣйшу контролю свѣдоцтвъ убожества та звернути увагу выдѣлôвъ повѣтовыхъ и намѣстництва на потребу поученя урядôвъ громадскихъ о карнôй одвѣчальности за фальшивй або неточнй свѣдоцтва, а такожь змѣнити формулярѣ свѣдоцтвъ.

Выдѣлъ краєвый завѣвъ зъ початкомъ року 1894 новй формулярѣ свѣдоцтвъ маєтковыхъ, а заразомъ вôднѣсъ ся до намѣстництва и выдѣлôвъ повѣтовыхъ пôсля опінiи анкеты. Крôмъ того вôднѣсъ ся выдѣлъ краєвый до ординаріятôвъ митрополитальныхъ обохъ обрядôвъ зъ просьбою о выданье куренды, поручаючи урядамъ парохіяльнымъ точне розслѣдженье свѣдоцтвъ маєтковыхъ, предкладаныхъ имъ зверхностями громадскими до затвердженя.

Увзглядняючи дальше опінію анкеты пред-

Грабарь.

Оповѣданье *Андрея Терієта.*

Я обѣцявъ приятелеви наглядати за утриманьемъ одноi могилы на Перъ-Ляшезъ *), що мѣстила въ собѣ остинки пристрастно коханои особы. Поневоли опускавъ вôнъ Парижъ; зъ важкимъ серцемъ приходилось ему здавати на чужй руки сю побожну роботу. Доки можна намъ навѣдувати ся до мѣсць вôдпочинку нашихъ покôйникôвъ и засѣвати квѣтками сю землю, що ихъ покрывае, дотоди здае ся намъ, що они насъ не зовсѣмъ ще покинули. Але день, коли змѣнчива судьба житя зневолюе насъ покидати сю улюблену навычку, розбуджуе всѣ болѣ розлуки на-ново.

Я старавъ ся розважити приятеля на пращаню запевненьемъ, що ходити-му на цвинтарь точно въ тй самй днѣ, коли й вôнъ самъ ходивъ туды зъ боговѣньемъ. Бувъ то саме липневый поранокъ, коли я въ-перве сповнявъ сей обовязокъ.

Бôльше-менше описавъ я сторожеви положенье могилы. Мене повѣвъ туды одинъ зъ робôтникôвъ, що працювали въ сѣмъ огородѣ усопшихъ.

Бувъ се чоловѣкъ середного вѣку, зъ червонавыми вусами, синими й лагôдными очима та мѣдявымъ, на сонци осмаленымъ лицемъ. Цѣла его одежа складала ся за-про спеку зъ буро-синихъ, вовняныхъ штанôвъ и сорочки зъ небѣленого полотна; на головѣ мавъ грубый соломяный бриль. Ступавъ по хлопски, важко, та й зъ цѣлои его поставы пробивала ся хлопска простота, що вôдрôзняла его зовсѣмъ вôдъ парискихъ робôтникôвъ. Десять мінутъ ишли мы промѣжь ряды густо уставленыхъ намогильныхъ памятникôвъ, доки не дôбрали ся вкôнци до гляданои могилы Повѣреный моѣй опѣкѣ грôбъ складавъ ся зъ простои ґранітнои плыты, що була обрамована довкола цвѣтами и забезпечена зелѣзными кратами передъ надто великою цѣкавостію прохожихъ. Першій поглядъ мôгъ мене пересвѣдчити, що моя гостина була тутъ дуже а дуже потрѣбна. Липневе сонце повернуло цвѣты въ сумный станъ. Рожевй кущѣ вянули, братки лише тутъ и тамъ показували свои побабченй цвѣты, а соняшники — тй безъ воды цѣлкомъ повсыхали. Я покôнчивъ зъ своимъ товаришемъ працю коло обновленя ростинъ, и всунувъ ему въ кулакъ немалый „напивокъ“, щобы симъ бодай скрѣпити его ревнôсть. Брунатне лице прояснило ся, тиха усмѣшка вôдчинила беззубу губу и вывела сто морщинъ навколо синихъ очей.

— Зъ васъ то алé гôсть! — промовивъ вôнъ и впустивъ грошѣ до кишенѣ. — За тежь и можете бути нѣлкомъ спокôйнй. Я щиро ходити-му коло гробу, засаджу его тривкійшими, менше чуткими квѣтками, що дня ихъ пôдливати му. Побачите, оно буде пышно!

Его хлопскій способъ говореня звенѣвъ менѣ въ ушахъ мовь добре знаный. Поодинокй выразы, котрыми вôнъ заправляъ свою мову, казали менѣ здогадувати ся въ нѣмъ краяна.

— Чи вы не зъ Льотарингіи? — пытаю.

— Якъ-ємь самъ, вы вôдгадали, — усмѣхавъ ся вôнъ далѣ, — зъ Флорента.

Я не помиливъ ся, мы були собѣ краяны и я сказавъ се ему. Оно надало нашôй розмовѣ ще бôльше щирости. Я спытавъ его за рôд не село. Вôнъ вôдповѣвъ менѣ, що лишивъ его що-йно шесть лѣтъ тому назадъ. Працювавъ тамъ коло рôлѣ, ба ще й теперь було въ него кôлька кускôвъ поля.

— А якъ вамъ прийшло до головы покидати орати рôлю та ймати ся сего ремесла.

— Я вамъ розкажу пане! — вôдповѣвъ — одна бѣсова політика сему винна. Я бувъ жонатый, мавъ гуртокъ дѣтей, пятеро за вôсѣмь лѣтъ, було кому ѣсти. Отже вôдъ кôлькохъ рокôвъ поле не приносило вже того, що давными часами. Я ставъ тогдѣ, якъ то кажуть, „выборчимъ аґітаторомъ“ єдино длятого, щобы було чимъ-тымъ примастити юшку. Въ моѣй силѣ було прислужити ся пару разôвъ навѣть тогдѣшному, грубому продавцеви дровъ зъ долины Мозелѣ — вы его певно знали. Отъ я й розказую ему одного дня свое лихо, та якъ то приходить ся менѣ жити.

— Мои вы дорогй — каже той — пускайте свое поле въ наемъ и вôдпытайте мене въ Парижи. Я постараю ся для васъ о добру державну службу.

Се було ще до выборôвъ... Гараздъ! Подумавъ и зробивъ. Коли пôсля голосованя перейшовъ зновъ нашъ братъ, думаю я собѣ: Сапермéнтъ! та й дуракъ же бувъ бы зъ мене, коли-бъ не зробивъ нѣякого ужитку зъ тыхъ великодушныхъ обѣтницъ. Пускаю въ наемъ своихъ пару кускôвъ поля, жѣнку зъ дѣтьми и невеличкимъ приховкомъ пакую на зелѣзницю и закимъ бы хто подумавъ, опиняемо ся въ ледачôмъ Парижи. Тутъ примѣщую цѣлу свою родину въ „Hôtel garni“ *) заразъ коло дворця захôднои зелѣзницѣ, а самъ давай вôдпытувати свого пана посла. Не легка се була робота, певно що нѣ. Вюна бы лекше спôймавъ, якъ сего чоловѣка. Прийду до него, нема его дома, въ палатѣ; шукаю за нимъ въ палатѣ, нема его й тамки. Такъ вôдсылали мене цѣлôсѣнькій тыждень вôдъ Понтія до Пилата. Вкôнци прихоплюю его одного ранку, саме коли встае зъ лôжка, и розповѣдаю ему цѣлу свою исторію. Вôнъ перше всего не знавъ, куды бы мене примѣстити, и вдававъ, наче-бъ то вôнъ и не пригадувавъ собѣ нѣчого. Ажь коли я ему въ тôмъ допомôгъ, сказавъ:

— То добре, приходѣть такъ за вôсѣмь день.

Осьмого дня пригадую ся ему знову.

— А! вы тутъ, любчику! Менѣ здае ся, що маю для васъ не зле мѣсце. Вы знаетесь що-то на огородництвѣ?

— За се можу ручити! Чи разъ я половъ и обраблявъ свôй огородець...

— Прекрасно! Такъ ходѣмъ!

Мы посѣдали на бричку, що ждала насъ на долѣ, и покотили. По дорозѣ мѣркую собѣ: Стати огородникомъ — се менѣ по души, таке ремесло менѣ до вподобы.

Бричка привезла насъ сюды, на Перъ-Ляшезъ. Мôй посолъ каже покликати стражника и представивъ мене: — Отъ вамъ сей чоловѣкъ! — Вôдтакъ побажавъ менѣ щастя, сѣвъ зновъ на бричку и подувъ, ажь за нимъ закурило. Ажь тогдѣ стало менѣ ясно, що то за таке красне мѣсце вôнъ менѣ выпытавъ... Я ставъ грабаремъ, пане.

Грабарь! Дрожь мене пронимала! На селѣ, знаете, не дуже то й смѣливй до такого, що смертію пахне. Тамъ нѣхто не зважить ся думати объ тôмъ, а що-жь доперва брати ся за се! Оно выкликае гидь! Тамъ не пôйде вамъ

*) Такъ зове ся одинъ зъ парискихъ цвинтарѣвъ.

*) Значить тôлько що: господа зъ меблями.

ложить выдѣлъ краєвый соймови проєктъ закона нормуючого вôдносины правнй шпиталѣвъ. Проєктъ, выготовленый на взôрцяхъ иншихъ краѣвъ, лучить въ одну цѣлôсть всѣ три обовязуючй у насъ доси законы: о наглядѣ надъ шпиталями, о радахъ шпитальныхъ яко орґанахъ дорадныхъ и контрольныхъ, вкôнци о поношеню фондомъ краєвымъ коштôвъ лѣченя убогихъ недужихъ. Крôмъ того обôймає новый проєктъ закона всѣ постановы, обовязуючй доси въ справахъ шпитальныхъ въ нашôмъ краю, означає точно права и обовязки повѣтôвъ, громадъ, шпиталѣвъ и ихъ функціонарѣвъ.

Реґулямінъ студій для правникôвъ.

Wiener Zeitung оголосила розпорядженье міністерства просвѣты дотычно управильненя студій правничихъ. Се розпорядженье опирає ся на законѣ зъ 20 цвѣтня 1893 р. Головнй точки сего розпорядженя такй:

§. 1. Студенты выдѣлу правничого, на скôлько хотѣли бы осягнути кваліфікацію до службы публичной, мусять покôнчити свои правничй студіи пôсля низше наведеныхъ постановъ и зложити три теоретичнй испыты державнй, правно-историчный, судейскій и зъ наукъ державныхъ.

§. 2. Часъ студій треває найменше вôсѣмь семетрôвъ, зъ застереженьемъ, що передъ испытомъ правно-историчнымъ (першій вôддѣлъ студій) мають вôдбутись найменше три а по тôмъ испытѣ (другій вôддѣлъ студій) найменше чотири семестры.

§. 3. Одинъ пôврôкъ лишь тогдѣ може бути вчисленый до приписаныхъ студій, если фреквентовано выклады що найменше о 20 годинахъ. Въ тôмъ самôмъ вôддѣлѣ студій можна выровнати хибуюче число годинъ одного пôвроку надвышкою годинъ въ другôмъ. Студіи можуть бути зачатй якъ въ зимовôмъ такъ и лѣтнôмъ пôвроцѣ.

§. 4. Въ першôмъ вôддѣлѣ студій передъ правно-историчнымъ испытомъ мають слухатись отсй предметы: 1. Римске право черезъ 20 годинъ, роздѣлене що найменше на два семестры. 2. Право церковне черезъ сѣмь годинъ въ одномъ семестрѣ або роздѣлене на оба семестры. 3. Право нѣмецке черезъ десять годинъ, подѣлене на два семестры. 4. Исторія австрійскои державы (исторія утвореня державы и публичного права) черезъ пять годинъ въ одномъ семестрѣ; въ университетахъ, де покаже ся потреба, буде увзгляднятись розвитокъ права въ дотычныхъ територіяхъ. 5. Предметъ зъ фільософічного выдѣлу черезъ чотири годины въ одномъ семестрѣ.

§. 5. Въ другôмъ вôддѣлѣ студій суть отсй предметы обовязковй та суть услôвьемъ до допущеня до двохъ другихъ испытôвъ: 1. Австрійске право приватне черезъ 18 годинъ, подѣлене на два семетры. 2. Австрійске право торговельне и векслеве, або вôддѣльно або разомъ, черезъ сѣмь годинъ въ одномъ або двохъ семестрахъ. 3. Австрійска процедура цивільна черезъ 12 годинъ въ двохъ семестрахъ. 4. Австрійскій процесъ карный и процедура карна черезъ 10 годинъ въ двохъ семестрахъ. 5. Загальне и австрійске право державне черезъ пять годинъ въ одномъ семестрѣ. 6. Наука адміністрациі черезъ 6 годинъ въ одномъ семестрѣ. 7. Економія суспôльна и політика економіи, або разомъ або вôддѣльно, черезъ 10 годинъ въ двохъ семестрахъ. 8. Скарбовôсть черезъ пять годинъ въ одномъ семетрѣ.

§. 6. Крôмъ того мусять выказатись студенты выдѣлу правничого, що слухали выкладôвъ: а) выдѣлу фільософічного черезъ три годины, б) о исторіи фільософіи права черезъ чотири годины, в) о порôвнуючôй и австрійскôй статистицѣ черезъ чотири годины.

Параґрафы 7, 8, 9 и 10-тый мѣстять приписы, якй предметы крôмъ вычисленыхъ повисше мають выкладатись на выдѣлѣ правничôмъ и якъ мають бути розложенй годины предметôвъ.

§. 11. Правно-историчный испытъ державный може бути зложеный найскорше въ першихъ чотирохъ тыжднях четвертого семестру. Судейскій и зъ наукъ державныхъ испыты можуть бути складанй въ довôльнôй черзѣ, а то вже въ чотирохъ послѣдныхъ тыжднях осьмого семестру.

Слѣдуючй параґрафы мѣстять постановы що-до предметôвъ, зъ якихъ пытають при испытахъ и що-до складу комісій. Для першого испыту будуть вызначенй що року три речинцѣ: на початку и кôнци лѣтного пôвроку и зъ початкомъ зимового пôвроку. Речинцѣ до двохъ другихъ испытôвъ вызначають ся черезъ цѣлый рôкъ. Ухвалы комісіи, чи кандидатъ здавъ испытъ, западають абсолютною бôльшостію голосôвъ; на случай рôвности голосôвъ ухвала западає въ некористь кандидата. Репробація при першôмъ испытѣ наступає на два семестры, въ котрыхъ кандидатъ має слухати предметôвъ по десять годинъ тыжднево; репробація при двохъ другихъ испытахъ наступає на шѣсть мѣсяцѣвъ, а найбôльше на одинъ рôкъ, та комісія рѣшає, чи кандидатъ має повторити деякй выклады.

§. 32. Сй постановы зачинають обовязувати зъ рокомъ шкôльнымъ 1894/5.

Дописи „Дѣла"

Зъ Лемкôвщины.

[Про рухъ еміґраційный въ захôднôй Галичинѣ.]

Рухъ еміґраційный въ захôднôй Галичинѣ мѣжъ селянами прибравъ великй розмѣры. Помимо того, що зъ Америки доходять вѣсти, що тамъ тысячѣ а тысячѣ людей остають безъ роботы и то неразъ по кôлька мѣсяцѣвъ, запалъ еміґраційный взмагає ся и одинй зъ потребы, другй въ бôльшôй части зъ лакомства идуть въ далекій свѣтъ. Власти — здаєсь — увзглядняючи теперѣшну нужду селянина та не могучи ему принести потрѣбной помочи въ тôй нуждѣ, не ставляють еміґрантамъ нѣякихъ перешкодъ, а староства навѣть выдають дуже легко пашпорты. Но не кождый хоче подавати та ходити за пашпортами, бо и безъ того переходъ за границю австрійску не трудный. Еміґранты ѣдуть черезъ Пештъ або и Краковъ до Вѣдня, де протекторъ еміґрантôвъ и банкиръ зъ Бремы Міслєръ бере ихъ черезъ своихъ аґентôвъ въ опѣку и они смѣло безъ перешкôдъ дôстають ся до моря. Послѣдными тыжднями зъ кождого майже села выеміґрувало по кôлькадесять людей, а по громадахъ (що въ пору осѣнню и зимову нѣколи не повинно бути) великій бракъ гроша, бо зъ еміґруючихъ майже нѣодинъ не иде о своихъ грошахъ лишь о позиченыхъ, а треба знати, що кождый идучій мусить мати при собѣ 250 зр., бо така сума до переходу есть бôльше конечна якъ самъ пашпортъ.

Не входимо въ тое, що користь матеріяльна може бути для нашихъ селянъ зъ еміґрація, хотяй и то рѣчь взглядна; але якй наслѣдки моральнй зъ того выплывають, то легко зрозумѣти, взявши на увагу лишь тое, що многй зъ нашихъ еміґрантôвъ вертають до дому лишь длятого, щобы подивити ся, що дѣє ся въ ихъ родинѣ, господарствѣ; а скоро имъ ся „зоцло" въ Америцѣ за домомъ, такъ имъ „цне" ся ще скорше тутъ за американьскимъ житьемъ и они мовь волоцюги по кôлькохъ тыжднях побуту въ рôднôмъ краю идуть знôвъ до Америки, третій, четвертый, пятый а уже и шестый разъ. А що-жь дѣє ся зъ тыми супружествами, котрй тутъ передъ своимъ священикомъ торжественно присягою вѣры и любови були звязанй а теперь выглядають якъ бы на нôвъ розвязанй, та що зъ тыми знôвъ супружествами та ихъ дѣтьми, котрй звязанй часто безъ формальности въ Америцѣ? Се лишь одному священикови вѣдома рѣчь и его найбôльше тое обходить, но вôнъ стоить безъ помочи зô стороны властей, а его силы при найлучшôй воли суть уже за слабй, щобы утихомирити взволноване моральне житье народу и его пристрасти. А панове Стадницкій и другй смѣють говорити, що нашь галицкій хлопъ не дозрѣлый до чогось высшого!... — *Л.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ соймѣ ческôмъ, на засѣданю 29 грудня, зложивъ пос. Енґель въ имени сторонництва молодо-ческого заявленье, котрымъ вôдперъ напасти урядовыхъ ґазетъ за убійство Мрвы. Змѣстъ того заявленя такій:

„За-для подѣй, якй зъ нашими політичными змаганями не мають нѣчого спôльного, послы народу ческого стали ся предметомъ напастей, котрыхъ низкôсть и брехливôсть (живй притакуваня у молодо-Чехôвъ; пос. Вашатый кличе: и пôдлота) переходить всякй границѣ. Помимо того не гадаємо зачинати нинѣ дiскусiи; наложено на мене обовязокъ сказати лишь кôлька слôвъ, котрй бы зазначили переконѣдченье нашого сторонництва, а надѣюсь, и цѣлого народу ческого. Мы знаємо наше значѣнье и нашу силу, длятого можемо бути спокôйнй и о се, що напасти, про котрй я згадавъ, выявили ся такожъ при помочи безпосередныхъ органôвъ правительственныхъ (окліки обуреня у молодо-Чехôвъ: Ганьба! а д-ръ Вашатый кличе: Prager Ztg. Prager Abendblatt!) та що рôвночасна и згôдна напасть свѣдчить дуже ясно о ихъ тенденціи. (Такъ есть! — у молодо-Чехôвъ.) Властиво не маємо причины боронити ся супротивъ такихъ негôдностей котрй анѣ насъ анѣ нашои совѣсти цѣлкомъ не можуть дôткнути, а се заявленье выголошуємо лишь длятого, щобы вôдповѣдно схарактеризувати тй злобнй намѣры. (Оплески; окліки: знаменито!)

„О скôлько маємо вплывъ на выхованье нашои молодежи и нашого народу, то руководамо ся пôдъ тымъ взглядомъ найчестнѣйшими традиціями правдивои любови патріотичнои, шляхотнымъ почутьемъ національнымъ та глубокою гуманітарностію (Грôмки оплески.) Придержуючи ся якъ найкрѣпше нашихъ правно-державныхъ засадъ, нѣколи ихъ не зречемось, однакъ мы не мали въ програмѣ утворенье королѣвства ческого по-за границями австрійскои звязи державнои. А если та здичѣлôсть політичныхъ брехунôвъ потрѣбна для ихъ цѣлей, то они не жахають ся безлично фальшувати правду, хочь мы пересвѣдченй, що для тыхъ фарисеѣвъ, выливаючихъ крокодилиній слезы, були бы пожаданй найбôльшй заколоты. (Такъ есть! у молодо-Чехôвъ.) Однакъ поважный характеръ ческого руху народного спиняє ихъ, длятого хотять его якъ найбôльше здескредитовати, а зъ зависти и гнѣву стараютъ ся лукаво, щобы фальшивымъ представленьемъ рѣчи сей рухъ мôгъ бути уважаный за анархістичный. (Оплески молодо-Чехôвъ.)

„Противно, одвѣчальнôсть за всякй того рода подѣе въ нашôмъ народѣ, складаємо якъ теперь такъ и въ будучности на тыхъ, котрй своєю провокуючою и лукавою політикою пôдъюджують ческій нарôдъ (Демонстраційнй оплески молодо-Чехôвъ; д-ръ Вашатый кличе: Намѣстникъ!) Та ненависть, яку нашь нарôдъ своимъ здоровымъ инстинктомъ вôдчуває въ тôй політицѣ, представляє нашй змаганя цѣлкомъ ложно, та ненависть, промовчуючи и фальшуючи правду, стараєсь вытворити намъ ворогôвъ и безчестить за границею ческе имя. Але якъ кожде лихо, дякувати Богу, вкôнци само себе губить, такъ и та ненависть що-разъ бôльше лучить насъ мѣжь собою и велить горячѣйше стискати руку тымъ, котрыхъ загадано якъ найбôльше збезчестити. (Голосы: Слава д-рови Герольдови!) Та ненависть лучить насъ въ що-разъ бôльше збиту фалянгу, о котру вôдбиваютъ ся безслѣдно всякй хитро наношенй удары. Такъ! повторяю ще разъ, мы сторонництво крѣпке, крѣпке свѣдомостію нашихъ правъ, крѣпке довѣремъ нашого народу, крѣпке любовію, вѣрою и надѣею. (Грôмкй оплески.) Гоненьемъ, давленьемъ и гнетомъ квестіи ческои не усуне ся зъ свѣта, бо та квестія есть не лишь австрійскою, але має и европейске значѣнье!"

Заключаючи старый рôкъ — старо-ческа Politik приписує всю вину неудачь політичныхъ, якй стрѣнули Чехію въ 1893 р., выключно молодо-Чехамъ Она каже: Кабінетъ коаліційный вытворивъ ся по причинѣ внесеной ґр. Таффимъ змѣны ординацій выборчои. Але коаліція въ тôй формѣ не була бы повстала, коли-бъ послы молодо-ческй не були стояли на становиску опозиціи quand même и черезъ те не зробили себе неможливыми до коаліціи. Они самй докладали всѣхъ силъ, щобы себе зъизолювати. Вправдѣ Чехи не мали пôдставы плакати за ґр. Таффимъ, бо вôнъ недодержаньемъ приречень надуживъ довгу терпеливôсть ческу Але нарôдъ ческій надѣявъ ся, що его заступники зумѣють заняти таке становище, котре бы було въ силѣ поправити его долю. Молодо-ческй послы пôйшли до Вѣдня, щобъ правительство зневолити до пошанованя правъ ческого народу. Але по трохъ рокахъ свого політикованя довели они до якъ-разъ противного результату. Они помогли до вытвореня теперѣшнои коаліціи, вôдъ котрои Чехія менше може сподѣватись, нѣжь вôдъ кабінету ґр. Таффого. Хвилями здавалось, що въ таборѣ молодо-ческôмъ розважнѣйшй елементы зрозумѣють шкôдноть тактики дотеперѣшнои и ступлять на иншу дорогу. На деякихъ зборахъ выборчихъ и въ парляментѣ давались чути голосы, накликуючй до залишеня радикалізму політичного. Але надѣе завели. Елементы розважнѣйшй пôдлягли радикаламъ, що убѣгались о популярнôсть и аплявзы улицѣ. Наразъ Чехи опинились передъ коаліцією, а теперь оглядають ся за союзниками. Союзникомъ такимъ мавъ стати клюбъ славяньскій. Той проявъ повитали мы симпатично. Мы надѣялись, що молодо-ческй послы залишать свою бундючнôсть и дѣйстно стануть робити політику. Але зъ клюбомъ славяньскимъ якось не иде. Богато славяньскихъ послôвъ лишалось при коаліціи. А чому? Бо они не мають довѣрія до молодо Чехôвъ а именно до ихъ запутанои и хитрои політики. Чи зможуть молодо-ческй послы зыскати таке довѣріе — се ихъ дѣло. Орґаны ихъ самй прочувають, що справа ческа довго буде мусѣла ждати на свое полагодженье. Політики не можуть бути демаґоґами, интриґантами або людьми, що своє дѣланье правлять пôсля хвилевого подуву вѣтру и гонять за популярностію. Чеснотами політика суть розвага, ясне розумѣнье ситуаціи, ясный судъ та консеквенція.

Нѣмцѣ-ліберали орґанізують ся до борбы противъ Чехôвъ. Зъ Праги доносить сама N. fr. Presse, що клюбъ послôвъ нѣмецкихъ сойму ческого выбравъ зъ посередъ себе комітетъ екзекутивный, котрый має орґанізувати ихъ сторонництво въ краю до успѣшного скрѣпленя елементу нѣмецкого. Хотя Нѣмцѣ-лібералы — каже N. fr. Presse — вступили до коаліціи, то мимо того сторонництву ихъ не вôльно засыпляти справы, а повинно оно національну роботу, т. в. ґерманізацію Чехіи, розвинути якь найширше, щобъ мовь-то національне посѣдадье Нѣмцѣвъ боронити противъ ворогôвъ. Засновано навѣть окреме бюро въ тôй цѣли. Зъ другои стороны рознеслись вже по Празѣ вѣсти, що правительство носить ся зъ гадкою розвязати ческе академічне товариство „Славія". Выходить зъ того, що Нѣмцѣ стараютъ ся всѣми силами выкористати теперѣшну ситуацію, а найсумнѣйшою при тôмъ та обставина, що польска праса приходить звôльна въ помôчь шовінізмови нѣмецкому и вразъ зъ дневниками нѣмецкими бє на Чехôвъ, посуджаючи ихъ о анархістичнй змаганя. Przegląd львôвскій зъ 30-го грудня зробивъ въ тôмъ дѣлѣ початки и ударяє зъ всею завзятостію на молодо-Чехôвъ, беручи ихъ пôдъ одну мѣру зъ анархістами европейскими.

Въ червни 1892 р порѣшила рада мѣска въ Любляни зословѣнщити всѣ написи улиць и площей престольного города Краины и усунути истнуючй до теперь написи нѣмецкй або утраквістичнй. Президія краєва систувала сю ухвалу, покликуючись на артикулъ 29 осн. законôвъ державныхъ, пôсля котрого въ Краинѣ языкови нѣмецкому прислугує право другого языка краєвого, позаякъ пяту часть населеня Краины становлять Нѣмцѣ. Міністерство потвердило рѣшенье президіи краєвои Сôборъ приймовъ вôдтакъ передъ трибуналъ адміністраційный, а 13 грудня вôдбулась пôдъ предсѣдательствомъ ґр. Белькредіого розправа. Рѣшенье трибуналу выпало въ користь ухвалы мѣскои рады любляньскои, котрôй прислугувало право, рѣшати о языцѣ вывѣсокъ на основѣ §. 84 мѣского реґуляміну. Згаданый §. 19 основныхъ законôвъ державныхъ не може мати въ тôмъ случаю нѣякого примѣненя. Ческй дневники суть теперь цѣкавй, якъ порѣшить ся подôбна справа зъ вывѣсками въ Празѣ? И они надѣють ся побѣдити. За те зъ стороны прасы нѣмецкои посыпались удары на ґр. Белькредіого за те, що державъ ся буквы закона, а не сфабрикувавъ нового закона въ користь Нѣмцѣвъ.

Деякй мадярскй ґазеты подають уже змѣстъ заповѣдженого спôльного листу пастирского угорскихъ епископôвъ. „Вы знаєте — говорить ся въ листѣ — що недавно предложено парляментови проекты законôвъ, котрй глубоко нарушають доґмы нашои церкви, зъ котрыхъ оденъ стоить въ суперечности зъ головнымъ принціпомъ христіянства, другій отвирає въ краю св. Стефана на ростѣжь дверѣ кождôй ложнôй науцѣ, а третій, въ котрôмъ говорить ся про право супруже, вôдбирає характеръ тайны и нерозрывноть христіяньскому супружеству, вôдтакъ право

нѣхто пô-ночи по-при цвинтарь, а копати ямы, мати дѣло зъ трупами, — се-жь уходить таки за найгôрше зъ усѣхъ занять! Мене збирала велика охота взяти й подякувати. Коли-жь бо, до бѣса, калитка моя стала худѣти. Я згадавъ на жѣнку, на пятеро маленькихъ тамъ у госпôдѣ. У кождого зъ нихъ бувъ порожный живôтъ, були довгй зубы. Радъ-не-радъ взявъ ся я жваво за сю гидку роботу.

Не завидна доля! Зъ-разу приходило оно дуже прикро! Ледви зрушивъ я разъ — другій товсту и бѣляву, бо зъ останками костей та гнилыми дошками перемѣшану землю, закрутило ся менѣ въ головѣ, я присѣвъ на камени зовсѣмъ непорадный.

То не пахло свѣжою землею, якъ у насъ дома. Та й не веселй думки занимали мене, коли я выкидавъ глибы землѣ на край ямы. Я згадувавъ свои поля. Менѣ здавало ся, що я знôвъ при своихъ тачкахъ, що я знôвъ дома топчу сю нашу сѣру землю, котра ледви що не такъ пахла, якъ свѣжій, просто зъ печи вынятый хлѣбъ. Передъ моими очима выринувъ образъ цѣлои нашои околицѣ: и узлѣсье повыше пôль зъ великою грушею на скрутѣ, и шляхъ, що по нѣмъ ишовъ у синому кабатѣ подорожный, а тамъ цѣлкомъ ще бѣлй вôдъ росы луки, а на противному боцѣ помежи сливками село зъ своєю косою, церковною вежою. Менѣ выдало ся, наче-бъ я чувъ звôнкій голосъ жайворонкôвъ, що скачуть по борознахъ, и спѣвъ перепелиць геть-геть высоко, тамъ у поранной мраці. И мене обгорнула така туга за рôдною стороною, що я почавъ плакати...

По вѣкъ не забуду того першого похорону, при котрôмъ мавъ я роботу. Я выбравъ яму ще досвѣта и стоявъ зъ товаришами по заду, готовъ засыпати грôбъ, скоро лише священикъ прокаже и слѣдню молитву.

Зô скрипомъ пôдъѣхавъ караванъ, за нимъ чорный повôзъ, зъ котрого высѣвъ молодый ще панокъ зъ чотирма невеличкими хлопцями. Найстаршому могло бути найбôльше десять рокôвъ. Чотири въ чорне вбранй хлопцѣ, зъ перелякаными видами и слѣдами сльозъ на блѣдыхъ щокахъ! Поставали вповздовжь гробу — найстаршого тримавъ батько за руку. Каравана рѣ зняли трумно, скинули зъ него чорне сукно и понесли до порожнои ямы. Священикъ пробубонѣвъ швидко свою латину, скинувъ лопату землѣ на дубовй дошки, покропивъ и пôйшовъ. Коли трумно почало поринати въ яму, выкривило ся батькове лице, а судорожне хлипанье здавило ему горло. Его уста тѣпали ся, не въ силѣ бувъ промовити й одного слова. Оно розрывало серце! Чотири бѣднй хробачки заводили й голосили: мамо, мамо! — и плакали гôркими сльозами.

Мене замлоило коло серця. Я поблѣдъ, якъ и батько. Згадавъ за своихъ пятеро дѣточокъ, що бы то зъ ними стало ся, коли-бъ ихъ такъ вôдумерла мати, якъ ся молода жѣнка, що ей самé спустили до гробу. Пôдо мною трясли ся ноги, я стоявъ майже безъ силъ, пôдчасъ коли караванарѣ вытрѣщили очи и смѣяли ся нишкомъ зъ труса-грабаря. Менѣ прийшло добувати всѣхъ силъ, щобы помогти товаришамъ засыпати грôбъ, а коли засыпали, вôнъ зглянувъ ся надô мною и покрѣпивъ склянчиною вина.

Коли я вернувъ вечеромъ домôвь, почувъ таку гидь до своєи роботы, що тутъ же и сказавъ собѣ: Досыть, брате! Крути ся цѣлый день промѣжь трупы, слухай зойку бѣдолахъ .. яке-жь оно й житя далѣ буде! Вернѣмо ся радше назадъ!

Кажу я про сю свою постанову жѣнцѣ, але-жь бо она й чути объ тôмъ не хоче! Звычайно баба, що не знає жарту тамъ, де ходить о хлѣбъ для малыхъ. Она такъ и вôдрѣзала менѣ „просто зъ моста", що мовлявъ, я намовивъ ей пôйти до Парижа, то вже й мушу теперь вытревати, коли дôставъ службу. Ще й зланла мене за мою слабодушность, назвала бабѣмъ, словомъ, я для святого супокою взявъ знôвъ за свое знарядье и вернувъ ся на цвинтарь. Се не перешкаджало нѣякъ тому, що я черезъ вôсѣмь днѣвъ мôгъ ледви крихôтку проликнути. Менѣ все здавало ся, що ѣмь цвинтарну землю.

Та до чого то чоловѣкъ не навыкне, пане! Теперь у мене вже шѣсть лѣтъ службы за плечима — загартувавъ ся Та чи знаєте вы: що нинѣ привернуло мою рôвнодушнôсть, що мене загартувало? Се тй всѣ комедіи, на якй надививъ ся я при своихъ гробахъ. Якъ е люде, що плачуть щирыми сльозами, такъ е знôвъ до бѣса богато й такихъ, що плачуть тôлько за-про людей и роблять собѣ зъ небôщикôвъ игрушку. Мôй Ты Боже, кôлько то бачивъ я сынôвъ, батькôвъ, чоловѣкôвъ, що передъ приятелями и знакомыми хусточками закрывали очи, а скоро лишь знайшли ся самй, заразъ кидали свои болѣ на бôкъ.

А е, пане, и такй, що заводять спôръ о спадщину вже тогдѣ, коли надъ покôйниками ще й могила не высыпана. Видъ усей тои пôдлоты бувъ для мене лѣкомъ на мое мягке серце. Теперь я въ панцири — якъ и мои товаришѣ... А щобы чимъ-тымъ звеселити часъ, я имавъ ся далѣ за огородництво. Менѣ такъ любо, коли дивлю ся, якъ надъ моими небôщиками сходять гарнй цвѣты. Я гордый самъ, що они такъ густо ростуть, такъ свѣжо выглядають. То-жь и вамъ, пане, можу обѣцяти, що вашь грôбъ буде въ добрôмъ доглядѣ Я вамъ его очищу, якъ собѣ самому.

Коли я зъ нимъ попращавъ ся и бувъ уже на скрутѣ, вôнъ ще кликавъ за мною:

— Не турбуйте ся, буду памятати за васъ, якъ за краяна! А коли заѣдете домôвь, до насъ то можете тамъ людямъ сказати, що зъ Макарта выйшовъ гôдный грабарь!

Переклавъ ***В. Сава.***

юрисдикція нашôй церквѣ въ справахъ супружихъ та признае лишь таке супружество важнымъ, котре есть заключене передъ властію державною, а всяке инше супружество, заключене пôсля законôвъ божихъ передъ духовными особами, признае неважнымъ. Протавъ тои напасти мусить боронити ся наша церковь въ интересѣ державы и нашои дорогои вôтчины. Въ тôй оборонѣ була ваша верховна власть духовна уступчива ажь до можливои границѣ. Тою границею есть ненарушимôсть науки нашои католицкои церкви и ея право, походяче вôдъ Бога Тои границѣ мы не можемо и не смѣемо переступити, бо се значило бы, що хочемо выречись обовязкôвъ, приписаныхъ намъ вôдъ Бога.“ — Въ нашôмъ уступѣ того листу помѣщеный такій зазывъ до вѣрныхъ: „Збирайте ся довкола вашихъ душпастирѣвъ та запротестуйте пôдъ проводомъ нашихъ честныхъ мужѣвъ католицкихъ противъ тыхъ напастей. О кобы голосъ вашого серця дôставъ ся до тыхъ мужѣвъ, що въ наслѣдокъ вашого довѣря и вашими голосами покликанѣ и обовязанѣ боронити найважнѣйшѣ права и интересы краю. Се борба для обороны а не нападъ. Мы кличемо въ нашôй самосвѣдомости разомъ зъ св. Амвросіемъ: „Мы оборонцѣ, а не напастники!“ Бо оставати вѣрными католицкôй совѣсти, не вырѣкатись своея вѣры хоронити свободу церкви и совѣсти, заручену исторіею и конституціею, се не напасть, а оправдана оборона. До тыхъ, що насъ обжаловують, кличемо: Мы вызнаемо вѣру нашихъ отцѣвъ; пôдъ тымъ окликомъ обжаловуйте насъ!“

— —

Въ Нѣмеччинѣ заносить ся на крізу міністеріяльну, именно на уступленье гр. Капрівого. Противъ него вытворилась задля проекту заключеня договору торговельного зъ Россіею сильна опозиція аґрариствôвъ нѣмецкихъ. Однакожь сторонництву двôрскому удалось вплынути на цѣсаря и крізу ту устороннти.

Запросини до передплати.

В роках 1889, 1890 і 1891 виходила „Часопись правнича“ яко місячник для теориї і практики, котроï одвічальним видавцем був Вп. адвокат др Кость Левицкий а співвидавцями в перших двох роках були Вп. адвокати: др Евген Олесницкий и др Антін Горбачевский.

Хотячи вдоволити загально відчуванїй потребі дальшого видаваня сеї фахової часописи, переняло Товариство наукове імени Шевченка у Львові на себе дальше видавництво „Часописи правничої“ — віддаючи ведене сего видавництва Вп. адвокатови дрови Костеви Левицкому.

З роком 1894 розпічне ся прото дальше видаване „Часописи правничої“ яко чвертьрічника для теориї и практики, що появлятись буде в обемі чотирох до пять аркушів друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня і 15 падолиста.

„Часопись правнича“ буде містити: розвідки наукові з предметів права і адміністрациї, ореченя трибуналів и замітки бібліографічні.

Річна передплата виносить: 3 зр.

Подаючи сю оповістку про відновлене видавництво „Часописи правничої“ до прилюдної відомости — Видїл товариства наукового імени Шевченка у Львові запрошуе отсим до передплати як також до надсиланя праць для „Часописи правничої“, маючи надїю, що загал Руснів радо прийме сю вість і поспішить з материальною та моральною підмогою для сего наукового видавництва.

Всї листи, письма і посилки належить адресувати до Товариства наукового імени Шевченка у Львові (при улици Академічній ч. 8).

Видїл наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

Збôрникъ законôвъ адміністраційныхъ

выданый д-ромъ Д. Савчакомъ

повиненъ знаходити ся яко конечно потрѣбна книжка пôдручна въ кождôй рускôй хатѣ.

Змѣстъ збôрника такій:

Вступъ мѣстить въ собѣ: 1. Вôдозва до родимцѣвъ. 2. Постановы законнѣ що-до рускои мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ. 3. Розпоряджения выданѣ на користь рускаго обряду.

Часть перша. Законы о громадахъ и справахъ громадскихъ. 4. Законъ громадскій. 5 Ординація выборча для громадъ. 6. Законъ о обшарахъ двôрскихъ. 7. Законы школьнѣ. 8. Законъ конкуренційный (церковный). 9. Законъ дороговый. 10. Законъ польовый.

Часть друга. Законы о справахъ повѣтовыхъ. 11. Законъ о заступництвѣ повѣтовôмъ. 12. Повѣтова ординація выборча.

Часть третя. Законы о заступництвѣ краевôмъ. 13. Жовтнева конституція. Патентъ лютовый зъ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову. 14. Про статутъ краевый. 15. Соймова ординація выборча. 16. Якъ поступати при выборахъ? 17. Списъ соймовыхъ округôвъ выборчахъ зъ поданьемъ числа выборцѣвъ въ кождôй поодинокôй громадѣ рускои части Галичины.

Часть четверта. Державнѣ законы основнѣ. 18. Рôзнѣ формы правлѣня. Конституційна Монархія въ Австріи. Жовтнева конституція. Дуалізмъ. 19. Законъ основный зъ 21 грудня 1867 и зъ 2 цвѣтня 1873 о репрезентациї державнôй. 20. Ординація выборча Рады державнои. 21. Державный законъ основный про загальнѣ права горожанъ. 22. Законъ о охоронѣ особистои свободы. 23. Законъ о охоронѣ права домашного. 24. Законъ о товариствахъ. 25. Законъ про право збору.

Книжка тая, обнимаюча 36 аркушѣвъ друку або 568 сторôнъ коштуе у Львовѣ въ книгарни Ставропигійскôй або у самого автора:

зброшурована .	1 зр. 60 кр.
оправлена . .	1 зр. 80 кр.
зъ реком. пересылкою	2 зр. — кр.

Крôмъ того збôрникъ сей можна замовляти такожь черезъ кожду аґенцію Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

Запрошенье до предплаты.

Пôдписаный маѣ честь заявити, що заосмотривши ся въ добôрный матеріялъ письменничій, приступае зъ Новымъ Рокомъ 1894 до выдавництва

Бібліотеки для рускои молодежи.

Буде она складати ся зъ цѣлыхъ серій повѣстей, будьто оригінальныхъ на основѣ народныхъ звычаѣвъ и обычаѣвъ та рускои исторіи и літературы, будьто зъ чужихъ языкôвъ переробленыхъ або переведеныхъ, и мѣстити въ собѣ все, що причинити ся може до облагороднѣня молодого поколѣня и розширеня его свѣтогляду, набутого чи школьною чи домовою наукою. Въ формѣ легкихъ оповѣдань буде она не тôлько для молодежи, чи то мужескои чи то женскои, подавати богатый кормъ духовый, але и для старшихъ вѣкомъ стане ся вельми принадною и розвеселяючою лектурою.

Щобъ выдавництву уможливити розповсюдненье по всѣмъ-усюдамъ нашои вôтчины, призначае ся можливо найнижша передплата, котра выносить

Одинъ зар. або двѣ короны на цѣлый рôкъ.

Передплатники дôстануть въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року почтою пять аркушѣвъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою вініэтою украшеныхъ, разомъ чотири томики о 20 аркушахъ печати на тревалôмъ сатиноваиôмъ папери Повѣстей увôйде до тыхъ томикôвъ 4—8. Кождый томикъ буде по можности творити цѣлôсть и въ дорозѣ передплатнôй стояти 25 кр.; лавочна же цѣна буде значно подвысшена.

Принимають ся замовленя и на томики оправленй.

Чистый дохôдъ призначати ся буде на премію за написане найлучшихъ повѣстей до „Бібліотеки“.

До якъ найчисленнѣйшои передплаты запрошуе

Юліянъ Насальскій,
ц. к. проф. гімн.

Въ Коломыи дня 17. падолиста 1883.

Проспекты розсылають ся.

НОВИНКИ.

— **Зъ Бережанъ пишуть намъ:** Въ бережаньскôй гімназіи вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ на науку рускаго языка були въ кождôй клясѣ призначенй три годины. Теперѣшный же директоръ скасувавъ сю установу и обкроивъ науку рускаго языка въ кождôй клясѣ о одну годину, хоть ще передъ кôлькома роками, коли давнѣйшій директоръ Куровскій хотѣвъ допустити ся того самого обкроеня, краева рада школьна була порѣшила справу на користь Русинôвъ, тымъ бôльше, що въ бережаньскôй гімназіи есть значне число Русинôвъ, котрй польского языка учать ся не лише въ трехъ годинахъ призначеныхъ на науку того языка, але при всѣхъ прочихъ предметахъ, бо языкъ выкладовый польскій, а руске слово чують лише хиба на годинахъ религіи. Учителѣ рускаго языка мають дужо богато труду вже зъ того, що до першои клясы дôстають хлопцѣвъ зъ рускаго языка часомъ навѣть дуже мало пôдготованыхъ [испыту вступного зъ языка рускаго нема], а тутъ зменшуе ся число годинъ на науку того языка! Пôддаемо сю справу вôдъ справедливый осудъ краевои рады школьнои!

— **Выдѣлъ „Перемыского Бояна“** маѣ честь повѣдомити всѣхъ членôвъ, що загальнй зборы Товариства вôдбудуть ся дня 4 н. ст. сѣчня о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ Рускои Бесѣды [каменица д-ра Розенбаха при побережю Францъ-Іосифа], на котрй отсимъ запрошуе. — *Выдѣлъ Перемыского Бояна.*

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Нову крамницю заложено тутъ въ селѣ Скоповѣ коло Барыша заходомъ о. Тадея Скородиньского за церковнй грошѣ, а чистый зыскъ призначеный на маючу ся будувати церковь. Крамниця истнуе вже мѣсяць и розвиває ся дуже красно. Нарôдъ горнесь, купуе усе въ „нашôй крамници“. Жиды дали о. Скородиньскому за те не одну гôрку пігулку, але дарма! Мабуть вывандрують они зô Скопова незадовго, якъ вывандрували зъ рускаго села зъ Сосницѣ коло Ярослава, де громада заложила на свôй рахунокъ ажь три крамницѣ. Тамъ були жиды такъ розганошили ся, що мали навѣть свою божницю, — нинѣ-жь та божниця на-пôвъ пуста, бо богатшй жиды цѣлкомъ выбрали ся, а бѣднѣйшй мусять працювати на житье якъ и хлопы, въ поле гнôй возять, бо у нихъ жаденъ селянинъ нѣчого не купить, ба навѣть якъ маѣ що продати, то несе до котрои зô своихъ крамниць. Оттакихъ дайте намъ громадъ, то мы не такъ бы стояли, якъ стоимо нинѣ, а властиво, дайте намъ въ кождôмъ селѣ такого священика якъ у высше згаданыхъ селахъ! Такожь въ селѣ Селискахъ коло Динова рускй селяне заложили до спôлки крамницю, але на жаль пôдъ фірмою „кулко рольниче“. Видно, що туды ще статутъ „Просвѣты“ не зайшовъ. Моторами сеи крамницѣ були о. Ю. Вербицкій и кс. Л. Ліґенза.

— **Зъ Городенки пишуть намъ:** Въ доповненю до письма зъ Городенки [умѣщеного въ чч. 277 и 278 „Дѣла“] про святкованье памяти Маркіяновои хочу де-що додати. Прекрасну могилу середъ церкви выставивъ въ часѣ пôвтретя дня старшій дякъ городеньскій Алексей Бачиньскій при помочи старшого брата церковного Ивана Яворского и пѣвця Георгія Русоволошеного. А головными надзорниками и дорадниками при тôй роботѣ були: о. сов. С. Левицкій и о. А. Осадца. Велике признанье належить ся Иванови Лазорковому, що не пожалувавъ труду й коней для приставы моху лѣсового зъ мѣсця далекого на три милѣ.

— Зъ вечерка устроеного въ **память Маркіяна Шашкевича въ Городенцѣ** роздѣлено чистый дохôдъ въ той способъ, що 20 зр. призначено на памятникъ Маркіяна, а 25 зр на стіпендію его имени На стіпендію доложивъ ще вôдъ себе о. Айталь Кобриньскій 2 зр. Грошѣ тй надôславъ на нашй руки -ръ Окуневскійд зъ Городенки.

— **Зъ Лежайска пишуть намъ:** Въ Лежайску потрѣбно пѣвця церковного зъ добрымъ голосомъ и щобы вмѣвъ дірігувати хоромъ. Прошеня треба вносити на руки предсѣдателя о. пароха въ Лежайску.

— **Посвяченье церкви** вôдбуло ся дня 26 н. ст. грудня въ Отиневичахъ, ходорôвского деканата. Чину посвячена довершивъ о. деканъ Левъ Рудницкій при участи 20 священикôвъ. Ново збудована церковь поставлена жертвами прихожанъ въ сумѣ 7.000 зр. передъ 20 лѣтами згорѣла церковь въ Отиневичахъ и за той часъ зôбрана сума позволила приступити до збудованя новои церкви безъ всякои конкуренціи. Пôдчасъ посвячена церкви спѣвавъ хоръ зъ Пôдднѣстрянъ.

— **Нова часопись.** Въ селѣ Кадобештье на Буковинѣ, маѣ, якъ доносять зъ-вôдтамъ до „Батькôвщины“, зъ новымъ рокомъ выходити илюстрована часопись для народа, разъ на мѣсяць пôдъ заголовкомъ „Селянинъ“. Она маѣ помѣщувати поучаючй и забавнй статейки, повѣстки, пѣснѣ народнй, дописи и новинки; коштувати буде на рôкъ 1 зр. 50 кр. або 3 короны. Де буде друковатись тота часопись, не доносять; тяжко, щобы на селѣ була друкарня.

— **Галицкй селяники передъ найвысшимъ трибуналомъ.** Вѣденьскй ґазеты описують таку подѣю: Саля розправъ найвысшого трибуналу судового представляла дня 30 грудня незвычайный видъ. На мѣсцяхъ, призначеныхъ для публики, явила ся громадка женщинъ, въ селяньскихъ строяхъ. Декотрй зъ нихъ мали дѣтей при грудяхъ. Молодй горожане давали часто знати о собѣ голоснымъ крикомъ. Дванацять жѣнокъ, пôдъ проводомъ старшины громадскои и двохъ селянъ, прийшли до Вѣдня зъ села Мычковець, пов. лѣського, щобы тутъ передъ трибуналомъ касаційнымъ поперти свôй вôдкликъ неважности противъ засуду трибуналу сянôцкого, котрый засудивъ ихъ за нарушенье публичного спокою на чотири до шѣсть тыжднѣвъ. Справа була така: Дѣдичь Мычковець, Вікторъ Журовскій выдавъ приказъ, заорати и засѣяти дорогу, що находила ся на его територіи и котру уживали селяне. А що селяне не могли безъ тои дороги дôстатись до свого поля, то намовили кôлькадесять замужныхъ жѣнокъ до опору. Жѣнки, забравши знаряды рôльничй, кинули ся зъ крикомъ на поле дѣдича и знищили засѣвы. Коли служба дѣдича выйшла на поле, закричали жѣнки: „Укаменувати ихъ!“ и хотѣли выконати свою грозьбу. Слѣдство выкрыло, що дванацять жѣнокъ проводило тому нападови на поля дѣдича и ихъ засуджено за нарушенье публичного спокою та ушкодженье чужои власности. У вôдклику, внесенôмъ до трибуналу касаційного, пôднесено, що въ закиненôй провинѣ нема злочину нарушеня публичного спокою, бо жѣнки були въ блудѣ, уважаючи згадану дорогу публичною. По промовѣ ґенерального прокуратора, вôдкинувъ трибуналъ касаційный. пôдъ проводомъ сов. Раквича, вôдкликъ селянокъ яко неоправданый. — Скоро оголошено се ореченье, сейчасъ кинулись дванацять жѣнокъ передъ трибуналъ зъ плачемъ и просьбами рôвножь и три селяне молили о ласку, пôднесши руки до горы. Мужчины и женщины зачали рôвночасно говорити, немовлята плакати, жѣнки заводити — и скончась дуже прикра сцена, котра закôнчилась въ сей способъ, що сенатъ выйшовъ до побôчнои салѣ, а возный выпровадивъ цѣлу громаду бѣдакôвъ зъ салѣ при чôмъ мусѣвъ ужити всеи своеи силы и енергіи

— **Огнѣ.** Вчера о пôвъ до 2-ои въ ночи повставъ огонь на пляцу будовы клініки при улици Піярскôй за головнымъ шпиталемъ.

— **Буджетъ мѣста Львова** на рôкъ 1894 выноситъ въ розходахъ звычайныхъ 1,530.204, въ приходахъ звычайныхъ 1,422.375 зр. Недобôръ 107.829 зр. знайде покрытье въ сподѣваныхъ надвышкахъ доходôвъ. Надзвычайнй, головно зъ выставою краевою полученй розходы вставлено въ числѣ 181.486, а доходы надзвычайнй 148.720 зр. Въ тôмъ остатнôмъ числѣ мѣстить ся сподѣваный вôдъ галицкои касы ощадности зворотъ коштôвъ будовы школы промысловои. На покрытье выдаткôвъ звычайныхъ комісія буджетова предложила пôдвышенье податку громадского о 3% вôдъ всѣхъ безпосередныхъ податкôвъ, такъ що додатокъ громадскій маѣ выносити 6%. Ухвалу сю внесено зъ уваги, що додатокъ краевый буде обниженый о 3%, а проте тягаръ буде незмѣненый. На сплату довгôвъ теперѣшныхъ потреба 151.000 зр., зарядъ мѣста коштуе 322.000, касарнѣ для войска 51.000, выдатки на освѣту и школы 345.268, на цѣли добродѣйнй 71.000, на дороги и хôдники 140.000 освѣтленье 68.000, чищенье мѣста 83.580 зр.

— **Холєра въ ґуберніи подôльскôй.** „Кіевлянинъ“ подае щирший справоздання о перебѣгу холеры въ ґуберніи подôльскôй, опертй на вѣдомостяхъ урядовыхъ. Загальне число случаѣвъ занедужаня, якъ въ роцѣ минувшôмъ такъ и въ сѣмъ, выносило 22.135. Умерло 7.684 особъ. Розширенье заразы приписуе справозданье злымъ обставинамъ санітарнымъ по селахъ, мѣстахъ и мѣсточкахъ. По селахъ о обставины санітарнй нѣхто не дбае и не маѣ найменшого понятя о нихъ. Еще гôрше дѣесь въ мѣстахъ, а именно по мѣсточкахъ, замешкалыхъ неохайною жидовою. Сй мѣста, занедбанй пôдъ взглядомъ санітарнымъ, неподôбно було довести до якогось порядку коштомъ 200—500 руб. на сю цѣль призначеныхъ. Великій вплывъ на вôдносины санітарнй губерніи мають тамъ численнй сахарнѣ (44) и горальнѣ (76). Всй тотй фабрики выливають всякого рода останки до рѣкъ, ставôвъ и каналôвъ, затроюючи ними жителямъ воду до питя. Тому не можна дивуватись, що пошесть зъ такою силою выступае, а иншй недуги, ъ дисентерія и тифъ червоный унеможливляють борбу зъ холерою.

— **„Революційна“ комета.** Для нашихъ читателѣвъ повинно бути цѣкавымъ дôзнати ся, що ученй говорять про комету 1866 I, про котру Рудольфъ Фальбъ каже, що она 13 падолиста 1899 р. зôткне ся зъ землею и знищить ея, евентуально спровадить великій дощь метеорôвъ. Комета 1866 I есть найневиннѣйшою зъ усѣхъ періодичныхъ кометъ. Ея вôдкривъ дня 19 грудня 1865 р. Тампель въ Марсини, а слѣдили ея ажь до 8 лютого 1866 р. такъ самъ Тампель, якъ и астрономы д-ръ Вайсъ, д-ръ Опольцеръ, професоръ Бружъ въ Липску и професоръ Шмідъ въ Атенахъ. Зъ ихъ дослѣдôвъ выходить, що ся комета есть округлою, рѣдкою масою мраки, безъ выразныхъ границь, безъ хвоста и слабо освѣчена въ ядрѣ, котре въ промѣрѣ маѣ лише пять мінутъ ширины. Тота слаба маса мраки не може въ нѣякій способъ выкликати яку небудь змѣну на земли, а тымъ менше ея знищити, если бы мала зъ нею зôткнутись. Але що зôткненье сихъ обохъ тѣлъ небесныхъ дня 13 падолиста 1899 р. есть рѣшучо неможливе, доказують обчисленя всѣхъ астрономôвъ. Зъ обчислень тыхъ выходить, що дорога згаданои комсты и землѣ вправдѣ перетинають ся, але коли земля прийде дня 13 пад. 1899 р. на мѣсце зôткненя обохъ дорôгъ, то ся небезпечна, пôсля Фальба, комета буде вже о цѣлыхъ 8 мѣсяцѣвъ вôдъ землѣ вôддалена.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Стрыю померли тыми днями двѣ учителька тамошнои шестиклясовои школы жѣночои М. Мозерôвна, переживши 48 лѣтъ, и молода, недавно перенесена зô Львова Я. Мокловска, переживши 20 лѣтъ. — У Львовѣ померъ д-ръ Игнатій Каспарекъ, емер. совѣтникъ двору при судѣ апеляційнôмъ, въ 81 роцѣ житя. Покôйный бувъ испитувателемъ при испытахъ для судьѣвъ и адвокатôвъ.

Надôслане.

Ball-Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch Qual. und 2000 versch Farben, Dessins etc.) Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (4)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на Гуменець, деканата старосôльского, одержавъ о. Иванъ Шемердякъ.

Канонічну институцію на Лелюхôвъ деканата мушиньского одержазъ о. Игнатій Висоцкій а на Павлокому дек. бѣрчаньского о. Григ. Пержило

Еп. Консисторія вôднесла ся до правительства въ справѣ канонічнои инстатуціи запрезентованыхъ оо. Іосифа Долошицкого на Добрусинъ, Володимира Калужницкого на Бортне и Ивана Шемердяка на Гумонець

Вôдзнаки крилошаньскй одержавъ о. Іосифъ Менциньскій, парохъ Маластова деканата бѣцкого.

Наука штука и література

— **„Учителя“ ч. 23 и 24 мѣстить** статью „Сучасна психольоґія“ Павла Кирчова; „Товариство Просвѣта“ въ 25-лѣтнй роковины заложеня его“, продовженье „Короткои исторіи подаґоґіи“, постановы властей школьныхъ и конкурсы.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** розписала на будову розширеня будынку почтового на двôрци у Львовѣ оферты, котрй можуть бути вôданй найпôзнѣйше 26 сѣчня 1894 до 12 годины въ полудни въ протоколѣ подавчôмъ дирекціи руху на двôрци львôвско-черновецкôмъ у Львовѣ.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 1 сѣчня. Вчера вôдбули ся зборы робôтникôвъ, на котрыхъ д-ръ Ельбоґенъ обговорювавъ, въ якій способъ маѣ бути зорґанізованый ґенеральный страйкъ. Страйкъ маѣ цѣль, зменшити продукцію промыслову въ Австріи. Бесѣдникъ доказувавъ, що стрейкъ ґенеральный доконче потрѣбный, бо кабінетъ теперѣшный хоче вôдложити справу реформы выборчои.

Прага 1 сѣчня. Увязнено секретаря клюбу молодо-ческого Чижека зъ причины, що въ его мешканю вôдбувались нарады членôвъ „Омлядины“.

Атины 1 сѣчня. Передъ парляментомъ выбухла машина пекольна, але не зробила нѣякои шкоды.

Римъ 1 сѣчня. Непокоѣ въ Сициліи продовжають ся. Въ однôй мѣсцевости пôдпалили селяне урядъ мытовый и мешканье поборця податкового.

Мадритъ 1 сѣчня. Въ процесѣ анархістôвъ складають обжалованй вину на провокаційныхъ аґентôвъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. І. Гл. въ Каб.** Одержали. — **Вп. Ф. Соз. въ Гор.** До кôнца І кв. 1894. — **Вп. Ст. Пит. въ Доб.** До падолиста. — **Всч. П. Св. въ Коз.** Такъ. — **Хв. Касино въ Ряш.** — До кôнца цвѣтня 1884. — **Вп. Ю. Мал. въ Гол.** Одержали. — **Вп. Р. Лян. въ Зал.** Не выльосованй.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовѣ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дзекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, піоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі водворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и водповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купує и продає всякі листы заставні, 5% Обліґації комунальні банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державні и приватні, Монеты австрійскі и заграничні **по найкористнѣйшихъ условяхъ**. Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ також платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Порученя на біржу выконує найсолідніше.** Переказы на больші мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Порученя зъ провінціи выконує водворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 96—7

ПОДЯКА.

Поднявши ся зъ тяжкои недуги, що не дозволила менѣ прибути на похоронъ бл. п. нашои дорогои Матери, уважаю за свій обовязокъ зложити щиру подяку Впр. о. Декану Танчаковскому, пароху Дунаєва, за ласкаву опѣку и за участь въ похоронахъ, не менше й другимъ Всч. Отцямъ духовнымъ якъ и Всѣмъ, хто потрудивъ ся въ томъ сумномъ обрядѣ.

Въ Кобакахъ д. 31 н. ст. грудня 1893.

Петръ Стефановичъ въ имени своихъ дѣтей и внуковъ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши водъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячі ся въ обѣгу 5% асигнаты касовѣ зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованѣ по 4½% водъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыжденникъ недаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

НЕ МА БОЛЬШЕ РУПТУРЪ!

Свѣдоцтво лѣкарске, котрымъ посвѣдчаю, що дня нинѣшного водвидівъ я зновъ оглядача мяса Іосифа Гакера, котрого дня 24 марта с. р., якъ я се сконстатувавъ свѣдоцтвомъ тои самои даты, заосмотривъ **М. Фрайліхъ** въ дуже добре пристаючій бандажъ руптуровый. Въ интересѣ правды мушу замѣтити, що теперь не дасть ся нѣ окомъ выслѣдити, нѣ дотыкомъ водчути давнои руптуры. Перстенѣ суть ще вправдѣ отвертій, але вже цѣлкомъ не можна нагалити перепуклинъ анѣ ихъ въ якій небудь способъ выказати. Отже ся обставина, що недужій по здоймленю бандажа руптурового, може вже нинѣ безъ всякои трудности ходити и працювати служить для доказаня того, **що водповѣдными бандажами дадуть ся руптуры навѣть у людей въ старшомъ вѣцѣ не лише цѣлкомъ здержати але навѣть вылѣчити.**

У Львовѣ дня 21 липня 1893.

Д-ръ Іосифъ Вайґель в. р.

Прочь зъ руптурами и бандажами

лише удати ся до

М. ФРАЙЛІХА

концес. спеціяліста и бандажиста,

де сотки свѣдоцтвъ и подякъ лежить до перегляду

въ его мешканю 4969 2—3

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 4. партеръ.

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 по слѣ годинника львовского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшній		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	638	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (водъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (водъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	234	948	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнґа	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунґурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—

Водходять зо Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ, Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только водъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунґурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнґа	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины подчеркнонй значать пору нічну водъ год. 6-ок вечеромъ до 5-ок 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетовъ полосныхъ, окружныхъ, довольно уставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладовъ ѣзды въ видѣ книженомъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся скоро и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, споѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и иншій цѣлковито выкончені прикрасы.** 4641 церковнѣ. 117—150

Водновлюю старі иконы и иншій ремонтую.

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. — у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

Ложки столовій (подъ ґарантією доброты) зъ альпаки зр 6·50, зъ хиньского срѣбла зр. 14. Ложочки до кавы зъ альпаки зр. 3·50, зъ хиньского срѣбла зр. 7 за тузинъ; — **Колодки** выробу краевого поодинокo и ґарнітурами (по 6 штукъ) зъ головнымъ ключемъ по зр 2·25, 2·50, 2·75, 3, 3·50, 4 и 4·50

поручає 4585

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рознихъ предметовъ до розпорядимости.

Зъ одиом доставы лишило ся 2000 штукъ т. зв.

ОФІЦИРСКИХЪ ДЕРҐЪ НА КОНЬ

котрі за-для неконче чисто выконанои бордюры продають ся по **надзвычайно низкій цѣнѣ лишь 2·50 зр. за одну штуку.** Для скорои выпродажи опускає ся при закупнѣ 4 дергъ ще 10 кр. особного рабату на штуцѣ

Тѣ грубій, **неходимій** дерги суть **теплій мовь кожухъ**, великій 180+135 (отже покрывають цѣлого коня), краски половои або сѣрои зъ 3 широкими поясами (бордюрами).

Точнѣ замовленя, котрі будуть выкованѣ лишь за надѣсланьемъ напередъ належитости або за послѣплатою, надсылати до ґенерального заступника сполученыхъ фабрикъ вовняныхъ выробовъ **S. Kommen Wien III/2 Hintere Zollamtsstrasse 3.** 4981 1—2

За непригодне звертає ся назадъ належитость. Порта не оплачує ся.

!!! Лишь кількa зъ многихъ посвѣдчень !!!

Бурмістръ А. Рованъ въ Подкраю

И Цоль въ Краннѣ

Иванъ Слегъ въ Лявдштрасъ

Фр. Левштекъ въ Чернѣ 12.

ЦУКОРНЯ

ЧЕСЛАВА ШНАЙДЕРА

улиця Батория ч. 32 у Львовѣ

поручає Впов. П. Т. Публицѣ на

РОЗДВЯНІЙ СВЯТА

великій выборъ цукровъ, приборовъ на деревце, бомбоніерки, картонарѣ, цукры десеровій ½ клґ 1 зр., ½ клґ пралінокъ 1 зр. 20 кр., кармельки розныхъ родовъ ½ клґ 60 кр, гербатники ½ клґ. 80 кр. Приймає такожъ замовленя на торты, перекладанцѣ, струцлѣ и всякій выробы входячі въ обсягъ цукорництва 4978 2—4

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр

поручає 4793 42—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕЛЕФОНУ н-ръ 261. — ТЕЛЕФОНУ н-ръ 261.

БРОВАРЪ

І. ЛІЛІЄНФЕЛЬДА и СПОЛКИ

у Львовѣ ул. Майзельса ч. 8.

4782 6—12 *поручає:*

у ЛЬВОВѢ		на ПРОВІНЦІИ	
¼ гект. пива мар.	3 зр. 25 нр.	½ гект. пива мардевого	5 зр.
¼ „ боку	4 „ 75 „	½ „ боку	8 „

Всякихъ информацій устныхъ и письменныхъ удѣляє Зарядъ бровару Лілієнфельда и Сполки.

ТЕЛЕФОНУ н-ръ 261 — ТЕЛЕФОНУ н-ръ 261.

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прыладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старі польскій сильній горѣвки, дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ також найлѣпшои якости краевій спеціяльы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Кумпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренковка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного водъ податку и вже оподаткованого.

Правдивій спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 25—104

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНІЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обоймили теперешнє управителѣ Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонійній дзвоны якъ також поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідніѣшои роботы, водповѣдно взятій въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (також на раты).

Одинъ зр.

стоить цѣлорочна передплата *на*

БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЇ МОЛОДЕЖИ

котра появляти ся буде въ першомъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти також справленій примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 4—10

КУ-

фры, торбы и всѣлякій приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товаровъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборовъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНОСТЬ

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусти, успѣшне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ найпонсценя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 14—36 4851

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ клґ.

поручає голозный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки водъ 1 клґ. франко.

4970 (Импресса) 3—10

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь — архітектъ

выконує **всякій роботы будовляній** якъ сходы, цокоды, балюстры, плыты, композій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 63-156

Львовъ, ул. Заблоцкевича ч.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ воддѣловъ складу, — въ которомъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Воддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/360 зр. 22·—, цмт. 4·0/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 230/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Воддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Воддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Воддѣлъ занавѣсъ до оконъ и дверей.** Елеґантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовѣ 2·60 зр., модній фегерановій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы водмѣренѣ на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантномъ выконченю водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Воддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) водъ зр. 3·50, 7·50, 9·50, 12·40. Обрусы кр. 83, зр. 1·30. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы водъ зр. 1·20 и высше, імітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VI. **Воддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Воддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Воддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапка кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Воддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій водъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфрока и пеліжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Воддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховій, дитиній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 рѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитиннѣ, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Воддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитній и шовковій товары, якъ також всякі додатки для кравцевъ и модіярокъ,

XII. **Воддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, паньчохи и сподницѣ.

XIII. **Воддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також водочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Воддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (60—?)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

ч. 285. Львôвъ, Второкъ 21 грудня (2 сѣчпя) 1893. Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяцъ	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяцъ	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанй вôльнй кôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а

Вôдчики числятъ ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ шлескôмъ соймѣ зажадали два послы Грубый (Чехъ) и Міхейда (Полякъ) выповненя національныхъ домаганьта потребъ ческого и польского народу и просили президента краю, щобы донѣсъ о тôмъ правительству, котре обѣцяло въ своѣй програмѣ руководитись справедливостію. Три нѣмецкй послы ліберальнй запротестували противъ того заявленя ческого и польского послôвъ, бо се можна уважати політичною провокацією а того рода дебата не належить до сойму.

Въ мѣсточку словацкôмъ Мосочи мало вôдбутись дня 28 н. ст. грудня вѣче Словакôвъ. На порядку дневнôмъ нарадъ стояли справы: церковна політика правительства и пôдготовленя до конґресу не-мадярскихъ народностей. Народу зôйшлось досыть на сей покликъ патріотôвъ зъ Турчаньского св. Мартина. Але ино зачались нарады, явивъ ся наджупанъ Стубай и розвязавъ вѣче, подаючи причину, що не повѣдомлено власти о вѣчу въ приписанôмъ часѣ и пôсля всякихъ формальностей. Не помогли нѣчого протесты аранжерôвъ вѣча, а мадярскй власти радуютъ ся, що не допустили словацкого вѣча.

— —

Въ Берлинѣ зачали голосно говорити про крізу кабінетну. Говорено, що мѣжь Капрівимъ а Мікельомъ зайшли поважнй непорозумѣня, але сейчасъ и пояснено ихъ въ той способъ, що по нарадѣ цѣсаря зъ міністрами канцлеръ державный приставъ на пропозицію Мікеля: покрыти кошты реформы войсковои а реформу фінансôвъ державныхъ вôдложити на пôзнѣйше. Однакъ суть и такй версія, що не було нѣякого непорозумѣня, що цѣсарь не говоривъ зъ міністрами про реформу податкôвъ, та що канцлеръ Капріві маѣ и на дальше повне довѣря цѣсаря. Властива причина тои неясной ситуації въ Нѣмеччинѣ лежитъ въ тôмъ, що правительство нѣмецке хотѣло бы доконче заключити договоръ торговельный зъ Россіею, а аґрариста противлять ся рѣшучо договорови и глядаютъ союзникôвъ політичныхъ до тои акціи. Замѣтный судъ въ тôй справѣ економіста д-ра Арендта, котрый каже: Россійскій договоръ торговельный неминучій, але для аґраристôвъ треба вынайти якесь вôдшкодованье, а именно на поли валюты. Вже зачались старания въ тôмъ напрямѣ и ѣсть надѣя, що увѣнчаютъ ся успѣхомъ.

— —

Порѣшено, що Кріспі того тыждня выбере ся до Сицилій. Зъ якихъ пятьдесять сицилійскихъ товариствъ роботничихъ выслали Кріспіому заявленя довѣря та прирекли свою помôчь въ удержаню публичного ладу, однакъ и просили, щобы якъ найскорше усунути радикально комунальнй и фіскальнй неправильности. Въ многихъ громадахъ знижено податки консумційнй. Строга ревізія всѣхъ буджетôвъ громадскихъ переводить ся, а такожь заносить ся на великй змѣны урядникôвъ державныхъ и поліційныхъ функціонарѣвъ.

— —

Англійскій премієръ, Ґладстонъ, скôнчивъ дня 29 грудня 84-тый рôкъ житя. Вôнъ родивъ ся 1809 р. въ Ліверпули. Звычайно думають, що Ґладстонъ ѣсть найстаршимъ що-до вѣку членомъ англійского парляменту. Однакъ се не такъ, бо ѣсть двохъ старшихъ — Вілієрсъ уродженый въ 1802 р. и серъ Исаакъ Гольдеръ ур. 1807 р. Але зъ тыхъ трехъ старцѣвъ Ґладстонъ найперше вступивъ до парляменту. Було се въ 1832 р., коли его выбрано зъ Нюяркъ (Newark). Въ 1834 ставъ вôнъ вже молодшимъ льордомъ скарбникомъ. Що-до иншихъ англійскихъ мужѣвъ державныхъ, котрй дожили пôзного вѣку, то згадати льорда Пельмерстона, котрый умеръ яко премієръ въ 81 році житя. Льордъ Руссель доживъ 86, кн. Велінґтонъ 82 а льордъ Ґрей 81 лѣтъ. Однакъ тй три послѣднй мужѣ на много лѣтъ передъ смертію вôдтягнулись вôдъ публичного житя. Ґладстонъ же перебувъ зъ такою вытревалостію и жизненностію отсю послѣдну звычайну и надзвычайну сесію парляментарну (було 206 засѣдань, а такого числа не досягнула ще нѣяка сесія), що справдѣ чудуватись треба. Зъ тыхъ засѣдань припадаѣ 84 на такй, де Ґладстонъ мусѣвъ зъ цѣлою енерґією и завзятьемъ боронити свого біля гомеруль. При всѣхъ важнѣйшихъ голосованяхъ зъумѣвъ Ґладстонъ зôбрати довкола себе свою незначну бôльшôсть 36—40 голосôвъ. Если не лучить ся щось надзвычайного, то удержить Ґладстонъ сю бôльшôсть и на дальше. Теперь заходить ся Ґладстонъ коло білѣвъ: о увязненю и радахъ громадскихъ, та хоче зручною кодифікацією тыхъ законôвъ вдоволити неспокôйнй елементы въ своѣмъ сторонництвѣ.

Дописи „Дѣла“

Зъ Збаражского.

[Ще слово въ справѣ будовы лат. каплиць и костелôвъ на Руси.]

Статьѣ зъ нарѣканями на ucisk Polaków przez Rusinów стали ся въ польскихъ ґазетахъ, якъ Przegląd, Narodowa, Dziennik а навѣть N. Reforma явищами дуже частыми. Супротивъ того заняли Русины въ своихъ дописяхъ до ґазетъ рускихъ становище оборонне, выказуючи фактами, що оно дѣесь якъ-разъ противно, нѣжь голосять ґазеты польскй. Я не бувъ бы забиравъ слова въ тôй справѣ, бо, знаючи стремленя латиньского духовенъства, уважаю тй крики такожь не за що иншого, якъ за одну зъ напастей, якими найбôльша часть того духовенъства вôдзначаѣ ся супротивъ руского клира. Але коли забираю голосъ, то тôлько зъ причины, що въ Przegląd-ѣ мовилось передъ часомъ, що odgłos o ucisku Polaków przez Rusinów odbił się i w Zbarażczynie, а потôмъ и длятого, що поглядъ дописувателя въ „Дѣлѣ“ зô Збаражского справу сю тôлько въ частинѣ выясноѣ.

Селяне жили и живуть по-части ще й нинѣ межи собою въ згодѣ безъ огляду на рôзницю обряду. Дружать ся посполу, бувають у себе, а лучаѣ ся й такъ, що маѣтки рускй переходять зъ права наслѣдства въ руки исповѣдникôвъ латиньскихъ, а такожь на вôдворôтъ: маѣтки латиньскй тымъ самымъ правомъ переходять въ руки исповѣдникôвъ рускихъ. — Но ѣ люде, котрымъ така згода громадянъ не на руку; они волять видѣти межи ними незгоду и зерно тои незгоды засѣваютъ. Такъ н. пр. въ Росоховатци громадяне не знали рôзницѣ обрядовои межи собою. Латиняне посылали по руского священика на богослуженье по черзѣ спôльно зъ рускими, а рускій священикъ робивъ и имъ услуги чи хрещеньемъ, чи похорономъ — розумѣѣсь, за вѣдомостію латиньского пароха. Спôльно причинялись до будовы церкви, однакъ зъ того послѣдного титулу латиньскй ксьондзы и претенсію выточили, щобы святиня тая, хоть и на рускôмъ грунтѣ, не на церковь але на костелъ була призначена. Зъ того пôйшли непорозумѣня и межи громадянъ, котрй по сповѣди Великоднôй одного року, за-для котрои ксьондзъ латиньскій зъѣхавъ до Росоховатця, заявили рускому священикови, що на дальше фѣры по него посылати не будуть. Священикъ выповѣвъ имъ на вôдворотъ и свои услуги. Потôмъ лат. ксьондзъ внѣсъ безъ вѣдомости руского пароха и гармонію до церкви на хоры, однакъ рускій парохъ въ чемный способъ упросивъ забрати ѣи. Латиняне дальше хотѣли мати право безъ позволеня руского пароха спѣвати въ церквѣ godzinki и ґôżańiec и мати тамъ своѣ свѣтло въ замкненôй скринцѣ, на що рускій парохъ зновъ не мôгъ годити ся, ажь прийшло до того, що латиняне поставили особну для себе каплицю.

Въ мѣсцевости М. латиньскій парохъ не голосивъ женихамъ заповѣдей, бо женихъ русскій женивъ ся зъ невѣстою латинничкою, а отець жениха „namówił twoją matkę, by przeszła na obrządek ruski, to i ty tak zrobisz“ — и женихъ ажь до консисторіи мусѣвъ вôдносити ся зъ жалобою.

Де ѣсть въ хатѣ десять душь рускихъ, а ґазда хоть ино самъ оденъ латинникъ, маѣ той ґазда строгій наказъ: „abyś polskie swięta obchodził!“

Коли невѣста-латинничка приходить въ дôмъ рускій, зновъ дôстаѣ наказъ „polskie święta abyś świątkowała!“ а на вôдворотъ, де Русинъ въ дôмъ латиньскій, тамъ зновъ Русинъ латиньскй свята обходить. Оттакъ ксьондзы латиньскй дбаютъ о згоду межи громадянами и родинами!

Однакожь бувъ бы-мь несправедливымъ, коли-бъ я сказавъ, що такъ поступаютъ всѣ ксьондзы латиньскй. Вôддаючи кождому справедливôсть, высказую, що ѣсть и межи латиньскимъ духовенъствомъ одиницѣ справедливй для обряду руского и зъ рускими парохами жиють въ поспôльнôй згодѣ. Але що такихъ не много, а що переважна часть поступаѣ такъ, якъ вказано высше, то стверджуѣ якъ нинѣшна практика такъ и исторія часôвъ давнѣйшихъ.

Дописуватель изъ Збаражчины каже, що ксьондзы латиньскй коли нарѣкаютъ на ucisk Polaków przez Rusinów, то роблять то зъ гнѣву, що имъ замыслы ихъ не повели ся, що по побудованю каплиць и рускій людъ буде до нихъ горнути ся, а коли надѣя завела, то треба вину на когось звалити и гей-же на рускихъ священикôвъ!

Може въ тôмъ що троха й правды, але причина властива ѣсть дальше сягаюча, якъ то думаѣ дописуватель.

Поляки вôдъ самои стычности зъ Русинами намагали ся завсѣгды всѣми способами вынародовити ихъ. Всякй клеветы, очерненя и другй махінаціи служили лишь до осягненя тои цѣли, котру осягнути они зъ зелѣзною вытревалостію собѣ постановили. Свѣдчать о тôмъ два проѣкты на знищенье Руси, свѣдчать поступованя латиньскихъ ѳрархôвъ, якъ Суликовскій, Сѣраковскій, Анквичь, Вѣржхлейскій, Гіршлеръ и другй, зъ выимкомъ лише такихъ, якъ Янъ Скарбекъ, Бжостовскій зъ Вильна та ще може хоть зъ трудностію якій знайде ся, котрй для Русинôвъ бодай въ-части хотѣли бути справедливй. Тожь и каплицѣ служать до тои а не иншои цѣли. Бо каплицѣ тй а декуды й показнй костелы будують ся по рускихъ мѣсцевостяхъ а неразъ туй при самôй церквѣ, такъ, що въ недѣлю въ часѣ евангелія та науки въ церквѣ — выдзвонюють въ костелѣ на процесіи, и священикъ часомъ и науку перервати й залишити мусить. Тожь тутъ ѣсть на цѣли одинъ прозелітизмъ и щобы латинянъ вôдъ богослуженя въ церквѣ вôдхилити. Першу цѣль, т. е. прозелітизмъ, переводять они вôдпустами, якими завсѣгды хоть-бы й малй лише каплицѣ надѣляють ся. Вôдпусты тй устроюють величаво зъ походами зъ другихъ мѣсцевостей, и т. д., а селяninъ нашъ звычайно тягне туды, де видить поверховну показнôсть, хоть-бы ино, якъ то кажуть, на вытрѣщки. Щобы-жь латинянъ вôдтягнути вôдъ богослуженя въ церквѣ, до того такожь служать тіи каплицѣ, хоть-бы въ нихъ и рѣдко правилось богослуженье. Бо латиняне, коли не було каплицѣ, приходили на богослуженье въ церковь, а якъ стали каплицѣ, тогды они въ недѣлю и свято, хочь въ каплицяхъ не править ся богослуженье, идуть до нихъ, спѣваютъ godzinki, ґôżańiec и тымъ задоволяютъ ся, а на богослуженье въ церковь не приходять.

Такъ стремлять латиняне до вытыченыхъ собѣ цѣлей. А коли селяninъ рускій все-таки держить ся свого тымъ бôльше, чимъ бôльше почутье народне у него будить ся, а латинникъ по-при каплицю часто и церкви не лишаѣ, — то тутъ причина нарѣкань и inde irae.

Що такй празники рускй, якъ н. пр. Богоявленіе и латинянъ на водосвятіе стягають, на те дивить ся загорѣле духовенъство латиньске зъ великою прикростію — вынявши деякихъ вырозумѣлыхъ, що въ тôмъ богослуженю и самй неразъ беруть участь. Загорѣлй роблять знозъ по своему. Щобъ латинянъ и тутъ вôдъ рускаго богослуженя вôдтягнути, толкують по парохіянамъ своимъ, що „Trzech króli u Polaków jest to samo, co u Rusi Jordan“ и на Trzech króli святять воду при костелѣ. Отъ и зновъ указка: яку цѣль маютъ на оцѣ такй люде.

Дописуватель зъ Тернополя, коли недавно писавъ о удѣленю презенты черезъ „ґайратъ“, сказавъ, що маѣ бути десь тамъ якась правда... А де-жь она? Чи може въ опѣцѣ патрôвъ Єзуитôвъ? чи въ тôмъ маленькôмъ числѣ заступникôвъ Руси въ радѣ державнôй та въ соймѣ? чи може въ польскôмъ патронатѣ надъ рускими церквами? въ статутѣ выборчôмъ для селянъ або и въ самыхъ выборахъ? чи въ рускôмъ письмѣ польскими буквами? чи въ уставѣ дороговôй? чи въ краєвôй ґарантіи за выкупно права пропінаційного? Де она?

Правда й сила може знайти ся лишь у насъ самыхъ. О тôмъ мы мусимо все памятати и стерегтись, щобъ не дали ся приложити до насъ слова Шевченка зъ его Посланія „Доборолась Украина до самого краю — ґôрше Ляха свои люде ѣи розпинаютъ“ — а мѣжь нами, на жаль, и такъ буваѣ.

Зъ Перемышля.

[Причинокъ до исторіи нашого фіскалізму.]

Теперь загально принятый звычай реґіструвати и подавати до прилюдноі вѣдомости такъ званй „цвѣтки фіскалізму“. То-жь подаю до вѣдомости читаючои публики особлившій рôдъ того фіскалізму, именно оподатковане добродѣйного фонду вдôвъ и сирôтъ по священикахъ епархіи перемыскои.

Зъ-помѣжь всѣхъ станôвъ суспôльности людскои вдовы и сироты по священикахъ суть найбѣднѣйшй и найнещаслившй, бо они лишаютъ ся по смерти священика безъ даху, безъ хлѣба и безъ способу до житя. Вдовы и сироты по всѣхъ урядникахъ маютъ рôчнй пенсіи, а вдова и сирота по священику не маѣ найменшого заосмотреня. То-жь, абы тй вдовы и сироты не ставали ся тягаромъ суспôльности, священики кождои епархіи сполучили ся въ добровôльнй товариства для запомаганя тыхъ бѣдныхъ. Священики рускй, хоть надто низько дотованй и матеріяльно лихо стоять, вôднимаютъ собѣ вôдъ губы и при всякихъ нагодахъ, якъ ординаціи и промоціи, даютъ певнй жертвы на вдовы та до того що року складаютъ по кôлька зр., а се, що черезъ рôкъ узбираѣ ся, роздѣлюѣ выбрана безплатна комісія управляюча зъ кôнцемъ кождого року. Певну часть ховаѣсь яко коренный фондъ для можливого забезпеченя непевнои будучности, а бôльшу частину роздаѣсь на запомогу вдовамъ и сиротамъ. Ѣсть се рôдъ милостинѣ. Зъ тыхъ жертвъ и складокъ по обчисленю рôчнôмъ дôстаѣ кожда вдова на цѣлый рôкъ утриманя заледво 50 зр., а кожда сирота 25—30 зр. Се запомога жебрача, щобы лишь тôлько охоронити вôдъ голодовои смерти.

Тая жебрача запомога впала урядникамъ скарбовымъ въ очи и якось въ році 1885 доручено управляючôй комісіи зъ перемыского уряду податкового на пôдставѣ вымѣру повѣтовои дирекціи скарбу наказъ платничій податку доходового за 10 лѣтъ вôдъ 1881—1890 р. въ загальнôй сумѣ 1.756 зр. 87 кр., а въ рôчнôй квотѣ по 175 зр. 69 кр., покликуючи ся въ наказѣ платничôмъ, що тй запомоги вдовичй взято на вôддѣлъ: „фондація“ и мовь вôдъ фондацій вымѣрено податокъ.

Управляюча комісія въ переконаню, що стоваришенье добровôльне для запомаганя убогихъ вдôвъ и сирôтъ не ѣсть нѣякою фондацією, лишь институцією добродѣйною, бо не маѣ на цѣли зыску лишь жертволюбивôсть людску, и яко таке повинно бути увôльнене вôдъ податку, — внесла въ речинци рекурсъ, а сей рекурсъ мавъ такй наслѣдки, що въ році 1893 прислано наказъ платничій на дальшихъ 10 лѣтъ въ квотѣ 2.400 зр., а за минувшихъ 10 лѣтъ мусѣла комісія управляюча заплатити въ році 1893 зъ дочислеными процентами наразъ суму 1874 зр. 26 кр. — Розумѣѣ ся, що дальшимъ ще наслѣдкомъ сеи манінуляціи фінансовои буде се, що на рôкъ 1894 кожда вдова майже о 10 зр. меншу запомогу дôстане, а та десятка многй вдовы бодай на два мѣсяцѣ вôдъ голодовои смерти забезпечила бы. Така то гôрка доля припала вдовамъ и сиротамъ по священикахъ епархіи перемыскои.

Подôбнымъ, безъ порôвнаня богатшимъ ѣсть Товариство взаимнои помочи офіціялістôвъ приватныхъ, маючеи на цѣли заосмотренье вдôвъ и сирôтъ и неспособныхъ до працѣ членôвъ. Се товариство маѣ далеко бôльше могучихъ добродѣѣвъ, маѣ о много бôльшй фонды и чотири разы такъ великй рôчнй доходы, а надто вдовы и сироты по офіціялістахъ въ далеко кориснѣйшôмъ положеню остаютъ ся, а прецѣнь читали мы въ ґазетахъ, що сей фондъ офіціялістôвъ по рôзныхъ заходахъ и протекційныхъ вылывахъ увôльненый вôдъ подôбного рода податку. Се цѣлкомъ справедливо, бо суть въ краю нашôмъ и многй иншй подôбнй добродѣйнй институції для запомаганя убогихъ, и не платять податку. Такій податокъ на добродѣйнй институції бувъ бы кривдою для убогихъ и схибленьемъ интенціи жертводавцѣвъ.

Тожь було бы пожадане, щобы мѣжь читаючою публикою найшовъ ся хто такій, що подавъ бы правну пораду увôльненя фонду вдôвъ и сирôтъ по священикахъ вôдъ податку, и тымъ способомъ причинивъ ся хоть въ части до полѣпшеня и такъ дуже сумнои долѣ тыхъ вдôвъ и сирôтъ.

НОВИНКИ.

— **Коляда** для дѣтей вôдбуде ся въ рускôй женьскôй школѣ у Львовѣ завтра (въ середу) о 3 годинѣ по полудни въ льокали школы при пляцу Стрѣлецкôмъ, ч. 6. Для родичѣвъ вступъ вôльный.

— **Справа посла Ив. Тиминьского,** яко члена буковиньского выдѣлу краєвого, покôнчилась тымъ, що пос. Тиминьскій зложивъ мандатъ члена выдѣлу. Gazeta Polska подаючи сю вѣсть, додаѣ такй поясненя: Міністеръ скарбу, полагоджуючи спôръ старшого комісаря скарбового и Ив. Тиминьского зъ наставникомъ его бюра, сов. Герцоґомъ, орѣкъ, що п. Тиминьскій повиненъ або зложити мандатъ члена выдѣлу краєвого або зрезиґнувати зô своеи посады, бо оба занятя колідують зô собою и шкодять службѣ въ дирекціи скарбу. П. Тиминьскій на разѣ не мôгъ рѣшити ся, що робити, однакъ ситуація заострила ся такъ дуже, що голосно говорено о перенесеню п. Тиминьского до Тиролю або навѣть о спенсіонованю. Супротивъ того п. Тиминьскій зложивъ мандатъ члена выдѣлу краєвого а задержавъ лишь мандатъ посольскій. Супротивъ уступленя п. Тиминьского, першою задачею сойму буковиньского, котрый збере ся 10 сѣчня, буде выборъ члена выдѣлу краєвого зъ курія громадъ сѣльскихъ.

— **Въ справѣ о. Дана** пишуть намъ зъ-надъ Прута: Справа о. Дана вже покôнчена. Вôнъ вôдступивъ еще 29 н. ст. грудня вôдъ своеи жалобы противъ учителя п. Орзы о обиду чести, въ наслѣдокъ чого и розправа не вôдбула ся 30 грудня. Такожь зрезиґнувавъ о. Данъ зъ права вôдклику противъ засуду и заплативъ кару 10 зр. Справа полагоджена въ судѣ, але чи взагалѣ полагоджена ся квестія, бо поведеньемъ своимъ ставъ о. Данъ въ Лужанахъ, де нарôдъ просвѣченый, неможливымъ. Нарôдъ на него обуреный. Цѣкавый сей повѣтъ цѣлый — що консисторія черновецка на се скаже, бо если бы бувъ якій священикъ тверезôсть завѣвъ въ своѣмъ селѣ, одержавъ бы нагану. — Додати треба, що справа цѣла пôйшла зъ сего, що о. Данъ на власну руку яко мѣстопредсѣдатель мѣсцевои рады школьнои увôльнивъ дѣти зъ школы а сему учителѣ спротивлювали ся. Тенденція се Романіи буковиньскои: нарôдъ рускій въ темнотѣ держати.

— **Ювилей першои женщины-лѣкарки въ Россіи** обходжено сими днями. Якъ разъ минуло 25 лѣтъ, коли панѣ Кошеварова-Руднева покôнчила курсъ

наукъ медичныхъ. Ювилятка добула собѣ славу многими ровѣдками лѣкарскими и численнй товариства науковй именували ей своимъ членомъ. Зъ ей розвѣдокъ дуже популярна „Гігіена орґанізму жѣночого“.

— **Стіпендія имени Васильковского.** П. Евстахій Васильковскій, управитель почты въ Улашкôвцяхъ, дожизненный надаватель двохъ стіпендій по 40 зр., имени бл. п. о. Ник. Васильковского пароха въ Молотовѣ, зъ фондації бл. п. о. Іоана Васильковского, по сходника въ Могильници — надавъ обѣ стіпенд въ квотѣ 80 зр. свому сестрѣнцеви п. Игн. Савчиньскому медикови у Вѣдни. Фондаційный капіталъ той стіпендіи находить ся въ касѣ Народного Дому, а выплата стіпендіи наступае що-року въ свято св. о. Николая.

— **Самоубійства у вôйску.** Зъ Ярослава доносять про два случаѣ самоубійства воякôвъ 9. полку пѣхоты. Одинъ воякъ застрѣливъ ся, стрѣляючи до себе чотири разы зъ карабіну, а въ Сянѣ найдено тѣло вояка, котрый передъ кôлькома днями здезертерувавъ.

— **Епільоґъ żałob-ы narodow-ой.** Kurjer Stanisł. доносить: Зъ нагоды отворенй новои кругольнѣ касиновои въ Монастирискахъ, зôйшли ся дня 25 червня запрошенй гостѣ и забавляли ся до пôвночи, а коли музика заграла польку, зачали танцювати. Се спонукало якогось Леона Раппа vel Жупника вôдозвати ся до танцюючихъ зъ закидомъ, що не дивуе ся австрійскимъ офіцирамъ, але дивуе ся Полькамъ, що танцюють на гробѣ матери. Така промова подѣлала, що танцѣ устали, але и викликала протестъ зô стороны Едварда Гавзнера, урядника фабрики тютюну котрый сказавъ, що такій молокососъ не потребуе давати науки старшимъ людямъ. Зъ того зачалась сварка, а вôдтакъ бôйка, до котрои тамошный сотрудникъ латиньскій кс. Чарковскій вмѣшавъ ся и на роблений ему замѣтки сказавъ, що „австрійскй урядники то смѣтье“. Вкôнци, коли Гавзеръ зробивъ якусь обидливу замѣтку, кс. Чарковскій выкинувъ Гавзнера за дверѣ кругольнѣ, при чôмъ Гавзнеръ, падаючи, потовкъ собѣ руку. — Въ цѣлу справу вмѣшала ся прокураторія и обжалувала кс. Чарковского о тяжке ушкодженье тѣла та обиду стану урядничого, а дотычна розправа вôдбула ся въ Станиславовѣ 24 грудня. Кс. Чарковского заступавъ адвокатъ д-ръ Каценеленбоґенъ. По переведенôй розправѣ засуджено кс. Чарковского за провину зъ § 335 зак. кар. (безпечнôсть житя) на кару въ квотѣ 140 зр., або на случай нестягненя той квоты на 14 днѣвъ арешту, натомѣсть увôльнено его вôдъ обжалованя що-до обиды стану урядничого.

— **Що панъ то панъ.** Дня 2 вересня с. р. надъѣхавъ дѣдичъ Феликсъ Скацеґіно до слюсаря Ягошевского у Войниловѣ, а розмавляючи зъ нимъ въ справѣ вôдданого до направы вôзка, ужывъ слова „вы“. На се заявивъ Ягошевскій, що ему належить ся говорити „панъ“. Се такъ розсмѣшило п. Скацеґіна, що сказавъ: „якъ панъ то панъ, тожь панъ дуракъ“. Але и Ягошевскій вôдрубавъ сейчасъ: „панъ самъ дуракъ“ Оба „паны“ подали ся взаимно до суду, и судъ войниловскій засудивъ Ягошевского на 14 днѣвъ за нереступство зъ §. 496, а Скацаґіна увôльнивъ вôдъ обжалованя за таке саме нереступство. Противъ того выроку внѣсъ Ягошевскій вôдкликъ а по передньй розправѣ апеляційнôй въ Станиславовѣ, трибуналъ выдавъ ореченье, що выровъ засуджуючій Ягошевского зносить ся, а Скацеґіна засуджуе ся на кару 48 годинъ арешту, взглядно 10 зр. кары.

— **Спростованье.** „На основѣ §. 19. закона прасового ц. к. рада шкôльна окружна мѣска у Львовѣ просить умѣстити отсе спростованье: Що-до вѣстки, умѣщенои въ ч. 278 ґазеты ц. к. рада шкôльна окружна маe честь заявити, що о. І. Бачиньскій, катихитъ обряду греко-католицкого въ школѣ им. Конарского и им. св. М. Магдалины, не бувъ вправдѣ присутный въ школѣ черезъ два тыждні (а не якъ подано въ новинкахъ, черезъ два мѣсяцѣ), однакъ се стало ся въ наслѣдокъ розпорядженя ц. к. рады шкôльнои окружнои на основѣ ореченя фізикату мѣского, котрый сконстатувавъ, що дитина о. І. Бачиньского занедужала на епідемічну недугу. Заразомъ заявляе ц. к. рада шкôльна окружна, що зъ огляду на се, що катихиты пôсля §. 4. зак. зъ 1 грудня 1889 (В. з. кр. ч. 7) пôднадають такимъ самымъ приписамъ якъ и народній учителѣ — не залишала бы потягнути до одвѣчальности дотычного катихита, если бы занедбувавъ свои обовязки. Вкôнци примѣчае ся, що ц. к. рада шкôльна окружна наглядае надъ тымъ, щобы наука реліґіи всѣхъ обрядôвъ була правильно въ приписанôмъ числѣ годинъ подавана У Львовѣ 27 грудня 1893. *Мохнацкій. М. Барановскій.*“

— **Кôлько платить народъ нѣмецкій на удержанье своихъ коронованыхъ головъ?** Grenzbote подае таку статистику въ тôй справѣ: Найдешевше коштуе своихъ пôдданыхъ кн. Ольденбурґскій, бо лишь 255 000 марокъ рôчно. Значно бôльше дôстають два князѣ: Ліппе Детмольдъ и Кобурґ-Ґота, бо по 600.000 марокъ рочно. На опорожнене теперь княжество бравншвайґске платить ся 1,12 323 марокъ; тыми грôшми управляе теперь кн. Альбертъ Прускій. Удержанье королевъ віртемберґского и саского коштуе 2,059.308 м. и 3,332.036 марокъ. Король баварскій бере ще бôльше, бо 5,403.986 марокъ. Доходы короля прускаго складають ся зъ ренты 8,895 839 марокъ и зъ ухваленои соймомъ платнѣ въ квотѣ 8 міл. марокъ, такъ що загальна сума около 17 міл. марокъ перевышае кошты удержаня королевы англійскои, котрй разомъ зъ пенсією наслѣдника престолу выносять лишь 12 міл. марокъ. Король прускій маe крôмъ того ще великй доходы зъ родинныхъ посѣлостей въ провінціяхъ познаньскôй и саскôй. Загаломъ удержанье 22 родинъ пануючихъ коштуе народъ нѣмецкій понадъ 40 міліонôвъ марокъ рôчно.

— **Критичній днѣ,** якй предсказуе Фальбъ въ своѣмъ календари суть отсй въ 1894-тôмъ роцѣ: Першорядній (найстрашнѣйшій): 21 сѣчня, 20 лютого. 21 марта, 6 цвѣтня, 5 мая, 1 и 30 серпня, 29 вересня и 23 жовтня; — другорядній: 5 лютого, 7 марта, 20 цвѣтня 4 *червня*, 5 *липня* 15 вересня, 14 жовтня и 12 грудня; — треторядній: 7 сѣчня 19 мая, 18 червня, 7 липня, 16 серпня, 27 падолиста и 27 грудня. Якйсь надзвычайній зъявища мають лучити ся въ тѣ три днѣ критичній перворядній: 21 марта. 6 цвѣтня и 29 вересня, бо тѣ днѣ остають пôдъ вилывомъ затьмѣня сонця, взглядно мѣсяця.

— **Дрôбній вѣсти.** Посолъ Левъ Хшановскій буде складати справозданье посольске дня 8 н. ст. сѣчня въ Тернôполи передъ своими выборцями зъ бôльшои посѣлости округа выборчого Тернôполь-Збаражь-Скалатъ-Теребовля. — Послы Цоль и Поповскій запросили своихъ выборцѣвъ на день 3 н. ст. сѣчня до Вадовиць на справозданье посольске. — Говорять, що директоръ галицкихъ почтъ и телеґрафôвъ Сеферовичь рѣшивъ на будуче не принимати женщинъ до почтовои служby. — Денисъ Штернъ перемѣнивъ свое имя на „Стержиньскій“ за дозволеньемъ намѣстництва. — Рада мѣста Станиславова ухвалила 1000 зр. субвенціи для театру станиславôвского, котрый и дальше буде давати представленя пôдъ дирекцією Антоневского. — Поѣздъ зелѣзницѣ льокальнои, идучій до Кимполюнґа, переѣхавъ коло стаціи Вамы селянку Косанчу, матѣрь кôлькоро дѣтей и убивъ ей на мѣсци. — Зъ Асхабаду доносять, що пôдчасъ трясеня землѣ дня 17 падолиста мѣсто Кучанъ зруйноване до тла, при чôмъ погибло 8000 осôбъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція почтъ** оповѣщуе: Въ цѣли контролѣ неоплаченыхъ або недостаточно оплаченыхъ посилокъ почты листовои будуть уживанй на пôдставѣ розпорядженя міністерства торговлѣ у Вѣдни зъ дня 27 падолиста с. р. почавши вôдъ дня 1 н. ст. лютого 1894 осôбнй значки почтовй темнобурои барвы по 1, 3, 5, 10, 20 и 50 центôвъ вартости. Значки тй буде прилѣплювати на дотычныхъ посилкахъ урядъ почтовый вôддавчій, а вартôсть налѣпленыхъ значкôвъ почтовыхъ вкаже адресатови высокôсть маючои ся оплятити належитости почтовои.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Ревіденты рахунковй Густ. Ліббардъ и Вас. Яворскій именованй совѣтниками скарбовыми при дирекціи скарбовôй у Львовѣ. — Православнымъ душпастиремъ при заведеню карнôмъ въ Станиславовѣ именованый о. Юрій Стрежакъ.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ рады повѣтовои въ Рогатинѣ розписуе конкурсъ на посаду акушерки окружнои зъ осѣдкомъ въ Кнѣгиничахъ. Платня 100 зр. рôчно. Поданя треба вносити до 31 н. ст. сѣчня 1894.

— **Перенесеня.** Львôвскій высшій судъ краевый перенѣсъ канцелістôвъ судовыхъ: Юл. Турка зъ Куликова до Жовквы и Теоф. Петровского зъ Белза до Залѣщикъ.

— **Вôдзначеня.** Контрольоръ касы Окуневскій въ Чернôвцяхъ одержавъ золотый хрестъ заслуги при переходѣ на пенсію.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образу п. Ивасюка** прислав Вп. Олександ. Борковскій зъ Одесы 1 рубля.

— **На будову руского театру зложили:** На руки п. Чорненького, надкомісаря скарбового въ Тарновѣ: д-ръ Ґелецкій адв. въ Тарновѣ 5 зр., въ Домбровѣ 6 зр., въ Пильзнѣ 5 зр., Андр. Чабанъ надкомісаръ скарб. 3 зр., д-ръ Ковальскій лѣкарь въ Тарновѣ 2 зр., д-ръ Кронгельмъ адв. 1 зр., д-ръ Ґольдгамеръ адв. 1 зр., урядники головного уряду цловго въ Тарновѣ 3 зр., о. Комариньскій парохъ Лисця 1 зр., о. Мардировичь парохъ Радча 50 кр., п. Ґероновичь 1 зр. 10 кр., Беґоньскій асист. будôвництва 80 кр., Рушуньскій зъ Тарнова 1 зр. 40 кр., Команъ комісарь 1 зр., д-ръ Ґолковскій Лехнаньскій, Збишевскій, Пзекопскій, Свобода по 1 зр., — зъ дрôбныхъ датковъ 6 зр. 20 кр. — разомъ 43 зр. — Парохіяне Волѣ гологôрскои 2 зр. 52 кр., о. Форись зъ Волѣ гологôрскои 9 зр. 50 кр. складку. — П. Мих. Несторовичь за купоны 8 зр. 60 кр., п. Розлуцкій за купоны 4 зр. 60 кр., о. Шухевичь зъ Красова 1 зр. 50 кр., п. Кульчицкій зъ Лопатина 16 зр. 40 кр. складка. — На руки п. Маріи Стефановичевои зложили: д-ръ Левъ Воевудка зъ Кôцмана 2 зр., Фаньоръ судья повѣтовый зъ Кôцмана 1 зр., п. Сальо 35 кр., п. Чернекъ 35 кр., п. Емілія Окуневска 50 кр., дѣти Окуневскихъ 20 кр., Багницкій зъ Лужанъ 1 зр., Окуневскій 20 кр., о. Семака зъ Буковины 1 зр. 25 кр., о. Бодуровичь зъ Буковины 50 кр. Марія Стефановичева 50 кр., малыми датками 25 кр., разомъ 8 зр. 10 кр.

Конкурсъ.

Зъ уваги, що на попередный конкурсъ оголошеный въ мѣсяци червни 1892 р. не вплынула жадна розправа, про-то Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошуе симъ на пôдставѣ акту фундаційного зъ даты: Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на три премій „Фундаціи имени Стефана Дубравского по 90 зр. а. в.

Премій тотй призначенй Высокоповажанымъ фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускôмъ языцѣ — зъ исторіи, ґеоґрафіи, етноґрафіи, економіи політичнои, господарства або права.

Премій маe право признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовй по день 1 н. ст. цвѣтня 1894 р.

Преміована рукопись стаe ся власностію Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ а рукописи праць непреміованыхъ будуть звернень авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“, у Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1893 р.

Д-ръ *Омелянъ Огоновскій*, голова товариства „Просвѣта“.

Д-ръ *Кость Левицкій*. членъ выдѣлу.

„Телеґрамы Дѣла“

Будапештъ 2 сѣчня. Зъ нагоды Нового Року складали сторонництва політичній своимъ проводирямъ желаня, при чôмъ обговорювано ситуацію політичну. Президентъ міністрôвъ Векерле зазначивъ, що церковно-політичній проекты не скорочують въ нѣчôмъ правъ церкви. Такожь заповѣвъ реформу ординацій выборчихъ.

Прага 2 сѣчня. Въ послѣдныхъ ночахъ замазано зновъ кôлька орлôвъ австрійскихъ на скринкахъ почтовыхъ. Вôдбувають ся новй увязненя. Нѣмецкй ґазеты доносять, що выкрито заговоры на знатнй особы.

Парижъ 2 сѣчня. Карно вôдповѣдаючи на желаня поворôчнй заявивъ, що Франція буде и дальше змагати до удержаня мира и помиреня народностей. — Всѣхъ обжалованыхъ о убійство Италіянцѣвъ въ Еґъ-Моръ увôльнено.

Римъ 2 сѣчня. Король въ промовѣ до сенату высказавъ симпатію для населеня Сицилій и зазначивъ, що правительству удасть ся поправити тамошнй вôдносины.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроня звôнкôвъ електричныхъ. Всикй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрй вôдворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

ЦУКОРНЯ

ЧЕСЛАВА ШНАЙДЕРА

улиця Баторія ч. 32 у Львовѣ

поручае Впов. П. Т. Публицѣ на

РôЗДВЯНÎ СВЯТА

великій выборъ цукрôвъ, приборôвъ на деревце, бомбонієрки, картонарѣ, цукры десеровй ½ клґ. 1 зр., ½ клґ. пралинокъ 1 зр. 20 кр., кармельки рôзныхъ родôвъ ½ клґ. 60 кр., гербатники ½ клґ. 80 кр. Приймае такожь замовленя на торты, перекладанцѣ, струклѣ 4978 и всякй выробы входячій въ обсягъ цукорництва 3—4

Россійскій чай каравaнный

въ оригінальнôмъ опакованю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый пôдъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавши вôдъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4898 15—17

Замовленя высылаемо вôдъ 3 фунтôвъ франко.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЕМЪ ҐАЙВОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВôДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНôВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлили доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Занимаютъ, що и на дальше пôдôймають ся всякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитй дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонійнй дзвоны изъ також поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшои роботы, вôдповѣдно взятй въ сплаты, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (такожь на раты).

Лижвы — „Ґаліфаксъ“ вôдъ 1·50 зр. до 3 зр. — „Меркуръ“ дамскій нікльованій 6 зр. — ремѣнцѣ до Галіфаксôвъ 30 кр.

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

АРТУРЪ КОСЦИЦКІЙ

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Комісовй склады товарôвъ лише

найлѣпшои якости

пôдъ знаменемъ

КАВА СІРІЮСЪ

½ клґ. найлѣпшои 1 зр.

ЧАЙ россійскй и китайскій вôдъ зр. 2 до 6 зр.

КАКАО голяндске ¹/₁₆ клґр. 30 кр. ½ клґр. 1·90 зр.

ШОКОЛЯДЫ французскй и швайцарскй ¼ клґр. 40 кр. и высше, шоколядки 1 кр., 3 кр.

КОНЯКИ знаменитй вôдъ 2 зр. до 3·75 зр. фляшка.

ШАМПАНЪ французскій 5 зр. и **РУМЪ** 2·27 5—?

ВАНІЛІИ лѣсочка 15 и 20 кр.

Звѣстный найбôльшій складъ товарôвъ

ВЪ ҐАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

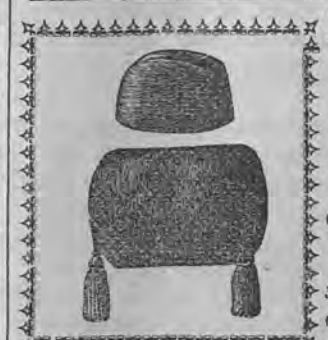

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35 Голяндскй диваны господарскй 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·60, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямброкины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдникôвъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елеґантній туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскй 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкôмъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканй занавѣсы менетовй зр. 3·75 занавѣсы вôдмѣренй на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елеґантнôмъ выкôиченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, ґарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одной на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вовняный зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ сатіне зр. 4, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby вôдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнй; імітація шкóры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранй килимы**, поодинокй килимки передъ лôжка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на лôжка и столы, высортованій килимы, останки рôзныхъ хôдникôвъ, особливо гôдній поручення 100 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20 —2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 12 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ**, шапочокъ ковнѣрôвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр. 1·40, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровй (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащôвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовй вôдъ зр. 2 и высше. „Мятенъ“ шляфроки и неґліжь. Юбки волôчковй, суконній и шовковй

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинной**, ватованій и кожуховй дитинній плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитній и шовковй товары, якъ такожь всякй додатки для кравцѣвъ и моднярокъ,

XII **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескй и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске сперôвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ ґлясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волôчковй рукавички мужескй и дамскй „Рінґвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (61—?)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Іванъ Бачій. — Одвічальный редакторъ: Михайло Станкевичъ. Друкарня Наукового тов. ім. Шевченка під зарядом І. Вахнянина

Ч. 286. Львôвъ, Середа 22 грудня (3 сѣчня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а. Недрôки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Hejże na Soplicę!

Черезъ довшій часъ повно було въ польскихъ дневникахъ дописей зъ краю про „ucisk Polaków przez Rusinów“, але коли разъ за разомъ почала ся выказувати груба ложь кореспондентôвъ на той тематъ, то вже въ остатныхъ тыдняхъ крики на той „ucisk“ перервали ся въ дневникарствѣ польскôмъ — може лишь на якійсь часъ, щобы першу серію ложи здôрово выдыхати, а потôмъ приступити до другои. Поки-що дневники польскѣ пôдносятъ теперь новый крикъ — на вѣча и зборы рускѣ. Остатными днями появили ся въ тôмъ дѣлѣ въ Gazet-ѣ Narodow-ôй и въ Dziennik-у Polsk-ôмъ майже рôвнозвучнѣ статьѣ пôдъ заголовкомъ „Otwórzmy oczy!“ — на котрѣ годить ся намъ звернути свою увагу.

„Въ таборѣ рускôмъ — цитуємо зъ Dziennik-a — починає ся рухъ, подôбный до того, якій повстає въ муравлиску, розбуренôмъ ногою небачного прохожого. Рухъ се дуже значущій и зъ богато оглядôвъ заслугує на увагу — бо сли коли, то якъ-разъ нинѣ не можна легковажити того, що дѣє ся межи „сусѣдами“ нашими — тои явнои вже пропаґанды ненависти [?!] и то не лишь народнои, але й суспôльнои. Проводирѣ рускѣ починаютъ бавити ся въ небезпечну гру. Мабуть забуваютъ о тôмъ, що хто сѣє вѣтеръ, збирає бурю... Хто знає, чи зъ ихъ роботы не запалає зновъ нещасна луна, котрои кровавѣ блески переказала намъ на жаль исторія наша. Горстка амбітныхъ проводирѣвъ, що хотятъ конче дôрвати ся власти, славы хочь-бы Геростратовои, пôдъ похвальными окликами добра народу и получшеня долѣ люду, скликує разъ-по-разъ вѣча народнѣ, абы на нихъ, пôдъ покрывою економічныхъ и політичныхъ рефератôвъ, въ нещастнôмъ, безсвѣдомôмъ, простôмъ хлопѣ будити пристрасть и ненависть, юдити єго противъ *проклятыхъ Ляхôвъ* [?!]. Ба, аґітаторамъ рускимъ уже й того за мало. Послѣднѣ два вѣча, въ Дрогобичи и Жовкви, выказали ажь надто ясно, що аґітація ихъ зачинає звертати ся такожь противъ третього елемéнту, проти власного духовеньства [??]. И не диво. Духовеньство доси держало въ своихъ рукахъ керму справъ рускихъ, оно головно вело політику, оно мало и має ще переважный вплывъ на людъ, отже на головну свлу народу рускаго. Отже треба єго [духовеньство] усунути на плянъ другій, щобы самому заняти перше мѣсце. И такъ справдѣ дѣє ся, а засѣвъ киненый умѣлою рукою аґітаторôвъ починає вже выдавати плоды. Незбитымъ доказомъ того — голосы кôлькохъ селянъ на остатныхъ вѣчахъ. И що-жь дѣє ся? Въ хлопѣ ослаблюєсь вѣра, а на єи мѣсце вступає ненависть, дика, пристрастна, сама ще не знаюча докладно, чого бажає и якій єи конець та яка цѣль наконечна. Поволи, одни за другими, розпадаютъ ся въ звалища найважнѣйшій пôдвалины ладу суспôльного, а тѣ, що прикладаютъ руку до тои роботы руйнуючои — не є нѣчимъ иншимъ, тôлько пропаґаторами анархіи.“

Отсе перша часть статьѣ, що нѣбы-то характеризує рухъ въ таборѣ рускôмъ зъ часôвъ остатныхъ Характеристика та — якъ кождый справедливый чоловѣкъ, навѣть Полякъ, осудитъ самъ — єсть на-скрôзь тенденційна и ложна.

Попередъ всего неправда, щобы рухъ вѣчевый мѣжь Русинами розпочавъ ся ажь теперь. Рухъ той треває вже кôльканацять лѣтъ — и вôдъ кôльканацять лѣтъ той рухъ польске дневникарство завсѣгды называло „пропаґандою ненависти“ и то „не лишь народнои, але й суспôльнои“. Вôдъ часу першихъ вѣчъ въ початку 1880-ыхъ рокôвъ на вѣчахъ завсѣгды були пôднощенѣ побôчь справъ політично-національныхъ такожь справы суспôльнѣ й економічнѣ, а на скôлько на тыхъ вѣчахъ пôдношено кривды селяньскѣ въ противенствѣ до фактично истнуючихъ и незаперечныхъ привілеѣвъ бôльшои посѣлости — на стôлько въ очехъ дневникарства польского провôдники руского народу вели „пропаґанду ненависти суспôльнои“, а позаякъ селяньство въ захôднôй Галичинѣ тогдѣ ще мовчало [бо мабуть „благоденьствувало“], то пôдношенье на рускихъ вѣчахъ кривдъ селяньскихъ польске дневникарство брало за „пропаґанду“ спеціфічно руску. Нинѣ, коли мазурскій звязокъ сторонництва хлопского на своихъ вôдъ недавна вѣчахъ пôдносятъ тѣ самѣ справы натуры суспôльнои и економічнои, якѣ пôдносять ся на вѣчахъ рускихъ, — нинѣ повинно бы дневникарство польске говорити вже о тôй „пропаґандѣ“ не якъ о спеціфічно рускôй, але зарôвно й польскôй .. На жаль, и правительства краєвѣ глядѣли на вѣчевый рухъ рускій очима польского дневникарства и въ пôдношеню интересôвъ селяньства бачили якусь небезпечнôсть, хочь самому правительству повинно на тôмъ залежати, абы для справедливого нормованя вôдносинъ суспôльныхъ, кожда верства высказала свои потребы й жаданя. Мы пригадуємо собѣ, якъ разъ, въ 1880-ыхъ рокахъ, правительственный комісарь розвязавъ вѣче народне въ Косовѣ, коли посолъ Романчукъ въ своѣмъ рефератѣ о потребѣ реформы закона ловецкого выповѣвъ лише слово „паны“ [т. є. властителѣ бôльшихъ посѣлостей]. Сего вже було досыть, щобы комісарь розвязавъ вѣче за „пропаґанду ненависти суспôльнои“, о котрôй нинѣ говорить Dziennik. На жаль, ще й нинѣ декуды пп. комісарѣ не можуть взнестись на тую вышину обективности урядовои, яка потрѣбна въ интересѣ публичнôмъ при нагляданю такъ важныхъ актôвъ горожаньскои свободы конституційнои, якими є зборы и вѣча. А доказъ того маємо зъ остатныхъ часôвъ на розвязуваню вѣчъ якъ у всхôднôй такъ и въ захôднôй Галичинѣ, — навѣть за критику нинѣшныхъ ординацій выборчихъ, якъ коли-бъ тѣ ординаціи були якимсь вѣчнымъ правомъ Божимъ або природнымъ...

Нѣхто того не докаже, щобы рускій вѣча народнѣ — хто-небудь ихъ скликує и уряджує — мали на цѣли будити пристрасть и ненависть противъ *проклятыхъ Ляхôвъ* — якъ то инсинує Dziennik. На те певно не годнѣ навести польскѣ дневники анѣ одного доказу. На вѣчахъ рускихъ иде о поученье люду о єго правахъ и о єго интересахъ та потребахъ, абы мôгъ пôднестись культурно, політично и економічно, бо жь нѣхто не заперечить, що станъ селянина и маломѣщанина єсть зô всѣхъ бокôвъ нужденный, гôденъ пожалуваня, та що селянинъ и маломѣщанинъ терпитъ сотнѣ кривды, а коли не возьмесь до самопомочи, то зôйде на край руины. Хто може въ тôмъ дѣланю, котре єсть справдѣ officium кождого boni viri, добачувати що-небудь злого? Хиба той, хто не бажає добра людови, хто хоче, щобы вонъ вѣчно бувъ якъ за панщины лише робучимъ инвентаремъ, а не прибравъ нѣколи подобія Божого — не ставъ свѣтлымъ горожанином свѣдомымъ своихъ правъ народныхъ и політичныхъ. Всѣ референты и резолюціи на вѣчахъ рускихъ мають лишь тоту цѣль на метѣ У Dziennik-a се значить „руйнованіе пôдвалинъ ладу суспôльного“ та „анархія“ — але мы тому повиманю єго не дивуємось, бо Dziennik, Narodowa e tutti quanti — то органы касты, котра пôсля историчнои традиціи якъ-разъ хоче мати людъ робучимъ инвентаремъ, та й нѣчо бôльше.

Реферaты и резолюціи на рускихъ вѣчахъ буваютъ троякои натуры: въ справахъ народныхъ, політичныхъ и економічныхъ Въ справахъ народныхъ и політичныхъ Русины домагаютъ ся на своихъ вѣчахъ усего, що веде до національнои и політичнои рôвноправности руского народу на своѣй земли. Упоминатись о права выплываючи зъ законôвъ Божихъ, людскихъ и конституційно державныхъ — се у Dziennik а значить очевидно: будити ненависть до *проклятыхъ Ляхôвъ!* Чому? Бо Dziennik стоитъ за спольщеньемъ Руси и за засадою: pal go w łeb macznąg, niech się nie męczy długo... Въ справахъ економічныхъ Русины домагаютъ ся на своихъ вѣчахъ справедливого розкладу тягарôвъ на всѣ верствы суспôльнѣ, усуненя кривдъ убожшои верствы робучои черезъ несправедливѣ постановы законнѣ та вôдповѣднои опѣки державы й краю такожь для бѣдного люду, такъ само якъ єи въ бôльшôй чи меншôй мѣрѣ мають нинѣшнѣ клясы суспôльнѣ. У Dziennik-a се, розумѣєсь, зновъ — будженье ненависти до *проклятыхъ Ляхôвъ!* Бо Dziennik навѣть не смѣє мати серця для люду — єго серце належить въ цѣлости тôй пани — кастѣ, котра єго надѣляє своєю ласкою.

Не лякаючись перейти навѣть спеціяльно на тематы рефератôвъ та резолюцій на теперѣшныхъ рускихъ вѣчахъ, мы спытаємо тыхъ панôвъ, що такъ дуже дрожатъ передъ розруйнованьемъ пôдвалинъ ладу суспôльного: щô таке зруйнує тѣ пôдвалины? Може реформа выборча? А прецѣнь же само правительство гр. Таффого запроектувало далекосяглу реформу выборчу пôсля пляну міністра Штайнбаха. Не вже-жь панове Таффе и Штайнбахъ справдѣ руйновники ладу суспôльного? — А може аранжеры рускихъ вѣчъ руйнуютъ ладъ суспôльный тымъ, що противлять ся проектованôй внесенями послôвъ Рутовского и Пілята реформѣ закона громадского? Намъ здаєть ся, що якъ-разъ сторонники тои реформы руйнуютъ пôдвалину нинѣшного ладу суспôльного, пôдвалину автономіи громадскои, а рускѣ вѣча стаютъ въ оборонѣ тои пôдвалины! — А може провôдники на рускихъ вѣчахъ руйнуютъ ладъ суспôльный тымъ, що домагаютъ ся справедливои для селяньства реформы закона ловецкого? Може бути, що якъ дикій звѣры перестануть пожирати селяньску худобу и працю рукъ ихъ, тогдѣ ладъ суспôльный перевернесь горѣ ногами. — А може пôдвалины ладу суспôльного розлетятъ ся на трѣсочки, якъ бы привернено громадамъ право презентованя учителѣвъ, або якъ бы законы дороговый та конкуренційнѣ зреформовано на основѣ справедливости, або якъ бы знесено право презенты священникôвъ, якъ знесено право świętej karczmy? Не знаємо, якѣ бы то иншѣ реферaты й резолюціи новѣйшихъ рускихъ вѣчъ, мали на думцѣ Dziennik и Narodowa, бо мы всѣ головнѣ навели, а они [якъ бачатъ нашѣ читателѣ] що резолюція — то пака динаміту пôдъ пôдвалиною ладу суспôльного...

Правда, Dziennik — наразъ opiekun рускаго духовеньства — заговоривъ [nota bene за найбôльшою opiekunk-ою Gazet-ою Narodow-ою] о пропаґандѣ аранжерôвъ вѣчъ въ Жовкви и Дрогобичи противъ духовеньства. На скôлько се правда, видко зъ того, що якъ въ Жовкви, такъ и въ Дрогобичи, а передъ тымъ и въ Стрыю, и въ Жидачевѣ и въ Рогатинѣ рефератами на вѣчахъ подѣлили ся свѣтскѣ Русины зъ духовными и нѣгде не проявила ся нѣяка пропаґанда противъ духовеньства. Въ однôй лишь Жовкви выйшовъ спôръ межи свѣтскими а духовными, але той спôръ зовсѣмъ не бувъ „антіпопôвскій“ [пôсля термінольоґіи нашихъ радикалôвъ], навпаки, критика свѣтскихъ людей [одного зъ інтеліґенціи а одного селянина] стремѣла до того, щобы цѣле духовеньство руске крѣпко держало зъ народомъ.

Накликувати духовеньство, щобы скрôзь дбало про школы, про читальнѣ, про выборы и т. д. — то недовѣріе до духовеньства. А коли мы заявили ся противъ того, щобы на вѣчахъ выводити такѣ споры, то зъ инчихъ оглядôвъ, мѣжь иншими и зъ того погляду, що такій Narodow-ій та Dziennik-и любо вызыскуютъ се для баламученя гадки публичнои и для интриґи. Тожь нехай польске дневникарство не розбиває собѣ головы о вѣру руского хлопа. На скôлько święta karczma и орґіи выборчѣ не захитали въ нѣмъ вѣры, то рускѣ вѣча певно не захитаютъ, бо-жь вѣча навѣть мають на цѣли направити то, що тамтѣ вороги напакостили ..

Въ другôй части своєи статьѣ Dziennik [подôбно якъ и Narodowa] звертаєсь до своихъ читателѣвъ и въ видимôй роспуцѣ, можна-бъ сказати у вôдчаяню, пытає ихъ: „А що-жь мы на те все — на то руйнованье рускими вѣчами найважнѣйшихъ пôдвалинъ ладу суспôльного? Чи стараємось перешкодити тому? Чи маємо бодай понятье о величезности небезпеки та о способахъ противъ неи?“ И вôдповѣдає: „Нѣ, мы спимо... вѣрючи все ще въ згоду двохъ братныхъ народôвъ, брутально вôдпиханѣ вытягаємо все долонѣ до тои згоды, голосимо miłość, а стрѣчаємо ся зъ слѣпою, запеклою ненавистію. Уступства [!!] нашѣ уважаєсь за нѣщо, а натомѣсть по цѣлôмъ свѣтѣ голосить ся про кривды та угнѣтъ народу руского въ Галичинѣ. Кричить ся на польщенье руского люду, а де можна забирає ся безъ огляду для себе polskie dusze.“ Отже Dziennik конець кôнцемъ заповѣдає Русинамъ wojnę zaciętą...

На сю другу частину статьѣ Dziennik-a не потребуємо богато словъ тратити. Кождe слово свѣдчить хиба лишь о тôмъ, що галицкѣ Поляки зъ исторіи своє и нѣчого не навчили ся и нѣчого не забули. Замѣсть щирости супротивъ

Хосенный злочинъ.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

Одного парного вечера въ червни сидѣвъ дядько Коминъ (такъ єго звали мешканцѣ села Санъ-Мартенъ за-для сильного куреня) на лавочцѣ передъ своєю трафікою и пикавъ якъ звычайно люльку. Петро Массонъ, — такъ звавъ ся зъ роду — выслуженый пôдофіциръ, коротавъ свôй вѣкъ, продаючи въ своѣмъ малôмъ крамѣ крôмъ тютюну всѣлякѣ дрôбницѣ. Молодѣ люде, що то радо слухаютъ оповѣдань про вôйны, любувались въ єго споминахъ зъ-пôдъ Сольферіна або зъ часôвъ облоги Парижа, а старѣ поважали єго, бо вонъ не дававъ нѣкому упитись въ своѣмъ крамѣ, кажучи до такого, що єго вже напитокъ розбиравъ: „Но на нинѣ досыть!“

Такъ то сидѣвъ дядько Коминъ того вечера передъ своѣмъ крамомъ; наразъ побачивъ на кôнци дороги священика, котрый по звычаю ишовъ до него купити собѣ табаки. А що оба вже вôдъ давна жили въ дружбѣ то поздоровкавшись присѣвъ священикъ до старого вояка и зачавъ сейчасъ розмову.

Але дядько Коминъ бувъ нинѣ якось мовчаливый. Хочь и якъ выхвалявъ священикъ черешнѣ, вказуючи, що сего року добре зародили, то старый воякъ мовчавъ и выдавалось, мовь бы сегодня священикъ бувъ єму не на руку.

— Отче добродѣю — промовивъ вонъ наразъ — вы нѣколи не бачите мене въ церквѣ, але не гнѣваєтесь за се на мене, бо знаєте дуже добре, що я самъ мовь палець и не можу замыкати мого краму .. Я-жь и побожный, а якъ прийде по мене та зъ косою, то я певно пôшлю по васъ и спокôйно вôйду до неба, бо я не зробивъ нѣчого непростимого. Але одна справа не дає менѣ спокою и вже часто хотѣвъ зъ вами про се побалакати.

— Нѣчо лекшого — вôдповѣвъ священикъ, здивованый поважнымъ тономъ бесѣды дядька Комина — я кождои суботы вôдъ 5 до 6 годины въ сповѣдници...

— Але нѣ, — перебивъ єму инвалидъ — суть хвилѣ, коли пытаюсь, чи сей вчинокъ найгôршій чи найлѣпшій въ моѣмъ житю... Я розповѣмь єго вамъ, отче добродѣю, але вонъ лишить ся при насъ?

— Певно, що такъ, — вôдповѣвъ священикъ — я мовчу и по за сповѣдницею, и єсли розповѣдаючи, можете улекшити вашôй совѣсти, но то...

— Зачинаймо-жь, въ имя Боже — кликнувъ воякъ — .... але подѣя страшна! Но думаю, що вы осудите мене поблажливо.. Но далѣ, я... убивъ одного чоловѣка!

Священикъ ажь пôдскочивъ на лавцѣ, але дядько Коминъ мовь бы сего не бачивъ, лишь спокôйно набивъ собѣ люльку, закуривъ єи, кôлька разôвъ пикнувъ и говоривъ:

— Вже въ 1868 р. бувъ я старымъ воякомъ, бо мавъ тогдѣ 14 лѣтъ службы. Бувъ сержантомъ и такимъ мусѣвъ остати, бо якось нѣколи не йшло менѣ зъ письмомъ. Въ моѣй компаніи бувъ охотникъ, котрого я вôдъ першои хвилѣ полюбивъ Се бувъ гарный молодець, русявый зъ палкими очима; въ єго стати було щось „высшого“ и я сказавъ собѣ зараз: О сей ще зайде далеко!

Людвикъ Паскаль, такъ звавъ ся, бувъ придѣленый менѣ до науки а такъ складно бравъ ся до рѣчи, що за 6 мѣсяцѣвъ мавъ высшу ранґу вôдъ мене. Але сего не давъ менѣ вôдчувати. Вскорѣ ставъ вонъ найлѣпшимъ пôдофіциромъ въ компаніи. Такъ прийшла вôйна въ 1870-ôмъ роцѣ, а всѣ чудувались зъ єго вôдваги пôдчасъ атаку и вôдвороту. Пôдъ Шампінь були бы Прусаки мене раненого полонили, єсли бы не Паскаль, котрый помимо своихъ двохъ ранъ завѣвъ мене пôдъ найгустѣйшимъ градомъ куль до амбулянсу... Чи-жь для того чоловѣка не мусѣвъ я вôддати цѣле моє серце?

Сейчасъ по капітуляціи вонъ вôдвѣдавъ мене и я мôгъ вже тогдѣ ходити, пôдпираючись палицею — и я дуже утѣшивъ ся, побачивши єго поручникомъ, зъ хрестомъ заслуги на грудехъ. Я плакавъ зъ радости. Тажь вонъ вже въ 25-ôмъ роцѣ поручникъ! Чи не мусѣвъ вонъ стати колись ґенераломъ? Єго перенесено до Бордо, а я оставъ ся ще три роки при полку; вôдтакъ взявъ свôй „абшидъ“. Але дорогій Паскаль не бувъ такимъ чоловѣкомъ, щобы мôгъ забути свого давного товариша зъ войска! Що два мѣсяцѣ приходивъ вôдъ него листъ, а въ нѣмъ кôлька крейцарѣвъ на тютюнъ и иншѣ дрôбницѣ.

Такъ минувъ якійсь часъ. Взявши абшидъ, я найшовъ собѣ мѣсце наставника при розкопуваню двôрця зелѣзничого въ Жорі. Одного дня стоявъ я на вôзку мѣжь старымъ зелѣзьемъ, коли наразъ почувъ моє имя. Я оглянувъ ся, передô мною стоявъ поручникъ по цивільному. Вонъ спытавъ заразъ, якъ менѣ веде ся та чи я вдоволеный зъ мѣсця.

— Але чи знаєте, пане поручнику, — сказавъ я, — що нинѣ першій разъ бачу васъ по цивільному?

— Но, любый Петре — вôдповѣвъ — вôдъ нинѣ вже мене инакше не побачишь.

— А то якъ? — поспытавъ я зъ жахомъ.

— Я вже не воякъ, ввявъ свôй абшидъ!

Мене переймивъ жаль. Такій бравый воякъ зъ такими выглядами на авансъ бере абшидъ! То вонъ мусить мати якусь особлившу причину! Вôдтакъ вылѣзъ до мене на вôзокъ и розповѣвъ свою исторію. Женщина!... Я-жь мôгъ того догадуватись! Покинувъ службу задля одной женщины! Въ Тульонѣ, де полкъ Паскаля въ послѣдне стоявъ, залюбивъ ся въ доньцѣ одного професора. А що нѣ вонъ нѣ дѣвчина не мали кавціи 30.000 франкôвъ, а дуже хотѣли подружитись, то вонъ выступивъ и на щастье найшовъ добре мѣсце у одного банкира въ Парижи. Вонъ чувъ ся надзвычайно щасливымъ зъ своєю молодою жѣнкою и запросивъ мене, щобъ єго вôдвѣдати въ малôмъ мешканю на пятôмъ поверсѣ при бульварѣ Батіньоло.

Найблизшои недѣлѣ пôйшовъ я на се запрошенье, а коли побачивъ паню Паскалеву, то змôгъ порозумѣти пристрасть мого поручника. Выглядала мовь ангелъ, а обоє любили ся до нетямки. Молода жѣнка поводила ся зô мною, якъ зъ старымъ другомъ свого чоловѣка, гостила мене якъ найлѣпше, и я бажавъ, щобы тôй парѣ все щастье сприяло.

Шефъ Людвика такъ єго полюбивъ, що по двохъ лѣтахъ взявъ єго за свого спôльника. Теперь ходивъ поручникъ що день на біржу и выгрававъ богато грошей. И въ родиннôмъ пожитю бувъ дуже щасливый.

За чотири роки привела єму жѣнка двоє дѣвчатъ и одного хлопця, пречудныѣ русявѣ дѣти. Теперь вже не мешкавъ поручникъ на пятôмъ поверсѣ, а на першôмъ поверсѣ на бульварѣ Госмана; при ѣдженю услугувавъ намъ служачій. Мене приймали рôвно щиро Людвикъ, жѣнка и дѣти.

Такъ ишло ажь до зимы 1880 року. Ко-

Русинôвъ — вѣчна перфідія. Замѣсть старати ся о правдиву згоду зъ Русинами на основѣ справедливости — вѣчне ятренье выдумками та клеветами, вѣчне вынаходжуванье небувалыхъ „nienawiści“ зô стороны Русинôвъ; абы лишь покрывати свою нетерпимôсть, свои тенденціи вынародовленя Руси — абы мати претекстъ до выповѣджуваня вôйны. Але-жь тои вôйны й не потрѣбно выповѣдати, — она тревае безъ упину, то гамбрнѣйше то тихше, вôдъ столѣть до нинѣшного дня — и доти она не вгасне, доки Поляки не осущать на Руси свого колись въ теоріи такъ красно выголошеного оклику: wolni z wolnymi, równi z równymi. А яка у насъ Русинôвъ нинѣ воля? якй мы Полякамъ рôвнй на своѣй на питомôй земли? Hic Rhodus!

Зъ руху робôтничого.

Коли сего року австрійскй товариства робôтничй розвинули сильну аґітацію за розширеньемъ своихъ правъ выборчихъ и коли та акція обгорнула досыть широко круги упослѣженыхъ въ горожаньскихъ правахъ верствъ суспôльности – проводирѣ вѣденьскихъ стоваришень робôтничихъ загрозили, що готовй зачати загальный страйкъ, если и дальше мѣродатнй сферы будуть поминати мовчаньемъ або легковажити домаганя робôтникôвъ що-до розширеня права выборчого. Резолюцію въ тôмъ напрямѣ поставили австрійскй вôдпоручники робôтничй на сегорôчнôмъ мѣжнародньôмъ конґресѣ соціялістичнôмъ. Справа загального страйку притихла була на якійсь часъ, коли гр. Таффе выступивъ зъ проектомъ реформы выборчои — теперь же по усуненю кабінетомъ кн. Віндішґреца реформы выборчои на дальшій плянъ, справа загального стрейку зачинае знова живѣйше обговорюватись въ кругахъ робôтничихъ, а навѣть послѣднои недѣлѣ втягнено ей пôдъ дискусію на публичныхъ зборахъ вѣденьскихъ робôтникôвъ.

На зборахъ робôтникôвъ другои дѣльницѣ вѣденьскои д-ръ медицины Еленбоґенъ поясниvъ збранымъ близше справу загального страйку. Въ такôмъ страйку — говоривъ вôнъ — не йде о то, щобы и послѣдный робôтникъ заложивъ руки, лишь треба перевести страйкъ въ найважнѣйшихъ галузяхъ промыслу, такъ, щобы далась вôдчути въ промыслѣ австрійскôмъ застоя. До тыхъ найважнѣйшихъ галузей промыслу зачисляють ся робôтники копалень, робôтники при вытворюваню средствъ поживы, робôтники ґазовй и служба при комунікаціяхъ. Иншй галузи идуть на другій плянъ, бо они не заспокоюють безпосередныхъ потребъ. Треба рôвножь зважити и на прикметы поодинокихъ краѣвъ коронныхъ що-до промыслу и въ тôмъ взглядѣ н. пр. цѣлкомъ байдужне, чи въ страйку возьмуть участь Каринтія и Тироль. Рôвножь не треба до такого страйку великихъ сумъ грошевыхъ, бо страйкъ мусить бути полагодженый якъ найскорше; загальный страйкъ, якій тревавъ бы кôлька мѣсяцѣвъ цѣлкомъ неможливый, бо его не выдержали бы нѣ промысловцѣ нѣ робôтники. Тожь теперь розходить ся о се, чи згаданй галузи промыслу достаточно орґанізованй и готовй на страйкъ Що-до сеи послѣднои квестіи, то треба ей рѣшучо притакнути, а навѣть що бôльше: загалъ робôтникôвъ напираe на бôльше енерґічнй средства. Инакше рѣчь маe ся зъ орґанізацією, котра, якъ выказавъ послѣдный конґресъ, ще не розвинулась достаточно, хочь вилывъ партіи засягнувъ бôльше анѣжь 31.000 робôтникôвъ. Орґанізація робôтникôвъ по копальняхъ въ Чехіи и Стиріи знаменита, не така вже на Моравѣ; орґанізація вѣденьскихъ робôтникôвъ при ґазѣ и комунікаціяхъ що разъ бôльше крѣпшае. Зъ-помѣжь робôтникôвъ при продукціи средствъ поживы лишь рѣзники не мають найменшои орґанізаціи — Міністерство кн. Віндішґреца закôнчивъ д-ръ Еленбоґенъ — хоче вôдложити рѣшенье квестіи реформы выборчои, доки цялого загалъ робôтникôвъ мусить заходитись теперь коло своеи орґанізаціи, щобы вкôнци зааранжувати загальнй страйкъ. Тою справою займуть ся основно найблизшй сходины австрійского соціялістичного товариства робôтничого.

Сей плянъ акціи, представленый д-ромъ Еленбоґеномъ, пôдпавъ сильнôй критицѣ деякихъ робôтникôвъ, котрй хотѣли бы братись чимъ скорше до „дѣла“. И такъ робôтникъ Файґль назвавъ пляны д-ра Еленбоґена утопією. Провôдники партійнй кинули що правда въ масы окликъ ґенерального страйку, але не зробили нѣчого въ тôмъ напрямѣ. Провôдники самй ще не знають ясно, що они властиво хотять. Провôдники не повинни кидати въ масы „великй слова“, если тй слова не мають стати метою, до котрои змѣряeсь

Д-ръ Еленбоґенъ взявъ провôдникôвъ соціялъ демократичнои партіи въ оборону передъ закидами та вказавъ на се, що на цирiхскôмъ конґресѣ запала ухвала, щобы въ справѣ орґанізациі загального страйку выждати ухвалы, яка западе на зборахъ австрійскихъ соціялъ-демократôвъ.

На тôмъ скôнчились зборы робôтникôвъ, а зъ нихъ выходить ясно, що круги робôтничй на серіо думають про загальный страйкъ.

Але ще й другій характеристичный обявъ въ руху робôтничôмъ — именно що-разъ бôльшій роздоръ и розладъ мѣжь двома фракціями соціялъ-демократôвъ, именно мѣжь т. зв. „независимыми“ а властивыми соціялъ-демократами, або якъ ихъ глумливо называють „офіціяльными“. Образецъ тыхъ противныхъ напрямôвъ далъ мѣжь иншимъ такожь зборы товариства независимыхъ „Будучнôсть“, якй вôдбули ся у Вѣдни сеи недѣлѣ на Марґаретенъ На зборахъ явили ся по половинѣ сторонники обохъ фракцій и длятого вывязалась жива полеміка при обговорюваню предмету зборôвъ: „Блудней науки соціялъ-демократіи“.

Референтъ Малешіцъ пояснивъ, що мѣжь „офіціяльными“ а „независимыми“ велика рôзница поглядôвъ якъ що-до выбору средствъ ведучихъ до цѣли такъ и що-до плану, якій маe бути устрôй суспôльности въ будучности. Се похибка соціялъ-демократôвъ, если они вѣрять въ то, мовь бы політичною и парляментарною борбою можна було звалити панованье буржоазіи; се може стати ся лишь осягненьемъ економічнои силы и власти. Намѣрена соціялъ-демократією диктатура пролетаріяту рôвно-жь не буде нѣчимъ иншимъ якъ верховодствомъ поодинокихъ особъ надъ загаломъ. Диктатура буде супротивъ опôрныхъ елементôвъ такъ само деспотично поступати, якъ теперь дѣe ся зô стороны маючихъ власть. Соціялъ-демократія бажае державы на демократичнôй основѣ зъ такъ званымъ панованьемъ людовымъ, се значить панованьемъ бôльшости надъ меншостію, а що нѣколи меншôсть добровôльно не пôдчинить ся супремаціи бôльшости, то и соціялъ-демократична держава, такъ само якъ теперѣшна, мусить хапатись за насильство. Тожь соціялъ-демократія есть реакційною партією. [На се роздались грôмкй заперечуваня и оклики: Но а що вы зробите?] Малешіцъ: Мы противставимо кождому верховодству анархію. Въ соціялъ-демократіи пануe крайный централізмъ; проводирѣ ей не хотять устроити загального страйку для выбореня осьмигодиннои працѣ деннои лишь за-для якогось „нужденного права выборчого“. Если говорить ся, що загальне право голосованя есть средствомъ до аґітациі, то треба замѣтити, що тымъ ведесь аґітацію за парляментаризмомъ и зводить ся пролетаріятъ до того, щобы вôнъ выпрошуваvъ собѣ права и чогось надѣявъ ся вôдъ парляменту. А таке поступованье чейже не есть революційнымъ.

Робôтникъ Аліна (офіціяльный) бачить, що независимй знають лишь критикувати соціялъ-демократôвъ, але самй не вмѣють подати дорогу, яка веде до высвободженя пролетаріяту. Соціялъ-демократія не хоче бути тымъ крôликомъ, на котрôмъ мали бы выпробуватись репетірнй карабіны; она провадить борбу звôльна, але невно. — Робôтникъ Зільберберґъ (рôвножь офіціяльный) поважився закинути независимымъ, що они зъ особистого интересу ширять роздоръ и замѣсть честными средствами ведуть борбу фразами.

Розумѣeсь, що и независимй не жалували вôдповѣдей, а одинъ зъ нихъ сказавъ, що справдѣ не сумнѣвае ся о честности масъ, оплачуючихъ аґітацію, але сумнѣвае ся о честности проводирѣвъ соціялъ-демократіи.

Полеміка зачала прибирати острѣйшій тонъ и зборы закôнчились тымъ, що зъ кождои фракціи промовляло по одному бесѣдникови, розумѣeсь, середъ протестôвъ противнои партіи. Вкôнци на вôдходѣ соціялъ-демократы заспѣвали „нѣсню працѣ“ и пôднесли оклики въ честь соціялъ-демократіи, а независимй вôдспѣвали марсилiянку и пôднесли оклики, що правда, спорадичнй, въ честь анархіи.

Дописи „Дѣла”

Зъ-пôдъ Самбора.

[Будова церкви въ селѣ Ваневичахъ.]

Споглядаючи на що-нно докôнчену величаву мурованy церковь, котра на горбочку що-надъ селомъ нашимъ взносить ся и своими кôпулами, бляхою крытыми до неба вказуe та мовь кличе до насъ: тамъ идѣть бо тамъ ваша цѣль, тамъ ваше щастье — споглядаючи на той величавый храмъ Божій, що неначе велить-сторожь нашихъ хатъ пильнуe — якъ щасливй чуемо ся мы, що вôдъ 60 лѣтъ церкви не мали, якъ горяча молитва мусить илысти зъ сердець нашихъ до Всевишнього за добродѣявъ, що намъ бѣдакамъ допомогли прийти до такъ великои утѣхи. Не менше чуемо ся такожь зобовязаній прилюдно зложити нашу подяку на сѣмъ мѣсци всѣмъ тымъ добродѣямъ, що не проганяли нашихъ колектантôвъ — бо були и такй — але охотно ленту свою докинули на дѣло Богу и народови угодне. Передъ шести роками була у насъ правдива руина! Будова церкви, на котру ще въ р. 1831 ц. к. камера фундаменты на великй розмѣры заложила и занехала, вымагала еще 12.000 зр., щобъ ей укôнчити; будынки парохіяльнй необгороженй валили ся, ба и школы у насъ не було! Словомъ пустка, котрôй вôдповѣдала и пустка въ нашôй кишени. Страхомъ для насъ бувъ новый парохъ, що мавъ по смерти попереднього настати, на гадку, що треба будынки и церковь ставити та величезнй тягары поносити.

Цѣла наша парохія числить ледви 1000 душъ руского обряду — та ще самыхъ бѣдакôвъ. Бо и якъ може народъ добре мати ся, если въ селѣ 40 родинъ жидôвскихъ, що на насъ своимъ способомъ спекулюють, и если четвертина ґруntу давно въ ихъ рукахъ. А тутъ и патрона нема! Жидокъ купивши коршму вôдъ камеры, вартости 500 зр, вѣчно рекурсуe и вже вôдъ 36 лѣтъ анѣ крейцара зъ тои стороны на конкуренцію не впало. И куды-жь намъ бѣдакамъ було братись до такъ великои и коштовнои будовы церкви! Але Богъ ласкавый! Той намъ допомôгъ, бо давъ намъ попереднього ревного душпастыря б. п. П. Денищака котрый потрафивъ своимъ заходомъ муры церкви, хоть лишь въ части пôдъ дахъ звести, а потôмъ, що давъ намъ ще ревнѣйшого, бо молодшого и живѣйшого теперѣшнього пароха.

Нинѣ Ваневичѣ зъ котрыхъ недавно кождый высмѣвавъ ся, мовлячи, що се село лише въ коршмахъ любуe ся и шинки будуe — можуть повеличатись церквою, якои рѣдко де можна побачити, школою красною, котра вже три роки стоить и радостію родичей наповняe, коли они бачать, якъ ихъ дѣточки пôдъ розумнымъ проводомъ отця духовного добре катехизмъ знають и службу Божу спѣвають. Нинѣ и мешканье о. пароха, котре перше мовь буда выглядало, и будынки економічнй зреставровани та мило намъ подивитись на нихъ, бо все въ взорцевôмъ ладѣ, ба що найважнѣйше, що и мы парохіяне задивляючись на мудру господарку свого панъ-отця, користаемо зъ тои для насъ науки. Давне піяньство зникае, настае тверезôсть и спокôй, а коли бы лишь не такъ части злй роки, то громада дôйшла бы и до добробыту, а жиды бы ще гôрше экапцанѣли якъ доси.

Но щобъ и другимъ показати, якъ собѣ помочи и замѣсть деревянои ниськои и темнои церковцѣ, повазѣ Божôй одвѣтный храмъ побудовати, пишемо отею допись, а вы прочитавши, побачите, що то може ревный священникъ въ громадѣ, тай чи маемо мы нашихъ душпастирѣвъ, котрй о наше добро и повагу старають ся, презирати, переслѣдувати, чернити, имъ недовѣряти и ихъ повагу пôдкопувати.

Коли передъ шести роками нашъ священникъ обнявъ парохію, бачили мы самй, що нема ему де мешкати а ще бôльше нема въ чôмъ господарити, бо все упало, и мы ухвалили, числячи якъ найскупнѣйше, 1.200 зр. на реставрацію будынкôвъ, се значить половину зъ кволы инжиніромъ въ кошторисѣ почисленои. Отець парохъ приставъ на се не опираючись. Но щобы еще намъ улекшити, выробивъ позичку у выдѣлѣ повѣтовôмъ зъ Фонду громадского въ квотѣ 1.000 зр на 10 лѣтъ безъ проценту. Такимъ чиномъ будынки парохіяльнй зреставровань уже передъ 4 роками, хоть люде доси неповныхъ 300 зр. зложили. Ба навѣть, щобъ громаду не обтяжати, поставивъ собѣ о. парохъ своимъ коштомъ велику о двохъ бôискахъ стодолу. — На будову церкви выстарали ся зновъ о. парохъ лишь своимъ трудомъ и заходомъ дозволенье ц. к намѣстництва на збôрку добровôльныхъ датковъ по цѣлôй Галичинѣ. И самй заняли ся веденьемъ сего дѣла, що ихъ немало труду и здоровля коштувало. Але-жь за те приспорали на будову 4.271 зр Крôмъ того постарались такожь у выдѣлѣ повѣтовôмъ о позичку 1.500 зр. безъ проценту на 5 лѣтъ — и за те нинѣ стоить величавый храмъ Божій! — И школу допомогли намъ о. парохъ побудувати, якъ своею мудрою радою такъ и що робити и куды кинутись, щобъ роздобути потрѣбнй до того грошѣ — рôвно-жь и тымъ, що и самй зъ церковныхъ грошей 300 зр. на будову школу выпозичили. — Своимъ теплымъ словомъ потрафили они парохіянъ загрѣти до жертволюбивости, и за тыхъ шесть лѣтъ справили до церкви рѣчей вартости до 500 зр. Бо и тутъ була пустка! — Не забуваютъ они и про просвѣщенье парохіянъ. Спонукали своимъ вилывомъ, радою и позичкою потрѣбнои квоты до закупна коршмы въ дочернôмъ селѣ Морозовичахъ та заснованя тамъ читальнѣ и крамницѣ громадскои. И мы твердо вѣримо, що и у насъ ще дôмъ громадскій зъ канцелярією и читальнею стане.

Тому-жь складаемо нашому парохови о. Н. Боберскому сердечну подяку и просимо Бога, щобъ довго а довго мôгъ дѣлати въ добро нашои громады.

Рада громадска, члены комітету и провізоры въ Ваневичахъ.

Андрей Мендакъ, Гриць Сарахманъ радный, Иванъ Бѣлакъ радный, Гриць Шеховичъ радный, Гриць Герчановскій, Кость Цѣта радный, Лесько Сидоракъ начальникъ, Иванъ Бѣляньскій радный, Иванъ Запотоцкій, Михайло Герчаньскій, Иванъ Монько, Иванъ Бабирôдъ, Томко Сарахманъ, Иванъ Федикъ, Михайло Семашь секретарь и радный.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пôсля звычаю складали оногды въ Будапештѣ члены ліберального сторонництва свои новорôчнй желания презесови кабінету и міністрамъ. Въ имени сторонництва промовивъ Десідерій Перчель до президента міністрôвъ Векерлього: Сторонництво хоче заявити щире признанье за дѣяльнôсть въ житю публичнôмъ и за успѣхи въ минувшôмъ роцѣ. Правительство додержало обѣцянки що-до пріпціпіяльнои части своеи програмы а именно що-до квестій церковно політичныхъ. Предложенье тыхъ проектôвъ — говоривъ бесѣдникъ — наповняe

---

ли я якъ звычайно обѣдавъ у поручника першои недѣлѣ въ грудни, замѣтивъ, що вôнъ бувъ незвычайно розсѣяный и прикусувавъ задумчиво кôнцѣ вусôвъ.

— Що тутъ стало ся? — думавъ я, вôдôйшовши. – Дѣти его ростуть здоровй, его жѣнка такожь ще така гарна, чи може его интересы не идуть вже такъ добре? Зъ грôшми якось завсѣгды таке лихо.

Коло 10-ои годины вечеромъ обôйшовъ я зъ лѣхтарнею въ руцѣ дворець и вернувъ скоро назадъ до моеи деревлянои буды, бо на дворѣ було студено и вохко. Наразъ потягнувъ хтось за дзвôнокъ. Хто се мôгъ бути? Я отворивъ и при свѣтлѣ моеи лѣхтарнѣ пôзнавъ заразъ поручника, затуленого въ свôй кожухъ. Ахъ, я заразъ знавъ, що мусѣло стати ся щось незвычайного.

— Массоне! — закликавъ остро, — можешь зô мною пôйти... але заразъ?

— Чому нѣ!.. Заразъ! — вôдповѣвъ я не надумуючись.

— Можешь вôдôйти... на двѣ годины!... такъ, щобы сего не знали?

— Дуже легко! Я-жь тутъ самъ. Хто мною клопочесь?

— Добре, то ходи!... Згаси лѣхтарню, замкни дверѣ и ходи за мною.

Я очевидно послухавъ, але не причувавъ нѣчого доброго. Вôнъ такъ скоро ишовъ, що я ледво змôгъ наспѣти.

Мы йшли здовжь берегôвъ ажь до австерлицкого моста. Вôнъ не говоривъ нѣ слова; я часомъ дививъ ся трѣвожно на него зъ боку. Менѣ впавъ его замѣтный видъ и я хотѣвъ его вже пытати, але не смѣвъ.

Коли мы переходили по-при галѣ зъ виномъ, пробормотавъ вôнъ крôзь зубы:

— Ты втомивъ ся? Чи зможешь ити ажь до Esplanade des Invalides? Тамъ маемо дѣло.

— Якъ далеко схочете, пане поручнику.

Тои дороги я нѣколи не забуду. Мы майже нѣкого не стрѣчали, така була негода. Часомъ переѣхавъ оподалѣкъ якій омнібусъ и се було все, що мы чули. Вкôнци прийшли мы на есплянаду.

Паскаль утомленый упавъ на лавку.

— Сѣдай — сказавъ до мене.

Коли я сѣвъ коло него, вхопивъ мене за руку; его рука була зимна якъ лѣдъ.

— Ты любишь мене, правда?

— Певне! та-жь се розумѣe ся само собою. Длячого такъ пытаете?

— Бо хочу вôдъ тебе щось великого.

— Говорѣть!

— Слухай, я зруйнованый!

Мовь ударъ штилету вразили тй слова моe серце.

— Пропащій!.. и безъ ратунку! Длячого я не оставъ бѣднымъ офіциромъ, що по заплаченю харчу и мешканя маe лише 20 франкôвъ въ кишени. Подумай, мôй спôльникъ, Кільманъ, се негôдникъ, вôнъ надуживавъ мого пôдпису, замотавъ мене въ спекуляціи, такъ, що за 2 мѣсяцѣ все завалить ся надъ моею головою. Тогдѣ я збезчещеный.

Я що йно не зômлѣвъ.

— Я бувъ лише слабодушнымъ — говоривъ вôнъ дальше по якôмсь часѣ — а не злымъ Зруйнованый... Зруйнованый!.. Але будь спокôйный, Массоне, твôй поручникъ не збанкротуe. Коли менѣ Кільманъ нинѣ описавъ по правдѣ наше положенье повне розпуки, то я прийшовъ домôвь и хотѣвъ собѣ кулею лобъ розбити.

— Вы хотѣли себе застрѣлити?

— Чи-жь ты хотѣвъ бы, щобы твôй поручникъ бувъ увязненый, збезчещеный, вылученый зъ почетнои леґіи? Нѣ, менѣ не лишаe ся нѣчого иншого, якъ куля въ лобъ. Если менѣ вôдмовишь о що тебе прошу, то пôйду до дому и стрѣляю себе въ правый високъ.. Умру зъ гадкою, що лишаю на свѣтѣ жѣнку и трое дѣтей безъ одного су.. Ну, сего болю, любый Массоне, можешь менѣ ощадити!

Я гадавъ, що вôнъ збожеволѣвъ и спытавъ себе: – Въ якій способъ?

— Вôдъ кôлькохъ лѣтъ – говоривъ вôнъ тихо дальше — перейшло богато грошей черезъ мои руки Я не щадивъ, бо гадавъ, що такъ буде йти дальше А впрочôмъ се-жь такъ солодко, окружати своихъ любыхъ всѣмъ достатками! Але я бувъ бодай на стôлько осторожный, що обезпечивъ свое житье въ користь жѣнки. Если умру природною смертію.. самоубійство тутъ выключене... то моя жѣнка одержить 100.000 франкôвъ. Теперь слухай!.. Ось нôжь... бери!.. Даю тобѣ мôй годинникъ и мою мошонку.. Ты пробѣшь менѣ серце... Вôдтакъ розорвешь мою одѣжь, якъ бы мене обрабовано.. а тогдѣ втечешь якъ найскорше домôвь! Але не забудь кинути ножа! Завтра найдуть тутъ труна обрабованого и моя жѣнка маe хлѣбъ... Я знаю добре, що обманюю товариство, але оно маe ще досыть грошей, а я зъ Богомъ якось полагоджусь.. Для тебе се легка рѣчь.. Хочешь зробити сю прислугу твому старому поручникови?.. Массоне, розумѣешь мене?

Очевидно, я его розумѣвъ! Морозъ перенявъ мене до кости. Убити его моею рукою! Мого поручника! Мого одинокого приятеля! Нѣ... нѣ! Нѣколи не мавъ бы я вôдваги до того! Але вôнъ взявъ мене за руку, моливъ мене, плакавъ. Нещастный добре знавъ, що я вкôнци под... ся. Казавъ, що передъ жѣнкою удавъ бôль головы и що выйшовъ нѣбы на довшій прохôдъ... Чи-жь не мôгъ легко лучити ся нôчный нападъ... И зновъ благавъ и просивъ... ажь я подавъ ся...

Ахъ, въ послѣдне стиснувъ я ему руку, поцѣлувавъ его а тогдѣ... вбивъ нôжь просто въ его серце и утѣкъ, якъ бы на менѣ загорѣлась одежа... На краю моста Консерґъ кинувъ я нôжь, годинникъ и мошонку въ рѣку, побѣгъ домôвъ и плакавъ цѣлу нôч.

Стало ся, якъ сказавъ. Гадали, що тутъ лучило ся убійство за-для рабунку и панѣ Паскаль одержала суму, зъ котрои могла жити и дѣти выховувати. Лише видъ жѣнки, котру я зробивъ вдовою, стискавъ менѣ серце. Якъ страшно менѣ було, коли дѣти обôймали мене, якъ и перше и цѣлували менѣ руку, котра ихъ вôтця убила! Сего не мôгъ я перенести. Коли менѣ тутъ дали трафіку, приймивъ я ей заразъ, щобы не бачити бôльше дѣтей. Пишу до нихъ деколи и знаю, що не зле имъ дѣeсь. Прецѣ мôй злочинъ помôгъ имъ!

Але коли въ ночи не можу спати, то пытаю себе завдно, чи добре я зробивъ чи нѣ? А все-жь таки я не мôгъ бы бувъ вôдмовити приятелеви сеи прислуги, и се зновъ мене успокоюe. А якъ вы про се гадаете, отче духовный?

Священникъ подумавъ хвилю, вôдтакъ сказавъ:

— Если-бъ вы були при сповѣдници, сказавъ бы я: „Жалуй за сей учинокъ, бо заповѣдь каже: Не убій!“ Але тутъ подаю вамъ руку и кажу: „Вы гарный чоловѣкъ“.

Священникъ вôдôйшовъ. Але тй слова зробили Массонови приемнôсть и задумчиво поглянувъ вôнъ на чудове небо засѣяне звѣздами та сказавъ до себе:

„Чи добре я зробивъ? Здаeть ся такъ!“

насъ всѣхъ не лишь великою радостію, але велить намъ всѣмъ надѣятись, що тѝ, котрѝ тôй програмѣ вôдмовляли принціпіяльнои основы и уважали ѓи маневромъ тактичнымъ, пересвѣдчили ся, що правительство не лишь поставило програму въ границяхъ можливости на основѣ пріндипіяльнôй, але що переведена ѓого бажає и до того має силу и здôбнôсть. Иншій знатный успѣхъ зазначуєсь въ тôмъ добутку, що выконуванье найвысшои службы при коронѣскôмъ дворѣ поручено выключно угорскимъ магнатамъ. Такожь знатнѝ реформы и въ инших напрямахъ. Много зроблено для пôднесеня арміи и розвитку оборонны краевои, якъ се признавъ нѣмецкій цѣсарь на сегорôчныхъ маневрахъ. Буджетъ ухвалено пôдъ конець року и длятого сего року може парляментъ занятись реформами. Вкôнци згадавши про ту обставину, що вôдносины монархіи до всѣхъ заграничныхъ державъ суть якъ найдружнѣйшѝ, запевнивъ правительство о непохитнôмъ довѣрю свого сторонництва.

Президентъ міністрôвъ Векерлѐ подякувавши за завлене довѣре, подавъ короткій поглядъ на дѣяльнôсть правительства. Правительство пôдготовило церковно-політичнѝ квестіѣ въ тôмъ дусѣ, въ якôмъ ихъ переказала традиція зъ пошанованьемъ засадъ, пôсля котрыхъ не дразнило вѣроисповѣдань, не заколотило правъ церкви, але противно хоче вытворити новѝ сильнѝ валы охоронни для правдивои свободы релігіи и совѣсти та для мирнои згоды. Небавомъ покаже ся, що правительство додержить приреченя и що-до реформы адміністрації. Вскорѣ вже зредложить законъ о ординаціи громадскôй. Забезпечена ситуація и миролюбнѝ вôдносины заграничнѝ роблять можливымъ звернути цѣлу дѣяльнôсть на управильненье внутрѣшныхъ вôдносинъ на бôльшѝ розмѣры. Мы живемо не въ часѣ бажань, але въ часѣ дѣлъ, въ котрôмъ кладемо угольный камѣнь для институцій, якѝ мають обезпечити будучнôсть народа. Супротивъ тенденційныхъ вѣстей о мнимыхъ непорозумѣняхъ и змѣнахъ въ складѣ кабінету заявивъ Векерле, що правительство буде крѣпко, невтомимо и рѣшучо уживати оружія, гôдного великихъ идей, для ихъ здѣйстненя. Правительство буде завсѣгды высоко держати стягъ ліберализму и буде ѓо нести напередъ, яко символъ певнои побѣды. Въ случаю, если бы борба була потрѣбна, перебуде ѓи зъ гôдностію. Правительство має довѣре до силы правости опінін публичнои Угорщины. Вôдповѣдь міністра выкликала велике вражѣнье и була грôмко оплескувана.

— —

Polit. Corresp. звѣщають, що въ Парижи слѣдять дуже бачно за місією католицкого епископа тираспольского Зерра, котрый має на цѣли усунути деякѝ непорозумѣня мѣжь Россією а Ватиканомъ. Въ дипльоматичныхъ кругахъ Парижа говорять, що французке правительство заходить ся коло полѣпшеня вôдносинъ мѣжь Ватиканомъ а Петербургомъ. Вôдносины, що мабуть були дуже напружени въ серпни минувшого року, полѣпшили ся трохи, бодай що-до формы, въ наслѣдокъ вымѣны листôвъ мѣжь папою а царемъ. Що-до сути рѣчи не можна зазначувати нѣякого поступу на дорозѣ порозумѣня мѣжь Ватиканомъ а россійскимъ правительствомъ. Ватиканъ має обставати при своихъ жиданяхъ що-до користнѣйшого положеня католицкои церкви въ Польщи, а въ правительственныхъ кругахъ французкихъ высказують надѣю, що царь згодить ся на уступства, котрѝ бодай въ части вдоволять бажаня папы.

Вôдозва.

Панове Громадо!

Чи одна вже чорна туча прогула надъ рôдною краиною; чи оденъ ворогъ нищивъ городы и села ѐи; була, була тота лиха бувальщина — темна, чорна, якъ нутро курганôвъ, въ котрыхъ спить доля-воля наша, — мимо того нашь нарôдъ, нашь людъ оставъ въ живыхъ и жити буде. Побôчь скорбныхъ снѣвôвъ жалобы, що чайками-скиглицями лѣтали по всѣй Руси-Украинѣ; побôчь похоронныхъ дзвонôвъ ридання гудѣвъ таки голосный псаломъ правды и волѣ, що „не вмерла Украина“, звѣщавъ будучôсть люду... А людъ — той людъ въ кайданы забитый, вѣривъ, що „встане правда, встане воля“ „й усмѣхнеть ся заплакана Мати“... людъ — осмѣявъ лихо!... и такъ крôзь сумну исторію могилъ тече-пронизуєсь чарôвный ручай гумору. Оцей гуморъ розбивавъ усяке горе, проганявъ плюгавѝ зморы вôдчаю, додававъ гарту, силы мушкуламъ рôдныхъ братôвъ. Поляки мали свою шляхту, своихъ панôвъ дукôвъ, що вôдъ часу до часу стрѣляли дотепами, часто й такими, що другихъ слабшихъ болѣли, — у насъ брагъ хдѣборобъ або козакъ-очайдуха складавъ смѣховинки на „дурного бѣса“, що його погубити бажа', та не втне вражій батько, компонувавъ снѣванки веселй-веселй, ажь стенъ реготавъ ся, коли гукнути було. И позбстало того клейноту багато багато пôдъ соломяною стрѣхою, въ устахъ народныхъ блищить вôнъ въ непорочныхъ серцяхъ люду.

Менѣ прийшла думка тай охота збирати тіи перлины рôднього гумору й выдавати опôсля мѣсячникъ пôдъ заголовкомъ „РУСКА ГУМОРИСТИКА“. Поговоривъ я въ тôй справѣ зъ многими нашими письмовцями та рѣшивсь вкôнци попровадити задумане дѣло при помочи щирои рускои Громады.

Тото выдавництво мѣстити-ме въ собѣ а) чисто народнѝ рѣчи, якъ: Гумористичнѝ казки, жартобливѝ оповѣдання сатиричнѝ байочки, дотепнѝ приповѣдки, пословицѣ, тезы, веселй снѣванки, вѣючй щирымъ природнымъ, незакрашуваным гуморомъ — та

б) оригінальнѝ творы нашихъ письмовцѣвъ, якъ: Жартобливѝ оповѣданя, новелькы, пригоды зъ житя, нѣсонькы, сатиричнѝ снѣвы, дрôбнѝ сатиры и пр.

Менѣ хотѣлось бы щире хоть трохи розрухати нашихъ письмовцѣвъ, щобъ кинулись и на поле гумористики, а то рѣдко коли що веселе прочитаєшь у нашихъ часописяхъ. А здалось бы на такѝ часы .. хорошѝ.

Поки-що прошу Впов. Родимцѣвъ уклôнно, щобъ присылали менѣ такъ оригінальнѝ статьѣ, якъ и чисто народнѝ рѣчи, котрѝ мати-муть стôйнôсть літературну. Помагайте, Панове Громадо, чимъ хто може, пôзнавати-мемо й зъ того боку душу нашого роду... И теперь часомъ навинесь хвилька смутна-невесела, налягнуть турботы серце, запоморочать душу — а тодѣ прочитавшь рѣчь щиро-веселу то и засмѣєшь ся и радѣще стане на думцѣ.

Проспектъ и услôвя предплаты оголошу пôзнѣйше. Поки що поручаю редакційну теку ласкавôй памяти нашихъ письмовцѣвъ и щирои рускои Громады. Статьѣ прошу слати на адресу:

Сильвестеръ Яричевскій,
студентъ фільософіи, Львôвъ тов. ак. „Ватра“,
ул. Вôрменьска ч. 2.

[Прошу инчѝ Хвальнѝ редакціи о повторенье вôдозвы.]

НОВИНКИ.

— **Украиньска трупа Деркача в Парижи** До нѣмецкихъ дневникôвъ доносять, що трупа Деркача перебуваючи въ Парижи подѣлилась супротивъ складки уладженои редакцією Figara на двѣ части: одни хотять приймити зложенѝ грошѐ и вернути до дому, натомѣсть другѝ хотять ще спробувати щастя на провінціи. Власти вôзвали директора Деркача выказатись, чи має достаточнѝ средства грошевѝ на удержанье труны. Въ противнôмъ случаю всѣ будуть вôдставленѝ до Россіи на коштъ россійскои державы.

— **Якъ розумѣє лихву касаційный трибуналъ.** Купця С. Шайнбаха зъ Добромиля обжаловано, що вôнъ въ 36 выпадкахъ допустивъ ся лихвы супротивъ людей, котрымъ позичавъ грошѐ. Выставлене свѣдоцтво староства назвало Шайнбаха „систематичнымъ глитаемъ, котрый, яко лихваръ першои степени, вызыскуе заводово доохрестне населенье“. При розправѣ показалось, що въ 29 выпадкахъ наступило задавненье, а за 7 выпадкôвъ засуджено его на 5 мѣсяцѣвъ острого арешту и 1000 зр. грошевои кары. Въ наслѣдокъ зажаленя неважности вôдбула ся розправа передъ трибуналомъ касаційнымъ. Обжалованого боронивъ д-ръ Генігсманъ и пôднѣсъ, що засудженье Шайнбаха було безосновне тому, що вôнъ нѣколи не застерѣгавъ собѣ вынагороды при удѣлюваню кредиту, а доперва лишь тогдѣ жадавъ вынагороды, коли ему сплачувано довгъ. Трибуналъ прихиливъ ся до выводôвъ оборонця и знѣсъ выроκъ, мотивуючи тымъ, що „лихва заходить ажь въ тôмъ случаю, если удѣляючій кредиту застерѣгае собѣ заразъ при позичцѣ грошей высокій процентъ, але не тогдѣ, коли жадае вынагороды вôдъ довжника при обчислованю грошей.“

— **Рада шкôльна краєва** затвердила до ужитку пôдручникъ: „Друга книжка рахунκова для учевиків шкіл народних“. Цѣна примѣрника 16 кр. або 32 гелерôвъ.

— **Збôльшенье посадъ при дирекціи скарбу.** Gazeta urzędnicza довѣдуєсь зъ добре поінформованого жерела, що п. Корытовскій перебуваючи кôлька днѣвъ у Вѣдни предложивъ міністерству проектъ збôльшеня краевои дирекціи скарбу о двѣ посады старшихъ совѣтникôвъ, дальше проектъ перенесеня всѣхъ начальникôвъ повѣтовыхъ дирекцій скарбу до ранґи старшихъ совѣтникôвъ и сталого усистемізованя тыхъ посадъ въ зраданôй клясѣ ранґи.

— **Въ Высоцку** повѣга брôдского — якъ звѣщуе Kurj Lwow. — панує вôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ страшна шкарлятина и діфтерія. Вымерло кôлькадесять дѣтей, денно буває неразъ по три похороны. Лѣкаря нема въ мѣсци. Бѣдни селяне не можуть собѣ дати рады. Краевый протомедикъ повиненъ розлянути сю справу и выслати тамъ лѣкаря на часъ епідеміи.

— **Змѣны въ старостваχ.** Міністеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ совѣтника намѣстництва и старосту Юліяна Прокончица зô Львова до Залѣщикъ, а старостôвъ: Евгенія Лаховского зъ Залѣщикъ до Лимановои, Антонія Пуницкого зъ Мостискъ до Старого мѣста, Іосыфа Гарасимовича зô Львова до Турки, д ра Игнатія Дембовского зô Львова до Мостискъ. Кромѣ того призначено новоименованыхъ старостôвъ: Зд. Гешперта для Нового Торгу, Леопольда Гендріха для Ниська, Людвика Бернацкого для Камѣнки. Староста Іосифъ Волошиньскій зъ Лимановои покликаный до служby при намѣстництвѣ, а секретареви намѣстництва Юліяновi Кукуревичовi поручено управу староства въ Гусятинѣ.

— **Львôвъ въ цифрахъ** Мѣске бюро статистичне у Львовѣ выдало два томы статистичныхъ вѣдомостей, зъ котрыхъ выймаемо кôлька цѣкавыхъ датъ. Що до приросту людности Львôвъ розвивавъ ся такъ: Въ р. 1795 було всего 38.749 мешканцѣвъ, 50 лѣтъ пôзнѣйше, въ р. 1844 числивъ Львôвъ 65 647 а въ р. 1890 119.352 мешканцѣвъ. Найбôльшій прирôстъ людности выказують рр. 1844 до 1846, натомѣсть въ рр. 1830 до 1834 и вôдъ 1846 до 1850 показуе ся зменшенье людности. — Статистика руху зъ р. 1892 выказуе, що въ тôмъ роцѣ заключено 1218 супружествъ, отже въ порôвнаню зъ девятилѣтьемъ 1831 до 1890 бôльше о 245, въ порôвнаню зъ р. 1891 о 58 менше. Пôдъ взглядомъ вѣку супругôвъ вôдносины були досыть нормальнѝ. Въ р. 1892 зъ загалу мужчинъ вступаючихъ въ супружу звязь була въ вѣцѣ до 24 лѣтъ 5·1%, вôдъ 24—30 лѣтъ 50·4%, вôдъ 30—40 лѣтъ 26·2%, вôдъ 40—50 лѣтъ 11·1%, вôдъ 50—60 лѣтъ 4·4%, надъ 60 лѣтъ 2·7%. Зъ загалу женщинъ було до 20 лѣтъ 12·1%, вôдъ 20—24 лѣтъ 21·1%, вôдъ 24—30 лѣтъ 33·8%, вôдъ 30—40 лѣтъ 20·4%, вôдъ 40 до 50 лѣтъ 8 6% надъ 50 лѣтъ 3·8%. Якъ цифра супружествъ зменшила ся цифра уродженыхъ въ р. 1892. Въ тôмъ роцѣ уродило ся 4.783 дѣтей — менше въ пересѣчнôмъ порôвнаню зъ роками вôдъ 1881 до 1890 о 606 4 дѣтей, а въ порôвнаню зъ 1891 р. о 50 менше. Найбôльшу цифру уродинъ у Львовѣ выказують мѣсяцѣ: въ рр. 1881 и 1882 цвѣтень, въ р. 1883 май, въ р. 1884 и 1885 цвѣтень, въ р. 1886 май, въ рр. 1888 и 1891 сѣчень, въ рр. 1889, 1890 и 1892 цвѣтень. — Що-до смертности, то на 1.000 мешканцѣвъ умерло у Львовѣ въ р 1892 30 7%, отже въ порôвнаню зъ другими мѣстами Львôвъ ще досыть занедбаный пôдъ взглядомъ санітарнымъ. Пôдъ взглядомъ пола, умерло у Львовѣ въ р. 1892: мужчинъ 52·5, женщинъ 47·5. — Львôвъ пôдъ взглядомъ залюдненя займае въ Австріи четверте мѣсце по Вѣдни, Празѣ и Трієстѣ. Домôвъ прибуло 1·29%. Цѣны мешкань дорогѝ, пересѣчно одно мешканье було дорожше о 10 8 зр. нѣжь въ р. 1884.

— **Ґр. Левъ Толстой** звѣстный авторъ „Крайцарovои сонаты“ бувъ предметомъ забавного случаю. Въ Тулѣ, въ дворяньскôмъ клюбѣ мали представлять драму Толстоя „Плоды просвѣщенія“ На ґенеральну пробу приѣхавъ авторъ, щобы ділетантамъ подати де якѝ информаціи. Въ драмѣ находить ся сцена, въ котрôй выкидаесь мужикôвъ за дверѣ. Одинъ зъ молодыхъ аристократôвъ, що гравъ ролю льокая и саме сповнявъ ту функцію, выкидавъ мужикôвъ надто делікатно. Ґр. Толстой звернувъ его увагу, щобы робивъ то зъ бôльшою енергією, додаючи: „выкидайте такъ, якъ мене передъ хвилею выкинули!“ Бо и справдѣ Толстоя выкинули за дверѣ. Рѣчь мала ся такъ: Зарядъ клюбу приказавъ сторожачому поліцiянтови не впускати нѣкого до салѣ, кромѣ ґр. Толстоя. Наразъ входить якійсь бородатый мужикъ зъ довгимъ волосьемъ, въ величезнôмъ кожусѣ и баранячôй шапцѣ Поліцiянтъ побачивши его велѣвъ вернутись, однакъ той не слухавъ и йшовъ дальше. Тогдѣ не стало поліцiянтови терпцю, гоцнувъ мужика зъ цѣлои силы пястукомъ въ каркъ и выкинувъ его за дверѣ такъ нѣжно, що мужикъ заточивъ ся и упавъ въ снѣгъ. Доперва коли пôднявъ ся и сказавъ, що вôнъ ґр. Толстой, поліцiянтъ зробивъ ему честь и пустивъ до салѣ клюбу.

— **Фіскалізмъ на Буковинѣ.** Черновецка Gazeta Polska подае такій фактъ: Буковиньска дирекція скарбу мала вôдкрыти величезнй мальверзації въ горальни въ Слободѣ-Банилôвъ и засудила Альтера Гольдґаґена, арендатора на заплату 200.000 зр. Гольдґаґенъ вôдкликавъ ся до высшого трибуналу вымѣру належитостей у Вѣдни, и въ кôлькохъ мѣсяцяхъ прийшла вôдповѣдь. Вѣденьскій трибуналъ знѣсъ вымѣрену кару и орѣкъ, що Гольдґаґенъ повиненъ заплатити порядкову кару въ высотѣ пять зр.

— **Зрѣкъ ся гôдности бурмістра.** Зъ Перемышля доносять, що тамошный бурмістръ д-ръ Алекс Дворскій заявивъ на засѣданю мѣскои рады дня 28 грудня м. р., що зъ днемъ 3 грудня рѣшучо уступае зъ свого уряду. Яко наслѣдникôвъ уважають д ра Долиньского, адвоката и віцебурмістра, Ґамского бувшого віцебурмістра и д-ра Земляньского, лѣкаря, асесора мѣскои рады.

— **Станиславъ Балбожиньскій,** управитель школы въ Яричевѣ, звѣстный нашимъ читателямъ зъ недавно помѣщеного въ „Дѣлѣ“ письма, характеризуючого его поведенье супротивъ пôдчиненыхъ ему учителѣвъ, отроѣвъ ся вчера по полудни у Львовѣ при улици Городецкôй ч 55 въ мешканю своихъ крôвныхъ, выпивши сконцентрованои кислоты карболевои. Причиною самоубійства пôсля тверджения крôвныхъ, мала бути суспензія и выточена дісціплінарка. Числивъ лѣтъ 50 и бувъ вôтцемъ одной дитины.

— **Доходы зъ карточнои гры.** Въ Монте Карльо находить ся, якъ звѣстно, на цѣлый свѣтъ славный дôмъ гры, въ котрôмъ великій паны позбуваютъ ся маєткôвъ, а часто и житя. Ся благородна институція находить ся въ посѣданю акційного товариства, до котрого належать князѣ крови, ґрафы, бароны славныхъ, чи радше православленыхъ именъ родовыхъ. Отже на загальныхъ зборахъ тыхъ акціонарôвъ вôдчитано справозданье за р. 1892, пôсля котрого чистый зыскъ за одинъ рôкъ выносить 25,800 000 франкôвъ. Дівіденда выказуе вôдъ одной акціи 47%; номінальна вартôсть акціи выносить 5 0 франкôвъ, а дѣйстна вартôсть майже пять разы стôлько. Товариство акційне поносить величезнй кошты. Платить князеви Монако 2 мільоны, оплачуе цѣлу адміністрацію его держави, удержуе майже 1.100 урядникôвъ банковыхъ, пôдномагае зруйнованыхъ грачѣвъ, заосмотрюе касу пенсійну для урядникôвъ и поносить всѣ кошты удержаня и уряджения дому гры Доходы заохотили акціонарѣвъ и они захотѣли заложити філію въ княжествѣ Люксембургъ. Товариство жертвуе правительству 9 мільонôвъ за дозвôлъ на отворенье дому гры, однакъ правительство не хоче.

Посмертнѝ — ∓ — оповѣстки.

Стефанъ Гарасевичъ б. ученикъ VI кл. академичной гимназіи у Львовѣ упокоивъ ся по пôврôчнôй тяжкôй недузѣ 1 сѣчня н. ст. въ домѣ своихъ родичѣвъ въ Козарѣ, прожившi лѣтъ 19. Пробуваючи на феріяхъ занимавъ ся покôйнымъ послѣдными роками дуже щиро шириньемъ просвѣты мѣжь тамошными громадянами. Тому по при жаль родичѣвъ, що вратили въ покôй нôмъ найстаршого сына, лишає по собѣ щирый жаль у тамошныхъ громадахъ що за его заохотою горнули ся до просвѣты и заснували у себе читальню. Похороны вôдбудуть ся 4 сѣчня н. ст. Вѣчная ему память.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 3 сѣчня. Wiener Ztg оголосила санкціонованый законъ о запомогахъ для краєвъ, потерпѣвшихъ вôдъ сегорôчныхъ нещасть елементарныхъ.

Будапештъ 3 сѣчня. Опозицію противъ церковно-політичныхъ проектôвъ зорґанізувавъ ґр. Вол. Сапарій. — Оба правительства ведуть переговоры що-до заведеня монополю динамітного.

Берлинъ 3 сѣчня. Уживанье динаміту при роботахъ въ копальняхъ значно обмежено; робôтникамъ не дають динаміту.

Римъ 3 сѣчня. Найновѣшій вѣсти зъ Сициліи дуже грôзнй. Ґенералъ Морра доносить, що половина населеня явно пристала до ворохобнѣ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Н. Гр.** въ Бер. Ще 3·50 зр Вп С. Кр въ Лап. До кôнця 1893. **Вп. В. Кар.** Такъ. — **Вп. В. Ост.** въ Вин. На рôкъ 1894 вписано 2 зр — **Вп О. Авд.** въ Огл. Вписано на 1894 лишь 3 зр. а 1·50 зр. ще за грудень 1893 р.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКИ

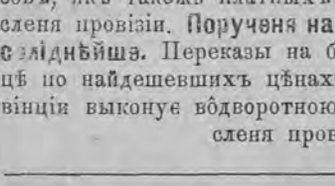

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дескогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пôпы, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрѝ вôдворотною почтою полагоджуємо, просимо załучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛЛІЄНЪ

Дôмъ банковый и Контора вымѣны

У ЛЬВОВѢ

купуе и продае всякѝ листы заставнѝ, 5% Обліґації комунальнѝ банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державнѝ и приватнѝ, Монеты австрійскѝ и заграничнѝ по найкористнѣйшихъ услôвяхъ Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосôвъ, якъ такожь платныхъ купонôвъ безъ дочисленя провізіи. Поручення на біржу выконуе найсолідніше. Переказы на бôльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручення зъ провінціи выконуе вôдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4612 97—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшный		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	3⁰⁸	—	9³⁶	6³⁶	9⁴¹
Варшавы	—	6⁰¹	9³⁶	6³⁶	9⁴¹
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	9³⁶	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	9⁴¹
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/8 до 15/9)	—	6⁰¹	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	9⁰⁶	1⁰⁸	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	6³⁶	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	3⁴⁸	10⁰³	9⁴⁶	6²¹	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	2³⁴	9¹⁶	9²¹	5⁵⁵	—
Сучавы	10¹¹	—	7⁵⁹	12⁵¹	7¹¹
Кимполюнґа	10¹¹	—	7⁵⁹	—	—
Радôвцѣвъ	10¹¹	—	7⁵⁹	—	7¹¹
Бергомета и Чудина	10¹¹	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	7¹¹
Слободы рунгурскои	10¹¹	—	—	—	7¹¹
Гусятина черезъ Галичъ	10¹¹	—	7⁵⁹	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	12⁵¹	—
Белзця	—	—	—	5²⁶	—
Сокаля	—	—	8¹⁶	5²⁶	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	9⁰⁶	1⁰⁸	—
Стрыя	—	—	9⁵²	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	3³⁸	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	3⁰¹	10⁴¹	5²⁶	11¹¹	7³⁶
Варшавы	—	10⁴¹	5²⁶		7³⁶
Мушины-Криницѣ Хабôвка via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10⁴¹	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	7³⁶
Мушины-Криницѣ ч Тарнôвъ	—	—	5²⁶	—	—
Мушины-Криницѣ ч Стрый	—	—	—	8⁰¹	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	10⁴¹	5²⁶	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	5⁴⁴	3²⁰	10³⁶	11¹¹	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6⁵⁸	3³²	10¹⁰	11³³	—
Сучавы	6³⁶	—	10³⁶	3³¹	10⁵⁶
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	3³¹	—
Гусятина черезъ Галичъ	5³⁶	—	—	—	10⁵⁶
Слободы рунгурскои	—	—	10³⁶	—	10⁵⁶
Новоселицѣ	5³⁶	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	6³⁶	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6³⁶	—	10³⁶	—	10⁵⁶
Кимполюнґа	6³⁶	—	—	3³¹	—
Сокаля	—	—	9⁵⁶	7²¹	—
Белзця	—	—	9⁵⁶	—	—
Бориславa черезъ Стрый		—	7²¹	10³⁶	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	7²¹	8⁰¹	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	10²⁶	8⁰¹	—
Сколього и Хирова ч Стрый	—	—	10²⁶	—	—
Стрыя	—	—	3⁴¹	—	—

ЗАМѢТКА Годины пôдержнень значать пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзницъ державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Империяль) продажа білетôвъ полосныхъ, окружныхъ, довольно зуставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладôвъ ѣзды въ видѣ книшеневôмъ Информація въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Кухонки нафтовй некоптячй (подъ гарантією) по зр. 1·50 2·75 и 3·75

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Одинъ зр.

стоить цѣлорѣчна передплата *на*

БИБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЙ МОЛОДЕЖИ

котра появлятиметься буде въ першомъ мѣсяци кождой четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти також справленій примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи 4977 6—10

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякй роботы будовляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плиты, коминовй порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТИЯ** 64-156

Львовъ, ул. Зибликевича 11.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякй роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **ікоиы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и инша цѣлковито выкінчена прикраса** церковни. 4641 118—150

Відновлюю старй ікоиы и инший рѣчи.

Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2. — У Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

Побочный заробокъ

зр. 2160 рочно постойного удержания

можуть заробляти особы кождого стану, котрй схотять займити ся роботою въ вольныхъ годинахъ. Оферты подъ W. 6 88 до РУДОЛЬФА МОССЕ 4951 въ Празѣ. 3—4

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОГРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляє 107—180

ВСЯКЙ РОБОТЫ ЛІТОГРАФІЧНЙ.

БІЛЕТЫ ВІЗИТОВЙ

водъ 1·20 кр. за сотку.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛЯТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйнй до дверей, вокон, штакетовъ, паркановъ и т. п гарно лискучй, готовй до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 67—?

Краєва фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Гонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжй славнй полотна корчиньскі въ великомъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. водъ грубыхъ до найтоншахъ вебъ, димы рѣзнй, рушники, хустки до носа грубшй и тонкй вебовй бѣлй и барвистй. Бѣлье столове, дредихи на ліберій и матерацы, полотна вѣтрильний (Segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по **найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ высылає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 29—32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т Публяки свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣлюю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т взглядамъ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старой фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ляpню дзвоновъ“** въ Калуши, одзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ свого часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкоджень дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшой спольной а теперь моей власной **ляpни дзвоновъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалость матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвоновъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроює ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товаровъ:

Шевіоты англійскій найновѣйшій,
Матерія вовняна чорна и въ краски,
Фляненьки французскій и англійскій
Покрыта на футра,
Барханы бѣлй и въ краска,
Хустки до окрытя и волочкові
Спѣдниць вовняній и шовковій
Шпртіаи и Шіфоны,
Полотна, бѣлье столове,
Рушники, хусточки до носа и т. д

въ магазинѣ новостей подъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЛЯСЪ

передтымъ ВІЛЬГЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4964 **Львовъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 5—6

СѢЧКАРНѢ

двоякой системы

1. **Бенталя ССХ** (одно колесо зъ двома ножами 95 клґ ваги по **32 зр.**
2. **Валцевй** зъ трема ножами (двоє замаховыхъ колесъ) 115 клґ. ваги по **34 зр**, loco **Львовъ,**

высылає на замовленье

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

4923 5—?

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиртусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшой системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскій сильній горѣвки дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ також найлѣпшои якости бровій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деревовка и т. н. горѣвка упривилеваній и одиноко правдива если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побирания алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиратусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного водъ податку и иже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Конерника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Поллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4911 26—104

ЗАЛОЖЕНУ ЮРІЄМЪ ГАЙБОМЪ [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ланцкоронѣ, почта и стація зелѣзница Калушъ

обоймили теперѣшня управителѣ Юрій Гайбъ и Сыны въ 1647 роцѣ и водняли доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Зявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякой роботы, входячой въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитя дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти вови, гарнонѣйшій дзвоны якъ також поодинокй, всякой величины и ваги зъ найчистшого металю, найсолідавшой роботы, водповѣдно взяти въ часъ, за штирлетною гарантією (також на раты)

ста, въ найкоротшомъ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оріён. опакован. зр 2·50
фунтъ „Імперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

4861 28—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЦУКОРНЯ

ЧЕСЛАВА ШНАЙДЕРА

улиця Баторія ч. 32 у Львовѣ

поручає Впов. П. Т. Публицѣ на

РОЗДВЯНІЙ СВЯТА

великій выборъ цукровъ, приборовъ на деревцѣ, бомбонієрки, картонарѣ, цукры десерови ½ клґ 1 зр., ½ клґ пралінокъ 1 зр. 20 кр., кармелки розныхъ родовъ ½ клґ 60 кр., гербатники ½ клґ. 80 кр. Приймає також замовленя на **торты, перекладанцѣ, струцлѣ** 4978 и всякй выробы входячй въ обсягъ цукорництва. 4—4

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр и 50 кр. виносе.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

поручає готовй Фелоны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ розныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылає ся бѣльше число фелоновъ або пробокъ матерій до выбору. Старй фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 9—10

Просимо о численній замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр и 50 кр. виносе.

40% чистого зыску для вдовъ и сиротъ по священикахъ.

Маємо честь подати до прилюдной вѣдомости Всеч. Духовенства, Брацтвъ церковныхъ, комітетовъ и Поважаныхъ Земляковъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

подъ фірмою

ІВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь магазинъ въ хорошй рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати **по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ безъ нѣякои конкуренціи.**

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ поля жаданя, Киоты, Евангелія, Образы процесіональній, Хоругви хрестній, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Навуки, Хресты, Лыхтарѣ мосяжній и зъ бѣлого металю.

Близшій пояснення дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядамъ и просимо о ласкаву опіку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякй замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 27—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ клґ.

поручає головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки водъ 1 клґ. франко.

4970 (Импресса) 4—10

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вддѣлювъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Водділъ Килимовъ.** Тажкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, персекихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50 цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 4 0/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскі 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Водділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимовъ стѣнаныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Водділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Водділъ занавѣсъ до вокон и дверей.** Елегантній туніскій занавѣсы 95 кр., марокаиьскі 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегеранові на гладкомъ поли зъ тороками 3·40 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·5 , 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистй въ елегантнѣмъ выкінченю водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Водділъ канъ на ложка** и столы, гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ канъ на ложка и одной на столъ (буретъ) водъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12·—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20 2, 2·50, 10. Коцы фланельовй зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вершовскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиванй (ватованй) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы водъ зр. 1·20 и высше

VI. **Водділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкбры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Водділъ Перебранй килимы,** поодинокй килимки передъ ложка, поодинокй стѣнній килимки поодинокй капы на ложка и столы, высортованій килимы, остатки рѣзныхъ ходниковъ, особливо годній поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр 2·50

VIII. **Водділъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховй по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновй зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр. шапки кожуховй водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорнй, барвистй и бѣлй. Великій выборъ готовыхъ плащовъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Водділъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовй водъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и негліжѣ. Юбки волочковй, суконній и шовковй

X. **Водділъ Конфекціи дитинної,** ватованій и кожуховій, дитиний плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Водділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковй товары, якъ також всяки додатки для кравцовъ и моднярокъ,

XII **Водділъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске еленовске, вовняні рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковй, ешарпы, вахлярѣ, паичохи и сподницѣ.

XIII. **Водділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, плясс, даньскихъ и шведскихъ, якъ також водбочковй рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Водділъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (62—?)

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

и МАҐАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чомъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію отже маю надѣю, що Земляки будуть ставити высше мѣсцевый выробъ якъ фабрикаціи некраєвй.

Кравати мого выробу можна достати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ галянтерійныхъ Зголошеня зъ провінціи полагоджуе ся заразъ.

Магазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйшій фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшевй и аксамітнй, шапочки „Варшавянки“ до совганки и капелюхи театральній. 4957 7—?

Магазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный водъ годины 9-ой рано до 8-ой вечеромъ.

Зъ поважаньемъ

ІОСИФА ЦѢХОЦКА.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Львовъ. Накладомъ Ставропигіяльного Института. Подъ зарядомъ К. Подгаренка.

Ч. 287. Львôвъ, Четверъ 23 грудня (4 сѣчня) 1893. Рôчникъ XIV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр.
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подячки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Білянсъ и прелімінарь.

Зъ кôнцемъ року зложили ґазеты польскй білянсъ своєи цѣлорôчнои дѣяльности, а заразомъ подали въ головныхъ начеркахъ прелімінарь дѣяльности на слѣдуючій рôкъ.

Білянсъ минувшого року выказуе для Полякôвъ надвышку активôвъ надъ пассивами. Тй активы нотуютъ ґазеты для дѣльниць Польщѣ въ Австріи и Нѣмеччинѣ, натомѣсть голосно выпоминаютъ кривды своєи народности въ державѣ россійскôй, высуваючи напередъ вôдобранье костела въ Крожахъ при асистенціи войсковôй. Gazeta Narodowa мѣжь активы вписуе коаліцію парляментарну у Вѣдни, бо въ наслѣдокъ тои коаліціи придбали собѣ Поляки у Вѣдни сильнѣйше становяще політичне, а „въ краю можнôсть свобôднѣйшои и успѣшнѣйшои (wydatniejszej) працѣ organiczn-ои“. Якого рода и въ якôмъ напрямѣ маѣ повестись та успѣшнѣйша праця, сего не каже Gazeta Narodowa, лишь высказуе бажанье: „О кобы то мы змогли лишь въ цѣлôй повни выхôснувати сю користну хвилю!“

Мы можемо майже на певно догадуватись, якъ Поляки схотятъ выхôснувати ту користну для нихъ хвилю. Конецъ 1893-ого року принѣсъ для суспôльности польскои новй „гасла“ роботы, а то зô стороны ювилата-поета Корнила Уййского. Гасла не прогомонѣли безслѣдно, бо сейчасъ показали ся першй вѣступы тои роботы въ ґазетахъ пôдъ окликомъ: ucisk Polaków przez Rusinów — и майже явне выповѣджье вôйны Русинамъ. Зъ того выходитъ, що Поляки, выхôсновуючи користну ситуацію політичну, не гадаютъ задержати навѣть того status quo, пôдъ котре пôдшиваютъ ся ихъ аліянты коаліційнй, Нѣмцѣ.

Прелімінарь роботы Полякôвъ въ новôмъ роцѣ выходитъ вже зъ повысшого білянсу. Але що рôкъ 1894-ый есть столѣтными роковинами повстаня Костюшка, тожь и праса польска навязуе до споминôвъ тои минувшости прелімінарь своєи роботы. Першй три четвертины сего минаючого столѣтя вызначались пробами добути собѣ волѣ оружьемъ въ руцѣ и тй пробы не лишь що не довели до нѣякого результату, але противно, ослабили морально и матеріяльно Полякôвъ. Натомѣсть послѣдна четвертина столѣтя була присвячена праци organiczn-ôй въ кождôмъ напрямѣ: на полі політичнôмъ, економічнôмъ и суспôльнôмъ. Та праця принесла результаты, бо додала на ново духа Полякамъ въ красшу будучнôсть и доведе ихъ до побѣды. Щобы-жь розгляпутись въ результатахъ тои працѣ, буде публичный пописъ, а мѣсцемъ до того попису выбрали собѣ Поляки выставу краєву у Львовѣ въ 1894 р. Отсе провôдна гадка цѣлои прасы польскои при укладаню прелімінаря роботы на 1894 тый рôкъ.

Мы гадаемо, що праса польска за далеко загналась зъ своимъ пѣтизмомъ для столѣтныхъ роковинъ, коли ажь опинилась на выставѣ краєвôй. Выстава краєва не може мати характеру выключно польского, бо се не вôдповѣдае не лишь дѣйстности, такъ якъ въ тôй выставѣ будутъ брати значну участь выставцѣ Русины, але и бодай дотеперѣшнôй роботѣ, бо чейже субвенція краєва и радъ повѣтовыхъ не иде выключно зъ кишенѣ Полякôвъ, але и зъ калитки рускаго мужика та рукодѣльника. А може схотятъ аранжеры выставы скибити єи цѣль и скôнчити на простôй демонстраціи — га, то тогдѣ мусѣли бы Русины голосно запротестувати, а се мабуть заколотнило бы Поля камъ ихъ святкованье столѣтныхъ роковинъ.

Вѣсти зъ Украины.

[Ще про похоронъ Л. И. Глѣбова въ Черниговѣ. — Про зъѣздъ археольоґічный у Вильнѣ.]

Зъ остатного выпуску „Правды“ подаемо выимки зъ двохъ дописей зъ Украины про похороны Л. И. Глѣбова и про участь Украинцевъ въ археольоґічнôмъ зъѣздѣ у Вильнѣ.

Про похоронъ Глѣбова:

Коли церковна вôдправа скôнчила ся и домовина зъ дорогими останками стояла вже на краю могилы, п. Иванъ Рашевскій промовивъ:

„Пôдходячи до отсіеи могилы, щобъ христіяньскимъ звычаемъ кинути жменю землѣ, хочу я сказати кôлька слôвъ про того, хто лежитъ въ отсѣй трунѣ. Середъ масы людей зъявляютъ ся инодѣ такй, що про ихъ говорятъ: „Отъ чоловѣкъ зъ божою искрою; отъ носитель огню божого“ Такй люди дѣйстне не походятъ на всѣхъ: вони й живуть и вмираютъ инакше. Ихъ душѣ, покинувши тѣло, живуть не тôлькы якъ душѣ и останнихъ людей, вони живуть середъ насъ и такъ на насъ вплываютъ, що й мы живемо думками, интересами и почутьемъ ихъ, бо єднаемось зъ тымъ, що такй люди спорудили намъ. До гурту такихъ людий належитъ и Леонидъ Ивановичъ Глѣбôвъ. Такй люди, даючи форму своимъ творамъ, вливаютъ туды разомъ зъ змѣстомъ и власну душу. Душа ихъ живе зъ нами, не яко видѣнье въ туманѣ, але яко выразный, ясный образъ конкретный. Справдѣ кому не ясній образы Байрона, Шіллера, Пушкина, Шевченка? Хто не пôзнае душѣ Рафаеля, Мурілля, Анжельо, Иванова, Матейка? Щô може бути выразнѣйшь духового обличя Бетовена, Моцарта, Баха, Глинки? Хиба се не нашй знаемй, учителѣ, приятелѣ? Хиба вони не выховувати-муть будущй поколѣння такъ, якъ выховали и насъ? До нихъ, кажу я, належитъ и Глѣбôвъ. И коженъ, хто не живъ кривдою другихъ, хто не гнѣтивъ убогого брата, то й тямитъ, що образъ Леонида Ивановича въ невеликôй плеядѣ возлюбленникôвъ долѣ, найсимпатичнѣшій образъ? Я хочу, щобъ мене зрозумѣли и щобъ, зрозумѣвши, коженъ, хто отутъ є, свято та благоговѣйно пошанувавъ душу того чоловѣка надъ чиими останками мы плачемо.“

Пôсля д. Рашевского товаришъ прокурôра Павелко промовивъ:

„Прощай, дорогій учителю! Ты своими байками боровъ ся проти вадъ громадскихъ! ты научувавъ насъ бути людьми моральными, честными. Твои байки, твои думки не загинуть марне: вони лишать великій слѣдъ, вони напутятъ и инчихъ бути благородными, моральными, честными такими, якъ ты бувъ, - бороти ся зъ неправдою, такъ якъ боровъ ся ты! Прощай дорогій учителю!“

Пôсля сердечнои промовы теплои д. Павелка, прочитавъ вѣршѣ д. Журавскій и передъ читаньемъ ихъ промовивъ, що ховаючи Глѣбова, не можна не згадати про Галичину: „Вона добре знае єго и певна рѣчь, плакати-ме за нимъ. Вона мабуть ще не вѣдае, що померъ нашъ Дѣдусь Кенаръ, бо инакше-бъ вона прислала єму на могилу и свою слезу“. — Василь Гофштетеръ вычитавъ гарнй вѣршѣ по московскому „Памяти Л. Н Глѣбова“, на останку выступивъ нашъ поетъ В. І. Самôйленко и прочитавъ:

„Прощай, поете нашъ! ты чесно въ свѣтѣ живъ,
Працюючи не знавъ ты зрады;
За роки довгіи, що ты проживъ мѣжь насъ
Енергіи въ тобѣ не вбито,
И ты вмираючи, житя въ останній часъ
Казавъ: „Якъ мало пережито!“
Ты жити ще бажавъ, щобъ працювати зновъ,
Бо працю тôлькы розпочато,
Ты все зробивъ, що мôгъ, але якъ вôдôйшовъ.
То дѣла все ще въ насъ багато.
Чи можна-жь дѣячевъ, такихъ якъ ты знайти?
Ихъ вельми въ нашôмъ краю мало!
Не разъ дивившись якъ старый, працюешь ты —
Молодшимъ соромно ставало!
Ласкавымъ голосомъ пѣсень ты намъ дававъ
У наше чесне дѣло вѣру,
И голосъ радощевъ й надѣѣ провожавъ
Твою теперь розбиту ліру.
И отъ замовкъ твôй голосъ, погасъ промѣнь
Що въ темному свѣтивъ околѣ; [ясный,
Але не вмре поетъ у памяти людскôй!
Згадаемо тебе въ недоленьцѣ лихôй
И въ красчій часъ новои долѣ!..

Про зъѣздъ археольоґічный:

„Девятый археольоґічный зъѣздъ вôдбувъ ся 1—14 серпня 1893 року. Зъѣздъ бувъ и численный и дѣяльный: участникôвъ зъѣзду зареєстровано 395 чоловѣка и мѣжь ними 29 женôцтва. На 25 засѣданяхъ прочитано 73 реферaты. Перечитати останнй поданй реферaты не стало часу. Въ „Трудахъ“ археольоґічного зъѣзду будутъ надрукованй всѣ реферaты, тымъ-то я подамъ коротеньку звѣстку тôлькы про кôлька выдатнѣйшихъ рефератôвъ. При зъѣздѣ була и выстава археольоґічна, вельми багата численно, але зовсѣмъ убога на систему, а поручь зъ коштовнѣйшими речами археольоґічными стояли на пр. табакерки дарованй Катериною II., Миколою и инчими.

Властиво зъѣздъ не бувъ строго археольоґічнымъ: опрôчь вôдчитôвъ археольоґічныхъ читано реферaты змѣсту историчного, правничого, фільольоґічного и инчй. Де-де, а въ Россіи тымъ паче зъѣзды науковй мають велику вагу и даютъ велику користь.. У насъ чимало є такихъ краинъ, що про нихъ наука або ще нѣчого не вѣдае, або вѣдае вельми мало. До такихъ краинъ належитъ Литва и Бѣла-Русь. На метѣ 9-ого зъѣзду и стояло: збудити цѣкавôсть до отсихъ краинъ — краинъ богатыхъ на памятники часôвъ давно минулого, богатыхъ на исторію боротьбы релігійнои, національнои и політичнои. Одначе не можемо сказати, щобъ зъѣздъ у Вильнѣ досягъ своєи меты: вôнъ не привабивъ науковыхъ силъ краєвыхъ. Люде, що приѣхали репрезентувати Бѣлу Русь и Литву, були репрезентантами урядовыми и зъ боку наукового такими слабкими, що не спроможнй були надати зъѣздови с в о ю барву. Про литву реферували три професоры и мѣжь ними хоча-бъ оденъ Литвинъ! До Бѣлои Руси хочь и торкало ся чимало референтôвъ, але въ нихъ тôлькы оденъ бувъ Бѣлорусиномъ. Адміністрація и виленьскій муніципалітетъ горяче и охоче помагали зъѣздови, чимъ спроможнй були, але суспôльнôсть була до зъѣзду байдужою и на засѣданяхъ зъѣзду публики стороннои було вельми обмаль. Вôдчуженôсть референтôвъ вôдъ Литвы и Бѣлои Руси вôдбила ся и на змѣстѣ вôдчитôвъ. Значна бôльшôсть рефератôвъ була про питанье або зъ загальнои археольоґіи, або старославянськои, а то зъ фільольоґіи, исторіи, чи зъ нычого, що зновъ таки не було зъѣднане зъ Литвою або зъ Бѣлою Русью.

Говорячи про реферaты, насампередъ згадаю про реферaты жѣночй. Але се не ради отого „place aux dames“, и не тôлькы черезъ те, що участь жѣноцтва въ науковыхъ зъѣздахъ и працяхъ фактъ и цѣкавый и значный, — а черезъ те, що реферaты жѣночй зъ наукового погляду — були одній зъ найвыдатнѣйшихъ. Я згадаю тôлькы про реферaты Катерины Мик. Мельникôвны зъ Кіева и Олександры Яков. Ефименчихи зъ Харкова.

Перша реферувала про майстрôвнѣ за часôвъ вѣку камяного по басейну Дрѣпра. Панна Мельникôвна знана вже зъ єи праць по археольоґіи: ще на шестому зъѣздѣ [въ Одесѣ] читано єи працю. Вона тогдѣ констатувала, що довга лава будôвель меґалітичныхъ, що йде зъ Индій черезъ усю Европу, не переривается ся на Украинѣ, якъ про се дотиґадали. На зъѣздѣ у Вильнѣ п. Мельникôвна розповѣла про 40 майстрôвень и подѣлила ихъ на три вѣтки: Перша — захôдно-волынська; характерными выробами тутъ були поливянй и вôдбивнй выробы зъ кременя кôнця періоду неолітичного; типічнѣйша майстрôвня була въ сучасному Дубеньскому повѣтѣ въ селѣ Мошаницѣ. Друга вѣтка чи ґрупа майстрôвень пшла по берегахъ рѣкъ Успы и Норинѣ; выробляли тутъ зъ кременя надбивнй выробы зъ типами оріґінальными надбивальникôвъ. Ґеоґрафічно до сіеи вѣтки належатъ и майстрôвнѣ пряслиць зъ червоного шифру. Вѣтка третя — катеринославска. Бôльшôсть майстрôвень була биля порогôвъ Днѣпровыхъ и сучасного Катеринослава. Типічна майстрôвня була биля сучасного намъ села Волоського въ катеринославскому повѣтѣ.

Панѣ Ефименчиха — вѣдома трудовница по исторіи права звычаєвого, прочитала два реферaты: „Про суды копнй“ и „Про феодалізмъ на Литвѣ и на Руси“. Референтка вельми тонко слѣдитъ елементы копного суду [копа горяча, копа велика, копа вольна, копа завита]. Доводячи велику давнину копного процесу и прирôвнюючи єго до вôдповѣдныхъ формъ захôдно-европейскихъ, панѣ Ефименчиха здôймае питанье: чи не помыляютъ ся и-

Старый уніформъ.

Оповѣданье Франсоа Коппе.

Жанъ Відаль, бувшій пôдофіциръ, котрому вôдтяли лѣву руку въ італійскôмъ походѣ, але котрый своєю правою рукою дуже гарно писавъ, працювавъ разомъ зô мною въ тôй самôй канцеляріи міністерства вôйны.

Відаль бувъ правдивый воякъ, зъ щиримъ серцемъ. Хочь не мавъ ще 40 лѣтъ, то однако звали колишнього жуава „батькомъ Відалемъ“, назвище, що не такъ походило зъ довѣрочности якъ зъ почитаня.

Вôнъ взявъ именно до себе мимо своєи малои пенсіи повдовѣлу сестру зъ дѣтьми и не позволявъ собѣ майже нѣчого, щобы лише могти сю родину удержати.

Я мешкавъ на тôмъ самôмъ передмѣстю що й вôнъ, тожь неразъ шли мы разомъ тою самою дорогою, а при тôмъ оповѣдавъ вôнъ менѣ заедно про свои походы. Если було коли дуже горячо, то я просивъ батька Відаля на склянку абсинту, на що вôнъ собѣ нѣколи не позволявъ зъ ощадности. Выпивши таку склянку, встававъ Відаль пôдохоченый и бувъ тогдѣ дуже бесѣдливый.

Коли мы одного вечера шли бульваромъ Ґренейль — батько Відаль выпивъ нинѣ ажь двѣ чарки абсинту, — ставъ вôнъ нагле передъ однымъ крамомъ, де висѣло множество старыхъ уніформôвъ.

Відаль вхопивъ мене рукою за рамя и показавъ окалѣчѣлымъ раменемъ на одинъ кабатъ; се бувъ уніформъ одного африканьского офіцира.

— Дивѣть, се уніформъ мого полку... кабатъ капітана.

Вôнъ приступивъ близше и оглянувъ числа на ґузикахъ.

— Такъ, такъ, се мôй полкъ.

Нагле вдививъ ся въ землю и прошепотѣвъ: „Боже, если-бъ се бувъ єго уніформъ!“

Скоро обернувъ вôнъ кабатъ на другій бôкъ, и я побачивъ на плечи малу дѣрку зъ чорными берегами; походила она певно вôдъ кулѣ, а чорный знакъ вôдъ скрѣпленои крови.

— То погана рана — сказавъ я до Жана Відаля, що вже пустивъ кабатъ и пшовъ дальше опустивши голову.

Я знавъ, що вôнъ оповѣсть менѣ якусь пригоду, отже щобы єго заохотити, замѣтивъ я: „Атже-жь офіцыры вôдъ жуавôвъ не даютъ ся зъ заду стрѣляти“.

Але вôнъ, здавалось, не чувъ мене, лише бормотѣвъ пôдъ носомъ: „И якимъ свѣтомъ дôставъ ся вôнъ сюды?... Та-жь то добрый кусень зъ побоєвища пôдъ Мелеяно на бульваръ Ґранейль.

....Правда, суть такй, що обдираютъ трупы... але чому якъ разъ сюды.. два кроки вôдъ войсковои академіи, де стоитъ єго полкъ и т а м т о г о. В ô н ъ певно сюды вже переходивъ..· мусѣвъ-же єго пôзнати“.

— Але батьку Відаль, вы-жь мене просто берете на муки! Що-жь се властиво? Якъ стоитъ дѣло зъ тымъ перестрѣленымъ уніформомъ?

Пôдофіциръ бувъ бы менѣ певне нѣколи сеи пригоды не оповѣвъ, если-бъ не бувъ выпивъ двѣ чарки абсинту; але подивившись недовѣрчиво надумавъ ся видко инакше, бо такъ розпочавъ:

— Ну, вы розумный чоловѣкъ и зможете менѣ вôдтакъ сказати, чи я добре зробивъ... Другого не хочу выявлятиˌ бо ще живе. Я назву єго прозвищемъ, яке вôнъ мавъ въ полку: „Піякъ.“ Такъ єго звали и справедливо, бо вôнъ волочивъ ся по всѣхъ шинкахъ и умѣвъ пити!.. Отже вôнъ бувъ пôдофіцыромъ въ 4-ôй компаніи 2-го баталіону, де я бувъ фурієромъ и стоявъ коло мене въ рядѣ... Се бувъ добрый воякъ але й завадіяка, якого пошукати. Єго синій якъ сталь очи говорили кождому, що сему чоловѣкови треба усупати зъ дороги..

Отже коли я прийшовъ до баталіона, скôнчивъ ся єго часъ службы; але вôнъ капітулювавъ, казавъ собѣ заразъ выплатити премію и волочивъ ся три днѣ по найпослѣднѣйшихъ дѣльницяхъ Альжіру, ажь принесли єго до касарнѣ зъ великою на головѣ раною вôдъ шаблѣ. Бивъ ся зъ кôлькома вояками вôдъ трену. Коли піякъ бувъ зновъ на ногахъ, замкнено єго на 14 днѣвъ и обрѣзано єму звѣздки. Вôнъ стративъ ихъ бувъ вже другій разъ. Єго були бы вже давно зробили офіцыромъ, бо походивъ зъ доброи родины и одержавъ добре выхованье, коли-бъ лише бувъ лѣпше поводивъ ся... За пôвтора року дôставъ зновъ звѣздки, бо нашъ капітанъ, добрый африканьскій офіцыръ, простивъ єму блудъ.

Коли-жь отсей капітанъ ставъ майоромъ, прийшовъ на єго мѣсце може 28-лѣтный Корсиканець, Жантіль, дуже строгій чоловѣкъ. Вôнъ нѣколи ще въ Африцѣ не служивъ и не терпѣвъ найменшого ухибленя противъ дисціпліны. Не диво, що мѣжь капітаномъ а „піякомъ“ прийшло скоро до ворожды. Скоро пôдофіцира не було першій разъ при апелю дôставъ вôнъ 8 днѣвъ арешту; коли першій разъ упивъ ся дôставъ 14 днѣвъ. „Піякъ“ не сказавъ на кару нѣ слова, але въ єго очахъ засвѣтивъ зловѣщій огонь.

Коли Наполеонъ провадивъ въ Італіи вôйну, перевезено насъ туды... Походу не буду описувати, лише дальше оповѣдати... Вечеръ передъ битвою пôдъ Мелеяно, де я, якъ вы знаете стративъ руку, стояли мы кватирою въ однôмъ малôмъ селѣ. Капітанъ сказавъ до насъ, заки мы ще до села вôйшли, промову, въ котрôй остерѣгавъ насъ передъ всякими надужитями супротивъ мешканцевъ.

„Піякъ“, що коло мене стоявъ и троха хитавъ ся, бо вже вôдъ рана выпорожнивъ маркетанцѣ пôвъ фляшки, стиснувъ при бесѣдѣ капітана легко раменами; на щастье не замѣтивъ вôнъ сего.

Коло пôвночи збудивъ мене нагле крикъ и я побачивъ при свѣтлѣ мѣсяця товпу воякôвъ и селянъ, котрй вôдбирали „піякови“, що зъ цѣлои силы шамотавъ ся, бочôвку горѣвки, котру той же зрабувавъ на фôльварку. Я побѣгъ туды, щобы помагати; але въ тôмъ надôйшовъ капітанъ и розлюченый крикнувъ до пôдофіцира: „Таку собаку повиннось бы на мѣсци застрѣлити! Якъ поговорю зъ полковникомъ, то вôдрѣжутъ вамъ звѣздки, але симъ разомъ на все... Завтра идемо въ огонь. Старайте ся лишитись на побоєвищи.“

Другого дня розбудили насъ справдѣ стрѣлы и мы хопили за оруже. Баталіонъ выступивъ заразъ въ похôдъ. „Піякъ“, котрого очи ще нѣколи такъ зловѣщо не свѣтили, ишовъ по-при мене. Треба було взяти село Мелеяно; мы не уйшли и два кільометры, коли непріятельскй пушки почали нашъ баталіонъ прорѣджувати. Офіцыры казали намъ розпустити ся въ ланцюгъ и крыти ся по кукурязяныхъ поляхъ; они самй стояли, нашъ капітанъ мѣжь першими. Мы поуклякали въ житѣ и стрѣляли на пушки, що були въ обсязѣ стрѣлу. Наразъ торкнувсь я чогось лôктемъ, обернувъ ся и побачивъ „піяка“, що власне набивавъ и дививъ ся на мене зъ тріюмфомъ.

— Ты бачишь онъ-тамъ нашого капітана? — спытавъ.

— Бачу... або що? — вôдповѣвъ я и подививъ ся на офіцира, що ледве двацять крôкôвъ стоявъ передъ нами.

— Якъ то що? Вôнъ не повиненъ бувъ менѣ вчера сего говорити.

сторики права коли говорять, що на очахъ исторіи судъ завсѣгды належавъ до уряду? По думцѣ референтки розвитокъ права ишовъ двома стежками: правда для своихъ [товаришѣвъ своеи ґрупы] и правда для чужихъ. Першому типови вôдповѣдае судъ народный, останньому судъ княжій [урядовый]. Въ другому рефератѣ п-ѣ Ефименчиха розповѣла, якъ по Литвѣ и Руси справлявъ ся процесъ феодалізації права власности на землю. Вôнъ бувъ схожимъ до такого-жь процесу и по краяхъ ґерманьскихъ и захôдно-славяньскихъ, але розвивавъ ся вôнъ самостôйно и лишень пôзнѣйше де що було перенято зъ-захôднои Европы.

Добре вѣдомый въ ученому свѣтѣ професоръ зъ кіївского університету В. Б. Антоновичь прочитавъ ажь три реферати, що були оздобою зъѣзду. 1) Типъ похоронôвъ у могилахъ Радимичѣвъ; 2) Про вѣкъ бронзовый на басейнѣ Днѣпровому и 3) Про крашенѣ черепы. Въ першому рефератѣ д. Антоновичь ставить доси невѣдомый типъ похорону, доводить єго зъ останкôвъ знайденыхъ нимъ у могилахъ Радимичѣвъ и освѣчуе новымъ свѣтломъ деякѣ темнѣ мѣсця по лѣтописяхъ про Радимичѣвъ. Въ другому рефератѣ професоръ Антоновичь, зробивши характеристику передно азіятскои [фенікійскои] и середно-азіятскои [сибірскои] культуры, обмежуе тѣ краѣ, куды досягъ вплывъ ви, потôмъ показавши ознаки, по якимъ вызначають истнованье бронзовои культуры, въ тому чи въ иншому краю, довѣвъ, що по краю вôдъ Днѣстра, Смотрича, з. Бога до басейна Камы бронзовои культуры не було и рѣчи вѣку бронзового трапляють ся тутъ знаходити лишень спорадично. Ота культура була тôльки по Чорноморщинѣ, але-жь дуже трудно сказати запевне, и вôдкиль она туды прийшла, бо она не скидаєть ся нѣ на сибѣрску, нѣ на фенікійску Може принесено ѣ зъ кавказкого краю, де була бронзова культура самостôйна. Одначе сего запевняти не можна черезъ те, що басейнъ Дону ще гараздъ зъ сего погляду не выслѣдженый и не можна ще перейти усѣ формы еволюції. — Въ останньому рефератѣ проф. Антоновичь, нагадавши, що крашеныхъ черепôвъ богацько знаходжено по Бесарабіи, по Кіївщинѣ, Полтавщинѣ, по Украинѣ Степовôй и по Чорноморщинѣ, высловивъ свою думку, що небôжчикôвъ густо вымазували охрою. Отъ тому то окрашеными бувають черепы, кôстки долонѣ и др.

Десятый зъѣздъ збереть ся въ Ризѣ. Бôльшôсть була выбрала на зъѣздъ Луцкъ на Волынѣ, але воля „зъ горы“ кивнула на Ригу.

Письмо зъ Брôдщины.

Скоро лише зôйшовъ зъ свѣта о. Сѣрко, бувшій посолъ до сойму краєвого зъ брôдского повѣта, почали думати Русины, кимъ бы мѣсце се заступити. Въ тôй цѣли постановили народовцѣ брôдскій зôйти ся и порадитись зô всѣми безъ огляду на партійне пересвѣдченье кождого поодинокого. На-разѣ думали народовцѣ такъ: За цѣну згôдного и солідарного поступованя въ ставленю кандидата зречи ся своихъ симпатій до п. Олександра Барвѣньского — а натомѣсть поставити кандидатомъ чоловѣка такого, на котрого безъ всякихъ дальшихъ оглядôвъ могли бы всѣ голосувати. Але фракція „твердого закала“ вôдмѣнно думала. Ненависть до п. Барвѣньского у нихъ не то не зменшилась, але й богато взмогла ся. Они постановили нѣякою мѣрою не допустити до кандидатуры п. Барвѣньского, але рôвночасно не допустити и нѣкого зъ народовцѣвъ. А обдумали се въ такій спôсôбъ:

Дня 23 грудня обходжено поминки „девятины“ по бл. п о. Сѣркови. До Гаѣвъ старобрôдскихъ зъѣхали ся деякѣ священики — було ихъ тамъ 12 — и, „пошивши ся“ въ „наивныхъ“, рѣшили выслати делеґацію до Є. Е. митрополита, щобы засягнути єго гадки, а заразомъ представити єму, що п. Барвѣньскій ясно кандидатъ въ Брôдщинѣ неможливый. Впреосвященый сказавъ, що волею єго бувъ бы выбôръ п. Барвѣньского, а се зъ тои причины, що вôнъ боронить духовеньства, а зъ тымъ розумѣесь и правъ церкви. А коли вже противъ него таке загальне негодованье въ повѣтѣ, то нехай духовеньство зôйде ся и постановить щось позитивного що-до иншои кандидатуры и зъ ходу нарадъ здасть єму справу.

Въ тôй цѣли скликано зборы на 1 н. ст. сѣчня, а завôзванье выйшло рôвночасно зъ обохъ партій. Народовцѣ запросили духовеньство зъ цѣлого повѣта, а „твердый закалъ“ лише зъ деканату брôдского. [Повѣтъ брôдскій розтягаєсь на чотири деканаты.] Мѣсцемъ збору выбрано читальню брôдску. Тамъ и зôйшли ся запрошенѣ але кромѣ духовеньства зъявили ся и селяне, — що правда не у великôмъ числѣ, а все таки не въ меншôмъ, якъ священики. Розумѣе ся, що межи селянами були самѣ того рода „патріоты“, якъ Котельницкій, Карчемный, Гаврилюкъ, Чернякъ. [Одинъ зъ виднѣйшихъ бувъ непатріотично запитый.]

Почалась нарада. На предсѣдателя збору выбрано о. Бариляка зô Смôльча, яко секретарь засѣвъ о. Давидовичь, катихитъ народныхъ шкôлъ въ Бродахъ.

Перше пытанье подане до дискусіи було: „чи кандидатура п. Барвѣньского въ повѣтѣ можлива?“ Смѣшне пытанье, але рѣшено: неможлива. Нѣхто не пôднѣсъ ся въ оборонѣ той кандидатуры, то вже здавалось бы — рѣчь покôнчена. Але сего було за мало „господинамъ“. Забравъ слово секретарь о Давидовичь и гей-же на Soplicę! — гей-же метати громы на безборонного, бо не присутного п. Барвѣньского. Мѣжь иншимъ вôдозвавъ ся: „Дивѣть господинове! Митрополитъ хоче єго посломъ, а ось тутъ „нѣсколько“ народовцѣвъ вôдвертають ся вôдъ него! Я не виджу, щобы вôнъ боронивъ церкви... зъ єго выбору може выйти опасность для церкви“ и т. д. и т. д. Бесѣдникъ горячивъ ся що-разъ бôльше мимо того, що декотрѣ участники збору, не лишь зъ мѣжь народовцѣвъ, але и зъ т. зв. твердыхъ, перерывали єму, кажучи, що нема факту, абы п. Барвѣньскій коли выступавъ противъ духовеньства и церкви. Але сенсъ бесѣды о. Давидовича бувъ — завдати неправду словамъ о. митрополита — се й сконстатувавъ одинъ зъ присутныхъ — бо „Барвѣньскій [сказано] ворогъ духовеньства а выбôръ єго може принести небезпечность для церкви“. И другій разъ звернено увагу громомечущого о. секретаря, що не годить ся зъ неоправданои причины закидати неправду найвышшому достойникови церкви, але о. Давидовичеви хотѣло ся конечно въ ухвалѣ помѣстити мотивъ, що кандидатура п Барвѣньского вôдкидае ся „за для небезпечности для церкви“... Звѣстно, що якъ ѣздець добере собѣ коня а ще мало на нѣмъ поѣздивъ, то й жаль єму зъ него злѣзати, — такъ и о. Давидовичь Погоцкавши „немножко“, хотѣвъ ще попробувати и „трапа“ й „ґальона“ — а на замѣтки священикôвъ зъ обохъ сторонництвъ вôдповѣвъ: „Але-жь вы мене не розумѣете!“ Га! може й мавъ рацію! Дѣйстно не розумѣемо, якъ мôгъ молодый священикъ въ виду иншихъ священикôвъ и зôбраныхъ селянъ допустити ся чогось такого! Але й те правда, що селянъ тамъ зôбраныхъ о секретарь не мавъ чого женувати ся.. тажь имъ такѣ мысли й бесѣды не новина! Они [въ бôльшôмъ числѣ] чули те саме тыждень тому на „исключно“ хлопскôмъ зôбраню, де поучали ихъ оо. Давидовичь и Дудикъ. Жаль, що на сѣмъ зôбраню не було о. Дудика, бо може вôнъ бувъ бы лѣпше змôгъ вплынути на громомечущого бесѣдника, щобъ не робивъ непотрѣбныхъ ревеляцій, котрѣ лишь тихше [„бо молоко се а не брашно“] повинні бы подавати ся молодшôй братіи. Але о. Дудикъ показавшись передъ полуднемъ, пôрнувъ въ пучину польского Нового Року и вже не выринувъ, хочь засѣданье тягнуло ся до змерку.

Коли вже о. секретарь затихъ чи радше злѣзъ зъ свого конника, то й селяне почали собѣ всѣдати, и то вже „на оклепъ“. Закидувано п. Барвѣньскому рôзне, а мѣжь иншимъ навѣть то, що вôнъ бувъ моторомъ звѣстного „окôлника“ про руске духовеньство.

Наступала друга точка нарады: якій можливый кандидатъ?

Народовцѣ заявили, що тутъ нема що тои справы порушати, бо нинѣ зôбръ за малый, отже хотяй бы и згодились всѣ одноголосно на одного кандидата, було бы се зъ ухибленьемъ для судовыхъ округôвъ лопатиньского и залозецкого, зъ котрыхъ не прибувъ майже нѣхто. Що найбôльше можна зложити комітетъ, котрый займе ся утвореньемъ комітету выборчого.

Пôдчасъ самои нарады запрошено и мѣсцеву руску интеліґенцію. Отже зъ мѣжь неи заразъ выступивъ адвокатъ д-ръ Должицкій зъ лістою и продиктувавъ шѣсть селянъ и чотирохъ священикôвъ. На се почали забирати слово деякѣ пôдшитѣ люде, що за мало хлопôвъ, а хлопъ платить податки, нужда межи хлопами и т. д., то треба до комітету бôльше хлопôвъ. Почались крики: „Я хочу ще Шеремету!“ кричить одинъ, „я хочу сего, того...“ О. секретарь писавъ всѣхъ пильно, ліста комітету поволи зростала посередъ що-разъ бôльшихъ крикôвъ. Середъ того священики — и то безъ рôзницѣ „закала“ — повысували ся зъ льокалю, закимъ зредаґовано меморіялъ до митрополита. Кромѣ президіи збору и селянъ не оставъ ся нѣхто. На кôнци на прошенье о. секретаря взято яко 15-ого члена комітету додатково о. Туркевича. Въ такôмъ розгарѣ годѣ було тымъ людямъ розважно оглянути ся за поважными людьми, але лише за заѣлыми, а потôмъ додатково доперва вирошувано.

Зъ меморіяломъ до Є. Е. митрополита стало ся такъ, що кромѣ президіи збору нѣхто єго не хотѣвъ пôдписати, а потôмъ показало ся, що й президія пожалувала свого пôдпису и постановила — меморіялу не вôдсылати. Коли-бы було бôльше пôдписаныхъ, то Давидовичь бувъ бы може и згодивъ ся вôдослати, але высылати лише зъ своимъ пôдписомъ — стало єму омкно. Нѣчо дивного...

Такъ скôнчила ся комедія цѣлкомъ свѣжа, а доказуе она лишь те, що нашѣ псевдопатріоты се елементъ не способный до якои-небудь акціи зъ розвагою. Даремно въ театрѣ вечеромъ спѣвавъ п. Концевичь „Замовкли тодбаны“. Се було немовь апострофа до акціи того дня, але слова пѣсни бачить ся не дôйшли до внутра псевдо-патріотôвъ.

И ще одно, а оно такожь зъ не абы-якъ честного варстату. Въ Neue freie Presse появила ся телеґрама зô Львова, що въ Брôдщинѣ кандидують д ръ Должицкій и о. Ярема оба зъ „старои партіи“. Опôсля-жь Kurjer Lwowski дôстае листъ нѣбы-то вôдъ о. Яремы, що вôнъ зрѣкае ся кандидатуры на цѣле житье. Тымчасомъ одно и друге неправда. Анѣ д-ръ Должицкій не ставивъ доси своеи кандидатуры, хиба де in contra chartulis межи такими а la Ничай або Шеремета анѣ о. Ярема до нѣкого за своею кандидатурою не вôдносивъ ся.

Що дальше буде — покаже ся.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ ческôмъ соймѣ поставлено зô стороны ческои два внесеня; котрѣ вже и попереднои сесіи були ставленѣ. Именно заступникъ маршалка краєвого, пос. д-ръ Шольцъ поновивъ свое внесенье, щобы выдати законъ, котрымъ бы управильнено уживанье обохъ языкôвъ краєвыхъ въ публичныхъ урядахъ въ Чехіи. Се внесенье було вже минувшого року передане комісіи. Пос. Вашатый поставивъ внесенье на утвореньe окремого найвышшого трибуналу судового въ Чехіи.

Міністеръ просвѣты Мадейскій розôславъ до выдѣлôвъ правничихъ всѣхъ австрійскихъ університетôвъ рескриптъ, въ котрôмъ завзывае ихъ предложити розкладъ наукъ правничихъ вôдповѣдни до нового шляху студій. Про тенденцію нового пляну такъ горорить міністеръ: Основна змѣна нового пляну студій лежить въ тôмъ, що можна покôнчити першій вôддѣлъ студій въ трехъ семинарахъ. Тымъ не думано скоротити историчну пôдставу студій а лишь розходилось о се, щобы уможливити здôбнымъ и пильнымъ студентамъ выхôсновувати вповнѣ часъ студій. Вôдтакъ жадае міністеръ, щобы колеґія професорôвъ подала, якѣ змѣны будуть потрѣбнѣ въ персонали учительскôмъ, щобы вôдповѣли предложеным змѣнамъ студій.

Сими днями вôдбуде ся въ Будапештѣ конференція обохъ міністрôвъ скарбу, австрійского и угорского, въ справѣ валютовôй. Розходити ся буде о пôдготовленье новыхъ проектôвъ въ справѣ реґуляціи валюты, котрѣ на весну будуть предложенѣ радѣ державнôй и угорскому соймови. Проекты тѣ будуть вôдноситись: до выцофаня зъ обѣгу части нотъ державныхъ за квоту имовѣрно 100 міліонôвъ зр. и введеня обовязкового численя въ короновôй валютѣ вôдъ 1 сѣчня 1895 та пôдвыщеня стопы процентовои вôдъ нотъ салінарныхъ. — Ситуація на торзѣ грошевôмъ есть теперь досыть неневна и не звѣстно, чи правительство въ дальшôй акціи не стрѣтить бôльшихъ трудностей. Бо якъ зъ одноі стороны ухвалено въ Индіяхъ всходныхъ цло импортове для срѣбла, такъ зновъ англійскій парляментъ ухваливъ затягнути позичку золоту для Индій въ квотѣ 10 міліонôвъ фунтôвъ стерлінґôвъ, и въ наслѣдокъ того Индіи всходнѣ стали ся новымъ конкурентомъ Австріи при закупнѣ золота.

Въ Угорщинѣ зачинаєсь на добре акція противъ церковно-політичныхъ предложень правительственныхъ. Выбрано комітетъ екзекутивный, котрый оголосивъ въ клерикальнôй ґазетѣ вôдозву до всѣхъ своихъ прихильникôвъ. Вôдозва жадае, щобы зъ кождого округа выборчого донесено, чи посолъ дотычного округа дававъ якѣ приреченя, устнѣ або писемнѣ, що до свого становища супротивъ справъ церковныхъ На случай, если посолъ давъ приреченье, треба выповнити документъ, въ котрôмъ суть рубрики: кому дано приреченье и хто може се посвѣдчити. Тѣ документы выповненѣ треба присылати або до редакціи ґазеты, або то пр. Володислава Сапаріого.

— —

Pol. Corr. на основѣ информаціи зъ Петербурга потверджае вѣсть, що міністромъ судôвництва въ мѣсце Манассеина буде именованый дотеперѣшный секретарь державный Муравьевъ Урядове именованье мае наступити на Новый рôкъ. Наслѣдникомъ Муравьева на посадѣ секретаря державы буде Плеве, дотеперѣшный помôчникъ міністра справъ внутрѣшныхъ. Говорять такожь, що директоръ департаменту цлового въ міністерствѣ скарбу, Пухолька, уступить зъ тои посады, а обôйме ѣ віцедиректоръ департаменту торговельного Тимирязевъ, котрый теперь функціонуе въ Берлинѣ яко россійскій вôдпоручникъ при переговорахъ о договоръ торговельный.

Пôсля наспѣлыхъ до Петербурга вѣстей, узнали лѣкарѣ, що ґенералъ-ґубернаторъ варшавскій Гурко вже не дасть ся вылѣчити. Лѣве рамя и лѣва нога спаралізованѣ, а загальне ослабленье велить надѣяти ся катастрофы въ найблизшôмъ часѣ. Въ петербургскихъ кругахъ войсковыхъ вже обговорюють квестію наслѣдства по Гурцѣ и гадають, що найбôльшѣ выгляды въ тôй мѣрѣ мае бувшій ґенералъ-ґубернаторъ Туркестану Розенбахъ та бувшій командантъ войскового округа одеского ґенералъ Роопъ.

— —

Послѣднѣ вѣсти зъ Сициліи суть такъ грôзнѣ, що можна бы догадуватись загальнои ворохобнѣ населеня сѣльского въ провінцяхъ Трапаті и Палєрмо. Fanfula доносить, що бôльша половина населеня сицилійского хопала за оружье, але не додае, противъ кого — чи противъ дѣдичѣвъ и управъ громадскихъ, чи може противъ державы? Зъ всѣхъ вѣстей можна заключати, що справдѣ ворохобня обгорнула широкѣ круги сѣльского пролетаріяту. Головный командантъ Сицилии, ґенералъ Морра ді Лявріяно выдавъ такого змѣсту рокляцію: „Моe дѣло було бы безуспѣшне, если бы добрѣ горожане не пôдпирали єго якъ найсильнѣйше. Очи цѣлого свѣта звернені на Сицилію. Вôдъ Сицилії зависить по найбôльшôй части добро вôтчины, управильненѣ вôдносины адміністраціи державнои економічне добро Италіи. Безъ строгого захованя законôвъ не можна довершити нѣякого успѣшного дѣла. нѣ забезпечити свободу горожаньску. Правительство звернуло свою увагу на сицилійскѣ справы якъ пôдъ взглядомъ публичнои безпечности такъ и що-до економічного положеня населеня. Оно надѣе ся, що всѣ патріоты допоможуть єму и причинять ся до удержаня ладу, та що въ краю настане спокôй, котрый уможливить розвязку соціяльныхъ проблемôвъ. Сицилійцѣ! Вы боролись разомъ зъ династіею сабавдскою о єдноту Италіи, Вы и теперь, стараючись о добро народу, станете на непохитнôй основѣ.“ — Зъ поодинокихъ мѣсцевостей доносять про такѣ демонстраціи: Въ Портініко мусѣвъ префектъ щобы оминути проливу крови, выпустити на волю кôлькохъ увязненыхъ въ недѣлю селянъ. Зъ окликомъ: „Прочь зъ податками!“ зôбравъ ся вôдтакъ нарôдъ на головнôй площи и ухваливъ скинути зъ уряду бурмістра и цѣлу раду громадску, и занменувавъ бурмістромъ Верра, голову товариства селяньского и робôтничого. Въ Мацарѣ пôдпалили селяне почту, судъ и ратушь та пильнували, щобы те все згорѣло до тла. Коли войско наспѣло, не було вже що ратувати. Воякôвъ высмѣвано и обкидувано камѣньемъ Одинъ воякъ стрѣливъ и убивъ трехъ селянъ. — Деякѣ ґазеты италійскѣ досачають въ тыхъ ексцесахъ аґітацію Франціи, бо кажуть, що зъ Парижа наспѣли инструкціи и помôчь грошева для ватажкôвъ ворохобнѣ. На радѣ міністерскôй ухвалено, що Кріспі може дати ґенералови Моррѣ повну власть (диктатуру) до усмиреня ворохобникôвъ.

Скоро приложивъ карабінъ, выстрѣливъ и я побачивъ, якъ капітанъ, котрого тѣло въ задъ пôдкинуло ся, розвѣвъ руками у воздусѣ и мертвый упавъ на землю.

— Убійникъ! — скричавъ я и ухопивъ пôдофіцира за рамя.

Але негôдникъ ударивъ мене кольбою такъ, що я вôдлетѣвъ на три кроки.

— Дурню! Докажи, що се я зробивъ.

Розлюченый скочивъ я на ноги; въ тôмъ самôмъ часѣ пôднесли ся всѣ другѣ пленкеры на поляхъ. Полковникъ надбѣгъ конемъ и заклинавъ, показуючи шаблею на непріятельскѣ пушки: „На передъ жуавы! На штики!“

Що-жь менѣ було робити? Я мусѣвъ прилучитись до нашихъ.

Атакъ жуавôвъ бувъ пречудный! Вы бачили коли, якъ филѣ морскѣ бють о скалу? Такъ! Отже такъ само спинала ся кожда компанія на гору, якъ филѣ на скалу. Три разы були мы на горѣ и три разы кинули насъ на долину. Але вкôнци побѣдила таки наша четверта компанія. Я вымахувавъ моею кольбою и ишовъ на передъ; але я змôгъ лише добачити одоо дуло карабінове, вôдтакъ перебило менѣ щось лѣве рамя, такъ якъ бы менѣ цѣка рука вôдлетѣла, я выпустивъ карабінъ упавъ на землю и зômлѣвъ.

* * *

Коли я зновъ прийшовъ до себе, почувъ лишь далекѣ стрѣлы.

Жуавы стояли довкруги въ великôмъ неладѣ и кричали: „Нехай живе цѣсарь!“

Одинъ ґенералъ надôйшовъ зъ своимъ штабомъ, пôднявъ позолочену шапку и закликавъ: „Хоробрѣ жуавы! Вы першѣ вояки свѣта!“

Я сидѣвъ теперь на земли и имивъ середъ болю правою рукою зранену лѣвицю. Въ тôмъ спогадавъ я нечайно про страшный злочинъ піяка, котрый застрѣливъ свого офіцира зъ-заду на отвертôмъ боєвищи.

Що бачу! Піякъ, убійникъ капітана выступивъ зъ ряду! Шапку згубивъ въ борбѣ, а зъ раны завданои шаблею текла кровь черезъ уста. Одною рукою оперъ ся вôнъ о оружіе, въ другôй державъ розшматовану хоругвь непріятелѣвъ, що ви здобувъ. Ґенералъ глянувъ на него зачудованый.

— Брікуръ! — сказавъ вôнъ до одного дижурного офіцира — се разъ вояки!

Зухвальнымъ голосомъ вмѣшавъ ся піякъ до бесѣды.

— Такъ, пане ґенерале... але мы выстанемо що-найбôльше ще на одинъ разъ.

— За то радъ бы я тебе обôймити, хлопче! — вôдповѣвъ ґенералъ. — Мусишь одержати хрестъ.

Въ тôй хвили попавъ я зъ болю моеи рани на-ново въ памороку.

Що дальше стало ся, вы знаете, бо я вамъ се вже часто оповѣдавъ. Вôдтято менѣ руку и два мѣсяцѣ лежавъ я въ шпитали въ пропасници. Середъ безсонныхъ ночей пытавъ я себе, що менѣ робити зъ піякомъ. Але доказôвъ не мавъ я нѣякихъ. Вôнъ вправдѣ драбуга, але бравый воякъ; вôнъ вправдѣ убивъ капітана, але добувъ ворожу хоругвь.

Коли я подужавъ, почувъ, що піякъ дôставъ хрестъ а въ нагороду перенесено єго до Ґвардійскихъ жуавôвъ. Се подѣлало на мене такъ, що я немного радувавъ ся хрестомъ, якій менѣ оберстъ въ лязаретѣ на шпитальну одежу положивъ; але все-таки піякъ заслуживъ собѣ такожь хрестъ, лишь годилось бы, щобы въ него цѣлили вояки при екзекуціи... Ну, теперь все минуло, вôдъ тогдѣ я вже не стрѣтивъ ся бôльше зъ піякомъ. Але коли я бачивъ уніформъ зъ дерою на плечехъ и то у тандитника, котрого крамъ стоявъ не цѣлыхъ 10 крокôвъ вôдъ касарнѣ, де проживавъ все ще убійникъ безкарно, здавалось менѣ, мовь бы капітанъ допоминавъ ся справедливости.

* * *

Я старавъ ся всѣми силами пересвѣдчити дядька Віделя, котрый попавъ въ сильне зворушенье, що вôнъ не мôгъ инакше поступити.

Коли я кôлька днѣвъ опôсля прийшовъ до бюра, показавъ вôнъ менѣ въ ґазетѣ въ „Дрôбныхъ вѣстяхъ“ ось тѣ стрôчки:

„Вчера пополудни на бульварѣ Ґренель одинъ пôдофіциръ ґвардійскихъ жуавôвъ, именемъ Мелетъ, а прозваный „піякомъ“, котрый зъ двома товаришами за много выпивъ въ сусѣдныхъ шинкахъ — дôставъ нападъ dilirium tremens, коли побачивъ старѣ уніформы, розвѣшенѣ передъ крамомъ зъ одежою. Мовь божевôльный бѣгъ вôнъ улицями, добувши ятаґана, такъ що прохожѣ зъ жахомъ втѣкали. Оба єго товаришѣ ледви змогли задержати божевôльного, котрый разъ-въ-разъ кричавъ: „Я не убійникъ... Я добувъ пôдъ Меленяно хоругвь“.

„Якъ довѣдуемось дôставъ Малетъ за се геройство вôдзнаку и певно ставъ бы бувъ офіциромъ, если бы не такъ пристрастно заглядавъ до чарки.“

„Малета вôдвезено до войскового шпиталю, зъ-вôдки єго переведуть вскорѣ до заведеня божевôльныхъ, бо умъ нещасливого мабуть вже на завсѣгды затьмивъ ся.“

Коли я вôддавъ дядькови Відалеви ґазету, вôнъ поглянувъ на мене штудерно и сказавъ: „Капітанъ Ґентіль бувъ корсиканцемъ... Вôнъ пôмстивъ ся!“

Судьѣ присяжнїй въ Анжулемъ освободили всѣхъ обжалованыхъ въ процесѣ о убійство италійскихъ роботниковъ въ Егъ-Моръ. То рѣшенье мусить здивувати всѣхъ безсторонныхъ людей. Выпадки, що стали причиною процесу, загально вѣдомѣ. Въ соляриняхъ въ Егъ-Моръ, положеныхъ въ департаментѣ Жардъ, почались дня 16 серпня минувшого року забуреня, выкликанѣ ривалізацією италійскихъ и французскихъ роботниковъ. Французькѣ роботники дивились нерадо на Италійцѣвъ за то, що они водбирали имъ заробокъ и обнижували цѣну працѣ своєю дешевою роботою. Въ наслѣдокъ малозначучон сварнѣ прийшло до выбуху. Громада французскихъ роботниковъ, до котрыхъ прилучилися волоцюги и злодѣѣ и иншѣ индівідуа безъ занятя, узброившись ножами, стрѣльбами и патиками, ударила на Италійцѣвъ и звела съ ними формальну борбу. Властиво не була се борба, только рѣзня, бо италійськѣ роботники стояли неоружнѣ и були въ меншомъ числѣ. Мимо, мабуть не дуже ревнои, обороны жандармерія и мѣсцевои поліціи, убито 8 Италійцѣвъ, а рачено 50. Тѣ выпадки дали свого часу причину до вымѣны дипломатичныхъ нотъ мѣжь Францією а Италією; остаточно справа пошла на судову дорогу, и по довгомъ слѣдствѣ водано карному судови 16 Французовъ и одного Италійця. Бояли ся, що присяжнѣ департаменту Жардъ можуть судити парціяльно длятого розправа водбула ся зъ порученя касаційного трибуналу въ Анжулемъ въ департкментѣ Шаренъ. Але показалось, що и тѣ судьѣ руководились політикою и выдали такъ несправедливый засудъ. Очевидно, той засудъ обурывъ публичну опінію Италіи, и невно не причинить ся до направы смутныхъ водносинъ мѣжь Францією и Італією.

НОВИНКИ.

— **Засѣданье выдѣлу руского товарыства педагогічного** водбуде ся дня 9 н. ст. сѣчня въ канцелярії науков. товарыства им. Шевченка о год. 7-ій вечеромъ. Предметомъ нарадъ: справа загальныхъ зборовъ, вызначеныхъ на д. 2 н ст лютого с. р. и справы адміністраційнѣ.

— **Въ Бережанахъ** водбуде ся дня 1 н. ст. лютого 1894 на доходъ „Рускои Бурсы“ въ сали касина мѣщаньского врчерокъ зъ танцями. Запрошеня сими днями розошле ся, а хто бы не одержавъ, зволить ласкаво зголосити ся у секретаря товарыства. — *В. Санатъ* секретарь.

— **Ще ucisk Polaków!** Кореспондентъ Gaz. Przemysk-oи, якійсь панъ Емиль Голодъ — очевидно Полякъ зъ крови и кости, лишь руского имени — завзятый оборонець польского елементу, розплакавъ ся въ своѣй дописи надъ ucisk'iem Поляковъ на Руси. Крозь сльозы добачує двѣ категоріи ucisku: въ одной суть вызначнѣ, „вопіющѣ“ факты переслѣдованя польского елементу, а въ другой дробнѣй, щоденнѣй, nieuchwytne [може бы соли на хвостъ!] szykany зо стороны псевдопатріотовъ рускихъ. Та секатура систематична, ненастанна и що-разъ завзятѣйша, есть томляча война подъѣздна и длятого горша водъ отверто войны. По такомъ взтупѣ назодять п. Голодъ примѣръ зъ Стрыйщины, именно зъ села Биличѣ подорожнѣ, де недавно осѣвъ обыватель зъ-подъ забору россійского п. Адольфъ Заковскій Огже той панъ, що мусѣвъ переселитись въ Австрію, думавъ спокойно зажити на роли тутки, де не досягае сила кнута. Але на жаль помыливъ ся. Nasiąknięty niechęcią do Lachów рускій хлопъ звернувъ цѣлый запасъ своихъ злыхъ инстинктовъ проти него. Кореспонденть каже, що тыхъ „дробныхъ прикростей“ якихъ дознае przybysz, нѣхто не могъ бы вычислити — така ихъ сила! И дивуесь, що побочь громадского достойника на чолѣ акціи стоить — хто? — жидъ-арендаръ! Той дае ініціятиву до розныхъ секатуръ и процесовъ, а хлопы все сповнюють. — Огъ и добрались до льогіки! Видно п. Емиль Голодъ не дуже грѣшить въ зимову пору правильнымъ способомъ мыслення, а голодный славы завзятого оборонця польского елементу, забуває, що wyznanie mojżeszowe зачислюють загорѣлї патріоты до narodowości polskiej. И де-жь тутъ ucisk przez Rusinów, коли кореспондентъ выразно каже, що братъ mojżeszowego wyznania веде цѣлу акцію противъ обывателя? Ну, шкода и словъ теряти, они и такъ не доберуть ся до мозку п. Голода, якъ и всѣхъ tutti quanti.

— **Селяне купили землю.** Водъ Сянока пишуть, що въ селѣ Туринску два господарѣ Никифоръ Дедля и Кондратъ Драбикъ купили за заробленї грошѣ въ Америцѣ 26 морговъ землѣ за суму 4.000 зр., не вчисляючи въ то выдатковъ при конграктѣ и интабуляціи. Гарный се примѣръ, котрый повиненъ послужити и другимъ за взоръ.

— **Значнои крадежи** допустивъ ся вчера въ полудне въ войсковомъ шпитали якійсь доси невыслѣдженый злодѣй. Вонъ доставшись до канцелярії управителя шпиталю, старшого штабового лѣкаря д ра Фогля и розбивши бюрко забравъ въ готовцѣ 391 зр. 19 кр. Догадують ся, що крадежи допустивъ ся воякъ, бо ключь находивъ ся въ замку дверей. Войскова власть повѣдомила поліцію и та стала глядати за виновникомъ.

— **Не въ смакъ руске письмо** Управитель почты въ Небилцѣ коло Стрижева п. Хлодневскій такъ любуесь листами адресоваными по руски, що задержуе ихъ по кольска днѣвъ у себе не пускаючи дальше въ свѣтъ. Натомѣсть письма адресованѣ по польскѣ водсылае заразъ на подану адресу. Таке саме робить зъ депешами телеграфічными, чимъ выставляе сторони на великѣ втраты.

— **Зъ подъ Краковця пишуть,** що въ Любинихъ заложивъ емеритованый учитель п. Модестъ Волошиньскій склепъ зъ мѣшаными товарами и продае добрый товаръ дешево. Цѣле село есть дуже радо зъ того и газды тамошнѣ хвалять собѣ склепъ пана Волошиньского. Щасть Боже доброму дѣлу и нехай оно послужить примѣромъ и для другихъ, що мають охоту и собѣ такимъ самымъ способомъ помагати и другимъ робити выгоду.

— **Испыты кваліфікаційнѣ** для учителѣвъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ розпочнуть ся передъ комісією екзамінаційною у Львовѣ 19-того лютого. Подання належито остемпльованѣ и заосмотренѣ потрѣбными документами треба вносити до дирекціи комісіи екзамінаційної (ул. Скарбковска ч. 39) черезъ дотычну раду школьну окружну найдальше до 31-го сѣчня.

— **Ректоратъ львовскои політехніки** розписуе конкурсъ въ цѣли замѣщеня посады асистента при катедрѣ хеміи загальної на часъ дволѣтный почавши водъ 1-го марта с. р. въ платнею 600 зр. Першенство будуть мати кандидаты зложивший другій испытъ правительственный. Подання треба вносити до ректорату найдальше до 31-го сѣчня 1894 року.

— **Епільогъ процесу соціялістовъ въ Празѣ.** Недавно скончивъ ся въ Празѣ процесъ пятнацятьохъ молодыхъ людей, обжалованыхъ о ексцесы на кладовищи въ Жижковѣ и Страшицяхъ коло Праги. Межь демонстрантами находивъ ся такожь недавно убитый провокаційный агентъ Рудольфъ Мрва, котрый, хотяй бравъ тогдѣ участь въ забуреняхъ, бувъ выпущеный по переслуханю поліціи на волю. Иншихъ обжалованыхъ засуджено на невеликѣ кары, лишь одинъ столярь Главачекъ одержавъ 13 мѣсяцевъ тяжкои вязницѣ. Главачекъ внѣсъ зажалене неважности, опираючись на тѣй подставѣ, що трибуналъ судьѣвъ присяжныхъ не мавъ права ставити ему евентуального питаня що до публичного насиля и що вердиктъ въ тѣй квестіи: „восемь голосовъ такъ, а чотири нѣ — але безъ ужитя оружія“ есть неяснымъ и хибнымъ. Одинацять присяжныхъ зложило заразъ по оголошеню выроку супротивъ оборонця въ першой инстанціи, д-ра Юста заяву, котру долучено до актовъ. „Нашь вердиктъ — заявили судьѣ — фактично не водповѣдае нашому пересвѣдченю, нашимъ намѣрамъ и нашой воли, о чомъ заразъ по закончено справы мы повѣдомили предсѣдателя трибуналу. За-для змѣны порядку питань введено насъ въ блудъ... Огже не хочемо, щобы Главачекъ упавъ жертвою нашои помылки, тожь уважаемо нашь вердиктъ хибнымъ и домагаемось его знесеня“. Генеральный прокураторъ оспорювавъ ту заяву говорячи, що судьѣ списали не правду. Они не звернули уваги предсѣдателя трибуналу на помылку, а одинъ зъ нихъ навѣть водозвавъ ся до предсѣдателя, що выровъ надто строгій. Трибуналъ касаційный прихилivъ ся до выводовъ прокуратора, признавъ, що судьѣ були въ блудѣ лишь що-до наслѣдковъ вердикту а не що-до самыхъ питань и за-для того водкинувъ зажаленье неважности Главачка.

— **Авансъ на державныхъ золѣзницяхъ** Зъ урядниковъ зелѣзниць державныхъ авансувало въ сѣчни 20 высшихъ урядниковъ, 642 урядниковъ, 414 низшихъ урядниковъ, а кромъ того 955 слугъ и 715 сторожевъ достало высшій платнѣ.

— **Конференція ректоровъ австрійскихъ політехнікъ** водбуває ся у Вѣдни. Предметомъ конференціи маe бути справа управильненя професорскои платнѣ на політехнікахъ, справа голосу вірильного ректоровъ въ соймахъ краевыхъ и справа водзнакъ для ректоровъ и декановъ політехнічныхъ школъ.

— **Нещасливый выпадокъ.** Вчера при ул. Кароля Людвика переѣхавъ возъ наладованый углемъ перехожого роботняка Василя Цѣмка и зломивъ ему лѣву ногу. Нещасливого водставлено до шпиталю, а возника потягнено до одвѣчальности.

— **Холера въ Петербурзѣ.** Пославши урядовои депешѣ выбухла холера въ кольохъ петербургскихъ интернатахъ школьныхъ.

— **Тепла зима.** Въ цѣлой губерії кіевскої на то що нема снѣгу, але панує подъ ту пору таке тепло, що селяне выганяють худобу въ поле и въ той способъ заощаджують сѣно и солому.

— **Почворне убійство.** Въ Софіи розпочавъ ся процесъ противъ бувшого сержанта Ковозегарова, его жѣнки и жандарма Андінова. Ковозегаровъ разомъ зъ жѣнкою убили при помочи турецкого слуги лазняного своихъ тестѣвъ взглядно родичѣвъ, щобы наслѣдити по нихъ маетокъ. По довершеню того убійства удусили всѣ трое обжалованѣ лазняного слугу и его жѣнку и похоронили трупы подъ помостомъ спального покою Ковозегарововъ.

— **Выграні льосы.** Тягненье краковскихъ льосовъ: Головна выграна 25 000 зр. упала на льосъ ч. 54811; 2000 зр. на ч. 11570; по 600 зр. выграли льосы: чч. 35126, 42874 45959, 62789, 71935. — Тягненье комунальныхъ льосовъ вѣденьскихъ: Головна выграна 200.000 зр. упала на серію 1041 ч. 43; друга выграна 20.000 зр. на серію 1350 ч. 87, трета 5.000 зр. на сер. 21 ч. 25 — Австрійскі льосы червоного хреста: Головна выграна 35.000 зр. упала на сер. 3941 ч 3; друга 1000 зр. на сер. 7.902 ч 7

— **Дробнї вѣсти.** Влад. Завадскій нотарь въ Гусятинѣ перенѣсъ ся до Чорткова, Кароль Рамельтъ именованый нотаремъ въ Соколовѣ.

Наука штука и література

— „Зоря“ илюстрованого літературно-наукового письма для родинъ, выдаваного товариствомъ имени Шевченка подъ редакцією Василя Лукича, выйшло послѣдне [24-те] число за рокъ 1893 и мѣстить въ собѣ оповѣданье Дм Олешиного „Невдалиця“; поезіѣ „Сповѣдь“ Павла Граба, „Дукъ“ М. Школиченка, „Ради громады“ Анеля и „Сонеты“ Ив. Стешенка; продовженье „Исторіи літературы рускои“ проф. Ом. Огоновского [рѣчь про Ивана Вагилевича]; оповѣстки и критичнї замѣтки; „Наука мовы рускои въ галицкихъ гімназіяхъ“ К.; „Народнї назвы предметовъ дотычачихъ млына водяного“ Якова Миколаевича; записки, вѣстки и замѣтки; житьепись бл. п. Ольги Михайловны Максимовичѣвнои [зъ портретомъ]; театръ; бібліографія. Въ сѣмъ числѣ помѣщенї дѣ илюстраціѣ зъ Шашкевичевого обходу. — Скончивши 14-тый рокъ выдавництва „Зоря“ буде выходити въ роцѣ 1894-омъ подъ тою самою редакцією въ збольшеномъ обемѣ [кожде число въ трехъ аркушахъ], а зъ оголашеного проспекту видно, що редакція маe въ тецѣ богато цѣкавого и доборного матеріялу. „Зоря“ повинна знаходитись въ кождой рускій родинѣ, бо жь и передплата ей низька: на рокъ 6 зр., на повъ року 3 зр. а на чверть року 1 зр. 50 кр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя** Намѣстникъ именувавъ конціпіентовъ намѣстництва: Юліяна Бронарского въ Товмачи, Гіероніма Заградника въ Городку, Володислава Гавиньского въ Коломыи, Ивана Страшиньского и Едварда Очосальского у Львовѣ, комісарлми повѣтовыми. — Дирекція почтъ и телеграфовъ у Львовѣ поручила управу уряду почтового и телеграфічного въ Скалѣ, почтовому касіерови Іосифови Воляньскому зъ Бережанъ: рівночасно перенесено асистента почтового Давида Гольднера зъ Чорткова до Бережанъ.

„Телеграмы Дѣла"

Прага 4 сѣчня. Дня 15 сѣчня зачинаe ся процесъ противъ членовъ Омладины. Розправа буде тайна. Молодо-Чехи выпечатають актъ обжалованя по чески и французски.

Парижь 4 сѣчня. Водбулась нарада высшихъ урядниковъ поліційныхъ и прокураторовъ за-для обговорена проектованыхъ заряджень противъ анархістовъ.

Римъ 4 сѣчня Потверджають, що авдіенція тираспольского епископа Зера и папы дотыкала водносинъ Ватикану до Россіи Здаесь, що будуть на ново навязанѣ офіціальнѣ зносины дипломатичнѣ, але заразомъ не буде оголошеный маніфестъ папы о судьбѣ католиковъ въ царствѣ польскомъ.

Зборникъ законовъ адміністраційныхъ

выданый д-ромъ Д. Сачакомъ

повиненъ знаходити ся яко конечно потрѣбна книжка подручна въ кождой рускій хатѣ.

Змѣстъ зборника такій:

Вступъ мѣстить въ собѣ: 1. Водозва до родимцѣвъ. 2. Постановы законнѣ що-до рускои мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ. 3. Розпорядженя выданѣ на користь руского обряду.

Часть перша. Законы о громадахъ и справахъ громадскихъ. 4. Законъ громадскій. 5. Ординація выборча для громадъ. 6. Законъ о обшарахъ дворскихъ. 7. Законы школьнѣ. 8. Законъ конкуренційный (церковный). 9. Законъ дороговый. 10. Законъ польовый.

Часть друга Законы о справахъ повѣтовыхъ. 11. Законъ о заступництвѣ повѣтовомъ. 12. Повѣтова ординація выборча.

Часть третя. Законы о заступництвѣ краевомъ. 13. Жовтнева конституція. Патентъ лютовый зъ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову. 14. Про статутъ краевый. 15. Соймова ординація выборча. 16. Якъ поступати при выборахъ? 17. Списъ соймовыхъ округовъ выборчихъ зъ поданьемъ числа выборцѣвъ въ кождой поодинокой громадѣ рускои части Галичины.

Часть четверта. Державнѣ законы основнѣ. 18. Рознѣ формы правленя. Конституційна Монархія въ Австріи. Жовтнева конституція. Дуалізмъ. 19. Законъ основный зъ 21 грудня 1867 и зъ 2 цвѣтня 1873 о репрезентаціи державной. 20. Ординація выборча Рады державной. 21. Державный законъ основный про загальнѣ права горожанъ. 22. Законъ о охоронѣ особистои свободы. 23. Законъ о охоронѣ права домашного. 24 Законъ о товариствахъ. 25. Законъ про право збору.

Книжка тая, обнимаюча 36 аркушѣвъ друку або 568 сторонъ коштуе у Львовѣ въ книгарни Ставропигійскій або у самого автора:

зброшурована .	1 зр. 60 кр.
оправлена . .	1 зр. 80 кр.
зъ реком. пересылкою	2 зр. — кр.

Кромъ того збборникъ сей можна замовляти такожь черезъ кожду агенцію Товариства взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“.

Запросини до передплати.

В роках 1889, 1890 і 1891 виходила „Часопись правничa“ яко місячник для теориї і практики, котроï одвічальним видавцем був Вп. адвокат др Кость Левицкий а співвидавцями в перших двох роках були Вп. адвокати: др Евген Олесницкий и др Антін Горбачевский.

Хотячи вдоволити загально відчуваній потребі дальшого видавана сеї фаховоï часописи, переняло Товариство наукове імени Шевченка у Львові на себе дальше видавництво „Часописи правничоï“ — відаючи ведене сего видавництва Вп. адвокатови дрови Костеви Левицкому.

З роком 1894 розпічне ся прото дальше видаване „Часописи правничоï“ яко чвертьрічника для теориї и практики, що появлятись буде в обемі чотирох до пять аркушів друку кождого: 15 лютого, 15 мая, 15 серпня і 15 падолиста.

„Часопись правничa“ буде містити: розвідки наукові з предметів права і адміністрациї, ореченя трибуналів и заміткі бібліографічні.

Річна передплата виносить: 3 зр.

Подаючи сю оповістку про відновлене видавництво „Часописи правничоï“ до прилюдноï відомости — Видїл товариства наукового імени Шевченка у Львові запрошуе отсим до передплати як також до надсиланя праць для „Часописи правничоï“, маючи надію, що загал Русинів радо прийме сю вість і поспішить з материяльною та моральною підмогою для сего наукового видавництва.

Всї листи, письма і посилки належить адресувати до Товариства наукового імени Шевченка у Львові (при улици Академічній ч. 8).

Видїл наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

Запрошенье до предплаты.

Подписаный маe честь заявити, що заосмотривши въ добрый матеріялъ письменничій, приступае зъ Новымъ Рокомъ 1894 до выдавництва

Бібліотеки для рускои молодежи.

Буде она складати ся зъ цѣлыхъ серій повѣстей, будьто оригінальныхъ на основѣ народныхъ звычаѣвъ и обычаѣвъ та рускои исторіи и літературы, будьто зъ чужихъ языковъ переробленыхъ або переведеныхъ, и мѣстити въ собѣ все, що причинити ся може до облагороднення молодого поколѣня и розширення его свѣтогляду, набутого чи школьною чи домовою наукою. Въ формѣ легкихъ оповѣдань буде она не только для молодежи, чи то мужескои чи то женскои, подавати богатый кормъ духовый, але и для старшихъ вѣкомъ стане ся вельми принадною и розвеселяючою лектурою.

Щобъ выдавництву уможливити розповсюдненье по всѣмъ-усюдамъ нашои вотчины, призначае ся можливо найнижша передплата, котра выносить

Одинъ злр. або двѣ корони на цѣлый рокъ.

Передплатники достануть въ першомъ мѣсяци кождои четвертины року почтою пять аркушѣвъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою вініетою украшеныхъ, разомъ чотири томики о 20 аркушахъ печати на треваломъ сатинованомъ папери Повѣстей увойде до тыхъ томиковъ 4—8. Кождый томикъ буде по можности творити цѣлость и въ дорозѣ передплатной стояти 25 кр.; лавочна же цѣна буде значно подвысшена

Принимають ся замовленя и на томики оправленї.

Чистый доходъ призначати ся буде на премію за написане найлучшихъ повѣстей до „Бібліотеки“.

До якъ найчисленнѣйшои передплаты запрошуе

Юліянъ Насальскій,
ц. к. проф. гімн.

Въ Коломыи дня 17. падолиста 1883.

Проспекты розсылають ся.

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 по сля годинника львовского

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовї		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	947
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (водъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (водъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	713
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	818	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Водходять зо Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только водъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	844	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА. Годины подчеркненї значать пору ночну водъ год 6-ой вечеромъ до 5-ой 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Имперіяль) продажа білетовъ полосныхъ, окружныхъ, довольно уставлюваныхъ зшитковъ до ѣзды, тарифъ и розкладовъ ѣзды въ видѣ книженковомъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4514

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібеле, манометры, и т. п. Устроєня звонкѣвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосѣвъ противъ стратъ при евентуальнѣмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрі вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучатя и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Одинъ зр.

стоить цѣлорѣчна передплата *на*

БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЇ МОЛОДѢЖИ

котра появлятиметься буде въ першѣмъ мѣсяци кождой четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти такожь справдешній примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ**
ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 6-10

ПОДЯКА.

Невмолима судьба смерти выдерла намъ на вѣки любляче серце найдорожшого мужа, вѣтця и дѣда бл. п. о. Юліяна Трохимовича. Тяжка се и горестна хвиля, и въ тѣй хвили смутку и розпуки для родины явились добродѣе и приятеле, що вѣддаючи послѣдну прислугу Покѣйному бодай въ части отерли сльозы и принесли вѣдраду важко зболѣлѣй душѣ осиротѣлыхъ. Тожь щира подяка за се належить ся передовсѣмъ о. деканови Саноцкому, що першій прибувъ на смутне мѣсце, щобы довершити невеселого обряду. Неменше щира подяка належить ся о. деканови Пясецкому зъ Вишенки, котрый хочь и зъ другои епархіи, зволивъ взяти участь въ похоронахъ Покѣйного. Такожь щиру подяку высказуємо всѣмъ потрудившимъ ся Впр. оо., а то: Олещукови, Дрималикови, Виханьскому, Подолиньскому, Породкови, Тустановскому, Крайчикови, Решетилу, Савчакови, Минчакевичеви, Мѣльницкому, Борисевичеви, Загаєвичеви и Льву Пясецкому; особливо Впр. оо. Тустановскому, Крайчикови и Борисевичеви за краснорѣчивѣ и повнѣ потѣхи проповѣди, а о. Льву Пясецкому за всѣ заходы и труды. Снаси-Бѣгъ ще Вп. панамъ: Візенберґови, нотареви, и Ґдулѣ, комісареви, зъ Янова, Ол Пясецкому питомцеви зѣ Львова, Терлецкому зъ Стрыя; дальше паньству Ґроховальскимъ, паннѣ З. Минчакевичѣвнѣй и мѣсцевому учителеви п. Лендобецкому. Бѣгъ заплать за за труды и помѣчь Вп. лѣкарямъ, а то: д-рови Дрималикови зъ Жовквы и д-рови Розенови, войсковому надлѣкареви въ Креховѣ. Щиру подяку складаємо такожь и чч. парохіянамъ, котрі до послѣднои хвилѣ не опустили свого пароха и по смерти вкрасили єго домовину прегарнымъ вѣнкомъ. Приймѣть отже всѣ Вп. добродѣе за выявлену прислугу Покѣйному и єго родинѣ щиру и сердечну подяку: Бѣгъ заплать!

Крехѣвъ дня 4 сѣчня н. ст. 1894.

Мальвина Трохимовичева, жена; *Зеновія и Марія Герасимовичъ*, дочки; *Денисъ и Левъ Герасимовичъ*, зятѣ; *Володимиръ и Ирена*, внуки.

Машинки до стриженя головъ и бороды по зр. 6·50 и 7·50

поручає 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБѢТНЮ

КРАВЕЦКУ

и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ

для Всч. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну

4963 *поручає* 8—30

Іосифъ Бенешь

Львѣвъ, ул. Академічна ч. 16.

Безъ конкуренціи

есть мѣй скденъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мѣй обильный складъ одягѣвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблевю сурдутѣвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшѣмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пашусь

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконує **всякій роботы будовляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБѢТНЯ** 65-156

Львѣвъ, ул. Зибликевича 11.

Найновѣйше дѣло зъ артистично выконаными илюстраціями кольоровыми (хромо):

„Goldene Klassikerbibel“

(выданье католицке и протестантске), — дорогоцѣнность и оздоба кождого дому, безъ пѣдвышеня цѣны на раты. Проспекта безплятно: **АДОЛЬФЪ МЕРЪ** Львѣвъ ул. Костельна 1. (переписка нѣмецка або польска). 1—?

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Шайнохи ч. 1.

мая честь поручити Вч. ПТ. Публицѣ и Всч. Духовеньству свою вѣдъ року 1873 істнуючу

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОЇ ОДЕЖИ

пѣсля найновѣйшои моды, зъ найлучшихъ товарѣвъ и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашаючи яко Русинъ о ласкавій взгляды Впов. П. Т. Публики и Всч. Духовеньства, поручая ся ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавій замовленя выконують ся въ найкоротшѣмъ часѣ. 2808

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вѣдъ шкѣдъ огневыхъ пѣдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побѣльшає ся** наростаючими вѣдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

„Днѣстеръ“ приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бѣльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рѣкъ.

2219

КАРОЛЬ ҐОРНУНҐЪ

робѣтня столярска парова, ново устроєна у Львовѣ, ул. Тиха ч. 3.

Хотячи побороти перепоны якій заходять при выробахъ деревныхъ, посвятивъ я довшій часъ на устроєнье робѣтнѣ о найновѣйшій конструкціи машинъ паровыхъ, на котрыхъ выготовлюю всякій роботы столярскій, дверѣ вѣкна и иншій роботы будовляній въ ширшѣмъ обсязѣ, по можливо низькихъ цѣнахъ зъ добѣрного сухого матеріялу.

Маю на складѣ готовій помосты яловій, сосновій и дубовій, листвы до помостѣвъ (Sesselleisten), опаски (Verkleidungen), листвы до крытя шпаръ (Deckleisten), латы пѣдъ дахи бляшаній и иншій, приймаю дошки до гибльованя, фуґованя и нутованя на помосты звычайній, приймаю для пп. столярѣвъ оброблюванье и профільованье деревныхъ частей складовыхъ до выробѣвъ столярскихъ. 4951 4—8

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 43—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѣвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Цѣны знижені — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшій въ головахъ	1 кл.	38	кр.
„ „ частями	„	39	„
„ въ кѣсткахъ або муцѣ	„	40	„
Солонина найлѣпша угорска	„	66	„
Смалець знаменитый угорскій	„	68	„
Сливки босаньскій правдивій	„	40	„
Повила першои сорты знаменитій	„	36 и 28	„
Розинки султаньскій безъ кѣсткокъ	„	68	„
Розинки еleme велики зъ кѣсткою	„	58	„
Розинки дрѣбній чорній	„	66	„
Мигдали добрій	„	1 зр.	„
Медъ пчѣльный природный	„	56	„
Свѣчки стеариновѣ 560 гр.	„	48	„

При 1 кл. кавы опустъ 6 кр. Вина природнѣ удержує на складѣ и высѣлає на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вѣдворотною почтою. 4921 16—24

Илюстрованый Калєндарь Просвѣты

на рѣкъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Вѣрменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Рієцѣ (Фюме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спѣлка

Можна дѣстати въ найперших торговлях корѣниныхъ и спеціяльностей, дрогеріяхъ, антикахъ, кондиторіяхъ, кавярняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4843 12-?

Особа въ середнѣмъ вѣцѣ, вправна въ господарствѣ сѣльскѣмъ, глядає мѣсця — найрадше въ домѣ священика, — за мѣрнымъ вынагородженьемъ. Зголошеня: К. Е., Львѣвъ улиця Скарбкѣвска ч. 16, дверей ч. 13.

Власного выробу

КОЛДРЫ

по зр. 4, 5, 6, 7, 8, до зр. 14.

КОЛДРЫ атласовій шовковій по зр. 15, 18, 20 и высше.

Колдры на овечій вовнѣ безъ конкуренціи найдешевше поручає

ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ

ЛЬВѢВЪ

улиця Коперника число 7.

6—30 (Импресса.) 4941

Очки

рочки мужескій, по цѣнѣ фабричнѣй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрѣвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Звѣстный найвѣльшій складъ товарѣвъ

ВЪ ҐАЛИЦИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вѣддѣлѣвъ складу, — въ котрѣмъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вѣддѣлъ Килимѣвъ.** Тяжкі тревалі килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·80, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вѣддѣлъ Перскихъ килимѣвъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вѣкна, великій выбѣръ килимѣвъ церковныхъ и на престолы, якъ такожь килимѣвъ стѣнныхъ передъ и надъ лѣжка.

III. **Вѣддѣлъ Хѣдниковъ.** Хѣдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хѣдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вѣддѣлъ занавѣсъ до вѣконъ и дверей.** Елеґантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкѣмъ поли зъ тороками 3·40 - 4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы вѣдмѣренѣ на вѣкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантнѣмъ выкѣнченю вѣдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вѣддѣлъ капъ на лѣжка** и столы, ґарнітурѣвъ, колдеръ и коцѣвъ. 1 ґарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на лѣжка и одной на стѣлъ (буретъ) вѣдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12·—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы стерѣвскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вѣдъ зр. 1·20 и высше.

VI. **Вѣддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкѣры тигровои вѣдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вѣддѣлъ Перебраній килимы**, поодинокій килимки передъ лѣжка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на лѣжка и столы, высортованій килимы, останки рѣзныхъ хѣдниковъ, особливо гѣдній поручення 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20. — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вѣддѣлъ для товарѣвъ кожуховыхъ**, шапочокъ, ковнѣрѣвъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій вѣдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вѣдъ 1 зр. Великій выбѣръ боа, ґарнітурѣвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выбѣръ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вѣдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вѣддѣлъ юбокъ вовняныхъ**, шовковыхъ, для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вѣдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и негліжѣ. Юбки волѣчковій, суконній и шовковій

X. **Вѣддѣлъ Конфекціи дитинної**, ватованій и кожуховій, дитинній плащики и одежа, на дѣти вѣдъ 1 до 12 рѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонароджених и дорослыхъ.

XI. **Вѣддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ такожь фасоны, вольоны, коронки, стяжки оксамитній и шовковій товары, якъ такожь всякій додатки для кравцѣвъ и моднярокъ,

XII. **Вѣддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске стерѣвске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вѣддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гдясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ такожь волѣчковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ“, всякій выбѣръ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вѣддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (63—?)

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Балай. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Вячеславичъ. Друкарня въ заведеню Чорнецькихъ.

Ч. 288. Львôвъ, Пятница 24 грудня 1893 (5 сѣчня 1894) Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанô вôльнô пôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Славяньска коаліція а Русины.

За кôлька днѣвъ збере ся галицкій соймъ и рускі послы рады державнои будуть мати нагоду порозумѣти ся зъ своими товаришами зъ сойму що-до веденя дальшои політики, а именно що-до становища супротивъ коаліціи правительственнои и коаліціи славяньскои. Тымчасомъ журналістика не перестає займати ся сею справою, при чôмъ однакожь трактуе ви дуже часто безъ достаточного знання фактôвъ и розумѣня рѣчи. Мы свои погляды высказали ще передъ трома недѣлями; нинѣ хочемо лишь указати на деякі голосы прасы, особливо рускои або Русинамъ прихильнѣйшои, та выяснити декотрі непорозумѣня.

Kurjer Lwowski [до головныхъ сотрудниковъ котрого належить и д-ръ Иванъ Франко] першій ще передъ кôлькома тыжднями высказавъ догадку, що Романчукъ и Телишевскій вôдлучать ся вôдъ иншихъ послôвъ рускихъ въ радѣ державнôй и вступлять до клюбу Лінбахера. Таку раду дае д-ръ Франко рускимъ посламъ и въ радикальнôмъ орґанѣ „Народ“ и на такôмъ становищи стоить Kurjer Lw. й досі, помѣстивши вчера статью „Буковины“ противъ приступленя рускихъ послôвъ до коаліціи славяньскои. Однакожь тутъ заходить очевидне непорозумѣнье. Дѣйстного „клюбу“ Лінбахера нема, есть тôлько пôдъ его фірмою союзъ послôвъ „дикихъ“ зъ цѣлію чисто формальною, т. е. щобы „дикимъ“ посламъ уможливити выбôръ до парляментарныхъ комісій и одержанье голосу въ парляментарныхъ дискусіяхъ. Перша цѣль есть теперь навѣть майже безпредметова, бо всѣ комісіи вже давно повыбираній [а въ нихъ и рускі послы мають своихъ заступникôвъ], отже хиба коли-бъ прийшло ся ще яку нову комісію выбирати або коли бъ черезъ уступленье котрого члена зъ дотеперѣшныхъ комісій мавъ наступити доповняючій выбôръ, зайшла бы можнôсть увзглядняти справедливе впрочôмъ бажанье „дикихъ“, щобы и ихъ при тыхъ выборахъ не поминено. Та й що-до другого жаданя справа не есть такъ дуже актуальна, бо й теперь н. пр. и самъ Лінбахеръ и инші дикі послы, якъ Кронаветеръ и инші, досыть часто промовляють въ дебатахъ надъ рôзными справами. Впрочôмъ „дикими“ послы е люде зъ найрôзнороднѣйшими переcвѣдченями и тенденціями: вôдъ ультраклерикала Цаллінґера до демократа Кронаветтера та радикала Пернерсторфера и вôдъ нѣмецкихъ національвôвъ Кравса та Форетґера до старо-Чехôвъ Досталя та Полляка.

„Буковина“ помѣстила въ остатнôмъ числѣ (зъ 29 грудня) вступну статью пôдъ надписомъ „Теперѣшне політичне положенье а Русины“. Въ тôй статьѣ выступае противъ приступленя рускаго клюбу до славяньскои коаліціи и высказуе навѣть здивованье, „якъ мôгъ рускій клюбъ колыбати ся що-до рѣшеня, чи прилучити ся ему до т. зв. славяньскои коаліціи и полишити рѣшенье сеи справы ажь на пôзнѣйшій часъ“. Насъ ще бôльше здивувала та статья „Буковина“, не такъ длятого, що она выступае противъ славяньскои коаліціи — бо вже-жь погляды въ такихъ справахъ можуть бути рôзнѣ навѣть у людей одного сторонництва —, але именно длятого, що та-жь сама „Буковина“ ще двѣ недѣлѣ передъ тымъ писала въ цѣлкомъ противный способъ! „Буковина“ повторила тогдѣ статью „Дѣла“ за коаліцією славяньскою и промовляла за приступленьемъ рускихъ послôвъ до тои коаліціи майже ще въ бôльше рѣшучій способъ, якъ „Дѣло“. Ось що писала тогдѣ межи иншимъ „Буковина“: „Мы зъ своеи стороны увѣренй, що правдивй заступники народа, зваживши, що вôдъ ихъ рѣшеня залежить, чи бути чи не бути коаліціи народôвъ славяньскихъ Австріи для взаимнои обороны правъ поодинокихъ Славянъ австрійскихъ, зваживши, що черезъ нерозважный крокъ могли бы цѣлкомъ утратити пôдпору другихъ славяньскихъ послôвъ..., рѣшать ся такъ, якъ годить ся заступникамъ народа славяньского австрійского... Мы уважаемо рѣчею мізерною та негôдною, за-для мізерненькихъ обѣцянокъ, здавати ся на ласку або неласку другихъ... Намъ далеко ще, щобы-сьмо могли зрôвнати ся зъ другими народами, але-жь щирымъ приятелямъ (!) нашого народу, щô такъ теперь о насъ журять ся [„Буковина“ тутъ мала на гадцѣ очевидно статью Przegląd-у противъ славяньскои коаліціи, зъ котрои подала выимки], чей не удасть ся насъ такъ далеко завести, щобы-сьмо жебраниною жили, котру они вамъ зволять ласкаво подати“. Коли-бъ отже рускій клюбъ бувъ послухавъ тогдѣшного голосу „Буковины“ [зъ 15 грудня с. р.] бувъ бы вправдѣ такожь не повиненъ „колыбати ся“, але бувъ бы повиненъ — приступити заразъ до славяньскои коаліціи!

Въ найновѣйшôй статьѣ „Буковины“ видко въ многихъ мѣсцяхъ непорозумѣнье або й незнанье фактичного стану. Згадаемо лише кôлька такихъ высказôвъ.

„Буковина“ каже, що „славяньска коаліція мае стати осередкомъ беззгляднои опозиціи противъ новому правительству“, она мае „беззглядно опозиційну закраску“. Тому перечать прямо не тôлько деклярації поодинокихъ складникôвъ тои коаліціи, але, що бôльше, факты. Фактомъ же-жь есть, що полудневославяньскій клюбъ голосувавъ за буджетовою провізорією, а вже-жь „беззглядна опозиція“ нѣколи бы того не зробила, якъ и дѣйстно не зробили того молодо-Чехи и громадка Бянкінього. Та й люде належачі до декотрыхъ клюбôвъ тои коаліціи не суть того роду, щобы можна по нихъ сподѣвати ся беззгляднои опозиціи. Н. пр. голова и заступникъ головы полудневославяньского клюбу д-ръ Клячь и д-ръ Ферянчичь — люде дуже умѣркованй, консервативнй, до того першій бувъ инспекторомъ ґімназіяльнымъ а другій заступникомъ прокуратора державного...

„Буковина“ каже дальше, що коаліція славяньска мае „помочи Чехамъ осягнути послѣдно-національну цѣль, а то признанье вôдрубного ческого державного устрою а тымъ самымъ и цѣлковиту політично-національну вôдрубнôсть и незалежнôсть вôдъ другихъ краѣвъ австрійскихъ“. Але-жь цѣль коаліціи славяньскои зовсѣмъ такъ далеко не сягае — она була подана въ Письмѣ зъ Вѣдня, помѣщенôмъ въ „Дѣлѣ“ передъ трома недѣлями — и н. пр. Словѣнцѣ, не говорячи вже о Русинахъ, не можуть помагати Чехамъ до осягненя ихъ права державного вже по-просту длятого, що се [бодай на-теперь] не було бы згôдне зъ ихъ власнымъ интересомъ.

„Буковина“ каже, що „молодоческі послы, якъ Вашатый и Ґреґръ, перенятй москвофільскимъ духомъ“. Але на нашôмъ мѣсци она сама признае, що „д. Вашатый, національ чистои крови и демократъ першои сорты, хоче лише пуджати Австрію“. Та й навѣть польскі ґазеты, бодай декотрі, признавали неразъ, що молодо-Чехôвъ о дѣйстно москвофільскі тенденціи годѣ посуджувати, — а вже-жь хто якъ хто, а Поляки на такі рѣчи дуже чутливі.

Але вертаемо до фактичныхъ спростованъ. „Буковина“ каже: „Мы до теперь не бачили, щобъ Вашатый або Ґреґръ промовляли коли за рускими національными потребами або горячо вступали ся за кривды нашого народу“. Поминувши те, що анѣ Вашатый анѣ Ґреґръ не надають тону въ ческôмъ клюбѣ — не належать навѣть до парляментарнои комісіи — то навѣть Вашатый промовлявъ сего року за утвореньемъ рускихъ катедръ на медичнôмъ факультетѣ у Львовѣ и за интересами рускихъ селянъ противъ твореня фідеікомісôвъ въ Галичинѣ, а Герольдъ промовлявъ за наглячимъ внесеньемъ Романчука на побôльшенье комісіи для реформы выборчои въ тôй цѣли, щобы дôставъ ся тамъ и заступникъ Русинôвъ. Дальше молодо-Чехи пôдперли внесенье Романчука на побôльшенье послôвъ зъ сельскои куріи въ Галичинѣ, пôдписали интерпеляцію Романчука въ справѣ еміґрациі рускихъ селянъ до Россіи, они одній зъ-помежи всѣхъ послôвъ пôдписали интерпеляцію Пôдлящецкого въ справѣ звѣстного рескрипту.

Обмежуемо ся теперь на ті замѣтки, а йде намъ лишь о вказанье, що хотячи такі справы обговорювати, треба передовсѣмъ пôзнати докладно фактичный станъ рѣчей. Допéрва на пôставѣ такого пôзнаня можна приступати до выданя свого осуду.

Вôдозва до Земляковôвъ!

Якъ уже звѣстно Вп. Читателямъ „Дѣла“ — зъ членôвъ Выдѣлу товариства „Просвѣта“ зложивъ ся комітетъ въ цѣли закупна до ґалерии образôвъ при „Просвѣтѣ“ за 500 зр. зъ добровôльныхъ складокъ образу „Богданъ Хмѣльницкій по битвѣ пôдъ Зборовомъ“ п. Николая Ивасюка, маляря рускаго зъ Монахіюмъ, щобы дати ему матеріяльну можнôсть приступити до вымальованя великого историчного образа „Въѣздъ Богдана Хмѣльницкого до Кіѣва“.

Отже комітетъ вôдкликуесь нинѣ горячо до всѣхъ Земляковôвъ, завсѣгды пôдпираючихъ кожду патріотичну справу, щобы зволили пожертвувати свою лепту на сю цѣль такъ гуманну и такъ патріотичну. Комітетъ мае повну надѣю, що Вп. Земляки и займуть ся складками на сю цѣль въ часѣ Святъ, и при Новôмъ Роцѣ кождый передплатникъ „Дѣла“ та й кождои иншои часописи рускои докине до передплаты лепту, на яку кого стати, на закупно образа п. Ивасюка — а такимъ чиномъ сума 500 зр. може зôбрати ся навѣть въ однôмъ мѣсяци на честь и славу галицкихъ Русинôвъ!

Вôдъ комітету.

Справы краєвй.

[Проєктъ выдѣлу краєвого о будовѣ домôвъ по селахъ.]

На сегорôчнôй сесіи соймовôй постановивъ выдѣлъ краєвый предложити вже другій разъ соймови проєктъ закона будôвничого для малыхъ громадъ увзглядняючій тâ змѣны, які поробила въ нѣмъ комісія адміністраційна. Въ новôмъ проєктѣ вычеркнувъ выдѣлъ краєвый постанову, щобы деякі будынки були конче ставленй зъ матеріялу безпечного вôдъ огню, отже будынки поверховй, будынки зô склепленями и сутеренами та будынки публичнй и промысловй, бо комісія адміністраційна есть того погляду, що не треба ставляти такихъ обмежень. Однакожь що-до вôддаленя будынкôвъ вôдъ себе, то выдѣлъ краєвый не може згодити ся зъ поглядами комісіи.

Выдѣлъ краєвый предкладавъ, щобы будынки ставлено зъ матеріялу безпечного вôдъ огню бодай на 10 метрôвъ вôдъ себе, а на 15 метрôвъ, наколи они крытâ соломою або очеретомъ. Комісія не згодила ся на то и приняла въ засадѣ вôддаленье 10 метрôвъ для всѣхъ будынкôвъ, а выимково, коли бракъ мѣсця, могли бы того рода будынки бути вôддаленй вôдъ себе навѣть на 4 метры. Въ новôмъ проєктѣ вернувъ выдѣлъ краєвый до давного и жадае вôддаленя будынкôвъ на 10 до 15 метрôвъ.

Въ першôмъ проєктѣ выдѣлу краєвого було дальше постановлено, що не вôльно ставити коминôвъ на балькахъ або пôдкладахъ зъ дерева, що всяке дерево мусить бути вôддалене вôдъ комина на 15 центіметрôвъ и що дерева не вôльно впускати въ стѣны комина. Комісія усунула ту постанову и дозволила ставити навѣть валкованй комины добре вылѣпленй глиною. Въ новôмъ проєктѣ обстае выдѣлъ краєвôй при своѣй первѣстнôй постановѣ и доказуе, що причиною частыхъ огнѣвъ у насъ есть якъ-разъ то, що дерево запускае ся въ комины.

Що-до поодинокихъ постановъ згаданого проєкту то треба передовсѣмъ зазначити, що на кожду нову будову або значнѣйшу змѣну въ будынку треба дозволу зверхности громад-

На святый вечѢръ.

(*Ескіз Павла Кудрика.*)

Олекса Шийка мавъ на примѣтѣ Параньку. Дѣвчина подобалась ему, вôнъ розговоривъ ся зъ нею, пôславъ старостôвъ, вона повязала рушники — и вôнъ одружився зъ нею.

Була кругла сирота така, якъ и вôнъ. Служила въ наймахъ въ того богача Пилипа, що то славивъ ся олѣйникомъ на цѣлу околицю.

Пилипъ и Пилипиха любили ви; робота горѣла у нея въ рукахъ, вона завдно выручала ґаздиню въ кождому дѣлѣ. Приймили ви ще маленькою пастушкою гусей; вона выростала у ихъ хатѣ роботящою и слухняною, то-жь и милували ви якъ рôдну дитину. Не жаль же було й весѣля справляти. А у придане Пилипиха вырядила Параньку новымъ шматьемъ и мальованою скринею.

Пôсля смерти батька лишила ся Олексѣ хата на передмѣстю. Не нова була, а стара, згорблена, але доволѣ простора, щобы помѣстити его и Параньку зъ мальованою скринею.

Зажили вони у-купцѣ, та звѣстно, не въ гаразді. Сказано: бѣда зъ бѣдою звязалась!

У Олексы туливъ ся деякій грôшь зъ парубоцтва, але вôнъ и швидко розкотився ся. Городу не було, не росла нѣ петрушка, нѣ бараболя — за всьо треба було платити. А якій заробôтки въ мѣстѣ, та ще й малôмъ? Лѣтомъ нôвъ бѣды; трапить ся косовиця, и зъ жнивъ капне якій крейцарь. Але прийшла зима и навкучила ся. Заробôтокъ минавъ ся якъ стôй, на столѣ не найшло ся и крышки хлѣба, а въ печи попелу не стало

Олекса вмѣвъ робити решета — вôдъ батька навчивъ ся. Та що-жь? Сидить бувало, кирду гне ажь спина болить. Плете, купуе матеріялъ за послѣдній нажитй грошенята, та якій зъ того пожитокъ? Бѣсова жидова не квапилась — у мѣстѣ було досыть решетників — платила стôльки, що и кошты не вертались. А про роботу то вже и не згадувати! Инодѣ и дивитись не хотѣла.

А часъ не барився ся — втѣкавъ. Стало потѣсно. Паранька приводила у хату новыхъ гостей; що рôкъ, то одинъ голодный ротикъ бôльше. Сѣмя зростала, а зъ нею крѣпшала и бѣда.

Перше вôнъ и Паранька вправдѣ не богато, але все-таки вносили де-що у хату; було о чôмъ перетривати хочь тыждень, хочь мѣсяць. А теперь вôнъ мусить самъ, вôнъ одинъ мусить подбати за всѣхъ, вона-жь за дѣтьми на двôръ и не выгляне.

Зажурився ся Олекса.

И не то ему журба, що вôнъ одинъ мусить дбати про всѣхъ. Нѣ! Вôнъ працювавъ бы, тягнувъ бы мовь чорный вôлъ, лишь дати-бъ ему дѣло у руки. Ба, але де его найдешь, де найдешь такои роботы, щобъ самому жити и дати жити? Правда, траплялось, викали ту и тамъ, заставляли то дрова рубати, то пôдставляли инше дѣло, и вôнъ робивъ, але годѣ! — за те не оббґнати всѣхъ потребъ, не заткати рота бѣдѣ.

И думавъ Олекса вôдъ ранка до ночи.

Бувъ самъ, то и на свѣтѣ жилось красше. Бѣды не зазнавъ. Гулявъ, не журився ся, и грôшь попадавъ ся. А скоро тôльки одружився ся, потонувъ въ такôй бѣдѣ, що й выходу не найти! Опротивѣла ему жѣнка, и дѣти мовь не свои стали.

— Ехъ! — снувалось ему въ головѣ — кобы не грѣхъ на душу, а то плюнувъ бы на всьо и забравсь бы, куды-бъ лишь дорога простягла ся. Та нѣ! нѣяково губити тôлько хрещеныхъ душъ! Вôнъ же-жь батько! христіянинъ!

И думавъ Олекса вôдъ ранка до ночи, не придумавъ новины. Почухавъ спину, перехрестивъ ся и спати поклавъ ся.

* * *

Надѣвъ Олекса шапку и до Пилипа пôйшовъ.

Звѣстно, Пилипъ уходивъ въ мѣстѣ за богача. Та й славну-жь мавъ олѣйню, и землѣ чимало. Жиды страхъ не любили его за те; всѣ сѣльскі люде горнули ся до него бити олѣй. Хочь що невѣры робили, а таки не змогли нѣчого заподѣяти Пилипови. И олѣй били дешевше, ще й горѣвкою частували — не помогло. А дальше то й на штуку взялись. Прийшли до Пилипа торгувати олѣйню. Сотку клали на руку, ще й пятдесятку докидали. А вôнъ все своє: „Не продамь — каже — бо не хочу!“ Потôмъ то и вогнемъ грозили! — але и тымъ не вдѣяли нѣчого.

Такъ Олекса выбравъ ся до Пилипа за радою.

— Ну, що-жь? — спытавъ его Пилипъ.

— Та що дядьку, бѣдному все вѣтеръ въ очи та й тôльки. Бувъ парôбкомъ, то и у свѣтѣ гараздъ було. А оженившись... ехъ! дядьку! — хиба ремѣнь на шию та на гиляку.

— Бôгъ зна' що плетешь, Олексо! Ты молодый, руки здоровй, не бôй ся, дѣло знайде ся!

— Найде ся? — махнувъ Олекса рукою и гôрко засмѣявъ ся. — Певно найшлось бы, коли-бъ самъ. Але у мене жѣнка, дѣти; куды-жь менѣ? У наймы? Хто схоче?

— Воно трохи й по твоему, Олексо! Лишь не треба такъ дуже вôддаватись роспуцѣ. Пожди, а...

— Ждати, ще ждати, доки дѣти не попухнуть зъ голоду, доки не покладуть ихъ въ домовину? Е, дядьку! сытый голодного не знае.

— Якій я тобѣ сытый, Олексо? Не бôй ся, не такій я богачь, про якого мене мають! Одною олѣйнею тôлько й животѣю. А зъ землѣ що? Вже й не памятую, коли збиравъ засѣвы якъ слѣдъ. Нинѣ вже земля не плодюча, хочь ты справляй ви пухко мовь перину, ложи въ неи цѣлый добутокъ, а неразъ не вернеть ся тобѣ й насѣнье! И зъ того заплати податки, купи соли и обжени всю бѣду. Добре, у кого е свои робучі руки. Але небоже, коли прийдесь наймити, овъ! — тодѣ тонко. Чужій не то що робить мовь за напасть, але ще й каже, що чинить тобѣ ласку, що выйшовъ у поле.

— Кобы хочь того поля у людей богато, тодѣ може и бѣдному було-бъ де заробити. А такъ...

— Правда твоя, Олексо. Минули добрі часы. Нинѣ рукъ богато, але нѣ до чого ихъ приложити. Земля розшматована, а на нѣй и не дочислишь ся ґаздôвъ. Тымъ то нинѣ всьо голодне. На пятьохъ морґахъ по три нумеры стоить, коли не бôльше. И пытай тутъ раю!

— Значить, пропасть що-разъ глубша.

— И буде глубша, доки люде не отямлять ся, доки право не зборонить дробити то, чого вже й годѣ дробити. Мы самі, здаеть ся, не скоро спамятаемось. Тутъ треба трохи застановы, треба выречись кумпанiи жидôвскои, — отъ що!

Пилипъ розгорячивъ ся, а Олекса все слухавъ и слухавъ.

— Кажу тобѣ, Олексо, — говоривъ Пилипъ дальше — люде ґаздують, якъ люде, а мы несемо до жида и ту дрôбку, що намъ осталась по батькахъ. И потѣсно за-для того. Въ рукахъ у насъ нѣчого нема, а коли той клапоть землѣ не вродить, то и гинь зъ голоду. До землѣ ще й ремѣсла треба!

Пилипъ довго торочивъ.

— И темній мы, хочь и школы будуемо — сказавъ. — Що-жь зъ тои школы, коли дитина забуває всьо, що и навчилась. Певно, мусить забути, если батьки вôдорвавши ви вôдъ школы заставляють до господарства, а не нагонять нѣколи у вôльный часъ до книжки. Тымъ то такъ мало письменныхъ! А коли чоловѣкъ не письменный, такъ зъ-вôдкижь ему й дôзнати ся, якъ направити лихо?

Олекса слухавъ и не слухавъ того. Що ему на тôмъ? Вôнъ нинѣ чувъ голодъ, заразъ нинѣ ему треба було якои спромоги, щобы хочь на якійсь часъ замылити нуждѣ очи.

— Дядьку! — озвавъ ся вôнъ несмѣливо по хвили, коли Пилипъ замовкъ и, здавалось, на-ново громадивъ думки, щобы ними засыпати Олексу. — У мене дѣло до васъ!

ской. Та зверхность одержавши просьбу о дозволъ на будову, мае казати комісіи оглянути мѣсце будовы. До комісіи належить начальникъ громады, або его заступникъ, а коли треба, то и знатокъ такій. що не мавъ бы интересу при той роботѣ На подставѣ протоколу, зладженого на мѣсци будовы, при чомъ розумѣе ся кождый сусѣдъ може робити свои уваги. мае зверхность громадска до трехъ днѣвъ выдати на письмѣ дозволъ на будову, або вѣдмовити его. У дозволѣ мае ся докладно означити матеріялъ, зъ котрого мають будувати ся стѣны. дахъ. комины, довгость, широкость и высокость будынку въ мѣрѣ метричній, число и великость вѣконъ и дверей, число и рѣдъ кухонь и печей. Вкінци мае ся зазначити. чи будову мае вести особа до того уповажнена, значить: майстеръ підмайстеръ, тесля и т. п.

При будовахъ на цѣли промысловѣ, на котрѣ треба дозволу політичної власти, выдѣлъ повѣтовый мае ту роботу, що зверхность громадска, а при будовахъ на цѣли публичній, ставленыхъ державою краемъ або повѣтомъ, староство занимае ся тою роботою. Закиды противъ будовы рѣшае намѣстництво, порозумѣвши ся зъ властію, що будову выконує.

Вѣддаленье кождого будынку вѣдъ дороги чи то краевои, повѣтовои, громадскои або публичного дѣзду зелѣзничого, мае пѣсля проектованого закона выносити що-найменше чотири метры, а вѣддаленье огорожь вѣдъ тыхъ дорѣгъ публичныхъ що-найменше 60 центіметровъ, числячи вѣдъ нинѣшного берега рова придорожного.

Коли бы огонь або повѣнь, або инша пригода знѣвечила цѣлу мѣсцевость або значну частину ей, выдѣлъ повѣтовый мае казати комісіи оглянути знѣвеченый простѣръ и зробити плянъ регуляційный. Вѣдъ теперь можна буде дѣставати консенсы на новѣ будовы лише на подставѣ затвердженого пляну регуляційного. Кошты такои комісіи и пляну платить фондъ повѣтовый.

Проектъ постановляе дальше, що въ мѣсцевостяхъ, де суть жереловища або стациі кліматичнѣ зъ власнымъ статутомъ, мають бути выготовленѣ пляны регуляційнѣ найдальше до двохъ лѣтъ вѣдъ часу нравосильности сего закона. Въ сихъ мѣсцевостяхъ мае такожь делегатъ стациі кліматичнои або жерельнои належати до комісіи будовничои.

Будованьемъ поверховыхъ будынковъ и будынковъ зо склепленями та сутеренами мають займати ся лишь особы до того управненѣ. Будовлѣ селяньскѣ и звычайнѣ господарскѣ, може ставити самъ будуючій, лишь до ставленя комина мусить закликати майстра мулярского. Комінъ мусить бути выведеный по-надъ дахи бодай на 80 центіметровъ, а долѣвки на гнѣй мусять бути вѣддаленѣ вѣдъ найблизшои кирницѣ 10 метровъ а вѣдъ сусѣднои границѣ на 2 метры

Окремѣ параграфы нормують ще, якъ треба ставити сушарні, цегольнѣ, вудильнѣ и поступованье при удержіованю позволеня на мешканье въ новыхъ будынкахъ и т. д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передъ отвореньемъ ческого сойму перебувавъ у Вѣдни кольо днѣвъ д-ръ Ріґеръ. Его вѣдвидѣвъ кореспондентъ Now-oи Reform-ы и говоривъ зъ нимъ про справу ческу. Про се высказавъ ся д-ръ Ріґеръ въ той способѣ: „Намъ треба передовсѣмъ цѣлковитого, рѣвнорядного рѣвноуправненя обохъ народностей. То правно намъ належить ся, того жадаемо и вѣдъ того нѣякимъ свѣтомъ не вѣдступимо. Бо й длячого-жь мало бы то бути для насъ неможливе, що деинде вже вѣдъ давна истнуе и приносить добрѣ наслѣдки? Нѣмцѣ хотять, щобы мы вдоволяли ся рѣвноуправненьемъ на папері, при котрѣмъ они мають цѣлковиту перевагу надъ нами. Се безправность, а для удержаня тои, нѣчимъ не оправданои безправности, выйдено фразу „про удержанье дотеперѣшного стану національнои посѣлости“, т. е. про удержанье безправности, а нашои кривды. На жаль и теперѣшне правительство приймило се до своеи програмы. Супротивъ того не можна й дивувати ся, если молодо-ческій рухъ крѣпшае чимъ-разъ бѣльше“ Д-ръ Ріґеръ высказавъ ся въ дальшѣй бесѣдѣ за цѣлковитою автономіею Чехіи на основѣ ческого права державного. Пѣсля него можна се осягнути при помочи утворення ческого канцлерства. Коаліцію славяньску уважае д-ръ Ріґеръ шкѣдною и неполітичною. Словѣнцѣ, що перейшли до опозиціи, зробили злу прислугу своему народови бо сторонництво Штайнвендера, зъ котрымъ они доси бороли ся перейшло на ихъ мѣсце до табору правительственного и Нѣмцѣ зможуть ще бѣльше гнести Словѣнцѣвъ. котрі въ правительствѣ не найдуть теперь нѣякои опоры. На теперѣшне положенье въ Чехіи задивлює ся д-ръ Ріґеръ дуже пессімістично Справы такъ помогали ся. що тяжко передбачити, що дальше буде Велика часть вины за се паде на гр. Таффого.

Ліберальна праса вѣденьска робить богато крику зъ нагоды процесу „Омладины“ и такъ представляе рѣчь немовъ бы то мало судити ся не кѣлькохъ молодыхъ заговорцѣвъ а цѣлый ческій нарѣдъ. Зъ цѣлого поведеня сеи прасы видко, що она въ своѣй ненависти надѣе ся, що справа ческа буде репресіями убита. Що се пуста надѣя, пізнасть кождый, хто знае нарѣдъ ческій, а що й вынмковѣ розпорядженя на нѣчо не здали ся, показуе найлѣпше зрѣстъ молодо-ческого руху. Сего доказують выборы до прагскои рады громадскои и иншѣ значнои ваги проявы. Можна не годити ся зъ молодо-ческимъ рухомъ, але й треба рзнизнати, що така важна справа, якъ справа ческа въ Австріи не оасть ся нѣякъ полагодити нѣ денунціяціями, нѣ репресіями нѣ выиковымъ положеньемъ, а тутъ полагодженье сеи справы доконче домагае ся интересъ державы. Чи на полагодженю ческихъ бажань выграли бы що молодо-Чехи, можна навѣть сумнѣватп ся.

НОВИНКИ.

Христосъ раждаеть ся! Славѣте Его!

Славѣте Его всѣ убогіи — Вонъ бо убого народивъ ся, а затвердѣлого, закаменѣлого серцемъ самолюбного засмутивъ, прийшовши на свѣтъ въ убогій шопѣ, щобъ проголосити Новый законъ — любови ближнього, щобъ приготовити величну трапезу празника духового всѣмъ нищимъ, пониженымъ покривдженымъ!

Славѣте Его всѣ скорбящіи — Вонъ бо принявъ на Себе людске тѣло, щобъ перебрати страданя и терпѣня на Себе, Вонъ прийшовъ, щобъ сьяевомъ Своего божества розвѣяти смуткъ и возстановити день радости и утѣхи!

Славѣте Его всѣ болящіи — Вонъ бо прийшовъ гоити Вашѣ болѣ, Вашѣ раны, уздоровляти Вашѣ недуги миромъ цѣлющого Своего божественного слова!

Христосъ рождаеть ся! Онъ тамъ надъ вертепомъ звѣзда ясна стала „яка не бувала“, а въ вертепѣ мале дитятко — зоря нового житя, истинної правды, великои вселюдскои любови, безграничної доброты, блаженної свободы и волѣ — за котрыми трепещуть серця зболѣлі, лепечуть уста неволенѣ, выглядають очи заслезенѣ...

За ясною звѣздою надъ вертепомъ спѣшѣмо, Народе рускій, дорогою означеною сьяевомъ правды и науки прямо и честно, вытревало и смѣло! Нехай она веде насъ до зорѣ нового житя. истинної правды, великои вселюдскои любови другъ друга, безграничної доброты, блаженної свободы и волѣ, котрыхъ прагнуть нашѣ серця, просять уста и вызирають очи!

А за тымъ словомъ щедруемо всѣмъ нашимъ Вп. Читателямъ и всѣмъ Русинамъ веселыхъ и щасливыхъ святъ!

— **Часопись для народу „Читальня“**, що въ роцѣ 1993 ѳмъ выходила пѣдъ редакцією приватною, перенявъ на рѣкъ 1894-ый выдѣлъ товариства „Просвѣта“ и передавъ редакцію ей одному зъ членовъ выдѣлу. Програма „Читальнѣ“ лишить ся така, якъ доси т. е. мѣститись будуть три дѣлы: белетристичный, науковый и економічный [„Батьківщина“ лишае ся дальше въ рукахъ приватныхъ.]

— **Звычайнѣ загальнѣ зборы товариства „Родина въ Коломыи** вѣдбудуть ся въ четверъ д. 11 сѣчня о-год. о вечеромъ. Порядокъ дневный: 1) Справозданье зъ дѣяльности товариства. 2) Справозданье касове. 3) Выборъ комісіи контрольної. 4) Выборъ предсѣдателя, заст. предсѣдателя, 5 членовъ выдѣлу и 2 заступниковъ выдѣлу. 5) Справозданье комісіи контрольної. 6) Внесенье членовъ. На случай недостачѣ комплету вѣдбудуть ся того-жь дня о год. 7 веч. другій загальнѣ зборы зъ тымъ самымъ порядкомъ дневнымъ, и рѣшеня тыхъ зборовъ будуть важнѣ, хотяй бы не явила ся и половина членовъ. — *Выдѣлъ.*

— **Проф. Омелянъ Партицкій**, котрого историчнокритичнѣ студіѣ друковали ся [розумѣесь въ скороченю] вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ въ фейлетонахъ „Дѣла“ и звернули на себе загальну увагу, приступае теперь до систематичного выданя всѣхъ своихъ студій, результату працѣ довгихъ лѣтъ, окремыми книжками. Першій томъ уже впорядкованый и появить ся въ першомъ пѣврощѣ 1894 року въ обемѣ около двацять аркушевъ друку и въ дорозѣ передплаты коштувати буде лише два зр. Незабавомъ оголосить самъ Вп. авторъ проспектъ сего поважного выданя, а мы не сумнѣваемось, що Русь повитае се выданье якъ найщирше и передплатою прийде въ помочь авторови, щобы за першимъ томомъ могли скоро выходити дальшѣ томы.

— **Вѣче народне скликане рускими радикалами до Коломыи** на день вчерашный вѣдбуло ся пѣсля уложеної програмы. Вѣче ухвалило: орґанізацію селянъ-хлѣборобовъ на засадахъ радикально-демократичныхъ; скликати зъѣздъ мужевъ довѣрія всѣхъ сторонництвъ для обговореня тои справы и для поборюваня новоеристовъ[?]; добачуючи въ правительственномъ проектѣ примусовыхъ спѣлокъ рѣльничихъ и господарствъ рентовыхъ небезпечность для селянъ, вѣче жадае натомѣсть помочи державної для закупованя грунтовъ въ користь громадъ и поодинокихъ селянъ. Кромѣ того вѣче повторило резолюцію въ справахъ загального голосованя, противъ задуманои польскою бѣльшостію сойму реформы закона громадского и закона ловецкого. Мимо сильного морозу участниковъ вѣча було [якъ доносить Kurjer-ови Lwowsk-omy] понадъ 250. Правительственный комісарь кѣлька разовъ грозивъ, що розвяже вѣче, особливо за критику т. зв. демократичныхъ словъ польскихъ, однакожь не розвязавъ и вѣче вѣдбуло ся въ цѣлости.

— **Петиція о полѣпшенье матеріяльного быту.** Дня 21 грудня 1893 р. вѣдбула ся педагогічна конференція учителѣвъ и учительокъ станиславовского вѣддѣлу пед. товариства, на котрѣй явило ся 85 членовъ, самыхъ учителѣвъ и учительокъ народныхъ, якъ мѣсцевыхъ такъ и замѣсцевыхъ. Хѣдъ нарадъ и настрѣй збору бувъ вельми поважный и спокійный, хочь обговорювано нужденне положенье учителѣвъ и его тяжку борбу о насущный хлѣбъ. Предметомъ нарадъ, була справа внесеня петиціи до сойму о полѣпшенье матеріяльного быту учительства. По основномъ обговореню справы ухвалено внести вѣдъ станиславовского учительства петицію до сойму о дорожняный додатокъ и о пѣдвышенье платнѣ т. е. о зрѣвнанье учителѣвъ мѣста Станиславова зъ ихъ товаришами у Львовѣ и Краковѣ. Въ другій петиціи вѣдъ учительства цѣлого округа станиславовского рѣшено домагати ся: 1) Зниженя лѣтъ служby на 35; 2) пѣдвышеня платнѣ учителѣвъ сѣльскихъ и маломѣскихъ; 3) пѣдвышеня пятилѣтныхъ додатковъ; 4) пѣдвышеня управителямъ школъ 5 и 6-клясовыхъ додатку за управительство; 5) зрѣвнаня учителѣвъ молодшихъ, посѣдаючихъ кваліфікаційный патентъ пѣдъ взглядомъ платнѣ зъ учителями старшими. Вкінци выбрано комісію, котрои задачею буде розглядати личнѣ вѣдносины стану учительского, подавати ихъ до публичної вѣдомости въ краевыхъ дневникахъ и обдумувати средства, котрі мали бы ихъ полѣпшити.

— **Краевый сеймъ.** Маршалокъ кн. Сангушко розславъ вчера посламъ соймовыхъ дневный порядокъ першого засѣданя сойму, котре розпочне ся дня 10. сѣчня н. ст. (въ середу) о год. 10. рано. На порядку дневномъ есть 29 справоздань краевого выдѣлу.

— **Огнѣ.** Надъ Сяномъ въ Сѣнявѣ згорѣвъ шпихлѣръ зо збожемъ, власность князя Волод. Чарторыского. Той шпихлѣръ бувъ камѣнный, збудованый ще въ 17 вѣцѣ. Давнѣйше складали въ нѣмъ збоже, що мало йти до Гданьска. Бувъ обезпеченый на 4000 зр. Збожа було въ нѣмъ на 2800 зр. и оно згорѣло черезъ неосторожность. Збоже було власностію п. Лысаковского. — Въ Стрыю погорѣли мѣщане Юліянъ Рудницкій и Рѣпецкій. У Рудницкого все господарство пѣйшло зъ дымомъ, а въ Рѣпецкого стодола зо збожемъ, стайня и знаряды. Необезпечена шкода выносить около 22.000 зр. Огонь пѣдложивъ Садовскій зъ Лисятичь, що служивъ давнѣйше у Рудницкого.

— **Ц. и к. краева Дирекція скарбу** рескриптомъ зъ д. 14 цвѣтня 1893 до ч. 32.051, удѣлила громадѣ Саджава коло Богородчанъ позволенье побирати сыровицю зъ жерела пѣдъ ч. 11 въ Саджавѣ два разы мѣсячно безъ дозору сторожи скарбовои и въ подвѣйнѣй мѣрѣ. Есть се дозволенье великою полекшою и добродѣйствомъ для громадянъ, бо непильно посылати пѣдводы по стражниковъ скарбовыхъ и многій иншій при тѣмъ злишній драчѣ й выдатки для громадянъ перестали черезъ той рескриптъ.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** У насъ все ще лютуе напастна інфлюенца. Забрала она и кѣлька жертвъ изъ тутешнои рускои кольонії, якъ: совѣтника д-ра Лопушаньского, лѣкаря д-ра Брикевича. секретаря амбасады Катиньского и много людей зъ клясы роботничои. Такожь перебули тяжку инфлюенцу совѣтникъ Ковальскій та о. Пюрко, и хоть находять ся днесь по шесть-недѣльній тяжкій слабости въ реконвалесценціи, то все-таки не можуть позбути ся лихихъ наслѣдковъ, якій та люта хороба по собѣ лишае. Щобъ усунути тѣ наслѣдки, радять лѣкарѣ и одному и другому удати ся чимъ скорше въ стороны кліматичній. Якъ зачуваемо, намѣряе совѣтникъ Ковальскій удати ся до Arco а о. Пюрко до Iku коло Абациі, де т. зв. Priesterkranken-Verein, котрого

— Чого-жь тобѣ?

— Заратуйте будь ласка. Поможѣть, вѣдроблю — пересунулось ему крѣзь горло. Стыдно було просити, та що-жь?

Задумавъ ся Пилипъ, а далѣ и каже:

— Добре Олексо! Я й глядавъ за человѣкомъ, котрый помѣгъ бы менѣ въ олѣйни. Схочешь стати помічнымъ, гараздъ! Заробляти-мешь зимою у мене, а лѣтомъ то вже скорше дашь собѣ раду. Будешь розносити олѣй по селахъ.

Олекса згодивъ ся, ще й задатокъ взявъ.

* * *

У хатѣ повеселѣйшало.

— Чуешь, Паранько! — звернувъ ся Олекса до жѣнки — я зайшовъ зъ Пилипомъ въ кумпанію.

— Се въ яку кумпанію?

— Ну, та въ кумпанію таку, що вонъ буде бити олѣй...

— Хиба-жь дотеперь не бивъ?

— Бивъ, але буде ще бѣльше бити, а я стану розносити его по людяхъ. Зароблю грѣшь и не розкучу его Люде добрі нагодують, ще й шматокъ хлѣба вѣткнуть въ дорогу. Буде свѣй крейцаръ и намъ заживесь не въ такій бѣдѣ. Принесу до дому, не пропю!

Паранька не вѣдзывалась и вона не бачила иншого выходу.

* * *

Наближилась Пилипівка Олекса наточивъ въ барилки олѣю и пѣйшовъ. Лишилась сама Паранька зъ дѣтьми.

Тяжко приходило ся ѣй зостават самѣй зъ тыми дрѣбными. Найменше тулилось коло грудей, ще року не прожило — а прочій ледви вѣдъ землѣ повѣдскакували. Тѣльки зъ нихъ прислуги, що зъ миски змѣтають. Але и змѣтати не було що! Олекса взявъ въ Пилипа дуже не богато, треба було скупо числитись, щобы обійти до Рѣздва. Добре, що выставало на бульбу та теплу юшку.

Вона приймилась бы шити, щобы не сидѣти зъ заложеными руками, умѣла, навѣть гарно умѣла поводити голкою, але що-жь? Задѣтьми не додержала разъ и другій слова, не вѣддала роботы на часъ, и не схотѣли теперь ей шитя. А кинутись мѣжь иншихъ людей, не було якъ. Олекса забравъ чоботы, найменша дитина нудилась, хорѣла. Годѣ було выбѣгти до лѣса, щобъ назбирати хворосту, не то цѣлу днину вганяти вѣдъ хаты до хаты за роботою...

* * *

Зимове сонце стояло вже недалеко заходу.

Шийчиха все ще сидѣла зъ дѣтьми на лавѣ пѣдъ вѣконцемъ; найменше держала на рукахъ и обдавала своимъ теплом, а бѣльшечкій хухали на замерзлу шибу, здрапували пальчиками снѣгъ и выглядали на двѣръ. Дивили ся, чи не йде батько?

— Вонъ мусить нинѣ вернути, вонъ мусить прийти на Святый Вечѣръ до дому. Кобы лишь скоро!... думала Паранька.

Ей очи спочивали на дверехъ, вона надѣяла ся, отъ ще хвиля, вони вѣдскочать и — въ хату увійде Олекса.

— Вонъ певно поверне нинѣ! Принесе грѣшь, буде за що обійти свята. Она дѣтямъ набере полотна на сороченята, собѣ спѣдницю.. Геть пообдирались, ажь соромно!... Може ще й де-що лишить ся на дальше? Певно, що такъ! Лишить ся! Олекса принесе богато, вонъ не стратить въ дорозѣ.. И свята-жь то будуть! Семчиха дала ѣй миску капусты, вона пироги залѣпить, купить ще пшеницѣ, маку — кутя буде!... А може-бъ и оселедець?... И оселедець и кутя — а якъ-же! всьо буде, всьо!

Але думати було нѣколи. Ану-жь вонъ увійде, а тутъ нѣчо не прилагоджене.

И Паранька метнулась по хатѣ, мовь бы справдѣ дожидала на неи велика робота. Однакъ заразъ и приостановилась. Роботы не було нѣякои. Посудина омыта, долѣвка заметена. пѣчь выбѣлена, мовь бы тамъ и не горѣло нѣколи.

За то студѣнь, така студѣнь була у хатѣ. що ажь трясло вѣдъ неи. Хворосту не стало. Ще тамтого тыждня вона призбирала трохи сухого галузя въ громадскому лѣсѣ и щасливо втѣкла передъ Мазуромъ. А Мазуръ, побережникъ — Домбровскимъ писавъ ся — страхъ бувъ лютый и немилосердный. Якъ приловить у лѣсѣ, то и патики вѣдбере и въ додатку ще набе; инодѣ ажь крови уточить.

Але що було дѣяти? Треба, — и на се нема иншои рады.

Пѣйшла Шийчиха до сусѣды, перебѣгла босыми ногами позичати чобѣтъ. Сусѣда глянулась на неи, не вѣдмовила. Отъ вона завернула ще въ хату, наказала дѣтей, щобъ бавились и пильнували найменшои. Дуже воно слабеньке було, таке немочне, що тѣльки и житя, що рухалось.

У лѣсѣ нагромадила здорову вязанку, стиснула мотузкомъ, закинула на плече и пустилась крадькома до дому.

Вже добре звечерѣло. На дворѣ тихо було, лишь скрипъ снѣгу выдиравъ ся зъ-пѣдъ чобѣтъ.

Паранька выдбсталась на краецъ лѣса.

— Ще кусникъ, отъ вона и дѣбе ся до хаты, розложить огонь, нагрѣе дѣтей и сама загрѣесь... Олекса мусѣвъ вже вернути... Такъ пѣзно! — вонъ уже дома, певно! Заразъ вона стане поратись коло вечерѣ, побѣжить до мѣста за мукою, за всѣмъ.. — снувалось ѣй у головѣ.

— То ты погана бабо смѣешь обкрадати громадскій лѣсъ! — перебивъ ей думки грубый голосъ.

И закимъ вона вспѣла схаменутись, жилава рука Домбровского схопила ей такъ мѣцно за клунокъ на плечахъ, ажь вона простягла ся на снѣгови

Застогнала, бо Мазуръ копнувъ ей ногою.

И вонъ розтявъ ножикомъ мотузокъ, запаливъ хворостъ и майже силомъць потягнувъ Шийчиху у мѣсто, до комуны.

Що нѣ молила Домбровского, що нѣ благала слѣзми, просила и на дѣтей зглянутись — не помогло. Завѣвъ до канцелярія.

А по хатахъ уже свѣтилось. Идучи дорогою, вона бачила, якъ тѣни снувались у нутрѣ домовь; поралисъ и заставляли вечеру. Ту и тамъ лунавъ вже навѣть и снѣвъ коляды...

Домбровскій повѣдомивъ бурмістра про крадѣжь, але той збиравъ ся у гостѣ и не мавъ уже часу розслѣджувати справы. Повелѣвъ лишь коротко:

— Въ арештъ зъ нею!

И замкнули ей.

* * *

Олекса квапивъ ся, дуже квапивъ ся до дому. На дорозѣ стрѣнула его негода, захорѣвъ, мусѣвъ вѣдлежати ледви не тыждень. Та й Спасибѣ' добрымъ людямъ, що не выгнали зъ стодолы. Припознивъ ся, але то нѣчого!

Йде, що силы, щобы лишь скорше дѣстатись до жѣнки, до дѣтей. Вонъ знае, его ждуть и то ще й якъ ждуть!

Вже и недалеко, онъ видно свѣтло мигтить, а по тихомъ воздусѣ такъ и несуть ся коляды: „Прийшовъ днесь со небесъ!“ и „Вселенная весели ся!“

— О! вонъ дуже любить колядувати. Заколядуе зъ жѣнкою, зъ дѣтьми!... Страхъ давно не бачивъ ихъ!... Чи хочь здоровій, живій?

И вонъ, веселый прискоривъ ходу. Ще хвилька, а блысне свѣтло зъ его хаты, ще хвилька и вонъ стане на порозѣ!

Та якъ и здивувавъ ся, коли дійшовши до своеи хаты, не достерѣгъ свѣтла.

— Не вже-жь такъ зъ-зараня поклались спати? — думавъ вонъ. — А може не було що и вечеряти?...

Дверѣ стояли незамкненѣ и вонъ вѣйшовъ у сѣни. Нѣхто не выхопивъ ся на стрѣчу. Вступивъ у хату — тихо!

— Спишь, Паранько? — спытавъ, але его голосъ вѣдбивъ ся непривѣтнымъ гомономъ и завмеръ. Одвѣту не було.

Розсвѣтивъ каганець.

У кутку на тапчанѣ збившись въ купочку дѣти сидячки спали. Найменше лежало биля нихъ.

Хотѣвъ розбудити старшихъ. Мимохѣть глипнувъ на найменше, а воно таке сине, сине було.

Нахиливъ ся, а у дитины и вѣддыху нема. Не жило.

5 сѣчня 1894.

, Пюрко есть членомъ, удержує особный закладъ для реконвалесцентовъ стану священичого.

— **Число анальфабетовъ въ Галичинѣ** выносить, якъ звѣстно, цѣсля послѣдної конскрипціи 76%; не лѣпше дѣе ся и въ Конґресовцѣ, де въ 1877 роцѣ було анальфабетовъ мужчинъ 82·2%, а женщинъ 91·6%. Тымчасомъ въ россійскихъ провінціяхъ надбалтійскихъ, замешканыхъ переважно Дотишами и Естами выносило се число въ згаданомъ роцѣ лише 7.4% мужчинъ и 7 8¾ женщинъ.

— **Снѣговицѣ.** Зъ Трієсту доносять о великихъ метелицяхъ снѣговыхъ, якій панують въ Италіи, причомъ температура незвычайно низька. На побережахъ Адріатицкого моря, межи Порто Корсѣні а Джіодждія въ наслѣдокъ небувалои снѣговицѣ велика часть рыбацкихъ човенъ загинула. Въ Цесеналіко згинули 4 моряки. Въ Римѣ дня 2. сѣчня н. ст. упали великій снѣги.

— **Пѣдвысшенье платнѣ.** Рескриптомъ міністерства торговлѣ пѣдвысшено платню практикантамъ почтовымъ зъ 300 зр. на 400 рѣчно, а то вѣдъ 1 н. ст. сѣчня 1894 р.

— **Зъ круговъ санітарного персоналу.** Высшій адъюта по 600 зр одержали асистенты санітарній: д-ръ Ив. Беднарскій въ Надвѣрнѣй и д-ръ Евг. Ляховичь въ Ряшевѣ; адъюта по 500 зр. одержали безплатній асистенты санітарній: д-ръ Ив. Опеньскій при департаментѣ санітарномъ въ намѣстництвѣ у Львовѣ и д-ръ Тад. Теодоровичь въ Станиславовѣ.

— **Міністерство просвѣты** згодило ся закупути для львѣвскои політехніки сусѣдну парцелю, власность заведеня глухонѣмыхъ. На тѣй парцели має выбудувати ся третій будынокъ політехніка, призначеный на стацію механічно-досвѣдну для пробъ и досвѣдовъ надъ краевыми матеріялами, для выкладовъ музея промысловои гігіены а вкѣнци для выкладовъ и музеѣвъ гѣрництва, рѣльництва и лѣсництва.

— **Для нашихъ голодныхъ дѣтей** школярѣвъ и школярокъ трохъ львѣвскихъ рускихъ народныхъ школъ жертвували дальше на руки тов. „Школьна Помѣчь у Львовѣ“ слѣдуючій Вп. Добродѣѣ: Пос. Олекс. Барвѣньскій другій датокъ въ квотѣ 5 зр.; о. Іоанъ Прислопскій въ Фльоринцѣ 3 з.; п. Корн. Устіяновичь у Львовѣ 2 зр.; о. Ясемкевичь зъ Коросна, складку на деканальномъ соборчику въ квотѣ 3 зр. 32 кр.; учителька, пані М. Теодоровичь 1 зр.; п. Иванъ Спожарскій купець у Львовѣ 1 зр.; п. Володисл. Костро, урядникъ у Львовѣ 1 зр.; о. Гавр. Боднарь зъ Свистѣльникъ 50 кр.; п. Варв. Литиньска учителька у Львовѣ, вдруге 1 зр.; Вп. родина Хойнацкихъ у Львовѣ 5 зр.; п. Гриневичь, учитель у Львовѣ 50 кр. — За сій щедрій дары, жертвованій въ часѣ найбѣльшои потребы складаємо симъ прилюдно щиро-сердичну подяку. Хрустосъ раждаєтъ ся! — *О. Олекс. Стефановичь. Гр. Врецьона.*

— **Новій жерела нафты** вѣдкрыто въ Камѣнній, бохеньского повѣта. Ґеольоґи и знатоки нафтовій сказали, що въ Камѣнній суть двѣ лініи нафтовій звыжь 6 кільометровъ довгій, котрій дадуть ся хосенно експльоатувати.

— **Мраки въ Лондонѣ.** Выбила девята година рано, сонце передъ хвилею свѣтило ясно, ажь ту наразъ нѣчь. Скрозь тихо. Се впала на мѣсто главна мрака лондонска. Звѣдки она бере ся, нѣхто не знає. Спершу она чорна, потомъ темно жовта, вкѣнци бѣла або ясно зелена, а до того воняє и налягає мѣсто неразъ и 20 годинъ. Та мрака паде на величезне мѣсто такъ нагло, що въ першій хвили нѣхто не хоче рушити ся зъ мѣсця, ажь потомъ иде на ослѣпъ, бо нѣчого не бачить Ажь ту чути крики: Мои грошѣ! мій зиґарокъ! Се працюють уже злодѣѣ. День мраки то для нихъ жнива. Звычайно нѣбы зъ неосторожности вывертають чоловѣка, підносять его, перепрашають, але при томъ роблять ревізію по кишеняхъ. Вѣдійде на три кроки и вже его не видно. На рѣцѣ Тамизѣ стрѣляють на знакъ, щобы кораблѣ пильнували ся. Всюды свѣтять свѣтло. Мрака добуває ся навѣть до хатъ и застелює все собою. Але якъ нагло прийшла, такъ зновъ нагло щезає — и сонце зновъ свѣтитъ надъ першамъ мѣстомъ на свѣтѣ.

— **Интересный нарѣдъ** Одинъ зъ пѣвнѣчныхъ островѣвъ японьскихъ, Єссо, дуже рѣдко вѣдвѣдуваный подорожниками, представляє може найбѣльше особенностей, именно зъ огляду на нарѣдъ, якій тамъ мешкає Камениста земля острова невдячна для управы збѣжа и може длятого вызвало туды свого часу правительство японьске переступниковъ на поселенье. Они змѣшали ся зъ коренными мешканцями острова, Айносами, и вытворили майже нову расу, дуже бридку и похожу радше на малпы. Мешканцѣ острова Єссо не мають, якъ ихъ сусѣды Японцѣ або Хинцѣ, скѣсныхъ очей Ихъ шкѣра не має жовтавои вѣдтѣни а представляє радше ясну закраску кавказкихъ племенъ. На жаль пѣдъ грубою верствою бруду тяжко добачити краски тѣла бо Айносы дуже не охайній. За те волося не бракує на тѣлѣ Айноса и то найрѣзнѣйшого: бѣлявого, чорного, навѣть рудого. Борода пересѣчного Айноса зачинає ся вже пѣдъ очима и въ нечувано богатыхъ сувояхъ спадає ажь по поясъ. Деколи покритій волосьемъ и низшій части носа, але се вже выимки. Взагалѣ хто має довшу бороду, той бѣльше поважаный у Айносѣвъ. Пѣсля ихъ повѣрки походять они вѣдъ медведя. Отже й почитають медведя за божка, а треба додати, що се ихъ одинокій божокъ. Однако мимо того не обходять ся Айносы надто ввѣчливо зъ божкомъ. Противно, въ ихъ кухни грає медвѣдь майже ту саму ролю, що пр. у Нѣмцѣвъ безрога. Найважнѣйшимъ занятьемъ Айносѣвъ есть тученье медведѣвъ, а кожда родина має своего. Доки медвѣдь молодый, опѣкують ся нимъ всѣ незвычайно. Вѣнъ має цѣлковиту свободу, а ѣду подають ему приклякаючи. Але коли медвѣдь стане медведемъ, замикають его до клѣтки и тучать. Вкѣнци приходить торжественна хвиля убиваня медведа. На се свято сходить ся цѣле село и середъ страшныхъ мукъ позбавлює медведя житя. Теперь починає ся рядъ пировъ, котрій треваютъ кѣльканацять днѣвъ. Въ тыхъ пирахъ начальникъ племени має право найбѣльше ѣсти и пити. Вирочомъ се й одинока признака его начальництва, бо загалъ Айносѣвъ не знає, що се власть и не розумѣє пожитку збѣрнои дѣяльности. Языкъ Айносѣвъ вказує на низьку культуру сего племени Слова не вѣдмѣняють ся, уживають ся лише въ видѣ неозначенѣмъ, именъ дуже мало. Цѣкаво, що въ тѣмъ языцѣ найшовъ подорожникъ французскій, Саважь Лодоръ, дуже богато пнѣвъ анґльо-саскихъ, котрій не знати зъ вѣдки тамъ взяли ся. — На цѣлѣмъ свѣтѣ знають доси лише три народы, що здаєть ся належать до якоись дуже давнои періоды роду людского. Се Ведды на Цейлонѣ, Піґмейцѣ въ середнѣй Африцѣ и Айносы на Єссо. Про першихъ писали богато ученій французскій, другихъ описавъ недавно Стенлі, про Айносѣвъ не знає Европа майже нѣчого. Найвысше зъ нихъ, пѣсля нашихъ поглядовъ, стоять Ведды, найнизше Піґмейцѣ, Айносы стоять по серединѣ. Живуть въ найчистѣйшѣй поліґаміи, але за те суть лагѣдній, шанують дуже чужу власность и прихильній чужинцямъ. Варварство заховують лише для своихъ божковъ-медведѣвъ.

— **Зъ вчерашнымъ числомъ** розѣслано всѣмъ позамѣсцевымъ читателямъ оказове число Ekonomista Narodow-ого.

— **Дрѣбній вѣсти.** Маршалокъ краевый ки. Евст. Сангушко выѣхавъ зѣ Львова до Гумнискъ. — Въ Пѣстины вовѣта косѣвского померъ скоропостижно Ант. Нітманъ, почтмайстеръ, властитель реальности и бувшій бурмістръ тамошный. — Намѣстництво призволило п. Петрови Вздылови, посезорови готелю перемыского на змѣну назвища на Кольоньскій.

— **„Надъ свѣжими могилами“** гарна статья Олександра Я. Коніського, друкована недавно въ фейлетонѣ „Дѣла“, выйшла у вѣдбитку брошурою [31 сторонъ малои 8-ки[въ невеличкомъ числѣ примѣрниковъ.

Наука штука и література

— **Товариство „Просвѣта“** выдала книжочкою за грудень 1893 року популярно уложену працю д-ра Костя Левицкого **„Про шпихлѣрѣ и крамницѣ.“** Змѣстъ сеи цѣнної книжочки можна пѣзнати уже зъ заголовковъ поодинокихъ уступовъ: 1. Якъ закладати зсыпы збѣжа або шпихлѣрѣ? 2. На якихъ установахъ належить вести шпихлѣрѣ? 3. Якъ закладає ся крамницѣ? 4. Якъ вести торговлю? 5. Про книжки торговельній и дѣловодство. — Авторъ постаравъ ся въ книжочцѣ [обѣймаючій три аркушики друку а коштуючій лише 12 кр.] подати все, що конче потрѣбно знати людямъ при закладаню шпихлѣра або крамницѣ та при веденю ихъ, отже подає и взѣрцѣ всякихъ подань и взѣрцѣ книжокъ торговельныхъ. Выданьемъ сеи важної книжочки „Просвѣта“ приходить практично въ помѣчь селянамъ и маломѣщанамъ, котрій пѣсля нового статута товариства можуть при „читальняхъ Просвѣты“ закладати собѣ шпихлѣрѣ [§. 50: ж.] и крамницѣ [§. 50 з.].

— **Панталеймонъ Кулѣшъ** працює тепер мѣжь иншимъ надъ устихотвореньемъ св. письма старого завѣта. Частина тои его працѣ выйшла въ Коломыи, выдана М. Павликомъ 1893 року, пѣдъ заг. **„Товитови словеса** переказані старорущиною“ [цѣна 10 кр.]. А тѣлько-що выйшлт въ Женевѣ [H. George libraire-éditeur] обемиста книжка Панька Олельковича Куліша **„Дзвін** Староруські думи й співи“. Книжка обѣймає IV+239 сторонъ вѣсѣмки и коштує 1 зр. [Дѣстати ѣи можна черезъ редакцію „Народа“ въ Коломыи]

— **„Дзвінок“**, письмо илюстроване для науки и забава рускихъ дѣтей и молодежи починає зъ 1894-ымъ рокомъ пятый рѣкъ свого истнованя. Руске Товариство педаґоґічне, котре выдає „Дзвінок“, постановило на рѣкъ 1894-ый выдавати его двѣчи въ мѣсяць въ форматѣ великои 8-ки въ пѣвтора аркуша друку. Мимо збѣльшеня коштовъ передплату полишено ту саму: 4 зр. на рѣкъ, 2 зр. на пѣвъ року а 1 зр. на чверть року. [Адреса Редакціи: ул. Чарнецкого 26, а Адміністрація: ул. Академічна 8.] „Дзвінок“ придбавъ собѣ въ попередныхъ рокахъ такъ гарну славу, що чей же не потрѣбуємо ще прихвалювати его нашому молоденькому поколѣню.

— **„Обективный поглядъ на отношеня обрядовій въ всходній Галичинѣ“.** — Се заголовокъ досыть обемистои книжки [115 сторонъ великои 8-ки], уложеної Иваномъ Безстороннымъ. Авторъ зѣбравъ и уложивъ дотычный матеріялъ зъ давнѣйшихъ и новѣйшихъ часовъ, опираючись на автентичныхъ жерелахъ и представляючи факты зъ повною обективностію. Цѣна книжки лише 30 кр., а набути ѣи можна въ друкарни Ставропіґійскій.

— **Накладомъ п. Костя Панькѣвского** выйшли минувшого мѣсяця двѣ гарній книжочки. Одна **„Байки Евгена Гребінки“** [зъ гарнымъ портретомъ автора] на 36 сторонахъ 16-ки — а друга **„Малярі** оповідання Всеволода Гаришна. З росийского переклав Д. Пісочинець“ на 34 сторонахъ 16-ки. За се выданье всѣхъ байокъ Гребѣнки и гарного оповѣдань симпатичного россійского писателя В. Гаршина належить ся выдавцеви п. К. Панькѣвскому щира подяка. Цѣна однои и другои книжочки 10 кр.

— **Руске Товариство педаґоґічне** видало недавно своимъ накладомъ книжочку **„Картагенці й Римляни.** Три історичні оповіданя. Написав Данило Гордієнко“. Книжочка обѣймає 75 сторонъ малои 8-ки и коштує 20 кр. Рѣчь представлена займаючого, тѣлько де-куды треба було [очевидно въ порозумѣню зъ авторомъ] де-що змѣнити въ висловахъ и фразахъ — зъ уваги на те, що книжочку выдало Товариство педаґоґічне очевидно для школьнои молодежи.

„Телеґрамы Дѣла“

Вѣдень 5 сѣчня. Въ соймѣ истрійскомъ уладили хорватскій послы демонстрацію, коли представлювано имъ репрезентанта правительства.

Бѣлградъ 5 сѣчня. Арнавты прогнали сербскій власти зъ трохъ мѣсцевостей.

Палєрмо 5 сѣчня. Вчера оголошено декретъ королѣвскій, котрымъ заведено въ Сициліи станъ облоґи.

Парижь 5 сѣчня. Нипѣ розпочавъ ся процесъ противъ Веланта.

Берлинъ 5 сѣчня. Торговельный дововоръ зъ Россією запевненый.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлени зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймає Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій вѣдворотною почтою полагоджуємо, просимо залучати и вѣдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

СОКАЛЬ и ЛІЛІЄНЪ

Домъ банковый и Контора вымѣны у Львовѣ

купує и продає всякій листы заставній, 5% Обліґації комунальній банку краевого, 4½% и 4% позичку краеву, Обліґації довгу державного, Льосы державній и приватній, Монеты австрійскій и заграничній **по найкористнѣйшихъ услѣвяхъ.** Выплата выльосованыхъ платныхъ обліґацій и льосовъ, якъ такожь платныхъ купоновъ безъ дочисленя провізіи. **Поручення на біржу выконує найсолідніѣше.** Переказы на бѣльшій мѣста заграницѣ по найдешевшихъ цѣнахъ. Поручення зъ провінціи выконує вѣдворотною почтою безъ дочисленя провізіи. 4602 98—?

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ кіл.

поручає головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вѣдъ 1 кл. франко.

4970 (Импресса) 5—10

Д-РЪ Ф. М. ҐЛУХОВСКІЙ

б. еленъ-асистентъ клініки внутрѣшної **проф. Корчиньского** б. лѣкарь практикуючій шпиталя для дѣтей **проф. Якубовского** и при вѣддѣлѣ хірурґічномъ **проф Оболиньского** въ Краковѣ, многолѣтный **лѣкарь заведеня въ Рабцѣ** въ зимѣ ординує **у Львовѣ ул. Ягайлоньска ч. 10** (Рейтана 2) вѣдъ 3—5 по полудни. Для убогихъ безплатно вѣдъ 4972 8½ до 9½ рано. 1—10

Побочный заробокъ

зр. 2160 рѣчно постѣйного удержаня можуть заробити особы кождого стану, котрій схотять займити ся роботою въ вольныхъ годинахъ. Оферты пѣдъ W. 6688 до **РУДОЛЬФА МОССЕ** 4951 **въ Празѣ.** 4—4

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ) у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **ікони, сповѣдниці, жертовники, проповѣдниці, лавки и иншій цѣлковито выкончені прикрасы** 4641 **церковній.** 119—150

Вѣдновляю старій ікони и иншій ръчи.

Власного выробу

МАТЕРАЦЫ

волосѣнній

по зр. 14, 15, 18, 20, 24 до 32

поручає

ЮС. ШУСТЕРЪ

Львовъ ул. Коперника ч. 7.

4942 (Импресса.) 6—30

Е. ЗБІТЕКА НАЙШТІФТЪ к. Оломуца

святій гробы

признанй Єго Свят. папою Львомъ XIII. за ритуальній;

также 4971 1—2

N. D. de Lourdes-престолы.

Илюстрованый цѣнникъ франко.

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 **выготовляє** 108—180

всякій роботы літоґрафічній.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вѣдъ 1·20 кр. за сотку.

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львовъ, Коперника 2

поручає

Фарбы олѣйній до дверей, вѣконъ, штакетовъ, паркановъ и т. п гарно лискучій, готовій до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 68—?

БРИ-

тва швайцарскій и англійскій ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякій приборы до голеня

поручає найдешевше

торговля приборовъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТОВЪ ЛЯНҐНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

ЧАЙ

китайско-россійскій

поручає найдешевше

ФРИД. ШУБУТЪ

У ЛЬВОВѢ

Рынокъ число 45.

Торговля основана въ р. 1789.

4922 (Импресса, Львовъ). 6—6

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оринін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 29—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки. дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браваій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваджений

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Короля Людвика ч. 29. 4913 27—104

Цѣны знижений — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшій въ головахъ	1 кл.	38	кр.
„ „ частями	„	39	„
„ въ кѣсткахъ або муцѣ	„	40	„
Солонина найлѣпша угорска	„	66	„
Смалець знаменитый угорскій	„	68	„
Сливки босаньскій правдивій	„	40	„
Повила першои сорты знаменитій . . .	„	36 и 28	„
Розинки султаньскій безъ кѣстокъ . . .	„	68	„
Розинки eleme велики зъ кѣсткою . . .	„	58	„
Розинки дрѣбній чорній	„	66	„
Мигдали доброрій	„	1 зр.	„
Мѣдъ пчѣльный природный	„	56	„
Свѣчки стеаринові 560 гр.	„	48	„

При 1 кл. кавы опустъ 6 кр. Вина природній удержує на складѣ и высѣлає на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вѣдворотною почтою. 4921 17—24

Tinct. capsici compos.

(Pain Expeller)

приладжена въ аптицѣ Ріхтера, Прага,

загально звѣстне, лагодяче бѣль втиранье, можна дѣстати по цѣнѣ 1·20 зр., 70 кр. и 40 кр. за фляшку майже въ кождій аптицѣ При зацупнѣ треба бути дуже обережнымъ и треба брати фляшки лише зъ охоронною маркою **„котва“** яко 4592 **правдивій.** 44—49

Центральна розсылка.

Ріхтера аптика п. Зол. Львомъ, Прага.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пѣвнѣчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскомъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

1—52 **Поясненя безплатно.** 4590

АЛЬФРЕДЪ РАССЛЬ ОШАВА

австр. Шлезкъ

Торговля насѣня заснована въ роцѣ 1857

поручає

дуже способне до кольченя насѣнье кождого рода 4960 3–30

en gros и en détail.

Пробки и цьвник даромъ и франко.

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ
У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

улиця Паньска ч. 21, (домъ львовскои рады повѣтовои)

удержує на складѣ и продає по найдешевшихъ цѣнахъ:

Сіль варену водъ выдѣлу краєвого,
Сіль камѣнну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаровила до возовъ,
Олѣй до машинъ (Рагуза),
Нафта І-ша незапальна, до освѣтлюваня (лише бочками),
Штучнй навозы,
Папиры и приборы до писаня для школъ народныхъ,
Всякй товары корѣнний, виктуалы и вина для склеповъ сѣльскихъ,
Всѣ товары найлѣпшои якости!

Займає ся також засновуваньемъ и устроюваньемъ склеповъ сѣльскихъ.

Всякихъ поясненъ удѣляє дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 4973 3—3

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ не пощадили и сушѣ европейскои и одна велика фабрика срѣбныхъ выробовъ мусѣла продати цѣлый свій запасъ за малу цѣну роботы. Я маю повномоцъ перевести сю справу. Длятого посылаю кождому отсій предметы лише за 6 зр. 60 кр. а то:

6 найлѣпшихъ ножевъ столовыхъ зъ правд. англ. вострем,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ вилекъ одноцѣлныхъ,
6 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложокъ,
12 америк. патентованыхъ срѣбныхъ ложочокъ,
1 америк. патентована срѣбна хохля
1 америк. патент срѣбна ложка до молока,
2 америк. патент. срѣбнй чарки на яйця,
6 англійскихъ подставокъ Вікторія,
2 гарнй свѣчники,
1 ситко до чаю,
1 найлѣпшй щипцѣ до цукру,

44 штуки разомъ лише за 6 зр 60 кр.

Всѣ наведенй 44 штуки коштували перше 40 зр. а теперь можна ихъ достати за мінімальну цѣну **6 зр. 60 кр.** — Американьске патентоване срѣбло есть цѣлкомъ бѣлый металь, котрый задержує краску срѣбла 25 лѣтъ, за що гарантує ся На доказъ, що сей инсератъ не опирає ся на

нѣякомъ обманьствѣ

обовязую ся симъ публично, кождому, кому товаръ не подобає ся, звернути грошѣ, безъ нѣякого опору, а нѣхто не повиненъ припустити сеи доброи нагоды, щобы не купити собѣ сего гарного гарнітуру котрый надає ся особливо на

пречудній весѣльній дарунки

для кождого порядного господарства.

Достати можна лише въ **А. ГІРШБЕРГА**

головній аґентурѣ сполученыхъ американьскихъ патентованыхъ фабрикъ срѣбныхъ товаровъ,

Вѣдень, II., Rembrandtstrasse 19. Телефонъ 7114.

Розсылка на провінцію за послѣплатою або за присланьемъ грошей наперодъ. **Порошокъ до чищеня до того 10 кр.**

Правдиве лише зъ охоронною маркою що стоять побочь (металь здоровля).

Вытягъ зъ письмъ признанія:

Тексінь, Австрія Гор. 21 лютого 1893.

Случайно выдѣвъ я у Є. Свѣтл пр. Вурмбранда вашь гарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости. **Іосифъ Форсть,** священикъ.

Quisca 20 грудня 1893.

Зъ присылку дуже вдоволеный, перейшла значно мои ожиданя

Капітанъ Cz....., мѣсцева команда. 4982 1—3

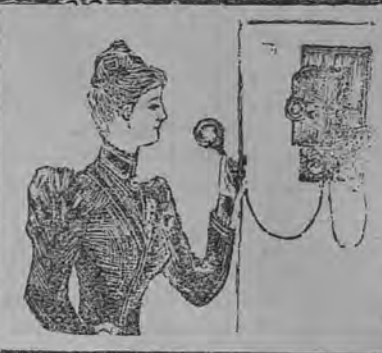

Телефоны, телеґрафы домашнй, громозводы

поручає подъ ґарантією дешево и фахово устроєнй

ЕДВАРДЪ ҐОТЛІБЪ

електротехникъ, механикъ

доставець ц. к. зелѣзницѣ державнои

Львовъ, ул. Синстуска ч. 23.

4966 4—5

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушь

обоймили теперѣшнй управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новй, гармонійнй дзвоны якъ також поодинокй, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсоліднійшои роботы, водповѣдно взятй въ спасти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною ґарантією (також на раты).

НАГОДА!

Зъ причины цѣлковитого закрытя торговлѣ устроює ся

ретельна выпродажь

низше цѣнъ фабричныхъ слѣдующихъ товаровъ:

Шевіоты англійскй найновѣйшй, Хустки до окрытя и волочковй,
Матерія вовняний чорний и въ краски, Спідниць вовняний и шовковй,
Флянельки французскй и англійскй Шіртіяни и Шіфоны,
Покрыття на футра, Полотна, бѣлье столове,
Барханы бѣлй и въ краски, Рушники, хусточки до носа и т д

въ магазинѣ новостей подъ фірмою

КАРОЛЬ МАТЛЯСЪ

передтымъ ВІЛЬГЕЛЬМЪ СИДОРЪ

4964 **Львовъ, площа Марійска, готель Европейскій.** 6—6

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.

Перше товариство въ Рієцѣ (Фіме) для заморского ввозу

ПФАВЪ и Спółка, Ріека.

Можна достати въ найпершихъ торговляхъ корѣнныхъ и спеціяльностей, дрогеріяхъ, аптикахъ, кондиторіяхъ, кавариихъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

4848 13-?

НЕ МА БОЛЬШЕ РУПТУРЪ!

Свѣдоцтво лѣкарске, котрымъ посвѣдчаю, що дня нинѣшного водвидѣвъ я зновъ оглядача мяса Іосифа Гакера, котрого дня 24 марта с. р., якъ я се сконстатувавъ свѣдоцтвомъ тои самои даты, заосмотривъ **М. Фрайліхъ** въ дуже добре пристаючій бандажь руптуровый. Въ интересѣ правды мушу замѣтити, що теперь не дасть ся нѣ окомъ выслѣдити, нѣ дотыкомъ водчути давнои руптуры. Перстенѣ суть ще вправдѣ отвертй, але вже цѣлкомъ не можна нагалити перепуклинъ анѣ ихъ въ якій небудь способъ выказати. Отже ся обставина, що недужій по здоймленю бандажа руптурового, може вже нинѣ безъ всякои трудности ходити и працювати служить для доказаня того, **що водповѣдными бандажами дадуть ся руптуры навѣть у людей въ старшомъ вѣцѣ не лише цѣлкомъ здержати але навѣть вылѣчити.**

У Львовѣ дня 21 липня 1893.

Д-ръ Іосифъ Вайгель в. р.

Прочь зъ руптурами и бандажами

лише удати ся до

М. ФРАЙЛІХА

концес. спеціяліста и бандажиста,

де сотки свѣдоцтвъ и подякъ лежить до перегляду въ его мешканю 4969 3—3

у Львовѣ, ул. Шпитальна ч. 4. партеръ.

48-5 14 5?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннómъ найточнѣйшомъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
3% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, також запавшй купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣсцевй лишь за водчисленьемъ справдешныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштовъ, котрй самъ поносить.

Одинъ зр.

стоить цѣлорочна передплата *на*

БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОИ МОЛОДѢЖИ

котра появляти ся буде въ першомъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти також справленй примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 7–10

Краєва фабрика

выробовъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручає зъ найчистѣйшого льну гарнй и свѣжій славнй полотна корчиньски въ великомъ выборѣ, а то: Полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. водъ грубыхъ до найтоншихъ вебъ, димы розній, рушника, хустки до носа грубшій и тонкій вебовій бѣлій и барвистій. Бѣлье столове, дрелихи на ліберіи и матерацы, полотна вѣтрильній (segeltuch) и т. ин. выробы першои якости по **найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.**

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортовъ высилає ся даромъ и оплатно.

За доброту выробовъ ручить ся. 4573 30–32

Загальне признанье, яке найшли мои выробы въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найлѣпше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

Звѣстный найобшырнійшій складъ товаровъ

въ Галичинѣ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошує отсимъ до оглядинъ розныхъ воддѣловъ складу, — въ котромъ все продає ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Воддѣлъ Килимовъ.** Тяжкй тревалй килимы сальоновй, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ деценяхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Воддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вікна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ також килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Воддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Воддѣлъ занавѣсъ до вікон и дверей.** Елегантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовй 2·60 зр., модній фегерановй на гладкомъ поли зъ тороками 3·40–4·70 зр., тканій занавѣсы менетовй зр. 3·75, занавѣсы водмѣренй на вікно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлй, кремовй и барвистій въ елегантномъ выкінченю водъ зр. 2·25 и высше.

V. **Воддѣлъ капъ на ложка и столы,** гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складає ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на столъ (буретъ) водъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12–40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фляпельовй зр. 3, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вовняный зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служby водъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Воддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Воддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20–2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Воддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Воддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій водъ зр. 2 и высше. „Матенъ", шляфроки и негліжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Воддѣлъ Конфекціи дитинной,** ватованій и кожуховій, дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонароджены х и дорослыхъ.

XI. **Воддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ також всякій додатки для кравцевъ и модныркъ,

XII **Воддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске егерovске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спідниць.

XIII. **Воддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, глясе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також волочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгвудъ", всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Воддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (64—?)

Выходить: Щонъ. Каплй — Отвѣтальнимъ видавцемъ: Михайло Станкевичъ. Друкарня въ фабр. Чорнильскимъ. В друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Кониарського

Ч. 289. Львôвъ, Второкъ 28 грудня 1893 (9 сѣчня 1894.) Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератовой а въ рубриці „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Подячки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже за два тыждня скôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитших повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894 ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькох лѣтъ) що-дня и пôдъ тыми самыми услôвями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ	18 зр.	— кр.
на пôвъ року	9 „	— „
на чверть року	4 „	50 „
на мѣсяць	1 „	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 „	— „
на пôвъ року	8 „	— „
на чверть року	4 „	— „
на мѣсяць	1 „	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ	24 „	— „
на пôвъ року	12 „	— „
на чверть року	6 „	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнй ряды Русинôвъ-народовцѣвъ. котрй матеріяльно и моральпо пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и надальше не вôдкаже намъ своєи пôдмоги, зачинаємо пятьнацятый рôкъ нашого выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своєй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своєи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“ щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ роцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приєднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючій интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

☛ Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — вырôвнати залеглости за 1893 тій рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894 тій рôкъ. Лишь въ сей способôъ зможе вôдповѣсти Адміністрація своєй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

Передъ соймомъ.

Безперечно, що по катастрофахъ господарскихъ, якй дôткнули край нашъ въ минувшихъ трохъ лѣтахъ, соймъ краєвый повиненъ въ першôй лінии занятись розсмотреньемъ сумного положеня економічного краю, именно стану селяньского и придумати заздалегôдь средства до ухиленя нужды, яка жде хлѣборобôвъ дрôбныхъ въ часѣ сегорôчного передновку. Єсть се фактомъ, що дворазова велика повѣнь, навѣстивша край нашъ въ 1893 р., безперестанній слоты, що знищили збôже и пашу въ бôльшихъ якъ коли-небудь розмѣрахъ, грозять Галичинѣ зъ весною бôльшою нуждою, якъ бы хто надѣявъ ся. Селяне урожайнѣйшихъ сторôнъ кажуть выразно, що осѣнь минувша була для нихъ тымъ самымъ, що въ иншихъ рокахъ тяжкій передновокъ. На засѣвы ярй не буде зерна. Цѣна худобы упала значно, бо всякій збувавъ єи за-для недостатку пашѣ за безцѣнъ. Мимо то уряды податковй натискають зъ уплатою податку зъ всею енерґіею и безвзглядностію, а доси ще не вôдписано податкôвъ тымъ сторонамъ, котрй въ наслѣдокъ граду утратили всѣ свои плоды торôчнй.

Безперечно про-те, що соймъ передовсѣмъ справу нужды селянъ галицкихъ повиненъ взяти пôдъ розвагу и якъ зъ фондôвъ краєвыхъ повиненъ вызначити значнѣйшй запомоги для селянъ, такъ зъ другои стороны обовязкомъ єго буде застукати голоснѣйше до фондôвъ державныхъ, и смѣлою резолюцією до правительства упôмнутись о голодову запомогу бôльшу вôдъ тои, яку вызначено — мовь бы на глумъ въ часѣ послѣднои сесіи рады державнои.

Побôчь тои пекучои справы порушать и если не выдѣлъ краєвый то, здаєсь, поодинокй клюбы всѣ тй справы економічнои натуры, якй пôднесено въ другихъ краяхъ коронныхъ якъ въ соймахъ такъ и въ союзахъ селяньскихъ. Духа часу, котрый нинѣ указуе на потребу бôльшого заопѣкуваня ся державы станомъ селяньскимъ, соймъ нашъ повиненъ выкористати въ якъ найширшихъ розмѣрахъ и указати на конечнôсть скорого осущеня тыхъ реформъ, що мають на цѣли несенье помочи станови хлѣборобному. До такихъ реформъ зачисляємо передовсѣмъ: рôвномѣрнѣйше розложенье тягарôвъ державныхъ, яке вяже ся зъ проектомъ змѣны рôзнородныхъ податкôвъ на податокъ лично-доходовый и то прогресивный. Се рѣчь дуже ясна, що хлѣборобъ галицкій безъ рôзницѣ чи се бôльшій чи дрôбный властитель землѣ, вôдъ послѣднои реґуляціи податку грунтового поносить тягары, котрй не вôдповѣдають єго силѣ податковôй. Коли зъ початкомъ нашого вѣку держава вôдъ чистого доходу катастрального вдоволялась 16% доходомъ, нинѣ зрôсъ дохôдъ въ формѣ податку грунтового вже на 23%, а до того упала на селянина — не посѣдаючого нѣякого другого жерела доходу крôмъ зъ землѣ — тягары такй, якъ податокъ домовый всякй додатки краєвй, повѣтовй, громадскй, удержанье дорôгъ (зновъ несправедливе) удержанье шкôлъ, церковь, будынкôвъ парохіяльныхъ и т. д. и т. д. безъ кôнця и мѣры.

Мы надѣемось, що именно послы рускй возьмуть починъ до того, щобъ справы тй докладно представити и въ соймѣ краєвôмъ поставлять резолюції до правительства, котрыми спонукають єго до якъ найскоршои акціи.

Такъ само на часѣ упôмнутись у правительства о прискореньe змѣны законôвъ о процедурѣ цивільнôй, о увôльненье дрôбныхъ спадщанъ вôдъ высокихъ належитостей державныхъ, о побôльшенье фондôвъ на меліорацію, о прискореньe реґуляціи рѣкъ и др.

Другй пекучй справы лежать вже въ компетенціи самого-жь сойму и они повинй тымъ певнѣйше станути на порядку дневнôмъ теперѣшнои сесіи соймовои. Селяне нашй упоминають ся дуже горячо на всѣхъ вѣчахъ о змѣну несправедливого закона дорогового, шкôльного, конкуренційного що-до будовы и удержаня церковь и будынкôвъ парохіяльныхъ, о змѣну закона ловецкого и о бôльшій ощадности на всякій потребы автономічнй. Се явна тайна, що посередній податки давлять край ще въ бôльшôй мѣрѣ, якъ безпосереднй. Автономія коштує насъ що року казочнй сумы, а хосенъ зъ неи не вôдповѣдає коштамъ на єи удержанье.

Що по-при тй и другй справы чисто економічнои натуры въ соймѣ выринуть и справы політичнй и національнй, сему нѣхто не подивуєсь, хто обєктивно дивить ся на дѣло и схоче признати, що соймъ нашъ пôдъ симъ взглядомъ для народу руского зробивъ дуже мало, а богато навѣть зъ кравдою для єго правъ політично-національныхъ. Не пересуджуємо, якй квестіи зъ того поля выплынуть въ часѣ тепершнои сесіи соймовои. Мы хотѣли-бъ лишь, щобы бôльшôсть соймова вôднеслась до нихъ зъ достоиньствомъ тѣла законодатного краєвого и зъ бôльшою якъ доси справедливостію. Сего домагаєсь весь нарôдъ рускій и се лежить въ интересѣ краю и державы. Русины не можуть вдоволитись тымъ, що имъ доси по тяжкихъ борбахъ признано. Русины не можуть пôдчинитись пôдъ окликъ хвилевый політики австрійскои: uti possidentis, бо то посѣданье ихъ правно політичне та національне не вôдповѣдає ихъ дѣйстнымъ потребамъ.

Справозданье пос. Рутовского.

Передъ нашими святами здававъ въ Тарновѣ посолъ Рутовскій справу зô своєи посольскои дѣяльности за послѣднй три роки. Зборы були дуже численнй а зображенье послѣдныхъ подѣй парляментарныхъ пос. Рутовскимъ було незвычайно характерне, бо выказало, що совѣсть т. зв. „демократôвъ“ польскихъ ще елястичнѣйша якъ Стадницкихъ e tutti quanti

Пос. Рутовскій обговорювавъ зъ початку часы союза Полякôвъ, старо-Чехôвъ и клюбу Гогенварта. Тогдѣ — казавъ вôнъ — зрозумѣли въ Австріи, що народнôсть польска єсть первороднымъ „стовпомъ“ державы. Полякъ завѣвъ ладъ въ державныхъ фінансахъ. Вправдѣ потерпѣли Поляки величезнй жертвы, але показали свою жизненнôсть. Однакъ система тогдѣшного правительства не довго дала ся удержати. Прийшли до силы молодо-Чехи, угода ческо-нѣмецка не повелась, и парляментъ розвязано. При новыхъ выборахъ попавъ цѣлый нарôдъ ческій въ якусь „божевôльнôсть“; старй ческй патріоты поперепадали при выборахъ а увôйшли до парляменту молодо-Чехи. Настали часы безъ парляментарнои бôльшости. Наразъ внесло правительство въ осени проектъ реформы выборчои. Поляки не знали, якй мотивы руководили правительствомъ при сѣмъ проектѣ. Вправдѣ новй елементы допоминають ся правъ, але обовязкомъ Полякôвъ було стояти на сторожи народности. А тутъ реформа выбôрча показала ся злою, нездоровою, чужою — „не вôдповѣдала традиціямъ австрійскимъ“. Она була звернена противъ мѣстъ и нинѣшнои орґанізаціи селяньства. Поляки чули, що тутъ иде о „проголошенье народностей“. На демократичнôмъ грунтѣ глядано опоры, щобы лишь „пôднести пановань централізму“, щобы запанувати надъ народностями. Поляки зрозумѣли, що ся дорога невôдповѣдна для нихъ, бо она не лежить въ традиціяхъ 3-го мая. Въ польскôмъ колѣ не було еґоизму, коли вôдкидано проектъ реформы. Коли Поляки увидѣли, зъ чимъ рукъ походить реформа, сказали собѣ: Timeo Danaos. Зъ чого тѣшать ся Чехи и Русины, того Поляки приймити не можуть. Коло вôдкинуло реформу выборчу и рѣшило подумати о нѣй въ краю, щобы допустити до неи лише тыхъ, що до житя парляментарного до-

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

III.

Моя подорожь зъ Фочи до Калиновика и зъ поворотомъ.

— Sie führen Morgen 8 Uhr früh die Transportscolonne gegen Kalinovich!

Такій давъ менѣ приказъ нашь оберстлейтнантъ и комендантъ пляцу, коли я о 5 годинѣ по полудни вернувъ зъ якоись експедиціи заболочоный и обтрѣсканый якъ собака по ловахъ.

Та новина о стôлько мене утѣшила, що я, маючи таку диспозицію на завтра, бувъ певный, що менѣ хочь одну нôч дадуть спокôй, а то я вже три ночи не роздягавъ ся и не спавъ за той часъ цѣлыхъ чотирохъ годинъ. Одной ночи служба, другои алярмъ, третьои *штрайфунґъ* по горахъ. Я бувъ такъ умученый, що не мôгъ на ногахъ устояти ся. Мною оволодѣла така апатія, що свѣтъ менѣ обридъ.

Прийшовши на свою кватиру, не заставъ я тамъ уже моихъ рѣчей; въ моєй комнатѣ крутивъ ся якійсь угорскій *офіціръдінеръ*, зъ котрымъ я не мôгъ нѣякъ розмовитись. Я змѣркувавъ, що на моє мѣсце закватирували когось другого, тожь не надумуючись дальше, пôйшовъ я розвѣдатись за новою своєю кватирою, бо менѣ страхъ хотѣло ся спати.

Тутъ и явивъ ся мôй Иванъ и завѣвъ мене на *вахцимру*, де я мавъ стояти кватирою. Я чимъ скорше роздягъ ся, зъѣвъ трохи консервы мясной, напивъ ся гербаты, перебравъ инче бѣлье и уклавъ ся пôдъ комісным коцомъ.

— Не забудь Ивасю мене о 7-ôй рано збудити! йдемо до Калиновика зъ транспортомъ.

По тыхъ словахъ я заснувъ мовь убитый, а якъ твердо я спавъ, можна собѣ уявити зъ того, що менѣ тогдѣ було 26 лѣтъ, я бувъ здоровый и смертельно утомленый.

Не стямивъ ся я, коли другои днины збудивъ мене Иванъ.

— Прошу вставати! вже 7½ — каже.

Я зôрвавъ ся, чимъ скорше умывъ ся и взявъ ся до снѣдання.

По тôмъ забравъ ся я поглянути за моимъ транспортомъ. Збиравъ ся вôнъ биля марморной мошеѣ, котру перетворено на магазинъ. Коло тои мошеѣ за рѣчкою Чеготіною побачивъ я множество народу и воякôвъ та звѣрятъ тягаровыхъ, котрымъ накладали на хребетъ всяку всячину. Бувъ се дуже гарный образецъ, якъ Боснаки въ бѣлыхъ и червоныхъ турбанахъ спувались помѣжь коней, мулôвъ и ослôвъ, накладаючи товаръ. Выглядало се здалека якъ рôзноцвѣтный макъ колыханый вѣтромъ.

Я добачивъ стоячого на мостѣ ґенерала. Треба єго конечно выминути, бо я либонь чи не спôзнивъ ся трохи. На щастье черезъ ту саму рѣчку покладеный бувъ другій мôстокъ. Я тихцемъ огородами прямую на сей другій мôстокъ, але ґенералъ спостерѣгъ мене, змѣркувавъ, що я хочу выминути єго, та й заходить менѣ дорогу. Ось бѣда буде! — гадаю — „*выбере менѣ пса*“... та що-жь робити?“ Вже не вымінаю єго нѣкуды, лише йду на впростець.

Коли я переходивъ коло него, вôнъ мене задержавъ словами:

— Чи то вы ведете сей транспортъ?

— Я.

— А о котрôй годинѣ маєте вôдôйти?

— О 8-ôй рано.

— А теперь котра? Скажѣть, будьте ласкавй!

— За пять мінутъ осьма.

— Еґе-жь! А вы ажь теперь идете на своє становиско? Я маю за васъ наглядати ладунку? То такъ сповняете свои обовязки? Я будучи на вашôмъ мѣсци, бувъ бы тутъ уже вôдъ 5-ои рано. Vorwärts!

Говори Климе, най твоє не гине — гадаю собѣ. Якъ бы я такъ хорошо выспавъ ся, якъ ты пане ґенерале, я бы то потрафивъ, але маною ганяли три ночи, то й не дивниця, що я заспавъ.

Правду сказати, не дуже тамъ пошкодила мому здоровлю та лайка, бо бачите, жовнѣръ зъ часомъ зъ тымъ такъ освоить ся, якъ зъ кулями. Я представляю собѣ, що добрый воякъ має потягненый вôдъ одного до другого уха якійсь имаґінарный дрôтъ, по котрôмъ всяка лайка перелѣтає мовь електрика по громозводѣ и нѣчого єму не вадить. Тожь прийшовши пôдъ магазинъ, я вже й забувъ о своємъ интервю зъ ґенераломъ на мостѣ.

Довгенько я ще давивъ ся на ту роботу паковання. Се дѣєсь такъ: Приводять коннину чи осла передъ магазинъ и тутъ привязують ему по обохъ бокахъ два мѣшки, або два барила, або двѣ паки, такъ щобы була рôвновага, привяжуть добре мотузками и гайда! Товарили тутъ всяку всячину: цукоръ въ рѣзаныхъ кавалочкахъ, гербату въ мѣшкахъ кôрцевыхъ, бохонцѣ хлѣба, румъ, вино въ бочкахъ, тютюнъ, консервы мясній, сухарѣ и пр. Кôлько того було на мѣру, я не знаю, досыть що натоварено сего добра на 150 коней. До того пригнали ще 20 живыхъ волôвъ круторогихъ — и те называє ся транспортъ. Отъ, думаю, було бы зъ чого гарненько празникъ справити, хочь-бы й на цѣле село!

Коли вже все було готове, зголосило ся до мене вôсьмохъ воякôвъ, що мали пôйти зô мною. Кромѣ того вôдкомандовано до мене пôвъ компаніи ческого полку, щобы мене стерегти по дорозѣ. Тою пôвкомпанією командувавъ молодый капітанъ, Чехъ, дуже добра людина.

Цѣлый похôдъ рушивъ напередъ. Що два конѣ провадивъ оденъ Боснакъ за поводы. Половина вôйска пôйшла на передъ. Моихъ вôсѣмь воякôвъ розмѣстили ся по серединѣ, доглядаючи порядку, а зъ заду ишовъ капітанъ зъ другою половиною свого вôддѣлу.

По дорозѣ заразъ за мѣстомъ треба було перевести ся човномъ на другій бôкъ Дріны. Се рѣка быстра и досыть широка, а човно таке, що помѣстить не бôльше 20 чоловѣка.

Не маючи нѣчого лѣпшого до роботы, заки всьо поперевожено на другій бôкъ рѣки, я сѣвъ собѣ пôдъ берегомъ и ставъ читати „Енеиду“ Котляревского. Я именно порôвнювавъ Харона, котрого такъ по майстерски змалювавъ Котляревскій, зъ тымъ Туркомъ, що стоячи на човнѣ веслувавъ по рѣцѣ перевозячи нарôдъ на той бôкъ. Бувъ се величезный дѣдуганъ, костистый и сухій, зъ сивою запачканою бородою, беззубый, чорный, зъ розхрѣстаною пазухою, въ подертôй старôй свитинѣ — справдѣшный Харонъ. Не дочитавъ ся я ще кôнця, коли на березѣ почувъ ся гарматный выстрѣлъ — оденъ, другій, третій.

Ось и война! — думаю. — Хиба подивлю ся, бо се щось такъ, якъ бы менѣ надъ головою. Драпаю ся на берѣгъ — нѣчого не видко. Де-жь се? хиба за горою? Пытаю якогось вояка, а вôнъ каже, що за горою пôдъ Бродомъ Фочаньскимъ бьють ся. Ну нехай имъ легенько икнеть ся — думаю — а я пôйду за своимъ дѣломъ, бо ось уже послѣдну коннину забирає Харонъ на човно.

Прийшла невдовзѣ черга на мене плысти по Стиксѣ боснацкôмъ. Вода була дуже рвуча и мы два чи три разы зробили зъ човномъ обертаса, заки причвалали до другого берега. Тутъ почастувавъ мене капітанъ горѣвкою и мы пôйшли своєю дорогою.

Дорога — се була вузенька стежечка на пригôрку якоись высочезнои густымъ лѣсомъ вкрытои горы. Вôдтакъ ишла яругами, дебрами, потôмъ зновъ пригôркомъ и т. д. Всѣ такй боснацкй дороги подôбнй одна до однои такъ, що хотячи собѣ де-що затямити, треба кôлька разôвъ переходити.

Позаякъ въ тыхъ мѣсцяхъ два днѣ тому, назадъ була баталія, то можна було ще й теперь побачити єи слѣды. Оттутъ лежить зломана боснацка пушка, тутъ якась зелѣзна шабля турецка. Оттамъ простягъ ся убитый Боснакъ сердега, котрого нѣкому було похоронити.

Впрочôмъ нѣчого замѣтного. На хребтѣ однои горы побачивъ я якійсь симетрично отe-

зрѣли. Безграничне розширенье реформы було бы довело до цѣлковитои змѣны вѳдносинъ. Правительство Таффого упало, але дуже важною побѣдою ѳсть се, що нове правительство выйшло зъ парляменту. За Таффымъ жалують Поляки, бо бувъ для нихъ прихильный.

Настала нова коаліція и цѣлкомъ природна: Нѣмець-централістъ, Полякъ и Нѣмець-католикъ. Коаліція маѳ своѳ правительство, а въ нѣмъ ѳсть двохъ Полякѳвъ. Яворскій чистый якъ слеза характеръ, Полякъ цѣлою душею, бо зъ сего вже и испытъ здавъ а Мадейскій великій бесѣдникъ. Они покажуть, що пословиця: polnische Wirtschaft — се брехня.

Найтяжшою справою назвавъ пос. Рутовскій справу ческу и выимковѣ розпорядженя. Вправдѣ въ краю пѳднесли ся голосы противъ сихъ розпоряджень, але коло въ почутю свого обовязку, хочь зъ прикростію, голосувало за ними, бо рухъ молодо-ческій ставъ небезпечнымъ для державы. Чехи зачали вытягати руки до найтяжшихъ ворогѳвъ польскихъ, рос сійска думка зачала въ Чехіи панувати. Тутъ почавъ пос. Рутовскій оправдувати своѳ выступленье въ колѣ за выимковыми розпорядженями. Вѳнъ лише остерѣгавъ, щобы Поляки не вѳддавали ся илюзіямъ, бо не всѣ народнѣ рухи можна пѳдпирати. Н. пр. Болгарію полюбили Поляки вѳдъ разу, але не мають симпатіи для Сербіи Оно й користно було такъ голосувати, бо Поляки добудуть для краю цѣлый рядъ користей; теперь можуть упоминатись о все, бо надѳйшла лѣпша хвиля.

Своѳ справозданье закѳнчивъ пос. Рутовскій просьбою, щобы выборцѣ були осторожнѣ зъ закидомъ сервілізму для послѳвъ, бо демократичный посолъ не конче мусить стояти въ опозиціи до правительства.

Зѳбранѣ выборцѣ не згодились на выводы посла Рутовского и не дали ѳму вотумъ довѣря. а цѣлѣ зборы були досыть бурливѣ.

Забуреня въ Сициліи.

Не першій разъ Сицилія становить арену забурень. Ѳи вѳдносины аґрарнѣ, мимо того, що земля такъ щедро одарена природою, находять ся въ анормальнѳмъ станѣ. Сицилія, що колись заосмотрювала цѣлу Италію пшеницею и ѳще сегодня продукуѳ великаньскѣ масы збѳжа, вина — зъ давенъ давна була голосна зъ недолѣ робѳтникѳвъ рѳльныхъ. Вже за часѳвъ римскои републики Сицилія була два разы театромъ кровавои ворохобнѣ невѳльникѳвъ А теперь грунты находять ся въ посѣданю нечисленныхъ властителѣвъ, котрѣ перебуваючи въ мѣстахъ, выарендовують добра пѳдирнѣмцямъ, а тѣ вѳддають знова поменшѣ парцелѣ въ аренду другимъ; тѣ послѣднѣ, подѣливши землю на ще меншѣ кусники, выарендовують ихъ заробникамъ. Заробникъ мусить звычайно купувати живнѳсть у свого вѣрителя, а то на кредитъ, за-для чого така система аренд и выарендованя руйнуѳ сѣльскій пролетаріятъ.

Дальше и громадска автономія середъ людности, зъ природы захапчивои, несвѣдомои обовязкѳвъ, незнаючои суспѳльнои солідарности, приводить найґоршѣ недоґодности. Сицилійскѣ громады платять о 2 або 3 разы бѳльшѣ податки безпосереднѣ, нѣжь громады другихъ провінцій италійскихъ. Причиною сего суть рѳзнѣ котеріи, що опанували громадску раду, котра звалуѳ всѣ тягары на пролетаріятъ.

Ясно, що населенье Сициліи не може бути вдоволене зъ такого стану рѣчей. То невдоволенье выкористовували всѣлякѣ тайнѣ товариства, котрѣ послѣдными часами перетворили ся въ товариства робѳтничѣ „Fasci di Lavoratori“. И саме они становлять майже головну пружину цѣлого руху. Перетворенѣ зъ давныхъ товариствъ выборчихъ на ладъ французскихъ синдикатѳвъ и парижскои біржи, они почали въ люто̀мъ 1893 р. выдавати свѳй власный орґанъ. Въ проґрамовѳй статьѣ першого числа поставлено выразно яко одну зъ головныхъ цѣлей товариства: поправу долѣ робѳтникѳвъ сѣльскихъ, розбудженье у нихъ свѣдомости клясовои и розумѣня того, що ихъ выкористовують и хто ихъ выкористовуѳ. Вже въ мартѣ скликано першій зъѣздъ членѳвъ товариства, щобы оживити аґітацію. Однакъ той рухъ прибравъ великаньскѣ розмѣры доперва вѳдъ серпня 1893 Въ тѳмъ мѣсяци вѳдбувъ ся конґресъ вѳдпоручникѳвъ соціялістичныхъ товариствъ хлопскихъ въ Реджіо Емілія, де мѣжь иншими ухвалено домагати ся въ першѳй лініи пѳдвышеня платнѣ для робѳтникѳвъ сѣльскихъ. На конґресъ прибули вѳдпоручники 119 товариствъ мѣсцевыхъ. Вѳдъ того часу число товариствъ зростаѳ дуже скоро. Дня 1-го падолиста було ихъ 163 уконституованыхъ, а 35 новозавязуючихъ ся.

Щобы наглядно пересвѣдчити ся, до чого стремѣють тѣ добре зъорґанізованѣ товариства, выстане приглянути ся вѳдозвѣ, яку уложили и оголосили провѳдники хлопскихъ товариствъ на спѳльнѳй нарадѣ. Ся вѳдозва звучить:

„Робѳтники сицилійскѣ! Нашь островъ зачервонѣвъ ся кровію товаришѣвъ, котрѣ въ нуждѣ и роспуцѣ осуджують систему, що вамъ не дасть нѣ справедливости, нѣ добробыту, нѣ свободы. Ваше забуренье ѳ твердымъ наслѣдкомъ стану суспѳльного, котрый заслугуѳ на осужденье безъ пощады. Горожаньство не маѳ иншого выбору. Або мусить признати духа часу, або хапати ся брутальнои насилы. Въ такѳй торжественнѳй хвили хочемо досвѣдчити ихъ переконань, котрѣ голосять лукаво, яко гуманітарнѣ. Жадаѳмо въ вашѳмъ имени: 1) Знесеня податку консумційного вѳдъ муки и збѳжа; 2) острого слѣдства всѣхъ публичныхъ властей въ Сицилии при спѳвдѣланю и пѳдъ доглядомъ товариствъ робѳтничихъ; 3) примусового заведеня системы подѣлу на половину овочѣвъ рѳльнои працѣ зъ властителемъ землѣ; 4) примусового переведеня ухвалъ рѣшеныхъ вже давнѣйше товариствомъ робѳтникѳвъ въ закопахъ сѣрки що-до працѣ дѣтей, що-до высоты платнѣ и довготы часу працѣ и що-до утворея продукційныхъ спѳлокъ на засадѣ колективізму; 5) утвореня спѳлокъ рѳльничихъ и промысловыхъ на пѳдставѣ роздѣлу вѳдлогомъ лежачои землѣ, котра находить ся въ посѣданю особъ приватныхъ, громадъ, державы и церкви, и примусового вывласненя великои власности; вывласненымъ належить признати найвысше трипроцентову ренту вѳдъ оцѣнки забранои землѣ; 6) роздаваня всѣхъ публичныхъ робѳтъ въ громадахъ и державѣ товариствамъ хлопскимъ безъ складаня кавціи; 7) закона обмежуючого найнизшу мѣру заробку и найвысше число годинъ працѣ; 8) вызначеня въ буджетѣ квоты 20 міліонѳвъ лірѳвъ для довершеня всѣхъ высше наведеныхъ постулятѳвъ, для закупленя приладѳвъ и роздачѣ ихъ мѣжь товариства, и для доставы робѳтникамъ живности.

Робѳтники! Орґанізуйте ся дальше — а вертайте до ладу и спокою Розстрѣленѣ ворохобнѣ не ведуть до цѣли. Заждѣмъ на то, що вчинить правительство. Нашу дальшу роботу примѣнимо до того.“

Не дивно, що сила а разомъ и зрѳстъ хлопскихъ товариствъ стали пострахомъ для всѣхъ beati possidentes, котрѣ боять ся свѣдомости хлопа, гѳрше чимъ найнебезпечнѣйшои епідеміи. Длятого-жь то сицилійскѣ вельможѣ звернули ся противъ тыхъ товариствъ, стараючись розбити ихъ. И справдѣ довершили своѳго заведеньемъ стану облоги въ Палѳрмо, численными екзекуціями войсковыми и ще численнѣйшими увязненями.

Заразъ, коли лишь уложено вѳдозву, поліція арештувала посла де Феліче, котрый маѳ бути начальникомъ всѣхъ робѳтничихъ товариствъ въ Сицилии, такожь провѳдникѳвъ кѳлькохъ провінціональныхъ товариствъ, именно въ Трапанѣ, Джірґенті и Месинѣ. Въ Палѳрмѣ, котре числить 10.000 членѳвъ, зроблено ревізію, забрано книжки, паперы и листы, арештовано урядникѳвъ, службу и розвязано товариство. Того-жь самого дня арештовано начальникѳвъ товариствъ въ Кастельтермінѣ и Партініко. Обжалованье закидаѳ увязненымъ „спонуканье ворохобнѣ и зраду краю.“ Пос. де Феліче запротестувавъ противъ свого увязненя, опираючи ся на основѣ посольскои нетыкальности. Въ Катаніи, Палѳрмѣ, Трапанѣ и Кастельтермінѣ хотѣли члены товариства уладити демонстрацію противъ увязненя своихъ начальникѳвъ, однакъ въ наслѣдокъ интервенціи пос. Кольояніого занехали того.

Зъ Ґібелины звѣщають, що причиною тамошнои ворохобнѣ була обопѳльна ненависть двохъ могучихъ родинъ: ді Льоренцо и Жірарді. Родина Жірардихъ вѳзвала начальникѳвъ хлопского товариства до ворохобнѣ, щобы захопити въ свои руки адміністрацію громады, що ѳи надуживали Льоренци. Робѳтники вѳддались въ услуги Жірардимъ.

Въ Марівео лучивъ ся дня 4-го сѣчня вечеромъ страшный выпадокъ. Кѳлька тысячь хлопѳвъ и робѳтникѳвъ середъ крику: „Прочь зъ податками, прочь зъ громадскою радою!“ кинуло ся штурмомъ до ратуша, котрого бороннвъ вѳддѣлъ пѣхоты. Майоръ Мерлі выйшовъ передъ товпу и просивъ розбйти ся, сли не хотять проливу крови. Вѳдповѣдею на просьбы майора були грозьбы товпы. узброєнои въ карабіны, револьверы и т. д. Тогдѣ приказавъ Мерлі выступити воякамъ. Прийшло до розливу крови: 12 воякѳвъ раненыхъ; зъ товпы згинуло 30 осѳбъ, а раненыхъ около 50. Урядово твердять, що убитыхъ ѳсть 8, а 12 раненыхъ.

Въ Каталязінѣ прийшло 5-того с. м. до новыхъ демонстрацій. Голошено окликъ: „Прочь зъ податками!“ Товпы окружили ратушь и уладили демонстрацію бурмістрови и урядникамъ магістрату. Мѣсцевѳсть обсаджено войскомъ.

Въ Трапанѣ зневолено богатыхъ властителѣвъ, щобы на своихъ домахъ порозлѣплювали плякаты: „Прочь зъ податкомъ консумційнымъ! Зменшити число урядникѳвъ!“

Пѳсля найновѣйшихъ телеґрамѳвъ ворохобня по-декуды устала, а по-декуды ширить ся. Tribuna звѣщаѳ на пѳдставѣ вѣстей наспѣвшихъ до міністерства справъ заграничныхъ, що ситуація въ Сицилии ще дуже поважна.

Що-до интелектуальныхъ провѳдникѳвъ сицилійского руху, рѳзне можна дочитатись въ рѳзныхъ дневникахъ италійскихъ. Одинъ твердять, що Французы запалили тѣ забуреня, а навѣть заосмотрили робѳтникѳвъ въ оружіе, хотячи скористати зъ замѣшаня и загорнути захѳдну часть острова. Другѣ высказують ту думку, що Французы выкликали забуреня въ Сицилии длятого, щобы тымъ зневолити италійске правительство до зъосередоточеня значнѣйшихъ силъ на полудни, черезъ що ослабились бы пѳвнѳчнѣ провінціи, а тогдѣ ихъ можна бы легко займити. — Здаѳть ся, въ тыхъ здогадахъ не богато правды. Италія глядаѳ виновникѳвъ за границею мабуть длятого, щобы въ очахъ Европы зменшити свою вину. Те саме вѳдносить ся и до здогадѳвъ Tribun-ы, котра каже, що рухъ сицилійскѣ бувъ вже давно приготованый при участи мѣжнародного соціялізму. Она вневнюѳ, що нѣмецкѣ соціялісты посылали дуже часто ґрошевѣ пѳдмоги для Сициліи.

Иншѣ ґазеты италійскѣ осуджують теперѣшне правительство за бракъ енерґіи въ першѳй хвили по выбуху забурень. Однакъ бѳльша часть вины паде, здаѳть ся, на ту обставину, що міністеріяльна кріза тревала вадто довго.

Якъ-небудь оно и ѳ, все-жь таки причины треба глядати не за границею, але у себе дома. Коли возьмесь пѳдъ розвагу, що сицилійска земля, колись славна и богата, нинѣ занедбана и выссана не въ силѣ подати хлопови потрѣбныхъ средствъ, а дальше, коли звернесь увагу и на то, що провѳдники хлопскѣ старають ся выкористати невдоволенье и торочать зруйнованому людови теорія Маркса въ сполученю зъ науками колѳктивізму — стане ясно, де причина тыхъ аґрарныхъ забурень. Италія повинна чимъ скорше гоити раны Сициліи, бо може легко статись, що той самый островъ, котрый давъ ѣй житье въ р. 1860, зможе дати и смерть!

Справы краєвѣ.

[Будова клінікъ для будучого факультету медичного при львѳвскѳмъ університетѣ].

На пѳдставѣ умовы, заключеной зъ адміністрацією державною, а затвердженои соймомъ, — ѳсть выдѣлъ краєвый обовязаный выставити на грунтѣ належачѳмъ до шпиталю львѳвского, коштомъ фонду краєвого два новѣ павільоны на клініки: внутрѣшну и хірурґічну, лябораторію бактеріольоґічну и хемічно-мікроскопову, а такожь до помѣщеня въ будуючѳмъ ся краєвѳмъ заведеню для злѳжниць, клініки злѳжничо-ґінекольоґічнои. Крѳмъ того выдѣлъ краєвый обовязаный умѣстити въ будынку головного шпиталю: клініку недуґъ очныхъ и клініку недуґъ нашкѳрныхъ а такожь венеричныхъ.

По перенесеню вѳддѣлу злѳжниць, мѣстячого 61 постелей. шпиталь головный зыскаѳ трохи мѣсця, а все-жь таки переведенье урядженъ для згаданыхъ клінікъ буде вымагати значно бѳльшого числа убікацій такъ, що помѣщенье загальныхъ вѳддѣлѳвъ недужихъ, якими шпиталь ѳсть переповненый, обмежить ся. То переповненье шпиталю и бракъ вѳдповѣдного вѳдокремленя для нездужаючихъ на недуги заразливѣ, спонукали выдѣлъ краєвый до хвилевого вынаймленя павільону для зараженыхъ въ шпиталю св. Софіи.

Однако-жь въ тѳмъ павільонѣ ѳсть за мало мѣсця и для того не всѣ нездужаючѣ на заразливѣ недуги можуть бути въ нѣмъ помѣщенѣ, а помѣщенье ихъ зъ другими не може бути нѣякъ допущене. Про те выдѣлъ краєвый закупивъ реальность при улици Пекарскѳй, въ котрѳй при вѳдповѣдной адаптаціи буде помѣщеный вѳддѣлъ для зараженыхъ на 40 недужихъ коштомъ 48.000 ґр.

Вѳдповѣдно до условій умовы зъ правительствомъ, припадаѳ речинець вѳдданя ново выбудованыхъ и зовсѣмъ урядженыхъ на ужитокъ медичного факультету клініки внутрѣшнои, на день 1 цвѣтня 1897 р. Въ виду того, заходить потреба розпочати вже въ 1894 р. чинности приготовляючѣ, и то, уложеня проґрамы плянѳвъ и кошторисѳвъ будовы. Выдѣлъ краєвый ухваливъ зажадати вѳдъ сойму надзвычайного кредиту въ сумѣ 54 000 зр. на купно реальности и адаптацію ѳи на павільонъ для недужихъ на заразливѣ недуги.

саный камѣнь. Приглядаюсь близше — щось нѣбы буквы зложенѣ зъ патичкѳвъ. Приглядаюсь ще близше, ще зъ одного, другого боку, щось оно нѣбы по латинѣ — привидѣвъ ся менѣ якійсь „Антоніюсъ“ чи щось подѳбного. Се вже хиба не турецкій ґрѳбъ Саме надѳйшовъ до мене капітанъ Чехъ и пояснивъ менѣ, що се ґрѳбъ римскій зъ давнины, якъ Герцеговина пѳдлягала Римлянамъ. Римляне тутъ полишали памятки по собѣ — мосты й дороги камѣннѣ, котрѣ несвѣдомый нарѳдъ называѳ турецкими.

Цѣкава рѣчь приглянути ся близше тымъ мостамъ. Се будова монументальна. Вѳдъ одного берега до другого простягаѳ ся муровaный зъ тесаного каменя лукъ, досыть стрѳмкій, безъ нѣякои пѳдпоры, зъ камѣннымъ поручемъ по бокахъ. Чимъ ширша рѣка, тымъ высше пнеть ся лукъ у гору. Тѣ мосты етоять тысячу лѣтъ, та хочь-бы тобѣ оденъ камѣнь рушивъ ся зѳ свого первѣстного положеня — усе стоить мовь закляте. Тутъ двѣ можливѣ причины такои тревалости: або цементъ, котрымъ каменѣ споювали, або штука инжінерска въ тѳмъ, що у властивѳмъ мѣсци винайдена точка тяжкости и задержане выпробоване вѳдношенье мѣжь довготою а высокостію лука. И тіи римскѣ дороги перестоюють вѣки. Они будованѣ зъ круглихъ каменѣвъ, вбиваныхъ оденъ коло другого сторцомъ въ землю. Широкѳсть такои дороги не бѳльше 1 метръ 25 центіметрѳвъ. Сама дорога така неровна, що не дай Боже грѣшному чоловѣкови ѣхати нею возомъ. Умеръ бы певно безъ покаяня, але за те для худобы якъ-разъ. Худобина ступаѳ собѣ безпечно, бо анѣ ноги не скалѣчить, анѣ не поховзне ся, а що Римляне не ѣздили туды возами, то поклали такѣ дороги якъ-разъ для себе.

Наша каравана, зложена зъ 150 коней, 20 возѳвъ и богато людей, розтягала ся въ безконечнѳсть, такъ що анѣ можна було доглянути ѳи цѣлои. До того тягло ся за нами кѳльканацять маркетанѳвъ, що всюды волѣкли ся за вѳйскомъ, а що самѣ боялись пускати ся въ лѣсъ. то звычайно причѣпались до якогось машеруючого вѳддѣлу. Идешь було кудысь, такъ заразъ за мѣстомъ приближаѳсь до тебе великій на чоловѣчихъ ногахъ кѳшь зъ всѣлякимъ добромъ. Властитель коша кланяѳсь тобѣ чемненько, величаѳ тебе капітаномъ и просить о позволенье причепитись. Я дивуваѳ ся вытревалости тыхъ людей. Житье ихъ собаче О голодѣ и холодѣ тягаѳ ся то за вѳйскомъ, обталапане болотомъ ажь гидь дивити ся, а цѣлый крамъ у коши вартъ 2 зр. А всетаки богато зъ тыхъ людей прийшло въ Герцеговинѣ до маѳтку и поробились вѳдтакъ доставцями й панами. Се по-найбѳльше самѣ жиды зъ рѳзныхъ краѣвъ, навѣть нашѣ галицкѣ халатники.

Саме тогдѣ тягли ся зъ нами: галицкій халатный жидъ и якась стара жидѳвка чи шваґка.

Я жидомъ утѣшивъ ся, бо ихъ по-за Галичиною не бачивъ, а нашь братъ такъ до жидѳвъ привыкъ, що мовлявъ мимо волѣ въ суботу зъ ними святкуѳ.

Пытаю ся жида, зъ вѳдки вѳнъ.

Жидъ уклонивъ ся менѣ якъ краянови и осмѣхаючись каже:

— Aus Kiрусzупес.

— Що тутъ робите?

— Ech hab du a Geschäft.

Я вже дальше не розпытувавъ, бо менѣ станула передъ очи наша Галичина зъ своими питоменными паростами...

Мы зъ капітаномъ умовили ся такъ, що ночувати будемо въ якѳйсь „кучи“ [хатѣ], що стоить при тѳй самѳй дорозѣ и де бівакуѳ оденъ баталіонъ ческого полку. Заразъ по заходѣ сонця мы тамъ прийшли. Була невеличка полянка мѣжь лѣсами, а зъ одного боку пѳдъ лѣсомъ стояла одна-однѣсѣнька хата и въ нѣй мѣстивъ ся цѣлый штабъ баталіонный.

Я напередъ заповѣвъ цѣлому транспортови, що на тѳмъ мѣсци станемо на нѳчлѣґъ. Вже стало змеркати ся, закимъ остатнѣ конѣ притяглись на то мѣсце. Тіи, що прийшли скорше, вже познимали тягары зѳ своихъ коней, розклали огонь и почали годувати коней. Я тымчасомъ прийшовъ здати справу пѳдполковникови.

Входжу до хаты зложеной зъ сѣней и одной лишь комнаты. Въ комнатѣ стѳлько офіцирѳвъ, що нѣгде помѣстити ся, та задуха така, що нѣчимъ дыхати. Коли я представивъ ся пѳдполковникови, вѳнъ каже до мене:

— Вы Полякъ?

— Нѣ, я Русинъ.

— Се-жь все одно.

— Нѣ, не все одно — кажу я, — то двѣ окремѣ народности.

— Ну, поки-що не будемо въ тѳмъ перечити ся, нема часу, бо вы йдете заразъ дальше. Коло Паніцы маѳте догонити бриґаду ґенерала Далена... Завтра ѳго вже тамъ не буде...

— Теперь нѳчь, пане пѳдполковнику — кажу — я не можу ризикувати... Пѳдъ моимъ доглядомъ усяка всячина... Не зможу на такѳй злѳй дорозѣ усего гаразда допильнувати.

— Се вже ваше дѣло, не моѳ, але я вамъ приказую таки заразъ ити дальше!

— Коли такъ, то прошу о приказъ на письмѣ, — кажу.

Пѳдполковникъ глянувъ на мене грѳзно.

— Хочете конечно, добре, будете мати. — Звернувъ ся до адъютанта: „Пишѣть!“

Адъютантъ написавъ указъ, пѳдполковникъ пѳдписавъ, а я, сховавши до торбы, вышовъ зъ хаты. Менѣ ще темнѣйше стало коли я выйшовъ зѳ свѣтла на двѳръ, де вже зовсѣмъ змеркло ся. По дорозѣ я таки добре чоломкнувъ ся зъ якимсь ординансомъ, що якъ навѣженый летѣвъ до пѳдполковника.

Приложивъ я кулаки до губы и закричавъ що силы:

— То-ва рі! Гайді упред!

Въ моѣмъ таборѣ зробивъ ся заколотъ Мои вояки наганяли Боснакѳвъ до роботы, а тымъ не хотѣло ся покидати теплои ватры. Але вкѳнци мусѣли таки рушитись. Инше дѣло, що годѣ було доглянути, чи весь товаръ забраный чи чого не полишено, але за доброи пѳвъ годины мы рушили зъ мѣсця. Тымчасомъ другій капітанъ, котрый мавъ мене зъ-вѳдси дальше супроводжати, анѣ палцемъ не кинувъ, щобы помогти менѣ Вѳнъ стоявъ зъ своею нѳвкомпанією на боцѣ и заедно кричавъ, щобы вже разъ рушати, бо вѳнъ пѳйде самъ, а мене лишить.

— Та йди до мары! — гадаю собѣ, бо менѣ вже осточортѣли тѣ крики ненастанні, а тутъ не можу собѣ рады дати.

Бѣгаючи помежи Боснаками я такъ утомивъ ся, що ажь збпрѣвъ и засапавъ ся, заки все рушило въ дорогу.

Тымчасомъ на блакитному нѳчному небѣ показавъ ся бѣлолиціи — и такій потисъ морозъ, що ажь губы мерзли. Вѳдъ того морозу дорога, що за дня розтаяла вѳдъ сонця, замерзала якъ скло, а черезъ те стала для людей и коней дуже утруднена. А треба ще знати, що боснацкѣ конѣ, хочь пѳдкутѣ, та такими пѳдковами, що лучше бы безъ нихъ. Боснацка пѳдкова — се одна одноцѣльна гладка зелѣзна плытка, нѣ одного на цѣй цвяха Зъ такою пѳдковою худобина не може кроку зробити, щобъ не поховзнутись а вѳдтакъ и впасти. Коли-жь боснацскій кѳнь упаде, то хочь колача ѳму наставляй, не встане, доки зъ него не здоймешь тягару и не пѳднесешь ѳго.. Зъ того можна собѣ представити, якого тяженького труду мы зазнали въ тѳй дорозѣ. Що хвиля упавъ якійсь кѳнь; треба було бѣгати зъ одного кѳнця въ другій, кричати, сварити ся, пильнувати, щобы чого не покинули.

Такъ тревало зо двѣ годины, а въ тѳмъ часѣ я такъ змучивъ ся и зѳпрѣвъ, що ледви духъ переводивъ Вѳдтакъ я не мавъ уже сили бѣгати, то лишивши все на божу волю йшовъ нога за ногою, до нѣчого вже не мѣшаючись.

Але зъ однои крайности попавъ я въ другу. Поки я бувъ у руху, менѣ було горячо, теперь, коли втомивъ ся, мене переймало морозомъ. Думаючи, що розґрѣю ся, напивъ ся я горѣлки, але зъ того менѣ ще зимнѣйше стало. Робивъ я, що мѳґъ, щобы розґрѣти ся — все на дармо. Менѣ дуже захотѣло ся спати. Мѣсяць свѣтивъ якось такъ червоно, морозъ тисъ зъ усеи силы. Менѣ хочеть ся спати, спати, а тутъ нѣгде прилягти на хвиляну. Траспортъ тягнесь межи горами мовь довжезный вузловатый посторонокъ.

(*Дальше буде.*)

Дописи „Дѣла"

Зъ-пôдъ Львова.

[Лихо и горе сѣльского люду]

Зима. Вѣтеръ парить наче-бъ огнемъ. Чоловѣкъ и кожухъ загорнувъ и ременемъ приперезавъ ся, жѣнка и кожуховый ковнѣръ пôдвязала великою хусткою, въ чоботы упхавъ цѣлу вязанку якогось сѣнища, а все-жъ таки по-за плечѣ сыпне вôдъ часу до часу морозомъ, пальцѣ заклякнуть а лице вôдъ острого вѣтру почервонѣе наче цвикловый буракъ. Ехъ, бодай бы то боже лѣтенько свѣтило ся! чоловѣкови бодай той патикъ такъ гôренько, тогды не доскуляе, а жѣнка не лебедить о пальовиню та не сущить головы. Оттакъ думавъ я, вступаючи тамтого четверга въ Щирци до одной коршмы чи шинку, щобы троха загрѣти ся. Людей при жидôвскôмъ шинквасѣ глотило ся немѣра. Рухливый, сухій, пôдходулый [пôдтопганый] уже жидокъ зъ тоненькими нейсами та кôнчастою бородою бѣгавъ, цмокавъ, припрошувавъ та затиравъ руки. Я заглянувъ до другои комнаты. Тамъ хрещеный миръ честувавъ ся чаѣмъ та попивавъ червове пиво, гуторячи про своѣ щастя и горе. Мене потягло щось ще далѣ, до тои комнаты, де въ торговій днѣ звычайно збираютъ ся Нѣмцѣ кольоністы та де забавляють ся деякій пôдпанки неразъ до пôзноі ночи. Тутка при одномъ столѣ на плетенôмъ тростиновôмъ крѣслѣ сидѣвъ якійсь молодый панокъ, досыть пôднаслый, наче трилѣтный бычокъ, перекрививши смушеву кримску шапку на бакиръ. Молодый, чорнявый, зъ выбалушеными цибулястыми очима жидокъ надекакувавъ ёму. По закоцюрбленôмъ носѣ, по выдутыхъ губахъ, по урываныхъ рухахъ та по бесѣдѣ можна було вôдъ-разу пôзнати, що панокъ той належить такожь до „избранного" народу израильского, лише ласкава доля нѣбы то гакомъ якоись псевдо-интелігенціи вôдгорнула ёго вôдъ рôдного смѣтника. Я присѣвъ и сотѣ на крѣслѣ та розглянувъ ся по комнатѣ. Жидокъ, ласый на якій-такій заробокъ, прискочивъ и до мене. Я-жъ, хотячи заспокоити свою цѣкавôсть, запытавъ ёго:

— Що се за панъ?

— Охъ, то великій панъ! Се повномочникъ, вѣрникъ вôдъ самого К—а.

— А що вôнъ тутка робить?

— Що робить? Грошѣ збирае за траву!

И я бачивъ, якъ бѣдній, нужденній, обдертій, сегорôчною недородою прибитій селяне приходили до надутого жидика-панка, кланяли ся та просили лебедѣли словами:

— Заждѣть ще мѣсяць-два, wielmożny panie, а вôддамъ зъ лихвою. Низѣ не маю що на зубъ покласти, до того йдуть свята, треба де-що й до хаты купати. Ось послѣднихъ шѣсть золотыхъ, що-мь уторгувавъ за остатну коровицю. Берѣть та милосердѣть ся!

— Nie bierem! Jutro przyjadem do czebi, będo koszti. A czo to tobi tak lehko przychodzują piniądzów, że ty możesz kosztów moich zapłaczicz?

Хрещеный людъ тиснувъ ся до жидика, наче по свячену воду, нагнаный страхомъ та пôсланниками, просивъ, благавъ та стискавъ за колѣна, а панокъ вôдъ часу до часу ще зъ горы гримавъ: Czo? ty proszisz? Taż ty stawal na terminôw?!

И скажѣть, чи не халепа та горе вчепило ся бѣдного селянина?! Взявъ „морду" се-бъ то морґъ травы на м—ихъ болотахъ вôдъ проворныхъ жидôвъ, згодивши ся за 22 зр. або що найменше за 20 зр. въ надѣю, що Богъ позволить зробити сѣнце для нечисленнои худôбки. Та ба! небо черезъ цѣле боже лѣтенько кропило землю рясным дощомъ, Днѣстеръ своею широкою брудною водою гулявъ по м—ихъ болотахъ, забираючи скошений перекосы та копицѣ сѣна а траву заносячи густымъ намуломъ. Неодинъ сарака-селянинъ мусѣвъ ще до сѣна, що понесла вода може ажь у Чорне море, доложити й своеи працѣ, а теперь ще немилосерный властитель ось що нѣе та тисне гôршь нинѣшного морозу, бо мало що не вытисне душѣ зъ голодного тѣла. Та й мыслите, що жидôвске пропаде? Де тамъ! вôдбере своѣ зъ лихвою та коштами.

Та менѣ одно выдае ся дивнымъ. Властитель м—ого ключа, чи хто тамъ умѣе вспоминати ся о своѣ, але якъ же знае вôнъ вôдпекувати ся вôдъ всякихъ выдаткôвъ та правныхъ належитостей, якій тяжать на нѣмъ — и въ нашôй благословленнôй Галиции все удае ся! Я натыкну тôлько коротенько про одну рѣчь. Село Л. належить до того великого комплексу сѣлъ, котрій К—ы колись купили вôдъ камеры за пôвъ-дармо. И хочь камера не мала въ загданôмъ селѣ и пядочки землѣ, то все-жъ она выбудувала колись тамъ церковь, приходскій будынки та давала значній датки на ихъ поправу. Зъ початку своего израильского панованя и теперѣшній властителѣ не вôдтягали ся вôдъ давания шестои части при всякихъ направкахъ парохіяльныхъ, а ихъ повномочникъ Ю. точно приѣздивъ до розправъ конкуренційныхъ. Въ 1886 р. ухваливъ парохіяльный комітетъ направити мѣсцеву церковь, мешканье пароха та другій економічній будынки. [Выдатки прелімиповано щось надъ 3000 зр.] Та що-жь? М—кій панъ не хотѣвъ дати нѣчого! Вишесъ якесь письмо до дотычныхъ властей, мовь-то вôнъ не властитель села, бо въ нѣмъ не маe и клаптика землѣ, и якъ зачуваемо, справа та геть забагнила ся. Селяне-жъ своимъ коштомъ довершили направы, не оглядаючись на шесту часть патрона, а проворный панъ смѣе ся въ кулакъ изъ темныхъ хлопôвъ, що не вмѣли доходити своихъ правъ та вспоминатись о своѣ. Але мы посмѣемо спытати ся: чи не можна бы изъ М—го пана такъ стягнути тои шестои части, якъ вôнъ стягае грошѣ за пропалу траву?!

Сей рôкъ буде дуже страшный та тяженькій для селянъ, що замешкують села положеній на наддньстряньскôй рôвнинѣ. Вже теперь повыходило збôже навѣть у богатшихъ господарѣвъ, худобы нема чимъ перезимувати, а зъ того, що лишила ся, буде мале спасибô', бо здаѣсь, вся выгине на мотилицю въ другôй половинѣ зимы. Зъ декотрыхъ сѣлъ страшна слабôсть рѣдко коли вылазить. Отъ н. пр. въ лѣтѣ 1892 року була тôлько одна повѣнь, и то не дуже велика, а все таки она гаразд помастила лѣтиньскій сѣножата та пасовиско бориславскимъ намуломъ. Се такъ досадило нашôй худôбцѣ, що вôдъ марта до кôнця мая 1893 р. въ однôмъ селѣ Л. упало нѣ бôльше нѣ менче якъ 230 штукъ рогатои худобы, и то самого молоднику вôдъ року до трехъ. Не було такого господаря въ селѣ, котрый бы не стративъ зо двѣ штуки худобы, а неразъ розлягавъ ся такій зойкъ та плачь по хатахъ, що нашій власти, наколи-бъ були чули бодай одну десяту часть тыхъ лементôвъ, нѣколи не отягались бы такъ довго зъ призволомъ на дешеву сôль для худобы. Що-жь сего року буде, о тôмъ ажь лячно думати. Менѣ здав ся, що сегорôчна недорода поѣздить добре и на людскôмъ житю та забере неодну жертву, бо нарôдъ сѣльскій голодуе страшенно! Неоденъ, що на весну засадивъ до десять кôрцѣвъ бульбы, въ осени зôбравъ ёи ледви вôсѣмь а найбôльше десять мѣшечкôвъ. Чимъ же тутъ выкормити численну челядь? що держати на насѣнье? До того и по дворахъ дуже маленькій заробокъ. Збôже не дописало, на корець лихои пшениці треба збити 5—6 кôпъ; таке саме зъ житомъ, зъ вôвсомъ та ячменемъ; гречка пропала зоздомъ! До того збôже не платить — що-жь дати й робôтникови за ёго роботу коло збôжа? Взагалѣ рôкъ той такъ страшный для людей по селахъ, що наколи-бъ не угорска кукуруза та бульба, голодъ забравъ бы неодну вже жертву. Однакъ мимо того страшного стану нѣхто якось навѣть и не думае прийти нещаснымъ зъ помочію, ба що бôльше, галицкій нашій шакалѣ завѣтрили мерця и острять собѣ зубы на ёго голодову посоку...

Зъ Богородчанъ.

[Парохія мѣсточка Богородчанъ третій разъ розписана на конкурсъ.]

По разъ третій приневолена Еписк. Консисторія въ Станиславовѣ оголосити на парохію Богородчаны мѣсто конкурсъ въ цѣли обсады того нещастного прихода.

При першôмъ обсадженю того прихода надавъ ґрафъ Юрій Стадіонъ презенты на той приходъ о. Алексѣю Руденьскому сотрудникови зъ Горохолины, але ц. к. намѣстництво спротивило ся институціи о. А. Руденьского на той приходъ, закидуючи ёму, яко-бы вôнъ мавъ „обявляти якійсь скрайній погляды політичній" и що мавъ „брати живый удѣлъ въ аґітаціяхъ народностныхъ".

По такихъ закидахъ зарядили власти духовній строге слѣдство, доходженя, протоколы зъ громадянами, зъ пароxомъ и сотрудникомъ — але всѣ найострѣйшій въ тôй справѣ доходженя дали спорый жмутъ списаныхъ протоколôвъ — доказы преданности до панующои династіи и льояльности зъ одной стороны, а прикладного поведеня морального, духовного и горожаньского о. Ал. Руденьского зъ другои стороны

Але всѣхъ „слôвъ обороны" зъ духовной стороны якъ и внесеного ґрафомъ Юр. Стадіономъ рекурсу въ тôй справѣ п. міністеръ вѣроисповѣдань и просвѣты не увзгляднивъ и постановы ц. к. намѣстництва не скасувавъ, але удержавъ ёи въ силѣ.

Въ наслѣдокъ того розписала Еписк. Консисторія другій разъ конкурсъ на Богородчаны, а коли и другимъ наворотомъ повторила ся та сама исторія, що презенту дôставъ знова о. А. Руденьскій, краeве правительство per consequens спротивилось институціи запрезентованого. А такъ по разъ третій можна буде компетувати о прославлену парохію Богородчаны.

Конкомітацію о „політичнôмъ поведеню" лишивъ по собѣ бувшій п. староста Кор. Штрассеръ на споминъ своеи „прихильности" для рускаго духовеньства..

НОВИНКИ.

— **Вôдъ Богородчанъ пишуть намъ:** Громада Нивочинъ въ повѣтѣ богородчаньскôмъ, заходами свого мѣсцевого пароха о. Иліи Пиндуса побудувала величаву церкву зъ дерева передъ двома лѣтами, а въ роцѣ 1893 докôнчено и внутрѣшного украшеня, а то вымалювано цѣлу церкву и вызолочено иконостасъ. Роботу малярску и золотничу выконавъ малярь п. Альойсій Скочдополь зъ Станиславова. Малярь той звыжь трицять лѣтъ въ Станиславôвщинѣ и въ Богородчаньскôмъ знаный есть зô своихъ малюнкôвъ, котрыми доробивъ ся значного маeтку, а въ Станиславовѣ посѣдае кôлька красныхъ реальностей. Бувъ часъ — ну а якъ бачите й ще нинѣ есть — що шукають за такими малярями. Зъ певного жерела знаемо, що за вымальованье церкви не дуже великои въ Нивочинѣ заплатила громада дуже высоку цѣну, бо 3.000 зр., а що въ натураліяхъ, того не вчисляе ся. Треба мати щастье! Коли-бъ намъ выдати безсторонный судъ порôвнавши роботу, штуку, пензель, смакъ, архітектуру, орнаментику, стиль и артистичне выконанье нашого артиста-маляря и поета п. К. Устіяновича при украшеню церкви въ Саджавѣ зъ искравымъ нашпікованьемъ различныхъ малюнкôвъ пôсля одного и того самого „копыта" по церквахъ мальованыхъ маляремъ п. Скочдополемъ шабльоново, то отверто можна сказати, що послѣдня робота малярска не вмыла ся до працѣ и идеи п. Корн. Устіяновича. Справедливо можь сказати „Во своя прійде, и свои ёго не пріяша"! Крайный часъ не руководитись намъ бодай въ такихъ справахъ „пристрастію", котра шкодить лишь намъ самымъ! Церква — се институція Божа, въ нѣй душа и око христіянина повинній бачити все найкрасше, найчуднѣйше, надземске, божественне, порываюче душу й серце.

— **Стіпендіи** надавъ Выдѣлъ краeвый на онодгашнôмъ засѣданю мѣжь иншими отсимъ ученикамъ школъ публичныхъ: Евг. Вацикови зъ IV року правъ на львôвскôмъ університетѣ стіпендію зъ краковскои фундаціи закордоновои въ высотѣ 157 зр. 50 кр.; Яросл. Грушкевичеви зъ IV року фільософіи на університетѣ у Львовѣ зъ фундаціи Вас. Товарницкого 200 зр.; Мих. Грицакови зъ IV р. фільософіи зъ фундаціи закордоновои 157 зр. 50 кр.; Ник. Ластовецкому зъ I р. фільософіи зъ фундаціи Гловиньского 157 зр. 50 кр.; Софр. Матвѣясови зъ III р. фільософіи зъ фундаціи закордоновои 210 зр.; Іос. Дакурѣ зъ V р. медицины въ Краковѣ зъ фунд. Незабитовскои 500 зр.; Каз. Герусови зъ III р. медицины въ Краковѣ зъ фундаціи Гловиньского 157 зр. 50 кр.; Ив Шманюкови, уч. VI-ои кл. ґімназіяльноі въ Коломыи зъ фунд. Гловиньского 157 зр. 50 кр.; дальше ученикамъ ґімназіи рускои у Львовѣ: Сим. Хмелеви зъ III-ои кл. зъ фундаціи Дульскои 180 зр., Ив. Саноцкому зъ VI-ои кл. зъ фунд. Гловиньского 157 зр. 50 кр, Евг. Янкевичеви зъ VII-ои кл. зъ фундаціи Гловиньского 157 зр. 50 кр.; Вас. Пинилови зъ IV-ои кл. въ Перемышли зъ фундаціи радимняньскои 60 зр.; Андр. Паращакови зъ IV-ои кл. въ Перемышли зъ фундаціи Скибиньского 96 зр.; Ив. Мацюракови зъ VI-ои кл. въ Самборѣ зъ фундаціи Гловиньского 157 зр 50 кр.; Гр. Бобякови зъ VII ои кл. въ Станиславовѣ зъ фундаціи ярославскои 105 зр.; Теоф Костецкому зъ VII-ои кл. въ Станиславовѣ зъ фун закордоновои 157 зр. 50 кр.; Володим. Дутцѣ зъ VII-ои кл. въ Стрыю зъ фунд. закордоновои 157 зр. 50 кр.

— **Буковиньскій выдѣлъ краeвый** приймивъ резигнацію свого члена п. Ив. Тиминьского, що якъ звѣстно мусѣвъ сей урядъ зложити на приказъ міністра скарбу, и покликавъ на ёго мѣсце урядника судового Иляріона Ончіюля зъ Радовець.

— **Санкціонованье закона.** Wiener Ztg. оголошуе, що цѣсарь санкціонувавъ законъ о установленю майорату ґр. Дѣдушицкихъ.

— **Зъѣздъ ректорôвъ школъ політехнічныхъ.** За приводомъ ректора школы політехнічноі у Вѣдни, д-ра Фр. Тонля, зôбрали ся у Вѣдни ректоры всѣхъ школъ політехнічныхъ въ Австріи, щобы нарадити ся надъ рôзными справами, дотыкаючими сихъ школъ. Зô Львова приѣхавъ ректоръ д-ръ Дзивиньскій, зъ Берна д-ръ Габерманъ, зъ Градца д-ръ Еттінґавзенъ, зъ Праги оба ректоры: Гольнаръ зъ політехніки нѣмецкои и Вавра зъ політехніки ческои, Вѣдень репрезентуе ректоръ Тонле. Въ четверъ були всѣ ректоры разомъ на авдіенціи у міністра скарбу д-ра Пленера, въ пятницю у міністра просвѣты д-ра Мадейского и президента міністрôвъ ґр. Віндішґреца. Довшу конференцію вôдбули ректоры въ міністерствѣ просвѣты у шефôвъ секцій Давида и Рітнера и у референта справъ політехніки ґр. Биляндта. Для справы реформы испытôвъ державныхъ и дипльомовыхъ та титулôвъ академичныхъ на політехнікахъ маe міністерство просвѣты скликати анкету. Ректоратъ політехніки обернувъ ся до репрезентантôвъ поважныхъ институцій торговельныхъ зъ просьбою о фаховый осудъ що-до торговельного выдѣлу на політехніцѣ у Львовѣ. Тій осуды будуть основою до обрадъ въ тôй справѣ на засѣданяхъ збору професорôвъ.

— **Ювілей Йокая.** Сими днями обходили Мадяры въ Буда-Пештѣ 50 лѣтный ювілей писательскои дѣяльности Маврикія Йокая, свого патріотичного писателя. Обхôдъ вôдбувъ ся дуже торжественно. Все, що Мадяры мають найгаряѣйшого и найлѣпшого зôбрало ся въ Пештѣ. Натовпъ публики бувъ величезный. Промову до ювілата выголосивъ ґр. Еетвешь, а вôдтакъ вôдчитавъ письмо королѣвске, мѣстяче слова признаня для писателя. По промовахъ вôдпоручникôвъ рôзныхъ институцій и товариствъ вручено Йокаеви даръ 100.000 зр., зôбраныхъ передплатниками ювілейного выданя ёго творôвъ. — Рôвночасно обходжено въ цѣлôй Угорщинѣ ювілей Йокая зъ великимъ одушевленьемъ. При нагодѣ ювілею дарувавъ Йокай 5.000 зр. на добродѣйній цѣли.

— **Немила пригода** лучила ся австрійскому цѣсареви дня 4 н. ст. сѣчня Зъ причины сильныхъ морозôвъ вôдложено дворскій ловы въ Мірцштеґъ а цѣсарь вернувъ до Вѣдня. Зъ двôрця полудневои зелѣзницѣ ѣхавъ цѣсарь до „бурґу" повозомъ. На дорозѣ пôткнувъ ся кôнь и упавъ. Цѣсарь и кн. Леопольдъ баварскій мусѣли высѣсти зъ повозу и поѣхали до мѣста иншою каритою. Кôнь зломивъ ногу и бувъ на мѣсци застрѣленый.

— **Нападъ ґімназіяста.** Въ Волоскôмъ Межирѣчи на Моравѣ явивъ ся дня 4 н. ст. сѣчня у тамошного священика молодый чоловѣкъ и зажадавъ грошей, нѣбы для якогось тайного товариства. Священикъ придержавъ незнакомого, у котрого найшли набитый револьверъ и выострeный кинжалъ. Сконстатовано, що тымъ молодымъ чоловѣкомъ есть 18-лѣтный ґімназіястъ зъ Опавы, назвищемъ Еліашь.

— **Фабрика бочокъ** маe бути сими днями отворена въ Ольшаници пôдъ фірмою: Anglo-oesterreichische Dampffässerfabrik. Основателями и властителями новои фабрики суть Щкоты. Фабрика буде выроблювати 700 бочокъ денно Фабриканты рефлектують не лише на збутъ въ Галичинѣ, але й на вывôзъ своихъ выробôвъ до иншихъ краeвъ Австріи и за границю, маючи на увазѣ дешевôсть дерева въ Галичинѣ.

— **Огонь въ костелѣ.** Дня 31 н. ст. грудня повставъ огонь въ римо-кат. костелѣ въ Садагурѣ на Буковинѣ. Огонь взявъ ся имовѣрно зъ угля, котре выпало зъ кадильницѣ. Скора помôчь спасла костелъ, однако шкода выносить около 1000 зр.

— **Незвычайный записъ** одержала громада мѣста Кракова. Нотарь зъ Чорткова пок. Адамъ Беньковскій завѣщаньемъ зъ дня 28 лютого 1886 р. записавъ мѣсту 100 зр. Сума тая маe пôсля волѣ записуючого процентувати ся цѣлыхъ 254 лѣтъ, а по сѣмъ часѣ маe становити фондъ, зъ котрого доходы мають бути уживанй на цѣли подрôбно вычислений въ завѣщаню. Если бы записана сума 100 зр. лишила ся такъ довго на складанôмъ процентѣ по 4%, то по 354 лѣтахъ утворивсь бы зъ неи капіталъ 122,721. 058 зр. Намѣстництво признало записъ можливымъ, не мѣстячамъ нѣчого суперечного зъ законами, а секція правнича краковскои рады мѣскои ухвалила сей записъ приймити.

— **Холера въ Галичинѣ** вже цѣлковито выгасла. Das österreichische Sanitätswesen, орґанъ найвысшои рады здоровля доносить: „Холера въ повѣтахъ судовыхъ Римановъ и Станиславôвъ, головныхъ огнищахъ тои пошести въ Галичинѣ, вже цѣлковито выгасла и міністерство справъ внутрѣшныхъ повѣдомило про се чужй правительства. Рôвночасно знесено такожь всѣ заостреня, якй заведено въ тыхъ повѣтахъ зъ причины холеры."

— **Смѣлои крадежи** допустили ся онодгы въ ночи невыслѣдженй злочинцѣ въ Пасѣчнôй, повѣта жидачевского, на шкоду арендаря Хуны Бльоха. Злодѣѣ выкрали ёму зô стайнѣ по розваленю муру 8 лѣтного карого коня 6 лѣтного буланого коня и 16-лѣтного валаха, крôмъ того упряжь и угорскій вôзокъ зô зломанымъ криломъ. Запрягши конѣ до вôзка, злодѣѣ вôдъѣхали.

— **Населенье Россіи.** Пôсля найновѣйшихъ статистичныхъ выказôвъ числила россійска держава зъ початкомъ 1891 року 119,032.750 мешканцѣвъ. Въ рокахъ 1891, 1892 и 1893 прибуло около 5 міліонôвъ, такъ що населенье Россіи буде выносити зъ початкомъ 1894 р. около 124 міліонôвъ душъ. Въ 1890 роцѣ було въ ґуберніяхъ Россіи европейскои майже 89 міліонôвъ населеня, въ царствѣ польскôмъ 8,900.000, на Кавказѣ майже 8 міліонôвъ, въ Сибѣри майже 7 міліонôвъ, въ Азіи середнôй 6,100.000, а въ Финляндіи 2,380.000 душъ.

— **Дотепный злодѣй.** Зъ Дуклѣ доносять, що вôдъ якогось часу непокоили мѣсточко частй крадежи, котрыхъ виновникôвъ не можна було выслѣдити. Жандармерія глядала злодѣя, щобы его замкнути, а тымчасомъ злодѣй сидѣвъ уже въ клѣтцѣ. Выломивши въ вôкнѣ вязницѣ решѣтку, вылѣзавъ злодѣй що ночи зъ арешту, щобы собѣ погуляти по мѣттѣ. Въ мѣстѣ вломлювавъ ся до домôвъ, кравъ що попало и гулявъ до рана по шинкахъ. Надъ раномъ вертавъ цѣлкомъ свобôдно до арешту, де бувъ безпечний передъ всякою погонею. Се тревало кôлька тыжднѣвъ, ажь случайно попала жандармерія на слѣдъ хитрыхъ прогульокъ злодѣйскихъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Въ рôльничôй школѣ въ Черниховѣ вписало ся наново зъ 72 ученикôвъ лише 30. — Суперіоромъ езуитôвъ у Львовѣ именованый кс. Генрикъ Яцковскій. — Зъ Моравы выдалено за соціялістичній аґітаціи адвокатского конциpіента д-ра Ингвера, родомъ зъ Тернополя, котрый крôмъ того вôдсидѣвъ на Моравѣ 3 тыждні въ арештѣ за такй жь аґітаціи. — Въ Жуковѣ коло Обертина померъ дня 25 н. с. грудня Ант. Думаньскій въ 76-ômъ роцѣ житя, довголѣтный адміністраторъ дôбръ по пок. ґр. Валер. Дѣдушицкôмъ. — Кароль Газенаверъ, славный вѣденьскій архітектъ, творець „Бурґтеатру", померъ у Вѣдни. — Въ Радôвцихъ на Буковинѣ померъ Петро Іосифовичь, емеритованый староста. — Въ Баворовѣ коло Тернополя померъ дня 4 н. ст. сѣчня тамошный латиньскій пароxъ, кс. Теофиль Пельцъ въ 71-ômъ роцѣ житя. — Дня 4 н. ст. сѣчня переѣхавъ поѣздъ особовый, идучій зô Стрыя якусь жѣнку коло Бильча-Волицѣ.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (1)

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Пульхерія зъ Воєвôдкôвъ Данкевичева, вдовица по рускôмъ священику о. Михайлѣ Данкевичу, сестра оо. Андрѣя Воєвôдки пароха зъ Карлова и Дениса Воєвôдки пароха зъ Зеленои, а невѣстка поета Луки зъ Ракова, упокоила ся на Мазурщинѣ въ Живци въ домѣ своего сына дня 1 н. ст. сѣчня с. р. въ 56-ômъ роцѣ житя.

„Телеґрамы Дѣла"

Вѣдень 9 сѣчня. Цѣсарь удѣливъ россійскому консулеви у Львовѣ exequatur. — Вечеромъ розôйшла ся вѣсть про атентатъ на Кріспіого.

Буда-Пештъ 9 сѣчня. Въ Угорщинѣ почалось по церквахъ оголошуванье пастирского листу, а зъ нимъ начала ся аґітація духовеньства противъ церковно-політичноі реформы.

Бѣлградъ 9 сѣчня. Скупштина вычеркнула зъ буджету цѣлый кредитъ призначеный на удержанье сербского посольства въ Атинахъ.

Парижъ 9 сѣчня. Процесъ Велянта розпôчне ся доперва завтра. — При выборахъ до сенату выйшло дотеперь 79 републиканôвъ, 9 радикалôвъ и 75 консерватистôвъ.

Берлинъ 9 сѣчня. Кріза кабінету проминула, бо Вільгельмъ не хотѣвъ приймити дімісіи Капрівого.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. С. Пет. въ Пол.** Заплачено до 1893 все. — **Вп. С. Лев. въ Кол.** Льосы не выгранй. — **Вп. Я. Ян. въ Щир.** Такъ. — **Вп. Т. Коб.** Заплачено до кôнця року все. — **Вп. І. Бер. въ Хар.** Годять ся. — **Вп. П. Бар. въ Мон.** Заплачено все. — **Вп. Л. Бал. въ Товс.** Прийде до кôнця 1893 ще 6 зр. Такъ, занедужало, но есть надѣя що скоро подужае. — **Вп. Е. Чуб. въ Дер.** Сли маe ся 1 зр. дати „Просвѣтѣ", зъ присланыхъ грошей, то буде передплачено лише до грудня а не до сѣчня. — **Вп. О. Нов. въ Кор.** Напишѣть числа бракуючихъ Вамъ аркушѣвъ. — **Вп. К. Нов. въ Сар. Босна.** Заплачено до кôнця мая и прийде за 1893 ще 8·40 зр. Инакше не можемо.

Зборникъ законовъ адміністраційныхъ

выданый д-ромъ Д. Савчакомъ

повиненъ знаходити ся яко конечно потрѣбна книжка подручна въ кождой рускій хатѣ.

Змѣстъ зборника такій:

Вступъ мѣстить въ собѣ: 1. Водозва до родимцѣвъ. 2. Постановы законнѣ що-до рускон мовы въ Галичинѣ и на Буковинѣ. 3. Розпорядженя выданѣ на користь рускаго обряду.

Часть перша. Законы о громадахъ и справахъ громадскихъ. 4. Законъ громадскій. 5. Ординація выборча для громадъ. 6. Законъ о обшарахъ дворскихъ. 7. Законы школьнѣ. 8. Законъ конкуренційный (церковный). 9. Законъ дороговый. 10. Законъ польовый.

Часть друга. Законы о справахъ повѣтовыхъ. 11. Законъ о заступництвѣ повѣтовомъ. 12. Повѣтова ординація выборча.

Часть третя. Законы о заступництвѣ краевомъ. 13. Жовтнева конституція. Патентъ лютовый зъ основнымъ закономъ про статутъ краевый и ординацію соймову. 14. Про статутъ краевый. 15. Соймова ординація выборча. 16. Якъ поступати при выборахъ? 17. Списъ соймовыхъ округовъ выборчахъ зъ поданьемъ числа выборцѣвъ въ кождой поодинокой громадѣ рускон части Галичины.

Часть четверта. Державнѣ законы основнѣ. 18. Рѣзнѣ формы правленя. Конституційна Монархія въ Австріи. Жовтнева конституція. Дуалізмъ. 19. Законъ основный зъ 21 грудня 1867 и зъ 2 цвѣтня 1873 о репрезентаціи державной. 20. Ординація выборча Рады державнои. 21. Державный законъ основный про загальнѣ права горожанъ. 22. Законъ о охоронѣ особистои свободы. 23. Законъ о охоронѣ права домашного. 24. Законъ о товариствахъ. 25. Законъ про право збору.

Книжка тая, обнимаюча 36 аркушѣвъ друку або 568 сторонъ коштуе у Львовѣ въ книгарни Ставропигійскій або у самого автора:

зброшурована .	1 зр. 60 кр.
оправлена . .	1 зр. 80 кр.
зъ реком. пересылкою	2 зр. — кр.

Кромъ того зборникъ сей можна замовляти також черезъ кожду агенцію Товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвикры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсфайри, ленты мѣрильнѣ, пионы, сбеле, манометры, и т. п. Устроени звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 4180

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ клг.

поручае головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНГЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вздъ 1 клг. франко.

4970 (Импресса) 6—10

АРТУРЪ КОСЦІЦКІЙ

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Комісовій склады товаровъ лише

найлѣпшои якости

подъ знамекомъ

КАВА СІРІЮСЪ

½ клг. найлѣпшои 1 зр.

ЧАЙ российскій и китайскій вздъ зр. 3 до 6 зр.

КАКАО голяндске ⅛ клгр. 30 кр. ½ клгр. 1·90 зр.

ШОКОЛЯДЫ французскій и швайцарски ¼ клгр. 40 кр. и высше, шоколядки 1 кр., 3 кр.

КОНЯКИ знаменяти вздъ 2 зр. до 3·75 зр. фляшка.

ШАМПАНЬ французскій 5 зр. в РУМЪ. 2227 6—?

ВАНІЛІЯ лѣсочка 15 и 20 кр.

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КЩА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи котрѣ вздворотною почтою помагоджуемо, просимо залучати и вздопвѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пославя годинника львовского

Приходять до Львова зъ	поспѣшный		особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Крыницѣ черезъ Тарновъ (вздъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Крыницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Крыницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (вздъ 15/8 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Крыницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	284	942	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцѣвъ	1011	—	758	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Белзца	—	—	—	626	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславя ч. Стрый	—	—	288	—	—

Вздходять зъ Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1011	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Крыницѣ, Хабовка via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Крыницѣ ч. Тарновъ (только вздъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Крыницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Крыницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	344	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	322	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	531	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	531	—
Гусятина черезъ Галичъ	5	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	536	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	856	721	—
Белзца	—	—	856	—	—
Бориславя черезъ Стрый	—	—	731	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА. Годины подержкена значать перу нѣчну вздъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч. 3. (Готель Имперіяль) продажа біletовъ полосенхъ, окружныхъ довольно уставлованыхъ зшитковъ до ѣзды, таркъ и розкладовъ ѣзды во видѣ книг невольныхъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4313

Глядаю на Буковинѣ або въ Галичинѣ всходнѣй маєтности посесія або больного господарства зъ доброю землю, зъ гарнымъ мешканьемъ, здложеным щонайменше зъ 4 комнатъ, кухнѣ и т. д. и зъ водповѣдными будынками господарскими. Адреса: Данковичъ ц. и к. капитанъ п. въ Вашковцяхъ надъ Черемошемъ, Буковина. 3 1—2

Особа въ середномъ вѣцѣ, вправна въ господарствѣ сѣльскомъ, глядае мѣсця — найрадше въ домѣ священика, — за мѣрнымъ вынадгородженьемъ. Зголошеня: К. Е., Львовъ улиця Скарбковска ч. 16, дверей ч. 13. 4 2—3

Зъ днемъ 6 н. ст. грудня с. р. отворено

ФАБРИКУ КРАВАТОКЪ

и МАГАЗИНЪ МОДЪ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

о чомъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику.

Одно и друге буду вести зъ цѣлою совѣстностію, отже маю надѣю, що Земляки будуть ставити высше мѣсцевый выробъ якъ фабрикація некраевѣ.

Краватки мого выробу можна достати: въ склепахъ Вп. Немойовского, въ канторѣ фабрики (Оссолиньскихъ 11) и у всѣхъ торговляхъ галянтерійныхъ. Зголошеня зъ провінціи полагоджуе ся заразъ.

Магазинъ Модъ заосмотрила я въ найсвѣжѣйши фасоны, а на теперѣшну пору поручаю Вп. Панямъ: капотки плюшеви и аксамітнѣ, шапочки „Варшавянки“ до совганки и капелюхи театральнѣ. 4357 3—?

Магазинъ (Оссолиньскихъ 11) отвореный вздъ годины 9-ои рано до 8-ои вечеромъ.

Зъ повазаньемъ

ЮСИФА ЦѢХОЦКА.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякі роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за спатою ратама иконы, споведницѣ, жертовники проповѣдницѣ, лавки и инши цѣлковито выкончени прикрасы церковни. 126—150

Вдоконалюю старі иконы и инши рѣчи.

Л. Тировичъ И. Балабанъ

рѣзьбарь архітектъ

выконуе всякій роботы будовляный якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, комінови порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.

4780 **РОБОТНЯ** 66-156

Львовъ, ул. Зыблыкевича 11.

Д-РЪ Ф. М. ГАЛУХОВСКІЙ

о. слевъ асистентъ клініки внутрѣшной проф. Корчинського о. лѣкарь практикуючій шпиталя для дѣтей проф. Якубовского и при вздѣлѣ хірургічномъ проф. Оболиньского въ Краковѣ, многолѣтный

лѣкарь заведена въ Рабцѣ

въ зимѣ ординуе **У ЛЬВОВѢ** ул. Ягайлоньска ч. 16 (Рейтана 2) вздъ 8—5 по полудни. Для убогихъ безплатно вздъ 8½ до 9½ рано. 2—10

Помники до пива мосяжній по зр. 12·50

поручае 4595

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Одинъ зр.

стоять цѣлорочна передплата *на*

БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЙ МОЛОДЕЖИ

котра появлята ся буде въ першомъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти також справленя примѣрники.

Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ** ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 8 10

ПАЛЬ

расолъ у великомъ выборѣ. **Капелюшѣ** *американьскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикові бѣлье Gera, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товаровъ модныхъ, приборовъ подорожныхъ толетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братовъ Лянгнеровъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Зъ одной доставы лишило ся 2000 штукъ т. зв.

ОФІЦИРСКИХЪ ДЕРГЪ НА КОНѢ

котрѣ за-для нек ніе чисто выконаной бордюры продаютъ ся по надзвычайно низкой цѣнѣ **лишь 2·50 зр. за одну штуку.** Для скорои выпродажи опускае ся при закупнѣ 4 дергъ ще 10 кр. особного рабату на штуцѣ

Тѣ грубій, несходимій дерги суть теплій мовы кожухъ, великій 1·0+1·35 (отже покрываютъ цѣлого коня), краски половои або сѣрои зъ 3 широкими повасами (бордюрами).

Точній замовленя, котрѣ будуть выконаній лишь за надболаньемъ напередъ належитости або за послѣплатою, надсылати до генерального заступника сполученыхъ фабрикъ вовняныхъ выробовъ **S. Kommen Wien III/2 Hintere Zollamtsstrasse 3.** 4981 2—2

За непригодне звертая ся назадъ належитость. Порта не оплачуе ся.

!!! Лань кольска зъ многихъ посвѣдчень!!!

Бурмістръ А. Рованъ въ Подкраю

И Цоль въ Краинѣ

Иванъ Слегь въ Линдштрасъ

Ф. Левштекъ въ Чернѣ 12.

Россійскій чай каравaнный

въ оригінальномъ опаковаю

Сергія Василевича Перлова въ Москвѣ

опакованый подъ наглядомъ цѣс. росс. власти цловои

по цѣнахъ московскихъ

почавша вздъ зр. 1·80 ажь до зр. 10·40 за фунтъ россійскій поручае

Б. ШАБЛОВСКІЙ

у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 1.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованье безплатно. 4898 16—17

Замовленя высылаемо вздъ 3 фунтовъ франко.

Илюстрованый Календарь Просвѣты

на рокъ 1894.

Цѣна 40 кр., а зъ пересылкою почтовою 50 кр. а. в.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“ ул. Ворменьска ч. 27 и по всѣхъ книгарняхъ Галичины.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вздъ 25 до 65 зр

поручае 4793 44—?

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

заложеный року 1869.

Съ окончѣнемъ года 1892 выносили:

Выказанное имѣнѣе банка „Славія“	зр.	5,706.614·91
Фонды резервныи и ручительныи всѣхъ секцій	„	5,568.628·41
Доходы премійніи и проч всѣхъ секцій	„	2,194.136·74
Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	„	21,153.993·38
„ „ „ „ огневой	„	216,465.763·—
Выплаченныи сумы въ часѣ отъ 15 мая 1869 ажь до 31 грудня 1892 г. **вынагородженье шкодъ** всѣхъ секцій	„	21,462.868 94
Фондъ емеритальный заступниковъ на случай ихъ неудобности	„	118.948·63

„СЛАВІЯ“ принимаетъ

въ сек. I—II: убезпеченія на житє капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: убезпеченя отъ шкодъ огневыхъ и

удѣляетъ пожички

ц. к. урядникамъ убезпеченымъ въ сек. II. за забезпеченіемъ и на срокъ сплаты ажь до 12 лѣтъ.

Сполученья о удѣленье агенціи въ мѣстностяхъ гдѣ „Славія“ не естъ ще заступленная принимаютъ ся. 3794

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЕМЪ ГАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцѣ 4582

ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ

въ Ляндестрай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обоймили теперѣшній управитель Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вздлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякой роботы, входячои въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣновати, доставляти новѣ, гармонійній дзвоны якъ також поодинокій, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідѣйшои роботы, водповѣдно взятѣ въ спачастя, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (також на раты).

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ

ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАГАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рѣзныхъ вздділовъ складу, — въ котромъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вздділъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35. Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·80, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вздділъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ рѣзной величины, накрытя на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ також **килимовъ** стѣнныхъ передъ и надъ ложка.

III. **Вздділъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вздділъ занавѣсъ до оконъ и дверей.** Елегантній тунискій занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегераній на гладкомъ поли зъ тороками 3·40—4·70 зр., тканій занавѣсы менетовій зр. 3·75 занавѣсы вздмѣрені на вокно зр. 1·20, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елегантномъ выкончено вздъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вздділъ капъ на ложка и столы,** гарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ложка и одной на столъ (буретъ) вздъ зр. 3·50, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовій зр. 2, 3·80, 4·60 и высше. Коцы сгерівскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ гипе зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы вздъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вздділъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; імітація шкоры тигровои вздъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вздділъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣнній китимки поодинокій капы на ложка и столы, высортовани килимы, останки рѣзныхъ ходниковъ, особливо годній поручена 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. **Килимковъ до дитячихъ комнатъ** 12 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вздділъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій вздъ 1 зр. и высше, ковнѣры вздъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вздділъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерницъ, юбки трикотовій вздъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шляфроки и неглѣжъ. Юбки волочковій, суконній и шовковій

X. **Вздділъ Конфекціи дитинної,** ватованій и кожуховій, дитячій плащики и одежа, на дѣти вздъ 1 до 12 пѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитячій, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ.

XI. **Вздділъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ також фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ також всяки додатки для кравцѣвъ и модняровъ,

XII **Вздділъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске сгерівске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спѣдницѣ.

XIII. **Вздділъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гіпсе, даньскихъ и шведскихъ, якъ також золочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінгзудъ“, всякій выборъ баловыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вздділъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (65—?)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Иванъ Белей. — Одповѣдальный редактеръ: Николай Стадникъ. Цѣнберъ въ друк. Черкавскихъ. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Колдарскаго.

Ч. 290. Львôвъ, Середа 29 грудня 1893 (10 сѣчня 1894.) Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи квертають ся лишe на попереднe застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокe число коштуe 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надôсланe“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже за кôлька днѣвъ скôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894 ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ) що-дня и пôдъ тыми самыми услôвями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:		
на цѣлый рôкъ	18 зр.	— кр.
на пôвъ року	9 „	— „
на чверть року	4 „	50 „
на мѣсяць	1 „	50 „
У Львовѣ:		
на цѣлый рôкъ	16 „	— „
на пôвъ року	8 „	— „
на чверть року	4 „	— „
на мѣсяць	1 „	35 „
За границями Австріи:		
на цѣлый рôкъ	24 „	— „
на пôвъ року	12 „	— „
на чверть року	6 „	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнѣ ряды Русинôвъ-народовцѣвъ, котрѣ матеріяльно и морально пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и на дальше не вôдкаже намъ своеи пôдмоги, зачинаемо пятьнацятый рôкъ нашого выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючiй краснои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своѣй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своеи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“, щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ роцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приѣднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючiй интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

☛ Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — вырôвнати залеглости за 1893 тiй рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894-тiй рôкъ. Лишь въ сей способôвъ зможе вôдповѣсти Адміністрація своѣй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

Соймъ краєвый

I. засѣданье V-тои сесіи VI. періоды.

На перше засѣданье явилось значне число послôвъ, такъ що лишь немногi мѣсця були порожнi. Зъ князѣвъ церкви бачили мы Впреосв митрополита Сембратовича и архіепископа Моравского. Зъ послôвъ рускихъ явили ся: Романчукъ, Савчакъ, Телишевскій, Рожанковскій, Окуневскій, Герасимовичь, о. Сѣчиньскій, Король, Гурикъ, Барабашь, Охримовичь, Кулачковскій, о. Ковальскій. На мѣсци заступника правительства засѣли: намѣстникъ ґр. Бадені, совѣтникъ ґр. Лось и комісарь Райнеръ. Зъ якихъ трицять послôвъ явило ся въ контушахъ; рôвножь и маршалокъ пристроивъ ся въ чорный контушь. Саля засѣдань не змѣнила въ нѣчôмъ свого выгляду, хиба що постарано ся о новыхъ шѣсть лямпъ електричныхъ, щобы зарадити звычайному гасненю освѣтленя електричного на вечѣрныхъ засѣданяхъ.

Промовы маршалка и намѣстника выслухали послы стоячи. Деякi уступы промовы маршалка принимано живѣйшимъ притакуваньемъ, а именно такi уступы якъ н. пр., що край и загалъ податникôвъ есть господаремъ, а соймъ лишь его повномочникомъ, вôдтакъ уступъ про подорôжь цѣсарску. Кôлька слôвъ по руски вôдчитавъ маршалокъ дуже нескладно. — Промову намѣстника выслухано уважно, а уступъ про адміністрацію скарбову выкликавъ живi коментарѣ. Самъ конець промовы привiяли польскi послы оплесками.

Засѣданье зачалось о 12¼, а скôнчило ся о год. 1-шôй.

——

Маршалокъ краєвый повѣдомивши, що соймъ скликаный патентомъ цѣсарскимъ зъ 3 грудня 1893 р., покликавъ на провізоричныхъ секретарѣвъ: Недѣльского, о. Сѣчиньского, Віктора и Тшецецкого, а на провізоричныхъ квесторôвъ: Ем. Торосевича, Михальского, Ст. Стадницкого и Охримовича. Вôдтакъ выголосивъ слѣдуючу промову:

Высокiй Сойме!

Маючи честь вже четвертый разъ повитати панôвъ зъ отсего мѣсця, позволю собѣ на вступѣ зложити желаня, щобы сей рôкъ, що ино зачатый, бувъ для васъ и цѣлого краю рокомъ въ цѣлôй повни успѣшнымъ.

Такого року потребуе край необходимо. Вôдъ кôлькохъ лѣтъ не було правдивого урожаю въ краю, а минувшiй рôкъ давъ вôдчути ся цѣлому краєви. Дуже недописавъ всюды, а въ многихъ околицяхъ бувъ се рôкъ страшного нещастя. Наслѣдки того нещастя були такъ дôймаючi, що выдѣлъ краєвый бачивъ ся спонуканымъ переступити свои атрибуції и прийти сейчасъ зъ помочiю. Ся помôчь могла бути лишь невелика за-для браку фондôвъ; знатнѣйшою була помôчь правительства, котре зъ признаня гôднымъ поспѣхомъ роздало знатнѣйшi сумы. Тымчасомъ выдѣлъ краєвый зôбравъ, о скôлько можна, даты и вѣсти що-до розмѣрôвъ нещастя и приходить зъ выслѣдами, щобы зменшити наслѣдки того нещастя. Помôчь краєва и правительства маe цѣль — выключно тымъ, що не въ силѣ заробити, дати можнôсть истнованя та уможливити засѣвъ тымъ, для котрыхъ се неможливе. Тожь въ интересѣ нашого населеня, въ интересѣ тыхъ, котрымъ хочемо допомочи, лежить, щобы ся помôчь була обережно и совѣстно роздѣлювана, бо въ першôмъ случаю будить неоправданi надѣѣ, дѣлаe деморалізуючо и паралізуe самопомôчь, котрои на жаль, населеню того краю дуже часто недостаe.

Сей новый рôкъ, котрый що ино зачавъ ся, буде для Галичины рокомъ знатнымъ. Краєва выстава загальна представить намъ пластично мовь бы результатъ всѣхъ змагань, якi въ краю були предпринятi для его пôдвигненя, зôсумуe всѣ поступы, якi край зробивъ на дорозѣ розвитку морального и матеріяльного. Буде се рôдъ испыту, якiй самъ край здасть передъ собою и передъ свѣтомъ, доказуючи свою спѣлôсть. Сей испытъ буде полученый зъ немалымъ высиленьемъ, а то тымъ бôльше, що выставу попередивъ нещастный рôкъ; однакъ бути може, що якъ разъ то высиленье принесе плоды, бо сего недостаe въ нашôй суспôльности. Надѣiмо ся, що та выстава буде заохотою, котра насъ попхаe наперед на дорозѣ здорового поступу, що сотворить новi жерела продукціи, вкаже хосеннѣйшi дороги продажи та що найважнѣйше, причинить ся до скрѣпленя вѣры въ себе и до вытвореня середъ нашои суспôльности ряду людей енергiи и практичнои працѣ, безъ чого нѣяка суспôльнôсть не може удержати ся въ нинѣшныхъ вôдносинахъ.

Если передъ трема роками я сказавъ зъ отсего мѣсця, що для економічного пôднесеня краю та выс. палата свое зробила — то можу зъ вдоволеньемъ ствердити, що и дальше робить она пôдъ тымъ взглядомъ се, що належить до нея, — а придержуючи ся дуже правдивои засады, що пôдставою доброи політики суть добрi фінансы, упорядкувала фінансы краю, поручаючи выдѣлови краєвому конверсію довгу индемнізаційного и сотворила въ сей способôвъ пôдставу до скорого розвитку економічного краю.

Буджетъ, якiй выдѣлъ краєвый предкладаe, се першiй по переведеню конверсіи и дуже вôдмѣнный вôдъ своихъ попередникôвъ. Замѣсть щорôчного дефіциту — надвышки, замѣсть щорôчного кредиту — сплата краєвыхъ позичокъ, котра вже въ минувшôмъ роцѣ зачала ся, а намѣрена въ бѣжучôмъ роцѣ на ширшi розмѣры. Въ досыть численныхъ рубрикахъ бачимо поменшенье выдаткôвъ въ порôвнаню зъ минувшимъ рокомъ; въ численнѣйшихъ бачимо поббольшенье, однакъ найбôльшого поббольшеня зазнаe рубрика XIII на цѣли мельораційнi и реґуляцiи рѣкъ. Та рубрика збôльшила ся сего року понадъ 160.000 зр. Отсе такъ значне поббольшенье есть вправдѣ по части наслѣдкомъ шкоды, нанесеной повенями, однакъ по найбôльшôй части есть оно наслѣдкомъ акціи уреґульованя нашихъ рѣкъ и акціи меліораційнои — отже акціи пôдносячои вартôсть краю — якціи kat'exochen инвестиційнои и продуктивнои.

Тожь якъ небудь фінансы краю суть въ станѣ, котрый годѣ назвати цвитучимъ, то однакъ уважаю своимъ обовязкомъ пригадати тôй выс. палатѣ, що выдатки краєвi будуть рости и мусять збôльшати ся дуже значно и то безъ новыхъ ухвалъ сеи выс. палаты на основѣ запавшихъ ухвалъ та обовязуючихъ законôвъ, а то головно на шкôльництво и на вôддѣлъ санітарный; що дальше, если конверсія есть операцiею хосенною, то лишь пôдъ услôвьемъ сплаты въ короткôмъ речинци иншихъ довгôвъ краєвыхъ, що вкôнци выдѣлъ краєвый, укладаючи буджетъ, руководивъ ся всякими взглядами на добро якъ краю такъ и поодинокихъ околиць. Тожь если выдѣлъ краєвый маe бути одвѣчальный за фінансы краю, не може та выс. палата пôдносити о значнѣйшi сумы выдаткôвъ и вôдступати вôдъ разъ уложенои и розслѣдженои комісiею буджетовою програмы фінансовои, котра ѣй послужила основою до ухваленя конверсіи. Если выдѣлъ краєвый не забуваe нѣколи, що вôнъ лишь повномочникомъ а господаремъ соймъ, то и та выс. палата певно не забуде, що она рôвножь повномочникомъ а господаремъ край, загалъ оплачуючихъ податки.

Зъ иншихъ предложень выдѣлу краєвого згадаю тутъ лишь найважнѣйшi: Законъ ловецкiй, змѣненый выдѣломъ краєвымъ въ дусѣ проєкту выдѣлу краєвого внесеного до палаты въ 1888 р.; — проєктъ закона, управильняючого вôдносины шпиталѣвъ провінціональныхъ до краю и выдѣлу краєвого якъ що-до участи

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

III.

Моя подорожь зъ Фочи до Калиновика и зъ поворотомъ.

(Дальше.)

Тымчасомъ прийшли мы надъ якiйсь римскiй мôстъ. Передъ мостомъ лежавъ величезный гладкiй камѣнь. Ось на тôмъ камени положусь та спôчну трошки.

Пôдклавши кулакъ пôдъ голову я положивъ ся зверненый лицемъ до дорôжки, котрою йшли боснацкi коники зъ тягарами. Нѣчого доокола не чути, хиба накликуваня погоничѣвъ боснацкихъ. Мѣсяць свѣтивъ менѣ просто въ очи. Я не хотѣвъ заспати, бо нагадавъ собѣ, що сонъ на морозѣ — то порôгъ смерти. Отъ лишь трохи вôдпочину — гадаю собѣ. Поки надôйде послѣдна конина транспорту, я заразъ встану. Щобъ не заснути, я старавъ занятись чимъ-небудь, и оглядавъ усе, що попало пôдъ очи. Довкола горы й лѣсы, высочезнi дерева якось нѣбы клонять ся до себе, нѣбы ходять одно по-за друге — ба, то-жь бо не дерева, лишь великаны якiсь, люде маширують. Може се духи тыхъ римскихъ легіонôвъ, що колись туда ходили, за тымъ самымъ, що й мы. Попереду якiйсь одинокiй, махаe чимось... чи се шабля? Здоровенна шабля. Та що се за мара причепилась менe? Святъ Господи! Де тутъ взялись Римляне? Се якiйсь привидъ. Отъ встану та пôйду дальше, вже вôдпочавъ... Та ба! не можу нѣ ногами нѣ руками рушити. Та й на що? Менѣ теперь стало теплѣйше... менѣ такъ любо... Добре я зробивъ, що спочивъ трохи. А мѣсяць? Вôнъ продовжуe ся въ якусь чудовижну еліпсу — довгу, довгу. О! а теперь заокруглюeсь. Теперь се якесь лице зъ очима зъ выскилеными зубами... Пекъ ему! Ось бѣгаe зъ одного кôнця неба въ другiй. Се либонь чи не маятникъ якогось годинника великого? Лучше замкнути очи и не дивитись на ту огиду.

Я замкнувъ очи, та мимо того я довго ще видѣвъ и великанôвъ и той чудовижный маятникъ. Теперь я въ Галичинѣ у Львовѣ въ своѣй комнатѣ на Пекарскôй улици. Чую выразно, що хтось до брамы дзвонить, и мôй товаришь храпе на другôмъ лôжку. Ну, слава-жь Тобѣ Господи! Се менѣ все сниło ся. Якiй поганый сонъ! Бодай не приснило ся въ-друге. Треба чимъ скорше заснути, бо завтра рано о 8-ôй годинѣ выклады Огоновского... Сплю...

— Де панъ лейтнантъ? де панъ? Ты не бачивъ? Чуешь комшio! ни си ті відео моґа ґоспóдіна?

— Евоґа! евоґа! — кричить Боснакъ коло мене.

Що? се знôвъ сонъ?

Мене хтось сильно сѣпаe.

— Пане! бôйтесь Бога! щó се вы робите? Вставайте!

Се голосъ мого Ивана. Однакъ не можу рушити ся.

Вôнъ мене пôдвѣвъ и посадивъ на камени.

— Дай менѣ спокôй, Ивасю! я хочу трохи спочити. Уступи ся, прошу тебе дуже!

— Не уступлю ся, бôгме, мусите йти! Та-жь то смерть спати на морозѣ. Абы-мь васъ мавъ на плечехъ нести, не лишу васъ тутъ!

Договорюючи тѣ слова, сѣпнувъ мене за руки такъ, що я ставъ на ноги. Мене пронялo заразъ морозомъ. Отямившись трохи, я ставъ протягати закостенѣлi руки й ноги а при тôмъ мои зубы выдзвонювали дрôбненько.

— Нема въ тебе, Ивасю, трохи горѣлки?

— А нехай ѳи чортъ! Я вже чотири роки не пью ѳи та й жию.

— Коли-жь я не годенъ йти, такъ чогось ноги зомлѣли.

— Се нѣчого, заразъ буде кôнь, а вы тымчасомъ идѣть поволи напередъ. Лишь не кладѣть ся знôвъ на той камѣнь!

Я розпростувавъ ся на силу и ставъ поволи йти. Менѣ въ головѣ заедно морочилось и я зубами сѣкъ якъ въ пропасници.

— Далеко ще до Поліцы? — пытаю одного Боснака.

— Jедан сад [година дороги], ґоспóдіне!

Не дуже я тымъ утѣшивъ ся, бо знавъ зъ практики, якъ у Боснакôвъ выглядаe година дороги. То щось таке, якъ у нашого человѣка „добра миля“.

Невдовзѣ привѣвъ менѣ Иванъ якусь конину, я на силу вдрапавъ ся на неи и взявъ поводы въ закостенѣлi пальцѣ. Иванъ давъ менѣ напитись трохи руму та й йдучи коло коня, усе щось балакавъ. Я на половину дрѣмавъ, а вôнъ що хвиля пытаe: „А не спите пане? Не спѣть, нѣ! ось вже недалечко!“ Якъ довго мы такъ машерували горами-долинами, не тямлю, я чувъ лише дзвôнки коней, накликуваня пôгоничѣвъ, дививъ ся на якiсь тѣни и не мôгъ нѣякъ отямити ся, куды йду и що зô мною робить ся. Такои замороки я не зазнавъ, якъ жию.

По якôмсь часѣ побачивъ я великiй огонь. Слава Тобѣ Боже! Ось мы вже у меты. Тутъ бівакуe наша бриґада... то-жь то буде ся файно спати! Однакъ коли мы приблизились до огню, нѣкого тамъ уже не було: таборище пусте. Здаeть ся, що недавно его покинули, бо великi колоды горѣли сильнымъ полумемъ и всюды розстелена була свѣжа солома.

Коли мы прийшли на мѣсце, сказавъ менѣ Иванъ, що тутъ будемо спочивати три години. Я вôддавъ свôй револьверъ Иванови, а самъ якъ довгiй положивъ ся на соломѣ коло найблизшого огню.

— Роби собѣ Иване, що хочешь, я вже не годенъ.

Зъ тыми словами я заснувъ.

Менѣ здавало ся, що я спавъ усего 5 мінутъ, коли мене Иванъ збудивъ.

— Пане лейтнантъ! Идемо дальше. Вставайте!

Я отворивъ очи и подививъ ся навкруги. Коло мене догаряла велика колода и зô всѣхъ бокôвъ обступили мене Боснаки-пôдганячѣ. Я цѣлкомъ отверезѣвъ, побачивши, въ якôмъ мѣсци находжу ся.

— А ты спавъ Иване?

— Нѣ крихôтки. Годѣ було васъ такъ лишити мѣжь тыми людьми — и показавъ головою на наше окруженье.

И справдѣ тi люде могли менѣ скрутити вязи, якъ воробцеви, и когутъ бы за мною не запѣявъ. До того всего я мавъ при собѣ 2000 зр., котрыми я мавъ поганячамъ выплачувати нихъ поденне.

— Теперь будемо ѣсти. Насамперед дай менѣ трохи чорноi кавы зъ румомъ.

Гадаeте може, що въ Боснѣ о чорну каву такъ трудно? Тамъ чорна кава такъ, якъ у насъ тютюнъ. Куды обернешь ся, всюды дôстанешь ѳи на улици, всюды, а йдучи въ дорогу, пакуeшь въ торбу млынокъ подовгастый и мѣдяну бляшаночку. Те саме зробивъ Иванъ — и кôлько разôвъ мы выходили въ дорогу, вôнъ усе бравъ зъ собою прилады до вареня кавы и гербаты.

Напившись сего добра, що пôйшло менѣ огнемъ по всѣхъ жилахъ та й головы не заморочило, я зъѣвъ пôвъ пушки мяснои консервы и напивъ ся гербаты.

Тѣ мяснi консервы — то найбôльше добро, яке хто коли для вояка выдумавъ. Зъ однои невеликои пушки добре поживить ся двохъ хлопôвъ. Кобы кôлька вугликôвъ, а обѣдъ готовый. Пробиваe ся баґнетомъ верхне дно — а се дуже легко, бо бляха тоненька — вôдтакъ ставить ся до жару, а коли трохи пригрѣeсь, ѣда готова и дуже смачна, особливо для голодного.

По такôй поживѣ я прийшовъ цѣлкомъ до себе.

— Ну, спасибôгъ тобѣ брате! — кажу до мого Ивася, що не давъ менѣ загинути, и я стиснувъ ѳму руку... противъ усякихъ приписôвъ дисциплiны вôйсковои.

Се менѣ було байдуже. Не було тутъ нѣякого старшого, щобъ менѣ за се „пса выбравъ“. А хочь-бы, ну и що-жь? Я въ моѣмъ

въ адміністраціи такъ и що-до коштовъ новозасновуваныхъ шпиталѣвъ; — законъ консумційный, бо якъ звѣстно, законъ нинѣ истнуючій гасне зъ кінцемъ сего року. Въ тімъ послѣднімъ проектѣ намѣряе выдѣлъ краевый по-при вже истнуюче оподаткованье пива такожь оподаткувати консумціи спіритусу и горѣвки. Тымъ способомъ гадае выдѣлъ краевый сотворити нове жерело доходу для краю, котре бы уможливило дальше обниженье додатковъ краевыхъ, идуче дальше анѣжь проектованый сего року три-крейцаревый опустъ.

Зъ обсягу законодатства громадского предкладае або предложить выдѣлъ краевый два законы: Законъ будовляный для селъ, котрый вже бувъ въ комісіи предметомъ основныхъ нарадъ и законъ змѣняючій ординацію выборчу въ большихъ мѣстахъ, обнятыхъ закономъ громадскимъ зъ 1889 р.

Минувшого року нашъ край бувъ предметомъ подѣ, котра наповнила радостію серця мешканцѣвъ того краю, о котрій зъ глубокимъ вдоволеньемъ кождый думае и довго ще буде думати. Приѣздъ Найясн. Монарха до краю мавъ мати чисто войсковый характеръ. Въ наслѣдокъ промовъ цѣсарскихъ въ Ярославѣ ставъ ся вінъ фактомъ великого значѣня. Цѣсарь похваливъ нашу управу краеву (въ оригінальній промовѣ: Rząd krajowy — прим. Ред.) та высказавъ признанье для поведеня краю відъ часу введеня парляментаризму, признавъ, що се поведенье було згідне зъ интересомъ якъ державы такъ и нашои провінціи. Се цѣсарске признанье, ся похвала цѣсарска доказують, що Найясн. Монархъ батьковскимъ серцемъ слѣдить се, що въ краю дѣе ся и що насъ обходить.

Похвала, удѣлена намѣстникови, понесла ся симпатичнымъ відгомономъ по краю и край приплеснувъ ѣй сердечно. Признанье для нашои парляментарнои дѣяльности есть безперечно для нашихъ репрезентантовъ якъ въ радѣ державній такъ и въ тій выс. палатѣ великимъ успокоеньемъ, що дороги, якими поступають суть властивій и відповѣдній, скоро судья такъ компетентный а такъ намъ прихильный, що глядить на справы зъ высоты свого становища и взнеслого ума, давъ имъ свою апробату. Се рівножь для краю вказанье и заохота, щобы вытревати и дальше консеквентно поступати тыми самыми дорогами. Се цѣсарске признанье засягло всѣ нашій репрезентаціи, тожь и нашій рады повѣтовій, для котрыхъ есть се вызнатною абсолюторією, бо достало ся оно зъ достойныхъ устъ Монарха якъ разъ въ роцѣ, коли скінчило ся перше двацять-лѣтье ихъ дѣяльности.

Тожь и подорожь цѣсарска змѣнила ся въ похідъ тріюмфальный — край відчувъ слова цѣсарскій — а я мігъ именемъ краю сказати цѣсареви при пращаню въ Перемышли: „Найяснѣйшій монархо! се переважно Ваше дѣло, если відносины въ тімъ краю розвиваютъ ся успѣшній“.

Вдячность и привязанье для Найдостойнѣйшои особы Монарха и его Найвысшои родины остануть незмѣненій на завсѣгды и становлять звязь мѣжь двома народностями, заселяючими сей край.

[Сій послѣдній слова повторивъ маршалокъ по руски.]

Въ тій гадцѣ взываю васъ, щобъ приступаючи до парляментарнои працѣ, піднесли тричи окликъ: „Най жие цѣсарь Францъ Іосифъ I.!“

По промовѣ маршалка забравъ слово намѣстникъ:

Приповзнене скликанье сойму треба оправдати тымъ, що правительство увзгляднило реліґійні потребы обохъ народностей. Коротко вызначеный часъ тои сесіи дасть ся оправдати довго треваючими змѣнами въ складѣ нового правительства. Зъ предложень правительственныхъ прийде на порядокъ найперше проектъ заведеня державнои поліціи въ Перемышли. Сего вымагае интересъ державы, а автономія краю не буде въ нѣчімъ нарушена. Другій проектъ правительственный буде відноситись що-до заведеня при намѣстництвѣ сталои комісіи для регуляціи и выкупна ґрунтовъ. Вкінци предкладаесь справозданье краевои рады школьнои, котра пильну увагу звертае на школьництво краеве, выдаючи підручники новій и стараючись о педаґоґічне выхованье молодежи. Виправдѣ все ще даесь відчувати бракъ учителѣвъ народныхъ, але теперѣшна фреквенція въ семинаріяхъ учительскихъ велить надѣятись полѣпшеня тыхъ відносинъ. Годить ся міністрови просвѣты зложити подяку за щире увзглядненье резолюцій, ухвалюваныхъ соймомъ. — Фондъ пропінаційный розвиваесь добре; чинше за аренду выказують лишь 9 000 зр. залеглостей.

Правительство занялось несеньемъ помочи для потерпѣвшихъ відъ неврожаю и елементарныхъ нещасть. Частину запомоги розда но въ осени а проче заховано на весну. Рівножь и край повиненъ прийти зъ помочію відповѣдною, але треба повести такъ акцію, щобы запомога була уважана лишь яко необходиме лихо, а противно треба старатись о підвигненье краю и призвычаенье его обходитись безъ запомогъ. Правительство побудувало дороги и мосты зъ грошей запомоговыхъ; відписало много податку и робило значній пільги. Зъ 5000 подань о опустъ податковъ не увзгляднено лишь 270 подань за-для спізнена Та примѣтка потрѣбна для того, щобы не кидати въ загалъ такихъ окликовъ, якъ гнетъ податковый, шруба податкова и т. п. Прецѣ адміністрація скарбова маe велику задачу и обовязокъ, тожь не годить ся закидати ѣй злу интенцію. Прошу приняти запевненье, що адміністрація скарбова не выдаe нѣякихъ спеціяльныхъ припоручень кривдженя и гнетеня населеня; противно розслѣджуе пильно и совѣстно всякій надужитя. Тій замѣты потрѣбній, щобы цѣлу справу звести на відповѣдну дорогу. Бажаю — закінчивъ намѣстникъ — відповѣдати передъ соймомъ за все, що я зробивъ и можу зробити на моемъ становищи, бо такъ понимаю мій обовязокъ. (*Оплески.*)

Заки приступлено до порядку дневного, згадавъ маршалокъ покійныхъ послівъ: Жигмонта Козловского, Мазаракіого, ґр. Ґолѣвского и о. Сѣрка. Послы відддали честь покійнымъ, повставши зъ мѣсць.

Удѣлено відпустки: Дунаевскому, Мадейскому, Яворскому, Стренкови (всѣмъ на 8 днѣвъ) а ґр. Ром. Потоцкому, ґр. Баворовскому до кінця сесіи. Епископъ Купловскій оправдуе свою неприсутность перетяженьемъ роботою.

Двацять девять справоздань выдѣлу краевого попридѣлювано до поодинокихъ комісій. Рівножь ухвалено выборы дотычныхъ комісій: адміністраційнои, буджетовои, господарства краевого, санітарнои, правничои и петиційнои — зъ відповѣднымъ числомъ членовъ.

Відчитано внесенье пос. Скалковского о запомогу для потерпѣвшихъ відъ елементарныхъ нещасть въ минувшімъ роцѣ и о пільги въ екзекуціяхъ податковыхъ — и интерпеляцію пос. Абрагамовича до комісаря правительственного, якій пільги зарядить правительство въ опустѣ и стяганю податковъ и що правительство доси въ акціи ратунковій зробило?

Слѣдуюче засѣданье завтра, въ четверъ, о год. 11-тій.

Зъ судовои салѣ.

[Сто вісімнацять селянъ на лавѣ обжалованыхъ.]

Въ Краковѣ розпочавъ ся онодгы передъ звычайнымъ трибуналомъ суду карного цѣкавый процесъ противъ 118 селянъ и селянокъ переважно зъ села Познаховець велицкого повѣта за опоръ противъ антіхолерычныхъ заряджень староства велицкого въ серпни 1892 року. До розправы не явило ся 14 особъ, зъ котрыхъ 3 померли, иншій вывандрували за границю, а колька женщинъ оправдало свою неприсутность. На внесенье прокуратора ухвалівъ трибуналъ розправу що-до неприсутныхъ по части відложити, по части перевести заочно.

Актъ обжалованя обіймаючій 12 листовъ представляе справу въ той способъ:

Зъ причины появы холеры азійскои въ Галичинѣ въ серпни 1892 р. зарядило староство въ Величцѣ різній средства асанаційній, а головно приказало: потворити по селахъ комісіи санітарній, почистити дороги, повыкопувати кльоачній ямы, перекладати навозъ землею, вывозити навозъ відъ домовъ на поля, дальше заборонило відбувати ярмарки и торги, здержало дозволъ на представленя, ходженье на відпустъ и приказало замыкати шинки о 8-ій годинѣ вечеромъ.

Тій зарядженя выкликали въ громадахъ надъ Вислою и Рабою велике невдоволенье, роботы асанаційній ишли пиняво и лише при асистенціи жандармеріи, а рівночасно почали ширити ся глухій вѣсти, що селяне намѣряють не допустити комісій санітарныхъ до сѣлъ, що хотять ставити оружный опоръ, а навѣть, що готовій повторити ся подѣ зъ 1846 року. Тій вѣсти були оправданій ноторично звѣстнымъ неспокійнымъ духомъ тамошного селяньства, котре дуже похопне до всякихъ збіговищь, якъ се вказали факты зъ 1882 р. въ Ґдовѣ и зъ 1888 р. въ Добчицяхъ, коли прийшло навѣть до ужитя оружя, при чімъ двѣ особы убито.

Дальшій подѣ показали, що селяне дѣйстно опірно выступили противъ заряджень властей, бо коли комісія санітарна приѣхала дня 28 серпня до Познаховиць, збігла ся така товпа жѣнокъ и мужчинъ и займила таку грізну поставу, що комісія мусѣла чимъ скорше зъ села уступити. При тімъ збіговищи вызначили ся особливо жѣнки, котрій умысно груди наставляли жандармови підъ баґнеть. Проводила имъ Анна Рашосова. Уоруженій колами селяне стояли по заду жѣнокъ и відгрожувались. Такій самій сцены повторили ся и при увязненю головныхъ провідниковъ тыхъ непокоевъ. Чотирохъ жандармовъ лише зъ великимъ трудомъ змогло выѣхати зъ Познаховиць зъ увязнеными.

Се арештованье розъярило ще більше людность доохрестну, и селяне зъ Познаховиць, Липника и Висневои змовили ся збратись на день 30 н. ст. вересня 1892 р. и силою оперти ся комісіи санітарній и жандармамъ. И дѣйстно, коли 30 вересня зъявили ся въ Познаховицяхъ жандармы, збігли ся уоруженій селяне зъ Познаховиць и Липника и хотѣли на нихъ напасти. Але въ тій хвили надійшовъ сильный відділъ драґонівъ зъ комісією санітарною и се спонукало селянъ, що порозбігали ся по домахъ. Ажь при помочи войсковои асистенціи переведено въ згаданыхъ селахъ заряджения староства.

На основѣ сего акту обжалове прокуратория:

1) Яна Лямпку, селянина зъ Липника, 43-лѣтного, о обиду маестату зъ §. 63 з. к.

2) 28 селянъ и селянокъ о публичне насильство за-для ставленого опору властямъ зъ §. 81 з. к.

3) 5 селянъ о співучасть въ злочинѣ публичного насильства зъ §. 81 з. к.

4) 93 селянъ и селянокъ о провину зъ §. 279 з. к.

5) 5 селянъ о переступъ зъ §. 308 з. к. (розсѣванье вѣстей).

6) 2 селянъ о переступъ зъ §. 312 (обида комісіи и жандармовъ).

7) Юліянну Щиґелъ о обманьство зъ §. 461 з. к.

По відчитаню акту обжалованя розпочало ся передвчера переслухуванье обжалованыхъ.

Розправа маe тревати 8 днѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На першімъ посвяточнімъ засѣданю ческого сойму забравъ голосъ кн. Фр. Шварценберґъ, щобы умотивувати внесенье більшои посѣлости въ справѣ зарадженя нуждѣ голодовій. Бесѣдникъ домагавъ ся на тую цѣль ухвалы одного міліона зр. По нѣмъ предложивъ пос. д-ръ Шольцъ внесенье до закона о уживаню краевыхъ языковъ, а пос. Вашатый поновивъ внесенье зъ попереднои сесіи въ справѣ утвореня найвысшого трибуналу для Чехіи. Маршалокъ Лобковичь відзвавъ послівъ въ ческімъ и нѣмецкімъ языцѣ, щобы на будуче мотивували свои внесеня о стілько, о скілько домагае ся того ихъ мериторичный змѣстъ. Маршалокъ не дозволить друкувати довгихъ мотивовъ, бо всѣ выводы допущенй доперва при першімъ читаню внесеня. Пос. Вашатый відповѣвъ на ту заяву окликомъ: „То зовсѣмъ непарляментарна новість!“ Маршалокъ відзвавъ Вашатого до порядку дневного за то, що той при мотивованю свого внесеня закинувъ президентови найвысшого трибуналу д-рови Штремаерови, що зломивъ присягу и тенденційно нарушавъ истнуючій законы. Пос. Вашатый и товаришѣ зголосили интерпеляцію до намѣстника въ справѣ розмовы прагского директора поліціи Дерфля зъ редакторомъ однои вѣденьскои часописи. Директоръ Дерфль мавъ розповѣсти тому дневникареви подробицѣ зъ слѣдства веденого противъ убійниковъ Мрвы и противъ обжалованыхъ членовъ „Омладины“. Интерпеланты домагали ся відъ намѣстника, щобы на будуче спинивъ подібне поступованье, котре противить ся приписамъ процедуры карной. — При кінци засѣданя повѣдомивъ маршалокъ, що старо-Чехъ Леопольдъ Поллякъ зложивъ свій мандатъ посольскій

Въ Буда-Пештѣ відбували ся міністеріяльній конференціи міністрівъ скарбу Плѣнера и Векерлього. Про результатъ конференцій доносить Budapester Correspondenz, зъ добре поінформованого жерела: На конференціи відбутій въ дняхъ 5 и 6-того с. м. оба міністры згодили ся на то, що въ протягу роковъ 1894 и 1895 маe стягнутись квота 200 міліонівъ въ державныхъ нотахъ підъ такими условинами: Кождого року квота по 100 міліонівъ зр. въ нотахъ державныхъ буде заступлена выданьемъ однокоронівокъ. Въ звязи зъ тымъ важнымъ поступомъ въ дѣлѣ валютовімъ, и въ цѣли знесеня провізоричнои цѣхи при відданю такъ великои квоты банкови до діспозиціи, правительства навяжуть ся переговоры зъ банкомъ австро-угорскимъ въ справѣ відновленя банкового привилею. Правительства кладуть наголосъ на розширенье торговлѣ девізами въ тімъ крузѣ, щобы честна торговля могла покрыти свои потребы въ девізахъ за посередництвомъ банку. Выготовленье проекту законного взглядомъ примусового заведеня короновои валюты відрочено супротивъ неприготованого достаточного числа монетъ новои валюты, а такожь зъ огляду на теперѣшный станъ валютовыхъ справъ. Квестія салінарныхъ нотъ буде упорядкована при остаточнімъ управильненю справы державныхъ нотъ. Теперь заявивъ австрійскій міністеръ скарбу, що буде стремѣти до зменшеня обігу державныхъ нотъ черезъ підпесенье проценту відъ салінарныхъ нотъ, а евентуально черезъ удѣленье фондації бодай части тыхъ нотъ.

Про станъ здоровля варшавского ґенералъ-ґубернатора Гурка подае орґанъ кн. Мещерского „Гражданинъ“ такій вѣсти: „Послѣдными часами прибрала хороба Гурка ненадійно грізный характеръ. Вінъ занедужавъ при кінци вересня по утяжливыхъ маневрахъ, въ котрыхъ не щадивъ себе и буквально цѣлу добу не злазивъ зъ коня. Занедужавъ якоюсь дивною хоробою, котру варшавскій лѣкарѣ уважали за гостець, иншій за хоробу кровоносныхъ сосудовъ. Зъ початкомъ грудня наступило таке полѣпшенье стану здоровля, що Гурко відучи за радою хирурґа проф Васильева переѣздивъ ся отвертымъ повозомъ по мѣстѣ. Однакъ 19 грудня станъ здоровля погіршивъ ся. Вечеромъ того дня відзнавъ паралітичного атаку, котрый відібравъ ему лѣву руку, лѣву ногу и ослабивъ ему зір. Такожь и языкъ спараліжованый. Лѣкарѣ уважають, що его станъ не подае нѣякои надѣи.“ Що се такъ справдѣ є, доказуе обставина, що вже занменовано тымчасового команданта варшавского округа войско-

---

„приватінерѣ“ не видѣвъ слуги, лишь краяна, товариша горя, щирого друга, а хотяй вінъ менѣ чистивъ чоботы и правъ бѣлѣ, то черезъ те не переставъ бути менѣ другомъ. Иванъ Подолякъ, господарь зъ-підъ Самбора, человѣкъ тверезый, жонатый, бувъ въ тімъ самімъ вѣцѣ, що й я, и до того бувъ Русинъ. Мы все спали въ одній комнатѣ и при вільній хвили, я було читавъ ему въ голосъ поезіѣ Шевченка, підчасъ коли вінъ варивъ каву. Я тямивъ добре, що коли насъ пустять до дому, Иванъ стане знова господаремъ и нѣ про чию ласку не буде дбати. Найбільше любивъ я его за се, що вінъ заедно говоривъ зъ великою почестію и любовію о своемъ старшімъ братѣ Грицьку. Такого братолюбія менѣ не лучило ся нѣгде бачити.

— То вы оба не роздѣлились ґрунтомъ? — пытаю я его

— Хорони Боже! Коли-бъ роздѣлили ся, то и я бы мавъ мало и вінъ не богато, а такъ у купѣ підъ однымъ нумеромъ мы оба кметѣ и дѣлимо ся, чимъ Богъ дасть. Все то, прошу пана, що чотири руки, то не двѣ.

— А якъ же вашій жѣнки, не сварять ся при одномъ припѣчку?

— Нехай бы попробували! а відъ чого палиця? Отте-бъ менѣ подобало ся, якъ бы жѣнка орудувала человѣкомъ!

Нѣхто-жь менѣ не почудуесь, коли я зъ такимъ человѣкомъ братавъ ся мимо всякихъ регулямінovыхъ интенцій.

Не встигъ я закурити папѣроску, а капітанъ давъ уже приказъ до дальшого походу. — Задзеленькали дзвінки, закричали по свому Боснаки и мы рушили зъ мѣсця, пращаючи ся зъ любенькою ватрою.

Мѣсяця вже не було видно и въ воздусѣ трохи потеплѣло.

Мы зближали ся до якихсь хатъ, коли въ одномъ вікнѣ заблимало свѣтло и два стрѣлы майже рівночасно выпали на насъ. Кулѣ засвистѣли а одна зъ нихъ трафила одного санітетского жовнѣра, що ишовъ зъ нами, трафила въ дручки, що ихъ нѣсъ на плечехъ. Були се ношѣ для раненыхъ.

Менѣ годѣ було що-небудь тутъ розпочинати, бо се було дѣло капітана, що сторожівъ транспорту. Але вінъ зъ того нѣчого собѣ не робивъ.

Я ѣхавъ на кони. Ажь мій Иванъ підступае до мене и каже зъ-тиха:

— Злѣзьте, пане, зъ коня! Хто зна', що ще буде, а на кони васъ зъ-далека видно...

— Ну, то хиба сховай мене въ кишеню...

— Въ кишеню не въ кишеню, але на що непотрѣбно наставляти ся? Тутъ нѣ битва, анѣ вы не комендеруете, по що-жь безъ потребы наражати ся? Стереженого Богъ стереже.

Я послухавъ Ивана, злѣзъ изъ коня и йшовъ сумѣшь зъ другими.

Мы перейшли по-при тыхъ колька хатъ. Тамъ не було вже свѣтла и нѣчого не ворухнулось.

Стало свитати. Передъ моими очима простягалась рівнина непокрыта нѣ одною деревиною, лишь де-де росли корчѣ. А однакъ мы були высоко, дуже высоко. Цѣлый той шматъ землѣ бувъ колись вкрытый густымъ лѣсомъ. Якъ я опісля довѣдавъ ся, промысловій Венеціяне вырубали тутъ всѣ лѣсы и забрали дерево на кораблѣ. Господарили хорошо! — теперь тутъ пустиня, зъ котрои ледви чи буде коли якій пожитокъ.

— А то выголили лѣсъ! — кажу до одного вояка.

— Або у насъ, прошу пана, такъ не буде? Незадовго и у насъ жиды та прусаки такъ повытинають лѣсы, що хочь-бы хлопъ хотівъ украсти патика на дишель, то не буде де...

Панове говорять, що нашъ хлопъ темный, на все байдужій, нѣчого не розумѣе и нѣчого не говорить. Такъ думае той, хто не стыкавъ ся близше зъ нашимъ селяниномъ! Але нехай бы такій панове пожили колька мѣсяцѣвъ зъ тыми людьми, особливо у войску, нехай бы слухали, що они собѣ при огни балакають, — переконались бы, що нашъ мужикъ, хочь не все говорить, то усе собѣ нотуе въ памяти, немовь, щобы перевести колись обрахунокъ зъ того всего, що творить ся.

Гористый теренъ для тыхъ, що ведуть войну зачѣпну, есть дуже невыгідный. Я такожь яко воякъ не любивъ гіръ, тымъ більше, що я до нихъ не звыкъ. Тутъ на Балканѣ я не чувъ себе и одноі хвилѣ безпечнымъ. За кождою купкою деревъ могли сидѣти повстанцѣ, готовій привитати мене сальвою, якъ се неразъ въ тімъ часѣ лучало ся. Тожь я відітхнувъ свобіднѣйше, побачивши себе при свѣтлѣ дня на мѣсци просторімъ и рівнімъ, де можу добачити мого противника на 500 або й більше крокивъ.

Хто живе на тімъ верховинномъ степу, не знати. Куды глянешь, не видно нѣ хутора нѣ деревины. Доперва за годину ходу побачили мы великій хутіръ обведеный довкола муромъ. Зъ одного боку стояла высочезна башта або по тамошному „куля“. Есть се рівнобічный чотирокутникъ, высокій зъ-на два поверхи, зъ малыми вікнами до стрѣляня.

Коли мы зблизились до сего хутора, побачили въ брамѣ величезного Турка бега зъ папѣроскою въ зубахъ, властителя хутора. Тутъ ждавъ уже на мене капітанъ зі своими людьми. Зъ бегомъ я привитавъ ся по ихньому, а капітанови сказавъ, що сеи ночи стрѣляли на насъ коло Поліцы.

— Я се чувъ, — каже.

Ну коли чувъ — думаю собѣ — то выдыхай здоровъ, а моe дѣло було тобѣ се сказати.

Заки мы пійшли дальше, я мавъ нагоду оглянути одинъ цѣкавый оказъ турецкои культуры. Бувъ се возъ господарскій, що варто его близше описати. Возъ сей зробленый бувъ після моделю тыхъ дитячихъ візочковъ, що на ярмаркахъ у насъ продають. Чотири великій колеса вырѣзанй зъ грубого бруса, осі сполученій прямовѣсно вбитымъ въ нихъ дручкомъ замѣсть нашои розворы, такъ само вбитый дашель а на верху сторчать чотири прямій ручицѣ. Такимъ возомъ то абы-якъ ѣхати! не покрѣнешь нимъ нѣ въ одну нѣ въ другу сторону.

Мои Бойки приглядали ся сему возови цѣкаво и зъ насмѣшками.

— А то ми моспаненьку коляека! — каже одинъ шляхтичь підсамбірскій.

— А якій легонькій! — каже другій. — Мази бѣдняка не видавъ, якъ вродивъ ся!

— А кобы вы чули, якъ вінъ ѣде! Скринить такъ, що певно до Турки чути...

Тымчасомъ сонце підняло ся высоко въ гору и освѣтило цѣлу сю пустиню.

(*Дальше буде.*)

вого. На се становище прийшовъ провізорично ґенералъ пѣхоты Павловъ. — Наслѣдникомъ Гурка уважають кôлькохъ вызначныхъ достойникôвъ, зъ котрыхъ кождый маѳ бôльшій або меншій шансы. И такъ мѣжь иншими вычислюють ґенерала пѣхоты Ропа, ґенерала-адъютанта Шувалова, дальше ґен. Имеретиньского прокуратора воєнныхъ судôвъ въ Россіи и ґен. Куропаткина. Имовѣрно удержить ся Ропъ, котрый уходить въ мѣродайныхъ кругахъ за дуже енерґічного.

Про місію тираспольского епископа Церра подаѳ ватиканьскій кореспондентъ Polit. Corresp. въ листѣ зъ Риму такій подробицѣ: Католицкій епископъ тираспольскій, монс. Церръ, бувъ принятый передъ кôлькома днями папою на авдієнціи, и при тôй нагодѣ, вôдповѣдно до одержаныхъ инструкцій вôдъ россійского правительства, старавъ ся оправдати поведенье россійскихъ властей супротивъ католикôвъ въ Польщи и Россіи, представляючи ихъ жалобы о переслѣдованяхъ и угнетахъ яко пересадній або выдуманій польскою и австрійскою прасою. Головно-жь на тôй авдієнціи монс. Церръ вказувавъ святѣйш. Отцю, якъ лихе вражѣнье мусѣло бы выкликати, коли-бъ папа оголосивъ енцикліку, въ котрôй зъ огляду на пôдношенія католиками въ Польщи жалѣ, станувъ бы публично въ оборонѣ тыхъ католикôвъ. Въ наслѣдокъ тои интервенціи, пôдпертои рôвнозвучными радами кардинала Рамполлѣ, вôдступивъ Левъ XIII. вôдъ намѣру оголошеня въ тôй хвили вже зовсѣмъ выготовленои енцикліки „О католикахъ въ Польщи“, а про змѣстъ ѳи одержало россійске правительство звѣстку дорогою посередною. — Однакъ не дасть ся заперечити, що папу дуже тяжко дôймило положенье католикôвъ въ Польщи, котре зъ кождымъ днемъ стаѳ ся гôрше. И такъ вôнъ робивъ епископови тираспольскому живій представленя за-для рѣзнѣ, довершеной недавно бандою козакôвъ въ часѣ насильного замкненя католицкои церкви въ Крожахъ и поручивъ ему, щобы тій жалобы подавъ до вѣдомости россійского правительства. — Кардиналъ Рамполля уживаѳ свого цѣлого вплыву, щобы запобѣгти збурваню вôдносинъ мѣжь Ватиканомъ а петербургскимъ правительствомъ и дôзнаѳ въ тôй мѣрѣ найбôльше енерґічнои помочи вôдъ французкои амбасады при св. столици. Щобы пôдняти ту спôльну цѣль, информуѳ секретарь державный згадану амбасаду о всѣхъ переговорахъ, якій вôдбуваютъ ся мѣжь Ватиканомъ а россійскимъ правительствомъ, и навѣть передавъ ѳи копію листу, котру папа выготовивъ недавно до царя. Тымъ вплывамъ противставить зъ другого боку свои заходы префектъ пропаґанды кардиналъ Ледоховскій, котрый рѣшучо супротивъ свят. Отця выступаѳ за опѣкою католикôвъ въ Польщи противъ россійскои нетолеранціи. — Въ тутешныхъ церковныхъ кругахъ переважаѳ пересвѣдченье, що коли-бъ не було наступило посередництво французкого правительства якъ у папы, такъ у царя, було бы вже давно прийшло до роздору мѣжь Ватиканомъ а россійскимъ правительствомъ. Не можна-жь зовсѣмъ на певно твердити, що той розрывъ ще не наступить, хиба, що Россія зложить користній доказы, потверджуючій зворотъ въ ѣй повнôмъ нетолеранціи становищи супротивъ католикôвъ въ Польщи.

Вôдозва.

Родимцѣ!

Дня 2-го н. ст. лютого 1894 р. о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ вôдбудуть ся у Львовѣ въ І-ôй клясѣ рускои школы взôрцевои [въ „Народнôмъ Домѣ“ на долинѣ] загальній зборы руского Товариства педаґоґічного, котрого метою — дбати про вôдповѣдне приспособленье учительства а такожь про національне и основами розумнои педаґоґіи вымагане выхованье рускои молодѣжи зъ пôдмогою дому и школы.

Всѣ освѣченій народы давно вже впевнили ся, що яке выхованье молодого поколѣня, така й будуччина народу. Се й повинно спонукати всѣхъ щирыхъ патріотôвъ звертати пильну бачность на выхованье й освѣту молодого поколѣня и пôдпирати змаганя руского Товариства педаґоґічного, котре поклало собѣ таку важну и трудну задачу. Кождый патріотъ, кожда патріотка, котрымъ лежать на серци будуччина руского народу, котрымъ не рôвнодушне національне выхованье и добра освѣта рускои молодѣжи, повинній на сей жертвенникъ зложити що-рôчно такъ дрôбну лепту, якъ членьска вкладка 50 кр., та старати ся о якъ найбôльше розширенье въ рускихъ хатахъ и родинахъ выдань Товариства педаґоґічного, передовсѣмъ часописей „Учитель“ и „Дзвінок“. Руска суспôльность повинна перенятися тымъ поглядомъ, що не тôлько учителѣ и учительки повинній горнути ся до руского Товариства педаґоґічного и пôдпирати его змаганя морально и матеріяльно, але й батьки й матери и взаґалѣ выхователѣ и прихильники рускои молодѣжи. Тогдѣ зможе Товариство и задачу свою сповнити успѣшнѣйше и вплывъ его у властей школьныхъ буде значнѣйшій и поважнѣйшій, коли не сотнѣ а тысячѣ членôвъ зъѣднають ся до спôльнои працѣ для выхованя й освѣты рускои молодѣжи пôдъ прапоромъ руского Товариства педаґоґічного.

Тому й вôдзываємо ся до Васъ, Дорогій Родимцѣ, а передовсѣмъ до руского жѣноцтва, въ котрого рукахъ въ першôй лініи спочиваѳ доля рускои молодѣжи и будуччина руского народу, не пожалуйте нѣ дорогого часу, нѣ труду, а прибувайте громадно на загальній зборы. Прибувайте не тôлько, щобъ станути пôдъ прапоромъ руского Товариства педаґоґічного, але й щобъ высказати свои погляды про выхованье й освѣту рускои молодѣжи, вказати дороги, якими бы ее дѣло найкраще повести, подати пораду, якъ бы роздобути вôдповѣдній тôй великôй задачи засобы. Покажѣмъ свѣтови громадною участію въ зборахъ, що нема для насъ нѣчого дорожшого, якъ доля нашого молодого поколѣня, що мы зрозумѣли, де найпевнѣйша пôдвалина нашого культурного розвитку, котрымъ здобудемо собѣ и приналежній намъ права національній. Маймо все на тямцѣ, що добра освѣта даѳ найпевнѣйшу поруку поступу кождого народу и що надъ народами неосвѣчеными, байдужими для долѣ свого будучого, молодого поколѣня переходять до порядку дневного. Маймо и се на тямцѣ, що мы далеко остали ся на сѣмъ поли по-за иншими народами та що всѣхъ силъ намъ докладати треба, нѣ однои хвилины намъ змарнувати не можна, щобъ станути колись побôчь иншихъ культурныхъ народôвъ на сѣмъ поли.

Спѣшѣть отже, Дорогій Родимцѣ, громадно на зборы руского Товариства педаґоґічного зъ тою думкою, що трудъ Вашъ не буде марный, бо тымъ причините ся до розбудженя интересу для выхованя и освѣты рускои молодѣжи — покажете, що не рôвнодушна Вамъ доля молодого поколѣня руского, будуччина руского народу!

Зъ Выдѣлу руского товариства педаґоґічного.

У Львовѣ дня 10 н. ст. сѣчня 1894.

Олександеръ Барвінській голова.
Антôнъ Березинській секретарь.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ Руского Касина въ Стрыю** запрошуѳ отсимъ Вп. Землякôвъ зъ ихъ родинами на товариску забаву, котру уряджуѳ на „Маланки“ въ навечеріе Нового Року въ льокали власнôмъ при улици Гоша. Початокъ о годинѣ 7 ôй вечеромъ.

— **Впреосв. митрополитъ Сембратовичь** поручивъ духовникови греко-кат. семинаріи духовнои у Львовѣ о. Исид. Дольницкому уложити акафистъ до Серця Ісусового пôсля літурґічныхъ приписôвъ грецкого обряду. Уложеный о. Дольницкимъ акафистъ пôслано въ латиньскôмъ перекладѣ до Риму, а папа удѣливъ ему своеи апробаты. Ся молитва, перша въ греко-кат. церкви, появила ся вже въ выдавanôмъ єзуитомъ п. Ніллесомъ творѣ п. з. Varia pietatis exercitia erga Sacratissimum Cor Jesu.

— **Народній вѣча** маѳ скликати въ найблизшôмъ часѣ радикальна партія до Косова, Снятина, Станиславова, Отинiи и Бродôвъ. Се послѣдне вѣче буде мати характеръ передвыборчихъ зборôвъ, бо радикалы намѣряють ставити въ брôдскôмъ повѣтѣ свого кандидата на мѣсце бл. п. о. Сѣрка.

— **Санкціонованій законы.** Цѣсарь санкціонувавъ законъ, дотыкаючій будовы зелѣзницѣ зъ Галича до Острова зъ бôчнымъ шляхомъ до Бережанъ и Пôдгаєць. — Санкцію цѣсарску одержавъ такожь законъ о закупно для державы зелѣзницѣ льокальнои зъ Черновець до Новоселицѣ.

— **Тунель въ Вороненцѣ**, на граници Галичины и Угорщины, маѳ бути перебитый дня 22 н. ст. сѣчня зъ великимъ торжествомъ. На се торжество приѣде президентъ зелѣзниць державныхъ д-ръ Билиньскій и имовѣрно міністеръ торговлѣ. Довжина тунелю выносить 1200 метрôвъ, зъ того 600 припадаѳ на територію галицку. Довжина вымурованои части выносить нинѣ 300 метрôвъ, а довжина проверченого доси тунелю по галицкôмъ боцѣ доходить до 580 метрôвъ, такъ що до проверченя цѣлого тунелю не достаѳ ще лишь 20 метрôвъ. Мимо остроі зимы роботы при будовѣ зелѣзницѣ Станиславôвъ-Вороненка не застановленій, бо зъ кôнцемъ с. р. маѳ вôддати ся цѣлый шляхъ до публичного ужитку. Мадяры, що будуютъ шляхъ вôдъ Вороненки до Сиготу маютъ поставлене услôвіе: отворити шляхъ для руху поѣздôвъ зъ скоростею 20 клм. на годину зъ кôнцемъ сего року. речинець-же цѣлковитого окôнченя шляху призначено для нихъ на день 1 липня 1895 р.

— **Справозданье посольске** складавъ вчера въ Тернополи посолъ зъ бôльшои посѣлости Левъ Хшановскій, а крôмъ того обговорювавъ при тôй нагодѣ посолъ зъ меншои посѣлости ґр. Пининьскій теперѣшне положенье політичне. Въ діскусіи брали участь выборцѣ Тад. Федоровичъ, Мечковскій, Ґараніхъ и послы соймовій Загурскій и Вівієнъ. Зборы ухвалили вотумъ довѣря для Хшановского, а подяку послови меншои посѣлости ґр. Пининьскому и приймили, на внесенье Вівієна, таку ухвалу: „Зборы, высказуючи цѣлковиту згоду зъ резолюціею кола польского, ухваленою въ вôдповѣди на проґраму правительства признаютъ, що коаліція трехъ сторонництвъ політичныхъ рады державнои на основѣ проґрамы практичныхъ законодатныхъ робôтъ, вôдповѣдаѳ потребамъ нашого краю. Однако уважаютъ зборы конечною рѣчею, щобы нашій послы стояли и дальше вытревало на становищи обороны прінціпôвъ автономічныхъ и правъ народныхъ, щобы стерегли строго рôвноваги трехъ сполученыхъ ґрупъ парляменту, а въ справахъ політики економічнои, щобы не допустили до пôдпираня интересôвъ движимого капіталу зô шкодою продукуючихъ клясъ, а особливо рôльництва.“

— **Наша провінціональна поліція.** Въ Самборѣ лучила ся така сумна пригода. Дня 27 н. ст. грудня арештувала мѣска поліція Ивана Тараса, помôчника грабаря, длятого, що будучи пяный мавъ нечемно поводитись коло костела, и вôдставила его до поліційнои вартôвнѣ. Вечеромъ того самого дня явила ся жѣнка арештованого въ вартôвни и хотѣла забрати чоловѣка домôвь, але поліція не дозволила. На другій день рано найдено Тараса неживого на помостѣ въ вартôвни, а оглядины судово-лѣкарскій выказали, що смерть наступила въ наслѣдокъ загару. Отже зъ причины недбалости орґанôвъ поліційныхъ утративъ чоловѣкъ житье и осиротивъ родину. Вдова нещасного, шѣстьдесятьлѣтна жѣнка, намѣряѳ внести до рады мѣскои просьбу о вôдшкодованье, бо утративши мужа выставлена теперь на нехибну нужду.

— **Маґістратъ мѣста Львова** розписуѳ конкурсъ на три вѣна по 150 зр. зъ фундаціи мѣскои им. „Архикняжны Ґізелѣ“ зъ речинцемъ до 31 н. ст. сѣчня с. р. Убѣгати ся о тій вѣна можуть дѣвчата сироты по обохъ родичахъ, або лише по вôтци, приналежній до Львова, въ вѣцѣ вôдъ 16 до 24 лѣтъ, убогій, доброго поведеня и зъ окôнченою 3-ою клясою школы народнои.

— **Самоубійство.** У Львовѣ повѣсивъ ся сими днями бар. Кароль Франкенберґъ-Добровольскій. При самоубійнику найдено письмо, въ котрôмъ тойже розпорядивъ своими движимостями, але не згадавъ про причину самоубійства Добровольскій, родомъ зъ Кракова, числивъ 44 роки и бувъ зна. ный у Львовѣ пôдъ призвищемъ „слѣпый баронъ“.

— **Добрій приятелѣ.** Ярославскій столярь С. мавъ сына въ Городку жандармомъ. Сынъ присылавъ старому батькови кождого мѣсяця по 4 зр. и передъ святами пôславъ ихъ такъ само, якъ все. Коли о тôмъ дôзнали ся столярѣ К. и С. затягнули старого до коршмы, упоили за его грошѣ, вôдтакъ заволѣкли до мѣста, обрабували зô всего, що мавъ, и нетверезого кинули пôдъ плôтъ. Тамъ вôнъ и замерзъ. Ажь надъ раномъ найшовъ его пôдъ плотомъ якійсь перехожій.

— **Дрôбній вѣсти.** У Львовѣ померъ дня 8 н. ст. сѣчня Іос. Лясковскій, д-ръ теольоґіи, доцентъ на університетѣ львôвскôмъ и лат. катихитъ при высшôй школѣ реальнôй, въ 51 ôмъ роцѣ житя. Похоронъ вôдбувъ ся нинѣ. — Вчера въ ночи померла у Вѣдни мати міністра справъ внутрѣшныхъ марк. Бакегема.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

— **Упокоили ся**: Атанасій Дрогомирецкій, ученикъ VII-ои клясы ґімназіяльнои, у своихъ родичѣвъ въ Попельникахъ, въ 18-тôмъ роцѣ житя; — Романъ Левицкій, емеритованый совѣтникъ апеляційного суду, у Львовѣ въ 61-ôмъ роцѣ житя.

Наука штука и література

— **„Житя и Слова**, вістника літератури, історіі і фолькльору“ выдаваного Ольгою Франковою, а редаґованого Иваномъ Франкомъ, появила ся передъ Рôздвомъ книжка перша за мѣсяцѣ сѣчень и лютый зъ друкарнѣ Ставропігійского Института въ обемѣ 10 аркушѣвъ друку або 160 сторôнъ великои вôсемки. Змѣстъ книжки такій: початокъ повѣсти Ивана Франка зъ сучасного житя п. заг. „Основы суспôльности“; початокъ старо французского епосу „Пісня про Роланда“ въ перекладѣ Василя Щурата; початокъ працѣ М. Драгоманова „Матеріяли для історіі віршів українських“; поезія Ив. Франка „З подорожних замiток“; статья д-ра Генрика Біґельяйзена „Нові напрями в дослідах мітолоґічних“; „Тирольскі елегіі Карла Гавлічка-Боровського“ въ перекладѣ Ив. Франка; „До історіі галицько-руского селянства“ [про бунтъ аґрарный въ Якубовôй Воли въ р. 1819 и про урицкихъ „князѣвъ“ при кôнци XVIII столѣтя подавъ Ив Франко, а про панщину въ селѣ Мшанци въ XVIII в. подавъ Михайло Зубрицкій]; три сонеты Уляны Кравченко п. заг. „Житє і слово“; початокъ статьѣ „Будда і Буддізм“, обрису Леона Фера въ перекладѣ Ив Франка зъ французского; початокъ довшои епічнои поемы Осипа Маковея п. заг. „Новик“; початокъ историчныхъ начеркôвъ М. Драгоманова „Старі хартіі вільности“; въ рубрицѣ „Із переписки наших літературних і політичних діячів“ поданій: 5 листôвъ Федьковича до ученицкои громады въ Станиславовѣ въ рр. 1866—68, два листи Володимира Шашкевича зъ 1865 и 1872 [другій листъ писаный до Вол. Навроцкого], оденъ листъ С. Качалы писаный до Вол. Навроцкого 1873 р.; студія Ол. Колессы „Сліди впливу В. Жуковського в поезіях Б. Залеского“; въ рубрицѣ „Із старих рукописів“ подавъ Ив. Франко леґенду „Соломон і чорти в бочці“; дальше йде рубрика „Із уст народа“; житьепись Михайла Петровича Драгоманова написана Ив. Франкомъ до портрету М. П. Драгоманова умѣщеного на початку книжки; въ рубрицѣ „Критика і бібліоґрафія“ М. Драгомановъ написавъ про науковій методы проф. Сумцова, Л. Василевскій про польскій фолькльорный журналъ [Wisła], В. Щуратъ о новыхъ дослѣдахъ про весѣльній обряды; вкôнци въ рубрицѣ „Нові книжки“ Ив. Франко подавъ коротку рецензію студіи Ол. Колессы „Юрій Коссован (Осип, Домінік, Ігор Гординьский de Федькович)“, що друкувала ся въ „Зорѣ“ и выйшла окремою книжкою. Якъ видно уже зъ самого змѣсту — ся книжка журналу мѣстить богато рôзнородного матеріялу. Зъ науковыхъ праць найцѣкавѣйше заповѣдаѳ ся цѣнна праця М. Драгоманова „Матеріяли для історіі віршів українських“. Удачно выйшла и студійка молодого ученого Ол. Колессы про слѣды вплыву В. Жуковского въ поезіяхъ Б. Залеского. Въ белетристичнôй части звертаѳ на себе увагу гарне епічне оповѣданье Осипа Маковея „Новик“ якъ що-до змѣсту такъ и що-до формы. Про повѣсть Ивана Франка „Основы суспôльности“ годѣ ще що сказати, бо зъ великои цѣлости помѣщена лише дробина. Молодый писатель Василь Щуратъ переклавъ обширный епосъ „Пѣсня про Роланда“ старанно и гладко. — Передплата на рôчно шѣсть книжокъ „Житя і слова“ выносить 5 зр. [або 12 рубл. для Россіи], а безъ передплаты одна книжка коштуѳ 1 зр [або 2 рублѣ].

— **Въ „Бібліотецѣ Посланника“** въ книжочцѣ 2-ôй [друкованôй въ Бережанахъ] выйшли „Образки драматичній для сельскихъ сценъ“ написаній Єронимомъ Я. Луцикомъ. Книжочка мѣстить: І. „За ôтчину“ образъ зъ часôвъ нападôвъ татарскихъ въ 2 актахъ, П. „Не жартуй съ серцемъ“ образъ зъ житя народного въ 1 актѣ. Цѣна книжочки 20 кр.

— **П. Теофіль Меруновичь**, посолъ сойму краевого, выдавъ книжку „Żydowscy radykaliści“ — передрукъ статей печатаныхъ въ Gazet-ѣ Narodow-ôй.

— **„Памяти Ив. Ив. Манжуры.“** Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла брошурка [4 карты] передрукъ зъ „Екатеринославскихъ Губ. Вѣдомостей“ за рôкъ 1893. Въ брошурцѣ мѣстять ся деякій новій даній до житьеписи и літературнои дѣяльности помершого недавно етноґрафа Ивана Манжуры.

„Телеґрамы Дѣла“

Прага 10 сѣчня. Прийшло до великихъ ексцесôвъ въ часѣ похоронôвъ одного вояка пѣхоты, котрого убито въ невыясненый дотеперь спôсôбъ такожь въ пору уличныхъ заburень. Поліція арештувала три особы. — Одвѣчальный редакторъ Neodvislost-и засужденый по тайнôй розправѣ на 8-мѣсячный арештъ.

Рѣка 10 сѣчня. Въ соймѣ истрійскôмъ ще дотеперь не брала участи славяньска меншôсть за-для того, що ѣй не подобаѳ ся правительственный комісарь Елюшеґъ. Доперва по-завчера явила ся першій разъ и засѣданье сойму вôдбуло ся.

Римъ 10 сѣчня. Забуреня ширять ся дальше. Дневники говорять, шо правительство маѳ доказы, мовь бы де Феліче задумувавъ запалити ворохобню въ цѣлôй державѣ.

Петербургъ 10 сѣчня. Міністерство вôйны внесло до сенату проєктъ, щобы вôдъ падолиста с. р. укôнченій ученики ґімназіяльній вôдбували службу войскову безусловно ще передъ вступленьемъ на університетъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІИ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѳ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроѣня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляютъ ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляютъ ся точно. 4185

Обезпеченье льосôвъ противъ стратъ при евентуальнôмъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймаѳ

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій вôдворотною почтою попагоджуємо, просимо залучати и вôдповѣдь марокъ на 15 кр. 4604

Рухъ пôѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 пôсля годинника львôвского

Приходять до Львова зъ	поспѣшній		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарнôвъ (вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	939	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабôвки черезъ Тарнôвъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ або Ряшѣвъ (вôдъ 15/6 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	908	108	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	—	—	636	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	248	1002	946	621	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радôвцѣвъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	1251	—
Бѣлзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Борислава ч. Стрый	—	—	238	—	—
Вôдходять зô Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	10	526		750
Мушины-Криницѣ, Хабôвки via Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ (тôлько вôдъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарнôвъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжеґу	—	1041	526	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	644	320	1036	1111	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Бѣлзця	—	—	956	—	—
Борислава черезъ Стрый		—	721	1026	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины пôдчеркненій значать пору ночну вôдъ год 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого мая ч 3. (Готель Імперіяль) продажа білетôвъ подосныхъ, окружныхъ, овôльно зуставлюваныхъ зшиткôвъ до ѣзды, тарифъ д розкладôвъ ѣзды въ видѣ книженвôмъ. Информаціи въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ. 4980

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своѣи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого орнін. опаковав.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарекои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

4861 30—104

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Лишь тогдѣ правдивый, ѣсли тригранна флящина ѣсть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Маагера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпечекôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА

у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными новагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** поручены такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудеи и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 4890 9—18

Противъ наслѣдуванъ зараджує ся судове слѣдство.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ѣрaвкѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки управиѣеваиѝ и одиноко правдивѝ ѣсли въ нашои фабрики спроваджениѝ

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 18—104

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]

въ 1830 роцъ 4582

ВÔДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНÔВЪ

въ Ландестрай, почта и стація залѣзнича Калушъ

обôймили теперѣшнѝ управитель Юрій Ґайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и вôдлали доси вже **1.558 дзвонôвъ загальнои ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше пôдôймають ся всѣлякои роботы, входячои въ обсягъ вôдливальнѣ дзвонôвъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитѣ дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новѝ, гармонійнѝ дзвоны якъ такожь поодинокѝ, всякои величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолідѣйшои роботы, вôдповѣдно взятѝ въ спасть, въ найкоротшôмъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (также на раты).

ОДИНОКЕ РУСКЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

АРТИСТИЧНО-ЛІТОҐРАФІЧНЕ

Андрѣя Андрейчина

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 29,

4736 выготовляе 109—180

ВСЯКІЙ РОБОТЫ ЛІТОҐРАФІЧНІЙ.

БІЛЄТЫ ВІЗИТОВІЙ

вôдъ 1·20 кр. за сотку.

Пилы лѣсовѝ по зр. 1·80, 2, 2·20 и выше поручае 4595

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля залѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.

Всѣлякѝ роботы выконуе ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дае ся навѣть за сплатою ратама **иконы, сповѣдниць, жертовники проповѣдниць, лавки и инши цѣлковито выкôнчени прикрасы церковни.** 4641 13—150

Вôдновляю старѝ иконы и инши рѣчи.

МЕЛЯНЖЪ

найлѣпшій чай

по 1·40 до 4·50 за ½ кґ.

поручае головный и выключный складъ чаѣвъ

АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ

Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.

Высылки вôдъ 1 кл. франко.

4970 (Импресса) 7—10

Одинъ зр.

стоить цѣлорôчна передплата *на*

БІБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЇ МОЛОДЕЖИ

котра появляти ся буде въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти также справдешнѝ примѣрники.

Редакторъ Ю. НАСАЛЬСКІЙ ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4917 9 10

ЛЕОПОЛЬДЪ

ЛИТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперника 2

поручае

Фарбы олѣйнѣ до дверей, вôконъ, штакетôвъ, парканôвъ и т. п гарно лискучѝ, готовѝ до ужитя

Лякеры. — Пензлѣ. — Бронзы и т. п.

На жаданье цѣнники оплатно и даромъ. 4676 69—

Краєва фабрика

выробôвъ ткацкихъ

Володислава Ґонета въ Корчинѣ

поручае зъ найчистѣйшого льну гарни и свѣжѝ славнѝ полотна корчиньска въ великôмъ выборѣ, а то: полотна на сорочки, простирала безъ шву, пошевки и т. ин. вôдъ грубыхъ до найтоншахъ вебъ, дымы рôзнѝ, рушника, хустки до носа грубши и тонки вебовѝ бѣли и барвистѝ. Бѣлье столове, дрелихи на ліберін и матерацы, полотна вѣтрильнѝ (segeltuch) и т. ин. выроби першои якости по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ.

Цѣнники и пробки жаданыхъ сортôвъ высылае ся даромъ и оплатно.

За доброту выробôвъ ручить ся. 4973 31—52

Загальне признанье, яке найшли мои выроби въ широкихъ кругахъ П. Т. Публики свѣдчать найдѣше про доброту ихъ и зъ тои причины осмѣляю ся поручити ихъ ласкавымъ П. Т. взглядамъ.

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. виписове.

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

ризъ церковныхъ

ВЪ САМБОРѢ

горучае готовѝ Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Обрусы и проче бѣлье церковне власного выробу въ рôзныхъ цѣнахъ.

На жаданье высылае ся бôльше число фелонôвъ або прôбокъ матерій до выбору. Старѝ фелоны принимають ся до направы и переробленя.

Выробомъ ризъ занимають ся выключно вдовы и сироты по священикахъ. 4926 10—10

Просимо о численнѝ замовленя

ДИРЕКЦІЯ.

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. виписове.

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ по священикахъ.

Цѣны знижень — вытягъ зъ цѣнника

Торговлѣ ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

у Львовѣ ул. Баторія ч. 2.

Цукоръ найлѣпшій въ головахъ	1 кл.	38	кр.
„ „ частями	„	39	„
„ въ кôсткахъ або муцѣ	„	40	„
Солонина найлѣпша угорска	„	66	„
Смалець знаменитый угорскій	„	68	„
Сливки босаньскѝ правдивѝ	„	40	„
Повила першои сорты знаменитѝ . . .	„	36 и 28	„
Розинки султаньскѝ безъ кôсток . . .	„	68	„
Розинки eleme велики зъ кôсткою . . .	„	58	„
Розинки дрôбнѝ чорнѝ	„	66	„
Мигдали дôбрѝ	„	1 зр.	„
Мѣдъ пчѣльный природный	„	56	„
Свѣчки стеариновѝ 560 гр.	„	48	„

При 1 кл. кавы опуст 6 кр. Вина природнѝ удержуе на складѣ и высѣлае на замовленя просто зъ Угорщины зъ власнои пивницѣ полагоджуючи кожде замовленье вôдворотною почтою. 4921 18—24

Маємо честь подати до прилюднои вѣдомости Всеч. Духовеньствъ, Брацтвъ церковныхъ, комітотôвъ и Поважаныхъ Землякôвъ що зъ днемъ 13 н. ст. жовтня отворили мы

Торговлю рѣчей церковныхъ

пôдъ фірмою

ИВАНА С. КОХАНОВСКОГО и В. НАДАХОВСКОГО

ВЪ СТАНИСЛАВОВѢ.

Мы заосмотрили нашь маґазинъ въ хорошѝ рѣчи зъ першорядныхъ фабрикъ свѣтовои славы и будемо продавати *по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ* безъ нѣякои конкуренціи.

Фелоны высылаємо до ласкавого выбору въ числѣ пôсля жаданя, Киоты, Евангелія, Образы процесіональнѝ, Хоругви хрестнѝ, Фаны, Дальматики, Стихарѣ, Шалѣ, Суконки до пушокъ, Чашѣ, Кадильницѣ, Павуки, Хресты, Лѣхтарѣ мосяжнѝ и зъ бѣлого металю.

Близшѝ поясненя дамо нашими цѣнниками.

Поручаємо нашу Торговлю ласкавымъ взглядомъ и просимо о ласкаву опôку противъ нечестнои конкуренціи.

Всякѝ замовленя просимо надсылати вже теперь до нашои фірмы. 4867 28—104

Остаємо зъ высокимъ поважаньемъ

И. С. КОХАНОВСКІЙ и В. НАДАХОВСКІЙ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймае замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 82 зр. Па по 76 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі залѣзничои. 4036

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½%	листы ипотечнѝ
5%	листы ипотечнѝ преміованѝ
5%	„ „ безъ премій
4½%	листы товариства кредитового земского
4½%	„ Банку краєвого
4½%	позичку краєву галицку 3483
4%	позичку пропінаційну галицку
5%	„ „ буковиньску
4½%	„ угорскихъ залѣзниць державныхъ
4½%	„ пропінаційну угорску
4%	угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ вылъосованѝ а вже платнѝ мѣсечни паперы цѣнни, также запавшѝ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсечни лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

Звѣстный найôбшій складъ товарôвъ ВЪ ГАЛИЧИНѢ

ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE“

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3

запрошуе отсимъ до оглядинъ рôзныхъ вôддѣлôвъ складу, — въ котрôмъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Вôддѣлъ Килимôвъ.** Тяжкѝ тревалѝ килимы сальоновѝ, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35 Голяндскѝ диваны господарскѝ 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.

II. **Вôддѣлъ Перскихъ килимôвъ** сальоновыхъ рôзной величины, накрыта на отоманы, лямбрекины до вôкна, великій выборъ килимôвъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимôвъ стѣнныхъ передъ и надъ лôжка.

III. **Вôддѣлъ Хôдниковъ.** Хôдникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніла кр. 45—75, джутовый кр. 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр. — Хôдникъ кокосовый на сходы и до сѣней.

IV. **Вôддѣлъ занавѣсъ до вôконъ и дверей.** Елегантнѝ туникскѝ занавѣсы 95 кр., мароканьскѝ 1·20 зр., ранесансовѝ 2·60 зр., модныѝ фегерановѝ на гладкôмъ полѣ зъ тороками 3·40 - 4·70 зр., тканѝ занавѣсы менетовѝ зр. 3·75, занавѣсы вôдмѣренѝ на вôкно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлѝ, кремовѝ и барвистѝ въ елегантнôмъ выкôнченю вôдъ зр. 2·25 и высше.

V. **Вôддѣлъ капъ на лôжка** и столы, гарнітурôвъ, колдеръ и коцôвъ. 1 гарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на лôжка и одного на стôлъ (буретъ) вôдъ зр. 5·80, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·20. 2, 2·50, 10. Коцы фланельовѝ зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы вербовскѝ зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышаванѝ (ватованѝ) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для служебы вôдъ зр. 1·20 и высше,

VI. **Вôддѣлъ Дергъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожнѝ; імітація шкôры тигровои вôдъ зр. 6·50, 8·50, 12.

VII. **Вôддѣлъ Перебранѝ килимы,** поодинокѝ килимки передъ лôжка, поодинокѝ стѣннѝ килимки поодинокѝ капы на лôжка и столы, высортованѝ килимы, останки рôзныхъ хôдниковъ, особливо гôднѝ порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимкôвъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50

VIII. **Вôддѣлъ для товарôвъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣрôвъ и боа, американьскѝ зарукавки кожуховѝ по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскановѝ зр. 2, 2·50, 3, бобровѝ (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховѝ вôдъ 1 зр. и высше, ковнѣры вôдъ 1 зр. Великій выборъ боа, гарнітурôвъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорни, барвистѝ и бѣлѝ. Великій выборъ готовыхъ плащѣвъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ вôдповѣдными шапочками и зарукавками.

IX. **Вôддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовѝ вôдъ зр. 2 и высше. „Матенъ“, шлянроки и негліжѣ. Юбки волочковѝ, суконнѝ и шовковѝ

X. **Вôддѣлъ Конфекціи дитинной,** ватованѝ и кожуховѝ, дитинѝ плащики и одежа, на дѣти вôдъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинѝ, бѣлье дитинне для новонароджених и дорослыхъ.

XI. **Вôддѣлъ модныхъ капелюхôвъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамитнѝ и шовковѝ товары, якъ также всякѝ додатки для кравцѣвъ и моднярокъ,

XII. **Вôддѣлъ Парасолѣ** мужескѝ и антука дамскѝ, бѣлье мужеске и дамске вербовске, вовняныѝ рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковѝ, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и спôдницѣ.

XIII. **Вôддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, гласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волôчковѝ рукавички мужескѝ и дамскѝ „Рінгвудъ“, всякій выборъ балевыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.

XIV. **Вôддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (66—7)

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець: Іванъ Балей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ въ фабр. Черлянськои. З друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Кадлубовского.

Ч. 291. Львôвъ, Четверъ 30 грудня 1893 (11 сѣчня 1894.) Рôчникъ XIV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрiи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Рѣдакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôв а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поминки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Голосы дневникôвъ польскихъ про теперѣшну сесію сойму.

Нема сумнѣву, що и въ теперѣшнôй сесіи соймовôй [такъ само якъ въ кôлькохъ попередныхъ] рускй послы пôднесуть справу ординаціи выборчои, кладучи передовсѣмъ натискъ на удѣленье безпосередного права выборчого въ куріи сѣльскôй — щô гр. Таффе въ своѣмъ проєктѣ реформы ординаціи выборчои до рады державнои бувъ поминувъ — а взагалѣ послы рускй стоять, якъ вѣдомо, за загальнымъ правомъ голосованя. Отже цѣкава рѣчь, якъ вôднесе ся до поновного внесеня рускихъ послôвъ соймовыхъ о реформу выборчу польска бôльшôсть. Торôкъ показалась она такъ ворожою всякôй, навѣть умѣренôй гадцѣ реформы выборчои, що a limine вôдкинула внесеня рускихъ послôвъ [Телішевского и д-ра Антоневича] и не допустила тыхъ внесень навѣть до комісіи. Побачимо: якъ буде симъ разомъ? Побачимо: на скôлько на серіо думало „коло“ польске, коли повалюючи зъ двома другими сторонництвами кабінетъ гр. Таффого за єго проєктъ досыть широкои реформы выборчои, застерѣгало для сойму першу компетенцію въ тôй справѣ? — а евентуально й побачимо: въ якôмъ напрямѣ и яку широку реформу выборчу має на думцѣ бôльшôсть польска?

Зъ дневникôвъ польскихъ заговорили на той тематъ двѣ: Gazeta Narodowa и Nowa Reforma. Перша каже, що „коли реформа выборча буде торкнена зъ якои-небудь стороны, соймъ повиненъ не бояти ся, а ясно и недвозначно зазначити своє становище супротивъ неи“. Narodowa очевидно має на гадцѣ, щобы соймова бôльшôсть польска заняла супротивъ реформы выборчои становище негативне. Инакше N. Reforma. Она, мѣтко скритикувавши нинѣшну політику польску у Вѣдни и вѣщуючи, що Поляки тяженько колись розчарують ся тою політикою, кладе нинѣ соймови передовсѣмъ обовязокъ — „усунути зъ законодавства краєвого все те, що несправедливе, що нерôвномѣрно обтяжує одныхъ зъ несправедливою полекшою для другихъ, всего того, що дѣлить суспôльнôсть“. „Подѣливъ насъ — каже N. Reforma — Шмерлінгъ на касты въ своѣй ординаціи выборчôй, а мы того подѣлу тримаємось зъ упоромъ, гôднымъ справдѣ лучшои справы, и зродженый въ бюрократично-централістичнôй головѣ помыслъ „репрезентаціи интересôвъ“, котрый бувъ лишь замаскованьемъ справдѣшнои цѣли „divide et impera“, пôдносимо до высоты засады.“ Якъ бачимо N. Reforma обстає навѣть за внесеньемъ курій — та тôлько: хто зъ Полякôвъ въ соймѣ стане на такôмъ становищи? Може т. зв. демократы польскй? Щепановскій? Рутовскій? Хиба тыхъ кôлькохъ селянъ-мазурôвъ...

Справы реформы громадскои, порушеной минувшои сесіи соймовои внесенями послôвъ, Рутовского и Пілята, не внесе выдѣлъ краєвый вже на теперѣшну сесію, бо не вспѣвъ ще анѣ выготовити нового проєкту закона громадского на основѣ внесень комісіи громадскои, анѣ зôбрати погляды многихъ чинникôвъ интересованыхъ въ тôй справѣ, анѣ переговорити зъ правительствомъ. Хочь кождый широмыслячій горожанинъ краю, чи Русинъ чи Полякъ, сердечно бы бувъ радъ, коли-бъ такій проєктъ выдѣлу краєвого нѣколи й не увôйшовъ до сойму — то все таки годить ся для вѣдомости всѣхъ людей доброи волѣ, стоячихъ на сторожи автономіи громадъ, сконстатувати, що польска праса загаломъ натискає на переведенье реформы громадскои, а се рѣчь певна, що соймъ въ нинѣшнôмъ своѣмъ складѣ не перевѣвъ бы тои реформы безъ ущербу автономіи громадъ. Въ виду опозиціи широкихъ верствъ въ цѣлôмъ краю противъ пляну зруйнованя автономіи громадъ — Gazeta Narodowa накликує соймъ, щобы „справы селяньскй супротивъ Bóg wie jakich agitatorów унявъ теперь крѣпко въ руки, полагоджувавъ рѣшучо, нетрѣвожливо“. У вôдповѣдь на се повинній провôдники люду якъ руского такъ и мазурского ще бôльше рѣшучо й нетрѣвожливо вести доволѣ розгорѣвшу вже акцію въ цѣлôмъ краю противъ замаху на решту автономіи громадскои, такъ тяжко покривдженои вже вôднятьемъ громадамъ права презенты учителѣвъ.

Въ наслѣдокъ якого-такого упорядкованя буджету краєвого въ наслѣдокъ конверсіи довгу индемнізаційного — выдѣлъ краєвый мôгъ запроєктувати зниженье додатку краєвого о 3 кр. [не така велика пôльга!] и соймъ буде мôгъ нинѣ бôльше ложити на всякй инвестіціи. Кобы тôлько на инвестіціи справдѣ користнй й раціональнй! Отже въ тôмъ взглядѣ навѣть краковскій Czas — знаючи розмахи проєктовичевъ мѣжь Поляками въ соймѣ — остерѣгає передъ „розкидуваньемъ гроша публичного на выдатки люксусовй, отже й нездоровй“. Осторога ся дуже характеристична.

Мѣжь справами, на якй дневникарство польске звертає увагу сойму, годить ся пôднести: справу продажи соли, перенятои на рахунокъ краю, а зорганізованои якось нещасливо, — справу нездоровыхъ вôдносинъ и безперерывныхъ заколотôвъ по школахъ рôльничихъ, — справу вôдносинъ правныхъ и устрою шпиталѣвъ въ краю, — справу регуляціи рѣкъ, — справу будовы зелѣзниць льокальныхъ, и иншй. Замѣтна однакожь рѣчь, що нѣяка часопись не пôднесла справы закона ловецкого, хочь се справа для селяньства дуже важна и вôдъ многихъ лѣтъ она стоить на порядку дневнôмъ усѣхъ вѣчь и зборôвъ народныхъ.

Про справу руску въ звязи зъ сесією соймовою заговоривъ лишь одинъ Czas. Вôнъ каже, що „оклики повднання [нѣбы-то вôдъ Полякôвъ] не знайшли щирого вôдгомону у стороны противнои [у Русинôвъ]“ а за доказъ того ставить вѣча рускй зъ остатныхъ часôвъ, на котрыхъ — каже — „маніфестовано выразно нехôть до Полякôвъ и ухвалено резолюціи повнй пристрасти и неоправданого огôрченя“. „Въ той способѣ — кôнчить Czas — вытворено атмосферу, зъ котрои не вѣє духъ згоды народнои и гармоніи суспôльнои, а атмосфера така мусить и по сторонѣ польскôй будити недовѣріе, здержанôсть и осторожнôсть въ дальшôй акціи, яку бы намѣрювано пôднята въ справѣ рускôй на починаючôй ся сесіи соймовôй.“

Недавно мы досыть широко выяснили тенденціи вѣчь рускихъ и выказали, що тѣ вѣча не стають анѣ противъ згоды народôвъ анѣ противъ гармоніи суспôльнои, — очевидно зависить вôдъ того, якъ хто згоду народôвъ и гармонію суспôльну розумѣє, а въ тôмъ то й лихо, що Czas на одно й друге глядить окулярами шовіністично-польскими и кастово-шляхотскими. Жалувати-бъ треба, коли-бъ и соймъ въ своѣй бôльшости поставивъ ся въ справѣ рускôй на безвзгляднôмъ становищи Czas-у и не зрозумѣвъ, що до справы такъ преважноя для краю й державы не можна прикладати тои мізерноя мѣры, яку прикладає Czas. Полагодженье справы рускои — єсть необхôдною конечностію въ интересѣ краю й державы — и якъ-разъ такъ довго не настане справдѣ здорова атмосфера, доки по сторонѣ польскôй будуть мати хôдъ такй зъ основы хибнй оклики, якъ „недовѣріе, здержанôсть и осторожнôсть“ або иншими словами „негація“ въ справѣ рускôй. Sapienti sat!

Справы соймовй.

Промова намѣстника гр. Баденього звучить дословно такъ:

Высока палато!

Въ имени правительства маю честь повитати выс. палагу. Надѣю ся, що Впов. панове зволите собѣ толкувати де-що пôзнѣйше скликанье нашого сойму взглядами, якй були выключною причиною того опôзненя. Правительство бажало пошанувати святочнй днѣ обохъ обрядôвъ и обычаѣ народнй, якй лучать ся зъ тыми святами, а котрй задержують послôвъ въ кругахъ родинныхъ. Если въ наслѣдокъ звѣстныхъ Выс. палатѣ змѣнъ політичныхъ, котрй послѣдными тыжднями наступили, часъ до працѣ для всѣхъ соймôвъ краєвыхъ взагалѣ дещо скупѣйше въ семъ роцѣ мусѣвъ бути вымѣреный, то для насъ за-для наведеныхъ обставинъ часъ до працѣ ставъ ся ще коротшимъ. Однакъ не сумнѣваю ся, що если бы зайшла доконечна потреба, мôгъ бы соймъ нашъ зôбрати ся ще въ пôзнѣйшихъ мѣсяцяхъ другій разъ, независимо вôдъ будучои сесіи.

О правительственныхъ предложеняхъ не годилось бы менѣ на разѣ говорити, бо не маю доси уповажненя, щобы ихъ до булавы маршалка зложити. Згадаю лишь, що першій проєктъ, выкликаный потребою вытворенія поліціи державнои въ Перемышли, має цѣль, щобы громада мѣста Перемышля, користаючи зъ урядуючихъ тамъ органôвъ, могла въ силу закона краєвого передати имъ деякй чинности зъ власного обсягу дѣланя. Я уважавъ потрѣбнымъ, якъ въ интересѣ буджету громады такъ и въ интересѣ ей мешканцѣвъ, а вконци и за-для оминеня можливыхъ непорозумѣнь, якй выходили бы зъ причины функціонованя на улицяхъ мѣста двохъ родôвъ органôвъ безпечности, пôддати свѣтлôй розвазѣ выс. палаты проєктъ, котрый увзглядняє всѣ тй интересы. Зъ горы льояльно заявляю, що яка-небудь судьба буде мого проєкту, правительство буде удержувати поліцію державну въ Перемышли, а ей органы будуть строго обмежати ся лишь до тыхъ атрибуцій, якй имъ прислугують при теперѣшнôмъ станѣ рѣчей, тожь о якôмъ-небудь вломлюваню iure caduco въ атрибуціи громады не може бути бесѣды.

Другій проєктъ намѣряє знести истнуючу по нинѣ ще при намѣстництвѣ краєву комісію для выкупна и регуляціи тягарôвъ грунтовыхъ. Та комісія була до певнои мѣры звязана зô справою индемнізаційною. Правительство намѣряло вже передъ кôлькома роками звернути ся до выс. палаты и поновити се предложенье, яке нашъ соймъ ухваливъ бувъ вже въ 1875 р., а котре лишь за-для дрôбныхъ неформальностей не одержало санкціи. Я здержувавъ ся доси зъ внесеньемъ того проєкту закона, однакъ гадаю, що теперь коли фондъ индемнізаційный уступивъ ся задля конверсіи и фондъ краєвый мусѣвъ бы поносити кошты получень зъ истнованьемъ тои комісіи, було бы на часѣ ухвалати той законъ, принятый вже всѣми иншими краями коронными. — Сей законъ вôддає юдикатуру що-до правъ сервітутовыхъ, вычисленыхъ въ патентѣ зъ 1853 р., о скôлько доси не були зголошенй, судамъ цивільнымъ, а квестію регуляціи чи выкупна, вôдтакъ квестію, чи выкупно має наступити грунтомъ або грôшми, передає сей проєктъ юдикатурѣ намѣстництва. Не потребую додавати, що та цѣла справа єсть майже академічною, бо вже зъ огляду на минувшій часъ и потребу доставленя въ квестіяхъ спôрныхъ свѣдкôвъ, котрй бы зôзнавали о станѣ фактичнôмъ въ рокахъ критичныхъ, годѣ припускати, щобы квестіи спôрнй могли появляти ся. Тожь розходить ся лишь о се, щобы зъ одного стороны ощадити фондови краєвому непотрѣбного выдатку на удержанье комісіи, а зъ другои стороны запевнити интересованымъ сторонамъ на случай, если бы появила ся яка квестія спôрна, скорочену процедуру судову а тымъ самымъ охоронити ихъ вôдъ довготревалого процесу цивільного.

Предкладаю, якъ звычайно, въ имени краєвои рады шкôльнои справозданье про станъ середныхъ и народныхъ шкôлъ за минувшій рôкъ шкôльный. Що-до шкôлъ народныхъ займає ся краєва рада шкôльна передовсѣмъ введеньемъ въ житье новыхъ плянôвъ шкôльныхъ, доставленьемъ потрѣбныхъ книжокъ, примѣненыхъ до тыхъ плянôвъ, вôдповѣдно пôдготовленыхъ учителѣвъ и наглядає, щобы гадка тыхъ плянôвъ не була схиблена, лишь розвивала ся въ напрямѣ, въ якôмъ бажає бачити ей рада шкôльна. — Недостача учителѣвъ що-разъ бôльше дає вôдчувати ся, однакъ мушу зъ радостію зазначити, що фреквенція въ семинаріяхъ зôбльшає ся, а если пропозиціи краєвои рады шкôльнои будуть увзгляднений якъ выс. палатсю такъ и п. міністромъ просвѣты, котрый певно о насъ ласкаво буде памятати, то зможемо зъ часомъ

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

III.

Моя подорожь зъ Фочи до Калиновика и зъ поворотомъ.

(Дальше.)

Мы йшли дальше. Вже було геть зъ полудня. Коли мы побачили мѣсточко Калиновикъ а на двохъ противположеныхъ горбахъ видиѣлись шатра нашои бриґады.

Ну, прецѣнь разъ знайшли своихъ! — подумавъ я и потисъ мого коня, щобы скорше дôбратись до табору.

Бриґада пôдъ командою ґенерала Далєна складала ся зъ двохъ полкôвъ: 1-ого шлеского и 75-ого ческого. Увôйшовши въ таборъ, я надыбавъ гуртъ офіцирôвъ 1-ого полку, якъ всѣ вразъ сидѣли коло ватры зô своимъ полковникомъ. Полковникъ лѣтъ близько 50, дуже симпатичный чоловѣкъ, сидѣвъ мѣжь своими офіцирами на земли и щось имъ веселого розказувавъ, бо всѣ сердечно смѣяли ся. Вôдъ того смѣху и мôй добрый гуморъ вернувъ ся, я станувъ мѣжь ними и, вклонившись на всѣ стороны, представивъ ся по артикулу.

— Здоровй пане товаришу! — каже полковникъ, — просимо близше, будь нашимъ гостемъ! Ты певно, брате, голоденъ, бо промахавъ ся не абы-якъ. За тй ласкавй слова, не посыпанй регуляміновымъ перцемъ, я дуже полюбивъ сего чоловѣка, що мôгъ менѣ бути батькомъ.

— Такъ, пане полковнику, я справдѣ голоденъ, бо вôдъ 13 годинъ нѣчого въ губѣ не мавъ.

А коли я сѣвъ, полковникъ каже:

— Скажи: щô бы ты зъѣвъ?

— Я бы зъѣвъ зупы зъ грибами, телячій котлетъ, зъ смажеными барабольками и яку леґоміну... отакъ штрудель зъ яблоками...

Полковникови моя бесѣда подобала ся. Усмѣхнувшись каже:

— Прошу дорувати, але ты запôзно прийшовъ на обѣдъ — въ нашôй реставраціи сего вже не дôстанешь... всѣ тй справы вже давно зъѣденй. Можемо тобѣ служити хиба мясными консервами та рижомъ.

Мы всѣ, що тамъ були, сердечно засмѣялись, а тымчасомъ адъютантъ приказавъ зладити менѣ консервы. Заки се було готове, полковникъ почастувавъ мене горѣвкою и циґарами. Мѣжь тыми людьми почувъ я себе свôбôднымъ, якъ мѣжь своими. Взагалѣ офіциры I-ого полку [Franz Joseph I.] були найчемнѣйшй люде, якихъ коли менѣ лучило ся бачити. Мѣжь ними бувъ тогдѣ якійсь Полякъ зъ Буковины, резервовый лѣкарь. Вôнъ менѣ сказавъ, що лѣпшого полку, почавши вôдъ полковника ажь до простого вояка, не знайде въ цѣлôй австрійскôй арміи. Сей полкъ рекрутує ся на Шлеску и складаєсь, якъ вѣдомо, зъ трехъ народностей.

Заки я зъѣвъ обѣдъ и оповѣвъ пригоды своеи подорожи, стягнувъ ся цѣлый мôй транспортъ и я пôйшовъ вôддавати, що привезъ. Менѣ не хибувавъ нѣ оденъ вôлъ — то правда, але за те зъ иншихъ рѣчей бракувало тôлько, що й тысячкою не заплатишь. Я загубивъ 400 бохонкôвъ хлѣба, 3 мѣшки чаю, 5 пакъ рубаного цукру, 7 бочокъ вина и руму.

Провіянтовый офіциръ 75-ого полку, що вôдъ мене товаръ вôдбиравъ, бувъ чоловѣкъ несимпатичный и крикливый якъ стара баба. Вôнъ лежавъ въ своѣмъ шатрѣ и заѣдно верещавъ, що консиґнація не вôдповѣдає фактичному станови. Де єсть тев? де сев? Я стою на дворѣ и слухаю, а вкôнци розсердившись кажу:

— Та вы за мене платити не будете!

— Ой зле зъ вами буде пане *господарю!* — каже до мене.

— Отъ не турбуйте ся мною, пане господарю, — кажу я, — лише замѣсть верещати тутъ, лучше вы, пане господарю, повôдганяйте вашихъ безрогъ, щобы менѣ шкоды не робили, бо за се я хиба не буду платити.

Тутъ вказавъ я на товпу его воякôвъ, що мовь круки позбѣгали ся и рвали, що попало пôдъ руки.

Той нашъ розговôръ не мило вразивъ другого провіянтового офіцира зъ 1-ого полку, що стоявъ биля мене и не мôгъ слухати, що другій офіциръ тои самои ранґи въ такій нетоварискій способѣ говорить до мене. Тожь на послѣдню мою репліку вôнъ усмѣхнувъ ся и торкнувъ мене легонько лôктемъ. Єму либонь подобало ся, що я такъ єму вôдрѣзавъ.

Вкôнци кажу я:

— Прошѣ менѣ пôдписати, що вы вôдобрали, и прошу менѣ прислати. Я буду мѣжь офіцирами 1-ого полку.

— Якъ то! вы вôдходите? що се зновъ? Менѣ бракує вино!

— Га, прийдеть ся пити тымчасомъ воду, поки друге привезуть...

Бракъ всякои товарискои ввѣчливости того чоловѣка мене трохи розсердивъ, але таки я й настрашивъ ся, що тôлько рѣчей погубило ся.

— Що менѣ теперь робити? — пытаю офіцира, що йшовъ зô мною.

— Не треба було тобѣ, товаришу, въ ночи пускати ся въ дорогу.

— Якъ не йти, коли дôставъ приказъ на письмѣ. Ось вôнъ!

— Ну, коли такъ, то ты цѣлкомъ крытый. Въ таку нôчь и самъ чортъ не годенъ впильнувати ся.

По вôдданю того, що було, я пôйшовъ зновъ до моихъ гостинныхъ товаришѣвъ. Тутъ розказавъ я подрôбно свою пригоду.

— А хто такій васъ по ночи высылавъ? — спытавъ полковникъ.

— Пôдполковникъ Н.

— Ага, знаю — сказавъ и вспокоивъ мене.

День кôнчивъ ся и адъютантъ запросивъ мене по вечери до свого шатра на нôчь. Було насъ трохъ, бо зъ адъютантомъ мешкавъ лѣкарь полковый.

Адъютантъ, поклавши на колѣнахъ якусь дошку, писавъ при малôй лямпѣ нафтовôй свои рапорты. Лѣкарь и я роздяґли ся до спання. Ледви я вкрывъ ся коцомъ, приходить до шатра ордонансъ и пытає за мною.

— Чого вамъ треба? — пытає адъютантъ ордонанса.

— Панъ оберлейтнантъ зъ ґенерального штабу казавъ, щобы той панъ заразъ прийшовъ до него.

Я вже хотѣвъ вôдозвати ся, та адъютантъ заговоривъ:

— Скажи пану оберлейтнентови, що той панъ утомленый дорогою и теперь спить. Вôнъ певно завтра рано ставить ся... Abtretten!

Ордонансъ пôйшовъ.

— А може треба було пôйти? — кажу.

— Ну, до завтра чей же свѣтъ не завалить ся. Тй панове нѣколи не набѣдять ся тôлько, що котрый зъ насъ, то й не знають, що то утома. Тажь вôнъ знавъ цѣле пополудне, що ты тутъ, а ажь пôдъ нôчь прийшла ему фантазія. А то й не близько. Заки туда зачимчикуєсь и вернешь ся, мине пôвнôчь, а ты-жь завтра маєшь передъ собою не абы-якій шматъ дороги...

Адъютантъ ставъ пильно щось писати, а я скоренько захропѣвъ. Туй за шатромъ розтаборились тй Боснаки-пôдганячѣ. Они довгенько гуторили и пôдспѣвували пôдъ носомъ якоись сербскои пѣснѣ, подôбнои до нашихъ спѣванокъ-колысанокъ. Арію спѣвану пôвголосомъ тямлю до нинѣ.

Збудившись другого дня раненько, я насамперед пôйшовъ до того ґенеральштеблера, що по мене зъ вечера присылавъ. Теперь менѣ

достатчити стôлько и такихъ учителѣвъ, якихъ край и населенье маѥ право вôдъ насъ домагати ся. — Въ справахъ шкôлъ середныхъ трудить ся рада шкôльна дальше систематично и вытревало якъ въ напрямѣ педаґоґічномъ и дидактичномъ, такъ и въ напрямѣ выховання Рада шкôльна не спускаѥ зъ очей нѣ на хвилину обовязкôвъ, якѣ на нѣй тяжать та вôдкликуѥсь лишь до суспôльности и родины о вытревалу помôчь, оперту на довѣрю и щирости. Въ тôмъ вôддѣлѣ числить рада шкôльна бôльше анѣжь въ инших, на сильну пôдпору п. міністра просвѣты, бо квестія будинкôвъ ґімназіяльныхъ стаѥ ся щоразъ бôльше пекучою, а хочь нашѣ громады мѣскѣ заявляють много пôдъ тымъ взглядомъ жертволюбности, то на жаль не завсѣгды средства матеріяльнѣ вôдповѣдають намѣрамъ и длятого тутъ дуже обильна помôчь державы необходима и мусить бути скора. Два разы ухвалювана резолюція соймова въ справѣ умундурованя молодежи шкôльнои стала увзгляднена послѣдными днями — и за се най буде менѣ вôльно въ имени рады шкôльнои зложити подяку Є. Е. п. міністрови просвѣты. — Справа шкôлъ фаховыхъ мусить бути доконче управильнена въ найблизшôй будучности. Не хочу займати выс. Палаты довше тою квестіею, бо се не дасть ся представити кôлькома словами, а гадаю, що буду мати нагоду высказати свою гадку у вôдповѣднôмъ часѣ.

Позичка пропінаційна амортизуѥ ся нормально, фондъ резервовый росте выносить теперь разомъ зъ зелѣзнымъ по-надъ 9 міліонôвъ, арендаторы выплачують ся досыть правильно, рôчный чинш за аренду выносить 3 540.000 зр., а залеглости до кôнця року минувшого выносять 20.000 зр., если-жь вôдчислимо залеглôсть послѣдного чвертьроку, то выносять они 9.000 зр. Управненѣ мають ще вôдобрати около 350.000 зр. въ готôвцѣ а 580.000 зр. въ облїґаціяхъ.

На жаль, не оббйшло ся и минувшого року безъ дуже дôймаючихъ нещасть и шкôдъ въ нашôмъ краю. Правительство вже два разы асиґнувало значнѣйшѣ квоты для поданя помочи потерпѣвшимъ; зъ тыхъ квотъ першу выдано вже въ осени, другу маѥмо до розпорядимости на весну; не сумнѣваю ся, що выс. палата ухвалить до диспозиціи выдѣлу краевого на ту саму цѣль фонды, а тою цѣлею буде не нагородженье, хочь бы лишь въ малôй частинѣ, зазнанон шкоды, але улекшенье проживленя тамъ, де хибуѥ всякихъ припасôвъ и зарôбкôвъ, або допоможенье до засѣву, де бы се не було можливе власными силами. Я не маю намѣру легковажити собѣ нещасть, якѣ навѣщають рôльникôвъ послѣдными часами, знаю основно нужденнѣ вôдносаны въ многихъ околицяхъ краю, лишь бажаю, щобы выс. палата, разомъ зô мною, не прикладала нишого значѣня до тыхъ роздаваныхъ, чи то зъ фондôвъ державныхъ, чи краевыхъ запомогъ, анѣжь се, якѣ они дѣйстно можуть мати и щобы мы спôльно всѣ нашѣ силы интелектуальнѣ матеріяльнѣ и моральнѣ обертали на пôддвигненье, помимо нещасть, а безъ запомогъ, бо не туды дорога до лѣпшои долѣ. Запомога, се на жаль необходиме лихо, розходить ся лишь о се, щобы зробити ѥи лихомъ можливо малымъ и обмежити до дѣйстнои конечности. Пôсля моѥи гадки, успѣшнѣйшою помочію ѥсть фактъ, що въ послѣдныхъ пяти рокахъ, по-за всѣми субвенціями, на будову дорôгъ асиґноваными зъ тыхъ фондôвъ запомоговыхъ для доставленя населеню зарôбку, выбудувало правительство зъ фондôвъ державныхъ 134 кільометрôвъ дорôгъ мурованыхъ, крôмъ того субвенціонувало зъ фондôвъ державныхъ будову 36 дорôгъ и мостôвъ краевыхъ, повѣтовыхъ и громадскихъ, поставило неистнуючѣ доси комунікаціи мостовѣ на рѣкахъ: Сянѣ, Днѣстрѣ и Свѣчи, разомъ пять мостôвъ, та уреґулювало около 140 кільометрôвъ рѣкъ, рôвно-жь выконало 19 перекопôвъ довготы около десяти кільометрôвъ, выдаючи на те все за тыхъ пять лѣтъ квоту 4 міліонôвъ зр. До тыхъ цифръ не вчисляю коштôвъ удержаня всѣхъ истнуючихъ дорôгъ державныхъ и давнѣйшихъ реґуляцій водныхъ.

Що нещастье елѣментарне було значне, доказомъ, що податкôвъ реальныхъ, с. ѥ. грунтовыхъ и домовыхъ, вплынуло въ першихъ одинацяти мѣсяцяхъ минувшого року о — 199 349 зр. менше анѣжь въ тôй самôй періодѣ попередного року, а о 318.127 зр. менше вôдъ прелімінаря.

Вôдписано-жь вже дотеперь податку грунтового 1,237.775 зр. Що старано ся робити всѣ полекшѣ пôдъ взглядомъ формальнымъ, доказують цифры, бо на 5.011 выпадкôвъ вôдкинено лишь 271 подань за-для спôзненя. Я навѣвъ повысшѣ цифры въ вôдповѣдь на неисхопимѣ закиды, котрѣ виправдѣ не безпосередно, але манôвцями доходили до мене, и я бажавъ бы при тôй нагодѣ сказати ще кôлька слôвъ о тôй справѣ. Здаѥсь менѣ, що не було бы може вказане кидати мѣжь масы якѣсь близше неозначенѣ окліки, що власти скарбовѣ за-надто стягають податки, або що належить старати ся о здержанье того стяганя, або остаточно, що п. міністеръ Фінансôвъ поручивъ, щобы податкôвъ не стягати, або щобы стягати ихъ осторожно. Звольте повѣрити менѣ, поважанѣ панове, що всѣ гутôрки о якôйсь податковôй шрубѣ, котру перекручуѥсь систематично безъ вырозумѣня и не увзглядняючи фактичного стану, суть неосновнѣ. Що трафляють ся певнѣ утяжливости выплываючѣ зъ законôвъ и приписôвъ, не дасть ся заперечити, але чи можна вôдъ доброи або стараючои ся бути доброю адміністрациі жадати, щобы тыхъ приписôвъ длятого не выповняла; чи туды маѥ вести дорога до зменшеня тыхъ утяжливостей? — Такожь не дасть ся заперечити, що въ такъ великôй машинѣ адміністраційнôй, якою ѥсть адміністрація скарбова въ Галичинѣ и супротивъ факту, що переважный кругъ дѣланя тои адміністрациі не може бути популярнымъ, годѣ устеречись, щобы поодинокѣ колѣсцята не скрипѣли, щобы поодинокѣ низшѣ орґаны не хибили деколи въ своихъ обовязкахъ и щобы въ наслѣдокъ того не дѣяло ся, або не стало ся щось, що певно не лежало въ системѣ, а пôдъ нѣякою засторогою не лежало въ интенціи скарбовои адміністрациі. Але чи ѥ вказане, щобы въ наслѣдокъ того старати ся и упоминатись о якѣсь необмежено ґенеральнѣ систованя, стяганя або о вôдписаня по-за тѣ, на котрѣ призволяѥ законъ? Думаю, що выс. палата згодить ся зô мною, що се невластивый способъ вказувати на якусь фактичну кривду, що се невластиве средство, щобы запобѣгти подôбнымъ невластивостямъ.

Выс. палата зволить приймити вôдъ мене торжественне и рѣшуче запевненье, що адміністрація скарбова нѣякихъ поручень, маючихъ на цѣли когось кривдити, секувати або обтяжувати податками по-надъ тѣ, котрѣ законы приписують, не выдавала и не выдаѥ, а кожде достережене надужитье, поповнене низшими орґанами скарбовыми и кожде умотивоване зажаленье ѣй представлене, зъ енерґіею, безсторонностію и прихильностію для пошкодованыхъ буде слѣдити, доходити и выкорѣнювати.

Здавалось менѣ, що буде найвôдповѣднѣйше, щобы зъ того мѣсця и въ тôй выс. палатѣ упали тѣ слова, котрѣ мають на метѣ спинити певнѣ неозначенѣ, ходячѣ мѣжь нами гутôрки; слова, котрѣ бы дальше випровадили квестію якъ пôдъ взглядомъ мериторичнымъ, такъ и формальнымъ, на властиву дорогу, а вкôнци, щобы высказанѣ мною слова змогли бути доказомъ, що та адміністрація скарбова, о котрôй я говоривъ, не може бути ворожою краеви и его мешканцямъ.

Я порушивъ передъ выс. палатою справы кôлькохъ вôддѣлôвъ адміністрациі и старавъ ся зложити образъ будь того, що робимо, будь въ якôмъ дусѣ працюѥмо. Статутъ краевый не вкладаѥ на мене того обовязку, але не менше радо вôдъ першого року мого урядованя пôдаю ся тому обовязкови, котрый я сотворивъ самъ собѣ зъ повною свѣдомостію того, що роблю То сталось у мене потребою серця и розуму, бо бажаю вôдповѣдати передъ соймомъ краевымъ за все, що я вчинивъ на моѣмъ становищи, зможу вчинити, або не зъумѣю довершити. Тыхъ кôлька послѣдныхъ слôвъ зволить выс. палата приймити яко означенье моихъ змаганъ, зъ якими, панове, намѣряю товаришити вашôй працѣ.

Вчера вôдбулось засѣданье соймового кола польского, щобы выбрати президію кола по п. Яворскôмъ, котрый зложивъ яко міністеръ провôдъ. Гадки подѣленѣ що-до тои справы. бо одни послы хотѣли бы, щобы президія кола соймового и кола вѣденьского була въ одныхъ и тыхъ самыхъ рукахъ, а другѣ не подѣляють тои гадки, вказуючи, що разъ презесомъ кола соймового бувъ д-ръ Маєръ а презесомъ вѣденьского кола бувъ Грохольскій. Кандидатами до тои гôдности суть: Залескій, кн. Ад. Сапѣга, кн. Юр. Чарторыйскій, ґр. Ив. Тарновскій и Авг. Горайскій. Вчера не прийшло до выбору президіи а провізорично президувавъ п. Горайскій.

На тôмъ засѣданю выбрано т. зв. комісію-матку (комісію, що укладаѥ и одобряѥ складъ всѣхъ инших комісій). При выборѣ поминено майже цѣлкомъ послôвъ лѣвицѣ соймовои.

Справы краєвѣ.

[Пôдвысшенье платнѣ фаховымъ учителямъ въ Сокали и признанье емеритуръ и дарôвъ народнымъ учителямъ та вдовамъ по учителяхъ.]

На послѣднôй своѣй сесіи передавъ соймъ петиціи емеритованыхъ учителѣвъ и вдôвъ по учителяхъ о удѣленье або пôдвысшенье емеритуры, взглядно даръ зъ ласки — выдѣлови краевому до розслѣду въ порозумѣню зъ краевою радою шкôльною и предложеня соймови вôдповѣдныхъ внесень. Отже выдѣлъ краевый рѣшивъ предложити внесеня, щобы соймъ:

1. Признавъ зъ краевого фонду шкôльного, почавши вôдъ 1 сѣчня 1894 р. сталу досмертну запомогу зъ ласки: Михайлови Кобринови, бувшому учителеви тымчасовому, рôчно 120 зр.; Маріи Домбровскôй, вдовѣ по тымчасовôмъ учители, рôчно 70 зр.; Розаліи Панекъ, вдовѣ, рôчно 50 зр.

2. Вôдтакъ щобы соймъ давъ кр. радѣ шкôльнôй право почислити Данилови Шевчукови на выпадокъ перенесеня въ сталый станъ спочинку, его лѣта службы вôдъ 14 липня 1866 р т. ѥ вôдъ хвилѣ одержаня кваліфікаціи на молодшого учителя.

3. Вкôнци, щобы соймъ признавъ зъ краевого фонду шкôльного запомогу вдовамъ по учителяхъ: Людвицѣ Завадскôй 40 зр., Клементинѣ Пицикъ 30 зр., Юліи Форостиновôй 50 зр.. Йосифѣ Балей 50 зр., Гальшцѣ Здановичевôй 40 зр., Йосифѣ Ярошь 40 зр., Феліціи Махальскôй 30 зр., Емілии Балицкôй 40 зр., Альбинѣ Сѣчньскôй 40 зр., Олімпіи Рубаховôй 50 зр., и Броніславѣ Якимовскôй 30 зр.; сиротѣ по учителю Кирилѣ Площуку 50 зр., вкôнци бувшимъ учителямъ народнымъ: Миколѣ Стеткевичеви 30 зр., Климови Ґабріельови 30 зр.; Петрови Кочиндикови 30 зр., Иванови Цѣханьскому 50 зр. и Антонови Фридрихови 60 зр.

Такожь виносить выдѣлъ краевый, щобы надъ петиціями емер. учителя Ивана Ступницкого и вдôвъ Теофілѣ Проскурницкои и Каролины Петрашкевичевои соймъ перейшовъ до порядку дневного.

Крôмъ повысшихъ петицій предкладаѥ выдѣлъ краевый соймови справозданье о просьбахъ бувшихъ ученицъ выховуючого закладу теперь 76-лѣтнои Агнишки Ялбжиковскои въ Подгужу о вызначенье ѣй сталои запомоги зъ фонду краевого за ѥи заслуги на поли педаґоґічномъ. Рѣшено признати ѣй 120 зр.

Въ окремôмъ справозданю говорить выдѣлъ краевый о потребѣ пôдвысшеня платнѣ учителѣвъ столярства и токарства, рисункôвъ и сницерства при школѣ выдѣловôй въ Сокали, до такои высоты, якъ платня инших учителѣвъ. Значить: учитель столярства и токарства мавъ бы дôставати замѣсть 400 зр. 700 зр., а учителѣ рисункôвъ и сницерства замѣсть 600 зр. такожь 700 зр. рôчно.

Дописи „Дѣла”

Зъ Городка.

[Выборы до городецкои рады повѣтовои.]

Въ наслѣдокъ розпорядку намѣстництва розписанѣ въ нашôмъ повѣтѣ новѣ выборы до рады повѣтовои въ Городку на дни 15 сѣчня 1894 р. зъ меншихъ посѣлостей, 17-ого сѣчня зъ мѣстъ, а 19-ого сѣчня зъ бôльшихъ посѣлостей — по розвязаню выбранои передъ двома роками рады повѣтовои, котра дотеперь не могла уконституувати ся по причинѣ закулісовыхъ интриґъ вплывовыхъ матадорôвъ повѣтовыхъ.

Не буду тутъ розписувати ся подрôбно, якѣ обставины були причиною неуконституованя тои мертво-народженои дитины, скажу лишь коротко для выведеня почтеныхъ читателѣвъ зъ цѣкавости, що тыми матадорами були пп.: Н. бувшій маршалокъ повѣтовый, и Бр. кандидуючій всѣми силами о тую-жь посаду въ „польскôмъ бецирку“. Тутъ мимоходомъ зазначити мушу, що бувшій маршалокъ, п. Н. въ тôмъ случаю не старавъ ся о удержанье себе на дальше на тôмъ почестнôмъ становищи, але хотѣвъ ниби-бы въ спадщинѣ лишити ся достоиньство свому единородному сынови С. Н. Не хочемо вже нинѣ зъ горы преюдикувати о тôмъ, котрый зъ тыхъ двохъ кандидатôвъ бувъ бы способнѣйшимъ до веденя такъ важныхъ дѣлъ повѣтовыхъ а зъ другои стороны бôльше прихильнымъ для справы руского народу, котрый въ нашôмъ повѣтѣ становить по-надъ двѣ третины всего населеня, лишь позволимо собѣ описати въ-коротцѣ хôдъ акціи передвыборчои зъ найновѣйшого часу.

На дни 10 грудня розбславъ п. Кароль Вишневскій, властитель Добрянъ, ось таке „*Zaproszenie:* Na poufne posiedzenie celem ukonstytuowania komitetu — do przeprowadzić się mających wyborów Rady powiatowej Grodeckiej — ze wszystkich trzech kuryj — które się odbędzie dnia 16 b. m. o godzinie 10 przed południem w sali Rady powiatowei. Wstęp tylko za okazaniem niniejszego zaproszenia [sic!].“

Запрошеня тѣ розсылавъ по части [а именно до властителѣвъ бôльшихъ пôсѣлостей и до декотрыхъ священикôвъ] самъ п. К. Вишневскій, а до 15 вôйтôвъ ц. к. нотарь Генце [бувшій широко звѣстный бурмістръ городецкій, званый въ своѣмъ часѣ „królikiem grodeckim“] пôсля свого добромнѣня.

Поминаючи участникôвъ бôльшои посѣлости, изъ священикôвъ були запрошенѣ [о скôлько намъ вѣдомо] слѣдуючѣ Вп. оо.: Кульматицкій, бувшій деканъ и парохъ городецкій, Пясецкій теперѣшный завѣдатель деканату и парохъ Вишенки великои, Струмѣньскій изъ Ставчанъ, Стрѣльбицкій зъ Янова, Черепашиньскій зъ Кирницѣ и Ґелитовичь зъ Любѣня. Зъ выимкою о. Пясецкого всѣ прочѣ запрошенѣ священики явили ся въ комплетѣ, хотяй пôзнѣйше того дуже жалували, бо пересвѣдчили ся, що цѣла акція була зъ горы укартована и на ихъ гадку нѣхто навѣть не зважавъ.

Вôйты запрошенѣ черезъ п. Генцого, явили ся тоже въ комплетѣ, однакожь не длятого, мовь-бы имъ справа добра повѣту и громадъ лежала на серци, а лишь на то, щобы потакувати головами на все, що имъ зъ горы подиктовано. На доказъ того наведу лишь одинъ примѣръ. Коли именно приступлено до выбору членôвъ комітету передвыборчого зъ меншихъ посѣлостей, були два внесеня. Одно, щобы зъ кождои изъ трехъ курій выбрати по чотирохъ членôвъ, а друге о много справедливѣйше, щобы выбирати комітетовыхъ розмѣрно до числа членôвъ рады повѣтовои зъ поодинокихъ курій. А що въ Городку бôльша посѣлôсть выбирае 8 членôвъ, мѣста Городокъ и Янôвъ разомъ 6, а менчѣ посѣлости 12 членôвъ, тожь предкладано пропорцію 4, 3 и 6 — однакожь се внесенье, хотяй очевидно було вымѣрене въ хосенъ меншихъ посѣлостей, власне черезъ голосованье противъ него слѣпо повинуючихъ ся сервилістôвъ-вôйтôвъ упало, бо крôмъ присутныхъ священикôвъ и внескодавця п. Н. всѣ прочѣ участники голосували противъ него. Коли-жь одинъ священикъ противъ такого несправедливого поступованя и скривдженя меншои посѣлости пôднѣсъ протестъ, сказано ему: „Przecież chłopi sami tak chcieli a volenti non fit injuria..“

Дало бы ся о тôмъ славнôмъ „poufnem posiedzeniu“ ще много написати, однакожь не хотячи сею нашою повѣтовою справою спеціяльно насъ дотыкаючою за богато мѣсця въ Вашôй почтенній часописи забирати, выскажу лишь коротко результатъ выбору сего комітету, котрому опôсля строго на совѣсть покладено обовязокъ — всѣми силами старати ся, щобы выборы выпали „po myśli poufnego posiedzenia“. Однакъ найхарактеристичнѣйше ѥсть то монструмъ, що выйшовшѣ участники по замкненю „posiedzenia“ оденъ другого допытували ся: „w jakiej myśli te wybory mają być przeprowadzone“? — но кождый на се лишь плечима здвигавъ.

На закôнченье одно лишь зъ натискомъ пôдносимо, що якъ бы на глумъ до сего комітету не выбрано анѣ одного священика, бо, поминаючи бôльшѣ посѣлости и мѣста, наведу лишь имена чотирохъ комітетовыхъ зъ меншихъ посѣлостей, а тіи суть: Меріянъ Вільгельмъ Нѣмець зъ Бурґталю [въ недавнôмъ часѣ засуспендованый зъ вôйтôвства за всякѣ „сдѣлки“]; Ґеоргъ Шеръ також Нѣмець-колоністъ; Міхалъ Климчакъ, вôйтъ зъ Баргатова; четвертымъ членомъ выбраный взагалѣ и всѣми высоко поважаный и щирый патріотъ рускій п. Герасимовичь, ц. к. начальникъ суду зъ Янова, и той выбôръ приняли всѣ, а особливо присутнѣ рускѣ священики зъ найбôльшимъ вдоволеньемъ, однакъ на жаль и тая радôсть коротенько тревала, бо заразъ по замкненю „posiedzenia“ заявивъ о. Стр. зъ Янова, що зъ уповажненя п. Герасимовича, подае до загальнои вѣдомости, що п. Герасимовичь анѣ въ акціи передвыборчôй нѣякои участи брати не буде, анѣ навѣть въ случаю выбору мандату не прийме.

Се подаѥмо до вѣдомости почтеныхъ собратій якъ також всѣхъ Русинôвъ-выборцѣвъ городецкого повѣта, щобы знали, якого складу будучои рады повѣтовои мають сподѣвати ся, если й дальше такъ рôвнодушно якъ дотеперь цѣлôй акціи передвыборчôй приглядати ся будуть.

Выбраный комітетъ польскій вôдбувъ засѣданье въ Городку въ дни 31 грудня, но яку тамъ листу кандидатôвъ уложено, годѣ довѣдатись, бо всьо тримае ся въ найбôльшôй тайнѣ.

Въ послѣднôй хвили довѣдуемо ся, що й наша Русь пробудила ся зъ своѣи традиційнои дрѣмоты та на день 9 н. ст. сѣчня скликано передвыборчѣ зборины до Янова, де уложить ся листа кандидатôвъ зъ курій селяньскои.

X.

достатчити стôлько и такихъ учителѣвъ, якихъ край и населенье маѥ право вôдъ насъ домагати ся. — Въ справахъ шкôлъ середныхъ трудить ся рада шкôльна дальше систематично и вытревало якъ въ напрямѣ педаґоґічномъ и дидактичномъ, такъ и въ напрямѣ выховання Рада шкôльна не спускаѥ зъ очей нѣ на хвилину обовязкôвъ, якѣ на нѣй тяжать та вôдкликуѥсь лишь до суспôльности и родины о вытревалу помôчь, оперту на довѣрю и щирости. Въ тôмъ вôддѣлѣ числить рада шкôльна бôльше анѣжь въ инших, на сильну пôдпору п. міністра просвѣты, бо квестія будинкôвъ ґімназіяльныхъ стаѥ ся щоразъ бôльше пекучою, а хочь нашѣ громады мѣскѣ заявляють много пôдъ тымъ взглядомъ жертволюбности, то на жаль не завсѣгды средства матеріяльнѣ вôдповѣдають намѣрамъ и длятого тутъ дуже обильна помôчь державы необходима и мусить бути скора. Два разы ухвалювана резолюція соймова въ справѣ умундурованя молодежи шкôльнои стала увзгляднена послѣдными днями — и за се най буде менѣ вôльно въ имени рады шкôльнои зложити подяку Є. Е. п. міністрови просвѣты. — Справа шкôлъ фаховыхъ мусить бути доконче управильнена въ найблизшôй будучности. Не хочу займати выс. Палаты довше тою квестіею, бо се не дасть ся представити кôлькома словами, а гадаю, що буду мати нагоду высказати свою гадку у вôдповѣднôмъ часѣ.

Позичка пропінаційна амортизуѥ ся нормально, фондъ резервовый росте выносить теперь разомъ зъ зелѣзнымъ по-надъ 9 міліонôвъ, арендаторы выплачують ся досыть правильно, рôчный чинш за аренду выносить 3 540.000 зр., а залеглости до кôнця року минувшого выносять 20.000 зр., если-жь вôдчислимо залеглôсть послѣдного чвертьроку, то выносять они 9.000 зр. Управненѣ мають ще вôдобрати около 350.000 зр. въ готôвцѣ а 580.000 зр. въ облїґаціяхъ.

На жаль, не оббйшло ся и минувшого року безъ дуже дôймаючихъ нещасть и шкôдъ въ нашôмъ краю. Правительство вже два разы асиґнувало значнѣйшѣ квоты для поданя помочи потерпѣвшимъ; зъ тыхъ квотъ першу выдано вже въ осени, другу маѥмо до розпорядимости на весну; не сумнѣваю ся, що выс. палата ухвалить до диспозиціи выдѣлу краевого на ту саму цѣль фонды, а тою цѣлею буде не нагородженье, хочь бы лишь въ малôй частинѣ, зазнанон шкоды, але улекшенье проживленя тамъ, де хибуѥ всякихъ припасôвъ и зарôбкôвъ, або допоможенье до засѣву, де бы се не було можливе власными силами. Я не маю намѣру легковажити собѣ нещасть, якѣ навѣщають рôльникôвъ послѣдными часами, знаю основно нужденнѣ вôдносаны въ многихъ околицяхъ краю, лишь бажаю, щобы выс. палата, разомъ зô мною, не прикладала нишого значѣня до тыхъ роздаваныхъ, чи то зъ фондôвъ державныхъ, чи краевыхъ запомогъ, анѣжь се, якѣ они дѣйстно можуть мати и щобы мы спôльно всѣ нашѣ силы интелектуальнѣ матеріяльнѣ и моральнѣ обертали на пôддвигненье, помимо нещасть, а безъ запомогъ, бо не туды дорога до лѣпшои долѣ. Запомога, се на жаль необходиме лихо, розходить ся лишь о се, щобы зробити ѥи лихомъ можливо малымъ и обмежити до дѣйстнои конечности. Пôсля моѥи гадки, успѣшнѣйшою помочію ѥсть фактъ, що въ послѣдныхъ пяти рокахъ, по-за всѣми субвенціями, на будову дорôгъ асиґноваными зъ тыхъ фондôвъ запомоговыхъ для доставленя населеню зарôбку, выбудувало правительство зъ фондôвъ державныхъ 134 кільометрôвъ дорôгъ мурованыхъ, крôмъ того субвенціонувало зъ фондôвъ державныхъ будову 36 дорôгъ и мостôвъ краевыхъ, повѣтовыхъ и громадскихъ, поставило неистнуючѣ доси комунікаціи мостовѣ на рѣкахъ: Сянѣ, Днѣстрѣ и Свѣчи, разомъ пять мостôвъ, та уреґулювало около 140 кільометрôвъ рѣкъ, рôвно-жь выконало 19 перекопôвъ довготы около десяти кільометрôвъ, выдаючи на те все за тыхъ пять лѣтъ квоту 4 міліонôвъ зр. До тыхъ цифръ не вчисляю коштôвъ удержаня всѣхъ истнуючихъ дорôгъ державныхъ и давнѣйшихъ реґуляцій водныхъ.

Що нещастье елѣментарне було значне, доказомъ, що податкôвъ реальныхъ, с. ѥ. грунтовыхъ и домовыхъ, вплынуло въ першихъ одинацяти мѣсяцяхъ минувшого року о — 199 349 зр. менше анѣжь въ тôй самôй періодѣ попередного року, а о 318.127 зр. менше вôдъ прелімінаря.

Вôдписано-жь вже дотеперь податку грунтового 1,237.775 зр. Що старано ся робити всѣ полекшѣ пôдъ взглядомъ формальнымъ, доказують цифры, бо на 5.011 выпадкôвъ вôдкинено лишь 271 подань за-для спôзненя. Я навѣвъ повысшѣ цифры въ вôдповѣдь на неисхопимѣ закиды, котрѣ виправдѣ не безпосередно, але манôвцями доходили до мене, и я бажавъ бы при тôй нагодѣ сказати ще кôлька слôвъ о тôй справѣ. Здаѥсь менѣ, що не було бы може вказане кидати мѣжь масы якѣсь близше неозначенѣ окліки, що власти скарбовѣ за-надто стягають податки, або що належить старати ся о здержанье того стяганя, або остаточно, що п. міністеръ Фінансôвъ поручивъ, щобы податкôвъ не стягати, або щобы стягати ихъ осторожно. Звольте повѣрити менѣ, поважанѣ панове, що всѣ гутôрки о якôйсь податковôй шрубѣ, котру перекручуѥсь систематично безъ вырозумѣня и не увзглядняючи фактичного стану, суть неосновнѣ. Що трафляють ся певнѣ утяжливости выплываючѣ зъ законôвъ и приписôвъ, не дасть ся заперечити, але чи можна вôдъ доброи або стараючои ся бути доброю адміністрациі жадати, щобы тыхъ приписôвъ длятого не выповняла; чи туды маѥ вести дорога до зменшеня тыхъ утяжливостей? — Такожь не дасть ся заперечити, що въ такъ великôй машинѣ адміністраційнôй, якою ѥсть адміністрація скарбова въ Галичинѣ и супротивъ факту, що переважный кругъ дѣланя тои адміністрациі не може бути популярнымъ, годѣ устеречись, щобы поодинокѣ колѣсцята не скрипѣли, щобы поодинокѣ низшѣ орґаны не хибили деколи въ своихъ обовязкахъ и щобы въ наслѣдокъ того не дѣяло ся, або не стало ся щось, що певно не лежало въ системѣ, а пôдъ нѣякою засторогою не лежало въ интенціи скарбовои адміністрациі. Але чи ѥ вказане, щобы въ наслѣдокъ того старати ся и упоминатись о якѣсь необмежено ґенеральнѣ систованя, стяганя або о вôдписаня по-за тѣ, на котрѣ призволяѥ законъ? Думаю, що выс. палата згодить ся зô мною, що се невластивый способъ вказувати на якусь фактичну кривду, що се невластиве средство, щобы запобѣгти подôбнымъ невластивостямъ.

Выс. палата зволить приймити вôдъ мене торжественне и рѣшуче запевненье, що адміністрація скарбова нѣякихъ поручень, маючихъ на цѣли когось кривдити, секувати або обтяжувати податками по-надъ тѣ, котрѣ законы приписують, не выдавала и не выдаѥ, а кожде достережене надужитье, поповнене низшими орґанами скарбовыми и кожде умотивоване зажаленье ѣй представлене, зъ енерґіею, безсторонностію и прихильностію для пошкодованыхъ буде слѣдити, доходити и выкорѣнювати.

Здавалось менѣ, що буде найвôдповѣднѣйше, щобы зъ того мѣсця и въ тôй выс. палатѣ упали тѣ слова, котрѣ мають на метѣ спинити певнѣ неозначенѣ, ходячѣ мѣжь нами гутôрки; слова, котрѣ бы дальше випровадили квестію якъ пôдъ взглядомъ мериторичнымъ, такъ и формальнымъ, на властиву дорогу, а вкôнци, щобы высказанѣ мною слова змогли бути доказомъ, що та адміністрація скарбова, о котрôй я говоривъ, не може бути ворожою краеви и его мешканцямъ.

Я порушивъ передъ выс. палатою справы кôлькохъ вôддѣлôвъ адміністрациі и старавъ ся зложити образъ будь того, що робимо, будь въ якôмъ дусѣ працюѥмо. Статутъ краевый не вкладаѥ на мене того обовязку, але не менше радо вôдъ першого року мого урядованя пôдаю ся тому обовязкови, котрый я сотворивъ самъ собѣ зъ повною свѣдомостію того, що роблю То сталось у мене потребою серця и розуму, бо бажаю вôдповѣдати передъ соймомъ краевымъ за все, що я вчинивъ на моѣмъ становищи, зможу вчинити, або не зъумѣю довершити. Тыхъ кôлька послѣдныхъ слôвъ зволить выс. палата приймити яко означенье моихъ змаганъ, зъ якими, панове, намѣряю товаришити вашôй працѣ.

Вчера вôдбулось засѣданье соймового кола польского, щобы выбрати президію кола по п. Яворскôмъ, котрый зложивъ яко міністеръ провôдъ. Гадки подѣленѣ що-до тои справы. бо одни послы хотѣли бы, щобы президія кола соймового и кола вѣденьского була въ одныхъ и тыхъ самыхъ рукахъ, а другѣ не подѣляють тои гадки, вказуючи, що разъ презесомъ кола соймового бувъ д-ръ Маєръ а презесомъ вѣденьского кола бувъ Грохольскій. Кандидатами до тои гôдности суть: Залескій, кн. Ад. Сапѣга, кн. Юр. Чарторыйскій, ґр. Ив. Тарновскій и Авг. Горайскій. Вчера не прийшло до выбору президіи а провізорично президувавъ п. Горайскій.

На тôмъ засѣданю выбрано т. зв. комісію-матку (комісію, що укладаѥ и одобряѥ складъ всѣхъ инших комісій). При выборѣ поминено майже цѣлкомъ послôвъ лѣвицѣ соймовои.

Справы краєвѣ.

[Пôдвысшенье платнѣ фаховымъ учителямъ въ Сокали и признанье емеритуръ и дарôвъ народнымъ учителямъ та вдовамъ по учителяхъ.]

На послѣднôй своѣй сесіи передавъ соймъ петиціи емеритованыхъ учителѣвъ и вдôвъ по учителяхъ о удѣленье або пôдвысшенье емеритуры, взглядно даръ зъ ласки — выдѣлови краевому до розслѣду въ порозумѣню зъ краевою радою шкôльною и предложеня соймови вôдповѣдныхъ внесень. Отже выдѣлъ краевый рѣшивъ предложити внесеня, щобы соймъ:

1. Признавъ зъ краевого фонду шкôльного, почавши вôдъ 1 сѣчня 1894 р. сталу досмертну запомогу зъ ласки: Михайлови Кобринови, бувшому учителеви тымчасовому, рôчно 120 зр.; Маріи Домбровскôй, вдовѣ по тымчасовôмъ учители, рôчно 70 зр.; Розаліи Панекъ, вдовѣ, рôчно 50 зр.

2. Вôдтакъ щобы соймъ давъ кр. радѣ шкôльнôй право почислити Данилови Шевчукови на выпадокъ перенесеня въ сталый станъ спочинку, его лѣта службы вôдъ 14 липня 1866 р т. ѥ вôдъ хвилѣ одержаня кваліфікаціи на молодшого учителя.

3. Вкôнци, щобы соймъ признавъ зъ краевого фонду шкôльного запомогу вдовамъ по учителяхъ: Людвицѣ Завадскôй 40 зр., Клементинѣ Пицикъ 30 зр., Юліи Форостиновôй 50 зр.. Йосифѣ Балей 50 зр., Гальшцѣ Здановичевôй 40 зр., Йосифѣ Ярошь 40 зр., Феліціи Махальскôй 30 зр., Емілии Балицкôй 40 зр., Альбинѣ Сѣчньскôй 40 зр., Олімпіи Рубаховôй 50 зр., и Броніславѣ Якимовскôй 30 зр.; сиротѣ по учителю Кирилѣ Площуку 50 зр., вкôнци бувшимъ учителямъ народнымъ: Миколѣ Стеткевичеви 30 зр., Климови Ґабріельови 30 зр.; Петрови Кочиндикови 30 зр., Иванови Цѣханьскому 50 зр. и Антонови Фридрихови 60 зр.

Такожь виносить выдѣлъ краевый, щобы надъ петиціями емер. учителя Ивана Ступницкого и вдôвъ Теофілѣ Проскурницкои и Каролины Петрашкевичевои соймъ перейшовъ до порядку дневного.

Крôмъ повысшихъ петицій предкладаѥ выдѣлъ краевый соймови справозданье о просьбахъ бувшихъ ученицъ выховуючого закладу теперь 76-лѣтнои Агнишки Ялбжиковскои въ Подгужу о вызначенье ѣй сталои запомоги зъ фонду краевого за ѥи заслуги на поли педаґоґічномъ. Рѣшено признати ѣй 120 зр.

Въ окремôмъ справозданю говорить выдѣлъ краевый о потребѣ пôдвысшеня платнѣ учителѣвъ столярства и токарства, рисункôвъ и сницерства при школѣ выдѣловôй въ Сокали, до такои высоты, якъ платня инших учителѣвъ. Значить: учитель столярства и токарства мавъ бы дôставати замѣсть 400 зр. 700 зр., а учителѣ рисункôвъ и сницерства замѣсть 600 зр. такожь 700 зр. рôчно.

Дописи „Дѣла”

Зъ Городка.

[Выборы до городецкои рады повѣтовои.]

Въ наслѣдокъ розпорядку намѣстництва розписанѣ въ нашôмъ повѣтѣ новѣ выборы до рады повѣтовои въ Городку на дни 15 сѣчня 1894 р. зъ меншихъ посѣлостей, 17-ого сѣчня зъ мѣстъ, а 19-ого сѣчня зъ бôльшихъ посѣлостей — по розвязаню выбранои передъ двома роками рады повѣтовои, котра дотеперь не могла уконституувати ся по причинѣ закулісовыхъ интриґъ вплывовыхъ матадорôвъ повѣтовыхъ.

Не буду тутъ розписувати ся подрôбно, якѣ обставины були причиною неуконституованя тои мертво-народженои дитины, скажу лишь коротко для выведеня почтеныхъ читателѣвъ зъ цѣкавости, що тыми матадорами були пп.: Н. бувшій маршалокъ повѣтовый, и Бр. кандидуючій всѣми силами о тую-жь посаду въ „польскôмъ бецирку“. Тутъ мимоходомъ зазначити мушу, що бувшій маршалокъ, п. Н. въ тôмъ случаю не старавъ ся о удержанье себе на дальше на тôмъ почестнôмъ становищи, але хотѣвъ ниби-бы въ спадщинѣ

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Мѣжь правительствами австрійскимъ и угорскимъ вели ся черезъ три днѣ переговоры въ квестіи валютовой и довели до такихъ результатовъ:

Въ найблизшихъ двохъ рокахъ будуть выцофаній зъ обѣгу и выкуплений ноты державній за суму 200 міліонівъ зр. Та операція переведе ся въ той способъ: Банкъ австро-угорскій дістане въ двохъ найблизшихъ рокахъ золота за суму 160 міліонівъ зр. Ту суму оба правительства доставлять банкови въ металю. За се дістануть оба правительства 80 міліонівъ зр. въ срѣблѣ и около 80 міліонівъ зр. въ нотахъ банковыхъ. При помочи тыхъ срѣбныхъ гульденівъ и нотъ банковыхъ зможуть оба правительства выкупити за 160 міл. зр. державныхъ нотъ. Але що ухвалено выкупити державній ноты за суму 200 міліонівъ, то бракуючій 40 міліонівъ зр. заступлять ся въ обѣгу емісією 80 міліонівъ однокоронівокъ. Оба правительства выцофають зъ обѣгу въ рр. 1894 и 1895 всѣ одноренъсковій ноты (котрыхъ теперь есть въ обѣгу на 64 міліоны) вотакъ частину нотъ пятьреньсковыхъ и пятьдесятокъ, а натомѣсть выпустять въ обѣгъ тій одержанй въ банку 80 міліонівъ срѣбныхъ зр. и 80 міліонівъ банкнотівъ. Опісля зничать ся державныхъ нотъ (всѣхъ трехъ родівъ) на суму 40 міліонівъ зр., а натомѣсть выдасть ся 80 міліонівъ однокоронівокъ. Зъ тои сумы однокоронівокъ припаде 28 міліонівъ на Австрію а 12 міліонівъ на Угорщину. Запасъ металю въ банку, якій выносить теперь 133·5 міліонівъ зр. въ золотѣ, збільшить ся по тій операціи на 293·5 міліонівъ зр въ золотѣ. Запасъ срѣбла въ банку, якій выносить теперь 162 міліонівъ зр., зменшить ся о 82 міліонівъ зр. — Крімъ того зарядъ банку значно розширить торговлю девізами, выпозичаючи девізы на більшій розмѣры а такожь закуплюючи и продаючи ефективно девізы за банкноты. Курсъ девізъ буде укладатись після щоденного курсу на біржи.

НОВИНКИ.

— **Рада мѣска въ Коломыи** заходить ся вже водъ довшого часу, щобы увільнити мѣсто водъ престациі въ користь гімназіи. Правительство дуже нерадо уступае въ такихъ справахъ и крімъ дотеперѣшнои престациі жадае ще водъ громады будынку на помѣщенье гімназіи. Супротивъ того рѣшила згадана рада громадска водповѣсти намѣстництву, що мѣсто не може нѣякъ выбудувати будынку на помѣщенье рускои гімназіи. За те дае мѣсто правительству будынокъ, въ котрімъ теперь мѣстить ся гімназія и народна школа, а крімъ того площу водъ будову крила на помѣщенье рускои гімназіи.

— **Втреосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣзджае нинѣ въ товаристві крилошанина Бѣлецкого на похороны свого брата до Крилоса коло Галича.

— **Въ львовскімъ соймѣ** заряджено вчера подчасъ першого засѣданя всякій можливій средства осторожности, щобы не допустити до подобного нещастя яке лучило ся зъ бомбою въ парискімъ парлямент. Білетовъ удѣлювано скупо, а деякій дверѣ були замкнений сильными ланцюхами. Здає ся, що страхъ орґановъ, котрій мають наглядати порядку въ соймовомъ будынку, досыть неоправданый, бо хочь Львовъ маѣ своихъ „независимыхъ", то однако галицкій навѣть найрадикальнѣйшій елементы не можуть рівняти ся зъ французскими, або испаньскими анархістами и певно не дойшло у насъ ще до того, щобы хто небудь хотівъ проливомъ неповинноі крови добивати ся осущеня своихъ идеалівъ. Публика, що явила ся на ґалеріяхъ соймовыхъ не водчувала того страху выдѣлу краевого передъ анархістами и дивувала ся зарядженымъ средствамъ осторожности.

— **Середнй школы въ Австріи.** Въ 1893/4 школьномъ роцѣ выносило число середныхъ школъ въ Долитавщинѣ загаломъ 258; зъ того припадае на гімназіи 179, на школы реальній 79. Зъ загального числа середныхъ школъ есть 38 неповныхъ, а зъ того 22 гімназій и 16 реальныхъ школъ удержували дотычній краѣ; 13 гімназій и 4 реальній школы поодинокій громады; 3 гімназіи епископства; 13 гімназій монашій чины; 3 гімназіи и 1 реальна школа удержували ся на рахунокъ фундацій, а 3 гімназіи и 4 реальній школы удержували поодинокій люде. Що-до выкладового языка въ середныхъ школахъ, то статистика представляе ся въ той способъ: Въ 98 гімназіяхъ и 57 реальныхъ школахъ языкомъ выкладовымъ бувъ языкъ нѣмецкій; въ 41 гімназіяхъ и 14 реальныхъ школахъ языкъ чеcкій; въ 24 гімназіяхъ и 4 реальныхъ школахъ языкъ польскій; въ 4 гімназіяхъ и 3 реальныхъ школахъ языкъ італійскій; въ 1 гімназіи языкъ рускій; въ 3 гімназіяхъ и 1 реальній школѣ сербо-хорватскій, а вкінци 8 гімназій було школѣ сербо-хорватскій, а вкінци 8 гімназій було дводвійне. Що-до выкладового языка въ середныхъ школахъ, то статистика представляе ся въ той способъ: Въ 98 гімназіяхъ и 57 реальныхъ школахъ языкомъ выкладовымъ бувъ языкъ нѣмецкій; въ 41 гімназіяхъ и 14 реальныхъ школахъ языкъ чеcкій; въ 24 гімназіяхъ и 4 реальныхъ школахъ языкъ польскій; въ 4 гімназіяхъ и 3 реальныхъ школахъ языкъ італійскій; въ 1 гімназіи языкъ рускій; въ 3 гімназіяхъ и 1 реальній школѣ сербо-хорватскій, а вкінци 8 гімназій було дводвійне. Що-до выкладового языка въ середныхъ школахъ, то статистика представляе ся въ той способъ: Въ 98 гімназіяхъ и 57 реальныхъ школахъ языкомъ выкладовымъ бувъ языкъ нѣмецкій; въ 41 гімназіяхъ и 14 реальныхъ школахъ языкъ чеcкій; въ 24 гімназіяхъ и 4 реальныхъ школахъ языкъ польскій; въ 4 гімназіяхъ и 3 реальныхъ школахъ языкъ італійскій; въ 1 гімназіи языкъ рускій; въ 3 гімназіяхъ и 1 реальній школѣ сербо-хорватскій, а вкінци 8 гімназій було дводвійне.

— **Катастрофа зелѣзнича.** Краковскій поѣздъ поспішный, котрый після розкладу ѣзды мавъ прибути до Вѣдня о годинѣ 4 ій 9 мін. пополудни, выскочивъ зъ шинъ коло стациі Нѣмецкій Ватрамъ. Высланый зъ Вѣдня поѣздъ ратунковый привѣзъ подорожныхъ о 6¼ годинѣ вечеромъ. Вісьмохъ подорожныхъ потерпѣло легкій скалѣчення. Причины катастрофы доси не водкрыто. Тяжше ранена лише Катерина Йокль, жѣнка вѣденьского біржовика.

— **Огонь въ палатѣ Сангушковъ** Зъ Тарнова доносять, що въ недѣлю о 1-ій годинѣ въ ночи повставъ огонь въ стели въ палатѣ маршалка краевого кн. Евст. Сангушка въ Гумніскахъ. Повѣдомлена о огни сторожа пожарна въ Тарновѣ прибула на мѣсце и по тригодинній праци угасила огонь, котрый вже значно бувъ розширивъ ся. Дуже значну участь въ ратованю бравъ самъ маршалокъ. Причиною огню була лиха конструкція въ будовѣ.

— **Змѣна власности.** Гр. Адамъ Дѣдушицкій купивъ водъ пп. Бараньскихъ маєтность Чертѣжь, а п. Сильвія Зеневичева купила Дашаву водъ п. Созаньскои за 420.000 зр.

Посмертній — ∓ — оповѣстки.

О. Юліянъ Сембратовичь, парохъ въ Крилосѣ коло Галича, братъ митрополита Сильвестра Сембратовича, упокоивъ ся въ 56-імъ роцѣ житя и 32 священьства.

Д-ръ Александеръ Целевичь, лѣкарь въ Тисьменици, померъ тамъ-же дня 6 н. ст. сѣчня въ 31-імъ роцѣ житя. До недавна перебувавъ въ Тернополи, де за для прикметъ характеру и серця добувъ собѣ загальну симпатію и признанье яко знаменитый операторъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщуе: Новый накладъ тарифы выимковои для нафты и ин. водъ 1 вересна 1891. Зъ важностію водъ 1 сѣчня 1894 увійде новый накладъ тарифы выимковои для нафты и ин., выданои на дни 1 вересня 1891, въ котрімъ будуть помѣщенй до теперь выйшовшій додатки I до VI якъ такожь деякій новій реляціи. Зъ днемъ введеня сего нового накладу тратить важность водъ 1 вересня 1891 обовязуюча тарифа выимкова для нафты и ин. разомъ зъ додатками 1 до VI.

Всходно повночно-заходно австрійскій звязокъ зелѣзничій. — Додатокъ I. до тарифы часть II. зшитокъ 1. новій тарифы часть II. зшитки 2 и 6. — На дни 1 сѣчня 1894 увійдуть въ житье въ высше згаданімъ звязку: а) додатокъ I. до тарифы часть II. зшитокъ 1, водъ 1 жовтня 1893; б) нова тарифа часть 2. зшитокъ 2 и в) доповненый новый накладъ тарифы, часть II. зшитокъ 6.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство скарбу именувало ґеометра I. клясы Володисл. Заклиньского старшимъ ґеометромъ, а ґеометровъ II клясы Ив. Мацьонґу, Кар. Фідерера, Винк. Грабовского и Стан. Козловского ґеометрами I клясы. — Намѣстникъ именувавъ практикантовъ будовництва Онуфр. Пекарского, Іос. Гавличка и Ад. Цѣхановского адъюнктами будовництва въ галицкій державній службѣ будовничій. — Дирекція почтъ надала посады: а) почтмайстровъ: въ Краковци експедиторови почтовому Тад. Захарскому, въ Воробликy шляхотскімъ експедиторови Ад. Грегорчикови, въ Бурштинѣ почтмайстрови Казим Москвиньскому зъ Красичина, въ Красичинѣ експедієнтцѣ Леокад. Житиньскій зъ Кобежина, въ Закличинѣ експедієнтови Меч. Влиньскому зъ Боженцина; б) експедієнтовъ почтовыхъ: въ Синьковѣ експедієнтови Ив. Михальскому зъ Турки коло Коломыи, въ Йодловнику експедієнтови Елиз. Петрицѣ зъ Черхавы, въ Токахъ експедиторови Ром. Воляньскому, въ Зельонкахъ експедиторцѣ Вандѣ Богданьскій, въ Явишовицяхъ експедиторцѣ Ян. Мидовичь, въ Тарновци експедиторцѣ Єл. Пташиньскій, въ Бествинѣ експедієнтцѣ Фел. Баранецкій зъ Майдану синявского, въ Литвиновѣ експедиторцѣ Отил. Райманъ замужнѣй Скаля, въ Богухвалѣ експедиторцѣ Стан. Макогоньскій, въ Стражовѣ експедиторцѣ Вандѣ Домбровскій, въ Ясеновѣ експедиторцѣ Евг. Шершниковій, въ Остапію експедиторцѣ Мар. Лаховскій, въ Рогізнѣ женѣ возьного почтового Альойс Котръ, въ Лосячи Єл. Кушикъ, въ Путятинцяхъ женѣ учителя народного Ем. Фучекъ, въ Калници пенсіон. управителеви почтовому Іос. Мэрешови, въ Голини Кар Костюковій, въ Вишневѣ управителеви добръ Зигм. Ковалевскому, въ Мровли Ядв. Ванюра, въ Устью епископскімъ експедиторови Ром. Лукасевичеви, въ Недведи експедиторови Ив. Доманусови, въ Кобежинѣ експедієнтцѣ Флор. Герґетъ зъ Бабичь, въ Бучковицяхъ експедиторцѣ Анг. Сливиньскій; в) вкінци посаду стайничого въ Новімъ Санчи експедиторцѣ Аннѣ Ясиньскій.

— **Конкурсы.** Выдѣлъ повѣтовый въ Добромили розписуе конкурсъ на посады окружныхъ лѣкарѣвъ въ Рыботичахъ зъ платнею 750 и въ Коростенку зъ платнею 790 зр. рочно. Подання треба вносити до 15 н. ст. лютого. — Зарядъ мѣста Тернополя розписуе конкурсъ на посады: концепіста и практиканта концептового при магістратѣ тернопільскімъ зъ платнею 1000 зр. и 600 зр. Подання треба вносити до 31 н. ст. сѣчня. — Выдѣлъ повѣтовый въ Самборѣ розписуе конкурсъ на посаду окружного лѣкаря зъ осѣдкомъ въ Лучѣ, зъ платнею 775 зр. Подання треба вносити до 31 н. ст. сѣчня. — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Равѣ розписуе конкурсъ на посаду окружного лѣкаря въ мѣстѣ Любячи зъ рочною платнею 700 зр. Подання треба вносити до 10 н. ст лютого. — Мѣсто Самборъ розписуе конкуртъ на посаду мѣского ветеринаря зъ рочною платнею 400 зр. Подання треба вносити до 15 лютого с. р. — Магістратъ мѣста Станиславова розписуе конкурсъ на посаду комісаря поліціи зъ платнею 1200 зр. рочно и на посаду елева будовництва зъ платнею 800 зр. Подання треба вностити до 15 лютого.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафовъ перенесла офіціяла почтового Володисл. Глиньского зъ Тернополя до Львова, практикантовъ почтовыхъ Льва Левицкого зъ Бродовъ и Брон. Житного зо Львова до Тернополя, офіціяла почтового Адольф. Скшиньского зо Львова до Кракова, асистента Іос. Шелигевича зъ Ряшова до Тарнова и асистента Брон. Бжузу зъ Тарнова до Станиславова.

Соймъ краєвый

II. засѣданье V-тои сесіи VI. періоды.

Маршалокъ повѣдомивъ, що кардиналъ Дунаевскій не прибуде на сегорочну сесію, а президентови Билиньскому удѣливъ водпустки на кілька днівъ. Водтакъ палата ухвалила водпустку на цѣлу сесію для пос. Крамарчика, котрый не може прибути на засѣданя за-для смерти своеи жѣнки.

По водчитаню петицій приступлено до порядку дневного.

Справозданье выдѣлу краевого въ справѣ петицій емеритованыхъ учителівъ и вдовъ по учителяхъ водослано до комісіи буджетовои.

Принято безъ дискусіи справозданя выдѣлу краевого що-до доповняючихъ выборовъ посольскихъ. И такъ зверифіковано выборы послівъ: Витославского зъ округа долиньского зъ куріи меншихъ посѣлостей, Кшиштофовича и гр. Стан. Дѣдушицкого зъ округа коломыйского зъ більшихъ посѣлостей та Слонецкого зъ округа сянодцкого зъ більшихъ посѣлостей. — Всѣ тій послы зложили приреченье посольске.

Ухвалено en bloc законъ, котрымъ дозволяе ся громадѣ мѣсточка Струсова, пов. теребовельского, побирати оплату громадску водъ напитковъ спіритусовыхъ и водъ пива та меду.

Справозданя выдѣлу краевого: що-до шкоды нанесеной въ 1893 р. поведенями на дорогахъ краевыхъ — и що-до утвореня окремого водділу п рцеляційного въ банку краевімъ — водослано до комісіи буджетовои и банковои.

Ухвалено кілька концесій на побиранье оплатъ мытовыхъ, мѣжь иншимъ на дорозѣ громадскій Сянокъ-Мриголодъ, водъ моста повѣтового на рѣцѣ Бѣлцѣ въ Кневѣ и на дорозѣ повѣтовій перемышляньско-свирскій, на дорозѣ повѣтовій Яблонівка Бускъ-Ракобовты въ повѣтѣ камѣнецкімъ, водъ моста на рѣцѣ Стрвяжу въ повѣтѣ старомѣскімъ.

Выдѣлъ краевый запропонувавъ на члена рады надзыраючои банку краевого, на мѣсце пок. Кароля Кисельки, п. Вол. Краиньского. При голосованю одержавъ Вол. Краиньскій 78 голосівъ.

Наступили выборы до поодинокихъ комісій и урядниковъ президіи. Зъ рускихъ послівъ выбранй: о. Сѣчиньскій за секретаря, Антоневичь за квестора, а Антоневичь, о. Ковальскій и о. Сѣчиньскій за ревідентовъ. До комісій выбранй: о. Ковальскій и Романчукъ до буджетовои, Телишевскій до громадскои, Рожанковскій до правничои, Телишевскій до адміністраційнои, еп. Куиловскій и Романчукъ до школьнои, о. Сѣчиньскій до дорогoвои, Антоневичь до господарства краевого, Барабашь, о Гаморакъ, Кулачковскій, Охримовичь и Окуневскій до петиційнои.

Водчитано внесенье пос. Фрухтмана о польгахъ въ справѣ вымѣру належитостей водъ перенесеня недвижимостей.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ.

„Телеґрамы Дѣла"

Черновцѣ 11 сѣчня. Выдѣлъ краевый розписавъ конверсію обліґацій индемнізаційныхъ буковиньскихъ на новій 4% обліґаціи. Старій обліґаціи мають бути внесенй до 1-го марта.

Берно мор. 11 сѣчня. Клюбъ чеcкій послівъ до сойму поручивъ молодочехамъ предложити въ соймѣ внесеня: 1) Щобы знесено выимковый станъ въ Празѣ; 2) щобы установлено найвысшій трибуналъ для Чехіи; 3) щобы запровадити загальне право голосованя при выборахъ до сойму. Чеcкій послы всѣхъ водгѣней рѣшили станути въ рѣшучій опозиціи противъ правительства.

Брукселя 11 сѣчня. Вчера водбули ся ревізіи по домахъ анархістовъ, при чімъ выявилось, що анархісты бельґійскій були въ порозумѣню зъ французскими. Правительство постановило выдалити 26 анархістовъ нѣмецкихъ.

Пижь 11 сѣчня. Велянта засуджено одноголосно на смерть.

Неаполь 12 сѣчня. Вчера рано водійшло 6.000 войска до Сицилія, дальшихъ 30.000 готовыхъ до водѣзду.

Надоолане

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кількалѣтній практицѣ спеціяльній, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовій ч. 7.**

Водъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и водъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 1—52

Для убогихъ безплатно водъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ", Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одвалу) поручае у великімъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры, и т. п. Устроеня звонківъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Обезпеченье льосовъ противъ стратъ при евентуальномъ ихъ выльосованю зъ найнизшою выграною приймае

Контора вымѣны

КІЦА и ШТОФФА

у Львовѣ, площа Галицка ч. 1.

При порученяхъ зъ провінціи, котрій водворотною почтою полагоджуемо, просимо залучати и водповѣдь марокъ на 15 кр. 4504

В тих днях вийшла і розсилає ся пренумерантам перша книжка

ЖИТЯ і СЛОВА

Редакція обертає ся до всіх, кому дорогий розвій нашого духового, літературного і наукового життя щоб запомагали ві в веденю сего видання передплатою, працями и матеріялами. Вже з огляду змісту першої книжки пізнає всякий, що редакції ходить тілько о те, щоб зробити „ЖИТЄ і СЛОВО" органом того літературного і наукового руху, що у нас остатніми роками проявляе ся чим раз замітнійше по сей і по той бік Збруча, змагаючи з одного боку до широкого і основного пізнаня нашої бувальщини і нашого сучасного стану, а з другого до того, щоб піднести рівень нашої інтелігенції через популярізацію европейськоі науки. Лишаючи на боці біжучу політику з ві партійними спорами, „ЖИТЄ і СЛОВО" бажае признавати ся до того, щоб література, штука і наука стали ся там грунтом, на котрім би сходили ся всі люде розєднані політикою, та на котрім би привикли шукати основ і для політики. Бажаючи своім виданем допомогти до витворення справді національної українсько-руськоі літератури, такої, котра булаб вірним образом житя, змагань і ідеалів українсько-руського народа у всіх его верствах, редакція „ЖИТЯ і СЛОВА" стоіть на тім, що се може стати ся тілько під впливом і на основі загальнолюдських просвітних і поступових думок та змагань.

Редакція запрошуе до пренумерати на „ЖИТЄ і СЛОВО" всіх Українців-Русинів, учених і мало вчених, маючи надію, що „ЖИТЄ і СЛОВО" для всіх буде зрозуміле, а коли не для всіх у всьому однаково інтересне, то все таки при богатстві ріжнородного матеріялу зможе кождому подати й такі речі, котрі его будуть живо обходити. Впрочім редакція далека від думки в свою непомильність і радо прийме всяку щиру і розумну раду, без огляду на те, від кого вона походить.

Не маючи надіі на те, щоб цензура россійська без застережень пустила отсе видане до Россіі, а не хотячи задля допущеня в Россію обрізувати програму, той або зміст „ЖИТЯ і СЛОВА" редакція бачить ся змушеною визначити для Россіян передплату на око страшенно високу — 12 рублів. Та зважившись, що посилка 10-аркушевої книжки в рекомандованій коиверті в Россію коштуе 1 г. 60 кр., усякий побачить, що без учи за книжку 2 рублі, редакція тілько при нинішнім високім курсі рубля може при такій ціні вийти без страти.

Редакція вважае потрібним заявити, що дякуючи добрій волі деякихъ одиниць правильне і точне видаваня „ЖИТЯ і СЛОВА" на рік 1894 (6 книжок, зазвичай 60 аркушів друку) є забезпечене, хоча звісно, евентуальний недобір редакція буде змушена покрити, значить, в разі недобору; по першім році видане буде мусіло упасти. Для покритя коштів видавництва, без гонорарів авторам потрібно 350 передплатників. Та чейже на всю соборну Русь-Україну найде ся ще стілько любителів поважноі а неполітичноі лектури!

Всім передплатникам і тим, котрі мали б охоту ними бути, редакція заявляе що книжки „ЖИТЯ і СЛОВА" висилають ся тілько тим, хто зложить або цілорічну передплату або хоч 1 гульд. за одну книжку. Замовлень без грошей редакція не може узглядняти. Тих що прислали передплату на пів року або ще менше, просить редакція, щоб були ласкаві якмога швидше доповнити ві щоб не було перерви в висилці книжок.

Слідуюча книжка „ЖИТЯ і СЛОВА" вже друкуе ся: вийде при кінці февраля. Вона буде украшена портретомъ недавно померлого в Москві професора Миколи Тіхонравова, одного з найліпших знавців старої руськоі літератури, вельми заслуженого також на полі дослідів над южноруською літературою давньої і середньої доби.

Львів д. 10 января 1894.

Ольга Франко
Іван Франко.

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 червня 1893 після годинника львовского

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ				
	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	308	601	936	636	941
Варшавы	—	601	936	636	941
Мушины - Криницѣ черезъ Тарновъ (водъ 1/7 до 31/8)	—	—	936	—	—
Мушины-Криницѣ и Хабовки черезъ Тарновъ	—	—	—	—	941
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ або Ряшевъ (водъ 15/9 до 15/9)	—	601	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	906	108	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	—	—	636	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	248	1002	946	621	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Подзамче)	234	946	921	555	—
Сучавы	1011	—	759	1251	711
Кимполюнга	1011	—	759	—	—
Радовцевъ	1011	—	759	—	711
Бергомета и Чудина	1011	—	—	—	—
Новоселицѣ	—	—	—	—	711
Слободы рунгурскои	1011	—	—	—	711
Гусятина черезъ Галичъ	1011	—	759	—	—
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	251	—
Белзця	—	—	—	526	—
Сокаля	—	—	816	526	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова чер. Стрый)	—	—	906	108	—
Стрыя	—	—	952	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова и Бориславa ч. Стрый	—	—	238	—	—
Водходять зо Львова до					
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	301	1041	526	1111	736
Варшавы	—	1041	526		736
Мушины-Криницѣ. Хабовки via Тарновъ або Ряшевъ	—	1041	—	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ (только водъ 1/7 до 31/8)	—	—	—	—	736
Мушины-Криницѣ ч. Тарновъ	—	—	526	—	—
Мушины-Криницѣ ч. Стрый	—	—	—	801	—
Надберезя и Тарнобжегу	—	1041	526	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	644	320	1036	1111	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	658	332	1040	1133	—
Сучавы	636	—	1036	331	1056
Бучача черезъ Галичъ	—	—	—	331	—
Гусятина черезъ Галичъ	636	—	—	—	1056
Слободы рунгурскои	—	—	1036	—	1056
Новоселицѣ	636	—	—	—	—
Бергомета и Чудина	636	—	—	—	—
Радовцевъ	636	—	1036	—	1056
Кимполюнга	636	—	—	331	—
Сокаля	—	—	956	721	—
Белзця	—	—	956	—	—
Бориславa черезъ Стрый	—	—	721	1036	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту и Хирова черезъ Стрый)	—	—	721	801	—
Станиславова черезъ Стрый	—	—	1026	801	—
Сколього и Хирова ч. Стрый	—	—	1026	—	—
Стрыя	—	—	341	—	—

ЗАМѢТКА: Годины подчеркнений значать пору нічну водъ год. 6-ои вечеромъ до 5-ои 59 мін. рано.

ХРИСТІЯНЬСКУ РОБОТНЮ
КРАВЕЦКУ
и МАҐАЗИНЪ РЯСЪ
для Вел. Духовеньства, якъ такожь одежу цивільну
4963 *поручає* 10-30
Іосифъ Бенешь
Львовъ, ул. Академічна ч. 16.

Глядаю на Буковинѣ або въ Галичинѣ всходній малой посесіи або большого господарства зъ доброю землею, зъ гарнымъ мешканьемъ, зложенымъ що найменше зъ 4 комнатъ, кухнѣ и т. д. и зъ водповѣдными будынками господарскими Адреса: Дашкевичъ ц. и к. капітанъ п. въ Вашковцяхъ надъ Черемошемъ, Буковина.
3 2—2

ЧЕРНАВСКІЙ (СЫНЪ)
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 2.
Всѣлякій роботы выконує ся старанно и по низькихъ цѣнахъ и дає ся навѣть за сплатою ратами: **иконы, сповѣдниці, жертовники проповѣдниці, лавки и иншій цѣлковито выкончений прикрасы церковній.** 4641 122—150
Водновлюю старій иконы и иншій рѣчи.
Львовъ ул. Сикстуска ч. 2. — у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 2.

КУ-
фры, торбы и всѣлякій прибори до подорожи
найдешевше въ торговли
товаровъ модныхъ и бѣля мужеского, приборовъ тоалетныхъ и т.п.
Павла Лянгнера
передъ тымъ 2537
Браты Лянґнеры
Львовъ, улиця Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

МЕЛЯНЖЬ
найлѣпшій чай
по 1·40 до 4·50 за ½ клґ.
поручає головный и выключный складъ чаѣвъ
АДОЛЬФЪ ЗІНҐЕРЪ
Львовъ, ул. Сикстуска ч. 17.
Высылки водъ 1 клґ. франко.
4970 (Импресса) 5—10

Одинъ зр.
стоить цѣлорочна передплата *на*
БИБЛІОТЕКУ ДЛЯ РУСКОЇ МОЛОДЕЖИ
котра появлятиме ся буде въ першомъ мѣсяци кождой четвертины року брошурками о пяти аркушахъ печати. Можна замовляти также справленій примѣрники.
Редакторъ **Ю. НАСАЛЬСКІЙ**
ц. к. професоръ гімн. въ Коломыи. 4977 10-10

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!
При нынѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѣ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ, звѣстный водъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшы услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одягівъ мужескихъ, хлопячахъ, дитинныхъ уніформовъ и одягівъ для Вел. Духовеньства 4·95
Замовленя по сля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найлѣпше.
Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна 3.

ЗАЛОЖЕНУ **ЮРІЄМЪ ҐАЙБОМЪ** [GEORG GEIB]
въ 1830 роцѣ 4582
ВОДЛИВАЛЬНЮ ДЗВОНОВЪ
въ Лайдострай, почта и стація зелѣзнича Калушъ

обймили теперѣшній управитель Юрій Гайбъ и Сыны въ 1847 роцѣ и водлили доси вже **1.558 дзвоновъ загальной ваги 1780 сотнаровъ.** Заявляють, що и на дальше подоймають ся всѣлякой роботы, входячой въ обсягъ водливальнѣ дзвоновъ по найдешевшихъ цѣнахъ, а то: розбитій дзвоны переливати, або вымѣнювати, доставляти новій, гармонѣйній дзвоны якъ также поодинокій, всякой величины и ваги зъ найлѣпшого металю, найсолиднѣйшой роботы, водповѣдно взятій въ сначсти, въ найкоротшомъ часѣ, за пятилѣтною гарантією (также на раты).

ТРОЙЦѢ
зъ чистого бѣлого воску
Бѣлій по зр. 1·50, 2·20, 3·50 кр
Артистично крашеній по зр. 2·20, 3·50, 4·50 кр.
поручає
фабрика свѣчокъ и блихованя воску
ФРИДРИХА ШУБУТА
Львовъ, Ринокъ 45.
Фабрика основана 1789 року.
10 1—3

„ДНѢСТЕРЪ"
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львовѣ ул. Валова ч. 11.
перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя водъ шкодъ огневыхъ по, найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.
Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.
Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**
Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ папперахъ, **поббльшає ся** наростаючими водсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.
„Днѣстеръ" приймае также въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.
Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленій у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ, якъ также 4414
Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.
Зголошеня о удѣленье аґенцій въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

ПОДЯКА.
Тяжко доткненй смертію найстаршого нашого сына бл. п. Стефана, почуваємо ся до обовязку, зложити сердечну подяку нашу всѣмъ тымъ Высокоповажанымъ особамъ, що такъ подчасъ тяжкой и довгой слабости покойного якъ и подчасъ похоронновъ его, дали доказы щирого сповчутя и сусѣдскои жичливости. *Дякуємо* зъ глубины сердця: Высокопреподобному о. декану Кернякевичеви и его достойной сопрузѣ, за водраду, помочь и удѣлъ въ похоронахъ; Высокопреп. о. крил. д ру І. Левицкому, за его трогаюче, але и потѣшаюче слово нагробне; Всечест. оо. Бачиньскому, Величковскому, Ганицкому, Дикому, Пеленьскому, Раковскому, Сабатови, Филиповскому, Яновичеви, якъ также Препод. оо. Заремвѣ, лат. парохови зъ Букачовець и Любачевскому зъ Мартинова за водправленье похоронновъ, а родинамъ ихъ за ласкаву участь въ похоронахъ; Вп. п. Мертовой и пп. Рольскому и Гербекови за всѣ ихъ прислуги въ той сумной для насъ хвили. Дякуємо также Преподоб. Сестрамъ Закону св. Доминика зъ Журова за те, що зъ найбольшимъ христіяньскимъ пожертвованьемъ помагали намъ въ доглядѣ хорого; вкінци Честнымъ Членамъ мѣстцевои Читальнѣ и другимъ Громадянамъ села Козарѣ и Журавенця за ихъ готовость, зъ якою они помимо злои и далекои дороги зовсѣмъ безкористно, а лише зо щирости до покойного спѣшили власными фѣрами, або и пѣшки по лѣкарску помочь для хорого, а водтакъ жертвованьемъ вѣнцевъ и громаднымъ удѣломъ, причинили ся до звеличеня обряду похоронного. Всѣмъ Вамъ нехай сторицею нагородить Всевышній за потѣху, яку Вы тымъ способомъ вдили въ зболѣле наше серце родительске!
Козара дня 9 п. ст. сѣчня 1894.
Игнатій и Климентина Гарасевичъ. 9 1—1

КАРОЛЬ ГОРНУНҐЪ
роботня столярска парова, ново устроєна у Львовѣ, ул. Тиха ч. 3.
Хотячи поборотн перепоны якій заходять при выробахъ деревныхъ, посвятивъ я довшій часъ на устроенье робботнѣ о найновѣйшой конструкціи машинъ паровыхъ, на котрыхъ выготовлюю всякій роботы столярскій, дверѣ вокна и иншій роботы будовляній въ ширшомъ обсязѣ по можливо низькихъ цѣнахъ зъ добрного сухого матеріялу.
Маю на складѣ готовій помосты яловій, сосновій и дубовій, листвы до помостовъ (Sesselleisten), опаски (Verkleidungen), листвы до крыта шіаръ (Deckleisten), латы водъ дахи бляшанѣ и иншій, приймаю дошки до гибльованя, футованя и нутованя на помосты звычайни, приймаю для пп. столярѣвъ оброблюванье и профільованье деревныхъ частей складовыхъ до выробовъ столярскихъ. 4961 5—8

УЧИТЕЛЬ
орґанъ руского товариства педаґоґічного, двотыждневникъ недаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вормеиьска ч. 3, Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
Почавши водъ дня 12 лютого 1889 выдає
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
а всѣ находячій ся въ обѣгу **5% асигнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованій по 4½% водъ 15 мая 1889.** 2218
Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Бритвы англійски и зъ Золінґенъ водъ ґарантією и зъ правомъ вымѣны, если бы не надавали ся до волося по зр. 1·50, 1·7, 2, 2·50, 2·75, 3 и 3·50 поручає 4595
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).
Цѣнники илюстрованій розныхъ предметовъ до розпорядимости.

МУЖЕСКУ
Безсильность
выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга
Самоохорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 18—36 4851

Л. Тировичъ И. Балабанъ
рѣзьбарь архітектъ
выконує **всякій роботы будовляній** якъ сходы, цоколы, балюстры, плыты, коминовій порталѣ, консолѣ, аттики и т. ин. по низькихъ цѣнахъ.
4780 **РОБОТНЯ** 68-156
Львовъ, ул. Зибликевича II.

Звѣстный найбольшій складъ товаровъ
ВЪ ГАЛИЧИНѢ
ВѢДЕНЬСКІЙ МАҐАЗИНЪ „AU LOUVRE"
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3
запрошуе отсимъ до оглядинъ розныхъ воддѣловъ складу, — въ котромъ все продае ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

I. **Воддѣлъ Килимовъ.** Тяжкій тревалій килимы сальоновій, въ гарныхъ, перскихъ и цвѣтныхъ десеняхъ 200/140 цмт. зр. 6·50, цмт. 235/158 зр. 10·50, цмт. 280/190 зр. 15·50, цмт. 325/260 зр. 22·—, цмт. 450/350 зр. 24—35 Голяндскій диваны господарскій 200/145 цмт. зр. 2·10, цмт. 240/160 зр. 2·95, цмт. 290/190 зр. 3·50, цмт. 220/140 зр. 2·50—4·50.
II. **Воддѣлъ Перскихъ килимовъ** сальоновыхъ розной величины, накрыть на отоманы, лямбрекины до вокна, великій выборъ килимовъ церковныхъ и на престолы, якъ также килимовъ стѣнныхъ передъ и надъ ложка.
III. **Воддѣлъ Ходниковъ.** Ходникъ голяндскій кр. 28, 35, 40—50, маніля кр. 45—75, джутовый кр 25—35, вовняный и килимковый 85—150 кр — Ходникъ кокосовый на сходы и до сѣней.
IV. **Воддѣлъ занавѣсъ до воконъ и дверей.** Елеґантій туниский занавѣсы 95 кр., мароканьскій 1·20 зр., ранесансовій 2·60 зр., модній фегерановій на гладкомъ поли зъ тороками 3·40—4·70 зр., ткани занавѣсы менетовій зр. 3·75, занавѣсы водмѣренй на вокно зр. 1·30, 1·80, 2·50, 3, 4, 12, сторы бѣлій, кремовій и барвистій въ елеґантномъ выкончено водъ зр. 2·25 и высше.
V. **Воддѣлъ капъ на ложка** и столы, ґарнітуровъ, колдеръ и коцовъ. 1 ґарнітуръ, що складае ся зъ двохъ капъ на ложка и одного на столъ (буретъ) водъ зр. 5·50, 7·50, 9·50, 12—40. Обрусы кр. 83, зр. 1·30 2, 2·50, 10. Коцы флянельовій зр. 2, 3·80, 4·50 и высше. Коцы шерповскій зр. 3·80, 5·50 и высше. Колдры вышиваній (ватованій) зъ rouge зр. 3, зъ атласу вовняного зр. 5·80, накрытье для службы водъ зр. 1·20 и высше
VI. **Воддѣлъ Дерґъ на конѣ** зр. 1·20 и высше, накрыта на сани и коцы подорожній; имітація шкоры тигровои водъ зр. 6·50, 8·50, 12.
VII. **Воддѣлъ Перебраній килимы,** поодинокій килимки передъ ложка, поодинокій стѣній килимки поодинокій капы на ложка и столы, высортованій килимы, останки розныхъ ходниковъ, особливо годній порученя 500 капъ на столы кр. 85, зр. 1·20 — 300 колдеръ зр. 1·20—2·50. Килимковъ до дитячихъ комнатъ 120 штукъ по зр. 2·50
VIII. **Воддѣлъ для товаровъ кожуховыхъ,** шапочокъ, ковнѣровъ и боа, американьскій зарукавки кожуховій по зр. 1·20, 1·50 и 2. „Сельскиновій зр. 2, 2·50, 3, бобровій (нутрія) 4—5 зр., шапки кожуховій водъ 1 зр. и высше, ковнѣры водъ 1 зр. Великій выборъ боа, ґарнітуровъ дамскихъ и дитячихъ, зложеныхъ зъ зарукавка, шапки, ковнѣра, чорній, барвистій и бѣлій. Великій выборъ готовыхъ плащевъ ватованыхъ кожуховыхъ зъ водповѣдными шапочками и зарукавками.
IX. **Воддѣлъ юбокъ вовняныхъ,** шовковыхъ, для концерту, театру и вечерниць, юбки трикотовій водъ зр. 2 и высше. „Матенъ", шляфроки и неліжь. Юбки волочковій, суконній и шовковій
X. **Воддѣлъ Конфекціи дитиннои,** ватованій и кожуховій, дитинній плащики и одежа, на дѣти водъ 1 до 12 лѣтъ, капелюхи и паньчохи, рукавички дитинній, бѣлье дитинне для новонародженыхъ и дорослыхъ
XI. **Воддѣлъ модныхъ капелюховъ** дамскихъ и дитинныхъ, прибраныхъ, якъ также фасоны, вельоны, коронки, стяжки оксамітній и шовковій товары, якъ также всякій додатки для кравцевъ и модниярокъ,
XII. **Воддѣлъ Парасолѣ** мужескій и антука дамскій, бѣлье мужеске и дамске шерповске, вовняній рукавички и хустки, капішоны, хустки коронковій, ешарпы, вахлярѣ, панчохи и сподницѣ.
XIII. **Воддѣлъ рукавичокъ** мужескихъ и дамскихъ, ґласе, даньскихъ и шведскихъ, якъ также волочковій рукавички мужескій и дамскій „Рінґвудъ", всякій выборъ баловыхъ рукавичокъ у всѣхъ довжинахъ и фарбахъ.
XIV. **Воддѣлъ особный** для высылокъ на провінцію. 4895 (67—?)

Остерѣгає ся передъ фальсіфікатами!

Правдивый лише зъ головою мурина.
Перше товариство въ Рієцѣ (Фюме) для заморского возу
Спółка, Рієка.
ПФАВЪ и Спółка
Можна дістати въ найперших торговляхъ корѣнныхъ и спеціяльностей, дрогеріяхъ, аптикахъ, кондиторіяхъ, кавариняхъ; у Львовѣ у п. Фридриха Шубута.

При закупнѣ товаровъ просимо поклинкуватись на нашу часопись.

Видавець: Іванъ Белей. — Одповѣдный редакторъ: Михайло Огрудзинъ. Друкарня въ своб. Краковскимъ. У друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядомъ К. Владиарского.

Ч. 292. Львôвъ, Пятниця 31 грудня 1893 (12 сѣчня 1894) Рôчникъ XIV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свят.) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. У Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. J. Danneberg, Hermannstrasse 14.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ
въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . 18 з. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьа. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 9 кр. в. а
Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

Запросины до передплаты на 1894 рôкъ.

Вже нинѣ кôнчить ся чотирнацятый рôкъ нашого выдавництва и „Дѣло“ (зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“) зачне пятьнацятый рôкъ свого выдавництва. И въ роцѣ 1894-ôмъ выходити буде „Дѣло“ (якъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ) що-дня и пôдъ тыми самыми услôвями передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ	18	зр.	— кр.
на пôвъ року	9	„	— „
на чверть року	4	„	50 „
на мѣсяць	1	„	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16	„	— „
на пôвъ року	8	„	— „
на чверть року	4	„	— „
на мѣсяць	1	„	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ	24	„	— „
на пôвъ року	12	„	— „
на чверть року	6	„	— „

За чотирнацять лѣтъ нашого выдавництва пôзнали мы, що за нами стоять численнѣ ряды Русинôвъ-народовцѣвъ, котрѣ матеріяльно и морально пôдпирають наше выдавництво, знаючи, що „Дѣло“ боронить щиро правъ и интересôвъ руского народу.

Въ надѣи, що загалъ Русинôвъ и на дальше не вôдкаже намъ своєи пôдмоги, зачинаємо пятьнацятый рôкъ нашого выдавництва, выдвигаючи на нашôмъ прапорѣ окликъ, пôдъ котрымъ кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого бѣдного и покривдженого народу, повиненъ боротись — а именно: охорону правъ народу руского. Щобы совѣстно вôдповѣсти своѣй задачи, буде „Дѣло“ и на дальше вповнѣ независимымъ выдавництвомъ, бо лишь тымъ способомъ можна голосно и неустрашимо добиватись своихъ правъ — а загалъ Русинôвъ певно не вôдкаже своєи пôдмоги.

Выдавництво „Дѣла“, щиро дякуючи за дотеперѣшну помôчь и прихильнôсть, числить на се зъ повною надѣею и въ 1894-ôмъ роцѣ, та въ пересвѣдченю, що якъ дотеперь такъ и на дальше заслужить собѣ на загальне признанье. Рôвножь просимо всѣхъ нашихъ прихильникôвъ, щобы приєднували для нашого выдавництва якъ найбôльше новыхъ передплатникôвъ, бо лишь тымъ способомъ орґанъ, заступаючій интересы народу руского, скрѣпить свои силы и набере бôльшои поваги.

Выдавництво „Дѣла“.

☛ Просимо всѣхъ нашихъ Вп. передплатникôвъ — **вырôвнати залеглости за 1893 тій рôкъ и поспѣшити зъ передплатою на 1894 тій рôкъ.** *Лишь* въ сей способъ зможе вôдновѣсти Адміністрація своѣй задачи и вповнѣ вдоволити всѣхъ передплатникôвъ.

Адміністрація „Дѣла“.

У Львовѣ, дня 5 н. ст. сѣчня 1894.

Промовы маршалка краєвого и намѣстника краю, выголошенѣ при вôдкрытю сесіи соймовои, дôткнули — що можна було передвидѣти — головно невôдраднôго положенія економічного краю, спонуканого елєментарными катастрофами послѣдныхъ трохъ лѣтъ, особливо-жь 1893 року. Нужда, въ яку попало селяньство наше въ наслѣдокъ двохъ великихъ повеней та на-скрôзь слотного року, супроводженого градобитями — та нужда проявила ся такъ наглядно, що выдѣлъ краєвый, не ждучи на ухвалу сойму, самъ на власну руку мусѣвъ уже въ осени передъ засѣвами прийти въ помôчь бôльше потерпѣвшимъ сторонамъ краю, а й теперь, въ виду тяжкого передновку, домагаєсь вôдъ сойму та правительства центрального надзвычайныхъ мѣръ въ тôмъ взглядѣ. Се заявивъ маршалокъ въ своѣй рѣчи, а и правительство краве зô своєи стороны мусѣло признати, що для якого-такого облегченя нужды селяньства треба було доси вже двома наворотами сягнути до фондôвъ державныхъ, вôдписати податку на 1,200.000 зр., та що й на будуче не обôйдесь безъ значнѣйшихъ запомогъ, щобъ усунути грозу голоду та пошестей на весну.

Шкода тôлько, що анѣ маршалокъ анѣ правительство краєве не подали соймови вѣрного образу великои катастрофы минувшого року, котра по нашôй гадцѣ була бôльшою, якъ колишнѣ подôбнѣ катастрофы, спровадженѣ такожь повенями, въ Тироли, Чехіи та угорскôмъ Сеґединѣ. О скôлько доси провѣрено, то обѣ тогорочнѣ повени нанесли Галичинѣ шкоды на круглыхъ 20 міліоновъ зр. Звѣстно такожь, що селянинъ галицкій не посѣдає анѣ тыхъ запасôвъ матеріяльныхъ, анѣ тыхъ по-за хлѣборобствомъ лежачихъ жерелъ доходу, якѣ находять ся по другихъ коронныхъ краяхъ, а котрѣ деинде усмиряли по-части наслѣдки елементарныхъ нещасть. Звѣстне й те, що нужду селянина выкористують вже нинѣ рôзнородни елєменты та що за-для того буде непорадно — якъ сего хоче п. намѣстникъ — ждати ажь на крайну нужду на веснѣ, а належало бы чимъ скорше мѣжь селянъ роздѣляти тѣ дрôбнѣ сумы, на якѣ спромоглось центральне правительство въ першôй уже хвили.

Якъ-небудь весь край зъ приятностію приймивъ до вѣдомости згаданѣ заявленя и хочь надѣє ся зъ обохъ сторôнъ енергічнои акціи въ згаданôмъ напрямѣ, щобъ селянинъ галицкій мавъ нагоду зрозумѣти, що его доля щиро обходить державу и репрезентацію краєву, то мимо того повиненъ соймъ краєвый доложити заходôвъ, щобы сподѣванѣ запомоги матеріяльнѣ вôдповѣдали широкимъ розмѣрамъ нещастя та щобъ ихъ роздано якъ найскорше а якъ найсправедливѣйше.

Промовы маршалка краєвого и п. намѣстника мають однакожь и одну неґативну сторону, котра именно могла неприятно дôймити народъ рускій и его конституційныхъ заступникôвъ. Оба представителѣ властей краєвыхъ не зволили въ бесѣдахъ своихъ выявити становиска свого до бѣжучихъ справъ правно-політичныхъ и національныхъ въ краю.

Замѣтна рѣчь, що такои справы, якъ реформа выборча, — не порушивъ нѣ словомъ анѣ краєвый маршалокъ анѣ намѣстникъ. А прецѣнь — се справа нинѣ такъ актуальна, що замовчати ѓи годѣ, — а хто не хоче видѣти ѓи, то поступає, якъ той струсь, що голову ховає въ пѣсокъ...

Якъ мы вже вчера навели — не лишь мы Русины, але й правдиво-демократична часть інтеліґентнои суспôльности польскои [поминаючи вже людъ польскій и рускій] свѣдомо и рѣшучо домагає ся реформы выборчои на цѣлôй лінїи, отже й реформы соймовои ординаціи выборчои. Тому фактично въ краю истнуючому сильному стремленю дала зъ польскихъ дневникôвъ выразъ краковска Nowa Reforma, вказуючи на реформу выборчу яко на одинъ найбôльшій нинѣ обовязокъ сойму. Но такôмъ многоважнôмъ фактѣ, якъ внесенье проєкту досыть широкои реформы выборчои правительствомъ ґр. Таффого въ радѣ державнôй — справа та не дасть ся вже замовчати и вбити... мимо повалення кабінету ґр. Таффого. На доказъ того не прийдесь довго ждати, а шкода, що мужѣ стоячій на чолѣ краю, лякають ся навѣть доторкнутись тои справы, хочь-бы лишь для сконстатованя, що така справа займає нинѣ умы цѣлои суспôльности въ краю и будь-що-будь она подъ теперѣшну пору стоить на порядку дневномъ.

Друга характеристична рѣчь въ промовахъ маршалка и намѣстника — то поминенье всякого хочь-бы найлекшого натяку на неполагоджену справу руску — на ту найважнѣйшу зъ погляду політичного краєву справу. А прецѣнь — якъ въ интересѣ краю такъ и державы було бы — нѣколи не спускати зъ ока тои преважнои справы — и нѣ одна сесія сойму не повинна зачинатись та кôнчитись безъ зазначеня та й доказаня справдѣ доброи волѣ бôльшости соймовои та правительства до справедливого полагоджуваня справы рускои — чого Русины по памятныхъ заявленяхъ въ роцѣ 1890-ôмъ зô стороны правительства и бôльшости соймовои мають право домагати ся.

„Полагодженье справы рускои належить до сойму“ — тѣ слова чули Русины зô стороны польскои вже вôдъ кôлькадесять лѣтъ за кождый разъ, коли тôлько заапелювали въ своѣй справѣ до рады державнои у Вѣдни. А чи и о скôлько серіозно бере сторона польска [а зъ нею и правительство] тѣ свои слова — о тôмъ учить довголѣтный досвѣдъ, учать и позавчерашнѣ промовы обохъ найвысшимъ достойникôвъ краю. Въ хвили, коли певно оправдане невдоволенье та огôрченье руского народу зô свого положеня проявляє ся такъ ярко публичными маніфестаціями, въ хвили, коли голосъ народу накликує заступникôвъ своихъ до опозиціи и демонстративно пôдносить кождый проявъ бôльше рѣшучого выступу своихъ заступникôвъ, въ такôй хвили въ промовахъ маршалка и намѣстника при вôдкрытю сесіи соймовои нема натяку на справу руску! Рѣчь се характеристична и мы нинѣ мусимо занотувати ѓи зъ повнымъ натиском.

Процесъ анархіста Велянта.

Паріскій будынокъ судовый стерегли дня 10 сѣчня сильнѣ вôддѣлы поліціи, бо того дня вôдбувалась розправа карна противъ анархіста Велянта, котрый кинувъ бомбу въ палатѣ послôвъ. До салѣ розправъ впущено дуже мале число публики и лишь журналісты, адвокаты и аґенты поліційнѣ явились численно. Розправа тревала не довго, а вердиктъ судьѣвъ присяжныхъ притакнувъ всѣ пытаня що-до вины обжалованого безъ увзглядненя лагодячихъ обставинъ. Велянта засуджено на кару смерти.

Президентъ трибуналу выпытувавъ Велянта про его минувшôсть, зъ котрои показує ся, що Велянъ бувъ засужденый за злочинъ крадежи. Вôдтакъ показує ся, що Велянъ уложивъ собѣ плянъ атентату и въ тôй цѣли хотѣвъ розглянутись въ убікаціяхъ парляменту. Дня 9 грудня кинувъ Велянъ бомбу зъ ґалєріи, але що хтось потрутивъ его, то бомба розбилась о балюстраду и ранила много осôбъ на ґалєріи.

На таке представленье справы вôдповѣвъ Велянъ, що его планъ бувъ иншій. Президентъ: Но то вы хотѣли поцѣлити членôвъ правительства. Чи може були якѣ вынятки зъ тыхъ членôвъ? — Велянъ: Нѣ, всѣхъ; кождый членъ правительства варта те саме. — Вôдтакъ перечить Велянъ, мовь бы хотѣвъ кого убити, бо до того бувъ бы инакше приладу — не моє дѣло судити. Змѣстомъ сеи пѣсоньки було, якъ сербска мати выправляє сына на вôйну зъ Турками. Она заклинає его, щобъ не вернувъ зъ соромомъ, а коли поляже головою, она надъ могилою зôстане и молитись буде. Не була се пѣсня геройска, бо тѣ властиво не спѣвають ся, лишь проголошує ѓи гуслярь такъ якъ нашѣ дѣды вôдпустовѣ свои молитвы. Тіи геройскѣ думы хочь пôдъ взглядомъ свого змѣсту вартѣ назвати ся епопеями, пôдъ взглядомъ музичнымъ не мають вартости. Але пѣсня, котру менѣ спѣвавъ Боснакъ, не була зъ тыхъ. Дуже я тогдѣ жалувавъ, що не потрафивъ тои народнои аріи братного народу взяти пôдъ ноты.

Пôдчасъ сеи дороги я придививъ ся близше тому краєвидови, куды я вже разъ йшовъ, не звертаючи на него уваги. Куды окомъ глянешь, одна рôвнина, степъ на высотѣ гôръ, безъ деревины, безъ хаты, безъ слѣду якои-небудь хочь-бы примітивнои культуры. Венеціяне довго тутъ ґаздували! а хто знає, чи и зъ нашою Галичиною не стане ся невдовзѣ те саме...

Зъ полудня прийшли мы на мѣсце, де попереднои ночи спочивали. Вже й слѣду не було зъ тыхъ огнѣвъ, що два днѣ тому назадъ тутъ горѣли.

Пôдчасъ супочинку, якій я тутъ зарядивъ, гадавъ я повыплачувати моимъ погоничамъ-Боснакамъ. Та лише скликавъ я ихъ до купы и ставъ читати консиґнацію, ажь одинъ зъ моихъ воякôвъ звертає мою увагу, що на далекôй горѣ показують ся якісь люде.

Я взявъ у руки бінокле и дивлю ся. На горѣ вôддаленôй вôдъ насъ якихъ 2.000 крôкôвъ стоить ватага людей узброєныхъ въ рушниці. Недалеко вôдъ нихъ показуєсь зъ лѣса друга ватага...

Хто зна', кôлько ихъ тамъ, — думаю собѣ, — та на всякій способъ не моє дѣло вдавати ся зъ ними и брати на себе одвѣчальнôсть... Сумнѣваю ся, чи они мене теперь зачѣплять, але що въ ночи по дорозѣ мене нападуть, се бôльше нѣжь певне. Треба чимъ скорше йти, щобы за дня дôити до ческого баталіона, що стоить на дорозѣ, и тамъ переночую.

Рѣшившись на те, я сховавъ консиґнацію въ торбу и давъ приказъ до дальшого походу.

Йдемо дальше. По дорозѣ знайшли мы богато де-чого, що передъ двома днями згубили. Знайшли и бочѣлки, и паки, и мѣшки. Я розумѣє ся забравъ все те назадъ до Фочи.

Коли мы переходили лѣсомъ, попавъ ся намъ на дорозѣ якійсь самотный „ганъ“ по нашому коршма. Я вступивъ до неи. Сей ганъ рôзнивъ ся тымъ вôдъ другихъ, що не бувъ будынкомъ на поверхъ, якъ всѣ того рода будынки. У великихъ сѣнехъ горѣвъ огонь, а на ланцуху висѣвъ котелъ зъ якоюсь стравою. По заморочуючôмъ запаху я пôзнавъ вуджену а радше сушену баранину. Боснаки консервують мясо въ такій способъ, що нарѣзавши въ осени баранôвъ и кôзъ вѣшають мясо послѣдками на подѣ. Оно мерзне цѣлу зиму, а лѣтомъ парить вôдъ горяча. Черезъ се зробить ся зъ того лыко, оттаке якъ невымятѣ шкôры. Другои-жь зимы люде рубають тѣ послѣдки на куски и варять въ кôтликахъ наливши водою. У кого слабѣ нервы а понюхавъ тои малмазіи, певно зômлѣвъ бы.

Коло ватры порало ся двохъ обсмаленыхъ Боснакôвъ. Они трохи напудились, побачивши може мене зъ вояками, але вôдтакъ отямились. Я вважавъ, що такого кôтлика для двохъ людей за богато, и бувъ певный, що се варила ся вечеря бодай на 15 ротôвъ. Але я ихъ не зачѣпавъ. Напившись кавы, мы рушили дальше.

Вже змеркало ся, якъ мы прийшли въ те мѣсце, де стоявъ ческій баталіонъ. Пôдполковникъ заявивъ менѣ, що мою ескорту забирає зъ собою, бо таки заразъ йде за своимъ полкомъ до Калиновика а менѣ не радить тутъ ночувати, бо по лѣсахъ повно повстанцѣвъ и коли-бъ они мене напали, я не устою ся зъ 10-ма своими людьми и впаду имъ въ руки.

Що-жь тутъ робити?

Коли я такъ думаю, приступає до мене той гôдный капітанъ, що мене зъ Фочи сюды супроводивъ, и каже:

— Напийтесь, товаришу, теплого росолу... ось моя порція для васъ, а я вамъ пораджу: що робити. Возьмѣть десять найлѣпшихъ коней, посѣдайте зъ своими людьми и бѣжѣть чимъ скорше, щобы завчасно добристи до Фочи, бо тутъ справдѣ небезпечно.

— А щожь буде зъ транспортомъ? — пытаю.

Не бôйтесь, бѣсъ его не возьме! та й не ма нѣчого такого вартного за що бы треба голову наставляти... Але зробѣть се такъ, щобы Боснаки не покмѣтили, що васъ нема, бо имъ не конче можна вѣрити.

Стиснувши руку того честного Чеха, я пôйшовъ за его порадою. Прикликавши своихъ воякôвъ и двохъ заптіе, я сказавъ имъ потихо: що мають робити, и сказавъ, де маємо зôбрати ся. Менѣ Иванъ привѣвъ доброго коня и самъ сѣвъ на другого. Тымчасомъ мѣсяць показавъ ся на небѣ.

За хвилю приѣхало до мене шѣсть їздцѣвъ.

— Де-жь тамтѣ другѣ? — пытаю.

— Они, прошу пана жиды и жаденъ зъ

Спомины зъ-передъ десяти лѣтъ.

III.

Моя подорожь зъ Фочи до Калиновика и зъ поворотомъ.

(*Конецъ*).

Зô мною було 13 Чехôвъ, 8 жовнѣрѣвъ зъ мого полку и двохъ уоруженыхъ жандармôвъ боснацкихъ, званыхъ „заптіе“. Тѣ менѣ заявили, що коли-бъ не та ескорта, они бы за нѣщо въ свѣтѣ не поважили ся пускатись въ дорогу.

— А що-жь бы вамъ стало ся? вы-жь Боснаки!

— Що? Коли-бъ насъ „ешкіе“ зловили, то що найменче поврѣзували бы намъ носы й уха.

При тôй нагодѣ я мавъ супроваджати порожнѣ паки, мѣшки и шкôры зъ тыхъ волôвъ, котрыхъ я пригнавъ сюды живыми. При хорошôй погодѣ, свѣжôмъ гôрскôмъ воздусѣ подорожь була весела. Я сидѣвъ на гарнôмъ боснацкôмъ коникy и почастувавши одного Боснака папѣроскою, заставивъ его спѣвати.

Боснакъ затягнувъ высокимъ тенôромъ якусь тужливои сербскои пѣснѣ. Тѣ пѣснѣ дуже подôбнѣ до нашихъ думокъ, хиба та рôзниця, що въ тыхъ аріяхъ не чувъ я такъ характеристичныхъ въ нашихъ пѣсняхъ пôвтонôвъ, що складають у насъ такѣ хорошѣ мольовѣ аріи. У Сербôвъ йде арія въ dur. Та однакъ она якась така сумна, що ажь плакати хочеть ся. Въ тыхъ твердыхъ акордахъ тôлько жалю, тôлько безнадѣйнои роспуки, наче-бъ Сербъ хотѣвъ ними выспѣвати всю свою недолю. Чи се прикмета гôрского народу?

дивъ ся. Я мавъ на оцѣ — каже Велянъ — депутованыхъ, бо депутованій суть въ першій лінїи одвѣчальній за соціяльну нужду. Се паразіты, що не роблять нїчого продуктивного для суспільности. По кривеню бомбы мавъ намѣръ Велянъ выголосити промову, за що доконавъ того атентату — але не зробивъ сего, лишь противно зъ знань свѣдківъ показує ся, що перший хотївъ утечи зъ галеріи.

По окінченю доказового поступованя забравъ голосъ Велянъ и такъ представивъ мотивы свого злочину: Коли я вернувъ зъ Америки, гадавъ, що наспѣла пора отворити людямъ очи и зачати лѣпшу будучность. Але я скоро завѣвъ ся. Одинъ промысловець плативъ мени за тяжку роботу тыжднево 20 франківъ, а коли я представивъ ему, що годѣ менѣ вижити за тї грошѣ разомъ зъ жѣнкою и дитиною, вонъ відповѣвъ менѣ: „Ваша жѣнка? А що она мене обходить? Чи она у мене въ службѣ?“ По такій промовѣ змѣнились мои видеѣ. Впрочѣмъ я відчитаю ще й иншї мотивы мого злочину. — Тутъ зачавъ Велянъ зъ патосомъ читати: „Мои панове! За кількa хвиль спаде на мене вашь засудъ, але бодай відчую вдоволенье, що я зранивъ истнуючу, прокляту суспільность. О мои панове! Нинѣшнїй пануючій думають, такъ само якъ королївства зъ 18 столѣтя, що фатумъ пхає ихъ въ пропасть, котра поглотить глухихъ а короткоглядныхъ. Я есмь однымъ зъ тыхъ, що прогалошують домаганя люду. Менѣ закидають, що я поранивъ деякї особы моєю бомбою. Але погадайте, що если бы въ революції не вырѣзали були буржоазію, то теперь вы були бы ще въ ярмѣ шляхты. Всѣ насильства правительственнї не змогли спинити Дідерота и Вольтера, такъ и теперь не спинять Реклі, Дарвіна, Спенсера, Ібзена и т. п. въ ихъ змаганяхъ до справедливости и свободы.“ Дальшій уступъ сеи промовы такій: „Така суспільность, котрои памятниками суть вязницѣ и касарнѣ, мусить бути якъ найскорше перемѣнена, инак ше буде она вычеркнена зъ листы людскихъ сотворѣнь.“ Промову закінчивъ Велянъ словами: „О мои панове! Якъ мало значить вашь вердиктъ въ исторіи людскости. Она сама буде мати мале значѣнье супротивъ того вихру, що переможе все истнуюче а заведе новый устрій.“

Промова Веляна перейшла безъ вражѣня.

По промовѣ прокуратора и оборонця Ляборіого пійшли судьѣ присяжнї на нараду и потвердили всѣ поставленї имъ питаня. Коли трибуналъ оголосивъ засудъ смерти, крикнувъ Велянъ: „Най жие анархія!“

——

Не відъ рѣчи буде подати при тій нагодѣ погляды двохъ людей на справу анархізму, именно провідника нѣмецкихъ соціялістівъ посла Бебля и англійского посла-соціяліста Джона Бурнса.

Бебель сказавъ въ Ціріху мѣжь иншимъ такъ: Спосібъ борбы анархістівъ шкодить въ великій степени рухови робітничому. Цѣлкомъ природно, що та тактика найшла собѣ певну основу та що суть люде, котрї, не студіюючи исторіи нашого розвитку, дають пірватись своему темпераментови и вѣрять, мовь бы однымъ атентатомъ можна було перемѣнити весь ладъ суспільный. Се принесе такъ мало хісна, якъ н. пр. французкій буржоазіи удало ся усунути роялізмъ стинаючи на шафотѣ сотки а сотки головъ шляхотскихъ. Вѣрити, мовь бы атентатами що-небудь зыскало ся, се божевільство. Чимъ більше страху, тымъ більше реакції и законівъ выимковыхъ.

Бурнсъ говоривъ недавно передъ своими выборцями лондоньскими противъ анархізму. Треба, говоривъ, розрізняти два роды анархістівъ. Такъ званї образованї анархісты — се непрактичнї фантасты, котрї не знають властивого житя, а тї бѣднѣйшї умыслово анархісты выродились морально и фізично. Анархізмъ мѣжь робітничою верствою есть лишь певного рода злочиномъ и шкодить більше робітникамъ анѣжь всѣ прочї вороги. Всѣ честнї приятелѣ еманципації робітниківъ не хотять мати нїчого спільного зъ анархізмомъ, бо робота злочинниківъ або ідіотівъ не може прислужитись добрій справѣ.

Дописи „Дѣла”

Зъ Богородчаньского Підгоря.

[Голосъ въ справѣ умѣщеня иконостаса зъ Скита Манявского на выставѣ краевій въ роцѣ 1894.]

Коли вже стало на тім, що й Русины беруть участь въ сегорічній выставѣ у Львовѣ а нашї славнї Гуцулы кладуть на выставовій площи руску церковцю, прийшло менѣ на гадку, щобы въ тій церковци умѣстити иконостасъ старинный зъ Скита Манявского, коли не цѣлый, то бодай більше цѣннѣйшї и артистичнѣйшї образы [котрї бы знатоками були узнанї за годнї тои краевои выставы] а заразомъ звернути бачне око компетентныхъ людей, якимъ бы способомъ прийти зъ помочію тому бѣдному мѣщаньству въ Богородчанахъ, щобы той старинный артистичный памятникъ зъ XVII. столѣтя устерегти відъ заглады.

По цѣлій Галичинѣ знаходять ся розкиненї старинні памятники малярско-рѣзьбарскои штуки, отъ якъ въ Богородчанахъ, Бучачи, Рогатинѣ, Надвірнѣ и въ иншихъ мѣсцяхъ нашои Руси, на котрї звернули въ своимъ часѣ свою увагу ученї археольоги, конзерваторы и историки, а зъ тыхъ заплѣснѣлыхъ, заржавѣлыхъ, потоптаныхъ, закоптѣлыхъ та замараныхъ памятниківъ штуки и архітектуры відкрывають, розъясняють и читають величність, богатство, силу и славу руского народу. Разъ-на-разъ відкрывае ся щось нового, — лишь працѣ, вытревалости и пожертвованя, а грядучій поколѣня и роды запишуть колись нашї подвиги незатертыми буквами въ поменникъ вдячности, чести и славы.

Звыжь десять лѣтъ уплыло, якъ графъ Войтѣхъ Дідушицкій, конзерваторъ старинностей, занявъ ся бувъ зъ великимъ жаромъ и замилуваньемъ старинными образами и рѣзьбами по церквахъ Галичины, а мѣжь тыми звернувъ особливу увагу на бѣдне мѣсточко Богородчаны, де знаходить ся славный старинный иконостасъ зъ XVII-ого столѣтя, зъ Скита Манявского, вымальованый чернцемъ Василіяниномъ Іовомъ Кондзялевичемъ [въ р. 1609 а потімъ въ 1705], котрый то иконостасъ руске мѣщаньство въ Богородчанахъ по знесеню монастиря и мурованои церкви въ Манявѣ року 1782 закупило за 60 польскихъ золотыхъ до церкви въ мѣстѣ Богородчанахъ. Много лѣтъ уплыло, а памятка та, маюча може не такъ велику артистичну якъ більше археольоічну вартість, навѣть певна рѣдкість въ теперѣшныхъ часахъ, стояла въ темній и задымленій святини Божій, мовь-бы якій образокъ въ курній сѣльскій хатѣ, доки о. К. Пачовскій не наставъ тамъ парохомъ. На запросины о. Пачовского зѣхавъ конзерваторъ графъ В. Дідушицкій до Богородчанъ, оглянувъ старинність зъ-близька и постаравъ ся своимъ вплывомъ, що насамперед комітетъ церковный одержавъ 500 зр. відъ сойму краевого запомоги на відреставрованье, а пізнѣйше выдѣлъ краевый вызначивъ 700 зр., за котру то квоту артистъ-маляръ П. Ю. Макаревичь відкопіювавъ майже всѣ образы старинного иконостаса, а то въ тій спеціяльній цѣли, [якъ запевнявъ тогды п. графъ конзерваторъ], що зъ тыхъ копій зреспродукує хромолітографічнї відтиски, зъ нихъ зложить ся прекрасне „альбумъ“ и розійде ся всѣмъ церквамъ, епископамъ, магнатамъ, корпораціямъ, музеямъ, бібліотекамъ, галеріямъ образівъ, академіямъ и т. д., а зъ тои розпродажи чистый дохідъ обернесь на будову мурованои церкви въ Богородчанахъ.

Но „сказавъ панъ, та тепле его слово“. Ще въ роцѣ 1884 п. Макаревичь тї образы відрисувавъ, копіѣ забравъ п. графъ конзерваторъ — и десять лѣтъ уплывае, а приобѣцяного „альбума“ нема и чи що въ тім такъ важнім дѣлѣ зроблено, се намъ доси незвѣстне, а шкода велика, що бувшому тамъ парохови не пощастило ся такъ красного и поважного дѣла довершити! А тымчасомъ зубъ часу и небезпечність частыхъ пожарівъ грозить тымъ святощамъ цѣлковитою загладою!

Старинный той иконостасъ въ Богородчанахъ удостоивъ ся оглядинъ конзерваторівъ, знатоківъ зъ різныхъ краївъ, оглядали его Впреосв митрополиты д-ръ Іосифъ Сембратовичь, д-ръ Сильвестеръ Сембратовичь, Преосв. епископъ д-ръ Юл. Пелешь, его цес. Выс. архикнязь Сальваторъ и многї иншї высокопоставленї мужѣ.

Гадаю, що старинність та заслугуе умѣщеня въ мурованій величавій святинѣ, але, на жаль, доси фондівъ на те нема. Зъ року на рікъ все одній нарѣканя на бѣдноту мѣщаньства, на тяжкї часы, на зростаючї податки й додатки — и вѣдай нїколи такій щасливій днѣ не настануть, щобы можна сказати: сего року можемо вже дати!

Праця и подвигъ въ тім дѣлѣ припаде безперечно новому парохови мѣста Богородчанъ, котрый схоче въ першім дни свого тамъ душпастирства перенятись тою взнеслою гадкою и патріотизмомъ та взяти ся серіозно, зъ пожертвованьемъ и пістизмомъ до такъ высокого и богоугодного дѣла, а за-для глубокого поважаня и пістизму для такои славнои старинности певно посыплять ся и значнѣйшї та менчї добровільній датки не тілько зъ нашои бѣднои краины, але й зъ цѣлои австрійскои державы на будову новои церкви, а тымъ самымъ на охорону иконостаса зъ Скита Манявского. Лишь такою працею и подвигомъ заслужить собѣ новый парохъ що имя его засіяе на скрижаляхъ лѣтописи церковнои и мѣжь вдячными потомками бѣдного але побожного руского мѣщаньства въ Богородчанахъ.

В. П.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ на послѣдныхъ своихъ засѣданяхъ 52-імъ и 53-імъ порѣшивъ мѣжь иншими ось-тї справы:

1. Рѣшено переняти выдавництво популярнои літературно-наукової и економічнои часописи „Читальня“ на себе, а редакцію ей передано п. Костеви Паньківскому.

2. Принято до відомости, що за мѣсяць грудень выйшла книжочка д-ра К. Левицкого „Про шпихлѣрѣ и крамницѣ“.

3. Рѣшено удати ся до купця Шумана въ цѣли узысканя опусту цѣнъ машинъ для членівъ товариства.

4. На прошенье львівскои „Шкільнои Помочи“ удѣлено на коляду для бѣдныхъ школярѣвъ 15 зр. въ готівцѣ и книжочокъ на 5 зр.

5. Поручено членови выдѣлу п. судьи Дольницкому, щобы выготовивъ для выдавництва товариства „Порадникъ писарскій“.

6. Рѣшено вже оконечно віддати выготовленье етнографічнои карты Украины-Руси д-ра Величка львівскому літографови-Русинови п. Андрейчину.

7. Розпочато приготованя до загальныхъ зборівъ, що мають відбути ся дня 1 н. ст. лютого с. р., а именно принято справозданье касіера за рікъ 1892 и 1893.

8. Обдаровано книжочками читальню въ Милятинѣ и руску бурсу въ Перемышли.

На засѣданю выдѣлу руского Товариства педагогічного у Львовѣ зъ дня 9 н. ст. сѣчня с. р. ухвалено мѣжь иншими отсій важнѣйшї справы:

1. Адміністрацію „Учителя“ и „Дзвінка“ передано провізорично Костеви Паньківскому [ул. Академічна ч. 8].

2 Слѣдуюче засѣданье, послѣдне передъ зборами, відбудесь 29 н. ст. сѣчня вечеромъ о 7 годинѣ.

3. Въ справѣ завязаня філіи товариства въ Миколаевѣ рѣшено дати всякій информаціи и выслати 5 екземплярѣвъ статута товариства.

4. Принято до відомости, що праця п. Гордѣенка „Картагенці і Римляни“ вже выдрукована и рѣшено авторови выслати 5 екз. въ кувертахъ.

5. Принято до відомости справозданье делѣгата выдѣлу на загальній зборы філіи товариства въ Щирци, п. Дмитерка.

6. Принято до відомости, що краева Рада шкільна не апробувала етнографічнои карты Руси-Украины, выданои недавно у Львовѣ зъ огляду на се, що Західна часть Галичины не мае написей и що кольонїи польскій у всхідній Галичинѣ не вызначенї.

7. Бурсѣ имени св. О. Миколая въ Перемышли рѣшено дати на заложенье бібліотеки по одному примѣрникови своихъ выдань.

8. Рѣшено выслати подання до Высокого сойму о запомоги а) для Института св. о Миколая у Львовѣ, б) для „Учителя“ и в) для збільшеного въ сѣмъ роцѣ „Дзвінка“.

9. Сподѣваючи ся, що краевій Радѣ шкільній лежить на серци такъ само розвій руского шкільництва якъ и польского, рѣшено відносити ся до неи письменно: а) щобы опо-
вѣщена своя и конкурсы допускувала въ „Учителю“ такъ само якъ и „Szkole“; б)

щобы припоручила те саме и окружнымъ Радамъ шкільнымъ и в) щобы передплатила більше число примѣрниківъ „Учителя“ и „Дзвінка“ по зниженій цѣнѣ для роздачи ихъ бѣднѣйшимъ школамъ всхідної Галичины.

10. Рѣшено запросити краеву Раду шкільну на загальній зборы товариства, що відбудуть ся 2 н. ст. лютого с. р. въ сали школы вправъ въ „Народнім Домѣ“.

11. Рѣшено відноситись ся въ справѣ выпису въ члены до клюбу Русинокъ у Львовѣ.

12. Принято въ члены Вп. пп.: о. Паславского зъ Девятиря, Юлію Гаращакову учительку зъ Лукавицѣ выжной, о. Василя Давидяка зъ Тухлѣ, Олександра Конїського літерата зъ Кіева и Станислава Стеблецкого, судью зъ Теребовлѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Дня 30 грудня мин. року оповѣщено санкціонованый новый законъ оборони краевои, а появившій ся онодгы Вѣстникъ розпоряджень оборони краевои мѣстить розпорядженя, якій выдало міністерство оборони краевои, щобы ввести новый законъ въ житье. Якъ звѣстно, новый законъ ставляе оборону краеву на рівни зъ сталою арміею и длятого его постановы вводять значній змѣны що-до служби въ оборонѣ краевій. Постановы новогo закона не обовязують тыхъ, що вже відбули свою презенційну службу войскову; натомѣсть тї всѣ, що теперь служать въ оборонѣ краевій, мусять повинуватись постановамъ нового закона.

Новый законъ постановляе для вояківъ оборони краевои дволѣтну службу войскову, а для підофіцирівъ оборони краевои навѣть трилѣтну службу. За сей третій рікъ служби вводить новый законъ певну рекомпензату, именно такимъ трилѣтнымъ ландверистамъ опускае ся чотири тыждні вправъ войсковыхъ и два роки служби неактивнои въ оборонѣ краевій, рівно-ж кінчить ся обовязокъ ихъ приналежности до загального ополченя вже зъ 40-вымъ рокомъ житя замѣсть звычайного 42-ого року житя. Новый законъ оборони краевои вводить, якъ бачимо, на мѣсце давнѣйшихъ періодичныхъ вправъ войсковыхъ два роки безперервнои служби войсковои и длятого різниця, яка заходила мѣжь приналежными до оборони краевои а сталои арміи, майже вже цѣлкомъ вырівнана.

Въ наслѣдокъ сеи реорганізаціи оборони краевои заходить потреба побільшити число офіцирівъ оборони краевои. Міністерство оборони краевои мусить постаратись о відповідне число офіцирівъ, а що годѣ тыхъ офіцирівъ стягнути зъ сталои арміи, бо ихъ тамъ за мало, то и мусить зарядити деякї полекшѣ, котрї бы улекшили офіцирамъ вступъ до оборони краевои. Новый законъ передвидѣвъ ту потребу и подае жерела, зъ-відки придбати тыхъ офіцирівъ, именно зъ офіцирівъ резервовыхъ и зъ офіцирівъ перенесеныхъ въ станъ супочинку.

До уличныхъ ексцесівъ прийшло онодгы въ Празѣ зъ нагоды похорону пѣхотного вояка Севастіяна Матушка. Матушекъ звѣстный авантурникъ, заховувавъ ся въ одній гостинници зъ суботы на недѣлю такъ неприлично, що его мусѣли выкинути за дверѣ завзываючи помочи поліціянта, котрый саме въ тій гостинници сповнявъ свою службу. Поліціянтъ хотівъ арештувати Матушка, а коли сей почавъ ставити опіръ, поліціянтъ добувъ шаблю и такъ нещасливо завдавъ вояковi рану, що вонъ въ наслѣдокъ ей померъ. Минувшого понедѣлка о год. 3-ій по полудни мавъ відбути ся похоронъ зъ войскового шпиталю на кладовище Карлиньске. Вже годину передъ похорономъ зібрала ся на площи Кароля велика юрба людей, котра опісля зросла майже до 20.000. Частина товпы йшла передъ домованою, а друга за кондуктомъ похоронымъ. Коли по похоронѣ на Карлиньскімъ кладовищи войско стало вертати домівъ, товпа підняла крикъ, свистъ и почала спѣвати пѣсни. Вже на самім Карлинѣ прийшло до остроі стрѣчи зъ поліцією, котра заздалегідь уставившись хотѣла розігнати юрбу. Однакъ ѣй не удало ся. Коло улицѣ Фльоренскои товпа натрафила на вытягненый кордонъ поліційный и кинулась на него середъ крику: „Бийте ихъ! бийте на смерть!“ На поліціянтівъ посыпалось камѣнье, кусники цоглы и леду. Тогдѣ поліція добула шаблѣ и почала сѣчи ексцедентівъ ажь до площѣ Іосифа. Площ була обсаджена сильнымъ віддѣломъ поліц и тутъ удало ся розігнати товпу. Однакъ кі ка хвиль пізнѣйше товпа стала знова збиратись и середъ криківъ и свисту двигнулась въ напрямѣ Перекопівъ (Грабенъ — середина мі ста.) Тутъ понеслись оклики: „Нехай живе соціяльна демократія! Нехай живе анархія!“ Перестрашенї прохожій розбѣгли ся, женщины хоронились по брамахъ домівъ, бо дикій крикъ не втихавъ. Передъ нѣмецкимъ касиномъ залунавъ ще голоснѣйшій крикъ: „Нехай пропадае!“ — и тутъ знова вмѣшала ся поліція и добувши шаблѣ по упертій борбѣ роздѣлила товпу на три части, зъ котрыхъ одна дійшла до площи Фердинанда. Однакъ головный відділъ ексцедентівъ середъ ненастанного галасу: „Нехай пропадае! Бийте поліцію на смерть!“ дійшовъ ажь до площѣ св. Вячеслава. Мѣжь тымъ поліція одержала достаточну підмогу и вспѣла цѣлкомъ розігнати товпу. Арештовано всего трохъ ексцедентівъ: 10-лѣтного пекарчука Іосифа Трояня, 20-лѣтного пекарчука Фр. Круцкого и 16-лѣтного Фр Бернашка. Одного арештованого товпа відбила. Вечеромъ стерегли мѣста сильнї патролѣ.

нихъ не хоче на коня сѣдати, бо нинѣ пятниця.

— Ну, чортъ ихъ бери! а мы поѣдемо. Слухайте хлопцѣ! Дзвінки позавязувати такъ, щобъ не дзвонили. Карабіны держати въ рукахъ передъ собою, на плечѣ закладати не вільно. Двохъ ѣде на передъ яко Vorhut, решта зі мною. Коли-бъ Боснаки напали насъ, злазити зъ коней и до мене. Оденъ, т. є. мій Иванъ, держати буде конѣ. Коли-бъ хто зъ насъ бувъ раненый, не вільно его тутъ лишати, хочь-бы мы мали всѣ до ноги тутъ остатись, бо знаете добре: що Боснаки роблять раненымъ, коли имъ въ руки попадуть. Теперь Vorwärts!

Ѣдемо якъ гузары. По обохъ бокахъ нашои дорівжки густый лѣсъ, черезъ безлистнї гиляки свѣтить бѣлолицый. Така импровізована кавалерія подібна радше до башибожуківъ, нѣжь до правильного війска. Дорога стае ховска, конѣ падають якъ звычайно. Де-кому задзвонить дзвінокъ.

— А що ты, небоже, ведешь ксьондза до хорого? — відзываюсь другій, — держи дзвінокъ, бо бѣды накличешь!

Надъ берегомъ якось дебры упавъ оденъ кінь воякъ зъ него злетівъ якъ помело. Бувъ бы собѣ полетівъ Богъ зна' куды, якъ бы не те, що заплутавъ ногу въ посторонокъ. Хлопище висить долѣ головою и не може собѣ рады дати.

— Ой поможѣть, краяны, бо згину!

Двохъ другихъ скаче зъ коня, розплутують его и вытягають на дорогу. Такихъ перепонъ що хвиля. Пѣхотинець не може собѣ рады дати зъ довгимъ гверомъ и зъ конемъ. Оденъ мій Иванъ — молодець! Вонъ не мае ні гвера, ні багнета, а до того добрый ѣздець, бо відбувъ еквітацію, якъ бувъ у одного капітана при коняхъ. Вонъ въ мигъ підъѣде до упавшого, зіскочить зъ коня, поможе товаришеви вытаскатись на коннину — и вже на своѣмъ кони.

Думаю собѣ: Коли Боснаки е тутъ де и знають о насъ, то они хиба великій дурнѣ, щобъ не забагли вісьмохъ швабскихъ головъ Ну и що-жь, якъ бы напали? Непріемна оно рѣчь — дістати сальву въ таку маленьку купку, але всѣхъ відъ-разу не побють, а тогдѣ нашї карабіны не такъ скоро дадуть ся ихъ одноцѣвковымъ пушкамъ. Знайде ся тутъ якійсь горбочокъ, де-бы закрытись, а набоївъ маемо досыть...

Ѣдемо такъ зо двѣ годины. Господь знае, де ще тота Фоча..

— Halt! wer da! — залунало менѣ въ ухахъ и голосъ сей втѣшивъ мене мовь голосъ ангела.

— Транспортъ! — була відповідь.

— Commandant vor! — кричить знова.

Я выѣзджаю напередъ Вартовый прикладае менѣ багнетъ до грудей, а за нимъ такъ само командантъ сторожѣ.

— Feldruf? — пытае.

— А Господь знае, якій у васъ Feldruf... я вже три днѣ въ Фочи не бувъ.

— Та то нашъ панъ лейтнантъ! Слава-жь Тобѣ Господи! — каже урадуваный мій цугсфіреръ Писанчанъ. — А мы тутъ таки затурбувались вами, гадали, що яка пригода вамъ трафила ся... Passirt! passirt! — каже и уступаесь намъ зъ дороги.

— Хто тутъ гавптпостенкомандантъ? — пытаю.

— Панъ воберлейтнантъ Мишоловскій. [На „Мишоловского“ перекрутили вояки имя оберлейтнанта Несьоловского.]

— Ведѣть мене тамъ! — кажу, віддаючи коня.

И отъ я зі своими людьми опинивъ ся вже въ безпечнім мѣсци. Тутъ я й переночувавъ.

Бережаны дня 4 сѣчня 1894.

Д-ръ Андрій Чайківскій.